

Projecte de Decret x/2025, de xxx, pel qual s'estableix l'ordenació i el currículum del batxillerat a les Illes Balears

Preàmbul

I

El dret fonamental a l'educació, recollit a l'article 27 de la Constitució, exigeix als poders públics, entre d'altres aspectes, garantir aquest dret mitjançant la programació general de l'ensenyament, amb la participació efectiva de tots els sectors afectats. La preocupació per oferir una educació que, al llarg de tota la vida, atengui totes les facetes del desenvolupament personal, social, emocional i professional i doni resposta a les múltiples i diverses demandes socials, culturals i personals dels diferents col·lectius implicats en l'educació exigeix que l'organització curricular, en consonància amb la normativa bàsica i amb les competències atorgades a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en matèria educativa, s'adapti a les noves demandes i contextos.

La Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació (LOE) defineix el currículum com el conjunt d'objectius, competències, continguts, mètodes pedagògics i criteris d'avaluació propis de cada ensenyament. La seva configuració s'orienta a garantir el desenvolupament educatiu dels alumnes, afavorir-ne la formació integral, potenciar el ple desenvolupament de la seva personalitat i preparar-los per exercir plenament els drets humans i la ciutadania activa i democràtica. En cap cas, el currículum pot esdevenir una barrera que condueixi a l'abandonament escolar o limiti el dret a l'educació.

L'article 6 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, modificada per la Llei orgànica 3/2020, de 29 de desembre (LOMLOE), disposa que correspon a les administracions educatives establir el currículum dels distints ensenyaments regulats per aquesta Llei. Així mateix, revisaran periòdicament els currículums per adequar-los tant als avenços del coneixement, com als canvis i les noves exigències del seu àmbit local, de la societat espanyola i del context europeu i internacional. Els centres docents desenvoluparan i complementaran, si escau, el currículum de les diferents etapes i cicles en l'ús de la seva autonomia, tal com es recull en el capítol II del títol V d'aquesta Llei orgànica.

La Llei esmentada planteja com a repte aconseguir que tots els ciutadans puguin rebre una educació i una formació de qualitat, sense que aquest dret quedi limitat només a algunes

persones o a determinats sectors socials. Concretament, a l'article 1 es posen de manifest els principis en què s'inspira el sistema educatiu, i que són, entre d'altres, el compliment efectiu dels drets de la infància, la qualitat de l'educació per a tot els alumnes; l'equitat, que garanteixi la igualtat de drets i d'oportunitats; la no-discriminació i la inclusió educativa, la flexibilitat per adequar l'educació a la diversitat d'aptituds i necessitats dels alumnes i l'orientació educativa dels estudiants, l'esforç individual i la motivació dels alumnes i l'esforç compartit per tots els membres de la comunitat educativa.

La LOMLOE aborda una renovació del sistema educatiu. S'introdueixen en l'anterior redacció de la norma importants canvis, molts dels quals derivats, tal com indica la mateixa llei en el seu preàmbul, de la conveniència de revisar les mesures previstes en el text original per tal d'adaptar el sistema educatiu als reptes i desafiaments del segle XXI d'acord amb els objectius fixats per la Unió Europea i la UNESCO per a la dècada 2020-2030.

El Reial decret 243/2022, de 5 d'abril, pel qual s'estableixen l'ordenació i els ensenyaments mínims de batxillerat, estableix que les Administracions educatives són les responsables d'establir i revisar el currículum corresponent per al seu àmbit territorial, adequant-los als avenços del coneixement, així com als canvis i les noves exigències del seu àmbit local, de la societat espanyola i del context europeu i internacional.

Aquest Reial decret determina els aspectes bàsics del currículum, així com altres aspectes de la seva ordenació, tals com l'avaluació i la promoció, l'atenció a les diferències individuals, l'autonomia dels centres i els documents i informes d'avaluació. Correspon, per tant, als mateixos centres, si escau, desenvolupar i completar el currículum de les diferents etapes i cicles en l'ús de la seva autonomia, tal com es recull en el capítol II del títol V de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació, modificada per la Llei orgànica 3/2020, de 29 de desembre (LOMLOE).

En tot cas, s'ha de tenir present que l'etapa del batxillerat té la finalitat de proporcionar als alumnes formació, maduresa intel·lectual i humana, coneixements i habilitats que els permetin desenvolupar funcions socials i incorporar-se a la vida activa amb responsabilitat i competència. Així mateix, també ha de capacitar els alumnes per accedir a l'educació superior. Per altra banda, fomentar l'aprenentatge al llarg de la vida implica que els alumnes han de tenir una formació que els permeti seguir aprenent i poder combinar l'estudi i la formació amb l'activitat laboral o altres activitats.

En relació a l'ordenació del batxillerat, la redacció de la LOE estableix quatre modalitats: Ciències i Tecnologia, Humanitats i Ciències Socials, Arts i General, i en defineix les matèries comunes i específiques de modalitat. En el cas de la modalitat General, es possibilita als alumnes configurar itineraris formatius molt diversos i adaptats a les seves demandes.

Finalment, es preveu també l'oferta de matèries optatives, l'ordenació de les quals correspon a les administracions educatives.

II

Segons l'article 36.2 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, aprovat per la Llei orgànica 1/2007, de 28 de febrer, correspon a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears la competència de desplegament legislatiu i d'execució de l'ensenyament en tota la seva extensió, nivells i graus, modalitats i especialitats.

Mitjançant el Reial decret 1876/1997, de 12 de desembre, sobre traspàs de funcions i serveis de l'Administració de l'Estat a les Illes Balears en matèria d'ensenyament no universitari, i d'acord amb la disposició final sisena de la LOE i la disposició final tercera del Reial decret 243/2022, el Govern de les Illes Balears pot dictar, en l'àmbit de les seves competències i dins el marc de la regulació i els límits fixats pel Govern de l'Estat, les disposicions que consideri necessàries per complementar el currículum del batxillerat.

La Llei 1/2022, de 8 de març, d'educació de les Illes Balears, té com a objectiu principal la millora de la qualitat de l'educació a les Illes Balears i estableix un marc estable per garantir el procés de millora contínua del sistema educatiu de les Illes Balears. En aquest sentit, té en compte les noves demandes socials vers l'educació per ser capaços de reafirmar la confiança en el sistema educatiu i promoure un nou impuls a les vies de l'èxit educatiu. Per altra banda, la millora de la qualitat requereix el diàleg permanent amb la comunitat educativa i tots els agents implicats, des d'un compromís col·lectiu per a la recerca de les respostes més adequades a les necessitats que el sistema planteja.

En virtut de la normativa esmentada es va dictar el Decret 33/2022, d'1 d'agost, pel qual s'estableix el currículum del batxillerat a les Illes Balears.

La regulació actual de l'avaluació de l'etapa s'estableix en la LOMLOE, en el Reial decret 243/2022, de 5 d'abril, en el Decret 33/2022, d'1 d'agost, i en la Resolució de la directora general de Formació Professional i Ordenació Educativa per la qual s'aproven les instruccions per avaluar l'aprenentatge dels alumnes de batxillerat a les Illes Balears per al curs 2024-2025. La regulació específica de l'avaluació, promoció i titulació d'aquesta etapa, d'acord amb el que s'estableix en aquest Decret, s'ha de desplegar mitjançant una ordre específica del conseller d'Educació i Universitats.

III

Són molts els canvis que s'han produït en els darrers anys en els comportaments socials, canvis que també afecten el paper de l'educació i la percepció que la societat en té. Entre

aquests canvis cal destacar l'ús generalitzat de les tecnologies de la informació i de la comunicació en múltiples aspectes de la vida quotidiana, la qual cosa està modificant la manera en què les persones participen en la societat, així com les seves capacitats per construir la pròpia personalitat i continuar aprenent al llarg de la vida.

Davant aquest context, el sistema educatiu no pot romandre aliè a aquests continus canvis que han de tenir un reflex clar en els processos d'aprenentatge de les persones al llarg de la vida. Això requereix l'adopció de diversos enfocaments pedagògics que permetin adaptar la formació a les necessitats presents i futures, responant així a la demanda social d'un sistema educatiu modern, flexible, obert, multilingüe i cosmopolita, capaç de potenciar al màxim les habilitats i el talent de l'alumnat.

Vivim en una societat globalitzada, diversa i en constant transformació, marcada per desafiaments com el canvi climàtic, la digitalització accelerada i les creixents demandes d'inclusió i igualtat. En aquest marc, el sistema educatiu ha d'evolucionar per donar resposta a les necessitats d'una ciutadania activa, crítica i compromesa amb els valors universals. Això requereix tenir presents, entre d'altres, els drets dels alumnes com a principi rector; la igualtat de gènere a través de la coeducació i l'aprenentatge de la igualtat efectiva de dones i homes, la prevenció de la violència de gènere i el respecte a la diversitat afectivosexual; la inclusió educativa perquè tots els alumnes tinguin garanties d'èxit en l'educació per mitjà d'una dinàmica de millora contínua dels centres docents i una major personalització de l'aprenentatge; la importància d'atendre el desenvolupament sostenible que inclou l'educació per a la pau i els drets humans, la comprensió internacional i l'educació intercultural, així com l'educació per a la transició ecològica; i també el canvi digital que s'està produint en les nostres societats i que forçosament afecta l'activitat educativa.

Així mateix, s'han d'adoptar les mesures necessàries per garantir que es compleixi el que s'estableix en la Llei orgànica 3/2007, de 22 de març per a la igualtat efectiva de dones i homes, la Llei 11/2016, de 28 de juliol, d'igualtat de dones i homes, i la Llei 8/2016, de 30 de maig, per garantir els drets de lesbianes, gais, trans, bisexuals i intersexuals i per erradicar la LGTBI-fòbia.

En l'actualitat, el fet que les tecnologies digitals formin part essencial del nostre dia a dia i del procés d'aprenentatge, fa que sigui fonamental que els alumnes de batxillerat assoleixin les habilitats tecnològiques necessàries per a un ús adequat de les eines digitals. Aquest aprenentatge ha de tenir en compte aspectes clau, com la utilització d'aquests recursos de manera segura i responsable, per tal de garantir que s'adaptin a l'edat i a les necessitats dels alumnes. A més, és important que els estudiants siguin capaços d'identificar possibles riscos en línia, per protegir la seva seguretat personal i la seva informació. L'objectiu és que

els alumnes adquireixin les competències necessàries per utilitzar les tecnologies de manera eficaç i segura, a la vegada que es fomentin actituds responsables en el seu ús.

Degut al creixent ús de dispositius digitals com a suport normalitzat en el procés d'ensenyament i aprenentatge, tant dins l'aula com fora d'ella, és necessari diferenciar entre el tractament de la competència digital de l'ús generalitzat de les pantalles. L'assoliment de la competència digital implica que els alumnes aprenguin a emprar els dispositius digitals de manera progressiva, adequada a la seva edat i moment maduratiu i sempre amb l'objectiu d'adquirir coneixements que impulsin el seu procés d'aprenentatge, sense que vagi en detriment de l'adquisició de les destreses essencials per a l'assoliment de la totalitat de les competències.

El currículum per a l'etapa de batxillerat, per tant, ha de tenir presents totes aquestes consideracions per tal de poder establir i garantir, de manera homogènia a tot el territori, els drets formatius i d'aprenentatge dels alumnes. Alhora, ha de servir per orientar el docent en els processos d'ensenyament i d'aprenentatge que posi en pràctica, i permetre-li tenir una base més clara sobre la qual desenvolupar la seva docència segons les edats dels alumnes. En aquest sentit, una de les funcions del currículum serà la de guiar el docent obre el que es pretén aconseguir i proporcionar-los pautes d'acció i orientacions sobre com aconseguir-ho. A més, constitueix un referent dins el propi sistema educatiu per a les avaluacions de la qualitat del mateix, enteses com la seva capacitat per aconseguir les intencions educatives fixades.

A més, no es pot ignorar el paper fonamental de l'etapa de batxillerat en el procés d'adquisició de les competències clau i el repte que representa el seu ensenyament. Aquest enfocament competencial ha suposat un canvi de paradigma per al món educatiu, ja que aquest es caracteritza per la seva transversalitat, dinamisme i caràcter integral. Així, aquest enfocament exigeix una col·laboració activa entre totes les instàncies de la comunitat educativa, tenint en compte que les competències clau no s'adquireixen en un moment concret ni romanen inalterables; al contrari, impliquen un procés de desenvolupament continu en què els alumnes assoleixen nivells progressius de competència.

Així, per assolir aquest procés de canvi curricular, cal afavorir una visió interdisciplinària i, de manera especial, possibilitar-li una major autonomia a la funció docent, de manera que permeti satisfer les demandes d'una major personalització de l'educació. El paper dels docents és fonamental, ja que han de ser capaços de dissenyar tasques o situacions d'aprenentatge que possibilitin la resolució de problemes i l'aplicació dels coneixements apresos.

D'altra banda, no es pot passar per alt la importància de la implicació dels alumnes en el seu procés d'aprenentatge. Per al desenvolupament integral i l'adquisició de les competències específiques i clau per part dels estudiants s'ha de fomentar, des de tota la comunitat educativa, la responsabilitat i la cultura de l'esforç. D'aquesta manera els alumnes van adquirint, progressivament, els hàbits de treball i constància per arribar a gestionar, de manera adequada, el seu aprenentatge. També és essencial fomentar la valoració dels resultats del seu esforç i la gestió de les situacions de frustració que els alumnes es vagin trobant durant el seu procés maduratiu. Per això, tots els membres de la comunitat educativa els han d'acompanyar en aquest procés, i han de permetre així que desenvolupin l'esperit de tolerància, la gestió del benestar i la resolució pacífica i assertiva de conflictes.

En síntesi, aquest decret integra tots aquests enfocaments per impulsar una educació adaptada als reptes actuals, promovent una major autonomia per als centres docents. Aquesta autonomia és clau per reforçar la seva capacitat de decisió en el desenvolupament i adaptació del currículum a les necessitats específiques de l'alumnat, garantint així una formació integral i de qualitat. Amb aquesta perspectiva, es respon a la demanda d'una societat que reclama un sistema educatiu modern, menys rígid i més obert, capaç de fomentar un entorn multilingüe, cosmopolita, alhora que desenvolupa tot el potencial i talent de cada alumne.

IV

La revisió del currículum actual és necessària per diversos motius. Un dels principals reptes rau en la confusió generada per l'ús simultani dels termes "continguts" i "sabers bàsics" dins del marc normatiu educatiu. D'una banda, l'article 6 de la LOE-LOMLOE defineix el currículum com "el conjunt d'objectius, competències, continguts, mètodes pedagògics i criteris d'avaluació de cadascun dels ensenyaments". Tanmateix, els reials decrets d'ensenyaments mínims no fan referència explícita als continguts, sinó que introdueixen, per primera vegada, el concepte de sabers bàsics, definits com els coneixements, destreses i actituds que constitueixen els elements propis d'una matèria, i que són necessaris per a l'adquisició de les competències específiques. Aquesta nova terminologia ha generat certa confusió dins la comunitat educativa, ja que no queden clarament establerts els límits entre ambdós conceptes, ni les situacions en què cal referir-se a cadascun. Aquesta manca de claredat dificulta la tasca dels docents i dels equips pedagògics a l'hora de planificar i desenvolupar el currículum de manera coherent. Per aquest motiu, es considera necessari unificar i delimitar l'abast conceptual dels termes "continguts" i "sabers bàsics", amb l'objectiu de facilitar la programació docent i millorar la comprensió i aplicació del currículum en els diferents contextos educatius.

Seguidament, el desplegament del Reial decret 243/2022, de 5 d'abril, que estableix l'ordenació i els ensenyaments mínims de batxillerat, ha estat considerat per bona part de la

comunitat educativa i per la comissió d'experts en educació consultada com una mesura que limita en excés l'autonomia pedagògica dels docents i centres. Això es deu al fet que preveia les situacions d'aprenentatge com la única forma d'organització curricular, sense tenir en compte les necessàries adaptacions al context i la realitat de cada centre, ni a la diversitat pròpia de cada matèria, fet que dificultava la tasca docent.

Dins aquest context, és important assenyalar que una estructuració adequada del currículum pot tenir efectes positius en l'aprenentatge de l'alumnat. Aquesta estructuració permet homogeneïtzar criteris dins la comunitat educativa, facilita la mobilitat de l'alumnat i el professorat, i orienta el treball docent, simplificant la programació i adaptant el currículum a la realitat de cada centre i cada grup. No obstant això, cal tenir present que l'estructuració del currículum no ha de suposar rigidesa ni convertir-se en una barrera per a certs alumnes. Per aquest motiu, el nou disseny curricular aposta per una estructura flexible que permeti l'autonomia dels centres. En aquesta línia, es planteja una seqüenciació orientativa dels sabers bàsics i es clarifiquen els criteris d'avaluació establerts al Reial decret, de manera que es faciliti la tasca docent sense comprometre la flexibilitat necessària per atendre la diversitat i el desenvolupament integral de tot l'alumnat.

D'altra banda, una altra qüestió que genera incertesa és la necessitat d'avaluar sistemàticament tots els criteris d'avaluació, assignant-hi una ponderació específica. L'exigència que recollia el decret anterior anava més enllà del que establia la normativa bàsica i dificultava que els centres poguessin ajustar el seu disseny curricular a les necessitats del seu alumnat i a les particularitats de la comunitat educativa. A més, el decret anterior tampoc no establia una regulació de l'avaluació, que quedava pendent de desenvolupament normatiu posterior.

Així mateix, també cal destacar que el Decret 33/2022, d'1 d'agost, introduïa per primera vegada la proposta pedagògica, la qual no pot substituir, per les seves mancances, la programació didàctica necessària per garantir que les matèries s'imparteixin en les condicions més coherents possibles per a tot l'alumnat. Igualment, les situacions d'aprenentatge tampoc poden substituir, en tots els casos, la programació didàctica. En conseqüència, cal redefinir els documents programàtics destinats al desenvolupament del currículum, així com els elements que els integren.

Amb aquesta finalitat, i per donar resposta a les propostes de millora manifestades per la comunitat educativa en relació amb el Decret 33/2022, d'1 d'agost, que regula el currículum de batxillerat a les Illes Balears, la Conselleria d'Educació i Universitat va recollir tota una sèrie d'aportacions a través del Servei d'Ordenació de la Direcció General de Formació Professional i Ordenació Educativa. Amb la voluntat d'integrar aquests aspectes en la normativa autonòmica, es va impulsar un projecte de Decret de modificació del Decret

30/2022, d'1 d'agost, pel qual s'estableix el currículum i l'avaluació de l'educació infantil a les Illes Balears, del Decret 31/2022, d'1 d'agost, pel qual s'estableix el currículum de l'educació primària a les Illes Balears, del Decret 32/2022, d'1 d'agost, pel qual s'estableix el currículum de l'educació secundària obligatòria a les Illes Balears i del Decret 33/2022, d'1 d'agost, pel qual s'estableix el currículum de batxillerat a les Illes Balears. No obstant això, les modificacions plantejades no han estat suficients per abordar en profunditat les necessitats detectades. Per aquest motiu, el Govern de les Illes Balears va encomanar a un grup d'experts independents de diferents comunitats autònomes l'elaboració d'una l'anàlisi del sistema educatiu de la nostra comunitat i dels currículums vigents.

El 31 d'octubre de 2024 es va publicar l'informe final de la comissió, titulat *Anàlisi i propostes per a la millora del sistema educatiu i els currículums de l'educació infantil, educació primària, ESO i batxillerat de les Illes Balears*. L'informe posa de manifest la necessitat de realitzar canvis substancials en el currículum de batxillerat, uns ajustos que no poden ser abordats mitjançant una simple modificació del Decret 33/2022, d'1 d'agost, sinó que requereixen la redacció i aprovació d'un nou decret que integri aquestes reformes de manera coherent i completa.

Per tot plegat, i d'acord amb l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, relatiu al principi d'eficiència, que ha de regir tota iniciativa legislativa, es fa necessari adoptar mesures que permetin reduir les càrregues administratives innecessàries o accessòries i racionalitzar la gestió dels recursos públics. En aquest sentit, la simplificació dels procediments, la unificació de la nomenclatura i la racionalització dels documents prescriptius es configuren com accions clau per oferir un millor suport a la comunitat educativa i garantir una utilització més eficient dels recursos disponibles. Així, es pretén crear un entorn normatiu més àgil i eficaç que respongui a les necessitats reals dels centres educatius i faciliti tant la implementació com el desenvolupament del currículum de manera flexible i adaptada a la diversitat educativa.

V

Aquest Decret consta d'un preàmbul, nou capítols i cinquanta articles, que regulen, entre d'altres, l'organització de l'etapa, els principis generals i pedagògics, les finalitats i objectius, l'estructura i l'organització dels dos cursos de l'etapa, les competències clau d'aquesta etapa educativa. També fa referència, entre d'altres, als sabers bàsics, l'aprenentatge dels quals és necessari per l'adquisició de les competències específiques, als criteris d'avaluació, a la tutoria i l'orientació, a l'autonomia dels centres, a l'atenció a la diversitat, a l'horari i a l'atribució docent.

A més, conté 11 disposicions addicionals, 2 disposicions transitòries, 2 disposicions derogatòries i 3 disposicions finals.

Es completa, en darrer lloc, amb onze annexos: l'annex 1, sobre el currículum de les matèries; l'annex 2, sobre la relació entre alguns elements de concreció curricular; l'annex 3, sobre les situacions d'aprenentatge; l'annex 4, sobre orientacions metodològiques; l'annex 5, sobre orientacions per a l'avaluació; ; l'annex 6, sobre la matèria optativa de treball d'investigació, anàlisi i creativitat; l'annex 7, sobre l'horari setmanal del batxillerat; l'annex 8, sobre l'estructura i horari del batxillerat per blocs en tres anys acadèmics; l'annex 9, sobre la continuïtat entre matèries del batxillerat; l'annex 10, sobre l'atribució docent a les matèries optatives pròpies de la comunitat autònoma; i l'annex 11, sobre el nombre de grups classe.

Quant als principis d'eficiència, qualitat i simplificació, el text normatiu resultant permet una gestió més eficient dels recursos públics perquè elimina càrregues administratives innecessàries i, a la vegada, el procediment d'elaboració del decret s'ha ajustat al procediment establert en la Llei 1/2019, atès que s'ha donat resposta a la necessitat de la comunitat educativa i s'ha garantit la participació de tots els sectors implicats.

D'acord amb l'article 58.2 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears i els articles 14.1 i 17 de la Llei 1/2019, de 31 de gener, el Govern està facultat per aprovar aquest Decret.

El Decret 4/2024, de 17 de maig, de la presidenta de les Illes Balears, que modifica el Decret 12/2023, de 10 de juliol, pel qual s'estableixen les competències i l'estructura orgànica bàsica de les conselleries de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, modificat pel Decret 16/2023, de 20 de juliol; pel Decret 17/2023, de 23 d'agost; pel Decret 1/2024, de 4 de gener; pel Decret 4/2024, de 17 de maig, i pel Decret 5/2024, de 29 de maig, disposa que les competències en matèria d'ordenació dels ensenyaments no universitaris corresponen a la Direcció General de Formació Professional i Ordenació Educativa.

Per tot això, a proposta del conseller d'Educació i Universitats, d'acord amb el dictamen del Consell Consultiu de les Illes Balears i havent-ho considerat el Consell de Govern en la sessió del dia xx de xxx de 2025,

DECRET

CAPÍTOL I

Disposicions de caràcter general

Article 1

Objecte i àmbit d'aplicació

1. Aquest Decret té per objecte establir l'ordenació i el currículum del batxillerat a les Illes Balears.
2. Aquest Decret és d'aplicació als centres docents públics i privats de les Illes Balears que imparteixen els ensenyaments del batxillerat.

Article 2

L'etapa de batxillerat en el marc del sistema educatiu

1. El batxillerat és un dels ensenyaments que conformen l'educació secundària postobligatòria, juntament amb la Formació Professional de Grau Mitjà, els Ensenyaments Artístics Professionals, tant de Música i Dansa com d'Arts Plàstiques i Disseny de Grau Mitjà, i els Ensenyaments Esportius de Grau Mitjà.
2. Sense perjudici del previst en l'article 4, l'etapa compren dos cursos, es desenvolupa en quatre modalitats diferents i s'organitza de manera flexible en matèries comunes, matèries específiques de modalitat i matèries optatives, per tal que pugui oferir una preparació especialitzada als alumnes d'acord amb les seves perspectives i interessos de formació o permeti la incorporació a la vida activa una vegada finalitzat el mateix.

Article 3

Finalitats

1. El batxillerat té com a finalitat proporcionar formació, maduresa intel·lectual i humana, coneixements, habilitats i actituds que permetin desenvolupar funcions socials i incorporar-se a la vida activa amb responsabilitat i aptitud.
2. Aquesta etapa ha de permetre l'adquisició i el desenvolupament de les competències indispensables per al futur formatiu i professional, i capacitar per a l'accés a l'educació superior.
3. Els alumnes han d'aprendre a valorar i acceptar els resultats del seu esforç i a afrontar i gestionar situacions de frustració, per tal de formar-se en l'exercici dels seus drets i obligacions com a ciutadans.
4. S'ha d'afermar el coneixement i la valoració del patrimoni lingüístic, històric, artístic, cultural i ambiental de les Illes Balears, com a marc per comprendre les realitats del món contemporani i contribuir al desenvolupament i millora de l'entorn social.

Article 4

Accés i principis generals

1. Poden accedir als estudis de batxillerat els alumnes que estiguin en possessió del títol de Graduat en Educació Secundària Obligatoria o de qualsevol dels títols de Tècnic o Tècnic Superior de Formació Professional, o d'Arts Plàstiques i Disseny, o Tècnic Esportiu o Tècnic Esportiu Superior.
2. El batxillerat es pot cursar en règim ordinari, en el qual s'inclou el batxillerat per blocs en tres anys, en règim semipresencial i en règim a distància.
3. Els alumnes poden cursar batxillerat en règim ordinari durant quatre anys, consecutius o no. Per als altres règims de batxillerat no hi ha límit de permanència.
4. La Conselleria d'Educació i Universitats ha de promoure un increment progressiu de l'oferta de les places públiques a batxillerat en les seves distintes modalitats i vies.
5. Les mesures organitzatives, metodològiques i curriculars que s'adoptin s'han de regir pels principis del Disseny Universal de l'Aprenentatge (DUA), així com altres estratègies metodològiques que permetin individualitzar el procés d'aprenentatge, tenint en compte les característiques personals de cada alumne. Aquestes mesures han de garantir el desenvolupament integral dels estudiants i optimitzar els aprenentatges i l'adquisició de competències.

Article 5

Definicions

A efectes d'aquest Decret, s'entén per:

- a) *Curriculum*: conjunt d'objectius, competències, continguts enunciats en forma de sabers bàsics, mètodes pedagògics i criteris d'avaluació del batxillerat.
- b) *Objectius*: assoliments que s'espera que els alumnes hagin assolit en finalitzar l'etapa, la consecució dels quals està vinculada a l'adquisició de les competències clau.
- c) *Competències clau*: assoliments que es consideren imprescindibles perquè els alumnes puguin progressar amb garanties d'èxit en el seu itinerari formatiu i afrontar els principals reptes i desafiaments globals i locals. Són l'adaptació al sistema educatiu espanyol de les establertes en la Recomanació del Consell de la Unió Europea, de 22 de maig de 2018, relativa a les competències clau per a l'aprenentatge permanent.
- d) *Competències específiques*: assoliments que els alumnes han de poder desplegar en activitats o en situacions, el tractament de les quals requereix els sabers bàsics de cada matèria. Les competències específiques constitueixen un element de connexió entre, d'una banda, les competències clau, i de l'altra, els sabers bàsics de les matèries i els criteris d'avaluació.

- e) *Criteris d'avaluació*: referents que indiquen els nivells d'assoliment esperats dels alumnes, en relació amb les competències específiques de cada matèria, en un moment determinat del seu procés d'aprenentatge.

Els esmentats criteris han d'orientar els docents en el disseny d'activitats i en la d'altres procediments d'avaluació, així com en la recerca d'evidències que permetin constatar els aprenentatges que s'hi s'estableixen.

- f) *Sabers bàsics*: coneixements, destreses i actituds essencials que constitueixen els continguts propis d'una matèria, l'aprenentatge dels quals és necessari per a l'adquisició de les competències específiques i el desenvolupament integral dels alumnes.
- g) *Programació didàctica*: instrument de planificació, desenvolupament i avaluació de cada matèria on es concreten els elements del currículum per dur a terme l'activitat docent durant cada curs escolar. A la programació didàctica hi ha de figurar les unitats de programació.
- h) *Unitats de programació*: elements d'organització del procés d'ensenyament i aprenentatge que defineixen la seqüència didàctica i estructuren l'activitat docent a l'aula de manera coherent i eficient. El conjunt d'unitats desenvolupades al llarg del curs conformen la programació d'aula.
- i) *Situacions d'aprenentatge*: activitats que impliquen el desplegament, per part dels alumnes, d'actuacions associades a competències clau i específiques, i que contribueixen a la seva adquisició i desenvolupament.

Article 6

Principis pedagògics

1. En aquesta etapa, s'ha de garantir a l'alumnat un desenvolupament integrador, coherent i actualitzat dels sabers bàsics, amb l'objectiu que adquireixi les competències necessàries per comprendre, interpretar i analitzar la realitat social, així com per participar-hi de manera activa, responsable i competent.
2. Les activitats que es duguin a terme han de potenciar l'autonomia, el treball tant individual com en equip i l'aplicació de mètodes d'investigació adequats. Així mateix, s'ha de posar especial atenció a l'orientació educativa i professional dels alumnes incorporant la perspectiva de gènere.
3. S'han de promoure les mesures necessàries perquè en les diferents matèries es desenvolupin activitats que estimulin l'interès i l'hàbit de la lectura i la capacitat d'expressar-se correctament de forma oral i escrita.

4. En l'organització dels estudis de batxillerat s'ha de posar especial atenció en els alumnes amb necessitat específica de suport educatiu. A aquests efectes, s'han d'establir les alternatives organitzatives i metodològiques i les mesures d'atenció a la diversitat necessàries per a facilitar l'accés al currículum d'aquests alumnes, amb el benentès que aquestes mesures no poden en cap cas ignorar o suprimir cap element del currículum.
5. En l'assoliment de la competència digital, és important diferenciar entre el tractament d'aquesta i l'ús generalitzat de les pantalles i altres dispositius digitals. L'assoliment de la competència digital implica que els alumnes emprin els dispositius digitals de manera responsable i sempre amb l'objectiu d'adquirir coneixements que impulsin el seu procés d'aprenentatge, sense que vagi en detriment de l'adquisició de les destreses essencials per a l'assoliment de la totalitat de les competències.
6. Les llengües oficials s'han d'utilitzar com a suport en el procés d'aprenentatge de les llengües estrangeres, només si és necessari. En aquest procés s'ha de prioritzar la comprensió, l'expressió i la interacció oral.
7. S'ha d'afavorir que es difongui la cultura de les Illes Balears i que se'n coneguin les tradicions pròpies, que, juntament amb la llengua catalana, contribueixen a configurar la identitat pròpia de les Illes Balears.
8. En atenció als principis pedagògics, i com a concreció a aquests, en l'annex 4 d'aquest Decret, s'estableixen unes orientacions metodològiques comunes a tota l'etapa. Aquestes orientacions metodològiques permeten guiar els docents en la selecció de metodologies que integrin estils, estratègies i tècniques d'ensenyament a fi que els alumnes assoleixin els aprenentatges essencials.

Article 7

Objectius

El batxillerat ha de contribuir a desenvolupar en els alumnes les capacitats que els permetin:

- a) Exercir la ciutadania democràtica, des d'una perspectiva global, i adquirir una consciència cívica responsable, inspirada pels valors de la Constitució espanyola, així com pels drets humans, que fomenti la corresponsabilitat en la construcció d'una societat justa i equitativa.
- b) Consolidar una maduresa personal, afectivo-sexual i social que els permeti actuar de forma respectuosa, responsable i autònoma i desenvolupar el seu esperit crític. Preveure, detectar i resoldre pacíficament els conflictes personals, familiars i socials, així com les possibles situacions de violència.
- c) Fomentar la igualtat efectiva de drets i oportunitats de dones i homes, analitzar i valorar críticament les desigualtats existents, així com el reconeixement i ensenyament del paper de les dones en la història i impulsar la igualtat real i la no discriminació per raó de naixement, sexe, origen racial o ètnic, discapacitat, edat,

malaltia, religió o creences, orientació sexual o identitat de gènere o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.

- d) Afermar els hàbits de lectura, estudi i disciplina, com a condicions necessàries per a l'eficax aprofitament de l'aprenentatge i com a mitjà del desenvolupament personal.
- e) Dominar, tant en la seva expressió oral com escrita, la llengua castellana i la llengua catalana.
- f) Expressar-se amb fluïdesa i correcció en una o més llengües estrangeres.
- g) Emprar amb solvència i responsabilitat les tecnologies de la informació i la comunicació.
- h) Conèixer i valorar críticament les realitats del món contemporani, els seus antecedents històrics i els principals factors de la seva evolució. Participar de manera solidària en el desenvolupament i millora del seu entorn social.
- i) Accedir als coneixements científics i tecnològics fonamentals i dominar les habilitats bàsiques pròpia de la modalitat triada.
- j) Comprendre els elements i procediments fonamentals de la investigació i dels mètodes científics. Conèixer i valorar de forma crítica la contribució de la ciència i la tecnologia en el canvi de les condicions de vida, així com afermar la sensibilitat i el respecte cap al medi ambient.
- k) Afermar l'esperit emprenedor amb actituds de creativitat, flexibilitat, iniciativa, treball en equip, confiança en un mateix i sentit crític.
- l) Desenvolupar la sensibilitat artística i literària, així com el criteri estètic, com a fonts de formació i enriquiment cultural.
- m) Emprar l'educació física i l'esport per a afavorir el desenvolupament personal i social. Afermar els hàbits d'activitats físico-esportives per a afavorir el benestar físic i mental, així com a mitjà de desenvolupament personal i social.
- n) Afermar actituds de respecte i prevenció en l'àmbit de la mobilitat segura i saludable.
- o) Fomentar una actitud responsable i compromesa en la lluita contra el canvi climàtic i en la defensa del desenvolupament sostenible.
- p) Conèixer, valorar i respectar els aspectes bàsics de la cultura i la història de les Illes Balears, mitjançant l'ús de la llengua catalana, així com també el patrimoni artístic i cultural propi.

- q) Reconèixer el desenvolupament de la cultura científica en la comunitat de les Illes Balears i el seu valor en la transformació de la nostra societat, de manera que fomenti la indagació i la curiositat.

Article 8

Currículum

Els centres docents, en l'ús de la seva autonomia pedagògica, han de desenvolupar , concretar o adaptar, en el seu cas, el currículum del Batxillerat establert en aquest Decret. Aquesta concreció ha de formar part del seu projecte educatiu, que ha d'impulsar i desenvolupar els principis, objectius i metodologia propis d'un aprenentatge competencial orientat a l'exercici d'una ciutadania activa.

Article 9

Competències clau

1. Aquest Decret defineix com a competències clau les següents:

- a) Competència en comunicació lingüística
- b) Competència plurilingüe
- c) Competència matemàtica i competència en ciència, tecnologia i enginyeria
- d) Competència digital
- e) Competència personal, social i d'aprendre a aprendre
- f) Competència ciutadana
- g) Competència emprenedora
- h) Competència en consciència i expressió culturals

2. Els ensenyaments que estableix aquest Decret tenen per objecte garantir el desenvolupament de les competències clau.

Article 10

Competències específiques, criteris d'avaluació i sabers bàsics

1. A l'annex 1 d'aquest Decret es fixen, per a cada matèria, les competències específiques per a l'etapa, així com els criteris d'avaluació, amb aclariments de caràcter orientatiu, i els sabers bàsics per a cadascuna de les matèries.
2. Per a l'adquisició i desenvolupament, tant de les competències clau com de les competències específiques, els docents han de desenvolupar les programacions didàctiques previstes mitjançant el desplegament de les unitats de programació.

CAPÍTOL II

Ordenació de l'etapa

Article 11

Organització general

1. Les modalitats de batxillerat que poden oferir els centres docents són les següents:
 - a) Arts.
 - b) Ciències i Tecnologia.
 - c) General.
 - d) Humanitats i Ciències Socials.
2. La modalitat d'Arts s'organitza en dues vies, referida una d'elles a Arts Plàstiques, Imatge i Disseny; i l'altra, a Música i Arts Escèniques.
3. La modalitat General serà d'oferta obligatòria a tots els centres que imparteixin estudis de batxillerat.
4. En tot cas, els alumnes poden triar entre la totalitat de les matèries específiques de la modalitat que cursin. A aquests efectes, els centres han d'oferir la totalitat de les matèries de les modalitats i vies que tenguin autoritzades. Només es pot limitar la impartició de matèries quan l'elecció per part dels alumnes no sigui suficient per a crear un grup de deu o més persones.
5. Quan l'oferta de matèries en un centre quedi limitada per raons organitzatives, la Conselleria d'Educació i Universitats ha de facilitar que els alumnes puguin cursar alguna matèria mitjançant la modalitat d'educació a distància a l'Institut d'Ensenyaments a Distància de les Illes Balears (IEDIB). En queden excloses les matèries comunes i l'obligatòria de la modalitat que cursa l'alumne. En el cas que una matèria obligatòria de modalitat es cursi com a optativa, sí que es pot cursar a l'IEDIB.
6. Excepcionalment, els alumnes que cursen batxillerat ordinari poden cursar altres matèries a l'IEDIB, prèvia autorització de la Direcció General de Formació Professional i Ordenació Educativa i amb el vistiplau del Departament d'Inspecció Educativa (DIE).

Article 12

Matèries comunes

1. Les matèries de primer curs comunes a totes les modalitats de batxillerat són les següents:
 - a) Educació Física
 - b) Filosofia
 - c) Llengua Castellana i Literatura I
 - d) Llengua Catalana i Literatura I
 - e) Llengua Estrangera I
2. Les matèries de segon curs comunes a totes les modalitats de batxillerat són les següents:

- a) Història d'Espanya
- b) Història de la Filosofia
- c) Llengua Castellana i Literatura II
- d) Llengua Catalana i Literatura II
- e) Llengua Estrangera II

Article 13

Matèries específiques de la modalitat d'Arts

1. Els alumnes que optin per la modalitat d'Arts han de triar entre la via d'Arts Plàstiques, Imatge i Disseny i la via de Música i Arts Escèniques.

2. En el primer curs de la via d'Arts Plàstiques, Imatge i Disseny, els alumnes han de cursar les matèries específiques de modalitat següents:

- a) Dibuix Artístic I.
- b) Dues matèries entre les següents:
 - Cultura Audiovisual.
 - Dibuix Tècnic Aplicat a les Arts Plàstiques i al Disseny I.
 - Projectes Artístics.
 - Volum.

3. En el segon curs de la via d'Arts Plàstiques, Imatge i Disseny, els alumnes han de cursar les matèries específiques de modalitat següents:

- a) Dibuix Artístic II.
- b) Dues matèries entre les següents:
 - Dibuix Tècnic Aplicat a les Arts Plàstiques i al Disseny II.
 - Disseny.
 - Fonaments Artístics.
 - Tècniques d'Expressió Gràfico-plàstica.

4. En el primer curs de la via de Música i Arts Escèniques, els alumnes han de cursar les matèries específiques de modalitat següents:

- a) Anàlisi Musical I o Arts Escèniques I.
- b) Dues matèries entre les següents:
 - Anàlisi Musical I.
 - Arts Escèniques I.

- Cor i Tècnica Vocal I.
- Cultura Audiovisual.
- Llenguatge i Pràctica Musical.

5. En el segon curs de la via de Música i Arts Escèniques, els alumnes han de cursar les matèries específiques de modalitat següents:

- a) Anàlisi Musical II o Arts Escèniques II.
- b) Dues matèries entre les següents:
 - Anàlisi Musical II.
 - Arts Escèniques II.
 - Cor i Tècnica Vocal II.
 - Història de la Música i de la Dansa.
 - Literatura Dramàtica.

Article 14

Matèries específiques de la modalitat de Ciències i Tecnologia

1. En el primer curs de la modalitat de Ciències i Tecnologia, els alumnes han de cursar les matèries específiques de modalitat següents:

- a) Matemàtiques I.
- b) Dues matèries entre les següents:
 - Biologia, Geologia i Ciències Ambientals.
 - Dibuix Tècnic I.
 - Física i Química.
 - Tecnologia i Enginyeria I.

2. En el segon curs de la modalitat de Ciències i Tecnologia, els alumnes han de cursar les matèries específiques de modalitat següents:

- a) Matemàtiques II o Matemàtiques Aplicades a les Ciències Socials II.
- b) Dues matèries entre les següents:
 - Biologia.
 - Dibuix Tècnic II.
 - Física.
 - Química.
 - Geologia i Ciències Ambientals.
 - Tecnologia i Enginyeria II.

Article 15

Matèries específiques de la modalitat d'Humanitats i Ciències Socials

1. En el primer curs de la modalitat d'Humanitats i Ciències Socials, els alumnes han de cursar les matèries específiques de modalitat següents:

a) Llatí I o Matemàtiques Aplicades a les Ciències Socials I.

b) Dues matèries entre les següents:

- Economia.
- Història del Món Contemporani.
- Literatura Universal.
- Grec I.
- Llatí I.
- Matemàtiques Aplicades a les Ciències Socials I.

2. En el segon curs de la modalitat d'Humanitats i Ciències Socials, els alumnes han de cursar les matèries específiques de modalitat següents:

a) Llatí II o Matemàtiques Aplicades a les Ciències Socials II.

b) Dues matèries entre les següents:

- Empresa i Disseny de Models de Negoci.
- Geografia.
- Història de l'Art.
- Grec II.
- Llatí II.
- Matemàtiques Aplicades a les Ciències Socials II.

Article 16

Matèries específiques de la modalitat General

1. En el primer curs de la modalitat General, els alumnes han de cursar les matèries específiques de modalitat següents:

a) Matemàtiques Generals.

b) Dues matèries d'entre totes les matèries de modalitat de primer curs que s'ofereixen al centre. Aquesta oferta ha d'incloure obligatòriament la matèria d'Economia, Emprenedoria i Activitat Empresarial específica d'aquesta modalitat.

2. En el segon curs de la modalitat General, els alumnes han de cursar les matèries específiques de modalitat següents:

a) Ciències Generals.

- b) Dues matèries d'entre totes les matèries de modalitat de segon curs que s'ofereixen al centre. Aquesta oferta ha d'incloure obligatòriament la matèria de Moviments Culturals i Artístics específica d'aquesta modalitat.

Article 17

Matèries optatives

1. En el primer curs de totes les modalitats s'ha de cursar una de les matèries optatives següents:

- a) Qualsevol matèria de modalitat de primer curs
- b) Història i Cultura de les Illes Balears
- c) Programació i Tractament de Dades I
- d) Tècniques Experimentals
- e) Projecte Empresarial
- f) Treball d'Investigació, Anàlisi i Creativitat
- g) Unió Europea
- h) Segona Llengua Estrangera I, que és d'oferta obligada pel centre.

2. En el segon curs de totes les modalitats s'ha de cursar una de les matèries optatives següents:

- a) Qualsevol matèria de modalitat de segon curs
- b) Activitat Física, Oci i Salut
- c) Ampliació de Matemàtiques
- d) Programació i Tractament de Dades II
- e) Psicologia
- f) Segona Llengua Estrangera II, que és d'oferta obligada pel centre.

3. Els procediments establerts per al desenvolupament de la matèria de Treball d'Investigació, Anàlisi i Creativitat es detallen en l'Annex 6.

Article 18

Organització del batxillerat per blocs en tres anys acadèmics

1. Els alumnes podran cursar el batxillerat en tres anys per blocs per adaptar-lo als seus interessos acadèmics, personals o laborals. En aquest cas, es preveu la possibilitat que l'alumne pugui cursar, simultàniament, matèries d'ambdós cursos de batxillerat.

2. Els centres que vulguin oferir el batxillerat en règim ordinari per blocs ho han de sol·licitar a la Direcció General de Planificació i Gestió Educatives.

3. Els alumnes que cursin el batxillerat per blocs poden prolongar en un any el temps màxim de permanència per a l'etapa establert amb caràcter general en l'article 4 d'aquest Decret.

4. La distribució de les matèries per blocs que conformen el batxillerat, tot garantint l'adequada planificació de l'oferta de matèries entre les quals existeix prelació, es disposa en l'annex 8.

Article 19

Horari

1. El claustre de professors ha d'aprovar els criteris pedagògics per elaborar l'horari setmanal.
2. L'horari lectiu setmanal dels alumnes de batxillerat és de trenta-tres períodes lectius per curs. Aquests períodes lectius s'han de distribuir de dilluns a divendres i es poden desenvolupar en jornada contínua o partida d'acord amb la normativa vigent.
3. En l'annex 7 d'aquest Decret s'estableix l'horari lectiu setmanal per a cada curs i per a les diferents matèries de batxillerat.
4. Amb la finalitat d'adequar l'accés al currículum a les necessitats de determinats alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu, els centres, amb l'autorització prèvia de la Direcció General de Primera Infància, Atenció a la Diversitat i Millora Educativa, poden adoptar una distribució horària diferent de la que s'estableix en l'annex 7.
5. Les matèries de Llengua Catalana i Literatura i Llengua Castellana i Literatura han de tenir la mateixa càrrega horària.
6. Els centres han d'incorporar en les normes d'organització, funcionament i convivència del centre el tractament que donen als alumnes que no tenen activitats lectives en algun o alguns períodes per motius de convalidació, exempció o superació prèvia de matèries atenent a la normativa vigent.
7. En un dels períodes lectius setmanals dels dos cursos de Llengua estrangera, del Física i Química, de Biologia, Geologia i Ciències ambientals, de Biologia, de Física i de Química, es poden assignar dos professors a cada grup per atendre els alumnes en les pràctiques que es determinin en la programació didàctica de la matèria, a l'aula, a l'aula de conversa, al taller o al laboratori. Aquest segon professor només es pot assignar als grups en què el nombre d'alumnes sigui superior a 20.

CAPÍTOL III

Matrícula

Article 20

Organització curricular

Els alumnes han de formalitzar la matrícula en una modalitat de batxillerat i, si escau, en una de les vies. Sense perjudici del que s'estableix en els articles 21 i 24 d'aquest Decret, els

alumnes no poden cursar un nombre més gran de matèries del que s'estableix en els articles 12, 13, 14, 15, 16 i 17 d'aquest Decret, amb l'excepció dels ensenyaments de religió, que s'han de cursar en els termes que preveu la disposició addicional segona d'aquest Decret.

Articles 21

Matèries de continuïtat

1. En el segon curs, els alumnes només poden cursar les matèries que requereixen coneixements vinculats a alguna de primer i que es detallen a l'annex 9 d'aquest Decret si prèviament han cursat les respectives matèries de primer o n'han acreditat els coneixements necessaris. Sense perjudici del que s'estableix a l'article 24 d'aquest Decret, els centres, mitjançant els professors que imparteixen la matèria, han d'establir els procediments necessaris perquè els alumnes n'acreditin els coneixements.
2. Aquests procediments, que han de tenir caràcter vinculant, han d'especificar les característiques i els continguts de les proves que s'han de dur a terme, així com els criteris d'avaluació. L'autorització per cursar aquestes matèries s'ha de fer per escrit, ha d'estar signada pel professor corresponent i s'ha d'incloure en l'expedient de l'alumne. Aquesta autorització té com a únic efecte l'habilitació per cursar la matèria de segon i en cap cas no es pot considerar superada la matèria de primer.
3. En cas que l'alumne no obtingui l'autorització, ha de cursar també la matèria de primer curs, que tindrà la consideració de matèria pendent, si bé no serà computable a efectes de modificar les condicions en les quals ha promocionat a segon. Aquesta matèria de primer curs s'ha cursar a l'IEDIB.

Article 22

Segona llengua estrangera

1. Als centres sostinguts amb fons públics es pot impartir la matèria de segona llengua estrangera en el primer curs quan el nombre d'alumnes matriculats no sigui inferior a deu. En aquest cas, s'ha d'assegurar la continuïtat de la matèria en el segon curs. No obstant això, quan circumstàncies especials ho aconsellin, la Direcció General de Formació Professional i Ordenació Educativa, amb l'informe previ del DIE, pot autoritzar la impartició d'aquesta matèria a un nombre inferior d'alumnes.
2. La matèria optativa de segona llengua estrangera constitueix una continuació de la impartida en l'etapa de l'Educació Secundària Obligatoria. Per aquest motiu, amb caràcter general, poden triar aquesta matèria els alumnes que l'han cursada de forma continuada en l'etapa anterior i en el mateix idioma.
3. Excepcionalment, poden incorporar-se als estudis de la segona llengua estrangera en el primer curs del batxillerat els alumnes que no l'hagin cursada de forma continuada en l'Educació Secundària Obligatoria, sempre que n'acreditin els coneixements necessaris. A aquests efectes, cal seguir el mateix procediment especificat per a la resta de les matèries de continuïtat en l'article anterior.

Article 23

Canvis de matrícula

1. Els alumnes o els seus representants legals, si són menors d'edat, poden sol·licitar, de manera motivada, canvis en la matrícula de matèries específiques de modalitat o optatives durant els primers quinze dies lectius del curs, tant en el primer com en el segon curs. El cap d'estudis o la persona que designi el titular del centre, en el cas de centres privats concertats o no concertats, ha de realitzar el canvi si l'organització del centre ho permet.
2. Un cop transcorreguts aquests quinze dies i fins als primers cinc dies lectius de gener, qualsevol canvi, tant en el primer com en el segon curs, es pot sol·licitar al cap d'estudis o a la persona que designi el titular, en el cas de centres privats, i ha de ser autoritzat, si l'organització del centre ho permet, pel director del centre.
3. Després dels cinc primers dies lectius de gener i fins al 31 del mateix mes, qualsevol canvi en la matrícula de l'alumne s'ha d'informar favorablement pel DIE. L'inspector del centre ha de trametre l'informe al Servei d'Ordenació Educativa de la Direcció General de Formació Professional i Ordenació Educativa, que ha de gestionar el canvi en el programa de gestió.
4. A partir de l'1 de febrer no es poden fer canvis en la matrícula.

Article 24

Canvis de modalitat o de via

1. Si un alumne promociona a segon curs i vol fer un canvi de modalitat o de via, s'ha de matricular de les matèries de la nova modalitat o via que no ha cursat en el primer curs. Aquestes matèries s'han de cursar a l'IEDIB.
2. Els alumnes que en promocionar de primer a segon curs canvien de modalitat o via, per poder obtenir el títol de batxillerat han d'haver superat, sense perjudici del que s'estableix en el punt 3 de l'article 22 del Reial decret 243/2022:
 - a) Totes les matèries comunes de 1r i 2n de batxillerat.
 - b) Una matèria optativa de 1r de batxillerat.
 - c) Una matèria optativa de 2n de batxillerat.
 - d) Dues matèries de primer curs de la modalitat en què s'ha d'expedir el títol, una de les quals ha de ser l'obligatòria de la nova modalitat o via.
 - e) Tres matèries de segon curs de la modalitat o via en què s'ha d'expedir el títol.
3. Si l'alumne ha superat alguna matèria específica de modalitat del primer curs no necessària per a completar la nova modalitat o via de segon curs, pot substituir la matèria optativa del segon curs per aquesta matèria de modalitat.
4. El canvi de modalitat o via d'un alumne s'ha de reflectir en el seu expedient i en el seu historial acadèmic.

Article 25

Permanència en el darrer curs

1. Els alumnes que cursin el batxillerat en règim ordinari i que en finalitzar el segon curs o el tercer bloc no hagin superat algunes matèries, s'hi poden matricular sense necessitat de cursar de nou les matèries superades o poden repetir el curs complet. Els alumnes, en el moment de la matrícula, han de manifestar per escrit l'opció triada, que s'ha d'incloure en l'expedient acadèmic. Els alumnes menors d'edat han de disposar de l'autorització signada dels pares o tutors legals. Aquesta autorització ha de formar part de l'expedient acadèmic.
2. Els alumnes que han triat no repetir el curs o el bloc sencer també es poden matricular de matèries del segon curs o del tercer bloc ja superades. En aquest cas, disposen fins al 30 d'abril per decidir si anul·len la matrícula d'aquestes matèries i, per tant, es queden amb la nota prèvia, o si mantenen la matrícula i renuncien a la nota anterior. Aquesta decisió l'han de comunicar per escrit i s'ha d'incloure en l'expedient acadèmic. Els alumnes menors d'edat han de disposar de l'autorització signada dels pares o tutors legals. Aquesta autorització ha de formar part de l'expedient acadèmic.

Article 26

Baixa d'ofici

1. En règim ordinari, un alumne pot ser donat de baixa si no s'incorpora o si falta de manera injustificada i contínua a tots els períodes lectius durant deu dies lectius, o de forma discontinua durant vint dies lectius. En aquest cas, l'equip directiu s'ha d'adreçar als pares o tutors legals – o a l'alumne, si està emancipat legalment o és major d'edat - per saber les raons d'aquest absentisme. Quan no hi hagi una causa justificada, el centre li ha d'oferir un termini de tres dies perquè s'incorpori immediatament a les activitats acadèmiques del curs i l'ha d'advertir que si no s'hi incorpora, se'l donarà de baixa d'ofici. En aquest cas, la plaça quedarà a disposició d'un altre alumne. La direcció del centre ha de notificar a la persona interessada, de forma motivada, la baixa d'ofici de la matrícula. En l'expedient de l'alumne s'ha de guardar una còpia d'aquesta comunicació. Amb caràcter general, aquest procediment s'ha de desenvolupar fins a l'1 de desembre.
2. Als centres públics i privats concertats, un alumne només es pot donar de baixa d'ofici durant la resta del curs acadèmic quan falti injustificadament a classe i de forma contínua durant un període superior a vint dies lectius, o de forma discontinua durant un període superior a trenta-cinc dies lectius. El procediment que s'ha de seguir per notificar-ho als pares o tutors legals – o a l'alumne, si està emancipat legalment o és major d'edat – és el mateix que s'estableix en el punt anterior.
3. Contra la resolució adoptada es pot presentar un recurs d'alçada davant la directora general de Formació Professional i Ordenació Educativa en el termini d'un mes comptador des de l'endemà d'haver-la notificada. La resolució d'aquest òrgan posa fi a la via administrativa.
4. El curs en què es doni de baixi d'ofici l'alumne en règim ordinari computa com un dels quatre anys en què pot romandre en aquest règim. Excepcionalment, els alumnes majors

d'edat o els pares o tutors legals dels alumnes menors d'edat podran sol·licitar de forma motivada al director general de Planificació i Gestió Educatives que aquest curs no computi. Aquesta decisió s'ha de prendre mitjançant resolució i amb un informe previ del DIE.

5. S'ha d'informar els alumnes d'aquest procediment en el moment de la matrícula.

Article 27

Anul·lació de la matrícula

1. Els alumnes que cursin el batxillerat poden sol·licitar al director del centre l'anul·lació de la matrícula abans del 30 d'abril.

2. L'anul·lació de la matrícula ha d'incloure la totalitat de les matèries de les quals s'ha matriculat l'alumne.

3. El director del centre ha de resoldre la sol·licitud per escrit, de manera motivada i amb l'expressió dels recursos que s'hi poden interposar. Si autoritza l'anul·lació de la matrícula, s'ha d'estendre la diligència corresponent i incorporar-la a l'expedient acadèmic de l'alumne. Aquesta anul·lació afecta exclusivament el curs acadèmic en què ha estat concedida, curs que no ha de computar a l'efecte de permanència en el batxillerat.

CAPÍTOL IV

Avaluació, promoció i titulació

Article 28

Avaluació

1. L'avaluació dels alumnes serà contínua, formativa i diferenciada per matèries.
2. El professor de cada matèria ha de decidir, en finalitzar el curs, si l'alumne ha assolit els objectius i el grau adequat d'adquisició de les competències corresponents.
3. En l'avaluació del procés d'aprenentatge dels alumnes s'han de tenir en compte, com a referents a totes les matèries, els criteris d'avaluació de les competències específiques i els objectius establerts per a l'etapa, sense que impliqui l'obligatorietat de qualificar cadascun dels criteris numèricament o percentualment.
4. Els docents han d'avaluar tant els aprenentatges dels alumnes com els processos d'ensenyament i la pròpia pràctica docent. Els centres han de recollir en la memòria final la valoració de l'esmentada avaluació, a partir de la qual s'han d'establir propostes de millora.
5. Amb independència dels seguiments realitzats al llarg del curs, l'equip docent, ha de dur a terme l'avaluació dels alumnes de forma col·legiada en les sessions d'avaluació ordinària i extraordinària.
6. S'ha de fer un ús generalitzat d'instruments d'avaluació variats, diversos, accessibles i adaptats que permetin la valoració objectiva de tot els alumnes, per tal de garantir, així mateix, que les condicions de realització dels processos associats a l'avaluació s'adaptin a les necessitats dels alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu.
7. Els centres han d'organitzar una prova extraordinària de les matèries no superades en les dates que determini la Conselleria d'Educació i Universitats.
8. Els alumnes poden estar exempts de l'avaluació de les matèries de Llengua Catalana i Literatura I i II atenent a la normativa autonòmica vigent corresponent.
9. La Direcció General de Formació Professional i Ordenació Educativa de la Conselleria d'Educació i Universitats ha de regular, mitjançant una ordre, l'avaluació de l'aprenentatge dels alumnes de batxillerat, així com la promoció de curs i els requisits de titulació de l'etapa.

Article 29

Resultats de l'avaluació

1. L'avaluació i la qualificació de cada matèria és competència del professor titular.

2. Els resultats de l'avaluació s'han d'expressar mitjançant qualificacions numèriques entre zero i deu, sense decimals. Es consideren no superades les matèries amb qualificacions inferiors a cinc i es considera que la matèria ha estat superada quan l'alumne hi obté una qualificació igual o superior a cinc.

3. Quan un alumne no es presenta a les proves o activitats d'avaluació programades per a l'avaluació final extraordinària d'alguna matèria, s'ha de consignar aquest fet a l'acta corresponent com «No presentat».

Article 30

Dret dels alumnes a una avaluació objectiva

Durant tot el procés d'avaluació, s'ha de garantir el dret dels alumnes a que la seva dedicació, esforç i rendiment siguin valorats i reconeguts amb objectivitat i transparència, per la qual cosa s'han d'establir els procediments oportuns d'aclariment, revisió i reclamació que, en tot cas, han d'atendre al caràcter continu i diferenciat segons les distintes matèries. La Direcció General de Formació Professional i Ordenació Educativa en regularà els mecanismes mitjançant una Ordre.

Article 31

Promoció

1. En el batxillerat ordinari, els alumnes que han superat totes les matèries o que tenen avaluació negativa en una o dues matèries de primer de batxillerat han de promocionar al curs següent. Els alumnes que tenen tres o més matèries no superades, han de tornar a cursar primer de batxillerat sencer.

2. En el batxillerat per blocs en tres anys acadèmics, els alumnes del primer i del segon bloc que han superat totes les matèries o que tenen avaluació negativa en una matèria han de promocionar al bloc següent. Els alumnes del primer o del segon bloc que tenen dues o més matèries no superades han de tornar a cursar el bloc no superat sencer.

3. Els alumnes que promocionen de primer a segon curs amb matèries no superades, s'han de matricular en el segon curs de les matèries pendents. Els centres educatius han d'organitzar les conseqüents activitats de recuperació i l'avaluació de les matèries pendents en el marc organitzatiu establert per la Conselleria d'Educació i Universitats.

4. La superació de les matèries de segon curs que figuren en l'annex 9 ha d'estar condicionada a la superació de les corresponents matèries de primer curs indicades en l'esmentat annex per implicar continuïtat, sense perjudici d'allò establert en l'article 21 d'aquest Decret.

Articles 32

Titulació

1. El títol de batxillerat acredita l'assoliment dels objectius establerts per a l'etapa i l'adquisició de les competències corresponents.

2. Per obtenir el títol de batxillerat els alumnes han de superar totes les matèries dels dos cursos (comunes, específiques de modalitat i una optativa per curs).

3. Excepcionalment, l'equip docent pot decidir l'obtenció del títol de batxillerat en la convocatòria extraordinària per part d'un alumne que hagi superat totes les matèries llevat d'una, sempre i quan s'acompleixin, a més, totes les condicions següents:

- a) Que l'equip docent consideri que l'alumne ha assolit els objectius i competències vinculades al títol.
- b) Que l'alumne no tingui més d'un 20% de les sessions lectives de la matèria no superada amb faltes d'assistència no justificades.
- c) Que l'alumne s'hagi presentat a les proves i realitzat les activitats necessàries per a la seva avaluació, incloses les de la convocatòria extraordinària.
- d) Que la mitjana aritmètica de les qualificacions obtingudes en totes les matèries de l'etapa sigui igual o superior a cinc. En aquest cas, a efectes del càlcul de la qualificació final de l'etapa, s'ha de considerar la nota numèrica obtinguda en la matèria no superada.

4. El títol de batxillerat és únic i s'ha d'expedir amb l'expressió de la modalitat cursada i de la qualificació mitjana obtinguda. Aquesta s'ha de determinar calculant la mitjana aritmètica de les qualificacions de les matèries cursades arrodonida a la centèsima. A efectes de l'esmentat càlcul s'han de tenir present les matèries comunes i optatives, així com les matèries específiques de modalitat per la qual s'expedeix el títol i, en el seu cas, la matèria de Religió.

5. Els centres docents que imparteixen l'etapa de batxillerat han d'emetre, a petició de les persones interessades, una certificació del estudis realitzats en la qual s'especifiquin les matèries cursades i les qualificacions obtingudes.

Article 33

Obtenció del títol de batxillerat des d'altres ensenyaments

1. Els alumnes que tinguin el títol de Tècnic en Formació Professional poden obtenir el títol de batxillerat en la modalitat General mitjançant la superació de les matèries comunes.

2. Els alumnes que tinguin el títol de Tècnic en Arts Plàstiques i Disseny poden obtenir el títol de batxillerat en la modalitat d'Arts mitjançant la superació de les matèries comunes.

3. També poden obtenir el títol de batxillerat en la modalitat d'Arts els alumnes que hagin superat els Ensenyaments Professionals de Música o de Dansa i superin, a més, les matèries comunes.

4. La qualificació que ha de figurar en el títol de batxillerat d'aquests alumnes s'ha d'obtenir mitjançant la següent ponderació:

- a) El 60% de la mitjana de les qualificacions obtingudes en les matèries comunes de batxillerat.
- b) El 40% de la qualificació mitjana obtinguda en els ensenyaments mitjançant els quals s'accedeix a l'obtenció del títol, calculada d'acord amb l'establert als respectius reials decrets d'ordenació de les mateixes.

Article 34

Participació i dret a la informació de pares o tutors legals i alumnes majors d'edat

1. Quan els alumnes siguin menors d'edat, els pares o tutors legals han de participar i donar suport a l'evolució del seu procés educatiu, així com col·laborar en les mesures de suport o reforç que adoptin els centres per a facilitar el seu progrés.
2. Tenen dret, a més a més, a conèixer les decisions relatives a la seva avaluació, promoció i titulació, així com a l'accés a la part dels documents oficials d'avaluació referida a l'alumne, i a les proves i documents de les avaluacions que se li realitzin, sense perjudici del respecte a les garanties establertes en la Llei Orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de Protecció de Dades Personals i garantia dels drets digitals, i la resta de normativa aplicable en matèria de protecció de dades de caràcter personal.
3. Els drets als quals fa referència l'apartat anterior es fan extensius als alumnes majors d'edat, sense perjudici que els seus pares o tutors legals puguin fer-los igualment efectius si justifiquen l'interès legítim.

CAPÍTOL V DOCUMENTS OFICIALS D'AVALUACIÓ

Article 35

Documents oficials d'avaluació

1. Els documents oficials d'avaluació són els següents:
 - a) Les actes d'avaluació.
 - b) L'expedient acadèmic.
 - c) L'historial acadèmic
 - d) Si escau, l'informe personal per trasllat.
2. L'historial acadèmic i, en el seu cas, l'informe personal per trasllat es consideren documents bàsics per a garantir la mobilitat dels alumnes per tot el territori nacional. Quan hagin de tenir efectes fora de l'àmbit de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, es lliuraran d'acord amb el disposat a l'article 15.3 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques.

Article 36

Actes d'avaluació

1. Les actes d'avaluació s'han d'estendre per a cadascun dels cursos i s'han de tancar en finalitzar el període lectiu després de la convocatòria ordinària, i després de la convocatòria extraordinària. La informació que s'hi ha d'incloure és, almenys:

- a) La relació nominal dels alumnes que formen el grup.
- b) Els resultats de l'avaluació de totes les matèries, expressades en els termes establerts en aquest Decret.
- c) La decisió, per a tots els alumnes, sobre la promoció, permanència o titulació.

2. En les actes de segon curs han de figurar, a més, els alumnes amb matèries no superades del curs anterior i s'ha de recollir la proposta d'expedició del títol de Batxillerat, juntament amb la qualificació mitjana de l'etapa, que s'ha de calcular d'acord amb allò establert en l'article 32.

3. Per a l'aplicació d'allò previst en l'apartat setè de la disposició addicional segona s'ha de fer constar, a més, una qualificació mitjana normalitzada, calculada sense tenir present la qualificació de la matèria de Religió.

4. També s'hi han de fer constar, si n'hi ha, la convalidació (c) o l'exempció (x) de matèries segons les regulacions normatives.

5. La Conselleria d'Educació i Universitats pot d'establir procediments per tal d'atorgar una Menció Honorífica en una matèria o Matrícula d'Honor a l'expedient dels alumnes que hagin demostrat un rendiment acadèmic excel·lent en finalitzar l'etapa.

6. El tutor i tots els professors del grup han de signar les actes d'avaluació, que han d'incloure el vistiplau del director del centre.

Article 37

Expedient acadèmic

1. L'expedient acadèmic ha de recollir, juntament amb les dades d'identificació del centre, les de l'alumne, així com la informació relativa al seu procés d'avaluació. S'ha d'obrir en començar l'etapa o, en el seu cas, en el moment d'incorporació al centre i ha de recollir, al manco, els resultats de l'avaluació de les matèries en les diferents convocatòries, les decisions de promoció i titulació i, si existeixen, les mesures de suport educatiu o les adaptacions que s'hagin adoptat per a l'alumne. Igualment, s'ha de fer constar la qualificació obtinguda en l'etapa, així com la mitjana normalitzada a la qual fa referència el punt 3 de l'article anterior.

2. La custòdia i l'arxiu dels expedients acadèmics corresponen als centres docents en què s'hagin realitzat els estudis dels ensenyaments corresponents i han de ser supervisats pel DIE.

Article 38

Historial acadèmic

1. L'historial acadèmic ha de portar el vistiplau del director del centre i té valor acreditatiu dels estudis cursats.
2. L'historial acadèmic, com a mínim, ha de recollir, amb les dates corresponents:
 - a) Les dades identificatives de l'alumne.
 - b) Les matèries cursades en cada un dels anys d'escolarització.
 - c) Les mesures de suport educatives, si escau.
 - d) Els resultats de l'avaluació en cada convocatòria.
 - e) Les decisions sobre promoció i permanència.
 - f) La qualificació mitjana del batxillerat i la qualificació mitjana normalitzada.
 - g) La informació relativa als canvis de centre.
3. En finalitzar o acabar l'etapa, l'historial acadèmic s'ha de lliurar a l'alumne o, si és menor de edat, als pares o tutors legals.

Article 39

Informe personal per trasllat

1. En cas de trasllat a un altre centre abans de finalitzar l'etapa, el centre d'origen ha de trametre al centre de destinació, i a petició d'aquest, l'informe personal per trasllat, juntament amb una còpia de l'historial acadèmic. El centre receptor ha d'obrir el corresponent expedient acadèmic. La matriculació adquireix caràcter definitiu una vegada rebuda la còpia de l'historial acadèmic.
2. Si el centre de destinació no pertany a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, s'hi ha d'adjuntar una còpia, impresa o electrònica autèntica, de l'historial acadèmic.
3. L'informe personal per trasllat ha d'incloure els resultats de les avaluacions que s'hagin realitzat, l'aplicació, en el seu cas, de mesures de suport educatives aplicades i totes les observacions que es considerin oportunes en relació al progrés general de l'alumne.

Article 40

Autenticitat, seguretat i confidencialitat

1. La Conselleria d'Educació i Universitats ha d'establir els procediments oportuns per garantir l'autenticitat dels documents oficials d'avaluació, la integritat de les dades que s'hi recullen i la seva supervisió i custòdia, així com la seva conservació i trasllat en cas de supressió o extinció del centre.
2. En relació amb l'obtenció de les dades personals dels alumnes, amb la cessió d'aquestes dades d'uns centres a uns altres i amb la seva seguretat i confidencialitat, s'ha d'atendre a allò que es disposa en la legislació vigent en matèria de protecció de dades de caràcter

personal i, en tot cas, al que estableix la disposició addicional vigèsima tercera de la Llei Orgànica 2/2006, de 3 de maig.

3. Els documents oficials d'avaluació i els seus procediments de validació descrits en els apartats anteriors podran ser substituïts pels seus equivalents realitzats per mitjans electrònics, informàtics o telemàtics, sempre que en quedi garantida la seva autenticitat, integritat, conservació, i s'acompleixin les garanties i els requisits establerts per la Llei Orgànica 3/2018, de 5 de desembre, i per la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, així com per la normativa que les desenvolupa.

4. L'expedient electrònic de l'alumne ha d'estar constituït, almenys, per les dades contingudes en els documents oficials d'avaluació, i ha d'acomplir amb allò establert al Reial decret 4/2010, de 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració Electrònica.

CAPÍTOL VI

Tutoria i orientació

Article 41

Tutoria i orientació

1. La tutoria personal i l'orientació educativa, psicopedagògica i professional dels alumnes, així com la preparació del seu itinerari formatiu futur, són elements fonamentals en l'ordenació d'aquesta etapa. Les mesures relatives a l'orientació i l'acció tutorial han de formar part del projecte educatiu del centre i han d'acompanyar els alumnes en el seu procés educatiu, tant individual com col·lectivament.

2. Amb la finalitat d'afavorir la igualtat de drets i oportunitats i fomentar la igualtat efectiva entre homes i dones, s'ha d'incorporar la perspectiva de gènere en l'àmbit de l'orientació educativa i professional.

3. Mitjançant l'acció tutorial, els centres han d'informar i orientar els alumnes amb la finalitat que l'elecció de les modalitats, vies i matèries a les quals es refereixen els articles 12, 13, 14, 15, 16 i 17 d'aquest Decret sigui la més adequada als seus interessos i la seva orientació formativa i laboral posterior.

4. La funció d'orientació s'ha de desenvolupar de manera contínua, molt especialment en els moments que impliquin la presa de decisions de caràcter acadèmic o professional per part dels alumnes.

5. L'assessorament específic en orientació personal, acadèmica i professional ha de contribuir a coordinar els processos d'acollida al centre docent i de transició al món laboral o acadèmic en concloure el període d'escolarització en l'etapa de batxillerat.

6. Cada grup d'alumnes ha de tenir, com a mínim, un professor com a tutor. La funció tutorial implica dur a terme les mesures relatives a l'orientació i l'acció tutorial. El director del centre o el titular del centre, en el cas de centres privats concertats o no concertats, ha de designar la persona responsable de la tutoria entre els professors que imparteixen docència

a tot el grup d'alumnes, preferentment entre els que imparteixen més hores de docència al grup. El tutor ha de coordinar l'equip docent en el desenvolupament i l'avaluació dels processos d'ensenyament i aprenentatge.

7. Les funcions de tutoria s'estableixen en l'article 64 del Decret 4/2023, de 13 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament orgànic de les escoles infantils públiques, els col·legis d'educació primària, els col·legis d'educació infantil i primària, els col·legis d'educació infantil i primària integrats amb ensenyaments elementals de música, els col·legis d'educació infantil i primària integrats amb educació secundària i els instituts d'educació secundària de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

CAPÍTOL VII

Atenció a les diferències individuals

Article 42

Atenció a les diferències individuals

1. La Conselleria d'Educació i Universitats ha de disposar els mitjans necessaris per tal que els alumnes que requereixin una atenció diferent a l'ordinària puguin adquirir els objectius establerts per a l'etapa i adquirir les competències corresponents. L'atenció a aquests alumnes es regirà pels principis de normalització i inclusió.
2. Així mateix, s'han d'establir les mesures més adequades per tal que les condicions de realització de les avaluacions s'adaptin a les necessitats dels alumnes amb necessitat específica de suport educatiu.
3. La Conselleria d'Educació i Universitats ha de facilitar el procés d'identificació de les necessitats específiques de suport educatiu que presenten els alumnes. Aquestes necessitats han de quedar reflectides en un informe d'avaluació psicopedagògica i social.
4. Els centres que imparteixen els ensenyaments del batxillerat han d'adoptar mesures d'acolliment i adaptació per als alumnes que s'incorporin fora dels terminis ordinaris.
5. La Conselleria d'Educació i Universitats ha de garantir un context educatiu que faciliti l'aprenentatge dels alumnes que presenten necessitats educatives a l'àrea sensorial o auditiva o visual i motriu associades a diversitat funcional per pèrdua de diferent grau i elimini les barreres que ho dificulten, amb la finalitat d'aconseguir una inclusió escolar real proporcionant les mateixes oportunitats. Per aquest motiu s'han d'establir les mesures de flexibilització, suports, alternatives metodològiques i afavorir l'accessibilitat i disseny universal.
6. La Conselleria d'Educació i Universitats ha d'establir mesures de suport educatiu per als alumnes amb trastorns del desenvolupament del llenguatge i de la comunicació, d'atenció o d'aprenentatge. En particular, s'han d'establir per a aquests alumnes mesures de flexibilització i alternatives metodològiques en l'ensenyament i avaluació de les llengües

oficials de la Comunitat Autònoma i la llengua estrangera. Aquestes adaptacions no s'han de tenir en compte, en cap cas, per minorar les qualificacions obtingudes.

7. Els centres han d'adoptar tant mesures organitzatives com metodològiques inclusives per garantir que els alumnes NESE puguin assolir els objectius i les competències corresponents. Igualment s'han d'establir les mesures més adequades perquè les condicions de realització dels processos associats a l'avaluació s'adaptin a les seves necessitats. Els centres han de facilitar la coordinació de tots els serveis que intervenen en l'atenció dels alumnes. Els pares o tutors legals dels alumnes menors d'edat han de ser preceptivament oïts i informats en aquest procés.

8. Tots els alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu han de disposar d'un pla educatiu personalitzat. En aquest document quedaran reflectides les mesures i suports que es realitzen al centre per a que l'alumne pugui assolir el màxim desenvolupament de les seves capacitats.

9. En els termes que determini la Conselleria d'Educació i Universitats, es pot flexibilitzar l'escolarització dels alumnes amb altes capacitats intel·lectuals, identificats com a tal per l'orientador del centre, de manera que pugui reduir-se la durada de l'etapa, quan es prevegi que aquesta és la mesura més adequada per al desenvolupament del seu equilibri personal i la seva socialització. En tot cas, l'alumne sempre ha de cursar el segon curs.

CAPÍTOL VIII

Autonomia dels centres

Article 43

Autonomia dels centres

1. La Conselleria d'Educació i Universitats ha de facilitar als centres l'exercici de la seva autonomia pedagògica, d'organització i de gestió, en els termes recollits en la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, i en el Decret 4/2023, de 13 de febrer.

2. Els centres han de concretar o adaptar els currículums i incorporar aquesta concreció o adaptació en el seu projecte educatiu, que ha d'impulsar i desenvolupar els principis, objectius i metodologia propis d'un aprenentatge competencial orientat a l'exercici d'una ciutadania activa.

3. Igualment, els centres han de promoure compromisos educatius amb els pares o tutors legals dels seus alumnes, o amb els propis alumnes en el cas que aquests siguin majors d'edat, en els quals s'hi consignin les activitats que els integrants de la comunitat educativa es comprometen a desenvolupar per facilitar el progrés acadèmic i educatiu dels alumnes.

4. Els centres poden adoptar en l'exercici de la seva autonomia les experimentacions, innovacions pedagògiques, programes educatius, plans de treball, formes d'organització, normes de convivència i ampliacions del calendari escolar o de l'horari lectiu de matèries o

àmbits. D'acord amb el punt 4 de l'article 120 i l'article 141 de la LOE, s'han d'avaluar els processos d'ensenyament i aprenentatge i els seus resultats. Aquests processos s'han d'avaluar anualment i s'han d'incloure a la memòria de final de curs, on hi han de quedar reflectits els resultats d'aquestes avaluacions per determinar-ne la seva continuïtat, modificació o finalització.

5. La Conselleria d'Educació i Universitats ha de potenciar i promoure l'autonomia dels centres que en depenen, de manera que els seus recursos econòmics, materials i humans puguin adequar-se als plans de feina i d'organització que elaborin, una vegada que hagin estat convenientment avaluats i valorats.

Article 44

Programacions didàctiques

1. La programació didàctica ha de ser l'instrument de planificació curricular específic per desenvolupar el procés d'ensenyament i aprenentatge dels alumnes per a cada una de les matèries.
2. Correspon als departaments de coordinació didàctica desenvolupar el currículum establert en aquest Decret mitjançant la programació didàctica, considerant les competències corresponents, els principis pedagògics establerts en l'article 6, les orientacions metodològiques establertes a l'annex 4 i les orientacions per a l'avaluació de l'etapa establertes a l'annex 5 d'aquest Decret.
3. Les programacions didàctiques de cada matèria han d'incloure, com a mínim, els elements següents:
 - a) Vinculació amb les competències específiques i els criteris d'avaluació de la matèria per a tot el curs.
 - b) Seqüència de sabers bàsics del curs.
 - c) Temporització de les unitats de programació.
 - d) Processos i instruments d'avaluació i sistema de qualificació.
 - e) Estratègies didàctiques i metodològiques: organització, recursos, agrupaments, criteris per a l'elaboració de situacions d'aprenentatge o d'altres activitats que es considerin necessàries.
 - f) Actuacions generals d'atenció a les diferències individuals.
 - g) Concreció dels elements transversals establerts en el projecte curricular.
 - h) Activitats complementàries.
3. En el cas que el departament de coordinació didàctica consideri, per consens, que per dur a terme la seva tasca docent és més adient planificar les programacions didàctiques únicament a partir d'una seqüenciació de situacions d'aprenentatge, ha d'assegurar que en

el seu disseny hi figuren tots i cada un dels elements recollits en l'article 45. En aquest cas, es considerarà que les situacions d'aprenentatge equivalen a les unitats de programació.

4. A l'annex 3 d'aquest Decret figuren unes orientacions per al disseny de situacions d'aprenentatge.

5. Els professors desenvoluparan la seva activitat docent d'acord amb les programacions didàctiques programades pel departament o àmbit de coordinació didàctica al qual pertanyen.

6. Les programacions didàctiques són responsabilitat única de tots els membres del departament o àmbit de coordinació didàctica. Qualsevol modificació que es pugui proposar al llarg del curs s'ha d'adoptar per consens.

7. Els equips docents o departaments o àmbits de coordinació didàctica podran acordar, de manera consensuada i justificada, adaptacions respecte de la programació establerta per donar resposta a les necessitats educatives dels alumnes.

8. A final de curs s'ha d'avaluar si les programacions didàctiques han permès assolir els objectius, inclosos els resultats d'aprenentatge esperats, i cal introduir-hi les modificacions que correspongui.

9. Cada centre informará els alumnes i els seus pares o tutors legals del contingut de les programacions didàctiques, i adaptarà a la seva realitat els procediments establerts a les instruccions pertinents.

10. Les programacions didàctiques han de ser públiques i formen part de la Programació General Anual. D'acord del punt 1 de l'article 55 de la Llei 1/2022, de 8 de març, d'educació de les Illes Balears, és un dret de les famílies conèixer les programacions didàctiques i els criteris d'avaluació.

Article 45

Unitats de programació

1. Les programacions didàctiques s'han de concretar en unitats de programació i han d'incloure els objectius didàctics, els continguts, la seqüència d'activitats i els instruments i criteris específics per a l'avaluació de l'aprenentatge.

2. Correspon a cada docent elaborar i desenvolupar les unitats de programació en el marc de la programació didàctica i sota la coordinació del responsable de departament de coordinació didàctica.

3. Les unitats de programació han d'estar a disposició de l'equip directiu.

Article 46

Programacions d'aula

1. La programació d'aula és una eina organitzativa per als docents.
2. Els docents han de desenvolupar i concretar les unitats de programació en la seva programació d'aula de la manera que millor s'adapti a les característiques dels seus grups.
3. La programació d'aula ha d'incloure la seqüenciació didàctica temporal, la metodologia, les activitats i els recursos didàctics, a més dels aspectes concrets que fan referència a cada grup d'alumnes i es pot completar o modificar al llarg del curs segons les necessitats que es detectin.

CAPÍTOL IX

Materials i recursos

Article 47

Materials didàctics

1. Correspon als centres educatius, en el marc de la seva autonomia pedagògica, triar, si escau, els materials didàctics, sempre que s'adaptin al rigor científic adequat a l'edat dels alumnes i al currículum establert per la Conselleria d'Educació i Universitats. Els materials han de reflectir i fomentar el respecte als principis, valors, llibertats, drets i deures constitucionals i estatutaris, entre ells el foment d'una selecció i ús responsable i respectuós amb el medi ambient, així com als principis i valors recollits en la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral davant la violència de gènere, als quals ha d'ajustar-se tota l'activitat educativa.
2. El DIE ha de vetlar perquè els materials didàctics fomentin la igualtat entre homes i dones i s'hi eliminin els estereotips sexistes o discriminatoris.
3. Els llibres de text i consulta no poden ser substituïts abans que transcorri un període mínim de quatre cursos acadèmics. Excepcionalment, quan la concreció curricular ho requereixi i amb l'informe favorable del DIE, poden ser substituïts abans de la finalització del període esmentat.
4. Abans del 30 de juny de cada any, els centres han de comunicar a les famílies la relació dels llibres de text, de consulta i de lectura per a cada curs escolar. Així mateix, abans d'aquesta data, els centres sostinguts amb fons públics han d'haver introduït aquesta relació al programa de gestió educativa de la Conselleria d'Educació i Universitats i al web del centre.

Article 48

Recursos

1. Els centres han d'estar dotats dels recursos educatius, humans i materials necessaris per oferir un ensenyament de qualitat i inclusiu, i garantir la igualtat d'oportunitats en l'accés a l'educació.

2. La Conselleria d'Educació i Universitats ha de proveir els recursos necessaris per garantir un nombre màxim de trenta-cinc alumnes per aula, sense perjudici de la reducció progressiva de ràtios, com a resultat de la implementació del pla que preveu la disposició addicional tercera de la Llei 1/2022.
3. La Conselleria d'Educació i Universitats, mitjançant la Direcció General de Primera Infància, Atenció a la Diversitat i Millora Educativa, ha de promoure la coordinació dels serveis externs amb els centres educatius per assegurar-ne una acció conjunta i efectiva.
4. L'ús de recursos i tecnologies digitals s'ha de desenvolupar amb solvència i responsabilitat, juntament amb una varietat de recursos analògics per a cadascuna de les matèries, tenint present la maduresa psicoevolutiva i les capacitats dels alumnes per emprar-les de manera eficient, ètica i segura.

Article 49

Nombre de grups classe

Segons el nombre de grups assignats per la Conselleria d'Educació i Universitats, mitjançant la Direcció General de Planificació i Gestió Educatives, a cada curs de l'etapa i per a cada curs escolar, els centres educatius sostinguts amb fons públics rebran els recursos humans necessaris per oferir, com a mínim, el nombre de grups classe de les matèries que s'estableix a l'annex 11 pel que fa a les matèries que tenen caràcter optatiu d'acord amb els articles 13, 14, 15, 16 i 17 d'aquest Decret, excepte la matèria de religió.

Article 50

Atribució docent

1. Per impartir els ensenyaments de batxillerat, els professors han de reunir els requisits establerts en l'article 94 de la LOE.
2. L'assignació de matèries a les especialitats docents dels cossos de catedràtics i professors d'ensenyament secundari és la que determina el Reial decret 1834/2008, de 8 de novembre, pel qual es defineixen les condicions de formació per a l'exercici de la docència en l'educació secundària obligatòria, el batxillerat, la formació professional i els ensenyaments de règim especial i s'estableixen les especialitats dels cossos docents d'ensenyament secundari, modificat pel Reial decret 665/2015, de 17 de juliol, pel qual es despleguen determinades disposicions relatives a l'exercici de la docència en l'educació secundària obligatòria, el batxillerat, la formació professional i els ensenyaments de règim especial, a la formació inicial del professorat i a les especialitats dels cossos docents d'ensenyament secundari.
3. Pel que fa a les exigències de titulació i especialització dels professors de centres privats, s'ha de tenir en compte el Reial decret 860/2010, de 2 de juliol, pel qual es regulen les condicions de formació inicial del professorat dels centres privats per exercir la docència en els ensenyaments d'educació secundària obligatòria o de batxillerat, modificat pel Reial decret 665/2015.

4. Els professors de l'especialitat de llengua catalana i literatura també poden impartir, a més de Llengua catalana i literatura I i II, les matèries Literatura Universal, Arts Escèniques i Literatura Dramàtica.

5. L'atribució docent de les matèries optatives amb currículum propi de les Illes Balears és la que figura en l'annex 10.

6. Quan una matèria pugui ser impartida per professors de diverses especialitats, correspon al director del centre, a proposta del cap d'estudis, designar el professor que l'ha d'impartir. En el cas dels centres privats la decisió correspon a la titularitat del centre.

Disposició addicional primera

Gènere

Les formes del gènere gramatical no marcat, tradicionalment dit masculí, que apareixen en aquesta norma s'han d'entendre com a genèriques quan es refereixen a persones. Per tant, les inclouen a totes, amb independència del sexe amb què s'identifiquin.

Disposició addicional segona

Ensenyaments de Religió

1. Els ensenyaments de Religió s'han d'incloure en el batxillerat d'acord amb el que s'estableix en la disposició addicional segona de la LOE.

2. La Conselleria d'Educació i Universitats ha de garantir que, a l'inici del curs, els alumnes majors d'edat i els pares o tutors legals dels alumnes menors d'edat puguin manifestar la seva voluntat de rebre o no ensenyaments de Religió.

3. La Conselleria d'Educació i Universitats ha de vetlar perquè els centres respectin els drets de tots els alumnes i dels seus pares o tutors legals.

4. Els centres docents han de disposar de les mesures organitzatives perquè els alumnes que no hagin optat per cursar ensenyaments de Religió rebin la corresponent atenció educativa supervisada per part de professors de qualsevol atribució docent.

5. La determinació del currículum dels ensenyaments de religió catòlica i de les diferents confessions religioses amb les quals l'Estat espanyol ha subscrit acords de cooperació en matèria educativa és competència, respectivament, de la jerarquia eclesiàstica i de les corresponents autoritats religioses.

6. L'avaluació dels ensenyaments de la religió catòlica s'ha de realitzar en els mateixos termes i amb els mateixos efectes que les de les altres matèries de l'etapa. L'avaluació dels ensenyaments de les altres confessions religioses s'ha d'ajustar a l'establert en els acords de cooperació en matèria educativa subscrits per l'Estat.

7. Amb la finalitat de garantir el principi d'igualtat i la lliure concurrència, les qualificacions que s'obtinguin en l'avaluació dels ensenyaments de Religió o d'Atenció Educativa no han de computar en l'obtenció de la qualificació mitjana a efectes d'accés a altres estudis ni en les convocatòries per a l'obtenció de beques i ajudes a l'estudi en què hagin d'entrar en concurrència els expedients acadèmics.

8. Els centres podran, previ acord del claustre pel que fa als aspectes pedagògics, i amb l'autorització del consell escolar del centre en el cas dels centres públics o del titular en el cas dels centres privats, sol·licitar al Servei d'Ordenació Educativa de la Direcció General de Planificació, Ordenació i Centres, que les matèries de Religió I i Religió II s'imparteixin ambdues en el primer curs de batxillerat.

Disposició addicional tercera

Protecció de dades de caràcter personal

En relació amb les dades de caràcter personal de les persones interessades en els procediments que es regulen en aquest Decret, s'ha de complir el que es preveu en la disposició addicional vint-i-tresena de la LOE; en la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals; en el Reglament (UE) 2016/679 del Parlament i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (Reglament general de protecció de dades); així com es preveu en el Decret 48/2024, de 22 de novembre, pel qual s'aprova la política de protecció de dades personals de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears i en el Decret 44/2024 de 4 d'octubre pel qual es crea i es regula l'estructura organitzativa de la protecció de dades de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Disposició addicional quarta

Ensenyaments del sistema educatiu espanyol impartits en llengües estrangeres

1. La Conselleria d'Educació i Universitats podrà autoritzar que una part de les matèries del currículum s'imparteixin en llengües estrangeres sempre que això no suposi cap modificació dels aspectes bàsics del currículum regulats en aquest Decret. En aquest cas, els centres han de procurar que al llarg de l'etapa els alumnes adquireixin la terminologia pròpia de les matèries en la llengua oficial d'ensenyament prevista en el projecte lingüístic de centre. Aquesta autorització ha d'atendre el que dicta el Decret 92/1997, de 4 de juliol, que regula l'ús i l'ensenyament de i en llengua catalana, pròpia de les Illes Balears.

2. El fet que els centres sostinguts amb fons públics imparteixin els seus ensenyaments conforme al que es preveu al punt anterior, en cap cas pot suposar la modificació dels criteris per a l'admissió dels alumnes establerts en l'article 86 de la LOE.

Disposició addicional quinta

Batxillerat per a persones adultes

1. L'oferta de batxillerat per a persones adultes és la que correspon al règim semipresencial i al règim a distància.
2. Correspon a la Conselleria d'Educació i Universitats l'organització de proves perquè les persones majors de vint anys puguin obtenir directament el títol de batxiller sempre que demostrin haver assolit els objectius i competències del batxillerat. Aquestes proves, que hauran de comptar amb les mesures d'accessibilitat universal i les adaptacions que precisin els alumnes amb necessitats educatives especials, s'organitzaran de manera diferenciada segons les modalitats del batxillerat.
3. La Conselleria d'Educació i Universitats ha d'establir mesures de suport educatiu per als alumnes amb trastorns del desenvolupament del llenguatge i de la comunicació, d'atenció o d'aprenentatge. En particular, s'han d'establir per a aquests alumnes mesures de flexibilització i alternatives metodològiques en l'avaluació de les llengües oficials de la Comunitat Autònoma i la llengua estrangera. Aquestes adaptacions no s'han de tenir en compte, en cap cas, per minorar les qualificacions obtingudes.

Disposició addicional sisena **Obtenció de noves modalitats del batxillerat**

1. Els alumnes que hagin obtingut el títol de batxiller poden obtenir qualsevol de les altres modalitats mitjançant la superació de les matèries específiques de modalitat de primer i segon curs que, d'acord amb el que es preveu en aquest Decret, es requereixen per a la modalitat triada.
2. Aquesta mesura és aplicable als alumnes que hagin obtingut el títol de batxiller a l'empara d'aquest Decret.

Disposició addicional setena **Simultaneïtat dels estudis de batxillerat amb els estudis de formació professional**

Els alumnes que ho desitgin poden cursar de manera simultànea els estudis de batxillerat amb els de formació professional sempre que compleixin els requisits acadèmics d'accés i puguin compatibilitzar l'assistència a classe prevista en els diversos estudis i règims.

Disposició addicional vuitena **Adaptació de referències**

Les referències fetes per la normativa vigent a les modalitats, vies, assignatures i matèries del batxillerat s'han d'entendre fetes a les modalitats, vies, assignatures i matèries corresponents recollides en aquest Decret.

Disposició addicional novena **Batxillerats amb característiques específiques**

Les modificacions a l'estructura i a l'horari que es generen en els batxillerats amb característiques específiques s'han de regular mitjançant resolució del conseller d'Educació i Universitats. Aquests batxillerats són:

- a) Doble titulació: títol de batxiller LOE i diploma de batxiller internacional.
- b) Doble titulació: títol de batxiller LOE i el Diplôme du Baccalauréat francès (Batxibac).
- c) Batxillerat per blocs al CTEIB.
- d) Altres batxillerats amb característiques específiques que es puguin autoritzar.

Disposició addicional desena **Nombre màxim d'alumnes per aula**

Tenint en compte el que disposa l'apartat 2 de l'article 48 d'aquest Decret, i d'acord amb l'apartat 2 de l'article 87 de la LOE, es pot autoritzar un increment de fins a un deu per cent del nombre màxim d'alumnes per aula als centres públics i privats concertats d'una mateixa àrea d'escolarització per tal d'atendre les necessitats immediates d'escolarització dels alumnes d'integració tardana, amb la corresponent dotació dels recursos addicionals que siguin necessaris.

Disposició addicional onzena **Altres optatives**

Per resolució de la Conselleria d'Educació i Universitats es pot establir el currículum d'altres matèries optatives per tal d'atendre les necessitats formatives dels alumnes.

Disposició transitòria primera **Aplicació del Decret 33/2022, d'1 d'agost, pel qual s'estableix el currículum del batxillerat a les Illes Balears**

Les proves lliures per a l'obtenció del títol de batxiller que realitza la Conselleria d'Educació i Universitats s'organitzaran d'acord amb la configuració curricular que s'estableix en el Decret 33/2022, fins a l'inici del curs 2025-2026.

Disposició transitòria segona **Treball de Recerca de Batxillerat I i II**

1. Els alumnes que no hagin obtingut el títol de batxillerat en els cursos anteriors a l'entrada en vigor d'aquest Decret per no haver superat la matèria de Treball de Recerca de Batxillerat II i, almenys, una altra, han de recuperar aquestes matèries.

2. Els alumnes que en el curs 2025 - 2026 cursen segon de batxillerat, han de cursar TRB II.

3. Els alumnes que en el curs 2025 – 2026 cursen segon de batxillerat i tenen pendent TRB I, l'han de recuperar i han de cursar TRB II.
4. L'Administració Educativa ha de dictar les instruccions necessàries per atendre les situacions administratives que no es preveuen en els punts anteriors.
5. Qualsevol especialitat docent té atribució docent per impartir i avaluar les matèries de TRB I i TRB II durant el període en què es despleguen les situacions previstes en aquesta disposició transitòria.

Disposició derogatòria única

1. Queda derogat el Decret 33/2022, d'1 d'agost, pel qual s'estableix el currículum del batxillerat a les Illes Balears.
2. Queden derogades totes les normes de rang igual o inferior que s'oposin a aquest Decret, el contradiguin o siguin incompatibles amb el que disposa.

Disposició final primera **Aplicació i desplegament**

S'habilita el conseller d'Educació i Universitats per dictar les disposicions necessàries per desplegar i executar aquest Decret.

Disposició final segona **Calendari d'aplicació**

Aquest Decret és d'aplicació al primer curs i al segon curs de batxillerat el curs escolar 2025-2026.

Disposició final tercera **Entrada en vigor**

Aquest Decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

ANNEX 1

Currículum de les matèries

ANNEX 2

Matèries de batxillerat

Activitat Física, Oci i Salut

En una societat cada pic més preocupada amb la utilització que la joventut fa del temps lliure amb les dades de sedentarisme, hàbits poc saludables i l'obesitat i sobrepès de la població infantil, resulta imprescindible un canvi de rumb. Cada vegada hi ha més evidències dels beneficis que l'acció motriu aporta a nivell psicològic, fisiològic, social i, en definitiva, al desenvolupament integral dels nostres alumnes. En aquest sentit, la matèria optativa Activitat Física, Oci i Salut (AFOS) és una passa més en el camí cap a l'adquisició d'una vida activa i saludable. De la mateixa manera, aquesta matèria fa de pont i orienta futurs estudis relacionats amb l'activitat física, l'oci i la salut, aportant uns coneixements específics, unes competències i unes destreses que permetin abordar aquests estudis en el futur. En aquest sentit, a través d'aquesta matèria, els alumnes han de ser capaços de conèixer directament les professions i els estudis relacionats amb l'activitat física, l'oci i la salut, per a prendre les decisions oportunes en funció dels seus interessos, objectius i necessitats.

Des d'Activitat Física, Oci i Salut, es treballa per tal de millorar la competència motriu que garanteixi el seu adequat desenvolupament personal i social, i per a desenvolupar l'autonomia necessària per a planificar la seva activitat física i la de la resta d'individus. També s'aprofundeix en els coneixements propis de la cultura motriu i s'impulsen els valors cívics que permetin exercir una ciutadania activa i democràtica. A més, es pretén que els alumnes comprenguin les bases conceptuals per les quals es regeix l'oci constructiu en la nostra societat per al seu ús en el temps lliure, sense descartar-ne la utilització en altres àmbits. Finalment, s'inicia als alumnes en els aspectes psicopedagògics de l'ensenyament-aprenentatge de pràctiques relacionades amb l'activitat física.

Amb la finalitat d'aconseguir el desenvolupament integral dels nostres alumnes, la referència fonamental han de ser les competències establertes en el Perfil de Sortida a l'acabament del batxillerat, juntament amb els Objectius Generals de l'Etap. Els descriptors de les esmentades competències han constituït el marc de referència per a la definició de les competències específiques de l'àrea. Si bé aquesta matèria contribueix al desenvolupament de totes les competències clau, la seva aportació més ressenyable correspon a la competència personal, social i d'aprendre a aprendre i a la competència ciutadana.

Les competències específiques de l'àrea d'Educació Física recullen les diferents competències motrius i recullen els aspectes clau per a un futur acadèmic, professional i personal relacionat amb l'activitat física, l'oci i la salut. S'aborden aspectes relacionats amb l'ensenyament en l'àmbit motriu, la planificació i la gestió de l'activitat física, el condicionament físic, com també el desenvolupament de comportaments responsables i de respecte. A través de l'acció motriu i dels coneixements, destreses i actituds relacionats amb l'activitat física, l'oci i la salut, aprenem a cooperar, a conèixer límits i possibilitats propis i d'altres, a afrontar situacions en les quals cal que treballem com a equip per a resoldre reptes i a adoptar hàbits saludables, entre d'altres.

En la nova proposta d'organització i elements del currículum, els elements clau són les competències específiques i els criteris d'avaluació, atès que són l'instrument més proper a la pràctica i el que ofereix una graduació en l'adquisició i desenvolupament de les competències específiques i, per tant, del perfil de sortida. Els sabers bàsics, en aquest nou enfocament, són recursos que justifiquen la seva presència perquè són imprescindibles per a desenvolupar les competències i els criteris. En aquesta matèria els sabers bàsics s'organitzen en torn a cinc blocs, que han de desenvolupar-se en distints contextos amb la intenció de generar situacions d'aprenentatge variades que destaquin pel seu caràcter pràctic i inclusiu.

Tenint present que tots els mecanismes cognitius descansen sobre la motricitat i tenint present que el moviment afavoreix aspectes com l'adquisició de nous coneixements, la motivació davant de nous

aprenentatges i la concentració, aquesta matèria és un escenari ideal per a aprendre de les cultures, per a conèixer millor la nostra biologia, per a aprendre a relacionar-se i conèixer la nostra història... Això fa que es faciliti l'establiment de vincles i la generació de convergències amb altres matèries per a poder oferir una visió holística de l'aprenentatge, més d'acord amb la nostra realitat complexa i interconnectada.

Cal assenyalar que amb les situacions motrius s'exposa als alumnes a un univers d'interaccions amb l'entorn físic, social i cultural, fonamental per al seu desenvolupament. A més, els oferim l'oportunitat de conèixer-se a si mateixos i a la resta, fomentant un enriquidor univers de relacions, emocions, decisions i creacions.

Finalment, l'alt contingut conceptual de l'assignatura no ha de fer-nos caure en un excessiu treball teòric dins l'aula. Per tant, el temps de pràctica motriu és el que s'ha d'imposar en aquesta matèria, que aspira a desenvolupar els continguts teòrics d'una manera pràctica i amb l'ús de metodologies actives.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Analitzar les distintes maneres d'entendre l'oci i l'activitat física en la societat actual, relacionant-les amb les seves repercussions en la qualitat de vida i identificant els aspectes fonamentals dels hàbits saludables per a comprometre's amb la necessitat d'adoptar un estil de vida actiu i saludable que contribueixi a la millora de la qualitat de vida.

L'excessiva oferta d'oci sedentari i la reflexió en relació a l'excessiu temps davant les pantalles i altres hàbits negatius de la població adolescent ens reclama una anàlisi crítica de la idea d'oci de la nostra societat. Conèixer l'oferta d'oci en l'entorn proper dels alumnes i les experiències positives relacionades amb l'activitat física augmentarà les possibilitats que ocupin el seu temps lliure amb propostes d'oci actives i saludables que contribueixin a l'augment de la seva qualitat de vida.

L'adquisició d'aquesta competència específica es materialitza quan els alumnes són conscients de tots els elements que condicionen la seva participació en activitats d'oci saludable i són capaços de tenir presents els seus hàbits de vida, interessos, objectius personals i possibilitats. Per a això, és rellevant conèixer i analitzar l'estructura organitzativa de l'activitat físicoesportiva en la nostra comunitat, com també el procediment de creació d'una associació esportiva.

Aquesta competència pot abordar-se des de la participació activa, l'alimentació saludable, els primers auxilis, l'educació postural, la cura del cos, l'autoconcepte, l'autoestima, la imatge percebuda en el camp de l'activitat física i l'esport o l'anàlisi dels comportaments antisocials i els mals hàbits per a la salut que es produeixen en contextos quotidians i/o vinculats amb l'esport i la pràctica de l'activitat física, entre d'altres.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL5, STEM5, CPSAA1.2, CC1 i CC3.

CE 2 Valer-se en situacions motrius amb lògiques internes i externes variades valorant i reajustant la pròpia intervenció i la de la resta per a crear de forma autònoma plans d'acció individuals i col·lectius elaborats.

Exposant els nostres alumnes als diferents dominis d'acció i considerant, a més, les quatre grans famílies de jocs esportius (quasijocs, jocs tradicionals, quasiesports i esports) aquesta competència ofereix una infinitat de possibilitats per a treballar la conducta motriu. A través de les situacions psicomotrius i sociomotrius es generen experiències i aprenentatges relacionats amb la dosificació de fonts energètiques, conèixer el propi cos, prendre decisions, descodificar els signes corporals de la resta, actuar estratègicament per a superar el rival, generar conductes motrius solidàries... I mitjançant les activitats d'expressió corporal, també desenvoluparem la capacitat d'expressar-nos motriument en situacions artísticoadressives i transformar la motricitat habitual en una motricitat simbòlica i expressiva.

Aquesta competència permet que els alumnes avancin en l'elaboració de plans d'acció cada vegada més complexos i ajustats en cada un dels dominis d'acció i que siguin capaços de reflexionar sobre la seva

actuació i la d'altres, essent conscients del seu procés d'aprenentatge i establint noves metes en funció de les seves debilitats, fortaleces i opcions de millora. També ens permet la possibilitat de satisfer la necessitat de moviment dels alumnes, promocionar una vida activa i saludable i ampliar el bagatge motriu. A més, la major exposició a moments amb compromís motor permet augmentar el nivell d'activació cerebral, i millorar, per tant, l'eficàcia dels aprenentatges i redundar en resultats positius en altres matèries.
Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL5, CP1, CPSAA1.1, CPSAA1.2, CPSAA3.2, CC1, CC4, CCEC3.2, CCEC4.1 i CCEC4.2
CE 3 Dissenyar, aplicar i avaluar intervencions didàctiques de l'àmbit motor a partir de l'anàlisi de les característiques i necessitats de les persones objecte de la intervenció, per a familiaritzar-se amb els elements clau en el procés d'ensenyament i aprenentatge motor.
Aquesta competència ens parla de la capacitat de proposar processos d'ensenyament-aprenentatge ajustats a les necessitats i objectius proposats. Es tracta de posar-se en el rol del professor i/o monitора assimilant els conceptes i eines necessaris per a dissenyar i portar a terme sessions i seqüències didàctiques senzilles. Entendre la lògica interna de cada situació motriu permet conèixer els efectes pedagògics esperats i ens permet seleccionar les tasques motrius més adequades per a assolir els objectius marcats. A més, coneixent les característiques estructurals de les pràctiques seleccionades podem modificar aspectes de la seva lògica interna i externa de manera que les tasques proposades s'ajustin a les necessitats i objectius plantejats.
Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL5, STEM2, CPSAA1.2, CPSAA5 i CE3
CE 4 Planificar i gestionar la condició física aplicant les lleis i els principis d'entrenament i analitzant les diferents proves físiques d'accés a professions o estudis relacionats amb l'activitat física, per a contribuir al desenvolupament eficaç de les capacitats físiques condicionals i coordinatives pròpies o de tercers.
Aquesta competència es pot abordar des del coneixement i la vivència dels sistemes d'entrenament dels components relacionats amb la millora de la condició física orientada a la salut: la resistència cardiovascular o resistència aeròbica, la força muscular i la flexibilitat, principalment. No tota activitat física té per què ser saludable. Si no aconsegueix uns determinats requisits pot no posseir efectes apreciables sobre la salut i, de fet, si aquesta no està adaptada al nivell de capacitat de l'individu podria suposar algun efecte negatiu. Una planificació eficaç exigeix que els protagonistes apliquin les lleis i els principis de l'entrenament per a combinar de forma adequada i progressiva les variables que fan possible una millora a partir d'una avaluació inicial de les seves capacitats i en funció d'un objectiu concret. En resum, a través d'aquesta competència desenvoluparem la capacitat per a identificar les aptituds físiques en funció de les exigències d'estudis o professions futurs, en l'accés als quals calgui l'assoliment d'un cert nivell de rendiment en proves físiques, i que els alumnes siguin capaços de gestionar de manera autònoma temps, recursos, coneixements i pràctiques a través d'una planificació coherent i eficaç que permeti aconseguir l'objectiu.
Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CD3, CPSAA1.1, CPSAA1.2, CE1 i CE3
CE 5 Desenvolupar comportaments responsables i de respecte, potenciant un clima positiu, l'esperit emprenedor, creativitat, autonomia, iniciativa personal, treball en equip i sentit crític per a promoure valors i actituds que facin possible una fructífera inserció en la societat i cuidar i conservar els béns naturals i socioculturals.
Aquesta competència ens ofereix l'oportunitat d'abordar la dimensió afectiva i relacional dels nostres alumnes en interacció amb la resta, i permet incidir en una relació ecosostenible amb l'entorn. Abordar la dimensió social a través de les situacions automotrius ofereix un ampli ventall de possibilitats per a treballar les relacions entre els alumnes, posant en valor la complicitat, el suport i la cooperació. A més, les pràctiques motrius són propícies per a prevenir i treballar la gestió dialògica dels conflictes, per tal que els

alumnes puguin conèixer-se, tenir-se cura i confiar els uns en els altres, i contribuir així a la creació d'un clima positiu de classe.

Treballar en contextos lúdics i propers als alumnes permet assajar les habilitats socials bàsiques, la capacitar per a la comunicació efectiva, el respecte, les actituds prosocials i l'assertivitat necessaris per al seu benestar i per a una fructífera inserció en la societat. Els valors emergents de les diferents pràctiques motrius i de la interacció del docent amb els seus alumnes ofereixen una bona eina per a la transmissió d'actituds i valors positius.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL5, CP1, STEM5, CPSAA2, CPSAA3.1, CC2, CC3 i CC4.

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per a desenvolupar-los.

CE 1 Analitzar les distintes maneres d'entendre l'oci i l'activitat física en la societat actual, relacionant-les amb les seves repercussions en la qualitat de vida i identificant els aspectes fonamentals dels hàbits saludables per a comprometre's amb la necessitat d'adoptar un estil de vida actiu i saludable que contribueixi a la millora de la qualitat de vida.

CA 1.1 Valorar i experimentar les aportacions que les activitats físiques ens ofereixen pel que fa al benestar físic, afectiu i social-relacional considerant-les en l'organització del temps d'oci.

CA 1.2 Analitzar i valorar l'oferta social d'activitat física, reflexionant sobre els conceptes d'oci, salut i qualitat de vida, i mostrant una actitud crítica davant el tractament que l'activitat física i l'esport té en la societat actual.

CA 1.3 Participar en l'organització i promoció de l'activitat física en el centre, analitzant els elements de l'organització d'un esdeveniment esportiu i/o recreatiu i fomentant explícitament la igualtat efectiva de drets i oportunitats.

CA 1.4 Comprendre la creació, organització i funcionament d'una entitat esportiva analitzant les associacions esportives de l'entorn proper.

CA 1.5 Conèixer i aplicar de manera responsable i autònoma les mesures específiques en la recuperació de lesions relacionades amb l'activitat física, com també l'aplicació de primers auxilis interioritzant els protocols de valoració primària i secundària.

CA 1.6 Adoptar estratègies per a la gestió de l'estrès emocional, social i acadèmic.

CE 2 Valer-se en situacions motrius amb lògiques internes i externes variades valorant i reajustant la pròpia intervenció i la de la resta per a crear de forma autònoma plans d'acció individuals i col·lectius elaborats.

CA 2.1 Participar activament en un ampli repertori d'activitats artísticoadressives, jocs i esports, avaluar la intervenció realitzada i plantejar propostes de millora.

CA 2.2 Crear de forma autònoma plans d'acció elaborats analitzant les exigències de la tasca motriu i les característiques i circumstàncies dels participants.

CE 3 Dissenyar, aplicar i avaluar intervencions didàctiques de l'àmbit motor a partir de l'anàlisi de les característiques i necessitats de les persones objecte de la intervenció, per a familiaritzar-se amb els elements clau en el procés d'ensenyament i aprenentatge motor.

CA 3.1 Analitzar les situacions motrius des de la seva lògica interna i externa seleccionant i modificant les tasques motrius ajustant-les a les necessitats de la intervenció didàctica.

CA 3.2 Dissenyar i dirigir seqüències didàctiques motrius valorant les diferents estratègies i estils d'intervenció i avaluant els processos i els resultats.

CE 4 Planificar i gestionar la condició física aplicant les lleis i els principis d'entrenament i analitzant les diferents proves físiques d'accés a professions o estudis relacionats amb l'activitat física, per a contribuir al desenvolupament eficaç de les capacitats físiques condicionals i coordinatives pròpies o de tercers.

CA 4.1 Identificar i comprendre l'estructura i funcionament del cos humà, analitzant els fenòmens bàsics d'adaptació de l'organisme a l'exercici físic i la importància d'una alimentació saludable.

CA 4.2 Dissenyar i portar a terme un programa bàsic de condicionament físic adaptat a les característiques i necessitats personals, i basat en una anàlisi prèvia de la condició física.

CA 4.3 Valorar les possibles sortides acadèmiques i professionals relacionades amb l'activitat física, analitzant els requisits d'accés, itineraris i els diferents àmbits de desenvolupament professional.

CE 5 Desenvolupar comportaments responsables i de respecte, potenciant un clima positiu, l'esperit emprenedor, creativitat, autonomia, iniciativa personal, treball en equip i sentit crític per a promoure valors i actituds que possibilitin una fructífera inserció en la societat i cuidar i conservar els béns naturals i socioculturals.

CA 5.1 Promoure valors i actituds de convivència contribuint al bon clima de classe i del centre, mostrant autonomia, iniciativa personal i sentit crític.

CA 5.2 Contribuir a la conservació de l'entorn natural i urbà minimitzant l'impacte ambiental que les diferents pràctiques motrius puguin generar i mostrar una actitud ecoresponsable.

CA 5.3 Crear i emprar materials autoconstruïts actuant des d'una perspectiva ecosostenible i comunitària de l'entorn.

CA 5.4 Participar activament en les dinàmiques i activitats plantejades gestionant adequadament les emocions i les relacions socials.

CA 5.5 Desenvolupar comportaments responsables amb el patrimoni cultural i natural de les Illes Balears promovent-ne l'ús per a l'exercici i la relaxació.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. ACTIVITAT FÍSICA I SALUT INTEGRAL

Anàlisi dels conceptes bàsics: activitat física, exercici físic, condició física, salut i qualitat de vida.

Evolució del concepte de qualitat de vida.

Efectes positius i riscos de la pràctica regular d'exercici físic sobre la forma física i la salut.

Aplicació dels criteris bàsics d'actuació i pràctica de maniobres bàsiques de primers auxilis: valoració primària i secundària.

Pautes per a la recuperació de lesions relacionades amb l'activitat física.

Activitats relacionades amb hàbits saludables com la postura, la relaxació i la respiració.

Mobilitat sostenible.

Tècniques de relaxació. Estratègies per a la gestió de l'estrès i l'impacte en la salut mental.

Mindfulness, ioga, dinàmiques de gestió grupal, altres.

B. CONDICIONAMENT FÍSIC

Anatomia i fisiologia de l'exercici físic.

Fenòmens bàsics d'adaptació de l'organisme a l'exercici físic.

Principis i lleis que regulen l'entrenament.

Les capacitats físiques bàsiques condicionals i coordinatives.

Sistemes d'entrenament de les capacitats físiques.

Disseny de l'entrenament.

Avaluació de la condició física mitjançant proves objectives.

Disseny d'un programa de condicionament físic adaptat a les necessitats personals.

Anàlisi i reflexió sobre els hàbits alimentaris i disseny de dietes dirigides a una alimentació equilibrada en funció de l'activitat física.

Neurociència. Exercici físic, memòria i capacitat d'aprenentatge.

C. LUDOMOTRICITAT I SOCIOLOGIA

Situacions psicomotrius.

Situacions sociomotrius d'oposició, de cooperació i d'oposició-col·laboració.

Situacions motrius en entorn amb incertesa.

Activitats físiques artisticoexpressives.

Quasijocs, esports, jocs tradicionals i situacions didàctiques.

Valors individuals, socials i mediambientals: joc net, treball en equip, confiança en un mateix, respecte a les normes, participació democràtica, autonomia i iniciativa personal, respecte a la diversitat, conductes sostenibles i ecològiques.

Resiliència i actitud positiva davant l'esforç i la superació.

Activitats lúdiques i la seva relació amb les habilitats socials. Esport i temps lliure, influència en la cultura i desenvolupament social.

D. ENSENYAMENT, PLANIFICACIÓ I GESTIÓ DE L'ACTIVITAT FÍSICA

Planificació i organització d'activitats físicoesportives.

Conceptes bàsics de la ciència de l'acció motriu relacionats amb l'educació física.

L'educació física: evolució històrica, fins i perspectives actuals.

Disseny de sessions i seqüències didàctiques senzilles: objectius, continguts, metodologia i avaluació.

Estudis, sortides professionals de l'àmbit de l'activitat física i l'esport i proves físiques d'accés.

E. ACTIVITAT FÍSICA I ESPORT EN LA SOCIETAT DE L'OCI

Oci i temps lliure: activitat física en la societat.

L'esport en la societat contemporània: concepte, evolució i les seves manifestacions (esport espectacle, competitiu, educatiu, adaptat, recreatiu...).

Organismes i institucions esportius: Consell Superior d'Esports, entitats esportives: federacions, clubs, agrupacions esportives escolars...

Impacte de determinades activitats en el medi ambient i actuacions per a la cura de l'entorn.

Autoconstrucció i reciclatge de materials.

Oferta social dels possibles esports o activitats físiques practicables en el nostre entorn.

L'univers lúdic balear: ball de bot i foguerons.

El projecte pedagògic de Pierre de Coubertin i el moviment olímpic actual: evolució dels Jocs Olímpics.

Ampliació de matemàtiques

Amb aquesta matèria el que es pretén és ampliar la utilització i aplicació de les matemàtiques per facilitar la incorporació a estudis universitaris de caràcter científic o tècnic. Això s'aconsegueix mitjançant l'augment de la capacitat d'abstracció, la millora de la base teòrica, una visió més àmplia de les matemàtiques i un augment d'interès per a l'aplicació dels diferents sabers en àmbits diversos.

És important tenir en compte que no sols s'ha de donar importància a la introducció de sabers nous sinó que hem d'ampliar l'aplicació dels sabers ja treballats a Matemàtiques II o cursos anteriors per aconseguir l'augment de la motivació i interès del l'alumnat per aprofundir i aplicar les matemàtiques en els seus estudis posteriors. Per això, per a la consecució dels criteris d'avaluació podem utilitzar els sabers treballats a Matemàtiques II amb la intenció d'ampliar i aprofundir en l'aplicació d'aquests coneixements en diferents situacions i àmbits.

Els nous sabers que s'introdueixen en aquesta optativa pretenen augmentar la capacitat d'abstracció i la introducció de noves aplicacions i branques de la matemàtica aplicada. Aquests sabers no suposen cap seqüenciació, deixant autonomia per introduir nous sabers a l'hora de plantejar situacions d'aprenentatge en funció dels interessos de l'alumnat. També es poden plantejar enigmes matemàtics i situacions on s'hagi d'utilitzar la lògica matemàtica, amb l'objectiu de plantejar reptes a l'alumnat.

Un dels objectius destacats d'aquesta matèria és aconseguir que l'alumnat utilitzi amb correcció el vocabulari, notacions i termes matemàtics, amb definicions precises i demostracions. Per això es fomenta l'ús del llenguatge matemàtic en els enunciats de teoremes i en les demostracions. Aquest aspecte es pot treballar al llarg del curs, una vegada introduïts els diferents temes.

Cal donar també importància a l'ús i domini de les eines digitals en el treball de les matemàtiques. Alguns exemples poden ser el Geogebra, l'ús de la calculadora científica, l'edició de documents i materials utilitzant símbols i expressions matemàtiques, el full de càlcul, programes de representació de funcions, programes de resolució d'integrals, escriptura amb LaTeX...

Com a nous sabers es planteja: la teoria de conjunts, ja que proporciona una molt bona base per a treballar altres conceptes i obrir la visió de les matemàtiques; l'aproximació de funcions derivables, l'ampliació del càlcul integral, corbes i superfícies i inferència estadística.

En el Sentit Algebraic, segons les característiques de l'alumnat, es pot introduir l'estructura algebraica d'espai vectorial i els subespais vectorials i treballar: components d'un vector en una base i canvi de base; aplicacions lineals entre espais vectorials; determinació de la matriu d'una aplicació lineal; càlcul matricial; valors i vectors propis i diagonalització de matrius.

S'ha de tenir present que aquesta matèria s'imparteix de manera simultània amb Matemàtiques II i això condicionarà la programació i el desenvolupament temporal dels criteris d'avaluació d'ambdues matèries, fent necessària la coordinació, especialment a l'hora d'aprofundir o reforçar mitjançant eines digitals o noves situacions d'aprenentatge el que s'està treballant a Matemàtiques II.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria.

CE 1 Modelitzar i resoldre problemes de la vida quotidiana i de la Ciència i la Tecnologia aplicant diferents estratègies i formes de raonament per obtenir possibles solucions.

La modelització i la resolució de problemes constitueixen un eix fonamental en l'aprenentatge de les matemàtiques, ja que són processos centrals en la construcció del coneixement matemàtic. Aquests processos aplicats en contextos diversos poden motivar l'aprenentatge i establir uns fonaments cognitius sòlids que permetin construir conceptes i experimentar les matemàtiques com a eina per a descriure,

analitzar i ampliar la comprensió de situacions de la vida quotidiana o de la Ciència i la Tecnologia. El desenvolupament d'aquesta competència comporta els processos de formulació del problema; la sistematització en la cerca de dades o objectes rellevants i les seves relacions; la seva codificació al llenguatge matemàtic o a un llenguatge fàcil d'interpretar per un sistema informàtic; la creació de models abstractes de situacions reals, i l'ús d'estratègies heurístiques de resolució, com l'analogia amb altres problemes, estimació, assaig i error, resoldre-ho de manera inversa (anar cap endarrere) o la descomposició en problemes més senzills, entre altres
Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM1, STEM2, STEM3, CD2, CD5, CPSAA3.1, CPSAA4, CPSAA5, CE3.
CE 2 Verificar la validesa de les possibles solucions d'un problema emprant el raonament i l'argumentació per contrastar la seva idoneïtat.
L'anàlisi de les solucions obtingudes en la resolució d'un problema potencia la reflexió crítica, el raonament i l'argumentació. La interpretació de les solucions i conclusions obtingudes, considerant a més de la validesa matemàtica diferents perspectives com la sostenibilitat, el consum responsable, l'equitat, la no discriminació o la igualtat de gènere, entre altres, ajuda a prendre decisions raonades i a avaluar les estratègies. El desenvolupament d'aquesta competència comporta processos reflexius propis de la metacognició com l'autoavaluació i la coavaluació, l'ús eficaç d'eines digitals, la verbalització o la descripció del procés i la selecció entre diferents maneres de comprovació de solucions o d'estratègies per a validar-les i avaluar el seu abast.
Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM1, STEM2, CD3, CPSAA3.1, CC3, CE3.
CE 3 Formular o investigar conjectures o problemes, utilitzant el raonament, l'argumentació, la creativitat i l'ús d'eines tecnològiques, per generar nou coneixement matemàtic.
La formulació de conjectures i la generació de problemes de contingut matemàtic són dos components importants i significatius del currículum de Matemàtiques i són considerades una part essencial del quefer matemàtic. Provar o refutar conjectures amb contingut matemàtic sobre una situació plantejada o sobre un problema ja resolt implica plantejar noves preguntes, com també la reformulació del problema durant el procés de recerca. Quan els alumnes generen problemes o realitzen preguntes, millora el raonament i la reflexió al mateix temps que construeixen el coneixement propi, la qual cosa es tradueix en un alt nivell de compromís i curiositat, com també d'entusiasme cap al procés d'aprenentatge de les matemàtiques. El desenvolupament d'aquesta competència pot fomentar un pensament més divers i flexible, millorar la destresa per resoldre problemes en diferents contextos i establir ponts entre situacions concretes i les abstraccions matemàtiques.
Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: : CCL1, STEM1, STEM2, CD1, CD2, CD3, CD5, CE3.
CE 4 Utilitzar el pensament computacional de manera eficaç, modificant, creant i generalitzant algorismes que resolen problemes mitjançant l'ús de les matemàtiques per modelitzar i resoldre situacions de la vida quotidiana i de l'àmbit de la ciència i la tecnologia.
El pensament computacional entronca directament amb la resolució de problemes i el plantejament de procediments algorítmics. Amb l'objectiu d'arribar a una solució del problema que pugui ser executada per un sistema informàtic, serà necessari utilitzar l'abstracció per a identificar els aspectes més rellevants i descompondre el problema en tasques més simples que es puguin codificar en un llenguatge apropiat. Així mateix, els processos del pensament computacional poden culminar amb la generalització. Portar el pensament computacional a la vida diària i a l'àmbit de la Ciència i la Tecnologia suposa relacionar les

necessitats de modelatge i simulació amb les possibilitats del seu tractament informatitzat. El desenvolupament d'aquesta competència comporta la creació de models abstractes de situacions quotidianes i de l'àmbit de la Ciència i la Tecnologia, la seva automatització i la codificació en un llenguatge fàcil d'interpretar de manera automàtica.
Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM1, STEM2, STEM3, CD2, CD3, CD5, CE3.
CE 5 Establir, investigar i utilitzar connexions entre les diferents idees matemàtiques establint vincles entre conceptes, procediments, arguments i models per donar significat i estructurar l'aprenentatge matemàtic.
Establir connexions entre les diferents idees matemàtiques proporciona una comprensió més profunda de com diversos enfocaments d'un mateix problema poden produir resultats equivalents. Els alumnes poden utilitzar idees procedents d'un context per a provar o refutar conjectures generades en un altre context diferent, i, en connectar les idees matemàtiques, poden desenvolupar una major comprensió dels conceptes, procediments i arguments. Percebre les Matemàtiques com un tot implica estudiar les seves connexions internes i reflexionar sobre elles, tant les existents entre els blocs de sabers com entre les matemàtiques d'un mateix o diferents nivells o les de diferents etapes educatives. El desenvolupament d'aquesta competència comporta enllaçar les noves idees matemàtiques amb idees prèvies, reconèixer i utilitzar les connexions entre elles en la resolució de problemes i comprendre com unes idees es construeixen sobre altres per a formar un tot integrat.
Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM1, STEM3, CD2, CD3, CCEC1.
CE 6 Descobrir els vincles de les matemàtiques amb altres àrees de coneixement i aprofundir en les seves connexions, interrelacionant conceptes i procediments, per modelitzar, resoldre problemes i desenvolupar la capacitat crítica, creativa i innovadora en situacions diverses.
Observar relacions i establir connexions matemàtiques és un aspecte clau del quefer matemàtic. L'aprofundiment en els coneixements matemàtics i en la destresa per utilitzar un ampli conjunt de representacions, com també en l'establiment de connexions entre les matemàtiques i altres àrees de coneixement, especialment amb les ciències i la tecnologia confereixen als alumnes un gran potencial per resoldre problemes en situacions diverses. Aquestes connexions també haurien d'ampliar-se a les actituds pròpies del quefer matemàtic de manera que aquestes puguin ser transferides a altres matèries i contexts. En aquesta competència juga un paper rellevant l'aplicació de les eines tecnològiques en el descobriment de noves connexions. El desenvolupament d'aquesta competència comporta l'establiment de connexions entre idees, conceptes i procediments matemàtics i altres àrees de coneixement i la vida real. Així mateix, implica l'ús d'eines tecnològiques i la seva aplicació en la resolució de problemes en situacions diverses, valorant la contribució de les matemàtiques a la resolució dels grans reptes i objectius ecosocials, tant al llarg de la història com a l'actualitat.
Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM1, STEM2, CD2, CPSAA4, CC4, CE2, CE3, CCEC1.
CE 7 Representar conceptes, procediments i informació matemàtics seleccionant diferents tecnologies, per visualitzar idees i estructurar raonaments matemàtics.
Les representacions de conceptes, procediments i informació matemàtica faciliten el raonament i la demostració, s'utilitzen per visualitzar idees matemàtiques, examinar relacions i contrastar la validesa de les respostes, i es troben en el centre de la comunicació matemàtica. El desenvolupament d'aquesta competència comporta l'aprenentatge de noves formes de representació matemàtica i la millora del coneixement sobre la seva utilització, recalcant les maneres en què

representacions diferents dels mateixos objectes poden transmetre diferents informacions i mostrant la importància de seleccionar representacions adequades a cada tasca.
Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM3, CD1, CD2, CD5, CE3, CCEC4.1, CCEC4.2.
CE 8 Comunicar les idees matemàtiques, de manera individual i col·lectiva, emprant el suport, la terminologia i el rigor apropiats, per organitzar i consolidar el pensament matemàtic.
En la societat de la informació es fa cada dia més palès la necessitat d'una comunicació clara i veraç, tant oralment com per escrit. Interactuar amb uns altres ofereix la possibilitat d'intercanviar idees i reflexionar sobre elles, col·laborar, cooperar, generar i afermar nous coneixements convertint la comunicació en un element indispensable en l'aprenentatge de les matemàtiques. El desenvolupament d'aquesta competència comporta expressar públicament fets, idees, conceptes i procediments complexos verbal, analítica i gràficament, de manera veraç i precisa, utilitzant la terminologia matemàtica adequada, amb la finalitat de donar significat i permanència als aprenentatges.
Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CCL3, CP1, STEM2, STEM4, CD3, CCEC3.2.
CE 9 Utilitzar destreses personals i socials, identificant i gestionant les pròpies emocions respectant les dels altres i organitzant activament el treball en equips heterogenis, aprenent de l'error com a part del procés d'aprenentatge i afrontant situacions d'incertesa, per perseverar en la consecució d'objectius en l'aprenentatge de les matemàtiques.
La resolució de problemes o de reptes més globals en els quals intervenen les matemàtiques representa sovint un desafiament que involucra multitud d'emocions que convé gestionar correctament. Les destreses socioafectives dins de l'aprenentatge de les matemàtiques fomenten el benestar dels alumnes, la regulació emocional i l'interès pel seu estudi. D'altra banda, treballar els valors de respecte, igualtat o resolució pacífica de conflictes, al mateix temps que se superen reptes matemàtics de manera individual o en equip, permet millorar l'autoconfiança i normalitzar situacions de convivència en igualtat, creant relacions i entorns de treball saludables. Així mateix, fomenta la ruptura d'estereotips i idees preconcebudes sobre les matemàtiques associades a qüestions individuals, com per exemple les relacionades amb el gènere o amb l'existència d'una aptitud innata per a les matemàtiques. El desenvolupament d'aquesta competència comporta identificar i gestionar les pròpies emocions en el procés d'aprenentatge de les matemàtiques, reconèixer les fonts d'estrès, ser perseverant en la consecució dels objectius, pensar de manera crítica i creativa, crear resiliència i mantenir una actitud proactiva davant nous reptes matemàtics. Així mateix, implica mostrar empatia per les i els altres, establir i mantenir relacions positives, exercitar l'escolta activa i la comunicació assertiva en el treball en equip i prendre decisions responsables.
Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CP3, STEM5, CPSAA1.1, CPSAA1.2, CPSAA3.1, CPSAA3.2, CC2, CC3, CE2.

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Modelitzar i resoldre problemes de la vida quotidiana i de la ciència i la tecnologia aplicant diferents estratègies i formes de raonament per obtenir possibles solucions.
CA 1.1 Emprar diferents estratègies i eines, incloses les digitals, que modelitzin i resolguin problemes de la vida quotidiana i de la ciència i la tecnologia, seleccionant la més adequada segons la seva eficiència

Utilitzar estratègies per entendre els enunciats dels problemes (com separar les dades conegudes de les desconegudes, fer gràfics de la situació, simplificar el problema...).
Triar adequadament una estratègia per resoldre el problema (com dividir-lo en parts més petites, aplicar regles conegudes...).
Identificar les eines digitals adequades (calculadores, simuladors, fulls de càlcul, aplicacions específiques...) per a la resolució del problema plantejat.
Comparar diferents estratègies i eines per veure quina resol millor el problema.
CA 1.2 Obtenir totes les possibles solucions matemàtiques de problemes de la vida quotidiana i de la ciència i la tecnologia, descrivint el procediment utilitzat.
Utilitzar els mètodes i tècniques matemàtics apropiats per trobar totes les solucions.
Explicar de manera clara i detallada el procés seguit per arribar a cada solució.

CE 2 Verificar la validesa de les possibles solucions d'un problema emprant el raonament i l'argumentació per contrastar la seva idoneïtat.
CA 2.1 Demostrar la validesa matemàtica de les possibles solucions d'un problema, utilitzant el raonament i l'argumentació.
Verificar que la solució compleix totes les condicions i restriccions establertes a l'enunciat del problema.
Aplicar mètodes de demostració matemàtica (per exemple: contraexemples, reducció a l'absurd, utilització de propietat per demostrar altres...).
Analitzar la coherència i la lògica de la solució obtinguda.
Justificar matemàticament el procés de resolució, explicant el raonament de cada pas important i argumentant l'elecció dels mètodes utilitzats.
CA 2.2 Seleccionar la solució més adequada d'un problema en funció del context (de sostenibilitat, de consum responsable, equitat ...) usant el raonament i l'argumentació.
Identificar les característiques contextuais rellevants per al problema.
Utilitzar el raonament lògic per determinar quina solució s'ajusta millor al context.

CE 3 Formular o investigar conjectures o problemes, utilitzant el raonament, l'argumentació, la creativitat i l'ús d'eines tecnològiques, per generar nou coneixement matemàtic. .
CA 3.1 Adquirir nou coneixement matemàtic mitjançant la formulació, raonament i justificació de conjectures i problemes de manera autònoma.
Identificar patrons o relacions en situacions matemàtiques.
Formular, de manera autònoma, conjectures raonables a partir de la detecció de regularitats, anàlisi de dades, exploració de casos particulars, contraexemples...
CA 3.2 Integrar l'ús d'eines tecnològiques en la formulació o recerca de conjectures i problemes.
Integrar l'ús de programari matemàtic específic (calculadores, simuladors, fulls de càlcul, aplicacions específiques, etc.) per explorar relacions numèriques, algebraiques, estadístiques o geomètriques en conjectures o problemes.
Integrar l'ús de recursos en línia per investigar problemes similars o relacionats, buscant inspiració o mètodes de resolució.

CE 4 Utilitzar el pensament computacional de manera eficaç, modificant, creant i generalitzant algorismes que resolen problemes mitjançant l'ús de les matemàtiques per modelitzar i resoldre situacions de la vida quotidiana i de l'àmbit de la ciència i la tecnologia.
CA 4.1 Interpretar, modelitzar i resoldre situacions problematitzades de la vida quotidiana i de la ciència i la tecnologia utilitzant el pensament computacional, modificant, creant i generalitzant algorismes..
Desenvolupar, adaptar i generalitzar algorismes que resolguin el problema modelitzat, utilitzant un raonament lògic i seqüencial.

Implementar, provar i millorar els algorismes creats, utilitzant eines computacionals quan sigui necessari.

CE 5 Establir, investigar i utilitzar connexions entre les diferents idees matemàtiques establint vincles entre conceptes, procediments, arguments i models per donar significat i estructurar l'aprenentatge matemàtic.

CA 5.1 Manifestar una visió matemàtica integrada, investigant i connectant les diferents idees matemàtiques.

Identificar relacions entre diferents conceptes matemàtics.

Explorar i comparar diferents representacions (numèrica, algebraica, gràfica) d'un mateix concepte matemàtic per comprendre'l de manera més profunda.

CA 5.2 Resoldre problemes en contextos matemàtics establint i aplicant connexions entre les diferents idees matemàtiques

Identificar quins conceptes i procediments matemàtics de diferents àrees són necessaris per resoldre un problema.

Transferir mètodes i estratègies entre diferents àrees de les matemàtiques, reconeixent patrons i estructures comunes.

CE 6 Descobrir els vincles de les matemàtiques amb altres àrees de coneixement i aprofundir en les seves connexions, interrelacionant conceptes i procediments, per modelitzar, resoldre problemes i desenvolupar la capacitat crítica, creativa i innovadora en situacions diverses.

CA 6.1 Resoldre problemes en situacions diverses utilitzant processos matemàtics, reflexionant, establint i aplicant connexions entre el món real, altres àrees de coneixement i les matemàtiques.

Identificar elements o situacions del món real i d'altres disciplines que poden ser modelitzats matemàticament.

Traduir problemes de contextos reals o d'altres àrees de coneixement al llenguatge matemàtic.

Interpretar els resultats matemàtics en el context del problema i avaluar-ne la coherència.

CA 6.2 Analitzar l'aportació de les matemàtiques al progrés de la humanitat valorant i reflexionant sobre la seva contribució en la proposta de solucions a situacions complexes i als reptes científics i tecnològics que es plantegen en la societat

Identificar i descriure situacions de la ciència i la tecnologia resoltes mitjançant les matemàtiques.

Analitzar com les matemàtiques han contribuït al progrés de la humanitat, modelitzant i resolent problemes científics i tecnològics.

CE 7 Representar conceptes, procediments i informació matemàtics seleccionant diferents tecnologies, per visualitzar idees i estructurar raonaments matemàtics..

CA 7.1 Representar idees matemàtiques estructurant diferents raonaments matemàtics i seleccionant les tecnologies més adequades.

Escollir la tecnologia més adient per representar i explorar conceptes matemàtics específics.

Crear visualitzacions efectives de processos matemàtics utilitzant eines digitals, facilitant la comprensió de conceptes abstractes o complexos.

CA 7.2 Seleccionar i utilitzar diverses formes de representació valorant la seva utilitat per compartir informació.

Triar entre diferents formes de representació (verbal, numèrica, gràfica, algebraica) segons la naturalesa de la informació i l'objectiu de la comunicació.

Transformar la informació entre diferents formes de representació, avaluant els avantatges i limitacions de cada una en el context donat.

Crear representacions clares i efectives de dades i conceptes matemàtics que facilitin la comprensió i comunicació amb altres persones.

CE 8 Comunicar les idees matemàtiques, de manera individual i col·lectiva, emprant el suport, la terminologia i el rigor apropiats, per organitzar i consolidar el pensament matemàtic.

CA 8.1 Mostrar organització en comunicar les idees matemàtiques emprant el suport, la terminologia i el rigor apropiats.

Estructurar de manera lògica i coherent l'exposició d'idees matemàtiques, establint una seqüència clara de conceptes i raonaments.
Seleccionar els suports i formats més adequats per comunicar eficaçment diferents tipus de contingut matemàtic.
Utilitzar la terminologia matemàtica específica de manera precisa i consistent.
CA 8.2 Reconèixer i emprar el llenguatge matemàtic en diferents contextos, comunicant la informació amb precisió i rigor.
Interpretar i emprar correctament el llenguatge matemàtic en diversos contextos.
Argumentar les afirmacions matemàtiques amb la precisió i el rigor exigibles a la corresponent etapa educativa.

CE 9 Utilitzar destreses personals i socials, identificant i gestionant les pròpies emocions respectant les dels altres i organitzant activament el treball en equips heterogenis, aprenent de l'error com a part del procés d'aprenentatge i afrontant situacions d'incertesa, per perseverar en la consecució d'objectius en l'aprenentatge de les matemàtiques.
CA 9.1 Afrontar les situacions d'incertesa i prendre decisions avaluant distintes opcions, identificant i gestionant emocions i acceptant i aprenent de l'error com a part del procés d'aprenentatge de les matemàtiques
Manejar les emocions associades a la incertesa o a l'error (com frustració o ansietat) de manera constructiva.
Acceptar els errors com a part normal del procés d'aprenentatge i no com un obstacle.
Analitzar els errors per entendre les causes i ajustar les estratègies de resolució en el futur.
CA 9.2 Mostrar una actitud positiva i perseverant, acceptant i aprenent de la crítica raonada en fer front a les diferents situacions d'aprenentatge de les matemàtiques.
Mantenir una actitud oberta i optimista davant els reptes matemàtics.
Continuar treballant en els problemes fins trobar solucions, malgrat les dificultats.
Acceptar la crítica constructiva de manera receptiva i utilitzar-la per millorar l'aprenentatge.
CA 9.3 Treballar en tasques matemàtiques de manera activa en equips heterogenis, respectant les emocions i experiències dels altres, escoltant el seu raonament, aplicant les habilitats socials més propícies i fomentant el benestar de l'equip i les relacions saludables.
Contribuir de manera significativa a les tasques matemàtiques en equip.
Reconèixer i utilitzar habilitats socials útils per treballar en equip (com l'escolta activa, el respecte per les emocions, l'empatia, la paciència, la flexibilitat...).

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. SENTIT NUMÈRIC
Aproximacions
Polinomis de Taylor. Fórmules de Taylor i McLaurin.
Aproximació de funcions. Residu o terme complementari: fórmules de Lagrange i Cauchy. Acotació de l'error comès.
Sèries numèriques i aplicacions. Sumes parcials. Convergència. Criteris de convergència.
Augments i disminucions percentuals.
Resolució de problemes financers.
B. SENTIT ESPACIAL
Formes geomètriques de dues i tres dimensions
Diferents tipus de coordenades, tant al pla com a l'espai.(polars, cilíndriques i esfèriques)
Visualització, raonament i modelització geomètrica

Corbes planes en forma implícita, en coordenades paramètriques i en coordenades polars.
Identificació de corbes i superfícies a l'espai amb equacions expressades de diferents formes.
Altres tècniques de derivació: Derivació implícita i derivació logarítmica.
Representació mitjançant eines digitals.

C. SENTIT DE LA MESURA
Mesurament
Càlcul de primitives de funcions racionals de qualsevol tipus (amb arrels reals múltiples i complexes)
Càlcul de funcions trigonomètriques. Canvis i tècniques estàndard.
Aplicació de la integral definida al càlcul de la longitud d'una corba, àrees i volums en recintes tancats i oberts.
La integral impròpia.
L'equació diferencial: solució general i solucions particulars. Equacions diferencials de variables separables.

D. SENTIT ALGEBRAIC
Àlgebra de conjunts
Conjunts. Operacions i símbols lògics
Correspondències i aplicacions entre conjunts. Relacions binàries. Relació d'equivalència i d'ordre.
Lleis de composició interna i externa.
Estructura de grup. Subgrup. Descomposició d'un grup en classes. Grup quocient.
Estructura d'anell. Subanell. Ideal. Anell quocient.
Estructura de cos.
Estructura d'espai vectorial. Dependència i independència lineal de vectors. Base i dimensió. Subespais vectorials. Aplicacions lineals. Nucli i imatge.
Model matemàtic
Ús i aplicació del llenguatge matemàtic: teoremes, lemes, demostracions, corol·laris...
El mètode d'inducció.
Utilització de les diverses eines digitals per a expressar un text matemàtic.
Pensament computacional
Formulació, resolució i anàlisi de problemes de la vida quotidiana i de la Ciència i la Tecnologia amb les eines o els programes més adequats.

E. SENTIT ESTOCÀSTIC
Anàlisi de dades
Inferència estadística. Mostra i població. Tipus de mostreigs. Distribució d'una proporció en el mostreig. Distribució de les mitjanes mostrals. Teorema central del límit.
Estimació per intervals de confiança. Nivell de confiança i de significació.
Decisió estadística. Contrasts d'hipòtesis bilaterals i unilaterals per a la mitjana i la proporció. Errors de tipus I i II.
Eines digitals en la realització d'estudis estadístics.

F. SENTIT SOCIOAFECTIU
Creences, actituds i emocions
Adopció d'actituds positives per millorar la resolució de problemes.
Autoregulació de les emocions que intervenen en l'aprenentatge de les matemàtiques.
Identificació de les emocions com a eina de motivació per a la superació personal en l'aprenentatge de les matemàtiques.

Recerca de les estratègies personals de foment de la curiositat, perseverança i resiliència en l'aprenentatge de les matemàtiques.
Tractament de l'error com a element important en l'autoconeixement i generador de noves oportunitats d'aprenentatge.
Presa de decisions
Etapas en la resolució de problemes.
Alternatives en la resolució de problemes: temptejar, analitzar sistemàticament tots els casos, fer un esquema o diagrama, escollir una bona notació ...
Inclusió, respecte i diversitat
Valoració de la contribució de les matemàtiques al llarg de la història en l'avenç de la ciència.
Inclusió i acceptació de la diversitat present en l'aula i en la societat.
Coneixement i valoració d'homes i dones que van contribuir notòriament a les matemàtiques.

Anàlisi Musical

La matèria d'anàlisi musical proporciona als alumnes una formació que els permet desenvolupar les seves habilitats perceptives per a identificar els elements que formen part de les obres musicals i, a partir d'aquí, aprofundir en la seva comprensió global. Això implica examinar-les des d'un punt de vista crític i estètic, establint relacions entre la proposta musical i el context històric i social en el qual va ser creada. A més, la matèria permet descobrir aspectes relacionats amb la incidència de la música en l'oïdor i la seva utilització com mitjà terapèutic o el seu ús en combinació amb altres manifestacions artístiques.

La matèria, que suposa una continuació i una especialització dels coneixements, destreses i actituds adquirits durant les etapes educatives anteriors, s'estructura en dos cursos. En el primer, s'estableixen les bases per al coneixement dels elements de l'anàlisi musical, de la forma musical i dels principis compositius fonamentals. En el segon, s'aprofundeix en aquests aprenentatges i s'introdueixen aspectes històrics i estètics.

A través de l'escolta activa i l'estudi de partitures, els alumnes de la matèria d'Anàlisi Musical identifiquen les característiques de diferents obres i poden establir relacions entre els seus elements. En aquest procés analític es familiaritza, d'una banda, amb procediments compositius com ara la repetició, la variació, la imitació o el desenvolupament; i, per un altre, amb la identificació dels trets estilístics que permeten associar les obres amb un autor o autora, un gènere o un context musical determinat. El fet d'aprendre a analitzar una proposta musical no sols permet als alumnes aproximar-se al procediment i als mecanismes de desconstrucció d'una obra, sinó que li dota de les eines necessàries per a comprendre el conjunt de la proposta i saber utilitzar, en diferents contextos, els elements que la conformen.

Així mateix, a partir d'aquest procés d'anàlisi, els alumnes poden expressar una opinió fonamentada a través de ressenyes, comentaris o crítiques musicals, utilitzant un vocabulari adequat i difonent el resultat a través de diversos mitjans, analògics i digitals, respectant els drets d'autor i la propietat intel·lectual.

La interiorització dels aprenentatges de la matèria, a partir del reconeixement i la reproducció de patrons musicals, ja siguin melòdics, rítmics, harmònics o formals, permet als alumnes comptar amb recursos aplicables a processos de creació o improvisació d'obres senzilles, generant noves idees sonores. En el seu desenvolupament, es presta especial atenció, d'una banda, a les possibilitats que ofereixen les tecnologies digitals destinades a la composició musical; i per un altre, als beneficis educatius derivats de l'organització de projectes creatius grups en els quals l'alumnat planifica, aporta idees, respecta les opinions dels altres i assumeix diferents funcions.

Completa la matèria el descobriment dels usos que es fan de la música per, de manera conscient, influir en l'oïdor, ja sigui amb finalitats terapèutiques o amb una altra funcionalitat vinculada a la seva utilització en àmbits no estrictament musicals.

Tots aquests aprenentatges s'organitzen entorn de cinc competències específiques que han estat dissenyades a partir de les competències clau del batxillerat i dels objectius de l'etapa. Aquestes competències específiques permeten que els alumnes apliquin processos d'anàlisi musical per descobrir, comprendre i utilitzar la música com a mitjà d'expressió, desenvolupar un esperit crític i conèixer la seva incidència en l'ésser humà.

Els criteris d'avaluació s'han formulat tenint en compte els coneixements, destreses i actituds que es pretén que abasti l'alumnat amb la finalitat de determinar el nivell d'adquisició de les competències específiques amb les quals es relacionen.

Els sabers bàsics s'estructuren en quatre blocs que es reparteixen entre els dos cursos en els quals s'imparteix la matèria. En el primer curs, els blocs de sabers bàsics es refereixen a l'anàlisi musical i a la forma musical. El bloc de «Iniciació a l'anàlisi musical» se centra en l'aplicació de l'escolta activa i l'estudi de partitures per a reconèixer els elements de la música i la relació que existeix entre ells dins del discurs musical. A més, s'inclouen aspectes relatius a l'ús de recursos digitals per a l'elaboració de ressenyes i la difusió musical. El segon bloc, «La forma musical», aglutina aquells sabers referents als diferents elements estructurals, formes musicals bàsiques, procediments compositius i funcions de la música en vinculació amb

altres manifestacions artístiques.

En el segon curs, s'inclouen dos blocs de sabers bàsics que aborden les tècniques d'anàlisi i els gèneres musicals. En el bloc que porta per títol «Tècniques d'anàlisi musical», es recullen procediments útils per a la realització d'anàlisi d'obres musicals, de comentaris i crítiques musicals, com també l'ús de recursos digitals per a la recerca, la composició i la difusió musical. Al seu torn, en el bloc denominat «Gèneres musicals», s'introdueixen sabers relacionats amb les característiques sonores, formes i gèneres musicals des de l'Edat mitjana fins a l'actualitat, i amb la utilització de la música amb finalitats terapèutiques.

En la matèria d'Anàlisi Musical es plantejaran situacions d'aprenentatge que requereixin reflexió i acció, com també una actitud oberta i col·laborativa, amb la intenció que l'alumnat adquireixi els instruments, tècniques i estratègies necessàries per a desenvolupar les seves habilitats perceptives i aprofundir en la comprensió global del fet musical. Aquestes situacions han d'estar vinculades a contextos reals que afavoreixin un aprenentatge significatiu, i han de permetre l'adquisició de coneixements, destreses i actituds que els alumnes puguin aplicar fora de l'entorn de l'aula.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria.

CE 1 Analitzar els elements musicals de diferents obres, utilitzant l'escolta activa i l'estudi de partitures, per a descriure les seves característiques i establir comparacions.
La identificació, a través de l'anàlisi i a partir de l'escolta activa o de l'estudi de partitures, dels elements que constitueixen una obra musical i de la funció que aquests realitzen dins de la composició resulta fonamental per a la seva comprensió.
Al costat d'aquesta anàlisi, la descripció de les característiques dels elements que constitueixen l'obra (ritme, melodia, harmonia, timbre, components expressius, etc.) potència la connexió entre els aprenentatges sobre teoria musical i el seu reconeixement perceptiu, proporcionant, a més, la possibilitat de realitzar comparacions entre els trets que defineixen diverses composicions.
Així mateix, la detecció d'analogies i diferències entre obres musicals creades en diferents contextos i pertanyents a gèneres i estils variats permet a l'alumnat l'accés a un univers sonor ampli que possibilita l'enriquiment dels seus gusts musicals i l'ampliació del seu repertori artístic.
Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL2, CPSAA5, CC1, CCEC1, CCEC2.
CE 2 Establir relacions entre els elements musicals d'una composició, a través de l'anàlisi de la seva estructura i dels procediments compositius utilitzats, per a associar l'obra amb un gènere, un estil i un context de creació.
En el discurs musical s'estableixen relacions entre els diferents elements que formen part d'una obra. Els compositors han utilitzat procediments (repetició, variació, contrast, desenvolupament, etc.) que determinen en gran manera la naturalesa d'aquestes relacions i l'estructura o forma resultant. La seva anàlisi no sols permet aprofundir en la comprensió de les tècniques compositives emprades, sinó que, a més, afavoreix la construcció d'una visió global de l'obra musical a través de la interrelació que es produeix entre els diversos components i els factors contextuais i estilístics que incideixen en el resultat musical final. En aquest marc, el desenvolupament de recerques a partir de fonts d'informació tant analògiques com digitals sobre l'autor o autora i el context de creació contribueix a un millor desenvolupament d'aquesta competència.
Finalment, els alumnes podran associar els trets distintius d'una composició amb els estils i els gèneres que s'han anat desenvolupant al llarg de la història de la música, com també amb determinades formes-tipus d'especial rellevància que han anat evolucionant al llarg del temps.
Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: : CCL2, CD1, CPSAA4, CC1, CCEC1, CCEC2.
CE 3 Elaborar comentaris i crítiques musicals sobre les obres analitzades, utilitzant una terminologia adequada i consultant diferents fonts d'informació, per expressar judicis personals fonamentats i contribuir a la difusió del patrimoni musical a través dels mitjans disponibles.

El desenvolupament d'habilitats d'identificació, anàlisi i descripció d'elements musicals, com també de comparació entre diverses obres i interpretacions, aporta als alumnes la terminologia i les eines necessàries per expressar, de manera fonamentada, la seva valoració personal sobre la creació o sobre la interpretació d'una obra determinada.

Aquests comentaris personals es veuran enriquits per la posada en comú en classe de diferents punts de vista argumentats i per la informació obtinguda a través de la consulta de diferents fonts fiables. La lectura de crítiques publicades en periòdics generalistes o revistes especialitzades permetrà, a més, reflexionar sobre l'estructura i el vocabulari utilitzat en aquest tipus de texts i oferirà models i exemples per a les ressenyes, comentaris o crítiques musicals que els alumnes podran elaborar i difondre a través de mitjans analògics o digitals.

Atès que l'elaboració d'aquests texts comporta en molts casos la reelaboració de la informació consultada, es promocionarà el respecte als drets d'autor i a la propietat intel·lectual.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CD3, CPSAA4, CC1, CE3, CCEC3.1.

CE 4 Utilitzar els procediments compositius fonamentals i les tecnologies digitals, emprant els elements i les estructures musicals més adequades, per a crear obres senzilles i realitzar improvisacions.

Comprendre la música a través de la seva visió analítica permet a l'alumnat reconèixer els elements sobre els quals es construeix l'obra. Al mateix temps, afavoreix la interiorització de fórmules rítmiques, melòdiques o harmòniques a través de la reproducció de patrons que, una vegada analitzats, poden ser utilitzats en processos creatius com a base per a generar noves idees. En aquest marc, l'aplicació dels procediments compositius fonamentals facilita la construcció de noves obres en contextos on s'integri aquest nou material musical en el procés creatiu.

La creació de peces senzilles o la realització d'improvisacions, utilitzant la interpretació vocal, corporal o instrumental, impliquen l'aplicació d'aprenentatges de la matèria amb una finalitat expressiva. Per a això, s'han de considerar, a més, les possibilitats que ofereixen les tecnologies digitals vinculades als processos de creació musical.

Es promou així la posada en pràctica d'aprenentatges relacionats amb els procediments compositius fonamentals alhora que es conrea el desenvolupament de les capacitats expressives i d'actituds d'emprenedoria, a través de la participació en projectes musicals grupals en els quals l'alumnat assumeix diferents funcions i respecta les aportacions i idees dels altres.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, STEM1, CD3, CPSAA3.1, CPSAA3.2, CE3, CCEC3.1, CCEC3.2.

CE 5 Investigar sobre els usos de la música amb finalitats terapèutics i en combinació amb altres formes d'expressió artística, utilitzant diferents fonts d'informació i analitzant les característiques musicals de les obres, per entendre de quina forma incideixen determinats trets musicals en la salut i en les emocions.

Tradicionalment s'ha enfocat l'anàlisi musical en la comprensió de l'obra en el seu context de creació, sense posar l'accent en l'efecte que la música pot generar en qui la percep.

L'ús de la música com mitjà terapèutic ha estat objecte de nombroses recerques en les últimes dècades, existint evidències del benefici que produeix en persones amb problemes físics, cognitius, psicològics o socials. Això suposa una oportunitat perquè els alumnes enriqueixin la seva visió analítica de la música a través de la identificació de les característiques d'aquella utilitzada amb finalitats terapèutics i la seva incidència en la salut i en les emocions. Per a això, serà necessari desenvolupar processos de recerca del repertori seleccionat, utilitzant fonts d'informació fiables.

Així mateix, l'anàlisi de les característiques i de les funcions que compleix la música en combinació amb altres arts com el cinema, la dansa o el teatre, permetrà a l'alumnat reconèixer i interioritzar recursos musicals que generen ambients emocionals diversos, per a, posteriorment, utilitzar-los en el desenvolupament de propostes creatives que combinin la música amb altres formes d'expressió artística.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL3, STEM4, CD1, CD3, CPSAA4, CCEC2.

Anàlisi Musical I

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Analitzar els elements musicals de diferents obres, utilitzant l'escolta activa i l'estudi de partitures, per a descriure les seves característiques i establir comparacions.
CA 1.1 Identificar els elements que constitueixen una obra musical i la seva funció dins de la composició a través de l'escolta activa i amb suport de la partitura.
Identificar els elements que constitueixen una obra musical, a través de l'escolta activa i amb suport de la partitura.
Reconèixer la funció dels diferents elements identificats dins de la composició analitzada.
CA 1.2 Descriure les característiques musicals bàsiques d'una obra a partir de l'escolta activa i l'estudi de partitures, analitzant els seus elements constitutius.
Descriure les característiques musicals bàsiques d'una obra a partir de l'escolta activa i l'estudi de partitures.
Analitzar els elements constitutius de les obres musicals treballades.

CE 2 Establir relacions entre els elements musicals d'una composició, a través de l'anàlisi de la seva estructura i dels procediments compositius utilitzats, per a associar l'obra amb un gènere, un estil i un context de creació.
CA 2.1 Analitzar, de forma guiada, obres musicals, identificant l'estructura formal i els procediments compositius utilitzats.
Analitzar, de forma guiada, obres musicals senzilles.
Identificar l'estructura formal i els procediments compositius utilitzats en les obres musicals analitzades.
CA 2.2 Associar les obres analitzades amb el seu context de creació, investigant sobre el seu autor o autora i la seva època.
Associar les obres analitzades amb el seu context de creació.
Investigar sobre l'autor o autora de les obres estudiades i sobre la seva època.

CE 3 Elaborar comentaris i crítiques musicals sobre les obres analitzades, utilitzant una terminologia adequada i consultant diferents fonts d'informació, per expressar judicis personals fonamentats i contribuir a la difusió del patrimoni musical a través dels mitjans disponibles.
CA 3.1 Expressar una opinió pròpia, informada i fonamentada, sobre les obres analitzades, utilitzant un vocabulari musical adequat.

Argumentar opinions personals sobre obres musicals analitzades, partint de criteris tècnics i estètics.
Emprar terminologia musical específica en l'expressió d'opinions sobre les obres analitzades.
CA 3.2 Publicar ressenyes musicals en els mitjans disponibles, analògics i digitals, respectant els drets d'autor i la propietat intel·lectual.
Redactar ressenyes musicals sobre les obres analitzades a classe, utilitzant de forma adequada la terminologia específica.
Publicar les ressenyes elaborades en un mitjà digital (blog, xarxes socials, plataforma educativa...) o analògic (revista escolar, diari local...).
Respectar els drets d'autor i la propietat intel·lectual.

CE 4 Utilitzar els procediments compositius fonamentals i les tecnologies digitals, emprant els elements i les estructures musicals més adequades, per a crear obres senzilles i realitzar improvisacions.

CA 4.1 Reproduir patrons melòdics, rítmics, harmònics i formals d'obres analitzades, aplicant estratègies de memorització i utilitzant la interpretació vocal, corporal o instrumental en projectes musicals grupals.
Reproduir patrons melòdics, rítmics, harmònics i formals bàsics d'obres musicals analitzades a classe, utilitzant estratègies d'escolta activa, memorització i repetició.
Interpretar en grup els patrons musicals memoritzats, mitjançant la veu, el cos o instruments, en el context de projectes musicals grupals.
CA 4.2 Generar noves idees musicals, combinant patrons melòdics, rítmics, harmònics i formals prèviament analitzats i interioritzats.
Combinar patrons melòdics, rítmics, harmònics i formals bàsics prèviament analitzats i interioritzats per crear noves idees musicals.
Elaborar composicions musicals breus d'estructura formal simple, utilitzant patrons rítmics, melòdics, harmònics i formals interioritzats.
CA 4.3 Utilitzar, de forma guiada, les tecnologies digitals en la composició musical
Explorar, amb orientació del professor, eines digitals bàsiques per a la creació musical (com seqüenciadors, editors d'àudio o programes de notació musical).
Aplicar, de manera guiada, funcions elementals de programari musical per crear petites composicions o arranjaments senzills.

CE 5 Investigar sobre els usos de la música amb finalitats terapèutiques i en combinació amb altres formes d'expressió artística, utilitzant diferents fonts d'informació i analitzant les característiques musicals de les obres, per entendre de quina forma incideixen determinats trets musicals en la salut i en les emocions.

CA 5.1 Identificar les funcions que compleix la música quan s'associa amb altres formes

d'expressió (cinema, teatre, dansa...), analitzant les seves característiques i l'efecte que genera en l'espectador.
Identificar les funcions que compleix la música quan s'associa amb altres formes d'expressió (cinema, teatre, dansa...)
Analitzar les característiques musicals en obres multidisciplinàries.
Analitzar l'efecte de la música en l'espectador en el context d'obres multidisciplinàries.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. INICIACIÓ A L'ANÀLISI MUSICAL
L'escolta activa i l'estudi de partitures com a suports per a l'anàlisi.
Concentració i atenció durant l'escolta.
Identificació auditiva d'elements musicals.
Lectura i estudi de partitures.
Relació entre allò escoltat i la representació en partitura.
Elements bàsics de la música i la relació entre ells: ritme, tempo, melodia, harmonia, textura, timbre, dinàmica i agògica.
Ritme: pulsació, tempo, compàs, ventall rítmic, ritmes irregulars, polirítmies, patrons rítmics, silencis, síncope, contratemps...
Melodia: perfil melòdic, tipus d'inicis i finals melòdics, àmbit, disseny melòdic, motius, frases i semifrases, presència de cromatismes...
Harmonia: música modal, tonal, atonal...; acords predominants, consonàncies, dissonàncies, modulacions, cadències, notes estranyes...
Textura: monodia, heterofonia, polifonia -homofònica o contrapuntística-, melodia acompanyada.
Timbre: agrupació musical, instruments i família instrumental.
Elements expressius: agògica, dinàmica...
Relació entre els elements musicals en una composició.
Tècniques d'anàlisi auditiva d'obres de diferents estils i gèneres a partir dels seus elements definitoris.
Escolta activa per segments, amb repetició focalitzada, audició comparada, guiada amb preguntes, creació de mapes sonors, transcripcions parcials....
Elements musicals: melodia, ritme, harmonia, textura, instrumentació, dinàmica i agògica de les obres escoltades.
Instrumentació característica d'un estil o gènere.
Estructures formals de les obres escoltades.
Tècniques compositives bàsiques utilitzades, la identificació en les obres escoltades.
Estratègies d'anàlisi dels elements musicals de la partitura amb suport de l'audició.
Elements bàsics de la notació musical en la partitura (claus, armadura, compàs, tempo,

dinàmiques).
Estructures rítmiques bàsiques presents en la partitura, perfil i moviments melòdics, de les diferents textures musicals. Reconeixement auditiu i visual. Detecció dels canvis harmònics fonamentals.
Seccions i estructures formals bàsiques, auditives i visuals en la partitura.
Principals motius i temes musicals, el seu desenvolupament en la partitura durant l'audició.
L' anàlisi de la instrumentació i de la seva relació amb les parts corresponents de la partitura.
Ressenyes musicals
Estructura: introducció, descripció, anàlisi i valoració personal.
Elements bàsics: la informació essencial (títol de l'obra, compositor, intèrprets i context històric) i les característiques més evidents de l'obra (gènere, instrumentació, dinàmiques).
Valoració personal sobre l'obra basada en impressions generals i criteris musicals bàsics. Reflexió sobre la rellevància de l'obra.
Vocabulari musical específic bàsic per descriure els elements musicals (melodia, ritme, harmonia, textura...).
Recursos digitals per a la recerca, la composició i la difusió musical. Aplicacions educatives interactives per a l'aprenentatge del llenguatge i la teoria musical. Repositoris digitals de partitures i obres de domini públic.
Creació musical digital bàsica: bancs de sons gratuïts per a la creació de peces senzilles. Eines d'edició de so bàsiques per a manipulacions simples com tallar, enganxar o ajustar volums.
Escolta i anàlisi crítica de diferents gèneres i estils amb eines digitals.
Difusió de creacions musicals. Plataformes bàsiques per a la compartició de peces musicals.
Drets d'autor i propietat intel·lectual. Concepte, rellevància i importància en la protecció de les creacions musicals.
Tipus de drets d'autor: drets morals (reconeixement de l'autoria i integritat de l'obra) i drets patrimonials (explotació econòmica de l'obra). Durada dels drets d'autor i domini públic. Llicències d'ús més habituals; aplicacions pràctiques.
Infraccions comunes (còpia i distribució no autoritzada) i conseqüències legals.

B. LA FORMA MUSICAL
Elements estructurals: cèl·lula, motiu, frase i semifrase, període, secció i moviment. Ritme melòdic i harmònic. Cadències.
Elements estructurals: cèl·lula, motiu, frase i semifrase, període, secció i moviment.
Ritme melòdic i harmònic. Patrons rítmics de la melodia i de l'harmonia.

Cadències: perfecta/imperfecta, plagal, semicadència, rompuda.
Formes simples, formes compostes i lliures. Formes-tipus. Representació d'esquemes formals.
Formes simples: Estròfica: AAA... Estrofa-refrany: ABAB... Binària: AA', AB o AABB. Ternària: ABA o ABA'. Rondó simple: ABACA...
Formes compostes: Rondó. Lied estròfic i lied desenvolupat. Tema amb variacions. Forma sonata. Fuga. Minuet o scherzo i trio. Formes estructurades en moviments: Suite, sonata, concert, simfonia...
Formes lliures: preludi, tocata, nocturn, impromptu, rapsòdia, poema simfònic...
Esquemes formals: diagrames d'estructura musical, nomenclatura estàndard (A-B-A, etc.).
Procediments compositius fonamentals: repetició, variació, contrast i desenvolupament.
Repetició: tipus (exacta, variada) i funcions.
Variació: tècniques bàsiques de variació melòdica, rítmica, harmònica, textural...
Contrast: tipus i funció en la forma musical.
Desenvolupament: tècniques bàsiques de desenvolupament motívic, desenvolupament temàtic en formes majors.
Funció de la música en combinació amb altres manifestacions artístiques.
Música i arts visuals: bandes sonores, publicitat, videojocs...
Música i literatura: música vocal i text, òpera i formes dramaticomusicals, música programàtica...
Música i dansa: gèneres de dansa i les seves característiques musicals.
Música en espais multidisciplinaris: instal·lacions sonores, performance, música experimental...

Anàlisi Musical II

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Analitzar els elements musicals de diferents obres, utilitzant l'escolta activa i l'estudi de partitures, per a descriure les seves característiques i establir comparacions.
CA 1.1 Descriure les característiques musicals d'una obra a partir de l'escolta activa i l'estudi de partitures, analitzant els seus elements constitutius i la funció que aquests compleixen dins de la composició.
Descriure les característiques musicals d'una obra a partir de l'escolta activa i l'estudi de partitures.

Analitzar els elements constitutius d'una obra i la funció que aquests compleixen dins de la composició.
CA 1.2 Comparar els elements constitutius i les característiques musicals de diferents obres, establint analogies i diferències entre elles, a partir de l'escolta activa i de l'estudi de partitures.
Comparar els elements constitutius i les característiques musicals de diferents obres.
Establir analogies i diferències entre diferents peces musicals comparades.
Emprar l'escolta activa i l'estudi de partitures.

CE 2 Establir relacions entre els elements musicals d'una composició, a través de l'anàlisi de la seva estructura i dels procediments compositius utilitzats, per a associar l'obra amb un gènere, un estil i un context de creació.
CA 2.1 Distingir els principals gèneres i estils musicals que es desenvolupen en la història, analitzant els factors que incideixen en l'evolució de les formes musicals.
Distingir els principals gèneres i estils musicals que es desenvolupen en la història.
Analitzar els factors que incideixen en l'evolució de les formes musicals.
CA 2.2 Associar les obres analitzades amb un gènere, un estil i un context de creació determinats, identificant, de manera autònoma, l'estructura formal i els procediments compositius utilitzats.
Associar les obres analitzades amb un gènere, un estil i un context de creació determinats.
Identificar, de manera autònoma, l'estructura formal i els procediments compositius utilitzats.

CE 3 Elaborar comentaris i crítiques musicals sobre les obres analitzades, utilitzant una terminologia adequada i consultant diferents fonts d'informació, per expressar judicis personals fonamentats i contribuir a la difusió del patrimoni musical a través dels mitjans disponibles.
CA 3.1 Expressar judicis personals sobre les obres analitzades, argumentant l'opinió pròpia i utilitzant una terminologia musical adequada.
Expressar judicis personals sobre les obres analitzades.
Argumentar l'opinió pròpia.
Utilitzar una terminologia musical adequada en l'expressió i argumentació de judicis personals.
CA 3.2 Justificar l'opinió pròpia sobre les obres analitzades, investigant i seleccionant la informació més pertinent a partir de mitjans analògics i digitals.
Justificar l'opinió pròpia sobre les obres analitzades.
Investigar i seleccionar la informació més pertinent a partir de diferents fons d'informació dels mitjans analògics i digitals.
CA 3.3 Publicar crítiques musicals i comentaris propis en els mitjans disponibles, analògics i digitals, respectant els drets d'autor i la propietat intel·lectual.
Publicar crítiques musicals i comentaris propis, sobre el patrimoni musical, en els mitjans disponibles, analògics i digitals.

Respectar els drets d'autor i la propietat intel·lectual.

CE 4 Utilitzar els procediments compositius fonamentals i les tecnologies digitals, emprant els elements i les estructures musicals més adequades, per a crear obres senzilles i realitzar improvisacions.

CA 4.1 Realitzar improvisacions senzilles o petites composicions, en projectes musicals grupals, utilitzant els procediments compositius fonamentals i aplicant patrons melòdics, rítmics, harmònics i formals prèviament analitzats i interioritzats

Realitzar improvisacions senzilles o petites composicions, en projectes musicals grupals.

Utilitzar, en les creacions musicals, els procediments compositius fonamentals i aplicar patrons melòdics, rítmics, harmònics i formals prèviament analitzats i interioritzats.

CA 4.2 Utilitzar, de manera eficaç, les tecnologies digitals en la composició musical, per crear obres senzilles i realitzar improvisacions,

CE 5 Investigar sobre els usos de la música amb finalitats terapèutics i en combinació amb altres formes d'expressió artística, utilitzant diferents fonts d'informació i analitzant les característiques musicals de les obres, per entendre de quina forma incideixen determinats trets musicals en la salut i en les emocions.

CA 5.1 Analitzar els usos terapèutics de la música i com incideixen determinats trets musicals en la salut i les emocions, a partir de la informació obtinguda en fonts d'informació fiables.

Analitzar els usos terapèutics de la música i en combinació amb altres formes d'expressió artística, a partir de fonts d'informació fiables.

Analitzar la incidència de determinats trets musicals en la salut i les emocions, a partir de fonts d'informació fiables.

CA 5.2 Descriure les característiques de la música que s'utilitza amb finalitats terapèutiques, analitzant exemples d'obres i relacionant els seus trets amb possibles efectes en l'oient.

Descriure les característiques de la música que s'utilitza amb finalitats terapèutiques.

Analitzar exemples d'obres i relacionar els seus trets amb possibles efectes en l'oient.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. TÈCNiques D'ANÀLISI MUSICAL

Els elements de la música i la relació entre ells. Revisió i aprofundiment.

Ritme: polirítmies, síncope i contratemps, compassos composts...

Melodia: àmbit melòdic, cromatismes, estructures melòdiques més complexes.

Harmonia: tonalitats i cercle de quintes, modulacions simples, ús de cadències i introducció a la música modal i post-tonal.

Textura: monodia, heterofonia, polifonia -homofonia i contrapunt-, melodia acompanyada; combinació de textures en una mateixa obra.

Timbre: anàlisi de timbres específics d'agrupacions musicals més diverses, de les Illes Balears i de la música occidental.
Components expressius: dinàmica (fp, sfz), agògica (rubato)...
Ús dels elements de la música amb intenció expressiva.
Tècniques d'anàlisi auditiva i de partitures.
La comparació com a tècnica analítica. Comparació d'interpretacions d'una mateixa obra per identificar diferències estilístiques.
Lectura acurada amb focus en textures, dinàmiques i línies contrapuntístiques
Tècniques per a l'anàlisi del context de creació. El pensament de la persona creadora. Els condicionants contextuals. La interpretació de l'obra.
Comentaris i crítiques musicals.
Estructura clara; introducció, desenvolupament i conclusió.
Vocabulari musical específic: ampliació i ús, en crítiques i comentaris.
Valoració personal argumentada: opinió crítica i fonamentada basada en criteris musicals
Reflexió sobre la rellevància de l'obra i el seu impacte cultural o musical en la seva època i en l'actualitat.
Recursos digitals per a la recerca, la composició i la difusió musical.
Recerca avançada i anàlisi musical. Aprofundiment en l'ús de repositoris digitals per a la recerca i l'estudi d'obres d'obres de diferents estils i èpoques.
Creació musical digital avançada: bancs de sons i d'eines de manipulació de so per crear projectes musicals més elaborats. Plataformes per a la gravació i producció musical senzilla.
Composició i notació digital. Editors de partitures digitals per a la creació de composicions pròpies. Tècniques bàsiques de composició col·laborativa a través de plataformes en línia.
Difusió i col·laboració musical: plataformes de difusió per compartir creacions musicals amb finalitats artístiques o educatives. Eines de col·laboració en temps real per a la creació musical col·lectiva.
Producció musical digital: eines digitals per a la producció musical amb un enfocament més professional. Aplicació pràctica de tècniques de producció bàsica, incloent gravació multipista i efectes simples.
Drets d'autor i propietat intel·lectual.
Infraccions i conseqüències legals. Estudi de casos d'infracció i les seves implicacions legals. La pirateria musical i el seu impacte en la indústria creativa.
Tipus de drets d'autor. Aprofundiment en els drets morals i patrimonials, amb exemples detallats. Cessió i transmissió dels drets patrimonials.
Durada dels drets d'autor i domini públic. Legislació vigent. Anàlisi crítica d'obres recents que han passat al domini públic.
Llicències d'ús. Tipus de llicències. Llicències de reproducció i sincronització. Comparació entre diferents llicències i la seva aplicació en plataformes digitals.

Gestió col·lectiva de drets. Entitats de gestió col·lectiva de drets (SGAE...). Funció. Controvèrsies associades amb la gestió col·lectiva.
Protecció de la propietat intel·lectual en l'àmbit digital. Estudi de les eines de protecció digital, com el DRM (Digital Rights Management). Anàlisi de casos sobre propietat intel·lectual en xarxes socials i serveis de streaming.
Ús just (<i>fair use</i>). Estudi detallat de les excepcions als drets d'autor amb exemples específics (educació, crítica, paròdia). Reflexió ètica sobre l'ús just i els seus límits.

B. GÈNERES MUSICALS
Les característiques sonores i estilístiques de la música des de l'Edat mitjana fins a l'actualitat. Evolució organològica.
Les característiques sonores de la música des de l'Edat mitjana fins a l'actualitat. Elements sonors característics de cada època: textura (monofonia, polifonia, homofonia), timbre i instrumentació predominant. Evolució de l'harmonia i la melodia: des de les modalitats gregorianes fins a les estructures tonals i post-tonals.
Les característiques estilístiques de la música des de l'Edat mitjana fins a l'actualitat. formes musicals més representatives de cada època (cant gregorià, motet, madrigal, fuga, sonata, simfonia, etc.). Característiques estilístiques distintives de cada període: Medieval, Renaixement, Barroc, Classicisme, Romanticisme, segles XX i XXI.
Evolució organològica. Els instruments de cada època o període per famílies: corda, vent, percussió i electrònics, com també les agrupacions i instruments de les Illes Balears.
Les formes i els gèneres musicals des de l'Edat mitjana fins a l'actualitat.
Edat Mitjana: cant gregorià, organum, motet medieval...
Renaixement: villancico, madrigal, chanson, missa...
Barroc: suite, fuga, concerto grosso, oratori, òpera...
Classicisme: sonata, simfonia, concert, quartet de corda...
Romanticisme: lied, poema simfònic, òpera romàntica, música de programa...
Segles XX i XXI: música serial, minimalisme, formes lliures contemporànies...
Ús de la música amb finalitats terapèutiques.
Fonaments de la musicoteràpia. Concepte i objectius. Ús de la música per promoure la salut física, emocional, cognitiva i social.
Relació entre el so, les emocions i el benestar: efectes fisiològics (ritme cardíac, respiració...) i psicològics.
Evolució històrica i aplicacions clíniques. Origen i desenvolupament de la musicoteràpia. Aplicacions en àmbits específics. Estudi de casos.
Tècniques i metodologies. Tècniques actives (interpretació, improvisació musical) i receptives (audició guiada, relaxació amb música). Ús d'instruments i veu com a eines terapèutiques. Personalització de les intervencions segons les necessitats individuals o grupals.

Impacte de la música en el benestar personal. Integració de pràctiques musicals senzilles quotidianes (meditació amb música, escolta activa...). Conscienciació sobre la importància d'un entorn sonor positiu.

La influència cultural en la percepció i efectivitat de la música com a teràpia. Reflexió crítica.

Arts Escèniques

La matèria d'Arts Escèniques s'imparteix en dos cursos, al llarg dels quals el currículum es desenvolupa de manera progressiva. El seu caràcter eminentment pràctic la converteix en un espai d'experimentació i exploració col·lectiva, des del qual fomentar el desenvolupament de l'expressivitat i la creativitat, i descobrir els codis específics de les arts escèniques, incloses les performatives. Aquesta mateixa naturalesa pràctica convida a vincular aquesta matèria amb altres en les quals també es coneixen destreses musicals, vocals, corporals o de planificació i gestió de projectes artístics.

La matèria està dissenyada a partir de cinc competències específiques, que es vinculen amb els objectius de l'etapa i amb les competències clau previstes per al batxillerat. Aquestes competències específiques permeten als alumnes participar de la vida cultural del seu entorn i difondre i valorar el patrimoni. Faciliten, igualment, l'enriquiment del seu imaginari, el creixement del seu repertori personal de recursos, l'ampliació de les seves possibilitats de gaudi de les manifestacions artístiques i la identificació d'oportunitats de desenvolupament personal, social, acadèmic o professional lligades a aquestes arts. Així mateix, afavoreixen el criteri estètic, les habilitats de comunicació i negociació, l'autoconeixement, la creativitat, l'empatia, la imaginació i l'esperit emprenedor.

Els criteris d'avaluació, que es desprenen directament d'aquestes competències específiques, estan dissenyats per comprovar el seu grau de consecució.

Els sabers bàsics de la matèria que serà necessari activar per adquirir aquestes competències específiques s'organitzen en cinc blocs, que no s'han d'escometre obligatòriament en l'ordre en el qual estan presentats, sinó d'una manera integrada en funció de les demandes que plantegin les diferents situacions d'aprenentatge, facilitant-se d'aquesta manera una visió global de la matèria. El primer bloc, «Patrimoni escènic», atén les tipologies i a les tradicions de les arts escèniques, com també als seus canvis i transformacions al llarg del temps. El segon bloc, «Expressió i comunicació escènica», comprèn diferents sistemes, mitjans i codis de significació escènica. El tercer bloc, «Interpretació», recull els elements relatius a la recreació i a la representació de l'acció dramàtica. El quart bloc, «Representació i escenificació», engloba els sabers relatius a l'espectacle escènic i al treball en grup. Finalment, el bloc anomenat «Recepció en les arts escèniques» s'ocupa del públic i de les estratègies i tècniques d'anàlisi de manifestacions escèniques.

S'espera que els alumnes siguin capaços de posar en funcionament els sabers bàsics en el si de situacions d'aprenentatge on actuï com a agent social progressivament autònom i gradualment responsable del procés d'aprenentatge propi. Es recomana proposar situacions a partir de l'assumpció, per part dels alumnes, de diferents funcions en diferents manifestacions i propostes, de manera que es converteixi en part viva de la recreació artística. Per això, resultarà positiu que l'organització de la matèria es programi amb vista a la realització d'una proposta davant diferents tipus de públic i en diferents escenaris, compartint el gaudi artístic i enriquint la vida cultural de l'entorn. Referent a això, resulta convenient seleccionar peces que es facin ressò de múltiples referències culturals.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Analitzar manifestacions escèniques de diferents èpoques i tradicions, descrivint les seves característiques, establint relacions amb el seu context i identificant possibles influències i projeccions, per valorar el patrimoni i enriquir l'imaginari propi.

L'adquisició d'aquesta competència implica aprendre a identificar i a descriure les característiques dels principals tipus d'espectacles escènics de diferents èpoques i tradicions, com també a relacionar-los amb el seu context històric i geogràfic, valorant la seva importància en les transformacions socials de les quals són origen o reflex. La contextualització d'aquests espectacles farà possible la seva adequada valoració com a productes d'una època i un context social determinats, alhora que permetrà la reflexió sobre la seva evolució i la seva relació amb el present. Per aquest motiu, a més d'acudir al cànon occidental, convé acostar-se a altres tradicions culturals. A més, es parlarà esment als diferents tipus de relacions que s'estableixen en la diversitat del patrimoni escènic: des de les influències entre formes i estils, separats o no

en el temps, fins a la permanència de certs elements d'un període a un altre, passant per les reaccions, rebuigs o subversions que genera un estil o corrent concret. D'altra banda, incloure la perspectiva de gènere i intercultural en abordar l'anàlisi del context ajudarà al fet que els alumnes i alumnes comprenguin el paper que la dona i les persones de grups ètnics i poblacionals que sofreixen discriminació han exercit en l'art al llarg de la història, i les diferents consideracions que han rebut en cada època. En aquest sentit, no sols s'hauran d'estudiar les seves representacions en diverses obres, sinó també les seves aportacions a les arts escèniques.

En el marc del desenvolupament d'aquesta competència, s'analitzaran, des de la recepció activa i amb un vocabulari tècnic adequat, manifestacions escèniques representatives a les quals s'accedirà, preferiblement, a través de la seva posada en escena, en directe o mitjançant reproduccions analògiques o digitals. Resultaran també d'utilitat el comentari de texts i imatges i la consulta de fonts bibliogràfiques.

El descobriment de formes d'expressió diferents d'aquelles amb les quals està més familiaritzat enriqueirà l'imaginari dels alumnes, des de l'aportació d'idees i tècniques per tal d'aplicar-les en les seves pròpies creacions o interpretacions

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL2, CCL3, CP3, CD1, CD2, CPSAA2, CC1, CCEC1 i CCEC2.

CE 2 Explorar les possibilitats expressives de diferents sistemes, mitjans i codis de significació escènica, a través d'activitats de caràcter pràctic, per incorporar el seu ús al repertori personal de recursos i desenvolupar el criteri de selecció dels més adequats a la intenció comunicativa.

El descobriment i l'exploració de les diferents possibilitats expressives que ofereixen els diferents sistemes, mitjans i codis de significació escènica permeten als alumnes enriquir el seu repertori personal de recursos, i aprendre a seleccionar i a aplicar els més adequats a cada necessitat o intenció comunicativa.

La dramatització, el joc, la creació col·lectiva i la improvisació, tant pautada com lliure, constitueixen un mitjà idoni per dur a terme aquesta exploració. A l'aula, aquestes activitats de caràcter pràctic brindaran als alumnes l'oportunitat de descobrir i aplicar, de manera individual o en grup, diferents tècniques i estratègies per reflexionar sobre la situació, l'acció i el conflicte dramàtic, o realitzar l'anàlisi, la construcció i la caracterització del personatge.

Així mateix, aquestes activitats constituïran una eina molt útil per aprendre a seleccionar els recursos plàstics, literaris, audiovisuals o d'un altre tipus que millor s'ajusten a les idees, sentiments i emocions que es preten plasmar sobre l'escenari. Les tecnologies digitals facilitaran també l'accés a una àmplia gamma d'exemples d'ús d'aquests recursos.

L'exploració de les possibilitats d'expressió i comunicació escènica afavoreix l'autoconeixement, la confiança i la motivació, i contribueix al foment del respecte per la diversitat d'idees i opinions, a l'enriquiment cultural entre iguals i a la superació de barreres i estereotips socials, culturals o sexistes.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CD1, CPSAA1.1, CPSAA2, CC1, CE3, CCEC3.1.

CE 3 Abordar la recreació i representació de l'acció dramàtica, a partir de la construcció col·lectiva d'escenes que mostrin tot tipus de personatges i conflictes, per desenvolupar habilitats de comunicació i negociació i reforçar l'autoconeixement, la creativitat, l'empatia, la imaginació i l'esperit emprenedor en diverses situacions i contexts.

La recreació i representació de l'acció dramàtica afavoreix la comprensió de les manifestacions escèniques i el seu reconeixement com a part del patrimoni cultural, com també l'ampliació de les possibilitats d'expressió personal mitjançant l'adquisició de les destreses i tècniques vocals, gestuals, corporals i ritmicomusicals pròpies de l'interpret.

La lectura i l'anàlisi d'obres, el visionat d'espectacles, com també els assaigs, constitueixen moments i espais per a l'adquisició d'aquestes destreses i tècniques d'interpretació individual i grupal. La interpretació individual permet treballar aspectes com la concentració, la memorització, l'expressió personal o l'adequació a les directrius de la direcció. Per part seva, la interpretació grupal afavoreix el desenvolupament de la capacitat d'exercir diverses funcions o d'escoltar els altres i interactuar amb ells durant la representació. Per assegurar l'adquisició d'aquesta competència, s'han d'incentivar la participació dels alumnes en la construcció col·lectiva d'escenes que mostrin tot tipus de personatges, situacions i

conflictes dramàtics.

Tant l'assimilació de tècniques d'interpretació com la representació d'obres dins o fora de l'aula fan necessària l'adquisició d'altres estratègies i destreses que ajudin els alumnes a gestionar adequadament la frustració que pot generar el propi procés d'aprenentatge, com també a mantenir la concentració i a superar la inseguretat i la por escènica durant les actuacions. Aquestes estratègies de control i gestió de les emocions ajudaran l'alumnat a desenvolupar la seva autoestima i li permetran afrontar amb major seguretat les situacions d'incertesa i els reptes als quals haurà d'enfrontar-se.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: : CCL1, CD2, CPSAA1.1, CPSAA2, CC1, CE1, CCE3.1.

CE 4 Realitzar projectes de creació i difusió escènica, planificant les seves fases, seleccionant i estructurant els elements de significació i assumint diferents funcions amb iniciativa i responsabilitat, per expressar una intenció comunicativa, enriquir l'entorn cultural i identificar oportunitats de desenvolupament personal, social, acadèmic o professional.

El disseny i la realització d'un projecte de creació i difusió escènica requereix d'un treball planificat i en equip. Ser partícip d'aquest procés de creació conjunt contribueix a fomentar la iniciativa i l'autonomia de l'alumnat, la resolució creativa de les dificultats oposades, la valoració del treball en equip, l'assumpció de responsabilitats individuals per aconseguir un objectiu comú, com també l'empatia i el respecte per la diversitat d'aptituds i opinions.

Activant els aprenentatges adquirits en el marc d'aquesta i una altra matèries, l'alumnat haurà de generar i perfeccionar idees de projecte, recorrent a diferents fonts digitals i bibliogràfiques, respectant la propietat intel·lectual i tenint en compte la intenció comunicativa, les característiques del marc de recepció previst, com també la viabilitat i la sostenibilitat del projecte en la seva relació amb els possibles condicionants i limitacions tècnics. A més, seleccionarà i estructurarà els elements de significació més adequats; establirà les directrius d'interpretació, representació i escenificació; planificarà les diferents etapes del projecte, assegurant, especialment, el temps necessari per als assaigs; i realitzarà un repartiment de tasques, equilibrat i eficaç, a partir de la identificació de les diferents funcions i de la càrrega de treball associada a cadascuna d'elles en les diferents fases del procés. Haurà de preveure també un pla de difusió, promoció i avaluació, que podrà incloure el contacte amb institucions i organismes públics i privats implicats en el foment de les arts escèniques. Per poder dur a terme totes aquestes accions, resultarà de gran utilitat analitzar, a l'aula, casos concrets que permetin visualitzar i entendre el procés que va des de la idea inicial fins a la posada en escena de l'espectacle.

El projecte pot comportar, també, el treball multidisciplinari i l'ús de diferents aplicacions i eines tecnològiques, analògiques i digitals. D'altra banda, tant la interpretació com l'acompliment d'alguna de les funcions de la producció permetran a l'alumnat reconèixer les seves aptituds i descobrir diferents oportunitats de desenvolupament personal, social, acadèmic o professional lligades a l'àmbit de les arts escèniques. Aquestes oportunitats compten amb el valor afegit que aporta la creativitat.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: : CCL3, CD2, CPSAA3.1, CPSAA3.2, CC2, CC3, CE2, CE3, CCE4.1, CCE4.2.

CE 5 Valorar críticament manifestacions escèniques, identificant el públic al qual es dirigeixen i analitzant les seves característiques i els seus pressuposts artístics, per desenvolupar el criteri estètic, difondre el patrimoni i ampliar les possibilitats de gaudi de les arts escèniques.

L'assistència a diferents espectacles o el visionat de diferents manifestacions escèniques, ja sigui en viu o a través de mitjans digitals, permet a l'alumnat prendre consciència del doble paper de l'espectador com a receptor actiu i valorador crític. S'ha d'aprofitar aquesta experiència per aprofundir en la noció de públic i descobrir la seva tipologia.

La vivència col·lectiva de la catarsi, l'estranyament, la identificació i la participació afavoreix, a més, la comprensió del procés de recepció i pot funcionar com a element motivador en el desenvolupament de la recepció activa. Aquest es veurà beneficiat per l'adquisició d'estratègies i tècniques d'anàlisi crítica, que poden abordar-se a partir de la posada en comú de les impressions i els comentaris que, sobre una determinada obra, formulin les persones que integren el grup. Contribuiran a aquest procés de construcció conjunta del coneixement les valoracions expressades per especialistes en crítiques escèniques i en ressenyes dramàtiques. En consultar aquests texts, l'alumnat trobarà un vocabulari específic, noves estructures i noves eines que l'ajudaran a articular millor les seves pròpies valoracions crítiques. Podrà

formular-les de manera oral, escrita o multimodal, sempre des del respecte a la propietat intel·lectual, emprant els conceptes i les estratègies d'anàlisi més adequades en cada cas. Aquestes produccions podran incloure, en el seu cas, una valoració del text del qual parteix l'obra.

La publicació de les crítiques de l'alumnat pot servir com a instrument per a la difusió del patrimoni i com a invitació per a acudir a diferents espais escènics.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CCL3, CD1, CD2, CPSAA4, CC1, CCEC1, CCEC2.

Arts Escèniques I

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Analitzar manifestacions escèniques de diferents èpoques i tradicions, descrivint les seves característiques, establint relacions amb el seu context i identificant possibles influències i projeccions, per valorar el patrimoni i enriquir l'imaginari propi.
CA 1.1 Identificar, amb un vocabulari adequat, les principals característiques de manifestacions escèniques de diferents èpoques i tradicions, establint relacions amb el seu context i evidenciant una actitud d'obertura, interès i respecte en la recepció activa d'aquestes.
Identificar les principals característiques de manifestacions escèniques de diferents èpoques i tradicions
CA 1.2 Establir connexions entre manifestacions escèniques de diferents èpoques i tradicions, valorant la seva influència sobre les arts escèniques actuals.
Establir connexions entre manifestacions escèniques de diferents èpoques i tradicions.
Valorar la influència de les diferents manifestacions escèniques de diferents èpoques i tradicions sobre les arts escèniques actuals

CE 2 Explorar les possibilitats expressives de diferents sistemes, mitjans i codis de significació escènica, a través d'activitats de caràcter pràctic, per incorporar el seu ús al repertori personal de recursos i desenvolupar el criteri de selecció dels més adequats a la intenció comunicativa
CA 2.1 Participar, amb iniciativa, confiança i creativitat, en l'exploració de sistemes, mitjans i codis de significació escènica, a través d'activitats de caràcter pràctic.
Explorar les possibilitats expressives que ofereixen els diferents sistemes, mitjans i codis de significació escènica i posar-les en pràctica.
CA 2.2 Recrear l'acció dramàtica, el disseny de personatges i la configuració de situacions i escenes, seleccionant les tècniques més adequades d'entre les que conformen el repertori personal de recursos.
Seleccionar les tècniques més adequades d'entre les que conformen el repertori personal de recursos per recrear l'acció dramàtica, el disseny de personatges i la configuració de situacions i escenes

CE 3 Abordar la recreació i representació de l'acció dramàtica, a partir de la construcció col·lectiva d'escenes que mostrin tot tipus de personatges i conflictes, per desenvolupar habilitats de comunicació i negociació i reforçar l'autoconeixement, la creativitat, l'empatia, la imaginació i l'esperit emprenedor en diverses situacions i contexts.
CA 3.1 Emprar tècniques elementals d'interpretació, aplicant estratègies de memorització i valorant els

assaigs com a espais d'escolta, diàleg i aprenentatge.
Emprar tècniques elementals d'interpretació, aplicant estratègies de memorització.
Considerar els assaigs com a activitats per a l'aprenentatge i desenvolupament de l'escolta i el diàleg.
CA 3.2 Recrear i representar l'acció dramàtica, demostrant eficàcia, seguint les indicacions de la direcció, mantenint la concentració i gestionant de forma guiada l'ansietat i la por escènica.
Representar l'acció dramàtica seguint les indicacions de la direcció, mantenint la concentració i gestionant l'ansietat i la por escènica.

CE 4 Realitzar projectes de creació i difusió escènica, planificant les seves fases, seleccionant i estructurant els elements de significació i assumint diferents funcions amb iniciativa i responsabilitat, per expressar una intenció comunicativa, enriquir l'entorn cultural i identificar oportunitats de desenvolupament personal, social, acadèmic o professional.
CA 4.1 Participar activament en la realització de projectes col·lectius de creació i difusió escènica, assumint diferents funcions amb iniciativa i responsabilitat, i valorant i respectant les aportacions i experiències de la resta d'integrants del grup.
Realitzar projectes col·lectius de creació i difusió escènica, assumint diferents funcions.
Valorar la iniciativa, la responsabilitat i el respecte a les aportacions de la resta del grup com aspectes fonamentals a l'hora de la realització dels diferents projectes.
CA 4.2 Avaluar i presentar els resultats de la participació en projectes de creació i difusió escènica, analitzant la relació entre els objectius plantejats i el producte final obtingut, i explicant de forma argumentada les possibles diferències entre ells.
Avaluar els resultats de la participació en projectes de creació i difusió escènica, analitzant la relació entre els objectius inicials i el producte obtingut.

CE 5 Valorar críticament manifestacions escèniques, identificant el públic al qual es dirigeixen i analitzant les seves característiques i els seus pressuposts artístics, per desenvolupar el criteri estètic, difondre el patrimoni i ampliar les possibilitats de gaudi de les arts escèniques.
CA 5.1 Identificar el tipus de públic al qual es dirigeix un espectacle determinat, basant els arguments en l'anàlisi de l'obra i en les reaccions del públic.
Identificar el tipus de públic al qual es dirigeix un espectacle determinat.
Valorar el tipus d'obra i la reacció del públic a l'hora de identificar el tipus d'audiència d'un espectacle.
CA 5.2 Comentar manifestacions escèniques, emprant la terminologia adequada, reelaborant informació a partir de fonts fiables, i reflexionant críticament sobre les seves característiques i pressuposts artístics.
Comentar de manera crítica diferents manifestacions escèniques, emprant la terminologia adequada.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. PATRIMONI ESCÈNIC
Arts escèniques: concepte, tipologies i tradicions.

Les arts escèniques i la seva història: canvis i transformacions. L'evolució històrica de la representació escènica, amb especial atenció a la tradició europea.
La representació escènica en l'Edat antiga: Grècia i Roma
La representació escènica en l'Edat Mitjana europea: espectacles litúrgics i profans
La representació escènica en el Renaixement i el Barroc: Commedia dell'arte. La representació a Anglaterra, Espanya i França en els segles XVI i XVII
La representació escènica en el segle XVIII i XIX a Europa. Primeres sistematitzacions sobre l'art de la interpretació: Diderot.
Dramaticitat, teatralitat i performativitat.
El patrimoni immaterial. Pervivència d'expressions escèniques tradicionals. El patrimoni escènic de les Illes Balears

B. EXPRESSIÓ I COMUNICACIÓ ESCÈNIQUES
Codis de significació escènica: naturalesa, descripció i classificació.
L'espai escènic com a generador de significat. La convenció teatral.
Recursos plàstics: escenografia volumètrica i virtual, caracterització, il·luminació i espai sonor. Recursos literaris i altres materials. El text dramàtic: anàlisi, adaptació i memorització.
El conflicte dramàtic: personatge, situació i acció dramàtica.
El personatge dramàtic: anàlisi, caracterització i construcció.
Joc dramàtic, improvisació, dramatització i creació col·lectiva.

C. INTERPRETACIÓ
Preparació física i preparació pre-expressiva. La cura del cos.
Mètodes i tècniques d'interpretació.
Els instruments de l'intèrpret: expressió corporal, gestual, oral, rítmica i musical. La consciència emocional i corporal.
El personatge dramàtic: graus de representació, objectius i funcions.
La partitura interpretativa i la seva execució. Memorització i pràctica d'instruccions escèniques precises establertes pel director o pel propi intèrpret.

D. REPRESENTACIÓ I ESCENIFICACIÓ
L'espectacle escènic: concepte i característiques.
Tipologies bàsiques de l'espectacle: clàssic, d'avantguarda, corporal, occidental, oriental, d'objectes, de dansa, d'interior, de carrer.
Altres formes de presentació escènica: happening, performance, vídeo-teatre o teatre-dansa.
El disseny d'un espectacle: equips, fases i àrees de treball.
Els assaigs: tipologia, finalitats i organització.
Representació d'espectacles escènics.
Estratègies de treball en equip. Resolució de conflictes.

E. LA RECEPCIÓ DE LES ARTS ESCÈNIQUES
El públic: concepte i tipologies.
La recepció teatral: catarsi, estranyament i participació.
Estratègies i tècniques d'anàlisi de manifestacions escèniques.
El respecte de la propietat intel·lectual. La protecció de la creativitat personal.

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Analitzar manifestacions escèniques de diferents èpoques i tradicions, descrivint les seves característiques, establint relacions amb el seu context i identificant possibles influències i projeccions, per valorar el patrimoni i enriquir l'imaginari propi.
CA 1.1 Analitzar, amb un vocabulari adequat, manifestacions escèniques de diferents èpoques i tradicions, descrivint les seves característiques, establint relacions amb el seu context i evidenciant una actitud d'obertura, interès i respecte en la recepció activa d'aquestes
Analitzar, amb un vocabulari adequat, manifestacions escèniques de diferents èpoques i tradicions.
CA 1.2 Valorar críticament els hàbits, els gusts i els referents escènics de diferents èpoques i tradicions, reflexionant sobre la seva evolució i sobre la seva relació amb els del present.
Reflexionar sobre l'evolució dels hàbits, els gusts i els referents escènics de diferents èpoques i tradicions.
Establir relacions entre l'evolució escènica de diferents èpoques i tradicions i el present.
CE 2 Explorar les possibilitats expressives de diferents sistemes, mitjans i codis de significació escènica, a través d'activitats de caràcter pràctic, per incorporar el seu ús al repertori personal de recursos i desenvolupar el criteri de selecció dels més adequats a la intenció comunicativa.
CA 2.1 Participar, amb iniciativa, confiança i creativitat, en l'exploració de sistemes, mitjans i codis de significació escènica, a través d'activitats de caràcter pràctic.
Explorar les diferents possibilitats expressives que ofereixen els diferents sistemes, mitjans i codis de significació escènica a través d'activitats de caràcter pràctic.
CA 2.2 Recrear l'acció dramàtica, el disseny de personatges i la configuració de situacions i escenes, seleccionant les tècniques del repertori personal de recursos més adequades a la intenció comunicativa.
Seleccionar les tècniques més adequades d'entre les que conformen el repertori personal de recursos per recrear l'acció dramàtica, el disseny de personatges i la configuració de situacions i escenes.
CE 3 Abordar la recreació i representació de l'acció dramàtica, a partir de la construcció col·lectiva d'escenes que mostrin tot tipus de personatges i conflictes, per desenvolupar habilitats de comunicació i negociació i reforçar l'autoconeixement, la creativitat, l'empatia, la imaginació i l'esperit emprenedor en diverses situacions i contexts.
CA 3.1 Emprar diferents tècniques d'interpretació de manera creativa, aplicant estratègies de memorització i valorant els assaigs com a espais d'escolta, diàleg i aprenentatge.
Emprar diferents tècniques d'interpretació de forma creativa, aplicant estratègies de memorització.
Considerar els assaigs com a activitats per a l'aprenentatge i desenvolupament de l'escolta i el diàleg.
CA 3.2 Recrear i representar l'acció dramàtica, demostrant precisió, eficàcia i expressivitat, seguint les indicacions de la direcció, mantenint la concentració i gestionant de forma guiada l'ansietat i la por escènica.
Representar l'acció dramàtica seguint les indicacions de la direcció, mantenint la concentració i gestionant l'ansietat i la por escènica.

CE 4 Realitzar projectes de creació i difusió escènica, planificant les seves fases, seleccionant i estructurant els elements de significació i assumint diferents funcions amb iniciativa i responsabilitat, per expressar una intenció comunicativa, enriquir l'entorn cultural i identificar oportunitats de desenvolupament personal, social, acadèmic o professional.
CA 4.1 Participar, amb iniciativa, responsabilitat i consciència de grup, en el disseny, la planificació i la realització de projectes col·lectius de creació i difusió escènica, organitzant correctament les seves fases, distribuint de forma raonada les tasques, avaluant la seva viabilitat i sostenibilitat, i seleccionant i estructurant els elements de significació, com també les directrius d'interpretació, representació o escenificació.
Dissenyar, planificar i realitzar projectes de creació i difusió escènica.
Participar en els projectes col·lectius amb iniciativa, responsabilitat i consciència de grup.
Organitzar i seleccionar correctament les fases, les tasques, els elements de significació i les directrius d'interpretació, representació i escenificació dels projectes.
CA 4.2 Avaluar i presentar els resultats de projectes de creació i difusió escènica, analitzant la relació entre els objectius plantejats i el producte final obtingut, i explicant les possibles diferències entre ells.
Avaluar els resultats de la participació en projectes de creació i difusió escènica, analitzant la relació entre els objectius inicials i el producte obtingut.
CA 4.3 Identificar oportunitats de desenvolupament personal, social, acadèmic o professional relacionades amb l'àmbit artístic, comprnent el seu valor afegit i expressant l'opinió personal de manera crítica i respectuosa.

CE 5 Valorar críticament manifestacions escèniques, identificant el públic al qual es dirigeixen i analitzant les seves característiques i els seus pressuposts artístics, per desenvolupar el criteri estètic, difondre el patrimoni i ampliar les possibilitats de gaudi de les arts escèniques.
CA 5.1 Valorar la recepció brindada a un espectacle determinat, relacionant les característiques de l'obra, el context de la posada en escena i les reaccions del públic
Comentar la recepció que ha obtingut un espectacle a partir de les seves característiques, la posada en escena i les reaccions del públic.
CA 5.2 Realitzar i compartir ressenyes i crítiques escèniques, emprant la terminologia adequada, consultant fonts fiables i reflexionant, amb rigor i solidesa, sobre les característiques, els pressuposts artístics i la recepció de l'obra.
Realitzar i compartir ressenyes i crítiques escèniques, emprant la terminologia adequada i atenent a les característiques de l'obra i a la seva recepció per part del públic.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. PATRIMONI ESCÈNIC
Les arts escèniques i la seva història: canvis i transformacions.
La representació escènica i performativa en el segle XX. Formes tradicionals de representació escènica a Àsia i altres continents.
Significat social de les arts escèniques: memòria i reflex. La perspectiva de gènere i la perspectiva intercultural. Identitat i performativitat.

Manifestacions espectaculars: rituals i socials. Les festes populars.
Tendències actuals en la representació escènica i performativa.
Manifestacions no orals.

B. EXPRESSIÓ I COMUNICACIÓ ESCÈNIQUES
Joc dramàtic, improvisació, dramatització i creació col·lectiva.
Actes performatius: generació de realitat.
Característiques de l'espai escènic i performatiu actual.
Estructures dramàtiques actuals. La memòria performativa.
El personatge en acció en les manifestacions actuals.
Espais no escènics: adaptació de recursos plàstics.

C. INTERPRETACIÓ
Aproximació a la història de les principals teories i escoles de la interpretació del segle XX. Stanislavski i els seus seguidors. Tradició francesa de teatre del cos: Copeau, Decroux, Lecoq... Altres plantejaments: Brecht, Grotowski, Brook, Boal... Mètodes interpretatius actuals.
Aprofundiment en els instruments de l'intèrpret: expressió corporal, gestual, oral i rítmica musical. La consciència emocional.
La construcció actual del personatge dramàtic.
Creació performativa: procés i execució.

D. REPRESENTACIÓ I ESCENIFICACIÓ
El disseny d'un espectacle: equips, fases i àrees de treball. Espais escènics i espais no escènics. Integració de llenguatges no orals i tecnològics.
La dramaturgia en el disseny d'un projecte escènic.
La producció i la realització d'un projecte escènic.
La direcció artística en projectes escènics.
Els assaigs: funcions de la direcció escènica i regidoria.
Representació d'espectacles escènics.
Exhibició, difusió, distribució i avaluació de productes escènics.
Estratègies de treball en equip. Distribució de tasques i lideratge compartit. Resolució de conflictes.

E. LA RECEPCIÓ DE LES ARTS ESCÈNIQUES
Estratègies i tècniques d'anàlisi de manifestacions escèniques. El text en la seva relació amb la posada en escena.
La crítica escènica. Estratègies i tècniques d'elaboració d'una ressenya.
El respecte de la propietat intel·lectual. La protecció de la creativitat personal.

Biologia

La biologia és una disciplina els avanços de la qual s'han vist accelerats notablement en les últimes dècades, impulsats per una base de coneixements cada vegada més àmplia i enfortida. Al llarg del seu progrés s'han produït grans canvis de paradigma (com el descobriment de la cèl·lula, el desenvolupament de la teoria de l'evolució, el naixement de la biologia i la genètica molecular o el descobriment dels virus i els prions, entre altres) que han revolucionat el concepte d'organisme viu i l'enteniment del seu funcionament.

Però el progrés de les ciències biològiques va molt més allà de la mera comprensió dels éssers vius. Les aplicacions de la biologia han suposat una millora considerable de la qualitat de vida humana en permetre, per exemple, la prevenció i tractament de malalties que antany delmaven a les poblacions, o unes altres de nova aparició, com la COVID-19, per a la qual s'han desenvolupat teràpies i vacunes a una velocitat sense precedents. A més, existeixen moltes altres aplicacions de les ciències biològiques dins del camp de l'enginyeria genètica i la biotecnologia, sent algunes d'elles l'origen d'importantes controvèrsies. Els grans avanços i descobriments de la biologia no sols han possibilitat la millora de les condicions de vida de la ciutadania, sinó que al mateix temps han generat forts impactes de distinta naturalesa (socials, ètiques, econòmiques...) que no es poden obviar i també han de ser objecte d'anàlisi durant el desenvolupament de la matèria.

En el segon de batxillerat la maduresa dels alumnes permet que en la matèria de biologia s'aprofundeixi notablement en les competències específiques relacionades amb les ciències biològiques, a través d'uns sabers bàsics als quals se'ls dona un enfocament molt més microscòpic i molecular que en les matèries d'etapes anteriors. La biologia ofereix, per tant, una formació relativament avançada, proporcionant als alumnes els coneixements i destreses essencials per al treball científic i l'aprenentatge al llarg de la vida, i estableix les bases necessàries per a l'inici d'estudis superiors o la incorporació al món laboral. En última instància, aquesta matèria contribueix a l'enfortiment del compromís dels alumnes amb la societat democràtica i per a la seva participació en aquesta.

La biologia contribueix al desenvolupament de les vuit competències clau i a assolir diversos dels objectius de l'etapa.

D'una banda, en tractar-se d'una matèria científica, promou de manera directa el desenvolupament de la competència matemàtica i competència en ciència, tecnologia i enginyeria (STEM), com també la igualtat d'oportunitats i les vocacions científiques entre les alumnes i els alumnes.

Al seu torn, la biologia potencia els hàbits d'estudi i lectura, la comunicació oral i escrita i la recerca a partir de fonts científiques i amb això contribueix al desenvolupament de la competència en comunicació lingüística. A més, atès que les publicacions científiques rellevants solen ser accessibles a través d'Internet i es troben en llengües estrangeres, en aquesta matèria es contribueix al desenvolupament de la competència digital i la competència plurilingüe.

Igualment, des d'aquesta matèria es promou l'anàlisi de les conclusions de publicacions científiques, fomentant l'esperit crític i l'autoaprenentatge, tot contribuint així al desenvolupament de la competència personal, social i d'aprendre a aprendre. Així mateix, a través de l'enfocament molecular de la matèria de Biologia, els alumnes aprofundiran en els mecanismes de funcionament dels éssers vius i de la naturalesa en el seu conjunt. Això li permetrà comprendre la situació crítica en la qual es troba la humanitat actualment i la necessitat urgent de l'adopció d'un model de desenvolupament sostenible. Es transmetrà la importància dels estils de vida sostenibles com a forma de compromís ciutadà pel bé comú, tot relacionant-se la sostenibilitat amb la salut humana i contribuint així al desenvolupament de la competència ciutadana.

Es fomentarà també que els alumnes de Biologia participin en iniciatives locals relacionades amb els estils de vida saludables i el desenvolupament sostenible, tot permetent-los treballar la competència emprenedora i la competència en consciència i expressió culturals.

En Biologia, les vuit competències clau es treballen a través de sis competències específiques pròpies de la matèria, que són la concreció dels descriptors operatius per a l'etapa, constituint aquests l'eix vertebrador del currículum. Aquestes competències específiques poden resumir-se en: interpretar i transmetre

informació científica i argumentar sobre ella; localitzar, seleccionar i contrastar informació científica; analitzar críticament les conclusions de treballs de recerca; plantejar i resoldre problemes relacionats amb les ciències biològiques; analitzar la importància dels estils de vida saludables i sostenibles i relacionar les característiques moleculars dels organismes amb les seves característiques macroscòpiques.

Els criteris d'avaluació són un element curricular essencial i constitueixen instruments per a la valoració objectiva del grau de desenvolupament dels alumnes en les competències específiques. Aquests estan relacionats amb les competències específiques de biologia i poden connectar-se de forma flexible amb els sabers bàsics d'aquesta matèria a elecció del docent.

Els sabers bàsics de la matèria apareixen agrupats en sis blocs: «Les biomolècules», està centrat en les molècules orgàniques i inorgàniques que formen part dels éssers vius; «Genètica molecular» inclou el mecanisme de replicació de l'ADN i el procés de l'expressió gènica, tot relacionant-los amb la diferenciació cel·lular; «Biologia cel·lular» comprèn els tipus de cèl·lules, els seus components, les etapes del cicle cel·lular, la mitosi i meiosi i la seva funció biològica; «Metabolisme» tracta de les principals reaccions bioquímiques dels éssers vius; «Enginyeria genètica i biotecnologia» recull els mètodes de manipulació dels éssers vius o els seus components per a la seva aplicació tecnològica en diferents camps, com la medicina, l'agricultura, o l'ecologia, entre altres; «Immunologia» està enfocat cap el concepte d'immunitat, els seus mecanismes i tipus (innata i adquirida), les fases de les malalties infeccioses i l'estudi de les patologies del sistema immunitari.

Els sabers bàsics que es descriuen han de treballar-se des d'un enfocament competencial, de manera que aquests constitueixin un mitjà per al desenvolupament de les competències clau i no simplement una fi en si mateixos.

Cal destacar que la Biologia és una matèria de caràcter científic i, com a tal, es recomana impartir-la lligant-la a la realitat dels alumnes, de manera pràctica i significativa i seguint un enfocament interdisciplinari. Per això, la metodologia que es proposa és l'ús de situacions d'aprenentatge que consisteixen en activitats competencials. Com a conclusió, resta assenyalar que la fi última de la Biologia és contribuir a un major grau d'acompliment de les competències clau per part dels alumnes i aconseguir així ampliar de manera notable els seus horitzons personals, socials, acadèmics i professionals.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Interpretar i transmetre informació i dades a partir de treballs científics i argumentar sobre aquests amb precisió i utilitzant diferents formats per analitzar conceptes, processos, mètodes, experiments o resultats de les ciències biològiques.

Dins de la ciència, la comunicació ocupa un important lloc, perquè és imprescindible per a la col·laboració i la difusió del coneixement, tot contribuint a accelerar considerablement els avanços i descobriments. La comunicació científica cerca, en general, l'intercanvi d'informació rellevant de la forma més eficient i senzilla possible i s'ajuda, per a això, en diferents formats com a gràfics, fórmules, texts, informes o models, entre altres. A més, en la comunitat científica també existeixen discussions fonamentades en evidències i raonaments aparentment dispars.

La comunicació científica és, per tant, un procés complex el que es combinen de forma integrada destreses i coneixements variats i s'exigeix una actitud oberta i tolerant cap a l'interlocutor. En el context d'aquesta matèria, la comunicació científica requereix la mobilització no sols de destreses lingüístiques, sinó també matemàtiques, digitals i raonament lògic. Els alumnes han d'interpretar i transmetre continguts científics, com també formar una opinió pròpia sobre els mateixos basada en raonaments i evidències a més d'argumentar defensant la seva postura de forma fonamentada, enriquint-la amb els punts de vista i proves aportats pels altres. Tot això és necessari no únicament en el treball científic, sinó que també constitueix un aspecte essencial per al desenvolupament personal, social i professional de tot ésser humà.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CCL2, CP1, STEM2, STEM4, CD3, CPSAA4, CC3 i CEC4.

CE 2 Localitzar i utilitzar fonts fiables, identificant, seleccionant i organitzant la informació, avaluant-la

críticament i contrastant la seva veracitat, per resoldre preguntes plantejades de manera autònoma i crear continguts relacionats amb les ciències biològiques.

Tota recerca científica comença amb una recopilació de les publicacions del camp que es pretén estudiar. Per això és necessari conèixer i utilitzar fonts fidedignes i cercar en elles, seleccionant la informació rellevant per respondre a les qüestions plantejades.

A més, l'aprenentatge al llarg de la vida requereix tenir sentit crític per seleccionar les fonts o institucions adequades, garbellar la informació i quedar-se amb la qual resulti rellevant d'acord amb el fi plantejat.

La destresa per fer aquesta selecció és, per tant, de gran importància no sols per a l'exercici de professions científiques, sinó també per al desenvolupament de qualsevol mena de carrera professional, en la participació democràtica activa i fins i tot per al benestar emocional i social de les persones.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL2, CCL3, CP2, STEM4, CD1, CD2, CPSAA4 i CC3.

CE 3 Analitzar treballs de recerca o divulgació relacionats amb les ciències biològiques, comprovant amb sentit crític la seva veracitat o si han seguit les passes dels mètodes científics, per avaluar la fiabilitat de les seves conclusions.

El pensament crític és probablement una de les destreses més importants per al desenvolupament humà i la base de l'esperit de superació i millora. En l'àmbit científic és essencial, entre altres, per a la revisió per parells del treball de recerca, que és el pilar sobre el qual se sustenta el rigor i la veracitat de la ciència. Encara que el pensament crític ha de començar a treballar-se des de les primeres etapes educatives, aconsegueix un grau de desenvolupament significatiu en el batxillerat i el progrés en aquesta competència específica contribueix a la seva millora. A més, l'anàlisi de les conclusions d'un treball científic en relació als resultats observables implica mobilitzar en els alumnes, no sols el pensament crític, sinó també les destreses comunicatives i digitals i el raonament lògic.

Així mateix, l'actitud analítica i el cultiu del dubte raonable, que es desenvolupen a través d'aquesta competència específica, són útils en contextos no científics i preparen a els alumnes per al reconeixement de fal·làcies, faules i informació pseudocientífica i per formar-se una opinió pròpia basada en raonaments i evidències contribuint així positivament a la seva integració personal i professional i a la seva participació en la societat democràtica.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL2, CP1, STEM2, STEM3, STEM4, CPSAA4, CC3 i CE1.

CE 4 Plantejar i resoldre problemes, cercant i utilitzant les estratègies adequades, analitzant críticament les solucions i reformulant el procediment, si fos necessari, per explicar fenòmens relacionats amb les ciències biològiques.

Aquesta competència específica fa referència a l'ús del raonament com a base per a la resolució de problemes. No obstant això, cal destacar que, com a novetat respecte a l'etapa anterior, es pretén que els alumnes busquin noves estratègies de resolució quan les estratègies que té adquirides no siguin suficients. Per això, serà necessari utilitzar diferents eines i recursos tecnològics i mostrar una actitud positiva cap als reptes i les situacions d'incertesa i resiliència per continuar provant noves vies de resolució en cas de falta d'èxit inicial, o amb la intenció de millorar els resultats.

A més, en el segon curs de batxillerat és important treballar la iniciativa en els alumnes perquè plantegi noves qüestions o problemes que puguin resoldre's utilitzant el raonament i altres estratègies.

La resolució de problemes és una competència essencial en la carrera científica, perquè les persones dedicades a la ciència s'enfronten amb freqüència a grans reptes i contratemps que fan tortuós el camí cap als seus objectius. Així mateix, aquesta competència específica és necessària en molts altres contextos de la vida professional i personal pel que contribueix a la maduresa intel·lectual i emocional dels alumnes i en última instància a la formació de ciutadania plenament integrada i compromesa amb la millora de la societat.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL2, STEM1, STEM2, CD1, CD5, CPSAA1.1, CPSAA5.

CE 5 Analitzar críticament determinades accions relacionades amb la sostenibilitat i la salut, basant-se en els fonaments de la biologia molecular, per argumentar sobre la importància d'adoptar estils de vida sostenibles i saludables.

Des de la matèria de biologia de segon de batxillerat, es pretén transmetre les actituds i estils de vida compatibles amb el manteniment i millora de la salut i amb un model de desenvolupament sostenible. La novetat d'aquesta matèria respecte a etapes anteriors és el seu enfocament molecular. Per aquest motiu, l'estudi de la importància dels ecosistemes i de determinats organismes s'abordarà des del coneixement de les reaccions bioquímiques que realitzen i la seva rellevància a nivell planetari. D'aquesta forma es connectarà el món molecular amb el macroscòpic. Aquesta competència específica, a més, cerca que els alumnes prengui iniciatives encaminades a analitzar críticament els seus propis hàbits i els dels membres de la comunitat educativa, tot basant-se en els fonaments de la biologia molecular, i que proposi mesures per al canvi positiu cap a una manera de vida més saludable i sostenible.

La valor d'aquesta competència específica radica en la necessitat urgent de que la nostra societat adopti un model de desenvolupament sostenible, que constitueix un dels majors i més importants reptes als quals s'enfronta la humanitat actualment. Per poder fer realitat aquest ambiciós objectiu és necessari aconseguir que la societat aconsegueixi una comprensió profunda del funcionament dels sistemes biològics per així poder apreciar el seu valor. D'aquesta forma, s'adoptaran estils de vida i es prendran actituds responsables i encaminades a la conservació dels ecosistemes i la biodiversitat i a l'estalvi de recursos, que al seu torn milloraran la salut i el benestar físic i mental humans a nivell individual i col·lectiu.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL3, STEM2, STEM5, CD4, CPSAA2, CC3, CC4, CE1.

CE 6 Analitzar la funció de les principals biomolècules, bioelements i les seves estructures i interaccions bioquímiques, argumentant sobre la seva importància en els organismes vius per explicar les característiques macroscòpiques d'aquests a partir de les moleculars.

En el segle XIX, la primera síntesi d'una molècula orgànica en el laboratori va permetre connectar la biologia i la química i va marcar un canvi de paradigma científic que es va anar afermat en el segle XX amb la descripció de l'ADN com a molècula portadora de la informació genètica. Els éssers vius van passar a concebre's com a conjunts de molècules constituïdes per elements químics presents també en la matèria inerta. Aquestes fites van marcar el naixement de la química orgànica, la biologia molecular i la bioquímica. En l'actualitat, la comprensió dels éssers vius es fonamenta en l'estudi de les seves característiques moleculars i les eines genètiques o bioquímiques són àmpliament utilitzades en les ciències biològiques.

Els alumnes de segon de batxillerat tenen un major grau de maduresa per treballar aquesta competència específica. A més, l'elecció voluntària de la matèria de Biologia en aquesta etapa està probablement lligada a inquietuds científiques i a la intenció de realitzar estudis terciaris en el camp biomèdic. Per aquests motius, aquesta competència específica és essencial per als alumnes de batxillerat permetent-los connectar el món molecular amb el macroscòpic, adquirir una visió global completa dels organismes vius i desenvolupar les destreses necessàries per formular hipòtesis i resoldre problemes relacionats amb les disciplines biosanitàries.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CCL2, STEM1, STEM2, CD1, CPSAA4, CC4.

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Interpretar i transmetre informació i dades a partir de treballs científics i argumentar sobre aquests amb precisió i utilitzant diferents formats per analitzar conceptes, processos, mètodes, experiments o resultats de les ciències biològiques.

CA 1.1 Analitzar críticament conceptes i processos biològics, seleccionant i interpretant informació en diferents formats (models, gràfics, taules, diagrames, fórmules, esquemes o uns altres).

Distingir els diferents conceptes i els diferents processos biològics.

Explicar en llenguatge oral i escrit els conceptes i els processos biològics.

Raonar científicament sobre els conceptes i els processos biològics.

Triar informació en diferents formats científics (models, gràfics, taules, diagrames, fórmules, esquemes o uns altres)

CA 1.2 Comunicar informacions o opinions raonades relacionades amb els sabers de la matèria,

transmetent-les de manera clara i rigorosa, utilitzant la terminologia i el format adequats (models, gràfics, taules, vídeos, informes, diagrames, fórmules, esquemes, símbols o continguts digitals, entre altres) i responent de manera fonamentada i precisa a les qüestions que puguin sorgir durant el procés. Comunicar informacions o opinions raonades relacionades amb els sabers de la biologia.

Transmetre informació i opinions de manera clara i rigorosa.

Utilitzar la terminologia i el format adequat (models, gràfics...) en les comunicacions.

Respondre de forma fonamentada i precisa les qüestions plantejades relacionades amb els sabers de la biologia que puguin sorgir en el procés de comunicació.

CA 1.3 Argumentar sobre aspectes relacionats amb els sabers de la matèria, considerant els punts forts i febles de diferents postures de forma raonada i amb una actitud oberta, flexible, receptiva i respectuosa davant l'opinió dels altres.

Valorar diferents postures relacionades amb els sabers bàsics de la matèria.

Debatre sobre aspectes relacionats amb la biologia tot respectant les opinions alienes.

Justificar les opinions pròpies sobre aspectes relacionats amb els sabers de la biologia.

CE 2 Localitzar i utilitzar fonts fiables, identificant, seleccionant i organitzant la informació, avaluant-la críticament i contrastant la seva veracitat, per resoldre preguntes plantejades de manera autònoma i crear continguts relacionats amb les ciències biològiques.

CA 2.1 Plantejar i resoldre qüestions, i crear continguts relacionats amb els sabers de la matèria, tot localitzant i citant fonts de manera adequada; seleccionant, organitzant i analitzant críticament la informació

Plantejar hipòtesis de treball relacionades amb la biologia.

Dissenyar mecanismes per contrastar i resoldre les hipòtesis.

Elaborar produccions científiques relacionades amb la biologia.

Localitzar i citar fonts de manera adequada.

Seleccionar i classificar la informació amb criteris científics.

Analitzar críticament la informació relacionada amb la biologia.

CA 2.2 Contrastar i justificar la veracitat d'informació relacionada amb la matèria, utilitzant fonts fiables, aportant dades i adoptant una actitud crítica i escèptica cap a informacions sense una base científica com pseudociències, teories conspiratòries, creences infundades, faules, etc.

Comprovar la veracitat de la informació provinent de diferents fonts relacionada amb la matèria.

Utilitzar un criteri científic per a seleccionar fonts fiables.

Adoptar una actitud crítica envers informacions sense una base científica.

Comprovar l'origen i l'autoria de les diferents fonts consultades en relació a temes relacionats amb la biologia.

CE 3 Analitzar treballs de recerca o divulgació relacionats amb les ciències biològiques, comprovant amb sentit crític la seva veracitat o si han seguit les passes dels mètodes científics, per avaluar la fiabilitat de les seves conclusions.

CA 3.1. Avaluar la fiabilitat de les conclusions d'un treball de recerca o divulgació científica relacionat amb els sabers de la matèria d'acord amb la interpretació dels resultats obtinguts.

Valorar la importància dels resultats en la recerca científica.

Demostrar que les conclusions obtingudes en un treball de recerca o de divulgació científica se poden extreure dels resultats obtinguts.

Valorar la fiabilitat de les conclusions en un treball de recerca o de divulgació científica utilitzant els sabers propis de la biologia.

CA 3.2 Argumentar, utilitzant exemples concrets, sobre la contribució de la ciència a la societat i la labor de les persones dedicades a ella, destacant el paper de la dona i entenent la recerca com una labor col·lectiva i interdisciplinària en constant evolució influïda pel context polític i social i pels recursos econòmics.

Valorar de forma raonada la importància de la ciència en la millora de la societat utilitzant exemples concrets.

Defensar la tasca dels científics i de les científiques i conèixer les seves aportacions a la societat.

Percebre la biologia com una ciència en construcció i evolució continua gràcies a la feina col·lectiva i interdisciplinària influïda per la societat.

CE 4 Plantejar i resoldre problemes, cercant i utilitzant les estratègies adequades, analitzant críticament les solucions i reformulant el procediment, si fos necessari, per explicar fenòmens relacionats amb les ciències biològiques.

CA 4.1 Explicar fenòmens biològics, a través del plantejament i resolució de problemes, cercant i utilitzant les estratègies i recursos adequats.

Explicar fenòmens biològics, a través del plantejament i resolució de problemes, cercant i utilitzant les estratègies i recursos adequats.

Utilitzar el mètode científic en la resolució de problemes de l'àmbit de la biologia.

CA 4.2 Analitzar críticament la solució a un problema utilitzant els sabers de la matèria de Biologia i reformular els procediments utilitzats o conclusions si aquesta solució no fos viable o davant noves dades aportades o oposats amb posterioritat.

Analitzar críticament, si la solució proposada a un problema relacionat amb la biologia és adequada.

Proposar, de forma fonamentada, esmenes a la solució d'un problema si aquesta solució no és viable o apareixen noves dades.

CE 5 Analitzar críticament determinades accions relacionades amb la sostenibilitat i la salut, basant-se en els fonaments de la biologia molecular, per argumentar sobre la importància d'adoptar estils de vida sostenibles i saludables.

CA 5.1 Argumentar sobre la importància d'adoptar estils de vida saludables i compatibles amb el desenvolupament sostenible, basant-se en els principis de la biologia molecular i relacionant-los amb els processos macroscòpics.

Valorar, usant els sabers propis de la biologia molecular, la importància dels estils de vida saludable en el desenvolupament d'una bona salut (física, mental i social).

Justificar i valorar la importància de la relació entre els estils de vida saludable i el desenvolupament sostenible.

CE 6 Analitzar la funció de les principals biomolècules, bioelements i les seves estructures i interaccions bioquímiques, argumentant sobre la seva importància en els organismes vius per explicar les característiques macroscòpiques d'aquests a partir de les moleculars.

CA 6.1 Explicar les característiques i processos vitals dels éssers vius mitjançant l'anàlisi de les seves biomolècules, de les interaccions bioquímiques entre elles i de les seves reaccions metabòliques.

Explicar la relació entre els bioelements i biomolècules i els processos vitals en els éssers vius.

Argumentar la relació entre els principals tipus de biomolècules i les interaccions bioquímiques entre elles.

Percebre la relació de les biomolècules amb la funció que desenvolupen dins la cèl·lula i els éssers vius.

Explicar la participació de les biomolècules en les reaccions metabòliques cel·lulars.

Valorar l'estructura i la funció dels enzims en les reaccions metabòliques cel·lulars.

CA 6.2 Aplicar metodologies analítiques en el laboratori utilitzant els materials adequats amb precisió.

Utilitzar tècniques de laboratori pròpies de la biologia.

Planificar experiments que permetin identificar elements i processos propis de la biologia.

Manipular correctament el material de laboratori relacionat amb la biologia.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. LES BIOMOLÈCULES

Els bioelements primaris, secundaris i oligoelements. Característiques generals.

Les biomolècules orgàniques i inorgàniques. Característiques generals i diferències.

L'aigua. Estructura i propietats. Relació de les propietats amb les funcions biològiques.

Les sals minerals. Classificació (dissoltes, precipitades i associades). Funcions principals.

Els glúcids. Característiques químiques i propietats. Classificació. Concepte i tipus d'isomeria.

Monosacàrids, disacàrids, oligosacàrids i polisacàrids amb major rellevància biològica. Reconeixement de l'estructura química bàsica dels glúcids (formes lineals i cíclics). Funcions biològiques.

Els lípids. Característiques químiques, propietats, tipus, diferències i funcions biològiques. Classificació: lípids saponificables i no saponificables. Els àcids grassos: estructura i propietats.

Les proteïnes: característiques químiques, propietats, estructura, funció biològica i classificació. Els aminoàcids: tipus, estructura bàsica i classificació. El paper biocatalitzador dels enzims.

Els àcids nucleics: característiques químiques, estructura, tipus i funció biològica.

Les vitamines. Classificació i tipus.

Les vitamines i les sals minerals. La seva funció biològica com a cofactors enzimàtics i importància de la seva incorporació en la dieta.

La relació entre els bioelements i biomolècules i la salut. La importància de portar un estil de vida saludable.

B. GENÈTICA MOLECULAR

La replicació de l'ADN. Necessitat biològica de la replicació. Etapes del procés de replicació de les cèl·lules procariotes. Diferències amb les cèl·lules eucariotes.

L'expressió gènica. Concepte i significat. Etapes dels processos de transcripció i traducció de les cèl·lules procariotes. Diferències amb les cèl·lules eucariotes. El codi genètic. Característiques.

Problemes d'aplicació del codi genètic en la traducció.

Les mutacions. Tipus de mutacions. Relació de les mutacions amb el procés de replicació de l'ADN i l'expressió gènica. Relació de les mutacions amb el procés evolutiu i la biodiversitat.

Regulació de l'expressió gènica: la seva importància en la diferenciació cel·lular.

Característiques principals i diferències dels genomes procariotes i eucariotes.

La genètica mendeliana bàsica. Lleis de Mendel. Problemes de genètica mendeliana i herència.

C. BIOLOGIA CEL·LULAR

Els postulats de la teoria cel·lular. Explicació.

Estructura bàsica de les cèl·lules procariotes i eucariotes.

La microscopia òptica. Identificació d'imatges, poder de resolució i tècniques bàsiques de preparació de mostres.

La microscopia electrònica. Tipus, identificació d'imatges, poder de resolució i tècniques bàsiques de preparació de mostres.

Estructura de la membrana plasmàtica. Biomolècules que la formen. Principals funcions de la membrana.

Concepte d'osmosi. Medi isotònic, hipotònic i hipertònic. Efectes sobre la cèl·lula eucariota animal, eucariota vegetal i procariota.

El transport a través de la membrana. Transport passiu (difusió simple i difusió facilitada) i transport actiu. Endocitosi i exocitosi. Tipus de molècules transportades amb cadascun d'ells.

Els orgànuls cel·lulars eucariotes i procariotes. Estructura i funcions bàsiques. Identificació d'orgànuls amb imatges de microscòpia electrònica.

El cicle cel·lular. Fases i principals punts de control. La necessitat dels punts de control.

La mitosi i la meiosi: fases i funció biològica.

El càncer: relació amb les mutacions i amb l'alteració del cicle cel·lular. Correlació entre el càncer i determinats hàbits perjudicials. La importància dels estils de vida saludable.

D. METABOLISME

Concepte de metabolisme.

Conceptes d'anabolisme i catabolisme: diferències.

La respiració cel·lular. La respiració aeròbica. Cicle de Krebs, cadena de transport d'electrons i fosforilació oxidativa.

La respiració anaeròbica.

La fermentació. Tipus.

Metabolismes aeròbic i anaeròbic: càlcul comparatiu dels seus rendiments energètics.

Principals rutes d'anabolisme heteròtrof (síntesi de glúcids, aminoàcids, proteïnes i àcids grassos) i autòtrof (fotosíntesi i quimiosíntesi): importància biològica.

E. BIOTECNOLOGIA

Concepte d'enginyeria genètica. Tècniques d'enginyeria genètica i les seves aplicacions: PCR, enzims de restricció, clonació molecular, CRISPR-CAS9, etc.

Concepte de biotecnologia. Els microorganismes i la biotecnologia. Aplicacions en salut, agricultura, medi ambient i processos industrials.

F. IMMUNOLOGIA

Concepte d'immunitat.

Les barreres externes: la seva importància al dificultar l'entrada de patògens. Immunitat innata i específica: diferències.

Immunitat humoral i cel·lular: mecanismes d'acció.

Immunitat artificial i natural, passiva i activa: mecanismes de funcionament.

Els microorganismes i les malalties infeccioses. Concepte de microorganisme. Microorganismes acel·lulars. Microorganismes procariotes i eucariotes.

Malalties infeccioses: fases.

Principals patologies del sistema immunitari: causes i rellevància clínica.

Biologia, Geologia i Ciències Ambientals

La matèria de biologia, geologia i ciències ambientals s'orienta a la consecució i millora de sis competències específiques pròpies de les ciències que són la concreció dels descriptors operatius per a l'etapa, derivats al seu torn de les vuit competències clau que constitueixen l'eix vertebrador del currículum. Aquestes competències específiques poden resumir-se en: interpretar i transmetre informació científica i argumentar sobre ella; localitzar i avaluar críticament informació científica; aplicar els mètodes científics en projectes de recerca; resoldre problemes relacionats amb les ciències biològiques, geològiques i mediambientals; promoure iniciatives relacionades amb la salut i la sostenibilitat i analitzar el registre geològic. El treball de les competències específiques d'aquesta matèria i l'adquisició dels seus sabers bàsics contribueix al desenvolupament de totes les competències clau i a satisfer, com s'explica a continuació, diversos dels objectius de l'etapa i amb això al creixement emocional dels alumnes i a la seva futura integració social i professional.

Biologia, geologia i ciències ambientals afavoreix el compromís responsable dels alumnes amb la societat a nivell global en promoure els esforços per aconseguir un model de desenvolupament sostenible (competències STEM i ciutadana) que contribuirà a la millora de la salut i la qualitat de vida i a la preservació del patrimoni natural i cultural (competència en consciència i expressió culturals). Aquesta matèria també cerca estimular la vocació científica en els alumnes, especialment en les alumnes, per contribuir a acabar amb el baix nombre de dones en llocs de responsabilitat en recerca, fomentant així la igualtat efectiva d'oportunitats entre tots dos sexes (competències STEM i personal, social i d'aprendre a aprendre).

Així mateix, treballant aquesta matèria s'afermaran els hàbits de lectura i estudi en els alumnes pel fet que la comunicació oral i escrita en la llengua materna i possiblement en altres llengües (competències STEM, en comunicació lingüística i plurilingüe) hi juga un paper important.

A més, des de biologia, geologia i ciències ambientals es promou entre els alumnes la cerca d'informació sobre temes científics utilitzant-se com a eina bàsica les tecnologies de la informació i la comunicació (competències STEM i digital).

De la mateixa manera, aquesta matèria cerca que els alumnes dissenyin i participin en el desenvolupament de projectes científics per realitzar recerques, tant de camp com de laboratori, utilitzant les metodologies i instruments propis de les ciències biològiques, geològiques i ambientals el que contribueix a despertar en ells l'esperit emprenedor (competències STEM, emprenedora i personal, social i aprendre a aprendre).

Els criteris d'avaluació són, juntament amb les competències específiques, un dels elements curriculars essencials, perquè permeten valorar l'adquisició i desenvolupament de les competències específiques a través dels sabers bàsics, integrats per coneixements, destreses i actituds.

Els sabers bàsics apareixen agrupats en set blocs. «Projecte científic» està centrat en el desenvolupament pràctic, a través d'un projecte científic, de les destreses i el pensament propis de la ciència. «Ecologia i sostenibilitat» recull els components dels ecosistemes, el seu funcionament i la importància d'un model de desenvolupament sostenible. «Història de la Terra i la vida» comprèn el desenvolupament de la Terra i els éssers vius des del seu origen, la magnitud del temps geològic i la resolució de problemes basats en els mètodes geològics de datació. «La dinàmica i composició terrestre» inclou les causes i conseqüències dels canvis en l'escorça terrestre i els diferents tipus de roques i minerals. «Fisiologia i histologia animal» analitza la fisiologia dels aparells implicats en les funcions de nutrició i reproducció i el funcionament dels receptors sensorials, dels sistemes de coordinació i dels òrgans efectors. «Fisiologia i histologia vegetal» introdueix als alumnes als mecanismes a través dels quals els vegetals realitzen les seves funcions vitals, i analitza les seves adaptacions a les condicions ambientals en les quals es desenvolupen i el balanç general i importància biològica de la fotosíntesi. «Els microorganismes i formes acel·lulars» se centra en algunes de les espècies microbianes més rellevants, la seva diversitat metabòlica, la seva rellevància ecològica, i les característiques i mecanismes d'infecció de les formes orgàniques acel·lulars (virus, viroides i prions).

Els sabers bàsics són el mitjà a través del qual es treballen les competències específiques i les competències clau i, al seu torn, comprenen coneixements, destreses i actituds essencials per a la continuació d'estudis

acadèmics o l'exercici de determinades professions relacionats amb les ciències biològiques, geològiques i ambientals.

L'estratègia recomanada per tractar l'ensenyament de biologia, geologia i ciències ambientals, és l'enfocament pràctic basat en la resolució de problemes i en la realització de projectes i recerques, fomentant tant el treball individual com en equip. A més, és convenient connectar aquesta matèria de manera significativa amb la realitat dels alumnes i amb altres àrees de coneixement en un enfocament interdisciplinari a través de situacions d'aprenentatge o activitats competencials

En conclusió, la biologia, geologia i ciències ambientals de primer de batxillerat contribueix, a través de les seves competències específiques i sabers bàsics, a un major grau de desenvolupament de les competències clau. La seva finalitat és millorar la formació científica i la comprensió del món natural per part dels alumnes i així reforçar el seu compromís pel bé comú i les seves destreses per respondre a la inestabilitat i al canvi. Amb tot això se cerca millorar la seva qualitat de vida present i futura per aconseguir, a través del sistema educatiu, una societat més justa equitativa.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Interpretar i transmetre informació i dades científiques, argumentant sobre aquestes amb precisió i utilitzant diferents formats per analitzar processos, mètodes, experiments o resultats de les ciències biològiques, geològiques i mediambientals.

La comunicació és un aspecte essencial del progrés científic, perquè els avanços i descobriments rars vegades són el producte del treball d'individus aïllats, sinó d'equips col·laboratius, amb freqüència de caràcter interdisciplinari. A més, la creació de coneixement sols es produeix quan les troballes són publicades, permetent-se la seva revisió i ampliació per part de la comunitat científica i la seva utilització en la millora de la societat.

Atesa la naturalesa científica de biologia, geologia i ciències ambientals, aquesta matèria contribueix a que els alumnes desenvolupin les destreses necessàries per extreure les idees més rellevants d'una informació de caràcter científic (en forma d'articles, diagrames, taules, gràfics, etc.) i comunicar-les de manera senzilla, precisa i veraç, utilitzant formats variats (exposició oral, plataformes virtuals, presentació de diapositives i pòster, entre altres), tant de manera analògica com a través de mitjans digitals.

De la mateixa manera, aquesta competència específica cerca potenciar l'argumentació, essencial per al desenvolupament social i professional dels alumnes. L'argumentació en debats, fòrums o altres vies dona l'oportunitat de defensar, de manera lògica i fonamentada, les pròpies postures, però també de comprendre i assimilar les idees d'altres persones.

L'argumentació és una forma de pensament col·lectiu que enriqueix als qui participen en ella, de forma que els permet desenvolupar la resiliència enfront de reptes, com també la flexibilitat per donar un gir a les pròpies idees davant arguments aliens. Així mateix, l'argumentació, realitzada de manera correcta, és un acte de respecte a la diversitat entre individus.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CCL2, CP1, STEM4, CPSAA4, CCEC3.

CE 2 Localitzar i utilitzar fonts fiables, identificant, seleccionant i organitzant informació, avaluant-la críticament i contrastant la seva veracitat, per resoldre preguntes plantejades relacionades amb les ciències biològiques, geològiques i mediambientals de manera autònoma.

Obtenir informació rellevant amb la finalitat de resoldre dubtes, adquirir nous coneixements o comprovar la veracitat d'afirmacions o notícies és una destresa essencial per als ciutadans del segle XXI. Així mateix, tota recerca científica comença amb l'acurada recopilació de publicacions rellevants de l'àrea d'estudi. La major part de les fonts d'informació fiables són accessibles a través d'internet pel que es promourà, a través d'aquesta competència, l'ús de diferents plataformes digitals de cerca i comunicació. No obstant això, la informació veraç conviu amb faules, teories conspiratòries i informacions incompletes o pseudocientífiques. Per això, és de vital importància que els alumnes desenvolupin un esperit crític i contrast i avaluïn la informació obtinguda.

La informació veraç ha de ser també seleccionada segons la seva rellevància i organitzada per poder respondre de manera clara a les qüestions formulades. A més, atesa la maduresa intel·lectual dels alumnes d'aquesta etapa educativa, es fomentarà que plantegin aquestes qüestions per ells mateixos seguint la pròpia curiositat i mostrant iniciativa.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL3, CP1, STEM4, CD1, CD2, CD4, CPSAA4, CPSAA5.

CE 3 Dissenyar, planejar i desenvolupar projectes de recerca seguint els passos de les metodologies científiques, tenint en compte els recursos disponibles de manera realista i cercant vies de col·laboració, per indagar en aspectes relacionats amb les ciències biològiques, geològiques i mediambientals.

El coneixement científic es construeix a partir d'evidències obtingudes de l'observació objectiva i l'experimentació. La seva finalitat és explicar el funcionament del món que ens envolta i aportar solucions a problemes. Els mètodes científics es basen en la formulació de preguntes sobre l'entorn natural o social, el disseny i execució adequats d'estratègies per poder respondre-les, la interpretació i anàlisi dels resultats, l'obtenció de conclusions i la comunicació. Amb freqüència l'execució d'aquestes accions descrites requereix de la col·laboració entre organitzacions i individus.

Per tant, el plantejament de situacions en les quals els alumnes tinguin l'oportunitat d'aplicar els passos dels diferents mètodes utilitzats en la ciència contribueix a desenvolupar en ells la curiositat, el sentit crític l'esperit emprenedor i les destreses per al treball col·laboratiu. A més, aquesta forma de treballar permet comprendre en profunditat la diferència entre una impressió o opinió i una evidència, afrontant amb ment oberta i perspicaç diferents informacions i acceptant i responent adequadament davant la incertesa.

En definitiva, aquesta competència no sols és essencial per al desenvolupament d'una carrera científica, sinó també per millorar la resiliència necessària per afrontar diferents reptes i així formar ciutadans plenament integrats a nivell, personal, social o professional.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL5, STEM1, STEM2, STEM3, CD1, CD2, CPSAA3.2, CE3.

CE 4 Cercar i utilitzar estratègies en la resolució de problemes analitzant críticament les solucions i respostes trobades i reformulant el procediment si fos necessari, per donar explicació a fenòmens relacionats amb les ciències biològiques, geològiques i mediambientals.

La resolució de problemes és una part inherent de la ciència bàsica i aplicada. Les ciències empíriques es construeixen contrastant raonaments (hipòtesis) mitjançant l'experimentació o observació. L'avanç científic està, per tant, limitat per la destresa en l'exercici intel·lectual de crear hipòtesis i la capacitat tècnica i humana de provar-les experimentalment. A més, el camí cap a les troballes i avanços és rares vegades directe i es veu amb freqüència obstaculitzat per situacions inesperades i problemes de diferent naturalesa. És per això imprescindible que, en enfrontar-se a dificultats, les persones dedicades a la ciència mostrin creativitat, destreses per a la cerca de noves estratègies o utilització d'eines variades, obertura a la col·laboració i resiliència per continuar malgrat la falta d'èxit immediat.

A més, la resolució de problemes i la cerca d'explicacions coherents a diferents fenòmens en altres contextos de la vida quotidiana exigeix similars destreses i actituds, necessàries per a un desenvolupament personal, professional i social plens. Per aquests motius, la destresa en la resolució de problemes es considera essencial i forma part del currículum d'aquesta matèria, perquè permet als alumnes desenvolupar l'anàlisi crítica, col·laborar, desenvolupar-se enfront de situacions d'incertesa i canvis accelerats, participar plenament en la societat i afrontar els reptes del segle XXI com l'escalfament global o les desigualtats socioeconòmiques.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL3, STEM1, STEM2, CD1, CD5, CPSAA5, CE1.

CE 5 Dissenyar, promoure i executar iniciatives relacionades amb la conservació del medi ambient, la sostenibilitat i la salut, basant-se en els fonaments de les ciències biològiques, geològiques i ambientals, per fomentar estils de vida sostenibles i saludables.

En l'actualitat, la degradació mediambiental està portant a la destrucció dels recursos naturals a un ritme molt superior al de la seva regeneració. Per frenar l'avanç d'aquestes tendències negatives i evitar les seves conseqüències catastròfiques són necessàries accions individuals i col·lectives de la ciutadania, dels estats i de les corporacions. Per això, és imprescindible que es conegui el valor ecològic, científic, social i econòmic del món natural i es comprengui que la degradació mediambiental és sinònim de desigualtat, refugiats climàtics, catàstrofes naturals i altres tipus de crisis humanitàries.

Per aquests motius, és essencial que els alumnes treballin aquesta competència específica i així coneguin els fonaments que justifiquen la necessitat urgent d'implantar un model de desenvolupament sostenible i liderin iniciatives i projectes innovadors per promoure i adoptar estils de vida sostenibles a nivell individual i col·lectiu. Desenvolupar aquesta competència específica, també permet als alumnes aprofundir en l'estudi de la fisiologia humana i així proposar i adoptar estils de vida que contribueixin a mantenir i millorar la salut i la qualitat de vida. Aquest aspecte és particularment important, atesa la tendència a l'alça dels hàbits sedentaris i el consum d'aliments hipercalòrics, que està tenint serioses conseqüències per a la salut dels ciutadans del món desenvolupat.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, STEM2, STEM5, CD4, CPSAA2, CC4, CE1, CE3.

CE 6 Analitzar els elements del registre geològic utilitzant fonaments científics, per relacionar-los amb els grans esdeveniments ocorreguts al llarg de la història de la Terra i amb la magnitud temporal en què es van desenvolupar.

L'estudi de la Terra presenta grans dificultats i com a conseqüència existeixen escasses dades sobre llargs períodes de la seva història. Això es deu al fet que les evidències necessàries per completar el registre geològic estan freqüentment danyades o destruïdes i les escales espacials i temporals en les quals es desenvolupen els esdeveniments són d'una magnitud inconcebible des del punt de vista humà. És per això necessari aplicar el raonament i metodologies basades en proves indirectes.

En el batxillerat, els alumnes han adquirit un grau de maduresa que els permet comprendre els principis per a la datació de materials geològics utilitzant dades de radioisòtops. També tenen el nivell de desenvolupament intel·lectual necessari per comprendre l'escala de temps geològic i la rellevància dels principals esdeveniments geològics i biològics del nostre planeta.

Treballar aquesta competència permetrà desenvolupar en els alumnes les destreses per al raonament i una actitud d'estima per la ciència i el medi natural. Aquestes qualitats són especialment rellevants a nivell professional, però també és necessari que estiguin presents en els ciutadans del segle XXI per reforçar el seu compromís pel bé comú i el futur de la societat.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL3, CP1, STEM2, STEM5, CD1, CPSAA2, CC4, CCEC1.

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Interpretar i transmetre informació i dades científiques, argumentant sobre aquestes amb precisió i utilitzant diferents formats per analitzar processos, mètodes, experiments o resultats de les ciències biològiques, geològiques i mediambientals.
CA 1.1 Analitzar críticament conceptes i processos relacionats amb els sabers de la matèria interpretant informació en diferents formats (models, gràfics, taules, diagrames, fórmules, esquemes...).
Avaluar críticament els conceptes i els processos relacionats amb els sabers de la matèria.
Interpretar informació científica en diferents formats (models, gràfics, taules, diagrames, fórmules, esquemes...).
CA 1.2 Comunicar informacions o opinions raonades relacionades amb els sabers de la matèria o amb treballs científics transmetent-les de manera clara i rigorosa, utilitzant la terminologia i el format adequats (models, gràfics, taules, vídeos, informes, diagrames, fórmules, esquemes i símbols, entre altres) i eines digitals.
Comunicar informació científica o opinions raonades de manera clara i rigorosa, utilitzant la terminologia adequada.
Transmetre coneixements científics emprant formats diversos, com models, gràfics, taules, vídeos, diagrames o esquemes.
Utilitzar eines digitals per elaborar i presentar treballs científics o resultats d'investigacions, integrant dades de manera organitzada.
CA 1.3 Argumentar sobre aspectes relacionats amb els sabers de la matèria defensant una postura de

forma raonada i amb una actitud oberta, flexible, receptiva i respectuosa davant l'opinió dels altres.
Justificar diferents punts de vista relacionats amb els sabers de la matèria basant-se en raonaments lògics i dades científiques.
Debatre sobre aspectes relacionats amb els sabers de la matèria tot respectant les opinions dels altres
Defensar una postura pròpia amb arguments clars i ben fonamentats.
Acceptar l'opinió dels altres mostrant una actitud respectuosa, oberta i flexible.

CE 2 Localitzar i utilitzar fonts fiables, identificant, seleccionant i organitzant informació, avaluant-la críticament i contrastant la seva veracitat, per resoldre preguntes plantejades relacionades amb les ciències biològiques, geològiques i mediambientals de manera autònoma.

CA 2.1 Plantejar i resoldre qüestions relacionades amb els sabers de la matèria, localitzant i citant fonts adequades i seleccionant, organitzant i analitzant críticament la informació.

Formular preguntes relacionades amb els sabers de la matèria.

Resoldre qüestions relacionades amb els sabers de la matèria.

Identificar fonts d'informació adequades i fiables per abordar les qüestions plantejades.

Referenciar correctament les fonts consultades assegurant-ne l'autoria i la validesa científica.

Organitzar la informació seleccionada de forma lògica i coherent.

Examinar de forma crítica la informació recopilada.

CA 2.2 Contrastar i justificar la veracitat de la informació relacionada amb els sabers de la matèria utilitzant fonts fiables i adoptant una actitud crítica i escèptica cap a informacions sense una base científica com pseudociències, teories conspiratòries, creences infundades, faules, etc.

Comprovar la veracitat de la informació provinent de diferents fonts relacionada amb els sabers de la matèria.

Utilitzar un criteri científic per a seleccionar fonts fiables.

Adoptar una actitud crítica envers informacions sense una base científica.

Comprovar l'origen i l'autoria de les diferents fonts consultades en relació a temes relacionats amb la matèria.

CA 2.3 Argumentar sobre la contribució de la ciència a la societat i la labor de les persones dedicades a ella, tot destacant el paper de la dona i entenent la recerca com una labor col·lectiva i interdisciplinària en constant evolució influïda pel context polític i els recursos econòmics.

Demostrar la contribució de la ciència a la societat amb exemples o dades rellevants.

Analitzar la labor de les persones dedicades a la ciència i conèixer les seves aportacions a la societat.

Valorar la recerca científica com una activitat col·lectiva i interdisciplinària en constant evolució.

Entendre que el context polític i els recursos econòmics influeixen en la recerca científica.

CE 3 Dissenyar, planejar i desenvolupar projectes de recerca seguint els passos de les metodologies científiques, tenint en compte els recursos disponibles de manera realista i cercant vies de col·laboració, per indagar en aspectes relacionats amb les ciències biològiques, geològiques i mediambientals.

CA 3.1 Plantejar preguntes, realitzar prediccions i formular hipòtesis que puguin ser respostes o contrastades utilitzant mètodes científics i que intentin explicar fenòmens biològics, geològics o ambientals.

Formular preguntes relacionades amb fenòmens biològics, geològics o ambientals que es puguin investigar científicament.

Formular hipòtesis de treball relacionades amb fenòmens biològics, geològics i ambientals.

Dissenyar mecanismes per contrastar i resoldre les hipòtesis.

Intentar explicar fenòmens biològics, geològics i ambientals utilitzant el mètode científic.

CA 3.2 Dissenyar l'experimentació, la presa de dades i l'anàlisi de fenòmens biològics, geològics i

ambientals i seleccionar els instruments necessaris de manera que permetin respondre a preguntes concretes i contrastar una hipòtesi plantejada, tot minimitzant els biaixos en la mesura que sigui possible.

Dissenyar experiments, seguint el mètode científic, per poder analitzar fenòmens biològics i geològics evitant biaixos.

Planificar l'experimentació, seguint el mètode científic, per abordar fenòmens biològics, geològics o ambientals de manera estructurada.

Seleccionar els instruments i les eines adequades per prendre dades amb precisió i per poder respondre a preguntes concretes.

Examinar les dades obtingudes per analitzar els fenòmens estudiats.

Minimitzar els errors o factors que puguin alterar els resultats d'un experiment, assegurant que les dades obtingudes siguin fiables i representin la realitat.

CA 3.3 Realitzar experiments i prendre dades quantitatives i qualitatives sobre fenòmens biològics, geològics i ambientals seleccionant i utilitzant els instruments, eines o tècniques adequades amb correcció i precisió.

Realitzar experiments que permetin entendre fenòmens biològics, geològics i ambientals.

Utilitzar els instruments, eines i tècniques adequades amb correcció.

Recollir i organitzar les dades obtingudes durant l'experiment, de forma correcta i amb el format adequat.

CA 3.4 Interpretar i analitzar resultats obtinguts en un projecte de recerca utilitzant, quan sigui necessari, eines matemàtiques i tecnològiques, reconeixent el seu abast i limitacions i obtenint conclusions raonades i fonamentades o valorant la impossibilitat de fer-ho.

Interpretar i analitzar resultats obtinguts en un projecte de recerca utilitzant, quan sigui necessari, eines matemàtiques i tecnològiques i reconeixent el seu abast i limitacions i obtenint conclusions raonades i fonamentades o valorant la impossibilitat de fer-ho.

CA 3.5 Establir col·laboracions dins i fora del centre educatiu en les diferents fases del projecte científic amb la finalitat de treballar amb major eficiència, tot utilitzant les eines tecnològiques adequades, valorant la importància de la cooperació en la recerca, respectant la diversitat i afavorint la inclusió.

Organitzar col·laboracions dins i fora del centre educatiu en les diferents fases del projecte científic.

Emprar eines tecnològiques adequades per millorar l'eficiència en el treball col·laboratiu.

Valorar la importància de la cooperació en el desenvolupament de la recerca científica.

Respectar la diversitat i afavorir la inclusió en les activitats col·laboratives del projecte.

CE 4 Cercar i utilitzar estratègies en la resolució de problemes analitzant críticament les solucions i respostes trobades i reformulant el procediment si fos necessari, per donar explicació a fenòmens relacionats amb les ciències biològiques, geològiques i mediambientals.

CA 4.1 Resoldre problemes o donar explicació a processos biològics, geològics o ambientals, utilitzant recursos variats com a coneixements propis, dades i informació recaptats, raonament lògic, pensament computacional o eines digitals.

Resoldre problemes relacionats amb processos biològics, geològics o ambientals, proposant solucions basades en coneixements i evidències científiques.

Explicar processos biològics, geològics o ambientals utilitzant un llenguatge científic precís i diferents recursos.

Utilitzar coneixements propis, dades i informació recaptada per desenvolupar respostes adequades als problemes plantejats.

Aplicar el raonament lògic, el pensament computacional i les eines digitals per estructurar les solucions als problemes plantejats.

CA 4.2 Analitzar críticament la solució a un problema sobre fenòmens biològics, geològics o ambientals i modificar els procediments utilitzats o conclusions obtingudes si aquesta solució no fos viable o davant noves dades aportades o recaptades amb posterioritat.

Analitzar críticament, si la solució proposada sobre fenòmens biològics, geològics o

ambientals és adequada.

Proposar, de forma fonamentada, esmenes a la solució d'un problema si aquesta solució no és viable o apareixen noves dades.

CE 5 Dissenyar, promoure i executar iniciatives relacionades amb la conservació del medi ambient, la sostenibilitat i la salut, basant-se en els fonaments de les ciències biològiques, geològiques i ambientals, per fomentar estils de vida sostenibles i saludables.

CA 5.1 Analitzar les causes i conseqüències ecològiques, socials i econòmiques dels principals problemes mediambientals des d'una perspectiva individual, local i global, concebant-los com a grans reptes de la humanitat i basant-se en dades científiques i en els sabers de la matèria.

Analitzar les causes dels principals problemes mediambientals basant-se en dades científiques i en els sabers de la matèria.

Avaluar les conseqüències ecològiques, socials i econòmiques dels principals problemes mediambientals.

Avaluar els impactes a escala individual, local i global dels principals problemes ambientals, recolzant-se en evidències científiques.

Concebre els problemes mediambientals com a reptes globals de la humanitat que requereixen solucions col·laboratives.

CA 5.2 Proposar i posar en pràctica hàbits i iniciatives sostenibles i saludables a nivell local i argumentar sobre els seus efectes positius i la urgència d'adoptar-los basant-se en els sabers de la matèria.

Proposar i implementar hàbits i iniciatives sostenibles i saludables a nivell local basant-se en els sabers de la matèria.

Justificar els efectes positius dels hàbits i iniciatives sostenibles i saludables.

Defensar la necessitat d'adoptar hàbits i iniciatives saludables com una prioritat absoluta per millorar l'entorn i la salut.

CE 6 Analitzar els elements del registre geològic utilitzant fonaments científics, per relacionar-los amb els grans esdeveniments ocorreguts al llarg de la història de la Terra i amb la magnitud temporal en què es van desenvolupar.

CA 6.1 Relacionar els grans esdeveniments de la història terrestre amb determinats elements del registre geològic i amb els successos que ocorren en l'actualitat, utilitzant els principis geològics bàsics i el raonament lògic.

Relacionar els grans esdeveniments de la història terrestre amb determinats elements del registre fòssil.

Comparar els grans esdeveniments de la història terrestre amb els successos que ocorren en l'actualitat.

Justificar la relació entre els grans esdeveniments de la història terrestre, els elements del registre geològic i els successos actuals utilitzant el raonament lògic i les evidències científiques.

Aplicar els principis geològics bàsics per entendre les relacions entre el passat geològic i el present.

CA 6.2 Resoldre problemes de datació analitzant elements del registre geològic i fòssil i aplicant mètodes de datació.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. PROJECTE CIENTÍFIC

Hipòtesi, preguntes, problemes i conjectures: plantejament amb perspectiva científica.

Estratègies per a la cerca d'informació, col·laboració, comunicació i interacció amb institucions científiques: eines digitals, formats de presentació de processos, resultats i idees (diapositives, gràfics, vídeos, pòsters, informes i altres).

Fonts fiables d'informació: cerca, reconeixement i utilització.

Experiències científiques de laboratori o de camp: disseny, planificació i realització. Contrast d'hipòtesi. Controls experimentals.

Mètodes d'anàlisi de resultats científics: organització, representació i eines estadístiques.

Estratègies de comunicació científica: vocabulari científic, formats (informes, vídeos, models, gràfics i uns altres) i eines digitals.

La labor científica i les persones dedicades a la ciència: contribució a les ciències biològiques, geològiques i ambientals i importància social. El paper de la dona en la ciència.

L'evolució històrica del saber científic: la ciència com a labor col·lectiva, interdisciplinària i en contínua construcció.

B. ECOLOGIA I SOSTENIBILITAT

Medi ambient: definició i eines per al seu estudi.

El medi ambient com a motor econòmic i social: importància de l'avaluació d'impacte ambiental i de la gestió sostenible de recursos i residus.

La relació entre la salut mediambiental, humana i d'altres éssers vius: *one health* (una sola salut).

La sostenibilitat de les activitats quotidianes: ús d'indicadors de sostenibilitat, estils de vida compatibles i coherents amb un model de desenvolupament sostenible. Concepte de petjada ecològica.

Iniciatives locals i globals per promoure un model de desenvolupament sostenible.

Ecosistema: definició i components.

La dinàmica dels ecosistemes: flux d'energia i cicles de la matèria (carboni, nitrogen, fòsfor i sofre).

Interdependència i relacions tròfiques.

El canvi climàtic: definició i causes del canvi climàtic actual. La seva relació amb el cicle del carboni.

Conseqüències del canvi climàtic sobre la salut, l'economia, l'ecologia i la societat.

Evidències científiques del canvi climàtic.

Estratègies i eines per afrontar-lo: mitigació i adaptació.

C. HISTÒRIA DE LA TERRA I LA VIDA

Origen de l'Univers i del Sistema Solar. Formació del planeta Terra.

El temps geològic: magnitud i escala.

Problemes de datació absoluta: els mètodes radiomètrics.

Datació relativa. Estratigrafia: principis fonamentals.

Mètodes i principis per a l'estudi del registre geològic: reconstrucció de la història geològica d'una zona. Principis geològics.

Interpretació de talls geològics senzills.

La història de la Terra: principals esdeveniments geològics i biològics: les grans extincions massives. Estudi dels fòssils.

La història de la vida a la Terra. Origen de la vida a la Terra. Principals canvis en els grans grups d'éssers vius i justificació des de la perspectiva evolutiva.

Característiques dels éssers vius i nivells d'organització.

Composició química dels éssers vius.

Els principals grups taxonòmics: característiques fonamentals.

Concepte de biodiversitat i importància de la conservació de la biodiversitat.

Biodiversitat de les Illes Balears. Espècies en perill d'extinció i endemismes de les Illes Balears

D. LA DINÀMICA I COMPOSICIÓ TERRESTRES

Estructura, dinàmica i funcions de l'atmosfera.

Estructura, dinàmica i funcions de la hidrosfera.

Estructura i composició de la geosfera.

Mètodes d'estudi directes i indirectes.

Estructura interna de la Terra: model geoquímic i model geodinàmic.

Dinàmica litosfèrica. La teoria de la deriva continental. Principals proves. L'expansió del fons oceànic.

La teoria de la tectònica de plaques. Tipus de vores, relleus, activitat sísmica i volcànica i roques resultants en cada un d'ells.

Els processos geològics interns: magmatisme i metamorfisme.

Els processos geològics externs: agents causals i conseqüències sobre el relleu. Formes principals de modelatge del relleu i geomorfologia.

La edafogènesi: factors i processos formadors del sòl. L'edafodiversitat i importància de la seva conservació.

Els riscos naturals: relació amb els processos geològics i les activitats humanes. Estratègies de predicció, prevenció i correcció.

Classificació i identificació de les roques: segons el seu origen i composició. El cicle litològic.

Classificació químic-estructural i identificació de minerals i roques.

La importància dels minerals i les roques: usos quotidians. La seva explotació i ús responsable.

La importància de la conservació del patrimoni geològic.

Minerals i roques més característics de les Illes Balears.

E. FISIOLOGIA I HISTOLOGIA ANIMAL

Principals teixits animals: estructura i funció.

La funció de nutrició. Anatomia i fisiologia dels aparells digestius, respiratoris, circulatoris i excretors en diferents grups taxonòmics.

La funció de relació: fisiologia i funcionament dels sistemes de coordinació (nerviós i endocrí), dels receptors sensorials, i dels òrgans efectors. L'homeòstasi.

La funció de reproducció: importància biològica, tipus, estructures implicades en diferents grups taxonòmics.

F. FISIOLOGIA I HISTOLOGIA VEGETAL

Principals teixits vegetals: estructura i funció.

La funció de nutrició: la fotosíntesi, el seu balanç general i importància per a la vida en la Terra.

La saba bruta i la saba elaborada: composició, formació i mecanismes de transport.

La funció de relació: tipus de respostes dels vegetals a estímuls. Tropismes i nàsties.

Influència de les fitohormones (auxines, citoquinines, etilè, etc.).

La funció de reproducció: la reproducció sexual i asexual, rellevància evolutiva, els cicles biològics, tipus de reproducció asexual, processos implicats en la reproducció sexual (pol·linització, fecundació, dispersió de la llavor i el fruit) i la seva relació amb l'ecosistema.

Les adaptacions dels vegetals al medi: relació entre aquestes i l'ecosistema en el qual es desenvolupen.

G. ELS MICROORGANISMES I FORMES ACEL·LULARS

La microbiologia. Importància dels microorganismes.

Les eubactèries i les arqueobactèries: diferències.

El metabolisme bacterià: exemples d'importància ecològica (simbiosi i cicles biogeoquímics).

Els microorganismes com a agents causals de malalties infeccioses: zoonosi i epidèmies.

El cultiu de microorganismes: tècniques d'esterilització i cultiu.

Mecanismes de transferència genètica horitzontal en bacteris: el problema de la resistència a antibiòtics.

Les formes acel·lulars (virus, viroides i prions): característiques, mecanismes d'infecció i importància biològica.

Ciències Generals

En la societat actual multitud d'aspectes estan relacionats amb l'activitat científica, tant en el camp sanitari com en el tecnològic o divulgatiu. Posseir una formació científica sòlida permet a cada individu defensar una opinió fonamentada davant fets que poden resultar controvertits i que formen part del dia a dia del nostre món. Aquesta matèria ofereix als alumnes una formació bàsica en les quatre disciplines científiques fonamentals. A més, l'enfocament interdisciplinari característic de l'ensenyament STEM confereix al currículum un caràcter unificador que posa en evidència que les diferents ciències no són més que una especialització del conjunt global i coherent que és el coneixement científic. De fet, en el desenvolupament de la recerca com a activitat laboral, els científics i les científiques relacionen coneixements, destreses i actituds de totes les disciplines per enriquir els seus estudis i contribuir de forma més eficient al progrés de la societat.

Els alumnes que cursen Ciències Generals adquireixen una comprensió general dels principis que regeixen els fenòmens del món natural. Per això, aquesta matèria parteix de les competències específiques, que tenen com a finalitat que els alumnes entenguin, expliquin i mobilitzin coneixements, destreses i actituds no sols relacionats amb la situació i les repercussions de la ciència en l'actualitat, sinó també amb els procediments de l'activitat científica i la seva rellevància en l'avanç social, la necessitat d'un tracte igualitari entre persones en la ciència i el caràcter consistent i global del conjunt de les disciplines científiques. A aquesta matèria podran accedir diferents perfils d'estudiants, amb diferents formacions prèvies en ciències, per la qual cosa l'adquisició dels aprenentatges essencials d'aquesta matèria es construeix a partir de les ciències bàsiques que tot alumne ha cursat durant l'educació secundària obligatòria, tot aprofundint a partir d'aquí per aconseguir les competències i els objectius propis de l'etapa del batxillerat.

Tot acompanyant les competències específiques d'aquesta matèria es troben els criteris d'avaluació. El seu marcat caràcter competencial els converteix en avaluadors dels sabers bàsics que els alumnes han d'adquirir per desenvolupar-se en una societat que demanda esperit crític davant qüestions científiques. Les seves característiques es corresponen amb les d'un currículum que pretén desenvolupar el pensament científic perquè els ciutadans comprenguin, expliquin i raonin per què sense ciència no hi ha futur.

El desenvolupament de les competències específiques es recolza en els sabers bàsics de la matèria, que es troben estructurats en cinc blocs que inclouen els coneixements, destreses i actituds imprescindibles.

En el bloc «Construint ciència» es tracten els aspectes bàsics de l'activitat científica general: l'ús de les metodologies científiques per a l'estudi de fenòmens naturals, l'experimentació –incloent els instruments necessaris i les seves normes d'ús–, la utilització adequada del llenguatge científic i les eines matemàtiques pertinents, etc. Es tracta d'un bloc introductori que, lluny de pretendre ser tractat de manera teòrica, cerca desenvolupar destreses pràctiques útils per a la resta dels blocs.

El segon bloc, «Un univers de matèria i energia», recull dos conceptes fonamentals de la ciència: la matèria i l'energia. Aquests conceptes són essencials en l'estudi i treball de la ciència, perquè són la base per a la construcció d'aprenentatges sobre els sistemes fisicoquímics, biològics i geològics.

En el bloc «El sistema Terra» es fa una aproximació a l'estudi de la Terra i els sistemes terrestres des del punt de vista de la geologia planetària, de la tectònica de plaques i de la dinàmica de les capes fluides. A més, inclou aspectes clau encaminats a la conscienciació dels alumnes sobre la necessitat d'adoptar un model de desenvolupament sostenible i la promoció de la salut.

El bloc «Biologia per al segle XXI» tracta de la biotecnologia i la seva importància en la recerca de malalties, tècniques d'agricultura i ramaderia o recuperació mediambiental, entre altres.

Finalment, el bloc «Les forces que ens mouen» presenta les forces fonamentals de la naturalesa i els efectes que tenen sobre els sistemes. Aquests sabers permeten donar explicacions a aspectes tan importants com el moviment dels cossos o les deformacions de l'escorça terrestre.

En definitiva, el currículum de Ciències Generals no sols pretén conscienciar sobre la importància de les ciències, i incentivar vocacions científiques i formadors científics que tinguin un criteri propi i fonamentat

per a la difusió d'idees per sobre d'afirmacions pseudocientífiques i enganyoses, sinó que proporcionarà als alumnes que desitgin explorar altres camps professionals no vinculats directament amb les ciències; coneixements i aprenentatges propis de les ciències que permetin un enfocament rigorós i precís en la seva tasca professional. Les eines que proporciona aquest currículum conviden al desenvolupament de projectes i a la cooperació interdisciplinària, propis de la recerca científica. Això confereix a l'aprenentatge de la ciència un caràcter holístic i integrat, que enriqueix la rellevància i prepara als alumnes per afrontar el futur.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Aplicar les metodologies pròpies de la ciència, utilitzant amb precisió, procediments, materials i instruments adequats, per respondre qüestions sobre processos físics, químics, biològics i geològics.

Per aconseguir una alfabetització científica bàsica, cada alumne o alumna ha de comprendre quin és el modus operandi de tota la comunitat científica referent a l'estudi dels fenòmens naturals i quines són les eines de què es disposa per això. Les metodologies científiques són procediments fonamentals de treball en la ciència. Els alumnes han de desenvolupar les destreses d'observar, emetre hipòtesis i experimentar sobre fenòmens fisicoquímics i naturals, com també de posar en comú amb la resta de la comunitat investigadora els resultats que obtinguin, sent conscients que les respostes a processos, físics, químics, biològics i geològics són complexes i necessiten models contrastats i en constant revisió i validació.

Així mateix, encara que els alumnes no optin en el futur per dedicar-se a la ciència com a activitat professional, el desenvolupament d'aquesta competència els atorga algunes destreses pròpies del pensament científic que poden aplicar en situacions de la seva vida quotidiana, com la interpretació de fenòmens o el respecte pel món natural que li envolta. Això contribueix a la formació de persones compromeses amb la millora del seu entorn i de la societat.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: : CCL3, STEM1, STEM2, STEM3, CD1, CD3, CPSAA4, CE1.

CE 2 Comprendre i explicar els processos de l'entorn i explicar-los, utilitzant els principis, lleis i teories científics adequats, per adquirir una visió holística del funcionament del medi natural.

El desenvolupament de la competència científica té com a finalitat essencial comprendre els processos de l'entorn i interpretar-los a la llum dels principis, lleis i teories científiques fonamentals. Amb el desenvolupament d'aquesta competència específica també es contribueix a desenvolupar el pensament científic, la qual cosa és clau per a la creació de nous coneixements.

A més, l'aplicació dels coneixements està en línia amb els principis de l'aprenentatge STEM, que pretén adoptar un enfocament global de les ciències com un tot integrat. Els alumnes que cursen aquesta matèria aprenen a relacionar conceptes, trobant en ella els coneixements, destreses i actituds necessaris per a una alfabetització científica general.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: : CCL1, CCL2, CP1, STEM1, STEM2, STEM4, CD1, CPSAA1.1.

CE 3 Argumentar sobre la importància dels estils de vida sostenibles i saludables, basant-se en fonaments científics, per adoptar-los i promoure'ls en el seu entorn.

Actualment un dels majors i més importants reptes als quals s'enfronta la humanitat és la degradació mediambiental que amenaça amb posar en perill el desenvolupament econòmic i la societat de benestar. Una condició indispensable per tractar aquest desafiament és adoptar un model de desenvolupament sostenible. Per això, és essencial que la ciutadania compregui la seva dependència del medi natural per així valorar la importància de la seva conservació i actuar de manera conseqüent i compromesa amb aquest objectiu.

Cap també destacar que l'adopció d'estils de vida sostenibles és sinònim de manteniment i millora de la salut, perquè existeix un estret vincle entre el benestar humà i la conservació dels pilars sobre els quals aquest se sustenta.

L'adquisició i desenvolupament d'aquesta competència específica permetrà als alumnes, a través del coneixement del funcionament del seu organisme i dels ecosistemes, comprendre la relació entre la salut, la conservació del medi ambient i el desenvolupament econòmic i social, i convertir-se així en persones

compromeses i crítiques amb els problemes del seu temps.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CCL2, STEM2, STEM4, CD2, CPSAA2, CC4, CEC1.

CE 4 Aplicar el pensament científic i els raonaments lògics i matemàtics, mitjançant la cerca i selecció d'estratègies i eines apropiades, per resoldre problemes relacionats amb les ciències experimentals.

El raonament és una eina essencial en la recerca científica, perquè és necessari per plantejar hipòtesis o noves estratègies que permetin continuar avançant i aconseguir els objectius proposats. Així mateix, en certes disciplines científiques no és possible obtenir evidències directes dels processos o objectes d'estudi, per la qual cosa es requereix utilitzar el raonament lògic i matemàtic per poder connectar els resultats amb la realitat que reflecteixen. De la mateixa manera, és comú trobar escenaris de la vida quotidiana que requereixen l'ús de la lògica i el raonament.

La inclusió d'aquesta competència específica en el currículum de Ciències Generals pretén que els alumnes aprenguin que es pot arribar als mateixos resultats utilitzant diferents eines i estratègies, sempre que siguin fiables i estiguin contrastades. Així mateix, es cerca la consideració de l'error com una eina per descartar línies de treball i una manera d'aprendre en la que es milloren l'autocrítica, la resiliència i les destreses necessàries per a la col·laboració entre iguals.

Cal també destacar que la resolució de problemes és un procés complex on es mobilitzen no sols les destreses per al raonament, sinó també els coneixements sobre la matèria i actituds per afrontar els reptes de manera positiva. Per això, és imprescindible que els alumnes desenvolupin aquesta competència específica, perquè li permetrà madurar intel·lectualment i millorar la seva resiliència, per tractar amb èxit diferents tipus de situacions a les quals s'enfrontarà al llarg de la seva vida personal, social, acadèmica i professional.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL3, CP1, STEM1, STEM2, CD1, CPSAA1.1, CC3, CE1.

CE 5 Analitzar la contribució de la ciència i de les persones que es dediquen a ella, amb perspectiva de gènere i entenent-la com un procés col·lectiu i interdisciplinari en contínua construcció, per valorar el seu paper essencial en el progrés de la societat.

El desenvolupament científic i tecnològic contribueix al progrés de la nostra societat. No obstant això, l'avanç de la ciència i la tecnologia depèn de la col·laboració individual i col·lectiva. Per això, la fi d'aquesta competència específica és formar una ciutadania amb un patrimoni científic ric i amb vocació científica com a via per a la millora de la nostra qualitat de vida.

A través d'aquesta competència específica, els alumnes adquireixen consciència sobre la rellevància que la ciència té en la societat actual. Així mateix, reconeix el caràcter interdisciplinari de la ciència, marcat per una clara interdependència entre les diferents disciplines de coneixement que enriqueix tota activitat científica i que es reflecteix en un desenvolupament holístic de la recerca i el treball en ciència.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: : CCL1, CCL2, STEM4, CD3, CPSAA4, CC1, CEC1.

CE 6 Utilitzar recursos variats, amb sentit crític i ètic, per cercar i seleccionar informació contrastada i establir col·laboracions.

La comunicació i la col·laboració són components inherents al procés d'avanç científic. Part d'aquest procés comunicatiu implica cercar i seleccionar informació científica publicada en fonts fidedignes, que ha de ser interpretada per respondre a preguntes concretes i establir conclusions fonamentades. Per això, és necessari analitzar la informació obtinguda de manera crítica, tenint en compte el seu origen, diferenciant les fonts adequades d'aquelles menys fiables.

La cooperació és un altre aspecte essencial de les metodologies científiques i té com a objectiu millorar l'eficiència del treball en conjuminar els esforços de diverses persones o equips mitjançant l'intercanvi d'informació i recursos, s'aconsegueix així un efecte sinèrgic.

A més, desenvolupar aquesta competència específica és de gran utilitat en altres entorns professionals no científics, com també en el context personal i social, per exemple, en l'aprenentatge al llarg de la vida o en l'exercici d'una ciutadania democràtica activa. La comunicació i col·laboració impliquen el desplegament de destreses socials, sentit crític, respecte a la diversitat i, amb freqüència, utilització eficient, ètica i responsable dels recursos tecnològics, per la qual cosa aquesta competència és essencial per al ple

desenvolupament dels alumnes com a part de la societat.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL3, STEM3, STEM4, CD1, CD2, CD3, CPSAA4, CC3.

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Aplicar les metodologies pròpies de la ciència, utilitzant amb precisió, procediments, materials i instruments adequats, per respondre qüestions sobre processos físics, químics, biològics i geològics.
CA 1.1 Plantejar i respondre qüestions sobre processos observats en l'entorn, seguint les pautes de les metodologies científiques.
Formular preguntes i/o hipòtesis relacionades sobre fenòmens observats de l'entorn.
Resoldre qüestions per explicar fenòmens de la naturalesa aplicant el mètode científic.
CA 1.2 Contrastar hipòtesis realitzant experiments en laboratoris o en entorns virtuals seguint les normes de seguretat corresponents.
Aplicar el mètode científic per a la validació de les hipòtesis plantejades.
Dissenyar i realitzar experiments científics adequats per contrastar hipòtesis.
Utilitzar les eines i tècniques adequades per a la realització dels experiments seguint les normes de seguretat corresponents.
CA 1.3 Comunicar els resultats d'un experiment o treball científic utilitzant els recursos adequats i d'acord amb els principis ètics bàsics.
Transmetre de manera clara i rigorosa els resultats d'un experiment o treball científic tant de manera oral com escrita.
Utilitzar el vocabulari científic adequat en la comunicació d'informació.
Comunicar els resultats de l'experimentació o treball científic utilitzant els recursos adequats en cada cas (gràfics, taules, vídeos, informes, diagrames, fórmules, esquemes i símbols, entre altres) i d'acord amb els principis ètics bàsics.
Comunicar de manera correcta les magnituds i els càlculs, emprant el Sistema Internacional d'Unitats i notació científica per expressar els resultats...
Extreure conclusions a les diferents qüestions plantejades.

CE 2 Comprendre i explicar els processos de l'entorn i explicar-los, utilitzant els principis, lleis i teories científiques adequats, per adquirir una visió holística del funcionament del medi natural.
CA 2.1 Analitzar i explicar fenòmens de l'entorn, representant-los mitjançant expressions, taules, gràfiques, models, simulacions, diagrames o altres formats.
Comprendre fenòmens de l'entorn a partir de models, simulacions, diagrames o altres formats.
Explicar fenòmens de l'entorn representant-los mitjançant expressions, taules, gràfiques, diagrames o altres formats.
Analitzar i explicar diferents fenòmens de l'entorn que afecten a les Illes Balears; tals com la salinització dels aqüífers, DANA, retrocés de les platges, entre altres.
CA 2.2 Explicar fenòmens que ocorren en l'entorn, utilitzant principis, lleis i teories de les ciències de la naturalesa.
Ser capaç d'explicar diferents processos relacionats amb els sabers de la matèria.
Utilitzar principis, lleis i teories de les ciències de la naturalesa per explicar fenòmens sobre l'entorn.
CA 2.3 Reconèixer i analitzar els fenòmens fisicoquímics més rellevants, explicant-los a través de les principals lleis o teories científiques.
Reconèixer els fenòmens fisicoquímics més rellevants
Analitzar i explicar els fenòmens fisicoquímics a través dels principis, lleis o teories científiques
CA 2.4 Explicar, utilitzant els fonaments científics adequats, els elements i processos bàsics de la biosfera i la geosfera.

Explicar diferents processos bàsics de la biosfera, tals com la fotosíntesi, la circulació de la matèria, la successió ecològica, entre altres.
Explicar diferents processos bàsics de la geosfera, tals com la meteorització de les roques, l'activitat volcànica i sísmica, la circulació atmosfèrica i oceànica, l'agent geològic implicat a diferents modelats del relleu, entre altres.

CE 3 Argumentar sobre la importància dels estils de vida sostenibles i saludables, basant-se en fonaments científics, per adoptar-los i promoure'ls en el seu entorn.
CA 3.1 Adoptar i promoure hàbits compatibles amb un model de desenvolupament sostenible i valorar la seva importància utilitzant fonaments científics.
Adoptar i promoure hàbits compatibles amb un model de desenvolupament sostenible.
Valorar la importància d'adoptar hàbits sostenibles utilitzant fonaments científics.
CA 3.2 Adoptar i promoure hàbits saludables (dieta equilibrada, higiene, vacunació, ús adequat d'antibiòtics, rebuig al consum de drogues legals i il·legals, exercici físic, higiene del somni, postures adequades...) valorar la seva importància, utilitzant els fonaments de la fisiologia humana.
Adoptar i promoure hàbits saludables (dieta equilibrada, higiene, vacunació, ús adequat d'antibiòtics, rebuig al consum de drogues legals i il·legals, exercici físic, higiene del somni, postures adequades...)
Valorar la importància d'adoptar hàbits saludables utilitzant fonaments de la fisiologia humana.

CE 4 Aplicar el pensament científic i els raonaments lògics i matemàtics, mitjançant la cerca i selecció d'estratègies i eines apropiades, per resoldre problemes relacionats amb les ciències experimentals.
CA 4.1 Resoldre problemes relacionats amb fenòmens i processos físics, químics, biològics i geològics utilitzant el pensament científic i el raonament lògic i matemàtic, tot cercant estratègies alternatives de resolució quan sigui necessari.
Resoldre problemes relacionats amb fenòmens i processos físics, químics, biològics i geològics emprant el pensament científic.
Emprar raonament lògic i matemàtic en la resolució de problemes.
Cercar estratègies alternatives i complementàries quan sigui necessari (per exemple, ús de diagrames, esquemes gràfics, diagrames de fluxe, o taules).
CA 4.2 Analitzar críticament la solució d'un problema relacionat amb fenòmens i processos físics, químics, biològics i geològics, modificant les conclusions o les estratègies utilitzades si la solució no és viable, o davant noves dades aportades.
Analitzar críticament la solució d'un problema relacionat amb fenòmens i processos físics, químics, biològics i geològics.
Modificar les conclusions o les estratègies si la solució no és viable.
Reconsiderar les conclusions davant noves dades aportades.

CE 5 Analitzar la contribució de la ciència i de les persones que es dediquen a ella, amb perspectiva de gènere i entenent-la com un procés col·lectiu i interdisciplinari en contínua construcció, per valorar el seu paper essencial en el progrés de la societat.
CA 5.1 Reconèixer la ciència com una àrea de coneixement global analitzant la interrelació i interdependència entre cadascuna de les disciplines que la formen.
Reconèixer la ciència com una àrea de coneixement global
Analitzar la interrelació entre les disciplines que la formen
CA 5.2 Reconèixer la rellevància de la ciència en el progrés de la societat, valorant l'important paper que juguen les persones en l'acompliment de la recerca científica.
Reconèixer la rellevància de la ciència en el progrés de la societat.
Valorar l'important paper que juguen les persones en l'acompliment de la recerca científica.

CE 6 Utilitzar recursos variats, amb sentit crític i ètic, per cercar i seleccionar informació contrastada i establir col·laboracions.
CA 6.1 Cercar, contrastar i seleccionar informació sobre fenòmens i processos físics, químics, biològics o geològics en diferents formats, utilitzant els recursos necessaris, tecnològics o d'un altre tipus.

Cercar, contrastar i seleccionar informació sobre fenòmens i processos físics, químics, biològics o geològics en diferents formats (gràfics, articles, infografies, taules, etc.)
Utilitzar els recursos necessaris, com els analògics (manuais i llibres especialitzats) o tecnològics (recursos digitals, com ara pàgines web especialitzades, cercadors acadèmics, simuladors o programari)
CA 6.2 Establir col·laboracions, utilitzant els recursos necessaris en les diferents etapes del projecte científic, en la realització d'activitats o en la resolució de problemes.
Establir col·laboracions, utilitzant els recursos necessaris en les diferents etapes del projecte científic, en la realització d'activitats o en la resolució de problemes.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. CONSTRUINT CIÈNCIA
Metodologies pròpies de la recerca científica per a la identificació i formulació de qüestions, l'elaboració d'hipòtesi i la comprovació experimental d'aquestes.
Definició de ciència i les seves característiques.
Definició i diferenciació de llei, principi, postulat i teoria.
Classificació de les ciències en factuais i experimentals.
Experiments i projectes de recerca: ús d'instrumental adequat, controls experimentals i raonament lògic i matemàtic.
Mètodes d'anàlisi dels resultats obtinguts en la resolució de problemes i qüestions científiques relacionats amb l'entorn.
Les fases del mètode científic.
Diferents tipus de metodologia investigadora.
Fonts veraces i mitjans de col·laboració: cerca d'informació científica en diferents formats i amb eines adequades.
Informació científica: interpretació i producció amb un llenguatge adequat. Desenvolupament del criteri propi basat en l'evidència i el raonament.
El sorgiment de les pseudociències i les seves característiques.
Contribució dels científics i de les científiques a les principals fites de la ciència per a l'avanç i la millora de la societat.
Aspectes positius i negatius de la recerca com a activitat humana.

B. UN UNIVERS DE MATÈRIA I ENERGIA
Sistemes materials macroscòpics: ús de models microscòpics per analitzar les seves propietats i dels seus estats d'agregació, com també dels processos físics i químics de canvi.
Descripció i característiques dels principals estats d'agregació de la matèria (sòlid, líquid, gas i plasma), i exemplificació.
Gràfiques de temperatura-estat d'agregació i el seu anàlisi.
Teoria cinètic-molecular i les funcions que fan pressió i temperatura.
Classificació dels sistemes materials en funció de la seva composició: aplicació a la descripció dels sistemes naturals i a la resolució de problemes relacionats.
Definició del mol i el seu significat.
Càlcul de masses moleculars de diferents composts i/o substàncies.
Mescles homogènies i heterogènies.
Dissolucions, i càlcul de les seves concentracions (% en massa, % en volum, g/L i molaritat).
L'estructura interna de la matèria i la seva relació amb les regularitats que es produeixen en la taula periòdica. Reconeixement de la seva importància històrica i actual.
Estructura atòmica i principals característiques dels diferents models atòmics.
Concepte d'isotopia, càlcul d'abundàncies i exemples d'usos d'isòtops.

Configuració electrònica dels elements.
Origen i sentit de la taula periòdica.
Classificació en funció del grup, caràcter metàl·lic, i bloc (capa electrònica).
Formació de composts químics: la nomenclatura com a base d'una alfabetització científica bàsica que permeti establir una comunicació eficient amb tota la comunitat científica.
Formulació d'hidrurs, òxids, hidròxids, àcids hidràcids i alguns composts ternaris d'importància industrial (àcid sulfúric, àcid nítric, sosa càustica, etc.).
Transformacions químiques dels sistemes materials i lleis que els regeixen: importància en els processos industrials, mediambientals i socials del món actual.
Energia continguda en un sistema, les seves propietats i les seves manifestacions: teorema de conservació de l'energia mecànica i processos termodinàmics més rellevants.
Resolució de problemes relacionats amb el consum energètic i la necessitat d'un desenvolupament sostenible.
Ajust d'equacions químiques i realització de càlculs estequiomètrics senzills.
Identificació de tipus de reaccions senzilles: combustions i neutralitzacions.

C. SISTEMA TERRA
L'origen de l'Univers: la teoria del Big Bang. La formació del Sistema Solar: la hipòtesi nebular i dels planetesimals.
L'origen de la Terra: el procés d'acreció, la formació del nucli i l'escorça terrestre. L'activitat volcànica i la creació de l'atmosfera i la hidrosfera.
Forma i moviments de la Terra: rotació, translació, precessió i nutació.
L'excentricitat de l'òrbita de la Terra. Les estacions, equinoccis i solsticis.
La Lluna: origen, característiques i fases lunars. La relació Sol, Terra i Lluna: els eclipsis i les marees.
Estructura de la geosfera. Model geoquímic i model dinàmic.
Estructura de la litosfera: principals plaques tectòniques i tipus de límits.
La deriva continental com inici de la teoria de la tectònica de plaques. L'expansió del fons oceànic.
La teoria de la tectònica de plaques.
Processos geològics interns: volcans i terratrèmols.
Processos geològics externs: erosió, transport i sedimentació.
Les capes fluïdes de la Terra. La hidrosfera: Distribució de l'aigua a la Terra i la seva funció reguladora. El cicle de l'aigua. Els corrents oceànics. L'atmosfera: estructura i funcions. Dinàmica atmosfèrica. El clima i grans biomes. Edafogènesi i estructura del sòl.
L'origen de la vida en la Terra: origen diví, generació espontània, síntesi Prebiòtica, panspèrmia.
Controvèrsia actual: panspèrmia vs evolució molecular i cel·lular.
Condicions particulars de la Terra que la fan habitable.
La possibilitat de vida en altres planetes.
L'ecosistema: concepte, components i interaccions.
Factors biòtics: relacions intraespecífiques i interespecífiques.
Factors abiòtics: sòl, composició química de l'aigua, clima.
Els éssers vius a l'ecosistema. Classificació: productors, consumidors i descomponedors. La diversitat biològica i origen de la biodiversitat; principis bàsics de la teoria de l'evolució. Adaptacions al medi.
Dinàmica dels ecosistemes. Les relacions tròfiques als ecosistemes. Fluxos d'energia i cicles de la matèria. Els cicles biogeoquímics. Paràmetres tròfics: Biomassa i producció biològica. L'ecosistema al llarg del temps: successió, autoregulació i regressió. Estratègies de la k i de la r. Resolució de problemes relacionats.
Principals problemes ambientals. Contaminació atmosfèrica: gasos d'efecte hivernacle, l'efecte hivernacle, el forat de la capa d'ozó. L'escalfament global i el canvi climàtic.
Contaminació de l'aigua: eutrofització, salinització dels aqüífers a Balears,...
Desertificació i desertització.

Destrucció dels espais naturals i pèrdua de biodiversitat.
Riscs geològics: causes i conseqüències.
El model de desenvolupament sostenible.
Recursos renovables i no renovables.
La gestió dels residus.
L'economia circular.
La relació entre la conservació mediambiental, la salut humana i el desenvolupament econòmic de la societat. Concepte one health (una sola salut).

D. BIOLOGIA PER AL SEGLE XXI
Els bioelements. Classificació i característiques.
Biomolècules orgàniques i inorgàniques. Composició química i estructura bàsica.
Relació entre estructura i funcions biològiques de les biomolècules.
Expressió de la informació genètica: Dogma central de la Biologia Molecular.
El codi genètic: Característiques. Problemes d'aplicació del codi genètic en la traducció.
Concepte d'enginyeria genètica. Tècniques d'enginyeria genètica i les seves aplicacions: PCR, enzims de restricció, clonació molecular, CRISPR-CAS9, etc.
Concepte de biotecnologia. Els microorganismes i la biotecnologia. Aplicacions en salut, agricultura, medi ambient i processos industrials.
La transmissió genètica de caràcters: Principis bàsics de genètica mendeliana. Resolució de problemes i anàlisis de les proporcions de genotips i fenotips.
Malalties infeccioses i no infeccioses.
Principals agents infecciosos.
Conceptes de: pandèmia, epidèmia, zoonosi.
Les vacunes: mecanisme d'acció i la seva importància.
Els antibiòtics: concepte i la importància de l'ús adequat.

E. LES FORCES QUE ENS MOUEN
Les quatre forces fonamentals de la natura: gravitatòria, electromagnètica, nuclear forta i nuclear dèbil. Fenòmens relacionats amb aquestes forces.
La llei fonamental de la gravitació: concepte, paràmetres i aplicació. Càlcul d'acceleracions de la gravetat a la superfície d'alguns planetes donades les seves característiques (massa i radi).
Forces: concepte.
Les tres lleis de Newton: concepte i aplicació amb càlculs de la segona llei en problemes senzills, amb forces alineades amb els eixos cartesianes, sense o amb fregament.
Moments d'una força, on el braç i la força són sempre perpendiculars. Concepte i càlcul.
Condicions d'equilibri: equilibri de forces i equilibri de moments.
Aplicació de càlculs d'equilibri de forces i de moments a casos de la vida quotidiana.
Definicions d'aspectes cinemàtics (posició, velocitat, acceleració, espai recorregut, desplaçament, trajectòria).
Estudi dels casos del moviment rectilini uniforme (MRU) i del moviment rectilini uniformement accelerat (MRUA), amb especial atenció als tirs verticals i les caigudes lliures.
Estudi dels casos del moviment circular uniforme (MCU) i del moviment circular uniformement accelerat (MCUA),
Càlculs de temps, espais, angles, velocitats i acceleracions.
Definició de moment lineal d'una partícula i el seu càlcul.
Principi de conservació del moment lineal d'un sistema de partícules aplicat a xocs i col·lisions en una sola direcció alineada amb un dels eixos cartesianes.
Diferenciació de 3 casos: i) ambdues partícules acostant-se en sentits contraris, ii) ambdues partícules

acostant-se en el mateix sentit, i iii) amb una partícula en repòs.
Definició d'energia mecànica (potencial i cinemàtica).
Principi de conservació de l'energia mecànica.
Aplicació al cas del tir vertical o la caiguda lliure per calcular altures o velocitats.

Cor i tècnica vocal

El cant ha estat, des dels inicis de la humanitat, un dels modes d'expressió artística més antics i universals. Cantar és una activitat connatural a l'ésser humà, i l'ús de la veu com a instrument proporciona una capacitat expressiva extraordinàriament rica. A diferència de molts altres instruments musicals, la pràctica i la iniciació tècnica al cant són relativament accessibles, gràcies a la connexió directa entre el cos i el so que es produeix en el moment de cantar. Això permet abordar amb facilitat una gran varietat de peces vocals de diferents estils en un període de temps relativament curt.

El cor ofereix als estudiants l'oportunitat de posar en pràctica diversos estils musicals, aportant una dimensió emocional i comunicativa que conflueix amb la dels seus companys i companyes en l'assoliment d'objectius col·lectius. Participar en un cor no només és una experiència enriquidora sinó també una oportunitat única per explorar i experimentar diferents manifestacions culturals. Els alumnes poden traslladar a la pràctica els coneixements adquirits en cursos anteriors i interpretar una àmplia gamma de peces de diferents períodes històrics, cultures i estils. Així, desenvolupen habilitats tècniques i artístiques mentre adquireixen una comprensió més profunda del patrimoni musical global.

La matèria de Cor i Tècnica Vocal s'imparteix en dos cursos, per la qual cosa s'espera que el currículum es desenvolupi de manera progressiva. El seu caràcter eminentment pràctic la converteix en un espai d'expressió artística col·lectiva, on s'interpreta a través de la veu i el cos un repertori extens i variat, desenvolupant i millorant l'escolta activa, la respiració, la fonació, la ressonància vocal, els hàbits posturals o els moviments que poden acompanyar el cant. Aquesta mateixa naturalesa pràctica convida a vincular aquesta matèria amb altres en les quals també es cultiven destreses musicals, vocals, corporals o de planificació i gestió de projectes artístics.

La matèria està dissenyada a partir de quatre competències específiques, que es vinculen amb els objectius de l'etapa i amb les competències clau previstes per al Batxillerat. Aquestes competències específiques permeten als alumnes consolidar el criteri estètic, estimular el seu hàbit d'escolta i ampliar les possibilitats de gaudi de la música. Li faciliten, igualment, desenvolupar la veu i el cos com a instruments de comunicació, reforçant-ne l'autoestima i l'autoconfiança. A més, potencien una comunicació artística rica i el desenvolupament de valors col·lectius. Finalment, afavoreixen el creixement personal, l'enriquiment de l'entorn cultural i la identificació d'oportunitats de desenvolupament en diferents àmbits.

A fi de valorar el grau d'assoliment de les competències específiques, s'han elaborat uns criteris d'avaluació que se'n desprenen directament. En alguns casos, es manté el mateix criteri per als dos cursos de Batxillerat, entenent que la seva gradació es realitzarà a través de l'aprofundiment en la seva aplicació o selecció del repertori abordat.

Els sabers bàsics es presenten organitzats en tres blocs: «Anàlisi», «Tècnica vocal» i «Pràctica de conjunt». Aquests blocs engloben els coneixements, les destreses i les actituds necessàries per al desenvolupament de les competències específiques de la matèria i apareixen assignats a cadascun dels cursos, encara que també es preveuen sabers comuns a tota l'etapa. En el bloc d'«Anàlisi», s'inclouen, entre d'altres, el vocabulari específic, les estratègies d'escolta activa, els recursos interpretatius i escènics, o les característiques bàsiques de diferents estils i els gèneres musicals. En el bloc denominat «Tècnica vocal», es recullen sabers relatius a, per exemple, la cura de la veu i la postura del cos, els elements de la producció vocal, o les improvisacions i les vocalitzacions. Finalment, entre els sabers inclosos en el tercer bloc, s'hi

troben aquells que estan directament relacionats amb el so de conjunt, els objectius grupals, el repertori de cor o les indicacions de la direcció.

S'espera que els alumnes siguin capaços de posar en funcionament tots els sabers bàsics en el marc de tasques complexes on actuïn com a agents socials progressivament autònoms i gradualment responsables del procés d'aprenentatge propi. Es recomana proposar aquestes tasques a partir de l'assumpció, per part dels alumnes, de diferents rols en diferents manifestacions i propostes, de manera que es converteixin en part viva de la recreació artística. Per això, resultarà positiu que l'organització de la matèria s'enfoqui en la pràctica musical i permeti que els alumnes actuïn davant de diferents tipus de públic i en diferents escenaris, compartint el gaudi musical i enriquint la vida cultural de l'entorn. En aquest sentit, resulta convenient seleccionar un repertori ric i variat, considerant múltiples referències culturals. L'organització d'aquest tipus de produccions, que podrà donar cabuda a altres manifestacions escèniques com ara la dansa, el teatre o la performance, permetrà integrar els aprenentatges d'altres matèries i potenciarà, a més, nous talents tècnics i artístics.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Escoltar i visionar de manera activa peces vocals de diferents estils, gèneres i cultures, analitzant els trets d'estil i les característiques de la interpretació, per desenvolupar el criteri estètic, estimular l'hàbit d'escolta activa i ampliar les possibilitats de gaudi de la música.

L'escolta i el visionat actius són indispensables per a poder analitzar una proposta musical. Els elements estilístics comuns i la tradició en la interpretació constituïran els referents bàsics d'aquesta anàlisi, que serà formulat amb ajuda d'un llenguatge tècnic apropiat. Es prestarà especial atenció a la relació del text amb la música per a considerar el seu reflex en la interpretació. Al seu torn, el visionat d'actuacions, en directe o gravades, ajudarà a aprofundir en les intencions expressives i a descobrir les maneres en què el llenguatge corporal acompanya a l'execució musical i a la proposta escènica, en el seu cas.

L'elecció d'un ampli ventall de peces vocals permetrà als alumnes ampliar els seus gusts, anar formant un criteri estètic propi, i potenciar la construcció d'una identitat personal i cultural basada en el respecte a la diversitat. Per part seva, la pràctica sistemàtica de l'escolta activa podrà refinar l'anàlisi i influir en altres escoltes més àmplies i personals. En concret, en la pràctica coral, es tornarà més complexa perquè aquesta requereix l'escolta del so propi, del so dels altres i del so del conjunt mentre la persona dirigeix, executa o improvisa. A més, per a assegurar la interacció, la incorporació de l'expressió corporal demanda també l'atenció cap al moviment propi i de la resta d'integrants.

Escoltar i veure per a aprendre, aplicant a les futures produccions i interpretacions pròpies allò que s'ha entès, reflexionat i interioritzat, forma una part crucial de l'aprenentatge i pot implicar un aspecte motivador per a la millora.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CCL2, CP3, STEM2, CPSAA1.1, CC3, CCEC1, CCEC2, CCEC3.1.

CE 2 Expressar-se vocalment i corporalment, de manera individual i col·lectiva, a través de l'aplicació de diferents tècniques i la realització d'activitats d'improvisació, per reforçar l'autoestima i l'autoconfiança i desenvolupar la veu i el cos com a instruments de comunicació.

Les habilitats del cant s'adquireixen posant en pràctica diverses tècniques que impliquen l'aparell fonador i la resta del cos. Per això, és crucial que els alumnes adoptin una actitud d'escolta activa del seu cos i del so que aquest emet, i que, al mateix temps, vagi desenvolupant una percepció global del grup, tant en l'aspecte sonor com en l'àmbit del moviment. Només d'aquesta manera, es podran anar abordant apropiadament les demandes musicals del repertori, del seu text i de la improvisació, com també les necessitats d'una posada en escena.

A través de diferents pràctiques d'improvisació vocal i expressió corporal, es poden crear espais per a l'experimentació. La realització d'aquestes activitats ha de constituir un mitjà perquè, a partir de la relaxació, la desinhibició i la cerca de la confiança en els altres, els alumnes exploren la seva veu i en reconeguin el so i el so dels seus companys com a senya d'identitat pròpia i inimitable. Es tracta, en

definitiva, que els alumnes puguin vèncer les seves pors i resistències, i siguin capaces de valorar la diversitat i gestionar les seves incerteses i inseguretats. L'acceptació de la veu pròpia com a projecció personal, com també l'ocupació adequada i saludable d'aquesta, reforçaran la seva autoestima i contribuiran a l'equilibri físic i emocional de la persona i del grup. En aquest context, cobra especial rellevància l'adquisició de tècniques per a la cura de la veu i del cos com a instrument viu.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CPSAA2, CPSAA3.1, CC1, CE2, CCEC3.1, CCEC3.2.

CE 3 Interpretar peces de diferents estils i gèneres musicals, participant en diferents formacions vocals, per a potenciar una comunicació artística rica i el desenvolupament de valors col·lectius.

La interpretació de peces de diferents repertoris, expressats en diferents idiomes i provinents de cultures i èpoques diverses, contribueix a eixamplar el camp expressiu. A més, pot constituir un element motivador per als alumnes, perquè aquests repertoris els acosten a una enriquidora varietat d'estètiques, recursos, tècniques interpretatives i propostes escèniques, i, sobretot, a una gran diversitat d'emocions emanades tant dels texts com de la música. L'acostament a aquesta diversitat pot ser aprofitada per a identificar exemples vocals, gestuals i corporals que il·lustrin eficaçment models a seguir.

L'elecció del repertori ha d'estar directament vinculada amb les capacitats que vagi desenvolupant aquest «instrument col·lectiu» que és el cor. L'evolució del grup i de cadascuna de les persones que el componen mantenen una relació estreta, de mútua influència, però no existeix una concordança directa entre ambdues, ja que les persones i el grup no sempre evolucionen de manera sincronitzada. Per això, i per a atendre adequadament l'alt grau de diversitat musical i vocal dels alumnes, es pot recórrer al treball en petits grups vocals i d'acompanyaments instrumentals, la qual cosa, a més, enriqueix el repertori seleccionat.

Durant els assaigs, els alumnes aniran perfeccionant la seva tècnica i la seva expressió vocal i corporal, adequant-la al servei del conjunt i a les directrius de la direcció. Aquests aprenentatges es realitzaran en un marc cooperatiu, en el qual les dinàmiques de grup contemplaran l'assoliment d'objectius col·lectius mitjançant la integració de les diverses personalitats a través de l'aportació del so personal de les seves veus.

El poder sinèrgic del cant com a aglutinador d'energies constitueix una eina per a fomentar la socialització i l'empatia amb els altres. Compartir el so propi a través del cant és compartir l'energia pròpia amb els altres i desenvolupar l'expressió col·lectiva, convertint l'experiència de cantar en un vigorós vincle emocional entre les persones que integren el cor.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CP1, CPSAA1.1, CPSAA3.1, CCEC3.1, CCEC3.2.

CE 4 Participar en projectes escènics, realitzant actuacions i assumint tasques pròpies de la producció, per a afavorir el creixement artístic personal, enriquir l'entorn cultural i identificar oportunitats de desenvolupament personal, social, acadèmic o professional.

El disseny i la posada en escena d'un projecte escènic requereix d'un treball en equip. Ser partícip d'aquest procés de creació conjunt, des de l'inici de la idea fins a la cristallització del producte, contribueix a fomentar la iniciativa i l'autonomia dels alumnes, la resolució creativa de les dificultats oposades, i l'assumpció de responsabilitats individuals per aconseguir un objectiu comú.

El projecte facilita la posada en pràctica dels recursos musicals adquirits i requereix de la presa de consciència dels condicionants i limitacions tècnics: només així podran els alumnes reforçar la seva confiança i treure el màxim profit a les seves possibilitats. La participació artística en l'escenari implica també la gestió emocional i el reconeixement del públic en aquest espai de comunicació.

Finalment, el projecte pot comportar el treball multidisciplinari i l'ús de diferents aplicacions i eines tecnològiques, analògiques i digitals, orientant la producció escolar a situacions professionals artístiques i de gestió. En aquest sentit, tant l'actuació com l'acompliment d'alguna de les funcions de la producció artística (preproducció, organització d'assaigs, suport tècnic o difusió) permetran als alumnes reconèixer les seves aptituds i descobrir diferents oportunitats de desenvolupament personal, social, acadèmic o professional lligades a l'àmbit de la música.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: : CD3, CD5, CPSAA1.1, CPSAA1.2, CE1, CCEC3.1, CCEC4.1.

Cor i Tècnica Vocal I

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Escoltar i visionar de manera activa peces vocals de diferents estils, gèneres i cultures, analitzant els trets d'estil i les característiques de la interpretació, per desenvolupar el criteri estètic, estimular l'hàbit d'escolta activa i ampliar les possibilitats de gaudi de la música.
CA 1.1 Analitzar peces vocals explicant de manera raonada les qualitats que les fan afins a un estil, a un gènere o a una cultura, com també altres característiques de la interpretació i de la posada en escena.
Analitzar peces vocals argumentant les qualitats que les fan afins a un estil, gènere o cultura.
Explicant altres característiques de la interpretació.
Exposant els trets bàsics de la posada en escena.
CE 2 Expressar-se vocalment i corporalment, de manera individual i col·lectiva, a través de l'aplicació de diferents tècniques i la realització d'activitats d'improvisació, per reforçar l'autoestima i l'autoconfiança i desenvolupar la veu i el cos com a instruments de comunicació.
CA 2.1 Realitzar exercicis i improvisacions per al desenvolupament de l'escolta activa i de la capacitat vocal, aplicant tècniques vocals i corporals sanes, i reforçant l'autoestima i l'autoconfiança.
Realitzar exercicis i improvisacions per al desenvolupament de l'escolta activa i de la capacitat vocal.
Aplicar tècniques vocals i corporals sanes en els exercicis i improvisacions realitzats.
Valorar la contribució dels exercicis realitzats en l'autoestima i l'autoconfiança, reflexionant sobre els progressos personals.
CE 3 Interpretar peces de diferents estils i gèneres musicals, participant en diferents formacions vocals, per a potenciar una comunicació artística rica i el desenvolupament de valors col·lectius.
CA 3.1 Participar com a intèrpret de cor, demostrant eficàcia, escolta activa i una expressió vocal i corporal adequada al servei del conjunt i a les directrius de la direcció.
Participar activa i eficaçment com a intèrpret de cor.
Demostrar escolta activa durant les interpretacions, ajustant la pròpia veu al conjunt.
Mostrar una expressió vocal i corporal adequada durant la interpretació, al servei del conjunt i d'acord amb les indicacions de la direcció.
CE 4 Participar en projectes escènics, realitzant actuacions i assumint tasques pròpies de la producció, per a afavorir el creixement artístic personal, enriquir l'entorn cultural i identificar oportunitats de desenvolupament personal, social, acadèmic o professional.
CA 4.1 Mostrar, en l'actuació, una actitud escènica adequada i respecte pel públic.
Mostrar, en l'actuació, una actitud adequada i respecte pel públic.
CA 4.2 Participar activament en el muntatge de projectes escènics amb responsabilitat i consciència de grup.
Participar activament en el muntatge de projectes escènics amb responsabilitat i consciència de grup.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. ANÀLISI
Vocabulari específic: <i>a cappella</i> , afinació, aparell fonador, <i>belting</i> , coloratura, <i>coperto</i> , diafragma, dicció, emissió del so, empastament, <i>falsetto</i> , fonació, <i>glissando</i> , impostació, melisma, <i>passaggio</i> , portament, registre vocal (de pit de cap, mixt), respiració, ressonància, <i>scat</i> , tècnica vocal, tessitura, uníson, vibrato, <i>vocal fry</i> , etc.
Estratègies d'escolta activa.
Concentració i atenció plena. Paper i funció de la direcció coral.
Postura corporal receptiva. Contacte visual.
Atenció a elements clau: canvis de dinàmica, ritme, harmonia...
Adaptació de la pròpia veu a la interpretació del conjunt.
Característiques bàsiques dels estils, gèneres i cultures musicals seleccionats.
Context històric i cultural. Funció social i context d'interpretació.
Elements musicals: melodia, ritme, harmonia, textura, dinàmica, fraseig, forma i estructura...
Tècniques vocals específiques.
Aspectes interpretatius.
Instrumentació i acompanyament.
Característiques textuais o líriques.
Peces vocals senzilles, de diferents èpoques i estils de l'àmbit occidental, com també d'altres àmbits culturals i d'origen popular. Peces vocals de les Illes Balears.

B. TÈCNICA VOCAL
Pràctica de la relaxació i la concentració. Tècniques bàsiques de relaxació. Respiració diafragmàtica i consciència respiratòria. Pràctica de la concentració: focalització, atenció plena i visualització positiva. Connexió entre respiració, relaxació, concentració i emissió vocal.
Cura de la veu i postura del cos. Hàbits bàsics de cura de la veu. Factors que poden afectar negativament la veu. La relaxació i l'atenció plena, base per a una bona postura. Postura adequada per al cant, en posició dreta i assegurada. Impacte en el resultat. Tensions i bloqueigs corporals. Identificació i correcció.
Elements de la producció vocal: respiració, emissió, articulació, ressonàncies i dinàmica. Anatomia bàsica i funcions de l'aparell fonador. Respiració, fonació, ressonadors. Classificació de les veus. Identificació del timbre i tessitura de la pròpia veu. Tècniques de respiració

aplicades al cant. Respiració costo- diafragmàtica- abdominal. Exercicis bàsics de vocalització i control del so. Exercicis d'articulació i dicció. Pràctica de dinàmiques en el repertori coral.
Tècniques d'expressió corporal. Relació entre l'emissió vocal i el moviment. Exercicis de consciència corporal i postura. Relació entre respiració, veu i moviment. Coordinació entre gest i emissió vocal. Exploració de la influència de la postura en la qualitat del so. Pràctica de peces senzilles amb gests i moviments coordinats. Improvisació vocal amb moviment lliure. Altres.
Exercicis i vocalitzacions. Improvisacions. Vocalitzacions simples per treballar l'extensió vocal. Pràctica d'escala i arpegis senzills, etc. Jocs vocals d'imitació i eco. Improvisacions melòdiques sobre escales pentatòniques. Creació de patrons rítmics o rítmicmelòdics vocals senzills. Altres.
L'oïda harmònica i l'afinació: entonació d'interval melòdic i harmònic senzills. Entonació d'escala majors i menors. Identificació auditiva i entonació d'interval melòdic ascendents i descendents de 2a i 3a majors i menors, i de 4a, 5a i 8a justes. Jocs d'imitació melòdica amb interval senzills. Identificació auditiva i entonació d'interval harmònic senzills (3es, 5es...). Afinació conscient en la pràctica vocal d'acords. Distinció entre interval consonants i dissonants. Afinació conscient dels interval treballats (melòdic i harmònic) en la interpretació de peces senzilles.

C. PRÀCTICA DE CONJUNT
El so de conjunt: respiració, atac, afinació, articulació, ritme, fraseig i dinàmica.
Equilibri entre veus i plans sonors. Escalfament vocal en grup: respiració sincronitzada, vocalitzacions per a l'atac i l'afinació, exercicis rítmics per a l'articulació... Treball per seccions vocals. Escolta activa de les altres veus durant el cant per ajustar l'afinació, el volum i l'equilibri. Anàlisi de les frases musicals i pràctica grupal de diferents dinàmiques. Equilibri entre veus i plans sonors en el context de les peces treballades.
Premisses per al desenvolupament de la improvisació.
Jocs d'eco i imitació. Repetició de patrons melòdics o rítmics breus de dificultat progressiva. Imitació d'efectes sonors de l'entorn. Exercicis d'improvisació melòdica utilitzant notes de l'acord i notes de pas.
Creació col·lectiva de paisatges sonors. Improvisació grupal basada en temes o ambients (ex: "la pluja", "la ciutat"), assignant diferents rols vocals a cada membre del grup (baix continu, efectes sonors, melodia...). Jocs per desenvolupar la capacitat d'escolta i de reacció al que succeeix en l'entorn.
Improvisació amb text. Improvisació melòdica sobre texts variats (poemes breus, refranys...). Jocs d'improvisació textual i melòdica en estil "pregunta-resposta".
La percussió corporal i altres dissenys coreogràfics. Tècniques bàsiques de percussió corporal; patrons rítmics senzills amb diferents parts del cos. Percussió corporal en les interpretacions corals. Coreografies per a cant coral: moviments senzills i coordinats, sincronitzant veu i moviment. Ús del llenguatge corporal per expressar emocions durant el cant.
La lectura bàsica de partitures amb notació convencional i no convencional.
Familiarització amb els elements bàsics de la partitura convencional. Identificació d'elements rellevants per a la interpretació coral (clau, armadura, compàs, frases musicals, indicacions de dinàmica i agògica, text, relació entre música i text, alteracions accidentals...). Lectura rítmica i melòdica bàsica.

Introducció a la notació no convencional. Exploració de diferents sistemes de notació gràfica i experimental. Interpretació de partitures amb notació no convencional, fomentant la creativitat i l'expressió lliure.
Seguiment de la partitura mentre s'escolta la resta del cor
La memòria musical. Audició prèvia de les peces que es treballaran. Reproducció de patrons melòdics i rítmics curts. Memorització de fragments i peces de dificultat i extensió progressiva. Estratègies mnemotècniques per recordar les lletres de les peces interpretades. Associació de fragments i frases musicals amb imatges, gests o moviments corporals.
Compromís amb els objectius grupals. Participació activa en la definició d'objectius musicals i interpretatius del grup. Importància de la contribució individual a l'assoliment de les metes col·lectives. Estudi personal de les parts assignades per contribuir al progrés del conjunt. Preparació adequada per als assaigs. Tècniques bàsiques de resolució de conflictes en el context coral. Empatia i respecte vers les opinions i habilitats dels membres del grup.
Indicacions i gests de la direcció coral. El gest bàsic de direcció: marcatge de compàs, gests d'entrada i tall. Gestos que indiquen canvis de dinàmica (crescendo, diminuendo...) i agògica (accelerando, rallentando, a tempo). Gestos que indiquen respiracions conjuntes, fraseig a través dels moviments del director. Interpretació de diferents articulacions (legato, staccato) segons els gests del director. Captació i reproducció del caràcter de la música a través de l'expressió facial i corporal del director.
Repertori de cor de diferents èpoques i estils de l'àmbit occidental, com també d'altres àmbits culturals, de nivell bàsic, amb o sense acompanyament instrumental.
Repertori coral de les Illes Balears.
El text i la seva mètrica com a base de l'articulació, la velocitat i la precisió rítmica. Estructura mètrica dels textos i la seva relació amb el ritme de les obres treballades. Relació entre els accents naturals de les paraules del text i el ritme musical. Pràctica d'articulació sil·làbica del text a diferents velocitats. Pràctica de dicció precisa del text amb diferents patrons rítmics.
Actitud escènica i relació amb el públic. Postura corporal adequada i expressió facial apropiada en escena. Desenvolupament de la consciència espacial. Distribució òptima del cor en l'escenari. Contacte visual amb el director i el públic. Gestió de l'ansietat escènica: Relaxació i concentració abans i durant l'actuació. Transmissió d'emocions i del missatge de l'obra a través del llenguatge corporal. Professionalitat en les entrades i sortides de l'escenari.

Cor i Tècnica Vocal II

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Escoltar i visionar de manera activa peces vocals de diferents estils, gèneres i cultures, analitzant els trets d'estil i les característiques de la interpretació, per desenvolupar el criteri estètic, estimular l'hàbit d'escolta activa i ampliar les possibilitats de gaudi de la música.
CA 1.1 Analitzar peces vocals explicant de manera raonada les qualitats que les fan afins a un estil, a un gènere o a una cultura, com també altres característiques de la interpretació i de la posada en escena.
Analitzar peces vocals. Argumentant les qualitats que les fan afins a un estil, gènere o cultura.

Explicant altres característiques de la interpretació i valorant la seva contribució al resultat global. Exposant els trets bàsics de la posada en escena i valorant el que aporten a l'actuació.
CA 1.2 Explicar la relació del text amb la música en diferents composicions vocals, analitzant el text i la corba de tensions musicals.
Explicar la relació del text amb la música en diferents composicions vocals.
Valorar de quina manera els recursos musicals utilitzats reforcen o contrasten amb el significat del text.
Analitzar el text i la corba de tensions musicals, examinant els punts de tensió musical en relació amb els moments clau del text.

CE 2 Expressar-se vocalment i corporalment, de manera individual i col·lectiva, a través de l'aplicació de diferents tècniques i la realització d'activitats d'improvisació, per reforçar l'autoestima i l'autoconfiança i desenvolupar la veu i el cos com a instruments de comunicació.
CA 2.1 Realitzar exercicis i improvisacions per al desenvolupament de l'escolta activa i de la capacitat vocal, aplicant tècniques vocals i corporals sanes, i reforçant l'autoestima i l'autoconfiança.
Realitzar exercicis i improvisacions més complexes per al desenvolupament de l'escolta activa i de la capacitat vocal.
Aplicar tècniques vocals i corporals sanes en els exercicis i improvisacions realitzats.
Valorar la contribució dels exercicis realitzats a la millora de l'autoestima i l'autoconfiança, analitzant críticament el seu impacte en el desenvolupament personal i artístic.

CE 3. Interpretar peces de diferents estils i gèneres musicals, participant en diferents formacions vocals, per a potenciar una comunicació artística rica i el desenvolupament de valors col·lectius.
CA 3.1 Participar com a intèrpret de cor, demostrant eficàcia, escolta activa i una expressió vocal i corporal adequada al servei del conjunt i a les directrius de la direcció.
Participar activa i eficaçment com a intèrpret de cor en obres de major complexitat.
Demostrar escolta activa durant les interpretacions, ajustant la pròpia veu al conjunt.
Mostrar una expressió vocal i corporal adequada durant la interpretació, al servei del conjunt i d'acord amb les indicacions de la direcció.

CE 4 Participar en projectes escènics, realitzant actuacions i assumint tasques pròpies de la producció, per a afavorir el creixement artístic personal, enriquir l'entorn cultural i identificar oportunitats de desenvolupament personal, social, acadèmic o professional.
CA 4.1 Mostrar, en l'actuació, una actitud escènica adequada i respecte pel públic.
Mostrar, en l'actuació, una actitud escènica adequada i respecte pel públic.
CA 4.2 Participar, amb iniciativa, responsabilitat i consciència de grup, en el muntatge de projectes escènics,

assumint alguna de les funcions de la producció i identificant oportunitats de desenvolupament personal, social, acadèmic o professional.
Participar activament en el muntatge de projectes escènics, assumint tasques de producció específiques.
Mostrar responsabilitat i consciència de grup en el desenvolupament de les tasques i compromisos assumits.
Identificar i valorar les oportunitats de desenvolupament personal, social, acadèmic o professional relacionades amb el muntatge de projectes escènics.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. ANÀLISI
La relació text-música en obres corals. Relació entre l'estructura textual i l'estructura musical. Influència del significat del text en les decisions musicals.
Recursos interpretatius: usos i aportacions específiques dels elements musicals.
Recursos escènics: disposició espacial, moviments, ús del llenguatge no verbal, il·luminació i efectes especials.
Corba de tensions musicals. Ús dels elements musicals per crear punts de tensió i relaxació en una obra coral. Influència i correspondència entre els punts climàtics del text i els de la música. Percepció i impacte emocional de la tensió musical en l'oient.
Característiques bàsiques dels estils, gèneres i cultures musicals seleccionats.
Peces vocals de diferents èpoques i estils de l'àmbit occidental, com també d'altres àmbits culturals i d'origen popular de dificultat progressiva.
Peces vocals de les Illes Balears.

B. TÈCNICA VOCAL
Relaxació guiada, respiració, focalització, atenció plena, visualització... Importància de la respiració en la relaxació i la concentració.
Relació entre estat emocional, concentració i qualitat vocal.
Impacte de la relaxació i la concentració en la interpretació.
Cura de la veu i postura del cos.
Hàbits de cura vocal. Impacte de l'estil de vida en la veu.
Tècniques de prevenció i recuperació de la fatiga vocal.
La respiració costo- diafragmàtica- abdominal. La relaxació.
Relació entre postura corporal i qualitat vocal. Importància d'una postura adequada.

El control muscular i l'atenció plena, base per a una bona postura.
Elements de la producció vocal: respiració, emissió, articulació, ressonàncies i dinàmica.
Anatomia i fisiologia de l'aparell fonador. Respiració, fonació, ressonadors.
Aprofundiment en les tècniques de respiració. Control de la respiració en frases musicals complexes.
Perfeccionament de impostació vocal quant al control i la projecció del so.
Refinament de l'articulació en diferents idiomes i estils musicals.
Aplicació de tècniques d'expressió corporal en relació amb l'emissió vocal.
Exploració dels diferents ressonadors i la seva utilització. Exercicis per potenciar les ressonàncies en la interpretació.
Ampliació del ventall de dinàmiques. Execució de matisos dinàmics subtils i contrastos en la interpretació.
Tècniques d'expressió corporal. Relació de l'emissió vocal i el moviment. Exercicis de consciència i control corporal. Experimentació de la relació entre respiració, veu i moviment.
Exploració entre la connexió entre el gest, la intenció musical i emissió vocal.
Exploració de la relació entre els ressonadors vocals i diferents gests i postures.
Aplicació de l'expressió corporal a la interpretació del repertori coral treballat.
Tècniques d'expressió corporal aplicades a la interpretació de diferents gèneres i estils musicals.
Exercicis i vocalitzacions. Vocalitzacions per ampliar el rang vocal i millorar l'agilitat. Exercicis específics per treballar els diferents registres vocals. Exercicis per millorar la projecció i el control del so. Vocalitzacions enfocades a la millora de la dicció i l'articulació.
Improvisacions. Improvisacions rítmicomeselòdiques sobre progressions harmòniques. Creació instantània de línies vocals complementàries. Improvisacions estilístiques (jazz, gospel, etc.). Improvisació col·lectiva amb diferents rols vocals. Exercicis, vocalitzacions i improvisacions en el context del repertori treballat
L'oïda harmònica i l'afinació: entonació d'interval·ls, acords i cadències, amb grau de dificultat afí al nivell del curs i del grup.
Identificació auditiva i entonació d'interval·ls melòdics simples (menors, majors, justs, augmentats i disminuïts).
Identificació auditiva i afinació amb interval·ls harmònics.
Identificació auditiva i afinació conscient en l'entonació d'acords majors i menors (tríades i quatríades).
Identificació auditiva i reproducció vocal de cadències bàsiques: perfecta, plagal, trencada i semicadència, en el marc de les obres treballades.

C. PRÀCTICA DE CONJUNT
El so de conjunt: respiració, atac, afinació, articulació, ritme, fraseig i dinàmica.
Equilibri entre veus i plans sonors.
Escalfament vocal en grup: respiració sincronitzada, vocalitzacions per a l'atac i l'afinació, exercicis rítmics per a l'articulació.
Treball per seccions vocals.
Escolta activa de les altres veus durant el cant per ajustar l'afinació, el volum i l'equilibri. Anàlisi de les frases musicals i pràctica grupal de diferents dinàmiques.
Equilibri entre veus i plans sonors en el context de les peces treballades.
Premisses per al desenvolupament de la improvisació.
Pràctica de jocs vocals i rítmics: Imitació de sons i efectes sonors, exercicis de pregunta-resposta, acumulació rítmica improvisada...
La importància de l'escolta activa (atenció al so del conjunt) en el marc de la improvisació.
Exploració i experimentació amb diferents estils i gèneres musicals on la improvisació és un element clau.
Improvisació vocal rítmic melòdica sobre estructures musicals bàsiques: ostanatos, polirrítmies... i sobre progressions harmòniques senzilles.
Altres dimensions de la improvisació: expressivitat vocal (variacions dinàmiques i d'articulació) per interpretar diferents emocions o personatges... etc.
La percussió corporal i altres dissenys coreogràfics.
Tècniques de percussió corporal: consciència rítmica i creació de patrons rítmics de dificultat progressiva. Integració de patrons de percussió corporal en les interpretacions.
Coreografia per a cant coral: disseny i realització de moviments que complementin i enriqueixin les interpretacions vocals.
Utilització del llenguatge corporal per transmetre emocions durant la interpretació.
La lectura bàsica de partitures amb notació convencional i no convencional.
Lectura de partitures amb notació convencional. Identificació d'elements musicals rellevants per a la interpretació coral.
Lectura i interpretació de partitures amb notació no convencional. Creativitat i expressió lliure en el context coral.
Lectura de partitures multimèdia: partitures digitals interactives.
Anàlisi crítica comparativa entre els diferents sistemes de notació: eficàcia, aportacions, limitacions...
Aprenentatge memorístic.
Aplicació de mètodes mnemotècnics per memoritzar obres corals.
Pràctica de la memorització per seccions, utilitzant punts de referència harmònics i estructurals.
Exercicis per recordar i reproduir progressions harmòniques.
Pràctica de la memorització de les diferents veus en obres polifòniques.
Desenvolupament de la memòria corporal associada a la interpretació de peces corals complexes.
Exercicis per memoritzar canvis dinàmics, d'articulació i expressió.
Interpretació de memòria d'obres corals completes de diferents èpoques i estils.
Pràctica de la recuperació ràpida en cas d'errors o oblits durant l'actuació.
Compromís amb els objectius grupals.

Responsabilitat individual com a membre d'un cor, participant activament en la planificació i bon funcionament dels assaigs i en l'execució de les actuacions.
Pràctica de la presa de decisions col·lectiva i la distribució equitativa de tasques entre els membres.
Foment de la capacitat del grup per establir i assolir objectius musicals de manera autònoma.
Desenvolupament de l'autocrítica constructiva i l'avaluació del progrés grupal.
Aplicació de tècniques de mediació i negociació en situacions complexes dins del grup coral.
Pràctica de la comunicació assertiva i l'empatia en la resolució de conflictes.
Desenvolupament d'una cultura de millora contínua i superació dins del grup coral.
Repertori de cor de diferents èpoques i estils de l'àmbit occidental, com també d'altres àmbits culturals, amb grau de dificultat afí al nivell del curs i del grup, amb o sense acompanyament instrumental.
Repertori de cor de les Illes Balears.
El text a través de l'anàlisi fonètica. Regles del sistema fonètic-fonològic.
Aproximació als fonemes vocàlics i consonàntics i a les regles fonètiques específiques de les llengües de les peces interpretades
Anàlisi i pràctica de l'elisió i la sinalefa en texts corals.
Exercicis d'articulació basats en l'anàlisi fonètica del text de les peces estudiades.
Treball sobre la dicció i l'expressivitat en relació amb l'anàlisi fonètica.
Funcions de la producció artística: preproducció, organització d'assaigs, suport tècnic i difusió.
Preproducció. Planificació detallada d'un projecte coral, incloent la selecció del repertori, la distribució de veus i l'establiment d'objectius artístics. Elaboració d'un pressupost per dur a terme el projecte coral dissenyat.
Organització d'assaigs. Disseny d'un pla d'assaigs estructurat a partir de la planificació del projecte coral elaborada. Implementació de tècniques d'assaig eficients per al repertori coral seleccionat, com ara el treball per seccions i la integració gradual de les veus.
Suport tècnic. Familiarització amb equips de so i il·luminació per a produccions corals. Pràctica en l'ús de tecnologies de gravació i edició d'àudio per a la producció de material promocional i enregistraments de qualitat.
Difusió. Desenvolupament d'estratègies de màrqueting, analògic i digital, per a la promoció de concerts i esdeveniments corals. Creació de materials promocionals més elaborats, com ara vídeos promocionals, dossiers de premsa...
Actitud escènica i relació amb el públic.
Presència escènica i relació amb el públic. Postura corporal adequada i expressió facial apropiada en escena. Tècniques per projectar seguretat i confiança. Desenvolupament de la consciència espacial. Distribució òptima del cor en l'escenari. Ús de l'espai escènic en les actuacions amb moviment. Contacte visual amb el director i el públic. Transmissió d'emocions i del missatge de l'obra a través del llenguatge corporal. Entrada i sortida de l'escenari amb professionalitat. Interacció amb el públic: adaptació a diferents tipus de públic i espais escènics.
Gestió de l'ansietat escènica. Relaxació i concentració abans i durant l'actuació. Estratègies per mantenir la calma i la concentració en situacions imprevistes durant l'actuació
Desenvolupament personal i social. Exploració de les pròpies capacitats artístiques i creatives a través de projectes coral. Potenciació de l'autoconfiança i l'autoestima mitjançant actuacions públiques. Desenvolupament de la disciplina i la perseverança a través de l'estudi del repertori. Foment de la col·laboració i el treball en equip en produccions i projectes corals. Pràctica de la comunicació efectiva i la resolució de conflictes durant la preparació de

projectes musicals corals. Desenvolupament de la responsabilitat social, en projectes corals comunitaris.
Desenvolupament acadèmic. Exploració de les connexions entre la música coral i altres disciplines acadèmiques. Investigació sobre opcions d'estudis superiors en l'àmbit de la música coral i la direcció. Contribució a la preparació per a proves d'accés a estudis superiors.
Desenvolupament professional. Sortides professionals i oportunitats en la indústria musical relacionades amb la música coral (interpretació, direcció, composició, pedagogia, producció, gestió cultural, crítica musical etc.). Pràctica de rols específics diversos en les produccions corals dutes a terme (solista, cap de corda, assistent de direcció...).

Cultura audiovisual

La creació audiovisual forma part essencial tant de l'expressió artística contemporània com de la comunicació mediàtica que caracteritza a la nostra època, per la qual cosa entendre-la resulta útil per desenvolupar-se en el món que ens envolta. La matèria de Cultura Audiovisual contribueix a això perquè, d'una banda, facilita als alumnes unes eines vàlides per al processament crític de la informació audiovisual que li arriba des de múltiples vies i, per una altra, li proporciona els coneixements, destreses i actituds necessaris per elaborar les seves pròpies produccions audiovisuals. Per això últim, s'han de tenir en compte els múltiples aspectes que s'interrelacionen en aquest terreny: guió, producció, fotografia, il·luminació, so, interpretació, direcció d'art, muntatge, etc.; tot això dins d'una experiència de treball col·laboratiu, la qual cosa implica posar en funcionament diferents processos cognitius, culturals, emocionals i afectius. Igualment, la pràctica audiovisual posa en marxa el pensament creatiu i divergent dels alumnes, tot propiciant el desenvolupament dels valors i l'enriquiment de la seva identitat personal.

En el seu aprenentatge audiovisual, és convenient que els alumnes investiguin les solucions que els diferents creadors i creadores han plantejat en situacions anàlogues a les que pogués trobés en les seves pròpies produccions, la qual cosa permet incidir en un procediment de treball que comunica tant el processament crític de la informació audiovisual com l'adquisició de coneixements, destreses i actituds per a dur a terme projectes propis. D'igual forma, l'anàlisi de produccions audiovisuals de diferents èpoques i cultures l'ajuda a conèixer el patrimoni audiovisual global i a familiaritzar-se amb nombroses referències, la qual cosa permetrà establir vincles amb altres disciplines artístiques, a més d'enriquir les creacions pròpies.

Quant al procés creatiu, resulta important distingir entre les peces amb voluntat d'autoexpressió personal com aquelles que es difonen i es fomenten especialment per les xarxes socials i a les quals els alumnes solen estar habituats i les produccions audiovisuals amb uns propòsits comunicatius concrets i que impliquin un missatge i uns destinataris prèviament definits fora de l'àmbit personal. En tots dos casos, la matèria de Cultura Audiovisual posa especial atenció a la cerca de l'originalitat, a l'espontaneïtat en l'expressió d'idees, sentiments i emocions a través d'un llenguatge inclusiu i respectuós, i a la innovació i el pensament crític i autocrític. Per això, atesa la naturalesa híbrida del mitjà audiovisual, és indispensable apropiat-se i controlar els aspectes tècnics de diferents disciplines, les seves eines i els seus llenguatges. Els alumnes han d'aprendre a comunicar-se amb aquest mitjà, fent seva la idea de l'error o del fracàs com a aprenentatge i estimulants el desig d'expressar una visió del món pròpia a través de produccions audiovisuals. L'anàlisi i l'avaluació d'aquest procés els permetrà prendre consciència de l'audiovisual com a mitjà de coneixement i de resolució de problemes, tot facilitant a més una aproximació crítica a la seva naturalesa com el principal transmissor d'idees i continguts en el món contemporani. Aquesta matèria, en definitiva, contribueix de manera decisiva a l'educació de la mirada.

Tot el que s'ha exposat més amunt es troba en l'origen de les competències específiques de Cultura Audiovisual, que sorgeixen dels objectius generals de l'etapa i de les competències clau previstes per a l'etapa de batxillerat, especialment dels descriptors de la competència en consciència i expressió culturals, als quals s'afegeixen aspectes relacionats amb la comunicació verbal i escrita, la digitalització, la convivència democràtica o la interculturalitat.

Els criteris d'avaluació, que es desprenen directament d'aquestes competències específiques, estan dissenyats per a comprovar el seu grau de consecució per part dels alumnes.

Els sabers bàsics s'estructuren en quatre blocs. El primer, «Fites i contemporaneïtat en la fotografia i l'audiovisual. Formats audiovisuals», recull els sabers relacionats amb la història d'aquests mitjans i la seva situació actual, com també els diversos formats que ha generat l'audiovisual. El segon bloc, titulat «Elements formals i capacitat expressiva de la imatge fotogràfica i el llenguatge audiovisual», comprèn els elements gramaticals i expressius essencials per a realitzar una anàlisi formal, des de les formes geomètriques bàsiques fins al color o les funcions de la imatge. El tercer bloc, «Expressió i narrativa audiovisual», abasta els aspectes necessaris per a la creació d'un relat audiovisual. Finalment, «La producció audiovisual. Tècniques i procediments» inclou la planificació per fases, els mitjans tècnics i la difusió d'una producció audiovisual, com també les tècniques necessàries per al treball en equip i l'avaluació de les produccions.

Per a l'adquisició de les competències específiques de la matèria, és convenient dissenyar situacions d'aprenentatge que permetin als alumnes explorar una àmplia gamma d'experiències d'expressió a través del llenguatge fotogràfic i audiovisual, utilitzant tots els mitjans disponibles, que podran abastar des de càmeres estenopeiques de fabricació pròpia, fins a telèfons mòbils, cèrcols de llum i ordinadors, passant per tot l'equipament propi d'una producció audiovisual que el centre pugui proporcionar. Les situacions d'aprenentatge han de ser estimulants i inclusives, tenint en compte les àrees d'interès, les referències culturals i el nivell de desenvolupament dels alumnes. A més, hauran d'incloure continguts transversals referits a la creació de projectes sostenibles, al consum elèctric responsable i a la seguretat en l'acompliment de les tasques, contribuint així a una formació global i una educació ambiental dels alumnes. La seva complexitat ha d'augmentar gradualment i pot requerir la participació simultània en diverses tasques, a més de contribuir a desenvolupar actituds d'obertura, respecte i afany de superació i millora. Atès que tota producció audiovisual adquireix veritable sentit quan és mostrada, ben volguda, analitzada i compartida en públic, així haurà de fer-se amb els projectes que s'emprenguin en la matèria, facilitant que els alumnes no sols siguin espectadors de les produccions alienes, sinó que ho siguin també de les seves pròpies, la qual cosa contribuirà a la seva formació integral i al desenvolupament de la intel·ligència emocional, la humilitat, l'autoconfiança, la socialització, i la maduresa emocional, personal i acadèmica.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria.

CE 1 Analitzar imatges fotogràfiques fixes i produccions audiovisuals de diferents estils, formats, gèneres i cultures, valorant les seves qualitats plàstiques, formals i semàntiques i reflexionant sobre la història de tots dos mitjans, per desenvolupar el criteri estètic, valorar el patrimoni, ampliar les possibilitats de gaudi i enriquir l'imaginari propi.

Les manifestacions de la fotografia i l'audiovisual es troben en augment exponencial en la societat contemporània. Els alumnes han de manejar amb desimboltura la seva anàlisi, tot valorant les seves qualitats plàstiques, formals i semàntiques per mitjà de produccions orals, escrites, audiovisuals i multimodals en les quals s'expliquin des de la justificació dels moviments de càmera fins a la importància de l'enquadrament i l'ús del fora de camp, passant per la significació del color. Per a això, han de visionar imatges fotogràfiques fixes i produccions audiovisuals que permetin apreciar la pluralitat de representacions que tots dos mitjans possibiliten, ampliant el punt de vista tant cap a les obres de diferents èpoques com cap a les provinents d'altres cultures. A més, entre els exemples analitzats s'ha d'incorporar la perspectiva de gènere i la perspectiva intercultural, amb èmfasi en l'estudi de produccions realitzades per dones i per persones de grups socials i poblacionals que sofreixen discriminació, com també de la seva representació en la creació fotogràfica i audiovisual. En el procés, els alumnes han de reflexionar sobre la història de tots dos mitjans, per al que és indispensable conèixer la seva evolució tecnològica, aturant-se en les fites específiques de l'audiovisual, com la incorporació del so a la imatge.

L'assimilació activa d'aquests coneixements desenvoluparà el criteri estètic dels alumnes, afavorit per l'acostament a obres de tota classe d'estils, formats i gèneres, la qual cosa contribuirà igualment al fet que aprengui a valorar el patrimoni fotogràfic i audiovisual global. Finalment, l'adquisició d'aquesta competència fomenta també l'enriquiment de l'imaginari dels alumnes, recolzat en el descobriment de formes d'expressió diferents d'aquelles amb les quals està més familiaritzat, a més d'ampliar les possibilitats de gaudi de tots dos mitjans en partir d'un acostament informat.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CCL2, STEM2, CD1, CCEC1, CCEC2.

CE 2 Elaborar produccions audiovisuals individuals o col·lectives, emprant la pròpia presència en la imatge i la banda de so i avaluant el rigor ètic i formal dels procediments, per expressar i comunicar idees, opinions i sentiments i construir una personalitat creativa oberta, àmplia i diversa.

Portar a bon terme una producció audiovisual és el resultat d'un procés complex, que implica, d'una banda, la capacitat d'introspecció i, per un altre, la de projecció de les pròpies idees, sentiments, i opinions, donant-los una forma original i personal. Així mateix, en incorporar característiques de diferents arts, el llenguatge audiovisual es defineix per la seva naturalesa interdisciplinària i híbrida, per la qual cosa els alumnes han d'afrontar el repte de la creació audiovisual a partir d'una personalitat creativa oberta, àmplia i diversa, que involucri un acostament a altres mitjans d'expressió. En aquest procés, és important que els alumnes aprenguin a utilitzar en les seves produccions la seva presència en la imatge i en la banda de so

com un recurs expressiu i comunicatiu més, tot reforçant així l'autoconeixement i l'autoconfiança. A aquest efecte, és convenient fer servir la pràctica de la fotografia com a mitjà d'aproximació a través del qual s'assimilin algunes de les nocions tècniques i formals bàsiques del llenguatge audiovisual.

D'altra banda, els alumnes han de ser conscient que les eines que se'ls proporcionen per transmetre idees, opinions i sentiments en la creació audiovisual poden ser emprades amb un major o menor rigor ètic i formal. Aquest aspecte es pot desenvolupar a partir de la posada en comú d'exemples triats de diversos formats, gèneres i terrenys (com el del periodisme televisiu), i la seva comparació amb els procediments de treball dels alumnes, que, d'aquesta manera, ha d'entendre que l'efecte cercat en l'audiència mai pot posar-se per sobre d'un tractament ètic i formal dels materials. Per a això, ha de comprendre la sintaxi del mitjà audiovisual en tota la seva complexitat, integrant de manera activa i conscient el respecte a la posició del públic receptor.

En últim terme, l'ús d'aplicacions i recursos digitals per a l'enregistrament, l'edició o la difusió d'imatges i sons facilita el desenvolupament de coneixements, destreses i actituds relacionats amb aquesta matèria, generant al mateix temps una oportunitat per a la reflexió sobre la necessitat de respectar la propietat intel·lectual i els drets d'autor.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: : CD3, CPSAA1.1, CPSAA1.2, CC3, CE3, CCEC3.1, CCEC3.2.

CE 3 Seleccionar i utilitzar les tècniques, eines i convencions del llenguatge i la producció audiovisual, tenint en compte tots els seus aspectes (guió, planificació, interpretació, enregistrament, edició, etc.), per realitzar creacions audiovisuals de manera col·lectiva i aprendre a desenvolupar-se en circumstàncies diverses.

El procés de realització d'una producció audiovisual col·lectiva és complex i requereix de la participació d'un nombre de persones relativament ampli per a cobrir tots els seus aspectes (guió, planificació, interpretació, enregistrament, edició, etc.), que impliquen des de la correcta utilització de les convencions del llenguatge audiovisual, fins a l'organització d'equips humans. A més, l'entorn digital propi del treball audiovisual contemporani es caracteritza per la necessitat d'adaptació a la transformació permanent de les eines i les tecnologies que genera, per la qual cosa els alumnes han de saber seleccionar-les i utilitzar-les, demostrant un coneixement actiu de les mateixes en les creacions pròpies.

D'altra banda, la producció audiovisual implica un procés de treball pautat i ordenat, amb fases marcades i una divisió de les tasques molt clara, perquè els imprevists no perjudiquin el projecte. Els alumnes han d'organitzar les seves creacions, atès aquest procés, elaborant la documentació apropiada i adquirint mitjançant la pràctica la flexibilitat necessària per a adaptar-se a aquests imprevists, que poden abastar des de l'absència forçosa d'algun membre de l'equip, fins a la impossibilitat de dur a terme el pla de rodatge previst a causa de les condicions meteorològiques. A això cal afegir tota classe de circumstàncies en les quals els alumnes també han d'aprendre a desenvolupar-se, com la impossibilitat de comptar amb els equips tècnics idonis per a la realització del planejat, per la qual cosa ha de mostrar imaginació i soltesa en l'ús dels mitjans disponibles.

Finalment, és important que els alumnes aportin a aquesta experiència una preocupació per la sostenibilitat, la qual cosa implica controlar el consum d'electricitat, treure còpies impreses solo dels documents de treball que resultin indispensables o generar el mínim de residus possible.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM3, CD2, CD3, CPSAA3.1, CE2, CCEC4.1, CCEC4.2

CE 4 Determinar el públic destinatari d'una producció audiovisual, analitzant les seves característiques i atès el propòsit de l'obra, per adoptar el llenguatge, el format i els mitjans tècnics més adequats i seleccionar les vies de difusió més oportunes.

Atès l'ampli ventall de possibilitats d'acostament a la creació audiovisual que caracteritza a la nostra època, exemplificat en la multiplicació i mutació contínua dels formats que se li associen, és molt important que els alumnes aprenguin a dissenyar produccions audiovisuals a partir de l'elecció prèvia, conscient i informada, del públic al qual vol dirigir-se. Per a això, han de plantejar-se tant l'adequació del llenguatge a emprar, com els mitjans tècnics a utilitzar i el format en el qual enquadrar-les. Les diferències entre una peça de videoart pròpia d'un museu d'art contemporani, els continguts generats per youtubers, els múltiples formats televisius o un llargmetratge industrial de ficció han tant de veure amb les seves condicions de producció com amb el públic al qual estan destinats, a les característiques del qual estan supeditats. Encara que tots

els exemples citats se serveixen del llenguatge audiovisual, el fan de maneres diferents i amb propòsits diferents, perquè es creen per a audiències diferenciades.

Entre les múltiples vies per a la difusió dels treballs audiovisuals, les d'accés més senzill són aquelles que proporciona internet, encara que no s'han de menysprear altres possibilitats. Els alumnes han de familiaritzar-se amb el major número d'elles, identificant les més adequades per a cada tipus de producció, de manera que pugui donar a conèixer les seves pròpies a un públic el més ampli possible. En qualsevol cas, la difusió de les produccions audiovisuals a través de diferents plataformes digitals en internet amplia el marc comunicatiu habitual dels alumnes, i en aquest sentit, és important que els alumnes avaluin els riscos dels espais virtuals utilitzats, coneguin les mesures de protecció de dades personals i assegurin el respecte de la propietat intel·lectual i els drets d'autor.

Finalment, és convenient que els alumnes aprenguin també a avaluar les reaccions de l'audiència, sempre de manera respectuosa, oberta i autocrítica, per al que es poden establir debats dins de l'aula o a l'entorn del centre educatiu si es duen a terme projeccions a aquest nivell, a més de recollir-se les reaccions que es produeixin en una eventual difusió per internet o per qualsevol altre mitjà.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM3, CD2, CD3, CPSAA5, CE3, CCEC4.1, CCEC4.2.

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Analitzar imatges fotogràfiques fixes i produccions audiovisuals de diferents estils, formats, gèneres i cultures, reconeixent les seves qualitats plàstiques, formals i semàntiques i reflexionant sobre la història d'ambdós mitjans, per desenvolupar el criteri estètic, valorar el patrimoni, ampliar les possibilitats de gaudi i enriquir l'imaginari propi.
CA 1.1 Explicar els aspectes essencials de l'evolució del llenguatge fotogràfic i audiovisual, valorant els canvis que s'han produït al llarg de la història del mitjà.
Organitzar i contextualitzar els esdeveniments històrics en fotografia i audiovisuals.
Identificar i entendre la cronologia del desenvolupament tecnològic i artístic.
Analitzar i interpretar la informació per comparar com els avenços tecnològics i artístics de les diferents èpoques han transformat la producció i recepció d'imatges.
Fomentar el pensament crític i la capacitat argumentativa mentre reflexionen sobre com els canvis tecnològics han afectat la creació, distribució i recepció del llenguatge audiovisual.
Potenciar les habilitats de recerca, selecció i exposició d'informació visual i històrica, alhora que es fomenta la reflexió crítica sobre l'evolució del llenguatge fotogràfic.
Analitzar obres audiovisuals o fotogràfiques dins del seu context històric i cultural. Amb la finalitat que s'adquireixin eines d'anàlisi visual i de comprensió del llenguatge audiovisual a través de l'observació i la reflexió col·lectiva.
CA 1.2 Analitzar les qualitats plàstiques, formals i semàntiques de produccions fotogràfiques i audiovisuals de diferents estils, formats, gèneres i cultures, determinant les regles i codis per les quals es regeixen i valorant la flexibilitat d'aquestes normes.
Desenvolupar la capacitat d'observació crítica i d'anàlisi de com es construeixen els significats visuals a partir d'estils i gèneres diferents, aprenent a identificar els codis visuals de cada un.
Aprofundir en l'anàlisi formal del llenguatge audiovisual, desenvolupant la capacitat per desxifrar els elements que conformen la narració visual i sonora i la seva relació amb el missatge.
Comprendre la dimensió cultural i històrica de l'ús del color, destacant la seva funció expressiva i narrativa, i com les regles de color varien segons contextos culturals o artístics.
Promoure la creativitat i la comprensió dels codis visuals i culturals d'estils i cultures diverses, explorant les normes visuals i la seva reinterpretació.
Fomentar la comprensió de com els codis visuals i formals es poden utilitzar per manipular el significat i influir en el públic, desenvolupant el pensament crític respecte a la publicitat.
CA 1.3 Proposar interpretacions personals del patrimoni fotogràfic i audiovisual, argumentant des d'un

criteri estètic propi.
Desenvolupar la capacitat d'apropriar-se d'estils visuals històrics o culturals i reinterpretar-los des d'un punt de vista personal, promovent una reflexió estètica individual.
Desenvolupar la capacitat argumentativa i crítica, reflexionant sobre els valors estètics de diferents obres i com aquests poden ser reinterpretats des de punts de vista personals i subjectius.
Reinterpretar obres audiovisuals existents, promovent una reflexió sobre l'herència cultural i l'expressió artística personal, alhora que desenvolupen habilitats tècniques i narratives.

CE 2 Elaborar produccions audiovisuals individuals o col·lectives, emprant la pròpia presència en la imatge i la banda de so i avaluant el rigor ètic i formal dels procediments, per expressar i comunicar idees, opinions i sentiments i construir una personalitat creativa oberta, àmplia i diversa.
CA 2.1 Dissenyar produccions audiovisuals creatives que representin les idees, opinions i sentiments propis a partir d'un tema o motiu previs, incorporant les experiències personals i l'acostament a altres mitjans d'expressió.
Expressar personalment i creativament a través de la creació d'un curtmetratge a partir d'un tema proposat, traduint les idees i emocions en imatges audiovisuals, experimentant amb diferents llenguatges narratius i tècniques.
Expressar les idees i sentiments a través del mitjà audiovisual amb eines per el foment de la introspecció i l'autoreflexió.
Experimentar la relació entre música i imatge, desenvolupant la capacitat de vincular expressió emocional amb elements audiovisuals per crear un producte artístic.
Expressar idees o sentiments propis de manera innovadora i personal, estimulants la creativitat i l'experimentació amb nous llenguatges audiovisuals, convidant els alumnes a alliberar-se de les narratives convencionals.
CA 2.2 Avaluar el rigor ètic i formal amb el qual s'usen les eines de creació fotogràfica i audiovisual, analitzant diverses produccions, distingint críticament les maneres de presentar les informacions i els missatges, identificant la seva possible manipulació i reflexionant sobre la necessitat de respecte de la propietat intel·lectual i els drets d'autor.
Desenvolupar la capacitat crítica per detectar biaixos informatius i manipulacions en els mitjans audiovisuals, com també conscienciar-los de la responsabilitat ètica en la presentació d'informació.
Reflexionar sobre les conseqüències de l'ús irresponsable de les eines audiovisuals, fomentant un sentit ètic en la creació i difusió de continguts.
Avaluar la importància de respectar els drets d'autor i la propietat intel·lectual, promovent un ús ètic i responsable de les creacions audiovisuals.
Respectar els drets d'autor, alhora que aprenen a identificar i utilitzar recursos amb llicències adequades per a les seves produccions.
Reflexionar críticament sobre les tècniques de persuasió en la publicitat, destacant la importància del rigor ètic en la comunicació audiovisual.
CA 2.3 Realitzar produccions audiovisuals creatives que representin les idees, opinions i sentiments propis a partir d'un tema o motiu previs, utilitzant la pròpia presència en la imatge i la banda de so i emprant el llenguatge i els mitjans de producció amb rigor ètic i formal.
Expresar-se personalment mitjançant l'ús de la pròpia imatge i veu, alhora que es potencia la reflexió sobre la identitat visual i emocional.
Representar les pròpies idees i sentiments a través de la ficció.
Expresar-se a través de la veu i l'àudio, desenvolupant competències en la creació sonora i promovent l'ús responsable i ètic dels recursos sonors.
Reflexionar sobre la pròpia experiència i la seva representació audiovisual.

CE 3 Seleccionar i utilitzar les tècniques, eines i convencions del llenguatge i la producció audiovisual, tenint en compte tots els seus aspectes (guió, planificació, interpretació, enregistrament, edició, etc.), per realitzar creacions audiovisuals de manera col·lectiva i aprendre a desenvolupar-se en circumstàncies diverses.
CA 3.1 Confeccionar adequadament els equips de treball per a produccions audiovisuals col·lectives, identificant les diferents habilitats requerides i repartint les tasques amb criteri.

Comprendre de les diverses funcions en una producció audiovisual i la necessitat de repartir els rols clau segons les habilitats de cada membre (director, guionista, càmera, sonidista, editor, actors, etc.), promovent el treball en equip i la comunicació efectiva.
Planificar i coordinar amb el desenvolupament de les habilitats necessàries, per a la preproducció audiovisual (guió, localitzacions, pla de rodatge, pressupost, etc.).
Organitzar equips de treball amb eficàcia, basant-se en criteris objectius (habilitats i capacitats individuals), reflexionant sobre la importància d'una bona gestió d'equips i sobre l'equilibri de càrrega de treball dins l'equip.
CA 3.2 Planificar produccions audiovisuals determinant els mitjans i habilitats necessaris, tenint en compte tots els seus aspectes (guió, planificació, interpretació, enregistrament, edició,..., etc.), justificant raonadament la seva elecció i considerant els possibles imprevists i la manera de resoldre'ls.
Elaborar un pla de producció, desenvolupant la capacitat de planificar tots els aspectes d'una producció audiovisual, treballant l'organització i la previsió de problemes.
Crear un storyboard detallant cada escena amb els enquadraments, moviments de càmera, efectes visuals i sons, i altres detalls tècnics, per tal de visualitzar i planificar l'aspecte visual i tècnic de la producció.
Seleccionar i gestionar adequadament els recursos tècnics (càmeres, micròfons, il·luminació) i logístics (transports, permisos, disponibilitat d'actors), considerant les necessitats del projecte i la previsió de possibles imprevists.
Adaptar-se a limitacions econòmiques optimitzant els recursos disponibles (per exemple, reutilització de materials, cerca de localitzacions gratuïtes, treballar amb actors amateurs) i gestionar amb solucions creatives l'impacte d'aquestes limitacions en la qualitat final del projecte.
CA 3.3 Demostrar flexibilitat i habilitat per a resoldre els imprevists propis de les produccions audiovisuals, tenint-los en compte en la seva planificació i considerant de manera oberta les diferents possibilitats per a resoldre un problema sobrevingut.
Adaptar-se a situacions imprevistes, fomentant la flexibilitat i l'habilitat per trobar solucions ràpides i eficaces ajustant el pla de rodatge i oferint solucions creatives per mantenir la producció.
Pensar creativament i gestionar els recursos de manera eficient per resoldre errors sense comprometre la qualitat.
CA 3.4 Realitzar produccions audiovisuals de manera creativa, utilitzant correctament les tècniques, eines i convencions del llenguatge necessàries, valorant el treball col·laboratiu i intentant aconseguir un resultat final ajustat al projecte preparat prèviament.
Seguir el pla de producció i pla de rodatge establerts mentre es fan servir les tècniques audiovisuals correctes.
Promoure el treball en equip per tal d'aconseguir un resultat final que reflecteixi les idees del projecte original.
Valorar la importància de la coordinació d'equips per aconseguir un bon resultat.
Utilitzar eines audiovisuals amb creativitat.
Realitzar produccions audiovisuals en diferents formats: curtmetratge, documental, entrevista, videoclip, reportatge de notícies, anunci publicitari, etc.

CE 4 Determinar el públic destinatari d'una producció audiovisual, analitzant les seves característiques i atès el propòsit de l'obra, per adoptar el llenguatge, el format i els mitjans tècnics més adequats i seleccionar les vies de difusió més oportunes.
CA 4.1 Justificar l'elecció del llenguatge, el format i els mitjans tècnics en produccions audiovisuals, considerant prèviament el tipus de públic al qual es volen dirigir.
Adaptar les eleccions creatives i tècniques al públic destinatari, reflexionant sobre com el contingut audiovisual es personalitza per tenir més impacte.
Identificar els formats i mitjans tècnics adequats segons la plataforma i el públic, reflexionant sobre les estratègies comunicatives necessàries en funció del canal utilitzat.
Reflexionar sobre la importància del perfil de l'audiència en la presa de decisions per adaptar els continguts i produccions en funció del públic de les cadenes de televisió.
CA 4.2 Seleccionar les vies de difusió més adequades per a produccions audiovisuals, tenint en compte el seu propòsit, valorant de manera crítica i informada les possibilitats existents, utilitzant entorns segurs i respectant la propietat intel·lectual i els drets d'autor.
Analitzar críticament les opcions de distribució disponibles per a produccions audiovisuals i comprendre la

relació entre el contingut, el públic objectiu i la plataforma de difusió.
Adaptar la distribució en funció dels objectius i audiència de cada projecte.
Identificar les diferents llicències Creative Commons i drets d'autor.
Determinar l'adequació del tipus de llicència per a la distribució de les seves produccions, promovent un ús ètic.
Reconèixer les implicacions legals i ètiques en la gestió de drets i la protecció de la propietat intel·lectual en materials audiovisuals.
CA 4.3 Analitzar de manera oberta i respectuosa la recepció de les produccions audiovisuals presentades, comprovant l'adequació del llenguatge, el format i els mitjans tècnics de l'obra, com també de les vies de difusió, i extraient d'això un aprenentatge per al creixement creatiu.
Analitzar com les seves eleccions tècniques i creatives impacten en la recepció del públic de forma constructiva i autocrítica.
Reflexionar sobre la recepció i impacte emocional i social de les produccions audiovisuals.
Identificar els punts forts i àrees de millora de les seves pròpies creacions per fomentar el seu creixement creatiu.
Donar feedback als companys (coavaluació), sobre l'adequació del llenguatge, format, mitjans tècnics i vies de difusió, i reflexionar sobre com poden incorporar aquestes crítiques en futures produccions.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

FITES I CONTEMPORANEÏTAT DE LA FOTOGRAFIA I L'AUDIOVISUAL. FORMATS AUDIOVISUALS
Creació i evolució de la fotografia i el llenguatge audiovisual.
Principals corrents en fotografia i cinema.
La diversitat en les manifestacions fotogràfiques i audiovisuals contemporànies i del passat. Mitjans de comunicació convencionals i internet.
Principals formats audiovisuals: curt, mitjà i llargmetratge de ficció, curt, mitjà i llargmetratge documental, sèrie, assaig filmic, formats televisius, videoclip, fashion film, espot, vídeo educatiu, vídeo corporatiu/institucional, formats associats a les xarxes socials, etc. Aspectes formals més destacats.

ELEMENTS FORMALS I CAPACITAT EXPRESSIVA DE LA IMATGE FOTOGRÀFICA I EL LLENGUATGE AUDIOVISUAL
Pla (escala: valor expressiu) i presa, angulacions i moviments de càmera.
Exposició, enfocament, enquadrament, profunditat de camp, camp i fora de camp.
Conceptes bàsics sobre il·luminació.
Composició per a imatge fixa i en moviment.
Simbologia i psicologia del color. Exemples d'aplicació en grans obres del cinema i la fotografia.
Retoc digital.
Funcions de la imatge audiovisual.

NARRATIVA AUDIOVISUAL
El guió literari. Fases d'elaboració. Escena i seqüència dramàtica. L'escaleta.
El guió tècnic i l'storyboard.
La posada en escena: localitzacions, decorats (volumètrics i virtuals), caracterització, interpretació, il·luminació, moviment.
La banda de so: perspectiva sonora i possibilitats expressives.
El muntatge i la postproducció. Evolució i gramàtica.
Els llenguatges de la televisió i la publicitat.

LA PRODUCCIÓ AUDIOVISUAL. TÈNIQUES I PROCEDIMENTS

Equips humans de treball en la producció audiovisual: direcció, producció, cambra/fotografia, so, art, postproducció.
La distribució de tasques en la producció audiovisual: criteris de selecció a partir de les habilitats requerides.
Fases de treball: preproducció, rodatge i postproducció.
Estratègies de selecció de tècniques, eines i convencions audiovisuals.
Mitjans tècnics de realització: càmera i accessoris, microfonia, equip d'il·luminació.
Enregistrament de so, sincrònic i recreat.
Principals programaris d'edició no lineal.
Difusió de continguts audiovisuals: xarxes socials, sales comercials, espais d'exhibició alternatius, festivals cinematogràfics en línia i presencials, etc. Protecció de dades, propietat intel·lectual i drets d'autoria.
Tècniques i estratègies d'avaluació de les produccions audiovisuals.

Dibuix Artístic

En dibuixar, la mirada es converteix en observació precisa i contemplació que abstreu i sintetitza la realitat a través de l'expressió gràfica. El dibuix és, per tant, un procés interactiu d'observació, reflexió i representació. Un procés que requereix una tècnica inicial, conèixer els seus recursos i elements fonamentals, un exercici continu d'entrenament i pràctica.. El seu acompliment implica comprendre el seu llenguatge i com hi intervenen les formes i les seves relacions, les estructures, els volums, la perspectiva, les proporcions, el comportament de la llum i el color. Partint de la consideració del dibuix com un mètode de treball gairebé científic d'exploració i indagació, no convé oblidar els avanços que s'han aconseguit al llarg de la història ni les solucions que s'han aportat als problemes de formulació gràfica d'un entorn tridimensional. L'anàlisi de diferents obres ajuda a identificar els camins que ja s'han recorregut, de manera que els alumnes se'n poden servir en la seva incursió en el dibuix. El dibuix és un llenguatge universal que suposa una activitat intel·lectual com a mitjà d'anàlisi i coneixement. És el primer enllaç d'unió entre la idea i la seva representació gràfica, la qual cosa propicia que sigui l'origen de múltiples activitats creadores i resulti imprescindible en el desenvolupament de totes les altres arts, ja que és un pas previ en la resolució de projectes i propostes artístiques. Això fa que els tipus de dibuix i els seus àmbits d'aplicació siguin extensos i variats, amb àrees de coneixement molt diferents i amb necessitats formals i tècniques igualment diverses. Es constitueix com un llenguatge específic i complex que presenta múltiples possibilitats pràctiques, organitzatives i expressives.

No obstant això, el dibuix no sols és l'origen de múltiples activitats artístiques o una eina de coneixement, també és un instrument d'expressió i comunicació: en utilitzar-ho, es projecta una visió del món en la qual es combinen l'estudi atent i analític de la realitat i la reinvençió que en fa la imaginació. El dibuix, a més de servir per a realitzar les primeres exterioritzacions de pensaments i emocions, és íntim i directe, alliberador en la seva immediatesa; en definitiva, suposa un primer intent d'apropiació de l'espai. El traç i el gest revelen sens dubte una necessitat creativa. Aquesta necessitat i l'assimilació de la ubicació espacial han anat evolucionant al llarg de la història de la humanitat. El dibuix conté l'essència de l'ésser humà, és representatiu de la seva autora o autor i, en conseqüència, té un valor autònom com a obra d'art.

Tenint en compte tots aquests aspectes, la matèria de dibuix artístic presenta una sèrie de competències específiques que busquen assegurar l'adquisició dels coneixements, les destreses i les actituds necessàries per a la seva aplicació en diferents projectes i àmbits, descobrint el dibuix com a llenguatge gràfic i desenvolupant en l'alumnat la facultat de l'observació activa. Així mateix cerca promoure una sensibilitat estètica cap a les obres pròpies i les dels altres, tot descobrint el dibuix com a mitjà independent de l'expressió personal. Aquestes competències específiques emanen de les competències clau i els objectius establerts per a l'etapa de batxillerat, especialment, dels descriptors de la competència en consciència i expressió culturals, als quals s'afegeixen, entre altres, aspectes relacionats amb la comunicació verbal, la digitalització, la convivència democràtica, la interculturalitat o la creativitat. Aquestes competències estan dissenyades perquè diverses d'elles puguin treballar-se simultàniament, mitjançant un desenvolupament entrelaçat de la matèria, per la qual cosa l'ordre en el qual estan presentades no és vinculant. Els criteris d'avaluació, que es desprenen directament d'aquestes competències específiques, estan dissenyats per a comprovar el seu grau de consecució. per part de l'alumnat.

Quatre d'aquests es troben en els dos cursos: «Concepte i història del dibuix», que recull els sabers relacionats amb la concepció del dibuix i la seva evolució al llarg de la història, la seva presència en diferents obres artístiques i la seva importància i funcionalitat en molt diversos àmbits disciplinaris; «L'expressió gràfica i els seus recursos elementals», que conté els sabers relacionats amb la terminologia específica de la matèria, com també amb les tècniques i elements propis de l'expressió gràfica i el seu llenguatge; «La llum, el clarobscur i el color», que inclou els sabers relacionats amb el tractament de la llum i les dimensions i usos del clarobscur i el color; i «Projectes gràfics col·laboratius», que engloba aquells coneixements, destreses i actituds que és necessari posar en pràctica per a dur a terme projectes gràfics col·laboratius. Per part seva, els aspectes relacionats amb la percepció visual i els sistemes d'ordenació de l'espai, s'engloben, en Dibuix Artístic I, dins del bloc denominat «Percepció i ordenació de l'espai»; i, en Dibuix Artístic II, dins del bloc «Dibuix i espai», en el qual es recullen sabers relatius a la perspectiva, l'enquadrament o la relació de la naturalesa amb la geometria. Completen els blocs anteriors, «Tecnologies i eines digitals», del primer curs, que recull les eines digitals aplicades al dibuix, tant en el traçat com en l'edició, i «La figura humana», del segon curs, que conté els sabers relacionats amb la representació i la utilitat i funció de la figura humana

en el dibuix.

L'adquisició de les competències específiques de la matèria requereix unes situacions d'aprenentatge que permetin a l'alumnat explorar una àmplia gamma d'experiències d'expressió gràfica, utilitzant tant materials tradicionals i alternatius com eines i mitjans tecnològics. En el desenvolupament d'aquestes situacions, les competències específiques no han d'entendre's com a independents, sinó que han de treballar-se en el seu conjunt, la qual cosa requerirà l'activació, interrelacionada i progressivament complexa, dels coneixements, destreses i actituds propis de la matèria. Aquestes situacions han de proporcionar a l'alumnat un panorama ampli d'aplicacions formatives i professionals en les seves múltiples possibilitats. A més, per contribuir a una formació global, han d'incloure, de manera transversal, qüestions relacionades amb la sostenibilitat, la seguretat dels projectes, com també la prevenció i la gestió responsable dels residus, l'estudi de la toxicitat i l'impacte ambiental dels diferents materials artístics.

Finalment, cal afegir que l'ensenyament del dibuix artístic contribueix a la formació de l'alumnat en el desenvolupament de la sensibilitat artística i el gaudi estètic, la creativitat i l'expressivitat, sense oblidar el progrés en la capacitat d'observació, l'anàlisi i la reflexió sobre la realitat. Dibuixar conjuga tant la intuïció com la idea i el coneixement previs, fomentant una dinàmica creativa de retroalimentació que estimula el pensament divergent i facilita la connexió de la imaginació amb la realitat.

COMPETÈNCIES ESPECÍFIQUES

Contribució de les competències específiques a la matèria.

CE 1 Comprendre el dibuix com a forma de coneixement, comunicació i expressió, comparant l'ús que se'n fa en manifestacions culturals i artístiques de diferents èpoques, llocs i àmbits disciplinaris, i valorant la diversitat de significats que origina, per a apreciar la importància de la diversitat cultural i la rellevància de la conservació i la promoció del patrimoni.

Les societats realitzen representacions del món per diversos mitjans expressius, generant tant una identitat i un procés reflexiu propis com una pluralitat cultural i artística. En aquest sentit, el dibuix és una de les formes de pensament de tota societat, i per això, identificar la seva presència en les manifestacions culturals i artístiques de qualsevol lloc i època, com també en diferents àmbits disciplinaris, ajuda a l'alumnat a comprendre-ho com una eina universal de coneixement, comunicació i expressió. Al mateix temps, pot entendre la importància de la diversitat cultural com una font de riquesa, considerant la rellevància de la promoció i conservació del patrimoni. El fet de comparar i apreciar la pluralitat d'usos del dibuix en diferents àmbits, de forma raonada i compartida i mitjançant produccions orals, escrites o multimodals ha de promoure en els alumnes i alumnes la curiositat per conèixer i explorar els seus diferents llenguatges i tècniques, afavorint una anàlisi crítica i un judici propi sobre les seves funcions i intencionalitats que els permetin valorar la diversitat de significats als quals dona lloc, introduint el concepte de llibertat d'expressió.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CC1, CC3, CCEC1, CCEC2.

CE 2 Analitzar amb actitud crítica i reflexiva produccions plàstiques de diferents èpoques i estils, reconeixent el llenguatge, les tècniques i procediments, la funció significativa i l'expressivitat del dibuix que hi són presents per desenvolupar la consciència visual i el criteri estètic i ampliar les possibilitats de gaudi de l'art.

Una recepció artística completa requereix posicionar-se davant qualsevol proposta cultural, incloses les contemporànies, amb actitud oberta i amb el major coneixement possible del llenguatge, les tècniques i els recursos que són necessaris en tot procés creatiu. Reconèixer les dificultats que es plantegen al llarg d'aquest procés ajuda a valorar-lo. A més, l'anàlisi crítica i reflexiva de l'expressivitat gràfica i la funció significativa presents en tota producció plàstica ajuda a l'alumnat a utilitzar correctament la terminologia específica. Entre els exemples considerats s'ha d'incorporar la perspectiva de gènere i la perspectiva intercultural, amb èmfasi en l'estudi de produccions realitzades per dones i per persones de grups socials i poblacionals que sofreixen la discriminació racial, com també de la seva representació en l'art.

És un objectiu ineludible d'aquesta matèria conjugar l'anàlisi amb el coneixement, mantenint una postura oberta i respectuosa davant les dificultats oposades, afavorint d'aquesta manera l'adquisició d'una consciència visual i, en paral·lel, el desenvolupament d'un criteri estètic informat davant qualsevol

manifestació cultural o artística, augmentant així les possibilitats de gaudi en la recepció artística.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: : CCL1, CC1, CC3, CCEC1, CCEC2.

CE 3 Analitzar, interpretar i representar la realitat, utilitzant els recursos elementals i la sintaxi del dibuix, per oferir una visió pròpia d'aquesta realitat, potenciar la sensibilitat i afavorir el desenvolupament personal i artístic.

L'acció de dibuixar suposa una actitud d'obertura, una indagació sobre el món, al mateix temps que una reflexió sobre la pròpia interpretació que en fem. El dibuix és, doncs, un dels mitjans artístics més complets per comprendre, analitzar i interpretar la realitat, perquè, d'una banda, ens ofereix una visió objectiva de la mateixa i, per una altra, propicia l'expressió immediata i directa d'una visió subjectiva. Conèixer aquestes qualitats fa que l'alumnat el pugui utilitzar en l'exteriorització del seu pensament, afavorint així el seu desenvolupament personal i artístic.

Per tal de donar suport a aquest procés creatiu s'han de conèixer i explorar les possibilitats expressives dels recursos elementals propis del dibuix: punt, línia, forma i textura, com també la seva sintaxi. És molt important, igualment, la realització d'esbossos a partir de l'observació detallada de la realitat, per anar avançant cap a una expressió gràfica personal que pugui incloure les representacions de la imaginació. Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CPSAA1.1, CPSAA1.2, CC1, CC2, CCEC3.1.

CE 4 Experimentar amb diferents materials, tècniques i suports, incloent el propi cos, analitzant la seva importància en les propostes artístiques contemporànies, per descobrir el gest del dibuix i l'apropiació de l'espai com a mitjans d'autoexpressió i acceptació personal.

Al llarg de la història de l'art, els grans avanços i transformacions s'han produït per la incessant experimentació que els artistes han introduït en les seves obres, ja sigui quant als materials, tècniques i suports disponibles a cada moment, ja sigui quant a la representació de la tridimensionalitat o l'apropiació i ubicació en l'espai de la figura humana. Malgrat les grans diferències que poden trobar-se en les diferents èpoques i tendències artístiques, es repeteix el fet que la percepció i la representació de l'espai s'ha realitzat prenent la mesura de la figura humana com a referència d'escala i proporció. En algunes propostes artístiques contemporànies, el cos humà ha traspassat aquest límit de referència per convertir-se en el protagonista de la creació, com a suport i com a eina, portant l'expressivitat del gest i de la petjada artística al centre mateix de l'obra. Igualment, s'ha traspassat també el límit de la representació bidimensional de la tridimensionalitat per arribar a l'apropiació mateixa de l'espai, convertint-lo en el suport de la pròpia intervenció artística. Descobrir i explorar diferents formes d'expressió gràfica, incloses les que situen el cos humà en el seu centre, afavoreix l'autoexpressió i desenvolupa l'autoconfiança i l'acceptació personal. Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CPSAA5, CC1, CC3, CCEC1, CCEC3.1, CCEC3.2.

CE 5 Utilitzar la pràctica del dibuix com a mitjà d'expressió d'idees, opinions, sentiments i emocions, investigant els referents culturals i la seva influència en les creacions posteriors, per ampliar el repertori artístic i enriquir les produccions pròpies.

El dibuix constitueix un mitjà d'expressió d'idees, opinions, sentiments i emocions que ha anat evolucionant al llarg de la història. El coneixement i anàlisi de diferents manifestacions culturals i artístiques de qualsevol lloc i època afavoreixen que l'alumnat compregui les influències que unes propostes han tingut sobre unes altres, fins i tot prenent referents de cultures i disciplines diferents a les pròpies de la persona que cregui. Pot establir així connexions entre diferents tipus de llenguatges plàstics, visuals i audiovisuals (fotografia, còmic, cinema, publicitat, etc.) i explorar la presència del dibuix com a mitjà d'expressió en cadascun d'ells. Al mateix temps, l'alumnat es forja una cultura visual i descobreix els avanços en procediments o tècniques utilitzats en cada mitjà creatiu. A més, assimilant que tota creació artística nova mai no trenca totalment amb els referents previs, pot valorar la importància de la pràctica artística com a vehicle per expressar idees, opinions, sentiments i emocions al llarg de la història, i ajudar-se en això per tal d'enriquir les seves pròpies produccions.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: : CC1, CC3, CCEC1, CCEC2, CCEC3.1.

CE 6 Realitzar produccions gràfiques expressives i creatives, valorant la importància dels elements del llenguatge gràfic i la seva organització en la definició d'un estil personal, per a progressar en l'execució tècnica i en les qualitats comunicatives i expressives de les produccions pròpies.

El dibuix parteix de l'observació precisa i activa de la realitat, per la qual cosa és fonamental entendre com funciona la percepció visual de la qual partim, les seves lleis i principis, i l'organització dels elements en l'espai. El coneixement i l'ús dels elements del llenguatge gràfic, les seves formes, signes, possibilitats expressives i efectes visuals, faciliten a l'alumnat la construcció d'un mecanisme de treball amb el dibuix com a base. Això els permet comprendre les imatges, les seves estructures i la seva composició. El dibuix es

converteix així en un mètode d'anàlisi de les formes, on es mostra el més destacat dels objectes, que al mateix temps es descobreixen davant nosaltres en tota la seva veritat, revelant allò que passava desapercebut. Com tot mètode, el dibuix necessita una constància en el treball. Només dibuixant s'arriben a aconseguir la destresa i l'habilitat necessàries per a emprar-ho en els nostres projectes.

El dibuix és, al mateix temps, mètode de coneixement i mètode d'expressió. En avançar en la seva pràctica, el traç i el gest es tornen més personals, arribant a convertir-se en petjades expressives i comunicatives amb les quals s'exterioritzen el món interior i la pròpia visió de la realitat.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CPSAA1.1, CPSAA5, CCEC3.2, CCEC4.1, CCEC4.2.

CE 7 Experimentar amb les tècniques pròpies del dibuix, identificant les eines, mitjans i suports necessaris i analitzant el seu possible impacte ambiental, per a integrar-les de manera creativa i responsable en la realització de produccions gràfiques.

Per tal que l'alumnat pugui experimentar amb les tècniques del dibuix, tant tradicionals com digitals, ha d'adquirir els sabers necessaris sobre una àmplia varietat d'eines, mitjans i suports. Una vegada identificades les seves possibilitats d'ús i d'expressió, serà capaç de seleccionar aquells més adequats a les seves finalitats a cada moment, experimentant-hi i explorant solucions alternatives en les representacions gràfiques que se li plantegin. En aquest terreny, també és important que conegui l'impacte ambiental dels materials que empra tant pel que fa a la seva producció com a la gestió dels desfets que produeix; tot això amb la finalitat d'adoptar pràctiques de treball sostenibles, segures i responsables.

Reconèixer el dibuix no tan sols com un mètode d'anàlisi, sinó també com un llenguatge creatiu, comporta comprendre els diferents nivells d'iconicitat que es poden donar en les representacions gràfiques, com també els valors expressius del clarobscur i el color. Per crear produccions gràfiques que resolguin aquests plantejaments de forma ajustada a la intenció inicial, però sense tancar-se a possibles modificacions que les enriqueixin durant el procés creatiu, l'alumnat ha de seleccionar i aplicar les tècniques més adequades, cercant a més un ús creatiu, responsable, segur i sostenible de les mateixes per aconseguir resultats personals.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM1, CD2, CPSAA5, CC1, CC4, CE1, CCEC4.1, CCEC4.2.

CE 8 Adaptar els coneixements i destreses adquirits, desenvolupant la retentiva i la memòria visual, per a respondre amb creativitat i eficàcia a nous desafiaments de representació gràfica.

L'observació conscient de l'entorn, per abstrure i seleccionar el més representatiu, és fonamental en el procés de representació gràfica de la realitat. El que es percep no és més que la reconstrucció que fa el cervell de la informació rebuda, i en aquesta reconstrucció intervé com a factor fonamental la memòria visual, entesa com la capacitat de recordar imatges. Quan es dibuixa del natural, s'ha d'observar, analitzar i retenir la informació que es vol traslladar al dibuix, i per a això s'exerciten la memòria visual i la retentiva, destreses fonamentals en l'expressió gràfica. A través de l'enquadrament i l'encaix s'organitza aquesta informació en el suport triat i s'estableixen proporcions, tenint en compte la perspectiva, tant en les formes i objectes com en l'espai que els envolta, processos que posen en joc els coneixements i destreses adquirits per l'alumnat.

A més, en el procés de dibuixar intervenen la imaginació, records i imatges mentals, i és per això que, en les produccions gràfiques, es transmeten tant la visió i interpretació exterior del món com la interior, propiciant-se una expressió personal i diferenciada de la resta.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CPSAA1.1, CPSAA5, CC1, CCEC4.1, CCEC4.2.

CE 9 Crear projectes gràfics col·laboratius, contribuint de manera creativa a la seva planificació i realització i adaptant el disseny i el procés a les característiques pròpies d'un àmbit disciplinar, per descobrir possibilitats de desenvolupament acadèmic i professional i apreciar l'enriquiment que suposen les propostes compartides.

El dibuix és present en múltiples àmbits disciplinaris, com ara el disseny, l'arquitectura, la ciència, la literatura o l'art. Dissenyar creativament un projecte concret, de manera col·laborativa i amb una finalitat definida, requereix establir una planificació adequada, una organització i un repartiment de tasques coherent, entenent que crear qualsevol projecte gràfic ajustat a un àmbit disciplinar concret suposa, a més d'un enriquiment, assumir riscos i reptes. L'alumnat n'ha de ser conscient i ha de tenir present en tot moment la intenció última del projecte que està creant. El treball col·laboratiu a més li permet l'assumpció de diferents rols i responsabilitats, i contribueix al fet que aprengui a respectar les opinions de la resta. En el

desenvolupament dels projectes gràfics, a més, haurà de fer front a les possibles dificultats i canvis exigits per les circumstàncies o pel propi disseny de la producció, augmentant la seva resiliència i aprenent a adaptar la planificació inicial als imprevists que puguin sorgir.

Finalment, avaluar les diverses fases i el resultat del projecte, descobrint els possibles errors i els encerts, facilita processos posteriors de creació i elaboració, tot permetent introduir alternatives i propostes diverses, al mateix temps que desenvolupa en els alumnes una major seguretat en la seva capacitat d'afrontar pròxims reptes tant acadèmics com professionals.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM2, STEM3, CPSAA3.1, CPSAA4, CE1, CE3, CCEC4.1, CCEC4.2.

Dibuix Artístic I

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Comprendre el dibuix com a forma de coneixement, comunicació i expressió, comparant l'ús que se'n fa en manifestacions culturals i artístiques de diferents èpoques, llocs i àmbits disciplinaris, i valorant la diversitat de significats que origina, per a apreciar la importància de la diversitat cultural i la rellevància de la conservació i la promoció del patrimoni.
CA 1.1 Identificar el dibuix com a forma de coneixement, comunicació i expressió, reflexionant amb iniciativa sobre la seva presència en diferents manifestacions culturals i artístiques i comparant de forma autònoma el seu ús en aquestes.
Identificar el dibuix com a forma de coneixement, comunicació i expressió.
Reflexionar de manera independent sobre la presència del dibuix en diverses manifestacions culturals i artístiques.
Comparar de forma autònoma l'ús de dibuix en diferents manifestacions culturals i artístiques.
CA 1.2 Comparar les múltiples funcions del dibuix a través d'una anàlisi autònoma del seu ús en produccions de distints àmbits disciplinaris.
CA 1.3 Relacionar la pluralitat cultural i artística amb la llibertat d'expressió, argumentant l'opinió pròpia de forma activa, compromesa i respectuosa, i analitzant els usos del dibuix en diverses manifestacions artístiques.
Relacionar la pluralitat cultural i artística amb la llibertat d'expressió.
Argumentar la pròpia opinió de forma activa, compromesa i respectuosa amb la llibertat d'expressió i amb la pluralitat cultural i artística.
Analitzar els usos del dibuix en diverses manifestacions artístiques.
CE 2 Analitzar amb actitud crítica i reflexiva produccions plàstiques de diferents èpoques i estils, reconeixent el llenguatge, les tècniques i procediments, la funció significativa i l'expressivitat del dibuix que hi són presents per desenvolupar la consciència visual i el criteri estètic i ampliar les possibilitats de gaudi de l'art.
CA 2.1 Analitzar el llenguatge, les tècniques i procediments del dibuix en diferents propostes plàstiques, entenent els canvis que s'han produït en les tendències al llarg de la història i utilitzant la terminologia específica més adequada.
Analitzar amb actitud crítica i reflexiva el llenguatge, les tècniques i procediments del dibuix en diferents propostes plàstiques de diferents èpoques i estils.
Entendre el canvis que s'han produït en les tendències al llarg de la història.
Utilitzar una terminologia específica adequada en l'anàlisi de produccions artístiques de diferents èpoques i estils.
CA 2.2 Analitzar diferents manifestacions culturals i artístiques, comprenent la funció que hi exerceix el dibuix i valorant l'enriquiment que suposen els reptes creatius i estètics per a la societat.
Analitzar diferents manifestacions culturals i artístiques.

Comprendre la funció que exerceix el dibuix en diferents manifestacions artístiques i culturals com la pintura, l'escultura, l'arquitectura, el disseny, entre d'altres.
Comprendre i valorar la funció expressiva del dibuix en les diferents produccions plàstiques de diferents estils i èpoques.
Valorar l'enriquiment que suposen els reptes creatius i estètics per a la societat.

CE 3 Analitzar, interpretar i representar la realitat, utilitzant els recursos elementals i la sintaxi del dibuix, per oferir una visió pròpia d'aquesta realitat, potenciar la sensibilitat i afavorir el desenvolupament personal i artístic.
CA 3.1 Experimentar amb sensibilitat les possibilitats expressives dels recursos elementals del dibuix (punt, línia, forma) i de la seva sintaxi, i millorar el procés de creació gràfica.
Experimentar amb sensibilitat les possibilitats expressives dels recursos elementals del dibuix (punt, línia, forma) i de la seva sintaxi.
Millorar el procés de creació gràfica.
CA 3.2 Analitzar, interpretar i representar gràficament la realitat mitjançant esbossos, tot utilitzant les eines adequades i desenvolupant una expressió pròpia, espontània i creativa.
Analitzar la realitat mitjançant esbossos, utilitzant les eines adequades en cada cas.
Interpretar la realitat mitjançant esbossos, utilitzant les eines adequades en cada cas.
Representar gràficament la realitat mitjançant esbossos, utilitzant les eines adequades en cada cas.
Desenvolupar una expressió pròpia, espontània i creativa.

CE 4 Experimentar amb diferents materials, tècniques i suports, incloent el propi cos, analitzant la seva importància en les propostes artístiques contemporànies, per descobrir el gest del dibuix i l'apropiació de l'espai com a mitjans d'autoexpressió i acceptació personal.
CA 4.1 Aportar una petjada i gest propis a la realització de dibuixos, combinant l'ús tradicional de materials, tècniques i suports amb la manipulació personal.
Aportar una petjada i gest propis a la realització de dibuixos propis.
Combinar l'ús tradicional dels materials, tècniques i suports amb la manipulació personal, és a dir afegint-hi una adaptació o toc propi per personalitzar el resultat final.
Descobrir el gest del dibuix i l'apropiació de l'espai com a mitjans d'autoexpressió i acceptació personal.
CA 4.2 Realitzar composicions bidimensionals, figuratives o abstractes, explorant la percepció i ordenació de l'espai i indagant sobre la representació del cos humà i la seva possible utilització com a suport o com a eina gràfica.
Realitzar composicions bidimensionals, figuratives o abstractes.
Explorar la percepció i l'ordenació de l'espai.
Experimentar amb la representació del cos humà i la seva possible utilització com a suport o eina gràfica.

CE 5 Utilitzar la pràctica del dibuix com a mitjà d'expressió d'idees, opinions, sentiments i emocions, investigant els referents culturals i la seva influència en les creacions posteriors, per ampliar el repertori artístic i enriquir les produccions pròpies.
CA 5.1 Identificar els referents artístics d'una obra determinada, descrivint la influència que exerceixen i les relacions que s'hi estableixen.
CA 5.2 Expressar idees, opinions, sentiments i emocions a través de creacions gràfiques i dibuixos propis, incorporant, de forma guiada, procediments o tècniques utilitzats en referents artístics d'interès per a l'alumnat.
Expressar idees, opinions, sentiments i emocions a través de dibuixos i creacions gràfiques pròpies.
Incorporar, de forma guiada, procediments o tècniques utilitzats en referents artístics d'interès per als alumnes.

CE 6 Realitzar produccions gràfiques expressives i creatives, valorant la importància dels elements del llenguatge gràfic i la seva organització en la definició d'un estil personal, per a progressar en l'execució tècnica i en les qualitats comunicatives i expressives de les produccions pròpies.

CA 6.1 Emprar amb intencions comunicatives o expressives els mecanismes de la percepció visual, les seves lleis i principis, com també la composició i l'ordenació d'elements en l'espai, mostrant interès en les seves aplicacions.
Emprar amb intencions comunicatives o expressives els mecanismes de la percepció visual, les seves lleis i principis.
Emprar amb intencions comunicatives o expressives la composició i l'ordenació d'elements en l'espai.
Mostrar interès en les aplicacions dels mecanismes de la percepció visual, les seves lleis i principis, la composició i l'ordenació d'elements en l'espai.
CA 6.2 Expressar a través del traç i el gest del dibuix una visió pròpia de la realitat o del món interior, experimentant amb els elements del llenguatge gràfic, les seves formes, signes, possibilitats expressives i efectes visuals.
Expressar a través del traç i el gest del dibuix una visió pròpia de la realitat o del món interior.
Experimentar amb els elements del llenguatge gràfic, les seves formes, signes, possibilitats expressives i efectes visuals.

CE 7 Experimentar amb les tècniques pròpies del dibuix, identificant les eines, mitjans i suports necessaris i analitzant el seu possible impacte ambiental, per a integrar-les de manera creativa i responsable en la realització de produccions gràfiques.
CA 7.1 Proposar diferents solucions gràfiques a una mateixa proposta visual, utilitzant diferents nivells d'iconicitat, identificant les eines, mitjans i suports necessaris i justificant raonada i respectuosament l'elecció realitzada.
Proposar diferents solucions gràfiques a una mateixa proposta visual, utilitzant diferents nivells d'iconicitat.
Identificar les eines, mitjans i suports necessaris per a una creació gràfica.
Justificar raonada i respectuosament l'elecció realitzada.
CA 7.2 Seleccionar i utilitzar amb destresa les eines, mitjans i suports més adequats a la intenció creativa, emprant els valors expressius de tècniques com el clarobscur i el color en una interpretació gràfica personal de la realitat.
Seleccionar i utilitzar amb destresa les eines, mitjans i suports més adequats a la intenció creativa.
Emprar els valors expressius de tècniques com el clarobscur i el color en una interpretació gràfica personal de la realitat.
CA 7.3 Investigar de manera activa i oberta sobre la presència de tecnologies digitals en referents artístics contemporanis, integrant-les en el procés creatiu i expressiu propi.
Investigar de manera activa i oberta sobre la presència de tecnologies digitals en referents artístics contemporanis.
Integrar les tecnologies digitals en el propi procés creatiu.

CE 8 Adaptar els coneixements i destreses adquirits, desenvolupant la retentiva i la memòria visual, per a respondre amb creativitat i eficàcia a nous desafiaments de representació gràfica.
CA 8.1 Representar gràficament el model escollit a partir del seu estudi i anàlisi, tot seleccionant i fent abstracció de les seves característiques més representatives.
Representar gràficament el model escollit a partir del seu estudi i anàlisi.
Seleccionar i fer abstracció de les característiques més representatives d'un model gràfic escollit.
CA 8.2 Utilitzar l'enquadrament, l'encaix i la perspectiva en la resolució de problemes de representació gràfica, tot analitzant tant els diferents volums com l'espai que completa el conjunt.
Utilitzar l'enquadrament en la resolució de problemes de representació gràfica.
Utilitzar l'encaix en la resolució de problemes de representació gràfica.
Utilitzar la perspectiva en la resolució de problemes de representació gràfica.
Analitzar els diferents volums i l'espai que completa el conjunt en la resolució de problemes de representació gràfica.

CE 9 Crear projectes gràfics col·laboratius, contribuint de manera creativa a la seva planificació i realització i adaptant el disseny i el procés a les característiques pròpies d'un àmbit disciplinar, per descobrir possibilitats de desenvolupament acadèmic i professional i apreciar l'enriquiment que suposen

les propostes compartides.
CA 9.1 Planificar projectes gràfics col·laboratius senzills, identificant l'àmbit disciplinar en què es desenvoluparan, i organitzant i distribuint les tasques de manera adequada.
Planificar projectes gràfics col·laboratius senzills
Identificar l'àmbit disciplinar en què es desenvoluparan els projectes gràfics col·laboratius.
Organitzar i distribuir les tasques de manera adequada
CA 9.2 Realitzar projectes gràfics col·laboratius emmarcats en un àmbit disciplinar concret, utilitzant amb interès els valors expressius del dibuix artístic i els seus recursos.
Realitzar projectes gràfics col·laboratius emmarcats en un àmbit disciplinar concret.
Utilitzar amb interès els valors expressius del dibuix artístic i els seus recursos.
CA 9.3 Analitzar les dificultats sorgides en la planificació i realització de projectes gràfics compartits, entenent aquest procés com un instrument de millora del resultat final.
Analitzar les dificultats sorgides en la planificació i realització de projectes gràfics compartits.
Entendre el procés d'anàlisi de les dificultats com un instrument de millora del resultat final.
CA 9.4 Identificar possibilitats de desenvolupament acadèmic i professional relacionades amb el dibuix artístic, comprenent les oportunitats que ofereix i el valor afegit de la creativitat en els estudis i en el treball, expressant l'opinió pròpia de forma raonada i respectuosa.
Identificar possibilitats de desenvolupament acadèmic i professional relacionades amb el dibuix artístic i comprendre les oportunitats que ofereix.
Comprendre el valor afegit de la creativitat en els estudis i en el treball
Expressar l'opinió pròpia de forma raonada i respectuosa.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. CONCEPTE I HISTÒRIA DEL DIBUIX
El dibuix com a procés interactiu d'observació, reflexió, imaginació, representació i comunicació.
Les diferents funcions del dibuix. Reconeixement dels seus camps d'actuació en relació a la diversitat d'intencions comunicatives (analítica, descriptiva, expressiva...)
El dibuix com a llenguatge universal.
El dibuix en l'art: des de l'Antiguitat fins al Romanticisme. Obres més representatives de diferents artistes.
El dibuix com a part de múltiples processos artístics. Àmbits disciplinaris: arts plàstiques i visuals, disseny, arquitectura, ciència i literatura.
Àmbits del dibuix: Dibuix analític, Dibuix científic, Il·lustració, Dibuix tècnic, etc.

B. L'EXPRESSIÓ GRÀFICA I ELS SEUS RECURSOS
Terminologia i materials del dibuix.
Els diferents tipus de dibuix (apunt, esbós, esquema, estudi, croquis) i els seus àmbits d'aplicació.
El paper: tipus i característiques diferenciadores en funció del seu gramatge i qualitat superficial. Elecció del suport més adequat en funció de la tècnica i finalitat comunicativa.
Conceptes bàsics (pigment, aglutinant, dissolvent) i classificació dels materials en les tècniques seques, humides i grasses.
El punt i les seves possibilitats plàstiques i expressives. Les funcions del punt com a element morfològic elemental. Yayoi Kusama, Emily Kame Kngwarreye, Seurat Y Kandinsky, entre d'altres.
La línia com a element configurador de formes planes i volums en l'espai.
Tipus de línies i traços. Línia de contorn, línia modulada, de relleu, trencada, tramats.
Possibilitats expressives de la línia.
Les trames. Generació de volums i textures.
La forma: concepte, components, tipologia, aplicacions i combinacions. Diferències entre forma i estructura

formal. Classificació de les formes atenent les seves dimensions, configuració i origen.
Nivells d'iconicitat de la imatge.
L'esbós. Introducció a l'encaix. Diferents mètodes d'encaix en el dibuix: Visor, quadrícula, caixes, reducció a formes geomètriques simples, etc.
Tècniques gràfiques i plàstiques, seques i humides.
Composició, instruments d'aplicació i propietats d'alguns dels materials de tècnica humida. Experimentar les diverses característiques plàstiques del gouache, la tinta o l'aquarel·la.
Composició i propietats d'alguns dels materials de tècnica seca. Experimentació sobre les possibilitats tècniques i expressives del grafit, el llapis de color, el carbonet, el llapis carbó i la barra conté, mitjançant les variacions intencionades en l'ús del material i l'ús de diferents traços.
Materials gràficoplàstics. Seguretat, toxicitat, impacte mediambiental. Sostenibilitat. Ús responsable dels materials advertint de la possible toxicitat i de l'impacte mediambiental que poden tenir. Alternatives no tòxiques i/o respectuoses amb el medi ambient.

C. PERCEPCIÓ I ORDENACIÓ DE L'ESPAI
Fonaments de la percepció visual.
Principis de la psicologia de la Gestalt. Les lleis visuals de la Gestalt (de contrast, de continuïtat, de tancament, de simetria, de semblança, de proximitat, etc)
Il·lusions òptiques.
La composició com a mètode. L'equilibri compositiu. Direccions visuals. Aplicacions.
Factors que intervenen en la composició: format, esquema compositiu, orientació de les formes, pes i direccions visuals.
L'enquadrament i les relacions entre fons-figura i format.
Equilibri compositiu, estàtic i dinàmic..
Els sistemes d'ordenació en la sintaxi visual. Les lleis compositives: llei de la balança, llei de compensació de masses, llei de terços, simetries i ritmes. Aplicacions.
Introducció a la representació de l'espai mitjançant la perspectiva.
El concepte de perspectiva i la seva aplicació al dibuix artístic en la representació de formes tridimensionals i espais.
La perspectiva, recorregut a través de la Història del dibuix.
Introducció al sistema axonòmic. Representació de formes geomètriques tridimensionals bàsiques.
Introducció al sistema cònic. Cònica frontal i cònica obliqua. Representació de formes geomètriques tridimensionals bàsiques.

D. LA LLUM, EL CLAROBSCUR I EL COLOR
La llum i el volum. Relació entre llum, ombra i volum.
Tipus de llum i il·luminació. Llum natural, llum artificial, llum directa i indirecta, llum difosa. Tonalitats de la llum.
Ombra pròpia i ombra projectada. Ombra i textura. L'ombra segons les direccions de la llum.
Valoració tonal i clarobscur. Gradacions tonals. Tenebrisme. Caravaggio, Zurbarán,...
Naturalisme, percepció, psicologia i simbologia del color.
Monocromia, bicromia i tricromia. Aplicacions bàsiques del color en el dibuix.

E. TECNOLOGIES I EINES DIGITALS
Suports virtuals i eines digitals. Relació amb diferents àrees del disseny, arquitectura, fotografia, animació, cinema o art contemporani.
Dibuix vectorial. Programari específic per al dibuix vectorial.
Eines d'edició d'imatges per a l'expressió artística. Imatge rasteritzada o de mapa de bits. Definició i nocions d'ús per a la modificació estructural i estètica de les imatges.
Programes de pintura i dibuix digital. Definició, avantatges gràfics de cadascun i nocions d'ús.

F. PROJECTES GRÀFICS COL·LABORATIUS
La distribució de tasques en els projectes gràfics col·laboratius: criteris de selecció a partir de les habilitats requerides i de les necessitats del projecte. Nocions bàsiques.
Fases dels projectes gràfics. Anàlisi, esbós, desenvolupament, presentació i avaluació.
Estratègies de selecció de tècniques, eines, mitjans i suports del dibuix adequats a diferents disciplines.
Definició del problema o necessitat a resoldre, públic potencial del projecte, mitjans disponibles, i destreses adquirides i condicionants temporals.
Estratègies d'avaluació de les fases i els resultats de projectes gràfics. L'error com a oportunitat de millora i aprenentatge.

Dibuix Artístic II

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Comprendre el dibuix com a forma de coneixement, comunicació i expressió, comparant l'ús que se'n fa en manifestacions culturals i artístiques de diferents èpoques, llocs i àmbits disciplinaris, i valorant la diversitat de significats que origina, per a apreciar la importància de la diversitat cultural i la rellevància de la conservació i la promoció del patrimoni.
CA 1.1 Identificar la presència del dibuix en diferents manifestacions culturals i artístiques, establint amb criteri propi les seves relacions i valorant-lo com a eina d'expressió.
Identificar la presència del dibuix en diferents manifestacions culturals i artístiques establint amb criteri propi les seves relacions.
Valorar el dibuix com a eina d'expressió.
CA 1.2 Explicar les múltiples funcions del dibuix a través de l'anàlisi autònoma de produccions de diferents àmbits disciplinaris.
CA 1.3 Defensar la importància de la llibertat d'expressió per a la pluralitat cultural i artística, a través d'un discurs raonat i argumentat de manera activa, compromesa i respectuosa.
Defensar la importància de la llibertat d'expressió per a la pluralitat cultural i artística, a través d'un discurs raonat.
Argumentar de manera activa, compromesa i respectuosa un discurs que defensi la importància de la llibertat d'expressió per a la pluralitat cultural i artística.
CE 2 Analitzar amb actitud crítica i reflexiva produccions plàstiques de diferents èpoques i estils, reconeixent el llenguatge, les tècniques i procediments, la funció significativa i l'expressivitat del dibuix que hi són presents per desenvolupar la consciència visual i el criteri estètic i ampliar les possibilitats de gaudi de l'art.
CA 2.1 Analitzar el llenguatge, les tècniques i procediments, la funció i l'expressivitat del dibuix en diferents produccions plàstiques, incloent les contemporànies, utilitzant la terminologia específica més adequada i identificant amb actitud oberta les intencionalitats dels seus missatges.
Analitzar el llenguatge, les tècniques i procediments, la funció i l'expressivitat del dibuix en diferents produccions plàstiques de diferents èpoques i estils.
Utilitzar una terminologia específica adequada en l'anàlisi de produccions plàstiques de diferents èpoques i estils.
Identificar amb actitud oberta les intencionalitats dels missatges en diferents produccions plàstiques de diferents èpoques i estils.
CA 2.2 Explicar de forma raonada l'elecció del dibuix com a eina d'expressió i transmissió de significats en diferents manifestacions culturals i artístiques.
CE 3 Analitzar, interpretar i representar la realitat, utilitzant els recursos elementals i la sintaxi del dibuix, per oferir una visió pròpia d'aquesta realitat, potenciar la sensibilitat i afavorir el desenvolupament

personal i artístic.
CA 3.1 Recrear gràficament la realitat mitjançant esbossos, partint tant de l'observació detallada com de la pròpia imaginació i utilitzant una expressió personal i espontània.
Recrear gràficament la realitat mitjançant esbossos, partint de l'observació detallada.
Recrear gràficament la realitat mitjançant esbossos, partint de la pròpia imaginació.
Utilitzar una expressió personal i espontània en la recreació de la realitat mitjançant esbossos.
CA 3.2 Analitzar, interpretar i representar la realitat a partir d'obres gràfiques que explorin les possibilitats expressives de formes i textures, emprant amb correcció i destresa els recursos del dibuix.
Analitzar la realitat a partir d'obres gràfiques que explorin les possibilitats expressives de formes i textures.
Interpretar la realitat a partir d'obres gràfiques que explorin les possibilitats expressives de formes i textures.
Representar la realitat a partir d'obres gràfiques que explorin les possibilitats expressives de formes i textures.
Emprar amb correcció i destresa els recursos del dibuix en les obres gràfiques pròpies.

CE 4 Experimentar amb diferents materials, tècniques i suports, incloent el propi cos, analitzant la seva importància en les propostes artístiques contemporànies, per descobrir el gest del dibuix i l'apropiació de l'espai com a mitjans d'autoexpressió i acceptació personal.
CA 4.1 Usar el dibuix com a mitjà d'expressió, experimentant amb diferents materials, tècniques i suports, integrant-los en les produccions plàstiques pròpies i incorporant les possibilitats que ofereix el cos humà com a recurs.
Usar el dibuix com a mitjà d'expressió.
Experimentar amb diferents materials, tècniques i suports.
Integrar diferents materials, tècniques i suports en les produccions plàstiques pròpies
Incorporar les possibilitats que ofereix el cos humà com a recurs.
CA 4.2 Recrear gràficament l'espai tridimensional, en produccions artístiques bidimensionals o tridimensionals, utilitzant diversos materials, tècniques i suports i experimentant de manera oberta amb els efectes perspectius de profunditat.
Recrear gràficament l'espai tridimensional en produccions artístiques bidimensionals o tridimensionals.
Utilitzant diversos materials, tècniques i suports.
Experimentar de manera oberta amb els efectes perspectius de profunditat
CA 4.3 Analitzar la importància del cos humà en les propostes artístiques contemporànies, estudiant els diferents materials, tècniques i suports utilitzats.
Analitzar la importància del cos humà en les propostes artístiques contemporànies
Estudiar els diferents materials, tècniques i suports utilitzats en les propostes artístiques contemporànies

CE 5 Utilitzar la pràctica del dibuix com a mitjà d'expressió d'idees, opinions, sentiments i emocions, investigant els referents culturals i la seva influència en les creacions posteriors, per ampliar el repertori artístic i enriquir les produccions pròpies.
CA 5.1 Descriure els referents artístics presents en obres contemporànies, explicant la influència que exerceixen i les relacions que s'hi estableixen i reconeixent la importància de l'herència cultural.
Descriure els referents artístics presents en obres contemporànies.
Explicar la influència que exerceixen els referents artístics en obres contemporànies i les relacions que s'estableixen.
Reconèixer la importància de l'herència cultural.
CA 5.2 Expressar idees, opinions, sentiments i emocions propis en la pràctica artística, prenent com a punt de partida l'exploració de l'entorn i d'obres artístiques d'interès personal.
Expressar idees, opinions, sentiments i emocions propis en la pràctica artística.
Prendre com a punt de partida l'exploració de l'entorn i d'obres artístiques d'interès personal.

CE 6 Realitzar produccions gràfiques expressives i creatives, valorant la importància dels elements del llenguatge gràfic i la seva organització en la definició d'un estil personal, per a progressar en l'execució tècnica i en les qualitats comunicatives i expressives de les produccions pròpies.
CA 6.1 Representar gràficament les formes, les seves possibles combinacions i els espais negatius i positius presents en entorns urbans o naturals, a partir un estudi dels mateixos intencionat i selectiu.
CA 6.2 Expressar a través del traç i el gest del dibuix una visió pròpia de la realitat o del món interior amb un traç i un gest personals, usant els elements del llenguatge gràfic, les seves formes, signes, possibilitats expressives i efectes visuals.
Expressar a través del traç i el gest del dibuix una visió pròpia de la realitat o del món interior amb un traç i un gest personals.
Usar els elements del llenguatge gràfic, les seves formes, signes, possibilitats expressives i efectes visuals.

CE 7 Experimentar amb les tècniques pròpies del dibuix, identificant les eines, mitjans i suports necessaris i analitzant el seu possible impacte ambiental, per a integrar-les de manera creativa i responsable en la realització de produccions gràfiques.
CA 7.1 Plantejar solucions alternatives en la representació de la realitat, amb diferents nivells d'iconicitat, mostrant un pensament divergent, utilitzant adequadament les eines, mitjans i suports seleccionats, analitzant el seu possible impacte ambiental i cercant activament un resultat final ajustat a les intencions expressives pròpies.
Plantejar solucions alternatives en la representació de la realitat, amb diferents nivells d'iconicitat.
Mostrar un pensament divergent.
Utilitzar adequadament les eines, mitjans i suports seleccionats.
Analitzar el possible impacte ambiental de les eines, mitjans i suports seleccionats.
Cercar activament un resultat final ajustat a les intencions expressives pròpies.
CA 7.2 Seleccionar i utilitzar amb destresa i de manera creativa les eines, mitjans i suports més adequats a la intenció personal, emprant els valors expressius del clarobscur i el color en les interpretacions gràfiques pròpies de la realitat i la representació del món interior.
Seleccionar i utilitzar amb destresa i de manera creativa les eines, mitjans i suports més adequats a la intenció personal.
Emprar els valors expressius del clarobscur en les interpretacions gràfiques pròpies de la realitat i la representació del món interior.
Emprar els valors expressius del color en les interpretacions gràfiques pròpies de la realitat i la representació del món interior.
CA 7.3 Emprar creativament les tecnologies digitals en produccions gràfiques, integrant-les en el procés creatiu i expressiu propi.
Emprar creativament les tecnologies digitals en produccions gràfiques.
Integrar les tecnologies digitals en el procés creatiu i expressiu propi.

CE 8 Adaptar els coneixements i destreses adquirits, desenvolupant la retentiva i la memòria visual, per a respondre amb creativitat i eficàcia a nous desafiaments de representació gràfica.
CA 8.1 Interpretar gràficament la realitat observada, abstraient la informació rebuda i desenvolupant la retentiva i la memòria visual.
Interpretar gràficament la realitat observada.
Abstreure la informació rebuda de la realitat observada.
Desenvolupar la retentiva i la memòria visual.
CA 8.2 Aconseguir efectes perspectius de profunditat en representacions gràfiques personals i creatives, ateses les proporcions i els contrastos lumínics i valorant la perspectiva com un mètode per a recrear la tridimensionalitat.
Aconseguir efectes perspectius de profunditat en representacions gràfiques personals i creatives, ateses les proporcions i els contrastos lumínics.
Valorar la perspectiva com un mètode per a recrear la tridimensionalitat.

CE 9 Crear projectes gràfics col·laboratius, contribuint de manera creativa a la seva planificació i realització i adaptant el disseny i el procés a les característiques pròpies d'un àmbit disciplinar, per descobrir possibilitats de desenvolupament acadèmic i professional i apreciar l'enriquiment que suposen les propostes compartides.
CA 9.1 Planificar produccions gràfiques de manera col·laborativa, adaptant el disseny i el procés a l'àmbit disciplinar triat, i organitzant i distribuint les tasques de manera adequada.
Planificar produccions gràfiques de manera col·laborativa.
Adaptar el disseny i el procés a l'àmbit disciplinar triat.
Organitzar i distribuir les tasques de manera adequada.
CA 9.2 Realitzar, amb decisió i actitud positiva, projectes gràfics compartits, respectant les aportacions dels altres, afrontant els reptes que sorgeixin i avaluant tant la planificació com les modificacions realitzades.
Realitzar, amb decisió i actitud positiva, projectes gràfics compartits.
Respectar les aportacions dels altres.
Afrontar els reptes que sorgeixin.
Avaluar la planificació i les modificacions realitzades.
CA 9.3 Afrontar amb creativitat els possibles reptes que sorgeixen en l'execució de projectes gràfics col·laboratius, contribuint a la consecució i la millora del resultat final i avaluant tant la planificació com les modificacions realitzades.
Afrontar amb creativitat els possibles reptes que sorgeixen en l'execució de projectes gràfics col·laboratius.
Contribuir a la consecució i la millora del resultat final.
Avaluar la planificació i les modificacions realitzades.
CA 9.4 Identificar possibilitats de desenvolupament acadèmic i professional relacionades amb el dibuix artístic, comprenent les oportunitats que ofereix i el valor afegit de la creativitat en els estudis i en el treball, expressant l'opinió pròpia de forma raonada i respectuosa.
Identificar possibilitats de desenvolupament acadèmic i professional relacionades amb el dibuix artístic i comprendre les oportunitats que ofereix.
Comprendre el valor aegit de la creativitat en els estudis i en el treball.
Expressar l'opinió pròpia de forma raonada i respectuosa.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. CONCEPTE I HISTÒRIA DEL DIBUIX
El dibuix en l'art dels segles XIX i XX. Obres més representatives de diferents artistes.
El dibuix de creadores i creadors contemporanis de les Illes Balears.
De la representació objectiva a la subjectiva. Del figuratiu a l'abstracció.
La Bauhaus i el disseny.
El dibuix com a expressió artística contemporània. Dibuixar en l'espai.
B. L'EXPRESSIÓ GRÀFICA I ELS SEUS RECURSOS
L'observació, la retentiva i la memòria visual.
Representació objectiva de la imatge: l'observació, l'anàlisi de la realitat i la comprensió de l'estructura interna de les formes.
Representació subjectiva de la imatge: el traç i el grafisme personal en relació amb l'aparença estètica de la imatge creada i amb el sentiment i intenció del creador.
Les formes i la seva transformació: la forma entesa com una estructura d'elements i relacions. Espais negatius i positius de les formes. Contorn / ditorn. Possibilitats expressives de la forma en funció del punt de vista perceptiu, de la llum i el color.
Textura visual i tàtil. Aplicacions de textures a dibuixos.

Tècniques gràficoplàstiques, tradicionals, alternatives i digitals.
C. DIBUIX I ESPAI
La línia, el dibuix i la tridimensionalitat. Perspectiva axonomètrica. Representació d'objectes quotidians.
La perspectiva. La perspectiva cònica i el dibuix artístic.
Perspectiva cònica amb un, dos i tres punts de fuga.
Representació d'objectes quotidians.
Enquadrament i dibuix del natural. Relació amb la fotografia. Encaix estructural de les formes: mesura i proporció.
Espais interiors, exteriors, urbans i naturals.
Patrons geomètrics a la natura.
D. LA LLUM, EL CLAROSCUR I EL COLOR
L'ombreig i la taca. Escales i claus tonals.
Gradacions tonals i escales de valors tonals.
Aplicació del claroscuro a composicions de certa complexitat.
Qualitats i relacions del color. El contrast de color. Color local, tonal i ambiental. Usos del color en el dibuix.
Simbologia i psicologia del color aplicada a diferents finalitats creatives. El color en les diferents cultures i estils artístics.
Dimensions del color. Aplicacions pràctiques.
Perspectiva atmosfèrica.
El color associat a la línia. Art òptic i geomètric.
E. LA FIGURA HUMANA
Representació de l'ésser humà al llarg de la història. Cànon i proporció. Els estereotips de bellesa en diferents èpoques.
Nocions bàsiques d'anatomia artística. Estructura interna del cos humà: esquelet i músculs. Mecànica muscular. Parts del cos i la seva representació.
Anotació del natural. Estudi i representació de l'escorç.
El retrat. Faccions i expressions.
El cos humà com a suport i com a instrument d'expressió artística.
F. PROJECTES GRÀFICS COL-LABORATIUS
La distribució de tasques en els projectes gràfics col·laboratius: criteris de selecció a partir de les habilitats requerides i de les necessitats del projecte.
La interacció i la negociació en el repartiment de rols i tasques. Estratègies.
Fases dels projectes gràfics.
Estratègies de selecció de tècniques, eines, mitjans i suports del dibuix adequats a diferents disciplines.
Estratègies d'avaluació de les fases i els resultats de projectes gràfics. L'error com a oportunitat de millora i aprenentatge.

Dibuix Tècnic

El dibuix tècnic constitueix un mitjà d'expressió i comunicació convencional per a qualsevol projecte que tenguin per finalitat la creació i fabricació d'un producte, és també un aspecte imprescindible del desenvolupament tecnològic. Dota l'alumnat d'un instrument eficient per comunicar-se de manera gràfica i objectiva per expressar i difondre idees o projectes d'acord amb convencions que garanteixen la seva interpretació fiable i precisa.

Per tal d'afavorir aquesta forma d'expressió, la matèria Dibuix tècnic desenvolupa la visió espacial de l'alumnat en representar l'espai tridimensional sobre el pla, per mitjà de la resolució de problemes i de la realització de projectes tant individuals com en grup. També potencia la capacitat d'anàlisi, la creativitat, l'autonomia i el pensament divergent, afavorint actituds de respecte i empatia. El caràcter integrador i multidisciplinari de la matèria afavoreix una metodologia activa i participativa, d'aprenentatge per descobriment, d'experimentació sobre la base de resolució de problemes pràctics, o mitjançant la participació en projectes interdisciplinaris, contribuint tant al desenvolupament de les competències clau corresponents, com a l'adquisició dels objectius d'etapa. Es plantegen també reptes del segle XXI de forma integrada durant els dos anys de batxillerat, com el compromís ciutadà en l'àmbit local i global, la confiança en el coneixement com a motor del desenvolupament, l'aprofitament crític, ètic i responsable de la cultura digital, el consum responsable i la valoració de la diversitat personal i cultural.

Per tal de contribuir al que hem dit anteriorment, aquesta matèria desenvolupa un conjunt de competències específiques dissenyades per apreciar i analitzar obres d'arquitectura i enginyeria des del punt de vista de les seves estructures i elements tècnics; resoldre problemes gràfics i matemàtics aplicant raonaments inductius, deductius i lògics que posin en pràctica els fonaments de la geometria plana; desenvolupar la visió espacial per recrear la realitat tridimensional per mitjà del sistema de representació més apropiat a la finalitat de la comunicació gràfica; formalitzar dissenys i presentar projectes tècnics col·laboratius seguint la normativa a aplicar i investigar i experimentar amb programes específics de disseny assistit per ordinador.

En aquest sentit, el desenvolupament d'un raonament espacial adequat a l'hora d'interpretar les construccions en diferents sistemes de representació suposa una certa complexitat per a l'alumnat. Els programes i aplicacions CAD ofereixen grans possibilitats, des d'una major precisió i rapidesa, fins a la millora de la creativitat i la visió espacial mitjançant models 3D. D'altra banda, aquestes eines ajuden a diversificar les tècniques que es poden emprar i agilitar el ritme de les activitats complementant els traçats en suports tradicionals i amb instruments habituals (per exemple, guix, esquadra, cartabó i compàs) pels generats amb aquestes aplicacions. Tot això, permetrà incorporar interaccions i dinamisme en les construccions tradicionals que no són possibles amb mitjans convencionals, podent mostrar moviments, girs, canvis de pla i, en definitiva, una representació més precisa dels cossos geomètrics i les seves propietats en l'espai.

Els criteris d'avaluació són l'element curricular que avalua el nivell de consecució de les competències específiques i es formulen amb una evident orientació competencial mitjançant la mobilització de sabers bàsics i la valoració de destreses i actituds com l'autonomia i l'autoaprenentatge, el rigor en els raonaments, la claredat i la precisió en els traçats.

Al llarg dels dos cursos de batxillerat els sabers adquireixen un grau de dificultat i aprofundiment progressiu, l'alumnat s'inicia, en el primer curs, en el coneixement de conceptes importants a l'hora d'establir processos i raonaments aplicables a la resolució de problemes o que són suport d'altres posteriors per, gradualment en el segon curs, anar adquirint un coneixement més ampli sobre aquesta disciplina.

Els sabers bàsics s'organitzen al voltant de quatre blocs interrelacionats i íntimament lligats a les competències específiques.

En el bloc «Fonaments geomètric» l'alumnat aborda la resolució de problemes sobre el pla i identifica la seva aparició i la seva utilitat en diferents contextos. També es planteja la relació del dibuix tècnic i les matemàtiques i la presència de la geometria en les formes de l'arquitectura i enginyeria.

En el bloc «Geometria projectiva» es pretén que l'alumnat adquireixi els sabers necessaris per representar gràficament la realitat espacial, amb la finalitat d'expressar amb precisió les solucions a un problema constructiu o d'interpretar-les per a la seva execució

En el bloc «Normalització i documentació gràfica de projectes» es dota l'alumnat dels sabers necessaris per visualitzar i comunicar la forma i dimensions dels objectes de manera inequívoca seguint les normes UNE i ISO, amb la finalitat d'elaborar i presentar, de manera individual o en grup, projectes senzills d'enginyeria o arquitectura.

Finalment, en el bloc «Sistemes CAD», es pretén que l'alumnat apliqui les tècniques de representació gràfica adquirides utilitzant programes de disseny assistit per ordinador; el seu desenvolupament, per tant, ha de fer-se de manera transversal en tots els blocs de sabers i al llarg de tota l'etapa.

L'abast formatiu d'aquesta matèria es dirigeix a la preparació del futur professional i personal de l'alumnat per mitjà del maneig de tècniques gràfiques amb mitjans tradicionals i digitals, com també l'adquisició i implementació d'estratègies com el raonament lògic, la visió espacial, l'ús de la terminologia específica, la presa de dades i la interpretació de resultats necessaris en estudis posteriors, tot això des d'un enfocament inclusiu, no sexista i posant l'accent principalment en la superació de la bretxa de gènere que existeix actualment en els estudis tècnics.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Interpretar elements o conjunts arquitectònics i d'enginyeria, emprant recursos associats a la percepció, estudi, construcció i recerca de formes per analitzar les estructures geomètriques i els elements tècnics utilitzats.

El dibuix tècnic ha ocupat i ocupa un lloc important en la cultura; aquesta disciplina és present en les obres d'arquitectura i d'enginyeria de tots els temps, no tan sols pel paper que exerceix en la seva concepció i producció, sinó també com a part de la seva expressió artística. L'anàlisi i estudi fonamental de les estructures i elements geomètrics d'obres del passat i present, des de la perspectiva de gènere i la diversitat cultural, contribuirà al procés d'apreciació i disseny d'objectes i espais que posseeixin rigor tècnic i sensibilitat expressiva.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CCL2, STEM4, CD1, CPSAA4, CC1, CEC1 i CEC2.

CE 2 Utilitzar raonaments inductius, deductius i lògics en problemes gràfics i matemàtics, aplicant fonaments de la geometria plana per resoldre gràficament operacions matemàtiques, relacions, construccions i transformacions.

Aquesta competència tracta l'estudi de la geometria plana aplicada al dibuix arquitectònic i d'enginyeria a través de conceptes, propietats, relacions i construccions fonamentals. Proporciona eines per a la resolució de problemes matemàtics d'una certa complexitat de manera gràfica, aplicant mètodes inductius i deductius amb rigor i valorant aspectes com la precisió, claredat i el treball ben fet.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL2, STEM1, STEM2, STEM4, CPSAA1.1, CPSAA5, CE2.

CE 3 Desenvolupar la visió espacial, utilitzant la geometria descriptiva en projectes senzills, considerant la importància del dibuix en arquitectura i enginyeries per resoldre problemes i interpretar i recrear gràficament la realitat tridimensional sobre la superfície del pla.

Els sistemes de representació derivats de la geometria descriptiva són necessaris en tots els processos constructius, ja que qualsevol procés projectual requereix el coneixement dels mètodes que permeten determinar, a partir de la seva representació, les seves veritables magnituds, formes i relacions espacials entre elles. Aquesta competència es vincula, d'una banda, amb la capacitat per representar figures planes i cossos, i per l'altra, amb la d'expressar i calcular les solucions a problemes geomètrics en l'espai, aplicant per a tot això coneixements tècnics específics, reflexionant sobre el procés realitzat i el resultat obtingut.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM1, STEM2, STEM4, CPSAA1.1, CPSAA5, CE2 i CE3.

CE 4 Formalitzar i definir dissenys tècnics aplicant les normes UNE i ISO de manera apropiada, valorant la importància que té el croquis per documentar gràficament projectes arquitectònics i d'enginyeria.

El dibuix normalitzat és el principal vehicle de comunicació entre els diferents agents del procés constructiu, possibilitant des d'una primera expressió de possibles solucions mitjançant esbossos i croquis fins a la formalització final per mitjà de plans de taller i/o de construcció. També es contempla la seva relació amb altres components mitjançant l'elaboració de plans de muntatge senzills. Aquesta competència específica està associada a funcions instrumentals d'anàlisi, expressió i comunicació. D'altra banda, i perquè aquesta comunicació sigui efectiva, ha de vincular-se necessàriament al coneixement d'unes normes i simbologia establertes, les normes UNE i ISO, i iniciar l'alumnat en el desenvolupament de la documentació gràfica de projectes tècnics.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL2, STEM1, STEM4, CD2, CPSAA1.1, CPSAA3.2, CPSAA5, CE3.

CE 5 Investigar, experimentar i representar digitalment elements, plans i esquemes tècnics mitjançant l'ús de programes específics CAD de manera individual o grupal, apreciament el seu ús en les professions actuals, per virtualitzar objectes i espais en dues dimensions i tres dimensions.

Les solucions gràfiques que aporten els sistemes CAD formen part d'una realitat ja quotidiana en els processos de creació de projectes d'enginyeria o arquitectura. Atesa aquesta realitat, aquesta competència aporta una base formativa sobre els processos, mecanismes i possibilitats que ofereixen les eines digitals en aquesta disciplina. En aquest sentit, ha d'integrar-se com una aplicació transversal als sabers de la matèria relacionats amb la representació en el pla i en l'espai. D'aquesta manera, aquesta competència afavoreix una iniciació a l'ús i aprofitament de les potencialitats d'aquestes eines digitals en l'alumnat.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM2, STEM3, STEM4, CD1, CD2, CD3, CE3, CEC3.2.

Dibuix Tècnic I

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Interpretar elements o conjunts arquitectònics i d'enginyeria, emprant recursos associats a la percepció, estudi, construcció i recerca de formes per analitzar les estructures geomètriques i els elements tècnics utilitzats.
CA 1.1 Analitzar, al llarg de la història, la relació entre les matemàtiques i el dibuix geomètric valorant la seva importància en diferents camps com l'arquitectura o l'enginyeria, des de la perspectiva de gènere i la diversitat cultural, emprant adequadament el vocabulari específic tècnic i artístic.
Analitzar obres arquitectòniques i d'enginyeria del passat i del present.
Analitzar els orígens de la geometria i els principals autors.
Utilitzar el vocabulari i lèxic propi del dibuix tècnic i artístic.
Valorar els camps d'acció i aplicacions del dibuix tècnic: dibuix arquitectònic, mecànic, elèctric, urbanístic, topogràfic, etc.

CE 2 Utilitzar raonaments inductius, deductius i lògics en problemes gràfics matemàtics, aplicant fonaments de la geometria plana per resoldre gràficament operacions matemàtiques, relacions, construccions i transformacions.
CA 2.1 Solucionar gràficament càlculs matemàtics i transformacions bàsiques aplicant conceptes i propietats de la geometria plana.
Aplicar els fonaments de la geometria plana per resoldre problemes gràfics matemàtics.
CA 2.2 Traçar gràficament construccions poligonals basant-se en les seves propietats i mostrant interès per la precisió, claredat i neteja.
Representar construccions poligonals amb exactitud i pulcritud gràfica.
CA 2.3 Resoldre gràficament tangències i traçar corbes aplicant les seves propietats amb rigor en la seva execució.
Traçar corbes i tangències amb exactitud i pulcritud gràfica.

CE 3 Desenvolupar la visió espacial, utilitzant la geometria descriptiva en projectes senzills, considerant la importància del dibuix en arquitectura i enginyeries per resoldre problemes i interpretar i recrear gràficament la realitat tridimensional sobre la superfície del pla.

CA 3.1 Representar en sistema dièdric elements bàsics en l'espai determinant la seva relació de pertinença, posició i distància.
Reconèixer els diferents sistemes de geometria descriptiva: sistema dièdric, axonomètric, de plans acotats i cònic.
Representar elements bàsics en sistema dièdric.
CA 3.2 Definir elements i figures planes en sistemes axonomètrics valorant la seva importància com a mètodes de representació espacial.
Visualitzar i representar figures planes i tridimensionals a partir de les projeccions dièdriques (planta alçat i perfil).
Analitzar el sistema axonomètric, ortogonal i oblic.
Representar figures i cossos tridimensionals utilitzant la perspectiva isomètrica i cavallera.
CA 3.3 Representar i interpretar elements bàsics en el sistema de plans delimitats fent ús dels seus fonaments.
Establir els fonaments i els elements bàsics del sistema de plans acotats o delimitats.
Representar el punt, la recta i el pla en sistema de cotes.
CA 3.4 Dibuixar elements en l'espai emprant la perspectiva cònica.
Establir els fonaments i els elements bàsics del sistema cònic de representació.
Dibuixar cossos tridimensionals utilitzant les variants de la perspectiva cònica (frontal, obliqua, etc.).
CA 3.5 Valorar el rigor gràfic del procés; la claredat, la precisió i el procés de resolució i construcció gràfica.
Valorar la visió espacial i tridimensional.
Exposar els resultats dels exercicis amb rigor, precisió, claredat i neteja en l'execució dels traçats.

CE 4 Formalitzar i definir dissenys tècnics aplicant les normes UNE i ISO de manera apropiada, valorant la importància que té el croquis per documentar gràficament projectes arquitectònics i d'enginyeria.
CA 4.1 Documentar gràficament objectes senzills mitjançant les seves vistes delimitades aplicant la normativa UNE i ISO en la utilització de sintaxi, escales i formats, valorant la importància d'usar un llenguatge tècnic comú.
Valorar la importància de la normalització i aplicar les normes UNE i ISO per acotar vistes i figures.
Reconèixer i aplicar els diferents tipus d'escales, formats de línia, la simbologia industrial i arquitectònica, i les normes nacionals i internacionals.
CA 4.2 Utilitzar el croquis i l'esbós com a elements de reflexió en l'aproximació i indagació d'alternatives i solucions als processos de treball.
Valorar la importància del dibuix creatiu i el croquis en la realització de projectes arquitectònics o d'enginyeria.

CE 5 Investigar, experimentar i representar digitalment elements, plans i esquemes tècnics mitjançant l'ús de programes específics CAD de manera individual o grupal, apreciament el seu ús en les professions actuals, per virtualitzar objectes i espais en dues dimensions i tres dimensions.
CA 5.1 Crear figures planes i tridimensionals mitjançant programes de dibuix vectorial, usant les eines que aporten i les tècniques associades.
Utilitzar les eines digitals de dibuix tècnic i les aplicacions vectorials 2D-3D per resoldre problemes de geometria i representació de figures.
CA 5.2 Recrear virtualment peces en tres dimensions aplicant operacions algebraiques entre primitives per a la presentació de projectes en grup.
Realitzar operacions bàsiques amb primitives.
Representar peces complexes a partir d'altres més senzilles.

Sabers bàsics

Es distribueixen en blocs les concrecions dels sabers bàsics i, de manera orientativa, la seva seqüenciació per a cada curs.

A. FONAMENTS GEOMÈTRICS
Desenvolupament històric del dibuix tècnic. Camps d'acció i aplicacions: dibuix arquitectònic, mecànic, elèctric i electrònic, geològic, urbanístic, etc.
Desenvolupament històric del dibuix tècnic
Camps d'acció i aplicacions: dibuix arquitectònic, mecànic, elèctric i electrònic, geològic, urbanístic, etc.
Aplicacions del dibuix tècnic a nivell acadèmic i professional.
Orígens de la geometria. Thales, Pitàgores, Euclides, Hipàtia d'Alexandria.
Evolució del dibuix tècnic i les seves aplicacions des dels primers vestigis fins els avenços digitals de l'època actual.
Relació entre art i geometria al llarg de la història.
Importància de Gaspard Monge com a creador de les bases de la geometria descriptiva.
Concepte de lloc geomètric. Arc capaç. Aplicacions dels llocs geomètrics a les construccions fonamentals.
Traçats i operacions gràfiques amb les eines de dibuix tècnic (regle, escaire, cartabó, compàs, transportador d'angles...).
Treball amb paral·leles, perpendiculars, mediatris, bisectrius.
Operacions amb angles.
Proporcionalitat, equivalència i semblança.
Ús de les escales.
Quarta, tercera i mitjana proporcional de segments.
Construcció de figures semblants, equivalents i iguals.
Simetria central i axial.
Translació, gir i homotècia.
Triangles, quadrilàters i polígons regulars. Propietats i mètodes de construcció.
Operacions i construcció de triangles i quadrilàters.
Construcció de polígons regulars a partir d'un costat.
Construcció de polígons regulars a partir d'un circumferència.
Mètodes generals de construcció de polígons.
Tangències bàsiques. Corbes tècniques.
Estudi i aplicació de les tangències i els enllaços.
Construcció d'ovals i ovoides.
Rectificació de circumferències.
Espirals.
Corbes còniques: el·lipse, paràbola i hipèrbola.
Interès pel rigor en els raonaments i precisió, claredat i neteja en les execucions.
Correcta utilització de les eines i material de dibuix tècnic (regle, escaire, cartabó, compàs, transportador d'angles, programes CAD).
Presentació correcta i acurada dels exercicis amb resultats precisos i clars.

B. GEOMETRIA PROJECTIVA
Fonaments de la geometria projectiva.
Sistemes de projecció, característiques i aplicacions.
Projecció paral·lela ortogonal i obliqua.
Projecció central o cònica.
Sistema dièdric: Representació de punt, recta i pla. Traços amb plans de projecció. Determinació del pla. Pertinença.
Elements del sistema dièdric: plans, línia de terra, dièdres.

Projeccions, planta, alçat i perfil.
Representació i notació de punts, rectes i plans.
Traces del pla.
Relacions entre elements: Interseccions, paral·lelisme i perpendicularitat. Obtenció de distàncies.
Interpretació i visualització d'elements mitjançant les seves projeccions.
Plans projectants verticals, horitzontals i de perfil.
Sistema axonomètric, ortogonal i oblic. Perspectives isomètrica i cavallera. Disposició dels eixos i ús dels coeficients de reducció. Elements bàsics: punt, recta, pla.
Representació del punt, recta i pla en perspectiva isomètrica i cavallera.
Representació de la circumferència en perspectiva isomètrica i cavallera.
Representació de figures i peces en perspectiva isomètrica i cavallera.
Coeficient de reducció dels eixos.
Perspectiva DIN-5 i perspectiva militar.
Sistema de plans delimitats. Fonaments i elements bàsics. Identificació d'elements per a la seva interpretació en plans.
Sistema de cotes.
Representació del punt, recta i pla.
Superfícies topogràfiques.
Sistema cònic: fonaments i elements del sistema. Perspectiva frontal i obliqua.
Elements bàsics: punt de vista, línia de terra, línia d'horitzó, pla del quadre, pla geomètric, punts de fuga, punts de distància.
Representació del punt, recta, pla i figures en perspectiva cònica.
Perspectiva frontal: un punt de fuga.
Perspectiva obliqua: dos punts de fuga.

C. NORMALITZACIÓ I DOCUMENTACIÓ GRÀFICA DE PROJECTES
Escales numèriques i gràfiques. Construcció i ús.
Escalímetre.
Exemples i aplicacions d'escales numèriques i gràfiques.
Formats. Doblegat de plans.
Formats DIN.
Teoria i pràctica en doblat de plans.
Concepte de normalització. Les normes fonamentals UNE i ISO. Aplicacions de la normalització: simbologia industrial arquitectònica.
Funció i objectius de la normalització.
Normes nacionals i internacionals.
Estudi de les normes principals del dibuix industrial i arquitectònic.
Elecció de vistes necessàries. Línies normalitzades. Acotació.
Elements d'acotació: línia de cota, línia auxiliar de cota, xifra de cota, extrems de línia de cota, línies de referència.
Croquis i plànols de taller. Talls, seccions i ruptures.
Simbologia i casos particulars.

D. SISTEMES CAD
Aplicacions vectorials 2D-3D.
Familiarització amb l'entorn digital i les eines bàsiques de dibuix amb programes CAD.

Representació del punt, recta i pla amb programes CAD.
Fonaments de disseny en peces de tres dimensions.
Visualització i representació de vistes dièdriques.
Representació de peces i sòlids tridimensionals amb programes CAD.
Modelatge de caixa. Operacions bàsiques amb primitives.
Introducció en el modelatge tridimensional (coordenades, cares, arestes, vectors, vèrtexs, polígons..).
Creació d'un mòdul senzill en una malla 3D.
Aplicacions de treball en grup per conformar peces complexes a partir d'altres més senzilles.
Representació d'objectes i construccions mitjançant aplicacions CAD, valorant les possibilitats que aquestes eines aporten al dibuix i al treball col·laboratiu.

Dibuix Tècnic II

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Interpretar elements o conjunts arquitectònics i d'enginyeria, emprant recursos associats a la percepció, estudi, construcció i recerca de formes per analitzar les estructures geomètriques i els elements tècnics utilitzats.
CA 1.1 Analitzar l'evolució de les estructures geomètriques i elements tècnics en l'arquitectura i enginyeria contemporànies, valorant la influència del progrés tecnològic i de les tècniques digitals de representació i modelatge en els camps de l'arquitectura i l'enginyeria.
Analitzar les principals obres arquitectòniques i personatges destacats dins aquest món.
Valorar els avenços des de la revolució industrial en aspectes com per exemple els materials i les tècniques constructives.
Analitzar la influència de les tècniques digitals aplicades al dibuix tècnic i la geometria.
CE 2 Utilitzar raonaments inductius, deductius i lògics en problemes gràfics matemàtics, aplicant fonaments de la geometria plana per resoldre gràficament operacions matemàtiques, relacions, construccions i transformacions.
CA 2.1 Construir figures planes aplicant transformacions geomètriques i valorant la seva utilitat en els sistemes de representació.
Resoldre problemes matemàtics d'una certa complexitat de manera gràfica.
Analitzar les transformacions geomètriques d'homologia i afinitat i les aplicacions que tenen en la geometria plana i en els sistemes de representació.
Analitzar i aplicar el concepte d'inversió i el concepte de potència d'un punt respecte d'una circumferència.
CA 2.2 Resoldre tangències aplicant els conceptes de potència amb una actitud de rigor en l'execució.
Aplicar els conceptes de potència i inversió per resoldre problemes complexos de tangències.
Representar peces amb tangents aplicant els conceptes de potència.
CA 2.3 Traçar corbes còniques i les seves rectes tangents aplicant propietats i mètodes de construcció, mostrant interès per la precisió.
Obtenir el traçat de les corbes còniques amb diferents mètodes gràfics.
Identificar les propietats i elements de les corbes còniques i cíclicues.
Traçar tangents a les corbes còniques amb exactitud gràfica.
CE 3 Desenvolupar la visió espacial, utilitzant la geometria descriptiva en projectes senzills, considerant la importància del dibuix en arquitectura i enginyeries per resoldre problemes i interpretar i recrear gràficament la realitat tridimensional sobre la superfície del pla.
CA 3.1 Resoldre problemes geomètrics mitjançant abatiments, girs i canvis de pla, reflexionant sobre els mètodes utilitzats i els resultats obtinguts.

Reconèixer els conceptes bàsics del sistema dièdric.
Visualitzar i representar figures contingudes en plans.
Aplicar el concepte de veritable magnitud.
Aplicar abatiments, girs i canvis de pla per resoldre problemes de representació.
CA 3.2 Representar cossos geomètrics i de revolució aplicant els fonaments del sistema dièdric.
Representar cossos geomètrics: prismes, piràmides...
Obtenir seccions planes i veritables magnituds de la secció mitjançant les operacions d'abatiment, gir o canvi de pla.
Representar cossos de revolució rectes: cilindres, cons...
Representar poliedres regulars: tetraedre, hexaedre, octaedre...
CA 3.3 Recrear la realitat tridimensional mitjançant la representació de sòlids en perspectives axonomètriques i cònica, aplicant els coneixements específics d'aquests sistemes de representació.
Reconèixer i identificar les diferents perspectives del sistema axonomètric, ortogonal i oblic: isomètria, cavallera, DIN-5, militar...
Representar figures i cossos tridimensionals utilitzant la perspectives axonomètriques a partir de les seves vistes.
Aplicar la perspectiva cònica per la representació de sòlids i formes tridimensionals.
CA 3.4 Desenvolupar projectes gràfics senzills mitjançant el sistema de plans delimitats.
Aplicar el sistema de plans delimitats en la resolució de problemes gràfics.
CA 3.5 Valorar el rigor gràfic del procés; la claredat, la precisió i el procés de resolució i construcció gràfica.
Treballar amb exactitud utilitzant les eines i sistemes propis del dibuix tècnic.
Exposar els resultats dels exercicis amb rigor, precisió, claredat i neteja en l'execució dels traçats.

CE 4 Formalitzar i definir dissenys tècnics aplicant les normes UNE i ISO de manera apropiada, valorant la importància que té el croquis per documentar gràficament projectes arquitectònics i d'enginyeria.
CA 4.1 Elaborar la documentació gràfica apropiada a projectes de diferents camps, formalitzant i definint dissenys tècnics emprant croquis i plans conforme a la normativa UNE i ISO.
Representar cossos i peces industrials senzilles, fent ús de croquis i plans de taller.
Aplicar la normativa UNE i ISO present en cada exercici.

CE 5 Investigar, experimentar i representar digitalment elements, plans i esquemes tècnics mitjançant l'ús de programes específics CAD de manera individual o grupal, apreciand el seu ús en les professions actuals, per virtualitzar objectes i espais en dues dimensions i tres dimensions.
CA 5.1 Integrar el suport digital en la representació d'objectes i construccions mitjançant aplicacions CAD valorant les possibilitats que aquestes eines aporten al dibuix i al treball col·laboratiu.
Representar en suport digital els conceptes i continguts treballats durant el curs.
Elaborar projectes individuals i en grup utilitzant els diferents mètodes de representació que ofereixen les aplicacions CAD.

Sabers bàsics

Es distribueixen en blocs les concrecions dels sabers bàsics i, de manera orientativa, la seva seqüenciació per a cada curs.

A. FONAMENTS GEOMÈTRICS
La geometria en l'arquitectura i enginyeria des de la revolució industrial. Els avenços en el desenvolupament tecnològic i en les tècniques digitals aplicades a la construcció de noves formes.
Ampliació dels exemples i aplicacions del dibuix tècnic al llarg de la història.
Exemples arquitectònics i d'enginyeria de les Illes Balears.
La proporció àuria en la evolució de l'arquitectura.

Noves eines digitals aplicades al dibuix tècnic.
Transformacions geomètriques: homologia i afinitat. Aplicació per a la resolució de problemes en els sistemes de representació.
Elements bàsics d'homologia i afinitat: eix d'homologia, eix d'afinitat, centre d'homologia, direcció d'afinitat.
Rectes límit.
Afinitat entre circumferència i el·lipse.
Potència d'un punt respecte a una circumferència. Eix radical i centre radical. Aplicacions en tangències.
Estudi del concepte de potència i inversió i les seves aplicacions.
Operacions per trobar l'eix radical i el centre radical entre circumferències, punts i rectes.
Aplicació del concepte de potència en problemes de tangències.
Corbes còniques: el·lipse, hipèrbola i paràbola. Propietats i mètodes de construcció. Rectes tangents. Traçat amb i sense eines digitals.
Estudi i aplicació dels diferents mètodes de construcció de les corbes còniques: el·lipse, paràbola i hipèrbola.
Traçat de tangents a les corbes còniques.
Corbes cícliques: cicloide.

B. GEOMETRIA PROJECTIVA
Sistema dièdric: figures contingudes en plans. Abatiments i veritables magnituds. Girs i canvis de pla. Aplicacions. Representació de cossos geomètrics: prismes i piràmides. Seccions planes i veritables magnituds de la secció. Representació de cossos de revolució rectes: cilindres i cons. Representació de poliedres regulars: tetraedre, hexaedre i octaedre.
Mètodes de la geometria descriptiva: abatiments, girs i canvis de pla.
Concepte i representació de la veritable magnitud.
Representació de seccions planes.
Interseccions de rectes i plans.
Distàncies entre elements fonamentals i obtenció de posicions favorables.
Estudi i representació dièdrica de prismes, piràmides, cons, cilindres i poliedres regulars.
Sistema axonomètric, ortogonal i oblic. Representació de figures i sòlids.
Relació del sistema axonomètric amb el dièdric.
Representació de cossos polièdrics i de revolució en perspectiva isomètrica.
Representació de talls i seccions planes en perspectiva isomètrica.
Ombres.
Sistema de plans delimitats. Resolució de problemes de cobertes senzilles. Representació de perfils o seccions de terreny a partir de les seves corbes de nivell.
Representació del punt, recta i pla amb sistema de plans acotat.
Intersecció de plans. Cobertes.
Superfícies topogràfiques. Perfil i corbes de nivell.
Desenvolupar projectes gràfics senzills d'arquitectura o topografia mitjançant el sistema acotat.
Perspectiva cònica. Representació de sòlids i formes tridimensionals a partir de les seves vistes.
Representació del punt, recta, pla i peces en perspectiva cònica..
Perspectiva frontal: un punt de fuga.
Perspectiva oblíqua: dos punts de fuga.

C. NORMALITZACIÓ I DOCUMENTACIÓ GRÀFICA DE PROJECTES
Representació de cossos i peces industrials senzilles. Croquis i plans de taller. Talls, seccions i trencaments. Perspectives normalitzades.
Acotació i representació de peces, rosques, mecanismes i plànols.
Dibuix a mà alçada i esbossos combinats amb plans acotats i perspectives normalitzades.
Representació de vistes, talls i seccions necessàries per una bona interpretació de les peces.
Disseny, ecologia i sostenibilitat.
Creació d'un projecte respectant els factors i l'entorn que l'envolten.
Elaboració del producte final amb una optimització dels recursos i els costos de producció.
Projectes en col·laboració. Elaboració de la documentació gràfica d'un projecte enginyeril o arquitectònic senzill.
Iniciació de l'alumnat en un projecte de caire real amb components i normativa professional.
Elaboració de projectes cuidant la presentació, la claredat i la simplicitat del producte final, així com la documentació tècnica necessària.
Plans de muntatge senzills. Elaboració i interpretació.
Disseny i creació de la documentació gràfica del projecte.
Presentació dels plans en diferents formats (paper i digital).
D. SISTEMES CAD
Aplicacions CAD. Construccions gràfiques en suport digital
Pràctica dels coneixements adquirits a la matèria en un entorn digital.
Disseny i presentació de projectes mitjançant aplicacions CAD, valorant les possibilitats que aquestes eines aporten al dibuix i al treball col·laboratiu.

Dibuix Tècnic Aplicat a les Arts Plàstiques i al Disseny

El dibuix tècnic i el dibuix artístic són dues disciplines complementàries, existint una poderosa relació entre l'art i la geometria o l'art i la ciència, relació que es remunta al classicisme i segueix present tant en corrents artístics i tècniques d'il·lustració que tenen com a suport la pura geometria, fins a la seva inequívoca presència com a eina de creació i comunicació en el disseny i en diversos oficis artístics. Aquesta matèria, dirigida a l'alumnat que cursa estudis de batxillerat en la modalitat d'Arts, pretén posar en valor el rellevant paper que compleix el dibuix tècnic com a element de comunicació gràfica i generador de formes, com també la seva incidència en la transformació de l'entorn construït. Es vincula a més amb moltes de les competències clau i els objectius d'etapa, en tant que desenvolupa la creativitat i enriqueix les possibilitats d'expressió de l'alumne, consolida hàbits de disciplina i responsabilitat en el treball individual i en grup, integra coneixements científics, estimula el raonament lògic per a la resolució de problemes pràctics, desenvolupa destreses tecnològiques, competències digitals i enforteix capacitats i intel·ligències interpersonals. Es tracten també, de manera transversal, desafiaments del segle XXI, especialment i de manera molt directa el consum responsable, la valoració de la diversitat personal i cultural, el compromís ciutadà en l'àmbit local i global, l'aprofitament crític, ètic i responsable de la cultura digital, i la confiança en el coneixement com a motor del desenvolupament.

La matèria de Dibuix Tècnic aplicat a Arts Plàstiques i al Disseny té un marcat caràcter multidisciplinari i funcional, afavoridor de metodologies actives que promoguin el treball en grup, l'experimentació i el desenvolupament de la creativitat sobre la base de resolució de propostes de disseny o la participació en projectes interdisciplinaris, contribuint al desenvolupament de les competències clau en el seu conjunt i a l'adquisició dels objectius d'etapa.

En aquest sentit, la incorporació de manera transversal de diferents eines i programes de disseny i dibuix en 2D i 3D, contribueix al fet que l'alumne integri aquest llenguatge, i el dota de competències digitals indispensables per al seu futur professional. A més, fomenta la participació activa de l'alumne en igualtat, adoptant un enfocament inclusiu, no sexista i posant l'accent principalment en la superació de qualsevol estereotip que suposi una discriminació.

Els ensenyaments artístics tenen entre els seus objectius proporcionar a l'alumne les destreses necessàries per representar i crear objectes i espais, comunicar idees i sentiments i desenvolupar projectes. Entre aquests ensenyaments es troba la matèria de Dibuix Tècnic Aplicat a les Arts Plàstiques i el Disseny, que adquireix un paper especialment rellevant en totes aquelles disciplines artístiques que requereixen anticipar i comunicar allò que després serà materialitzat. La comprensió i ús de diferents construccions geomètriques i tècniques de representació mitjançant la realització d'esbossos, croquis a mà alçada, plans o modelitzacions digitals, és de gran importància per desenvolupar la creativitat de l'alumne i una comunicació més efectiva, afavorint a més el desenvolupament del pensament divergent, l'observació, la transferència a altres situacions, com també la comprensió del seu entorn.

La finalitat dels criteris d'avaluació és determinar el grau de consecució de les competències específiques de la matèria, comprovar en quina mesura s'interioritzen els sabers, com s'apliquen aquests i determinar si l'alumne adopta actituds o valors importants per al seu desenvolupament personal i acadèmic. En la seva formulació, per tant, es troben clares referències en saber veure, en saber fer i en saber ser.

Al llarg dels dos cursos de batxillerat, els conjunts de sabers adquireixen un grau de dificultat i d'aprofundiment progressiu. Durant el primer curs es treballen transformacions i construccions geomètriques bàsiques, s'inicia a l'alumne en els sistemes de representació, en la normalització i en el treball amb eines digitals en dues i tres dimensions; en tots els casos es proposen aplicacions pràctiques d'aquests sabers en diferents àmbits de l'art i el disseny. Durant el segon curs, i sobre la base dels sabers anteriors, l'alumne anirà adquirint un coneixement més ampli d'aquesta disciplina i tractarà la seva aplicació en projectes més especialitzats o amb un grau de complexitat major.

Els sabers bàsics d'aquesta matèria s'organitzen entorn de quatre blocs interrelacionats.

En el bloc «Geometria, art i entorn», l'alumne analitza la presència de la geometria en les formes naturals i en les obres i representacions artístiques del passat i present, i tracta l'estudi de les principals construccions

i transformacions geomètriques per aplicar-les al disseny gràfic, de patrons i mosaics.

En el bloc «Sistemes de representació de l'espai aplicats» es pretén que l'alumne adquireixi els sabers bàsics necessaris per representar gràficament la realitat espacial o comunicar el resultat final d'un producte o espai que ha dissenyat.

En el bloc «Normalització i disseny de projectes» es dota a l'alumne dels sabers necessaris perquè la informació representada sigui interpretada de manera inequívoca per qualsevol persona que posseeixi el coneixement dels codis i normes UNE i ISO, amb la finalitat d'elaborar, de manera individual o en grup, projectes de disseny senzills.

Finalment, en el bloc «Eines digitals per al disseny» es pretén que l'alumne sigui capaç d'utilitzar diferents programes i eines digitals en projectes artístics o de disseny, adquirint un coneixement bàsic que li permeti experimentar i, posteriorment i de manera autònoma, actualitzar contínuament les seves habilitats digitals i tècniques implicades.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Observar, analitzar i valorar la presència de la geometria en la naturalesa, l'entorn construït i l'art, identificant les seves estructures geomètriques, elements i codis, amb una actitud proactiva d'apreciació i gaudi, per explicar el seu origen, funció i intencionalitat en diferents contextos i mitjans.

Aquesta competència fa referència a la capacitat d'identificar i analitzar la presència d'estructures geomètriques subjacents en l'art del passat i del present, la naturalesa i l'entorn construït, i de reconèixer el seu paper rellevant com a element compositiu i generador d'idees i formes. Es tracta, per tant, de tractar l'estudi de la geometria a través de l'exploració i el descobriment, d'analitzar l'ús de corbes, polígons i transformacions geomètriques en el context de les cultures en les quals s'han emprat, per arribar a un coneixement més ampli i ric de les manifestacions artístiques del passat i del present. Aquesta amplitud de coneixement, fomentarà en l'alumne gaudir amb l'anàlisi i la identificació de les formes i estructures geomètriques presents tant en produccions artístiques com en el seu entorn construït.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CCL2, STEM2, CD1, CPSAA4, CC1, CCEC1, CCEC2.

CE 2 Desenvolupar propostes gràfiques i de disseny, utilitzant tant el dibuix a mà alçada com els materials propis del dibuix tècnic i elaborant traçats, composicions i transformacions geomètriques en el pla de manera intuïtiva i raonada, per incorporar aquests recursos tant en la transmissió i desenvolupament d'idees, com en l'expressió de sentiments i emocions.

Aquesta competència implica el domini en la representació i traçat de les principals formes i construccions geomètriques, i, cosa que és més important, la seva integració dins del llenguatge plàstic personal de l'alumne. Es tracta, per tant, de fomentar la incorporació d'aquests elements en processos de creació autònoma i d'experimentació pràctica, estimulants, d'una banda, la seva percepció i conceptualització de la realitat amb la finalitat de recrear-la o interpretar-la artísticament, i per una altra, de proporcionar recursos geomètrics bàsics per a la concepció i disseny d'elements decoratius, mosaics, patrons i tipografies.

Aquestes produccions artístiques no sols materialitzen estructures formals, idees o conceptes estètics, sinó que constitueixen per a l'alumne un recurs valuós per expressar els seus sentiments i canalitzar les seves emocions, donant-li suport en la construcció de la seva identitat.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, STEM2, CPSAA1.1, CPSAA5, CCEC3.1, CCEC3.2, CCEC4.1, CCEC4.2.

CE 3 Comprendre i interpretar l'espai i els objectes tridimensionals, analitzant i valorant la seva presència en les representacions artístiques, seleccionant i utilitzant el sistema de representació més adequat per aplicar-lo a la realització d'il·lustracions i projectes de disseny d'objectes i espais.

Aquesta competència fa referència a l'aptitud per triar i aplicar els procediments i sistemes de representació -vistes en dièdric, perspectiva axonomètrica, cavallera i perspectiva cònica- més adequats a la finalitat del projecte artístic que es vol plasmar. Persegueix també el desenvolupament de la visió espacial, l'habilitat en la croquisació i el dibuix a mà alçada, millorant amb tot això les destreses gràfiques de l'alumne en còmics, il·lustracions i dissenys d'objectes i espais. Es tracta, en fi, de dotar a l'alumne d'eines comunicatives gràfiques, de millorar la seva visió espacial i d'iniciar-lo en algunes de les aplicacions dels

sistemes de representació en els camps de l'art i el disseny.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM4, CPSAA1.1, CPSAA5, CE3, CCEC3.1, CCEC3.2, CCEC4.1, CCEC4.2.

CE 4 Analitzar, definir formalment o visualitzar idees, aplicant les normes fonamentals UNE i ISO per interpretar i representar objectes i espais, com també documentar projectes de disseny.

Aquesta competència requereix l'aplicació d'una sèrie de codis gràfics i normes generalitzades (UNE i ISO) que permeten comunicar, de manera clara i unívoca, solucions personals i projectes de disseny, realitzats de manera individual o en grup, mitjançant el dibuix d'esbossos o croquis, que es constitueixen, per tant, en el pas intermedi entre la idea i l'execució material del disseny. Es tracta d'iniciar a l'alumne en una mena de representació, les qualitats fonamentals de la qual són la funcionalitat, l'operativitat i la universalitat, perquè el dibuix normalitzat ha de ser portador d'informació útil i eficaç per ser aplicada i altament codificada mitjançant normes internacionals perquè sigui interpretat de manera inequívoca.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL2, STEM4, CD2, CPSAA5, CE3, CCEC3.2, CCEC4.1 i CCEC4.2.

CE 5 Integrar i aprofitar les possibilitats que ofereixen les eines digitals, seleccionant i utilitzant programes i aplicacions específiques de dibuix vectorial 2D i de modelatge 3D per desenvolupar processos de creació artística personal o de disseny.

Aquesta competència comporta l'adquisició d'un coneixement pràctic i instrumental de les principals eines i tècniques de dibuix i modelatge en dues i tres dimensions de manera transversal a la resta de sabers de la matèria. Implica l'ús de dispositius digitals com a eines d'aplicació en el procés creatiu, la seva incorporació per a l'experimentació en diferents disciplines i tendències artístiques, i com a instrument de gestió i presentació de projectes de disseny gràfic, d'objectes i d'espais.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM3, CD2, CD3, CPSAA5, CE3, CCEC3.1, CCEC4.1, CCEC4.2.

Dibuix Tècnic Aplicat a les Arts Plàstiques i al Disseny I

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Observar, analitzar i valorar la presència de la geometria en la naturalesa, l'entorn construït i l'art, identificant les seves estructures geomètriques, elements i codis, amb una actitud proactiva d'apreciació i gaudi, per explicar el seu origen, funció i intencionalitat en diferents contextos i mitjans.
CA 1.1 Reconèixer diferents tipus d'estructures, formes i relacions geomètriques en la naturalesa, l'entorn, l'art i el disseny, analitzant la seva funció i valorant la importància dins del context històric.
Reconèixer les diferents estructures, formes, elements i relacions geomètriques tant a l'entorn natural, com a l'entorn més proper.
Aprendre a veure en els objectes de la vida quotidiana i als mitjans de masses, quins són els elements i els codis fonamentals de la comunicació gràfica.
Identificar i analitzar la funció que els elements de l'entorn urbà i del disseny desenvolupen, amb quina intenció varen ser creats i quina necessitat cobreixen.
Gaudir del fet de valorar la importància i l'origen dels productes i objectes del disseny dins del context històric i social en què van ser creats.

CE 2 Desenvolupar propostes gràfiques i de disseny, utilitzant tant el dibuix a mà alçada com els materials propis del dibuix tècnic i elaborant traçats, composicions i transformacions geomètriques en el pla de manera intuïtiva i raonada, per incorporar aquests recursos tant en la transmissió i desenvolupament d'idees, com en l'expressió de sentiments i emocions.
CA 2.1 Dibuixar formes poligonals i resoldre tangències bàsiques i simetries aplicades al disseny de formes, valorant la importància de la neteja i la precisió en el traçat.
Dibuixar formes poligonals bàsiques de manera precisa i neta.
Resoldre casos elementals de tangències aplicats al disseny bidimensional amb precisió i netedat.
Identificar i representar exercicis de simetria en el disseny de formes tant al disseny gràfic com al de teixits i

al d'objectes, i tenir cura de la precisió i la netedat en els resultats.
CA 2.2 Transmetre idees, sentiments i emocions mitjançant la realització d'estudis, esbossos i anotacions del natural a mà alçada, identificant la geometria interna i externa de les formes i apreciànt la seva importància en el dibuix.
Transmetre la informació de manera raonada, utilitzant el dibuix a mà alçada fent servir tècniques seques a partir de propostes gràfiques i de disseny.
Utilitzar els materials propis del dibuix tècnic per resoldre traçats geomètrics fonamentals, composicions i transformacions geomètriques en el pla.
Identificar tant l'estructura geomètrica interna com la forma externa en la representació d'objectes al pla i a l'espai.
CA 2.3 Gaudir de la importància de poder representar, per mitjà del dibuix, productes, composicions i objectes dins del camp del disseny
Gaudir de les emocions i sentiments que transmet tota creació gràfica, composició o croquis fet a mà alçada.
Identificar i emprar els recursos propis dels mitjans de comunicació per transmetre idees i emocions i sentiments de manera eficient.
Gestionar tant les emocions positives com la frustració que els errors, propis del procés creatiu, provoquen i acceptar-les com un repte.

CE 3 Comprendre i interpretar l'espai i els objectes tridimensionals, analitzant i valorant la seva presència en les representacions artístiques, seleccionant i utilitzant el sistema de representació més adequat per aplicar-lo a la realització d'il·lustracions i projectes de disseny d'objectes i espais.
CA 3.1 Diferenciar les característiques dels diferents sistemes de representació, seleccionant en cada cas el sistema més apropiat a la finalitat de la representació.
Identificar el concepte de projecció, en els diferents sistemes de representació.
Distingir entre les característiques del sistema dièdric de representació i els altres sistemes de representació.
Diferenciar les característiques del sistema axonomètric de representació, i les seves variants.
Diferenciar les característiques del sistema cònic de representació i també entre els diferents tipus.
CA 3.2 Representar objectes senzills mitjançant les seves vistes dièdriques.
Representar objectes senzills mitjançant el sistema dièdric, dibuixant les seves vistes en sistema europeu.
Representar objectes senzills mitjançant el sistema dièdric i passar-los al sistema axonomètric, tan isomètric com cavallera.
Representar objectes senzills mitjançant el sistema axonomètric i passar-los al sistema dièdric.
CA 3.3 Dissenyar envasos senzills, representant-los en perspectiva isomètrica o cavallera i reflexionant sobre el procés realitzat i el resultat obtingut.
Representar envasos senzills utilitzant el sistema axonomètric, i en concret la perspectiva isomètrica.
Representar envasos senzills utilitzant el sistema axonomètric, i en concret la perspectiva cavallera.
CA 3.4 Dibuixar il·lustracions o vinyetes aplicant les tècniques de la perspectiva cònica en la representació d'espais, objectes o persones des de diferents punts de vista.
Representar objectes i espais senzills utilitzant el sistema cònic: perspectiva cònica frontal.
Representar objectes i espais senzills utilitzant el sistema cònic: perspectiva cònica obliqua.

CE 4 Analitzar, definir formalment o visualitzar idees, aplicant les normes fonamentals UNE i ISO per interpretar i representar objectes i espais, com també documentar projectes de disseny.
CA 4.1 Realitzar esbossos i croquis conforme a les normes UNE i ISO, comunicant la forma i dimensions d'objectes, proposant idees creatives i resolent problemes amb autonomia.
Seguir les passes adequades per definir totalment les peces a acotar.
Reconèixer els codis gràfics propis de la normalització diferenciant les pautes que estableixen les normes UNE i ISO.
Utilitzar correctament els diferents tipus de línies i símbols que estableixen les normes UNE i ISO per definir i acotar les peces correctament.

CA 4.2 Sintetitzar les regles d'acotació, distingint les pautes i modalitats que estableixen les normes UNE i ISO.
Utilitzar els mínims recursos possibles per definir al màxim la peça, sense redundar en les mesures.
Diferenciar les pautes i modalitats per cada tipus d'acotació que estableixen les normes UNE i ISO.
Representar i acotar correctament les peces en sistema axonomètric.
Representar i acotar correctament les peces en sistema dièdric.
CA 4.3. Utilitzar les normes UNE i ISO en el procés d'acotació de peces senzilles, atesa la neteja i precisió dels diferents traçats.
Definir totalment peces senzilles tenint cura de respectar les normes UNE i ISO en el procés d'acotació.
Tenir especial cura de la precisió i la netedat en els resultats.
Fer servir línia 0,5 per definir la peça i les notacions de les cotes.
Fer servir línies 0,3 per definir línies de referència de cota i línies de cota.

CE 5 Integrar i aprofitar les possibilitats que ofereixen les eines digitals, seleccionant i utilitzant programes i aplicacions específiques de dibuix vectorial 2D i de modelatge 3D per desenvolupar processos de creació artística personal o de disseny.
CA 5.1 Adquirir destreses en el maneig d'eines i tècniques de dibuix vectorial en 2D, aplicant-los a la realització de projectes de disseny.
Instruir-se en les funcions bàsiques per manejar correctament cada programa de dibuix tècnic.
Familiaritzar-se en les funcions bàsiques de programes de disseny gràfic.
Instruir-se en les funcions bàsiques de maneig de programes de disseny vectorial.
CA 5.2 Distingir les principals eines de dibuix digital contemporànies, contrastant les seves possibilitats tècniques i expressives, valorant el seu potencial com a eina de creació.
Entendre el perquè de la idoneïtat de cada eina de dibuix contemporani i emprar-los correctament per cada situació.
Reconèixer i contrastar totes les possibilitats tècniques de cada eina, per fer-les servir amb diferents intencions expressives.
Apreciar el seu potencial i donar-les el valor adequat com a eina de creació.
CA 5.3 Editar obres de referència i creacions artístiques senzilles amb eines de dibuix digital en 2D i 3D.
Utilitzar les eines de dibuix digital en 2D i 3D de manera adequada per resoldre creacions artístiques senzilles.
Utilitzar les eines de dibuix digital en 2D, adequades a cada intenció expressiva, per editar les creacions pròpies a partir d'esbossos previs.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. GEOMETRIA, ART I ENTORN.
La geometria en la naturalesa, en l'entorn, en l'art i el disseny.
Observació directa d'espais naturals, de productes i objectes.
Observació indirecta de dissenys, productes i objectes.
La geometria en la composició.
Proporció, equilibri, ritme, moviment i pes visual.
Distribució d'espais buits i espais plens. Centres d'atenció i jerarquia visual.
La representació de l'espai en l'art.
Estudis sobre la geometria al llarg de la història de l'art.
Estudi de l'ús de la perspectiva als diferents moments històrics.
Relacions geomètriques en l'art i el disseny: proporció, igualtat i simetria.

Transformacions geomètriques: homologies i afinitats
Igualtat i simetria.
Gir, translació i homotècia.
Proporció. El número auri en l'art i la naturalesa.
Escales numèriques i gràfiques. Construcció i ús. Proporcionalitat.
Triangle universal d'escales numèriques. Escales normalitzades.
Tipus d'escales: ampliació, reducció i naturals
Construcció d'escales gràfiques. Coeficients d'ampliació i de reducció.
Construccions poligonals. Aplicació en el disseny.
Estudi de les tipologies i construccions de quadrilàters i triangles.
Construccions de polígons regulars donat el costat
Construccions de polígons regulars inscrits a una circumferència.
Aplicacions de les construccions de polígons en les especialitats del disseny.
Traçats fonamentals de geometria plana.
Mediatriu i bisectriu.
Paral·lelisme i perpendicularitat.
Angles en la circumferència. Arc capaç.
Aplicacions al disseny gràfic.
Tangències i enllaços. Casos bàsics.
Tangències bàsiques de circumferències amb circumferències, i de rectes amb circumferències.
Corbes tècniques: Oval, ovoide i espirals.
Aplicació de tangències i enllaços en el disseny d'objectes i al disseny gràfic, de productes, de la identitat corporativa, entre altres.
Estudis a mà alçada de la geometria interna i externa de la forma.
Anotacions i apunts del procés creatiu.
Esbossos previs de l'estructura interna dels prototips.
Esborranyes de la forma del producte final.

B. SISTEMES DE REPRESENTACIÓ DE L'ESPAI APLICAT.
Concepte i tipus de projecció.
Finalitat dels diferents sistemes de representació.
Sistema dièdric ortogonal en el primer diedre. Vistes en sistema europeu.
Perspectiva isomètrica i cavallera. Iniciació al disseny d'embalatge.
Perspectiva cònica, frontal i obliqua.
Aplicació dels diferents tipus de perspectiva al disseny.

C. NORMALITZACIÓ I DISSENY DE PROJECTES.
Concepte de normalització. Les normes fonamentals UNE i ISO
Necessitat i àmbit d'aplicació de les normes UNE, ISO.
Sistemes d'acotació. Principis i normes fonamentals d'acotació.
Elaboració d'esbossos i croquis.

D. EINES DIGITALS PER AL DISSENY.
Iniciació a les eines i tècniques de dibuix vectorial en 2D.
Aplicacions al disseny gràfic, al disseny editorial, al packaging, etc.

Aplicacions de les eines digitals a projectes artístics.
Aplicacions a l'edició digital i a la publicitat.
Aplicacions al disseny d'imatge de marca i identitat corporativa.
Iniciació al modelatge 3D. Aplicacions a projectes artístics.

Dibuix Tècnic Aplicat a les Arts Plàstiques i al Disseny II

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Observar, analitzar i valorar la presència de la geometria en la naturalesa, l'entorn construït i l'art, identificant les seves estructures geomètriques, elements i codis, amb una actitud proactiva d'apreciació i gaudi, per explicar el seu origen, funció i intencionalitat en diferents contextos i mitjans.
CA 1.1 Identificar i explicar la presència de formes i relacions geomètriques en l'art i el disseny, en diferents èpoques i estils, comprenent el motiu o intencionalitat amb la qual s'han utilitzat.
Reconèixer i emprar la geometria en la composició (proporció, equilibri, ritme, moviment i simetria) de projectes de disseny gràfic i industrial.
Descriure composicions geomètriques presents en la naturalesa, el disseny i l'entorn construït, analitzant gràficament imatges o produccions artístiques de diferents èpoques i estils.
CA 1. 2 Localitzar la presència de mòduls i patrons geomètrics presents en els entorns natural, artístic i arquitectònic, argumentant la seva rellevància estètica i artística.
Localitzar la presència de mòduls i patrons geomètrics presents en els entorns natural, artístic i arquitectònic, argumentant la seva rellevància estètica i artística.
Emprar composicions modulars en el disseny gràfic d'objectes i d'espais.
CA 1.3 Argumentar la necessitat de l'ús de la geometria en els diferents contextos artístics i històrics, considerant la seva transcendència en els processos de disseny vinculats a la creació artística i el patrimoni.
Donar el valor adequat a l'ús de la geometria per descriure els processos creatius propis dels estils vinculats a cada moviment artístic, al context històric i als avenços tècnics.

CE 2 Desenvolupar propostes gràfiques i de disseny, utilitzant tant el dibuix a mà alçada com els materials propis del dibuix tècnic i elaborant traçats, composicions i transformacions geomètriques en el pla de manera intuïtiva i raonada, per incorporar aquests recursos tant en la transmissió i desenvolupament d'idees, com en l'expressió de sentiments i emocions.
CA 2.1. Dibuixar a mà alçada obres artístiques diverses, integrant les construccions geomètriques en l'expressió plàstica personal, amb destresa i precisió.
Dibuixar a mà alçada obres artístiques diverses, integrant les construccions geomètriques en l'expressió plàstica personal, amb destresa i precisió.
Comunicar idees, sentiments i emocions mitjançant el dibuix de croquis, esbossos, anotacions i estudis geomètrics a mà alçada.
Plasmar les idees desenvolupades en el croquis, transferint les seves qualitats en l'execució tècnica dels projectes artístics o de disseny individuals o col·lectius.
CA 2.2 Reproduir transformacions geomètriques com a igualtat, simetria, gir, translació i homotècia, aplicant les seves possibilitats compositives en la generació d'estructures modulars..
Utilitzar els materials propis del dibuix tècnic per resoldre traçats geomètrics fonamentals, composicions i transformacions geomètriques en el pla.
Dissenyar patrons i mosaics, aplicant les transformacions geomètriques al disseny de patrons i mosaics.
CA 2.3 Dissenyar formes creatives, emprant tangències, enllaços i corbes còniques
Emprar amb domini la terminologia específica de l'àrea comunicant amb rigor els conceptes relacionats amb la matèria.
Dissenyar propostes de disseny gràfic diverses, individuals o col·lectives, aplicant polígons, tangències, enllaços, corbes tècniques i corbes

Traçar amb domini tangències, enllaços, corbes tècniques i corbes còniques, atesa la neteja i precisió del traçat.

CE 3 Comprendre i interpretar l'espai i els objectes tridimensionals, analitzant i valorant la seva presència en les representacions artístiques, seleccionant i utilitzant el sistema de representació més adequat per aplicar-lo a la realització d'il·lustracions i projectes de disseny d'objectes i espais.

CA 3.1 Dibuixar, en les perspectives isomètriques i cavallera, formes volumètriques incorporant corbes.
Seleccionar les vistes mínimes necessàries per a la comprensió i representació d'objectes de complexitat diversa en sistema dièdric europeu.
Representar formes volumètriques mitjançant el sistema dièdric i passar-los tant al sistema axonomètric de representació, com al sistema cònic de representació.
Dibuixar sòlids polièdrics, objectes i espais complexos incloent circumferències, aplicant el sistema axonomètric: perspectiva isomètrica i cavallera, i el sistema cònic: perspectiva cònica frontal i obliqua.
Seleccionar el sistema de representació més adequat segons la finalitat dels projectes artístics o de disseny, distingint les seves possibilitats gràfiques i expressives.
CA 3.2 Dissenyar espais o escenografies aplicant la perspectiva cònica, representant les llums i ombres dels objectes continguts i reflexionant sobre el procés realitzat i el resultat obtingut.
Representar espais senzills mitjançant la perspectiva cònica, representant les llums i ombres dels objectes continguts amb una intencionalitat expressiva.
Reflexionant sobre el procés realitzat per arribar al resultat final i valorar si el producte final obtingut és l'adequat al plantejat inicialment.

CA 4.2 Utilitzar les normes UNE i ISO en el procés d'acotació de peces, incloent en la seva representació les seccions i trencaments.
Utilitzar els mínims recursos possibles per definir al màxim la peça, sense redundar en les mesures.
Diferenciar les pautes i modalitats per cada tipus d'acotació que estableixen les normes UNE i ISO.
Representar correctament acotades les peces en sistema axonomètric.
Representar correctament acotades les peces en sistema dièdric.
CA 4.3 Representar de manera normalitzada croquis o projectes, utilitzant les normes UNE i ISO amb rigor i comunicant de manera clara les dimensions d'objectes i espais.
Definir totalment objectes i espais tenint cura de respectar les normes UNE i ISO en el procés d'acotació.
Tenir especial cura de la precisió i la netedat en els resultats.
Fer servir línia 0,5 per definir la peça i les notacions de les cotes.
Fer servir ínies 0,3 per definir línies de referència de cota i línies de cota.
CA 4.4 Documentar de manera normalitzada projectes de disseny seguint les normes UNE i ISO amb rigor.
Realitzar i presentar projectes normalitzats de disseny d'objectes i espais, perfectament documentats seguint les normes UNE i ISO.

CE 5 Integrar i aprofitar les possibilitats que ofereixen les eines digitals, seleccionant i utilitzant programes i aplicacions específiques de dibuix vectorial 2D i de modelatge 3D per desenvolupar processos de creació artística personal o de disseny.

CA 5.1 Emprar amb encert les eines de dibuix digital en 2D i 3D en la realització de projectes artístics o de disseny, individuals o col·lectius.
Manejar correctament programes de dibuix tècnic, com AUTOCAD, Sketch Up Free, etc. en la realització de projectes artístics o de disseny, individuals o col·lectius
Utilitzar de manera eficient programes de disseny gràfic, com Canva, GIMP, etc.
Manejar correctament programes de disseny vectorial com Inkscape.
CA 5.2 Realitzar i presentar projectes, aprofitant les possibilitats que les eines de dibuix vectorial aporten als camps del disseny i l'art.
Seleccionar amb criteri les eines de dibuix digital segons la finalitat de projecte artístic o de disseny.
Conèixer i contrastar totes les possibilitats tècniques de cada eina, per fer-les servir amb diferents intencions expressives.

Apreciar el seu potencial que les eines de dibuix vectorial aporten als camps del disseny i l'art, per donar-les el valor adequat com a eina de creació.
CA 5.3 Introduir innovacions en les representacions de creacions artístiques individuals i col·lectives utilitzant eines de dibuix digital en 2D i 3D.
Utilitzar les eines de dibuix digital en 2D i 3D de manera adequada per resoldre creacions artístiques senzilles.
Utilitzar les eines de dibuix digital en 2D i 3D, adequades a cada intenció expressiva, per editar les creacions pròpies a partir d'esbossos previs.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. GEOMETRIA, ART I ENTORN.
Composicions modulars en el disseny gràfic, d'objectes i d'espais.
Concepte de mòdul, estructures modulars i xarxes, aplicat al pla.
La proporció a la figura humana aplicada als espais. El modulator de Le Corbusier.
Geometria i il·lusions òptiques en l'art i el disseny.
La percepció visual. El llenguatge visual.
Enganyar l'ull amb il·lusions òptiques: PAREIDOLIA
Les corbes còniques en la naturalesa, l'entorn, l'art i el disseny.
Les corbes còniques com a seccions d'una superfície cònica.
Traçat d'el·lipses en els diferents sistemes de representació.
Utilització d'el·lipses en el disseny gràfic, en el disseny d'objectes i en el disseny de l'espai en general.
La representació de l'espai en el disseny i art contemporani.
Proporció, equilibri, ritme, moviment i pes visual.
Distribució d'espais buits i espais plens. Centres d'atenció i jerarquia visual.
Composició i disposició dels elements del llenguatge visual als dissenys de l'alumnat i als treballs aliens d'art contemporani.
Transformacions geomètriques aplicades a la creació de mosaics i patrons. Traçat amb eines digitals i sense.
Construccions de figures i disseny d'estampats emprant els conceptes d'igualtat i simetria.
Emprar els conceptes de simetria, gir, translació i homotècia aplicat a paviments i mosaics.
Enllaços i tangències. Aplicació en el disseny gràfic mitjançant traçat manual i digital.
Aplicació dels conceptes de tangències entre circumferències, i entre rectes i circumferències en el disseny gràfic.
Aplicació d'enllaços al disseny gràfic, de producte, identitat corporativa, i estampats de disseny tèxtil, entre altres.
Aplicació dels conceptes de tangències entre circumferències, i entre rectes i circumferències en el disseny de paviments i representació en perspectiva cònica.
B. SISTEMES DE REPRESENTACIÓ DE L'ESPAI APLICAT.
Sistema dièdric ortogonal en el primer diedre
Vistes en sistema dièdric europeu.
Passar de les vistes d'una peça a la perspectiva isomètrica.
Sistema axonomètric
Representació de la circumferència i de sòlids senzills en perspectives isomètrica i cavallera.
Aplicació al disseny de formes tridimensionals.
Sistema cònic

Representació de llums i ombres.
Aplicacions de la perspectiva cònica, frontal i obliqua al disseny de mosaics i xarxes modulars d'espais.
Aplicacions de la perspectiva cònica, frontal i obliqua al disseny d'objectes.
Estructures polièdriques. Els sòlids platònics.
Aplicació de les estructures polièdriques en l'arquitectura i el disseny.
Aplicacions de la perspectiva cònica, frontal i obliqua al disseny de sòlids platònics en la construcció d'embalatges. (<i>Packaging</i>)

C. NORMALITZACIÓ I DISSENY DE PROJECTES.
Fases d'un projecte de disseny: del croquis al pla de taller
Esbossos i croquis de taller conforme a les normes UNE i ISO, decidint les vistes que definiran l'objecte representat.
Maqueta de l'objecte representat, seleccionant els materials i l'escala més apropiada.
Sistema dièdric ortogonal en el primer diedre. Representació d'objectes mitjançant les seves vistes acotades. Talls, seccions i trencaments.
Forma i dimensions d'objecte, utilitzant els tipus de línies normalitzades i emprant correctament les normes d'acotació per definir-los.
Recursos dels talls, seccions i trencaments seguint les regles normalitzades per definir totalment les peces a representar.

D. EINES DIGITALS PER AL DISSENY.
Dibuix assistit per ordinador aplicat a projectes d'art i disseny.
Eines i tècniques del dibuix vectorial en 2D a la realització de projectes de disseny gràfic.
El modelatge 3D com a eina de creació per a projectes de disseny per valorar el potencial d'aquestes aplicacions. Projecció d'exemples.
El modelatge en 3D mitjançant el disseny d'escultures o instal·lacions d'espais, com una habitació o un restaurant.

Disseny

El concepte de disseny ha anat evolucionant al llarg de la història, però és a partir de la Revolució Industrial quan, a mesura que els processos industrials mecanitzats van superposant-se i sobrepasant els artesans, l'organització i la planificació guanyen en importància. En conseqüència, el concepte es va acostant a la seva accepció més actual. Gràcies al disseny es millora la nostra qualitat de vida, generant productes, aplicacions i serveis que modifiquen i intervenen en l'entorn segons unes necessitats concretes. El disseny s'ha convertit en una activitat fonamental en el nostre món, ja que s'encarrega de dinamitzar la indústria i l'economia, i és, a la vegada, un motor generador de consum. Per aquest motiu, es fa necessària una reflexió sobre com optimitzar els recursos disponibles i dur a terme un disseny sostenible que possibiliti l'equilibri entre la qualitat de vida i la modificació de l'entorn sense deteriorar el medi ambient i sense comprometre els recursos naturals. Al costat d'aquesta reflexió de sostenibilitat sorgeix un discurs centrat en la igualtat d'oportunitats, en el respecte a la diversitat i, en conseqüència, en l'adequació a un disseny cada vegada més inclusiu.

El coneixement del disseny no sols inclou els antecedents, corrents, estètiques i figures rellevants, sinó també la resposta a problemes concrets que existeixen darrere d'una necessitat funcional. El disseny proporciona als alumnes eines per a desenvolupar idees, representar-les i donar solució a problemes concrets, afavorint l'ús de metodologies projectuals pròpies d'aquesta disciplina.

D'altra banda, i de manera transversal, s'inclou en els assumptes d'anàlisi pròpies de la matèria la transformació que ha suposat en tots els àmbits del disseny la democratització dels mitjans i eines digitals, ja que aquestes han suposat una revolució en el temps que s'inverteix en un projecte, les metodologies de treball, les tècniques de creació, la presentació i la difusió de projectes.

La matèria de disseny proporciona als alumnes els fonaments i destreses necessaris per iniciar-se en el disseny i estableix les bases per afrontar estudis superiors relacionats amb aquesta disciplina. Suposa una aproximació tant als principals camps del disseny com a diferents metodologies d'anàlisi, estudi i creació que són aplicables també a altres àmbits de coneixement. Per a això, la matèria gira entorn dels següents quatre grans eixos temàtics. En un primer lloc, una anàlisi reflexiva i crític del món que envolta als alumnes, que permetrà identificar les estructures formals, semàntiques i comunicatives dels productes de disseny mitjançant la descodificació del seu llenguatge específic. En segon lloc, el coneixement de les tècniques, eines i procediments analògics i digitals de creació, composició, representació i presentació propis del disseny bidimensional i tridimensional. En un tercer lloc, l'aprofundiment en les metodologies projectuals aplicades al desenvolupament de productes innovadors i creatius sobre la base del disseny inclusiu. I, finalment, en quart lloc, l'estudi de la relació entre forma i funció en el disseny.

Les competències específiques de la matèria de disseny es formulen entorn d'aquests quatre eixos que emanen dels objectius generals de l'etapa i de les competències clau previstes per a batxillerat. Aquestes competències específiques estan dissenyades de manera que diverses d'elles poden escometre's de manera global i simultània, per la qual cosa l'ordre en el qual es presenten no és vinculant ni representa cap jerarquia entre elles.

Els criteris d'avaluació, que es desprenen directament d'aquestes competències específiques, estan dissenyats per comprovar el seu grau de consecució.

Els sabers bàsics de la matèria s'organitzen en quatre blocs. El primer, denominat «Concepte, història i camps del disseny», introdueix l'evolució històrica del disseny, des dels seus orígens i el seu concepte, fins a l'anàlisi de termes més recents com a disseny sostenible o el disseny inclusiu. Aquest bloc també inclou els diversos camps d'aplicació del disseny, com també una reflexió sobre absències i oblitats en aquest àmbit, com el de les dones dissenyadores o les aportacions al disseny contemporani de cultures que no pertanyen al focus occidental. «El disseny: configuració formal i metodologia» és la denominació del segon bloc, que abasta els elements bàsics del llenguatge propi del disseny i les seves formes d'organització, des de la sintaxi visual i els significats, fins a les diferents fases del procés de disseny. En aquest bloc s'incorpora així mateix una aproximació a aspectes relacionats amb la propietat intel·lectual. El tercer bloc, titulat «Disseny gràfic», incorpora els aspectes propis del disseny bidimensional, com la tipografia, el disseny editorial, la imatge de marca, la senyalística i el disseny publicitari bidimensional. També recull les tècniques pròpies del disseny gràfic i la maquetació, a més de la concepció de projectes de comunicació gràfica. El quart i últim

bloc, denominat «Disseny tridimensional», atén el disseny de producte i el disseny d'espais. En aquest bloc s'inclouen els sistemes de representació espacial adequats a cada projecte, considerant també l'embalatge o la representació de volums. Aquest últim bloc introdueix els conceptes d'ergonomia, biometria i antropometria, a més del de diversitat funcional. El disseny d'espais recull, d'una banda, les seves tipologies i les sensacions psicològiques associades a les mateixes i, per un altre, el diàleg entre el disseny a la funcionalitat dels espais, incorporant la perspectiva del disseny inclusiu.

L'aprenentatge d'aquests sabers cobra tot el seu sentit gràcies al paper fonamental que juguen en el procés d'adquisició de les competències específiques. Per això l'ordre seqüencial en el qual estan presentats no ha d'interpretar-se com una invitació al fet que siguin tractats de manera successiva; al contrari, serà necessari tractar-los de manera integral, amb la finalitat de facilitar una visió global del disseny als alumnes. De manera transversal, s'incorporarà l'ús d'eines digitals aplicades tant al disseny bidimensional com al tridimensional.

Per afavorir l'adquisició de les competències específiques de la matèria és necessari proposar unes situacions d'aprenentatge que permetin als alumnes millorar l'acompliment de les habilitats de creació, innovació, treball en equip i experimentació amb diferents tècniques, tant tradicionals com digitals. En el desenvolupament d'aquestes situacions, els blocs de sabers es treballen conjuntament, sempre d'acord amb la naturalesa de la situació d'aprenentatge. D'aquesta forma, els coneixements, destreses i actituds s'adquireixen i s'apliquen de manera interrelacionada i progressiva, aprofundint en el seu grau de complexitat. Aquestes situacions d'aprenentatge han de proporcionar una visió dinàmica de les oportunitats de desenvolupament personal que ofereix aquesta matèria, i facilitar la possible transferència d'aquests aprenentatges a altres camps o disciplines. A més, per contribuir a una formació global dels alumnes, s'han de tractar, de manera transversal aspectes relacionats amb la prevenció i gestió responsable dels residus, com també la seguretat, toxicitat i impacte mediambiental dels materials utilitzats en els projectes. També es propiciarà la reflexió sobre altres aspectes rellevants relacionats amb l'impacte sociocultural d'aquesta disciplina, com el consum responsable o la propietat intel·lectual per protegir la creativitat pròpia i aliena.

Finalment, cal no oblidar que dissenyar és planificar i, per tant, anticipar les actuacions i intervencions per obtenir la solució a un problema determinat.

L'objectiu del disseny és millorar l'entorn, i amb ell, la qualitat de vida mitjançant la millora dels productes que utilitzem. El disseny implica treball interdisciplinari, interacció de sabers, connexió de disciplines; en definitiva, es tracta d'una gran eina a la disposició dels alumnes capaços d'aprofitar el seu poder de transformació.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Identificar els fonaments del disseny a partir de l'anàlisi crítica de diversos productes de disseny bidimensional i tridimensional, per aprofundir en la comprensió, tant de la complexitat dels processos i eines que intervenen, com de la dimensió simbòlica i semàntica dels seus llenguatges.

La diversitat del patrimoni cultural i artístic és una riquesa de la humanitat. Els productes elaborats per aquesta materialitzen aquesta diversitat en el seu disseny, que es fonamenta en uns processos i eines propis. Mitjançant l'exploració de les formes i funcions d'aquests objectes i produccions, tant bidimensionals com tridimensionals, els alumnes poden desxifrar les seves estructures internes i els processos materials i conceptuals empleats en la seva creació, generant així una oportunitat per reflexionar sobre les possibilitats de tornar a transformar aquests objectes ja existents, millorant-los en la seva funcionalitat o adaptant-los a noves necessitats.

Els àmbits d'aplicació del disseny són extremadament amplis, ja que el seu desenvolupament cobreix la totalitat de l'activitat humana. De la mateixa forma, els llenguatges específics del disseny són igualment rics i plurals, i presenten una important dimensió simbòlica i semàntica. Els suports, mitjans i elements poden ser molt nombrosos, de manera que el seu estudi resulta complex. Malgrat això, els significants i els significats dels productes de disseny s'articulen mitjançant una sintaxi que podria considerar-se com a

universal, encara que presenta sovint variants culturals, geogràfiques, econòmiques i socials que han de conèixer-se per comprendre millor la seva intenció comunicativa i perquè la recepció d'aquests productes sigui correcta.

L'assimilació d'aquesta sintaxi per part dels alumnes els permet comprendre els llenguatges que articulen, com també valorar el pes de la funció i la forma en qualsevol producte de disseny. D'aquesta manera, poden identificar la relació existent entre aquests dos conceptes, de l'equilibri o el desequilibri dels quals depèn la identitat d'un producte de disseny.

Els alumnes poden treballar aquests aspectes per mitjà de la recerca de fonts documentals de diversos tipus, analògiques o digitals, com també a partir de l'anàlisi dels propis objectes, comunicant les seves conclusions mitjançant produccions orals, escrites i multimodals.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CCL3, STEM1, STEM2, CD1, CPSAA4, CC1, CCEC2.

CE 2 Reflexionar sobre els orígens, els principis i les funcions del disseny, comparant i analitzant produccions de diferents èpoques, estils i àmbits d'aplicació, per valorar de manera crítica el seu impacte mediambiental, social i cultural.

El concepte de disseny ha variat al llarg de la història, però sempre ha estat lligat a la planificació del desenvolupament de productes que aportin solucions de problemes determinats. Com a conseqüència de la variabilitat dels problemes i necessitats de les diferents societats i àmbits d'aplicació, la història del disseny reflecteix com les circumstàncies històriques, geogràfiques, econòmiques i socials han condicionat fortament l'estètica i la funcionalitat dels productes que aquelles han creat. El coneixement d'aquests aspectes pels alumnes els condueix, a més, a una reflexió profunda sobre la manera en què la humanitat ha anat transformant el planeta sense prendre consciència de l'impacte mediambiental que produïa. En canvi, el disseny actual es presenta com una potent eina per cercar la sostenibilitat en qualsevol activitat, possibilitant així l'amortiment d'aquest impacte.

També es propiciarà la reflexió sobre altres aspectes rellevants que ajudin a visibilitzar clamoroses absències en la construcció del cànon del disseny pretesament universal, com la inclusió de dones entre les figures rellevants d'aquesta disciplina o el reconeixement de l'aportació de les cultures no occidentals.

Els alumnes poden treballar aquests aspectes per mitjà de la recerca de fonts documentals de diversos tipus, tant analògiques com digitals, com també de l'anàlisi dels propis objectes, comunicant les seves conclusions mitjançant produccions orals, escrites i multimodals.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CCL3, STEM2, CPSAA1.1, CC1, CC3, CC4, CCEC1.

CE 3 Analitzar de manera crítica i rigorosa diferents configuracions formals, compositives i estructurals presents en el disseny de diferents productes, identificant els seus elements plàstics, estètics, funcionals i comunicatius, per enriquir les seves pròpies produccions i conformar-se una opinió.

El disseny respon majoritàriament a estratègies comercials i de màrqueting vinculades al disseny gràfic, a campanyes de disseny publicitari, a l'embalatge dels productes a consumir o al disseny d'espais que afavoreixen l'activitat comercial, per la qual cosa el gir cap a una societat de consum responsable i sostenible ha de ser un eix vertebrador de la matèria de Disseny.

És aquest un terreny que comporta una gran responsabilitat, que l'alumnat ha de conèixer i assumir aplicant criteris ètics en la generació de productes, la qual cosa idealment podrà traslladar al seu rol com a consumidor i li aportarà eines poderoses per a respondre a la manipulació de la propaganda. Per a això, l'alumnat ha d'identificar els diferents elements constitutius del disseny, entre els quals destaquen la forma i el color, molt importants en l'estètica, com també la composició (ordre, composició modular, simetria, dinamisme i desconstrucció) o els aspectes materials i les seves múltiples combinacions i articulacions. Al seu torn, ha de desxifrar i descobrir les estratègies comunicatives o funcionals subjacents en productes de disseny relatius a qualsevol camp d'aplicació, tenint molt en compte l'entorn digital. A més de identificar aquests elements, ha de conèixer les metodologies i processos projectuals que condueixen a la creació de productes de disseny, la qual cosa li permetrà tant reconèixer-los en el seu entorn com aplicar-los en les seves pròpies produccions.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM1, STEM5, CD2, CC1, CC4, CE1, CCEC1, CCEC2, CCEC4.1.

CE 4 Planificar projectes de disseny individuals i col·lectius, seleccionant amb criteri les eines i recursos necessaris, per proposar i analitzar críticament solucions creatives en resposta a necessitats pròpies i alienes.

El disseny gràfic, de producte o d'espais, tant bidimensional com tridimensional, incloent l'entorn digital, requereix d'una metodologia concreta basada en la planificació d'unes fases específiques. L'organització d'aquestes estratègies de planificació depèn de molts factors, però en gran manera, el condicionant major és el públic objectiu al qual es destina el producte. Els alumnes han d'avaluar el projecte valorant l'adequació del mateix als objectius proposats i seleccionant amb criteri les eines i recursos necessaris per a l'acompliment del treball, entre els quals es compten els suports, tècniques, mètodes i sistemes de representació i presentació –incloses les eines digitals–, entenent que el procés és una part fonamental del disseny i ha de tenir-se en compte tant com el producte final que cal generar. En valorar el procés es destaquen els mecanismes subjacents que envolten el producte creat, la qual cosa permet aplicar-los tant a les subsegüents creacions pròpies com a l'anàlisi d'altres productes de disseny aliens.

Dins del context global de sostenibilitat que privilegia la disciplina, s'ha de promoure l'enfocament creatiu i innovador tant en el procés de cerca de solucions i planificació, com en la resolució i creació dels productes. La matèria contempla el treball col·laboratiu com una forma d'enriquiment personal i com una manera d'anticipar-se a possibles projeccions acadèmiques o professionals, integrant als alumnes en equips de treball que s'organitzin de manera autònoma i donin una resposta diversa i imaginativa als problemes que vagin sorgint en el desenvolupament de projectes de disseny. Per això, és important que els alumnes siguin capaços de respondre amb flexibilitat i eficàcia a les necessitats, circumstàncies i característiques dels projectes que es plantegin.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CD3, STEM3, CPSAA3.2, CPSAA5, CC4, CE1, CE3, CCEC4.1, CCEC4.2.

CE 5 Desenvolupar propostes personals i imaginatives a partir d'idees o productes preexistents, considerant la propietat intel·lectual, per respondre amb creativitat a necessitats pròpies i alienes i potenciar l'autoestima i el creixement personal.

L'activitat del disseny suposa plantejar la solució d'un problema o una necessitat per mitjà de diverses propostes. El desenvolupament d'aquestes propostes és, d'una banda, un vehicle per comunicar idees pròpies, sentiments i inquietuds personals, i per una altra, una oportunitat de la imaginació i la creativitat per materialitzar-se en productes amb una funció determinada, procés que resulta especialment efectiu partint de l'entorn immediat dels alumnes. En aquest sentit, l'adaptació creativa de productes de disseny preexistents és un exercici molt enriquidor per a l'alumnat, que li permet, a més, familiaritzar-se amb les regulacions que protegeixen la propietat intel·lectual, assimilant-la com un element essencial per a l'exercici d'una ciutadania responsable i respectuosa.

D'altra banda, el desenvolupament de la proposta podrà complementar-se amb l'argumentació, exposició i posada en comú de les solucions de disseny adoptades, la qual cosa donarà com a resultat una reflexió empàtica i autocrítica sobre el treball realitzat i exposat, reforçant d'aquesta manera l'autoestima de l'alumnat.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM3, CPSAA1.1, CC1, CC4, CE1, CE2, CE3, CCEC3.1, CCEC3.2, CCEC4.1, CCEC4.2.

CE 6 Crear productes de disseny, responent amb creativitat a necessitats concretes, incloses les del disseny inclusiu i les relatives a la sostenibilitat, i cuidant la correcció tècnica, la coherència i el rigor de la factura del producte per potenciar una actitud crítica i responsable que afavoreixi el desenvolupament personal, acadèmic o professional en el camp del disseny.

El disseny és un procés que comporta la realització d'un producte físic o digital, per la qual cosa ha de complir amb uns criteris tècnics d'elaboració i execució i ajustar-se a les normes de representació formal i material de la proposta, ja sigui en dues o en tres dimensions. Davant les diverses classes de necessitats que se li plantegin, l'alumnat ha de seleccionar i utilitzar de manera coherent els recursos tècnics i procedimentals al seu abast, utilitzant-los com un suport facilitador de la comunicació i no com un condicionant. Aquest procés requereix tant d'una actitud crítica com autocrítica, alguna cosa que, a més, contribueix a la construcció i l'enriquiment de la identitat personal i de les aptituds acadèmiques o professionals de l'alumnat.

D'altra banda, entre els canvis que han enriquit la disciplina en les últimes dècades, es troben els produïts per la incorporació de la sostenibilitat i el disseny inclusiu. Aquest últim implica una modificació en la

mentalitat respecte al paradigma de la normalitat, ja que part de la idea que les limitacions no corresponen a les persones, sinó que es produeixen en la interacció entre aquestes i l'entorn i els objectes. Aquesta categoria del disseny, també coneguda com a total o universal, considera a l'origen les habilitats, en lloc de proposar adaptacions a una solució de disseny no inclusiva. Així doncs, aquesta competència pretén que l'alumnat prengui consciència que el disseny inclusiu estigui en la base de totes les seves propostes de disseny gràfic, de producte o d'espais, i que sigui també el punt de partida des del qual argumentar redisseny innovadors de productes ja existents, tant en projectes individuals com col·lectius. De la mateixa manera, els alumnes han de considerar la sostenibilitat en les seves propostes, tenint en compte per a això aspectes econòmics, socials i ecològics. L'alumnat ha de valorar el disseny inclusiu i la sostenibilitat com a eines de transformació de la societat, tant en el personal com en el compartit, amb múltiples derivades en diversos àmbits socials, acadèmics i professionals, i no ha d'oblidar el relatiu a la propietat intel·lectual, sempre important en els treballs de disseny.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM3, CD3, CPSAA2, CC4, CE1, CE3, CCEC3.2, CCEC4.1, CCEC4.2.

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Identificar el concepte i els fonaments del disseny a partir de l'anàlisi crítica de diversos productes de disseny bidimensional i tridimensional, per aprofundir en la comprensió, tant de la complexitat dels processos i eines que intervenen, com de la dimensió simbòlica i semàntica dels seus llenguatges i del valor de la diversitat patrimonial.
CA 1.1 Reconèixer la relació entre les formes i les funcions en objectes de disseny bidimensionals o tridimensionals, percebent-los com a productes susceptibles de transformacions i millores.
Reconèixer la relació entre les formes i les funcions en objectes de disseny bidimensionals.
Reconèixer la relació entre les formes i les funcions en objectes de disseny tridimensionals.
Avaluar productes diversos proposant possibles transformacions i millores.
CA 1.2 Explicar en els objectes de disseny les dimensions simbòliques i semàntiques pròpies del seu llenguatge, identificant els seus elements sintàctics i constitutius amb actitud receptiva i respectuosa.
Explicar les dimensions simbòliques i semàntiques de determinats productes.
Identificar els elements sintàctics i constitutius en diversos productes.
Presentar una actitud receptiva i respectuosa en les explicacions.
CE 2 Reflexionar sobre els orígens, els principis i les funcions del disseny, comparant i analitzant produccions de diferents èpoques, estils i àmbits d'aplicació, per valorar de manera crítica el seu impacte mediambiental, social i cultural.
CA 2.1 Identificar les característiques fonamentals dels principals moviments, corrents, escoles i teòrics relacionats amb el disseny, comparant productes de disseny de contextos geogràfics, històrics i socials diversos, i reflexionant de manera crítica sobre les aportacions de les dones i de les cultures no occidentals.
Identificar les característiques fonamentals dels principals moviments, corrents, escoles i teòrics relacionats amb el disseny.
Comparar productes de disseny de contextos geogràfics, històrics i socials diversos.
Reflexionar de manera crítica sobre les aportacions de les dones i de les cultures no occidentals.
2.2 Analitzar de manera crítica les diferents solucions de disseny vinculades a un mateix problema, reflexionant sobre el seu impacte sobre l'entorn i establint arguments que promoguin una consciència compromesa amb el medi ambient i amb el disseny sostenible.
Analitzar de manera crítica les diferents solucions de disseny vinculades a un mateix problema.
Reflexionar sobre el impacte sobre l'entorn de diferents solucions de disseny.
Establir arguments que promoguin una consciència compromesa amb el medi ambient i amb el disseny

sostenible.

CE 3 Analitzar de manera crítica i rigorosa diferents configuracions formals, compositives i estructurals presents en el disseny de diferents productes, identificant els seus elements plàstics, estètics, funcionals i comunicatius, per enriquir les seves pròpies produccions i conformar-se una opinió.

CA 3.1 Reconèixer les estructures formals, compositives i estructurals en objectes i productes de diferents àmbits del disseny, analitzant els processos i mètodes utilitzats per a desenvolupar-los, així com les finalitats funcionals i comunicatives de les quals parteixen i el seu impacte en aspectes com ara la inclusió, la sostenibilitat i el consum responsable.

Reconèixer les estructures formals, compositives i estructurals en objectes i productes de diferents àmbits del disseny.

Analitzar els processos i mètodes utilitzats per a desenvolupar objectes i productes de diferents àmbits del disseny.

Examinar les finalitats funcionals i comunicatives de les quals parteixen per a desenvolupar objectes i productes de diferents àmbits del disseny.

Comparar l'impacte d'objectes i productes de diferents àmbits del disseny en aspectes com ara la inclusió, la sostenibilitat i el consum responsable.

CA 3.2 Analitzar les relacions compositives en diferents productes de disseny, identificant els elements bàsics del llenguatge visual i explicant el seu impacte en aspectes com la inclusió, la sostenibilitat i el consum responsable

Analitzar les relacions compositives en diferents productes de disseny.

Identificar els elements bàsics del llenguatge visual en diferents productes de disseny.

Explicant el impacte en aspectes com la inclusió, la sostenibilitat i el consum responsable en diferents productes de disseny.

CE 4 Planificar projectes de disseny individuals i col·lectius, seleccionant amb criteri les eines i recursos necessaris, per proposar i analitzar críticament solucions creatives en resposta a necessitats pròpies i alienes.

CA 4.1 Planificar creativament projectes de disseny individuals o col·lectius, establint objectius en funció de l'impacte de comunicació cercat, programant les diferents fases del pla de desenvolupament, seleccionant amb criteri les eines i recursos i prioritzant la sostenibilitat.

Planificar creativament projectes de disseny individuals o col·lectius.

Establir objectius en projectes de disseny en funció de l'impacte de comunicació cercat.

Programar en projectes de disseny les diferents fases del pla de desenvolupament

Seleccionar en projectes de disseny amb criteri, les eines i recursos i prioritzant la sostenibilitat.

CA 4.2 Participar activament en l'organització adequada dels equips de treball en els projectes de disseny col·laboratiu, identificant les habilitats requerides i repartint i assumint les tasques amb criteri.

Participar activament en l'organització adequada dels equips de treball en els projectes de disseny col·laboratiu.

Identificar les habilitats requerides per les diferents feines dels equips de treball.

Repartir i assumir les tasques amb criteri dins dels equips de treball.

CA 4.3 Avaluar les propostes de planificació pròpies i alienes de manera crítica i argumentada, analitzant la seva adequació a l'impacte de comunicació que es cerca.

Avaluar les propostes de planificació pròpies i alienes de manera crítica i argumentada.

Analitzar l'adequació de les propostes a l'impacte de comunicació que es cerca.

CE 5 Desenvolupar propostes personals i imaginatives a partir d'idees o productes preexistents, considerant la propietat intel·lectual, per respondre amb creativitat a necessitats pròpies i alienes i potenciar l'autoestima i el creixement personal.

CA 5.1 Projectar solucions de disseny innovadores en resposta a necessitats personals o d'expressió pròpies a partir d'idees o productes preexistents.

Projectar solucions de disseny innovadores en resposta a necessitats personals o d'expressió pròpies.
Projectar solucions de disseny innovadores a partir d'idees o productes preexistents.
CA 5.2 Avaluar críticament les propostes de disseny personals, valorant la seva coherència i adequació i considerant el respecte a la propietat intel·lectual, tant a l'aliena com a la pròpia.
Avaluar críticament les propostes de disseny personals.
Valorant la coherència i adequació de les propostes de disseny personals.
Comparar les propostes de disseny personals respecte a la propietat intel·lectual, tant a l'aliena com a la pròpia.

CE 6 Crear productes de disseny, responent amb creativitat a necessitats concretes, incloses les del disseny inclusiu i les relatives a la sostenibilitat, i cuidant la correcció tècnica, la coherència i el rigor de la factura del producte per potenciar una actitud crítica i responsable que afavoreixi el desenvolupament personal, acadèmic o professional en el camp del disseny.
CA 6.1 Realitzar projectes elementals de disseny gràfic, disseny industrial o disseny d'espais habitables, de manera individual i col·lectiva, aplicant solucions creatives en l'elaboració d'un producte innovador, i tenint en compte les seves implicacions socials, econòmiques i de transformació, així com els aspectes relacionats amb la propietat intel·lectual.
Realitzar projectes elementals de disseny gràfic, disseny industrial o disseny d'espais habitables, de manera individual i col·lectiva.
Aplicar solucions creatives en l'elaboració d'un producte innovador en projectes elementals de disseny gràfic, disseny industrial o disseny d'espais habitables.
Analitzar les implicacions socials, econòmiques i de transformació, així com els aspectes relacionats amb la propietat intel·lectual del projectes elementals de disseny gràfic, disseny industrial o disseny d'espais habitables realitzats.
CA 6.2 Avaluar de manera crítica i argumentada treballs de disseny propis i aliens, valorant tant la selecció coherent i adequada de recursos tècnics, com el rigor i la correcció en l'aplicació de les tècniques d'execució, desenvolupament i presentació del producte, a més del seu grau d'adequació a l'impacte de comunicació que es cerca i al respecte a la propietat intel·lectual.
Avaluar de manera crítica i argumentada treballs de disseny propis i aliens.
Valorar la selecció coherent i adequada de recursos tècnics dels treballs de disseny propis.
Justificar el rigor i la correcció en l'aplicació de les tècniques d'execució, desenvolupament i presentació del producte en els treballs de disseny propis.
Argumentar el grau d'adequació a l'impacte de comunicació que es cerca i al respecte a la propietat intel·lectual en els treballs de disseny propis.
CA 6.3 Identificar les possibilitats d'intervenció del disseny inclusiu en diferents àmbits de l'activitat humana, posant en valor els projectes innovadors i transformadors de la societat.
Identificar les possibilitats d'intervenció del disseny inclusiu en diferents àmbits de l'activitat humana.
Valorar els projectes innovadors i transformadors de la societat.
CA 6.4 Realitzar col·lectivament un projecte de disseny inclusiu, prioritzant la seva adequació a una o diverses diversitats funcionals concretes, utilitzant de manera creativa les configuracions formals i argumentant les decisions preses.
Realitzar col·lectivament un projecte de disseny inclusiu.
Prioritzar l'adequació a una o diverses diversitats funcionals concretes d'un projecte de disseny inclusiu.
Utilitzar de manera creativa les configuracions formals d'un projecte de disseny inclusiu.
Argumentant les decisions preses d'un projecte de disseny inclusiu.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. CONCEPTE, HISTÒRIA I CAMPS DEL DISSENY

El disseny, les seves classificacions i camps d'aplicació.
El disseny: concepte i idea. Disseny de missatges, objectes i espais: gràfic, tèxtil, moda, interiors, arquitectura, urbanisme, industrial, ingenieria, paisatgisme...
Evolució històrica del disseny. Concepte i teories del disseny. Artesania i industrialització.
Evolució del concepte de disseny. De la manufactura artesana a la producció industrial. Relació entre els dissenys i les característiques socials i polítiques de l'època en la que van ser creats. Disseny i dissenyador a la societat actual. Noves necessitats. Principals funcions aplicades a la resposta d'unes necessitats, resoltes gràcies a un desenvolupament tecnològic i determinades per una demanda de mercat.
Tendències, períodes i principals escoles i figures més representatives en el camp del disseny. La presència de la dona en l'àmbit del disseny.
- Minutisme. Tipografia medieval. Capitulars. Manuscrits. L'impremta. Altres. Art Nouveau i les Arts and Crafts. El segle XX. Exemples d'escoles: Escola de Ulm, Escola Vjtemás Escola d'arquitectura, Chicago, Bauhaus, Escuela d'art i arquitectura de Glasglow... entre d'altres.
Disseny, ecologia i sostenibilitat. El disseny en la societat de consum. Aportacions de l'ecodisseny a la solució dels reptes socioambientals.
Materials i usos. La vida del producte: longevitat. Productes de vida cíclica, no lineal. Objectes perdurables, reparables, reutilitzables, eficients i ecoefectius. Disseny, societat i consum. Disseny i ecologia. Valoració del disseny i la seva relació amb l'usuari en la societat <<del consum>>. Obsolescència programada.
Disseny inclusiu.
Concepte. Tipus d'usuaris. El disseny accessible i el disseny inclusiu.
La diversitat com a riquesa patrimonial.
Aportació de les cultures no occidentals al cànon del disseny universal. L'apropiació cultural.
Fonaments de la propietat intel·lectual. La protecció de la creativitat. Patents i marques.
Lleis aplicables (propietat intel·lectual, marques, publicitat).
Drets d'autor.
Tipus de llicència.

B. EL DISSENY: CONFIGURACIÓ FORMAL I METODOLOGIA
Disseny i funció.
Forma i funció. Principals corrents: funcionalisme, esteticisme... Funció pràctica, estètica i simbòlica.
El llenguatge visual. Elements bàsics: punt, línia, pla, color, forma i textura.
Elements del llenguatge visual i plàstic. Aplicacions formals del llenguatge plàstic, com per exemple, simetria, dinamisme, hieratisme... Estructura, composició i aplicacions del llenguatge visual Teoria del color. Mescla additiva i mescla subtractiva. To, saturació i lluminositat. Simbologia i psicologia del color. Estructura visual d'una imatge. Els elements determinen un ordre de lectura.
Sintaxi de la imatge bidimensional i tridimensional.
Composició bidimensional i tridimensional. Valors estètics i expressius. Les relacions de tensió, ritme i composició entre els elements plàstics. Tensió. Ritme. Direcció. Pes. Equilibri. Línies i nusos visuals.

Ordenació i composició modular.
Mòduls i estructures modulares bidimensionals. Modularitat. Interrelació de formes. Estructures de repetició. Dinamisme-quietud, ordre-desordre, unió-fragmentació, tancament-expansió.
Dimensió semàntica del disseny.
La dimensió pragmàtica, simbòlica i estètica del disseny. Graus d'iconicitat.
Procés i fases del disseny. La metodologia projectual.
Concepte de projecte. Dibuixos previs, maqueta i prototip. Procés de projectació: intuïció i mètode. <i>Briefing</i> . Vies de projectació: el dibuix, el modelat, la maquetació, la fotografia i la infografia. Fases o etapes de projectació: determinació de l'encàrrec, documentació, anàlisi, propostes, selecció, elaboració, perfeccionament i projecte final. Altres.
Processos creatius en un projecte de disseny.
Disseny i creativitat. Estratègies de cerca de idees. Exemples: <i>brainstorming</i> , relació inusual, entre d'altres.
Estratègies d'organització dels equips de treball.
Definició d'objectius. Distribució de tasques. Dates d'entrega, revisió, supervisió, posada en comú i control de qualitat d'un projecte. Altres.

C. DISSENY GRÀFIC
Funcions comunicatives del disseny gràfic.
Anàlisi de les funcions comunicatives del disseny gràfic: identitat, informació i persuasió. Tècniques de persuasió.
La tipografia, principals famílies, llegibilitat, propietats i usos en el disseny.
Les lletres: la forma i el missatge. Classificació tipogràfica. Fonts, estils i grandàries. Terminologia específica. Parts de les lletres. El blanc de les lletres i el gris tipogràfic. Forma i llegibilitat. Estructura, espaiat i composició. El disseny tipogràfic. Composició tipogràfica. Tècniques i procediments de creació tipogràfica. Estudi de tipografies no occidentals. Documentació gràfica. Els alfabetos ornamentals. Les paraules prenen forma.
El disseny gràfic i la composició.
Opcions compositives. Posició, direcció, nuclis, masses, pes, equilibri, ritme. El focus en la composició. Dirigir la mirada. Estratègies, llei del tres terços, proporció aurea. Principis compositius: balanç, contrast, èmfasi, unitat, proximitat, repetició. Jerarquies compositiva. Espai negatiu.
Processos i tècniques de disseny gràfic.
Preimpressió, impressió i postimpressió. Principals sistemes d'impressió. Acabats.
La imatge de marca: el disseny corporatiu.
Concepte de logotip, monograma i marca. Coneixement i aplicació del disseny i la identitat. Manual d'identitat corporativa. El disseny de la identitat corporativa. Procés d'identificació. Caràcter informatiu i emblemàtic.
Disseny editorial. La maquetació i composició de pàgines.
Antecedents. Tipus de disseny editorial. El llibre. Principals parts d'un llibre. Participants en la producció editorial. La composició gràfica aplicada al disseny editorial.

Sistemes de retícules compostives.
El disseny publicitari. Projectes de comunicació gràfica.
El cartell com a mitjà de comunicació de masses. Combinació d'imatge i text. Selecció d'elements i organització compositiva.
Els estils i moviments artístics en el cartellisme. Des de la revolució industrial a les tendències actuals.
Opcions expressives en el cartellisme. Unicitat/profusió. Dinamisme/quietud. Tancament/expansió.
Ordre/desordre. Unió/fragmentació.
El disseny i la publicitat. L'ús de la retòrica. La poesia visual en el cartellisme.
La senyalística i les seves aplicacions.
Els pictogrames i la senyalització. Universalitat i funcionalitat. Llegibilitat i simplificació.
Tipus de missatges: restrictiu, informatiu preventiu.
Senyalística en front de senyalització.
El signes: icona, índex, símbol.

D. DISSENY TRIDIMENSIONAL
Disseny de producte. Tipologies d'objectes en el disseny volumètric.
Disseny d'objectes: forma - funció - estructura - material.
Tipus de disseny de producte.
Procés de disseny.
El disseny d'objectes: l'objecte simple, l'objecte articulad.
Sistemes de representació i estructures compostives aplicats al disseny de producte.
Sistemes de representació.
Relacions de la tercera dimensió amb la bidimensionalitat. Objecte real i representat.
L'espai. La representació de l'espai en el pla. Sistemes geomètrics descriptius per a la representació de la tercera dimensió.
Presentació al client. Per exemple: el <i>mockup</i> .
Antropometria, ergonomia i biònica aplicades al disseny.
Objecte i persona: aspectes ergonòmics i antropomètrics.
La forma útil: dimensió i escala humana. L'home com a mida.
Forma i naturalesa (biònica). Proporció en la forma.
Disseny de producte i diversitat funcional.
Materials, textures i colors. Sistemes de producció i la seva repercussió en el disseny.
La llum i el color: Influències cromàtiques en el pla i en l'espai. Sistemes de color. Simbologia del color.
Aplicacions.
Disseny del producte: materials, color i sistemes de fabricació.
El producte industrial i el producte artesanal. El producte digital.
L'embalatge: del disseny gràfic al disseny del contenidor del producte tridimensional. Iniciació al seu desenvolupament i tècniques de producció.
Tridimensionalització d'un pla. Obtenció d'un volum funcional.
Els embalatges protectors com a suports d'identitat del producte.
<i>Packaging</i> primari, secundari i terciari.
Exemples: Etiqueta. Envàs. La bossa. Funció/forma. Possibilitats creatives. Capsa. Desenvolupament a partir de formes geomètriques tridimensionals.
Concepte d'envàs i els seus usos industrials i comercials. Normes i problemes del reciclat d'envasos.
Tècniques de producció. Per exemple: plegats, troquelats...
Disseny d'espais. Organització de l'espai habitable, públic o privat. Distribució d'espais i recorreguts.
L'espai habitable. Definició i estructura.
Distribució dels espais, itineraris i recorreguts. Punts calents.
Concepte d'habitatge flexible enfront d'habitatge estereotipat.
Perspectiva cònica. Aplicació en el disseny d'espais interiors.
Elements constructius. Principis d'il·luminació. Disseny d'espais interiors. La proxèmica.

Percepció psicològica de l'espai.
Estudi del color i de la llum. Aplicació i incidència en l'ambientació i expressivitat de l'espai habitable. Altres factors que incideixen en al percepció psicològica de l'espai; disposició, textura,...
El disseny incluiu d'espais.

Economia

Els reptes i desafiaments que es plantegen en el món actual fan necessària la interconnexió de diferents àmbits, entre altres, l'econòmic, el social i l'ambiental. Les societats són responsables de les seves decisions, tant individuals com col·lectives, i de l'impacte que les mateixes poden provocar en les persones i l'entorn. Aquesta reflexió està present en tots els països del món i ha donat com a fruit el compromís que suposen els objectius de desenvolupament sostenible (ODS) com a intent d'enfrontar-se conjuntament als principals desafiaments del futur. L'educació és un instrument fonamental per portar a la realitat aquest compromís i, en aquest sentit, la formació econòmica ajuda a comprendre des de la seva perspectiva quins són aquests desafiaments i de quina manera afrontar-los.

La nostra realitat és incerta, gaudeix de progrés econòmic, però també genera nivells de pobresa no desitjables, excés de contaminació, una acumulació de capital, un increment de la desigualtat i un envelliment de la població als països avançats. La globalització actual no es pot entendre sense la digitalització que està canviant no sols l'estructura productiva global i l'estructura econòmica i financera, sinó també la societat en el seu conjunt. Entendre la realitat des d'un punt de vista econòmic ajuda a l'alumne a comprendre millor el comportament individual i col·lectiu i a promoure actituds crítiques i ètiques orientades a prendre decisions financeres i econòmiques informades.

La finalitat educativa de la matèria d'Economia està d'acord amb la Recomanació del Consell de 22 de maig de 2018 relativa a les competències clau per a l'aprenentatge permanent, on es recull que les persones han de comprendre l'economia i les oportunitats socials i econòmiques.

Economia està plantejada com a matèria de modalitat del primer curs per al batxillerat d'Humanitats i Ciències Socials, i persegueix un objectiu principal: proporcionar a l'alumne, de manera introductòria, coneixements econòmics necessaris per entendre el context en el qual viu, despertar el seu interès i promoure iniciatives dirigides a actuar sobre la pròpia realitat, després d'una anàlisi crítica d'aquesta, i prendre les seves pròpies decisions amb repercussió econòmica i financera de manera raonada i responsable. Tot això servirà de base no sols a aquells alumnes que decideixin estudiar posteriorment aquesta disciplina, sinó també per als qui orientin el seu itinerari acadèmic en una altra direcció i desitgin adquirir una cultura econòmica general necessària per persones actives, formades i informades en aquest àmbit.

El currículum d'Economia pren com a referents els descriptors operatius que concreten el desenvolupament competencial de l'alumnat al final del batxillerat. Així mateix, s'ha desenvolupat tenint en compte els objectius fixats per a aquesta etapa contribuint a consolidar en l'alumne «l'esperit emprenedor amb actituds de creativitat, flexibilitat, iniciativa, treball en equip, confiança en si mateix i sentit crític».

La matèria parteix de l'adquisició de totes les competències clau per part de l'alumne en l'etapa d'educació primària i educació secundària obligatòria, però, de manera particular, de la competència emprenedora, de la competència ciutadana i de la competència personal, social i d'aprendre a aprendre. Aquestes es complementen aportant, d'una banda, elements que permeten comprendre l'economia, les oportunitats socials i econòmiques, com també les dificultats a les quals s'enfronta una organització o la pròpia societat amb altres relacionats amb la reflexió crítica i constructiva i la proposta de solucions a problemes i reptes contemporanis.

El currículum, que tracta aprenentatges significatius, funcionals i d'interès per a l'alumne, està organitzat entorn de l'adquisició d'unes competències específiques que desenvolupen diversos aspectes. En primer lloc, tracten d'explicar com l'escassetat condiciona els comportaments des de la perspectiva econòmica, tant en el pla personal com social. En segon lloc, proposen analitzar la realitat utilitzant eines que ofereix la pròpia ciència econòmica. Aquestes eines permetran estudiar, d'una banda, el comportament dels diversos agents econòmics, amb visió microeconòmica, i per una altra, el funcionament econòmic agregat, des d'una perspectiva macroeconòmica. I en tercer lloc, inclou tant l'explicació d'eines d'intervenció econòmica, les polítiques econòmiques, com l'exposició de reptes de l'economia actual per als quals cal cercar noves solucions. La ciència econòmica, com a ciència social, té una projecció cap a

l'acció, que permet desenvolupar propostes d'intervenció en l'economia i contribuir a una millora del benestar de la societat.

Els criteris d'avaluació establerts van dirigits a comprovar el grau d'adquisició de les competències específiques, això és, el nivell d'acompliment cognitiu, instrumental i actitudinal que pugui ser aplicat en situacions o activitats dels àmbits personal, social i educatiu amb una futura projecció professional.

Els sabers bàsics que contribueixen a adquirir les competències específiques s'organitzen en cinc blocs, aprofundir en els mateixos correspondrà a estudis posteriors sent objectiu d'aquesta matèria que l'alumne prengui un primer contacte amb els sabers d'economia, els compreguin i els relacionin, adquirint una visió global i integradora.

El primer d'aquests blocs es relaciona amb les decisions econòmiques a partir de l'anàlisi de la realitat. El segon i el tercer, es vinculen al coneixement i ús d'eines que permetin entendre a l'alumne la realitat econòmica des d'una perspectiva tant micro com macroeconòmica. El quart, es lliga a les polítiques econòmiques, als aspectes principals de la seva terminologia i a la repercussió que tenen en l'entorn econòmic en un marc globalitzat, com també als problemes i als instruments amb els quals compten els governs per donar respostes a aquests problemes. El cinquè i últim bloc, se centra en els reptes de l'economia actual i a identificar les fortaleces i febleses de l'economia espanyola.

Finalment, es planteja l'enfocament d'aquesta matèria des d'una perspectiva teòrica i pràctica aplicant els sabers a l'anàlisi de casos i recerques sobre la realitat socioeconòmica usant per això mètodes i procediments d'observació i recerca i eines d'anàlisi econòmica. Partir de l'estudi de la realitat des d'una perspectiva econòmica i tenint present la seva interconnexió amb altres disciplines, permetrà a l'alumne prendre decisions fonamentades i proposar iniciatives que puguin donar solucions als nous reptes que planteja la societat actual.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Valorar el problema de l'escassetat i la importància d'adoptar decisions en l'àmbit econòmic, analitzant la seva repercussió en els diferents sectors, comparant solucions alternatives que ofereixen els diferents sistemes, per comprendre el funcionament de la realitat econòmica.

Cal estudiar en tota la seva extensió el problema econòmic de l'escassetat i analitzar com afecta als diferents sectors, com també les solucions alternatives a aquest, que proposen els diferents sistemes econòmics aprenent a valorar amb esperit crític els avantatges i inconvenients de cadascun d'ells.

Ser conscients de la realitat actual des d'una perspectiva econòmica permet comprendre millor el nostre comportament a l'hora de prendre decisions responsables, ja sigui en la cerca de la satisfacció de necessitats pròpies com en la distribució equitativa dels recursos.

Així mateix, és necessari reflexionar sobre com la globalització i els processos de cooperació i integració econòmica estan modificant no sols l'estructura productiva global, sinó també l'estructura econòmica i la pròpia societat en el seu conjunt.

Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL2, STEM2, CPSAA4, CPSAA5, CE1, CE2.

CE 2 Reconèixer i comprendre el funcionament del mercat, analitzant les seves fallides, per estudiar la repercussió d'aquests en l'entorn i facilitar la presa de decisions en l'àmbit econòmic.

El funcionament de les diferents estructures del mercat, com també dels diferents models de competència són aspectes que l'alumne ha de comprendre per interpretar i preveure les conseqüències derivades de canvis en l'oferta i la demanda i actuar en conseqüència. D'altra banda, és necessari que detecti i analitzi amb esperit crític les fallides i límits del mercat que expliquen la necessitat d'intervenir en el funcionament de l'economia a través de diverses mesures de política econòmica. Tot això conduirà a l'alumne a reconèixer el paper regulador del sector públic i les mesures de política econòmica que duu a terme, i a

reflexionar sobre els efectes que aquestes polítiques tenen en la igualtat d'oportunitats, el creixement i la redistribució de la renda.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL2, CCL3, STEM2, CPSAA4, CC3, CE1, CE2.
CE 3 Distingir i valorar el paper dels diferents agents econòmics que intervenen en el flux circular de la renda, comprenent les seves interaccions i reconeixent, amb sentit crític, els beneficis i costos que genera, per explicar com es produeix el desenvolupament econòmic i la seva relació amb el benestar de la societat.
Per entendre la realitat econòmica des d'un punt de vista macroeconòmic, cal analitzar el paper que els diferents agents econòmics juguen en el desenvolupament econòmic i en el benestar de la societat. Cadascun d'ells, amb la seva participació, col·labora en aquest desenvolupament, ja sigui a través del treball, l'estalvi, la despesa, les polítiques fiscals o les subvencions, entre d'altres. El creixement derivat del flux de la renda genera beneficis, però també alguns desequilibris com la desocupació i els seus costos, els fluxos migratoris com a conseqüència de la concentració empresarial, l'economia submergida o la sostenibilitat ambiental. Que l'alumne conegui i valori aquests elements li permetrà adquirir els sabers necessaris per explicar com es produeix el desenvolupament econòmic i per plantejar alternatives a situacions problemàtiques.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL2, CCL3, CPSAA4, CPSAA5, CC3, CC4, CE1, CE2.
CE 4 Conèixer i comprendre el funcionament del sistema financer i de la política monetària, valorant els seus efectes sobre l'economia real i analitzant els elements que intervenen en les decisions financeres, per planificar i gestionar amb responsabilitat i autonomia els recursos personals i adoptar decisions financeres fonamentades.
Tenint en compte que les necessitats econòmiques són diferents al llarg de la vida, serà necessari que l'alumne conegui el funcionament del sistema financer i els productes que ofereix relacionats amb la inversió, l'estalvi, l'endeutament, les assegurances..., per millorar la seva competència a l'hora d'adoptar decisions financeres i planificar i gestionar amb autonomia les despeses personals. Així mateix, és important que compregui cap a on es dirigeix i evoluciona el sistema financer en relació amb els canvis socials i tecnològics i els reptes que es plantegen actualment. A més, cal que l'alumne conegui eines que li permetin analitzar i valorar les polítiques monetàries i entendre els seus efectes sobre la inflació, el creixement i el benestar, dins del marc financer actual.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors del Perfil de sortida: CCL2, CCL3, CD4, CPSAA1.2, CPSAA4, CPSAA5, CE1, CE2.
CE 5 Identificar i valorar els reptes i desafiaments als quals s'enfronta l'economia actual analitzant l'impacte de la globalització econòmica, la nova economia i la revolució digital, per proposar iniciatives que fomentin l'equitat, la justícia i la sostenibilitat.
L'economia actual s'enfronta a reptes i desafiaments importants dins d'un context globalitzat on les relacions econòmiques són cada vegada més complexes. En aquest nou context és necessari reconèixer la repercussió de la nova economia i la revolució digital sobre l'ocupació i la distribució de la renda. L'alumne ha de valorar de manera crítica el seu comportament com a consumidor, usuari i possible generador de renda, per això, és necessari que conegui i analitzi la globalització i els seus problemes associats. Aquest coneixement pot estimular la generació d'iniciatives en el seu entorn més pròxim participant activament en l'economia a través d'accions que propiciïn la igualtat, el consum responsable, la millora contínua i el benestar social.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL2, CCL3, STEM4, CD5, CPSAA1.2, CPSAA4, CPSAA5, CE1.
CE 6 Analitzar els problemes econòmics actuals mitjançant l'estudi de casos, la recerca i l'experimentació, utilitzant eines de l'anàlisi econòmica i tenint en compte els factors que condicionen les decisions dels agents econòmics, per facilitar la comprensió d'aquests problemes i plantejar solucions innovadores i sostenibles que responguin a necessitats individuals i col·lectives.
L'estudi de la realitat socioeconòmica és complex. D'aquí la importància de disposar de diversos mètodes d'anàlisi que permetin una comprensió més profunda de la realitat i suposin una ajuda per intervenir en ella oferint propostes i solucions de valor que contribueixin a la millora i al benestar de la societat.

És important que l'alumne aprengui a utilitzar eines pròpies de l'economia experimental, per exemple, dissenyant i posant en marxa experiments econòmics senzills sobre qüestions pròximes, analitzant el cost i el benefici en un projecte de caràcter econòmic i empresarial bàsic o fent un estudi de casos sobre la realitat econòmica aplicant el mètode científic.

D'altra banda, és interessant que analitzi la realitat des de la perspectiva de l'economia del comportament, observant a més dels aspectes econòmics, altres factors de caràcter cognitiu, psicològic, sociològic, emocional i ambiental per oferir respostes a problemes actuals.

Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL3, STEM2, CPSAA5, CC3, CC4, CE1, CE2, CE3.

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Valorar el problema de l'escassetat i la importància d'adoptar decisions en l'àmbit econòmic, analitzant la seva repercussió en els diferents sectors, comparant solucions alternatives que ofereixen els diferents sistemes, per comprendre el funcionament de la realitat econòmica.
CA 1.1 Comprendre la realitat econòmica actual, analitzant la repercussió de les decisions adoptades en l'àmbit econòmic, valorant els processos d'integració econòmica i establint comparacions sobre les solucions alternatives que ofereixen els diferents sistemes.
Comprendre la realitat econòmica actual d'Espanya i de les Illes Balears, identificant-ne els principals elements i dinàmiques que la configuren.
Examinar la repercussió de les decisions adoptades en l'àmbit econòmic, identificant-ne els impactes socials i econòmics que tenen en la societat.
Avaluar els processos d'integració econòmica, argumentant-ne els beneficis i les limitacions en contextos concrets.
Comparar, de manera crítica, les solucions alternatives que ofereixen els diferents sistemes econòmics.
CA 1.2 Comprendre el problema de l'escassetat identificant els motius i comparant, de manera justificada, diferents estratègies econòmiques de resolució.
Analitzar el problema de l'escassetat, destacant-ne les causes i els factors que el determinen.
Identificar els motius principals que provoquen la limitació de recursos, tot establint connexions entre els diferents elements implicats.
Comparar, de manera justificada, diferents estratègies econòmiques per a la resolució del problema de l'escassetat, justificant-ne les fortaleses i debilitats amb criteris fonamentats.
Valorar la viabilitat i l'impacte d'aquestes estratègies en diferents contextos socials i econòmics.
CA 1.3 Conèixer els processos que intervenen en la presa de les decisions econòmiques de manera individual i col·lectiva, analitzant l'impacte que tenen en la societat.
Comprendre els processos que intervenen en la presa de les decisions econòmiques, tant a nivell individual com col·lectiu.
Analitzar l'impacte de les decisions econòmiques en la societat, valorant-ne les conseqüències en diferents àmbits.
Valorar com aquestes decisions contribueixen o afecten el benestar col·lectiu i el desenvolupament econòmic, mitjançant una reflexió crítica i fonamentada.
CA 1.4 Valorar la rellevància dels models econòmics i de la recerca científica, tot diferenciant entre el que és normatiu del que és positiu.

CE 2 Reconèixer i comprendre el funcionament del mercat, analitzant les seves fallides, per estudiar la repercussió d'aquests en l'entorn i facilitar la presa de decisions en l'àmbit econòmic.
CA 2.1 Valorar la repercussió de les fallides del mercat a nivell microeconòmic i facilitar el procés de presa de decisions en aquest àmbit, reconeixent i comprénent el funcionament d'aquest.

Analitzar la repercussió de les fallides del mercat a nivell microeconòmic per identificar les seves causes i conseqüències.
Facilitar el procés de presa de decisions en l'àmbit microeconòmic mitjançant l'ús de criteris racionals i informats.
Comprendre el funcionament del mercat, tot identificant els factors que expliquen les seves fallides i la seva relació amb les decisions econòmiques.
Interpretar el funcionament del mercat i com les seves dinàmiques afecten les decisions microeconòmiques.
Valorar l'impacte de les fallides del mercat en la societat, considerant la seva influència en el benestar econòmic i social.
CA 2.2 Entendre el funcionament del mercat i la naturalesa de les transaccions que tenen lloc en ell, analitzant elements com l'oferta, la demanda, els preus, els tipus de mercat i els agents implicats i reflexionant sobre la seva importància com a font de millora econòmica i social.
Utilitzar els models econòmics per comprendre el funcionament del mercat i la naturalesa de les transaccions que s'hi duen a terme per actuar com a ciutadans formats i informats.
Analitzar els elements clau del mercat com l'oferta, la demanda, els preus, els tipus de mercat i els agents implicats, tot identificant-ne les interrelacions.
Reflexionar sobre la importància del mercat com a font de millora econòmica i social, considerant-ne les implicacions en diferents contextos.
CA 2.3 Analitzar amb esperit crític les fallides del mercat, avaluant les seves conseqüències i reflexionant sobre les seves possibles solucions.
Analitzar amb esperit crític les fallides del mercat per identificar-ne les causes i les implicacions principals.
Avaluar les conseqüències que aquestes fallides generen en els àmbits econòmic i social.
Proposar possibles solucions basades en una reflexió informada i en el coneixement dels mecanismes econòmics implicats.

CE 3 Distingir i valorar el paper dels diferents agents econòmics que intervenen en el flux circular de la renda, comprenent les seves interaccions i reconeixent, amb sentit crític, els beneficis i costos que genera, per explicar com es produeix el desenvolupament econòmic i la seva relació amb el benestar de la societat.
CA 3.1 Conèixer com es produeix el desenvolupament econòmic i el benestar social valorant, amb sentit crític, el paper dels diferents agents econòmics que intervenen en el flux circular de la renda.
Comprendre com es produeix el desenvolupament econòmic i el benestar social, tot identificant els factors clau que intervenen en aquest procés.
Valorar amb sentit crític el paper dels diferents agents econòmics que intervenen en el flux circular de la renda.
Examinar les interaccions entre els diferents agents econòmics per comprendre la seva contribució al desenvolupament econòmic i al benestar social.
CA 3.2 Diferenciar els costos i beneficis que se generen en el flux circular de la renda per a cadascun dels agents econòmics, establint relacions entre ells i determinant la seva repercussió en el desenvolupament econòmic i benestar social.
Diferenciar els costos i beneficis que es generen en el flux circular de la renda per a cadascun dels agents econòmics.
Analitzar les relacions que s'estableixen entre els diferents agents econòmics per examinar les interaccions que es donen dins del flux circular de la renda.
Determinar la contribució d'aquestes relacions en el desenvolupament econòmic i el benestar social, valorant-ne els efectes de manera argumentada.

CE 4 Conèixer i comprendre el funcionament del sistema financer i de la política monetària, valorant els seus efectes sobre l'economia real i analitzant els elements que intervenen en les decisions financeres, per planificar i gestionar amb responsabilitat i autonomia els recursos personals i adoptar decisions financeres fonamentades.
CA 4.1 Conèixer i comprendre el funcionament del sistema financer valorant els seus efectes sobre

l'economia real i analitzant els elements que intervenen en les decisions financeres relacionades amb la inversió, l'estalvi, els productes financers i la cerca de fonts de finançament.
Comprendre el funcionament del sistema financer i de les polítiques monetàries per identificar els seus components i mecanismes principals.
Valorar els efectes del sistema financer sobre l'economia real per avaluar la seva influència en el desenvolupament socioeconòmic.
Analitzar els elements que condicionen les decisions financeres, incloent-hi la inversió, l'estalvi, els productes financers i la cerca de fonts de finançament, per comprendre les seves implicacions en l'àmbit personal i col·lectiu.
Valorar amb sentit crític les interaccions del sistema financer amb altres aspectes de l'economia, tot identificant possibles oportunitats i riscos associats.
CA 4.2 Planificar i gestionar amb responsabilitat i progressiva autonomia les finances personals i adoptar decisions fonamentades a partir del coneixement i comprensió del sistema financer i dels elements que intervenen en les decisions financeres, valorant els efectes que aquestes poden provocar en l'economia real.
Planificar les finances personals amb responsabilitat i progressiva autonomia, per establir objectius i estratègies coherents amb les necessitats individuals i col·lectives.
Gestionar els recursos financers personals de manera eficient, tot aplicant coneixements sobre el sistema financer i els elements que influeixen en les decisions financeres.
Adoptar decisions financeres fonamentades basades en el coneixement i la comprensió del sistema financer i dels elements que influeixen en les decisions financeres.
Valorar les conseqüències de les decisions financeres en l'economia real, tot reflexionant críticament sobre la seva sostenibilitat i impacte social.
CA 4.3 Adquirir coneixements financers a partir de l'anàlisi del sistema financer, el seu funcionament i els efectes que es deriven de les decisions adoptades en ell i establint connexions entre aquests aprenentatges i les decisions financeres personals que afecten la vida quotidiana.
Analitzar el sistema financer i el seu funcionament per identificar els principals elements que el conformen i les seves interaccions.
Valorar els efectes derivats de les decisions adoptades dins del sistema financer per reflexionar sobre el seu impacte en diferents àmbits econòmics.
Establir connexions entre els coneixements financers adquirits i les decisions financeres personals per aplicar-los a situacions de la vida quotidiana de manera raonada.

CE 5 Identificar i valorar els reptes i desafiaments als quals s'enfronta l'economia actual analitzant l'impacte de la globalització econòmica, la nova economia i la revolució digital, per proposar iniciatives que fomentin l'equitat, la justícia i la sostenibilitat.
CA 5.1 Proposar iniciatives que fomentin l'equitat, la justícia i la sostenibilitat a partir de la identificació dels reptes i desafiaments que planteja l'economia actual, tot analitzant, amb sentit crític, l'impacte que provoquen la globalització, la nova economia i la revolució digital en el benestar econòmic i social dels ciutadans.
Proposar iniciatives que fomentin l'equitat, la justícia i la sostenibilitat, basant-se en l'anàlisi prèvia i valorant les seves implicacions per a l'economia i la societat.
Identificar els reptes i desafiaments que planteja l'economia actual, relacionant-los amb factors com la globalització, la nova economia i la revolució digital.
Analitzar amb sentit crític l'impacte de la globalització, la nova economia i la revolució digital en el benestar econòmic i social dels ciutadans.
CA 5.2 Comprendre els reptes econòmics actuals analitzant, de manera crítica i constructiva, l'entorn, identificant aquells elements que condicionen i transformen l'economia i fomentant iniciatives que responguin a les necessitats que plantegen aquests reptes.
Analitzar de manera crítica i constructiva l'entorn econòmic actual per comprendre els reptes que s'hi plantegen.
Identificar els elements que condicionen i transformen l'economia a partir de l'anàlisi realitzada.
Proposar iniciatives que responguin a les necessitats derivades dels reptes econòmics identificats, tot promovent solucions adequades i efectives.

CE 6 Analitzar els problemes econòmics actuals mitjançant l'estudi de casos, la recerca i l'experimentació, utilitzant eines de l'anàlisi econòmica i tenint en compte els factors que condicionen les decisions dels agents econòmics, per facilitar la comprensió d'aquests problemes i plantejar solucions innovadores i sostenibles que responguin a necessitats individuals i col·lectives.
CA 6.1 Plantejar solucions socioeconòmiques que responguin a necessitats individuals i col·lectives investigant i explorant la realitat econòmica, tenint en compte diversos factors i aplicant les eines pròpies de l'àmbit de l'economia.
Investigar i explorar la realitat econòmica per identificar necessitats individuals i col·lectives que requereixen solucions socioeconòmiques.
Analitzar els diversos factors que influeixen en aquestes necessitats i en les possibles solucions.
Utilitzar procediments de recerca i tècniques d'anàlisi econòmica per analitzar i resoldre els problemes plantejats.
Proposar solucions socioeconòmiques que responguin de manera efectiva a les necessitats individuals i col·lectives identificades.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. LES DECISIONS ECONÒMIQUES.
L'economia, les necessitats, els béns i l'escassetat. El contingut econòmic de les relacions socials.
La modelització com a eina per entendre les interaccions econòmiques. La Frontera de possibilitats de producció.
El procés de presa de decisions econòmiques. La racionalitat. El cost d'oportunitat. Els costos irrecuperables. L'anàlisi marginal. Els incentius i les expectatives. Teoria de jocs. L'eficiència. Risc i incertesa.
L'organització econòmica i els sistemes econòmics; valoració i comparació. Problemes que ha de resoldre un sistema econòmic. Economia de mercat. Economia de planificació central. Economia mixta.
Planificació i gestió de les decisions financeres: la inversió, l'estalvi i el consum.
Diners i transaccions. Funcions dels diners i formes de diners. Risc i benefici. El paper dels bancs en l'economia. Funcionament dels productes financers com a préstecs, hipoteques i els seus substituïts. Les assegurances.
Economia del comportament. Desviacions de la racionalitat econòmica. Decisions econòmiques i ètica.
Mètodes per a l'anàlisi de la realitat econòmica: el mètode científic, la modelització i experiments o assaigs econòmics.

B. LA REALITAT ECONÒMICA. EINES PER ENTENDRE EL MÓN AMB UNA VISIÓ MICROECONÒMICA.
L'empresa i la generació de valor afegit. Productivitat, ingressos, costos i beneficis.
Intercanvi i mercat. Factors dels que depèn la demanda i l'oferta del mercat. El funcionament del mercat: desplaçaments i nous equilibris. L'elasticitat. Representació gràfica.
Tipus de mercats. La competència perfecta. La competència imperfecta: monopoli, oligopoli i competència monopolística.
L'anàlisi cost i benefici
Les fallides de mercat.

C. LA REALITAT ECONÒMICA. EINES PER ENTENDRE EL MÓN AMB UNA VISIÓ MACROECONÒMICA.
La macroeconomia. Macromagnituds: del PIB a la renda personal disponible. Limitacions i indicadors alternatius. Anàlisi i comparació de les diferents magnituds macroeconòmiques de les Illes Balears i d'Espanya.
Els agents econòmics i el flux circular de la renda.
La demanda agregada, l'oferta agregada i el seu funcionament.
Creixement econòmic i desenvolupament. Els factors del creixement. La distribució de la renda: relació entre eficiència i equitat. Indicadors del desenvolupament social. Benestar i qualitat de vida.

Economia laboral. El funcionament i les tendències dels mercats de treball. Taxes i fonts estadístiques per mesurar l'atur. Tipus de desocupació. Causes, efectes i mesures correctores. Les diferències salarials i la bretxa salarial per qüestions de gènere i edat. Característiques del mercat laboral a les Illes Balears.
El comerç internacional, els processos d'integració econòmica i els seus efectes. Proteccionisme i lliure comerç.
La balança de pagaments. Concepte i estructura. Interpretació dels principals components d'una balança de pagaments. Anàlisi de la balança de pagaments de les Illes Balear
El mercat de divises: oferta, demanda i tipus de canvi.
La Unió Europea i Monetària. Institucions i funcions. El pressupost europeu..
Els diners. Tipologia dels diners i el seu procés de creació. El sistema financer, el seu funcionament i els seus efectes. Els actius financers: tipus i característiques. Evolució del panorama financer. Cadena de blocs, les criptomonedes i la ciberseguretat.

D. LES POLÍTIQUES ECONÒMIQUES.

Economia positiva i economia normativa. La intervenció de l'Estat i la seva justificació. La política econòmica: tipus i efectes.
La política fiscal. L'estat del benestar i el seu finançament. Tipus d'imposts. El principi de solidaritat i els impostos. La despesa pública i els pressuposts generals. Anàlisi dels components d'un pressupost públic com a instrument de política fiscal. El dèficit públic, el deute públic i els seus efectes. L'economia submergida.
La política monetària i l'estabilitat de preus. El Banc Central Europeu. Funcionament del mercat monetari. Anàlisi dels mecanismes de l'oferta i la demanda monetàries i els efectes que tenen sobre el tipus d'interès. La inflació: mesura i teories explicatives. Efectes de la política monetària sobre la inflació, el creixement i el benestar de les persones.

E. ELS REPTES DE L'ECONOMIA ESPANYOLA EN UN CONTEXT GLOBALITZAT.

La globalització: factors explicatius, oportunitats i riscos. La reducció de les desigualtats. Identificació de les causes de la pobresa i possibles vies de solució.
La nova economia i la revolució digital. L'economia col·laborativa. L'economia ecològica i l'economia circular.
L'impacte de la revolució digital sobre l'ocupació i la distribució de la renda. L'adaptació de la població activa davant els reptes de la revolució digital
Democràcia i estat de benestar. El futur de l'estat del benestar a Espanya i a les Illes Balears i la seva relació amb la democràcia. Sostenibilitat de les pensions. Els fluxos migratoris i les seves implicacions socioeconòmiques.
Teories sobre el decreixement econòmic.
Els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) i els reptes econòmics actuals. Estudi de casos. Reptes actuals de l'economia de les Illes Balears.

Economia, Emprenedoria i Activitat Empresarial

Qualsevol ciutadà necessita comprendre el món en el qual viu i reflexionar de manera crítica sobre la informació que rep de l'entorn per entendre l'organització econòmica i social dels grups humans en els quals s'integra. D'aquesta manera, podrà convertir-se en part activa i constructiva de la societat i contribuir a trobar solucions als problemes que puguin sorgir en ella.

La realitat socioeconòmica té molts vessants, d'aquí la importància de connectar el coneixement que es genera des de diverses disciplines i des de l'àmbit de l'economia i de l'estudi de les empreses, amb el que succeeix en la realitat, per trobar respostes, prendre decisions i actuar amb formació, informació i responsabilitat.

La finalitat educativa de la matèria d'Economia, Emprenedoria i Activitat Empresarial està d'acord amb la Recomanació del Consell de 22 de maig de 2018 relativa a les competències clau per a l'aprenentatge permanent, on es recull que les persones han de comprendre l'economia i les oportunitats socials i econòmiques.

Aquesta matèria de modalitat està plantejada per al primer curs de batxillerat General, tracta d'aportar els conceptes econòmics i empresarials necessaris perquè l'alumne tingui un suport teòric que li permeti realitzar anàlisis crítiques i fonamentades a partir de l'estudi de casos sobre la realitat econòmica actual, valorar els efectes que provoca en els diferents àmbits de la vida i aprofitar aquests aprenentatges per generar una actitud proactiva i compromesa amb la societat i de cerca d'un major benestar, tant col·lectiu com individual.

Es dissenya prenent com a referents els descriptors operatius que concreten el desenvolupament competencial esperat per a l'alumnat de batxillerat. Així mateix, el seu disseny té en compte els objectius fixats en la legislació vigent, contribuint a consolidar «l'esperit emprenedor amb actituds de creativitat, flexibilitat, iniciativa, treball en equip, confiança en un mateix i sentit crític».

La matèria parteix de l'adquisició de totes les competències clau per part de l'alumne en l'etapa d'educació primària i educació secundària obligatòria, però, de manera particular, de la competència emprenedora, de la competència ciutadana i de la competència personal, social i d'aprendre a aprendre. Aquestes es complementen aportant, d'una banda, elements que permeten comprendre el funcionament d'economia, de les empreses i del perfil de les persones emprenedores, com també aquells elements relacionats amb la reflexió crítica i constructiva i la proposta de solucions a problemes i reptes contemporanis amb una visió interdisciplinària.

Està organitzada entorn de l'adquisició d'unes competències específiques que proposen que l'alumne analitzi de manera crítica i reflexiva les aportacions de la ciència econòmica, valorant la seva interrelació amb altres disciplines; que estudiï, des d'un enfocament interdisciplinari, el comportament de les persones i institucions respecte a la presa de decisions econòmiques, partint del problema de l'escassetat i els seus efectes; que se sensibilitzi i comprometi amb la consecució dels objectius de desenvolupament sostenible; que identifiqui i valori les habilitats i competències que caracteritzen a les persones emprenedores per fer-les seves en la mesura en què així ho necessiti; que conegui i compregui les diferents estratègies empresarials, analitzant la seva evolució i distingint els nous models de negoci i que analitzi les transformacions socioeconòmiques relacionades amb la innovació i la revolució digital en l'activitat empresarial.

Els criteris d'avaluació van dirigits a comprovar el grau d'adquisició de les competències específiques, això és, l'acompliment a nivell cognitiu, instrumental i actitudinal, que pugui ser aplicat en situacions o activitats de l'àmbit personal, social i acadèmic amb una futura projecció professional.

Els sabers bàsics que contribueixen a adquirir les competències específiques s'organitzen en tres blocs, fent coincidir els seus títols amb la denominació de la matèria. El primer es vincula a aspectes econòmics i comprèn al seu torn dos apartats en els quals es recull el problema de l'escassetat i el tractament del problema econòmic i es tracten qüestions relacionades amb l'economia i les seves connexions amb altres

disciplines, permetent realitzar una anàlisi de la realitat des d'una perspectiva més àmplia i integradora. El segon bloc de sabers, es lliga a l'emprenedoria i al coneixement de les persones emprenedores. Tracta de presentar a l'alumne aquelles habilitats i competències que són característiques de les persones amb iniciativa i sentit emprenedor veient en elles referents reals que els inspirin en el seu camí cap al futur. D'igual manera, cerca donar una visió objectiva i realista de les dificultats que poden trobar en aquest camí. El tercer i últim bloc, se centra en l'activitat empresarial i analitza les estratègies que porten cap a les empreses, com també els nous models de negoci tenint sempre present les novetats que existeixen en aquest camp com a conseqüència de la revolució tecnològica i digital.

Es pretén plantejar la matèria des d'una perspectiva teòrica i pràctica, aplicant els sabers a l'anàlisi de casos i recerques sobre la realitat empresarial, de manera objectiva. Conèixer i debatre estratègies empresarials a partir de l'estudi de casos reals i significatius permetrà que l'alumne prengui consciència de la importància de potenciar les qualitats pròpies i dels altres i fomentar actituds d'esforç, constància i superació, veient en aquests elements una aportació de valor tant individual com col·lectiu en el camí cap a l'aprenentatge i l'assoliment.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Analitzar de manera crítica i reflexiva les aportacions de la ciència econòmica, valorant la seva interrelació amb altres disciplines, per entendre la realitat des d'una visió integral i actuar com a ciutadans responsables, autònoms i compromesos. La realitat econòmica actual és complexa, com també la solució als problemes i la presa de decisions en aquest àmbit, perquè intervien moltes variables. Per això, és important que l'alumne, a través de l'estudi i l'anàlisi reflexiva, aconsegueixi relacionar els coneixements de la ciència econòmica, i les seves dificultats per establir lleis generals que no siguin de caràcter probabilístic, amb els que ofereixen altres disciplines, ja siguin de l'àmbit de les ciències socials o d'altres àmbits. Aquesta connexió proporciona una visió més completa del món, permet comprendre millor els canvis en l'entorn econòmic i social i proposar solucions integrals a problemes econòmics com a ciutadans responsables, autònoms i compromesos. Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL2, STEM4, STEM5, CPSAA1.2, CPSAA5, CC1, CE1, CE2.
CE 2 Analitzar, des d'un enfocament interdisciplinari, el comportament tant individual com col·lectiu en la presa de decisions econòmiques, avaluant el problema de l'escassetat i els seus efectes, per comprendre els canvis econòmics i socials derivats d'aquest problema i actuar en conseqüència. El problema de l'escassetat i els seus efectes és subjacent a tota la ciència econòmica i condiciona el comportament dels individus i la societat a l'hora de prendre decisions en aquest camp. L'anàlisi d'aquest problema des d'una perspectiva integral permetrà que l'alumne sigui capaç d'actuar i prendre decisions més rigoroses perquè seran fruit d'una anàlisi global, on haurà tingut en compte no sols variables econòmiques sinó unes altres de tipus sociològic, com la influència del comportament dels individus en la presa de decisions; de tipus psicològic, com l'anàlisi de les fallides en la presa de decisions racionals; o de tipus filosòfic i ètic, com la reflexió sobre la utilitat i la felicitat. Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL2, STEM2, CPSAA1.2, CPSAA5, CC4, CE1, CE2.
CE 3 Establir correspondències entre els objectius de desenvolupament sostenible i els aprenentatges adquirits a través de l'estudi de casos, analitzant-los amb ajuda d'eines econòmiques i empresarials per generar una actitud sensible i un comportament responsable i proactiu que contribueixi a donar resposta als reptes actuals. Comprendre de manera pràctica la relació entre els objectius de desenvolupament sostenible (ODS) i el desenvolupament econòmic i social, i analitzar-los amb eines econòmiques i empresarials permetrà a l'alumne prendre consciència de la importància d'aconseguir aquests objectius i donar resposta als desafiaments mundials del segle XXI amb àmplia repercussió en l'àmbit econòmic. L'anàlisi de situacions reals també permetrà que l'alumne se sensibilitzï i compregui que, amb accions senzilles, individuals o col·lectives, es pot millorar la societat i l'entorn.

Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: STEM2, STEM5, CPSAA1.2, CC4, CE1, CE2.
CE 4 Identificar i valorar habilitats i competències que caracteritzen a les persones emprenedores dins de la realitat actual, analitzant els seus perfils i la seva manera d'afrontar els reptes, per reconèixer i potenciar les destreses emprenedores pròpies i aplicar-les a situacions reals de la vida.
Analitzar el perfil de la persona emprenedora actual requereix reflexionar sobre les competències personals i socials que són desitjables, com la creativitat, l'empatia, la capacitat d'iniciativa i d'enfrontar-se als reptes. També és necessari valorar i tenir en compte altres aspectes psicològics que influeixen en el desenvolupament d'aquest perfil, com les creences limitants que provoquen pors a l'hora d'emprendre, o la importància de les habilitats socioemocionals, que condicionen els pensaments i l'abast de l'assoliment.
És convenient aproximar l'alumne a persones emprenedores pròximes perquè sàpiguen reconèixer les seves qualitats i competències de manera que puguin adquirir o potenciar aquestes qualitats i competències amb formació i entrenament, per aplicar-les en la seva vida quotidiana.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CPSAA1.1, CPSAA1.2, CPSAA3.1, CC1, CC3, CE2.
CE 5 Comprendre les estratègies empresarials, analitzant la seva evolució i distingint els nous models de negoci desenvolupats per entitats vinculades a diferents àmbits i sectors, per identificar la filosofia de les empreses, reconèixer les tendències i posar en valor, amb sentit crític, la seva activitat en la societat actual.
L'estratègia empresarial evoluciona i s'adapta als canvis econòmics i socials. Cal analitzar aquesta evolució i reflexionar sobre els nous models de negoci i les tendències de l'empresa en la societat actual, valorant amb esperit crític els canvis que s'estan incorporant, com la nova manera d'entendre el lloc de treball o les noves característiques del client, la qual cosa requereix de noves estratègies de negoci.
L'alumne, a través de l'anàlisi de casos concrets d'empreses podrà comprendre millor la visió i la filosofia de cadascuna d'elles i valorar els seus punts forts i febles. L'anàlisi de casos pot tractar sobre grans empreses amb estratègies innovadores que han canviat el concepte d'empresa en el seu sector, o d'altres més petites i pròximes, la proposta de valor de les quals no és tan ambiciosa però sí efectiva en diferents entorns rurals, urbans, locals i globals.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL2, STEM2, CD1, CPSAA4, CC1, CC3, CE1, CE2.
CE 6 Analitzar la transformació econòmica i social i les seves conseqüències, reconeixent la importància que tenen la innovació i la revolució digital en l'activitat empresarial, per comprendre les respostes que les empreses ofereixen als desafiaments actuals i proposar alternatives i noves solucions a aquests desafiaments.
La ràpida transformació tecnològica, econòmica i social està provocant canvis profunds en l'activitat empresarial la qual cosa obliga les empreses a adaptar-se i innovar per sobreviure en un món cada vegada més competitiu, donar resposta a problemes cada vegada més complexos i oferir solucions als desafiaments actuals.
Comprendre com les empreses estan duent a terme aquesta transformació permetrà a l'alumne avaluar els efectes de la revolució tecnològica i la transformació digital en l'economia, però també en altres àmbits com el del mercat de treball o l'organització social, podent plantejar alternatives i solucions per millorar els desajustaments des d'una anàlisi crítica.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL2, CCL3, STEM4, CD5, CPSAA4, CC4, CE1, CE2.

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Analitzar de manera crítica i reflexiva les aportacions de la ciència econòmica, valorant la seva interrelació amb altres disciplines, per entendre la realitat des d'una visió integral i actuar com a ciutadans responsables, autònoms i compromesos.

CA 1.1 Entendre la realitat partint de l'anàlisi crítica i reflexiva sobre les aportacions que ofereix la ciència econòmica valorant la seva interrelació amb altres disciplines i adquirint de manera que s'adquireixi una visió integral de la mateixa que afavoreixi l'assumpció de responsabilitats i compromisos.
Comprendre la influència de l'economia en situacions concretes i en altres disciplines com la política, el medi ambient o la societat.
Reflexionar sobre les conseqüències d'algunes accions econòmiques, com ara la desigualtat o el canvi climàtic, i valorar les solucions proposades.
Plantejar alternatives o projectes que promoguin el desenvolupament sostenible o la igualtat econòmica.

CE 2 Analitzar, des d'un enfocament interdisciplinari, el comportament tant individual com col·lectiu en la presa de decisions econòmiques, avaluant el problema de l'escassetat i els seus efectes, per comprendre els canvis econòmics i socials derivats d'aquest problema i actuar en conseqüència.

CA 2.1 Comprendre els canvis econòmics i socials des d'una anàlisi interdisciplinària sobre el comportament humà en el procés de presa de decisions i avaluant el problema de l'escassetat i els seus efectes, estimulant a l'alumne a actuar en conseqüència.
Comprendre la influència del problema de l'escassetat i d'altres factors socials i culturals en les decisions econòmiques.
Valorar críticament les respostes humanes davant l'escassetat, proposant alternatives per millorar la gestió de recursos limitats.
Dissenyar solucions per a problemes socials derivats de l'escassetat que siguin sostenibles i responsables.

CE 3 Establir correspondències entre els objectius de desenvolupament sostenible i els aprenentatges adquirits a través de l'estudi de casos, analitzant-los amb ajuda d'eines econòmiques i empresarials per generar una actitud sensible i un comportament responsable i proactiu que contribueixi a donar resposta als reptes actuals.

CA 3.1 Mostrar actituds sensibles i comportaments responsables i proactius que contribueixin a donar resposta als reptes actuals a partir de l'estudi de casos reals establint correspondències entre la realitat i els aprenentatges adquirits.
Relacionar els coneixements teòrics amb la realitat, reconeixent la seva aplicabilitat per a la comprensió dels problemes actuals.
Desenvolupar un esperit crític que permeti valorar solucions passades i actuals a problemes globals i locals
Proposar iniciatives o accions concretes que responguin a reptes reals, aplicant els coneixements adquirits i tenint en compte les necessitats de la comunitat i el context global.
CA 3.2 Prendre consciència dels problemes globals i locals, analitzant-los a través d'eines econòmiques i empresarials i aportant possibles solucions.
Comprendre l'efecte de factors com l'oferta, la demanda, la globalització, els recursos i la sostenibilitat sobre els problemes globals i locals.
Valorar la idoneïtat de diferents solucions a un problema analitzat, en base a dades, principis econòmics i criteris basats en la sostenibilitat, viabilitat i impacte social.
Proposar solucions concretes i creatives per als problemes globals i locals analitzats, integrant conceptes d'economia i empresa.

CE 4 Identificar i valorar habilitats i competències que caracteritzen a les persones emprenedores dins de la realitat actual, analitzant els seus perfils i la seva manera d'afrontar els reptes, per reconèixer i potenciar les destreses emprenedores pròpies i aplicar-les a situacions reals de la vida.

CA 4.1 Reconèixer i potenciar les destreses emprenedores pròpies, identificant i valorant prèviament les habilitats que posseeixen persones emprenedores pròximes i analitzant les seves competències a l'hora d'afrontar els reptes que se'ls presenten.
Descompondre les actituds i habilitats d'un/a emprenedor/a en components clau com la gestió del risc, la planificació estratègica o la innovació.
Reflexionar sobre les pròpies habilitats emprenedores, comparant-les amb les observades en altres persones i valorant la possibilitat i procés de millora.
Aplicar el coneixement adquirit per traçar una estratègia de desenvolupament personal i professional basat en les habilitats detectades i les àrees de millora identificades.

CA 4.2 Afrontar reptes senzills de la vida quotidiana aplicant les destreses pròpies que caracteritzen a una persona emprenedora.
Reconèixer els factors que intervenen en un problema senzill, com la gestió del temps o la prioritització de tasques, i analitzar la influència de les habilitats emprenedores en la seva resolució.
Valorar les diferents alternatives per afrontar un repte quotidià, considerant l'eficàcia i l'eficiència de cada opció per determinar-ne la millor.
Implementar solucions pràctiques i estructurades davant d'un repte concret de la vida quotidiana utilitzant habilitats com la innovació i la resolució creativa de problemes.

CE 5 Comprendre les estratègies empresarials, analitzant la seva evolució i distingint els nous models de negoci desenvolupats per entitats vinculades a diferents àmbits i sectors, per identificar la filosofia de les empreses, reconèixer les tendències i posar en valor, amb sentit crític, la seva activitat en la societat actual.
CA 5.1 Reconèixer les tendències i identificar la filosofia de les empreses comprenent les estratègies empresarials dutes a terme per aquestes i analitzant la seva evolució, com també els models de negoci desenvolupats posant en valor, amb sentit crític, la seva activitat empresarial.
Comprendre les dinàmiques empresarials desglossant components com els objectius, els valors, el màrqueting, i la responsabilitat social corporativa.
Valorar críticament les decisions empresarials atenent a criteris de sostenibilitat, responsabilitat i innovació, en relació amb les tendències del mercat i els models de negoci.
Crear una estratègia empresarial millorada o un model de negoci innovador basant-se en l'anàlisi de les tendències i les necessitats del mercat.
CA 5.2 Distingir els nous models de negoci desenvolupats per empreses pertanyents a diversos sectors i àmbits analitzant les seves possibilitats i limitacions.
Reconèixer els components principals dels nous models de negoci i analitzar la seva resposta a les necessitats del mercat.
Avaluar l'impacte d'aquests models des d'una perspectiva econòmica, social i ambiental.
Desenvolupar una proposta de millora o adaptació d'un model de negoci existent, basant-se en l'anàlisi de les seves possibilitats i limitacions.

CE 6 Analitzar la transformació econòmica i social i les seves conseqüències, reconeixent la importància que tenen la innovació i la revolució digital en l'activitat empresarial, per comprendre les respostes que les empreses ofereixen als desafiaments actuals i proposar alternatives i noves solucions a aquests desafiaments.
CA 6.1 Comprendre les respostes que ofereixen les empreses als desafiaments actuals, analitzant la transformació econòmica i social que està experimentant la societat.
Analitzar els factors que influeixen en les decisions empresarials, com ara la sostenibilitat, la transformació digital, els canvis en els hàbits de consum, o les crisis globals.
Avaluar l'efecte de les estratègies empresarials en l'adaptació als canvis socials i econòmics, i les seves implicacions per al futur de l'economia global i local.
Dissenyar solucions innovadores perquè les empreses s'adaptin als canvis futurs en l'economia i la societat.
CA 6.2 Proposar alternatives i noves solucions als desafiaments actuals, analitzant els efectes de la transformació econòmica i social i reconeixent la importància que té la innovació i revolució digital en l'activitat empresarial.
Analitzar els efectes de la transformació digital, econòmica i social sobre els models de negoci i les empreses.
Proposar diferents alternatives a una empresa tradicional per adaptar-se a la revolució digital en la seva activitat
Proposar solucions noves i creatives que integrin la digitalització i la innovació en els models de negoci per afrontar els desafiaments.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. ECONOMIA
L'escassetat i el problema econòmic.
L'escassetat i les seves implicacions. Tipus de necessitats i tipus de béns. L'elecció entre alternatives: el cost d'oportunitat, els incentius, l'anàlisi marginal, els costos irrecuperables. L'escassetat i l'eficiència. La paradoxa del valor, el valor d'ús i el valor d'intercanvi dels béns.
L'escassetat i els sistemes d'assignació de recursos. Tipus de costos. Relació entre la producció, els costos i els ingressos. El funcionament del mercat. Equilibri de mercat i situacions de desequilibri. L'elasticitat. Tipus de mercats, competència perfecta, competència monopolística, oligopoli i monopoli.
Les fallides del mercat i la intervenció del sector públic. Fallides del sector públic i les seves implicacions.
El flux circular de la renda. Anàlisi de les interrelacions que existeixen entre els diversos elements i agregats de la realitat econòmica, el PIB, la renda personal disponible, la inversió i l'estalvi. L'oferta i demanda agregada.
L'entorn financer. Diners i transaccions. Planificació i gestió de les finances personals: risc i benefici. Principals productes d'estalvi i d'inversió, préstec personal i hipotecari. Les assegurances.
Els objectius de desenvolupament sostenible (ODS) i els reptes econòmics actuals. Estudi de casos. La importància dels ODS en les estratègies de negoci. Mapatge dels objectius estratègics enfront a la cadena de valor. Indicadors de l'impacte dins l'empresa.
Economia i altres disciplines
L'economia com a ciència social. Principals problemes per a l'anàlisi econòmica: la complexitat de la realitat i la incorporació de supòsits simplificadors. Dificultats per a l'establiment de lleis generals. La modelització matemàtica com a eina per a l'anàlisi econòmica.
L'anàlisi econòmica i l'individualisme metodològic. Altres alternatives d'anàlisi de la realitat social. Perspectiva sociològica: el grup social com a unitat d'anàlisi econòmica.
Els individus i el comportament racional. Fallides de la racionalitat. L'economia del comportament, la psicologia econòmica i la teoria de la decisió.
Els agents econòmics i la maximització de la seva utilitat o la minimització de costos. Filosofia i economia: l'utilitarisme i la felicitat. La maximització del benestar social i el debat d' <i>eficiència versus equitat</i> , des d'un punt de vista ètic. El benestar social i la qualitat de vida des d'una perspectiva sociològica. El benestar en la psicologia positiva.
Ciència econòmica i ecologia: esgotament de recursos, tractament de residus, canvi climàtic, el desenvolupament sostenible i l'economia circular. Solucions públiques als problemes ambientals.
Anàlisi del model econòmic de les Illes Balears.
Riscos, reptes i oportunitats de l'economia de les Illes Balears.
B. EMPRENEDORIA
La persona emprenedora i intraemprenedora. Competències, qualitats i hàbits. La intel·ligència emocional i la intel·ligència executiva.
L'esperit emprenedor: cerca de necessitats i oportunitats. Entrenament de la creativitat i proactivitat.
Creences sobre emprenedoria. La por d'emprendre: la gestió de l'error com una oportunitat per aprendre.
Competències socials. Tipus i aplicació. La gestió de grups i la teoria de les relacions humanes.
Autoavaluació de la persona emprenedora. Eines.
Missió i visió de la persona emprenedora. Creació i posada en marxa del seu projecte emprenedor. Protecció de la idea, el producte i la marca.
C. ACTIVITAT EMPRESARIAL
L'empresa i la generació de valor afegit que satisfà les necessitats. Càlculs del benefici, ingressos i costos. Productivitat.
La revolució tecnològica. El poder de la tecnologia. Els models de negoci.
Mercat i clients. Anàlisi de mercat i segmentació del mercat. Màrqueting digital. Nous models de negoci.
Cultura empresarial i gestió del talent. El lideratge. El paper de la dona en l'activitat empresarial.

El lloc de treball. L'empresa del futur. Tendències del mercat laboral de les Illes Balears
Estratègia i gestió de l'empresa per assolir els objectius. Transformació digital. Innovació. Sostenibilitat.
L'entorn empresarial de les Balears. Anàlisi de casos: anàlisi interna i externa. DAFO.

Educació Física

L'educació física a batxillerat planteja dues línies d'evolució clares. La primera, donar continuïtat al treball realitzat en l'educació obligatòria i als reptes clau que en ella es van tractar, com, per exemple, que els alumnes consolidin un estil de vida actiu, gaudeixin de la pròpia corporalitat i de les manifestacions culturals de caràcter motor, desenvolupin activament actituds ecosocialment responsables o afermin el desenvolupament de tots els processos de presa de decisions que intervenen en la resolució de situacions motrius. Aquests elements contribueixen al fet que l'alumne sigui motriument competent, facilitant així el seu desenvolupament integral, ja que la motricitat constitueix un element essencial del propi aprenentatge. En segon lloc, en aquesta etapa, la matèria adopta un caràcter propedèutic. En aquest sentit, l'evolució que en l'última dècada han experimentat l'activitat física, l'esport, la salut i l'ús del temps lliure, explica l'increment exponencial que s'ha produït en l'oferta de titulacions i opcions laborals relacionades amb aquesta. La matèria tractarà de presentar una àmplia gamma d'alternatives representatives de la versatilitat de la disciplina que serveixi per acostar a l'alumne a aquesta sèrie de professions i possibilitats d'estudi, ja sigui en l'àmbit universitari, en el de la formació professional o en el dels ensenyaments esportius.

Els descriptors de les competències establerts per al batxillerat, juntament amb els objectius generals d'aquesta etapa, estableixen el punt de partida per a la definició de les competències específiques d'aquesta matèria. Aquest element curricular es converteix en el referent a seguir per donar forma a l'Educació Física que es pretén desenvolupar: més competencial, actual i alineada amb els reptes del segle XXI.

Les competències específiques de la matèria d'Educació Física recullen i sintetitzen aquestes línies de treball, que busquen consolidar un estil de vida actiu i saludable que permeti als alumnes perpetuar al llarg de la seva vida hàbits vinculats amb la planificació autònoma i l'autoregulació de la seva pràctica física, com també la resta dels components que afecten la salut. En l'educació obligatòria, la motricitat s'ha desenvolupat a través d'innombrables pràctiques motrius durant les etapes anteriors, amb diferents lògiques internes, amb objectius variats, en contextos de certitud i incertesa i amb diferents finalitats. En l'etapa de batxillerat es continuarà incidint en el domini de l'àmbit corporal, aprofundint en els components tecnicotàctics de les seves manifestacions, com també en els factors que condicionen la seva adequada posada en pràctica.

D'altra banda, encara que les capacitats de caràcter cognitiu i motor continuïn sent claus per tractar amb èxit diferents situacions motrius, per al desenvolupament integral continuarà sent important en el batxillerat, i especialment de cara al futur personal i professional, les capacitats de caràcter afectiu i motivacional, de relacions interpersonals i d'inserció social. D'aquesta manera, l'alumne haurà de ser capaç de gestionar les seves emocions i les seves habilitats socials no només en contextos variats de pràctica motriu, sinó també en l'exercici d'altres rols que envolten a l'activitat física que li permetran demostrar lideratge, empatia i capacitat per a la gestió de grups.

Les diferents manifestacions de la cultura motriu continuaran constituint un element fonamental per tractar durant aquesta etapa. En aquesta ocasió, a més de la pròpia experimentació motriu, es pretén aprofundir en el coneixement dels factors socials, econòmics, polítics o culturals que han anat donant forma a cada manifestació, per comprendre millor la seva evolució, com també els valors universals que fomenten.

Finalment, s'haurà de continuar insistint en la necessitat de conviure de manera respectuosa amb el medi ambient i amb els éssers vius que habiten en ell, desenvolupant per això activitats físicoesportives en contextos diversos i participant en la seva organització des de plantejaments basats en la conservació i la sostenibilitat.

El grau de desenvolupament i consecució de les diferents competències específiques de l'àrea serà avaluat a través dels criteris que constitueixen el referent per dur a terme aquest procés. La relació existent entre els criteris d'avaluació i els sabers bàsics permetrà integrar i contextualitzar l'avaluació en el si de les situacions d'aprenentatge al llarg de l'etapa.

Els sabers bàsics de l'àrea d'Educació Física s'organitzen en sis blocs. Aquests sabers hauran de desenvolupar-se en diferents contextos amb la intenció de generar situacions d'aprenentatge variades. El

bloc titulat «Vida activa i saludable» tracta els tres components de la salut: benestar físic, mental i social, a través del desenvolupament de relacions positives en contextos funcionals de pràctica físicoesportiva, rebutjant comportaments antisocials i contraris a la salut, com també tota forma de discriminació i violència que puguin produir-se en aquests àmbits.

El segon bloc, «Organització i gestió de l'activitat física», inclou quatre components diferenciats: l'elecció de la pràctica física, la preparació de la pràctica motriu, la planificació i autoregulació de projectes motors, a més de la gestió de la seguretat abans, durant i després de l'activitat física i esportiva.

«Resolució de problemes en situacions motrius» és un bloc amb un caràcter transdisciplinar i tracta tres aspectes clau: la presa de decisions, l'ús eficient dels components qualitatius i quantitatius de la motricitat, i els processos de creativitat motriu. Aquests sabers hauran de desenvolupar-se en contextos molt variats de pràctica que, en qualsevol cas, respondran a la lògica interna de l'acció motriu des de la qual s'han dissenyat els sabers: accions individuals, cooperatives, d'oposició i de col·laboració-oposició.

El quart bloc, «Autoregulació emocional i interacció social en situacions motrius», d'una banda, se centra en què l'alumne desenvolupi els processos dirigits a regular la seva resposta emocional davant situacions derivades de la pràctica d'activitat física i esportiva, per una altra, incideix en el desenvolupament de les habilitats socials i el foment de les relacions constructives lliures de discriminació i violència entre els participants en aquesta mena de contextos motrius.

El bloc «Manifestacions de la cultura motriu» engloba tres components: el coneixement de la cultura motriu tradicional, la cultura artística i expressiva contemporània i l'esport com a manifestació cultural, aprofundint en la perspectiva de gènere i en els factors que ho condicionen.

I, finalment, el bloc «Interacció eficient i sostenible amb l'entorn», que incideix sobre la interacció amb el medi natural i urbà, pot tractar-se des d'un triple vessant: l'ús i gaudi del medi des de la motricitat i la sensorialitat, la responsabilitat en la seva conservació des d'una visió de sostenibilitat i el seu caràcter compartit des d'una perspectiva comunitària de l'entorn.

Per la vital influència del moviment en l'aprenentatge, es recomana el desenvolupament de diferents situacions d'aprenentatge que incorporin el moviment com a recurs, com també enfocaments i projectes interdisciplinaris en la mesura en què sigui possible. Aquestes situacions d'aprenentatge integraran processos orientats a l'adquisició de les competències i hauran d'enfocar-se des de diferents blocs de sabers, evitant centrar-se en un de manera exclusiva i, simultàniament, des de l'articulació amb elements plurals com són les diferents opcions metodològiques de caràcter participatiu, models pedagògics, el tipus i la intenció de les activitats plantejades, l'organització dels grups, la consolidació d'una autoestima positiva o la creació d'una consciència de grup-classe. Serà igualment important tenir en compte la regulació dels processos comunicatius, el desenvolupament de les relacions interpersonals, la conversió d'espais i materials en oportunitats d'aprenentatge o la transferència del coneixement adquirit a altres contextos socials pròxims que permetin comprovar el valor de l'après, aspecte clau per a una societat més justa i equitativa. Tots aquests processos han d'establir-se en funció de la interrelació dels sabers, el docent, l'alumne i el context en el qual s'apliquen; però, sobretot, tenint clar per què i per a què s'utilitzen. Això, al seu torn, permetrà experimentar i evidenciar el caràcter propedèutic de la matèria.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Interioritzar el desenvolupament d'un estil de vida actiu i saludable, planificant de manera responsable i conscient la seva activitat física a partir de l'autoavaluació personal sobre la base de paràmetres científics i avaluables, per satisfer les seves demandes d'oci actiu i de benestar personal, com també conèixer possibles sortides professionals associades a l'activitat física.

L'adquisició d'aquesta competència específica es materialitzarà quan l'alumne, conscient de tots els elements que condicionen la salut i l'activitat física, sigui capaç de tenir-los en compte, adaptar-los i coordinar-los per gestionar, planificar i autoregular la pròpia pràctica motriu i els seus estils de vida sobre la

base dels seus interessos i objectius personals.
Aquesta competència de caràcter transdisciplinar impregna la globalitat de l'àrea d'Educació Física, podent tractar-se des de la participació activa, els estils de vida saludable (alimentació saludable, no consum d'alcohol, tabac i altres drogues, activitat física i reducció del sedentarisme, descans, ús apropiat de les noves tecnologies), l'alimentació saludable, el contacte amb el medi natural, l'educació postural, la cura del cos, l'autoconcepte, l'autoestima, la imatge percebuda en el camp de l'activitat física i l'esport o l'anàlisi dels comportaments antisocials i els mals hàbits per a la salut que es produeixen en contextos quotidians i vinculats amb l'esport i la pràctica d'activitat física, entre d'altres. Existeixen diferents fórmules i contextos d'aplicació per materialitzar aquests aprenentatges, que han de continuar treballant-se en relació amb la planificació personal de la pràctica motriu o l'anàlisi de diferents aspectes per al manteniment d'una dieta saludable, passant per l'anàlisi crítica de situacions que tinguin a veure amb la motricitat, fins als primers auxilis, la prevenció i la cura de lesions, tant en el medi aquàtic com terrestre, o la participació en una àmplia gamma de propostes físicoesportives que aportin context a tot l'anterior a través de la transferència a la seva vida quotidiana. El bon ús de la tecnologia ha de ser aliada des d'un punt de vista transdisciplinari en la nostra àrea, especialment en aquesta competència, en la lluita contra el sedentarisme i les anomenades malalties hipocinètiques ocasionades, en gran mesura, per l'augment del temps d'exposició a les pantalles.
Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM2, STEM5, CD1, CD4, CPSAA1.1, CPSAA1.2, CPSAA5, CE3
CE 2 Adaptar autònomament les capacitats físiques, perceptivo-motrius i coordinatives com també les habilitats i destreses motrius específiques d'algunes modalitats practicades a diferents situacions amb diferents nivells de dificultat,, i consolidar actituds de superació, creixement i resiliència en enfrontar-se a desafiaments físics.
Aquesta competència implica prendre decisions ajustades a les circumstàncies, definir metes, elaborar plans, seqüenciar accions, executar el planificat, analitzar què ocorre durant el procés, canviar d'estratègia si cal i valorar finalment el resultat. El bagatge motor que l'alumne d'aquesta etapa posseeix en aquestes edats li permetrà anticipar-se a les diferents situacions i adaptar les seves habilitats motrius a les exigències de cada situació. Aquest avantatge li permetrà focalitzar la seva atenció en aspectes que fins ara quedaven en un segon pla, millorant i perfeccionant així la seva execució tecnicotàctica i identificant els errors més habituals que es donen en cada situació per poder evitar-los. Això li permetrà fins i tot avançar un pas més i planificar, dirigir i supervisar activitats físiques per a altres persones, desenvolupant funcions d'entrenador o tècnic. Com en anteriors etapes, aquests aspectes hauran de desenvolupar-se en contextos de pràctica molt variats, entre els quals podrien destacar-se els projectes i muntatges relacionats amb les cordes, els malabars, les activitats acrobàtiques o les circenses; els desafiaments físics cooperatius, la dramatització de contes motrius i, per descomptat, els esports. En relació amb aquests últims, sense deixar de costat necessàriament els més habituals o tradicionals i a tall d'exemple, és possible trobar diferents manifestacions segons les seves característiques, des de jocs esportius d'invasió (futbol gaèlic, ultimate, lacrosse, entre altres) amb o sense oposició regulada, fins a jocs de xarxa i mur (voleibol, frontennis, pickleball, paladós o semblants), passant per esports de camp i bat (rounders, softbol, etc.), de blanc i diana (boccia, tir amb arc, tir amb fona o similars), de lluita (judo, esgrima o altres modalitats autòctones de lluita, entre altres) o de caràcter individual (skate, orientació, gimnàstica esportiva o atletisme i les seves modalitats, entre altres), procurant, en la mesura que sigui possible i segons el context particular de cada centre, prioritzar les manifestacions més desconegudes per a l'alumne o que destaquin pel seu caràcter mixt o inclusiu.
Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CPSAA1.2, CPSAA4, CE2, CE3
CE 3 Difondre i promoure noves pràctiques motrius, compartint espais d'activitat físicoesportiva amb independència de les diferències culturals, socials, de gènere i d'habilitat, prioritzant el respecte cap als participants i a les regles sobre els resultats, per contribuir autònomament a l'enteniment social i al compromís ètic.
Aquesta competència específica pretén superar les desigualtats i comportaments incívics i antidemocràtics que a vegades es reproduïen en els contextos físicoesportius. Per això, d'una banda, incideix en la gestió personal de les emocions i en el foment d'actituds de superació, tolerància a la frustració i maneig de l'èxit i del fracàs en contextos de pràctica motriu. Per una altra, en el pla col·lectiu, implica posar en joc habilitats

socials per afrontar la interacció amb les persones amb les quals es convergeix en la pràctica motriu. Es tracta de dialogar, debatre, contrastar idees i posar-se d'acord per resoldre situacions, expressar propostes, pensaments i emocions, escoltar activament i actuar amb assertivitat. Com a conseqüència d'això es plantejaran situacions en les quals l'alumne hagi d'exercir rols diversos relacionats amb la pràctica física (participant, espectador, àrbitre, entrenador, etc.) que ajudaran a analitzar i vivenciar les relacions socials des de diferents perspectives. D'altra banda, aquesta competència pretén anar un pas més enllà en aquesta etapa, contribuint a generalitzar i democratitzar les pràctiques motrius que es practiquin en el centre, com també els espais d'interacció en els quals es reproduïxin, fomentant la difusió de manifestacions esportives que no estan afectades per estereotips de gènere o competència motriu, com sí que ocorre a vegades amb les més predominants o esteses.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: : CCL5, CPSAA1.1, CPSAA2, CPSAA5, CC3.

CE 4 Analitzar críticament i investigar sobre les pràctiques i manifestacions culturals vinculades amb la motricitat segons el seu origen i la seva evolució des de la perspectiva de gènere i des dels interessos econòmics, polítics i socials que hagin condicionat el seu desenvolupament, practicant-les i fomentant la seva conservació per ser capaç de defensar des d'una postura ètica i contextualitzada els valors que transmeten.

Aquesta competència aprofundeix en el concepte de la cultura motriu que l'alumne haurà anat construint durant les etapes anteriors. Es tracta de continuar consolidant la identitat pròpia a partir d'aquest coneixement en profunditat que permeti analitzar i comprendre globalment les seves manifestacions, com també els seus factors condicionants. En aquesta etapa, a més, es pretén que l'alumne compregui els valors que transmet i que fan interessant la seva conservació, ja que hi resideix la clau de la pròpia existència i la seva principal aportació a la cultura global.

Existeixen nombrosos contextos en els quals desenvolupar aquesta competència. Com en etapes anteriors, la cultura motriu tradicional podria tractar-se a través de jocs tradicionals, populars i autòctons, danses pròpies del folklore tradicional, jocs multiculturals o danses del món, entre d'altres. Per tractar la cultura artística i expressiva contemporània podrien emprar-se tècniques expressives concretes (com la improvisació, la mímica o la pantomima), el teatre (teatre gestual o de màscares, teatre d'ombres, teatre de llum negra, teatre de carrer, musical o similars), representacions més elaborades (lluita escènica, jocs de rol o activitats circenses, entre altres), o activitats rítmiques i musicals amb caràcter artístic i expressiu (percussió corporal, balls, coreografies o altres expressions semblants). A més, en aquesta etapa, aquests sabers podrien enriquir-se incorporant a les representacions elements de crítica social, emocions o coeducació. Finalment, pel que fa a l'esport com a manifestació cultural, es podrien dur a terme debats i anàlisis crítiques sobre certs estereotips de gènere presents en l'esport o sobre la cara oculta del mateix que amaga interessos econòmics i polítics aliens a la salut de les persones o a la sana competició.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM5, CPSAA1.2, CC1, CCEC1

CE 5 Implementar un estil de vida sostenible i compromès amb la conservació i millora de l'entorn, organitzant i desenvolupant accions de servei a la comunitat vinculades a l'activitat física i a l'esport, i assumint responsabilitats en la seguretat de les pràctiques, per contribuir activament al manteniment i cura del medi natural i urbà i donar a conèixer el seu potencial entre els membres de la comunitat.

En aquest moment de la seva vida, els alumnes de batxillerat són plenament conscients del que implica desenvolupar un estil de vida sostenible i compromès amb la conservació i millora de l'entorn. Per això, els esforços en aquesta etapa no aniran dirigits tant a l'aprofundiment en aquests aprenentatges com a la seva consolidació a partir de la realització d'activitats de conscienciació per a altres membres de la comunitat educativa.

Continuant amb el treball iniciat en etapes prèvies, els alumnes de batxillerat hauran de participar en nombroses activitats en contextos naturals i urbans que ampliï el seu bagatge motor i les seves experiències fora del context escolar. No obstant això, i més important, també dissenyaran i organitzaran activitats per a altres persones que, a més de respectar el medi ambient i als éssers vius que en ell habiten, tractaran de millorar-lo i conscienciar d'això. Aquest enfocament de responsabilitat ecològica i social, que considera el mitjà com un bé comunitari, podria donar lloc a l'organització d'esdeveniments i activitats físicoesportives benèfiques, molt en la línia de plantejaments com l'aprenentatge-servei.

D'aquesta forma, pel que fa als entorns urbans, existeixen manifestacions com els circuits de cal·listènia, el crossfit, el patinatge, l'skate, el parkour o les diferents tipologies de danses urbanes, entre altres, que es

poden desenvolupar en espais o instal·lacions pròxims al centre. Quant al medi natural, segons la ubicació del centre, les seves possibilitats contextuais i la disponibilitat d'accés que tingui a diferents emplaçaments naturals, tant terrestres com aquàtics, és possible trobar una variada gamma de contextos d'aplicació, des del senderisme, les rutes per vies verdes, l'escalada, el ràpel, l'esquí, el salvament aquàtic, l'orientació (també en espais urbans), fins al cicloturisme o les rutes BTT, el superació d'obstacles o el cordam, entre altres; tots ells afrontats des de l'òptica dels projectes dirigits a la interacció amb l'entorn des d'un enfocament sostenible, en el qual també s'inclouen les activitats complementàries i extraescolars tan vinculades amb aquesta mena d'experiències.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM5, CPSAA1.2, CPSAA2, CC4, CE1

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Interioritzar el desenvolupament d'un estil de vida actiu i saludable, planificant de manera responsable i conscient la seva activitat física a partir de l'autoavaluació personal sobre la base de paràmetres científics i avaluables, per satisfer les seves demandes d'oci actiu i de benestar personal, com també conèixer possibles sortides professionals associades a l'activitat física.

CA 1.1 Planificar, elaborar i posar en pràctica de manera autònoma un programa personal d'activitat física dirigit a la millora o al manteniment de la salut, aplicant els diferents sistemes de desenvolupament de les capacitats físiques implicades, segons les necessitats i interessos individuals i respectant la pròpia realitat i identitat corporal, avaluant els resultats obtinguts.

Planificar, elaborar, posar en pràctica i avaluar un programa personal d'exercici físic dirigit a la millora o al manteniment de la salut de manera autònoma

Aplicar els diferents sistemes de desenvolupament de les capacitats físiques implicades en el programa.

Adaptar la pràctica de l'exercici físic a les necessitats i interessos individuals, respectant la pròpia realitat i identitat.

CA 1.2 Incorporar de manera autònoma, i segons les seves preferències personals, els processos d'activació corporal, autoregulació, alimentació saludable, educació postural i relaxació durant la pràctica d'activitats motrius, reflexionant sobre la seva relació amb possibles estudis posteriors.

Incorporar de manera autònoma els processos d'activació corporal i de tornada a la calma.

Incorporar de manera autònoma els processos d'autoregulació durant la pràctica d'activitats motrius.

Incorporar de manera autònoma pautes d'alimentació saludable.

Incorporar de manera autònoma coneixements sobre educació postural.

Incorporar de manera autònoma tècniques de relaxació.

CA 1.3 Conèixer i aplicar de manera responsable mesures específiques per a la prevenció de lesions abans, durant i després de l'activitat física, com també per a l'aplicació de primers auxilis davant situacions d'emergència o accident.

Aplicar mesures per a la prevenció de lesions en la pràctica d'exercici físic.

Conèixer i aplicar mesures de primers auxilis davant situacions simulades d'emergència o accident.

CA 1.4 Actuar de manera crítica, compromesa i responsable davant els estereotips socials associats a l'àmbit del corporal i els comportaments que posin en risc la salut.

CA 1.5 Emprar de manera autònoma aplicacions i dispositius digitals relacionats amb la gestió de l'activitat física, respectant la privacitat i les mesures bàsiques de seguretat vinculades a la difusió pública de dades personals.

CE 2 Adaptar autònomament les capacitats físiques, perceptivo-motrius i coordinatives com també les habilitats i destreses motrius específiques d'algunes modalitats practicades a diferents situacions amb diferents nivells de dificultat, i consolidar actituds de superació, creixement i resiliència en enfrontar-se a desafiaments físics.

CA 2.1 Desenvolupar projectes motors de caràcter individual, cooperatiu o col·laboratiu, gestionant autònomament qualsevol imprevist o situació que pugui anar sorgint al llarg del procés de manera eficient i

ajustada als objectius que es pretenguin aconseguir.
Desenvolupar projectes motors de caràcter individual, gestionant autònomament qualsevol imprevist que pugui sorgir i llarg del procés de manera eficient i ajustada als objectius que es pretenguin aconseguir.
Desenvolupar projectes motors de caràcter cooperatiu o col·laboratiu, gestionant autònomament qualsevol imprevist que pugui sorgir i llarg del procés de manera eficient i ajustada als objectius que es pretenguin aconseguir
CA 2.2 Solucionar de manera autònoma situacions d'oposició, col·laboració o col·laboració-oposició en contextos esportius o recreatius amb fluïdesa, precisió i control.
CA 2.3 Identificar, analitzar i comprendre els factors clau que condicionen la intervenció dels components qualitatiu i quantitatiu de la motricitat en la realització de gests tècnics o situacions motrius variades, identificant errors comuns i proposant solucions als mateixos.

CE 3 Difondre i promoure noves pràctiques motrius, compartint espais d'activitat físicoesportiva amb independència de les diferències culturals, socials, de gènere i d'habilitat, prioritzant el respecte cap als participants i a les regles sobre els resultats, per contribuir autònomament a l'enteniment social i al compromís ètic.
CA 3.1 Organitzar i practicar diverses activitats motrius, valorant el seu potencial com a possible sortida professional i analitzant els seus beneficis des de la perspectiva de la salut i les possibilitats d'interacció social.
Organitzar i practicar diverses activitats motrius, valorant el seu potencial com a possible sortida professional.
Analitzar els beneficis de les activitats motrius des de la perspectiva de la salut i les possibilitats d'interacció social.
CA 3.2 Cooperar o col·laborar mostrant iniciativa durant el desenvolupament de projectes i produccions motrius, solucionant de manera coordinada qualsevol imprevist o situació que pugui anar sorgint al llarg del procés.
Cooperar mostrant iniciativa durant el desenvolupament de projectes i produccions motrius, solucionant de manera coordinada qualsevol imprevist que pugui sorgir.
CA 3.3 Establir mecanismes de relació i entesa amb la resta de participants durant el desenvolupament de diverses pràctiques motrius amb autonomia, fent ús efectiu d'habilitats socials de diàleg en la resolució de conflictes i respecte davant la diversitat.
Entendre's amb la resta de participants durant el desenvolupament de diverses pràctiques motrius amb autonomia,
Fer ús efectiu d'habilitats socials de diàleg en la resolució de conflictes i respecte davant la diversitat.

CE 4 Analitzar críticament i investigar sobre les pràctiques i manifestacions culturals vinculades amb la motricitat segons el seu origen i la seva evolució des de la perspectiva de gènere i des dels interessos econòmics, polítics i socials que hagin condicionat el seu desenvolupament, practicant-les i fomentant la seva conservació per ser capaç de defensar des d'una postura ètica i contextualitzada els valors que transmeten.
CA 4.1 Comprendre i contextualitzar la influència cultural i social de les manifestacions motrius més rellevants en el panorama actual, analitzant els seus orígens i la seva evolució fins a l'actualitat i rebutjant aquells components que no s'ajustin als valors d'una societat oberta, inclusiva, diversa i igualitària.
Comprendre la influència cultural i social de les manifestacions motrius més rellevants en el panorama actual, analitzant els seus orígens i la seva evolució fins a l'actualitat.
CA 4.2 Crear i representar composicions corporals individuals o col·lectives, amb i sense base musical, aplicantes més apropiades a cada composició per representar-les davant els seus companys o altres membres de la comunitat.
Crear i representar, davant els seus companys o altres membres de la comunitat, composicions corporals individuals o col·lectives, amb i sense base musical, aplicant amb precisió, idoneïtat i coordinació escènica les tècniques expressives més apropiades.

CE 5 Implementar un estil de vida sostenible i compromès amb la conservació i millora de l'entorn, organitzant i desenvolupant accions de servei a la comunitat vinculades a l'activitat física i a l'esport, i assumint responsabilitats en la seguretat de les pràctiques, per contribuir activament al manteniment i

cura del medi natural i urbà i donar a conèixer el seu potencial entre els membres de la comunitat.
CA 5.1 Promoure i participar en activitats físicoesportives en entorns naturals terrestres o aquàtics, interactuant amb l'entorn de manera sostenible, minimitzant l'impacte ambiental que aquestes puguin produir, reduint al màxim la seva petjada ecològica i desenvolupant actuacions dirigides a la conservació i millora de les condicions dels espais en els quals es desenvolupin.
Promoure i participar en activitats físicoesportives en entorns urbans i naturals, terrestres o aquàtics.
Minimitzar l'impacte de les activitats físicoesportives a l'entorn natural, mostrant consciència de la seva petjada ecològica.
Desenvolupar actuacions dirigides a la conservació i millora de les condicions dels espais naturals o urbans on desenvolupin activitats físicoesportives.
CA 5.2 Practicar i organitzar activitats físicoesportives en derivats de la utilització dels equipaments, l'entorn o la pròpia actuació dels participants.
Practicar i organitzar activitats físicoesportives en el medi natural i urbà assumint responsabilitats.
Preveure els riscos de la pròpia activitat i de la utilització d'equipaments, l'entorn o l'actuació dels participants.
Aplicar les normes de seguretat individuals i col·lectives a les activitats físicoesportives practicades en el medi natural i urbà.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. VIDA ACTIVA I SALUDABLE
Salut física
Programa personal d'exercici físic (atenent freqüència, volum, intensitat i tipus d'activitat). Autoavaluació de les capacitats físiques i coordinatives (com a requisit previ a la planificació): tècniques, estratègies i eines de mesura. Identificació d'objectius (motrius, saludables, d'activitat o similars) a aconseguir amb un programa d'exercici físic personal. Avaluació de l'assoliments d'aquests objectius i reorientació d'activitats a partir dels resultats.
Professions vinculades a l'exercici físic i la salut
Dietes equilibrades segons les característiques físiques i personals
Eines digitals per a la gestió de l'exercici físic
Tècniques bàsiques de descàrrega postural i tècniques de relaxació
Musculatura del core (zona mitjana o lumbar i pèlvica) per a l'entrenament de la força
Identificació de problemes posturals bàsics i planificació preventiva de la salut postural en activitats físiques específiques
Salut social
Pràctiques d'exercici físic que tenen efectes negatius per a la salut individual o col·lectiva
Pràctiques d'exercici físic amb efectes positius sobre la salut personal i col·lectiva, com per exemple: la pràctica de la bicicleta com a mitjà de transport urbà habitual
Hàbits socials i els seus efectes tant positius com negatius en la condició física i la salut
Avantatges i inconvenients de l'esport professional. Històries de vida d'esportistes professionals.
Salut mental
Tècniques de respiració, visualització i relaxació per alliberar estrès i enfocar situacions que requereixen gran càrrega cognitiva.
Trastorns vinculats amb la imatge corporal: vigorexia, anorèxia, bulímia i altres.
Tipologies corporals predominants en la societat i anàlisi crítica de la seva presència en publicitat i mitjans de comunicació.
B. ORGANITZACIÓ I GESTIÓ DE L'ACTIVITAT FÍSICA

Gestió de les mesures relacionades amb la planificació de l'exercici físic i activitat esportiva (tipus d'esport, material necessari, objectius de la preparació, activitats i similars).
Selecció responsable i sostenible del material esportiu. Anàlisi crítica d'estratègies publicitàries.
Autogestió de projectes personals de caràcter motor a tots els nivells (social, motivacional, organitzatiu o similar).
Prevenió d'accidents. Gestió i planificació de factors de risc en activitats físiques: exercicis compensatoris de la musculatura, mesures de seguretat.
Actuacions crítiques davant accidents. Conducta PAS: protegir, avisar, socórrer. Desplaçaments i transport d'accidentats. Reanimació mitjançant desfibril·lador automàtic (DEA) o semiautomàtic (DESA). Protocol RCP (reanimació cardiopulmonar). Tècniques específiques i indicis d'accidents cardiovasculars (maniobra de Heimlich, senyals d'ictus i similars). Contingut bàsic de kit d'assistència (farmaciola).
Protocols davant alertes escolars.

C. RESOLUCIÓ DE PROBLEMES EN SITUACIONS MOTRIUS
Resolució de situacions motrius variades ajustant eficientment els components de la motricitat en activitats individuals.
Anàlisi col·lectiva de resultats i reajustament d'actuacions per aconseguir l'èxit en activitats cooperatives.
Accions que provoquen situacions d'avantatge respecte a l'adversari. Acompliment de rols variats en sistemes tàctics posats en pràctica per aconseguir els objectius de l'equip.
Presa de decisions prèvies a la realització d'una activitat motriu sobre els mecanismes coordinatius, espacials i temporals, com també reajust de la pròpia intervenció per resoldre-la adequadament.
Planificació per al desenvolupament de les capacitats físiques bàsiques: força i resistència. Sistemes d'entrenament.
Perfeccionament de les habilitats específiques dels esports o activitats físiques que responguin als seus interessos.
Creació de reptes i situacions-problema amb la resolució més eficient d'acord amb els recursos disponibles.

D. AUTOREGULACIÓ EMOCIONAL I INTERACCIÓ SOCIAL EN SITUACIONS MOTRIUS
Gestió de l'èxit i la fama en contextos fisicoesportius: exemples, dificultats i estratègies. Històries de vida significatives.
Habilitats socials: estratègies d'integració d'altres persones en les activitats de grup.
Normes extraesportives per garantir la igualtat en l'esport: fair-play financer, coeducació en esport base i similars.
Acompliment de rols i funcions relacionats amb l'esport: arbitratge, entrenador, participant, espectador i altres.
Identificació i rebuig de conductes contràries a la convivència en situacions motrius (comportaments violents, discriminació per raó de gènere, competència motriu, actituds xenòfobes, racistes, sexistes i LGTBI-fòbies).

E. MANIFESTACIONS DE LA CULTURA MOTRIU
Els jocs i esports tradicionals i autòctons i el seu vincle cultural: origen, evolució, preservació i factors condicionants.
Tècniques específiques d'expressió corporal
Pràctica d'activitats rítmiques i musicals amb intencionalitat estètica o artisticoexpressiva
Professions que envolten a l'esport. Exemples de bones pràctiques.
Estereotips de gènere en contextos fisicoesportius. Presència en mitjans de comunicació.
Esport, política i economia: anàlisi crítica de la seva influència en la societat. Mercat, consumisme i esport.

F. INTERACCIÓ EFICIENT I SOSTENIBLE AMB L'ENTORN
Foment de la mobilitat activa, sostenible i segura en activitats quotidianes. Per exemple, l'aprenentatge de la pràctica ciclista urbana segura.

Anàlisi de les possibilitats de l'entorn natural i urbà per a la pràctica d'activitat física: equipaments, usos i necessitats.
Actuacions per a la millora de l'entorn urbà des del punt de vista de la motricitat (ús esportiu, accessibilitat, mobilitat, seguretat o similars).
Previsió de riscos associats a les activitats i els derivats de la pròpia actuació i de la del grup. Factors i elements de risc que requereixen atenció o esforç (cansament, durada de la prova o similars) i bon ús i estat dels materials i equipaments.
Promoció i usos creatius de recursos urbans i naturals per a la pràctica d'exercici físic i contribució a la seva sostenibilitat: activitats agroecològiques, ús d'eines, tasques de reparació, creació i manteniment d'espais...
Cura i millora de l'entorn pròxim, com a servei a la comunitat, durant la pràctica d'activitat física en el medi natural i urbà.

Empresa i Disseny de Models de Negoci

El món de l'empresa és present diàriament en els mitjans de comunicació, forma part de la vida de milions de persones i repercuteix en totes les llars. El coneixement sobre l'empresa és un pas essencial per entendre el funcionament del conjunt de l'economia per la interrelació que existeix entre l'empresa i l'entorn en el qual duu a terme la seva activitat.

La matèria d'Empresa i disseny de models de negoci té com a finalitat que l'alumnat estudiï i analitzi les respostes als problemes que es plantegen en el si de les empreses i conegui les seves noves formes d'administració i gestió, amb un enfocament actualitzat i, sobretot, adaptat a la realitat, considerant que la innovació és un factor clau de la seva activitat i que, en molts casos, determina la seva supervivència. Tot això està d'acord amb el que s'exposa en la Recomanació del Consell de 22 de maig de 2018 relativa a les competències clau per a l'aprenentatge permanent, on recull que les persones han de comprendre l'economia i les oportunitats socials i econòmiques, com també les dificultats a les quals s'enfronta una empresa, una organització o la societat.

Aquesta matèria de modalitat està plantejada per al segon curs del batxillerat d'Humanitats i Ciències Socials i persegueix dos objectius: aproximar l'alumnat al coneixement de l'empresa com a catalitzador del desenvolupament econòmic, destacant la innovació com un aspecte fonamental de l'activitat empresarial i integrant els valors propis de la responsabilitat social corporativa; i fomentar una cultura emprenedora que potenciï la creativitat i l'esperit d'innovació, la reflexió crítica i la presa de decisions fonamentades per dissenyar un model de negoci i analitzar la seva possible viabilitat.

Es dissenya prenent com a referents els descriptors operatius que concreten el desenvolupament competencial esperat per a l'alumnat de batxillerat. Així mateix, el seu disseny té en compte els objectius fixats en la legislació vigent, contribuint a afermar «l'esperit emprenedor amb actituds de creativitat, flexibilitat, iniciativa, treball en equip, confiança en un mateix i sentit crític».

La matèria parteix de l'adquisició de totes les competències clau per part de l'alumnat en les etapes d'educació primària i educació secundària obligatòria, però, de manera particular, de la competència emprenedora, de la competència ciutadana i de la competència personal, social i d'aprendre a aprendre. Aquestes es complementen aportant, d'una banda, elements que permeten comprendre el funcionament de les empreses, les oportunitats socials i econòmiques, com també les dificultats a les quals s'enfronten amb altres elements relacionats amb la reflexió crítica i constructiva i la proposta de solucions a problemes i reptes contemporanis.

Es desenvolupa a partir d'aprenentatges significatius, funcionals i d'interès per a l'alumnat i està organitzada entorn de l'adquisició d'unes competències específiques que tracten, en primer lloc, sobre la importància que l'activitat empresarial i l'emprenedoria tenen en la transformació social. En segon lloc, sobre el coneixement de l'entorn per determinar les interrelacions entre aquest i les empreses. En tercer lloc, sobre el funcionament i estructura interna de les empreses, i la proposta de nous models de negoci. En quart lloc, sobre la utilització d'eines innovadores i la valoració de l'ús d'estratègies comunicatives per part de les empreses. Finalment, sobre l'avaluació del model de negoci plantejat, utilitzant eines d'anàlisi empresarial, per obtenir conclusions sobre la seva viabilitat. El que s'ha après al llarg del procés realitzat ofereix a l'alumnat els coneixements, habilitats i destreses necessaris per poder redactar i presentar un pla d'empresa bàsic.

Els criteris d'avaluació van dirigits a comprovar el grau d'adquisició de les competències específiques, això és, l'acompliment a nivell cognitiu, instrumental i actitudinal, que pugui ser aplicat en situacions o activitats de l'àmbit personal, social i acadèmic amb una futura projecció professional.

Els sabers bàsics que contribueixen a adquirir les competències específiques s'organitzen en quatre blocs. El primer, se centra a conèixer l'origen d'un projecte empresarial: la persona que arrisca i duu a terme l'activitat, dins d'un context de responsabilitat social, d'igualtat i inclusió, tenint en compte l'entorn, i sent conscient de les tendències canviants i de la importància de posar el focus en la innovació com a

factor clau. El segon bloc s'orienta a l'anàlisi de les diferents àrees funcionals de l'empresa, emmarcades sota el concepte de model de negoci, que comprenen els eixos fonamentals que sustenten qualsevol empresa, des de postures més tradicionals a altres més innovadores. El tercer inclou, per una banda, l'estudi de patrons de models de negoci i es dirigeix a oferir a l'alumnat exemples vigents que poden servir com a font inspiradora per a altres propostes que generin valor i s'adaptin a nous contextos, i per una altra, aquells recursos i eines que ofereixen majors possibilitats creatives i d'innovació i que poden ser aplicats en les diferents fases del procés. Finalment, el quart bloc, es vincula a aquells sabers que permeten aplicar eines d'anàlisi empresarial per determinar la viabilitat del projecte. Inclou l'anàlisi dels comptes anuals amb la finalitat de redactar un pla d'empresa bàsic dins d'un context determinat.

Finalment, es planteja l'enfocament d'aquesta matèria des d'una perspectiva teòrica i pràctica a través de la proposta d'un model de negoci que permeti abordar els diferents blocs de sabers, posar-los en pràctica i comprendre tot el procés dut a terme per tal d'avaluar la viabilitat del model.

D'aquesta manera, després d'una recerca sobre els eixos que sustenten el model de negoci d'una empresa, i el debat de qüestions relatives a la responsabilitat social corporativa, la inclusió o el paper de la dona a l'hora d'emprendre, es podrà dissenyar un model de negoci aplicat a una situació concreta, utilitzant les diferents eines recollides en els sabers d'aquesta matèria. A partir d'aquí, es valida el model de negoci, valorant la seva viabilitat i es proposen solucions als desequilibris trobats. D'aquesta manera, l'alumnat es converteix en el protagonista del procés de presa de decisions i disposarà de la informació necessària per redactar i comunicar un pla d'empresa bàsic.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Analitzar l'activitat empresarial i emprenedora, reconeixent el poder de transformació que exerceixen en la societat i reflexionant sobre el valor de la innovació i la digitalització en aquest procés, per comprendre el paper que exerceixen dins del funcionament global de l'economia actual.

Entendre la realitat des d'una perspectiva econòmica és fonamental per comprendre millor la nostra societat, per això és important per a l'alumnat conèixer el paper que les persones emprenedores i les empreses tenen com a elements transformadors del context actual, el qual es caracteritza pel seu gran dinamisme i per la ràpida incorporació de les noves tecnologies i les seves múltiples aplicacions. Tot això està canviant no sols l'estructura productiva global, sinó, també, l'estructura econòmica i la societat en el seu conjunt, la qual cosa converteix la innovació en un element crucial per a qualsevol empresa.

Si l'alumnat és capaç de comprendre el que ocorre al seu voltant podrà prendre decisions que li permetin millorar tant la seva vida com la societat en la qual s'integra.

Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL2, CD2, CD5, CPSAA1.2, CPSAA4, CC1, CE1, CE2.

CE 2 Investigar l'entorn econòmic i social i la seva influència en l'activitat empresarial, analitzant les interrelacions empreses-entorn i identificant estratègies viables que parteixin dels criteris de responsabilitat social corporativa, de la igualtat i la inclusió, per valorar la capacitat d'adaptació de les empreses.

L'anàlisi de la realitat des d'una perspectiva econòmica i social, permet que l'alumnat prengui consciència, d'una banda, dels efectes de l'entorn sobre l'empresa, i, per una altra, de les conseqüències del funcionament empresarial sobre la pròpia societat o l'ambient, entre altres aspectes.

Les empreses no són organitzacions alienes al que succeeix en la societat, per això és imprescindible comprendre com els elements, tant de l'entorn general com de l'específic, influiran en les decisions que adoptin.

Encuriosir i tenir una visió oberta sobre la realitat és el punt de partida per a la recerca de l'entorn socioeconòmic. Aquest coneixement permetrà a l'alumnat identificar problemes a resoldre i proposar solucions empresarials que incrementin el benestar social considerant que aquestes solucions poden

produir esgotament de recursos, precarietat, desigualtat i altres desajustaments. Per això és fonamental que l'alumnat sàpiga valorar l'esforç que realitzen les empreses quan alineen els seus objectius amb els objectius de desenvolupament sostenible (ODS), integrant la responsabilitat social corporativa (RSC), contribuint així a disminuir aquests desajustaments i essent capaç de generar una proposta de valor orientada a aconseguir una societat més equitativa i sostenible, sense deixar per aquest motiu d'adaptar-se amb rapidesa a l'entorn i a les necessitats dels consumidors.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL2, CCL3, STEM4, CD1, CPSAA2, CPSAA5, CC4, CE1.
CE 3 Reconèixer i comprendre models de negoci actuals comparant-los amb altres models tradicionals i aplicant estratègies i eines que facilitin el disseny creatiu per proposar models de negoci que aportin valor, permetin satisfer necessitats i contribuir al benestar econòmic i social.
En l'actualitat les empreses, des de les més tradicionals fins a les més tecnològiques conviuen en entorns dinàmics. Aquests es caracteritzen per la rapidesa amb la qual succeeixen els canvis i la complexitat dels problemes que s'han d'afrontar, la qual cosa genera una enorme incertesa sobre el futur, i provoca un gran impacte en les decisions estratègiques de les empreses. Els nous models de negoci com, per exemple, long tail, freemium, multiplataforma i app, permeten que les empreses s'enfrontin a aquests entorns i actuïn amb agilitat. L'alumnat ha de conèixer aquests models i ser capaç de proposar-ne i dissenyar-ne altres de nous amb creativitat i esperit innovador. Per generar models de negoci es proposa l'ús de l'eina del llenç CANVAS, amb la qual l'alumnat elaborarà la seva proposta de valor, però també les activitats, els recursos i les associacions clau, com també els canals i les relacions amb clients, l'estructura de costos i les fonts d'ingressos. Al costat d'aquesta eina poden treballar-se altres complementàries, com, per exemple, el mapa d'empatia de clients i el pensament visual entre altres. Les empreses, actualment, plantegen com a objectius la generació de riquesa i, alhora, la innovació i l'afany de millora contínua i d'adaptació a l'entorn; però també satisfer les necessitats i incrementar el benestar social. És necessari que l'alumnat entengui que aquesta dualitat és complementària des del punt de vista empresarial.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL2, CCL3, STEM2, STEM4, CPSAA4, CC3, CE1.
CE 4 Valorar i seleccionar estratègies comunicatives d'aplicació al món empresarial, utilitzant noves fórmules i obtenint la informació que es genera tant en l'àmbit intern com extern de l'empresa, per gestionar eficaçment la informació necessària en el procés de presa de decisions i la seva correcta transmissió.
L'obtenció d'informació, en qualsevol procés de decisió, i la comunicació eficaç és essencial per aconseguir objectius en qualsevol àmbit. De manera concreta, s'observa en l'àmbit empresarial on el flux d'informació és utilitzat tant per l'empresa com per la resta d'agents que es relacionen amb aquesta. Tot això es duu a terme a través de l'ús d'estratègies comunicatives aplicables al món empresarial i molt lligades a les noves tecnologies. Relacionat amb l'anterior, l'alumnat ha de conèixer estratègies de comunicació eficaçes i àgils en la gestió i intercanvi d'informació entre l'empresa i els agents del seu entorn, i saber aplicar diferents eines comunicatives com la narració d'històries, el discurs a l'ascensor... En aquest procés és essencial que l'alumnat desenvolupi una actitud cooperativa i respectuosa en la seva manera de comunicar-se, aprengui a argumentar, a escoltar i a transmetre de manera eficaç el que pretén donar a conèixer. Finalment, la globalització econòmica pròpia del segle XXI implica que les empreses estiguin cada dia més internacionalitzades i es comuniquin amb major freqüència utilitzant altres llengües. Per això és fonamental que l'alumnat aprengui i exerciti l'ús de diferents llengües per a comunicar-se amb correcció i autonomia en diferents situacions.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL1, CCL3, CP1, CP2, CD3, CPSAA4, CE2.
CE 5 Realitzar l'anàlisi de previsió del model de negoci dissenyat, aplicant les eines d'anàlisi empresarial necessàries per comprendre tot el procés dut a terme i validar la proposta del model de negoci.
Les diferents eines d'anàlisi empresarial aplicades en diferents moments del procés permeten obtenir informació per validar la proposta del model de negoci. La validació s'ha de fer en un escenari simulat

concret oferint a l'alumnat una visió global de tot el procés i, al mateix temps, permetent la rectificació o replantejament de qualsevol decisió adoptada fins al moment.
Tota la informació obtinguda, les decisions preses, incloent-ne la justificació, i els resultats de les eines d'anàlisi utilitzades suposen la base perquè l'alumnat confeccioni un pla de negoci bàsic.
D'aquesta manera, l'objectiu va encaminat al fet que l'alumnat empatitzi i es posi en el lloc de la persona emprenedora, adquireixi una perspectiva integral de tot el procés dut a terme i aprengui tant dels encerts com dels errors.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CD2, CD3, CPSAA1.1, CPSAA5, CE1, CE2, CE3.

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Analitzar l'activitat empresarial i emprenedora, reconeixent el poder de transformació que exerceixen en la societat i reflexionant sobre el valor de la innovació i la digitalització en aquest procés, per comprendre el paper que exerceixen dins del funcionament global de l'economia actual.
CA 1.1 Comprendre la importància de l'activitat empresarial i l'emprenedoria dins de l'economia actual, reconeixent el poder de transformació que exerceixen en la societat i reflexionant sobre el valor de la innovació i la digitalització.
Comprendre l'activitat de les empreses i de l'emprenedoria dins de l'economia actual, com a element dinamitzador i de progrés.
Reconèixer el poder de transformació que exerceixen en la societat, creant valor per aquesta i per als seus ciutadans.
Reflexionar sobre la importància per a la societat i per a l'empresa de l'activitat d'innovació i digitalització que duen a terme aquestes.
CA 1.2 Analitzar el paper de la I+D+I en el desenvolupament social i empresarial, identificant noves tendències i tecnologies que tenen un alt impacte en l'economia.
Valorar la importància de la I+D+I per a continuar descobrint nous avanços que ajuden a millorar el paper de les empreses en la societat. apostant per la cerca d'un creixement sostenible que complisca amb els Objectius de Desenvolupament Sostenible.
Identificar noves tendències i tecnologies a tots els nivells (producció, gestió de magatzem, màrqueting...) i l'impacte que tenen en l'empresa i en la societat.
CE 2 Investigar l'entorn econòmic i social i la seva influència en l'activitat empresarial, analitzant les interrelacions empreses-entorn i identificant estratègies viables que parteixin dels criteris de responsabilitat social corporativa, de la igualtat i la inclusió, per valorar la capacitat d'adaptació de les empreses.
CA 2.1 Valorar la capacitat d'adaptació àgil, responsable i sostenible de les empreses als canvis de l'entorn i a les exigències del mercat investigant l'entorn econòmic i social i la seva influència en l'activitat empresarial.
Valorar la capacitat d'adaptació de les empreses a l'entorn microeconòmic i macroeconòmic, donant respostes sostenibles, solidàries, viables i respectuoses amb el medi ambient.
Analitzar les relacions entre empresa, societat i entorn, valorant els efectes tant positius com negatius.
CA 2.2 Conèixer els diferents tipus d'empresa, els seus elements i funcions, com també les formes jurídiques que adopten, relacionant amb cadascuna d'elles les responsabilitats legals dels seus propietaris i gestors i les exigències de capital.
Conèixer els diferents tipus d'empreses atenent als diferents criteris de classificació: la naturalesa de la seva activitat, dimensió, tipus de mercat on operen, el seu caràcter públic o privat...
Conèixer els elements de les empreses i les seves funcions dins aquestes.
Distingir les diferents formes jurídiques de les empreses en funció de la responsabilitat legal que presenten els propietaris i gestors i les exigències de capital.

CA 2.3 Identificar i analitzar les característiques de l'entorn en el qual l'empresa desenvolupa la seva activitat, explicant, a partir d'aquestes, les diferents estratègies i decisions adoptades i les possibles implicacions socials i mediambientals de la seva activitat.
Analitzar els elements, tant de l'entorn general com de l'específic, on l'empresa desenvolupa la seva activitat.
Valorar els diferents factors que determinen la decisió de localització.
Identificar la dimensió de l'empresa i les futures estratègies de creixement intern i extern.
Identificar les conseqüències del funcionament empresarial sobre la pròpia societat i el medi ambient, tenint en compte els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS), mitjançant polítiques de Responsabilitat Social Corporativa (RSC) que serveixin per a generar una proposta de valor que contribueixi a aconseguir una societat més equitativa i sostenible.

CE 3 Reconèixer i comprendre models de negoci actuals comparant-los amb altres models tradicionals i aplicant estratègies i eines que facilitin el disseny creatiu per proposar models de negoci que aportin valor, permetin satisfer necessitats i contribuir al benestar econòmic i social.
CA 3.1 Proposar un model de negoci o de gestió diferenciat que permeti donar resposta a les necessitats actuals, comparant diferents models i utilitzant estratègies i eines de disseny creatiu.
Investigar el mercat, les tendències clau del moment i la situació macroeconòmica com a punt de partida per proposar idees emprenedores.
Utilitzar estratègies i eines per dissenyar, amb iniciativa i creativitat, un model de negoci innovador a partir d'una proposta de valor.
Comprendre i comparar els nous patrons de models de negoci que utilitzen les empreses actualment com a font inspiradora: llarga cua, de semipagament, multiplataforma o mòbil.
Conèixer i emprar instruments que permetin elaborar models de negoci d'una manera innovadora, com ara el relat de marca, el pensament visual, l'estratègia de l'oceà blau o el mapa d'empatia...
CA 3.2 Analitzar les característiques organitzatives i funcionals de l'empresa, analitzant a partir d'aquestes, les decisions de planificació, gestió i optimització d'activitats, recursos i associacions clau del model de negoci.
Identificar la funció de cada una de les àrees d'activitat de l'empresa: aprovisionament, producció i comercialització, inversió i finançament i recursos humans, i administrativa, com també les seves interrelacions.
Descriure l'estructura organitzativa, estil de direcció, canals d'informació i comunicació, grau de participació en la presa de decisions i organització informal de l'empresa.
Analitzar les possibles aliances i associacions estratègiques del model de negoci.
CA 3.3 Analitzar i prendre decisions sobre els processos productius des de la perspectiva de l'eficiència i la productivitat, definint el suport necessari per fer realitat el model de negoci.
Analitzar l'eficàcia i l'eficiència dels processos productius.
Realitzar càlculs de la productivitat de diferents factors i del seu conjunt.
Prendre decisions sobre els processos productius atenent a l'eficiència i productivitat desitjades.
Identificar els recursos i suports necessaris per fer realitat el model de negoci.
CA 3.4 Analitzar les característiques del mercat i explicar, a partir d'aquestes, la proposta de valor, canals, relacions amb clients i fonts d'ingressos del model de negoci.
Analitzar les característiques del mercat en funció de diferents variables com ara nombres de competidors, producte venut...
Analitzar les diferents fases i etapes de la investigació de mercats.
Aplicar criteris i estratègies de segmentació de mercats
Valorar diferents estratègies de màrqueting

CE 4 Valorar i seleccionar estratègies comunicatives d'aplicació al món empresarial, utilitzant noves fórmules i obtenint la informació que es genera tant en l'àmbit intern com extern de l'empresa, per gestionar eficaçment la informació necessària en el procés de presa de decisions i la seva correcta transmissió.

CA 4.1 Gestionar eficaçment la informació i facilitar el procés de presa de decisions a partir de la informació obtinguda tant en l'àmbit intern com extern de l'empresa i aplicant estratègies i noves fórmules comunicatives.
Valorar la importància de la informació com a eina bàsica en la presa de decisions i gestionar-la de manera eficaç.
Analitzar la informació interna i externa.
Aplicar estratègies i noves fórmules comunicatives.
CA 4.2 Seleccionar estratègies de comunicació aplicades al món empresarial, utilitzant noves fórmules comunicatives que facilitin la gestió i la transmissió eficaç de la informació a altres persones.
Identificar i seleccionar estratègies de comunicació eficaçes i àgils en la gestió i intercanvi d'informació entre l'empresa i els agents del seu entorn.
CA 4.3 Exposar el projecte de model de negoci dut a terme utilitzant les eines necessàries que permetin despertar l'interès i captivar els altres amb la proposta de valor presentada.
Aplicar diferents eines comunicatives com la narració d'històries (narrativa de marca) o el discurs a l'ascensor en l'exposició del projecte de model de negoci.

CE 5 Realitzar l'anàlisi de previsió del model de negoci dissenyat, aplicant les eines d'anàlisi empresarial necessàries per comprendre tot el procés dut a terme i validar la proposta del model de negoci.
5.1. Validar la proposta de model de negoci dissenyat dins d'un context determinat, definint-lo a partir de les tendències clau del moment, la situació macroeconòmica, el mercat i la competència, comprenent tot el procés dut a terme i aplicant tècniques d'estudi provisional i eines d'anàlisi empresarial.
Avaluar la proposta de model de negoci dissenyat, contrastant-ne la viabilitat dins d'un context determinat.
Definir el model de negoci, tenint en compte les tendències clau del moment, la situació macroeconòmica, el mercat i la competència.
Analitzar tot el procés dut a terme, identificant les decisions pre
5.2. Determinar provisionalment l'estructura d'ingressos i costos, calculant el seu benefici i llindar de rendibilitat, a partir del model de negoci plantejat.
Establir provisionalment l'estructura d'ingressos i costos del model de negoci plantejat, assegurant la seva coherència amb els objectius empresarials.
Calcular el benefici esperat del model de negoci, considerant les estimacions d'ingressos i costos.
Analitzar el llindar de rendibilitat, interpretant els resultats obtinguts per determinar la viabilitat del projecte.
5.3. Elaborar un pla de negoci bàsic sobre un escenari simulat concret, justificant les decisions preses.
5.4. Analitzar i explicar la situació econòmica i financera, a partir de la informació recollida tant en el balanç com en el compte de pèrdues i guanys i indicant les possibles solucions als desequilibris trobats.
Examinar la situació econòmica i financera utilitzant la informació proporcionada pel balanç i el compte de pèrdues i guanys.
Interpretar les dades analitzades per identificar desequilibris econòmics i financers.
Proposar possibles solucions per corregir els desequilibris detectats, basant-se en l'anàlisi prèvia.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. L'EMPRESA I EL SEU ENTORN
L'empresari. Perfils. La importància de l'emprenedor a la societat.
L'empresa: concepte, elements, objectius i funcions. Classificació de les empreses des del punt de vista econòmic. Localització i dimensió de l'empresa. Les multinacionals. Creixement de l'empresa: intern i extern. Marc jurídic que regula l'activitat empresarial: Codi de Comerç i Llei sobre societats de capital. L'Estatut dels treballadors.
L'entorn empresarial. Responsabilitat social corporativa. Dona i emprenedoria. Inclusió i emprenedoria.

L'empresa, digitalització i innovació. I+D+I. Teories de la innovació. Tipus d'innovació. Tendències emergents. Estratègies d'innovació.

B. EL MODEL DE NEGOCI I DE GESTIÓ
Empresa i model de negoci. Planificació i organització de l'empresa.
La funció comercial. Segment de clients. La proposta de valor. Canals. Relacions amb clients. Fonts d'ingressos. Elements del Màrqueting Mix. Estratègies de màrqueting. La digitalització de la funció comercial.
La funció productiva. Procés productiu. Eficiència i productivitat. Activitats clau. Recursos clau. Associacions clau. Estructura de costos: classificació i càlcul de costos. Economies d'escala.
La gestió dels recursos humans. Formació i funcionament d'equips àgils. Habilitats que exigeix el mercat de treball. La contractació i les relacions laborals de l'empresa. Les polítiques d'igualtat i d'inclusió en les empreses. Elements bàsics de les nòmines.
Lideratge i direcció de l'empresa. Divisió del treball i departamentalització de l'empresa. Organigrames i tipus d'organigrames.
La funció financera. Estructura econòmica i financera. Inversió. Valoració i selecció d'inversions. Valor Actual Net. Tasa Interna de Rendibilitat. Pay-back (termini de recuperació). Recursos financers. Anàlisi de fonts alternatives de finançament intern i extern. Instruments de finançament a curt i llarg termini. Autofinançament.
La informació en l'empresa: obligacions comptables. Composició i valoració del patrimoni. Comptes anuals i imatge fidel. Elaboració de balanç i compte de pèrdues i guanys. Anàlisi de la situació patrimonial i la seva evolució.

C. EINES PER INNOVAR EN MODELS DE NEGOCI I DE GESTIÓ
El llenç de model de negoci i de gestió: concepte, àrees, blocs, utilitat i patrons de models de negoci.
El punt de vista dels clients: tipus de clients, anàlisi de les necessitats. Mapa d'empatia. Neuromàrqueting. Noves tendències en la promoció de productes.
La creativitat aplicada al disseny de model de negoci i de gestió. El procés de creativitat: divergència i convergència. Dinàmiques de generació de noves idees de models de negoci.
La competència i nínxols de mercat. Estratègies de segmentació. Posicionament en el mercat.
Les eines d'organització d'idees: pensament visual. Capacitat de síntesi. Ideació. Comunicació. Presentació de la idea. Tipus de presentació.
El prototipatge: concepte i utilitat. Possibilitats de prototipatge: béns, serveis i aplicacions.
Les eines de presentació d'un projecte o d'una idea. Metodologia: narració d'històries i el discurs a l'ascensor. Altres metodologies.
Els escenaris: exploració d'idees, escenaris futurs i nous models de negoci.
Altres eines per innovar en models de negoci i de gestió.

D. ESTRATÈGIA EMPRESARIAL I MÈTODES D'ANÀLISI DE LA REALITAT EMPRESARIAL: ESTUDI DE CASOS I SIMULACIÓ
L'entorn del model de negoci. Previsió: tendències clau, i en especial a les Illes Balears. Macroeconomia: variables macroeconòmiques. Competència: anàlisi de les forces competitives de Porter.
L'avaluació prèvia de models de negoci: anàlisi DAFO, anàlisi provisional d'ingressos i costos i el llindar de rendibilitat. Produir o comprar. Subcontractació de serveis per l'empresa.
La validació del model de negoci. <i>Lean Startup</i> . Desenvolupament de clients. Desenvolupament de producte àgil.
La protecció de la idea, del producte i de la marca. Oficina Espanyola de Patents i Marques (OEPM). Oficina Europea de Patents (OEP) i Organització Mundial de la Propietat Intel·lectual (OMPI)
La presa de decisions. Estratègies. Simulació en full de càlcul. Redacció d'un pla de negocis bàsic.
La anàlisi de resultats: estudi de mercat, anàlisi i interpretació de la informació comptable i anàlisi d'estats financers. Desequilibris patrimonials. Fons de maniobra. Ratios financers.

Filosofia

La matèria de filosofia, per la radical actitud cognoscitiva que representa i la varietat de temes i aspectes dels quals tracta, proporciona un espai idoni per al desenvolupament integrat de les competències clau i els objectius d'etapa de batxillerat. En aquest sentit, la indagació entorn de problemes universals i fonamentals, com ara els referits a la naturalesa última de la realitat, la veritat, la justícia, la bellesa o la pròpia identitat i dignitat humanes, al costat de la reflexió crítica sobre les idees i pràctiques que constitueixen el nostre entorn cultural, serveixen, simultàniament, al propòsit de promoure la maduresa personal i social de l'alumne i al desenvolupament tant de la seva dimensió intel·lectual com d'aquells altres aspectes ètics, polítics, cívics, emocionals i estètics que configuren la seva personalitat.

Així, la matèria de filosofia té, en primer lloc, la finalitat d'oferir un marc conceptual i metodològic per a l'anàlisi de les inquietuds essencials i existencials de l'alumne de batxillerat, en el qual aquest pugui tractar personalment les grans preguntes i propostes filosòfiques i emprendre una reflexió crítica sobre el sentit i valor dels diferents sabers, activitats i experiències que configuren el seu entorn vital i formatiu. En segon lloc, l'educació filosòfica resulta imprescindible per a l'articulació d'una societat democràtica entorn de principis, valors i pràctiques ètiques, polítiques i cíviques, la legitimitat i l'eficàcia precisen de la deliberació dialògica, la convicció racional i l'autonomia de judici dels ciutadans. La Filosofia, finalment, suposa també una reflexió crítica sobre les emocions i els sentiments, presents en tots els àmbits, des de l'estètica a la teòrica passant per l'ètica i, sovint, oblidats en els currículums.

La matèria de filosofia atén aquests tres propòsits a través del desenvolupament conjunt d'una sèrie de competències específiques representatives, quasi totes elles, de les fases habituals del procés de crítica i examen de problemes i hipòtesis filosòfiques. Donat el caràcter eminentment maièutic d'aquest procés, tals competències han de ser, a més, implementades en el marc metodològic d'un ensenyament, en bona part dialògica, que prengui com a centre de referència la pròpia indagació filosòfica de l'alumne.

La primera d'aquestes competències es refereix a la comprensió de la naturalesa problemàtica de la realitat i de la pròpia existència humana, com també a la reflexió imprescindible per intentar explicar-la i orientar-la. Aquesta tasca requereix, al seu torn, del desenvolupament de les competències específiques, referides respectivament al maneig crític i la producció rigorosa d'informació, a l'ús i identificació d'arguments, i a la pràctica del diàleg com a procés cooperatiu de coneixement. La pràctica del diàleg, una cosa formalment constitutiva de l'exercici filosòfic, implica al seu torn, com una altra de les competències a desenvolupar, el reconeixement del caràcter plural i no dogmàtic de les idees i teories filosòfiques, com també la implementació d'aquest reconeixement en la doble tasca, crítica i constructiva, de contrastar-les i descobrir les seves relacions d'oposició i la complementarietat. L'activitat filosòfica ha de procurar, a més, el desenvolupament de facultats útils, tant per a la formació integral de la personalitat de l'alumne, com perquè aquest pugui afrontar amb èxit els desafiaments personals, socials i professionals que porta amb si un món, com el nostre, en perpètua transformació i sembrat d'incerteses. Així, l'adquisició d'una perspectiva global i interdisciplinària dels problemes, la facultat per generar un pensament autònom a la vegada que rigorós sobre assumptes essencials, i el desenvolupament d'una posició i un compromís propi enfront dels reptes del segle XXI, són elements imprescindibles per a l'assoliment de la plena maduresa intel·lectual, moral, cívica i emocional dels alumnes. Finalment, l'educació de les emocions entorn a la reflexió estètica sobre l'art i els entorns audiovisuals que configuren la cultura contemporània, contribueix a l'assoliment d'una competència indispensable per al creixement integral de l'alumne.

Quant als criteris d'avaluació, aquests es formulen en relació directa a cadascuna de les competències específiques ja exposades, i han d'entendre's com a eines de diagnòstic i millora en relació amb el nivell d'acompliment que s'espera de l'adquisició d'aquelles. És per això pel que, en connexió amb els sabers bàsics, han d'atendre tant els processos com als propis productes de l'aprenentatge, requerint, per a la seva adequada execució, d'instruments d'avaluació variats i ajustables als diferents contextos i situacions d'aprenentatge en els que hagi de concretar-se el desenvolupament de les competències.

Els sabers bàsics, distribuïts en tres grans blocs, estan dirigits a dotar a l'alumne d'una visió bàsica i de conjunt del ric i complex camp d'estudi que comprèn la filosofia, si bé en cada cas, i atesa la idiosincràsia

de l'alumne, al context educatiu, o a altres criteris pedagògics, es podrà aprofundir en uns més que en uns altres, a més d'agrupar-los i articular-los a conveniència. Així, després d'un primer bloc de sabers dedicat a la naturalesa de la pròpia activitat filosòfica i la seva vinculació amb els problemes de la condició humana, es despleguen altres dos blocs, un dedicat a l'anàlisi de qüestions bàsiques sobre el coneixement i la realitat, i un altre consagrat als problemes relatius a l'ètica, la filosofia política i l'estètica. En el disseny i distribució de blocs i sabers s'ha cercat l'equilibri i el diàleg entre diferents plantejaments i corrents, el desenvolupament de les competències específiques ja enunciades, i l'intent de reparar aquelles situacions que, com la marginació i ocultació històrica de la dona, o els prejudicis culturals de caràcter etnocèntric, racista o antropocèntric, han pogut llastrat fins a èpoques recents el desenvolupament de la disciplina.

Finalment, i donades l'actitud i la manera de conèixer que corresponen a la filosofia i la naturalesa, profundament arrelada en l'experiència humana, dels seus principals problemes, resulta obvi que el seu ensenyament i aprenentatge no han de consistir en una mera exposició programàtica de temes i qüestions, sinó, més aviat, en la generació d'una experiència real de descobriment dels interrogants filosòfics a partir de la qual es convidi a l'alumne a la recerca analítica entorn d'aquests, a l'avaluació crítica de les diverses respostes que se'ls han donat, i a la construcció rigorosa dels seus propis posicionaments personals. D'això últim depèn, a més, la gènesi d'una reflexió que orienta realment la vida personal, social i professional dels alumnes. En aquest sentit, la programació de la matèria haurà de considerar la naturalesa dialògica, participativa, interdisciplinària, creativa i compromesa amb problemes de rellevància que posseeix en si mateixa l'activitat filosòfica, dirigint-la cap a l'assoliment de l'autonomia personal i l'exercici crític i ecosocialment responsable de la ciutadania.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Identificar problemes i formular preguntes sobre el fonament, valor i sentit de la realitat i l'existència humana, a partir de l'anàlisi i interpretació de texts i altres formes d'expressió filosòfica i cultural, per reconèixer la radicalitat i transcendència de tals qüestions, com també la necessitat d'afrontar-les per desenvolupar una vida reflexiva i conscient de si.

L'activitat filosòfica parteix de l'actitud de sorpresa davant el fet mateix de l'existència i les diverses preguntes que, una vegada posades en dubte les creences comunes, cal plantejar sobre la seva entitat, valor i sentit. Aquesta actitud de dubte i sorpresa, malgrat que es desenvolupa de forma quasi natural en l'adolescència, requereix d'un llit formal i metodològic, un llenguatge específic i una tradició cultural que faciliti a l'alumne l'expressió i l'anàlisi de les seves inquietuds vitals i existencials. D'aquí la conveniència que les grans preguntes sobre la realitat, de la pròpia entitat i identitat humana, i de les seves relacions teòriques, pràctiques i estètiques amb l'entorn, a més de revelar-se a través de la mateixa experiència problemàtica del món, siguin reconegudes i analitzades en texts i altres mitjans triats d'expressió filosòfica o més àmpliament cultural (científica, artística, religiosa...). L'objectiu primordial és que l'alumne prengui plena consciència de la pertinència i la projecció universal, alhora que històricament i culturalment lligades, de les citades qüestions, de la interpel·lació vital que aquestes suposen i de la necessitat d'afrontar-les per a l'assoliment d'una vida reflexiva, crítica i plenament conscient de si.

Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL2, CPSAA1.2, CC1, CC3, CCEC1.

CE 2 Cercar, gestionar, interpretar, produir i transmetre correctament informació relativa a qüestions filosòfiques, a partir de l'ús contrastat i segur de fonts, l'ús i anàlisi rigorosa d'aquestes, i l'ús de procediments elementals de recerca i comunicació, per desenvolupar una actitud indagadora, autònoma, rigorosa i creativa en l'àmbit de la reflexió filosòfica.

El coneixement de les tècniques fonamentals de recerca en filosofia comença pel domini de criteris i procediments de cerca, organització i avaluació d'informació segura i rellevant, tant en entorns digitals com en uns altres més tradicionals, i tant en l'àmbit acadèmic com en el més quotidià. D'altra banda, la recerca filosòfica a partir de fonts exigeix no sols el desenvolupament, entre altres, de l'hàbit lector, sinó també de l'ús d'estratègies bàsiques i específiques d'anàlisi, interpretació, recensió i avaluació crítica i filosòfica d'aquestes fonts, siguin escrites o orals, de caràcter textual o audiovisual, i siguin o no de gènere

estrictament filosòfic. Així mateix, la recerca filosòfica precisa també del domini de mètodes i protocols de producció i transmissió dels coneixements obtinguts, com ara pautes per a l'elaboració i comunicació pública de projectes que puguin plasmar-se en texts, dissertacions, presentacions, documents audiovisuals o qualsevol altre tipus de creació. L'objectiu és que l'alumne, genuïnament mogut per preguntes i problemes filosòfics, i una vegada obtinguda, a través de l'argumentació i del diàleg, una comprensió bàsica i informada de les principals tesis i concepcions filosòfiques, prossegueixi i complementi l'exercici dialèctic entorn d'aquestes tesis amb una proposta constructiva, que sota el format del treball de recerca o un altre similar, contribueixi a desenvolupar el judici propi, l'autonomia de criteri i la maduresa personal.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL1, CCL2, CCL3, STEM1, CD1, CD3, CPSAA4, CC3, CE3.
CE 3 Usar i valorar adequadament arguments i estructures argumentals, a partir de la seva anàlisi tant formal com informal, per produir i apreciar diferents tipus de discurs de manera rigorosa, i evitar maneres dogmàtiques, fal·lacies i esbiaixats de sostenir opinions i hipòtesis.
El domini conscient dels procediments d'argumentació és condició necessària per pensar i comunicar-se amb rigor i efectivitat, tant en l'àmbit del coneixement filosòfic o científic, com en el de la vida quotidiana, com també per a la formació del propi judici i el desenvolupament de l'autonomia personal de l'alumne. L'argumentació refereix, un tipus de competència transversal, com ho poden ser igualment el llenguatge o el càlcul; però, donada la seva importància per a qualsevol altra mena d'aprenentatge, el seu ensenyament ha de ser tematitzat en un espai educatiu propi. L'àmbit més apropiat per a l'aprenentatge dels procediments d'argumentació és el de la filosofia, perquè és en ella on es tracten de manera substantiva, exhaustiva i problematitzada els fonaments, condicions, normes, tipus, propietats i límits de l'argumentació, tant formal com informal, com també la seva inserció en el procés complet del coneixement, a través de l'estudi de la lògica formal, de l'argumentació en general i dels mètodes del coneixement racional. L'objectiu és que l'alumne produeixi i reconegui arguments de manera lògica i retòrica correctes i ben fundats, com també que detecti fal·làcies, biaixos i prejudicis en diferents entorns comunicatius. És necessari també que l'alumne s'exerciti en les virtuts pròpies del diàleg filosòfic, i que el distingeixen del simple discurs persuasiu: la recerca en comú, el compromís amb la veritat i el reconeixement respectuós de totes les idees i posicions racionalment sostenibles.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL1, CCL5, STEM1, CC3.
CE 4 Practicar l'exercici del diàleg filosòfic de manera rigorosa, crítica, tolerant i empàtica, interioritzant les pautes ètiques i formals que aquest requereix, mitjançant la participació en activitats grupals i a través del plantejament dialògic de les qüestions filosòfiques, per promoure el contrast i intercanvi d'idees i l'exercici d'una ciutadania activa i democràtica.
El model dialògic gaudeix, des dels seus començaments, d'una indubtable preeminència com a mètode del filosofar i com a referent essencial de l'exercici de la ciutadania democràtica. És aquesta, doncs, una de les competències més rellevants d'entre aquelles per les quals podem dir que la filosofia constitueix una autèntica educació cívica. El diàleg filosòfic es compren baix una idea de dissensió com a expressió de pluralitat i requeriment de complementarietat més que com a simple conflicte i conjumina al seu voltant virtuts que en poques ocasions apareixen juntes: l'exigència de rigor racional, l'acceptació del pluralisme ideològic i l'actitud respectuosa i empàtica cap a aquelles persones amb les quals dissenim, sense que per això deixem de cercar junts una posició comuna. La pràctica del diàleg filosòfic representa, d'altra banda, un procés anàleg al del propi aprenentatge des de gairebé qualsevol punt de vista pedagògic que incideixi en els aspectes motivacionals, l'aprenentatge actiu i significatiu, l'ensenyament per indagació o descobriment, el treball col·laboratiu, o la formació al llarg de la vida. En general, l'activitat dialògica integra constructivament els elements de la incertesa i de la crítica, permetent descobrir, a partir d'ells, plantejaments nous, i es regeix pels principis de cooperació, honestedat i generositat hermenèutica, com també per un esperit obert i inconclús, encara que no per això menys efectiu per a la indagació filosòfica i per a l'exercici actiu i democràtic de la ciutadania.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL1, CCL5, STEM1, CPSAA3.1, CC2, CC3, CCEC1, CCEC3.2.
CE 5 Reconèixer el caràcter plural de les concepcions, idees i arguments entorn de cadascun dels problemes fonamentals de la filosofia, mitjançant l'anàlisi crítica de diverses tesis rellevants respecte a aquests, per generar una concepció complexa i no dogmàtica d'aquestes qüestions i idees i una actitud oberta, tolerant, i compromesa amb la resolució racional i pacífica dels conflictes.
La tasca d'indagació filosòfica, tant històricament com actualment, i a diferència del que ocorre en altres àmbits del coneixement, es presenta radicalment oberta i disputada en totes les seves àrees. No obstant

això, i lluny d'interpretar aquest fet com un defecte o disfunció, ha de concebre's com una propietat intrínseca del pensament filosòfic, entès com irreductiblement plural i dialèctic, com també una ocasió per a l'exercici del debat obert i constructiu, entorn a aquells assumptes que, per afectar al caràcter, sentit i valor últim de les idees, accions, experiències i circumstàncies humanes, no admeten una interpretació unívoca i tancada. Així, es presenta aquí l'oportunitat d'exercir una forma complexa de pensament en la qual es revela, de manera sistemàtica, la necessitat de posar-se en el lloc del pensament de l'altre, comprenent i respectant el seu punt de vista com a fundat honestament en raons, sense per això veure's portat a acceptar les diferents formes d'injustícia i discriminació que precisament operen contra les condicions d'equitat del debat públic. És, doncs, aquesta competència, juntament amb l'anteriorment descrita i relativa al diàleg, la que millor i més profundament pot proporcionar a l'alumne una educació adequada per a l'exercici de la ciutadania democràtica.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL5, CC1, CC2, CC3.
CE 6 Comprendre les principals idees i teories filosòfiques dels més importants pensadors i pensadores, mitjançant l'examen crític i dialèctic de les mateixes i dels problemes fonamentals als quals aquestes responen, per generar un concepció rigorosa i personal del que significa la filosofia, de la seva riquesa i influència cultural i històrica i de la seva aportació al patrimoni comú.
El diàleg i la recerca al voltant de les preguntes filosòfiques han de radicar en un coneixement profund d'aquelles idees i hipòtesis que formen part ja del patrimoni cultural comú i que han de ser-ho, també, del bagatge intel·lectual de la ciutadania. Aquestes concepcions i idees, formulades i discutides al llarg del temps pels principals pensadors i pensadores de la història, són part insubstituïble de la nostra identitat, del substrat ideològic i argumental de les doctrines econòmiques, polítiques, científiques, estètiques o religioses vigents en la nostra cultura, com també del conjunt de principis i valors que orienten o inspiren la nostra activitat moral, social i política. Conèixer i apreciar aquelles idees amb rigor i profunditat no és només condició per a l'anàlisi de problemes filosòfics o d'ordre cultural, ètic o polític, sinó també per al coneixement d'un mateix, en tant que són aquelles idees les que alimenten i orienten les accions i pensaments que ens defineixen. És també clar, que la comprensió i l'ús del cabal de termes, conceptes i teories amb què la filosofia ha formulat i tractat cadascun dels seus problemes, no pot comprendre's si no és en el context de l'experiència genuïna d'aquests, per la qual cosa cal que l'alumne reconegui, valori i reinterpreti totes aquelles idees i propostes teòriques com a part d'un exercici personal i col·lectiu de veritable recerca filosòfica.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL2, CC1, CC3, CCEC2.
CE 7 Adquirir una perspectiva global, sistèmica i transdisciplinària en el plantejament de qüestions fonamentals i d'actualitat, analitzant i categoritzant els seus múltiples aspectes, distingint el més substancial de l'accessori, i integrant informació i idees de diferents àmbits disciplinaris des de la perspectiva fonamental de la filosofia, per tractar problemes complexos de manera crítica, creatiu i transformador.
Una de les funcions educatives de la filosofia, en el seu intent per pensar de manera sistemàtica, i atenent els seus aspectes essencials, qüestions de molts diversos tipus, és la de contribuir a l'assoliment d'un enteniment integral, sistèmic, interdisciplinari i transdisciplinari d'assumptes com els de l'especificitat i identitat humana, la naturalesa última del cosmos, les condicions i conseqüències de la investigació científica, els nous entorns mediàtics i comunicatius i altres qüestions, la incidència global de les quals condiciona avui a distints nivells la nostra vida. Així, la naturalesa complexa i global dels problemes ecosocials, dels processos econòmics i polítics, o dels fenòmens lligats al desenvolupament tecnològic i la digitalització de l'entorn, entre altres, poden entendre's millor a través d'una anàlisi en què s'integrin dades i explicacions científiques al costat de concepcions filosòfiques de naturalesa antropològica, ètica, política o estètica. De manera anàloga, l'ontologia i l'epistemologia filosòfiques constitueixen un marc disciplinar idoni per plantejar assumptes relatius a la relació entre concepcions culturals diverses, a la vinculació problemàtica i enriquidora entre el local i el global, a les controvèrsies científiques, o a la connexió entre els múltiples i cada vegada més especialitzats camps del saber i l'experiència humana. En tots els casos es tracta de promoure un tipus de comprensió complexa, interdisciplinària, organitzada en categories i filosòficament orientada, de problemes, qüestions i projectes de naturalesa global; comprensió aquesta que ha de servir a l'alumne per afrontar amb esperit crític i transformador els reptes del segle XXI.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL2, CCL3, CPSAA4, CC1, CC3, CC4, CCEC1.
CE 8 Analitzar problemes ètics i polítics fonamentals i d'actualitat, mitjançant l'exposició crítica i dialèctica de diferents posicions filosòficament pertinents en la interpretació i resolució d'aquests, per

desenvolupar el judici propi i l'autonomia moral.
Una de les característiques distintives de la filosofia és la seva doble dimensió teòrica i pràctica, per la qual no sols cerca comprendre els problemes relatius a l'entitat, valor i sentit de la realitat i l'existència humana, sinó també, i d'acord amb això, aclarir i proposar raonadament principis i criteris amb què regir accions, tant individuals com col·lectives, ajustant-les a ideals i valors que estan sempre en procés de revisió crítica. L'ètica i la filosofia política, com les dues principals disciplines pràctiques de la filosofia, exigeixen, així, un aprenentatge de conceptes, marcs teòrics i tècniques de treball individual i grupal en el qual l'anàlisi de problemes pràctics fonamentals i relacionats amb el nostre present, com ara els relatius a l'assoliment de la cohesió social, la lluita contra la malaltia i la fam, la consecució d'una corresponsabilitat en les cures, els desafiaments ecosocials o el compliment dels drets humans o la resistència enfront de tota forma de violència, formen part consubstancial del mateix. Per tant, convé tenir en compte que a l'hora de tractar tals problemes, l'ètica i la filosofia política, lluny de qualsevol adoctrinament dogmàtic, exigeixen sotmetre a examen totes les concepcions i sistemes de valors racionalment plausibles, de manera que sigui l'alumne el que, de forma argumentada i consistent amb criteris vàlids i assumits per ell mateix, i a través de la recerca personal i en el curs de la interacció i el diàleg amb els altres descobreixi, els principis i actituds que li són propis, reconeixent i ponderant aquells que constitueixen la moral vigent, i desenvolupant de manera conscient, lliure i responsable els seus propis judicis ètics i polítics, com també els valors i actituds corresponents.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL5, CPSAA1.2, CC1, CC2, CC3, CC4, CE1.
CE 9 Desenvolupar la sensibilitat i la comprensió crítica de l'art i altres manifestacions i activitats amb valor estètic mitjançant l'exercici del pensament filosòfic sobre la bellesa i la creació artística, per contribuir a l'educació dels sentiments i al desenvolupament d'una actitud reflexiva respecte al llenguatge i sentit de les imatges.
El desenvolupament de la sensibilitat i la facultat d'apreciació estètica és part consubstancial de la formació de la personalitat humana i resulta més enriquidor encara quan se'l vincula a l'exercici intel·lectual de la reflexió filosòfica. La relació entre el filosòfic i l'estètic pot donar-se, almenys, en dos sentits: quant al caràcter pròpiament estètic i emocional que podem atribuir al ple exercici de la racionalitat teòrica, i en tant aquest mateix exercici, aplicat a l'anàlisi dels objectes i fenòmens estètics, pugui coadjuvar a l'apreciació intel·lectual i emocional d'aquests. En aquest sentit, la pràctica filosòfica pot ser, aquí, un vehicle idoni per promoure una relació harmoniosa entre raons i emocions, contribuint a una autèntica educació emocional en els dos sentits abans assenyalats: ressaltant el moment estètic de la pròpia experiència filosòfica, tant en el contingut com en les seves maneres d'expressió, i reflexionant expressament sobre el bell i les emocions superiors que ho acompanyen, tant en l'art com en altres activitats humanes. Per altra banda, l'exercici del pensament filosòfic sobre la bellesa i les seves mediacions estètiques proporciona un marc de recerca i reflexió crítica sobre les funcions expressives, representatives, reflexives i transformadores de l'art, com també sobre la rellevància i influència actual de la cultura audiovisual i de la imatge, entenent-la no sols com a mitjà de transmissió d'idees, sinó també com a lloc propi de pensament i de la creació cultural.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CPSAA3.1, CC2, CC3, CCEC2, CCEC3.1, CCEC3.2.

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Identificar problemes i formular preguntes sobre el fonament, valor i sentit de la realitat i l'existència humana, a partir de l'anàlisi i interpretació de texts i altres formes d'expressió filosòfica i cultural, per reconèixer la radicalitat i transcendència de tals qüestions, com també la necessitat d'afrontar-les per desenvolupar una vida reflexiva i conscient de si.
CA 1.1 Reconèixer la radicalitat i transcendència dels problemes filosòfics mitjançant el seu reconeixement, anàlisi i reformulació en texts i altres mitjans d'expressió, tant filosòfics com literaris, històrics, científics, artístics o relatius a qualsevol altre àmbit.
Reconèixer la radicalitat i transcendència dels problemes filosòfics de qualsevol àmbit d'expressió.

Analitzar i reformular els problemes filosòfics en texts i altres mitjans d'expressió.

CE 2 Cercar, gestionar, interpretar, produir i transmetre correctament informació relativa a qüestions filosòfiques, a partir de l'ús contrastat i segur de fonts, l'ús i anàlisi rigorosa d'aquestes, i l'ús de procediments elementals de recerca i comunicació, per desenvolupar una actitud indagadora, autònoma, rigorosa i creativa en l'àmbit de la reflexió filosòfica.
CA 2.1 Demostrar un coneixement pràctic dels procediments elementals de la recerca filosòfica a través de tasques com la identificació de fonts fiables, la cerca eficient i segura d'informació, i la correcta organització, anàlisi, interpretació, avaluació, producció i comunicació d'aquesta, tant digitalment com per mitjans més tradicionals.
Demostrar un coneixement pràctic dels procediments elementals de la recerca filosòfica.
Cercar informació filosòfica de manera eficient i segura.
Identificar fonts fiables de dades.
Organitzar, analitzar, interpretar, avaluar, produir i comunicar informació filosòfica tant digitalment com per mitjans més tradicionals.
CA 2.2 Desenvolupar una actitud indagadora, autònoma i activa en l'àmbit de la reflexió filosòfica, mitjançant el disseny, l'elaboració i la comunicació pública de productes originals, com ara treballs de recerca, dissertacions o comentaris de text.
Indagar de forma autònoma i activa en l'àmbit de la reflexió filosòfica.
Dissenyar, elaborar i comunicar públicament productes originals, com ara treballs de recerca, dissertacions o comentaris de text.

CE 3 Usar i valorar adequadament arguments i estructures argumentals, a partir de la seva anàlisi tant formal com informal, per produir i apreciar diferents tipus de discurs de manera rigorosa, i evitar maneres dogmàtiques, fal·lacies i esbiaixats de sostenir opinions i hipòtesis.
CA 3.1 Produir i avaluar discursos argumentatius, orals i escrits, sobre qüestions i problemes filosòfics, demostrant un ús correcte de normes i pautes lògiques, retòriques i argumentatives.
Produir discursos argumentatius, orals i escrits, sobre qüestions i problemes filosòfics, demostrant un ús correcte de normes i pautes lògiques, retòriques i argumentatives, fent servir un registre i una ortografia adequades.
Avaluar discursos argumentatius, orals i escrits, sobre qüestions i problemes filosòfics, demostrant un ús correcte de normes i pautes lògiques, retòriques i argumentatives, fent servir un registre i una ortografia adequades.
CA 3.2 Detectar i evitar maneres dogmàtiques, fal·lacies i esbiaixades de sostenir opinions i hipòtesis, explicant la naturalesa o mecanismes d'aquests biaixos i fal·làcies.
Detectar opinions i hipòtesis dogmàtiques, fal·lacies o esbiaixades.
Explicar la naturalesa i mecanismes de les fal·làcies i els biaixos argumentatius.
CA 3.3 Reconèixer la importància de la cooperació, el compromís amb la veritat, el respecte a la pluralitat i el rebuig de tota actitud discriminatòria o arbitrària, aplicant aquests principis a la pràctica argumentativa i al diàleg amb els altres.
Aplicar a la pràctica de l'argumentació el compromís amb la veritat, el respecte a la pluralitat i el rebuig d'actituds discriminatòries i arbitràries.
Dialogar amb els altres amb una actitud cooperativa, i amb els principis propis de l'argumentació.

CE 4 Practicar l'exercici del diàleg filosòfic de manera rigorosa, crítica, tolerant i empàtica, interioritzant les pautes ètiques i formals que aquest requereix, mitjançant la participació en activitats grupals i a través del plantejament dialògic de les qüestions filosòfiques, per promoure el contrast i intercanvi d'idees i l'exercici d'una ciutadania activa i democràtica.
CA 4.1 Promoure el contrast i intercanvi d'idees i la pràctica d'una ciutadania activa i democràtica a través de la participació en activitats grupals i l'exercici del diàleg racional, respectuós, obert, constructiu i compromès amb la recerca de la veritat, sobre qüestions i problemes filosòficament rellevants.
Participar en activitat grupals contrastant i intercanviant idees i practicant una ciutadania activa i

democràtica.
Dialogar sobre qüestions i problemes filosòficament rellevants de forma racional, respectuosa i constructiva.

CE 5 Reconèixer el caràcter plural de les concepcions, idees i arguments entorn de cadascun dels problemes fonamentals de la filosofia, mitjançant l'anàlisi crítica de diverses tesis rellevants respecte a aquests, per generar una concepció complexa i no dogmàtica d'aquestes qüestions i idees i una actitud oberta, tolerant, i compromesa amb la resolució racional i pacífica dels conflictes.
CA 5.1 Generar una concepció complexa i no dogmàtica dels problemes filosòfics mitjançant l'anàlisi crítica de tesis filosòfiques diferents i oposades entorn d'aquests.
Analitzar críticament diferents tesis entorn als problemes filosòfics.
Concebre de forma complexa i no dogmàtica els problemes filosòfics.
CA 5.2 Comprendre i exposar diferents tesis i teories filosòfiques com a moments d'un procés dinàmic i sempre obert de reflexió i diàleg, a través de l'anàlisi comparativa dels arguments, principis, metodologies i enfocaments d'aquestes tesis i teories.
Analitzar les tesis i teories filosòfiques com a moments d'un procés dinàmic.
Comparar les metodologies i enfocaments de les teories filosòfiques en la perspectiva d'un procés obert de reflexió i diàleg.

CE 6 Comprendre les principals idees i teories filosòfiques dels més importants pensadors i pensadores, mitjançant l'examen crític i dialèctic de les mateixes i dels problemes fonamentals als quals aquestes responen, per generar una concepció rigorosa i personal del que significa la filosofia, de la seva riquesa i influència cultural i històrica i de la seva aportació al patrimoni comú.
CA 6.1 Prendre consciència de la riquesa i influència del pensament filosòfic identificant i analitzant les principals idees i teories filosòfiques en texts o documents pertanyents a àmbits culturals, com també posant-les en relació amb experiències, accions o esdeveniments comuns i d'actualitat.
Identificar la influència del pensament filosòfic en experiències, accions o esdeveniments comuns i d'actualitat.
Analitzar la presència de les principals idees i teories filosòfiques en texts o documents de diferents àmbits.
CA 6.2 Adquirir i demostrar un coneixement significatiu de les idees i teories filosòfiques d'alguns dels més importants pensadors i pensadores de la història, mitjançant la seva aplicació i l'anàlisi crítica en el context de la pràctica individual o col·lectiva de la indagació filosòfica.
Aplicar el coneixement de les idees i teories filosòfiques en la pràctica de la recerca filosòfica, individual o col·lectivament.
Analitzar críticament les idees i teories filosòfiques dels més importants pensadors i pensadores de la història.

CE 7 Adquirir una perspectiva global, sistèmica i transdisciplinària en el plantejament de qüestions fonamentals i d'actualitat, analitzant i categoritzant els seus múltiples aspectes, distingint el més substancial de l'accessori, i integrant informació i idees de diferents àmbits disciplinaris, des de la perspectiva fonamental de la filosofia, per tractar problemes complexos de manera crítica, creatiu i transformador.
CA 7.1 Afrontar qüestions i temes complexos, de caràcter fonamental i d'actualitat, de manera interdisciplinària, sistèmica i creativa, utilitzant conceptes, idees i procediments provinents de diferents camps del saber, i orientant-los i articulant-los críticament des d'una perspectiva filosòfica.
Utilitzar conceptes, idees i procediments de diferents àmbits donant-los una orientació filosòfica.
Articular críticament qüestions i problemes complexos de caràcter fonamental, amb una perspectiva filosòfica, mostrant creativitat, sistematicitat i interdisciplinarietat.
Articular críticament qüestions i problemes complexos d'actualitat, amb una perspectiva filosòfica.

CE 8 Analitzar problemes ètics i polítics fonamentals i d'actualitat, mitjançant l'exposició crítica i dialèctica de diferents posicions filosòficament pertinents en la interpretació i resolució d'aquests, per desenvolupar el judici propi i l'autonomia moral.

CA 8.1 Desenvolupar el propi judici i l'autonomia moral mitjançant l'anàlisi filosòfica de problemes ètics i polítics fonamentals i d'actualitat, considerant les diferents posicions en disputa i elaborant, argumentant, exposant i sotmetent al diàleg amb els altres les pròpies tesis sobre aquest tema.
Analitzar filosòficament problemes ètics fonamentals.
Analitzar filosòficament problemes ètics d'actualitat.
Analitzar filosòficament problemes polítics fonamentals.
Analitzar filosòficament problemes polítics fonamentals.
Argumentar entorn a diferents posicions en relació a tesis ètiques i polítiques.

CE 9 Desenvolupar la sensibilitat i la comprensió crítica de l'art i altres manifestacions i activitats amb valor estètic mitjançant l'exercici del pensament filosòfic sobre la bellesa i la creació artística, per contribuir a l'educació dels sentiments i al desenvolupament d'una actitud reflexiva respecte al llenguatge i sentit de les imatges.
CA 9.1 Generar un adequat equilibri entre l'aspecte racional i el emotiu en la consideració dels problemes filosòfics, especialment els referits a l'àmbit de l'estètica, a través de la reflexió expressa entorn de l'art i a altres activitats o experiències amb valor estètic i l'anàlisi del paper de les imatges i el llenguatge audiovisual en la cultura contemporània.
Reflexionar entorn de l'art i les diferents activitats i experiències estètiques.
Analitzar el paper de les imatges i el llenguatge audiovisual en la cultura contemporània.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. LA FILOSOFIA I L'ÉSSER HUMÀ
La reflexió filosòfica entorn de la pròpia filosofia
Característiques i concepcions del saber filosòfic. Breu recensió històrica de la filosofia. Les divisions tradicionals de la filosofia i les àrees actuals de recerca. Vigència i utilitat de la filosofia: la importància de filosofar entorn dels reptes del s. XXI.
La filosofia en relació amb altres camps del saber i l'activitat humana.
Mètodes i eines bàsics del filòsof: l'ús i anàlisi crítica de fonts; la comprensió i interpretació de documents filosòfics; la identificació de problemes filosòfics en altres àmbits de la cultura; el pensament i el diàleg argumentatiu; la recerca i la dissertació filosòfica.
La discriminació social, de gènere, cultura i edat en la tradició filosòfica.
L'ésser humà com a subjecte i objecte de l'experiència filosòfica.
La filosofia i l'existència humana.
El debat sobre la gènesi i definició de la naturalesa humana: especificitat natural i condicionants històrics i culturals. Concepcions filosòfiques de l'ésser humà.
L'estructura psicosomàtica de la personalitat: sensibilitat, emotivitat, desigs i volició, les facultats cognitives. Consciència i llenguatge.
El problema de la identitat personal. Tipus i maneres d'identitat. L'especulació entorn del transhumanisme.

B. CONEIXEMENT I REALITAT.
El problema filosòfic del coneixement i la veritat.
El coneixement: definició, possibilitat i límits. Teories de la veritat. La desinformació i el fenomen de la «postveritat».
Les teories del coneixement: formes de racionalisme, empirisme i altres teories.
El raonament i l'argumentació. L'argumentació informal. Nocions de lògica formal. La detecció de fal·làcies i biaixos cognitius.
El saber científic: definició, demarcació i metodologies científiques. La filosofia de la ciència: naturalesa, problemes i límits del coneixement científic.

Altres maneres de saber: el problema del saber metafísic; les creences religioses; la raó poètica; el saber comú.
La dimensió social i política del coneixement. Coneixement, poder i interès. La tecnociència contemporània. El paper de la dona en la ciència i en els altres sabers.
La qüestió de la naturalesa última de la realitat.
El problema del real. Aparença i realitat. La qüestió de les realitats virtuals.
Unitat i pluralitat. Categories i maneres de ser. Entitats físiques i objectes ideals: el problema dels universals.
El problema ment-cos. La filosofia de la ment i el debat entorn de la intel·ligència artificial.
El problema filosòfic del temps i el canvi. El problema del determinisme. Necessitat, atzar i llibertat.
El problema filosòfic de l'existència de Déu. Teisme, ateisme i agnosticisme.

C. ACCIÓ I CREACIÓ
L'acció humana: filosofia ètica i política.
El problema ètic: com hem d'actuar. Ser i haver de ser. La deliberació moral. Les condicions del judici i el diàleg ètic.
La possibilitat d'una ètica racional. Cognitivisme i emotivisme. El debat entorn del relativisme moral. El repte d'una ètica universal de mínims.
Les principals respostes al problema ètic: ètiques conseqüencialistes, ètiques del deure i ètiques de la virtut. La moral amoral de Nietzsche. Ètiques de la cura. Ètica mediambiental. Ètiques aplicades.
Els drets humans: el seu gènesi, legitimitat i vigència actual. Les diferents generacions de drets humans.
Grans qüestions ètiques del nostre temps: la desigualtat i la pobresa; la igualtat efectiva de drets entre homes i dones; la guerra, el terrorisme i altres formes de violència; els drets de la infància; la discriminació i el respecte a les minories; els problemes ecosocials i mediambientals; els drets dels animals.
L'home com ser social. Definició del polític. Legalitat i legitimitat. La qüestió filosòfica de la justícia.
El fonament de l'organització social i del poder polític. Teories de l'origen sobrenatural versus teories contractualistes. La reflexió filosòfica entorn de la democràcia.
El diàleg entorn dels principis polítics fonamentals: igualtat i llibertat; individu i Estat; treball, propietat i distribució de la riquesa. El debat polític contemporani: liberalisme, utilitarisme i comunitarisme.
Ideals, utopies i distòpies. Els moviments socials i polítics. El feminisme i la perspectiva de gènere en la filosofia.
La reflexió filosòfica entorn de la creació artística.
Definició, àmbits i problemes de l'estètica: art, bellesa i gust. La relació de l'estètic amb altres àmbits de la cultura. Ètica i estètica. El paper polític de l'art.
Teories clàssiques i modernes sobre la bellesa i l'art. Teories i problemes estètics contemporanis. La reflexió entorn de la imatge i la cultura audiovisual.

Física

La física, com a disciplina que estudia la naturalesa, s'encarrega d'entendre i descriure l'univers, des dels fenòmens que es produeixen en el microcosmos fins aquells que es donen en el macrocosmos. La matèria, l'energia i les interaccions es comporten de manera diferent en les diferents situacions, la qual cosa fa que els models, principis i lleis de la física que els alumnes han d'aplicar per explicar la naturalesa hagin d'ajustar-se a l'escala de treball i al fet que les respostes que trobi seran sempre aproximades i condicionades pel context. Resulta adequat que els alumnes i les alumnes percebin la física com una ciència que evoluciona, i reconeguin també que els coneixements que implica la relacionen íntimament amb la tecnologia, la societat i el medi ambient. Tot això converteix la física en una ciència indispensable per a la formació individual de cada estudiant de la modalitat de ciències i tecnologia, ja que li permet formar part activa d'una ciència en construcció a partir de l'anàlisi de la seva evolució històrica i de les destreses que adquireix per a observar, explicar i demostrar els fenòmens naturals.

D'altra banda, amb l'ensenyament d'aquesta matèria es pretén desmitificar que la física sigui una cosa complexa, mostrant que molts dels fenòmens que ocorren en el dia a dia poden comprendre's i explicar-se a través de models i lleis físiques accessibles. Aconseguir que resulti interessant l'estudi d'aquests fenòmens contribueix a formar una ciutadania crítica i amb una base científica adequada. La física està present en els avanços tecnològics que faciliten un millor desenvolupament econòmic de la societat, que actualment prioritza la sostenibilitat i cerca solucions als greus problemes ambientals. La contínua innovació impulsa aquest desenvolupament tecnològic i els alumnes, que poden formar part d'aquesta comunitat científica, han de posseir les competències per contribuir als coneixements, destreses i actituds que porta associats. Fomentar en l'estudiant la curiositat pel funcionament i coneixement de la naturalesa és el punt de partida per a aconseguir uns assoliments que contribuïran de manera positiva en la societat.

El disseny de la matèria parteix de les competències específiques, el desenvolupament de les quals permet als alumnes adquirir coneixements, destreses i actituds científiques avançades. Aquestes competències no es refereixen exclusivament a elements de la física, sinó que també fan referència a elements transversals que juguen un paper important en la completa formació dels alumnes. En aquest procés no ha d'oblidar-se el caràcter experimental d'aquesta ciència, per això es proposa la utilització de metodologies i eines experimentals, entre elles la formulació matemàtica de les lleis i principis, els instruments de laboratori i les eines tecnològiques que poden facilitar la comprensió dels conceptes i fenòmens. D'altra banda, aquestes competències també pretenen fomentar el treball en equip i els valors socials i cívics per a aconseguir persones compromeses que utilitzin la ciència per a la formació permanent al llarg de la vida, el desenvolupament mediambiental, el bé comunitari i el progrés de la societat.

Els coneixements, destreses i actituds bàsiques que han adquirit els alumnes en l'etapa d'educació secundària obligatòria i en el primer curs de batxillerat han creat en ells una estructura competencial sobre la qual consolidar i construir els sabers científics que aporta la física en aquest curs. Els diferents blocs de sabers bàsics de la matèria de física de batxillerat van enfocats a relacionar i completar als dels ensenyaments d'etapes anteriors, de manera que els alumnes puguin adquirir una percepció global de les diferents línies de treball en física i de les seves molt diverses aplicacions. Encara que apareguin presentats d'aquesta manera, en realitat l'ordenació dels blocs no respon a una seqüència establerta perquè el professorat pugui treballar d'acord amb la temporalització més adequada per a les necessitats del seu grup concret.

Els dos primers blocs fan referència a la teoria clàssica de camps. En el primer d'ells s'abasten els coneixements, destreses i actituds referits a l'estudi del camp gravitatori. En ell es presenten, emprant les eines matemàtiques adequades, les interaccions que es generen entre partícules massives i, en relació amb alguns dels coneixements de cursos anteriors, la seva mecànica, la seva energia i els principis de conservació. A continuació, el segon bloc comprèn els sabers sobre electromagnetisme. Descriu els camps elèctric i magnètic, tant estàtics com variables en el temps, i les seves característiques i aplicacions tecnològiques, biosanitàries i industrials.

El següent bloc es refereix a vibracions i ones, contemplant el moviment oscil·latori com a generador de perturbacions i la seva propagació en l'espai i temps a través d'un moviment ondulatori. Finalment, presenta la conservació d'energia en les ones i la seva aplicació en exemples concrets com són les ones sonores i les ones electromagnètiques, la qual cosa obre l'estudi dels processos propis de l'òptica física i l'òptica geomètrica.

Amb l'últim bloc es mostra el panorama general de la física del present i del futur. En ell s'exposen els coneixements, destreses i actituds de la física quàntica i de la física de partícules. Sota els principis fonamentals de la física relativista, aquest bloc inclou models que expliquen la constitució de la matèria i els processos que ocorren quan s'estudia ciència a nivell microscòpic. Aquest bloc permetrà als alumnes aproximar-se a les fronteres de la física i obrirà la seva curiositat —el millor motor per al seu aprenentatge— en veure que encara queden moltes preguntes per resoldre i molts reptes que han de ser atesos des de la recerca i el desenvolupament d'aquesta ciència.

Per a completar l'aprenentatge competencial d'aquesta matèria, el currículum presenta els criteris d'avaluació. En referir-se directament a les competències específiques, aquests avaluen el progrés competencial dels alumnes de manera significativa, pretenent una avaluació que vagi més enllà d'abocar íntegrament continguts teòrics o resultats justifiquen el saber útil sobre situacions concretes de la naturalesa, és a dir, van encaminades a l'adquisició d'estratègies i eines per a la resolució de problemes com a element clau de l'aprenentatge significatiu. La integració d'aprenentatges en un context global permet, així, que el desenvolupament científic dels alumnes contribueixi en la seva avaluació.

Amb aquesta matèria es cerca, en definitiva, que els alumnes i alumnes generin curiositat per la recerca de les ciències i es formin per a satisfer les demandes socials, tecnològiques i industrials que ens ofereixen el present i el futur pròxim, sense perdre la perspectiva del punt de vista mediambiental i de justícia social.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Utilitzar les teories, principis i lleis que regeixen els processos físics més importants, considerant la seva base experimental i desenvolupament matemàtic en la resolució de problemes, per reconèixer la física com una ciència rellevant implicada en el desenvolupament de la tecnologia, l'economia, la societat i de la sostenibilitat ambiental.

Utilitzar els principis, lleis i teories de la física requereix d'un ampli coneixement dels seus fonaments teòrics. Comprendre i descriure, a través de l'experimentació o la utilització de desenvolupaments matemàtics, les interaccions que es produeixen entre cossos i sistemes en la naturalesa permet, al seu torn, desenvolupar el pensament científic per a construir nou coneixement aplicat a la resolució de problemes en diferents contextos en els quals intervé la física. Això implica apreciar la física com un camp del saber amb importants implicacions en la tecnologia, l'economia, la societat i la sostenibilitat ambiental.

D'aquesta forma, a partir de la comprensió de les implicacions de la física en altres camps de la vida quotidiana, s'aconsegueix formar-se una opinió fonamentada sobre les situacions que afecten cada context, la qual cosa és necessari per a desenvolupar un pensament crític i una actitud adequada per contribuir al progrés a través del coneixement científic adquirit, aportant solucions sostenibles.

Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: STEM1, STEM2, STEM3, CD5.

CE 2 Adoptar els models, teories i lleis acceptats de la física com a base d'estudi dels sistemes naturals i predir la seva evolució per inferir solucions generals als problemes quotidians relacionats amb les aplicacions pràctiques demandades per la societat en el camp tecnològic, industrial i biosanitari.

L'estudi de la física, com a ciència de la naturalesa, ha de proveir la competència per analitzar fenòmens que es produeixen en l'entorn natural. Per a això, és necessari adoptar els models, teories i lleis que formen els pilars fonamentals d'aquest camp de coneixement i que al seu torn permeten predir l'evolució dels sistemes i objectes naturals. Al mateix temps, aquesta adopció es produeix quan es relacionen els fenòmens observats en situacions quotidianes amb els fonaments i principis de la física.

Així, a partir de l'anàlisi de diverses situacions particulars s'aprèn a inferir solucions generals als problemes quotidians, que poden redundar en aplicacions pràctiques necessàries per a la societat i que donaran lloc a productes i beneficis a través del seu desenvolupament des del camp tecnològic, industrial o biosanitari.

Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: STEM2, STEM5, CPSAA2, CC4.

CE 3 Utilitzar el llenguatge de la física amb la formulació matemàtica dels seus principis, magnituds, unitats, equacions, etc., per establir una comunicació adequada entre diferents comunitats científiques i com una eina fonamental en la recerca.

El desenvolupament d'aquesta competència específica pretén traslladar als alumnes un conjunt de criteris per a l'ús de formalismes amb base científica, amb la finalitat de poder plantejar i discutir adequadament la resolució de problemes de física i discutir les seves aplicacions en el món que els envolta. A més, es pretén que valorin la universalitat del llenguatge matemàtic i la seva formulació per a intercanviar plantejaments físics i les seves resolucions en diferents entorns i mitjans.

Integrar els alumnes en la participació col·laborativa amb la comunitat científica requereix d'un codi específic, rigorós i comú que asseguri la claredat dels missatges que s'intercanvien entre els seus membres. De la mateixa manera, amb aquesta competència específica es pretén atendre la demanda dels avanços tecnològics tenint en compte la conservació del medi ambient.

Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL1, CCL5, STEM1, STEM4, CD3.

CE 4 Utilitzar de manera autònoma, eficient, crítica i responsable recursos en diferents formats, plataformes digitals d'informació i de comunicació en el treball individual i col·lectiu per al foment de la creativitat mitjançant la producció i l'intercanvi de materials científics i divulgatius que facilitin acostar la física a la societat com un camp de coneixements accessible.

Entre les destreses que han d'adquirir-se en els nous contextos d'ensenyament i aprenentatge actuals es troba la d'utilitzar plataformes i entorns virtuals d'aprenentatge. Aquestes plataformes serveixen de repositori de recursos i materials de diferent tipus i en diferent format i són útils per a l'aprenentatge de la física, com també mitjans per a l'aprenentatge individual i social. És necessari, doncs, utilitzar aquests recursos de manera autònoma i eficient per a facilitar l'aprenentatge autoregulat i, alhora, ser responsable en les interaccions amb altres estudiants i amb els professors.

Al mateix temps, la producció i l'intercanvi de materials científics i divulgatius permeten acostar la física de manera creativa a la societat, presentant-la com un camp de coneixements accessible.

Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: STEM3, STEM5, CD1, CD3, CPSAA4.

CE 5 Aplicar tècniques de treball i indagació pròpies de la física, com també l'experimentació, el raonament logicomatemàtic i la cooperació, en la resolució de problemes i la interpretació de situacions relacionades, per posar en valor el paper de la física en una societat basada en valors ètics i sostenibles.

Les ciències de la naturalesa tenen un caràcter experimental intrínsec. Un dels principals objectius de qualsevol d'aquestes disciplines científiques és l'explicació dels fenòmens naturals, la qual cosa permet formular teories i lleis per a la seva aplicació en diferents sistemes. El cas de la física no és diferent, i és rellevant traslladar als alumnes la curiositat pels fenòmens que succeeixen en el seu entorn i en diferents escales. Hi ha processos físics quotidians que són reproduïbles fàcilment i poden ser explicats i descrits amb base en els principis i lleis de la física. També hi ha processos que, fins i tot no sent reproduïbles, estan presents en l'entorn natural de forma generalitzada i gràcies als laboratoris virtuals es poden simular per a aproximar-se més fàcilment al seu estudi.

El treball experimental constitueix un conjunt d'etapes que fomenten la col·laboració i intercanvi d'informació, ambdues molt necessàries en els camps de recerca actuals. Per a això, s'ha de fomentar en el seu desenvolupament l'experimentació i estimació dels errors, la utilització de diferents fonts documentals en diversos idiomes i l'ús de recursos tecnològics. Finalment, s'ha de plasmar la informació en informes que recullin tot aquest procés, la qual cosa permetria als estudiants formar, en un futur, part de la comunitat científica.

Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: STEM1, CPSAA3.2, CC4, CE3.

CE 6 Reconèixer i analitzar el caràcter multidisciplinari de la física, considerant el seu rellevant recorregut històric i les seves contribucions a l'avanç del coneixement científic com un procés en contínua evolució i

innovació, per establir unes bases de coneixement i relació amb altres disciplines científiques.
La física constitueix una ciència profundament implicada en diferents àmbits de les nostres vides quotidianes i que, per tant, forma part clau del desenvolupament científic, tecnològic i industrial. L'adequada aplicació dels seus principis i lleis permet la resolució de diversos problemes basats en els mateixos coneixements i l'aplicació de plantejaments similars als estudiats en distintes situacions mostra la universalitat d'aquesta ciència. Els coneixements i aplicacions de la física formen, juntament amb els d'altres ciències com les matemàtiques o la tecnologia, un sistema simbiòtic les aportacions del qual es beneficien mútuament. La necessitat de formalitzar experiments per a verificar els estudis implica un incentiu en el desenvolupament tecnològic i viceversa, el progrés de la tecnologia il·lumina nous descobriments que precisen d'explicació a través de les ciències bàsiques com la física. La col·laboració entre diferents comunitats científiques expertes en diferents disciplines és imprescindible en tot aquest desenvolupament. Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: STEM2, STEM5, CPSAA5, CE1.

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Utilitzar les teories, principis i lleis que regeixen els processos físics més importants, considerant la seva base experimental i desenvolupament matemàtic en la resolució de problemes, per reconèixer la física com una ciència rellevant implicada en el desenvolupament de la tecnologia, l'economia, la societat i de la sostenibilitat ambiental.
CA 1.1 Reconèixer la rellevància de la física en el desenvolupament de la ciència, tecnologia, l'economia, la societat i la sostenibilitat ambiental, emprant adequadament els fonaments científics relatius a aquests àmbits. Identificar i explicar la importància dels principis fonamentals que regeixen els processos físics més importants en el desenvolupament de la ciència, la tecnologia, l'economia, la societat i la sostenibilitat ambiental al llarg de la història. CA 1.2 Resoldre problemes de manera experimental i analítica, utilitzant principis, lleis i teories de la física. Aplicar principis, lleis i teories de la física per resoldre problemes experimentals i analítics, mostrant precisió en l'ús de mètodes matemàtics i científics, fent servir eines tradicionals o digitals.
CE 2 Adoptar els models, teories i lleis acceptats de la física com a base d'estudi dels sistemes naturals i predir la seva evolució per inferir solucions generals als problemes quotidians relacionats amb les aplicacions pràctiques demandades per la societat en el camp tecnològic, industrial i biosanitari.
CA 2.1 Analitzar i comprendre l'evolució dels sistemes naturals, utilitzant models, lleis i teories de la física. Aplicar models, lleis i teories de la física per analitzar i explicar l'evolució de sistemes naturals i els factors que hi intervenen. CA 2.2 Inferir solucions a problemes generals a partir de l'anàlisi de situacions particulars i les variables de què depenen. Identificar variables i patrons en situacions concretes per extreure conclusions que siguin d'utilitat per plantejar solucions a problemes de caire general. CA 2.3 Conèixer aplicacions pràctiques i productes útils per a la societat en el camp tecnològic, industrial i biosanitari, analitzant-los sobre la base dels models, les lleis i les teories de la física. Analitzar aplicacions pràctiques i productes útils per a la societat en els camps tecnològic, industrial i biosanitari, relacionant-los amb models, lleis i teories de la física i reflexionant sobre el seu impacte ètic i sostenible.
CE 3 Utilitzar el llenguatge de la física amb la formulació matemàtica dels seus principis, magnituds, unitats, equacions, etc., per establir una comunicació adequada entre diferents comunitats científiques i com una eina fonamental en la recerca.
CA 3.1 Aplicar els principis, lleis i teories científiques en l'anàlisi crítica de processos físics de l'entorn, com els observats i els publicats en diferents mitjans de comunicació, analitzant, tot compronent i explicant les

causes que els produeixen.
Analitzar de manera crítica processos físics reals i comunicats en diversos formats, utilitzant els principis, lleis i teories científiques per explicar-ne les causes.
CA 3.2 Utilitzar de manera rigorosa les unitats de les variables físiques en diferents sistemes d'unitats, emprant correctament la seva notació i les seves equivalències, com també l'elaboració i interpretació adequada de gràfiques que relacionen variables físiques, possibilitant una comunicació efectiva amb tota la comunitat científica.
Utilitzar amb rigor el llenguatge físic i les eines matemàtiques pròpies de la física (equacions, unitats, xifres significatives, notació científica, etc).
Elaborar i interpretar de forma adequada gràfics que relacionen variables físiques per aconseguir una comunicació efectiva de tota la comunitat científica.
CA 3.3 Expressar de forma adequada els resultats, argumentant les solucions obtingudes, en la resolució dels exercicis i problemes que es plantegen, bé sigui a través de situacions reals o ideals.
Expressar de forma adequada els resultats, argumentant les solucions obtingudes, en la resolució dels exercicis i problemes que es plantegen, bé sigui a través de situacions reals o ideals.

CE 4 Utilitzar de manera autònoma, eficient, crítica i responsable recursos en diferents formats, plataformes digitals d'informació i de comunicació en el treball individual i col·lectiu per al foment de la creativitat mitjançant la producció i l'intercanvi de materials científics i divulgatius que facilitin acostar la física a la societat com un camp de coneixements accessible.
CA 4.1 Consultar, elaborar i intercanviar materials científics i divulgatius en diferents formats amb altres membres de l'entorn d'aprenentatge, utilitzant de manera autònoma i eficient plataformes digitals.
Utilitzar de manera autònoma i eficient plataformes digitals per consultar, crear i compartir materials científics i divulgatius en diferents formats, promovent l'intercanvi d'informació amb altres membres de l'entorn d'aprenentatge i el foment de la creativitat.
CA 4.2 Usar de manera crítica, ètica i responsable mitjans de comunicació digitals i tradicionals com a manera d'enriquir l'aprenentatge i el treball individual i col·lectiu.
Utilitzar de manera crítica i ètica els mitjans de comunicació digitals i tradicionals per enriquir l'aprenentatge i el treball individual i col·lectiu.

CE 5 Aplicar tècniques de treball i indagació pròpies de la física, com també l'experimentació, el raonament logicomatemàtic i la cooperació, en la resolució de problemes i la interpretació de situacions relacionades, per posar en valor el paper de la física en una societat basada en valors ètics i sostenibles.
CA 5.1 Obtenir relacions entre variables físiques, mesurant i tractant les dades experimentals, determinant els errors i utilitzant sistemes de representació gràfica.
Obtenir relacions entre variables físiques mesurant i tractant les dades experimentals, determinant els errors i utilitzant sistemes de representació gràfica.
CA 5.2 Reproduir en laboratoris, reals o virtuals, determinats processos físics modificant les variables que els condicionen, considerant els principis, lleis o teories implicats, generant el corresponent informe amb format adequat i incloent argumentacions, conclusions, taules de dades, gràfiques i referències bibliogràfiques.
Simular o reproduir processos físics en laboratoris, reals o virtuals, ajustant les variables segons els principis, lleis o teories físiques que s'apliquin i elaborant informes complets amb conclusions justificades, taules de dades, gràfics i referències bibliogràfiques.
CA 5.3 Valorar la física, debatent de forma fonamentada sobre els seus avanços i la implicació en la societat des del punt de vista de l'ètica i de la sostenibilitat.
Debate i reflexionar de manera fonamentada sobre els avenços de la física, analitzant la seva contribució a la societat des d'una perspectiva ètica i sostenible.

CE 6 Reconèixer i analitzar el caràcter multidisciplinari de la física, considerant el seu rellevant recorregut històric i les seves contribucions a l'avanç del coneixement científic com un procés en contínua evolució i innovació, per establir unes bases de coneixement i relació amb altres disciplines científiques.
CA 6.1 Identificar els principals avanços científics relacionats amb la física que han contribuït a la formulació de les lleis i teories acceptades actualment en el conjunt de les disciplines científiques, com les fases per a l'enteniment de les metodologies de la ciència, la seva evolució constant i la seva universalitat.

Analitzar els principals avenços científics en física, identificant-ne les etapes, les metodologies utilitzades i la seva contribució a l'evolució i universalitat del coneixement científic.
CA 6.2 Reconèixer el caràcter multidisciplinari de la ciència i les contribucions d'unes disciplines en altres, establint relacions entre la física i la química, la biologia o les matemàtiques.
Establir connexions entre la física i altres disciplines científiques, com la química, la biologia o les matemàtiques, per destacar el caràcter multidisciplinari de la ciència i el seu impacte en l'avenç tecnològic i social.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. CAMP GRAVITATORI
Determinació, a través del càlcul vectorial, del camp gravitatori produït per un sistema de masses. Efectes sobre les variables cinemàtiques i dinàmiques d'objectes immersos en el camp.
Camp gravitatori. Intensitat de camp gravitatori creat per una massa. Relació amb l'acceleració de la gravetat dels planetes.
Determinació, a través del càlcul vectorial, del camp gravitatori produït per un sistema de masses. Efectes sobre les variables cinemàtiques i dinàmiques d'objectes immersos en el camp.
Determinació del treball del camp gravitatori (camp conservatiu) a partir de l'energia potencial gravitatòria i el potencial gravitatori.
Línies de camp gravitatori i superfícies equipotencials.
Moment angular d'un objecte en un camp gravitatori: càlcul, relació amb les forces centrals i aplicació de la seva conservació en l'estudi del seu moviment.
Energia mecànica d'un objecte sotmès a un camp gravitatori: deducció del tipus de moviment que posseeix, càlcul del treball o els balanços energètics existents en desplaçaments entre diferents posicions, velocitats i tipus de trajectòries.
Energia mecànica d'un objecte sotmès a un camp gravitatori. Determinació del tipus de moviment d'un cos pel valor de l'energia mecànica. Càlcul del treball o els balanços energètics existents en desplaçaments entre diferents posicions, velocitats i tipus de trajectòries.
Lleis que es verifiquen en el moviment planetari i extrapolació al moviment de satèl·lits i cossos celestes. Llei de Gravitació Universal: estudi de la força gravitatòria com a força central i conservativa. Lleis de Kepler: relació amb la Llei de Gravitació Universal i amb la conservació del moment angular. Aplicació de les lleis a problemes de càlcul per l'estudi de moviment orbital de planetes, satèl·lits i altres cossos celestes
Introducció a la cosmologia i l'astrofísica com a aplicació del camp gravitatori. Implicació de la física en l'evolució d'objectes astronòmics, del coneixement de l'univers i repercussió de la recerca en aquests àmbits en la indústria, la tecnologia, l'economia i en la societat. Valoració de les aportacions d'institucions i observatoris de les Illes Balears.

B. CAMP ELECTROMAGNÈTIC
Camps elèctric i magnètic: tractament vectorial, determinació de les variables cinemàtiques i dinàmiques de càrregues elèctriques lliures en presència d'aquests camps. Fenòmens naturals i aplicacions tecnològiques en els quals s'aprecien aquests efectes.
Energia d'una distribució de càrregues estàtiques: magnituds que es modifiquen i que romanen constants amb el desplaçament de càrregues lliures entre punts de diferent potencial elèctric.
Camp elèctric. Llei de Coulomb. Estudi de la força elèctrica com a força central i conservativa. Determinació, a través del càlcul vectorial, del camp elèctric produït per un sistema de càrregues. Determinació del treball del camp elèctric (camp conservatiu) a partir de l'energia potencial elèctrica i el potencial elèctric. Línies de camp elèctric i superfícies equipotencials. Moviment de partícules carregades en un camp elèctric. Efectes sobre les variables cinemàtiques i dinàmiques de càrregues lliures dins del camp. Magnituds que es modifiquen i que romanen constants amb el desplaçament de càrregues lliures entre punts de diferent potencial elèctric. Intensitat del camp elèctric creat per distribucions de càrregues contínues: càlcul i interpretació del flux de camp elèctric. Aplicació a conductors esfèrics. Aplicacions del camp elèctric a l'estudi de fenòmens naturals i aplicacions tecnològiques.
Camp magnètic. Camp magnètic creat per imants i pel moviment de càrregues (experiment de Oersted).

Representació de les línies de camp magnètic (imants, camp magnètic terrestre...). Camps magnètics generats per fils amb corrent elèctric en diferents configuracions geomètriques: rectilinis, espirals, solenoides o toroides.
Efecte del camp magnètic sobre càrregues lliures en moviment. Estudi dels seus efectes sobre les magnituds cinemàtiques i dinàmiques. Aplicacions a l'estudi de fenòmens naturals i aplicacions tecnològiques.
Inducció electromagnètica. Flux magnètic. Lleis de Faraday-Henry i de Lenz.
Generació de la força electromotriu: funcionament de motors, generadors i transformadors a partir de sistemes on es produeix una variació del flux magnètic.

C. VIBRACIONS I ONES
Moviment oscil·latori (MHS). Variables cinemàtiques d'un cos oscil·lant. Representació gràfica. Energia cinètica i potencial del moviment harmònic simple. Conservació de l'energia en aquests sistemes.
Moviment ondulatori: gràfiques d'oscil·lació en funció de la posició i del temps, equació d'ona que el descriu i relació amb el moviment harmònic simple. Diferents tipus de moviments ondulatoris en la naturalesa.
Moviment ondulatori (ones). Concepte d'ona i tipus d'ona. Exemples d'ones a la naturalesa. Equació matemàtica d'una ona harmònica i relació amb el moviment harmònic simple. Gràfiques d'oscil·lació en funció de la posició i del temps. Propagació de les ones i fenòmens ondulatoris. Situacions i contextos naturals en els quals es posen de manifest diferents fenòmens ondulatoris i aplicacions. Ones sonores i les seves qualitats: nivell d'intensitat sonora. Canvis en les propietats de les ones sonores en funció del desplaçament de l'emissor i receptor (efecte doppler).
Naturalitat de la llum: controvèrsies i debats històrics. La llum com a ona electromagnètica. Espectre electromagnètic.
Llum i òptica geomètrica. Evolució històrica de les teories interpretatives de la llum. La llum com a ona electromagnètica: l'espectre electromagnètic. Propagació de la llum entre mitjans amb diferent índex de refracció: llei de Snell, angle límit i reflexió total.
Formació d'imatges en diferents sistemes òptics: miralls plans i esfèrics i lents primes. Determinació gràfica i analítica d'imatges seguint el criteri europeu o DIN. Aplicacions: cristal·lí, lupa, telescopi,...

D. FÍSICA RELATIVISTA, QUÀNTICA, NUCLEAR I DE PARTÍCULES
Principis fonamentals de la relativitat especial i les seves conseqüències. Experiment de Michelson i Morley. Postulats d'Einstein de la relativitat especial. Contracció de la longitud i dilatació del temps. Energia i massa relativistes.
Principis de física quàntica. Dualitat ona-còrpuscle i quantització. Hipòtesi de De Broglie i de Planck. Efecte fotoelèctric. Principi d'incertesa formulat sobre la base del temps i l'energia.
Principis de física de partícules. Model estàndard en la física de partícules. Classificacions de les partícules fonamentals. Les interaccions fonamentals com a processos d'intercanvi de partícules (bosons). Acceleradors de partícules.
Nuclis atòmics i estabilitat d'isòtops. Radioactivitat natural i altres processos nuclears. Aplicacions en els camps de l'enginyeria, la tecnologia i la salut.
Principis de física nuclear. Radioactivitat natural i altres processos nuclears. Tipus de radiacions i desintegració radioactiva. Nucli atòmic i estabilitat d'isòtops. Cinètica de la desintegració radioactiva. Riscs i aplicacions en els camps de l'enginyeria, la tecnologia i la salut.

Física i Química

El batxillerat és una etapa de grans reptes per als alumnes, no sols per la necessitat d'afrontar els canvis propis del desenvolupament maduratiu dels adolescents d'aquesta edat, sinó també perquè en aquesta etapa educativa els aprenentatges adquireixen un caràcter més profund, amb la finalitat de satisfer la demanda d'una preparació dels alumnes suficient per a la vida i per als estudis posteriors. Els ensenyaments de física i química en batxillerat augmenten la formació científica que els alumnes ha adquirit al llarg de tota l'educació secundària obligatòria i contribueixen de manera activa al fet que cada estudiant adquireixi amb això una base cultural científica rica i de qualitat que li permeti desenvolupar-se amb desimboltura en una societat que demanda perfils científics i tècnics per a la recerca i per al món laboral.

La separació dels ensenyaments del batxillerat en modalitats possibilita una especialització dels aprenentatges que configura definitivament el perfil personal i professional de cada alumne. Aquesta matèria té com a finalitat aprofundir en les competències que s'han desenvolupat durant tota l'educació secundària obligatòria i que ja formen part del bagatge cultural científic dels alumnes, encara que el seu caràcter de matèria de modalitat li confereix també un matís de preparació per als estudis superiors d'aquells estudiants que desitgin triar una formació científica avançada en el curs següent, en el qual física i química es desdoblarà en dues matèries diferents, una per a cada disciplina científica.

L'enfocament STEM que es pretén atorgar a la matèria de Física i Química en tot l'ensenyament secundari i en el batxillerat prepara als alumnes i alumnes de forma integrada en les ciències per a afrontar un avanç que s'orienta a la consecució dels objectius de desenvolupament sostenible. Molts alumnes exerciran probablement professions que encara no existeixen en el mercat laboral actual, per la qual cosa el currículum d'aquesta matèria és obert i competencial, i té com a finalitat no tan sols contribuir a aprofundir en l'adquisició de coneixements, destreses i actituds de la ciència, sinó també encaminar els alumnes a dissenyar el seu perfil personal i professional, d'acord amb el que seran les seves preferències per al futur. Per a això, el currículum de Física i Química de primer de batxillerat es dissenya partint de les competències específiques de la matèria, com a eix vertebrador de la resta dels elements curriculars. Això organitza el procés d'ensenyament i aprenentatge i dota a tot el currículum d'un caràcter eminentment competencial.

A partir de les competències específiques, aquest currículum presenta els criteris d'avaluació. Es tracta d'evitar l'avaluació exclusiva de conceptes, per la qual cosa els criteris d'avaluació estan referits a les competències específiques. Per a la consecució dels criteris d'avaluació, el currículum de Física i Química de primer de batxillerat organitza en blocs els sabers bàsics, que són els coneixements, destreses i actituds que han de ser adquirits al llarg del curs, cercant una continuïtat i ampliació dels de l'etapa anterior però que, a diferència d'aquesta, no contemplen un bloc específic de sabers comuns de les destreses científiques bàsiques, ja que aquests han de ser treballats de manera transversal en tots els blocs.

El primer bloc dels sabers bàsics recull l'estructura de la matèria i de l'enllaç químic, la qual cosa és fonamental per a la comprensió d'aquests coneixements en aquest curs i el següent, no tan sols en les matèries de Física i de Química sinó també en altres disciplines científiques que es recolzen en aquests continguts, com la Biologia.

A continuació, el bloc de reaccions químiques proporciona als alumnes un major nombre d'eines per a la realització de càlculs estequiomètrics avançats i càlculs en general amb sistemes fisicoquímics importants, com les dissolucions i els gasos ideals.

Els sabers bàsics propis de química acaben amb el bloc sobre química orgànica, que es va introduir en l'últim curs de l'educació secundària obligatòria, i que es presenta en aquesta etapa amb una major profunditat incloent les propietats generals dels composts del carboni i la seva nomenclatura. Això prepararà als estudiants per afrontar en el curs següent com és l'estructura i reactivitat d'aquests, una mica d'evident importància en molts àmbits de la nostra societat actual com, per exemple, la síntesi de fàrmacs i de polímers.

Els sabers de física comencen amb el bloc de cinemàtica. Per aconseguir un nivell de significació major en l'aprenentatge respecte a l'etapa anterior, aquest bloc es presenta des d'un enfocament vectorial, de manera que la càrrega matemàtica d'aquesta unitat es vagi adequant als requeriments del desenvolupament maduratiu dels alumnes. A més, comprèn un major nombre de moviments que els permet ampliar les perspectives d'aquesta branca de la mecànica.

Igual d'important és conèixer quines són les causes del moviment, per això el següent bloc presenta els coneixements, destreses i actituds corresponents a l'estàtica i a la dinàmica. Aprofitant l'enfocament vectorial del bloc anterior, els alumnes apliquen aquesta eina per descriure els efectes de les forces sobre partícules i sobre sòlids rígids pel que fa al moment que produeix una força, amb la deducció de quines són les causes en cada cas. El fet de centrar aquest bloc en la descripció analítica de les forces i els seus exemples, i no en el cas particular de les forces centrals, que s'inclouen en física de segon de batxillerat, permet una major comprensió per establir les bases del coneixement significatiu.

Finalment, el bloc d'energia presenta els sabers com a continuïtat dels que es van estudiar en l'etapa anterior, aprofundint més en el treball, la potència i l'energia mecànica i la seva conservació; com també en els aspectes bàsics de termodinàmica que els permetin entendre el funcionament de sistemes termodinàmics simples i les seves aplicacions més immediates. Tot això encaminat a comprendre la importància del concepte d'energia en la nostra vida quotidiana i en relació amb altres disciplines científiques i tecnològiques.

Aquest currículum de física i química per a primer de batxillerat es presenta com una proposta integradora que aferma les bases de l'estudi, posant de manifest l'aprenentatge competencial i que desperta vocacions científiques entre els alumnes. Combinat amb una metodologia integradora STEM s'assegura l'aprenentatge significatiu dels alumnes, la qual cosa resulta en un major nombre d'estudiants de disciplines científiques.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Resoldre problemes i situacions relacionats amb la física i la química, aplicant les lleis i teories científiques adequades, per comprendre i explicar els fenòmens naturals i evidenciar el paper d'aquestes ciències en la millora del benestar comú i en la realitat quotidiana.

Aplicar els coneixements científics adequats a l'explicació dels fenòmens naturals requereix la construcció d'un raonament científic que permeti la formació de pensaments d'ordre superior necessaris per a la construcció de significats, la qual cosa al seu torn redunda en una millor comprensió d'aquestes lleis i teories científiques en un procés de retroalimentació. Entendre d'aquesta manera els fenòmens fisicoquímics, implica comprendre les interaccions que es produeixen entre cossos i sistemes en la naturalesa, analitzar-les a la llum de les lleis i teories fisicoquímiques, interpretar els fenòmens que s'originen i utilitzar eines científiques per a la presa i registre de dades i la seva anàlisi crítica per a la construcció de nou coneixement científic.

El desenvolupament d'aquesta competència requereix el coneixement de les formes i procediments estàndard que s'utilitzen en la recerca científica del món natural i permet als alumnes, al seu torn, forjar una opinió informada en els aspectes que afecten la seva realitat pròxima per actuar amb sentit crític en la seva millora a través del coneixement científic adquirit. Així doncs, el desenvolupament d'aquesta competència específica permet detectar els problemes de l'entorn quotidià i de la realitat socioambiental global, i tractar-los des de la perspectiva de la física i de la química, cercant solucions sostenibles que repercutixin en el benestar social comú.

Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: STEM1, STEM2, STEM5, CPSAA1.2.

CE 2 Raonar amb solvència, usant el pensament científic i les destreses relacionades amb el treball de la ciència, per a aplicar-lo a l'observació de la naturalesa i l'entorn, a la formulació de preguntes i hipòtesis i

a la validació de les mateixes a través de l'experimentació, la indagació i la cerca d'evidències.
Els alumnes han de desenvolupar habilitats per observar des d'una òptica científica els fenòmens naturals i per a plantejar-se les seves possibles explicacions a partir dels procediments que caracteritzen el treball científic, particularment en les àrees de la física i de la química. Aquesta competència específica contribueix a aconseguir l'acompliment d'investigar els fenòmens naturals a través de l'experimentació, la cerca d'evidències i el raonament científic, tot fent ús dels coneixements que els alumnes adquireixen en la seva formació. Les destreses que han adquirit en etapes anteriors els permet utilitzar a batxillerat la metodologia científica amb major rigor i obtenir conclusions i respostes de major abast i millor elaborades. Els alumnes competents estableixen contínuament relacions entre allò merament acadèmic i les vivències de la seva realitat quotidiana, la qual cosa els permet trobar les relacions entre les lleis i les teories que aprenen i els fenòmens que observen en el món que els envolta. D'aquesta manera, les qüestions que plantegen i les hipòtesis que formulen estan elaborades d'acord amb coneixements fonamentats i posen en evidència les relacions entre les variables que estudien en termes matemàtics i les principals lleis de la física i la química. Així, les conclusions i explicacions que es proporcionen són coherents amb les teories científiques conegudes.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: STEM1, STEM2, CPSAA4, CE1.
CE 3 Manejar amb propietat i solvència el flux d'informació en els diferents registres de comunicació de la ciència com la nomenclatura de composts químics, l'ús del llenguatge matemàtic, l'ús correcte de les unitats de mesura, la seguretat en el treball experimental, per produir i interpretar informació en diferents formats i a partir de fonts diverses.
Per aconseguir una completa formació científica dels alumnes és necessari adequar el nivell d'exigència en avaluar les seves destreses per a la comunicació científica. Per a això, el desenvolupament d'aquesta competència en aquesta etapa educativa pretén que els alumnes compreguin la informació que se'ls proporciona sobre els fenòmens fisicoquímics que ocorren en el món quotidià, sigui quin sigui el format en el qual els sigui proporcionada, i produeixin nova informació amb correcció, veracitat i fidelitat, utilitzant correctament el llenguatge matemàtic, els sistemes d'unitats, les normes de la IUPAC i la normativa de seguretat dels laboratoris científics, amb la finalitat de reconèixer el valor universal del llenguatge científic en la transmissió de coneixement. El correcte ús del llenguatge científic universal i la soltesa a l'hora d'interpretar i produir informació de caràcter científic permeten a cada estudiant crear relacions constructives entre la física, la química i les altres disciplines científiques i no científiques que són pròpies d'altres àrees de coneixement que s'estudien en el batxillerat. A més, prepara els estudiants per establir també connexions amb una comunitat científica activa, preocupada per aconseguir una millora de la societat que repercuteixi en aspectes tan importants com la conservació del medi ambient i la salut individual i col·lectiva, la qual cosa dota a aquesta competència específica d'un caràcter essencial per a aquest currículum.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL1, CCL5, STEM4, CD2.
CE 4 Utilitzar de manera autònoma, crítica i eficient plataformes digitals i recursos variats, tant per al treball individual com en equip, consultant i seleccionant informació científica veraç, creant materials en diversos formats i comunicant de manera efectiva en diferents entorns d'aprenentatge, per fomentar la creativitat, el desenvolupament personal i l'aprenentatge individual i social.
El desenvolupament de les competències científiques requereix l'accés a diversitat de fonts d'informació per a la selecció i utilització de recursos didàctics, tant tradicionals com digitals. En l'actualitat molts dels recursos necessaris per a l'ensenyament i l'aprenentatge de la física i la química poden trobar-se en diferents plataformes digitals de continguts, per la qual cosa el seu ús autònom facilita el desenvolupament de processos cognitius de nivell superior i propícia la comprensió, l'elaboració de judicis, la creativitat i el desenvolupament personal. El seu ús crític i eficient implica la capacitat de seleccionar, entre els diferents recursos existents, aquells que resulten verços i adequats per a les necessitats de formació, ajustats a les tasques que s'estan exercint i al temps disponible. Al seu torn, és necessària l'autonomia, responsabilitat i ús crític de les plataformes digitals i els seus diferents entorns d'aprenentatge com, per exemple, les eines de comunicació per al treball col·laboratiu mitjançant l'intercanvi d'idees i continguts —citant les fonts i respectant els drets d'autor—, a partir de documents en diferents formats de manera que s'afavoreixi l'aprenentatge social. Per a això, és necessari que els alumnes aprenguin a produir materials tradicionals o digitals que ofereixin un valor, no sols per a si

mateixos, sinó també per a la resta de la societat.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: STEM3, CD1, CD3, CPSAA3.2, CE2.
CE 5 Treballar de manera col·laborativa en equips diversos, aplicant habilitats de coordinació, comunicació, emprenedoria i repartiment equilibrat de responsabilitats, per predir les conseqüències dels avanços científics i la seva influència sobre la salut pròpia i comunitària i sobre el desenvolupament mediambiental sostenible.
L'aprenentatge de la física i de la química, pel que fa a mètodes de treball, lleis i teories més importants, i les relacions entre elles, la resta de les ciències i la tecnologia, la societat i el medi ambient, implica que els alumnes desenvolupin una actitud compromesa en el treball experimental i en el desenvolupament de projectes de recerca en equip, adoptin certes posicions ètiques i siguin conscients dels compromisos socials que s'infereixen d'aquestes relacions. A més, el procés de formació en ciències implica el treball actiu integrat amb la lectura, l'escriptura, l'expressió oral, la tecnologia i les matemàtiques. El desenvolupament de totes aquestes destreses de manera integral té molt més sentit si es realitza en col·laboració dins d'un grup divers que respecti les diferències de gènere, orientació, ideologia, etc., en el qual formen part no sols la cooperació, sinó també la comunicació, el debat i el repartiment consensuat de responsabilitats. Les idees que es plantegen en el treball d'aquests equips són validades a través de l'argumentació i és necessari l'acord comú perquè el col·lectiu les accepti, igual que succeeix en la comunitat científica, en la qual el consens és un requisit per a l'acceptació universal de les noves idees, experiments i descobriments. No s'han d'oblidar, d'altra banda, els avantatges de desenvolupar el treball col·laboratiu per la interdependència positiva entre els membres de l'equip, la complementarietat, la responsabilitat compartida, l'avaluació grupal, etc., que es fomenten a través del desenvolupament d'aquesta competència específica.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: STEM3, STEM5, CPSAA3.1, CPSAA3.2.
CE 6 Participar de manera activa en la construcció col·lectiva i evolutiva del coneixement científic, en el seu entorn quotidià i pròxim, per convertir-se en agents actius de la difusió del pensament científic, l'aproximació escèptica a la informació científica i tecnològica i la posada en valor de la preservació del medi ambient i la salut pública, el desenvolupament econòmic i la cerca d'una societat igualitària.
Finalment, aquesta competència específica pretén dotar als alumnes de la destresa per decidir amb criteris científicament fonamentats i valorar la repercussió tècnica, social, econòmica i mediambiental de les diferents aplicacions que tenen els avanços, les recerques i els descobriments que la comunitat científica escomet en el transcurs de la història, amb la finalitat de construir ciutadans i ciutadanes competents compromesos amb el món en el qual viuen. El coneixement i explicació dels aspectes més importants per a la societat de la ciència i la tecnologia permet valorar críticament quines són les repercussions que tenen, i així els alumnes poden tenir millors criteris a l'hora de prendre decisions sobre els usos adequats dels mitjans i productes científics i tecnològics que la societat posa a la seva disposició. Així mateix, aquesta competència específica es desenvolupa a través de la participació activa dels alumnes en projectes que involucrin la presa de decisions i l'execució d'accions científicament fonamentades en la seva vida quotidiana i entorn social. Amb això millora la consciència social de la ciència, la qual cosa és necessària per construir una societat de coneixement més avançada.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: STEM3, STEM4, STEM5, CPSAA5, CE2.

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Comprendre i relacionar els motius pels quals ocorren els principals fenòmens fisicoquímics de l'entorn, i explicant-los en termes de les lleis i teories científiques adequades per resoldre problemes, amb la finalitat d'aplicar-les per millorar la realitat pròxima i la qualitat de vida humana.
CA 1.1 Aplicar les lleis i teories científiques en l'anàlisi de fenòmens fisicoquímics quotidians, comprenent les causes que es produeixen i explicant-les utilitzant diversitat de suports i mitjans de comunicació.

Entendre i explicar les lleis i teories científiques aplicant-les en situacions del dia a dia, fent servir diferents formes i suports de comunicació (gràfics, esquemes, taules...).
Comprendre les causes que provoquen els diferents fenòmens fisicoquímics quotidians.
CA 1.2. Resoldre problemes fisicoquímics plantejats a partir de situacions quotidianes, aplicant les lleis i teories científiques per a trobar i argumentar les solucions, expressant adequadament els resultats.
Resoldre problemes reals aplicant les lleis i teories científiques i justificant correctament els resultats, expressant-los amb correcció i unitats adequades.
CA 1.3 Identificar situacions problemàtiques en l'entorn quotidià, emprendre iniciatives i cercar solucions sostenibles des de la física i la química, analitzant críticament l'impacte produït en la societat i el medi ambient.
Identificar problemes del món real i proposar solucions sostenibles des de la física i la química,
Analitzar de manera crítica l'impacte que ha produït i pot produir sobre la societat i el medi ambient.

CE 2 Raonar amb solvència, usant el pensament científic i les destreses relacionades amb el treball de la ciència, per a aplicar-lo a l'observació de la naturalesa i l'entorn, a la formulació de preguntes i hipòtesis i a la validació de les mateixes a través de l'experimentació, la indagació i la cerca d'evidències.
CA 2.1 Formular i verificar hipòtesis com a respostes a diferents problemes i observacions, manejant amb soltesa el treball experimental, la indagació, la cerca d'evidències i el raonament lògic i matemàtic.
Formular hipòtesis i ser capaç de donar explicacions davant els problemes que es presentin.
Verificar i comprovar si les hipòtesis formulades són correctes a partir d'observacions i experiments raonant de forma lògica i en llenguatge matemàtic.
CA 2.2 Utilitzar diferents mètodes per a trobar la resposta a una sola qüestió o observació, des del contrast amb els resultats obtinguts i assegurant-se així de la seva coherència i fiabilitat.
Utilitzar diversos mètodes per a trobar la resposta a una sola qüestió, assegurant-se que els resultats obtinguts són coherents.
Utilitzar diferents mètodes per contrastar els resultats i verificar la seva fiabilitat.
CA 2.3 Integrar les lleis i teories científiques conegudes en el desenvolupament del procediment de la validació de les hipòtesis formulades, aplicant relacions qualitatives i quantitatives entre les diferents variables, de manera que el procés sigui més fiable i coherent amb el coneixement científic adquirit.
Integrar les lleis i teories científiques en el procés de validació d'hipòtesis.
Aplicar relacions quantitatives i qualitatives entre les variables per garantir un procés més fiable i coherent.

CE 3 Manejar amb propietat i solvència el flux d'informació en els diferents registres de comunicació de la ciència com la nomenclatura de composts químics, l'ús del llenguatge matemàtic, l'ús correcte de les unitats de mesura, la seguretat en el treball experimental, per produir i interpretar informació en diferents formats i a partir de fonts diverses.
CA 3.1 Utilitzar i relacionar de manera rigorosa diferents sistemes d'unitats, amb l'ús correcte de la seva notació i de les seves equivalències, fent possible una comunicació efectiva amb tota la comunitat científica.
Utilitzar, interpretar i relacionar rigorosament diferents sistemes d'unitats de magnituds fisicoquímiques utilitzant correctament la seva notació per tal d'assegurar una comunicació efectiva amb tota la comunitat científica.
CA 3.2 Nomenar i formular correctament substàncies simples, ions i composts químics inorgànics i orgànics utilitzant les normes de la IUPAC, com a part d'un llenguatge integrador i universal per a tota la comunitat científica.
Anomenar i escriure correctament les fórmules de substàncies i composts químics orgànics i inorgànics seguint les normes establertes (IUPAC).
CA 3.3 Emprar diferents formats per interpretar i expressar informació relativa a un procés fisicoquímic concret, relacionant entre si la informació que cadascun d'ells conté i extraient-ne el més rellevant durant la resolució d'un problema.
Emprar diferents formats per interpretar i expressar informació sobre un procés fisicoquímic, relacionant la informació que cada format conté.
Emprar diversos formats per extreure i destacar el més rellevant durant la resolució d'un problema.
CA 3.4 Posar en pràctica els coneixements adquirits en l'experimentació científica en el laboratori o al camp, incloent el coneixement dels seus materials i la seva normativa bàsica d'ús, com també de les normes de

seguretat pròpies d'aquests espais, i comprenent la importància en el progrés científic i emprenedor que l'experimentació sigui segura, sense comprometre la integritat física pròpia ni col·lectiva.
Posar en pràctica els coneixements adquirits en l'experimentació científica, incloent l'ús correcte dels materials i el compliment de la normativa bàsica de seguretat.
Comprendre la importància d'una experimentació segura sense comprometre la integritat física pròpia ni col·lectiva.

CE 4 Utilitzar de manera autònoma, crítica i eficient plataformes digitals i recursos variats, tant per al treball individual com en equip, consultant i seleccionant informació científica veraç, creant materials en diversos formats i comunicant de manera efectiva en diferents entorns d'aprenentatge, per fomentar la creativitat, el desenvolupament personal i l'aprenentatge individual i social.
CA 4.1 Interactuar amb altres membres de la comunitat educativa a través de diferents entorns d'aprenentatge, reals i virtuals, utilitzant de manera autònoma i eficient recursos variats, tradicionals i digitals, amb rigor i respecte i analitzant críticament les aportacions de tot el món.
Seleccionar i utilitzar diferents entorns d'aprenentatge per tal de interactuar en situacions comunicatives amb altres membres de la comunitat educativa.
Analitzar críticament les aportacions de totes les persones, amb rigor i respecte i compartir informació a través de diferents entorns d'aprenentatge, reals i virtuals utilitzant-los de manera autònoma i eficient.
CA 4.2 Treballar de manera autònoma i versàtil, individualment i en equip, en la consulta d'informació i la creació de continguts, utilitzant amb criteri les fonts i eines més fiables, i rebutjant les menys adequades, millorant així l'aprenentatge propi i col·lectiu.
Treballar de forma autònoma i versàtil, tant en grup com individualment seleccionant i utilitzant fonts amb criteri per tal de rebutjar les menys adequades i utilitzar les més fiables.
Aplicar els criteris de validesa, fiabilitat, actualitat i seguretat per tal de fomentar la creativitat i millorar l'aprenentatge propi i col·lectiu.

CE 5 Treballar de manera col·laborativa en equips diversos, aplicant habilitats de coordinació, comunicació, emprenedoria i repartiment equilibrat de responsabilitats, per predir les conseqüències dels avanços científics i la seva influència sobre la salut pròpia i comunitària i sobre el desenvolupament mediambiental sostenible.
CA 5.1 Participar de manera activa en la construcció del coneixement científic, evidenciant la presència de la interacció, la cooperació i l'avaluació entre iguals, millorant el qüestionament, la reflexió i el debat en aconseguir el consens en la resolució d'un problema o situació d'aprenentatge.
Participar activament en la construcció del coneixement científic, fomentant la interacció, la cooperació i l'avaluació entre iguals.
Participar de manera activa en el qüestionament, la reflexió i el debat per aconseguir consens en la resolució d'un problema o situació d'aprenentatge.
CA 5.2 Construir i produir coneixements a través del treball col·lectiu, a més d'explorar alternatives per a superar l'assimilació de coneixements ja elaborats i trobar moments per a l'anàlisi, la discussió i la síntesi, obtenint com a resultat l'elaboració de productes representats en informes, pòsters, presentacions, articles, etc.
Construir i produir coneixements mitjançant el treball col·lectiu, explorant alternatives per superar l'assimilació de coneixements ja elaborats.
Construir i produir coneixements a través de l'anàlisi, la discussió i la síntesi, elaborant productes com informes, pòsters, presentacions...
CA 5.3 Debatre, de manera informada i argumentada, sobre les diferents qüestions mediambientals, socials i ètiques relacionades amb el desenvolupament de les ciències, tot aconseguint un consens sobre les conseqüències d'aquests avanços i proposant solucions creatives en comú a les qüestions plantejades.
Debatre sobre temes mediambientals, socials i ètics relacionats amb el desenvolupament la ciència de manera argumentada.
Proposar solucions raonables i consensuades a les qüestions plantejades.

CE 6 Participar de manera activa en la construcció col·lectiva i evolutiva del coneixement científic, en el seu entorn quotidià i pròxim, per convertir-se en agents actius de la difusió del pensament científic, l'aproximació escèptica a la informació científica i tecnològica i la posada en valor de la preservació del

medi ambient i la salut pública, el desenvolupament econòmic i la cerca d'una societat igualitària.
CA 6.1 Identificar i argumentar científicament les repercussions de les accions que l'alumne o alumna emprèn en la seva vida quotidiana, analitzant com millorar-les com a forma de participar activament en la construcció d'una societat millor.
Identificar i explicar com les accions diàries de l'alumnat poden tenir repercussions en la societat i analitzar com millorar-les per construir un món millor.
CA 6.2 Detectar les necessitats de la societat sobre les quals aplicar els coneixements científics adequats que ajudin a millorar-la, incidint especialment en aspectes importants com la resolució dels grans reptes ambientals, el desenvolupament sostenible i la promoció de la salut.
Detectar les necessitats de la societat i aplicar els coneixements científics adequats per ajudar a millorar-la.
Detectar necessitats socials, incidint en reptes ambientals, desenvolupament sostenible i promoció de la salut.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. ENLLAÇ QUÍMIC I ESTRUCTURA DE LA MATÈRIA
Desenvolupament de la taula periòdica: contribucions històriques a la seva elaboració actual i importància com a eina predictiva de les propietats dels elements.
Estructura electrònica dels àtoms després de l'anàlisi de la seva interacció amb la radiació electromagnètica: explicació de la posició d'un element en la taula periòdica i de la similitud en les propietats dels elements químics de cada grup.
Teories sobre l'estabilitat dels àtoms i ions: predicció de la formació d'enllaços entre els elements, representació d'aquests i deducció de quins són les propietats de les substàncies químiques. Comprovació a través de l'observació i l'experimentació.
Nomenclatura de substàncies simples, ions i composts químics inorgànics: composició i aplicacions en la vida quotidiana.

B. REACCIONS QUÍMIQUES
Lleis fonamentals de la química: relacions estequiomètriques en les reaccions químiques i en la composició dels composts. Resolució de qüestions quantitatives relacionades amb la química en la vida quotidiana.
Classificació de les reaccions químiques: relacions que existeixen entre la química i aspectes importants de la societat actual com, per exemple, la conservació del medi ambient o el desenvolupament de fàrmacs.
Càlcul de quantitats de matèria en sistemes fisicoquímics concrets, com a gasos ideals o dissolucions i les seves propietats: variables mesurables pròpies de l'estat dels mateixos en situacions de la vida quotidiana.
Estequiometria de les reaccions químiques: aplicacions en els processos industrials més significatius de l'enginyeria química.

C. QUÍMICA ORGÀNICA
Propietats físiques i químiques generals dels composts orgànics a partir de les estructures químiques dels seus grups funcionals: generalitats en les diferents sèries homòlogues i aplicacions en el món real.
Regles de la IUPAC per a formular i nomenar correctament alguns composts orgànics micropolifuncionals (hidrocarburs, composts oxigenats i composts nitrogenats).

D. CINEMÀTICA
Variables cinemàtiques en funció del temps en els diferents moviments que pot tenir un objecte, amb o sense forces externes: resolució de situacions reals relacionades amb la física i l'entorn quotidià.
Variables que influeixen en un moviment rectilini i circular: magnituds i unitats emprades. Moviments quotidians que presenten aquests tipus de trajectòria.
Relació de la trajectòria d'un moviment compost amb les magnituds que el descriuen.

E. ESTÀTICA I DINÀMICA

Predicció, a partir de la composició vectorial, del comportament estàtic o dinàmic d'una partícula i un sòlid rígid baix l'acció d'un parell de forces.
Relació de la mecànica vectorial aplicada sobre una partícula amb el seu estat de repòs o de moviment: aplicacions estàtiques o dinàmiques de la física en altres camps, com l'enginyeria o l'esport.
Interpretació de les lleis de la dinàmica en termes de magnituds com el moment lineal i l'impuls mecànic: aplicacions en el món real.

F. ENERGIA
Conceptes de treball i potència: elaboració d'hipòtesi sobre el consum energètic de sistemes mecànics o elèctrics de l'entorn quotidià i el seu rendiment.
Energia potencial i energia cinètica d'un sistema senzill: aplicació a la conservació de l'energia mecànica en sistemes conservatius i no conservatius i a l'estudi de les causes que produeixen el moviment dels objectes en el món real.
Variables termodinàmiques d'un sistema en funció de les condicions: determinació de les variacions de temperatura que experimenta i les transferències d'energia que es produeixen amb el seu entorn.

Fonaments Artístics

La complexitat de l'art radica en la seva concepció, que ha donat lloc al fet que tant la seva definició com la seva funció hagin anat canviant al llarg de la història i presentin diferències depenent de la cultura i el context geogràfic des dels quals es considerin. En conseqüència, l'aproximació a l'art resulta complexa i dinàmica, i en aquesta relativitat resideixen tant la dificultat del seu estudi, com l'atractiu i la riquesa de la seva percepció i apreciació. Els diferents enfocaments i punts de vista en aquest sentit apunten cap a processos metodològics i de coneixement que, lluny de ser subjectius, són perfectament objectivables i susceptibles de ser estudiats i aplicats.

A través de la matèria de Fonaments Artístics, els alumnes analitzen diferents obres de diverses disciplines artístiques, amb variades formes i tècniques, identificant-les, situant-les de manera cronològica i espacial, i vinculant aquest procés amb la idea de creació artística. La visió de la història de l'art entesa des dels seus aspectes bàsics permet als alumnes construir un discurs argumentat i, en un estadi posterior, interpretar les creacions artístiques, ampliant els recursos propis i enriquint el seu repertori. Tot això, a més, afavoreix que els alumnes desenvolupin una consciència sensible cap al patrimoni cultural i artístic. Esment a part mereix el descobriment i la visibilització d'obres i artistes que, per diversos motius, han estat exclosos del relat de la història de l'art tradicional. En aquest sentit, és indispensable tractar l'anàlisi dels diferents contextos històrics, socials i geogràfics de creació des d'una perspectiva de gènere que permeti que els alumnes entenguin quin ha estat i quin és el paper de la dona en l'art. Així mateix, realitzar l'estudi de les diferents obres també des d'una perspectiva intercultural ajudarà al fet que alumnes i alumnes puguin desenvolupar una actitud respectuosa amb la diversitat i compromesa amb la igualtat i la cohesió social.

L'anàlisi comparada entre obres de diferents èpoques i cultures permet realitzar connexions significatives entre moviments, la qual cosa ofereix l'oportunitat d'enriquir la interpretació de les produccions artístiques, afavorint així una visió menys compartimentada de l'art. Aquesta percepció diacrònica i intercultural del patrimoni artístic contribueix al fet que els alumnes pugui opinar de manera argumentada, oberta i plural sobre les creacions artístiques de qualsevol cultura, època i estil.

D'altra banda, els aprenentatges derivats de l'anàlisi i l'apreciació estètica de les diferents obres van lligats a la comprensió dels processos de creació i producció artística. D'aquesta manera, els alumnes poden posar en pràctica aquests aprenentatges en els projectes artístics que duguin a terme a partir d'altres matèries d'aquesta modalitat, a més d'establir les bases que els hi permetran afrontar una formació artística superior o participar en projectes professionals vinculats a l'art.

La matèria de Fonaments Artístics està estructurada entorn tres eixos: d'una banda, l'anàlisi de produccions artístiques al llarg de la història i la identificació dels seus elements constituents i les claus dels seus llenguatges; tot això associat a l'època o corrent estètic en la qual les obres han estat creades. Per una altra, el coneixement de les metodologies, les eines i els procediments de cerca, registre, anàlisi, estudi i presentació d'informació, privilegiant l'ús de recursos digitals. Finalment, l'adquisició d'una consciència sensible i de respecte cap al patrimoni artístic i la cultura visual.

Les competències específiques de la matèria, en coherència amb aquests eixos, s'han desenvolupat a partir de les competències clau i dels objectius establerts per a l'etapa de batxillerat, especialment, els descriptors de la competència en consciència i expressió culturals, al que s'afegeixen aspectes relacionats amb la comunicació verbal, la digitalització, la convivència democràtica, la sostenibilitat mediambiental, la interculturalitat o la creativitat. Les competències específiques combinen els aspectes relacionats amb l'evolució del concepte d'art i les seves funcions al llarg de la història amb les estratègies i mètodes d'anàlisi de les diferents obres i els seus contextos. Tot això, a més de l'estudi de les creacions artístiques i la seva comparació amb altres obres de diferents èpoques i cultures, permet als alumnes no sols enriquir el seu repertori, sinó també adquirir els coneixements, destreses i actituds necessaris per desenvolupar una interpretació pròpia de l'art, augmentant d'aquesta manera la seva sensibilitat i el seu sentit crític. Així mateix, els hi permetran aprendre a elaborar projectes artístics propis, ja siguin individuals o col·lectius, de manera que puguin donar forma a les seves idees i aprenguin a afrontar nous reptes artístics.

Els criteris d'avaluació, que es desprenen directament d'aquestes competències específiques, estan dissenyats per comprovar el seu grau de consecució per part dels alumnes.

Els sabers bàsics de la matèria s'articulen entorn de sis blocs. El primer bloc, «Els fonaments de l'art», introdueix el concepte d'art, com també les diferents eines que s'utilitzen per a la seva anàlisi. El segon, «Visió, realitat i representació», inclou les diferents formes de representació de la realitat a través de diferents moviments artístics, des de l'art primitiu fins a l'abstracció. El tercer bloc, «L'art clàssic i les seves projeccions», recull la tradició grecoromana, incorporant diferents obres pictòriques, escultòriques i arquitectòniques. El quart bloc, «Art i expressió», s'acosta a alguns moviments artístics que destaquen pel seu vessant expressiu.

«Naturalesa, societat i comunicació en l'art» recull, d'una banda, les influències de la naturalesa en l'art i, per un altre, la importància de l'art en la societat i en la comunicació. Finalment, el bloc de «Metodologies i estratègies» engloba les metodologies d'estudi i anàlisi de l'art des de diferents perspectives, com també els sabers relacionats amb el treball en equip i les fases dels projectes artístics. Per a l'adquisició de les competències específiques de la matèria, és convenient dissenyar situacions d'aprenentatge que permetin als alumnes adquirir i aplicar les habilitats d'anàlisi, innovació, treball en equip i interpretació de les diferents produccions artístiques. En el desenvolupament d'aquestes situacions, els coneixements, destreses i actituds han de treballar-se de manera conjunta i progressiva, incrementant el grau de complexitat. Mitjançant les situacions d'aprenentatge, els alumnes tindran accés a una visió més dinàmica tant de les aplicacions directes dels aprenentatges adquirits en el món laboral i professional, com de la transferència d'aquestes experiències a altres disciplines o camps de saber.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Comprendre els canvis en la concepció de l'art, analitzant les semblances i les diferències entre diferents períodes històrics o contextos culturals, per explicar l'enriquiment que suposa la diversitat.

La definició del concepte d'art continua obrint debats avui dia. El seu significat és un element viu, canviant, que ha anat modificant-se al llarg de la història de la humanitat. No es tracta solament de canvis associats a la cronologia dels esdeveniments, sinó que es relacionen amb la diversitat de les cultures que produeixen art. L'aparició de l'art informal, el qüestionament dadaïsta o la irrupció de la fotografia, per exemple, van provocar fortes commocions en aquest concepte, per la qual cosa constitueixen fites amb els quals els alumnes han de familiaritzar-se.

L'apreciació i el coneixement d'aquests canvis suposa un enriquiment dels recursos amb els quals els alumnes duran a terme l'anàlisi de manifestacions artístiques de diferents estils i èpoques amb un criteri més format, comparant obres diferents, establint connexions entre elles i explicant-les de manera argumentada. Tot això farà possible que els alumnes puguin explicar l'enriquiment que suposa la diversitat artística a través de produccions orals, escrites o multimodals, acostant-se a ella sense prejudicis i ampliant així el seu repertori cultural.

Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL1, CPSAA4, CC1, CCEC1, CCEC2.

CE 2 Reflexionar sobre les funcions de l'art al llarg de la història, analitzant l'evolució del seu paper en cada període, per apreciar les seves singularitats i posar en valor el patrimoni cultural i artístic de qualsevol època.

En aprofundir en el significat de l'art, sorgeix irremeiablement el qüestionament de la seva utilitat. De la mateixa manera que ha anat canviant el concepte, també l'ha fet la funció de l'art al llarg de la història. Les funcions màgica, religiosa, pedagògica, commemorativa o estètica conformen, entre altres, alguns dels múltiples comesos que les produccions artístiques han exercit des dels orígens de la humanitat. Al seu torn, les diferents societats i cultures han atorgat usos diferents a productes artístics ja existents, a vegades molt allunyats dels quals van tenir en el moment de la seva creació. Aquest dinàmic joc d'atribució de funcionalitats de l'activitat artística ha de ser conegut i benvolgut pels alumnes perquè, d'aquesta forma,

concedeixin al patrimoni cultural i artístic de qualsevol època la importància que té. A més, els alumnes i alumnes han de ser conscients dels condicionaments ambientals i contextuals que emmarquen qualsevol producció artística i que condicionen la seva funció per analitzar les obres des del respecte, amb profunditat i criteri, i compartir les seves conclusions per mitjà de produccions orals, escrites o multimodals en les quals posi en valor les seves singularitats i descarti les mirades prejudicades.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL1, CPSAA4, CC1, CC3, CCEC1, CCEC2.
CE 3 Analitzar formalment, funcionalment i semànticament produccions artístiques de diversos períodes i estils, reconeixent els seus elements constituents i les claus dels seus llenguatges i usant vocabulari específic, per desenvolupar el criteri estètic i ampliar les possibilitats de gaudi de l'art.
Cada estil, tendència o moviment artístic posseeix unes claus comunes associades a un llenguatge propi que ajuden a la seva comprensió i identificació en el moment de la recepció de les obres. Aquest mètode d'aproximació, que cerca la classificació de les obres d'art, consisteix en una primera manera de tractar la complexitat circumstantial i substancial de la producció artística. Amb la finalitat d'acostar-se a l'estudi dels estils, moviments o tendències en l'art, és necessari investigar diverses produccions artístiques i analitzar la informació obtinguda a partir de fonts analògiques i digitals, explicant tant les particularitats i els punts en comú com les diferències. Els alumnes han de conèixer l'àmplia terminologia específica per saber descriure amb un llenguatge precís, adequat i coherent la multiplicitat de matisos, variables i subtileses que admet l'anàlisi d'una obra d'art. A més, ha de comprendre i aplicar amb criteri les diferents metodologies d'estudi de les formes, les funcions i els significats associats als moviments i estils artístics, perquè fonamenten l'aproximació a les obres i permeten reconèixer els diferents llenguatges utilitzats en l'art. L'objectiu és desenvolupar en els alumnes un criteri estètic informat davant qualsevol manifestació artística, que fusioni en la seva contemplació la identificació de l'estil i el context amb la valoració de la riquesa expressiva de l'art, augmentant així les possibilitats de gaudi en la seva recepció.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL2, CD1, CPSAA1.2, CPSAA4, CC1, CCEC1, CCEC2.
CE 4 Explicar obres artístiques realitzades en diferents mitjans i suports, identificant el context social, geogràfic i històric en el qual es van crear, com també les seves possibles influències i projeccions, per valorar-les com a testimoniatges d'una època i una cultura i com a elements del patrimoni.
Per poder apreciar correctament el patrimoni artístic no sols és necessari conèixer en profunditat les obres que el componen, sinó que també s'ha d'entendre el context de la seva creació. Així, per realitzar un acostament rigorós a l'estil d'una obra determinada en qualsevol mitjà o suport i al moviment en què s'emmarca, han de tenir-se en compte els aspectes històrics, geogràfics i socials que els envolten. Això, sumat a una anàlisi tècnica i procedimental, proporcionarà les claus necessàries per a la interpretació de les diferents manifestacions artístiques i permetrà als alumnes valorar les obres d'una manera conscient i respectuosa. Incloure la perspectiva de gènere en tractar l'anàlisi del context històric, social i geogràfic en el qual les obres van ser creades ajudarà, a més, al fet que alumnes i alumnes comprenguin el paper que la dona ha exercit en l'art al llarg de la història i les diferents consideracions que se n'han tingut en funció de cada època. En aquest sentit, no sols s'hauran d'estudiar les seves representacions, sinó també les seves aportacions com a creadores. D'altra banda, en la diversitat del patrimoni cultural i artístic es donen diferents tipus de relacions: des de les influències entre estils, separats o no en el temps, fins a la permanència de certs elements d'un període a un altre, passant per les reaccions, rebuigs o subversions que genera un estil o corrent concret. L'estudi, coneixement i identificació dels fenòmens que condicionen les relacions entre obres o estils, abordat a partir de diverses fonts analògiques i digitals, permet als alumnes analitzar amb major criteri i profunditat qualsevol producció artística. D'aquesta manera, es generen connexions que permeten aconseguir una visió més aguda de l'obra en el seu context. Les conclusions de l'anàlisi de les obres realitzades en diferents mitjans i suports, que donaran lloc a produccions orals, escrites o multimodals en les quals els alumnes puguin compartir els resultats de la seva recerca, permeten valorar les manifestacions artístiques com a testimoniatge cultural de la seva època i també com a part de la totalitat del patrimoni.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL1, CCL2, CD1, CPSAA4, CC1,

CCEC1, CCEC2.
CE 5 Comprendre el poder comunicatiu de l'art, identificant i reconeixent el reflex de les experiències vitals en diferents produccions, per valorar l'expressió artística com a eina potenciadora de la creativitat, la imaginació, l'autoestima i el creixement personal.
Els diferents llenguatges característics de la creació artística suposen una gran eina per transmetre tant idees i conceptes com a sentiments i emocions. Però el significat de l'art, com en tot acte comunicatiu, és el resultat de la combinació de l'expressió de l'artista i la recepció de l'obra per part del públic. El coneixement i la pràctica d'aquesta doble dimensió dels llenguatges artístics permeten als alumnes aprofundir en les anàlisis de les produccions artístiques, expressant i compartint l'experimentat abans de res tipus d'obres. Igualment, en connectar les seves experiències vitals amb els productes artístics, els alumnes pot considerar l'expressió artística com un mitjà per desenvolupar la creativitat, la imaginació, l'autoestima i el creixement personal.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL1, CPSAA1.1, CPSAA1.2, CPSAA3.1, CC1, CCEC2, CCEC3.1.
CE 6 Interpretar diverses creacions artístiques a partir de l'estudi de la seva forma, el seu significat, el seu context de creació i la seva recepció, per desenvolupar la sensibilitat i el sentit crític i per apreciar la diversitat de percepcions i opinions davant les produccions artístiques.
L'estudi de la forma, el significat i el context destaquen entre els aspectes bàsics de l'anàlisi de les produccions artístiques i, a més, són també rellevants en l'anàlisi de la seva recepció. La seva identificació permet als alumnes avançar amb criteri cap a un nivell superior d'acostament a l'obra: la interpretació, que suposa, a partir de l'anàlisi anterior, vincular la producció artística a elements aliens a ella que poden trobar-se en diferents camps del coneixement. La interpretació requereix d'un exercici d'incorporació, no solament d'idees i coneixements propis, sinó també de sentiments i emocions. D'aquesta forma, es fa possible que l'obra resulti una mica viva per als alumnes, fent-la seva i convertint-la en un objecte dinamitzador del diàleg i de la pluralitat d'opinions, com també afavoridor de l'empatia. La interpretació enriqueix la creativitat dels alumnes. En valorar diferents punts de vista, aquest aprèn a desenvolupar la sensibilitat i el sentit crític i a apreciar la diversitat de percepcions i opinions davant les produccions artístiques. Les interpretacions pròpies de diferents obres artístiques poden ser comunicades a través de texts orals, escrits i multimodals, de manera que donin lloc a debats i posades en comú dels diferents punts de vista.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL1, CPSAA4, CC1, CC3, CCEC1, CCEC2.
CE 7 Elaborar amb creativitat projectes artístics individuals o col·lectius, investigant estils, tècniques i llenguatges multidisciplinaris i seleccionant i aplicant els més adequats, per donar forma a les idees i objectius plantejats i per aprendre a afrontar nous reptes artístics.
Els projectes artístics innovadors i creatius que integren diferents disciplines, considerant espacialment l'entorn digital, suposen una manera d'impulsar l'art i la cultura i donen forma a idees i objectius dins d'un context de diversitat cultural que afavoreixi aquesta classe de reptes. La participació en aquests projectes suposa la necessitat d'una organització de persones i de recursos, com també la seva planificació en diferents fases. La participació activa dels alumnes en projectes individuals i col·lectius els permetrà aprendre a organitzar-se, a distribuir les tasques i a valorar les aportacions dels altres amb respecte i empatia. Aquestes tasques han de desenvolupar-se en un context d'inclusió que afavoreixi l'ús de metodologies col·laboratives.
En aquest procés resulta clau la integració de recursos i de mitjans per al desenvolupament i difusió dels projectes. Per això, tant l'ús de llenguatges i tècniques multidisciplinàries com la combinació i aplicació creativa dels mateixos han de dotar als alumnes de les habilitats necessàries per afrontar amb solvència altres projectes futurs.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CD3, CPSAA3.1, CPSAA3.2, CC3, CE2, CE3, CCEC4.1, CCEC4.2.

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Comprendre els canvis en la concepció de l'art, analitzant les semblances i les diferències entre diferents períodes històrics o contextos culturals, per explicar l'enriquiment que suposa la diversitat.
CA 1.1 Explicar de manera respectuosa l'enriquiment que suposa la diversitat en l'art, estudiant obres d'èpoques i cultures diferents a partir de la vinculació amb el seu context i analitzant el concepte d'art al qual responen.
Explicar de manera respectuosa l'enriquiment que suposa la diversitat en l'art.
Estudiar obres de cultures i èpoques diferents a partir de la vinculació amb el seu context.
Analitzar el concepte d'art al qual responen les diferents obres artístiques.
Identificar obres icòniques de diferents estils demostrant respecte i evitant judicis de valor etnocèntrics o simplistes.
CA 1.2 Argumentar l'evolució de la concepció de l'art en la història, comparant amb iniciativa els seus significats en períodes i cultures diferents i analitzant-ne les semblances i diferències.
Argumentar l'evolució de la concepció de l'art al llarg de la història.
Comparar els significats de l'art en períodes i cultures diferents.
Analitzar les influències, semblances i diferències entre els diferents períodes i cultures.

CE 2 Reflexionar sobre les funcions de l'art al llarg de la història, analitzant l'evolució del seu paper en cada període, per apreciar-ne les singularitats i posar en valor el patrimoni cultural i artístic de qualsevol època.
CA 2.1 Distingir les funcions de l'art al llarg de la història, analitzant sense prejudicis la seva evolució a partir de l'estudi de diverses produccions artístiques de diferents estils i èpoques.
Distingir les funcions de l'art al llarg de la història.
Identificar el paper de l'art en diferents èpoques i estils (per exemple l'art medieval vers l'art actual, entre d'altres).
Analitzar l'evolució de les funcions de l'art al llarg de la història per enriquir la comprensió del patrimoni cultural i artístic.
CA 2.2 Explicar les singularitats de diverses manifestacions culturals i artístiques, relacionant-les amb la seva funció de manera oberta, crítica i respectuosa.
Explicar les singularitats de diverses manifestacions culturals i artístiques.
Relacionar les diverses manifestacions culturals i artístiques amb les seves funcions.
Valorar de manera respectuosa i amb esperit crític la diversitat tècnica i estilística de les obres d'art de diferents èpoques i cultures.

CE 3 Analitzar formalment, funcionalment i semànticament produccions artístiques de diversos períodes i estils, reconeixent-ne els elements constituents i les claus dels seus llenguatges i usant vocabulari específic, per desenvolupar el criteri estètic i ampliar les possibilitats de gaudi de l'art.
CA 3.1 Identificar els elements constituents de manifestacions artístiques de diversos períodes i estils, reconeixent les claus dels seus llenguatges i justificant la seva relació amb l'època, artista o moviment corresponent.
Identificar els elements clau que configuren les manifestacions artístiques de diversos períodes i estils.

Reconèixer les claus dels diferents llenguatges artístics com la pintura, el gravat, l'escultura, el disseny, la fotografia, el cinema... entre d'altres.
Justificar l'evolució dels diferents llenguatges artístics amb l'època o estil corresponent.
CA 3.2 Analitzar formalment, funcionalment i semànticament, amb criteri i sensibilitat, diferents manifestacions artístiques, fent ús de la terminologia específica associada als seus llenguatges.
Utilitzar amb propietat i rigor la terminologia pròpia de cada llenguatge artístic.
Analitzar les obres més significatives de les diferents manifestacions artístiques, especialment aquelles que, per la seva importància, són referents en la història de l'art.
Valorar les obres d'art a partir del seus elements formals, iconogràfics i la seva funció.
Relacionar els elements iconogràfics i el significat de les obres d'art amb el seu context històric, social i cultural.

CE 4 Explicar obres artístiques realitzades en diferents mitjans i suports, identificant el context social, geogràfic i històric en el qual es van crear, com també les seves possibles influències i projeccions, per valorar-les com a testimonis d'una època i una cultura i com a elements del patrimoni.
CA 4.1 Analitzar produccions artístiques de diversos estils i èpoques i realitzades en diferents mitjans i suports, relacionant-les amb el seu context social, geogràfic i històric de creació i explicant les possibles relacions amb obres d'altres èpoques i cultures.
Analitzar obres d'art de diferents estils i formats com pintures, fotografies, gravats, performances... entre d'altres.
Relacionar les obres d'art amb el context històric i els aspectes estilístics de cada moment, tenint en compte la ubicació temporal i geogràfica dels diferents estils proposats.
Comparar obres d'art per identificar influències, similituds i diferències.
CA 4.2 Compartir les conclusions de recerques sobre produccions artístiques de diversos estils i èpoques i les relacions amb el seu context, usant els mitjans analògics i digitals més adequats.
Compartir amb actitud oberta i empàtica les conclusions de les recerques realitzades sobre obres artístiques de diferents estils i èpoques.
Realitzar reflexions personals i treballs de recerca sobre obres artístiques i el seu context amb fluïdesa i rigor.
Analitzar de manera crítica les fonts, recollint les dades amb precisió i de manera contrastada.
Utilitzar els diferents formats (analògics i digitals) més adequats per preparar les recerques sobre obres artístiques.

CE 5 Comprendre el poder comunicatiu de l'art, identificant i reconeixent el reflex de les experiències vitals en diferents produccions, per valorar l'expressió artística com a eina potenciadora de la creativitat, la imaginació, l'autoestima i el creixement personal.
CA 5.1 Explicar les diferents possibilitats expressives de l'art i el seu poder de transmissió d'idees, conceptes, sentiments i emocions a partir d'obres d'artistes de diferents èpoques i estils, analitzant les diferents interpretacions que se n'han fet.
Explicar que l'art té una capacitat infinita d'experimentació i expressió segons els mitjans emprats (pintura, escultura, performance...) i els estils.

Argumentar com els artistes de totes les èpoques han transmès idees complexes i sentiments mitjançant les obres d'art.
Entendre que les obres d'art no tenen un únic significat sinó que poden ser interpretades de formes variades segons el context històric i cultural.
Valorar les diferents interpretacions que s'han donat a les obres artístiques de diferents autors i estils.
CA 5.2 Analitzar produccions artístiques de diversos períodes i estils, vinculant-les creativament amb experiències vitals pròpies i alienes i valorant-les com a eines potenciadores de la creativitat, la imaginació, l'autoestima i el creixement personal.
Analitzar obres artístiques de diferents períodes i estils, vinculant-les a les experiències vitals pròpies i d'altres persones.
Valorar les produccions artístiques com a eines que potencien la creativitat, la imaginació, l'autoestima i el creixement personal.
Reflexionar sobre com les experiències i vivències individuals i col·lectives influeixen en la creació en l'art.

CE 6 Interpretar diverses creacions artístiques a partir de l'estudi de la seva forma, el seu significat, el seu context de creació i la seva recepció, per desenvolupar la sensibilitat i el sentit crític i per apreciar la diversitat de percepcions i opinions davant les produccions artístiques.
CA 6.1 Interpretar creacions artístiques de diferents períodes i estils, analitzant-ne la forma, el significat i el context de creació i incorporant les idees, coneixements, emocions i sentiments propis.
Interpretar les obres artístiques de diferents períodes i estils a partir dels seus elements formals, el seu significat i context de creació.
Explicar com el context històric i cultural influeix en la creació i el significat de l'obra.
Incorporar a l'anàlisi de les obres les idees, els coneixements, les emocions i els sentiments propis per enriquir-ne la comprensió.
CA 6.2 Comparar les interpretacions que s'han fet de diverses manifestacions artístiques, analitzant els diferents punts de vista i proposant una valoració personal.
Comparar críticament les diferents interpretacions que s'han fet de diferents obres artístiques.
Comprendre que l'art es susceptible de moltes lectures segons les èpoques i que cada individu pot percebre l'obra des d'una perspectiva diferent.
Proposar la valoració pròpia de les obres a partir de punts de vista diferents i les interpretacions alienes donades anteriorment.

CE 7 Elaborar amb creativitat projectes artístics individuals o col·lectius, investigant estils, tècniques i llenguatges multidisciplinaris i seleccionant i aplicant els més adequats, per donar forma a les idees i objectius plantejats i per aprendre a afrontar nous reptes artístics.
CA 7.1 Plantejar projectes artístics, individuals i col·lectius seleccionant els estils, tècniques, llenguatges més adequats de diverses disciplines, i organitzant i distribuint les tasques de manera raonada.
Plantejar projectes artístics de manera clara, organitzada i coherent tant en feines escrites com orals, individuals o grupals.
Seleccionar i justificar de manera raonada els estils, tècniques i llenguatges més adequats per dissenyar un projecte.

Planificar amb criteri projectes individuals o col·lectius relacionats amb una disciplina o tècnica artística valorant l'originalitat i la innovació en el desenvolupament de la feina.
CA 7.2 Dur a terme amb creativitat projectes artístics individuals o col·lectius, materialitzant les idees i objectius plantejats, aplicant els aprenentatges adquirits, assumint els rols assignats i respectant, si escau, les aportacions dels altres.
Participar de forma activa i creativa en les diferents fases d'un projecte artístic multidisciplinari.
Fomentar el treball en equip i inclúsiu valorant l'enriquiment propi de la integració de diferents punts de vista en un mateix projecte.
Realitzar les tasques de manera equitativa i raonada en el cas de projectes col·lectius, a partir dels rols assignats i responsabilitats a cada membre de l'equip, coordinant el treball i la gestió del temps.
Elaborar projectes combinant llenguatges multidisciplinaris, relacionant els temes artístics amb altres àrees de coneixement.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. ELS FONAMENTS DE L'ART
Tecnologia de l'art, materials, tècniques i procediments.
Materials i tècniques tradicionals emprats en diferents manifestacions artístiques al llarg de la història a partir de l'observació d'obres.
Tecnologies que han transformat l'art des de la Revolució Industrial fins a l'era digital. L'art immersiu i interactiu.
Terminologia específica de l'art i l'arquitectura.
El llenguatge visual i els elements formals de les arts plàstiques.
Els elements iconogràfics de les arts plàstiques.
La terminologia general de la representació artística, com per exemple l'idealisme, el realisme, l'expressionisme, la figuració i l'abstracció... entre d'altres.
El vocabulari específic de l'arquitectura.
Aspectes històrics, geogràfics i socials de l'art.
Estudi de les manifestacions artístiques en relació amb els períodes històrics i els esdeveniments socials i polítics que hi van influir, com la Revolució Francesa en el Romanticisme, la Primera Guerra Mundial en les primeres avantguardes, la cultura del consum en el <i>Pop Art</i> ... entre d'altres.
Estudi de l'adaptació de l'art als contextes geogràfics específics, com per exemple el cas de les primeres civilitzacions (Mesopotàmia, Egipte...).
Teories de l'art. Definició d'art al llarg de la història i perspectiva actual.
L'evolució del concepte d'art i de les seves funcions al llarg de la història.
Aproximació a l'estudi de les teories clàssiques i modernes de l'art.

Introducció a l'estudi de la l'art com a fenomen interdisciplinari i multicultural propi de la perspectiva actual de l'art.
Perspectiva de gènere en l'art: representacions i creacions femenines.
La dona com a artista. La lluita per la visibilitat al llarg de la història de l'art.
Estereotips culturals i artístics. La representació de la dona al llarg de la història.
Identitats sexuals i de gènere en l'art. Artistes i representacions.
L'art i els artistes a les Illes Balears.
Art conceptual i art objecte.
L'art conceptual com a forma artística en què la idea o concepte és més important que el producte final de l'obra.
La relació entre l'art i el llenguatge.
Reflexió sobre l'ús d'objectes quotidians com a manifestacions artístiques. El <i>ready made</i> i l' <i>objet trouvé</i> . Les instal·lacions.

B. VISIÓ, REALITAT I REPRESENTACIÓ.
Introducció a l'art precolombí i l'art africà precolonial.
L'aproximació a la representació i a l'arquitectura de les cultures precolombines i l'art africà precolonial.
La influència de l'art primitiu en l'art contemporani.
Sistemes de representació espacial en la pintura. De la pintura primitiva a la ruptura cubista.
La representació de la profunditat des de l'Antiguitat a l'Edat Mitjana.
La conquesta de la tercera dimensió en el Renaixement.
La ruptura cubista respecte la representació tradicional de l'espai des del Renaixement.
L'impressionisme i postimpressionisme pictòric.
Estudi de la llum i el color de les pintures de l'estil impressionista. La influència de la fotografia.
La interpretació subjectiva i expressiva de les obres del postimpressionisme.
La influència del postimpressionisme en les avantguardes artístiques.
El Realisme: conceptes i enfocaments. L'Hiperrealisme.
La representació de la realitat objectiva i sense idealització en el Realisme.
Les representacions de l'Hiperrealisme i l'ús de tècniques fotogràfiques i l'aerògraf.
El Surrealisme. Influències posteriors en l'art, el cinema i la publicitat.
L'automatisme i el món oníric de les obres del Surrealisme.
L'impacte de Surrealisme en el cinema i en la publicitat.
L'abstracció: orígens i evolució.
La abandonament de la representació figurativa dels artistes de les primeres avantguardes.

L'expressionisme abstracte.

C. L'ART CLÀSSIC I LES SEVES PROJECCIONS

Introducció a l'arquitectura i escultura gregues. Ordres. Obres i períodes més rellevants.

L'arquitectura grega a partir de les principals tipologies arquitectòniques. Característiques.

Els ordres arquitectònics dòric, jònic i corinti.

L'escultura grega, característiques. El cànon de representació.

Evolució de l'escultura a partir dels artistes i de les obres de les etapes arcaica, clàssica i hel·lenística.

El retrat escultòric a la Roma Antiga.

El gènere del retrat a l'àmbit privat i a l'esfera oficial de la Roma Antiga.

Les principals escultures exemptes i en relleu del retrat romà.

Claus de l'arquitectura a través de les diferents èpoques i estils: de la romanització a la Baixa Edat mitjana.

La influència de Roma a les Illes Balears i a altres zones de la Península Ibèrica i Mediterrani com per exemple a Pol·lèntia entre d'altres.

Evolució de l'arquitectura des del preromànic fins el gòtic.

El gòtic a les Illes Balears a través dels principals exemples com la Seu de Palma, la Catedral de Ciutadella, la Llotja... entre d'altres.

El renéixer de l'art clàssic en l'arquitectura, pintura i escultura: del Trecento al Cinquecento.

El Renaixement italià: la ruptura amb el simbolisme medieval i la recuperació de l'ideal i les proporcions clàssics. Característiques definitòries.

Evolució de les principals manifestacions artístiques a partir de les obres i els artistes des del Trecento al Cinquecento.

La projecció clàssica en l'edat contemporània: del Neoclassicisme a la pintura metafísica.

El Barroc i el Rococó. El retorn als valors de l'antiguitat clàssica en el Neoclassicisme.

La fusió de la influència clàssica i del surrealisme en la pintura metafísica del s. XX.

D. ART I EXPRESSIÓ

L'exaltació barroca, aportacions a la pintura i escultura.

El Barroc, característiques generals; l'exaltació, l'expressivitat, el dramatisme... entre d'altres.

Les aportacions del Barroc a les arts plàstiques a partir de l'estudi de les obres dels artistes europeus més representatius.

El Barroc a les Illes Balears.

El Romanticisme i l'origen de la modernitat.

El Romanticisme. Característiques generals; l'exaltació de les emocions, la natura i l'individualisme, entre d'altres.

L'origen de la modernitat artística. La rebel·lió contra la norma academicista. La recerca de la subjectivitat, l'originalitat i l'exotisme.
Les aportacions del Romanticisme a partir de l'estudi de les obres dels principals artistes.
L'Expressionisme alemany. Del Fauvisme a l'Expressionisme Figuratiu del s. XX.
La ruptura amb els cànons clàssics de les avantguardes del s. XX.
L'ús del color en les obres d'artistes fauvistes.
Les aportacions de l'Expressionisme alemany en la pintura i el cinema.
L'Expressionisme Figuratiu de la segona meitat del s. XX.
Del rebuig dadaïsta a l'art intermèdia de Fluxus.
La importància del rebuig i la rebel·lia en el plantejament dadaïsta de principi del s. XX a partir de les obres més importants.
La influència dadà en els plantejaments de l'art intermèdia de Fluxus dels anys 1960-70.
Característiques de l'art intermèdia. El naixement del <i>happening</i> i de la <i>performance</i> .

E. NATURESA, SOCIETAT I COMUNICACIÓ DE L'ART
El Modernisme. Arquitectura i arts aplicades. L'arquitectura orgànica.
El concepte d'art total i la integració de les arts (arquitectura, mobiliari, joieria, tèxtil, ceràmica, vidre...).
Característiques del Modernisme a partir de les obres arquitectòniques de Catalunya i de les Illes Balears.
Les obres i dels autors més rellevants de l'Arts and Crafts. L'exaltació del treball artesanal com a reacció al procés d'industrialització.
Les aportacions de l'arquitectura orgànica.
La Bauhaus. Art i funció. Disseny i arts aplicades. L' <i>art-déco</i> . Art i artesanía.
El funcionalisme i la seva relació amb l'art i l'arquitectura del s. XX.
La Bauhaus. Etapes de l'escola i la seva influència en l'art i el disseny actuals.
La unió de l'art, el disseny i la tecnologia.
Característiques de l' <i>art-déco</i> a partir de les obres més representatives dels EUA i Europa.
L'arquitectura del vidre i el ferro i el Moviment Modern.
La revolució de l'arquitectura dels nous materials del s. XIX. L'ús del vidre i el ferro com a materials de construcció. El naixement de noves tipologies arquitectòniques i l'arquitectura efímera.
Les bases del Moviment Modern a partir de les obres dels principals representants.
Art i mitjans de comunicació: del cartell al Pop Art.
L'origen del cartell publicitari en el s.XIX i la seva evolució fins l'actualitat.
La publicitat i la seva connexió amb l'art.
Les característiques del <i>pop art</i> a partir de les obres dels artistes europeus i americans.

Els mitjans de comunicació i la seva connexió amb l'art.
L'estètica de la xarxa i la integració digital.
L'art en la pantalla; el videoart, art en les xarxes, art digital. La llum com a element plàstic.
Art i ecologia. Del <i>land art</i> i l' <i>arte povera</i> fins als nostres dies.
La connexió de l'art contemporani amb l'ecologia. La contribució de l'art als objectius del desenvolupament sostenible, la biodiversitat i la lluita contra el canvi climàtic entre altres.
El <i>land art</i> i la intervenció directa en el paisatge. L'art efímer.
L'ús de materials naturals, pobres i no convencionals de l' <i>arte povera</i> i la seva evolució fins l'actualitat.
L'art com a instrument de transformació de la societat. Dels individualismes artístics a l'art col·laboratiu. Espais urbans i intervencions artístiques. Art urbà.
L'art com a instrument de transformació social, denúncia i canvi polític.
L'art com a expressió individual i subjectiva de l'artista.
L'art per a la interacció social: els projectes col·laboratius.
La intervenció artística a l'espai públic i la democratització de l'art.
El <i>graffiti</i> i l' <i>street art</i> com a manifestacions de l'art urbà.

F. METODOLOGIES I ESTRATÈGIES
Metodologies d'estudi de les formes, les funcions i els significats associats als moviments i estils artístics, i d'anàlisi tècnica i procedimental a l'obra d'art.
Metodologies per l'estudi de la representació de les formes des de la figuració a l'abstracció entre d'altres.
Estudi de les funcions de l'art segons les èpoques i els estils artístics.
Pautes per a l'anàlisi d'obres artístiques des dels punts de vista tècnic, formal, iconogràfic i estilístic.
La distribució de tasques en els projectes artístics col·lectius: criteris de selecció a partir de les habilitats requerides.
La importància del treball en equip i la comunicació en els projectes artístics col·lectius.
Habilitats i fortaleces individuals dels membres dels equips, l'assignació de rols i la coordinació.
Metodologia projectual. Fases dels projectes artístics.
El projecte artístic, concepte i les seves fases.
L'evolució del projecte artístic: esbós, desenvolupament, avaluació i ajustament.
La presentació i/o exposició d'un projecte.
La revisió i el <i>feedback</i> dels projectes.
Estratègies de selecció d'estils, tècniques i llenguatges.
L'estil, la tècnica i el llenguatge en funció del missatge i objectiu del projecte.
Projectes artístics col·laboratius i interdisciplinaris.

Geografia

La geografia explora les complexes interaccions i interdependències entre les persones i el territori, contribueix al descobriment de l'espai en el qual viuen, des de la referència de l'entorn local a un context global i serveix també de guia per comprendre una realitat econòmica i social en constant transformació i trobar el nostre lloc en el món, reconeixent límits i cercant oportunitats davant els reptes del segle XXI.

L'espai geogràfic és l'objecte d'estudi de la geografia, la finalitat de la qual és la comprensió i explicació holística dels processos naturals i humans que van modelant aquest territori al llarg del temps. Com a éssers amb consciència d'espai i temps, les persones necessiten aquesta interpretació de la realitat que els envolta, més enllà de la percepció personal i col·lectiva del territori, moment i estructura social en els quals es desenvolupen les experiències vitals. En aquesta matèria de batxillerat, l'escala d'anàlisi geogràfica se centra en les Illes Balears i Espanya, encara que dins una perspectiva europea i global, necessària per conèixer i valorar críticament les realitats del món contemporani.

La comprensió d'aquestes realitats pròximes i globals és essencial per a la construcció de la personalitat i identitat dels alumnes a l'hora de conformar la identitat pròpia i respectar l'aliena. A més, ha de constituir la base per exercir una ciutadania crítica, des dels valors democràtics, el respecte dels drets fonamentals i l'exercici de la responsabilitat cívica a l'hora de construir una societat justa i equitativa en sintonia amb els objectius de desenvolupament sostenible.

La geografia, per la seva naturalesa pràctica, permet als alumnes desenvolupar-se en l'ús responsable de les tecnologies de la informació i la comunicació gràcies a les funcionalitats de les Tecnologies de la Informació Geogràfica (TIG). Les TIG, a més de constituir un recurs bàsic per desenvolupar recerques individuals i en equip, permeten plantejar el tractament interdisciplinari del territori i, com a eina de diagnòstic, presentar i comunicar eficientment conclusions i propostes de millora en l'entorn social dels alumnes des de la seva anàlisi crítica, fomentant la seva maduresa i participació cívica. L'aplicabilitat de la matèria de Geografia la converteix en una disciplina clau de la societat del coneixement i de l'emprenedoria social.

En un context de constants i profundes transformacions a escala global i local, la matèria de Geografia ha d'aportar una visió integral del medi natural i la societat de les Illes Balears i Espanya, tractant de despertar la curiositat innata a tota persona i aconseguir el gaudi dels coneixements geogràfics. Amb aquesta finalitat, les competències específiques es fonamenten en un aprenentatge basat en la recerca dels fenòmens naturals i humans que es desenvolupen en el territori. Aquests fenòmens afecten la vida quotidiana de les societats actuals i representen, alguns, reptes clau per afrontar el futur, igual que, a vegades, també van constituir desafiaments en el passat. Les respostes a aquests reptes ecològics i socials des del pensament geogràfic requereixen l'aplicació de sabers basats en el rigor científic, la mobilització d'estratègies i el compromís ètic amb la sostenibilitat i la solidaritat en la resolució de problemes.

Per tot això, l'estudi de la geografia de les Illes Balears i d'Espanya ha de contribuir al desenvolupament personal i a la maduresa dels alumnes, conformant la seva identitat i enfortint la seva empatia en assumir que vivim en una societat diversa i amb desequilibris socials i territorials que necessita un desenvolupament sostenible. Com a persones formades i compromeses amb l'entorn en el qual viuen, els alumnes han d'aplicar les competències específiques i els sabers bàsics adquirits per emprendre accions individuals i col·lectives que materialitzin la seva capacitat de transformar-lo, des de criteris ètics basats en els valors que compartim.

La matèria de Geografia contribueix a aconseguir els objectius generals de l'etapa de batxillerat i a l'adquisició de les competències clau, permet el desenvolupament del pensament geogràfic dels alumnes iniciat en l'etapa anterior amb la matèria de Geografia i Història. A més, promou el seu desenvolupament en contextos interdisciplinaris i en altres de pròxims a les experiències personals, que han d'aprofitar-se per enriquir l'entorn d'aprenentatge dels alumnes, tant de manera individual com grupal, connectant amb els seus interessos i atenent necessitats específiques.

Els criteris d'avaluació, derivats de les competències específiques i associats als sabers bàsics proposats, fomenten la participació activa dels alumnes en el propi procés d'aprenentatge, la recerca aplicada, tant individualment com en equip, l'elaboració de creacions pròpies contextualitzades i rellevants, i la comunicació eficient en públic. Tot això des de la valoració crítica i ètica del procés d'aprenentatge i el compromís amb la transformació del seu entorn vital, el respecte als drets humans i el principi de sostenibilitat.

Els sabers bàsics s'estructuren en tres blocs que han de tractar-se des de les seves tres dimensions de coneixements, destreses i actituds. Les transferències entre aquestes tres dimensions i la imbricació dels tres blocs són primordials per enfocar la matèria d'una manera pràctica i fomentar el tractament transversal d'aquests blocs.

El bloc, «Illes Balears, Espanya, Europa i la globalització», agrupa els sabers necessaris per a assumir l'especificitat i diversitat de les Illes Balears, d'Espanya i la seva situació en els contextos mundial i europeu, i valorar la importància de la seva pertinença a la Unió Europea. El bloc, «La sostenibilitat del medi físic de les Illes Balears i d'Espanya», proposa sabers que posen en valor la diversitat del relleu, del clima, de la vegetació, dels sòls i de la hidrografia de les Illes Balears i d'Espanya. Finalment, el bloc «L'ordenació del territori en l'enfocament ecosocial», integra sabers sobre una anàlisi geogràfica dels aprofitaments dels recursos naturals, tractant a les activitats econòmiques i a la població com el principal factor transformador del territori, aprofundint en les causes i conseqüències d'aquests processos i comparant els desequilibris territorials resultants, introduint la perspectiva de la sostenibilitat i valorant l'impacte de les polítiques comunitàries. És essencial subratllar el tractament integrador que la geografia dóna als fenòmens espacials, recordant que la síntesi és un objectiu irrenunciable del pensament geogràfic, al qual han de contribuir l'enfocament interdisciplinari i la dimensió ecosocial.

La matèria de Geografia és oberta i flexible per a que, tot prenent com a eix vertebrador les competències específiques i els sabers bàsics, els professors puguin adaptar les seves situacions d'aprenentatge a contextos de tota mena, convertint les possibles respostes als reptes ecosocials de les Illes Balears, d'Espanya i del món, en un incentiu per a l'aprenentatge actiu dels alumnes, per al desenvolupament del pensament geogràfic i per a la valoració de la geografia com a saber aplicat. En definitiva, per promoure la capacitat transformadora de tot saber des de la responsabilitat cívica, basada en l'autonomia personal i el respecte a les persones i al medi ambient en el context actual de canvis i incerteses.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Reconèixer els reptes ecosocials actuals i futurs de les Illes Balears i d'Espanya, debatent des de la perspectiva geogràfica sobre els missatges rebuts a través de canals oficials i extraoficials, formals i informals, desenvolupant el pensament crític, per transformar patrons de consum insostenibles i adoptar estils de vida saludables.

El reconeixement per part dels alumnes dels problemes ecosocials als quals s'enfronta la societat de les Illes Balears i d'Espanya suposa saber identificar-los i prendre consciència de la responsabilitat individual i col·lectiva davant desafiaments com l'emergència climàtica, el repte demogràfic o la gestió de recursos limitats. Són situacions d'ecodependència que afecten el medi natural i els grups humans i que, a vegades, segueixen processos a escala global. Una ciutadania informada ha de mantenir debats en els quals sotmetin a un judici crític els missatges que es rebin des de mitjans oficials o informals, prevenint la difusió d'aquelles que siguin informacions falses o en les quals es detecti la manipulació interessada.

Els arguments que s'esgrimeixen en qualsevol debat públic o privat haurien de construir-se des de la fonamentació científica que aporta el pensament geogràfic, rebutjant qualsevol opinió no avalada per dades fiables, accessibles i contrastades. El desenvolupament del pensament espacial crític constitueix el major actiu d'una ciutadania formada i informada que reuneixi les condicions necessàries per sospesar respostes ètiques davant els reptes actuals i futurs, anticipant-se a les conseqüències no desitjades. Així

mateix, els alumnes haurien d'arribar a reflexionar amb rigor sobre la seva capacitat d'adaptació a noves situacions i sobre la transformació de patrons de consum insostenibles i per adoptar estils de vida saludables en benefici propi i del bé comú, d'acord amb els objectius de desenvolupament sostenible.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL1, CCL3, CD4, STEM5, CPSAA2, CPSAA4, CC1, CC4, CE1.
CE 2 Comprendre la complexitat de l'espai geogràfic, mitjançant la interpretació de fonts d'informació visuals, per a apreciar la riquesa dels paisatges naturals i humanitzats i valorar la sostenibilitat com a principi de les relacions entre els ecosistemes naturals i l'acció humana.
La comprensió de l'espai geogràfic implica assumir la seva complexitat com a sistema en el qual es combinen elements abiòtics, biòtics i l'acció humana. La teoria general de sistemes aporta els conceptes necessaris per a entendre la imbricació d'aquests components i les seves relacions. Tot sistema està integrat per subsistemes que, una vegada desagregats, faciliten una anàlisi detallada de les seves característiques, la qual cosa porta a resoldre el problema de l'escala d'anàlisi. Des del local al global, aquesta escala permet delimitar el camp o parcel·la d'estudi. La interpretació d'imatges ajuda a encuriosir els alumnes pel coneixement de territoris desconeguts i a redescobrir llocs familiars, generant creativament els seus propis recursos visuals, incloent croquis i esbossos. Com a complement a l'observació de paisatges, que també pot ser directa sobre el terreny, la cartografia i els gràfics són valuoses fonts d'informació visual. Educar la mirada geogràfica comporta també desenvolupar l'estima pel ric patrimoni paisatgístic que atresoren les Illes Balears i Espanya. La sostenibilitat ha d'incorporar-se com a criteri per a jutjar críticament la relació entre medi natural i acció antròpica i promoure l'equilibri entre tots dos.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: STEM4, STEM5, CD1, CC1, CC4, CE1, CCEC1, CCEC2.
CE 3 Analitzar la diversitat natural de les Illes Balears i d'Espanya i la seva singularitat geogràfica dins d'Europa, a través de la comparació de característiques comunes i específiques del relleu, el clima, la hidrografia i la biodiversitat, per reflexionar sobre la percepció personal de l'espai.
L'anàlisi de la diversitat natural de les Illes Balears i d'Espanya adquireix sentit en examinar la gran varietat d'ecosistemes terrestres i aquàtics existents i que tenen el seu reflex en la xarxa d'espais naturals protegits. La seva singularitat a escala europea li confereix un lloc destacat dins de la Xarxa Natura 2000. Aquesta biodiversitat s'explica per la interacció particular en cada àrea dels factors físics que afecten la Península Ibèrica, els arxipèlags de Balears i de Canàries i la resta de territoris. Des del rigor que imposa el mètode comparatiu, basat en la cerca d'analogies i diferències, tota anàlisi geogràfica ha de partir de dades i càlculs fiables que puguin ser contrastats a l'hora de descriure les característiques i la distribució d'unitats geomorfològiques, climàtiques, vegetals i hídriques. Tradicionalment el medi natural ha servit per a construir la percepció que cada persona té del territori i de la seva existència, condicionant vincles i sentiments de pertinença a un o diversos llocs. En una societat predominantment urbana de passat rural recent, la reflexió sobre els conflictes en els usos del territori, com també sobre la identitat individual i col·lectiva ha de construir-se des del respecte als altres i l'acceptació d'identitats múltiples.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: STEM1, STEM4, CPSAA3.1, CC1, CC3, CEC1.
CE 4 Aplicar les Tecnologies de la Informació Geogràfica (TIG), mètodes i tècniques propis o de ciències afins, localitzant fenòmens naturals i humans, i argumentant amb rigor els seus límits o categories, per resoldre eficientment el problema de l'escala en qualsevol anàlisi o proposta d'actuació.
L'aplicació eficient dels mètodes propis de la geografia i de qualsevol ciència afí implica el seu ús pràctic per observar, representar i explicar els fenòmens físics i humans que es desenvolupen en el territori. Per les seves característiques integradores i el seu potencial visual com a font d'informació i recurs creatiu, les Tecnologies de la Informació Geogràfica (TIG) han d'adoptar una posició preferent com a eina manejada competentment per part dels alumnes. La distribució i localització de fenòmens físics i humans de tota mena i a diferents escales, com també la seva evolució en el temps, són principis bàsics de la geografia sobre els quals s'articula el pensament espacial. Les TIG han de desplegar el seu potencial per aconseguir-ho, mitjançant l'ús de mapes interactius i recursos que facilitin arguments per justificar l'extensió de cada fenomen. És a dir, delimitant regions,

categories o tipologies, i reflexionant sobre el problema dels límits i de les àrees de transició. Davant fenòmens naturals i humans complexos i en contínua transformació, la iniciativa per aportar solucions creatives a problemes reals des del coneixement rigorós és part essencial del compromís cívic.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL1, STEM1, STEM2, CD1, CD2, CD5, CC3, CE1, CE3.
CE 5 Assumir la globalització com a context que emmarca l'evolució dels sistemes econòmics i els comportaments socials recents, investigant les seves relacions de causa i efecte i creant productes propis que demostrin la interconnexió i la interdependència a totes les escales, per promoure el respecte a la dignitat humana i al medi ambient com a base d'una ciutadania global.
En entendre que el fenomen de la globalització és determinant en les complexes relacions existents entre els països i els seus sistemes econòmics, es pot posar en el seu context l'evolució recent de les activitats econòmiques a les Illes Balears, a Espanya i a la Unió Europea en tots els seus sectors. Igualment, s'han produït transformacions socioculturals de gran impacte sobre la distribució espacial de la població i els comportaments demogràfics.
La recerca dels factors causants d'aquestes transformacions i de les seves conseqüències sobre el territori i la societat obre un ric camp d'indagació d'aquestes ecodependències. Les relacions d'interdependència i interconnexió es poden demostrar de manera inductiva, especialment mitjançant l'estudi de casos o situacions-problema pròximes i rellevants per als alumnes. Per exemple, l'origen de béns o serveis produïts i consumits fora i dins de les Illes Balears, d'Espanya, o les conseqüències de l'assimilació d'idees, comportaments i estils de vida aliens a pràctiques tradicionals. En arribar a l'anàlisi dels efectes positius i negatius de la globalització, el respecte a la dignitat humana ha de prevaler com a valor ètic per a l'exercici d'una ciutadania global i compromesa amb el medi ambient.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL5, STEM1, STEM5, CD4, CPSAA3.1, CC2, CC3, CC4, CE1, CCEC4.1.
CE 6 Explicar de manera crítica els desequilibris territorials de l'Estat espanyol i de la seva estructura social, laboral i demogràfica, reconeixent els processos i les decisions que han contribuït a les desigualtats presents, per reforçar la consciència de solidaritat i el compromís amb els mecanismes de cooperació i cohesió espanyols i europeus.
L'explicació crítica dels desequilibris socioeconòmics i demogràfics de l'Estat espanyol parteix d'un diagnòstic rigorós del desigual repartiment dels recursos naturals i humans a escala nacional i autonòmica. Requereix entendre les disparitats en el teixit productiu per grandària relativa, grau d'especialització, capitalització o innovació, com també, conèixer el repartiment espacial de la població i la seva composició per sexe, edat i per la diferent estructura social i laboral existent, parant esment al repte demogràfic que suposen l'envelliment de la població, els moviments migratoris, la despoblació rural i les aglomeracions urbanes.
El reconeixement dels factors de localització de cada activitat productiva, incloent les decisions polítiques i empresarials, i de les causes dels processos socioeconòmics recents i de les tendències actuals i futures, s'argumenta amb les raons objectives de l'actual desigual distribució de la riquesa, la població i l'accés a uns certs serveis públics i privats. La finalitat és consolidar en els alumnes la solidaritat i la cooperació com a valors constitucionals i europeistes per aconseguir la cohesió a través de les polítiques redistributives d'ordenació del territori i de desenvolupament regional.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: STEM4, CPSAA1.2, CPSAA3.1, CC1, CC2, CC3, CE1, CE2, CCEC3.2.
CE 7 Mobilitzar coneixements previs, nous i d'altres camps del saber en abordar situacions del passat, del present o del futur, reorientant eficaçment decisions i estratègies de treball individual o en equip, per aportar solucions innovadores a contextos en transformació i fomentar l'aprenentatge permanent.
La reflexió sobre el propi aprenentatge és clau com a objectiu metacognitiu.
Aconseguir aquest coneixement de les possibilitats i limitacions pròpies ha de servir per construir l'autoestima necessària amb la qual implicar-se i ser protagonista en la resolució de reptes ecosocials reals i pròxims i, per tant, incorporar-se a la vida activa i exercir funcions socials. La planificació és un procés fonamental que implica mobilitzar coneixements previs, nous i d'altres àmbits. També suposa posar en acció eines com qüestionar situacions, plantejar hipòtesis, recollir dades, organitzar sistemàticament la informació recollida, tractar-la, contrastar-la amb altres evidències i extreure conclusions justificades.

Moltes d'aquestes estratègies han de ser negociades amb altres persones en treballar en equip mitjançant tècniques de discussió i deliberació per revisar i generar productes consensuats. La finalitat d'aquests sabers i l'aportació del pensament geogràfic és desenvolupar l'autoaprenentatge permanent i el compromís cívic actiu, tant a l'hora de preveure i avaluar conseqüències, com a la de prioritzar accions a problemes rellevants o plantejar respostes innovadores.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL5, STEM1, CPSAA1.1, CPSAA1.2, CPSAA3.2, CPSAA5, CC3, CE1, CE3.

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Reconèixer els reptes ecosocials actuals i futurs de les Illes Balears i d'Espanya, debatent des de la perspectiva geogràfica sobre els missatges rebuts a través de canals oficials i extraoficials, formals i informals, desenvolupant el pensament crític, per transformar patrons de consum insostenibles i adoptar estils de vida saludables.
CA 1.1 Qüestionar maneres de vida insostenibles mitjançant l'anàlisi geogràfica de tot tipus de fonts d'informació que tractin els reptes ecosocials presents i futurs, i des d'arguments fundats en la seva rellevància i en la necessitat de les accions per afrontar-los.
Qüestionar estils de vida que no són viables a llarg termini perquè contribueixen a la degradació del medi ambient, al canvi climàtic o a problemes socials.
Identificar problemes que afecten tant el medi ambient (aspecte "eco") com la societat (aspecte "social").
Analitzar críticament possibles canvis en les polítiques governamentals, en l'economia empresarial i en els estils de vida individuals o col·lectius.
Utilitzar l'anàlisi geogràfica (dades científiques, estudis econòmics, informes sobre l'ús de recursos naturals o estudis sobre l'impacte social) com a eina per veure visió àmplia i objectiva dels problemes i de les solucions.
CA 1.2 Debatre sobre els reptes naturals i socials de les Illes Balears i d'Espanya de forma compromesa i respectuosa amb opinions alienes, utilitzant estratègies orals amb suport digital de gràfics, imatges i cartografia, i manejant dades rigoroses.
Utilitzar estratègies de comunicació visual
Reflexionar sobre els desafiaments que afecten tant la natura com la societat. Tenir en compte problemes com el canvi climàtic, la pèrdua de biodiversitat, la gestió de l'aigua o la pressió sobre els ecosistemes degut al turisme. Juntament amb qüestions com la desigualtat econòmica, l'accés a habitatge, la immigració, o l'impacte del turisme sobre la cultura local.
Fer servir eines visuals en els debats. Facilitarà la comprensió de temes complexos i permetrà il·lustrar millor les situacions.

CE 2 Comprendre la complexitat de l'espai geogràfic, mitjançant la interpretació de fonts d'informació visuals, per a apreciar la riquesa dels paisatges naturals i humanitzats i valorar la sostenibilitat com a principi de les relacions entre els ecosistemes naturals i l'acció humana. La comprensió de l'espai geogràfic implica assumir la seva complexitat com a sistema en el qual es combinen elements abiòtics, biòtics i l'acció humana.
CA 2.1 Valorar tot impacte de l'acció antròpica des del principi de sostenibilitat tot reconeixent la complexitat sistèmica del medi natural i de les pròpies activitats humanes.
Analitzar com les activitats humanes afecten el medi natural.
Reconèixer com interactuen els elements del medi natural entre si.
Avaluar els impactes de les accions humanes.
Considerar les aportacions positives i negatives de l'activitat humana envers el medi natural.
CA 2.2 Extreure informació de paisatges naturals i humanitzats tot analitzant fonts visuals, distingint elements geogràfics i interpretant la influència i interrelacions de factors físics i humans.
Analitzar els entorns naturals i urbans.
Reconèixer els paisatges amb fons visuals.

Identificar els components físics d'un paisatge natural.
Comprendre les interrelacions entre factors físics i humans.

CE 3 Analitzar la diversitat natural de les Illes Balears i d'Espanya i la seva singularitat geogràfica dins d'Europa, a través de la comparació de característiques comunes i específiques del relleu, el clima, la hidrografia i la biodiversitat, per reflexionar sobre la percepció personal de l'espai.
CA 3.1 Reflexionar sobre la percepció de l'espai geogràfic localitzant i reconeixent en mapes regions geomorfològiques i bioclimàtiques amb característiques comunes i específiques, destacant la seva aportació a la sostenibilitat del mitjà.
Entendre el territori que ens envolta críticament.
Analitzar i identificar els elements geogràfics mitjançant els mapes.
Identificar elements únics i també compartits entre regions.
Reconèixer característiques del lloc que contribueixen a la sostenibilitat.
Tenir en compte els factors geomorfològics i bioclimàtics per gestionar els recursos i preservar-los.
CA 3.2 Identificar la diversitat i singularitat de paisatges naturals comparant la seva distribució, característiques i contrastos a escala autonòmica, d'Espanya i d'Europa, com també formes humanes de relació amb aquests entorns.
Reconèixer els paisatges naturals.
Analitzar la distribució dels paisatges a les diferents regions.
Prendre en consideració la interacció de l'home amb els paisatges que l'envolten.

CE 4 Aplicar les Tecnologies de la Informació Geogràfica (TIG), mètodes i tècniques propis o de ciències afins, localitzant fenòmens naturals i humans, i argumentant amb rigor els seus límits o categories, per resoldre eficientment el problema de l'escala en qualsevol anàlisi o proposta d'actuació.
CA 4.1 Emprar l'escala apropiada per localitzar o representar, amb suport de les TIG, qualsevol fenomen físic o humà justificant els mètodes i dades triades i la delimitació de regions o categories d'anàlisi, com també d'àrees de transició.
Aprendre les Tecnologies d'Informació Geogràfica
Identificar i mostrar la localització de fenòmens naturals o humans
Justificar l'ús de les TIG en l'estudi del paisatge natural o humanitzat
Representar l'espai mitjançant les escales adients.
CA 4.2 Crear productes propis individuals o en grup amb finalitats explicatives tot comunicant diagnòstics, proposant hipòtesis o conclusions, i aplicant les TIG.
Desenvolupar materials originals, com ara informes, presentacions, mapes, infografies o qualsevol altre tipus de document que transmeti informació. La creació pot ser individual o col·lectiva, fomentant així el treball en equip.
Potenciar el treball tant de manera individual com en grup utilitzant diferents dinàmiques col·laboratives.
Formular hipòtesis (suposicions que es poden comprovar) o conclusions (resultats finals de l'anàlisi) fomenta el pensament crític i la investigació.
Aplicar les Tecnologies d'Informació Geogràfica per analitzar dades geogràfiques, crear mapes i gestionar la informació de manera efectiva.

CE 5 Assumir la globalització com a context que emmarca l'evolució dels sistemes econòmics i els comportaments socials recents, investigant les seves relacions de causa i efecte i creant productes propis que demostrin la interconnexió i la interdependència a totes les escales, per promoure el respecte a la dignitat humana i al medi ambient com a base d'una ciutadania global.
CA 5.1 Valorar la dignitat humana analitzant críticament les conseqüències de les nostres accions sobre les condicions laborals i de vida, tant a Espanya com en altres països, investigant el sistema de relacions econòmiques globalitzades i els sectors econòmics, i plantejant solucions raonables.
Tenir en compte i respectar els drets fonamentals i les condicions que fan que una persona pugui viure amb

dignitat, com són el dret a un treball digne, a un salari just, en condicions de vida adequades i, a ser tractat amb respecte i equitat.

Reflexionar sobre l'impacte que tenen les nostres accions, decisions o fins i tot els nostres consums diaris sobre la vida d'altres persones, tant en l'àmbit laboral com en les seves condicions generals de vida.

Investigar com es mou el capital, quins sectors són més vulnerables a l'explotació laboral (com la indústria tèxtil o l'electrònica, per exemple) i com es poden transformar aquestes relacions per millorar la dignitat humana.

Identificar els problemes, sinó també de proposar solucions que siguin pràctiques i realistes. Aquestes solucions podrien passar per promoure condicions laborals justes, regular millor les relacions comercials internacionals, o fomentar el consum responsable i ètic per part de la ciutadania.

CA 5.2 Expressar la necessitat de preservar el medi ambient indagant sobre els impactes de les maneres de producció, distribució i consum a escala local i global, i proposant actuacions de millora.

Reconèixer i comunicar la urgència d'actuar per cuidar el planeta. Comprendre que les accions humanes tenen un impacte directe sobre la natura, el clima, la biodiversitat, l'aire, l'aigua i els ecosistemes en general, i que la preservació d'aquests elements és essencial per al benestar futur de les persones i del planeta.

Investigar i analitzar com els diferents processos de producció, distribució i consum afecten el medi ambient. A escala local (en comunitats o països específics) com a escala global (considerant l'impacte a tot el món).

Promoure un consum més conscient i responsable, educant els consumidors sobre l'impacte de les seves decisions de compra i fomentant el reciclatge o la reutilització de materials.

CE 6 Explicar de manera crítica els desequilibris territorials de l'Estat espanyol i de la seva estructura social, laboral i demogràfica, reconeixent els processos i les decisions que han contribuït a les desigualtats presents, per reforçar la consciència de solidaritat i el compromís amb els mecanismes de cooperació i cohesió espanyols i europeus.

CA 6.1 Justificar la necessitat dels mecanismes de compensació de les desigualtats individuals i territorials identificant els processos passats i recents, com també, les seves causes i conseqüències socials, laborals i demogràfiques.

Argumentar que les desigualtats socials, econòmiques, i territorials tenen un impacte negatiu en la societat i en l'economia. Aquestes desigualtats poden crear divisions socials, tensions econòmiques, i limitar el desenvolupament de certes àrees o grups de persones, la qual cosa fa necessari aplicar mesures correctores.

Identificar des d'una perspectiva històrica però també contemporània els factors que han creat les desigualtats individuals i col·lectives.

Tenir en compte les causes i les conseqüències dels desequilibris territorials.

CA 6.2 Argumentar sobre l'origen dels desequilibris socials i econòmics de les Illes Balears, d'Espanya i Europa tot analitzant els factors de localització de les activitats econòmiques i de la població en una societat terciaritzada.

Identificar les causes que originen aquestes diferències en el benestar econòmic i social.

Analitzar les raons per les quals determinades activitats econòmiques es concentren en un lloc i no a un altre.

Observar els desequilibris entre el nord i el sud, o entre regions urbanes i rurals, derivats de la localització d'activitats econòmiques.

Desgranar l'economia terciaritzada envers l'economia primària i secundària.

CE 7 Mobilitzar coneixements previs, nous i d'altres camps del saber en abordar situacions del passat, del present o del futur, reorientant eficaçment decisions i estratègies de treball individual o en equip, per aportar solucions innovadores a contextos en transformació i fomentar l'aprenentatge permanent.

CA 7.1 Reelaborar sabers sobre fenòmens naturals i humans rellevants a diferents escales i en nous contextos, aplicant el pensament geogràfic, mobilitzant i revisant de forma crítica coneixements previs i nous, diagnosticant problemes i oportunitats, i raonant sobre possibles previsions i solucions.

Aplicar els coneixements a diverses a escala local, regional, nacional i global.

Qüestionar, avaluar i verificar els coneixements per si són adequats o necessiten ser corregits.

Identificar i comprendre situacions conflictives o dificultats en relació amb els fenòmens naturals o humans. Trobar i reconèixer situacions avantatjoses o possibilitats de millora que poden sorgir en l'anàlisi d'aquests fenòmens.

Proposar respostes o mesures concretes per afrontar els problemes o aprofitar les oportunitats identificades.

Analitzar fenòmens utilitzant una perspectiva geogràfica, és a dir, tenint en compte la ubicació, el paisatge, les relacions espacials, la interacció entre l'home i el medi, i la distribució de recursos i persones.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. ILLES BALEARS, ESPANYA, EUROPA I LA GLOBALITZACIÓ
Illes Balears i Espanya: localització i situació geogràfica en el món a través de mapes de relleu, bioclimàtics i polítics. Posició relativa de les Illes Balears i d'Espanya en el món segons diferents indicadors socials i econòmics. Geoposicionament i dispositius mòbils.
Localització geogràfica de les Illes Balears i Espanya en mapes de relleu, bioclimàtics i polítics.
Anàlisi de la posició relativa de les Illes Balears i Espanya en el món segons diferents indicadors socials i econòmics (PIB, població, etc.).
Geoposicionament a través de dispositius mòbils i l'ús de tecnologies GIS (Sistemes d'Informació Geogràfica).
Localització de les Illes Balears i Espanya en termes de comunicació, transport i comerç.
Les Illes Balears i Espanya en el món. Les Illes Balears i Espanya davant la globalització: amenaces i oportunitats. Context geopolític mundial i participació en organismes internacionals. Cooperació internacional i missions a l'exterior. Diagnòstic dels compromisos amb els Objectius de Desenvolupament Sostenible.
Amenaces (pèrdua de cultures locals, impacte ambiental) i oportunitats (comerç internacional, turisme).
Context geopolític mundial i la participació d'Espanya en organismes internacionals com l'ONU, l'OTAN i la UE.
Cooperació internacional i missions a l'exterior: objectius, impacte i compromisos d'Espanya i de les Illes Balears.
Diagnòstic dels compromisos amb els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS): exemples d'iniciatives a les Illes Balears i Espanya.
Les Illes Balears i Espanya a Europa: localització de països i aspectes naturals. La Unió Europea en l'actualitat: la seva influència en situacions quotidianes. Anàlisi de desequilibris territorials i polítiques de cohesió a través de l'ús de mapes i d'indicadors socials i econòmics.
Localització dels països europeus i aspectes naturals destacats de cada regió.
Anàlisi de la Unió Europea: influència en situacions quotidianes (normatives, ajudes, llibertat de moviment, conflictes, etc.).
Estudi dels desequilibris territorials: utilització de mapes i indicadors socials i econòmics per identificar desigualtats.
Polítiques de cohesió de la UE: objectius i resultats, amb exemples d'iniciatives a les Illes Balears i a l'Estat espanyol.
Organització administrativa de l'Estat espanyol. L'estudi dels desequilibris territorials nacionals i autonòmics. Utilitat de l'Atlas Nacional d'Espanya i dels indicadors socials i econòmics oficials. Gestió i ordenació del territori: el debat sobre les polítiques de cohesió i desenvolupament regional. Situació actual i projeccions de l'estat del benestar.
Les Comunitats autònomes: polítiques regionals i cohesió interterritorial.
Organització territorial: Evolució històrica i Constitució de 1978.
Estructura de l'Estat espanyol: divisions entre territoris, autonomies i municipis.
Estudi dels desequilibris territorials nacionals i autonòmics, amb un focus en les diferències entre comunitats autònomes.
Utilització de l'Atlas Nacional d'Espanya i altres indicadors socials i econòmics oficials per a l'anàlisi territorial.
Anàlisi de les polítiques de cohesió i desenvolupament regional: propostes, situació actual i perspectives de futur.
B. LA SOSTENIBILITAT DEL MEDI FÍSIC DE LES ILLES BALEARS I D'ESPANYA

Factors físics i diversitat de paisatges i ecosistemes. Anàlisi dels condicionants geomorfològics, bioclimàtics, edàfics, hídrics relatius a les activitats humanes i prevenció dels riscos associats per a les persones.
Paisatges naturals.
Patrimoni natural.
Influència del medi en les activitats humanes.
Anàlisi dels condicionants geomorfològics, bioclimàtics, edàfics i hídrics que influeixen en les activitats humanes.
Impacte de les condicions naturals en el desenvolupament econòmic i social de les Illes Balears i de l'Estat espanyol. Prevenció dels riscos associats a factors físics, com inundacions, desprendiments i altres emergències.
Diversitat climàtica de les Illes balears i d'Espanya. Anàlisis comparatives de distribució i representació de climes. Emergència climàtica: canvis en els patrons termopluriomètrics; causes, conseqüències i mesures de mitigació i adaptació. Estratègies d'interpretació del temps i alertes meteorològiques; webs i aplicacions mòbils.
Elements i factors del clima
El temps atmosfèric. Interpretació.
Estudi de la diversitat climàtica: Característiques i localització.
Emergència climàtica: els canvis en els patrons termopluriomètrics, les causes del canvi climàtic i les seves conseqüències en aquests territoris.
Estratègies per combatre els efectes del canvi climàtic i mesures preventives.
Interpretació de dades meteorològiques i ús d'aplicacions mòbils per a alertes climàtiques.
Anàlisi comparativa de la diversitat climàtica: identificació i comparació dels principals climes d'Espanya, i les seves característiques.
Biodiversitat, sòls i xarxa hídrica. Característiques per regions naturals. Impacte de les activitats humanes i efectes sobre aquestes: pèrdua de biodiversitat, de sòls i gestió de l'aigua. Interpretació d'imatges, cartografia i dades. Riscos generats per les persones.
Desertificació i Desertització.
Diversitat hidrològica.
Vessants hidrogràfics: característiques.
Règims fluvials: Característiques i localització.
Sequeres i torrentades.
Aigües subterrànies i aqüífers.
Zones humides.
Biodiversitat: espècies autòctones i exòtiques. Anàlisi de la pèrdua de biodiversitat i de sòls. Interpretació d'imatges, cartografia i dades sobre la biodiversitat i els ecosistemes locals. Biodiversitat, tipus de sòls i xarxes hídriques segons les diferents regions naturals de les Illes Balears.
Impacte de les activitats humanes: analitzar la pèrdua de biodiversitat, la degradació dels sòls i la gestió de l'aigua. Riscos ambientals causats per l'activitat humana, com la contaminació i la desertificació. Anàlisi de la gestió inadequada dels recursos naturals i la seva influència en la qualitat de vida.
Polítiques ambientals a les Illes Balears, Espanya i la Unió Europea: ús d'eines de diagnòstic. La xarxa d'Espais Naturals Protegits i la xarxa Natura 2000. El debat sobre els canvis del model de desenvolupament: el principi de sostenibilitat.
Espais Naturals. Localització. Importància i efectivitat
Figures de protecció del medi natural.
Polítiques mediambientals. Estatals i autonòmiques.
Anàlisi de les polítiques ambientals implementades a les Illes Balears i Espanya.
Ús d'eines de diagnòstic ambiental. Comprendre les polítiques mediambientals aplicades a nivell regional i europeu, com la Xarxa Natura 2000 i les zones protegides.
Reflexionar sobre els canvis necessaris en el model de desenvolupament actual per complir amb els principis de sostenibilitat.

Explorar les propostes de desenvolupament sostenible a les Illes Balears i a Espanya i la seva lineació amb les polítiques europees.
Bones pràctiques en sostenibilitat i la seva aplicació en el context regional.
Anàlisi dels models de creixement actuals i propostes alternatives que promoguin la conservació i l'ús sostenible dels recursos naturals.

C. L'ORDENACIÓ DEL TERRITORI EN L'ENFOCAMENT ECOSOCIAL.
La població de les Illes Balears i d'Espanya: anàlisi de la seva estructura i desequilibris. Interpretació causal de dades, gràfics i mapes: tendències passades, presents i projeccions. Avantatges i inconvenients dels moviments migratoris: el respecte per la diversitat social i cultural. El repte demogràfic: envelliment i despoblació rural.
Fonts demogràfiques.
Moviments naturals i la seva distribució espacial (Passat, present i futur).
Moviments migratoris i la seva evolució (Passat, present i futur).
Descripció de l'estructura demogràfica: piràmides d'edat, distribució per sexe i edat, densitat de població, etc. Perspectives de futur.
Interpretació de dades, gràfics i mapes: comprendre les tendències demogràfiques passades i presents i fer projeccions sobre el futur de la població balear i espanyola.
Anàlisi dels desequilibris demogràfics: distribució desigual de la població entre zones rurals i urbanes, problemes d'envelliment poblacional i despoblació rural.
Avantatges i inconvenients dels moviments migratoris actuals: anàlisi de les migracions interiors i exteriors, la seva contribució al creixement demogràfic, la diversitat social i cultural i els desafiaments d'integració. Perspectives de futur.
El repte demogràfic: envelliment de la població i les seves conseqüències econòmiques i socials.
Els espais urbans a les Illes Balears i Espanya: les grans concentracions urbanes en un context europeu i mundial. Funcions de la ciutat i relacions d'interdependència amb el territori. Estructura urbana a través dels plans: repercussions sobre les formes de vida i els impactes mediambientals. Models de ciutats sostenibles. L'ús de l'espai públic. La mobilitat segura, saludable i sostenible.
Concepte de ciutat.
Morfologia urbana.
Procés d'urbanització i Xarxa urbana.
Usos del sol urbà.
Àrees d'influència.
Descripció de les grans concentracions urbanes: ubicació de les principals ciutats balears i espanyoles dins un context europeu i mundial.
Funcions de la ciutat: centres de serveis, comerç, transport, cultura, etc. i la seva relació d'interdependència amb l'entorn rural i periurbà.
Estructura urbana: estudi dels plans urbanístics, la seva influència sobre les formes de vida (habitatge, espais públics, zones verdes) i els impactes mediambientals associats.
Models de ciutats sostenibles: conceptes com mobilitat segura, saludable i sostenible, ús racional de l'espai públic, millora de la qualitat de vida i reducció de la petjada ecològica.
Anàlisi dels problemes de congestió i contaminació: ús de l'espai públic i propostes de mobilitat sostenible.
Els espais rurals. Identificació dels paisatges agraris. Transformacions de les activitats agropecuàries: pràctiques sostenibles i insostenibles. El valor social, ambiental i econòmic dels productes agroalimentaris i forestals de proximitat: indagació de petjades ecològiques i de l'estructura social i laboral. Influència de l'actual Política Agrària Comuna en el desenvolupament rural i la sostenibilitat. Estudi de casos: etiquetats diferenciats, ecològic, etc
Estructura agrària, poblament i habitat rural.
Activitat agrícola: Transformació estructura, producció i localització.
Activitat ramadera: transformació estructura, producció i localització.
Crisi, problemes i nous usos dels espais rurals.

PAC: Política Agrària Comuna.
Impacte de la Política Agrària Comuna (PAC): com afecta al desenvolupament rural i a la sostenibilitat de les explotacions agrícoles.
Silvicultura: Característiques i desenvolupament.
Identificació dels paisatges agraris: tipus d'explotacions (regadiu, secà, cultius permanents, etc.) i transformacions històriques i recents de l'activitat agrícola.
Pràctiques sostenibles i insostenibles: contrastar models agrícoles intensius i extensius, analitzant-ne els impactes socials i ambientals.
Valor dels productes agroalimentaris i forestals de proximitat: Importància de l'agricultura local, la traçabilitat, el valor econòmic i ambiental dels productes de proximitat.
Estudi de casos: etiquetatge ecològic, cultius orgànics i altres pràctiques que fomenten la sostenibilitat.
Els recursos marins i la transformació del litoral: pesca, aquicultura i altres aprofitaments. Sostenibilitat i Política Pesquera Comuna. Estudi de casos: marisqueig, pesca litoral i altura, aquicultura, sobreexplotació de caladors, etc.
Política Pesquera Comuna.
Activitat pesquera: Localització, característiques (espai, producció, població activa, aportació al PIB) i problemàtica (caladors, restriccions, problemes estructurals, reconversió).
Aquicultura: Passat, present i futur.
Anàlisi de la pesca, aquicultura i altres aprofitaments del litoral: conèixer les pràctiques tradicionals i modernes de pesca litoral i en alta mar.
Impacte de la Política Pesquera Comuna (PPC): regulació de la pesca, protecció de les espècies i sostenibilitat dels caladors.
Estudi de casos: sobreexplotació de recursos, marisqueig, pesca sostenible i problemes com la degradació del litoral a causa de l'activitat humana.
Els espais industrials. Transformacions en les activitats industrials i els paisatges: matèries primeres i fonts d'energia. Avaluació de petjades ecològiques; dependència i transició energètiques; estructura del teixit industrial, social, laboral i ocupació indirecta. Impacte de la deslocalització sobre sectors de la indústria balear i espanyola. Estudi de casos: construcció, automobilístic, agroalimentari, etc. i factors de localització. El debat sobre la influència de les polítiques de la Unió Europea i la globalització.
Matèries primeres: ús, localització i producció.
Font d'energia renovables i no renovables: Característiques, ús, localització i producció.
Procés d'industrialització: Passat, present i futur.
Regions industrials i paisatges industrials.
Indústria: Localització, estructura, sectors, producció i ocupació.
Influència de la UE.
Globalització i deslocalització industrial.
Impacte de la deslocalització: conseqüències de la pèrdua de llocs de treball i la desindustrialització en sectors claus com la construcció o automobilístic.
Impacte ambiental: avaluació de les petjades ecològiques de les indústries i la seva capacitat d'adaptació a polítiques més sostenibles.
Influència de la Unió Europea i la globalització: debat sobre l'impacte de la globalització i les polítiques de la UE en el sector industrial local.
Transformacions en les activitats industrials: canvis en la producció industrial a les Balears i Espanya,
Dependència energètica i transició: fonts d'energia utilitzades (combustibles fòssils, energies renovables) i el procés de transició energètica.
Els espais terciaritzats. El model d'economia circular i els serveis: relacions entre producció, distribució i venda. Anàlisi crítica de petjades ecològiques, estructura sociolaboral, responsabilitat social corporativa i dels consumidors. Estudi de casos: competitivitat i desequilibris en transport, comerç, turisme, serveis essencials, etc. i factors de localització. Models insostenibles de serveis i alternatives. L'economia digital: impacte de l'economia col·laborativa i nous models de negoci en el context global i de la Unió Europea.
Terciariatzació de l'economia.

Els serveis: Característiques generals.
Característiques del sector del comerç.
Evolució del turisme.
Espais turístics: Localització i característiques.
Noves formes de turisme.
Les infraestructures: carreteres, ferrocarril, ports i aeroports.
Els serveis públics essencials.
Els serveis dins el PIB.
Model d'economia circular: Relació entre producció, distribució i venda en un sistema que promou la reducció de residus i el reciclatge.
Anàlisi de la petjada ecològica dels serveis: com les activitats terciàries (comerç, transport, turisme) influeixen en l'ecosistema local.
Estudi de casos: impacte del turisme massiu a les Balears, desigualtats en els serveis essencials i alternatives per a un model de serveis més sostenible.
Economia digital: efectes de l'economia col·laborativa i dels nous models de negoci en el context global i europeu.

Geologia i Ciències Ambientals

Geologia i Ciències Ambientals de segon de batxillerat és una matèria de la modalitat del batxillerat de Ciències i Tecnologia que els alumnes podran triar per ampliar els coneixements i destreses relacionats amb les disciplines científiques del mateix nom. Contribueix al desenvolupament de les vuit competències clau i alguns dels objectius de l'etapa tal com s'explica a continuació.

De manera directa, per la seva naturalesa científica, contribueix a treballar la competència matemàtica i competència en ciència, tecnologia i enginyeria (STEM).

Així mateix, permet afermar els hàbits de lectura, estudi i disciplina, i millorar l'expressió oral i escrita a través d'informes i exposicions de projectes científics (competència en comunicació lingüística). A més, atès que les publicacions científiques més rellevants estan en llengües diferents a la materna, aquesta matèria ofereix als alumnes l'oportunitat de millorar les destreses comunicatives en altres llengües i desenvolupar així la competència plurilingüe.

De la mateixa manera, des de Geologia i Ciències Ambientals es promou l'anàlisi de treballs científics per a respondre a qüestions relacionades amb les ciències geològiques, contribuint d'aquesta forma al desenvolupament de la competència personal, social i d'aprendre a aprendre.

Aquesta matèria també cerca conscienciar a través de l'evidència científica, sobre la importància crucial de l'adopció d'un model de desenvolupament sostenible com a forma de compromís ciutadà pel bé comú (competència ciutadana). Des de Geologia i Ciències Ambientals es promouran els estils de vida sostenibles amb un enfocament centrat en les aplicacions quotidianes dels recursos de la geosfera i la biosfera i la importància de la seva explotació i consum responsables. A més, es fomentarà la participació dels alumnes en iniciatives locals relacionades amb la sostenibilitat, proporcionant-los l'oportunitat de desenvolupar l'esperit emprenedor (competència emprenedora), com també les destreses per a aprendre de manera independent (competència personal, social i d'aprendre a aprendre).

Es recomana treballar la Geologia i Ciències Ambientals amb un enfocament interdisciplinari, tot fomentant l'observació, la curiositat, el treball de camp i la col·laboració, la qual cosa requereix una actitud respectuosa i tolerant cap a la diversitat cultural o de punts de vista (competència en consciència i expressió culturals).

Així mateix, es promourà des d'aquesta matèria que la col·laboració, la comunicació o la cerca d'informació científica es realitzin utilitzant recursos variats, incloent les tecnologies digitals, permetent així el desenvolupament de les destreses per al seu ús eficient, responsable i ètic (competència digital).

Dins de Geologia i Ciències Ambientals es defineixen sis competències específiques que orienten les directrius principals de la matèria i que poden resumir-se en: interpretació, transmissió, cerca i utilització de fonts d'informació científiques, anàlisi crítica de resultats científics, plantejament i resolució de problemes, i anàlisi d'elements, fenòmens i riscos geològics. Aquestes sis competències específiques són la concreció dels descriptors per a batxillerat de les vuit competències clau, que constitueixen l'eix vertebrador del currículum i, per tant, contribueixen al desenvolupament d'aquestes.

Per a valorar l'adquisició i desenvolupament de les competències específiques d'aquesta matèria per part dels alumnes, es defineixen els criteris d'avaluació que tenen un caràcter competencial i es relacionen de manera flexible amb els sabers bàsics.

Així mateix, en aquesta matèria es treballen una sèrie de coneixements, destreses i actituds propis de les ciències geològiques i que vénen definits en els sabers bàsics organitzats en sis blocs: «Experimentació en Geologia i Ciències Ambientals» treballa de manera pràctica les destreses necessàries per al treball científic en ciències geològiques i ambientals i per a la valoració de la importància i contribució d'aquestes al desenvolupament de la societat. «La tectònica de plaques i geodinàmica interna» comprèn els moviments de les plaques litosfèriques, les seves causes i la seva relació amb els processos geològics interns, les deformacions que originen i la vinculació entre aquests, les activitats humanes i els riscos

naturals. «Processos geològics externs» recull els diferents tipus de modelatge del relleu, els factors que els condicionen i els riscos naturals derivats de la confluència, en l'espai i el temps, de certes activitats humanes i determinats processos geològics externs. «Minerals, els components de les roques» està centra en l'estudi de la classificació dels minerals, la seva identificació basant-se en les seves propietats i les seves condicions de formació. «Roques ígnies, sedimentàries i metamòrfiques» complementa el bloc anterior i es dedica a l'anàlisi i classificació de les roques segons el seu origen; els processos de formació dels diferents tipus de roques i de la composició d'aquestes, com també a la relació entre els processos tectònics i les roques que originen. «Recursos minerals i energètics» tracta sobre els principals recursos geològics (minerals, roques, aigua i sòl) i biològics, la seva utilització quotidiana i rellevància, els problemes mediambientals derivats del seu ús i explotació i la importància del seu aprofitament i consum sostenibles.

Cal destacar que, a causa de la seva naturalesa científica, l'enfocament de treball d'aquesta matèria serà eminentment pràctic i connectat amb la realitat, cercant la interdisciplinarietat, i, tal com marquen les línies generals de la Llei, sempre tenint com a horitzó el desenvolupament de les vuit competències clau. Per a aconseguir tals propòsits, es recomana posar en pràctica situacions d'aprenentatge o activitats competencials, basades en situacions reals i que cerquin que els alumnes mobilitzin de forma integrada una àmplia varietat de coneixements, destreses i actituds.

Com a conclusió, aquesta matèria contribueix a l'adquisició, aprofundiment i interconnexió intradisciplinària i interdisciplinària de conceptes que permeten als alumnes comprendre holísticament el funcionament del planeta a través de l'estudi dels seus elements geològics i dels processos ambientals que els afecten, com també de la influència de l'acció humana sobre ells. Així mateix, es fomentarà la conscienciació mediambiental posant el focus en els recursos i patrimoni geològics i en la importància de la seva explotació sostenible a través del consum responsable, materialitzat en accions quotidianes. Com a forma de treball preferent, es plantejaran experiències de laboratori, treball de camp i, en definitiva, les metodologies pròpies de les ciències geològiques i ambientals per a permetre als alumnes assimilar de manera significativa els sabers de la matèria i connectar-los amb la realitat.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Interpretar i transmetre amb precisió informació i dades extretes de treballs científics per analitzar conceptes, processos, mètodes, experiments o resultats relacionats amb les ciències geològiques i ambientals.

Les ciències geològiques i ambientals comparteixen una sèrie de principis comuns amb totes les altres disciplines científiques essent la comunicació una part imprescindible per al seu progrés. No obstant això, també existeixen maneres de procedir exclusives d'aquestes ciències i, per tant, formats particulars per a la comunicació dins d'aquestes com a mapes (topogràfics, hidrogràfics, geològics, de vegetació, etc.), talls i diagrames de flux entre altres.

El desenvolupament d'aquesta competència específica permet que els alumnes es familiaritzin amb aquests formats, adquireixin una visió completa i formin les seves pròpies conclusions sobre elements i fenòmens relacionats amb les ciències geològiques i ambientals, i les transmetin amb precisió i claredat. A més, a través d'aquesta competència es cerca treballar l'argumentació, entesa com un procés de comunicació basat en el raonament i l'evidència.

La comunicació en el context d'aquesta matèria requereix, per part dels alumnes, la mobilització dels seus sabers i de destreses lingüístiques i socials, l'ús del raonament i de recursos tecnològics, com també mostrar una actitud oberta i respectuosa cap a les idees alienes convenientment argumentades. Aquests coneixements, destreses i actituds són molt recomanables per a la plena integració professional dins i fora de contextos científics, la participació social i la satisfacció emocional, la qual cosa evidencia l'enorme importància d'aquesta competència específica per al desenvolupament dels alumnes.

Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL1, CCL2, CP1, STEM4, CD3,

CPSAA4, CC3, CCEC3.2.
CE 2 Localitzar i utilitzar fonts fiables, identificant, seleccionant i organitzant informació, avaluant-la críticament i contrastant la seva veracitat, per resoldre preguntes plantejades de manera autònoma i crear continguts relacionats amb les ciències geològiques i ambientals.
La recopilació i anàlisi crítica de la informació són essencials en la recerca científica, però també en la presa de decisions socials relacionades amb la geologia i el medi ambient i en contextos no necessàriament científics com la participació democràtica o l'aprenentatge al llarg de la vida. A més, constitueixen un procés complex que implica desplegar de forma integrada coneixements variats, destreses comunicatives, raonament lògic i l'ús de recursos tecnològics. Així mateix, en el context d'aquesta matèria es cerca que els alumnes millorin les seves destreses per contrastar la informació. Per a això, és necessari conèixer les fonts fiables o utilitzar estratègies per a identificar-les, la qual cosa és de vital importància en la societat actual, inundada d'informació que no sempre reflecteix la realitat. Un altre aspecte nou d'aquesta competència específica respecte a etapes anteriors és que fomenta que els alumnes creïn continguts a partir de la informació recopilada i contrastada. Això implica un major grau de comprensió de la informació recaptada per poder transmetre-la estructurant-la de manera original, però mantenint el rigor. Per aquestes raons, el desenvolupament d'aquesta competència específica pot tenir un efecte molt positiu per a la integració dels alumnes en la societat actual, facilitant el seu creixement personal i professional i el seu compromís com a ciutadans. Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL2, CCL3, CP2, STEM4, CD1, CPSAA4, CC3.
CE 3 Analitzar críticament resultats de treballs de recerca o divulgació relacionats amb les ciències geològiques i ambientals comprovant si segueixen correctament els passos dels mètodes científics per avaluar la fiabilitat de les seves conclusions.
Tot treball científic ha de seguir el procés de revisió d'experts previ a la seva publicació. Aquesta és una pràctica rutinària i imprescindible per a assegurar la veracitat i el rigor de la informació científica i, per tant, és inherent a l'avanç científic com a base del progrés de la societat. La revisió és duta a terme de manera desinteressada per científics d'altres grups de recerca i experts en el camp d'estudi i pot resultar en l'acceptació, rebuig o en propostes per a la millora de la recerca realitzada com a requisit per a la seva publicació. Al final del batxillerat, els alumnes presenten un major grau de maduresa acadèmica i emocional i un desenvolupament considerable del seu pensament crític, per la qual cosa estan preparats per a iniciar-se en l'anàlisi de la qualitat de certes informacions científiques. La revisió d'experts, com a tal, és un procés propi de la professió científica i, per tant, molt complex fins i tot per als alumnes d'aquesta etapa. No obstant això, és important que comencin a avaluar les conclusions de determinats treballs científics o divulgatius comprnent si aquestes s'adeqüen als resultats observables. El desenvolupament d'aquesta competència específica comporta mobilitzar el pensament crític, el raonament lògic, les destreses comunicatives i utilitzar recursos tecnològics, promovent així la integració i participació plena dels alumnes com a ciutadà. A més, els permet valorar la contribució positiva de la labor científica a la societat. Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL2, CCL3, CP2, STEM2, STEM4, CD1, CPSAA4, CC3.
CE 4 Plantejar i resoldre problemes, cercant i utilitzant les estratègies adequades, analitzant críticament les solucions i reformulant el procediment si fos necessari, per a explicar fenòmens relacionats amb les ciències geològiques i ambientals.
L'ús del raonament és especialment important en la recerca en qualsevol disciplina científica per a plantejar i contrastar hipòtesis i per a afrontar imprevists que dificultin l'avanç d'un projecte. Així mateix, en diversos contextos de la vida quotidiana, és necessari utilitzar el raonament lògic i altres estratègies com el pensament computacional per abordar dificultats i resoldre problemes de diferent naturalesa. A més, amb freqüència les persones s'enfronten a situacions complexes que exigeixen la cerca de mètodes alternatius

per a abordar-les.
El desenvolupament d'aquesta competència específica implica treballar quatre aspectes fonamentals: el plantejament de problemes, la utilització eines lògiques per a resoldre'ls, cerca d'estratègies de resolució si fos necessari i l'anàlisi crítica de la validesa de les solucions obtingudes. Aquests quatre aspectes exigeixen la mobilització dels sabers de la matèria, de destreses com el raonament lògic, el pensament crític i l'observació, i d'actituds com la curiositat i la resiliència. En aquesta etapa, el desenvolupament més profund d'aquestes destreses i actituds a través d'aquesta competència específica, permet ampliar els horitzons personals i professionals dels alumnes i la seva integració plena com a ciutadans compromesos amb la millora de la societat.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL3, STEM1, STEM2, CD1, CD5, CPSAA1.1, CE3.
CE 5 Analitzar els impactes de determinades accions sobre el medi ambient o la disponibilitat de recursos a través d'observacions de camp i d'informació en diferents formats i basant-se en fonaments científics per promoure i adoptar estils de vida compatibles amb el desenvolupament sostenible.
Els recursos geològics són una part indispensable de les activitats quotidianes, però malgrat el seu valor, amb freqüència passen completament desapercebuts. Alguns d'aquests recursos, a més presenten una gran importància geoestratègica com el petroli o el coltan i són objecte de conflictes armats.
El desenvolupament d'aquesta competència específica estimula als alumnes a observar l'entorn natural, de manera directa o a través d'informació en diferents formats (fotografies, imatges de satèl·lit, talls, mapes hidrogràfics, geològics, de vegetació, entre altres) per a analitzar l'ús de recursos en objectes quotidians, com els telèfons mòbils i valorar així la seva importància. A més, promou la reflexió sobre els impactes ambientals de l'explotació dels recursos, la problemàtica de la seva escassetat i la importància de la seva gestió i consum responsables. En altres paraules, aquesta competència específica proporciona als alumnes les bases i destreses científiques per a prendre accions i adoptar estils de vida compatibles amb un model de desenvolupament sostenible, a través del consum responsable de recursos en un compromís pel bé comú.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL3, STEM2, STEM5, CD4, CPSAA2, CC4, CE1, CCEC1.
CE 6 Identificar i analitzar els elements geològics del relleu a partir d'observacions de camp o d'informació en diferents formats per a explicar fenòmens, reconstruir la història geològica, fer prediccions i identificar possibles riscos geològics d'una zona determinada.
Els fenòmens geològics ocorren a escales i al llarg de períodes de temps amb freqüència inabastables per a la seva observació directa. No obstant això, l'anàlisi minuciosa del terreny utilitzant diferents estratègies i l'aplicació dels principis bàsics de la geologia, permeten reconstruir la història geològica d'un territori i fins i tot realitzar prediccions sobre la seva evolució. Entre les aplicacions d'aquest procés analític, cal destacar la predicció i prevenció de riscos geològics. Les bases teòriques per a la prevenció de riscos geològics estan fermament consolidades. No obstant això, amb freqüència es donen grans catàstrofes pel desenvolupament d'assentaments humans en zones de risc (com les ramblas).
Per això, és important que els alumnes desenvolupin aquesta competència específica que implica l'adquisició d'uns coneixements bàsics i de les destreses per a l'anàlisi d'un territori a través de l'observació de l'entorn natural o l'estudi de diverses fonts d'informació geològica i ambiental (com a fotografies, corts o mapes geològics, entre altres). D'aquesta forma es desenvoluparà l'estima pel patrimoni geològic i es valorarà l'adequada ordenació territorial rebutjant pràctiques abusives. Amb tot això es contribuirà a formar una ciutadania crítica que ajudarà amb les seves accions a prevenir o reduir els riscos naturals i les pèrdues ecològiques, econòmiques i humanes que aquests comporten.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL3, CP2, STEM2, STEM5, CD4, CPSAA4, CE3, CCEC1.

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Interpretar i transmetre amb precisió informació i dades extretes de treballs científics per analitzar conceptes, processos, mètodes, experiments o resultats relacionats amb les ciències geològiques i ambientals.
CA 1.1 Analitzar críticament conceptes i processos, relacionats amb els sabers de la matèria, seleccionant i interpretant informació en diversos formats com a mapes (topogràfics, hidrogràfics, geològics, de vegetació, etc.), corts, models, diagrames de flux o d'altres.
Distingir els diferents conceptes i els diferents processos geològics.
Explicar en llenguatge oral i escrit els conceptes i els processos geològics.
Raonar científicament sobre els conceptes i els processos geològics.
Triar i interpretar informació en diferents formats científics (models, gràfics, taules, diagrames de flux, fórmules, esquemes o uns altres)
CA 1.2 Comunicar informacions o opinions raonades relacionades amb els sabers de la matèria, transmetent-les de manera clara i rigorosa i utilitzant el vocabulari i els formats adequats com a mapes (topogràfics, hidrogràfics, geològics, de vegetació, etc.), corts, models, diagrames de flux, o d'altres i responnent amb precisió a les qüestions que puguin sorgir durant l'exposició.
Comunicar informacions o opinions raonades relacionades amb els sabers de la geologia i les ciències ambientals.
Transmetre informació i opinions de manera clara i rigorosa
Utilitzar la terminologia i el format adequat (taules, gràfics...) en les comunicacions.
Respondre de forma fonamentada i precisa a les qüestions plantejades relacionades amb els sabers de la geologia i les ciències ambientals que puguin sorgir durant l'exposició.
CA 1.3 Realitzar discussions científiques sobre aspectes relacionats amb els sabers de la matèria considerant els punts forts i febles de diferents postures de forma raonada i amb actitud, receptiva i respectuosa davant l'opinió dels altres.
Valorar diferents postures relacionades amb els sabers bàsics de la matèria.
Debatre sobre aspectes relacionats amb la geologia tot respectant les opinions alienes.
Justificar les opinions pròpies sobre aspectes relacionats amb els sabers de la geologia i les ciències ambientals.

CE 2 Localitzar i utilitzar fonts fiables, identificant, seleccionant i organitzant informació, avaluant-la críticament i contrastant la seva veracitat, per resoldre preguntes plantejades de manera autònoma i crear continguts relacionats amb les ciències geològiques i ambientals.
CA 2.1 Plantejar i resoldre qüestions i crear continguts relacionats amb els sabers de la matèria, localitzant i citant fonts de manera adequada; seleccionant, organitzant i analitzant críticament la informació.
Plantejar hipòtesis de treball relacionades amb la geologia i les ciències ambientals.
Dissenyar mecanismes per contrastar i resoldre les hipòtesis.
Elaborar produccions científiques relacionades amb la geologia i les ciències ambientals.
Classificar i seleccionar la informació amb criteris científics.
Elaborar i citar fonts de manera adequada.
Analitzar críticament la informació relacionada amb la geologia i les ciències ambientals.
CA 2.2 Contrastar i justificar la veracitat d'informació relacionada amb els sabers de la matèria, utilitzant fonts fiables, aportant dades i adoptant una actitud crítica i escèptica cap a informacions sense una base científica com pseudociències, teories conspiratòries, creences infundades, faules, etc.
Comprovar la veracitat de la informació provinent de diferents fonts relacionada amb la matèria.

Utilitzar un criteri científic per a seleccionar fonts fiables.
Adoptar una actitud crítica envers informacions sense una base científica.
Comprovar l'origen i l'autoria de les diferents fonts consultades en relació a temes relacionats amb la geologia i les ciències ambientals.

CE 3 Analitzar críticament resultats de treballs de recerca o divulgació relacionats amb les ciències geològiques i ambientals comprovant si segueixen correctament els passos dels mètodes científics per avaluar la fiabilitat de les seves conclusions.
CA 3.1 Avaluar la fiabilitat de les conclusions d'un treball de recerca o divulgació científica relacionat amb els sabers de la matèria de Geologia i Ciències Ambientals d'acord amb la interpretació dels resultats obtinguts.
Valorar la importància dels resultats en la recerca científica.
Demostrar que les conclusions obtingudes en un treball de recerca o de divulgació científica es poden extreure dels resultats obtinguts.
Utilitzar els coneixements de la matèria de geologia i ciències ambientals per valorar la fiabilitat de les conclusions en un treball de recerca o de divulgació científica.
CA 3.2 Argumentar, utilitzant exemples concrets, sobre la contribució de la ciència a la societat i la labor de les persones dedicades a ella destacant el paper de la dona i entenent la recerca com una labor col·lectiva i interdisciplinària en constant evolució influïda pel context polític i social i pels recursos econòmics.
Valorar de forma raonada la importància de la ciència en la millora de la societat, utilitzant exemples concrets.
Defensar la tasca dels científics i de les científiques i conèixer les seves aportacions a la societat.
Percebre la geologia i les ciències ambientals com unes ciències en construcció i evolució continua gràcies a la feina col·lectiva i interdisciplinària.
Valorar la importància dels aspectes històrics, sociològics, econòmics i culturals en l'estudi de la geologia i les ciències ambientals.

CE 4 Plantejar i resoldre problemes, cercant i utilitzant les estratègies adequades, analitzant críticament les solucions i reformulant el procediment si fos necessari, per explicar fenòmens relacionats amb les ciències geològiques i ambientals.
CA 4.1 Explicar fenòmens relacionats amb els sabers de la matèria de Geologia i Ciències Ambientals a través del plantejament i resolució de problemes cercant i utilitzant les estratègies i recursos adequats.
Explicar fenòmens geològics i de les ciències ambientals, a través del plantejament i resolució de problemes, cercant i utilitzant les estratègies i recursos adequats.
Aplicar el mètode científic en la resolució de problemes de l'àmbit de la geologia i ciències ambientals.
Explicar els processos generals de formació i renovació dels recursos naturals i les limitacions relacionades amb la utilització d'aquests recursos.
CA 4.2 Analitzar críticament la solució a un problema relacionat amb els sabers de la matèria de Geologia i Ciències Ambientals i reformular els procediments utilitzats o conclusions si aquesta solució no fos fiable o davant noves dades aportades o trobades amb posterioritat.
Analitzar críticament si la solució proposada a un problema relacionat amb la geologia i les ciències ambientals és adequada.
Proposar, de forma fonamentada, esmenes a la solució d'un problema si aquesta solució no és viable o apareixen noves dades.

CE 5 Analitzar els impactes de determinades accions sobre el medi ambient o la disponibilitat de recursos a través d'observacions de camp i d'informació en diferents formats i basant-se en fonaments científics per promoure i adoptar estils de vida compatibles amb el desenvolupament sostenible.
CA 5.1 Promoure i adoptar hàbits sostenibles a partir de l'anàlisi dels diferents tipus de recursos geològics i de la biosfera i els seus possibles usos.
Valorar, usant els sabers propis de la geologia i les ciències ambientals, la importància dels hàbits sostenibles en relació als recursos de la geosfera.
Promoure els hàbits sostenibles en relació als recursos de la geosfera així com les fonts renovables d'energia.
CA 5.2 Relacionar l'impacte de l'explotació de determinats recursos amb la deterioració mediambiental argumentant sobre la importància del seu consum i aprofitament responsables.
Reconèixer les causes dels riscos naturals i els impactes derivats de l'activitat humana, i seleccionar diverses mesures per prevenir-los i corregir-los.
Reconèixer els recursos, riscos i impactes de la geosfera i associar-los a l'activitat humana sobre el medi ambient
Observar les manifestacions de la geosfera a l'entorn diari i identificar algunes implicacions que poden tenir a l'economia, la política, el desenvolupament sostenible i el medi ambient.

CE 6 Identificar i analitzar els elements geològics del relleu a partir d'observacions de camp o d'informació en diferents formats per explicar fenòmens, reconstruir la història geològica, fer prediccions i identificar possibles riscos geològics d'una zona determinada.
CA 6.1 Deducir i explicar la història geològica d'una àrea determinada, identificant i analitzant els seus elements geològics a partir d'informació en diferents formats (fotografies, talls, mapes geològics, etc.).
Deducir la història geològica d'una àrea determinada segons els elements geològics a partir d'informació en diferents formats (fotografies, mapes geològics, etc.)
Explicar el dinamisme terrestre segons la teoria global de la tectònica de plaques a partir d'informació en diferents formats (fotografies, mapes geològics, etc.)
Relacionar la tectònica de plaques amb alguns aspectes geològics: relleu, clima i canvi climàtic, variacions del nivell de la mar, distribució de roques, estructures geològiques, plecs, falles, sismicitat, vulcanisme.
CA 6.2 Realitzar prediccions sobre fenòmens geològics i riscos naturals en una àrea determinada analitzant la influència de diferents factors sobre ells (activitats humanes, climatologia, relleu, vegetació, localització, processos geològics interns, etc.) i proposar accions per a prevenir o minimitzar els seus possibles efectes negatius.
Relacionar els fluxos d'energia i els riscos geològics.
Distingir els factors que afavoreixen o atenuen els riscos geològics.
Comprendre el relleu com la interacció entre la dinàmica interna i l'externa. Conèixer les característiques generals de la geologia de les Illes Balears.
Determinar els riscos associats als sistemes de vessant i als fluvials i valorar els factors que hi influeixen.
Reconèixer els recursos minerals, els combustibles fòssils i els impactes derivats d'usar-los. Identificar els principals tipus de recursos geològics a les Illes Balears.
Identificar mesures d'ús eficient i determinar-ne els beneficis.
Determinar mètodes de predicció i prevenció dels riscos geològics. Entendre els riscos associats a l'acció geològica dels sistemes de vessant, els torrents i l'activitat sísmica a les Illes Balears.

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. EXPERIMENTACIÓ EN GEOLOGIA I CIÈNCIES AMBIENTALS.
Representació de la informació geològica i ambiental utilitzant diferents eines (fotografies aèries, columna estratigràfica, talls geològics, mapes, diagrama de flux, etc.)
Instruments per al treball geològic i ambiental: utilització en el camp (material de camp, lupa, martell, etc.) i el laboratori (microscopi petrogràfic).
Interpretació de diferents fonts d'informació geològica i ambiental (mapes, talls, textos, fotografies aèries, textos, posicionament i imatges de satèl·lit, diagrames de flux, etc.) a partir de l'entorn.
Estratègies per a la cerca d'informació, col·laboració, comunicació i interacció amb institucions científiques: eines digitals, formats de presentació de processos, resultats i idees (diapositives, gràfics, vídeos, pòsters, informes i d'altres).
Representació de la informació geològica i ambiental amb la utilització de diferents eines: columna estratigràfica, talls, mapa, diagrama de flux, etc.
Valoració de la importància de la conservació del patrimoni geològic i mediambiental. Llocs d'interès geològic, figures de protecció, monuments naturals i jaciments geològics de les Illes Balears.
La labor científica i les persones dedicades a la ciència: contribució al desenvolupament de la geologia i les ciències ambientals i importància social. El paper de la dona en la ciència.
Anàlisi de l'evolució històrica de descobriments científics, entenent la ciència com un procés col·lectiu, interdisciplinari i en contínua construcció.
Cerca, reconeixement i utilització de fonts veraces d'informació geològica i ambiental, en recerques experimentals o estudis observacionals formulats a l'aula.

B. LA TECTÒNICA DE PLAQUES I GEODINÀMICA INTERNA.
Mètodes d'estudi de la terra. Importància dels mètodes indirectes (sísmica gravetat) i mètodes directes. Estructura de les capes de la Terra. Model geoquímic i geodinàmic de la Terra.
Moviments litosfèrics. La isostàsia i la teoria de la tectònica de plaques (tectònica global: deriva continental i tectònica de plaques). Proves que avalen la tectònica de plaques.
Interpretació dels processos clau de la geodinàmica interna de la Terra (vulcanisme, sismes, orogènia, moviments continentals) i la seva influència sobre el relleu en vista de la teoria de la tectònica de plaques.
El cicle de Wilson: influència en la disposició dels continents. Orogènia. Processos orogènics. Principals episodis orogènics. Orògens actuals i antics.
Mecànica de roques. Les deformacions de les roques: elàstiques, plàstiques i fràgils. Relació amb els tensors d'esforç, que actuen sobre les deformacions. Principals estructures tectòniques (plecs i falles) i grans estructures tectòniques. Tectònica compressiva i tectònica de gravetat. Fenòmens distensius.
Anàlisi dels riscos naturals derivats dels processos geològics interns i la relació que tenen amb les activitats humanes.
Valoració i justificació de la importància de l'ordenació adequada del territori i altres mesures preventives, a partir d'exemples de l'entorn. Falles del Neògen superior a les illes (falla de Sencelles, de Sant Joan) i riscos associats. Sismicitat a les Illes.
Interpretació de la magnitud del temps geològic, l'escala de temps geològic i l'aplicació dels mètodes de datació.
Anàlisi dels principals esdeveniments geològics i biològics al llarg de la història de la Terra i

correlació amb processos i característiques actuals del nostre planeta.

C. PROCESSOS GEOLÒGICS EXTERNS.
Interpretació dels agents i dels processos clau de la geodinàmica externa de la Terra (meteorització, edafogènesi, erosió, transport i sedimentació). Influència d'aquests agents sobre el modelatge del relleu.
Les formes de modelatge del relleu: relació amb els agents geològics, el clima i les propietats i disposició relativa de les roques predominants.
Els relleus estructurals i el modelat del relleu. Classificació i tipus de relleus litològics. Acció geològica de l'aigua (distribució de l'aigua a la Terra (el cicle hidrològic). Els diferents modelats: glacial i periglacial, fluvial, litoral, desèrtic, etc.). Les fonts i les aigües subterrànies fenòmens d'intrusió salina química de l'aigua subterrània alcalinitat contaminació puntual i difusa.
Principals agents geològics externs que actuen sobre el relleu a les Illes Balears (els torrents, la mar, els fenòmens de vessant, el carst, dinàmica de platges corrents de rissaga i deriva litoral etc.)
Anàlisi dels riscos naturals derivats dels processos geològics externs i la relació que tenen amb les activitats humanes, a partir de casos propers.
Riscos associats a l'acció geològica dels sistemes de vessant, els torrents i l'activitat sísmica a les Illes Balears.
Justificació de la importància de les mesures preventives i correctores dels riscos generats pels processos geològics externs.
Anàlisi dels principals tipus de recursos geològics a les Illes Balears.

D. MINERALS, ELS COMPONENTS DE LES ROQUES.
Concepte de mineral.
Identificació dels minerals per les seves propietats físiques: eines d'identificació (guies, claus, instruments, recursos tecnològics, etc.).
Classificació dels minerals sobre la base de la composició química i estructura i la relació d'aquestes amb les seves propietats. Aplicació a casos relacionats amb la vida quotidiana.
Interpretació de diagrames de fases de minerals per analitzar-ne les condicions de formació i transformació.
Anàlisi de la importància dels minerals i de les roques i dels seus usos quotidians. Importància dels minerals en el desenvolupament tecnològic (obles de silici, làser de rubí, etc.)
Jaciments minerals més comuns a les Illes Balears i origen geològic d'aquests.

E. ROQUES ÍGNIES, SEDIMENTÀRIES I METAMÒRFIQUES.
Concepte de roca
Classificació de les roques en funció del seu origen (ígnies, sedimentàries i metamòrfiques). Relació del seu origen amb les seves característiques observables.
Identificació de les roques a partir de les seves característiques amb la utilització d'eines d'identificació (guies, claus, composició química, instruments, recursos tecnològics, etc.)
Magmatisme: concepte, classificació, composició, evolució diferenciació magmàtica i cristallització fraccionada sèrie de Bowen. Assimilació i roques resultants. Tipus d'erupcions volcàniques associades i principals relleus originats.
Diagenèsi: concepte, del sediment a la roca. Compactació, litificació cimentació; diferents tipus de ciment. Diferències en cada ambient sedimentari segons el pH i el tipus de roques sedimentàries resultants segons el material d'origen i l'ambient sedimentari.

Les roques metamòrfiques: tipus, factors que influeixen en la seva formació i relació entre ells.
Reaccions metamòrfiques fàcies sedimentàries segons el camps de P i T textures i paragenesi metamòrfica. Relació amb la tectònica de plaques.
Anàlisi dels processos de formació, destrucció i transformació dels diferents tipus de roques al cicle litològic. Relació amb la tectònica de plaques i els processos geològics externs i interns.
Identificació usant diferents eines (guies, claus, instruments, recursos tecnològics, etc.) de roques rellevants i de l'entorn a partir de les seves característiques.
Anàlisi de la importància de les roques amb relació als seus usos quotidians.

F. LES CAPES FLUIDES DE LA TERRA
L'atmosfera i la hidrosfera: estructura i composició.
Anàlisi de les dinàmiques de l'atmosfera i la hidrosfera i els riscos naturals causats per la seva interacció amb activitats humanes.
Influència de l'atmosfera i la hidrosfera sobre el clima terrestre i importància per als éssers vius.
Investigació i reflexió sobre les causes i les conseqüències dels principals impactes mediambientals de les activitats humanes a l'atmosfera (escalfament global, aprimament de la capa d'ozó, pluja àcida, contaminació de l'aire) i formulació de propostes d'acció per minimitzar-los, en l'entorn local i global.
Contaminació de la hidrosfera: definició, tipus, causes, conseqüències i mesures de prevenció.
Relació entre determinades activitats humanes (desforestació, agricultura, ramaderia intensives, activitats industrials, etc.) i els impactes mediambientals que generen a la hidrosfera, i formulació de propostes d'acció per minimitzar-los en l'entorn local i global.
Anàlisi de l'abundància relativa dels recursos hídrics, explotació, usos i valoració de la importància dels mètodes de tractament de les aigües per a la gestió sostenible.

G. RECURSOS I LA SEVA GESTIÓ SOSTENIBLE
Els recursos geològics i la biosfera: aplicacions en la vida quotidiana.
Reflexió sobre el medi ambient com a motor econòmic i social, i sobre la importància d'adoptar un model de desenvolupament sostenible.
Justificació de la necessitat d'adoptar hàbits de vida coherents amb un model de desenvolupament sostenible.
Argumentació de la importància del consum responsable dels diferents recursos (hídrics, paisatgístics, miners, energètics, edàfics, etc.) aplicant els conceptes de recurs, jaciment, reserva, impacte ambiental, taxa de renovació i interès econòmic.
El sòl: característiques, composició, horitzons, textura, estructura, adsorció, rellevància ecològica i productivitat.
Relació entre determinades activitats humanes (desforestació, agricultura i ramaderia intensives) i la contaminació i la degradació del sòl.
Impacte ambiental i social de l'explotació de diferents recursos (hídrics, paisatgístics, miners, energètics, edàfics, etc.). Importància de la seva extracció, ús i consum responsable d'acord a la seva taxa de renovació i interès econòmic i a la seva capacitat d'absorció i gestió sostenible dels seus residus.
La contaminació, la salinització i la degradació del sòl i les aigües: relació amb algunes activitats humanes (desforestació, agricultura i ramaderia intensives i activitats industrial).

Relació entre els diferents tipus d'explotacions de roques, minerals i recursos energètics de la geosfera i els impactes ambientals que generen. Exemples de les Illes Balears.
Anàlisi de l'ús de recursos geològics i energètics a la vida quotidiana, i a les Illes Balears.
Justificació de la importància de la gestió dels residus per disminuir-los, valorar-los, transformar-los i eliminar-los.
Prevenició i gestió dels residus: importància i objectius (disminució, valorització, transformació i eliminació). El medi ambient com a embornal natural de residus i les seves limitacions.
Anàlisi de les mesures preventives, correctores i compensatòries dels impactes ambientals causats per l'explotació de recursos (hídrics, paisatgístics, miners, energètics, edàfics, etc.).
Participació en les principals iniciatives locals i globals encaminades a la implantació d'un model de desenvolupament sostenible.

Grec

Les humanitats i el plantejament d'una educació humanista en la civilització europea van intrínsecament lligades a la tradició i l'herència cultural de l'Antiguitat clàssica. Una educació humanista situa a les persones i la seva dignitat com a valors fonamentals, guiant-les en l'adquisició de les competències que necessiten per participar de manera efectiva en els processos democràtics, en el diàleg intercultural i en la societat en general. A través de l'aprenentatge d'aspectes relacionats amb la llengua, la cultura i la civilització gregues, la matèria de Grec permet una reflexió profunda sobre el present i sobre el paper que l'Humanisme pot i ha d'exercir davant els reptes i desafiaments del segle XXI. Aquesta matèria conté, a més, un valor instrumental per a l'aprenentatge de llengües, literatura, religió, història, filosofia, política o ciència, proporcionant un substrat cultural que permet comprendre el món, els esdeveniments i els sentiments i que contribueix a l'educació cívica i cultural de l'alumnat.

Grec té com a principal objectiu el desenvolupament d'una consciència crítica i humanista des de la qual poder comprendre i analitzar les aportacions de la civilització hel·lènica a la identitat europea, a través de la lectura i la comprensió de fonts primàries i de l'adquisició de tècniques de traducció que permetin a l'alumne utilitzar aquestes fonts d'accés a l'Antiguitat grega com a instrument privilegiat per conèixer, comprendre i interpretar els seus aspectes principals. Per això, aquesta matèria es vertebrava entorn de tres eixos: el text, la seva comprensió i la seva traducció; l'aproximació crítica al món hel·lè; i l'estudi del patrimoni i el llegat de la civilització grega.

La traducció es troba en el centre dels processos d'ensenyament i aprenentatge de les llengües i cultures clàssiques. Per entendre críticament la civilització hel·lènica, l'alumne de grec localitza, identifica, contextualitza i comprèn els elements essencials d'un text, progressant en els coneixements de morfologia, sintaxi i lèxic grec, sota el guiatge del professorat. A més d'aquests sabers de caràcter lingüístic, la traducció és un procés clau que permet activar sabers de caràcter i no lingüístic. El text – original, adaptat, en edició bilingüe o traduït, en funció de l'activitat – és el punt de partida des del qual l'alumne mobilitza tots els sabers bàsics per a, partint de la seva contextualització, concloure una lectura comprensiva directa i eficaç i una interpretació raonada del seu contingut. Les tècniques i estratègies implicades en el procés de traducció contribueixen a desenvolupar la capacitat de negociació per a la resolució de problemes, com també la constància i l'interès per revisar el propi treball. Permet, a més, que l'alumne entri en contacte amb les possibilitats que aquesta labor ofereix per al seu futur personal i professional en un món globalitzat i digital, a través del coneixement i ús de diferents recursos, tècniques i eines.

Així mateix, la matèria de grec parteix dels textos per afavorir l'aproximació crítica a les aportacions més importants del món hel·lè al món occidental, com també a la capacitat de la civilització grega per dialogar amb les influències externes, adaptant-les i integrant-les en els seus propis sistemes de pensament i en la seva cultura. Tots dos aspectes resulten especialment rellevants per adquirir un judici crític i estètic en les condicions canviants d'un present en constant evolució. Aquesta matèria prepara a l'alumne per comprendre críticament idees relatives a la pròpia identitat, a la vida pública i privada, a la relació de l'individu amb el poder i a fets sociopolítics i històrics, per mitjà de la comparació entre les maneres de vida de l'antiga Grècia i els actuals, contribuint així a desenvolupar la seva competència ciutadana.

L'estudi del patrimoni cultural, arqueològic i artístic grec, material i immaterial, mereix una atenció específica i permet observar i reconèixer en la nostra vida quotidiana l'herència directa de la civilització hel·lènica. L'aproximació als processos que afavoreixen la sostenibilitat d'aquest llegat – preservació, conservació i restauració – suposa, també, una oportunitat perquè l'alumne conegui les possibilitats professionals en l'àmbit dels museus, les biblioteques o la gestió cultural i la conservació del patrimoni.

Les competències específiques de grec han estat dissenyades a partir dels descriptors operatius de les competències clau en aquesta etapa, especialment de la competència plurilingüe, la competència en comunicació lingüística i la competència ciutadana, ja esmentada. La competència plurilingüe, que té com a referent la Recomanació del Consell de 22 de maig de 2018 relativa a les competències clau per a l'aprenentatge permanent, situa el llatí i el grec clàssic com a eines per a l'aprenentatge i la comprensió de llengües en general. L'enfocament plurilingüe de la matèria de grec en el batxillerat implica una

reflexió profunda sobre el funcionament no sols de la pròpia llengua grega, el seu lèxic, els seus formants, les seves peculiaritats i la seva riquesa en matisos, sinó també de les llengües d'ensenyament i d'aquelles que conformen el repertori lingüístic individual de l'alumne, estimulants la reflexió metalingüística i interlingüística i contribuint al reforç de les competències comunicatives, a l'estima de la diversitat lingüística i la relació entre les llengües des d'una perspectiva inclusiva, democràtica i lliure de prejudicis.

Aquestes competències específiques ofereixen, per tant, l'oportunitat d'establir un diàleg profund entre present i passat des d'una perspectiva crítica i humanista: d'una banda, situant el text, la seva comprensió i la seva traducció com a elements fonamentals en l'aprenentatge de les llengües clàssiques i com a porta d'accés a la seva cultura i civilització, activant simultàniament els sabers de caràcter lingüístic i no lingüístic; i d'altra banda, desenvolupant eines que afavoreixin la reflexió crítica, personal i col·lectiva entorn dels texts i al llegat material i immaterial de la civilització grega i la seva aportació fonamental a la cultura, la societat, la política i la identitat europees.

Els criteris d'avaluació de la matèria permeten avaluar el grau d'adquisició de les competències específiques per part de l'alumne, per la qual cosa s'hi presenten vinculats. D'acord amb la seva formulació competencial, es plantegen enunciant el procés o capacitat que l'alumne ha d'adquirir i el context o manera d'aplicació i ús. L'anivellament dels criteris d'avaluació s'ha desenvolupat tenint en compte l'adquisició de les competències de manera progressiva durant els dos cursos. En aquest sentit, els processos d'autoavaluació i coavaluació preveuen l'ús d'eines de reflexió sobre el propi aprenentatge com el portafolis lingüístic, l'entorn personal d'aprenentatge, el diari de lectura o el treball de recerca.

Els sabers bàsics es distribueixen en els dos cursos permetent una graduació i seqüenciació flexible segons els diferents contextos d'aprenentatge, i estan organitzats en cinc blocs. El primer, «El text: comprensió i traducció», se centra en l'aprenentatge de la llengua hel·lènica com a eina per accedir a fragments i texts de diversa índole a través de la lectura directa i la traducció i comprèn al seu torn dos subblocs: «Unitats lingüístiques de la llengua grega» i «La traducció: tècniques, processos i eines». El segon bloc, «Plurilingüisme», posa l'accent en com l'aprenentatge de la llengua grega, en concret l'estudi i identificació dels ètims grecs, amplia el repertori lèxic de l'alumne perquè adeqüi de manera més precisa els termes a les diferents situacions comunicatives. El tercer bloc, «Educació literària», integra tots els sabers implicats en la comprensió i interpretació de texts literaris grecs, contribuint a la identificació i descripció d'universals formals i temàtics inspirats en models literaris clàssics mitjançant un enfocament intertextual. El quart bloc, «L'antiga Grècia», comprèn les estratègies i els coneixements necessaris per al desenvolupament d'un esperit crític i humanista, fomentant la reflexió sobre les semblances i diferències entre passat i present. El cinquè i últim bloc, «Llegat i patrimoni», recull els coneixements, destreses i actituds que permeten l'aproximació a l'herència material i immaterial de la civilització grega reconeixent i apreciament el seu valor com a font d'inspiració, com a testimoni de la història i com una de les principals arrels de la cultura europea.

D'acord amb el caràcter competencial d'aquest currículum, es recomana la creació de tasques interdisciplinàries, contextualitzades, significatives i rellevants, i el desenvolupament de situacions d'aprenentatge des d'un tractament integrat de les llengües on es consideri l'alumne com a agent social progressivament autònom i gradualment responsable del procés d'aprenentatge propi, tenint en compte els seus repertoris i interessos, com també les seves circumstàncies específiques, la qual cosa permet combinar diferents metodologies. L'ensenyament de la llengua, la cultura i la civilització gregues ofereix oportunitats significatives de treball interdisciplinari que permeten combinar i activar els sabers bàsics de diferents matèries, contribuint d'aquesta manera al fet que l'alumne percebi la importància de conèixer el llegat clàssic per enriquir el seu judici crític i estètic, la seva percepció de si mateix i del món que l'envolta. En aquest sentit i de manera destacada, la coincidència de l'estudi del grec amb el de la llengua i la cultura llatines afavoreix un tractament coordinat d'ambdues.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Traduir i comprendre texts grecs de dificultat creixent i justificar la seva traducció, identificant i analitzant els aspectes bàsics de la llengua grega i les seves unitats lingüístiques i reflexionant-hi mitjançant la comparació amb les llengües d'ensenyament i amb altres llengües del repertori individual de l'alumne, per realitzar una lectura comprensiva, directa i eficaç i una interpretació raonada del seu contingut.
La traducció constitueix el nucli del procés d'aprenentatge de les llengües clàssiques. A aquest efecte, es proposa una progressió en l'aprenentatge per conduir a l'alumne cap al coneixement essencial de la morfologia, la sintaxi i el lèxic de la llengua grega. A partir dels coneixements adquirits, l'alumne tradueix, de manera progressivament autònoma, texts de dificultat adequada i gradual des del grec a les llengües d'ensenyament amb atenció a la correcció ortogràfica i estilística. La traducció afavoreix la reflexió sobre la llengua, el maneig de termes metalingüístics i l'ampliació del repertori lèxic de l'alumne. Complementari a la traducció com a mitjà de reflexió sobre la llengua és el procés de traducció inversa o retroversió. Dos són els enfocaments proposats per al desenvolupament d'aquesta competència específica. En primer lloc, la traducció com a procés que contribueix a activar els sabers bàsics de caràcter lingüístic com a eina i no com a fi, reforçant les estratègies d'anàlisi i identificació d'unitats lingüístiques de la llengua grega, complementant-les amb la comparació amb llengües conegudes quan aquesta sigui possible. En segon lloc, la traducció com a mètode que afavoreix el desenvolupament de la constància, la capacitat de reflexió i l'interès pel propi treball i la seva revisió, apreciament el seu valor per a la transmissió de coneixements entre diferents cultures i èpoques. Cal, a més, que l'alumne aprengui a desenvolupar habilitats d'explicació i justificació de la traducció elaborada, atenent tant els mecanismes i estructures lingüístiques de les llengües d'origen i destinació com a referències intratextuals i intertextuals que resultin essencials per conèixer el context i el sentit del text. La mediació docent resulta aquí imprescindible, com també una guia en l'ús de recursos i fonts bibliogràfiques d'utilitat. Tot això amb la finalitat última de promoure l'exercici de reflexió sobre la llengua que es troba en la base de l'art i la tècnica de la traducció. Així mateix, amb la pràctica progressiva de la lectura directa, necessària i inherent als processos de traducció, l'alumnat desenvolupa estratègies d'assimilació i adquisició, tant de les estructures gramaticals, com del vocabulari grec de freqüència i aconsegueix millorar la comprensió dels texts grecs, base de la nostra civilització. Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors del Perfil de sortida: CCL1, CCL2, CP2, STEM1, STEM2.
CE 2 Distingir els ètims i formants grecs presents en el lèxic d'ús quotidià, identificant els canvis semàntics que hagin tingut lloc i establint una comparació amb les llengües d'ensenyament i altres llengües del repertori individual de l'alumne, per deduir el significat etimològic del lèxic conegut i els significats de lèxic nou o especialitzat.
L'ensenyament de la llengua grega des d'un enfocament plurilingüe permet a l'alumne activar el seu repertori lingüístic individual, relacionant les llengües que el componen i identificant-hi arrels, prefixos i sufixos grecs, i reflexionant sobre els possibles canvis morfològics o semàntics que hagin tingut lloc al llarg del temps. L'enfocament plurilingüe i comunicatiu afavoreix el desenvolupament de les destreses necessàries per a la millora de l'aprenentatge de llengües noves i permet tenir en compte els diferents nivells de coneixements lingüístics de l'alumne, com també els seus diferents repertoris lèxics individuals. Així mateix, afavoreix un aprenentatge interconnectat de les llengües, reconeixent el caràcter del grec com a llengua present en gran part del lèxic de diferents llengües modernes, amb l'objectiu d'apreciar la varietat de perfils lingüístics, i contribuint a la identificació, valoració i respecte de la diversitat lingüística, dialectal i cultural per construir una cultura compartida. L'estudi del lèxic de la llengua grega ajuda a millorar la comprensió lectora i l'expressió oral i escrita, com també a consolidar i a ampliar el repertori de l'alumne en les llengües que el conformen oferint la possibilitat d'identificar i definir el significat etimològic d'un terme, i d'inferir significats de termes nous o especialitzats, tant de l'àmbit humanístic com del científic i tecnològic. Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors del Perfil de sortida: CP2, CP3, STEM1, CPSAA5.
CE 3 Llegir, interpretar i comentar texts grecs de diferents gèneres i èpoques, assumint el procés creatiu

com a complex i inseparable del context històric, social i polític i de les seves influències artístiques, per identificar la seva genealogia i valorar la seva aportació a la literatura europea.
La lectura, la interpretació i el comentari de texts grecs pertanyents a diferents gèneres i èpoques constitueix un dels pilars de la matèria de Grec en l'etapa de batxillerat i és imprescindible perquè l'alumne prengui consciència de la importància de l'ús de les fonts primàries en l'obtenció d'informació. La comprensió i interpretació d'aquests texts necessita d'un context històric, cívic, polític, social, lingüístic i cultural que ha de ser producte de l'aprenentatge. El treball amb texts originals, en edició bilingüe o traduïts, complets o a través de fragments seleccionats, permet parlar esment a conceptes i termes bàsics en grec que impliquen un coneixement lèxic i cultural, amb la finalitat de contribuir a una lectura crítica i d'identificar els factors que determinen el seu valor per a la civilització occidental. A més, el treball amb texts bilingües afavoreix la integració de sabers de caràcter lingüístic i no lingüístic, oferint la possibilitat de comparar diferents traduccions i diferents enfocaments interpretatius, discutint les seves respectives fortaleeses i febleses. La lectura de texts grecs suposa generalment accedir a texts que no estan relacionats amb l'experiència de l'alumne, aquest motiu fa que sigui necessària l'adquisició d'eines d'interpretació que afavoreixin l'autonomia progressiva en relació amb la pròpia lectura i a l'emissió de judicis crítics de valor. La interpretació de texts grecs comporta la comprensió i el reconeixement del seu caràcter fundacional de la civilització occidental, assumint l'aproximació als texts com un procés dinàmic que té en compte des del coneixement sobre el context i el tema, fins al desenvolupament d'estratègies d'anàlisi, reflexió i creació per donar sentit a la pròpia experiència, comprendre el món i la condició humana i desenvolupar la sensibilitat estètica. El coneixement de les creacions literàries i artístiques i dels fets històrics i llegendaris de l'Antiguitat clàssica, com també la creació de texts amb intencionalitat estètica prenent aquests com a font d'inspiració, a través de diferents suports i amb ajuda d'altres llenguatges artístics, audiovisuals o digitals, contribueix a fer més intel·ligibles les obres, identificant i valorant la seva pervivència en el nostre patrimoni cultural i els seus processos d'adaptació a les diferents cultures i moviments literaris, culturals i artístics que han pres les seves referències de models antics. La mediació docent en l'establiment de la genealogia dels texts a través d'un enfocament intertextual permet constatar la presència d'universals formals i temàtics al llarg de les èpoques, alhora que afavoreix la creació autònoma d'itineraris lectors que augmentin progressivament la seva complexitat, qualitat i diversitat al llarg de la vida. Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors del Perfil de sortida: CCL4, CCEC1, CCEC2.
CE 4 Analitzar les característiques de la civilització grega en l'àmbit personal, religiós i sociopolític, adquirint coneixements sobre el món hel·lè i comparant críticament el present i el passat, per valorar les aportacions del món clàssic grec al nostre entorn com a base d'una ciutadania democràtica i compromesa.
L'anàlisi de les característiques de la civilització hel·lènica i la seva aportació a la identitat europea suposa rebre informació expressada a través de fonts gregues i contrastar-la, activant les estratègies adequades per poder reflexionar sobre el llegat d'aquestes característiques i la seva presència en la nostra societat. Aquesta competència específica es vertebrava entorn de tres àmbits: el personal, que inclou aspectes com ara els vincles familiars i les característiques de les diferents etapes de la vida de les persones en el món grec antic o el comportament de vencedors i vençuts en una guerra; el religiós, que comprèn, entre altres aspectes, el concepte antic d'allò sagrat i la relació de l'individu amb les divinitats i els ritus; i el sociopolític, que atén tant la relació de l'individu amb la πόλις i les seves institucions com a les diferents formes d'organització social en funció de les diferents formes de govern. L'anàlisi crítica de la relació entre passat i present requereix de la investigació i de la recerca guiada d'informació, en grup o de manera individual, en fonts tant analògiques com digitals, amb l'objectiu de reflexionar, des d'una perspectiva humanista, tant sobre les constants com sobre les variables culturals al llarg del temps. Els processos d'anàlisi crítica requereixen contexts de reflexió i comunicació dialògics, respectuosos amb l'herència de l'Antiguitat clàssica i amb les diferències culturals que tenen el seu origen en ella i orientats a la consolidació d'una ciutadania democràtica i compromesa amb el món que l'envolta, per la qual cosa suposa una excel·lent oportunitat per posar en marxa tècniques i estratègies de debat i d'exposició oral a l'aula, d'acord amb la tradició clàssica de l'oratoria. Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors del Perfil de sortida: CCL3, CP3, CD1, CPSAA3.1, CC1.

CE 5 Valorar críticament el patrimoni històric, arqueològic, artístic i cultural heretat de la civilització grega, promovent la seva sostenibilitat i reconeixent-lo com a producte de la creació humana i com a testimoni de la història, per explicar el llegat material i immaterial grec com a transmissor de coneixement i font d'inspiració de creacions modernes i contemporànies.
El patrimoni cultural, tal com assenyala la UNESCO, és alhora un producte i un procés que subministra a les societats un cabal de recursos que s'hereten del passat, es creen en el present i es transmeten a les generacions futures. És, a més, com succeeix amb la mitologia clàssica, font d'inspiració per a la creativitat i la innovació, i genera productes culturals contemporanis i futurs, per la qual cosa conèixer-ho i identificar-ho afavoreix la seva comprensió i la de la seva evolució i la seva relació al llarg del temps.
El llegat de la civilització hel·lènica, tant material com immaterial (mites i llegendes, restes arqueològiques, representacions teatrals, usos socials, sistemes de pensament filosòfic, maneres d'organització política, etc.), constitueix una herència excepcional, la sostenibilitat de la qual implica trobar el just equilibri entre treure profit del patrimoni cultural en el present i preservar la seva riquesa per a les generacions futures. En aquest sentit, la preservació del patrimoni cultural grec requereix el compromís d'una ciutadania interessada a conservar el seu valor com a memòria col·lectiva del passat i a revisar i actualitzar les seves funcions socials i culturals, per ser capaces de relacionar-lo amb els problemes actuals i mantenir el seu sentit, el seu significat i el seu funcionament en el futur. La investigació sobre la pervivència de l'herència del món grec, com també dels processos de preservació, conservació i restauració, implica l'ús de recursos, tant analògics com digitals, per accedir a espais de documentació com biblioteques, museus o excavacions.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors del Perfil de sortida: CCL3, CD2, CC1, CC4, CE1, CCEC1, CCEC2.

Grec I

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Traduir i comprendre texts grecs de dificultat creixent i justificar la seva traducció, identificant i analitzant els aspectes bàsics de la llengua grega i les seves unitats lingüístiques i reflexionant-hi mitjançant la comparació amb les llengües d'ensenyament i amb altres llengües del repertori individual de l'alumne, per realitzar una lectura comprensiva, directa i eficaç i una interpretació raonada del seu contingut.
CA 1.1 Realitzar traduccions directes o inverses de texts o fragments adaptats o originals, de dificultat adequada i progressiva, amb correcció ortogràfica i expressiva, identificant i analitzant unitats lingüístiques regulars de la llengua i apreciament variants i coincidències amb altres llengües conegudes.
Realitzar traduccions de texts grecs, de dificultat adequada i progressiva, a les llengües d'ensenyament i/o elaborar texts en grec, o bé traduïts o bé creant-los <i>ex novo</i> .
Realitzar traduccions amb correcció ortogràfica i expressiva.
Identificar i analitzar les unitats lingüístiques regulars de la llengua grega.
Apreciar les variants i les coincidències amb altres llengües conegudes.
CA 1.2 Seleccionar de manera progressivament autònoma el significat apropiat de paraules polisèmiques i justificar la decisió, tenint en compte la informació cotextual o contextual i utilitzant eines de suport al procés de traducció en diferents suports, com ara llistes de vocabulari, glossaris, diccionaris, mapes o atles, correctors ortogràfics, gramàtiques i llibres d'estil.
Seleccionar el significat apropiat de les paraules polisèmiques i justificar-ne l'ús.
Tenir en compte la informació cotextual o contextual per a la traducció.
Utilitzar diverses eines de suport: llistes de vocabulari, glossaris, diccionaris, mapes o atles, correctors ortogràfics, gramàtiques, llibres d'estil o altres.
CA 1.3 Revisar i esmenar de manera progressivament autònoma les pròpies traduccions i les dels companys i companyes, realitzant propostes de millora i argumentant els canvis amb terminologia especialitzada a partir de la reflexió lingüística.
Reflexionar sobre les pròpies traduccions i les dels companys per realitzar-ne propostes de millora.

Esmenar les traduccions argumentant els canvis amb terminologia especialitzada.
CA 1.4 Realitzar la lectura directa de texts grecs senzills identificant les unitats lingüístiques bàsiques de la llengua grega, comparant-les amb les de llengües del repertori lingüístic propi i assimilant els aspectes morfològics, sintàctics i lèxics elementals del grec.
Llegir i comprendre texts grecs de dificultat adequada.
Identificar les unitats lingüístiques més freqüents de la llengua grega.
Analitzar els aspectes morfològics, sintàctics i lèxics de les unitats lingüístiques més freqüents de la llengua grega.
Comparar les unitats lingüístiques més freqüents de la llengua grega amb les del repertori lingüístic propi.
CA 1.5 Registrar els progressos i dificultats d'aprenentatge de la llengua grega, seleccionant les estratègies més adequades i eficaces per superar aquestes dificultats i consolidar el seu aprenentatge, realitzant activitats de planificació del propi aprenentatge, autoavaluació i coavaluació, com les proposades en el Portafolis Europeu de les Llengües (PEL) o en un diari d'aprenentatge, fent-los explícits i compartint-los.
Registrar els progressos i les dificultats d'aprenentatge de la llengua grega, inspirant-se en les activitats proposades en el PEL o a través d'un diari d'aprenentatge.
Seleccionar les estratègies més adequades i eficaces per superar les dificultats d'aprenentatge i consolidar l'aprenentatge.
Evidenciar i compartir els progressos, les dificultats i les estratègies d'aprenentatge, mitjançant activitats de planificació del propi aprenentatge, activitats d'autoavaluació i/o coavaluació.

CE 2 Distingir els ètims i formants grecs presents en el lèxic d'ús quotidià, identificant els canvis semàntics que hagin tingut lloc i establint una comparació amb les llengües d'ensenyament i altres llengües del repertori individual de l'alumne, per deduir el significat etimològic del lèxic conegut i els significats de lèxic nou o especialitzat.
CA 2.1 Deduir el significat etimològic d'un terme d'ús comú i inferir el significat de termes de nova aparició o procedents de lèxic especialitzat aplicant, de manera guiada, estratègies de reconeixement d'ètims i formants grecs atesos els canvis fonètics, morfològics o semàntics que hagin tingut lloc.
Deduir el significat etimològic d'una paraula d'ús comú, analitzant el seu origen grec i els canvis fonètics, morfològics o semàntics que hagi experimentat.
Inferir el significat de paraules noves o procedents d'un lèxic especialitzat reconeixent arrels, prefixos o sufixos grecs.
Aplicar de manera guiada les estratègies de reconeixement dels formants grecs que han sofert canvis.
CA 2.2 Explicar, de manera guiada, la relació del grec amb les llengües modernes, analitzant els elements lingüístics comuns d'origen grec i utilitzant estratègies i coneixements de les llengües i llenguatges que conformen el repertori propi.
Explicar de manera guiada la relació del grec amb les llengües modernes per identificar connexions entre elles i el grec.
Reconèixer i utilitzar paraules gregues i hel·lenismes d'ús actual que demostrin la vigència del grec.
CA 2.3 Identificar prejudicis i estereotips lingüístics adoptant una actitud de respecte i valoració de la diversitat com a riquesa cultural, lingüística i dialectal, a partir de criteris donats.
Reconèixer prejudicis i estereotips lingüístics i valorar la diversitat cultural, lingüística i dialectal.
Reflexionar críticament sobre com els prejudicis poden influir en la percepció de les llengües i la cultura, mostrant una actitud més inclusiva i oberta.

CE 3 Llegir, interpretar i comentar texts grecs de diferents gèneres i èpoques, assumint el procés creatiu com a complex i inseparable del context històric, social i polític i de les seves influències artístiques, per identificar la seva genealogia i valorar la seva aportació a la literatura europea.
CA 3.1 Interpretar i comentar de forma guiada texts i fragments literaris grecs de diversa índole de creixent complexitat, aplicant estratègies d'anàlisi i reflexió que impliquin mobilitzar la pròpia experiència, comprendre el món i la condició humana i desenvolupar la sensibilitat estètica i l'hàbit lector.
Interpretar i comentar texts o fragments representatius dels diferents gèneres literaris grecs i relacionar-los amb el seu context històric i social.

Aplicar estratègies d'anàlisi i reflexió que impliquin mobilitzar la pròpia experiència, comprendre el món i la condició humana i desenvolupar la sensibilitat estètica i l'hàbit lector.
CA 3.2 Analitzar i explicar els gèneres, temes, tòpics i valors ètics o estètics d'obres o fragments literaris grecs comparant-los amb obres o fragments literaris posteriors, des d'un enfocament intertextual guiat.
Distingir el gènere literari d'una obra o fragment literari grec.
Explicar les característiques del gènere del text, analitzant-ne els temes, tòpics, valors ètics o estètics.
Evidenciar la influència de la literatura grega en la literatura occidental, comparant de forma guiada obres o fragments literaris grecs amb produccions literàries posteriors.
CA 3.3 Identificar i definir, de manera guiada, paraules gregues que designen conceptes fonamentals per a l'estudi i comprensió de la civilització hel·lènica i l'aprenentatge de la qual combina coneixements lèxics i culturals, com ara ἀρχή, δῆμος, μῦθος, λόγος, en texts de diferents formats.
Identificar en texts de diferents formats paraules gregues que designen conceptes fonamentals per a la civilització grega com ἀρχή, δῆμος, μῦθος, λόγος.
Definir aquests termes segons el seu significat cultural i històric.
CA 3.4 Crear texts individuals o col·lectius amb intenció literària i consciència d'estil, en diferents suports i amb ajuda d'altres llenguatges artístics i audiovisuals, a partir de la lectura d'obres o fragments significatius en els quals s'hagi partit de la civilització i cultura gregues com a font d'inspiració.
Crear texts originals amb intenció literària, inspirats en obres o fragments literaris grecs o en conceptes de la civilització i la cultura gregues.
Usar diferents suports i llenguatges artístics i audiovisuals.

CE 4 Analitzar les característiques de la civilització grega en l'àmbit personal, religiós i sociopolític, adquirint coneixements sobre el món hel·lè i comparant críticament el present i el passat, per valorar les aportacions del món clàssic grec al nostre entorn com a base d'una ciutadania democràtica i compromesa.
CA 4.1 Explicar, a partir de criteris donats, els processos històrics i polítics, les institucions, les maneres de vida i els costums de la societat hel·lena, comparant-los amb els de les societats actuals, valorant les adaptacions i canvis experimentats a la llum de l'evolució de les societats i els drets humans, i afavorint el desenvolupament d'una cultura compartida i una ciutadania compromesa amb la memòria col·lectiva i els valors democràtics.
Distingir les principals etapes en què es divideix la història de Grècia i explicar-ne les principals característiques.
Explicar els principals esdeveniments històrics i llegendaris i les formes d'organització política i social de Grècia situant-los en el període històric en què s'esdevenen.
Relacionar els sistemes d'organització política i social grecs amb els actuals valorant-ne amb esperit crític les aportacions que Grècia hi ha fet.
Explicar els costums quotidians i els aspectes urbanístics, artístics i religiosos dels grecs tenint en compte aspectes fonamentals com el paper de la dona, l'esclavitud o l'educació.
CA 4.2 Debatre sobre la importància, evolució, assimilació o qüestionament de diferents aspectes del llegat grec en la nostra societat, utilitzant estratègies retòriques i oratòries de manera guiada, mediant entre postures quan sigui necessari, seleccionant i contrastant informació i experiències vertaderes i mostrant interès, respecte i empatia per altres opinions i argumentacions.
Participar de manera activa, adequada, correcta i respectuosa en debats en què es tracti la importància, l'assimilació o el qüestionament de diversos aspectes del llegat grec en la nostra societat, aportant arguments contrastats i verços.
Cercar i organitzar informació i materials per elaborar i fonamentar les argumentacions.
Elaborar un discurs estructurat respectant-ne les parts: introducció, exposició, argumentació i conclusió.
CA 4.3 Elaborar treballs de recerca de manera progressivament autònoma en diferents suports sobre aspectes del llegat de la civilització grega en l'àmbit personal, religiós i sociopolític localitzant, seleccionant, contrastant i reelaborant informació procedent de diferents fonts, calibrant la seva fiabilitat i pertinència i respectant els principis de rigor i propietat intel·lectual.
Elaborar treballs de recerca sobre aspectes de la civilització grega en l'àmbit personal, religiós i sociopolític cercant i seleccionant la informació de diferents fonts.

Reelaborar la informació obtinguda contrastant-la i valorant la seva fiabilitat, respectant la rigorositat i la propietat intel·lectual.
Utilitzar diferents suports i eines digitals per realitzar treballs d'investigació sobre aspectes de la civilització grega.
Respectar l'estructura pròpia d'un treball de recerca elaborant texts adequats al seu propòsit comunicatiu, amb correcció ortogràfica i gramatical, coherents, amb idees ben relacionades i bona presentació i emprant correctament el lèxic i el vocabulari específic.

CE 5 Valorar críticament el patrimoni històric, arqueològic, artístic i cultural heretat de la civilització grega, promovent la seva sostenibilitat i reconeixent-lo com a producte de la creació humana i com a testimoni de la història, per explicar el llegat material i immaterial grec com a transmissor de coneixement i font d'inspiració de creacions modernes i contemporànies.
CA 5.1 Identificar i explicar el llegat material i immaterial de la civilització grega com a font d'inspiració, analitzant produccions culturals i artístiques posteriors a partir de criteris donats.
Identificar i explicar el llegat material i immaterial de la civilització grega.
Analitzar les produccions culturals i artístiques posteriors i reconèixer-hi la tradició clàssica.
CA 5.2 Investigar, de manera guiada, el patrimoni històric, arqueològic, artístic i cultural heretat de la civilització grega, actuant de manera adequada, empàtica i respectuosa i interessant-se pels processos de preservació i per aquelles actituds cíviues que assegurin la seva sostenibilitat.
Investigar el patrimoni històric, arqueològic, artístic i cultural heretat de la civilització grega.
Explicar els processos de construcció, preservació, conservació i restauració del patrimoni.
Respectar el patrimoni, interessar-s'hi i actuar de manera crítica per tal d'assegurar la seva conservació i sostenibilitat.
CA 5.3 Explorar el llegat grec a l'entorn de l'alumne a partir de criteris donats, aplicant els coneixements adquirits i reflexionant sobre les implicacions dels seus diferents usos, donant exemples de la pervivència de l'Antiguitat clàssica en la seva vida quotidiana i presentant els resultats a través de diferents suports.
Explorar el llegat grec als entorns de l'alumnat, especialment a les Illes Balears.
Explicar la pervivència de l'Antiguitat clàssica en la seva vida quotidiana en diferents suports i llenguatges artístics i audiovisuals.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. EL TEXT: COMPRENSIÓ I TRADUCCIÓ
Unitats lingüístiques de la llengua grega
Alfabet, pronunciació i accentuació de la llengua grega clàssica.
Classes de paraules. Funcions i sintaxi dels casos.
Concepte de llengua flexiva: flexió nominal i pronominal (sistema casual i declinacions) i flexió verbal (el sistema de conjugacions).
Sintaxi oracional: funcions i sintaxi dels casos.
Estructures oracionals. La concordança i l'ordre de paraules en oracions simples i oracions compostes.
Formes nominals del verb.
La traducció: tècniques, processos i eines
L'anàlisi morfosintàctica com a eina de traducció.
Estratègies de traducció: formulació d'expectatives a partir de l'entorn textual (títol, obra...) i del propi text (campos temàtics, famílies de paraules, etc.), com també a partir del context; coneixement del tema; descripció de l'estructura i gènere; peculiaritats lingüístiques dels texts traduïts (discurs directe/indirecte, ús de temps verbals, gèneres verbals, pregunta retòrica, etc.); errors freqüents de traducció i tècniques per evitar-los.

Eines de traducció: glossaris, diccionaris, atles o correctors ortogràfics en suport analògic o digital, etc.
Lectura comparada de diferents traduccions i comentari de texts bilingües a partir de terminologia metalingüística.
Recursos estilístics freqüents i la seva relació amb el contingut del text.
Estratègies bàsiques de retroversió de texts breus.
La traducció com a instrument que afavoreix el raonament lògic, la constància, la memòria, la resolució de problemes i la capacitat d'anàlisi i síntesi.
Acceptació de l'error com a part del procés d'aprenentatge i actitud positiva de superació.
Estratègies i eines, analògiques i digitals, individuals i cooperatives, per a l'autoavaluació, la coavaluació i l'autocorrecció.

B. PLURILINGÜISME
Sistemes d'escriptura al llarg de la història.
L'alfabet grec: la seva història i influència posterior. Regles de transcripció de l'alfabet grec a les llengües d'ensenyament.
De l'indoeuropeu al grec. Etapes de la llengua grega. Lèxic: procediments bàsics de composició i derivació en la formació de paraules gregues; lexemes, sufixos i prefixos d'origen grec en el lèxic d'ús comú i en l'específic de les ciències i la tècnica; significat i definició de paraules d'ús comú en les llengües d'ensenyament a partir dels seus ètims grecs; influència del grec en l'evolució de les llengües d'ensenyament i de la resta de llengües que conformen el repertori lingüístic individual de l'alumne; tècniques bàsiques per a l'elaboració de famílies lèxiques i d'un vocabulari bàsic grec de freqüència.
Interès per conèixer el significat etimològic de les paraules i la importància de l'ús adequat del vocabulari com a instrument bàsic en la comunicació.
Respecte per totes les llengües i acceptació de les diferències culturals de les persones que les parlen.
Eines analògiques i digitals per a l'aprenentatge, la comunicació i el desenvolupament de projectes amb altres parlants o estudiants de grec.
Expressions i lèxic específic bàsic per reflexionar i debatre sobre la comunicació, la llengua, l'aprenentatge i les eines de comunicació i aprenentatge (metallenguatge).

C. EDUCACIÓ LITERÀRIA
L'èpica i el teatre grecs i els seus principals autors i obres com a eines de transmissió del món clàssic al llarg de la història.
Tècniques per al comentari i anàlisi lingüística i literària dels texts literaris grecs: tema, resum, característiques del gènere, tòpics literaris, <i>realia</i> ...
Influència de la literatura grega en la producció cultural europea: la <i>imitatio</i> i l' <i>aemulatio</i> . Analogies i diferències.
Reconeixement de la qualitat literària d'un text.
Interès cap a la literatura com a font de plaer i de coneixement del món.
Respecte per la propietat intel·lectual i drets d'autor sobre les fonts consultades i continguts utilitzats: eines per al tractament de dades bibliogràfiques i recursos per evitar el plagi.

D. L'ANTIGA GRÈCIA
El poble grec i el seu marc geogràfic: Grècia insular, Grècia peninsular, Grècia continental. El paper de la geografia en la història de Grècia.
El procés d'expansió de Grècia colonial: Grècia asiàtica i la Magna Grècia.
Grans etapes i fites històriques de la civilització grega.
Llegendes i episodis fonamentals de la història de Grècia; els seus protagonistes i la seva importància per a Europa.
Història i organització política i social de Grècia com a part essencial de la història i cultura de la societat actual: Atenes i Esparta.
Mitologia i religió en l'antiga Grècia: santuaris, rituals i jocs. La seva pervivència en l'actualitat.

Vida quotidiana a l'antiga Grècia. El paper de la dona.
Influències de la cultura grega en la civilització romana: <i>Graecia capta ferum victorem cepit</i> .
L'aportació de Grècia a la cultura i al pensament de la societat occidental
Relació de Grècia amb cultures estrangeres: Pèrsia, Fenícia i Roma.

E. LLEGAT I PATRIMONI

Conceptes de llegat, herència i patrimoni.

La transmissió textual grega com a patrimoni cultural i font de coneixement a través de diferents cultures i èpoques. Suports d'escriptura: tipus i preservació.

La mitologia clàssica i la seva pervivència en manifestacions literàries i artístiques.

Obres públiques i urbanisme: construcció, conservació, preservació i restauració.

Les representacions i festivals teatrals, la seva evolució i pervivència en l'actualitat.

Les competicions atlètiques i la seva pervivència en l'actualitat.

Les institucions polítiques gregues, la seva influència i pervivència en el sistema polític actual.

Tècniques bàsiques de debat i d'exposició oral.

L'educació en l'antiga Grècia: els models educatius d'Atenes i Esparta i la seva comparació amb els sistemes actuals.

Principals obres artístiques de l'Antiguitat grega.

Principals llocs arqueològics, museus o festivals relacionats amb l'Antiguitat clàssica.

Grec II

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Traduir i comprendre texts grecs de dificultat creixent i justificar la seva traducció, identificant i analitzant els aspectes bàsics de la llengua grega i les seves unitats lingüístiques i reflexionant-hi mitjançant la comparació amb les llengües d'ensenyament i amb altres llengües del repertori individual de l'alumne, per realitzar una lectura comprensiva, directa i eficaç i una interpretació raonada del seu contingut.
CA 1.1 Realitzar traduccions directes o inverses de texts o fragments de dificultat adequada i progressiva, amb correcció ortogràfica i expressiva, identificant i analitzant unitats lingüístiques regulars de la llengua, i apreciament variants i coincidències amb altres llengües conegudes.
Realitzar traduccions de texts grecs, de dificultat adequada i progressiva, a les llengües de l'ensenyament i/o elaborar texts en grec, o bé traduïts o bé creant-los <i>ex novo</i> .
Realitzar traduccions amb correcció ortogràfica i expressiva.
Identificar i analitzar les unitats lingüístiques regulars de la llengua.
Apreciar les variants i les coincidències amb altres llengües conegudes.
CA 1.2 Seleccionar el significat apropiat de paraules polisèmiques i justificar la decisió, tenint en compte la informació cotextual o contextual i utilitzant eines de suport al procés de traducció en diferents suports, com ara llistes de vocabulari, lèxics de freqüència, glossaris, diccionaris, mapes o atles, correctors ortogràfics, gramàtiques i llibres d'estil.
Seleccionar el significat apropiat de les paraules polisèmiques i justificar-ne l'ús.
Tenir en compte la informació cotextual o contextual per a la traducció.
Utilitzar diverses eines de suport: llistes de vocabulari, glossaris, diccionaris, mapes o atles, correctors ortogràfics, gramàtiques, llibres d'estil o altres.
CA 1.3 Revisar i esmenar les pròpies traduccions i les dels companys i companyes, realitzant propostes de millora i argumentant els canvis amb terminologia especialitzada a partir de la reflexió lingüística.
Reflexionar sobre les pròpies traduccions i les dels companys per realitzar-ne propostes de millora.

Esmenar les traduccions argumentant els canvis amb terminologia especialitzada.
CA 1.4 Realitzar la lectura directa de texts grecs de dificultat adequada identificant les unitats lingüístiques més freqüents de la llengua grega, comparant-les amb les de les llengües del repertori lingüístic propi i assimilant els aspectes morfològics, sintàctics i lèxics del grec.
Llegir i comprendre texts grecs de dificultat adequada.
Identificar les unitats lingüístiques més freqüents de la llengua grega.
Analitzar els aspectes morfològics, sintàctics i lèxics de les unitats lingüístiques més freqüents de la llengua grega.
Comparar les unitats lingüístiques més freqüents de la llengua grega amb les del repertori lingüístic propi.
CA 1.5 Registrar els progressos i dificultats d'aprenentatge de la llengua grega, seleccionant les estratègies més adequades i eficaces per superar aquestes dificultats i consolidar el seu aprenentatge, realitzant activitats de planificació del propi aprenentatge, autoavaluació i coavaluació, com les proposades en el Portafolis Europeu de les Llengües (PEL) o en un diari d'aprenentatge, fent-los explícits i compartint-los.
Registrar els progressos i les dificultats d'aprenentatge de la llengua grega, inspirant-se en les activitats proposades en el PEL o a través d'un diari d'aprenentatge.
Seleccionar les estratègies més adequades i eficaces per superar les dificultats d'aprenentatge i consolidar l'aprenentatge.
Evidenciar i compartir els progressos, les dificultats i les estratègies d'aprenentatge, mitjançant activitats de planificació del propi aprenentatge, activitats d'autoavaluació i/o coavaluació.

CE 2.2 Distingir els ètims i formants grecs presents en el lèxic d'ús quotidià, identificant els canvis semàntics que hagin tingut lloc i establint una comparació amb les llengües d'ensenyament i altres llengües del repertori individual de l'alumne, per deduir el significat etimològic del lèxic conegut i els significats de lèxic nou o especialitzat.
CA 2.1 Deduir el significat etimològic d'un terme d'ús comú i inferir el significat de termes de nova aparició o procedents de lèxic especialitzat aplicant estratègies de reconeixement d'ètims i formants grecs atenent els canvis fonètics, morfològics o semàntics que hagin tingut lloc.
Deduir el significat etimològic d'una paraula d'ús comú, analitzant el seu origen grec i els canvis fonètics, morfològics o semàntics experimentats.
Inferir el significat de paraules noves o procedents d'un lèxic especialitzat reconeixent arrels, prefixos o sufixos grecs.
Aplicar les estratègies de reconeixement dels formants grecs que han sofert canvis.
CA 2.2 Explicar la relació del grec amb les llengües modernes, analitzant els elements lingüístics comuns d'origen grec i utilitzant amb iniciativa estratègies i coneixements de les llengües i llenguatges que conformen el repertori propi.
Explicar de manera guiada la relació del grec amb les llengües modernes per identificar connexions entre elles i el grec.
Reconèixer i utilitzar paraules gregues i hel·lenismes d'ús actual que demostrin la vigència del grec.
CA 2.3 Analitzar críticament prejudicis i estereotips lingüístics adoptant una actitud de respecte i valoració de la diversitat com a riquesa cultural, lingüística i dialectal.
Identificar prejudicis i estereotips lingüístics i valorar la diversitat cultural, lingüística i dialectal.
Reflexionar críticament sobre com els prejudicis poden influir en la percepció de les llengües i la cultura, mostrant una actitud més inclusiva i oberta.

CE 3 Llegir, interpretar i comentar texts grecs de diferents gèneres i èpoques, assumint el procés creatiu com a complex i inseparable del context històric, social i polític i de les seves influències artístiques, per identificar la seva genealogia i valorar la seva aportació a la literatura europea.
CA 3.1 Interpretar i comentar texts i fragments literaris de diversa índole de creixent complexitat, aplicant estratègies d'anàlisi i reflexió que impliquin mobilitzar la pròpia experiència, comprendre el món i la condició humana i desenvolupar la sensibilitat estètica i l'hàbit lector.
Interpretar i comentar texts o fragments representatius dels diferents gèneres literaris grecs i relacionar-los amb el seu context històric i social.
Aplicar estratègies d'anàlisi i reflexió que impliquin mobilitzar la pròpia experiència, comprendre el món i la condició humana i desenvolupar la sensibilitat estètica i l'hàbit lector.

CA 3.2 Analitzar i explicar els gèneres, temes, tòpics i valors ètics o estètics d'obres o fragments literaris grecs comparant-los amb obres o fragments literaris posteriors, des d'un enfocament intertextual.
Distingir el gènere literari d'una obra o fragment literari grec.
Explicar les característiques del gènere del text, analitzant-ne els temes, tòpics, valors ètics o estètics.
Evidenciar la influència de la literatura grega en la literatura occidental, comparant obres o fragments literaris grecs amb produccions literàries posteriors.
CA 3.3 Identificar i definir paraules gregues que designen conceptes fonamentals per a l'estudi i comprensió de la civilització hel·lènica i l'aprenentatge de la qual combina coneixements lèxics i culturals, com ara ἀρχή, δῆμος, μῦθος, λόγος, en texts de diferents formats.
Identificar en texts de diferents formats paraules gregues que designen conceptes fonamentals per a la civilització grega (com ἀρχή, δῆμος, μῦθος, λόγος).
Definir aquests termes segons el seu significat cultural i històric.
CA 3.4 Crear texts individuals o col·lectius amb intenció literària i consciència d'estil, en diferents suports i amb ajuda d'altres llenguatges artístics i audiovisuals, a partir de la lectura d'obres o fragments significatius en els quals s'hagi partit de la civilització i cultura gregues com a font d'inspiració.
Crear texts originals amb intenció literària, inspirats en obres o fragments literaris grecs o en conceptes de la civilització i la cultura gregues.
Usar diferents suports i llenguatges artístics i audiovisuals.

CE 4 Analitzar les característiques de la civilització grega en l'àmbit personal, religiós i sociopolític, adquirint coneixements sobre el món hel·lè i comparant críticament el present i el passat, per valorar les aportacions del món clàssic grec al nostre entorn com a base d'una ciutadania democràtica i compromesa.
CA 4.1 Explicar els processos històrics i polítics, les institucions, les maneres de vida i els costums de la societat hel·lènica, comparant-los amb els de les societats actuals, valorant de manera crítica les adaptacions i canvis experimentats a la llum de l'evolució de les societats i els drets humans, i afavorint el desenvolupament d'una cultura compartida i una ciutadania compromesa amb la memòria col·lectiva i els valors democràtics.
Distingir les principals etapes en què es divideix la història de Grècia i explicar-ne les principals característiques.
Explicar els principals esdeveniments històrics i llegendaris i les formes d'organització política i social de Grècia situant-los en el període històric en què s'esdevenen.
Relacionar els sistemes d'organització política i social grecs amb els actuals valorant-ne amb esperit crític les aportacions que Grècia hi ha fet.
Explicar els costums quotidians i els aspectes urbanístics, artístics i religiosos dels grecs tenint en compte aspectes fonamentals com el paper de la dona, l'esclavitud o l'educació.
CA 4.2 Debatre sobre la importància, evolució, assimilació o qüestionament de diferents aspectes del llegat grec en la nostra societat, utilitzant estratègies retòriques i oratòries de manera guiada, mediant entre postures quan sigui necessari, seleccionant i contrastant informació i experiències reals i mostrant interès, respecte i empatia per altres opinions i argumentacions.
Participar de manera activa, adequada, correcta i respectuosa en debats en què es tracti la importància, l'assimilació o el qüestionament de diversos aspectes del llegat grec en la nostra societat, aportant arguments contrastats i verços.
Cercar i organitzar informació i materials per elaborar i fonamentar les argumentacions.
Elaborar un discurs estructurat respectant-ne les parts: introducció, exposició, argumentació i conclusió.
CA 4.3 Elaborar treballs d'investigació en diferents suports sobre aspectes del llegat de la civilització grega en l'àmbit personal, religiós i sociopolític localitzant, seleccionant, contrastant i reelaborant informació procedent de diferents fonts, calibrant la seva fiabilitat i pertinència i respectant els principis de rigor i propietat intel·lectual.
Elaborar treballs de recerca sobre aspectes de la civilització grega en l'àmbit personal, religiós i sociopolític cercant i seleccionant la informació de diferents fonts.
Reelaborar la informació obtinguda contrastant-la i valorant la seva fiabilitat, respectant la rigorositat i la propietat intel·lectual.
Utilitzar diferents suports i eines digitals per realitzar treballs d'investigació sobre aspectes de la civilització

grega.
Respectar l'estructura pròpia d'un treball de recerca elaborant texts adequats al seu propòsit comunicatiu, amb correcció ortogràfica i gramatical, coherents, amb idees ben relacionades i bona presentació i emprant correctament el lèxic i el vocabulari específic.

CE 5 Valorar críticament el patrimoni històric, arqueològic, artístic i cultural heretat de la civilització grega, promovent la seva sostenibilitat i reconeixent-lo com a producte de la creació humana i com a testimoni de la història, per explicar el llegat material i immaterial grec com a transmissor de coneixement i font d'inspiració de creacions modernes i contemporànies.
CA 5.1 Identificar i explicar el llegat material i immaterial de la civilització grega com a font d'inspiració, analitzant produccions culturals i artístiques posteriors.
Identificar i explicar el llegat material i immaterial de la civilització grega.
Analitzar les produccions culturals i artístiques posteriors i reconèixer-hi la tradició clàssica.
CA 5.2 Investigar el patrimoni històric, arqueològic, artístic i cultural heretat de la civilització grega, actuant de manera adequada, empàtica i respectuosa i interessant-se pels processos de preservació i per aquelles actituds cíviqes que assegurin la seva sostenibilitat.
Investigar el patrimoni històric, arqueològic, artístic i cultural heretat de la civilització grega.
Explicar els processos de construcció, preservació, conservació i restauració del patrimoni.
Respectar el patrimoni, interessar-s'hi i actuar de manera crítica per tal d'assegurar la seva conservació i sostenibilitat.
CA 5.3 Explorar el llegat grec a l'entorn de l'alumne, aplicant els coneixements adquirits i reflexionant sobre les implicacions dels seus diferents usos, donant exemples de la pervivència de l'Antiguitat clàssica en la seva vida quotidiana presentant els seus resultats a través de diferents suports.
Explorar el llegat grec als entorns de l'alumnat, especialment a les Illes Balears.
Explicar la pervivència de l'Antiguitat clàssica en la seva vida quotidiana en diferents suports i llenguatges artístics i audiovisuals.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. EL TEXT: COMPRENSIÓ I TRADUCCIÓ
Unitats lingüístiques de la llengua grega
Concepte de llengua flexiva: flexió nominal i pronominal (sistema casual i declinacions) i flexió verbal (el sistema de conjugacions).
Sintaxi oracional: funcions i sintaxi dels casos.
Estructures oracionals. La concordança i l'ordre de paraules en oracions simples i oracions compostes.
Formes nominals del verb.
La traducció: tècniques, processos i eines
L'anàlisi morfosintàctica com a eina de traducció.
Estratègies de traducció: formulació d'expectatives a partir de l'entorn textual (títol, obra...) i del propi text (camp temàtic, famílies de paraules, etc.), com també a partir del context; coneixement del tema; descripció de l'estructura i gènere; peculiaritats lingüístiques dels texts traduïts (discurs directe/indirecte, ús de temps verbals, gèneres verbals, pregunta retòrica, etc.); errors freqüents de traducció i tècniques per evitar-los.
Eines per a la traducció: glossaris, diccionaris, atles o correctors ortogràfics en suport analògic o digital, etc.
Lectura comparada de diferents traduccions i comentari de texts bilingües a partir de terminologia metalingüística.
Recursos estilístics freqüents i la seva relació amb el contingut del text.
Estratègies de retroversió de texts breus.
La traducció com a instrument que afavoreix el raonament lògic, la constància, la memòria, la resolució de problemes i la capacitat d'anàlisi i síntesi.

Acceptació de l'error com a part del procés d'aprenentatge i actitud positiva de superació.
Estratègies i eines, analògiques i digitals, individuals i cooperatives, per a l'autoavaluació, la coavaluació i l'autocorrecció.

B. PLURILINGÜISME
Influència del grec en l'evolució de les llengües d'ensenyament i de la resta de llengües que conformen el repertori lingüístic individual de l'alumnat.
Lèxic: procediments de composició i derivació en la formació de paraules gregues; lexemes, sufixos i prefixos d'origen grec en el lèxic d'ús comú i en l'específic de les ciències i la tècnica; significat i definició de paraules en les llengües d'ensenyament a partir dels seus ètims grecs; tècniques per a l'elaboració de famílies lèxiques i d'un vocabulari bàsic grec de freqüència.
Interès per conèixer el significat etimològic de les paraules i la importància de l'ús adequat del vocabulari com a instrument bàsic en la comunicació.
Respecte per totes les llengües i acceptació de les diferències culturals de les persones que les parlen.
Eines analògiques i digitals per a l'aprenentatge, la comunicació i el desenvolupament de projectes amb altres parlants o estudiants de grec.
Expressions i lèxic específic bàsic per reflexionar i debatre sobre la comunicació, la llengua, l'aprenentatge i les eines de comunicació i aprenentatge (metallenguatge).

C. EDUCACIÓ LITERÀRIA
Els gèneres literaris i els seus principals autors i obres com a eines de transmissió del món clàssic al llarg de la història.
Tècniques per al comentari i anàlisi lingüística i literària dels texts literaris grecs: tema, resum, característiques del gènere, tòpics literaris, <i>realia</i> ...
Influència de la literatura grega en la producció cultural europea: la <i>imitatio</i> , <i>aemulatio</i> , <i>interpretatio</i> i <i>allusio</i> . Analogies i diferències.
Reconeixement de la qualitat literària d'un text.
Interès cap a la literatura com a font de plaer i de coneixement del món.
Respecte per la propietat intel·lectual i drets d'autor sobre les fonts consultades i continguts utilitzats: eines per al tractament de dades bibliogràfiques i recursos per evitar el plagi.

D. L'ANTIGA GRÈCIA
El poble grec i el seu marc geogràfic: Grècia insular, Grècia peninsular, Grècia continental. El paper de la geografia en la història de Grècia.
Viatgers il·lustres.
El procés d'expansió de Grècia colonial: Grècia asiàtica i la Magna Grècia.
Grans etapes i fites històriques de la civilització grega.
Llegendes i episodis fonamentals de la història de Grècia; els seus protagonistes i la seva importància per a Europa.

E. LLEGAT I PATRIMONI
Principals llocs arqueològics, museus o festivals relacionats amb l'Antiguitat clàssica, especialment els de les Illes Balears.
Conceptes de llegat, herència i patrimoni.
La transmissió textual grega com a patrimoni cultural i font de coneixement a través de diferents cultures i èpoques. Suports d'escriptura: tipus i preservació.
La mitologia clàssica i la seva pervivència en manifestacions literàries i artístiques.
Obres públiques i urbanisme: construcció, conservació, preservació i restauració.
Les representacions i festivals teatrals, la seva evolució i pervivència en l'actualitat.
Les competicions atlètiques i la seva pervivència en l'actualitat.
Les institucions polítiques gregues, la seva influència i pervivència en el sistema polític actual.

Tècniques bàsiques de debat i d'exposició oral.
L'educació en l'antiga Grècia: els models educatius d'Atenes i Esparta i la seva comparació amb els sistemes actuals.
La importància del discurs públic per a la vida política i social.
Principals obres artístiques de l'Antiguitat grega.

Història d'Espanya

La matèria d'Història d'Espanya introdueix als alumnes en la perspectiva del pensament històric, indispensable per a l'observació, interpretació i comprensió de la realitat en la qual viu. Atendre els principals reptes i problemes als quals s'enfronta en el segle XXI resulta essencial per a l'exercici de la seva maduresa intel·lectual i personal, en situar-lo davant els desafiaments socials del present a fi d'orientar la seva actuació amb compromís i responsabilitat. L'anàlisi del passat, de les experiències individuals i col·lectives de les dones i homes que ens han precedit, constitueix una referència imprescindible per a entendre el món actual. A més, conforma un ric llegat que s'ha d'apreciar, conservar i transmetre, com a memòria col·lectiva de les diferents generacions que ens han antecedit i com a font d'aprenentatge per a les quals ens succeiran. D'aquesta manera, en estudiar els esdeveniments viscuts per uns altres, les dificultats a les quals van haver de fer front i les decisions que van adoptar, l'alumnat pren consciència dels factors que condicionen l'actuació humana i el paper que cobren en la història determinats elements com les identitats, les creences, les idees i les pròpies emocions. Igualment aprèn a valorar els encerts, assoliments i avanços històrics fins a arribar a l'actual estat social i de dret en el qual es fonamenta la nostra convivència democràtica, considerant també les dificultats, conductes, accions i reculades que han marcat en el temps determinades situacions traumàtiques i doloroses i que la societat en el seu conjunt ha de conèixer per a poder superar-les.

L'aproximació a la metodologia històrica, a l'ús rigorós i crític de les fonts, als marcs conceptuals propis i d'altres disciplines afins, a les narratives que construeixen i a la pròpia historiografia introdueixen a l'alumne en un coneixement del passat basat en el rigor científic. Al seu torn, s'ha de facilitar l'exercici de processos inductius i d'indagació relacionats amb estratègies associades a la utilització de fonts i proves, a la cerca i tractament de la informació, a l'accés a documents de diferent naturalesa en plataformes digitals, i al seu contrast, contextualització i interpretació, la qual cosa permetrà entendre la història com un àmbit de coneixement en constant revisió i canvi a partir de noves evidències. Es tracta de transmetre una concepció dinàmica condicionada pels temes que desperten interès en la comunitat acadèmica i també, d'una manera molt directa, pels quals la societat considera rellevants. Per aquest motiu la matèria d'Història d'Espanya adquireixi un paper fonamental per a l'exercici, fonamentat i raonat, de l'esperit crític per a prevenir la desinformació i per adoptar un compromís amb el conjunt de valors cívics que emmarca la Constitució. Tot això des d'una concepció participativa de la ciutadania, en la qual l'alumne se senti com subjecte actiu i part implicada de l'entorn en el qual viu, col·laborant en la seva millora i contribuint, des de les seves possibilitats, a una societat més justa, equitativa i cohesionada.

Les competències específiques s'han estructurat entorn dels vectors que venen constituint els principals centres d'interès en el present, que defineixen les estratègies per aprendre del passat i que resulten rellevants per orientar el nostre avenir. Es pretén amb això destacar el valor funcional i significatiu de l'aprenentatge de la Història d'Espanya i dels sabers que aquesta matèria ofereix, dotant-los d'un sentit pràctic i relacionant-los amb l'entorn real dels alumnes.

La llibertat, el primer d'aquests eixos vertebradors, ofereix una perspectiva no lineal que travessa tota l'època contemporània fins als nostres dies, recollint la trajectòria de la nostra memòria democràtica fins a la Constitució de 1978 i els reptes actuals i futurs als quals pot enfrontar-se la nostra democràcia. Les identitats nacionals i regionals es projecten més enrere en el temps i com les creences i les ideologies, que tanta transcendència tenen i han tingut al llarg de la història, connecten processos diversos i resulten essencials per, a partir de l'anàlisi històrica, destacar, abans que el que ens separa i diferencia, els elements que ens uneixen, amb objecte d'afavorir el diàleg i la convivència. El progrés i el creixement econòmic, des de la perspectiva de la sostenibilitat, la cohesió territorial i la justícia social, com també la visió de la diversitat social o de la igualtat de gènere al llarg del temps, s'han convertit també en camps fonamentals per a l'estudi de la història i l'anàlisi del present. El marc comparatiu amb la història d'altres països del món occidental, les relacions internacionals i la connexió del territori espanyol amb els grans processos històrics, constitueixen igualment un vector imprescindible per a la interpretació de l'evolució i desenvolupament del nostre país, com també per a l'anàlisi de les seves analogies i singularitats, subratllant aquelles etapes històriques en les quals les seves institucions, col·lectius o certs individus destacats han tingut un especial protagonisme. Finalment, una altra de les competències específiques, de caràcter transversal, subratlla l'expressió pràctica i metodològica del pensament històric i de

l'aprenentatge actiu que ha de dur a terme l'alumnat.

Els criteris d'avaluació conjuguen les competències específiques amb els sabers bàsics i van orientats a l'assoliment dels objectius del batxillerat i de les competències clau. Suposen per tant una adaptació de les metodologies i accions educatives per a aquesta mena d'aprenentatge per part de l'alumne, utilitzant estratègies en les quals es pugui exercitar tant els processos instrumentals com les actituds proposades, utilitzant les bases metodològiques del pensament històric en la construcció del coneixement. Tot això implica disposar de nous i variats instruments per valorar un conjunt ampli i divers d'accions, tenint en compte la diversitat i individualitat de l'alumne.

Els sabers bàsics s'agrupen en tres blocs: «Societats en el temps», «Reptes del món actual» i «Compromís cívic». Segueix gairebé la mateixa denominació que en la matèria d'Història del Món Contemporani de primer de batxillerat, donant així continuïtat i coherència als principis que guien i orienten a aquestes matèries. En la seva organització s'ha optat per la presentació cronològica, amb la qual els professors i els alumnes es troben més familiaritzats, però en la seva definició i articulació pot observar-se una intenció temàtica, incidint en aquells elements i problemes que resulten més rellevants de cada època històrica. Es relacionen els sabers bàsics de l'Espanya contemporània i actual, que compten amb major presència, amb els d'etapes històriques anteriors. Es pretén incidir amb això en el caràcter funcional dels aprenentatges i en la connexió del passat més llunyà amb les èpoques més recents. En qualsevol cas, els fets i esdeveniments han de plantejar-se contextualitzats en el seu moment històric, caracteritzant degudament cada etapa de la història i situant-la adequadament en la línia del temps, evitant així una visió presentista.

L'enfocament competencial del batxillerat i de la Història d'Espanya obre noves oportunitats i possibilitats per crear escenaris d'aprenentatge més actius, en els quals dotar de major protagonisme a l'alumne, que permetin el treball en equip, els processos d'indagació i recerca, la creativitat i la transferència del coneixement adquirit. Tal enfocament i aquests escenaris són, també, el marc adequat per a plantejar propostes interdisciplinàries amb les quals treballar de manera coordinada amb altres àrees de coneixement, de manera que es faciliti la interconnexió dels sabers i es permeti la seva consolidació. Tot això tenint en compte que el centre d'atenció ha d'estar en l'exercici d'una ciutadania informada i conscient, que valori la trajectòria d'un país amb una democràcia consolidada i, a la vegada sigui crítica respecte a la desigualtat i les expectatives incomplides. La finalitat és el desenvolupament en els alumnes d'una actitud respectuosa, que a partir de la valoració de la convivència i el diàleg, es comprometin amb la millora de la comunitat i de l'entorn, i estiguin disposats a afrontar els reptes que li ofereix el segle XXI.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Valorar els moviments i accions que han promogut les llibertats en la història d'Espanya, utilitzant termes i conceptes històrics, a través de l'anàlisi comparada dels diferents règims polítics, per a reconèixer el llegat democràtic de la Constitució de 1978 com a fonament de la nostra convivència i garantia dels nostres drets.

La Constitució de 1978 va iniciar l'etapa de convivència pacífica i democràtica més llarga i duradora de la història d'Espanya. L'alumne ha de concebre l'estat social i de dret actual no sols com a resultat de l'enteniment i de l'acció de determinats homes compromesos amb la llibertat, sinó també com el fruit de l'exercici diari d'una ciutadania activa identificada amb els seus principis i inspirada en els seus valors. D'aquesta manera, s'ha d'interpretar la memòria democràtica, no sols com a efecte directe de l'experiència històrica de la Transició, sinó com a resultat del complex camí que el constitucionalisme ha recorregut des de 1812. Tot això implica considerar la història com un procés no lineal, d'avanços i reculades, valorant el que les diferents cultures polítiques han aportat al finançament del parlamentarisme i a l'establiment de la democràcia. Per a això resulta necessari desenvolupar estratègies comparatives sobre els diferents règims polítics que s'han anat succeint des de la fi de l'absolutisme i el regnat d'Isabel II fins a la Restauració i la Constitució de 1931, com també la correcta utilització d'aquells termes i conceptes

històrics, polítics i jurídics que permetin definir la seva naturalesa i contextualitzar les seves dinàmiques i assoliments. D'altra banda, es persegueix el reconeixement i la interpretació dels diferents significats assignats al concepte de llibertat, com també l'anàlisi dels diferents i, a vegades, contraposats interessos presents en ells, de manera que l'alumne entengui que la llibertat, com a principi inherent de l'ésser humà, implica una actitud crítica i exigent davant el compliment dels seus principis i aspiracions dins del propi marc constitucional.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL2, CPSAA1.2, CPSAA3.1, CC1, CC2.
CE 2 Reconèixer i valorar la diversitat identitària del nostre país, per mitjà del contrast de la informació i la revisió crítica de fonts, prenent consciència del paper que juga en l'actualitat, per a respectar els sentiments de pertinença, l'existència d'identitats múltiples, i les normes i símbols que estableix el nostre marc comú de convivència.
La definició constitucional de la nació espanyola i el reconeixement d'altres identitats exigeixen l'estudi dels processos de nacionalització que es donen arran de la incorporació del concepte de sobirania nacional i de l'ús de la història per a justificar-los. Una ciutadania informada i crítica ha de ser capaç d'interpretar discursos i idees diferents, incloent aquells que són contraris als seus propis i defensar la solidaritat i la cohesió com a base de la convivència, com també el respecte als símbols i normes comunes. La coexistència d'identitats, especialment les que tenen a veure amb el sentiment nacional, és un dels fets que més interès desperta en l'actualitat i que més tensió ha provocat en la societat espanyola de les últimes dècades. Com a fenomen polític i cultural, exigeix en l'alumne una aproximació rigorosa quant a la seva contextualització històrica, a través de l'anàlisi crítica de fonts i de la interpretació rigorosa d'aquestes. És també necessari que pugui descriure l'origen i evolució de l'Estat nacional, com també dels diferents nacionalismes i regionalismes, articulats en moviments polítics i culturals a partir del segle XIX. Igualment, ha de poder identificar l'origen de la idea d'Espanya i d'altres identitats territorials a través dels texts, des de les seves primeres formulacions i a través de la seva evolució en el temps. D'altra banda, respectar els diferents sentiments de pertinença implica tractar-los en les seves diferents escales i dimensions, i treballar sobre la compatibilitat d'identitats múltiples, valorant la riquesa de les seves diferents expressions i manifestacions. Finalment, prendre consciència històrica de l'articulació i organització territorial de l'estat implica reconèixer les accions orientades a la centralització administrativa i política des del naixement de l'Estat Modern, els conflictes que ha generat i els models alternatius a aquesta centralització.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL3, CPSAA3.1, CC1, CC2, CC3, CCEC1, CCEC2.
CE 3 Analitzar i valorar la idea de progrés des de la perspectiva del benestar social i de la sostenibilitat, a través de la interpretació dels factors modernitzadors de l'economia espanyola, l'ús de mètodes quantitativs i l'anàlisi crítica de les desigualtats socials i territorials, per a considerar l'emprenedoria, la innovació i l'aprenentatge permanent com a elements fonamentals en un entorn econòmic i professional en constant canvi.
L'alumne ha de concebre que la sostenibilitat i el conjunt dels objectius de desenvolupament sostenible constitueixen un principi inexcusable tant a nivell local com global, i tant per a afrontar l'emergència climàtica com per a aconseguir els nivells mínims de justícia social. Una perspectiva que impliqui una mirada crítica a la idea del progrés, als seus plantejaments filosòfics i econòmics i a les seves derivacions polítiques, ha de considerar les conseqüències que ha generat un creixement econòmic que, històricament, no ha tingut en compte entre les seves prioritats ni la distribució de la riquesa ni els efectes ambientals. L'estudi de la modernització econòmica exigeix, doncs, posar en contacte les estructures a llarg termini, que a Espanya s'han mantingut des de l'època medieval, com és el cas de la propietat de la terra, amb el mitjà i curt termini, vinculant-les amb conjuntures concretes com els elevats costs per la implicació en els conflictes bèl·lics de l'època moderna, el comerç colonial o les polítiques comercials. També s'ha de prestar especial atenció a l'estudi comparatiu de l'evolució del capitalisme i la industrialització a Espanya amb la d'altres països europeus que ens serveixen de referència, a través de l'anàlisi dels respectius ritmes de creixement. Manejar aquest quadre de magnituds suposa, per altres, l'exercici d'habilitats econòmiques, l'ús de bases estadístiques, la lectura de gràfics, el maneig de dades i recursos digitals i l'ús d'aplicacions informàtiques. Aquesta tasca exigeix igualment el desenvolupament de l'aptitud interpretativa i de relació, a fi de poder associar els factors econòmics amb la desigualtat social i territorial, i de percebre la velocitat dels canvis del món actual, fenòmens aquests que demanden una ciutadania resilient, innovadora, emprenedora i compromesa amb la millora de la humanitat i del planeta.

Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: STEM1, STEM4, CD2, CPSAA1.2, CPSAA2, CC1, CC4.
CE 4 Prendre consciència de la diversitat social a través de l'anàlisi multidisciplinària dels canvis i continuïtats de la societat espanyola al llarg del temps, l'evolució de la població, els nivells i maneres de vida, les condicions laborals i els moviments i conflictes socials, per valorar l'abast de les mesures adoptades i els progressos i limitacions per avançar en la igualtat, el benestar, la justícia i la cohesió social.
L'increment dels nivells d'equitat i igualtat constitueix el criteri ètic des del qual valorar el desenvolupament humà d'un país i mesurar l'abast dels seus assoliments socials. L'alumne ha de percebre la gran heterogeneïtat i complexitat de la societat espanyola al llarg de la seva història, alguna cosa que resulta necessari analitzar per entendre la seva evolució demogràfica, els desequilibris territorials i el desigual accés als recursos, als drets i a la participació en el poder. Per a això requereix combinar l'estudi històric amb les aportacions de disciplines com són, entre altres, l'antropologia, la psicologia social, les ciències polítiques o la sociologia, a fi d'interpretar les diferents respostes, individuals i col·lectives, que es donen davant situacions d'adversitat, incompliment d'expectatives o davant la percepció de la injustícia. Una interpretació aquesta que ha de centrar-se en el subjecte i en les experiències col·lectives, en les maneres de vida, les mentalitats, l'estructura cultural i les emocions, per mitjà de l'anàlisi de fonts documentals literàries o audiovisuals, a través de la lectura de publicacions i de la premsa d'època, com també de la consulta de biblioteques i hemeroteques digitals, amb la finalitat de percebre la multiplicitat d'accions de protesta que s'han produït tant en el món agrari com en l'urbà, des de les societats de l'Antic Règim al proletariat industrial i altres moviments socials més recents. Resultarà igualment necessari atendre les mesures que, des de l'estat i altres institucions, s'han adoptat per gestionar els conflictes, pal·liar les desigualtats, neutralitzar la tensió social o reprimir les pertorbacions de l'ordre, generant en l'alumne una perspectiva que li porti a valorar la progressiva ampliació dels drets laborals i socials, la inclusió de les minories i la cohesió d'una societat múltiple i diversa, combatent tot tipus de discriminació.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL2, CCL4, STEM4, CD1, CPSAA4, CC1, CC3, CCEC2.
CE 5 Analitzar críticament el paper de les creences i de les ideologies en l'articulació social, en l'ús del poder i en la configuració d'identitats i projectes polítics contraposats, a través de l'estudi de fonts primàries i texts historiogràfics i la fonamentació de judicis propis, per debatre sobre problemes actuals, transferir coneixement, valorar la diversitat cultural i mostrar actituds respectuoses davant idees legítimes diferents a les pròpies.
Les creences i les ideologies han constituït un dels principals eixos vertebradors de la societat, a partir dels quals s'han generat els més importants espais de sociabilitat, de creació de vincles i d'identitats col·lectives. L'alumne ha d'identificar els canvis en les creences i pràctiques religioses, les formes de pensament i les concepcions polítiques que han anat emergint i transformant-se des de l'etapa de l'Absolutisme i l'Estat Liberal fins a l'actual societat democràtica. A través de la lectura de manifestos, articles de premsa o debats parlamentaris ha de poder inferir els projectes polítics que van motivar els enfrontaments entre fraccions, partits i moviments polítics de l'època contemporània, des del carlisme i les diferents forces monàrquiques al republicanisme i les ideologies revolucionàries. Especial interès cobra, per la seva significació històrica i l'intens debat social que suscita, el procés reformista i democratitzador que va emprendre la II República, com també les reaccions antidemocràtiques que es van generar davant el seu avanç i el cop d'estat que va suposar la seva fi. Resulta necessari que l'alumne formi judicis propis argumentats en fonts fiables i en treballs històrics contrastats, que evitin la desinformació i afavoreixin el diàleg. La Guerra Civil i el Franquisme donen compte del grau de violència que poden adquirir els conflictes i de les conseqüències de l'ús dictatorial del poder, fets, traumàtics i dolorosos, que s'han de conèixer amb rigor perquè mai més tornin a produir-se. Analitzar aquest complex entramat de corrents ideològics i lluites polítiques requereix, en fi, l'aproximació a la historiografia i a la manera amb la que els historiadors tracten d'explicar-lo mitjançant l'aplicació de mètodes, conceptes i marcs teòrics, amb rigor i honestat.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL3, STEM4, CPSAA3.1, CPSAA4, CC1, CC2, CC3, CCEC1.
CE 6 Interpretar el valor geoestratègic d'Espanya i la seva connexió amb la història mundial, assenyalant les analogies i singularitats de la seva evolució històrica en un context global canviant, per mitjà de la cerca i el tractament d'informació, per avaluar els compromisos del nostre país en matèria de cooperació i seguretat, promoure actituds solidàries i assumir els valors de l'uropeisme.
Una aproximació comprensiva a la història d'Espanya ha de partir d'una visió espacial i cartogràfica,

deduint com la seva ubicació li ha permès formar part dels principals itineraris històrics de la humanitat i dels processos clau que han ocorregut entorn de les seves principals geogràfiques: el Mediterrani, l'Atlàntic i l'Europa continental. Valorar i interpretar el llegat històric i cultural des de la romanització fins als nostres dies, permet a l'alumne connectar el present amb el passat, identificant el paper que han jugat les relacions internacionals en un món cada vegada més interconnectat. Això precisa del maneig d'un marc comparatiu que eviti caure en una imatge singular de l'evolució històrica espanyola basada en mites i estereotips, com la llegenda negra o la idea de decadència després de la fi de l'imperi i les successives crisis colonials, que l'allunyen del seu context interpretatiu. L'estudi d'aquest conjunt ampli de temes històrics requereix de processos inductius basats en l'exercici de l'autonomia i la maduresa personal i en el desenvolupament de processos avançats de cerca, selecció i tractament crític de la informació, que permetin a l'alumne elaborar el coneixement propi en diferents formats, com ara informes, esquemes, portafolis i síntesis. Una mirada històrica des del present ha d'incloure també una anàlisi del paper que representa l'Espanya d'avui en el món, assumint els compromisos que suposa la seva pertinença a la Unió Europea i a altres organismes internacionals, i promovent en els alumnes una consciència de seguretat i cooperació nacional i internacional, reconeixent els instruments dels que disposa l'Estat per preservar els drets, llibertats i benestar de la ciutadania, i valorant el paper d'institucions i entitats dedicades a la cooperació i l'ajuda humanitària.

Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: STEM4, CPSAA1.1, CPSAA4, CC1, CC2, CC3, CEC1, CEC2.

CE 7 Incorporar la perspectiva de gènere en l'anàlisi de l'Espanya actual i de la seva història, a través de la contextualització històrica de fonts literàries i artístiques i la recerca sobre el moviment feminista, per reconèixer la seva presència en la història i promoure actituds en defensa de la igualtat efectiva de dones i homes.

La perspectiva de gènere respon a una exigència ètica en les societats contemporànies i té per objecte comprendre quina és la situació real de la igualtat entre dones i homes a l'Espanya actual, valorar els avanços aconseguits i plantejar els reptes del futur. Incorporar aquesta visió als estudis històrics permet a l'alumne situar en un lloc central nous conceptes en l'estudi de les relacions socials, analitzant els mecanismes de dominació, control, subordinació i submissió que s'han mantingut al llarg de la història. Identificar l'absència de la dona, tant a títol individual com col·lectiu, en la narrativa històrica, exigeix explorar noves fonts, especialment literàries i artístiques, i també orals. En elles, i a través de l'anàlisi d'estereotips, símbols i iconografies relacionats amb la dona i el món femení, en les quals es representin espais, activitats, rols, conductes, imatges i maneres de vida, es poden contextualitzar temporalment i espacial les relacions de gènere i visibilitzar la seva presència en la història. Tot això suposa també el rescat d'aquelles dones que van ser capaces de superar el silenci i l'oblit, dotant-les d'un protagonisme que la història escrita els ha negat relegant-les a personatges secundaris i irrelevants. Finalment, l'estudi de les lluites per l'emancipació i dels moviments feministes permet analitzar les estratègies d'acció, la seva connexió amb determinades cultures polítiques i moviments socials, identificar els seus antagonistes i associar els seus assoliments a la modernització del país, mostrant una complexa trajectòria que ha de promoure actituds informades enfront de la situació secular de desigualtat entre homes i dones.

Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL4, CPSAA1.1, CPSAA1.2, CPSAA3.1, CC2, CC3, CEC1, CEC2.

CE 8 Valorar el patrimoni històric i cultural com a llegat i expressió de la memòria col·lectiva, identificant els significats i usos públics que reben determinats esdeveniments i processos del passat, per mitjà de l'anàlisi de la historiografia i del pensament històric per al desenvolupament de la iniciativa, del treball en equip, de la creativitat i de la implicació en qüestions d'interès social i cultural.

L'alumne ha de conèixer que la història es concep com un procés obert i en constant revisió, que s'interpreta en funció de les preocupacions i interessos de la societat a cada moment. Així, investigant les finalitats, interessos i usos que, per part de diferents entitats i institucions han condicionat el coneixement històric al llarg del temps s'enriqueix el coneixement del passat. L'alumne ha de comprendre que els canvis metodològics i historiogràfics responen, en gran manera, a les transformacions que es produeixen en el present i a la manera en la qual la recerca pot aportar idees i solucions relatives als reptes als quals ens enfrontem.

Aquesta visió funcional i crítica ha d'incorporar-se a l'aprenentatge de la Història d'Espanya, integrant el pensament històric i els seus mètodes a través de la realització de projectes orientats a una finalitat social o cultural determinada, preferentment connectada amb l'entorn real, generant-se així plantejaments que acostin a l'alumne a una perspectiva de la «història des de baix», com també a «tallers d'història» que el

portin a posar en pràctica els processos d'indagació i de recerca, tenint en compte les diferents civilitzacions que han deixat la seva empremta en el territori i en la cultura. D'aquesta manera s'aconsegueix identificar el llegat històric com un bé comú, en la construcció i la posada en valor del qual ha de participar la comunitat, conservant la memòria col·lectiva a través del contacte i la solidaritat entre les generacions. Es tracta també aquí d'assenyalar aquells problemes ecosocials que més preocupen en l'actualitat i prendre'n consciència històrica, elaborant productes creatius i eficaços transferint aquest coneixement i despertant l'interès social. El patrimoni històric i cultural adquireix, en fi, una nova dimensió en contextualitzar i en contrastar els seus diferents significats, assumint com una responsabilitat individual i col·lectiva la seva conservació i la seva utilització per a l'enfortiment de la cohesió social.

Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: STEM3, CPSAA1.1, CPSAA3.1, CPSAA3.2, CC1, CC3, CE3, CCEC3.2.

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Valorar els moviments i accions que han promogut les llibertats en la història d'Espanya, utilitzant termes i conceptes històrics, a través de l'anàlisi comparada dels diferents règims polítics, per a reconèixer el llegat democràtic de la Constitució de 1978 com a fonament de la nostra convivència i garantia dels nostres drets.
CA 1.1 Reconèixer el llegat democràtic i les accions en favor de la llibertat, identificant i comparant els diferents règims polítics i els seus respectius textos constitucionals, des de la fallida de la Monarquia Absoluta i els inicis de l'Espanya liberal a l'actualitat, utilitzant adequadament termes i conceptes històrics, valorant el grau i abast dels drets i llibertats que reconeixen i l'aplicació efectiva d'aquests.
Definir, explicar i comparar els diferents règims polítics.
Conèixer i comparar les principals constitucions espanyoles.
Utilitzar adequadament els termes i conceptes històrics i jurídics.
Identificar els protagonistes més destacats dels principals processos polítics.
Posar en valor els principis i normes democràtiques i constitucional.
Valorar la importància de preservar la memòria històrica i de comprendre els esdeveniments des de múltiples punts de vista.
CA 1.2 Identificar i valorar el paper de la Transició en l'establiment de la democràcia actual i de la Constitució de 1978 com a fonament i garantia dels drets i llibertats dels espanyols, a través de l'elaboració de judicis propis sobre els principals debats que afecten el sistema constitucional, mitjançant el domini de processos de cerca i tractament de la informació.
Definir el concepte de Transició democràtica i conèixer les seves principals característiques.
Explicar les característiques de la Constitució de 1978.
Entendre el procés autonòmic i l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears.
Analitzar els principals entrebancs i debats que afectaren el procés democràtic i a l'aprovació de la constitució de 1978, fent ús de diferents fonts del moment i actuals.

CE 2 Reconèixer i valorar la diversitat identitària del nostre país, per mitjà del contrast de la informació i la revisió crítica de fonts, prenent consciència del paper que juga en l'actualitat, per a respectar els sentiments de pertinença, l'existència d'identitats múltiples, i les normes i símbols que estableix el nostre marc comú de convivència.
CA 2.1 Contrastar la informació i desenvolupar processos de crítica de fonts analitzant l'origen i l'evolució de les identitats nacionals i regionals que s'han format al llarg de la història d'Espanya, reconeixent la pluralitat identitària del nostre país i respectant els diferents sentiments de pertinença.
Identificar i analitzar diverses fonts sobre l'origen i evolució de les identitats nacionals i regionals.
Conèixer la ideologia, els suports i les principals actuacions dels diferents partits i moviments polítics.

Identificar les seves diferències i similituds.
Entendre l'origen i evolució dels nacionalismes.
Reflexionar sobre els conceptes de centralització i descentralització estatal i la qüestió autonòmica.
Reconèixer les identitats múltiples i els símbols i normes comunes de l'estat espanyol.
CA 2.2 Identificar els diferents processos polítics, culturals i administratius que han tingut lloc en la formació de l'estat i en la construcció de la nació espanyola, analitzant críticament els assoliments i resultats de les accions dutes a terme i les reaccions generades, coneixent i respectant tant les identitats múltiples com els símbols i normes comunes que conformen el marc actual de convivència.
Definir la unió dinàstica dels reis catòlics i les principals característiques del nou estat.
Analitzar i sintetitzar les principals actuacions polítiques dels Àustries.
Explicar els principals canvis polítics que es produïren a Espanya i a les Illes Balears durant el segle XVIII.
Definir i entendre les causes, evolució i conseqüències dels conflictes bèl·lics més destacats de l'època i com van afectar aquests a les Illes Balears.

CE 3 Analitzar i valorar la idea de progrés des de la perspectiva del benestar social i de la sostenibilitat, a través de la interpretació dels factors modernitzadors de l'economia espanyola, l'ús de mètodes quantitatius i l'anàlisi crítica de les desigualtats socials i territorials, per a considerar l'emprenedoria, la innovació i l'aprenentatge permanent com a elements fonamentals en un entorn econòmic i professional en constant canvi..
CA 3.1 Analitzar l'evolució econòmica d'Espanya, els seus ritmes i cicles de creixement, valent-se del maneig de dades, representacions gràfiques i recursos digitals, interpretant el seu particular procés de modernització en el context dels països de l'entorn i els debats historiogràfics sobre el seu desenvolupament industrial, considerant l'emprenedoria, la innovació i l'aprenentatge permanent com a formes d'afrontar els reptes d'un entorn econòmic i professional en constant canvi. CA 3.2. Entendre els diferents significats de la idea del progrés en els seus contextos històrics, desenvolupant l'estudi multicausal dels models de desenvolupament econòmic aplicats a l'Espanya contemporània i analitzant críticament la idea de modernització, valorant els seus efectes amb relació a la desigualtat social, els desequilibris territorials, la degradació ambiental i les relacions de dependència, així com reflectint actituds en favor dels Objectius de Desenvolupament Sostenible i els comportaments ecosocials.
Entendre el context econòmic de les diferents etapes de la història d'Espanya i la seva evolució.
Identificar els principals canvis i mesures en l'àmbit econòmic i explicar les seves causes i/o conseqüències.
Caracteritzar els sectors econòmics més destacats en cadascuna de les etapes de la història d'Espanya.
Conèixer els Objectius de Desenvolupament Sostenible.
Analitzar dades de caràcter econòmic en diferents formats i fonts (representacions gràfiques, recursos digitals...).
CA 3.2 Entendre els diferents significats de la idea del progrés en els seus contextos històrics, desenvolupant l'estudi multicausal dels models de desenvolupament econòmic aplicats a l'Espanya contemporània i analitzant críticament la idea de modernització, valorant els seus efectes amb relació a la desigualtat social, els desequilibris territorials, la degradació ambiental i les relacions de dependència, així com reflectint actituds en favor dels Objectius de Desenvolupament Sostenible i els comportaments ecosocials.

CE 4 Prendre consciència de la diversitat social a través de l'anàlisi multidisciplinària dels canvis i continuïtats de la societat espanyola al llarg del temps, l'evolució de la població, els nivells i maneres de vida, les condicions laborals i els moviments i conflictes socials, per valorar l'abast de les mesures adoptades i els progressos i limitacions per avançar en la igualtat, el benestar, la justícia i la cohesió social.

CA 4.1 Descriure les grans transformacions socials i les diferents maneres d'organització i participació política que s'han produït a Espanya des del pas de l'Antic Règim a la nova societat burgesa, analitzant el sorgiment i evolució del concepte de ciutadania i de les noves formes de sociabilitat, utilitzant adequadament termes històrics i conceptes historiogràfics, i identificant les desigualtats i la concentració del poder en determinats grups socials.
Descriure el tipus de societat i els diferents grups socials de l'Antic Règim i de la nova societat liberal.
Identificar els principals canvis i mesures socials i les seves causes i o conseqüències.
Esquematitzar les característiques de les classes socials de l'Espanya del segle XIX
Caracteritzar les migracions del segle XIX i XX
CA 4.2 Analitzar de manera multidisciplinària la diversitat i la desigualtat social existent en la història contemporània d'Espanya, l'evolució de la població i els canvis en les condicions i maneres de vida, interpretant les causes i motius de la conflictivitat social i la seva articulació en diferents moviments socials, considerant l'acció motivada dels subjectes i les mesures de diferent tipus adoptades per l'estat.
Definir el moviment obrer a Espanya i el seu desenvolupament.
Analitzar els diferents corrents ideològics del moviment obrer i camperol espanyol
Descriure les condicions de vida de la classe treballadora.
Valorar les mesures adoptades per l'estat per afrontar desigualtats i conflictes.
CA 4.3 Deducir a través de l'estudi crític de notícies i dades estadístiques l'evolució de l'estat social, identificant els assoliments i reculades experimentades i les mesures adoptades per l'estat fins al present, l'evolució dels nivells de vida i de benestar, així com els límits i reptes de futur, des d'una perspectiva solidària en favor dels col·lectius més vulnerables.
Desenvolupar la capacitat crítica i analítica a partir del comentari de fonts històriques de caràcter social
Interpretar correctament notícies i dades estadístiques sobre l'evolució de l'estat social, utilitzant eines d'anàlisi crítica.
Identificar els principals assoliments i reculades en la construcció de l'estat social al llarg de la història contemporània d'Espanya.

CE 5 Analitzar críticament el paper de les creences i de les ideologies en l'articulació social, en l'ús del poder i en la configuració d'identitats i projectes polítics contraposats, a través de l'estudi de fonts primàries i textos historiogràfics i la fonamentació de judicis propis, per debatre sobre problemes actuals, transferir coneixement, valorar la diversitat cultural i mostrar actituds respectuoses davant idees legítimes diferents a les pròpies.
CA 5.1 Referir el paper que han representat les creences religioses i les institucions eclesiàstiques en la configuració territorial i política d'Espanya, considerant críticament aquells moments en els quals ha prevalgut la uniformitat i la intolerància contra les minories religioses o culturals.
Resumir la política religiosa dels Reis Catòlics i dels Àustries.
Entendre i valorar la multiculturalitat com un fenomen enriquidor.
Descriure les relacions de l'Església i l'Estat durant l'Edat Contemporània: des del regnat d'Isabel II fins a la constitució de 1978.
Definir el paper de l'Església durant la guerra civil i en l'Estat franquista i l'evolució del seu suport.
CA 5.2 Generar opinions argumentades, debatre i transferir idees i coneixements sobre la funció que han exercit les ideologies en l'articulació social i política de l'Espanya contemporània, comprenent i contextualitzant aquests fenòmens a través de la lectura de textos historiogràfics i identificant les principals cultures polítiques que han anat succeint-se, les seves formes d'organització i els diferents projectes polítics que representaven, expressant actituds respectuoses davant idees diferents a les pròpies.
Conèixer la ideologia, els suports i les principals actuacions dels diferents partits i moviments polítics. Identificar les seves diferències i similituds.

Comentar a través de textos les actituds polítiques dels diferents partits i argumentar les idees extremes, mostrant capacitat d'anàlisi i síntesi.
Contextualitzar l'arribada al poder dels diferents partits polítics contemporanis i els seus projectes.
CA 5.3 Emprar el rigor metodològic de la història en l'estudi de les grans reformes estructurals que va escometre la II República, identificant els seus assoliments i les reaccions antidemocràtiques que es van produir i que van derivar en el cop d'estat de 1936, aproximant-se a la historiografia sobre la Guerra Civil i al marc conceptual de l'estudi dels sistemes totalitaris i autoritaris a través de la interpretació de l'evolució del Franquisme.
Definir els conceptes de II República, Guerra Civil i franquisme i distingir i explicar les seves etapes.
Sintetitzar els principals reptes i reformes de la II República.
Analitzar les característiques de la Constitució de 1931.
Explicar i definir l'organització política i econòmica de l'Estat franquista i les seves mesures.
Mostrar respecte envers les víctimes dels processos totalitaris i autoritaris, destacant la importància dels drets humans i la democràcia.

CE 6 Interpretar el valor geoestratègic d'Espanya i la seva connexió amb la història mundial, assenyalant les analogies i singularitats de la seva evolució històrica en un context global canviant, per mitjà de la cerca i el tractament d'informació, per avaluar els compromisos del nostre país en matèria de cooperació i seguretat, promoure actituds solidàries i assumir els valors de l'uropeisme.
CA 6.1 Assenyalat els reptes globals i els principals compromisos de l'Estat espanyol en l'esfera internacional, així com els que es deriven de la seva integració a la Unió Europea, a través de processos de cerca, selecció i tractament de la informació, així com del reconeixement dels valors de la cooperació, la seguretat nacional i internacional, la sostenibilitat, la solidaritat, l'uropeisme i l'exercici d'una ciutadania ètica digital.
Entendre la posició i els compromisos d'Espanya en la política internacional
Analitzar l'origen de la incorporació d'Espanya a la CEE i la OTAN i les seves repercussions
Identificar el paper de la UE a la política espanyola
Desenvolupar el compromís cívic defensant els valors de l'uropeisme, la solidaritat i cooperació i la cultura de la seguretat nacional i internacional
CA 6.2 Reconèixer el valor geoestratègic de la península Ibèrica, identificant el ric llegat històric i cultural generat arran de la seva connexió amb processos històrics rellevants, caracteritzant les especificitats i singularitats de la seva evolució respecte a altres països europeus i els estereotips associats a aquestes, així com la influència de les relacions internacionals.
Identificar els condicionats geogràfics i naturals de la Península Ibèrica i comprendre el seu valor geoestratègic.
Classificar cronològicament els diversos pobles establerts a la Península Ibèrica.

CE 7 Incorporar la perspectiva de gènere en l'anàlisi de l'Espanya actual i de la seva història, a través de la contextualització històrica de fonts literàries i artístiques i la recerca sobre el moviment feminista, per reconèixer la seva presència en la història i promoure actituds en defensa de la igualtat efectiva de dones i homes.
CA 7.1 Introduir la perspectiva de gènere en l'observació i anàlisi de la realitat històrica i actual, identificant els mecanismes de dominació que han generat i mantingut la desigualtat entre homes i dones, així com els rols assignats i els espais d'activitat ocupats tradicionalment per la dona.
Entendre i comparar el paper de la dona en la societat al llarg de la Història
Analitzar la rol de la dona en la societat de l'Antic Règim
Contrastar els canvis en la situació de la dona en el segle XIX en l'àmbit social, polític i educatiu.

Entendre i valorar les relacions de gènere en la societat del segle XX
CA 7.2 Constatar el paper relegat de la dona en la història analitzant fonts literàries i artístiques, valorant les accions en favor de l'emancipació de la dona i del moviment feminista i recuperant figures individuals i col·lectives com a protagonistes silenciades i omeses de la història.
Conèixer el paper de la dona en el context de la industrialització
Valorar i investigar a través de diferents fonts figures femenines rellevants
Analitzar els canvis i assoliments produïts pel moviment feminista en els seus inicis

CE 8 Valorar el patrimoni històric i cultural com a llegat i expressió de la memòria col·lectiva, identificant els significats i usos públics que reben determinats esdeveniments i processos del passat, per mitjà de l'anàlisi de la historiografia i del pensament històric per al desenvolupament de la iniciativa, del treball en equip, de la creativitat i de la implicació en qüestions d'interès social i cultural.
CA 8.1 Fer treballs d'indagació i recerca, iniciant-se en la metodologia històrica i la historiografia, mitjançant la generació de productes relacionats amb la memòria col·lectiva sobre esdeveniments, personatges o elements patrimonials d'interès social o cultural de l'entorn local, considerant el patrimoni històric com un bé comú que s'ha de protegir.
Valorar el patrimoni històric i conèixer els arxius, museus i centres de divulgació.
Mostrar rigor acadèmic en la recerca i l'elaboració dels continguts, citant adequadament les fonts consultades.
Valorar i argumentar sobre la validesa de diferents fonts històriques.
Cercar, seleccionar i sintetitzar informació històrica de forma adequada a diverses fonts, tant analògiques com digitals.
Elaborar i presentar en diferents formats la informació relacionada amb esdeveniments, personatges o elements patrimonials d'interès històric, social o cultural de manera clara i estructurada fent un ús adequat del lèxic històric.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. DELS POBLES PREROMANS A L'ESPANYA DEL SEGLE XVIII
Roma i el Regne Visigòtic
Els pobles preromans. Situació geogràfica i trets essencials.
Primers colonitzadors i cultures ibèriques. La Península Ibèrica i les Illes Balears en el context de les guerres púniques.
La romanització. Aspectes polítics, econòmics i culturals.
El període visigot. La qüestió de la unificació social, cultural, jurídica i religiosa entre els visigots i els hispanoromans.
Principals institucions de govern i la seva evolució: Monarquia, Aula Regia, Concilis de Toledo. La importància de Leovigild.
Causas de la fi del regne hispano-visigot.
Al-andalus i els regnes cristians
Etapas polítiques d'Al-andalus i diversitat ètnico-social a Al-andalus.
Localització geogràfica dels primers nuclis cristians.
Trets fonamentals de l'expansió cristiana del segle XIII.
El diferent paper de la Corona i les Corts a Castella i a la Corona d'Aragó.
El naixement de l'estat modern
La construcció de l'estat modern. La unió dinàstica.
Les incorporacions de Granada, Navarra, Canàries i Itàlia.

Els Reis Catòlics. Consejos i corts en el sistema de govern.
Política religiosa dels Reis Catòlics.
Uniformitat religiosa. La influència de l'Església. Les minories religioses: moriscos i musulmans.
La Inquisició. L'expulsió dels jueus i musulmans.
Auge i decadència de l'imperi espanyol
La formació de l'imperi colonial.
La monarquia dels Àustries. L'imperi universal de Carles V.
Germanies i comunidats: causes i conseqüències de cadascuna.
La política europea de Carles V i la seva relació amb la reforma protestant.
La monarquia hispànica de Felip II.
La política europea de Felip II: l'enfrontament amb els turcs, la revolta dels Països Baixos, les relacions amb Anglaterra; l'annexió amb Portugal.
Els primers problemes interns de la Monarquia Hispànica: la revolta de les Alpujarras i la revolta aragonesa contra Felip II.
Economia i societat en el segle XVI. Importància del mayorazgo, el concepte de limpieza de sangre, la importància de les decisions de Trento.
El segle XVII i la fi dels Habsburg.
Fets essencials del regnat de Felip III: menys enfrontaments a l'exterior, l'inici dels validos i l'expulsió dels moriscos.
El regnat de Felip IV: el projecte polític del Comte-Duc d'Olivares.
La revolta catalana (causes i evolució) i la pèrdua de Portugal.
La Monarquia Hispànica a la Guerra dels Trenta Anys i les paus de Westfalia i els Pirineus.
El problema successori a la Monarquia Hispànica de Carles II.
L'Espanya del segle XVIII
La Guerra de Successió espanyola. La Pau d'Utrecht i les seves conseqüències territorials.
Els Decrets de Nova Planta i els canvis que suposaren en el sistema de govern existent fins al moment a la Corona d'Aragó i a les Illes Balears.
El reformisme o despotisme il·lustrat de Carles III. Els canvis econòmics i socials a l'Espanya del segle XVIII.
El paper de la dona en la societat de l'Antic Règim.

B. L'ESPANYA DEL SEGLE XIX
La crisi de l'Antic Règim (1808-1833)
La crisi de l'Antic Règim i la Il·lustració.
La Guerra del Francès (1808-1814).
Les Corts de Cadis. La constitució de 1812.
El regnat de Ferran VII (1814-1833). Concepte i etapes (sexenni absolutista, trienni liberal i dècada absolutista).
Independència de les colònies.
El regnat d'Isabel II i l'Estat liberal (1833-1868)
L'estat liberal d'Isabel II. Concepte, característiques i etapes.
Època de les regències.
El carlisme. Ideologia, suports i actuacions principals.
Les guerres carlines. Liberalisme i absolutisme.
L'estatut Reial de 1834.
Les reformes agràries liberals. Les desamortitzacions: objectius i resultats.
El regnat d'Isabel II des de la seva majoria d'edat (1843-1868). El sufragi restringit i la intervenció de l'exèrcit en la vida política.

Els moderats i progressistes a l'època d'Isabel II; diferències entre ells. La Unió Liberal i els demòcrates.
La revolució de 1868 i el Sexenni democràtic
La revolució de 1868. Causes. Les forces polítiques i socials fora del sistema, la crisi econòmica.
El Sexenni Democràtic. Concepte, característiques i etapes. Prim i la Constitució de 1869. La diversitat de forces polítiques. El problema carlí i colonial durant tot el sexenni.
La monarquia d'Amadeu de Savoia.
El republicanisme. La insurrecció cantonal.
La Primera República Espanyola. La divisió dels republicans.
La Constitució federal de 1873.
La fi de l'experiència del sexenni. Pavia i Martínez Campos.
La restauració monàrquica (1875-1902)
La Restauració monàrquica.
El sistema canovista i la seva praxis.
El concordat de la Santa Seu 1851
La Constitució de 1876.
El naixement dels nacionalismes.
El catalanisme i la Lliga Regionalista.
Consolidació i escissió del nacionalisme basc.
La guerra de Cuba (1895-98) i les seves conseqüències. La crisi de 1898.
Transformacions econòmiques i canvis socials al segle XIX
L'agricultura en el segle XIX. El pes del latifundi.
Proteccionisme front lliurecanisme. El triomf del primer.
La situació de les dones en el segle XIX en l'àmbit social, polític i educatiu.
Importància del ferrocarril.
La industrialització espanyola del segle XIX. Característiques. Els casos basc el català i balear.
El moviment obrer.
Els corrents migratoris del segle XIX.

C. L'ESPANYA DEL SEGLE XX
La crisi de la restauració
El regnat d'Alfons XIII i la crisi del sistema. Maura i Canalejas. Conflictivitat social. La guerra del Marroc. La Setmana Tràgica.
El socialisme i l'anarquisme. L'Associació Internacional de Treballadors. CNT i UGT.
La crisi de 1917, la conflictivitat social i la descomposició del règim.
La dictadura de Primo de Rivera (1923-1930). Concepte, característiques i etapes.
La Segona República
El canvi de règim: de la Monarquia a la República
La II República: concepte i principals problemes que va haver d'afrontar (crisi econòmica, conflicte religiós).
El govern provisional i la Constitució de 1931.
La reforma de l'Estat centralista de la Constitució de 1931.
Els partits republicans durant la II República.
Les reformes republicanes: el debat territorial, la qüestió religiosa, la reforma agrària, la modernització de l'exèrcit, l'obra educativa i les reformes laborals.
L'inici de l'associacionisme femení i el dret a vot.
El Bienni reformista.

El Bienni conservador.
El govern del Front Popular. Definició i mesures.
Les Balears durant la II República.
La Guerra Civil Espanyola (1936-1939)
El cop d'estat i el conflicte. La internacionalització de la guerra.
Característiques polítiques, socials, econòmiques i culturals de les dues zones durant la Guerra Civil.
La dimensió internacional i l'ajuda exterior.
La violència política de la Guerra Civil. El cas de les Illes Balears.
Les conseqüències de la guerra.
El Franquisme (1939-1975)
La dictadura franquista. Concepte i característiques.
Postguerra i construcció de l'Estat Franquista. Evolució econòmica i política (1939-1959) (Autarquia i recessió econòmica, els exiliats de la Guerra Civil i la dictadura franquista, la construcció religiosa del franquisme i el paper de l'església, Espanya i la II Guerra Mundial).
Consolidació i final del franquisme.
Evolució econòmica i política (1959-1973) (Creixement econòmic i immobilisme polític (1959-1975), els canvis socials dels anys 60, l'oposició al franquisme. Exili i resistència, la incorporació de la dona al món del proletariat).
La crisi final del règim. La crisi del 1973 i les seves conseqüències.
La transició i la democràcia (des de 1975)
La Transició política. Concepte, característiques i problemes.
Primer govern de la monarquia.
Reforma política i les primeres eleccions democràtiques. El primer govern de Suárez.
La Constitució espanyola de 1978 i la construcció de l'Estat de les Autonomies. L'estatut d'autonomia de les Illes balears.
Els governs posteriors a 1978. Els governs socialistes i populars: de Felipe González a Mariano Rajoy.
La reactivació econòmica dels anys 80.
La política exterior: la OTAN i la CEE. L'impacte de la incorporació a la CEE.
Els corrents migratoris del segle XX.
El tractat de Maastricht i el naixement de l'euro.
Memòria històrica pel reconeixement de les víctimes de la Guerra Civil i del Franquisme.
De la crisi financera de 2007-08 al COVID. Causes i conseqüències a Espanya i a les Illes Balears.

D. SABERS BÀSICS TRANSVERSALS
Aplicació de metodologies de recerca que impliquin l'ús de diverses fonts històriques, anàlisi de textos, interpretació i elaboració de mapes, esquemes i síntesi, representació de gràfics i interpretació d'imatges.
Anàlisi de la fiabilitat de les fonts tant analògiques com digitals utilitzades i ús correcte de la seva autoria i citació.
Maneig i utilització segura de dispositius, aplicacions informàtiques i plataformes digitals.
Elaboració, expressió i presentació d'informació en diferents formats relacionats amb esdeveniments, personatges o elements patrimonials d'interès històric, social o cultural.
Utilització de forma correcta i apropiada del lèxic històric.
Consciència democràtica: coneixement dels principis i normes constitucionals, exercici dels valors cívics i participació ciutadana.
Identitat i sentiments de pertinença: reconeixement de les identitats múltiples i dels símbols i normes comunes de l'estat espanyol.
Comportament ecosocial: compromís amb els Objectius de Desenvolupament Sostenible.
Ciutadania ètica digital: respecte a la propietat intel·lectual. Participació i exercici de la ciutadania global a través de les tecnologies digitals. Prevenció i defensa davant la desinformació i la manipulació.

Els valors de l'europèisme: principis que guien la idea de la Unió Europea i actitud participativa davant els programes i projectes comunitaris.
Solidaritat i cooperació: els grans desafiaments que afecten a Espanya i al món i conductes tendents al compromís social, l'associacionisme i el voluntariat.
La cultura de seguretat nacional i internacional: instruments estatals i internacionals per preservar els drets, les llibertats i el benestar de la ciutadania.
Conservació i difusió del patrimoni històric: el valor patrimonial, social i cultural de la memòria col·lectiva. Arxius, museus i centres de divulgació i interpretació històrica.

Història de la Filosofia

Les cultures humanes es constitueixen i reconeixen amb vista a les respostes que ofereixen a les qüestions més fonamentals. Entre aquestes qüestions es troben les referides a l'origen, naturalesa i sentit del cosmos, al propi ser i destinació de l'ésser humà, a la possibilitat i les formes del coneixement, i a la definició d'aquells valors (la veritat, el bé, la justícia, la bellesa) que estimem adequats per orientar les nostres accions i creacions. Ara bé, encara que les qüestions són, en essència, les mateixes, la variabilitat històrica de les formes en què es plantegen i s'intenta respondre a elles és aparentment enorme. L'objectiu de la matèria d'Història de la Filosofia a batxillerat és recórrer el camí en què aquestes preguntes i respostes s'han donat, d'una forma distintivament crítica i racional, en l'esdevenir del pensament occidental, sense que això signifiqui menysprear la riquesa i rellevància d'altres tradicions de pensament. Aquest objectiu és d'una importància excel·lent per a l'assoliment de la maduresa personal, social i professional de l'alumne. Aventura-nos a explorar la vida de les idees filosòfiques, en la relació complexa i dialèctica que mantenen històricament entre si i amb altres aspectes de la nostra cultura, és també explorar la intricada xarxa de conceptes i representacions sobre la qual pensem, desitgem, sentim i actuem. Així, lluny de ser un mer compendi erudit de coneixements, la matèria d'Història de la Filosofia ha de representar per als alumnes un fascinant exercici de descobriment del conjunt d'idees i valors que sustenten tant la seva manera de ser, com la de la seva època i entorn social.

Per aconseguir aquest objectiu es proposa el desenvolupament d'una sèrie de competències específiques que, més enllà d'aprofundir en els procediments de la indagació filosòfica amb els quals es va treballar en primer de batxillerat i del coneixement significatiu d'alguns dels més importants documents, concepcions, autors i autores de la història del pensament occidental, donin a l'alumne la possibilitat de pensar críticament les idees amb les quals pensa, identificant-les a l'origen més remot i seguint-les en el transcurs de les seves múltiples variacions històriques. Aquesta anàlisi històrica i dialèctica de les idees ha d'atendre tant les seves relacions d'oposició i complementarietat amb la resta de les idees filosòfiques, com a la seva connexió amb la generalitat de les manifestacions culturals, polítiques o socials en les quals aquelles idees s'expressen i al costat de les quals cal contextualitzar-les. Per aquest motiu en aquesta proposta s'insisteixi a comprendre la història del pensament filosòfic, no de manera aïllada, limitant-ho al coneixement dels seus texts i autors i autores més rellevants, sinó en relació amb la totalitat del context històric i cultural en el qual les idees es descobreixen, generen i manifesten, ateses les múltiples expressions i fenòmens socials, polítics, artístics, científics o religiosos en què podem trobar i incardinades aquestes idees i, més específicament, inquirint sobre elles en texts i documents de caràcter literari, històric, científic o de qualsevol altre tipus. La fi última és que l'alumne, una vegada entengui les teories i controvèrsies filosòfiques que han articulat la història del pensament occidental, es trobi en millors condicions per adoptar una posició pròpia, dialogant, crítica i activa davant els problemes del present i els reptes i desafiaments del segle XXI.

Cadascuna de les competències específiques referides es relaciona amb els objectius generals d'etapa per a batxillerat, com també amb les competències clau, connectant-se directament amb determinats criteris d'avaluació. Aquests criteris d'avaluació han d'entendre's com a eines de diagnòstic i millora en relació amb el nivell d'acompliment que s'espera de l'adquisició de les competències específiques. A més, i donat l'enfocament competencial del currículum, els citats criteris d'avaluació, sempre en relació amb els sabers bàsics, hauran d'atendre tant als processos d'aprenentatge com al producte o resultat d'aquests processos. Finalment, tals criteris hauran de ser implementats a través d'instruments d'avaluació diferenciats i ajustables als diferents contextos i situacions d'aprenentatge en els quals es concreti el desenvolupament de les competències competències.

Quant als sabers bàsics, estan distribuïts en tres blocs, referits a tres intervals històrics especialment significatius en la història del pensament filosòfic occidental: l'origen i desenvolupament de la filosofia en l'antiguitat grega, el sorgiment de la modernitat europea des de les seves arrels en el pensament i la cultura medieval i, finalment, el desenvolupament i la crisi del pensament modern fins a arribar a l'heterogeni panorama filosòfic dels nostres dies. En cadascun d'aquests tres blocs s'enuncien aquells sabers que resulta essencial tractar en un curs bàsic d'Història de la Filosofia en el batxillerat, sense prejudicar el grau d'atenció que s'hagi de donar a cada bloc i saber, ni la manera d'articular-los, de manera que es puguin seleccionar aquells que convingui tractar per extens i aquells altres que es comprenguin de

manera complementària o contextual.

Els sabers bàsics, s'han organitzat en torn a una sèrie de problemes filosòfics fonamentals i a partir del diàleg que a propòsit d'ells han mantingut i mantenen entre si diferents pensadors i pensadores de la mateixa o de diferents èpoques. Es pretén evitar així la mera relació diacrònica d'autors o texts canònics, donant a la matèria una orientació més temàtica. A més, es proposa tractar cadascun d'aquests problemes no sols a través de texts d'eminència naturalment filosòfica i d'un nivell adequat al caràcter bàsic de la matèria, sinó també mitjançant l'anàlisi complementària de texts i documents literaris, historiogràfics i de qualsevol altre tipus, que siguin pertinents i tinguin o hagin tingut rellevància històrica en relació amb el problema tractat.

D'altra banda, en els tres blocs es proposa analitzar la situació de la dona a l'àmbit de la filosofia amb la intenció de reparar el greuge històric respecte a aquelles filòsofes que han estat marginades en el cànon tradicional per la seva simple condició de dones; mesura que es complementa amb l'atenció que en els dos últims blocs es presta al pensament feminista com una de les concepcions més representatives de la història recent de les idees. L'abandonament, així mateix, dels quatre períodes historiogràfics tradicionals pretén subratllar l'aspecte dinàmic i interconnectat de les diferents etapes o fases de la història del pensament filosòfic, com també donar un major pes a l'anàlisi del pensament modern i contemporani, que és el protagonista dels dos últims blocs, sense que això suposi oblidar l'immens i riquíssim cabal de qüestions i idees que representa el pensament antic i medieval.

Finalment, una programació de la matèria conseqüent amb l'esperit competencial que estableix la llei, ha d'agafar l'«aprendre a filosofar» kantià com a lema orientador, i situar l'activitat indagadora de l'alumne com el centre i la fi de tot el procés d'ensenyament i aprenentatge, aprofundint en el desenvolupament d'aquelles competències que, desplegadas ja en la matèria de Filosofia de primer de batxillerat, contribueixen a l'assoliment de la seva autonomia i maduresa intel·lectual, moral i cívica. És també necessari insistir, finalment, en la conveniència de comprendre la Història de la Filosofia en el context històric i cultural que li serveix de marc, evitant un tractament aïllat i purament academicista de la mateixa i emprant-la com una eina i una perspectiva idònies des de les que tractar, de manera reflexiva i crítica, els més greus problemes que ens afecten avui, especialment aquells referits a l'equitat entre els éssers humans, la justificació i consideració dels drets humans, la igualtat efectiva entre homes i dones, o els problemes ecosocials.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Cercar, analitzar, interpretar, produir i transmetre informació relativa a fets històrics i filosòfics, a partir de l'ús crític i segur de fonts i el domini de tècniques bàsiques de recerca, per generar coneixements i produccions pròpies sobre la història dels problemes i idees filosòfics.

La labor de recerca de la Història de la Filosofia comparteix amb els estudis històrics, però també amb la filologia i amb altres ciències humanes, el fet que el seu objecte d'estudi vingui vehiculat per texts, documents i altres manifestacions anàlogues llegades per la tradició. És, doncs, fonamental que l'alumne sàpiga treballar amb fonts fiables i rellevants, entenent-les en el seu context social i cultural alhora que en la seva projecció històrica, i establint relacions entre documents de diferents èpoques i cultures. Per això, cal dotar-lo d'eines de recerca amb què cercar i organitzar la informació, tant en entorns digitals com en uns altres més tradicionals, com també per avaluar-la i utilitzar-la de manera crítica per a la producció i transmissió de coneixements relatius a la matèria. L'objectiu és que, a més de l'ús de documents d'una certa complexitat formal i material, puguin construir els seus propis judicis i elaborar produccions a partir del diàleg amb tals documents i l'exercici autònom de la seva capacitat indagadora. Tot això suposa, no sols la facultat d'interpretar i comentar formalment texts i altres documents i manifestacions històriques i filosòfiques, relacionant-los amb problemes, tesis i autors o autores, sinó també la de realitzar esquemes i mapes conceptuals, quadres cronològics i altres elaboracions, incloent la producció i exposició de treballs de recerca de caràcter bàsic, utilitzant els protocols a aquest efecte, i tant de manera individual com col·laborativa.

Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL1, CCL2, CCL3, CD1, CD3, CPSAA4, CC3, CE3.
CE 2 Reconèixer les normes i pautes de l'argumentació i el diàleg filosòfics mitjançant la identificació i anàlisi de les mateixes en diferents suports i a través de diverses activitats, per aplicar-les amb rigor en la construcció i exposició d'arguments i en l'exercici del diàleg amb els altres.
El domini de l'argumentació és un factor fonamental per pensar i comunicar-se amb rigor i efectivitat, tant en l'àmbit de les ciències i sabers, com en el de la vida quotidiana, com també una condició necessària per a la formació del propi judici personal. És, doncs, necessari que l'alumne, tant en el treball amb texts i documents, com en el diàleg filosòfic amb els altres, empri arguments correctes i ben fundats, apreciï el rigor argumentatiu i detectant i evitant les maneres dogmàtiques, fal·lacies i esbiaixats de sostenir o discutir opinions i hipòtesis. D'altra banda, si el diàleg gaudeix en la didàctica de la filosofia d'un merescut reconeixement, tant com expressió del caràcter pròpiament dialèctic de la indagació filosòfica com en tant que element essencial de l'exercici de la ciutadania democràtica, en l'estudi de la història de les idees compleix una doble funció: la de promoure el debat filosòfic i la de fer-lo entorn de plantejaments i concepcions que guarden alhora entre sí un diàleg al llarg del temps. Es tracta, doncs, de promoure no sols el diàleg empàtic, cooperatiu, i compromès amb la cerca del coneixement, la lliure expressió d'idees i el respecte a la pluralitat de tesi i opinions, sinó també l'aptitud per al pensament crític i relacional entorn d'idees d'autors i autores d'èpoques molt diferents, entenent en tots els casos la dissensió i la controvèrsia no necessàriament com un conflicte sinó també com a complementarietat i ocasió per a una millor comprensió dels problemes.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL1, CCL5, STEM1, CPSAA3.1, CC2, CC3, CCEC1, CCEC3.2.
CE 3 Comprendre i expressar diferents concepcions filosòfiques històricament donades, mitjançant l'acostament a les seves fonts i el treball crític sobre aquestes, per desenvolupar el coneixement d'un patrimoni que constitueix part essencial del patrimoni cultural comú.
La tradició filosòfica, com també el debat filosòfic contemporani, han vingut acumulant i transmetent, i continuen produint avui, un immens i valuós patrimoni de plantejaments, preguntes, intents de resposta, idees, argumentacions i exposicions diferents entorn de les qüestions filosòfiques, modulades d'acord amb el context històric i l'esforç dels autors i autores en els quals, en cada cas, van tenir vessant d'expressió. El coneixement de les més importants d'aquestes propostes filosòfiques ha de formar part de la cultura de tot l'alumne i, en general, del bagatge d'una ciutadania il·lustrada. Per altra banda, l'aprenentatge de tals concepcions filosòfiques precisa d'un treball orientat des de l'experiència actualitzada de qüestions ja tractades a primer de batxillerat, de manera que sigui l'alumne el que, en relació amb aquestes qüestions, senti la necessitat d'investigar l'arrel i dimensió històrica de les mateixes a través del contacte directe amb documents i del treball a partir d'ells. Una indagació que ha de ser, per altra, aliena a prejudicis etnocèntrics, sexistes o de qualsevol altre tipus, i reconèixer el paper, sovint ocult i marginat, de les dones, com també la importància i influència d'altres tradicions de pensament diferents a la nostra, analitzant críticament les conceptualitzacions de caràcter exclouent o discriminatori que formin o hagin format part del discurs filosòfic.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CC1, CC2, CC3, CCEC1.
CE 4 Reconèixer la naturalesa essencialment plural i diversa de les concepcions filosòfiques històricament donades, mitjançant la seva posada en relació dialèctica de confrontació i complementarietat, per generar una concepció complexa i dinàmica de la història del pensament, i promoure una actitud tolerant i compromesa amb la resolució racional i dialogada dels conflictes.
La filosofia, a diferència d'altres àmbits de coneixement, es presenta radicalment oberta i disputada en totes les seves àrees, alguna cosa que no té per què ser interpretat com a defecte o disfunció, sinó, al contrari, com a indicatiu del caràcter complex i dialèctic tant de la disciplina com de moltes qüestions filosòfiques en les que no són possible, ni potser desitjables, la unanimitat o la unilateralitat, però sí el diàleg respectuós i constructiu. Aquest caràcter plural de la filosofia és més evident quan ho compremem a través de la seva dimensió històrica. No obstant això, tampoc aquí aquesta riquesa de perspectives compromet la unitat essencial que defineix a tota l'empresa filosòfica com una cerca incondicionada i integral de la veritat i del sentit de la realitat en els seus aspectes més fonamentals. Per altra banda, el contacte amb les diferents maneres d'argumentació i exposició que corresponen a les concepcions filosòfiques, com també amb la diversitat de

formes amb què cal interpretar-les, resulten una experiència òptima per a la pràctica del pensament complex, l'anàlisi, la síntesi i la comprensió de problemes filosòfics i altres de rellevància cultural i social des d'una perspectiva més profunda i plural, menys esbiaixada i crítica amb tot dogmatisme, d'acord amb el que ha de ser l'exercici de la pròpia ciutadania democràtica.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL2, CC1, CC2, CC3.
CE 5 Reconèixer la manera en què s'han plantejat successivament, a través de diferents èpoques i concepcions, els mateixos problemes filosòfics, mitjançant l'anàlisi i interpretació de texts i altres maneres d'expressió tant filosòfica com més àmpliament cultural, històricament donats, per afrontar tals problemes a partir de la reflexió crítica sobre el coneixement de l'aportat per la tradició.
La reflexió filosòfica, que en el curs de primer de batxillerat s'abordava de manera principalment temàtica, es desplega aquí de manera també diacrònica, analitzant els mateixos problemes en diferents moments històrics, llenguatges i formes, i en relació amb els aspectes propis de cada època i cultura. La suma d'aquestes fases o moments comprèn un conjunt de plantejaments i respostes que l'alumnat ha de conèixer, no sols per comprendre la història passada, i fins i tot el mateix concepte d'història, sinó també per entendre el seu present i pensar el seu futur de manera més reflexiva i acurada. Per altra banda, en la filosofia, atès el seu caràcter plural i sempre obert, és encara més pertinent que en altres sabers tenir consciència d'aquest procés històric, ell mateix un objecte de reflexió filosòfica, i en el qual es pot trobar l'arrel de tot el pensament contemporani.
És necessari per això que l'alumne analitzi els problemes filosòfics al llarg de la història, esclareint les condicions socioculturals de la seva aparició i connectant el tractament que es fa dels mateixos en diferents corrents i escoles de pensament. L'objectiu és que els alumnes afrontin tals problemes des del reconeixement tant de la seva radicalitat i universalitat com de la pluralitat i variabilitat en què s'expressen, reflexionant sobre la relació de tots dos aspectes, amb la finalitat de promoure un coneixement profund i crític de la filosofia i de la cultura en què aquesta s'insereix i desenvolupa.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL2, CC1, CC2, CC3, CCEC1.
CE 6 Reconèixer les formes diverses en què els interrogants filosòfics i els seus intents de resposta s'han presentat històricament en altres àmbits de la cultura, mitjançant l'anàlisi interpretativa de texts i altres manifestacions pertanyents a aquests àmbits, per promoure una concepció sistemàtica, relacional i complexa de la història de la cultura occidental i del paper de les idees filosòfiques en ella.
La filosofia, lluny de ser un saber abstret en els seus problemes i llenguatge i aliè a la resta de sabers i aspectes de l'existència humana, s'ha mostrat sempre interessada a dialogar amb altres àmbits del coneixement, nodrint-se d'ells i enriquint-los amb noves idees i perspectives. A això se li suma que l'estudi de la filosofia resulta més estimulant i ric quan s'exercita mitjançant l'anàlisi d'altres manifestacions culturals en les quals els problemes i les concepcions històrics i filosòfics estan presents, de manera almenys tàcita. Per això, l'acostament a la matèria d'Història de la Filosofia ha de realitzar-se no sols a través de l'estudi i interpretació dels texts dels grans filòsofs i filòsofes, sinó també a través de l'anàlisi d'aquells altres documents i esdeveniments històrics de caràcter polític, artístic, científic o religiós que resultin filosòficament rellevants.
L'objectiu és, d'una banda, que l'alumne compregui la naturalesa interdisciplinària i transdisciplinària de la reflexió filosòfica i la seva funció articuladora del conjunt dels sabers i, per l'altra, que reconegui la relació entre les diferents teories filosòfiques i aquells moviments, doctrines i creacions socials, polítiques, morals, artístiques, científiques i religioses amb les quals aquelles han compartit espai històric i cultural, identificant les seves influències mútues i, especialment, els fonaments i problemes filosòfics que bateguen sota els citats moviments, doctrines i creacions.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL2, CC1, CC2, CC3, CCEC1.
CE 7 Analitzar problemes fonamentals i d'actualitat mitjançant l'exposició crítica de diferents posicions històric-filosòfiques rellevants per a la comprensió i discussió d'aquells, per desenvolupar l'autonomia de judici i promoure actituds i accions cívica i èticament conseqüents.
Els grans sistemes de pensament al llarg del temps no són sols llocs de referència obligada per entendre en profunditat el passat, els nostres senyals d'identitat culturals o la nostra manera mateixa de ser, conèixer o valorar, sinó que són també guies que, tractades de manera crítica, il·luminen els més complexos debats actuals, constituint així una eina indispensable per a la nostra tasca de promoure un món més just, sostenible i racional. En aquest sentit, la història de la filosofia representa un esforç progressiu per

comprendre la realitat i orientar l'acció humana, tant en un sentit individual com en el col·lectiu. A més, proveeix a l'alumne d'un marc de referència idoni per a l'exercici d'una ciutadania conscient, críticament compromesa amb els valors comuns i detentora d'una actitud reflexiva i constructiva davant els reptes del segle XXI. Així, en la mesura en que es coneguin en profunditat les diferents idees, teories i controvèrsies filosòfiques implicades en qüestions que, com la desigualtat i la pobresa, la situació dels drets humans en el món, l'assoliment de l'efectiva igualtat i corresponsabilitat entre dones i homes o els problemes ecosocials, conformen l'actualitat, s'estarà en millors condicions per entendre i afrontar aquestes qüestions. El propòsit últim és que l'alumne pugui posicionar-se davant elles amb plena consciència del que les seves idees deuen al curs històric del pensament filosòfic i, per això, amb una major exigència crítica i un més ferm compromís tant amb el perfeccionament d'aquestes idees com amb les actituds i accions que calgui deduir d'elles.

Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CPSAA4, CC1, CC2, CC3, CC4, CE1.

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Cercar, analitzar, interpretar, produir i transmetre informació relativa a fets històrics i filosòfics, a partir de l'ús crític i segur de fonts i el domini de tècniques bàsiques de recerca, per generar coneixements i produccions pròpies sobre la història dels problemes i idees filosòfics.

CA 1.1 Generar un coneixement rigorós de fonts i documents filosòficament rellevants, aplicant tècniques de cerca, organització, anàlisi, comparació i interpretació d'aquests, i relacionant-los correctament amb contextos històrics, problemes, tesis, autors i autores, com també amb elements pertanyents a altres àmbits culturals.

Cercar, organitzar, analitzar, comparar i interpretar fonts i documents de rellevància filosòfica relacionant-los amb contextos històrics, problemes, autors i autores o altres àmbits culturals.

Fer servir fonts segures d'informació.

Dominar tècniques bàsiques de recerca entorn a informació filosòfica.

CA 1.2 Construir judicis propis sobre problemes històrics i filosòfics, a través de l'elaboració i presentació de documents i treballs de recerca sobre els mateixos amb precisió i aplicant els protocols a l'ús, tant de manera individual com grupal i cooperativa.

Elaborar documents i treballs de recerca sobre la història dels problemes i idees filosòfics.

Presentar, individualment i cooperativament produccions pròpies sobre contextos històrics, problemes, autors i autores o altres àmbits culturals.

CE 2 Reconèixer les normes i pautes de l'argumentació i el diàleg filosòfics mitjançant la identificació i anàlisi de les mateixes en diferents suports i a través de diverses activitats, per aplicar-les amb rigor en la construcció i exposició d'arguments i en l'exercici del diàleg amb els altres.

CA 2.1 Emprar arguments de manera rigorosa, reconeixent i aplicant normes, tècniques i pautes lògiques, retòriques i argumentatives, i evitant maneres dogmàtiques, fal·lacies i esbiaixats de sostenir opinions i hipòtesis.

Argumentar de forma rigorosa, aplicant les normes i pautes de l'argumentació i el diàleg filosòfic.

Detectar opinions i hipòtesis dogmàtiques, fal·lacies i esbiaixades.

CA 2.2 Sostenir l'hàbit del diàleg argumentatiu, empàtic, obert i constructivament compromès amb la cerca del coneixement, a través de la participació activa, respectuosa i col·laborativa en quantes activitats es proposin.

Dialogar de forma empàtica, oberta i orientada a la cerca del coneixement.

Participar activament, amb respecte i col·laborant a les activitats.

CE 3 Comprendre i expressar diferents concepcions filosòfiques històricament donades, mitjançant l'acostament a les seves fonts i el treball crític sobre aquestes, per desenvolupar el coneixement d'un patrimoni que constitueix part essencial del patrimoni cultural comú.

CA 3.1 Adquirir i expressar un coneixement significatiu de les més importants propostes filosòfiques que s'han succeït al llarg de la història, a través de la indagació sobre elles i la identificació de les qüestions a les quals responen.
Investigar sobre les més importants propostes filosòfiques de la història.
Identificar les qüestions a les quals responen les concepcions filosòfiques històricament donades.
CA 3.2 Identificar, comprendre i debatre sobre els principals problemes, idees, tesis i controvèrsies filosòfiques de la història del pensament, a través de l'anàlisi i comentari crític de texts i documents filosòfics o rellevants per a la filosofia.
Analitzar els principals problemes, idees i tesis de la història del pensament.
Comentar críticament texts i documents rellevants de la història de la filosofia.

CE 4 Reconèixer la naturalesa essencialment plural i diversa de les concepcions filosòfiques històricament donades, mitjançant la seva posada en relació dialèctica de confrontació i complementarietat, per generar una concepció complexa i dinàmica de la història del pensament, i promoure una actitud tolerant i compromesa amb la resolució racional i dialogada dels conflictes.
CA 4.1 Generar una concepció plural, dialèctica, oberta i crítica de la història del pensament, a través de la comprensió, la realització de síntesis comparatives i l'exposició de les relacions d'oposició i complementarietat entre tesis, escoles, filòsofs i filòsofes d'una mateixa època o tradició o de diferents èpoques i tradicions.
Realitzar comparacions entre teixits, escoles, filòsofs i filòsofes d'una mateixa època o tradició.
Exposar les oposicions i complementarietat entre elements filosòfics o autors i autores de diferents èpoques o tradicions.

CE 5 Reconèixer la manera en què s'han plantejat successivament, a través de diferents èpoques i concepcions, els mateixos problemes filosòfics, mitjançant l'anàlisi i interpretació de texts i altres maneres d'expressió tant filosòfica com més àmpliament cultural, històricament donats, per afrontar tals problemes a partir de la reflexió crítica sobre el coneixement de l'aportat per la tradició.
CA 5.1 Afrontar els grans problemes filosòfics en el seu doble aspecte històric i universal a través de l'anàlisi i exposició crítica de les condicions culturals que han permès en cada cas l'aparició i evolució d'aquests problemes en diferents moments de la història.
Analitzar les condicions culturals que han generat l'aparició i evolució dels problemes filosòfics.
Explicar el doble aspecte històric i universal dels problemes filosòfics en diferents moments de la història.
CA 5.2 Comprendre la dimensió temporal i universal dels problemes filosòfics més importants, comparant mitjançant esquemes o altres productes o activitats el tractament filosòfic que es fa d'ells en diferents èpoques, escoles, tradicions, autors i autores.
Comparar les diferents escoles i tradicions filosòfiques mitjançant esquemes o altres activitats.
Interpretar el tractament que s'ha fet històricament de diferents problemes filosòfics.

CE 6 Reconèixer les formes diverses en què els interrogants filosòfics i els seus intents de resposta s'han presentat històricament en altres àmbits de la cultura, mitjançant l'anàlisi interpretativa de texts i altres manifestacions pertanyents a aquests àmbits, per promoure una concepció sistemàtica, relacional i complexa de la història de la cultura occidental i del paper de les idees filosòfiques en ella.
CA 6.1 Adquirir una concepció sistemàtica i relacional de la història de la cultura occidental i del paper de les idees filosòfiques en ella, mitjançant l'anàlisi comentari i comparatiu de texts o documents literaris, historiogràfics, periodístics, científics o religiosos, com també de qualsevol manifestació cultural, en els quals s'expressin problemes i concepcions filosòficament rellevants.
Analitzar en texts de diferent caràcter la presència de les diferents concepcions filosòfiques.
Comentar la rellevància filosòfica de diferents texts o documents literaris, periodístics o d'altres àmbits.
Comparar determinades expressions de la història de la cultura occidental amb diferents concepcions filosòfiques.

CE 7 Analitzar problemes fonamentals i d'actualitat mitjançant l'exposició crítica de diferents posicions

històric-filosòfiques rellevants per a la comprensió i discussió d'aquells, per desenvolupar l'autonomia de judici i promoure actituds i accions cívica i èticament conseqüents.
CA 7.1 Desenvolupar l'autonomia de judici i promoure plantejaments, actituds i accions èticament i cívicament conseqüents respecte a problemes fonamentals de l'actualitat, a partir de la comprensió d'idees, teories i controvèrsies històriques i filosòfiques que puguin contribuir a aclarir tals problemes i de l'elaboració de propostes de caràcter crític i personal respecte a ells mateixos.
Elaborar personalment i amb caràcter crític propostes en relació a problemes fonamentals de l'actualitat, des dels plantejaments de les teories filosòfiques.
Exposar plantejaments èticament i cívicament conseqüents des de la comprensió de les controvèrsies que s'han desenvolupat en la història de la filosofia.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. DE L'ORIGEN DE LA FILOSOFIA OCCIDENTAL A GRÈCIA FINS A LA FI DE L'ANTIGUITAT.
Historicitat i universalitat dels problemes i concepcions filosòfiques. Mètodes de treball en Història de la Filosofia.
El sorgiment de la filosofia occidental a Grècia. Cosmovisió mítica i teorització filosòfica. La filosofia en altres tradicions culturals.
El problema de la realitat en els presocràtics.
Filosofia i ciutadania en la II·lustració grega: els sofistes i Sòcrates. Aspàsia de Milet i el paper de la dona en la cultura i la filosofia grega.
Idea i naturalesa: coneixement i realitat en Plató i Aristòtil.
L'antropologia en la filosofia clàssica: Sòcrates i el coneixement de si; la <i>psique</i> en Plató i Aristòtil.
La discussió ètica: l'intel·lectualisme socràtic i platònic; la teoria de les virtuts en Plató i Aristòtil; el concepte d' <i>eudemonia</i> .
El debat polític: les propostes platònica i aristotèlica en torn al millor ordre social.
De les <i>polis</i> a l'imperi. Filosofia, ciència i cultura en l'hel·lenisme. Estoïcisme i epicureisme. La figura d'Hipàtia d'Alexandria.

B. DE L'EDAT MITJANA A LA MODERNITAT EUROPEA.
Etaques, mètodes i qüestions fonamentals en la filosofia medieval. Agustí d'Hipona, Ramon Llull, Tomàs d'Aquino i Guillem d'Ockham. La personalitat polifacètica d'Hildegard von Bingen. La filosofia àrab i jueva i el diàleg entre cultures de Ramon Llull.
L'assimilació de la filosofia grega per la teologia medieval. El problema de la relació entre fe i raó.
El naixement de la modernitat europea. El Renaixement. El protestantisme. La revolució científica.
Racionalisme i empirisme: René Descartes i David Hume.
El debat metafísic modern. La teoria cartesiana de les substàncies. El materialisme des de Thomas Hobbes a la II·lustració.
La qüestió de l'origen i fonament de la societat i el poder. Del pensament polític medieval a la teoria del contracte social segons Thomas Hobbes, John Locke i Jean-Jacques Rousseau.

C. DE LA MODERNITAT A LA POSTMODERNITAT.
El projecte il·lustrat: potència i límits de la raó. Els Drets de l'Home. La primera ona feminista: Mary Wollstonecraft i Olympe de Gouges.
La filosofia crítica d'Immanuel Kant i el problema de la metafísica com a saber.
Ètiques de la felicitat i ètiques del deure. L'ètica kantiana enfront de l'utilitarisme.
La crítica del capitalisme: el pensament revolucionari de Karl Marx i la dialèctica de la II·lustració a l'Escola de Frankfurt. L'anàlisi del totalitarisme d'Hannah Arendt.
La desconstrucció de la tradició occidental en Friedrich Nietzsche i l'herència postmoderna.
Els problemes filosòfics a la llum de l'anàlisi del llenguatge: Ludwig Wittgenstein i la filosofia analítica.

L'existencialisme: Martin Heidegger i Jean Paul Sartre. La raó vital i la raó poètica: José Ortega y Gasset i María Zambrano.

El desenvolupament contemporani del feminisme: Simone de Beauvoir.

Història de la Música i de la Dansa

La matèria d'història de la música i de la dansa proporciona a l'alumnat una visió global de l'evolució d'ambdues disciplines, establint vincles amb els contextos en què van ser creades. Introdueix, així, l'alumnat en el descobriment dels períodes en els quals tradicionalment s'ha classificat l'evolució històrica de la música i la dansa, des de l'antiguitat clàssica fins als nostres dies, abordant les diferents maneres de concebre la creació musical i de la dansa que, en gran manera, han dissortegut de manera conjunta al llarg del temps. D'aquesta forma, l'alumnat podrà identificar les característiques de la música i de la dansa per a comprendre la seva evolució i establir associacions amb altres manifestacions artístiques, enriquint el seu repertori cultural.

L'escolta i el visionat de peces dels diferents gèneres i estils que es desenvolupen al llarg de la història, com també l'ús i l'anàlisi de diverses fonts documentals, afavoreixen l'enfocament pràctic de la matèria. Així mateix, la interpretació i la dramatització a través de la veu, el cos i diferents instruments musicals permeten la comprensió de la música i la dansa des de l'experimentació i l'experiència pròpies. A més, la recerca dels contextos en els quals s'han desenvolupat aquestes arts facilitarà la comprensió de les transformacions dels gusts artístics al llarg del temps, alhora que afavoreix la construcció d'una identitat cultural basada en la diversitat.

És essencial l'estudi de les obres de música i dansa de les Illes Balears, amb l'objectiu de promoure el coneixement i valorar les expressions artístiques pròpies de la nostra comunitat. A través de l'exploració d'aquestes obres, es desenvolupa una comprensió més profunda de la història i l'evolució cultural de les Illes Balears, i es contribueix a la formació de ciutadans compromesos amb la conservació i la difusió del nostre patrimoni immaterial.

Les competències específiques d'aquesta matèria s'han dissenyat a partir dels descriptors de les competències clau del batxillerat i dels objectius de l'etapa. Estan orientades al fet que l'alumnat desenvolupi l'estima per les manifestacions artístiques, relacioni el fet musical amb el pensament artístic, experimenti a través de la interpretació i la dramatització, reconegui les característiques més importants de cada període històric i pugui emetre judicis de valor propis i ben fonamentats. Aquestes competències contribueixen també al fet que els alumnes puguin ampliar les eines de les quals disposen per abordar els procediments d'escolta i visionat, realitzar comentaris de text i comparar les manifestacions musicals i dansístiques amb les altres arts. A més, fomenten la interiorització conceptual necessària per a l'elaboració d'argumentacions crítiques, per a la formació d'un gust musical propi i per al desenvolupament i enriquiment del repertori cultural i estètic de l'alumnat. A través de la realització de recerques i la difusió dels seus resultats, com també del visionat i l'escolta d'interpretacions de peces musicals i de dansa, aquesta matèria incideix sobre la reflexió ètica entorn dels drets d'autor i a la propietat intel·lectual. La matèria d'història de la música i de la dansa contribueix així al fet que l'alumnat amplii la seva formació cultural i artística, adquireixi una visió més global del lloc que ocupen la música i la dansa en la història de l'art i desenvolupi criteris per establir judicis estètics propis.

Els criteris d'avaluació de la matèria determinen el grau de consecució de les competències específiques i han estat dissenyats per permetre l'observació, la presa d'informació i la valoració de l'adquisició d'aquestes competències des de múltiples perspectives.

Els sabers bàsics estan organitzats en quatre blocs. En el primer, «Percepció visual i auditiva», estan inclosos els coneixements, les destreses i les actituds necessàries per a la recepció de les diferents manifestacions musicals i dansístiques, la identificació dels seus elements i la seva anàlisi. Per altra banda, el bloc «Contexts de creació» conté els sabers propis de les diferents etapes històriques, els gèneres, els estils, els compositors i compositores rellevants, els intèrprets i la relació de la música i la dansa amb altres manifestacions artístiques. El tercer bloc, «Recerca, opinió crítica i difusió» recull sabers relacionats amb processos d'indagació, ús de fonts fiables, drets d'autor i propietat intel·lectual, com també la incidència de les tecnologies digitals en la difusió d'ambdues expressions. Finalment, a través del bloc «Experimentació activa» s'introdueixen els sabers que necessitarà l'alumnat per abordar l'estudi de l'evolució de la música i de la dansa des de la interpretació musical, la pràctica de danses senzilles o la dramatització d'obres representatives.

D'acord amb l'enfocament competencial d'aquesta matèria, es recomana el disseny de tasques que

plantegin activitats basades en experiències significatives per a l'alumnat, abordades des de contextos comunicatius, analítics i reflexius. És fonamental que els alumnes adquireixin primer una base sòlida de coneixements i habilitats específiques que els permeti poder afrontar amb èxit tasques més complexes que requereixen una aplicació pràctica dels sabers adquirits i que han de permetre als estudiants activar i aplicar aquests sabers per enfrontar-se a reptes que afavoreixin la interdisciplinarietat i la translació dels aprenentatges a situacions reals.

Així mateix, aquestes tasques permetran als alumnes convertir-se en protagonistes del seu aprenentatge a través d'experiències, processos, projectes i reptes que desenvolupin la seva sensibilitat, la seva creativitat, la seva imaginació i la seva capacitat d'apreciació i d'anàlisi.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Identificar les característiques tècniques de la música i de la dansa, apreciament la seva evolució al llarg de la història a través de l'anàlisi de les fonts d'estudi disponibles, per reconèixer els seus trets estilístics i la seva funció en un determinat context.

La música i la dansa són mitjans d'expressió i comunicació que, transcendent l'ús del llenguatge verbal, han desenvolupat un codi propi que les identifica i que, en moltes ocasions, ha evolucionat de manera conjunta. En cada període varien els trets estilístics que caracteritzen aquestes arts, perquè guarden relació amb altres aspectes definitoris del seu context i amb la funció que exerceixen en un determinat moment.

L'escolta o el visionat de peces de diferents èpoques, com també l'anàlisi de texts i de partitures representatives, permetran a l'alumnat identificar i comparar les seves característiques tècniques, apreciament l'evolució de la música i de la dansa al llarg del temps. A més, atenent paràmetres històric-estètics, l'alumnat podrà contextualitzar les peces i determinar la seva funció en l'entorn creatiu corresponent; podent compartir-lo en classe a través de texts orals, escrits o multimodals de naturalesa expositiva.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CCL2, CCL3, STEM2, CPSAA4, CC3, CCEC2.

CE 2 Relacionar la música i la dansa amb altres formes d'expressió artística, vinculant-les amb l'evolució del pensament humà, per comprendre el caràcter interdisciplinari de l'art i valorar la importància de la seva conservació i difusió com a patrimoni cultural.

Igual que altres manifestacions artístiques, la música i la dansa estan lligades a la pròpia història de la humanitat i als diversos factors que la condicionen. En aquest sentit, el coneixement, l'anàlisi, la comprensió i la valoració crítica de l'evolució de les formes d'expressió d'altres arts i la seva relació amb el fet musical o de la dansa aporten a l'alumnat una visió interdisciplinària que l'enriqueix culturalment i li permet adoptar una postura respectuosa i responsable en relació amb la importància de la conservació i la difusió del patrimoni. Referent a això, resulten de gran utilitat les tecnologies digitals, perquè faciliten l'accés a biblioteques i col·leccions digitals a través de les quals es pot consultar texts literaris o observar, per exemple, obres d'arts plàstiques o d'arts decoratives.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL2, STEM2, CD1, CPSAA4, CC1, CCEC1, CCEC2.

CE 3 Interpretar fragments musicals o adaptacions d'obres rellevants de la música i de la dansa de diferents èpoques i estils, a través de la dramatització i l'ús de la veu, el cos i diferents instruments, per vivenciar el fet artístic i comprendre'l des de la pròpia experiència.

La música i la dansa són dues de les manifestacions artístiques que han servit a la humanitat per expressar-se. Per això, el seu estudi requereix l'organització d'activitats que permetin a l'alumnat experimentar, en primera persona amb la música i la dansa de diferents períodes, a través de la interpretació o la dramatització d'obres rellevants de totes dues disciplines.

La interpretació d'adaptacions de peces instrumentals o vocals, com també de danses senzilles de diferents períodes històrics facilita a l'alumnat no solament la immersió pràctica en la música i la dansa d'un determinat període històric, sinó que afavoreix el seu reconeixement i comparació amb mostres originals i amb l'evolució posterior de totes dues expressions, prenent consciència de la riquesa del patrimoni musical i de la dansa.

El desenvolupament de tasques conjuntes d'interpretació implica, a més, l'adquisició de valors de respecte, col·laboració i treball en equip.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL2, CPSAA1.1, CPSAA3.1, CPSAA3.2, CCEC3.1, CCEC4.1, CCEC4.2.

CE 4 Investigar sobre els principals compositors, intèrprets i obres de la història de la música i de la dansa, utilitzant fonts d'informació fiables, per analitzar els diferents corrents interpretatius i reflexionar sobre la riquesa del patrimoni musical i sobre la pròpia identitat cultural.

L'adquisició i construcció d'un criteri propi a través de la recerca, l'anàlisi i la valoració crítica de les diferents propostes musicals i dansístiques contribueix al desenvolupament d'una postura oberta i receptiva que proporciona a l'alumnat una visió àmplia des de la qual posicionar-se en el món amb una actitud d'acceptació i respecte cap a la diversitat. La cerca d'informació en fonts fiables, tant analògiques com digitals, és un mitjà a través del qual l'alumnat pot abordar, de manera autònoma, la recerca sobre la història de la música i la dansa.

L'anàlisi de l'evolució musical i de la dansa en el seu context facilita el desenvolupament d'una identitat cultural pròpia des d'on afrontar els reptes que planteja el futur en relació amb el desenvolupament i l'evolució de l'art i la cultura. En aquest sentit, l'aula s'ofereix com a espai idoni en el qual fomentar la reflexió entorn de la creació o la interpretació musical i escènica com a expressió de la personalitat artística dels qui componen o interpreten les obres.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL2, CCEL3, STEM2, CD1, CD2, CPSAA4, CC1, CCEC1, CCEC2.

CE 5 Transmetre opinions i idees pròpies, informades i fonamentades, sobre l'evolució de la música i de la dansa, usant un vocabulari específic, formulant arguments de caràcter teòric i estètic i analitzant críticament el context de creació de les obres, per desenvolupar la capacitat comunicativa sobre el fet musical.

La transmissió d'idees i opinions pròpies, informades i fonamentades, sobre l'evolució de la música i la dansa al llarg de la història garanteix a l'alumnat una millor comprensió del fet musical i de la dansa. Per això, és important que aprengui a consultar diferents fonts, i que desenvolupi estratègies de cerca, selecció i reelaboració de la informació amb les quals poder extreure dades que serveixin de fonament a les seves idees i opinions. Així mateix, és necessari que adquireixi un vocabulari específic que li permeti expressar els seus arguments de manera adequada.

S'ofereix, així, a l'alumnat la possibilitat de desenvolupar una visió crítica sobre qüestions teòriques i estètiques que afecten la música i la dansa. Per compartir aquesta visió crítica es proposa la producció de treballs, ressenyes o comentaris, orals, escrits o multimodals, que prenguin en consideració el context de creació de les obres i respectin els drets d'autor i la propietat intel·lectual. En aquest sentit, l'ús d'aplicacions digitals com a suport a la comunicació o difusió de la informació en diferents formats servirà per millorar la capacitat comunicativa de l'alumnat entorn del fet musical.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CD2, CD3, CPSAA1.1, CPSAA5, CC3, CCEC1, CCEC4.2.

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Identificar les característiques tècniques de la música i de la dansa, apreciament la seva evolució al llarg de la història a través de l'anàlisi de les fonts d'estudi disponibles, per reconèixer els seus trets estilístics i la seva funció en un determinat context.

CA 1.1 Reconèixer els trets estilístics de la música i de la dansa en les diferents èpoques històriques, a través de l'escolta activa i del visionat de manifestacions artístiques, com també de l'anàlisi de partitures i texts representatius.

Reconèixer els trets estilístics de la música en les diferents èpoques històriques mitjançant l'escolta activa de manifestacions musicals i l'anàlisi de partitures i texts representatius. Identificar els trets estilístics de la dansa en les diferents èpoques històriques a través del visionat de manifestacions dansístiques i l'anàlisi de texts representatius.
CA 1.2 Determinar la funció de la música i de la dansa en els diferents contextos, establint vincles entre les característiques d'aquestes manifestacions artístiques i els fets històrics i estètics que determinen el període.
Determinar la funció de la música i de la dansa en diferents contextos. Establir vincles entre les característiques de les manifestacions artístiques de música i dansa i el context historicoestètic de cada període.

CE 2 Relacionar la música i la dansa amb altres formes d'expressió artística, vinculant-les amb l'evolució del pensament humà, per comprendre el caràcter interdisciplinari de l'art i valorar la importància de la seva conservació i difusió com a patrimoni cultural.
CA 2.1 Explicar la relació entre la música, la dansa i altres manifestacions artístiques, identificant els condicionants històrics i els fonaments estètics que comparteixen i analitzant el seu caràcter interdisciplinari.
Explicar la relació entre la música, la dansa i altres manifestacions artístiques. Identificar els condicionants històrics i els fonaments estètics que comparteixen la música, la dansa i altres manifestacions artístiques. Analitzar el caràcter interdisciplinari de la música, la dansa i altres manifestacions artístiques.
CA 2.2 Analitzar la importància del patrimoni musical, escènic i artístic, amb especial esment al de les Illes Balears, com a expressió d'una època, valorant la responsabilitat sobre la seva conservació i difusió.
Analitzar la importància del patrimoni musical, escènic i artístic com a expressió d'una època. Analitzar la importància específica del patrimoni musical, escènic i artístic de les Illes Balears. Valorar la responsabilitat sobre la conservació i difusió del patrimoni musical, escènic i artístic.

CE 3 Interpretar fragments musicals o adaptacions d'obres rellevants de la música i de la dansa de diferents èpoques i estils, a través de la dramatització i l'ús de la veu, el cos i diferents instruments, per vivenciar el fet artístic i comprendre'l des de la pròpia experiència.
CA 3.1 Experimentar amb les característiques de la música i de la dansa d'un període històric determinat, interpretant o dramatitzant fragments o adaptacions d'obres rellevants amb instruments musicals, la veu o el propi cos.
Interpretar o dramatitzar fragments o adaptacions d'obres rellevants, amb instruments musicals, la veu o el cos. Experimentar, en el marc de la interpretació o dramatització, amb les característiques de la música i la dansa de períodes històrics determinats.
CA 3.2 Valorar la riquesa del patrimoni musical i dansístic, amb especial esment al de les Illes Balears, a través del reconeixement de les característiques d'un determinat període en l'adaptació de les interpretacions i el contrast amb les mostres originals.
Valorar la riquesa del patrimoni musical i de la dansa, amb especial atenció al de les Illes Balears. Reconèixer les característiques d'un determinat període en l'adaptació de les interpretacions d'obres o fragments seleccionats del patrimoni musical i de la dansa. Contrastar les interpretacions adaptades amb les mostres originals.
CA 3.3 Participar activament en les interpretacions assumint les diferents funcions que s'assignin i mostrant interès per aproximar-se al coneixement i gaudi del repertori proposat.
Participar activament en les interpretacions de música i de dansa de diferents èpoques i estils proposades. Assumir, durant les interpretacions, les diferents funcions assignades. Mostrar interès per conèixer i gaudir del repertori proposat.

CE 4 Investigar sobre els principals compositors, intèrprets i obres de la història de la música i de la dansa, utilitzant fonts d'informació fiables, per analitzar els diferents corrents interpretatius i reflexionar sobre la riquesa del patrimoni musical i sobre la pròpia identitat cultural.
CA 4.1 Analitzar els diferents corrents interpretatius, comparant diferents versions musicals d'una mateixa obra i identificant la seva vinculació amb l'estètica del període.
Analitzar els diferents corrents interpretatius en música. Comparar diferents versions musicals d'una mateixa obra. Identificar la vinculació de les versions musicals analitzades amb l'estètica del període corresponent.
CA 4.2 Utilitzar fonts d'informació fiables en recerques sobre els principals compositors, intèrprets i obres de la història de la música i de la dansa, aplicant estratègies de cerca, de selecció i de reelaboració de la informació.
Realitzar recerques sobre els principals compositors, intèrprets i obres significatives de la història de la música i la dansa, utilitzant fonts d'informació fiables. Aplicar estratègies de cerca i de selecció d'informació en les recerques sobre música i dansa. Aplicar estratègies de reelaboració de la informació seleccionada.
CA 4.3 Reconèixer la identitat cultural pròpia, valorant la riquesa del patrimoni musical a través de les recerques realitzades.
Reconèixer la identitat cultural pròpia de les Illes Balears. Valorar la riquesa del patrimoni musical a través de les recerques realitzades.

CE 5 Transmetre opinions i idees pròpies, informades i fonamentades, sobre l'evolució de la música i de la dansa, usant un vocabulari específic, formulant arguments de caràcter teòric i estètic i analitzant críticament el context de creació de les obres, per desenvolupar la capacitat comunicativa sobre el fet musical.
CA 5.1 Explicar els diferents conceptes teòrics i estètics aplicats a la música i la dansa, usant de manera fiable i responsable les tecnologies digitals i respectant els drets d'autor i la propietat intel·lectual.
Explicar diferents conceptes teòrics i estètics aplicats a la música i la dansa. Utilitzar amb responsabilitat i de forma fiable les tecnologies digitals per fer recerca sobre conceptes teòrics i estètics. Respectar els drets d'autor i la propietat intel·lectual en l'ús de recursos i en l'explicació dels conceptes.
CA 5.2 Expressar opinions i idees pròpies, informades i fonamentades, sobre el patrimoni musical i dansístic, usant un vocabulari específic, formulant arguments de caràcter teòric i estètic i analitzant críticament el context de creació de les obres.
Expressar opinions i idees pròpies, informades i fonamentades, sobre el patrimoni musical i de la dansa. Utilitzar vocabulari específic en l'expressió d'opinions i idees pròpies. Formular arguments de caràcter teòric i estètic en l'expressió d'opinions i idees pròpies. Analitzar críticament el context de creació de les obres del patrimoni musical i de la dansa analitzades.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. PERCEPCIÓ VISUAL I AUDITIVA
Elements de la música: identificació i anàlisi. Ritme (mètrica, patrons rítmics predominants...). Melodia (línia melòdica, intervals, àmbit...). Harmonia (tonalitat, acords, cadències...). Textura (monodia, heterofonia, polifonia -homofonia i contrapunt-, melodia acompanyada). Timbre (veus, instruments, agrupacions). Dinàmica i agògica. Forma i estructura global. Altres.
Elements de la dansa: identificació i anàlisi. Moviment corporal (postures, figures, desplaçaments...). Estructures coreogràfiques i patrons de moviment. Relació entre música i moviment. Altres.

Trets que defineixen la música i la dansa de diferents períodes històrics a nivell auditiu i visual.
Trets de la música i la dansa tradicional, amb especial esment a la de les Illes Balears.
Aspectes socioculturals de la recepció artística: La música i la dansa i el seu context històric-social. Evolució de la relació entre la música i la dansa i el públic: de la recepció limitada a la massificació. Impacte de les avantguardes i els moviments contraculturals en la recepció artística.
Evolució dels espais de representació de la música i de la dansa: teatres, sales de concert, espais alternatius i multidisciplinaris... Relació amb el context.
Evolució dels formats de presentació de la música i de la dansa. Influència del context en el format i en la recepció artística.
Desenvolupament del públic. De l'aristocràcia al públic burgès. Democratització de l'accés a la música i la dansa. Impacte de les tecnologies en la difusió i el consum artístic.
Escolta i visionat conscient d'interpretacions musicals i dansístiques, amb un enfocament crític i reflexiu, a atenció al context i a les característiques estilístiques d'una època o estil.
Lectura i anàlisi de partitures, amb suport o no, de l'audició.
Lectura i anàlisi crítica de texts.

B. CONTEXTS DE CREACIÓ
Factors culturals, socials, econòmics i polítics que incideixen en la creació musical. Funció social de la música i de la dansa.
Característiques i evolució estètica i estilística de la música i de la dansa al llarg de la història, des de l'antiguitat clàssica fins a l'actualitat.
Principals corrents, escoles, autors i autores, intèrprets i obres representatives de la música i de la dansa des de l'antiguitat clàssica fins a l'actualitat.
El paper de l'intèrpret al llarg de la història. Diferents corrents interpretatius.
La música i la dansa i la seva relació amb les altres arts.
Interès per conèixer, respectar i difondre el patrimoni musical i dansístic.
Sensibilització en relació amb el patrimoni, la seva difusió i la importància de la conservació.
Música i dansa tradicional amb especial esment a les Illes Balears.
Compositors, compositoras i intèrprets de les Illes Balears.

C. INVESTIGACIÓ, OPINIÓ CRÍTICA I DIFUSIÓ
La investigació musical: processos de recerca, selecció i tractament d'informació. Difusió de la informació. Fonts de recerca musical: fiabilitat i validesa.
Ús de les tecnologies digitals en la difusió de la música i de la dansa. Ressenyes, comentaris i crítiques musicals. Drets d'autor i propietat intel·lectual.

D. EXPERIMENTACIÓ ACTIVA
Tècniques senzilles d'interpretació d'obres adaptades o fragments musicals representatius del repertori musical. Selecció del repertori i anàlisi de les obres. Pràctica grupal, execució tècnica específica i expressió musical. L'escolta activa: concentració i atenció.
Pràctica de danses senzilles de diferents períodes històrics: danses històriques, tradicionals, rituals, actuals...
Estratègies i tècniques bàsiques de dramatització de texts de la música vocal. Identificació i anàlisi dels elements del text vocal: contingut i significat, elements emocionals i expressius. Tècniques vocals bàsiques: respiració diafragmàtica i control de l'aire, articulació i dicció, projecció de la veu i control del volum.
Interpretació dramàtica: expressió corporal i gestual adequada, ús de l'espai escènic, sincronització entre el moviment i els elements musicals....
Tècniques d'actuació bàsiques: presència escènica, creació del personatge, interacció amb altres intèrprets en escena.

Història de l'Art

L'objecte de la matèria d'història de l'art és l'anàlisi del fet artístic en les seves múltiples facetes i dimensions, no sols des d'una perspectiva històrica, mitjançant la contextualització cultural i temporal d'estils, obres i artistes, sinó, entenent-ho com una manifestació de la intel·ligència i la creativitat humana que, a través del llenguatge i l'activitat artística, s'obstina a comprendre i millorar la realitat que ens envolta.

La història de l'art, matèria amb la qual els alumnes han pres ja contacte en l'educació secundària obligatòria a través dels continguts de matèries com geografia i història, filosofia, llatí, música i educació plàstica, visual i audiovisual, està estretament vinculada amb l'assoliment dels objectius d'etapa i el desenvolupament de les competències clau, especialment en el que competeix al cultiu de la sensibilitat artística i al desenvolupament de criteris estètics, entesos tots dos com a aspectes essencials de la formació integral dels alumnes i del seu enriquiment cultural i personal. Aquesta formació, en tant que implica la comprensió de la forma en què idees i emocions es comuniquen de manera creativa a través de diverses manifestacions artístiques i culturals, es relaciona directament amb la competència en consciència i expressió culturals. D'una manera més indirecta, però no menys decisiu, l'aprenentatge de la història de l'art contribueix a l'assoliment de la maduresa intel·lectual i emocional dels alumnes, afavorint la formació d'una imatge ajustada de si mateix, proporcionant-li el coneixement de codis i llenguatges en els quals reconèixer-se i expressar-se, i promovent el desenvolupament del judici propi, a la vegada que una actitud dialogant i respectuosa en relació a opinions, gusts i expressions diferents als propis. A més, la contribució d'aquesta matèria a les competències i objectius esmentats ha de procurar no sols un coneixement més profund de les realitats del món contemporani i del seu significat estètic, sinó d'algunes de les claus més importants per entendre la cultura audiovisual del nostre temps, com també l'adopció d'una actitud crítica, acurada i constructiva respecte a la interpretació, protecció i millora del patrimoni cultural i de l'entorn social i natural.

La matèria està estructurada entorn de tres eixos fonamentals: l'anàlisi, la comprensió històrica i l'apreciació crítica de les principals manifestacions artístiques i de les seves relacions amb la resta de dimensions i aspectes de la cultura i l'experiència humana; la incorporació de la perspectiva de gènere i, per això, entre altres aspectes, de la visibilització de les dones creadores habitualment excloses del cànon dominant; i l'educació per a la preservació, millora i ús sostenible del patrimoni artístic, entès com a element de desenvolupament econòmic, social, ambiental i cultural.

Les competències específiques inclouen el reconeixement i anàlisi de les diverses manifestacions estètiques, l'ocupació bàsica dels llenguatges artístics i del vocabulari de la disciplina, la identificació de les diverses funcions atribuïbles a la producció artística, com també la seva major o menor vinculació amb diferents moviments, gèneres, estils, èpoques i artistes, l'apreciació de canvis estètics en les representacions de l'ésser humà, la comprensió contextualitzada de les creacions culturals com a reflex de la societat que les ha generat, el coneixement i protecció del patrimoni, i, finalment, la ja citada incorporació de la perspectiva de gènere a l'estudi històric de l'art.

Quant als criteris d'avaluació, aquests estan dissenyats per comprovar el grau de consecució de les competències específiques i, en connexió amb els sabers bàsics, estan també orientats a l'assoliment dels objectius de batxillerat i de les competències clau. L'aplicació dels mateixos suposa la necessitat d'adaptar les metodologies i accions educatives, implementant estratègies en les quals s'exercitin tant els processos instrumentals com les actituds, i integrant en elles les pautes metodològiques pròpies de la història de l'art. Aquests criteris suposen igualment el disseny d'instruments múltiples i diferents amb què, tenint en compte la diversitat i individualitat dels alumnes, valorar de forma diferenciada les accions delimitades per les competències.

tractar-se des de diferents enfocaments didàctics i metodològics. Així, s'han organitzat per criteris temàtics, sense ser un obstacle perquè sigui possible realitzar una aproximació a aquests sabers seguint un ordre cronològic, o combinant tots dos aspectes. En el primer bloc, «Aproximació a la història de l'art», es presenten sabers relacionats amb la complexitat de la definició de l'objecte d'estudi i la seva evolució en el temps, el llenguatge artístic com a forma d'expressió i comunicació, el repte de la interpretació i el judici estètic, el vocabulari i la terminologia específics que els alumnes han de saber utilitzar, com també les

tècniques del comentari històrico-artístic. El treball respecte a aquests sabers pot concebre's com a preàmbul al curs, o bé com a activitat a desenvolupar al llarg d'aquest.

En el segon bloc, «L'art i les seves funcions al llarg de la història», els sabers tracten, des d'una perspectiva integradora, les funcions i significats de l'activitat artística al llarg del temps. Aquesta activitat i les obres d'art a ella degudes constitueixen un valuós document per conèixer les cultures que han caracteritzat les diferents societats humanes al llarg de diferents èpoques. És per això que resulta imprescindible l'estudi de l'obra d'art en el seu context com a punt de partida per analitzar els factors històrics que intervenen en el procés de la seva creació. Es pretén, amb tot això, que els alumnes comprenguin el caràcter multidimensional i complex de la relació entre l'activitat artística i els fenòmens polítics, socials, econòmics i ideològics, com també entre aquesta activitat i la subjectivitat de les persones creadores, plantejant, així mateix, el problema del caràcter autònom i de la pròpia entitat de l'obra d'art.

En el tercer bloc, «Dimensió individual i social de l'art», els sabers seleccionats aprofundeixen sobre el paper de l'art com a expressió de la identitat i dels sentiments de pertinença. Es tracta aquí d'identificar i comprendre tots aquells elements visuals, icònics i simbòlics que, presents en totes les cultures, defineixen la identitat individual i col·lectiva d'una societat. A més, s'examina críticament la participació de les dones i s'atorga rellevància a la visibilitat a les artistes que han estat marginades d'un cànon tradicionalment concebut des d'una perspectiva androcèntrica.

Finalment, el quart i últim bloc, «Realitat, espai i territori en l'art», agrupa sabers relacionats amb la concepció de l'art com a representació i reflex de la realitat, com ara la creació de l'espai arquitectònic, el domini de la perspectiva en la pintura, l'urbanisme, i la relació de l'art i el patrimoni artístic amb la naturalesa i el desenvolupament sostenible.

Finalment, convé subratllar que l'enfocament competencial del batxillerat i de la història de l'art possibilita dissenyar situacions i contextos d'aprenentatge més actius en els quals dotar de major protagonisme als alumnes i promoure el treball en equip, els processos d'indagació i recerca, la creativitat i la transferència del coneixement adquirit. Es convida, així, a elaborar propostes didàctiques i metodologies integradores en les quals s'apliquin l'anàlisi, la interpretació i la valoració personal i argumentada, el diàleg i la col·laboració amb els altres i amb altres àrees de coneixement, l'ús crític, ètic i responsable de la informació, el respecte al patrimoni i a la diversitat d'expressions culturals, i la concepció del coneixement i l'aprenentatge com a motor del desenvolupament personal, social i cultural, i com a garantia per afrontar amb èxit els reptes i desafiaments del segle XXI.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Identificar diferents concepcions de l'art al llarg de la història, seleccionant i analitzant informació de manera crítica, per valorar la diversitat de manifestacions artístiques com a producte de la creativitat humana i fomentar el respecte per aquestes.

Totes les estratègies i processos relacionats amb la cerca, selecció, tractament i anàlisi de la informació resulten indispensables per a l'aprenentatge i adquisició de nous sabers. Pel que es fa necessari que els alumnes s'exercitin en ells, procurant un grau suficient de maneig crític de fonts, de precisió en la recollida de dades i de tractament contrastat de la informació a partir de l'anàlisi crítica i rigorosa d'aquesta. Aquest procés ha de culminar amb l'elaboració de síntesi, resums, informes, ressenyes o reelaboracions pròpies a través dels que organitzar, interioritzar i comunicar l'aprenentatge de manera precisa i creativa.

Un altre element fonamental és la delimitació del seu camp d'estudi, una cosa lligada tant als canvis històrics que s'han donat en la comprensió d'aquest com a l'evolució del significat dels seus conceptes fonamentals, començant per la pròpia noció de «obra d'art». Per últim, és essencial que els alumnes reconguin la diversitat i heterogeneïtat, tant diacrònica com sincrònica dels criteris estètics, identificant aquells que són propis a diferents cultures, societats i artistes. Referent a això, s'haurà de prestar especial atenció a l'àmbit de l'art contemporani, de manera que, més enllà de les distincions clàssiques, s'identifiqui i apreciï formes d'expressió lligades a les maneres actuals de producció i comunicació, com ara el còmic,

l'art urbà, el videoart o l'art digital, entre altres.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL3, CPSAA4, CC1, CC3, CCEC1, CCEC3.2.

CE 2 Reconèixer els diversos llenguatges artístics com una forma de comunicació i expressió d'idees, dissenys i emocions, utilitzant amb correcció la terminologia i el vocabulari específic de la matèria, per expressar amb coherència i fluïdesa els seus propis judicis i sentiments i mostrar respecte i empatia pels judicis i expressions dels altres.

Resulta especialment rellevant que els alumnes reconeguin els diversos llenguatges artístics com una forma de comunicació i expressió estètica, amb regles i pautes pròpies, que s'originen, vulneren i recreen de molt variades maneres, a tenor de cada època, cultura, gènere, estil o artista individual. Aquestes regles poden referir-se a patrons formals i pautes tècniques (simetria, proporció, equilibri de la composició, tensió entre elements, ruptura amb les pròpies pautes, etc.) que convé que es reconeguin. En qualsevol cas, els alumnes han de comprendre que l'experiència artística precisa, en moltes ocasions, del coneixement previ dels codis representatius i llenguatges plàstics amb els quals opera cada art i cada artista.

D'altra banda, és necessari que els alumnes coneguin i utilitzin amb propietat i correcció la terminologia i el vocabulari propi de la matèria, la qual cosa els permetrà realitzar i comunicar els seus propis comentaris artístics, treballs de recerca o reflexions personals, amb fluïdesa i rigor, tant en formats digitals com en uns altres més tradicionals. L'objectiu és que els alumnes puguin expressar i comunicar de manera solent i original idees i judicis propis, construir i integrar nous coneixements, mobilitzar els sabers que ja tenen adquirits, com també participar amb actitud cooperativa en situacions comunicatives relacionades amb l'àmbit artístic, respectant sempre la diversitat de percepcions i opinions que cal experimentar i expressar davant l'obra d'art.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CCL5, CD1, CPSAA1.2, CPSAA5, CC1, CC3, CCEC2, CCEC3.2.

CE 3 Distingir les diferents funcions de l'art al llarg de la història, analitzant la dimensió religiosa, ideològica, política, social, econòmica, expressiva i pròpiament estètica de l'obra d'art, de la seva producció i la seva percepció, per promoure una apreciació global i un judici crític i informat d'aquests.

La producció artística ha adquirit sovint, de manera intencionada o no, diferents funcions. Així, l'art ha pogut instrumentalitzar-se en els seus orígens i encara avui com a procés màgic i ritual. S'ha emprat també com a llenguatge per a la transmissió de determinades idees, creences i doctrines religioses. Ha servit, a vegades, a Estats, col·lectius i individus com a mitjà d'influència i control, tant per generar conformitat amb l'ordre social, com per subvertir-lo i transformar-lo. Ha estat igualment utilitzat com a element de cohesió social i representació identitària de grups i col·lectivitats. S'ha concebut com a activitat econòmica, confonent-se, en l'actualitat, amb processos com el disseny industrial o la publicitat. S'ha interpretat també com a manera d'expressió de la subjectivitat i els sentiments. Finalment, ha estat entesa, des de l'època moderna, com una activitat essencialment autònoma, sense subordinació possible a cap altra funció excepte la de recrear-se a si mateixa, per tornar a vincular-se a una concepció problemàtica i diversa de la realitat en algunes dels corrents i artistes postmoderns.

Així, és important que els alumnes identifiquin i contextualitzin històricament les relacions complexes entre la producció artística i les mentalitats, interessos i accions dels Estats i altres grups de poder, de les diferents classes i grups socials, com també de les empreses i d'altres instàncies o subjectes individuals o col·lectius, incidint en les que s'estableixen, avui dia, en el marc d'una cultura audiovisual dominada des dels mitjans i xarxes de comunicació. L'objectiu últim és comprendre la producció i percepció artística com un procés històric complex, vinculat a diferents contextos, intencions i funcionalitats que resulten finalment plasmades en la pròpia obra d'art.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CPSAA1.2, CPSAA4, CC1, CC3, CCEC1, CCEC2, CCEC3.2.

CE 4 Identificar i caracteritzar els principals moviments artístics al llarg de la història, reconeixent les relacions d'influència, préstec, continuïtat i ruptura que es produeixen entre ells, per comprendre els mecanismes que regeixen l'evolució de la història de l'art i fomentar el respecte i estima de les manifestacions artístiques de qualsevol època i cultura.

Al final de l'etapa de batxillerat, els alumnes han d'haver adquirit una visió general sobre les diferents etapes i moviments que conformen la història de l'art. Es tracta en aquest sentit d'anar caracteritzant-los en els seus trets essencials, establint relacions entre ells, identificant semblances i diferències i sistematitzant de manera crítica la informació bàsica entorn d'aquests. La dificultat d'abastar, donada la seva amplitud,

tota aquesta seqüència històrica, fa necessària una selecció equilibrada d'elements temàtics que afavoreixi una aproximació general al desenvolupament de la història de l'art, propiciant una concepció global del mateix en la qual es complementi la seqüenciació lineal amb una anàlisi transversal relativa a les funcions, valors i significats atribuïbles a la creació i l'experiència artístiques.

Es concedirà, així, especial atenció a les relacions d'influència i els mecanismes de reproducció que fan que un moviment artístic es prolongui en el temps, com ocorre en la relació entre l'art grec i el romà, que pervisqui en si mateix, com l'art islàmic, o que, mitjançant una ruptura, doni lloc a un moviment nou, com és el cas del Neoclassicisme i el Romanticisme. La pròpia reflexió sobre el llenguatge artístic ajudarà els alumnes a entendre per què a un estil li segueix un altre, moltes vegades contraposat, o per què dos estils conviuen en el temps. D'altra banda, es tracta també d'identificar les contínues influències que es donen entre el passat i el present, reprenent-se a vegades, i amb altres llenguatges, certs elements del passat, i trencant, en altres casos amb ell per donar lloc, de manera progressiva o més abrupta, a nous moviments artístics.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CPSAA4, CC1, CC2, CC3, CCEC1, CCEC2, CCEC3.2.

CE 5 Identificar i contextualitzar espacialment i temporalment a les més rellevants manifestacions i personalitats artístiques més rellevants, analitzant el seu entorn social, polític i cultural, i els seus aspectes biogràfics, per valorar les obres i als seus artistes com a expressió de la seva època i àmbit social, apreciar-ne la seva creativitat i promoure el coneixement de diverses formes d'expressió estètica.

És important que els alumnes identifiquin i analitzin les obres més significatives de diferents artistes i moviments artístics. Es tracta d'analitzar aquelles que, per la seva significació i la seva repercussió al llarg del temps, han marcat una fita en la història de l'art. És igualment important que en la delimitació de les obres i en el procés mateix de l'anàlisi s'evitin criteris que, pel seu caràcter ideològic, eurocèntric, sexista o, en general, discriminatori, suposin un biaix injustificat. Per evitar-ho és convenient infondre una visió global i lliure de prejudicis de la història de l'art, examinant i apreciand obres d'altres cultures o aquelles que, malgrat el seu interès i qualitat, hagin estat marginades dels cànons a l'ús. Això mateix és extensible a artistes que, per diversos motius, i pesi al valor reconegut de la seva obra, hagin estat oblidats per la historiografia.

D'altra banda, un dels eixos de la matèria ha de ser entendre les creacions artístiques com a expressió de l'activitat humana i les seves circumstàncies en determinada cultura i moment històric. L'estudi d'una obra d'art adquireix, així, tot el seu significat quan la hi posa en relació amb el seu context sociocultural i amb la biografia del seu autor. Convé, a més, tenir en compte el caràcter bidireccional d'aquesta relació, de manera que, si bé cap obra pot ser plenament entesa sense considerar els factors i circumstàncies espaciotemporals i biogràfics que van intervenir en la seva creació, l'estudi de l'obra d'art resulta igualment un factor a tenir en compte per al coneixement de l'època, la cultura i la personalitat que la va gestar.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CPSAA3.1, CPSAA4, CC1, CC2, CC3, CCEC1, CCEC2, CCEC3.2.

CE 6 Conèixer i valorar el patrimoni artístic en l'àmbit local, nacional i mundial, analitzant exemples concrets del seu aprofitament i les seves funcions, per contribuir a la seva conservació, el seu ús compromès a favor de la consecució dels objectius de desenvolupament sostenible, la seva promoció com a element conformador de la identitat.

El reconeixement del patrimoni artístic com un element que ens ha estat llegat per les generacions passades i la necessitat de la seva conservació, el seu ús sostenible i la seva promoció, representen un imperatiu fonamental per a qualsevol societat i cultura. En aquest sentit, el paper de la matèria d'Història de l'Art resulta crucial, perquè difícilment podem valorar alguna cosa que no coneixem. Es tracta, doncs, que els alumnes prenguin consciència, a través de l'anàlisi detallada de casos concrets, del valor simbòlic i de la importància social, ambiental i material del patrimoni artístic i cultural, de la complexitat i el mèrit del treball dels professionals encarregats del seu manteniment, i d'aquelles repercussions ecosocials que suposa la seva conservació i posada en valor.

L'expressió de la identitat i dels sentiments de pertinença és una de les funcions atribuïbles a l'art en pràcticament totes les èpoques i cultures, perquè aquest sol reflectir en gran manera aquells elements visuals, icònics i simbòlics que defineixen les singularitats i creences col·lectives. És important, doncs, que els alumnes reflexionin de manera crítica i dialogada sobre com l'art genera i transmet tals sentiments i creences a diferents escales, sent instrumentalitzat, a vegades, com un mitjà propagandístic de

representació i d'educació al servei de l'Estat o altres grups, mitjançant la creació, per exemple, d'institucions acadèmiques i museístiques.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CPSAA4, CC1, CC2, CC3, CE1, CCEC1, CCEC2, CCEC3.2.

CE 7 Distingir i descriure els canvis estètics i els diferents cànons de bellesa al llarg de la història de l'art, realitzant anàlisis comparatives entre obres de diversos estils, èpoques i llocs, per formar-se una imatge ajustada de si mateix i consolidar una maduresa personal que permeti mostrar sensibilitat i respecte cap a la diversitat superant estereotips i prejudicis.

La història de l'art és un dels millors escenaris en els quals formar als alumnes per a l'assoliment d'un adequat concepte de si mateix, a través, per exemple, de la reflexió sobre les diferents formes de representació humana al llarg del temps. Aquesta necessitat si es fes visible, projectar-se i identificar-se a través de la imatge és una constant històricocultural que condueix a la pregunta recurrent sobre les formes i propòsits d'aquesta representació. És necessari doncs que, a través de l'anàlisi de gèneres com el retrat i uns altres, es promogui en els alumnes la captació de la psicologia i la mirada interior dels personatges, tant de figures destacades de la història com de persones o grups de diferents estrats socials, l'expressió de la diversitat de races i ètnies, o el reflex del cicle vital des de la infància fins a la vellesa i la mort.

Tot l'anterior pot relacionar-se, al seu torn, amb el concepte de bellesa i els seus oposats i amb la seva evolució històrica. D'aquesta manera, a través de l'anàlisi comparativa d'obres de diferents períodes, els alumnes poden reconèixer com han anat canviant la idea de bellesa i els cànons de valoració estètica, adquirint una concepció complexa i no dogmàtica de les idees estètiques i donant ocasió al desenvolupament del criteri i gust propi. Un altre dels propòsits d'aquesta anàlisi és contribuir al fet que els alumnes adoptin un concepte ajustat i assertiu de la seva imatge física, alhora que una actitud de respecte i reconeixement de la diversitat humana, tant en el seu aspectes psíquics i físics com quant a les seves manifestacions culturals, rebutjant tot tipus de prejudicis i estereotips discriminatoris.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CPSAA1.1, CPSAA3.1, CPSAA4, CC1, CC3, CCEC1, CCEC3.2.

CE 8 Integrar la perspectiva de gènere en l'estudi de la història de l'art, analitzant el paper que ha ocupat la dona i la imatge que se n'ha donat en els diferents estils i moviments artístics, per visibilitzar a les artistes i promoure la igualtat efectiva entre dones i homes.

La historiografia de l'art, gestada a partir de mitjans del segle XVIII, va relegar a la dona de les diferents disciplines artístiques, negant i ocultant la seva capacitat creadora, com constata l'escassa presència femenina en les col·leccions dels grans museus. La matèria d'Història de l'Art pot ser una eina molt útil per invertir aquesta tendència, recuperant i valorant aquelles figures artístiques que han estat injustificadament marginades del cànon de l'art per la seva simple condició de dona.

D'altra banda, analitzant els estereotips i símbols relacionats amb la dona i l'àmbit femení en obres d'art en què es representen espais, rols, activitats i maneres de vida, es poden contextualitzar i comprendre millor les relacions entre tots dos sexes al llarg de la història. Es tracta així de promoure en els alumnes actituds crítiques i de rebuig cap al sexisme i la discriminació de la dona, a partir d'una anàlisi crítica d'aquelles representacions i de la seva funció com a generadores de conformitat social.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL5, CPSAA3.1, CC1, CC2, CC3, CCEC1, CCEC2, CCEC3.2.

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Identificar diferents concepcions de l'art al llarg de la història, seleccionant i analitzant informació de manera crítica, per valorar la diversitat de manifestacions artístiques com a producte de la creativitat humana i fomentar el respecte per aquestes.

CA 1.1 Valorar i respectar la diversitat de manifestacions artístiques a partir de la recerca i el debat entorn de les diferents concepcions de l'art i l'anàlisi d'obres concretes sobre les quals comprovar la pertinència d'aquestes concepcions..

Treballar a partir de totes les estratègies i processos relacionats amb la recerca, selecció, tractament i anàlisi de la informació.
Analitzar de manera crítica les fonts, recollint les dades amb precisió i de manera contrastada i rigorosa.
Elaborar síntesi, resums, informes, ressenyes o reelaboracions pròpies a través dels quals organitzar, interioritzar i comunicar l'aprenentatge de forma precisa i creativa. Comprendre l'evolució del significat dels conceptes fonamentals de la matèria, començant per la pròpia noció d'«obra d'art».
Reconèixer la diversitat i heterogeneïtat, tant diacrònica com sincrònica dels criteris estètics, identificant aquells que són propis a diferents cultures, societats i artistes, especialment amb les formes d'expressió sorgides en l'àmbit de l'art contemporani, com ara el còmic, l'art urbà, el videoart o l'art digital, entre d'altres.

CE 2 Reconèixer els diversos llenguatges artístics com una forma de comunicació i expressió d'idees, dissenys i emocions, utilitzant amb correcció la terminologia i el vocabulari específic de la matèria, per expressar amb coherència i fluïdesa els seus propis judicis i sentiments i mostrar respecte i empatia pels judicis i expressions dels altres.
CA 2.1 Elaborar i expressar amb coherència i fluïdesa judicis i emocions propis sobre les obres d'art i mostrar respecte i empatia pels judicis i expressions dels altres, utilitzant la terminologia i el vocabulari específic de la matèria i demostrant un coneixement bàsic dels diversos llenguatges artístics apresos.
Reconèixer els diversos llenguatges artístics com una forma de comunicació i expressió estètica, amb regles i pautes pròpies, d'acord amb cada època, cultura, gènere, estil o artista individual.
Comprendre que l'experiència artística precisa, del coneixement previ de les característiques representatives que corresponen a cada moviment artístic i, de manera més concreta, a cada artista.
Utilitzar amb propietat i correcció la terminologia i el vocabulari propi de la matèria.
Realitzar comentaris artístics, treballs de recerca o reflexions personals, amb fluïdesa i rigor, tant en formats digitals com en d'altres més tradicionals.

CE 3 Distingir les diferents funcions de l'art al llarg de la història, analitzant la dimensió religiosa, ideològica, política, social, econòmica, expressiva i pròpiament estètica de l'obra d'art, de la seva producció i la seva percepció, per promoure una apreciació global i un judici crític i informat d'aquests.
CA 3.1 Distingir i analitzar les funcions i les dimensions religiosa, ideològica, política, social, econòmica, expressiva i pròpiament estètica de les obres d'art, demostrant una comprensió i un judici crític i fonamentat de les mateixes i de la seva producció i la seva percepció.
Identificar i contextualitzar històricament les relacions complexes entre la producció artística i les diferents mentalitats, interessos entre grups de poder i/o les diferents classes i grups socials, especialment avui en dia en una societat impregnada per la cultura audiovisual.
Comprendre la producció i percepció artística com un procés històric complex, vinculat a diferents contextos, intencions i funcionalitats que resulten finalment plasmades en la pròpia obra d'art.

CE 4 Identificar i caracteritzar els principals moviments artístics al llarg de la història, reconeixent les relacions d'influència, préstec, continuïtat i ruptura que es produeixen entre ells, per comprendre els mecanismes que regeixen l'evolució de la història de l'art i fomentar el respecte i estima de les manifestacions artístiques de qualsevol època i cultura.
CA 4.1 Conèixer i explicar les principals manifestacions i moviments artístics, identificant i analitzant el seu context cultural, la seva vinculació amb les funcions atribuïbles a l'art, les seves característiques estilístiques fonamentals i el seu desenvolupament en el temps.
Adquirir una visió general sobre les diferents etapes i moviments que conformen la història de l'art.
Reconèixer els seus trets essencials, establint relacions entre ells, identificant semblances i diferències, sistematitzant de manera crítica la informació bàsica al voltant de les diferents manifestacions artístiques.

Analitzar de manera transversal les funcions, valors i significats atribuïbles a la creació i l' experiència artística.
CA 4.2 Reconèixer els mecanismes que regeixen l'evolució de la història de l'art a partir de l'anàlisi comparatiu d'obres de diverses èpoques i de l'explicació de les relacions d'influència, préstecs, continuïtat i ruptura que es produeixen entre estils, autors i moviments.
Reconèixer les relacions d'influència i els mecanismes de reproducció que fan que un moviment artístic es perllongui en el temps, com passa, per exemple, en la relació entre l'art grec i el romà, que perduri en si mateix, com l'art islàmic, o que, una ruptura, pugui donar lloc a un moviment nou, com és el cas del Neoclassicisme i el Romanticisme.
Entendre per què a un estil el segueix un altre, moltes vegades contraposat, o per què dos estils conviuen en el temps.
Identificar les contínues influències que es donen entre el passat i el present, reprenent-se en ocasions, i trencant, en altres casos amb el passat, a per donar lloc, de forma progressiva o més abrupta, a nous moviments artístics.

CE 5 Identificar i contextualitzar espacial i temporalment a les més rellevants manifestacions i personalitats artístiques, analitzant el seu entorn social, polític i cultural, i els seus aspectes biogràfics, per valorar les obres i als seus artistes com a expressió de la seva època i àmbit social, apreciar la seva creativitat i promoure el coneixement de diverses formes d'expressió estètica.
CA 5.1 Elaborar comentaris historicoartístics de diferents obres d'art a partir del coneixement crític i argumentat del seu context històric, les seves funcions i la seva rellevància social, política i cultural, valorant i respectant diferents obres i formes de manifestacions artístiques.
Identificar i analitzar les obres més significatives dels diferents artistes i moviments artístics, especialment aquelles que, per la seva significació i la seva repercussió al llarg del temps, han marcat una fita en la història de l'art.
Fomentar una visió global, lliure de prejudicis de caràcter ideològic, eurocèntric, sexista o, en general, discriminatori, que suposin un biaix injustificat.
CA 5.2 Identificar i analitzar la complexitat del procés de creació artística, elaborant ressenyes biogràfiques sobre les figures més destacades i atesos aquells aspectes personals que facilitin la comprensió del significat i valor de l'obra, prenent consciència del paper de l'artista en el procés creador.
Entendre les creacions artístiques com a expressió de l'activitat humana i les seves circumstàncies en determinada cultura i moments històrics, tenint en compte el seu context sociocultural i la biografia del seu autor.
Analitzar l'obra d'art com a document per entendre el context històric que la va generar.

CE 6 Conèixer i valorar el patrimoni artístic en l'àmbit local, nacional i mundial, analitzant exemples concrets del seu aprofitament i les seves funcions, per contribuir a la seva conservació, el seu ús compromès a favor de la consecució dels objectius de desenvolupament sostenible, la seva promoció com a element conformador de la identitat individual i col·lectiva, i com a dinamitzador de la cultura i l'economia.
CA 6.1 Comprendre la importància de la conservació i promoció del patrimoni artístic, investigant sobre els processos d'adquisició, conservació, exhibició i ús sostenible d'obres d'art, com també sobre l'impacte positiu i negatiu de les accions humanes sobre elles.
Reconèixer el patrimoni artístic com un element que ens ha estat llegat per les generacions passades, com també, la necessitat de la seva conservació, el seu ús sostenible i la seva promoció.
Valorar a través de l' anàlisi detallada de casos concrets, el valor simbòlic i la importància social, ambiental i material del patrimoni artístic i cultural.
Entendre la complexitat del treball dels professionals encarregats del seu manteniment, com també les

repercussions ecosocials que suposa la seva conservació i posada en valor.
Conèixer el patrimoni de les Illes Balears i el seu valor com a document històric.
CA 6.2 Analitzar el paper conformador de la identitat individual i col·lectiva que posseeixen l'art i el patrimoni artístic, analitzant les autorepresentacions humanes i l'ús de recursos estètics i iconogràfics en la generació i manteniment dels vincles grupals.
Reflexionar de forma crítica i dialogada el paper de l'art en l'expressió de les identitats i dels sentiments de pertinença.
Reconèixer la instrumentalització dels elements visuals, icònics i simbòlics que defineixen la singularitat i/o les creences col·lectives.

CE 7 Distingir i descriure els canvis estètics i els diferents cànons de bellesa al llarg de la història de l'art, realitzant anàlisis comparatives entre obres de diversos estils, èpoques i llocs, per formar-se una imatge ajustada de si mateix i consolidar una maduresa personal que permeti mostrar sensibilitat i respecte cap a la diversitat superant estereotips i prejudicis.
CA 7.1 Elaborar arguments propis sobre la noció de bellesa, comparant cànons i obres de diversos tipus, estils, èpoques i llocs, apreciats la diversitat com a font d'enriquiment, superant estereotips i prejudicis i promovent la formació d'una imatge ajustada de si mateix.
Reflexionar sobre les diferents formes de representació humana al llarg del temps.
Analitzar gèneres com el retrat i altres, entenent la psicologia i la mirada interior dels personatges, com també la diversitat de models.
Relacionar el concepte de bellesa i els seus oposats amb la seva evolució històrica.
Reconèixer com han anat canviant la idea de bellesa i els cànons de valoració estètica, adquirint una concepció complexa i no dogmàtica de les idees estètiques. Promoure el desenvolupament del criteri i gust propi.
Contribuir a la percepció adequada de la pròpia imatge física, reconeguent la diversitat humana, rebutjant tota mena de prejudicis i estereotips discriminatoris.

CE 8 Integrar la perspectiva de gènere en l'estudi de la història de l'art, analitzant el paper que ha ocupat la dona i la imatge que se n'ha donat en els diferents estils i moviments artístics, per visibilitzar a les artistes i promoure la igualtat efectiva entre dones i homes.
CA 8.1 Conèixer les principals figures femenines de la història de l'art, donant visibilitat a la dona com a artista, analitzant el context polític, social i cultural en el qual van desenvolupar la seva producció artística i reconeixent el seu esforç per fer-s'hi valer.
Recuperar i valorar aquelles figures artístiques que han estat injustificadament marginades del cànon de l'art per la seva condició de dona.
Relacionar la producció artística amb el context històric i sociocultural en el que es va desenvolupar, com també, els motius de l'oblit.
Incloure qualche exemple de les Illes Balears.
CA 8.2 Conèixer i analitzar críticament la imatge que s'ha donat de la dona en la història de l'art mitjançant l'anàlisi comparativa d'obres de diferents èpoques i cultures en les quals es representin figures, rols, símbols i temes relacionats amb la feminitat.
Reconèixer els estereotips i símbols relacionats amb la dona i l'àmbit femení. Comprendre les relacions entre ambdós sexes al llarg de la història a partir d'una anàlisi comparativa de les diferents èpoques.
Promoure rebuig cap al sexisme i la discriminació de la dona.
Analitzar de manera crítica aquelles representacions que funcionen com a generadores d'acceptació dels rols femenins.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. APROXIMACIÓ A LA HISTÒRIA DE L'ART
El debat sobre la definició d'art. El concepte de l'art al llarg de la història.
Dificultats per definir l'art i diferents formes de classificació.
Canvis en el concepte de l'Art al llarg de la historia.
Influències, préstecs, continuïtats i ruptures en la Història de l'Art.
El llenguatge artístic: l'art com a forma de comunicació. La varietat de codis i llenguatges. Símbols i iconografia en l'art. La subjectivitat creadora. La complexitat de la interpretació. El judici estètic.
Terminologia i vocabulari específic de l'art en l'arquitectura i les arts plàstiques .
Eines per l'anàlisi de l'obra d'art: elements tècnics, formals i estilístics. Estudi iconogràfic i significat, identificació, contextualització i rellevància de l'obra. Anàlisi comparatiu.
El llenguatge visual: materials, procediments tècnics i elements formals.
Iconografia i iconologia: tractament i significat de les tipologies i temes artístics.

B. L'ART I LES SEVES FUNCIONS DE LA HISTÒRIA
L'art com a instrument magicoritual al llarg de la història.
Els orígens prehistòrics de l'art.
Patrimoni prehistòric a les Illes Balears.
Poblacions indígenes actuals.
L'art com a dispositiu de dominació i control: des de les primeres civilitzacions urbanes fins a la societat contemporània.
L'art a Egipte, Mesopotàmia i les polis gregues.
L'Acadèmia en el Neoclassicisme.
Els primers plantejaments urbanístics.
L'art i el seu valor propagandístic: des del Món Antic fins a l'actual societat de consum.
L'art a Roma i Bizanci.
Pol·lèntia.
L'art i la seva relació amb els pensaments totalitaristes.
Les arts audiovisuals a l'època contemporània.
L'art i la seva funció didàctica i religiosa en les societats teocèntriques.
De l'art paleocristià al art medieval cristià.
L'art islàmic i hispanomusulmà.
L'art romànic i gòtic.
El gòtic a Mallorca: la Seu i la Llotja.
Art, mecenatge i col·leccionisme com a elements de diferenciació social.
L'art renaixentista i manierista a Itàlia i la seva expansió per Europa.
El Barroc europeu.
El Barroc espanyol: el segle d'or. Velázquez.
El Barroc a Mallorca.
L'art com a mitjà de progrés, crítica i transformació sociocultural des del pensament il·lustrat fins a l'actualitat.
El Neoclassicisme.

El Romanticisme.
El Realisme.
Goya.
L'art com a idioma de sentiments i emocions.
Les avantguardes.
La fotografia i el cinema.
Art urbà.
L'art com a expressió dels avanços tecnològics: des de la Revolució Industrial fins a l'era digital.
L'estil Internacional en arquitectura i els nous models arquitectònics.
Les segones avantguardes.
El disseny i la publicitat.

C. DIMENSIÓ INDIVIDUAL I SOCIAL DE L'ART
Art i identitat individual: la necessitat de representar-nos. La imatge del cos humà. El gènere del retrat. L'evolució en la imatge de l'artista.
El procés de creació dins del context social, intel·lectual i tècnic de la seva època.
El paper de la clientela i el mecenatge.
Art i identitat col·lectiva: escoles, regionalismes i cerca d'identitat.
L'art i els i les artistes a les Illes Balears.
Etnografia i artesanía pròpia de les Illes Balears.
La representació de la dona en l'art des d'una perspectiva crítica.
Identitats sexuals i de gènere en l'art. Artistes i representacions.
La dona com a artista. La lluita per la visibilitat al llarg de la història de l'art.

D. REALITAT, ESPAI I TERRITORI EN L'ART
Art i realitat: imitació i interpretació. La revolució de la fotografia i el cinema.
La creació de la fotografia i el seu paper en les arts: Impressionisme.
El sorgiment del cinema de Lumière als nostres dies.
Arquitectura i espai: la creació d'espais arquitectònics.
L'art a Egipte, Mesopotàmia i les polis gregues.
La romanització.
Les catedrals.
L'urbanisme i l'arquitectura renaixentista i barroca.
Neoclassicisme: reinterpretació del classicisme.
Arquitectura del ferro.
L'estil Internacional en arquitectura i els nous models arquitectònics.
Pintura i perspectiva: la conquesta de la tercera dimensió.
El Renaixement, una nova distribució de la realitat a la pintura.
La multiperspectiva manierista.
Llums i ombres al Barroc.
El Neoclassicisme i la tornada a la sobrietat.
Les Avantguardes o com sortir del llenç.
Art i intervenció en el territori: l'urbanisme com a art.
L'urbanisme a Grècia i Roma.

La revisió urbana al Renaixement.
El Barroc i l'espai urbà com una escenografia.
El control de la natura els jardins francesos i anglesos.
L'urbanisme dels gratacels.
La desaparició de les murades i l'aparició dels eixamples: el cas de Palma.
Art i medi ambient. La naturalesa i la representació de les emocions. Arquitectura, urbanisme i disseny sostenible. La contribució de l'art als objectius de desenvolupament sostenible.
La reivindicació social de l'art.
La relació dels ODS amb la producció artística actual.
La Serra de Tramuntana: Patrimoni de la Humanitat de la UNESCO.
El patrimoni artístic: preservació, conservació i usos sostenibles. Museografia i museologia.
Patrimoni a les Illes Balears.
Els museus a les Illes Balears.
La Serra de Tramuntana: Patrimoni de la Humanitat de la UNESCO.
La Menorca Talaiòtica: Patrimoni de la Humanitat de la UNESCO.
El Cant de la Sibila: Patrimoni Immaterial de la Humanitat.

Història del Món Contemporani

La matèria d'història del món contemporani pretén proporcionar a l'alumnat una visió rigorosa i alhora útil i funcional de la història contemporània, orientada a promoure l'observació, anàlisi i interpretació del seu entorn real i, al mateix temps, a l'exercici d'una ciutadania activa i implicada en la vida social. El pensament històric, que integra el conjunt d'intencions, estratègies i mètodes que orienten l'estudi del passat, es posa al servei de la comprensió del present per afrontar així els reptes que ens planteja el segle XXI. Perquè és des de l'observació del món actual i la previsió de l'avenir que ja despunta, d'on sorgeix la necessitat de dirigir la nostra mirada a la història, més o menys recent, per obtenir les claus, les preguntes i tal vegada també alguna de les respostes amb les quals entendre i millorar el món en el qual vivim. Els problemes i reptes que ens planteja la realitat globalitzada que configura el nostre entorn són múltiples i ineludibles, i no és possible atendre'ls sense els recursos que ens ofereix la història contemporània, que des de fa una mica més de dos segles tracta de donar resposta a bona part d'aquests mateixos desafiaments. En aquest sentit, l'alumnat ha de prendre consciència que hereta un llegat, donat en les experiències acumulades per les generacions que ens van precedir, en el qual al costat dels grans assoliments que ens permeten disposar avui d'un relatiu benestar, també cal trobar errors, fracassos i fets dolorosos que cal afrontar i incorporar a la nostra memòria col·lectiva per aprendre a evitar situacions semblants. Ara bé, concebre la història com un procés obert, sempre en construcció, en el qual els ciutadans escriuen el seu destí, implica assumir una responsabilitat cívica compromesa amb una societat més justa, equitativa i solidària.

D'altra banda, l'aproximació a la metodologia històrica obliga l'alumnat a l'ús rigorós i crític de les fonts, a la utilització precisa dels conceptes i del marc de la historiografia, i al coneixement reflexiu de les principals teories i corrents acadèmics que s'han anat desenvolupant en l'àmbit de la història i d'altres ciències socials afins. Així mateix, la metodologia històrica promou l'exercici de processos inductius i d'indagació relacionats amb estratègies d'utilització de documents i proves, com també la cerca i tractament d'informació i fonts textuals, gràfiques, audiovisuals, artístiques, literàries, hemerogràfiques i sonores, accessibles en molts casos gràcies a plataformes digitals. Finalment, la utilització de dades, el contrast, contextualització i interpretació de la informació, i el treball directe amb la narració històrica, permeten entendre la història com un àmbit de coneixement en construcció, en contínua revisió i canvi, i condicionat pels interessos que, des del present, marquen la rellevància de determinades qüestions i plantejaments. En tots aquests processos adquireix un paper fonamental l'exercici del pensament crític, fonamentat i raonat, igual que la transferència d'informació i del coneixement elaborat, que a més de suposar l'ús avançat de mitjans digitals implica també el desenvolupament d'estratègies comunicatives eficaces.

Les diferents competències específiques que conformen la matèria es dirigeixen a l'assoliment de les finalitats ja enunciades, identificant les estratègies, eines i processos necessaris per introduir l'alumnat en el pensament històric i per abordar les claus i les grans qüestions entorn de les quals es configura el món contemporani. S'hi tracten els temes i esdeveniments fonamentals que han marcat el transcurs de la història contemporània fins al món actual, com també els reptes que és necessari afrontar en el present per encarar el segle XXI. Així, a més d'habilitats i procediments concrets, i referències a determinats àmbits de coneixement associats a qüestions i temes clau, les competències específiques refereixen aquells valors i actituds que conformen l'orientació pràctica i funcional de la matèria i el compromís social que aquesta vol promoure.

Els criteris d'avaluació conjuguen les competències específiques amb els sabers bàsics i estan orientats a l'assoliment dels objectius generals del batxillerat. S'hi incorporen tots els tipus de sabers, coneixements, destreses, actituds i valors, que hauran d'estimar-se de manera conjunta i equilibrada. Suposen, així, l'adaptació d'estratègies metodològiques i accions educatives en les quals s'exercitin tant els processos instrumentals com les actituds, aplicant-se per això els principis i pautes metodològiques del pensament històric en la construcció del coneixement. Aquesta adaptació implica, per tant, la disposició d'instruments d'avaluació adequats i diferenciats amb els quals ponderar un conjunt ampli i divers d'accions, tenint sempre en compte la diversitat i individualitat de l'alumnat.

El plantejament i disseny d'aquesta matèria respon a una proposta d'aprenentatge general comú al desenvolupament de la matèria de geografia i història en educació secundària obligatòria i de la matèria d'història d'Espanya de segon de batxillerat. D'aquesta manera, tant els pressuposts didàctics i la definició competencial com l'organització dels sabers bàsics mantenen una redacció i estructura estretament

vinculada, la qual cosa permet concebre d'una manera coherent l'aprenentatge de la història i de les ciències socials, com també apreciar millor el seu valor educatiu.

Els sabers bàsics estan agrupats en tres blocs: «Societats en el temps», «Reptes del món actual» i «Compromís Cívic». L'organització i redacció d'aquests sabers s'assenteixi al voltant dels eixos i claus conceptuals que estructurin les competències específiques i tenen una clara intencionalitat temàtica, encara que mantinguin una certa disposició cronològica i un bloc específic dedicat al món actual. Aquesta manera d'organitzar els sabers pretén promoure no sols la connexió del passat amb el present immediat, per insistir així en el caràcter funcional i significatiu dels aprenentatges, sinó també l'establiment de marcs comparatius respecte al desplegament d'experiències i processos històrics determinats entre diferents etapes d'aquesta mateixa època. D'aquesta manera, s'accentua el tipus d'aproximació interpretativa i comprensiva de la història contemporània que es pretén, sense que per això es descontextualitzin els fets i esdeveniments concrets més rellevants, que han de ser identificats i explicats des dels paràmetres i variables que defineixen cada moment històric i l'aplicació del criteri de causalitat, essencial en aquesta disciplina. D'altra banda, aquesta proposta de sabers ha de permetre al professorat i a l'equip docent dels centres desenvolupar les seves pròpies intencions i programacions educatives, incorporant projectes interdisciplinaris que impliquin el treball amb altres matèries.

Des d'aquesta perspectiva competencial de la matèria, en la qual l'exercici d'habilitats i processos associats al pensament històric resulta ineludible, és necessari generar situacions actives d'aprenentatge en les quals es desenvolupin propostes d'indagació i recerca basades en projectes d'interès científic, cultural i social, i en les quals l'alumnat sigui l'encarregat de processar la informació, construir el coneixement i transferir-lo. D'altra banda, donat el valor que es confereix a aquesta disciplina per a l'anàlisi de la realitat, és recomanable tractar constantment situacions actuals i establir constants inferències entre el passat i el present. A més, la presència de dos blocs específics sobre els «Reptes del món actual» i el «Compromís Cívic» incideix en la necessitat de contemplar la història com un instrument no sols per a l'anàlisi del present, sinó també per a l'adopció de compromisos davant els reptes del segle XXI. Convé allunyar-se així de propostes d'aprenentatge excessivament lineals en les quals, per una atenció excessiva a les etapes més llunyanes, es posterguin les qüestions més pròximes i de major actualitat. En qualsevol cas, s'haurà de procurar que els aprenentatges es connectin amb la realitat pròxima a l'alumnat, relacionant els diferents continguts amb el conjunt d'experiències històriques que formen la memòria col·lectiva i el patrimoni i l'entorn cultural, material i immaterial del qual forma part.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Reconèixer els moviments, accions i transformacions històriques que han contribuït al finançament de la llibertat en el món contemporani, a través de l'estudi comparat de casos i l'ús correcte de termes i conceptes històrics, per valorar els assoliments que suposen els sistemes democràtics com a principal garantia per a la convivència i l'exercici dels drets fonamentals.

El concepte de llibertat constitueix un dels elements fonamentals per a l'anàlisi i comprensió de la història del món contemporani. L'aproximació als múltiples significats que ha anat adquirint des del segle XVIII fins a l'actualitat resulta essencial per comprendre els principals moviments ideològics, polítics i socials que s'han desenvolupat i els processos de transformació als quals ha donat lloc. De la mateixa manera, l'alumnat ha d'entendre i introduir en la seva anàlisi les diferents dimensions del temps històric, com també la relació entre els factors més lents i estructurals i les conjuntures de canvi, a través de l'ús de conceptes claus del pensament històric com els de revolució o transició. D'altra banda, l'adopció d'una perspectiva no estrictament lineal del transcurs de la història, identificant els avanços i reculades en funció de les reaccions que es produeixen davant les noves realitats, com va ser el cas dels règims liberals i de l'establiment de la democràcia, proporciona una visió que atén abans les experiències històriques reals que a les visions ideològiques i teleològiques derivades de determinats models teòrics, una cosa especialment necessària per analitzar les revolucions socialistes i l'establiment dels estats comunistes. Així mateix, l'estudi comparat dels processos de transformació més significatius, com també de l'evolució dels principals sistemes polítics fins al present, resulta necessari perquè l'alumnat identifiqui les variables i factors que intervenen en el seu desenvolupament i, sobretot, valori els assoliments que s'han anat aconseguint per a la realització efectiva dels drets i llibertats fonamentals. La comprensió crítica d'aquests processos històrics i del funcionament de

les democràcies consolidades, li permet percebre els seus riscos i amenaces, com també la necessitat de la participació i l'exercici de la ciutadania activa per a la seva defensa i el compliment de les seves aspiracions i expectatives.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL2, STEM2, CPSAA1.1, CC1, CC2, CC3, CE1.

CE 2 Prendre consciència del grau de violència, barbàrie i destrucció dels conflictes de l'Edat Contemporània, a través de l'ús de fonts històriques fiables, la lectura de texts historiogràfics i l'elaboració d'arguments propis que previnguin la manipulació de la informació, per afrontar esdeveniments traumàtics del nostre passat recent, evitar la repetició de fets semblants, reconèixer a les víctimes i defensar l'aplicació del principi de Justícia Universal.

L'Edat Contemporània és l'etapa històrica de la qual més constància i evidències disposem sobre els nivells de violència i barbàrie als quals pot arribar la humanitat. Conèixer l'abast de la destrucció, el nombre de víctimes i el grau de desolació generats com a conseqüència dels múltiples enfrontaments armats, especialment de les dues guerres mundials, succeïts durant aquest període, es fa imprescindible per desenvolupar una actitud compromesa amb la defensa de la pau, el diàleg i la mediació enfront dels conflictes. Aquesta presa de consciència implica reconèixer també la importància històrica de les organitzacions i institucions internacionals i nacionals que tracten d'evitar les guerres, impedir o denunciar la violació dels drets humans i promoure la cooperació internacional en l'acompliment de missions humanitàries per a l'assoliment de la pau, la seguretat i la justícia. D'altra banda, a més de relacionar els múltiples factors que provoquen una determinada conflagració i analitzar les transformacions que tenen lloc en una societat en conflicte, l'alumnat ha d'atendre els mecanismes psicològics, socials i culturals que condueixen a l'ús de la violència o a la justificació d'aquesta. Les implicacions ideològiques i emocionals que deriven dels conflictes més recents, especialment de les guerres civils i altres enfrontaments fraticides, precisen del rigor en el tractament de la informació, de l'accés a fonts documentals i del coneixement de les interpretacions elaborades pels historiadors, per poder argumentar i defensar judicis propis, identificar les falses notícies i neutralitzar la desinformació. Es tracta també de generar actituds conciliatòries mitjançant el desenvolupament de polítiques de la memòria que serveixin de referència col·lectiva sobre qüestions del passat que mai no han de tornar-se a repetir. L'experiència de l'Holocaust i d'altres genocidis i crims contra la humanitat, la utilització del terror per part de règims totalitaris i autoritaris, i l'amenaça del terrorisme vinculat a moviments polítics de diversa índole, han de generar una actitud de rebuig cap a l'ús de tota mena de violència i una ferma convicció entorn del reconeixement de les víctimes i al dret a la veritat, la justícia, la reparació i les garanties de no repetició.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CCL5, CPSAA1.1, CPSAA3.1, CPSAA4, CC1, CC2, CC3.

CE 3 Identificar la desigualtat com un dels principals problemes de les societats contemporànies, reconeixent les experiències històriques de determinats col·lectius, emprant l'anàlisi multicausal i valorant el paper transformador del subjecte en la història, per comprendre com s'han format les actuals societats complexes, apreciar la riquesa de la diversitat social, valorar els assoliments aconseguits i assumir els reptes que planteja la consecució de comunitats més justes i cohesionades.

El nou ideal de ciutadania que van establir els règims liberals va posar en el centre de l'acció política i social a la noció d'igualtat, un concepte que des de llavors ha anat incorporant significacions diferents i contraposades. L'alumnat ha d'identificar i relacionar les múltiples variables i els factors que han determinat aquests canvis respecte als drets civils i socials, com també les seves derivacions polítiques, principalment en relació a la participació ciutadana, valorant la capacitat d'acció del subjecte en la història a través dels moviments socials que aquest ha protagonitzat en defensa de les seves reivindicacions, en favor del seu reconeixement jurídic i polític i en la lluita per la consecució de les seves aspiracions de dignitat i justícia. De manera especial ha d'atendre l'anàlisi del món del treball i a les transformacions que s'han produït en l'àmbit de la producció, en les condicions de vida dels treballadors i en les relacions laborals, canvis que han suposat constants moviments migratoris i fenòmens socials i geogràfics com l'abandó del medi rural, les aglomeracions urbanes i els conseqüents desequilibris territorials. D'altra banda, el coneixement del procés de proletarització de la classe treballadora i de l'eclosió de les organitzacions obreres ha de servir com una de les referències per mesurar els assoliments socials aconseguits i el paper que ha representat en això l'acció col·lectiva, com també les mesures que s'han anat adoptant en els diferents Estats en funció de la pluralitat d'interessos que aquests representen. Les societats complexes d'avui continuen subjectes a canvis cada vegada més accelerats, que precisen d'una ciutadania capaç d'adaptar-se a un entorn social i laboral especialment condicionat pels avanços tecnològics, com també de mostrar un ferm compromís cívic amb l'assoliment de la cohesió social, la solidaritat, el respecte a la diversitat i el dret de les minories.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica : CCL3, STEM1, CD5, CPSAA1.2, CPSAA3.1, CC2, CC3.

CE 4 Comprendre la importància de les identitats col·lectives en la configuració social, política i cultural del món contemporani, utilitzant el pensament històric, els seus conceptes i mètodes, per analitzar críticament com s'han anat construint i conformant a través del temps, elaborar arguments propis amb els quals contribuir a un diàleg constructiu, respectar els sentiments de pertinença, i valorar la riquesa patrimonial i el llegat històric i cultural que han produït.

L'inici de la contemporaneïtat, més enllà de certes pervivències i resistències, va suposar una ruptura radical amb les vivències i sentiments de pertinença tradicionals, obrint un nou escenari per a la creació i desenvolupament d'identitats alternatives que, en l'actualitat, mantenen tota la seva vitalitat i vigència. Analitzar la construcció històrica d'aquests nous marcs de referència en relació amb conceptes tan substancials com els de classe o de nació, identificar els espais de socialització en els quals s'han format aquestes consciències col·lectives, i reconèixer les ideologies, ritus i símbols que els confereixen entitat política i cultural, resulten accions necessàries per entendre la seva capacitat d'identificació, enquadrament social i mobilització. Per això, l'alumnat ha d'aproximar-se als mètodes propis del pensament històric i a la historiografia més rellevant sobre la qüestió nacional i les identitats socials, posant especial atenció en l'anàlisi de les experiències històriques i les cultures polítiques associades a aquestes, a fi de reflexionar sobre el paper del subjecte col·lectiu en la història, la seva capacitat d'acció i de transformació, la seva articulació en moviments polítics i socials i les diferents formes d'organització que aquests han adoptat. Prendre consciència del paper que han representat les identitats en la història contemporània, del seu significat polivalent, i de la seva contribució tant a processos de domini com d'alliberament, ha de generar una actitud crítica enfront de la intolerància, però respectuosa davant els sentiments identitaris. Una disposició, aquesta última, que implica el reconeixement de la riquesa de la diversitat cultural i del patrimoni relacionat amb les diferents identitats nacionals, culturals i socials, com també la defensa de la pluralitat enfront de tota tendència a uniformitzar o a imposar qualsevol identitat sobre una altra.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica : CCL3, CCL5, CPSAA1.2, CPSAA3.1, CC2, CC3, CCEC1, CCEC2.

CE 5 Identificar i reconèixer els principals reptes del segle XXI a través de processos avançats de cerca, selecció i tractament de la informació, el contrast i la lectura crítica de fonts, per entendre el fenomen històric de la globalització, la seva repercussió en l'àmbit local i planetari i en la vida quotidiana de les persones, i mostrar la necessitat d'adoptar compromisos ecosocials per afrontar els objectius de desenvolupament sostenible.

La globalització defineix en l'actualitat un fenomen múltiple i complex que ha influït substancialment en la manera d'interpretar la realitat i també en la manera d'actuar de la ciutadania. L'alumnat ha de conèixer els principals elements i dimensions d'aquest procés històric que, accelerat en les últimes dècades, ha tingut el seu origen i desenvolupament al llarg de l'Edat Contemporània, identificant i analitzant el grau d'interdependència que ha generat i com aquest afecta a l'entorn local i a la vida quotidiana. Per això és essencial el domini avançat de processos associats a la informació, especialment en entorns digitals, que li permetin disposar de fonts fiables i veraces, discriminar continguts fal·laços, falsos o irrellevants i percebre qualsevol biaix ideològic i intencionat. És necessari parar esment a l'evolució comercial i al complex entramat d'interessos que han tingut lloc en la formació d'un mercat global en constant inestabilitat i conflicte, com també les diverses formes en les quals ens afecta en l'àmbit laboral i en el del consum. Els canvis que la globalització ha produït en el context de les relacions internacionals resulten d'especial rellevància respecte a la seguretat i la pau mundial, la qual cosa implica l'anàlisi de les aliances i blocs, com també de les diferents estratègies d'amenaça i de dissuasió que s'han prolongat fins a la present realitat multipolar. Finalment, identificar els principals reptes del segle XXI, els riscos als quals ens enfrontem, i valorar els compromisos i aliances regionals i globals requerides per afrontar aquests desafiaments, especialment els relacionats amb l'emergència climàtica, resulta indispensable per adoptar actituds i comportaments ecosocialment responsables i orientats a la sostenibilitat del planeta, la defensa de les institucions democràtiques, la millora del benestar col·lectiu i la solidaritat entre les generacions presents i futures.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL3, STEM5, CD1, CPSAA2, CPSAA4, CC3, CC4, CE1.

CE 6 Valorar el significat històric de la idea de progrés i les seves repercussions socials, ambientals i territorials en el món contemporani, a través de l'ús de mètodes quantitatius i de l'anàlisi multifactorial del desenvolupament econòmic, els ritmes de creixement i l'existència de diferents models i sistemes, per prendre consciència de les relacions de subordinació i dependència, i adoptar un compromís actiu amb la

sostenibilitat, la defensa dels drets socials i l'accés universal a recursos bàsics.

La idea del progrés és consubstancial al pensament contemporani i als diferents moviments ideològics, polítics i socials d'aquesta època històrica, i ha tingut la seva principal materialització en el desenvolupament econòmic experimentat en tan breu espai de temps, derivat dels avanços tecnològics i de les noves maneres de concebre la producció, l'intercanvi i la distribució dels recursos. Per analitzar aquest procés és necessari l'ús de procediments quantitativs per al tractament de dades numèriques, com també el maneig de variables econòmiques i la seva representació gràfica, de manera que l'alumnat pugui descriure i comprendre els ritmes i cicles de creixement, els diferents models de desenvolupament, i les crisis i les respostes que s'hi donen a través de la gestació i aplicació de noves teories i polítiques econòmiques. Conèixer i interpretar els diferents sistemes econòmics que han tingut lloc, especialment l'origen i evolució del capitalisme, i els diferents factors que han determinat els seus avanços i períodes de crisis com també les transformacions socials, ambientals i territorials que han generat, són claus perquè l'alumnat identifiqui els desequilibris que s'han produït i analitzi les seves conseqüències des de la perspectiva de les condicions de vida, la dignitat humana, l'accés universal a recursos essencials i els problemes ecosocials. L'anàlisi de l'experiència històrica deguda a l'aplicació de diferents polítiques inspirades en les principals doctrines econòmiques, ha de promoure en l'alumnat una actitud compromesa amb comportaments responsables que afavoreixin un model de desenvolupament en el qual resultin compatibles les expectatives de creixement i de benestar, tant individual com col·lectiu, amb la justícia social i la sostenibilitat del planeta.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM4, STEM5, CPSAA2, CPSAA5, CC3, CC4, CE1, CE2.

CE 7 Interpretar la funció que han exercit el pensament i les ideologies en la transformació de la realitat des dels orígens de l'Edat Contemporània fins a l'actualitat, a través de l'aproximació a la historiografia i als debats sobre temes clau de la història, per valorar críticament els diferents projectes socials, polítics i culturals generats, les accions dutes a terme i les experiències viscudes, des de la perspectiva ètica continguda en la Declaració universal dels drets humans.

Els segles XIX i XX han constituït, sens dubte, l'era de les ideologies. Conèixer el paper que han representat en la interpretació de la realitat, en la gestació de nous models de societat i en l'articulació de projectes polítics transformadors, constitueix un centre d'atenció fonamental per a la comprensió dels principals processos polítics i socials ocorreguts en aquests segles. L'alumnat, a través de l'ús de diferents fonts, incloent entre altres la literatura i el cinema, ha de prendre consciència del poder i capacitat de mobilització de les idees i dels imaginaris col·lectius, interpretant les diferents experiències històriques a les quals, des de la Il·lustració als nostres dies, han donat lloc aquestes idees, utopies i imaginaris. Tot això implica introduir-se en els principals debats historiogràfics, encara vigents, entorn dels moviments socials, els processos revolucionaris, les cultures polítiques del liberalisme i la democràcia, la formació històrica de la classe treballadora, el socialisme, els feixismes i, en suma, els problemes que més han preocupat la societat. L'anàlisi crítica d'aquest conjunt ampli i divers de moviments ideològics, polítics i socials, com també dels interessos que representen i els valors que defensen, ha de plantejar-se des de la perspectiva dels principis ètics continguts en les declaracions i acords afavorits per l'Organització de les Nacions Unides i en els ideals humanitaris que aquesta defensa. En una realitat com l'actual, caracteritzada per la incertesa i per la «fi de les ideologies», és necessari mostrar una actitud compromesa amb la millora de la realitat local i global, a través de la participació ciutadana, la defensa dels valors democràtics i l'aposta per una societat més justa i solidària.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL3, CCL5, CD3, CPSAA1.2, CPSAA3.1, CPSAA4, CC2, CC3.

CE 8 Descriure i analitzar els canvis i permanències que s'han produït en la societat contemporània, els comportaments demogràfics, les maneres de vida i el cicle vital, prestant especial interès a la situació de la dona, als rols de gènere i edat, als mecanismes de control, domini i submissió, i a la lluita per la dignitat i contra la discriminació, realitzant projectes de recerca i aplicant el pensament històric per reconèixer el valor i importància dels personatges anònims de la història.

La història que s'escriu presta major atenció als fets i personatges excepcionals i individuals que protagonitzen els grans canvis que a les permanències i als subjectes anònims, que solen passar desapercebuts. L'alumnat ha de prendre consciència que el coneixement històric del qual disposem resulta incomplet, i que es fan necessàries altres visions que aportin informació sobre aspectes essencials de les vides i experiències dels quals ens han precedit. L'acostament al pensament històric i la realització de treballs de recerca, a manera de tallers d'història, en els quals l'alumnat dugui a terme experiències directes a través de l'ús de documents d'arxius o hemeroteques digitals i del treball amb fonts orals, gràfiques o

audiovisuals, especialment en contextos locals, l'aproxima al quefer de l'historiador i a la seva metodologia. D'altra banda, els estudis sobre la població, les maneres de vida i l'activitat quotidiana resulten essencials tant per entendre els comportaments socials i les relacions de gènere i intergeneracionals, com per rescatar i valorar aquelles percepcions, emocions, creences i esquemes culturals en les quals s'expressa la diversitat social contemporània. Aquesta perspectiva implica l'anàlisi dels mecanismes de control, subordinació, domini i submissió que ha sofert de manera intensa i continuada la dona, relegada al silenci i a l'oblit, com també de les accions en favor de la seva emancipació i del desenvolupament dels moviments feministes. Es tracta, en fi, de promoure una manera d'entendre la història com un procés obert i en construcció, capaç de connectar els grans esdeveniments amb l'entorn més pròxim i on els personatges anònims cobren importància i valor, concebut així la memòria com un bé col·lectiu ric en experiències i projectes de futur. Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: : CCL5, STEM3, CD2, CPSAA1.2, CPSAA3.1, CPSAA4, CC2, CC3.

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Reconèixer els moviments, accions i transformacions històriques que han contribuït al finançament de la llibertat en el món contemporani, a través de l'estudi comparat de casos i l'ús correcte de termes i conceptes històrics, per valorar els assoliments que suposen els sistemes democràtics com a principal garantia per a la convivència i l'exercici dels drets fonamentals.
CA 1.1 Identificar i reconèixer els assoliments que suposen els actuals sistemes democràtics com el resultat no lineal en el temps dels moviments i accions que han contribuït al finançament i articulació del principi de llibertat, a través de l'anàlisi dels principals processos històrics que s'han desenvolupat, la comprensió dels texts polítics i constitucionals fonamentals i l'ús adequat de termes i conceptes històrics.
Identificar i comprendre els principals moviments ideològics, polítics i socials que s'han desenvolupat i els processos de transformació als que han donat lloc.
Emprar les tècniques i els mètodes de la investigació en història per cercar informació sobre el passat i el present, avaluar el grau d'interès i veracitat.
Analitzar estructuralment texts, mapes i gràfics de caràcter històric, comprenent i interpretant críticament les circumstàncies i factors a què es refereixen, com també el context en el qual es produeixen.
CA 1.2 Comprendre els conceptes de revolució i canvi en el món contemporani i els elements i factors que els causen i condicionen, a través de l'estudi de casos significatius de les revolucions burgeses i socialistes que han ocorregut al llarg de la història contemporània, com també dels moviments d'acció i reacció que han generat.
Entendre i analitzar el temps històric amb l'adopció d'una perspectiva no estrictament lineal, identificant els avanços i retrocessos en funció de les reaccions davant les noves realitats, per exemple amb la instauració dels règims liberals.
Identificar continuïtats i canvis en la transició d'un període històric a un altre.
CA1.3 Entendre el significat històric de les transicions polítiques i dels processos de democratització de l'Edat Contemporània com a fonament i garantia per a la convivència i l'exercici dels drets fonamentals, valorant les implicacions que suposen l'exercici de la ciutadania activa i el respecte a l'ordenament constitucional, i generant judicis propis tant respecte al compliment d'aspiracions i expectatives com a les amenaces i riscos de la vida en democràcia.
Acceptar la diversitat d'interpretacions historiogràfiques i reconèixer la provisionalitat i perfectibilitat dels fets històrics.
Comprendre el funcionament de les democràcies consolidades, per tal de percebre els riscos i amenaces, com també la necessitat de formar part d'una ciutadania activa.
CE 2 Prendre consciència del grau de violència, barbàrie i destrucció dels conflictes de l'Edat Contemporània, a través de l'ús de fonts històriques fiables, la lectura de texts historiogràfics i l'elaboració d'arguments propis que previnguin la manipulació de la informació, per afrontar esdeveniments traumàtics del nostre passat recent, evitar la repetició de fets semblants, reconèixer a les víctimes i defensar l'aplicació del principi de Justícia Universal.

CA 2.1 Prendre consciència del grau de violència, barbàrie i destrucció aconseguit pels conflictes ocorreguts en el món contemporani, com també de les causes de les conflagracions bèl·liques i de les múltiples transformacions que es produeixen en els contendents, a través de l'ús de fonts històriques fiables i de l'ús de dades contrastades, valorant l'impacte social i emocional que suposa l'ús de la violència i el paper de les institucions internacionals que vetllen per la pau i la mediació.
Conèixer l'abast de la destrucció, el nombre de víctimes i el grau de desolació generats com a conseqüència dels múltiples enfrontaments armats, especialment de les dues guerres mundials.
Identificar els factors de crisi que han fet possible en algun moment la seva substitució per règims dictatorials, com també els que han propiciat els processos de restabliment o instauració democràtics.
Reconèixer la importància històrica de les organitzacions i institucions internacionals i nacionals que tracten d'evitar les guerres, impedir la violació dels drets humans i promoure la cooperació internacional.
CA 2.2 Analitzar els principals conflictes civils que s'han produït en l'Edat Contemporània, a través de l'ús de texts historiogràfics i l'elaboració de judicis argumentats, comprenent la importància de la memòria històrica i del reconeixement de les víctimes, del principi de Justícia Universal i del dret a la veritat, la reparació i la garantia de no repetició.
Construir relats o síntesis descriptius i/o explicatius sobre els fets i processos històrics més rellevants de la història del món contemporani.
Generar actituds conciliadores mitjançant el desenvolupament de polítiques de la memòria que serveixin de referència col·lectiva sobre qüestions del passat que mai s'han de tornar a repetir, per exemple l'experiència de l'Holocaust i d'altres genocidis i crims contra la humanitat.

CE 3 Identificar la desigualtat com un dels principals problemes de les societats contemporànies, reconeixent les experiències històriques de determinats col·lectius, emprant l'anàlisi multicausal i valorant el paper transformador del subjecte en la història, per comprendre com s'han format les actuals societats complexes, apreciar la riquesa de la diversitat social, valorar els assoliments aconseguits i assumir els reptes que planteja la consecució de comunitats més justes i cohesionades.
CA 3.1 Descriure l'evolució dels conceptes d'igualtat i de ciutadania en la història contemporània i les seves derivacions socials i polítiques, a través de l'anàlisi multicausal dels principals sistemes polítics i socials dels segles XIX i XX, identificant les desigualtats i la concentració del poder en determinats grups socials.
Identificar i relacionar les múltiples variables i els factors que han determinat els canvis pel que fa als drets civils i socials, com també les seves derivacions polítiques, principalment en relació a la participació ciutadana.
Analitzar els principis que inspiren l'organització i institucions dels sistemes parlamentaris i dictatorials, com també els factors que han influït en el seu desenvolupament progressiu.
Comparar i valorar les diferències que s'estableixen entre els sistemes democràtics i dictatorials en lo relatiu als drets i llibertats, en la pràctica política i en les relacions socials distingint les desigualtats i la concentració de poder.
CA 3.2 Analitzar les condicions de vida, el món del treball i les relacions laborals i la seva conflictivitat, a través de l'estudi multidisciplinari dels moviments socials, particularment els relacionats amb l'obrerisme, valorant el paper que representen l'acció col·lectiva i del subjecte en la història per al reconeixement dels drets socials i el benestar col·lectiu.
Investigar el món del treball i les transformacions que s'han produït en l'àmbit de la producció, en les condicions de vida dels treballadors i en les relacions laborals,
Relacionar els constants moviments migratoris i fenòmens socials i geogràfics com l'abandonament del medi rural, les aglomeracions urbanes i els conseqüents desequilibris territorials.
Reconèixer el procés de proletarització de la classe treballadora i l'eclosió de les organitzacions obreres com una de les referències per mesurar les fites socials assolides i el paper que hi ha representat l'acció col·lectiva.
CA 3.3 Deducir a través de l'estudi crític de notícies i dades estadístiques l'evolució de l'estat social, identificant els assoliments i reculades experimentades i les mesures adoptades pels diferents estats contemporanis, com també els límits i reptes de futur, des d'una perspectiva solidària en favor dels col·lectius més vulnerables.
Comprendre la complexitat de les societats contemporànies i els seus canvis, com també la necessitat d'una ciutadania capaç d'adaptar-se a les tecnologies.
Fomentar un ferm compromís cívic assolint la cohesió social, la solidaritat i el respecte a la diversitat i el dret de les minories.

CE 4 Comprendre la importància de les identitats col·lectives en la configuració social, política i cultural del món contemporani, utilitzant el pensament històric, els seus conceptes i mètodes, per analitzar críticament com s'han anat construint i conformant a través del temps, elaborar arguments propis amb els quals contribuir a un diàleg constructiu, respectar els sentiments de pertinença, i valorar la riquesa patrimonial i el llegat històric i cultural que han produït.
CA 4.1 Analitzar críticament com s'han anat construint en el temps les identitats col·lectives, emprant els conceptes i mètodes del pensament històric, respectant la pluralitat i els sentiments identitaris i valorant el seu llegat històric i cultural.
Analitzar la construcció històrica de nous marcs de referència en relació amb conceptes tan substancials com els d'imperi, estat o nació.
Distingir les ideologies, ritus i símbols que els confereixen entitat política i cultural, resulten accions necessàries per entendre la seva capacitat d'identificació, d'enquadrament social i mobilització.
Reconèixer la riquesa de la diversitat cultural i del patrimoni relacionat amb les diferents identitats nacionals, culturals i socials, com també la defensa de la pluralitat enfront de tota tendència a uniformitzar o a imposar qualsevol identitat sobre una altra.
Entendre la identitat pròpia com a part d'un procés històric i de les diferents realitats econòmiques i socials del nostre territori.
CA 4.2 Comprendre la importància de les identitats col·lectives en la configuració social, política i cultural del món contemporani, identificant les seves múltiples valències, mitjançant l'anàlisi crítica de texts històrics i historiogràfics i de fonts d'informació actual, elaborant arguments propis que contribueixin a un diàleg constructiu sobre aquest tema.
Elaborar arguments propis a partir del pensament històric i de la historiografia més rellevant sobre la qüestió nacional i les identitats socials.
Analitzar les experiències històriques i les cultures polítiques associades a aquestes, reflexionant sobre el paper del subjecte col·lectiu en la història, la seva capacitat d'acció i de transformació,
Identificar l'articulació de les identitats col·lectives en moviments polítics i socials i les diferents formes d'organització que aquestes han adoptat.

CE 5 Identificar i reconèixer els principals reptes del segle XXI a través de processos avançats de cerca, selecció i tractament de la informació, el contrast i la lectura crítica de fonts, per entendre el fenomen històric de la globalització, la seva repercussió en l'àmbit local i planetari i en la vida quotidiana de les persones, i mostrar la necessitat d'adoptar compromisos ecosocials per afrontar els objectius de desenvolupament sostenible.
CA 5.1 Analitzar críticament el fenomen històric de la globalització i la seva repercussió en l'àmbit local i planetari, valent-se del maneig de diferents fonts d'informació i d'una adequada selecció, validació, contrast i tractament d'aquestes, prevenint la desinformació i considerant l'emprenedoria, la innovació i l'aprenentatge permanent com a maneres d'afrontar els reptes d'un entorn econòmic, social i cultural en constant canvi.
Descriure l'origen i trets dels models d'organització econòmica i social proposats i aplicats al llarg de l'època contemporània.
Conèixer els principals elements i dimensions del fenomen de la globalització,
Identificar i analitzar el grau d'interdependència que ha generat la nova situació econòmica i com aquesta afecta l'entorn local i la vida quotidiana.
Propiciar el domini avançat de processos associats a la informació, especialment en entorns digitals, que permetin la discriminació de continguts falsos o irrelevants
CA 5.2 Identificar els principals reptes del segle XXI i el seu origen històric, a través de l'anàlisi de la interconnexió entre diversos processos polítics, econòmics, socials i culturals en un context global, argumentant la necessitat d'adoptar comportaments ecosocialment responsables i orientats a la sostenibilitat del planeta, la defensa de les institucions democràtiques, la millora del benestar col·lectiu i la solidaritat entre les generacions presents i futures.
Analitzar les aliances i blocs, com també de les diferents estratègies d'amenaça i de dissuasió que s'han perllongat fins a la present realitat geopolítica.
Valorar les repercussions socials, polítiques, culturals i mediambientals dels diferents sistemes d'organització política implantats a partir de la Segona Guerra Mundial.

Adoptar actituds i comportaments eco socialment responsables, orientats a la sostenibilitat del planeta, la defensa de les institucions democràtiques, la millora del benestar col·lectiu i la solidaritat entre les generacions presents i futures.

CE 6 Valorar el significat històric de la idea de progrés i les seves repercussions socials, ambientals i territorials en el món contemporani, a través de l'ús de mètodes quantitius i de l'anàlisi multifactorial del desenvolupament econòmic, els ritmes de creixement i l'existència de diferents models i sistemes, per prendre consciència de les relacions de subordinació i dependència, i adoptar un compromís actiu amb la sostenibilitat, la defensa dels drets socials i l'accés universal a recursos bàsics.

CA 6.1 Valorar el significat històric de la idea de progrés i les seves múltiples conseqüències socials, territorials i ambientals, a través del tractament de dades numèriques, la interpretació de gràfics i la comprensió multifactorial dels ritmes i cicles de creixement, argumentant la necessitat d'adoptar comportaments ecosocials que garanteixin la sostenibilitat del planeta.

Analitzar la idea de progrés a partir del tractament de dades numèriques i la seva representació gràfica.

Descriure els ritmes i cicles de creixement, els diferents models de desenvolupament i de quina manera es varen resoldre les crisis.

Interpretar els diferents sistemes econòmics que han tingut lloc, especialment l'origen i evolució del capitalisme, i els diferents factors que han determinat els seus avenços i períodes de crisi.

Comparar les transformacions socials, ambientals i territorials que han generat els diferents sistemes econòmics sorgits al segle XX.

Promoure una actitud compromesa amb comportaments responsables que afavoreixin un model de desenvolupament en el qual resultin compatibles les expectatives de creixement i la sostenibilitat del planeta.

CA 6.2 Comparar els diferents sistemes econòmics que s'han desenvolupat en el món contemporani, a través de la seva anàlisi multidisciplinària i de les doctrines i teories de les quals deriven, identificant les relacions de subordinació i de dependència i els conflictes que generen, tant en l'àmbit nacional com internacional, i justificant la necessitat de l'accés universal als recursos bàsics.

Reconèixer les noves teories polítiques i econòmiques sorgides com a conseqüència de les situacions crisis al món.

Identificar els desequilibris que s'han produït a partir de la implementació del sistemes econòmics.

Analitzar les seves conseqüències des de la perspectiva de les condicions de vida, la dignitat humana, l'accés universal a recursos essencials i els problemes eco socials.

CE 7 Interpretar la funció que han exercit el pensament i les ideologies en la transformació de la realitat des dels orígens de l'Edat Contemporània fins a l'actualitat, a través de l'aproximació a la historiografia i als debats sobre temes clau de la història, per valorar críticament els diferents projectes socials, polítics i culturals generats, les accions dutes a terme i les experiències viscudes, des de la perspectiva ètica continguda en la Declaració universal dels drets humans.

CA 7.1 Generar opinions argumentades, debatre i transferir idees i coneixements sobre la funció que han exercit el pensament i les ideologies en la transformació de la realitat, des dels orígens de l'Edat Contemporània fins a l'actualitat, comprenent i contextualitzant aquest fenomen a través del treball sobre texts històrics i historiogràfics i de fonts literàries, del cinema i altres documents audiovisuals.

Conèixer el paper que les ideologies han representat en la interpretació de la realitat, en la gestació de nous models de societat i en l'articulació de projectes polítics.

Identificar i definir els principals corrents culturals i artístics de l'època contemporània.

Relacionar les formes d'expressió culturals dels dos darrers segles amb els principals corrents artístics culturals.

Interpretar les diferents experiències històriques a les quals, des de la Il·lustració als nostres dies, han donat lloc aquestes idees, utopies i imaginàries.

Reconèixer els principals debats historiogràfics, encara vigents, al voltant dels moviments socials, els processos revolucionaris, les cultures polítiques del liberalisme i la democràcia, la formació històrica de la classe treballadora, el socialisme, els feixismes.

CA 7.2 Abordar críticament els principals temes clau de la història i de l'actualitat a través de l'aproximació als principals corrents historiogràfics i als usos que es fan de la història, valorant críticament els principals projectes socials, polítics i culturals que han tingut lloc en la història contemporània des de la perspectiva

ètica continguda en la Declaració Universal dels Drets Humans.
Plantejar la crítica des de la perspectiva dels principis ètics continguts en els acords de l'Organització de les Nacions Unides i en els ideals humanitaris que aquesta defensa.
Manifestar interès amb la millora de la realitat local i global, a través de la participació ciutadana, la defensa dels valors democràtics i l'aposta per una societat més justa i solidària.
Valorar la importància del patrimoni cultural i artístic com a part de una herència documental que cal conèixer i preservar.

CE 8 Descriure i analitzar els canvis i permanències que s'han produït en la societat contemporània, els comportaments demogràfics, les maneres de vida i el cicle vital, prestant especial interès a la situació de la dona, als rols de gènere i edat, als mecanismes de control, domini i submissió, i a la lluita per la dignitat i contra la discriminació, realitzant projectes de recerca i aplicant el pensament històric per reconèixer el valor i importància dels personatges anònims de la història.
CA 8.1 Analitzar els canvis i permanències en la història, atenent processos de més llarga durada, com els comportaments demogràfics, cicles vitals i maneres de vida en la societat contemporània, a través de l'acostament al pensament històric i la realització de projectes de recerca, identificant els mecanismes de control, domini i submissió, els rols de gènere i edat assignats, com també els escenaris de lluita per la dignitat i contra la discriminació de diversos col·lectius.
Descriure diacrònic i sincrònicament les causes y conseqüències dels fets històrics més rellevants corresponents als segles XIX i XX.
Aplica tècniques de treball, d'investigació i de comunicació pròpies de la metodologia dels historiadors, a partir de fonts diverses i contrastades.
Valorar la diversitat social contemporània duent a terme treballs sobre la població, els modes de vida i l'activitat quotidiana per tal d'entendre els comportaments socials i les relacions de gènere i intergeneracionals.
Promoure una manera d'entendre la història com un procés obert i en construcció, capaç de connectar els grans esdeveniments amb l'entorn més proper, on els personatges anònims cobren importància, valorant la memòria com a document.
CA 8.2 Contrastar el paper relegat de la dona en la història contemporània, identificant i valorant la importància de les figures individuals i col·lectives com a protagonistes anònimes de la història contemporània, com també el paper dels moviments feministes en el reconeixement dels seus drets i en l'assoliment de la igualtat efectiva de dones i homes, com també la corresponsabilitat en la cura de les persones.
Emprar la perspectiva de gènere en l'estudi de la història contemporània amb l'objectiu de reconèixer i analitzar les desigualtats entre homes i dones.
Analitzar els mecanismes de control, subordinació, domini i submissió que ha patit de manera intensa i continuada la dona, relegada al silenci i l'oblit.
Reconèixer les accions en favor de la seva emancipació i del desenvolupament dels moviments feministes.
Actuar de manera clara contra qualsevol tipus de discriminació per motius de gènere.

Sabers bàsics.

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. LA SOCIETAT DE L'ANTIC RÈGIM I LA SEVA CRISI
Trets bàsics de la societat d'Antic Règim: concepte d'estament, la desigualtat legal i les seves conseqüències econòmiques, fiscals, jurisdiccionals. El paper de l'Església. La diversitat del Tercer Estat i les formes d'ascensió social.
Trets polítics de la societat d'Antic Règim: l'absolutisme.
L'economia durant l'Antic Règim: restes de feudalisme, el capitalisme mercantil.
El pensament de la Il·lustració. La crisi d'alguns il·lustrats: Montesquieu, Rousseau. La doctrina d'Adam Smith.

B. LES PRIMERES REVOLUCIONS BURGSES
La revolta nord-americana: causes i conseqüències. La independència dels Estats Units.
La crisi de la monarquia francesa. El problema fiscal.
La Revolució Francesa: les seves fases, diversitat de forces polítiques.
Transcendència de la Revolució Francesa i els seus principis sociopolítics.
C. NAPOLEÓ I L'EUROPA POST NAPOLEÒNICA
Ascens de Napoleó.
L'Imperi Napoleònic i les seves contradiccions (revolució/tirania).
La Restauració.
El Congrés de Viena i el nou mapa europeu.
La Santa Aliança.
D. LA REVOLUCIÓ INDUSTRIAL I LES SEVES CONSEQÜÈNCIES EN EL SEGLE XIX
L'origen britànic. Revolució industrial i augment de la producció agrícola. Revolució industrial i demanda mundial. Transformacions tècniques i noves fonts d'energia.
Principals innovacions.
La nova societat: la burgesia i les noves formes d'inversió i sociabilitat.
Els proletaris. Efectes de la industrialització i el liberalisme econòmic.
El socialisme utòpic i primers moviments obrers.
El naixement i consolidació dels primers partits i sindicats obrers. La societat de classes.
Marx i el marxisme. La Primera Internacional.
L'anarquisme. Bases teòriques i moviments organitzats.
E. REVOLUCIONS LIBERALS I NACIONALISME AL SEGLE XIX
Les revoltes de 1820, 1830 i 1848. Resultats i fracassos.
El sufragisme.
Les unificacions alemanya i italiana i les seves conseqüències a Europa.
F. L'IMPERIALISME
L'imperialisme i les seves causes. Industrialització, matèries primeres i mercats protegits.
Principals imperis colonials i les seves colònies. Gran Bretanya, França. Les reivindicacions alemanyes.
G. LA PRIMERA GUERRA MUNDIAL
Causes de la I Guerra Mundial. Les aliances prèvies. Tecnologia i guerra.
Bàndols i etapes de la guerra. La intervenció nord-americana.
Conseqüències. Els tractats de pau i el nou mapa europeu.
H. DEL TSARISME A LA URSS
Trets bàsics de la Rússia tsarista: autocràcia, economia dual (el camp i les grans aglomeracions urbanes). Els moviments d'oposició. L'anarquisme. Lenin.
L'antecedent de 1905.
La problemàtica de la guerra i la revolució. El primer govern i Kerenski. La revolució comunista i la seva repercussió en la Gran Guerra.
El nou estat i la guerra civil.
I. ELS ANYS 20 I LA CRISI DEL 29

Els feliços anys vint. Creixement econòmic i primers símptomes de crisi de la democràcia liberal: Itàlia, Espanya, Portugal, Polònia.
La crisi als EUA: crisi de la borsa i la seva translació als sectors econòmics. La superproducció. La gran depressió.
La resposta a la crisi: Keynes i el New Deal. La dona i els moviments per la lluita per la igualtat.

J. FEIXISME I NAZISME
Orígens del feixisme; aspectes fonamentals de la seva ideologia i presa del poder. El nazisme i l'estalinisme.
El govern de Mussolini fins 1940. La guerra d'Abissínia.
La República de Weimar i la seva crisi.
La doctrina nacionalsocialista i l'accés al poder.
El govern de Hitler. Les lleis de Nuremberg i la persecució dels jueus i altres minories ètniques. La persecució per motius ideològics.
Les exigències territorials alemanyes abans de la Segona Guerra Mundial.

K. LA SEGONA GUERRA MUNDIAL
Factors que van provocar la Segona Guerra Mundial i evolució fins a l'entrada dels EUA.
L'entrada als EUA i evolució posterior.
L'holocaust.
Hiroshima i Nagasaki.
El paper de la resistència civil i la resistència armada durant la Segona Guerra Mundial.
Participació de d'Espanya en la Segona Guerra Mundial i les seves conseqüències. Els exiliats polítics.
Conseqüències de la Segona Guerra Mundial: territorials, demogràfiques, econòmiques.

L. LA POST-GUERRA I LA GUERRA FREDA
La repartició d'Europa en dos blocs. La divisió d'Alemanya i Berlín.
El pla Marshall. La creació de l'OTAN i la resposta soviètica.
La Internacional socialista i el seu significat.
La crisi de Corea.
La Xina comunista.
La descolonització. Causes i conseqüències. Els casos més conflictius: Indoxina, la Índia, Algèria. La conferència de Bandung.
L'Orient Proper: Israel i el món àrab. El problema palestí.
Els nous estats dins el món bipolar. Els no alineats.
Cuba i la Guerra de Vietnam.
Independència i neocolonialisme.

M. DE LA CRISI DEL PETROLI A LA CAIGUDA DEL BLOC SOVIÈTIC
La crisi de 1973 i l'impacte en el món capitalista.
L'hegemonia dels Estats Units.
La caiguda del bloc comunista.
El nou mapa europeu i de l'antiga URSS.

N. CONFLICTES I DESAFIAMENTS ACTUALS
La política de la Rússia post-soviètica.
Xina, la gran potència.
El problema de l'Orient Proper.

La formació de la CEE.
De la Societat de Nacions a l'Organització de les Nacions Unides. La ingerència humanitària i la Justícia Universal. Les ONG com a moviment polític.
Reptes i riscos de la globalització econòmica per a la sostenibilitat i la vida al planeta
La crisi dels refugiats i les seves implicacions en la geopolítica actual.
Noves tecnologies aplicades al comerç i la indústria.
Neoliberalisme.
Els reptes de les democràcies actuals: corrupció, crisi institucional i dels sistemes de partits, tendències autoritàries i moviments antisistema. Escepticisme i nous populismes.
Amenaces regionals i planetàries: terrorisme, crim organitzat, radicalismes, ciber amenaces i armes de destrucció massiva
Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) i Agenda 2030. L'emergència climàtica.

O. SABERS BÀSICS TRANSVERSALS
Principals conceptes de la ciència històrica.
Evolució de la població, cicles demogràfics i maneres de vida. Canvis i permanències en els cicles vitals i en l'organització social del món contemporani. Grups vulnerables i marginats. El paper del subjecte col·lectiu en la història contemporània.
L'evolució històrica de la classe treballadora i de les organitzacions obreres: experiències i conflictes en defensa dels drets laborals i la millora de les condicions de vida.
Anàlisi i comentari de fonts històriques i historiogràfiques.
Elaboració de material gràfic i mapes amb informació històrica.
Perspectiva històrica en les narratives sobre el passat.
Anàlisi comparatiu dels règims totalitaris.
Canvis econòmics i socials en la situació de la dona al llarg del s.XX i s.XXI
El paper de la dona en la configuració d'Europa i els seus organismes oficials.
Consciència i memòria democràtica: coneixement dels principis i normes constitucionals, exercici dels valors cívics i participació ciutadana. Coneixement i respecte als principis i normes de la Declaració Universal dels Drets Humans. La memòria democràtica en el marc del dret internacional humanitari: veritat, justícia, reparació i garantia de no repetició.
Identitat i sentiments de pertinença: reconeixement de la diversitat identitària, tolerància i respecte davant les manifestacions ideològiques i culturals i reconeixement i defensa de la riquesa patrimonial.
Igualtat de gènere: situació de la dona en el món i actituds enfront de la discriminació i en favor de la igualtat efectiva entre dones i homes.
Comportament ecosocial: moviments en defensa del medi ambient i davant l'emergència climàtica. Compromís amb els objectius de desenvolupament sostenible.
Valoració i respecte a la diversitat social, ètnica i cultural: tolerància i intolerància en la història del món contemporani. Defensa dels drets de les minories.
Ciutadania ètica digital: respecte a la propietat intel·lectual. Participació i exercici de la ciutadania global a través de les tecnologies digitals. Prevenció i defensa davant la desinformació i la manipulació.
Solidaritat i cooperació: els grans desafiaments que afecten el món i les conductes tendents al compromís social, l'associacionisme i el voluntariat.
Conservació i difusió del patrimoni històric: el valor patrimonial, social i cultural de la memòria col·lectiva. Arxius, museus i centres de divulgació i interpretació històrica.

Història i Cultura de les Illes Balears

La matèria d'Història i Cultura de les Illes Balears és una matèria optativa vinculada als ensenyaments de batxillerat. Les Illes Balears són un conjunt d'illes que, al llarg de la seva Història, han viscut fets i processos històrics gairebé únics i irrepetibles. Una cruïlla de pobles, rutes i persones que, des dels primers pobladors fins a l'actualitat, fan necessària la creació i la transferència de continguts específics. La matèria està pensada per facilitar un coneixement més integral de la complexitat i l'evolució dels condicionants històrics illencs, per tal de completar la comprensió, els raonaments i les reminiscències històriques envers un discerniment sobre llur present. Els continguts, les capacitats i les actituds adquirides a les etapes educatives prèvies sobre la història, la filosofia, l'art, el pensament, la música, la geografia o altres ciències que es relacionen i interpreten, incorporen de manera molt superficial la perspectiva local. Conèixer les característiques i la idiosincràsia històrica de cadascun dels territoris que configuren les Illes Balears amb una perspectiva de present i de futur, és fonamental per facilitar una major capacitat crítica i interpretativa dels alumnes envers una realitat propera i d'impacte immediat, també facilita la relació amb els continguts transversals des de mirades multidisciplinàries d'altres matèries de l'ensenyament del batxillerat. Per tot això, la matèria d'Història i Cultura de les Illes Balears, d'acord amb les competències clau i els objectius d'etapa generals del batxillerat es planifica al voltant de tres eixos rellevants.

El primer de tots fa referència a les necessitats, des d'una perspectiva històrica, d'abordar la totalitat dels subjectes històrics, sense deixar al marge de la valoració, de l'anàlisi i de la transferència del coneixement a les diferents expressions socials i humanes. La Història, en el decurs de la construcció del seu paradigma com a ciència va abordar i va concentrar bona part dels seus esforços a constituir un relat fonamentat en temàtiques polítiques sobre grans obres, personatges i fets, deixant de banda les mostres, d'allò més variat, de societats i pobles cada vegada més complexos i heterogenis. La Història i Cultura de les Illes Balears ha de basar-se en l'adquisició de mecanismes de reconeixement dels valors, s'ha de fonamentar en els objectius de desenvolupament sostenible i en la identificació i l'anul·lació de conductes i pràctiques contràries a la igualtat, la justícia, el pluralisme i en la necessitat de la col·laboració i la integració de les persones que configuren les societats presents.

En segon lloc, la matèria està pensada per incorporar i fomentar una perspectiva històrica de gènere. Actualment, no es pot construir una narració de les societats històriques passades deixant de banda la meitat de les seves protagonistes. Es fa necessària la creació de noves mirades integradores per a reconstruir la Història i la Cultura de les Illes Balears també des d'una perspectiva actual, innovadora, de gènere, amb la visualització de les múltiples aportacions que les dones d'origen divers han incorporat al llarg del temps. La perspectiva de gènere no es pot reduir a una visió tradicional en la qual s'incorporen algunes dones destacades de la Història i la Cultura de les Illes Balears, sinó que cal que faciliti enraonaments i dilemes per permetre valorar manifestacions amb perspectives àmplies, temporals, espacials i temàtiques.

Per finalitzar, la matèria d'Història i Cultura de les Illes Balears està pensada amb una perspectiva de present i futur que determini el coneixement de les problemàtiques actuals i dels reptes a abordar per part dels alumnes. Una perspectiva que faciliti eines i instruments per afavorir la implicació en processos transformadors des de perspectives democràtiques, cíviques, relacionades amb la solució dels conflictes per la via de la no-violència, per la integració i el respecte cap a les minories històriques passades i presents i, per la igualtat i per a la integració d'una societat cada vegada més complexa en visió de futur sostenible i respectuós amb el medi i amb el patrimoni material i immaterial conservat. La valoració, per part de l'alumnat, dels trets històrics característics del seu voltant, amb una perspectiva crítica, facilitarà un major capteniment i conductes de ciutadania integral.

Els criteris d'avaluació de l'matèria d'Història i Cultura de les Illes Balears estan relacionats amb un total de cinc competències específiques. Cadascun dels criteris estan ideats per constatar i verificar el grau d'assoliment de les competències específiques de la matèria. La relació de continguts, competències i sabers bàsics està també pensada per afavorir la relació amb altres matèries i mitjançant tasques competencials i situacions d'aprenentatge. L'experimentació i les interpel·lacions constants sobre el passat històric cal que estiguin planificades per anticipar reptes i problemàtiques relacionades amb fets històrics passats, des d'una òptica multidisciplinària, proactiva i superadora que faciliti a l'alumnat eines per a la superació de qualsevol classe de dilema i obstacle epistemològic.

Els sabers bàsics de la matèria estan agrupats en tres blocs. El primer fa referència a les eines i instruments fonamentals de la matèria, per tal de capacitar una utilització, selecció i transferència del coneixement amb caràcter transversal i intemporal. En segon lloc, s'aborden els sabers que fan referència, dins una perspectiva històrica i temporal de les Illes Balears, als processos que van des de l'arribada de les primeres comunitats humanes a les illes fins a l'etapa contemporània. Es fa ressò de perspectives simples i particulars de cada illa, de cada territori, fins a la complexitat de la integració en espais molt més amplis i més inabastables. La matèria també es fonamenta sobre l'anàlisi de perspectives de tipologia diversa, on les societats, les economies, les cultures i la resta de manifestacions, en plural, s'han manifestat al llarg de la Història. L'evolució temporal i cronològica dels sabers bàsics es fonamenta en una visió amb perspectiva de gènere, de diversitat i controvèrsia al llarg de les diferents cultures i pobles que s'han establert a les Illes Balears. La selecció dels continguts està pensada per afavorir la utilització d'eines i recursos per tal de facilitar la comprensió de fenòmens complexos amb una mirada reflexiva i multicausal. Per finalitzar, en tercer lloc, la matèria d'Història i Cultura de les Illes Balears inclou un bloc de sabers bàsics que pretén sintetitzar i incentivar el diàleg i el debat envers els compromisos cívics presents i els reptes de les generacions futures, per tal d'afavorir no tan sols un major compromís i coneixement del passat i del present històric, sinó també facilitar les eines personals per tal d'abordar els múltiples reptes que estan per venir. La matèria d'Història i Cultura de les Illes Balears està pensada per afavorir i fomentar, amb la utilització de fonts, metodologies i informacions diverses, la capacitat d'anàlisi i crítica, mitjançant feines competencials, del coneixement dels patrimonis naturals, artístics, cultural i històrics del seu entorn més proper.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Cercar, seleccionar i utilitzar fonts històriques, arqueològiques, artístiques i culturals de naturalesa diversa que puguin utilitzar-se per aconseguir un coneixement integral i transversal de la Història i, per extensió, de la Història local.

El coneixement, estudis i reflexió sobre el passat històric es farà servir com a eina facilitadora per aconseguir un major coneixement de les particularitats històriques illenques i de les problemàtiques i reptes del present i del futur que cal abordar. L'anàlisi dels fets històrics facilitarà a l'alumnat reptes, eines i habilitats per tal de fomentar una visió crítica, enriquidora, inclusiva de les manifestacions historicoartístiques i culturals de les generacions precedents. Una anàlisi basant-se en l'ús d'eines pròpies de les ciències socials i humanes: mapes, texts, imatges, restes arqueològiques, estadístiques i qualsevol element primari per aconseguir una interpretació crítica dels testimonis conservats. La transferència dels coneixements adquirits de la matèria es faran servir per afavorir un coneixement dels trets culturals i històrics mitjançant produccions orals, digitals, escrites o de qualsevol altra tipologia.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL2, CCL3, STEM2, CD1, CPSAA4, CC1, CC3.

CE 2 Comprendre i conèixer les causes i les conseqüències dels diferents processos històrics i culturals que, al llarg del temps, han configurat les característiques singulars de la Història i la Cultura de les Illes Balears amb l'observança especial de la diversitat i de l'heterogeneïtat pròpia del món històric passat.

La Història i Cultura de les Illes Balears és fruit de la complexitat dels fenòmens històrics temporals de curta, mitjana i llarga durada. La diversitat de pobles, cultures, idees i influències que han circulat per l'arxipèlag faciliten la configuració de manifestacions culturals, artístiques, musicals, literàries i d'altres tipologies que són fruit de la convivència, de la relació i de l'intercanvi de comunitats dissemblants. Per això, sembla necessari abordar, conèixer i valorar les singularitats fruit de la interrelació humana i ciutadana amb una perspectiva de bé comú. S'ha de posar esment en les particularitats històriques des de múltiples disciplines i instruments, especialment en les aportacions culturals i històriques capacitadores d'aptitud cíviques i comunes en favor de la igualtat i dels drets individuals i col·lectius. La identificació, per part de l'alumnat, de fets i processos històrics discriminadors, segregadors i excloents facilitarà un posicionament inclusiu, igualitari, paritari i més equitatiu en una societat especialment bàrbara.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL2, CCL3, STEM2, CD1, CPSAA4, CC1, CC3.

CE 3 Conèixer les arrels col·lectives pròpies i també les identitats dels altres per tal de valorar les particularitats de les expressions històriques, arqueològiques i patrimonials. Procurar l'interès i el respecte per les semblances particulars, les compartides i les sinergies establertes al llarg del temps entre

pobles i cultures en favor de valors de participació, cooperació, cohesió i solidaritat veïnal, comunitària i entre territoris a escala local/regional/global.

És difícil percebre la Història i Cultura de les Illes Balears de forma celada, perquè obstaculitza una visió molt més àmplia i enriquidora de les identitats compartides. El coneixement i la valoració de les arrels històriques s'ha de transferir a porta oberta per aconseguir adhesions i simpaties de les noves generacions, dels visitants i de les persones i col·lectius que trepitgen ocasionalment o de forma definitiva els territoris insulars. També cal computar els diferents elements que han contribuït a la construcció i evolució de les identitats, com també el territori, la història, l'art, la llengua i la cultura. Les particularitats i trets propis de cada territori i de les societats que l'habiten s'han de percebre des d'una perspectiva històrica no estàtica ni inconnexa, fruit de la interconnexió generacional i espacial i, en relació directa amb l'entorn natural on es desenvolupa. La valoració de les relacions establertes de forma multidireccional entre les persones i les cultures s'analitza de forma enriquidora, constructiva i en favor d'un coneixement més integral, en favor d'un compromís amb els principis que es desprenen de la Declaració universal dels drets humans.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL2, CCL3, STEM2, CD1, CPSAA4, CC1, CC3.

CE 4 Identificar i comprendre els principals problemes i reptes de les societats actuals, amb el reconeixement de les múltiples causes i les conseqüències presents i futures. L'alumnat haurà de constatar les diverses realitats individuals i col·lectives que afecten les societats contemporànies illenques amb una perspectiva oberta i crítica de les generacions passades i amb un compromís amb les generacions pròpies i futures compromeses mitjançant l'ús crític de les fonts històriques amb una clara visió cívica.

La Història i Cultura de les Illes Balears no es pot concebre exclusivament com un fenomen estàtic, descriptiu i concret d'una època anterior sinó també com una sèrie de processos que determinen, delimiten i faciliten bona part dels escenaris actuals. La Història, lluny d'elaborar un relat novel·lat basat en esdeveniments del passat, cal que faciliti una millor interpretació de les conjuntures i circumstàncies actuals. L'alumnat haurà d'establir vasos comunicants i fils conductors entre els esdeveniments històrics i les característiques de les societats contemporànies, on la interpretació crítica dels mitjans de comunicació i de les fonts tradicionals, com també de les eines i materials formatius de la societat, de la informació i la comunicació sigui un dels eixos principals. L'objectiu és analitzar, crear, transformar i transferir el coneixement del passat amb la capacitat d'incidir en una transformació en positiu del seu entorn i del conjunt de les societats.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL2, CCL3, STEM2, CD1, CPSAA4, CC1, CC3.

CE 5 Incorporar, interpretar i valorar una perspectiva de gènere i d'altres minories excloses en els processos històrics, mitjançant una interpretació i valoració dels àmbits i les presències específiques de les dones i d'altres grups minoritzats en el decurs dels fenòmens històrics. Identificar els espais i les lluites històriques amb una perspectiva de gènere en favor de la no discriminació i la no-violència.

La Història, les ciències humanes i les ciències socials no han estat alienes al paradigma tradicional on es constitueix un relat del passat històric basat en termes polítics, econòmics i amb una perspectiva masculina, on els protagonistes són els homes, les guerres, els reis i els grans personatges. La presència de les dones o de les minories socials, religioses, econòmiques i culturals ha quedat al marge de la historiografia tradicional. L'objectiu és que l'alumnat es capaci competencialment per valorar els fets històrics amb una visió transversal, integral i més enriquidora del subjecte històric mitjançant l'anàlisi crítica de les fonts, els testimonis i les restes conservades. Cal també que s'incorpori una visió global del temps històric on la perspectiva política i de les minories privilegiades deixi al marge del relat la major part de la població. Aquesta visió facilitarà a l'alumnat una reflexió crítica sobre el paper de les dones, dels joves, dels majors o de les minories en una perspectiva que va més enllà d'un esdeveniment històric concret i passat, i facilita la transferència de coneixements intratemporals i intertemporals.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL2, CCL3, STEM2, CD1, CPSAA4, CC1, CC3.

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Cercar, seleccionar i utilitzar fonts històriques, arqueològiques, artístiques i culturals de naturalesa diversa que puguin utilitzar-se per aconseguir un coneixement integral i transversal de la Història i, per extensió, de la Història local.

CA 1.1 Generar materials propis de tipologia diversa que facilitin la transferència dels continguts propis de la història més propera, fent menció específica a l'atenció a les minories, des d'una perspectiva integral i integradora.
Generar materials didàctics diversos que ajudin a la transmissió de continguts històrics.
Fomentar la capacitat creativa de l'estudiant en l'elaboració de recursos que integrin diferents perspectives, especialment les de les minories, a través d'un enfocament integral.
Promoure la inclusió d'una visió global i local que abasti totes les perspectives històriques, assegurant que l'atenció a les minories sigui clara i ben representada.
CA 1.2 Aportar, esgrimir i transferir arguments sobre els fets històrics de les Illes Balears, des dels primers pobladors fins al món contemporani, tractant la comprensió crítica i obertament fonamentada de les fonts històriques.
Aportar arguments sòlids i ben fonamentats sobre els esdeveniments històrics de les Illes Balears, basant-se en fonts verificades.
Transferir arguments a través de diferents formats comunicatius (oral, escrit, audiovisual) i traduir la comprensió teòrica de les fonts en explicacions clares i coherents.
Incorporar una perspectiva crítica en l'anàlisi dels fets històrics, oferint una interpretació fonamentada i contrastada de les fonts.

CE 2 Comprendre i conèixer les causes i les conseqüències dels diferents processos històrics i culturals que, al llarg del temps, han configurat les característiques singulars de la Història i la Cultura de les Illes Balears amb l'observança especial de la diversitat i de l'heterogeneïtat pròpia del món històric passat.

CA 2.1 Distingir, conèixer i mostrar interès pels principals problemes que afecten la societat balear des d'una òptica global, adoptant una posició crítica i proactiva cap a aquests.

Distingir els problemes principals que afecten la societat balear, fent servir una visió global que permeti entendre com aquests reptes locals es connecten amb problemàtiques més grans.

Mostrar interès actiu pels problemes contemporanis i adoptar una postura crítica i proactiva davant d'aquests reptes.

Relacionar les dificultats històriques amb l'actualitat, destacant les implicacions globals dels problemes locals i analitzant possibles solucions.

CA 2.2 Transferir i argumentar de manera objectiva i constructiva les problemàtiques actuals relacionades amb les Illes Balears i els possibles fonaments històrics que hi participin.

Transferir de manera objectiva i crítica les problemàtiques actuals de les Illes Balears, argumentar com estan arrelades en processos històrics i proposar solucions a partir d'aquesta comprensió històrica.

Explicar les connexions entre passat i present per tal de fonamentar els reptes contemporanis en una base històrica sòlida.

CA 2.3 Fer ús de la terminologia i dels conceptes propis relacionats amb la cultura, la història, les ciències socials i humanes, mitjançant les produccions orals, escrites o audiovisuals facilitadores d'un major coneixement i comprensió dels fets històrics.

Utilitzar la terminologia històrica i social amb precisió i rigor, tant en produccions orals com escrites.

Dominar els conceptes propis de la història, les ciències socials i les ciències humanes per facilitar una major comprensió dels fets històrics.

Aplicar aquests termes correctament en el context d'anàlisi històrica i cultural, assegurant una comunicació clara i precisa.

CA 2.4 Elaboració d'informes, dossiers informatius, fulletons i materials que facilitin la transferència del saber històric i cultural de les Illes Balears.

Elaborar informes, dossiers, fulletons i altres materials que ajudin a transferir el coneixement històric i cultural de les Illes Balears.

Desenvolupar habilitats de síntesi i comunicació escrita per difondre aquest coneixement de manera accessible i comprensible per a un públic general.

CE 3 Conèixer les arrels col·lectives pròpies i també les identitats dels altres per tal de valorar les particularitats de les expressions històriques, arqueològiques i patrimonials. Procurar l'interès i el respecte per les semblances particulars, les compartides i les sinergies establertes al llarg del temps entre pobles i cultures en favor de valors de participació, cooperació, cohesió i solidaritat veïnal, comunitària i entre territoris a escala local/regional/global.

CA 3.1 Aportar coneixements de la història mitjançant reptes i respostes sobre el món passat rellevants per la constitució d'un món actual i futur solidari, cooperatiu i cohesionat.

Aportar coneixements històrics a través de la resolució de reptes que ajudin a entendre la importància del passat en la configuració del present i futur.

Resoldre qüestions històriques que siguin rellevants per a la construcció d'una societat més solidària, cooperativa i cohesionada.

Analitzar com els esdeveniments passats influeixen en les dinàmiques socials actuals i proposar solucions o idees per millorar el futur.

CA 3.2 Identificar les principals característiques de les diverses identitats insulars i territorials de la Història i Cultura de les Illes Balears i valorar els principals reptes als quals s'enfronta l'arxipèlag amb atenció especial de les causes i problemàtiques específiques de l'herència generacional i dels desafiaments futurs.

Identificar les principals característiques històriques i culturals de les diferents illes de les Illes Balears.

Valorar els reptes territorials que les comunitats insulars han afrontat, considerant les causes històriques que contribueixen a aquestes problemàtiques.

Entendre els desafiaments actuals de l'arxipèlag des d'una perspectiva de la herència generacional i com aquestes influències històriques configuren el present i el futur.

CA 3.3 Interpretar i representar de forma adequada fonts històriques, artístiques, arqueològiques i patrimonials.

Interpretar adequadament fonts històriques, artístiques, arqueològiques i patrimonials.

Utilitzar les fonts de manera crítica i precisa per reconstruir esdeveniments històrics o comprendre millor aspectes culturals del passat.

Relacionar aquestes fonts amb el context històric corresponent per aportar interpretacions correctes i detallades.

CA 3.4 Interrelacionar els diferents espais geogràfics i cronològics de la Història i la Cultura de les Illes Balears, interpretant correctament les aportacions de cada espai històric concret des d'una perspectiva de curta, mitjana i llarga durada.

Interrelacionar els diferents espais geogràfics i cronològics de la història de les Illes Balears per entendre com cada període històric contribueix a la construcció de la identitat territorial.

Interpretar les aportacions de cada espai històric concret en funció de la durada temporal, valorant els efectes de cada etapa històrica.

CA 3.5 Valorar les diferents etapes i processos històrics en relació amb les ruptures, els canvis i les continuïtats existents al llarg del temps i de l'espai.

Valorar les etapes històriques tenint en compte les ruptures, els canvis i les continuïtats al llarg del temps i de l'espai.

Analitzar com els diferents períodes de la història han estat marcats per moments de trencament radical, però també per elements de continuïtat i evolució.

Distingir entre canvis profunds i superficials, com també reconèixer les permanències que configuren una societat.

CE 4 Identificar i comprendre els principals problemes i reptes de les societats actuals, amb el reconeixement de les múltiples causes i les conseqüències presents i futures. L'alumnat haurà de constatar les diverses realitats individuals i col·lectives que afecten les societats contemporànies il·lenques amb una perspectiva oberta i crítica de les generacions passades i amb un compromís amb les generacions pròpies i futures compromeses mitjançant l'ús crític de les fonts històriques amb una clara visió cívica.

CA 4.1 Interpretar el coneixement històric des d'una perspectiva intergeneracional i interterritorial, valorant la petjada històrica, les dificultats i problemàtiques heretades i les opcions de millora comunitària.

Interpretar el coneixement històric des d'una perspectiva intergeneracional i interterritorial, reconeixent les dificultats heretades.

Valorar les petjades històriques en termes de desafiaments passats i proposar millores comunitàries basades en una comprensió compartida de la història.

CA 4.2 Comprendre els principals reptes de les societats actuals i valorar opcions de present/futur basades en l'autosuficiència i la sostenibilitat.

Comprendre els reptes de les societats actuals en termes de sostenibilitat.

Valorar opcions futures que siguin respectuoses amb el medi ambient i que assegurin una autosuficiència

sostenible per a les generacions futures,

CA 4.3 Valorar la necessitat de protecció del patrimoni material i immaterial de les Illes Balears i millorar la difusió i el coneixement de les seves característiques i de la seva heterogeneïtat

Valorar la importància de protegir el patrimoni material i immaterial de les Illes Balears.

Promoure la difusió d'aquest patrimoni per garantir el seu coneixement i respecte per part de la societat, destacant-ne l'heterogeneïtat i riquesa.

CE 5 Incorporar, interpretar i valorar una perspectiva de gènere i d'altres minories excloses en els processos històrics, mitjançant una interpretació i valoració dels àmbits i les presències específiques de les dones i d'altres grups minoritzats en el decurs dels fenòmens històrics. Identificar els espais i les lluites històriques amb una perspectiva de gènere en favor de la no discriminació i la no-violència.

CA 5.1 Tractar l'estudi de les diferents etapes històriques sense excloure les minories de qualsevol espai i temps.

Tractar les etapes històriques incloent la perspectiva de les minories per garantir una anàlisi integral i justa de la història.

Reconèixer la importància de no excloure cap grup social de l'estudi històric.

CA 5.2 Reconèixer les desigualtats de qualsevol tipologia presents en les etapes històriques passades i establir una anàlisi dels principals instruments de submissió i dominació propis de les societats complexes.

Reconèixer les desigualtats presents en les diferents etapes històriques, ja sigui de tipus econòmic, social o de gènere.

Analitzar els instruments de dominació i submissió utilitzats en societats complexes per perpetuar aquestes desigualtats.

CA 5.3 Assenyalar i explicar els processos històrics des d'una perspectiva objectiva i crítica que faciliti la identificació dels fonaments de les societats basades en la igualtat de drets i oportunitats dels individus que la configuren al marge del gènere, l'edat, la raça o qualsevol altra condició.

Assenyalar els processos històrics amb una perspectiva objectiva i crítica.

Facilitar la identificació dels fonaments de les societats basades en la igualtat de drets i oportunitats per a tots els individus, independentment del gènere, raça o condició.

CA 5.4 Valorar i construir actituds basades en la tolerància, en el respecte i en la no-violència relacionades amb la interpretació dels fets històrics i de les problemàtiques presents.

Reconèixer que en la història, com en el present, existeixen múltiples interpretacions dels fets, moltes vegades condicionades per factors socials, polítics, culturals o econòmics. Acceptar i comprendre que aquestes diferències són naturals i enriquidores.

Capacitat d'escoltar, analitzar i valorar les opinions o postures d'altres persones, encara que siguin diferents de les pròpies.

Comprendre que la violència no és un mitjà legítim per resoldre diferències. Reconèixer i promoure solucions pacífiques davant dels conflictes passats i presents, prioritzant el diàleg, la mediació i l'acord com a vies per superar els desacords.

Reconèixer el valor dels diferents col·lectius que han tingut un paper en els esdeveniments històrics i donar-los el lloc que es mereixen.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. Eines, instruments i fonaments
Fons històriques, arqueològiques, artístiques i culturals
Anàlisi de documents històrics: Estudi de texts antics, cròniques, cartes, lleis, tractats o arxius per comprendre esdeveniments, personatges i processos històrics.
Les fonts primàries i secundàries.

Confecció de cronologies que ajuden a ordenar esdeveniments històrics i relacionar-los entre diferents àrees geogràfiques.
Estudi de la història a través de testimonis o relats orals.
Les excavacions arqueològiques.
L'obra d'art (pintura, escultura, arquitectura) des del punt de vista tècnic, estètic i simbòlic.
Estils i moviments artístics (romànic, gòtic, renaixement, barroc, etc.) i la seva relació amb el context històric.
Paper de l'art com a expressió d'ideologies, creences religioses o valors socials en diverses èpoques i cultures.
Les fonts culturals ajuden a entendre la construcció de la identitat d'una societat, incloent-hi llengua, religió, gastronomia i folklore.
Estudi de manifestacions culturals no materials, com la música, les danses, els mites i les llegendes, que ajuden a comprendre l'esperit d'una societat.
Construcció i transferència de discursos propis sobre el passat històric de les illes Balears: causes iconseqüències, relació de problemàtiques i continuïtat/canvi/ruptura.
Treballar amb fonts primàries i secundàries per a crear narratives pròpies sobre la història de les Illes Balears, entenent els diferents punts de vista i interpretacions possibles.
Analitzar com la interpretació del passat ha canviat amb el temps i com aquests discursos s'han transmès o transformat segons els interessos polítics, socials o culturals.
Identificar els fets rellevants de la història balear, analitzar-ne les causes i comprendre'n les conseqüències a curt, mitjà i llarg termini.
Estudiar episodis importants com les conquestes, les revoltes socials, l'impacte del turisme o els canvis polítics, i establir les seves causes i implicacions a nivell local, estatal i internacional.
Estudiar problemàtiques històriques com les desigualtats socials, els conflictes de poder, la distribució de la terra o les tensions identitàries entre els diferents grups de les illes.
Analitzar les problemàtiques derivades de la relació amb altres territoris, especialment amb la península, la Mediterrània i Europa, en àmbits com el comerç, la política o la cultura.
Examinar quins aspectes de la vida balear s'han mantingut constants al llarg de la història i quins han experimentat canvis substancials, com ara en les estructures polítiques, les relacions socials o l'economia.
Identificar moments de trencament en la història, com revolucions, canvis de règim o transformacions econòmiques i socials profundes.
Desenvolupar la capacitat de qüestionar narratives establertes i crear interpretacions pròpies sobre la història de les Illes Balears, relacionant-les amb el present.
Reflexionar sobre la influència del passat en la societat actual de les Illes Balears, en aspectes com la identitat cultural, la política o l'economia.
Establir relacions entre fenòmens històrics a nivell local i global, com les interaccions amb altres cultures i potències mediterrànies o europees, i veure com han impactat les Balears.
Comparar els processos històrics de les Illes Balears amb els d'altres territoris, per entendre millor el seu lloc dins de la història més àmplia d'Espanya i Europa.

Relació i narrativa dels fets històrics i connexió amb problemàtiques i circumstàncies del present/futur.
Analitzar com els fets històrics han influït en les problemàtiques contemporànies, com el colonialisme, les desigualtats de classe o gènere, els conflictes territorials, el canvi climàtic, etc. Permet que l'alumnat vegi la història com una eina per entendre les problemàtiques del món actual.
Promoure la reflexió sobre la reparació dels errors del passat i la construcció d'una societat més justa. Això inclou temàtiques com els drets humans, la igualtat de gènere i la distribució equitativa de recursos.
Relacionar els fets històrics amb els reptes futurs per desenvolupar un sentit de responsabilitat ciutadana.
L'alumnat pot reflexionar sobre el seu paper en la societat i com pot contribuir a la millora del futur mitjançant accions informades i compromeses.
Estudiar com certs patrons històrics es poden repetir i com la comprensió de la història pot ajudar a preveure i evitar problemàtiques futures. Per exemple, es pot ensenyar a veure les similituds entre les crisis econòmiques o els conflictes polítics del passat i les possibles amenaces futures.
Fomentar l'habilitat per analitzar com les circumstàncies i decisions històriques han provocat transformacions socials. Això inclou analitzar revolucions, moviments socials, tecnològics i culturals, i el seu paper en la configuració del món actual i futur.
Explicar com les connexions entre diferents regions del món han influït els esdeveniments històrics i com aquestes interaccions continuen sent crucials per comprendre els problemes globals contemporanis, com ara la migració, el comerç o el canvi climàtic.
Explorar com les diferents cultures i comunitats han interactuat al llarg de la història, i com la comprensió d'aquests processos és clau per abordar problemes de discriminació, racisme o exclusió en l'actualitat.
Anàlisi de l'entorn natural i geogràfic de les Illes Balears. Condicionants geogràfics i característiques.
Estudi de les característiques físiques de l'arxipèlag, com el relleu (serralades, planes, costes), el clima mediterrani i les seves particularitats, els sòls i la hidrografia. Això inclou una comprensió detallada de com aquests factors afecten l'entorn natural i la vida humana a les illes.
Identificació dels principals ecosistemes presents a les Illes Balears (bosc mediterrani, zones humides, àrees litorals, etc.) i la seva biodiversitat. Aquest contingut pot incloure l'estudi de les espècies endèmiques i protegides, i la seva relació amb el medi natural.
Anàlisi de com els condicionants geogràfics (illa, relleu, distància del continent) afecten la disponibilitat de recursos naturals (aigua, sòl, recursos energètics) i la seva gestió sostenible. Es pot treballar com la insularitat influeix en les infraestructures, el transport i l'economia.
Estudi del clima mediterrani propi de les Illes Balears i com aquest clima influeix en la vida quotidiana, l'agricultura i el turisme. També es poden incloure continguts sobre l'impacte del canvi climàtic en l'arxipèlag, com l'augment de les temperatures, la pujada del nivell del mar i els efectes sobre la biodiversitat i les activitats econòmiques.
Reflexió sobre la gestió dels recursos naturals i la necessitat d'una gestió sostenible de l'entorn per a les futures generacions. Es poden analitzar problemàtiques com l'esgotament de recursos hídrics, la conservació del territori i la pressió turística, com també projectes de conservació i iniciatives sostenibles en les illes. Estudi de com les activitats humanes (turisme, urbanització, agricultura, indústria) han modificat el paisatge i l'entorn natural de les Illes Balears. Això inclou l'anàlisi de la urbanització de les zones costaneres, la construcció d'infraestructures, la contaminació i la degradació d'ecosistemes.
Investigació sobre com el medi geogràfic condiciona les activitats agrícoles, ramaderes i pesqueres de l'arxipèlag, com també les seves adaptacions a les condicions climàtiques i de sòl. Això pot incloure també la

influència de l'agricultura tradicional en la conservació del paisatge i la diversitat cultural.
Reflexió sobre la relació entre el turisme massiu i l'entorn natural. Es pot estudiar com aquesta activitat econòmica, clau per a les Illes Balears, condiciona el medi ambient i les mesures que es poden prendre per fer-lo més sostenible.
Investigació sobre la gestió de l'aigua en un entorn insular amb recursos hídrics limitats. Inclou l'estudi de la disponibilitat, l'explotació d'aqüífers, la desalinització de l'aigua marina i la necessitat d'un ús eficient de l'aigua en les activitats humanes i econòmiques.
Identificació dels principals riscos naturals que afecten les Illes Balears, com els temporals marítims, les sequeres, els incendis forestals i els terratrèmols. Anàlisi de com els condicionants geogràfics influeixen en la seva freqüència i impacte, i com es poden gestionar aquests riscos per minimitzar danys.

B. Espai i temps
Economies, societats i cultures dels primers pobladors. Particularitats illenques, el món rural i les ciutats. Una realitat amb perspectiva de gènere i popular.
Els primers pobladors. Cultura pretalaiòtica. Cultura talaiòtica.
Economies, societats i cultures a l'antiguitat. Particularitats illenques, el món rural i les ciutats. Una realitat amb perspectiva de gènere i popular: les dones i les classes populars a l'època antiga.
Colonització cartaginesa i aportacions culturals i artístiques de l'Eivissa púnica.
Conquesta romana, romanització i cristianització.
El vàndals i els bizantins.
Les Illes orientals d'al-Àndalus: de la conquesta cordobesa a la taifa almoràvit.
La taifa almohade de Mayurqa.
La Menorca musulmana.
Societat, economia i administració de les Illes Orientals.
Cultura i l'art andalusí.
Economies, societats i cultures a l'edat moderna. Particularitats illenques, el món rural i les ciutats. Una realitat amb perspectiva de gènere i popular: les dones i les classes populars a l'època moderna.
El Regne de Mallorca i la Corona d'Aragó: Causes econòmiques, demogràfiques i polítiques de la conquesta. Diferències illenques.
Efectes socioeconòmiques. L'herència.
La Guerra de Successió a la Corona: Repercussions a les Illes Balears.
Les Quatre Cròniques.
Ramon Llull.
Novel·la cavalleresca: Tirant lo Blanc.

La llengua i la literatura catalana en el segle XVIII.
Economies, societats i cultures a l'edat contemporània. Particularitats illenques, el món rural i les ciutats. Una realitat amb perspectiva de gènere i popular: dones, xuetes i classes populars a l'època moderna
Moviments culturals, socials i polítics entre la Restauració i la Dictadura de Primo de Rivera.
La Segona República.
La Guerra Civil.
El franquisme.
La transició espanyola i l'Espanya Autònoma.
L'estatut d'autonomia de les Illes Balears.
Els Consells insulars.

C. Reptes i compromisos presents i de futur
Les Illes Balears, del segle XX al XXI. Turisme, recursos i integració europea.
Estudi de l'evolució de l'economia de les Illes Balears des del segle XX fins a l'actualitat, passant d'una economia basada en l'agricultura, la pesca i la indústria a una economia centrada en els serveis, especialment el turisme.
Anàlisi de com el turisme massiu ha influït en la configuració del teixit socioeconòmic i les transformacions urbanes i rurals.
Estudi del creixement del turisme a partir de la segona meitat del segle XX i del seu impacte en l'economia balear, amb especial èmfasi en la creació d'ocupació, el desenvolupament d'infraestructures i el canvi en el model de vida.
Reflexió sobre els impactes ambientals, socials i culturals del turisme massiu, incloent la pressió sobre els recursos naturals, la saturació urbana, la pèrdua de tradicions i la influència del turisme en el preu de l'habitatge i l'ús del territori.
Anàlisi de les polítiques de turisme sostenible per abordar els problemes derivats del turisme massiu, com la gestió de residus, la preservació de l'entorn natural, la pressió sobre els recursos hídrics i la conservació de la biodiversitat.
Estudi de com la integració d'Espanya a la Unió Europea (UE) l'any 1986 ha afectat les Illes Balears, tant des d'un punt de vista econòmic com social i polític.
Consum, territoris i conflictes.
Què entenem per consum en termes econòmics, ambientals i socials, i com aquest interacciona amb els territoris, especialment a les Illes Balears.
Efectes dels hàbits de consum locals i globals en l'estructura i l'ús del territori balear.
La transformació del territori: urbanització intensiva, creixement desmesurat de zones costaneres, construcció de complexos turístics, la saturació de les infraestructures, la pèrdua de territori agrícola, l'augment de la contaminació i la pressió sobre els ecosistemes naturals (com les praderies de posidònia, per exemple).

Massificació i desequilibris territorials: desequilibri entre zones costaneres (turístiques) i interiors (zones rurals menys desenvolupades).
Consum d'aigua i sobreexplotació: el creixement de la demanda d'aigua, especialment en èpoques de màxima afluència turística, genera conflictes sobre la gestió d'aquest recurs escàs.
Energia i territori: augment de la demanda energètica derivada del consum massiu (turisme, indústria, habitatges) i la necessitat de transitar cap a models energètics més sostenibles com les renovables.
Desforestació i pèrdua de biodiversitat: el consum de territori per a l'expansió urbana, com també per a activitats agrícoles intensives, contribueix a la destrucció d'ecosistemes i la pèrdua de biodiversitat.
Conflictes mediambientals: oposició de grups ecologistes i moviments ciutadans a grans projectes d'infraestructures (autopistes, urbanitzacions), que es perceben com a destructors del territori i del medi natural.
Consum residencial i crisi habitacional: l'augment del preu del sòl i dels habitatges a causa de l'afluència de compradors estrangers i l'especulació immobiliària.
Gentrificació i desplaçament de la població local: com l'arribada de residents temporals i l'increment del preu dels lloguers força la població local a desplaçar-se cap a zones menys atractives o fora del mercat immobiliari.
Turisme vacacional: com l'auge de les plataformes de lloguer vacacional incrementa els preus dels lloguers, provocant escassetat d'habitatge assequible per a la població resident.
Conflictes socials per l'accés a l'habitatge: tensions entre el dret a l'habitatge de la població local i els interessos del mercat immobiliari turístic.
Consum agroalimentari i transformació del territori. Model agrícola i territorial tradicional vs. model intensiu: com el model de consum massiu, incloent l'augment de la demanda de productes alimentaris, ha transformat el sector agrícola balear.
Conflictes sobre la sobirania alimentària: el debat entre preservar una agricultura local i sostenible o importar productes de fora que responguin al model de consum de masses (incloent productes per a turistes).
Conflictes per l'ús del territori i urbanisme: l'augment de les urbanitzacions i infraestructures que afecten tant les zones rurals com les costaneres, creant conflictes entre desenvolupament econòmic i conservació del paisatge.
Propostes de futur per a la sostenibilitat del territori balear: com canviar els hàbits de consum, tant per part de la població local com dels turistes, pot ajudar a preservar el territori i evitar conflictes futurs.
Polítiques públiques i regulació: la necessitat d'implementar polítiques més estrictes en termes d'urbanisme, ús de recursos naturals i sostenibilitat per garantir un futur equilibrat per a les Balears.
Promoció d'una economia verda: incentivar sectors econòmics més respectuosos amb el territori, com les energies renovables, l'agricultura ecològica o el turisme sostenible.
Importància d'educar tant la població local com els visitants sobre la necessitat de preservar el territori i adoptar models de consum més responsables.
Economies, societats i cultures del present. Les Balears i els estímuls d'una societat en canvi permanent.
Definició de societat en canvi permanent: com els canvis socials, econòmics, tecnològics i culturals afecten contínuament les estructures de les societats modernes, incloent les Balears.
Situar les Illes Balears en un marc de globalització, des del turisme fins a l'economia digital, i com aquest

procés influeix en la seva societat i cultura.
Importància de l'anàlisi dels processos de canvi per entendre l'evolució econòmica, social i cultural del territori.
Dependència econòmica del turisme: anàlisi de com el sector turístic segueix sent la principal font d'ingressos a les Illes, i els efectes que aquesta dependència genera, tant a nivell de precarietat laboral com de sostenibilitat.
Diversificació econòmica: la necessitat de diversificar l'economia balear més enllà del turisme per a fer front a les crisis econòmiques i mediambientals. Anàlisi de sectors emergents com les energies renovables, la tecnologia, el sector agroalimentari i les noves indústries culturals.
La situació actual del mercat de treball a les Balears, marcat per l'estacionalitat del turisme, la temporalitat i els baixos salaris en molts sectors. Propostes per a millorar la qualitat de l'ocupació.
L'impacte de la transformació digital en l'economia de les Balears, la creació de nous models de negoci i l'atracció d'inversions tecnològiques.
Anàlisi de les creixents desigualtats socials, especialment entre les zones turístiques i les més rurals, i com això afecta la convivència i la cohesió social.
Les Illes Balears com a destinació de fluxos migratoris, tant per motius econòmics com turístics.
Cerca i selecció d'informació sobre problemàtiques locals. Les «notícies falses», l'allau informatiu i la veracitat informativa.
Importància de la informació en la societat actual: com la informació és un recurs clau per prendre decisions en tots els àmbits, especialment en el context de problemàtiques locals.
L'impacte de la digitalització en l'accés i la difusió d'informació, amb especial atenció a les Illes Balears i a les problemàtiques locals concretes.
Sobrecàrrega informativa (infoxicació): com l'excés d'informació pot dificultar la capacitat de discernir entre informació verídica i falsedats.
Què són les notícies falses? definició de les «fake news» com a contingut creat amb la intenció de desinformar o manipular, sovint viralitzat a través de xarxes socials i mitjans digitals.
Tipologies de notícies falses: notícies sensacionalistes, teories conspiratives, manipulació de dades, falses interpretacions de la realitat, i com afecten la percepció pública.
Impacte de les notícies falses a nivell local: com les «fake news» poden afectar les comunitats locals, creant divisions, desconfiança envers les institucions i confusió sobre problemàtiques reals.
Exemples de notícies falses sobre problemàtiques locals: com s'ha utilitzat la desinformació per distorsionar debats sobre turisme, medi ambient, migració o urbanisme a les Balears.
Eines digitals per verificar informació: plataformes de verificació de fets com FactCheck.org, Maldita.es, i altres eines que permeten comprovar l'autenticitat de la informació.
Criteris de credibilitat en els mitjans locals: reconèixer els criteris periodístics i ètics en els mitjans locals que assegurin la veracitat i el rigor de la informació sobre problemàtiques del territori balear.
Estratègies per utilitzar les xarxes de manera crítica: com fomentar un ús crític de les xarxes socials per identificar fonts fiables i evitar la propagació de desinformació.
El paper del periodisme local en la informació veraç: la importància del periodisme local per a la cobertura de temes específics del territori i per proporcionar informació rigorosa i contrastada.

Les Illes Balears i els reptes del segle XXI. Un món globalitzat i els nous balears.
Estudi del fenomen de la globalització, les seves causes i efectes, i com afecta àmbits com l'economia, la política, la cultura i la tecnologia a nivell global i, específicament, en el context de les Illes Balears.
Anàlisi de com la globalització ha impulsat el turisme internacional a les Illes Balears, convertint-les en una destinació clau en el mercat turístic mundial. Reflexió sobre els beneficis econòmics i els reptes, com la dependència del turisme i la competència amb altres destinacions.
Estudi dels fluxos migratoris cap a les Illes Balears com a resultat de la globalització. Anàlisi dels "nous balears", és a dir, les persones provinents d'altres regions d'Espanya, Europa i altres parts del món, que han contribuït a la diversitat cultural i social de l'arxipèlag.
Reflexió sobre els reptes d'integració social, convivència i cohesió en una societat cada vegada més diversa. Es poden treballar temes com la inclusió, els drets dels immigrants, la convivència intercultural i el respecte a la diversitat.
Anàlisi de les desigualtats que afecten la societat balear, com ara l'accés desigual a l'habitatge, la precarietat laboral (especialment en el sector del turisme) i les diferències en la qualitat de vida entre les poblacions locals i la població migrada.
Estudi de les polítiques socials dirigides a millorar la cohesió social, garantir la igualtat d'oportunitats per a tots els habitants de les illes i fomentar una ciutadania inclusiva.
Reflexió sobre com la globalització ha accelerat el desenvolupament tecnològic i com les Illes Balears s'han d'adaptar a la digitalització en sectors com el turisme, l'educació, la salut i l'economia en general.
Estudi dels nous perfils professionals que demana l'economia globalitzada i digital, com també les necessitats formatives per a preparar les noves generacions a treballar en un món cada cop més tecnològic.
Reflexió sobre els reptes mediambientals a les Illes Balears derivats del turisme massiu i del creixement demogràfic. S'ha de treballar la importància de les polítiques locals alineades amb els objectius de desenvolupament sostenible global per gestionar adequadament els recursos naturals, com l'aigua, l'energia i el territori.
Anàlisi dels efectes del canvi climàtic a les Illes Balears, com l'augment de la temperatura, la pujada del nivell del mar i la disminució de la disponibilitat d'aigua. Reflexió sobre les estratègies d'adaptació per garantir la sostenibilitat de les illes en un futur marcat per l'emergència climàtica.
Estudi dels esforços per transformar el model turístic de les Illes Balears cap a un de més sostenible i menys dependent del turisme massiu. Reflexió sobre la necessitat de minimitzar els impactes ambientals i socials negatius del turisme i fomentar alternatives econòmiques.
Investigació sobre altres sectors emergents a les Illes Balears, com les energies renovables, les indústries creatives o la innovació tecnològica, com a camins cap a una economia més diversificada i resiliència davant les crisis globals.
Anàlisi de l'impacte del mercat global en el preu de l'habitatge a les Illes Balears, incloent la influència del turisme, la compra de propietats per part d'estrangers i l'especulació immobiliària.
Reflexió sobre la necessitat de planificació urbanística que permeti l'equilibri entre el desenvolupament econòmic i el respecte pel medi ambient, garantint alhora l'accés a habitatges assequibles per a la població local.
Reflexió sobre com, en un món globalitzat, és important conservar i promoure el patrimoni cultural i lingüístic de les Illes Balears, com la llengua catalana i les tradicions locals, sense deixar d'adaptar-se als canvis globals.
Estudi de com els "nous balears" aporten nous valors culturals i com es poden combinar aquests amb la

preservació de les identitats locals, creant un espai de convivència i enriquiment mutu.
Reflexió sobre el concepte de ciutadania en un món interconnectat, i com els estudiants poden desenvolupar una consciència global, entenent les connexions entre les Illes Balears i altres parts del món, alhora que es comprometen amb el seu entorn local.
Estudi dels mecanismes que permeten als ciutadans de les Illes Balears participar activament en la societat, tant a nivell local com global, defensant els seus drets i contribuint al bé comú.
Anàlisi dels patrons de migració i mobilitat a nivell global que afecten les Illes Balears, tant en termes de migració laboral com de desplaçaments per raons econòmiques o turístiques.
Reflexió sobre la posició de les Illes Balears en el context de les relacions internacionals, especialment dins de la Unió Europea, i com aquestes relacions afecten les polítiques regionals en matèries com l'economia, el medi ambient i la integració social.
Autosuficiència alimentària i energètica
Definició d'autosuficiència en l'àmbit alimentari i energètic: capacitat d'un territori o comunitat per produir els seus propis aliments i energia sense dependre excessivament de recursos externs.
Dependència alimentària externa: en moltes regions, incloses les Illes Balears, gran part dels aliments consumits són importats, fet que genera una gran dependència dels mercats internacionals.
Agricultura local: factors que dificulten l'autosuficiència alimentària, com la falta de suport a l'agricultura local, la desertificació del sòl, la manca de relleu generacional, i els alts costos de producció.
Desaparició d'oficis i tradicions agrícoles: la pèrdua de coneixements tradicionals i la falta de valorització dels productes locals contribueixen a la disminució de la producció autòctona.
Impacte ambiental de la producció alimentària global: el transport d'aliments genera grans emissions de CO ₂ i esdevé insostenible a llarg termini.
Dependència dels combustibles fòssils: la majoria dels territoris, incloses les Illes Balears, depenen en gran part de l'energia provinent de fonts fòssils (carbó, petroli, gas natural) importades d'altres països.
Demanda energètica creixent i l'eficiència energètica limitada són barreres importants. També cal fomentar la reducció del consum a través d'hàbits més sostenibles.
L'agricultura ecològica i la producció local redueix la petjada ecològica associada a la importació massiva d'aliments i millora la gestió dels recursos naturals. La producció local genera ocupació, promou el desenvolupament rural, i redueix la dependència del comerç internacional.
Preservació de la biodiversitat: el cultiu de varietats locals ajuda a conservar la biodiversitat agrícola i a prevenir l'erosió genètica.
Reducció de les emissions de carboni: les energies renovables com l'energia solar, eòlica i la biomassa redueixen la dependència dels combustibles fòssils i, per tant, les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle.
Independència energètica: reduir la dependència de les importacions d'energia millora la seguretat energètica i disminueix la vulnerabilitat davant crisis geopolítiques o fluctuacions del mercat.
Cultura cívica, democràtica i memorialística. La memòria històrica, justícia i reparació.
Definició de cultura cívica i democràtica: valors de participació ciutadana, respecte pels drets humans, i defensa dels principis democràtics.
Definició de memòria històrica: el procés de reconeixement i recuperació de la memòria dels fets històrics

silenciats o negats, especialment en contextos de violència política, guerres o dictadures.
Importància de la memòria històrica per a les societats democràtiques: com ajuda a entendre el passat, honrar les víctimes i prevenir futures vulneracions dels drets humans.
Com les institucions democràtiques tenen la responsabilitat d'impulsar polítiques de memòria històrica per enfortir la justícia social i garantir la no-repetició de fets tràgics.
Definició de justícia en el context de la memòria històrica: la necessitat de reconèixer els crims comesos en el passat, depurar responsabilitats i jutjar-ne els culpables, si escau.
Reparació a les víctimes: inclou aspectes com el reconeixement oficial, la restitució de drets, compensacions econòmiques, i accions simbòliques (erecció de monuments, actes públics de record, etc.).
Descripció de les polítiques de memòria implementades per institucions públiques per recuperar la memòria històrica. Això inclou l'obertura d'arxius, la identificació de fosses comunes, la creació de centres de memòria, i la retirada de símbols del passat dictatorial o repressiu.
Lleis de memòria històrica: exemples de legislacions com la Llei de la Memòria Històrica (Espanya) que reconeixen i intenten reparar els danys causats per règims autoritaris o conflictes armats.
Exemples de processos de memòria històrica en altres països (Alemanya, Sud-àfrica, Argentina, Xile): com aquestes societats han abordat els seus propis passats traumàtics, com l'Holocaust, l'Apartheid o les dictadures militars.
Memòria històrica a Espanya: el llegat de la Guerra Civil i la dictadura franquista, les fosses comunes, i el debat sobre la memòria històrica en la societat espanyola.
Educació cívica: la importància d'ensenyar els valors democràtics i la història del passat recent a les escoles, universitats i en espais públics.
Cultura de la igualtat i no discriminació. Consciència i present en perspectiva de futur, en perspectiva de gènere.
Definició de cultura de la igualtat: Sistema de valors i actituds que promouen l'equitat, el respecte pels drets humans, i la justícia social per a totes les persones, independentment del seu gènere, orientació sexual, raça, classe social o discapacitat.
Definició de no discriminació: la protecció dels drets de tots els individus evitant qualsevol tipus de discriminació directa o indirecta basada en característiques personals.
Relació amb els drets humans i els valors democràtics: la igualtat i la no discriminació com a principis fonamentals en qualsevol societat justa i equitativa.
Situació actual de la igualtat de gènere: dades i estadístiques sobre la desigualtat de gènere en àmbits com el laboral, educatiu, familiar i social.
Desigualtat estructural i patriarcat: anàlisi de com les estructures socials i culturals han perpetuat la discriminació i desigualtat de gènere al llarg del temps.
Moviments per la igualtat de gènere: evolució dels moviments feministes i altres lluites socials que han promogut els drets de les dones i altres col·lectius marginats.
Impacte de la consciència social en el canvi legislatiu: com la creixent consciència social ha influït en la implementació de lleis per garantir la igualtat i prevenir la discriminació (per exemple, les lleis contra la violència de gènere, la paritat, o el matrimoni igualitari).
Què és la perspectiva de gènere: Anàlisi de les diferents experiències i impactes que les polítiques, estructures socials i dinàmiques tenen sobre homes i dones, amb l'objectiu de promoure la igualtat.

Bretxa salarial de gènere: diferències en la remuneració entre homes i dones per feines de valor similar. Anàlisi de les causes i propostes per a la seva eliminació.
Segregació laboral per gènere: divisió del mercat laboral en funció del gènere, on determinades professions són majoritàriament ocupades per homes o per dones, sovint amb diferències en salari i reconeixement.
Violència de gènere i discriminació sexual: reflexió sobre les diferents formes de violència que pateixen les dones i les minories sexuals, incloent la violència física, psicològica, sexual i econòmica.
Igualtat de gènere en l'àmbit educatiu: la importància d'un sistema educatiu que trenqui amb els estereotips de gènere i promogui models igualitaris per a al·lots i al·lotes.
Emergència i sostenibilitat. Problemàtiques específiques i propostes de futur sostenible per a les Illes. Evitar el col·lapse.
Definició d'"emergència climàtica" i la seva relació amb les Illes Balears: efectes del canvi climàtic, com la pujada del nivell del mar, escassetat de recursos naturals, degradació dels ecosistemes marins i terrestres o temperatures extremes.
Importància de la sostenibilitat com a resposta necessària per garantir el futur econòmic, social i mediambiental de l'arxipèlag.
Relació entre sostenibilitat i sectors claus com el turisme, l'agricultura i les infraestructures.
Sobreexplotació dels recursos naturals: escassetat d'aigua, degradació del sòl, pressió sobre els ecosistemes costaners i marins.
Turisme massiu i estacional: la dependència del turisme de sol i platja genera pressions sobre els recursos naturals (aigua, energia), la generació massiva de residus, i l'impacte en la biodiversitat.
Mobilitat i transport: congestió de les infraestructures, contaminació per emissions de vehicles, avió i vaixells, i la manca de transport sostenible i eficient.
Generació de residus: creixent producció de residus sòlids i problemes amb la seva gestió (abocadors saturats, falta de reciclatge, contaminació).
Dependència energètica: la majoria de l'energia consumida a les Illes prové de fonts fòssils, amb una baixa producció local d'energies renovables.
Economia circular: propostes per fomentar la reducció de residus, la reutilització i el reciclatge. Gestió sostenible dels recursos i productes.
Turisme sostenible: replantejar el model turístic de les Illes Balears per diversificar l'oferta turística, afavorir un turisme cultural, esportiu o ecològic, i limitar la sobreexplotació dels recursos en temporada alta.
Mobilitat i turisme sostenible: , turisme cultural, esportiu, etc, ús de transport públic, bicicleta, i vehicles elèctrics. Infraestructures de transport públic eficient i dependència del vehicle privat.
Transició energètica: Ús d'energies renovables (solar, eòlica) i sistemes per a l'autosuficiència energètica a través d'inversions en infraestructures energètiques sostenibles.
Gestió de l'aigua: Sistemes de gestió eficients per garantir l'ús racional de l'aigua. Instal·lació de dessalinitzadores sostenibles, reutilització de les aigües residuals, i la protecció dels aqüífers.
Conservació de la biodiversitat: protecció d'espais naturals, reserves marines i terrestres, i implementació de polítiques per restaurar ecosistemes afectats pel turisme o l'urbanització.

Planificació territorial: limitar l'urbanització desmesurada i desenvolupar polítiques d'ordenació territorial que prioritzin la sostenibilitat mediambiental i el respecte pel territori.
Exemples d'iniciatives exitoses en les Balears, com projectes de conservació ambiental, programes d'educació per a la sostenibilitat o la implantació de zones protegides.
Bones pràctiques internacionals: analitzar models sostenibles d'altres regions insulars o destinacions turístiques que podrien aplicar-se a les Illes Balears.
La conservació del patrimoni històric i cultural de les Illes Balears. Recursos, projectes i propostes.
Definició de patrimoni històric i cultural: elements materials (monuments, edificis, jaciments arqueològics) i immaterials (festes, tradicions, llengua).
Importància de la conservació del patrimoni per preservar la identitat i la memòria col·lectiva de les Illes Balears. El paper del patrimoni en la cultura i el turisme, com a font de riquesa econòmica i cultural.
Institucions implicades en la conservació i preservació del patrimoni: governs autonòmics i locals, consells insulars, ministeris, i entitats privades.
Tecnologies aplicades a la conservació: ús de tecnologies modernes com la digitalització, drons, escàners 3D, i altres mètodes innovadors.
Exemples de projectes recents o en curs: restauració de monuments (castells, esglésies, convents), rehabilitació de centres històrics, conservació de jaciments arqueològics (com les talaies o poblats talaiòtics).
Iniciatives comunitàries i participatives: projectes que involucren la comunitat local en la preservació i gestió del patrimoni.
Turisme cultural: esdeveniments que posen en valor el patrimoni (festivals, rutes històriques guiades).
Degradació i abandó d'alguns elements del patrimoni per manca de recursos o negligència.
Pressió urbanística i turística: com el desenvolupament i el turisme massiu poden posar en perill la conservació. Canvi climàtic i el seu impacte en monuments i espais naturals amb valor cultural.
Vandalisme o destrucció involuntària de patrimoni per desconeixement o manca de sensibilització.

Literatura Dramàtica

La matèria literatura dramàtica enriqueix de manera innegable el desenvolupament de les competències clau de l'alumnat de batxillerat, ja que desplega la seva consciència artística i la seva sensibilitat, lligades a les qualitats expressives, simbòliques, tècniques, estètiques i sociològiques del gènere teatral. Així mateix, complementa el traçat seguit per a l'educació literària en la Secundària Obligatoria i en les matèries de llengua catalana i literatura, llengua castellana i literatura i literatura universal a batxillerat, per la qual cosa porta aparellats similars principis metodològics. En efecte, l'aula de literatura constitueix un espai privilegiat per al desenvolupament de les dues modalitats de lectura abordades al llarg de tota l'escolarització -la lectura guiada i la lectura autònoma- afavorint la confluència dels seus respectius corpus. En el cas que ens ocupa i donades les característiques del gènere dramàtic, aquestes dues modalitats s'obren a un concepte més ampli de recepció, pel qual l'accés al llegat teatral s'aconsegueix tant a través de la lectura com del visionat audiovisual o de l'assistència a posades en escena. En atenció a aquesta especificitat, parlarem de recepció guiada i recepció autònoma quan sigui pertinent fer-ho. Aquest recorregut per la immensa intertextualitat literària suposa una oportunitat magnífica per reflexionar sobre el sentit de la literatura, de l'escriptura, de l'autoria o de la relació amb el temps social des del qual s'escriu i des del qual es llegeix. Finalment, es fomenta la capacitat d'aprendre a ser espectador o espectadora de teatre, comprendre la seva importància i la seva vocació de creació de consciència social, constatar i valorar la creació artística al servei d'uns llenguatges específics i, a més, experimentar la pràctica d'algunes tècniques bàsiques de lectura dramàtica.

L'enfocament proposat desperta en l'alumnat una consciència artística que resulta valuosíssima per entendre, des de l'aula, el procés de creació i interpretació d'una obra dramàtica, i per obrir portes a la comprensió i valoració del que anomenem tradició literària. A això s'hi afegeix que les obres del gènere teatral compten amb l'enorme privilegi de resultar molt adequades per ser compartides en comunitat de lectors. La lectura compartida d'una obra genera una infinitat d'oportunitats per a l'intercanvi de judicis i perspectives, per continuar llegint i investigant els diferents aspectes (de caràcter temàtic, lingüístic, pragmàtic, etc.) que la conformen, com també per produir diferents texts. Aquesta retroalimentació dels processos de lectura ofereix un camí enriquidor per a la configuració de la identitat dels alumnes i alumnes com a lectors i escriptors de literatura, com a públic teatral i cultural, igualment que per a la sistematització de metodologies que modelen aquesta identitat, potenciant el desenvolupament de la competència en comunicació lingüística.

La matèria permet, a més, l'apropiació d'un mapa de referències entorn del gènere dramàtic al llarg de la història, oferint tècniques d'anàlisi que permetin a l'alumnat comprendre, interpretar i gaudir de les diferents arts escèniques, com també conèixer la relació amb els seus contextos històrics i culturals de producció i representació escènica, que la major part de les vegades no són coincidents, al mateix temps que convida al qüestionament crític d'un cànon que ha deixat fora gran part de les obres escrites per dones o per autores i autors no occidentals. L'ampliació dels imaginaris contribueix sens dubte a la cohesió social, l'educació intercultural i la coeducació. La lectura compartida i autònoma de clàssics de la literatura dramàtica, la deliberació argumentada al seu voltant, el desenvolupament de processos d'indagació, les activitats d'apropiació i recreació dels clàssics contribueixen també de manera decisiva al desenvolupament de les competències clau.

El currículum de Literatura dramàtica s'articula a partir de cinc competències específiques. En primer lloc, el desenvolupament d'habilitats d'interpretació de clàssics de la literatura dramàtica, siguin llegits o vists en escena, que tinguin en compte les relacions internes dels elements constructius de l'obra amb el seu sentit, com també la vinculació d'aquesta amb el seu context de producció i el seu lloc en la tradició literària, sense oblidar les especials característiques de recepció del gènere i posant també especial èmfasi en les maneres de lectura dramatitzada i grupal. En segon lloc, la posada en marxa d'estratègies de lectura i de recepció com a públic d'obres de teatre de manera autònoma, de manera que s'aprofitin els mapes de referència sorgits de la recepció guiada i compartida per construir la seva identitat com a espectador o espectadora teatral. La tercera competència específica se centra en la lectura comparada d'obres de diferents èpoques, contextos i llenguatges artístics que permetin constatar l'existència d'universals temàtics, arquetips de personatges i vessants formals recurrents al llarg de la història del gènere. Aquesta tercera competència cerca també analitzar els vincles entre el text dramàtic i les seves diferents posades en escena al llarg del temps, incloent adaptacions cinematogràfiques, al mateix temps que afavoreix l'apropiació d'un marc de

referències compartides i d'un mapa cultural que permeti contextualitzar les futures experiències teatrals, literàries i artístiques al fet que l'alumnat vagi tenint accés. En quart lloc, es desenvolupa una competència específica dedicada a la pràctica de l'escriptura teatral. Finalment, trobem la participació en el debat cultural entorn del cànon literari i la necessitat d'incorporar-hi altres obres dramàtiques que donin compte de la diversitat de mirades sobre el món i la importància de la literatura en la construcció d'imaginariis.

Els criteris d'avaluació, d'enfocament competencial, atenen els coneixements, destreses i actituds relatius a la interpretació de texts dramàtics i representacions teatrals, la formulació de judicis de valor argumentats sobre les obres, la creació de texts d'intenció literària i la conformació d'un mapa cultural que permeti la inscripció de les mateixes en el seu context social, històric, literari i cultural. Tot això reclama la diversificació d'instruments i eines d'avaluació al servei del diagnòstic i la millora de les habilitats vinculades a la recepció, producció i interacció oral i escrita, com també als processos de recerca i al desenvolupament del pensament crític.

Com que la trobada entre texts i lectors o espectadors constitueix el nucli central de la matèria, els sabers s'organitzen entorn de dos blocs vinculats, respectivament, a la recepció guiada i a la recepció autònoma de clàssics i obres rellevants de la literatura dramàtica. El corpus és per tant coincident, si bé es desenvolupen estratègies diferenciades per a una modalitat i una altra de recepció. El primer dels blocs, relacionat amb la construcció guiada i compartida de sentits a partir de la lectura, visionat a assistència teatral, s'inicia a més amb l'acostament a les especificitats de l'art teatral, parant esment tant al text, com a la realització escènica i a la recepció de l'espectacle. Quant a la selecció de texts, s'aposta per un corpus obert que convida als docents a la configuració d'itineraris entorn d'una obra que serà objecte de recepció guiada i compartida. Organitzada entorn de quatre eixos temàtics –el teatre del jo, els altres, el món, el metateatre–, la presentació no té pretensions ni de limitar ni d'esgotar les possibilitats de construcció d'itineraris: no constitueixen un catàleg de prescripcions juxtaposades. El seu objectiu és facilitar al professorat exemples per a la construcció d'itineraris de progrés adaptats a la diversitat i a les necessitats de l'alumnat.

No es pretén, per tant, que al llarg del curs s'esgotin totes les possibilitats que la proposta comporta, sinó que cada docent seleccioni un nombre determinat d'obres i que triï un focus que li permeti vincular-les a altres obres d'altres contextos culturals o motlles genèrics, per procedir posteriorment a la lectura comparada de les unes i les altres, com també a l'exploració de les posades en escena que poguessin haver tingut al llarg del temps. Aquests itineraris han de permetre una aproximació a diferents moments, contextos d'escriptura, producció escènica i recepció, conflictes, arquetips literaris i de personatges, modes i formes d'expressió, com també la lectura comparada de texts clàssics i contemporanis, nacionals i estrangers, literaris i no literaris (historiogràfics, de crítica literària o d'altres codis artístics, inclosa l'escena teatral, la ficció audiovisual i digital contemporània).

La matèria de literatura dramàtica permet que l'alumnat descobreixi, a través de la seva experiència com a lector o com a públic teatral, el desenvolupament de les seves pròpies capacitats artístiques, creatives i interpretatives, i que compregui la necessària relació entre els seus aspectes teòrics i pràctics. És fonamental una dinàmica de treball amb constants al·lusions a la pràctica teatral i a les possibles situacions escèniques que recorren temps i llocs molt diversos a partir del text. Els alumnes desenvolupen en aspectes com el literari, l'estètic i el cultural que, units al creixement de la seva sensibilitat, poden facilitar una experiència vital més plena, que els ajudi a abraçar la diversitat i a eliminar prejudicis i estereotips socials. Es tracta, en essència, de contribuir a l'enriquiment del patrimoni cultural de l'alumnat i de les seves possibilitats d'expressió, aprenent a apreciar tant la bellesa de les obres, espectacles i muntatges teatrals que van il·lustrar cultures passades, com els que sustenten el nostre present i avancen el nostre futur.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Llegir obres de la literatura dramàtica o veure la seva posada en escena, atenent tant les relacions internes dels elements constitutius del gènere i les seves funcions en les obres com a les relacions externes de les obres amb el seu context de producció i la seva inscripció en la tradició cultural, per eixamplar les possibilitats de gaudi de la de la literatura dramàtica i per estimular l'expressió artística.

Aquesta competència té la funció de desenvolupar habilitats d'interpretació que permetin l'accés a obres rellevants del patrimoni dramàtic, que facilitin la verbalització d'un judici de valor fonamentat sobre les lectures o les representacions dramàtiques recolzats en la seva apreciació estètica, i que ajudi a construir un mapa cultural que conjugui els horitzons nacionals amb els europeus i universals i les obres teatrals amb altres manifestacions artístiques. La meta és aconseguir una fruïció conscient i elaborada entorn del gènere teatral.

No es tracta, no obstant això, d'escometre una història de la literatura dramàtica de pretensions enciclopèdiques, sinó de seleccionar un nombre reduït d'obres que seran objecte de recepció guiada i compartida a l'aula —o en un espai escènic—, i que aniran acompanyades d'un conjunt de texts i representacions que permetran tant la seva contextualització històrica i cultural com la seva inscripció en la tradició literària i escènica, l'accés a la història de les seves interpretacions i el diàleg amb altres formes artístiques clàssiques i contemporànies.

Així mateix, es desenvoluparà convenientment la lectura dramatitzada, col·lectiva i en veu alta, posant especial atenció a la configuració de situacions i escenes, emfatitzant les emocions i la intensitat de les paraules, en un procés d'aula amb constants al·lusions a la pràctica teatral i a les possibles situacions escèniques a partir del text.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL4, CCEC1, CCEC2, CCEC3.1, CCEC3.2, CCEC4.2.

CE 2 Llegir o veure en escena de manera autònoma obres rellevants de la literatura dramàtica com a font de plaer i coneixement, seleccionar de manera orientada aquelles que millor s'ajusten als gusts, interessos i necessitats personals, diversificar formes d'accés al fet teatral, i compartir experiències de recepció, per forjar un criteri propi i per gaudir de la seva dimensió social.

Desenvolupar aquesta competència implica avançar en la consolidació de l'autonomia i en la construcció de la pròpia identitat lectora, artística i cultural, essencial per a la pervivència de l'hàbit com a lector i públic escènic més enllà de la vida escolar, dedicant un temps periòdic i constant a la lectura individual i a la participació i gaudi d'esdeveniments teatrals i de les arts escèniques en general, com també a la reflexió que permeti establir relacions entre els texts llegits, les seves diverses representacions i adaptacions a altres mitjans com el cinema, la televisió o els diversos formats digitals. La confluència del corpus propi de la modalitat de recepció guiada amb el de la modalitat de recepció autònoma, constituït en tots dos casos per clàssics i obres rellevants de la literatura dramàtica de tots els temps, propicia la provisió de mapes de referència que permetin la construcció d'itineraris de progrés. L'apropiació d'habilitats d'interpretació capaces de vèncer les resistències que obres i representacions teatrals d'una certa complexitat ofereixen, afavoreix el desenvolupament de criteris de selecció, imprescindibles en la formació de lector i espectador teatral autònom.

Això suposa ampliar les formes de gaudi, la diversitat i la complexitat dels texts escollits —que inclogui el contacte amb formes literàries actuals, com també amb pràctiques culturals emergents i altres com el cinema o la ficció en televisió— i la capacitat d'expressar l'experiència de recepció com a lectors o com a públic. Es tracta d'ampliar el bagatge de lectures teatrals i, amb això, enriquir les maneres de llegir les obres per poder apreciar, progressivament, la seva proposta estètica, a més de poder ampliar els elements en els quals se sustenta la formulació de l'experiència per valorar-les, incloent la identificació de la intertextualitat entre els texts, com també la indagació i lectura d'assaig relacionat amb les lectures i les representacions teatrals.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL2, CCL4, CPSAA1.2, CPSAA5, CE3, CCEC1, CCEC2, CCEC3.1.

CE 3 Establir vincles entre obres dramàtiques de diferents èpoques, contexts i llenguatges artístics per constatar l'existència d'universals temàtics, tipologies de personatges i models formals recurrents al llarg de la història, i per reconèixer semblances i diferències en funció dels seus respectius contexts de producció i de la interrelació entre literatura i societat.

Aquesta competència específica incideix en la importància de progressar, en el marc dels itineraris de recepcions guiades establerts pel professorat, en l'aprehensió del funcionament del fenomen teatral, aprofundint en la noció de text teatral i en els elements de significació de la realització escènica i el sistema estilístic quan les obres són representades. Per això, serà necessari sustentar l'aprenentatge en processos d'indagació i de construcció compartida de la interpretació de les obres, incloent l'anàlisi comparativa entre els texts dramàtics i les seves diverses posades en escena i entenent les funcions i els efectes de les

diferents convencions a partir de les quals es construeix el teatre.

Així mateix, la indagació, recerca i comparació constants entre diferents obres, les seves posades en escena, adaptacions cinematogràfiques o altres representacions artístiques relacionades, hauran de conduir a la constatació de l'existència de temes, tòpics i personatges universals, com també a la comprensió de fluctuació històrica de recursos expressius i valors ètics i estètics, i tot això configura l'art del teatre en general, i el gènere literari dramàtic en particular, com a artefacte ideològic determinant en la construcció dels imaginaris col·lectius.

Es tracta de seleccionar per a la lectura guiada i compartida a l'aula algunes obres rellevants del patrimoni literari de gènere dramàtic —un patrimoni que ha d'incorporar l'obra de dones escriptores— en funció de la seva pertinència per mostrar elements rellevants de la construcció i funcionament del teatre i de les relacions que estableixen amb altres texts i amb els valors ideològics i estètics del seu context de producció, com també de la seva capacitat d'il·luminar i explicar el nostre present.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CCL4, CD1, STEM2, CPSAA5, CC1, CCEC1, CCEC2.

CE 4 Emprar les capacitats expressives i creatives necessàries per a la recreació o creació de texts dramàtics, utilitzant els elements que configuren el gènere, com també diferents tècniques, per compondre l'acció dramàtica, el disseny de personatges i la configuració de situacions i escenes.

L'ensenyament de l'escriptura teatral, potser menys atesa a l'aula enfront de la d'altres gèneres literaris i també enfront dels jocs de teatralització de texts ja escrits, posseeix un potencial expressiu i creatiu per a la promoció d'un coneixement divers i vivenciat de les arts escèniques, que contribueix de manera innegable al desenvolupament de persones autònomes, participatives, solidàries, creatives i amb cultura artística.

L'escriptura dramàtica resulta molt adequada com a font d'aprenentatges lingüístics, literaris i comunicatius. Compte, a més, amb l'avantatge de relacionar de forma molt explícita el llenguatge oral i l'escrit, amb el que promou la millora de totes dues formes d'expressió. Finalment, la conflictivitat dramàtica subjacent al gènere teatral facilita l'expressió íntima i personal d'adolescents i joves, ja sigui sobre el propi jo o sobre la seva visió del món.

Aquesta competència requereix, per tant, que l'escriptura dramàtica no sigui vista com un procés simplement reproductiu o d'imitació de determinada concepció d'espectacles molt presents ja en el seu imaginari. És més, ha de partir d'un coneixement el més sistemàtic possible, encara que en un nivell bàsic, de l'estructura de l'obra teatral en el seu doble vessant de text dramàtic i de representació escènica a través dels diversos texts i representacions treballats en els itineraris de la matèria. D'aquesta manera s'afavoreix una veritable cerca de noves possibilitats creatives en l'alumnat, relacionant conceptes, identificant i modificant personatges, escenaris, ambients, conflictes, problemes i solucions entorn de situacions d'experimentació dramàtica i propiciant sempre el desenvolupament de la seva intencionalitat creativa.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CD3, CPSAA3.2, CCEC2, CCEC3.1, CCEC3.2, CCEC4.1, CCEC4.2.

CE 5 Participar en la construcció d'un cànon literari dramàtic universal que integri la perspectiva d'experiència de les dones a través de la lectura, el visionat o l'assistència a obres teatrals d'escriptores o de personatges femenins essencials i que superi els marcs de la cultura occidental, per establir contrapunts d'interès, respecte i sensibilitat cap a altres veus i per desenvolupar el pensament crític respecte a la construcció discursiva del món i els seus imaginaris.

La sensibilitat contemporània i els estudis literaris recents coincideixen a assenyalar clamoroses absències en la construcció del cànon literari. Absents les dones, absents també les veus no occidentals, es fa inexcusable una reconstrucció del cànon que incorpori les unes i les altres al mateix temps que indaga en les causes de la seva exclusió. Si la literatura i l'art són agents determinants en la construcció dels imaginaris —la construcció social dels gèneres, la configuració d'un «nosaltres» enfront de «els altres», o el traçat de models sentimentals i amorosos—, l'educació literària, entorn del gènere dramàtic, ha d'incorporar habilitats de lectura, interpretació i reapropiació dels texts que desenvolupin una mirada distanciada i que afavoreixin una reflexió crítica sobre la construcció discursiva del món. Això permetrà reconèixer i descartar actituds inconscientment sexistes, etnocèntriques i racistes.

La sensibilitat contemporània i els estudis literaris recents coincideixen a assenyalar clamoroses absències en la construcció del cànon literari. Absents les dones, absents també les veus no occidentals, es fa inexcusable una reconstrucció del cànon que incorpori les unes i les altres al mateix temps que indaga en les

causes de la seva exclusió. Si la literatura i l'art són agents determinants en la construcció dels imaginaris –la construcció social dels gèneres, la configuració d'un «nosaltres» enfront de «els altres», o el traçat de models sentimentals i amorosos–, l'educació literària, entorn del gènere dramàtic, ha d'incorporar habilitats de lectura, interpretació i reapropiació dels texts que desenvolupin una mirada distanciada i que afavoreixin una reflexió crítica sobre la construcció discursiva del món. Això permetrà reconèixer i descartar actituds inconscientment sexistes, etnocèntriques i racistes.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: : CCL1, CCL2, CCL4, CPSAA3.1, CPSAA4, CC1, CCEC1, CCEC2.

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Llegir obres de la literatura dramàtica o veure la seva posada en escena, atenent tant les relacions internes dels elements constitutius del gènere i les seves funcions en les obres com a les relacions externes de les obres amb el seu context de producció i la seva inscripció en la tradició cultural, per eixamplar les possibilitats de gaudi de la de la literatura dramàtica i per estimular l'expressió artística.
CA 1.1 Explicar i argumentar la interpretació de les obres teatrals llegides o vistes, a partir de l'anàlisi de les relacions internes dels seus elements constitutius amb el sentit de l'obra i de les relacions externes del text amb el seu context social, històric i amb la tradició literària, utilitzant un metallenguatge específic i incorporant judicis de valor vinculats a l'apreciació estètica de les obres.
Analitzar i interpretar texts dramàtics rellevants i les seves representacions, seleccionats pel docent, atenent a aspectes temàtics, estructurals, de gènere i subgènere.
Relacionar les obres dramàtiques seleccionades pel docent amb el seu context de producció i amb la tradició literària.
CA 1.2 Llegir en veu alta i col·lectivament fragments i obres teatrals posant especial atenció a la configuració de situacions i escenes, emfatitzant les emocions, la intensitat de les paraules i els elements prosòdics, com també demostrant motivació, interès i capacitat per a la implicació en tasques col·lectives.
Llegir en veu alta i col·lectivament, de manera interpretativa, texts dramàtics
CE 2 Llegir o veure en escena de manera autònoma obres rellevants de la literatura dramàtica com a font de plaer i coneixement, seleccionar de manera orientada aquelles que millor s'ajusten als gusts, interessos i necessitats personals, diversificar formes d'accés al fet teatral, i compartir experiències de recepció, per forjar un criteri propi i per gaudir de la seva dimensió social.
CA 2.1 Elaborar una interpretació personal a partir de la lectura, el visionat o l'assistència a obres rellevants de la literatura dramàtica que atengui aspectes temàtics, de gènere i subgènere, elements de l'estructura i l'estil i valors ètics i estètics de les obres i estableixi vincles argumentats amb altres obres i altres experiències artístiques i culturals.
Analitzar i interpretar texts dramàtics rellevants i les seves representacions, seleccionats de manera autònoma, atenent a aspectes temàtics, estructurals, de gènere i subgènere.
CA 2.2 Accedir de diferents maneres a la cultura literària dramàtica en el marc d'un itinerari lector personal que enriqueixi, de manera conscient i sistemàtica, la pròpia identitat lectora i com a públic teatral.
CA 2.3 Participar en converses literàries de manera que es comparteixin les pròpies experiències de lectura, de visionat o d'assistència teatral amb l'ajuda d'un metallenguatge específic.
Compartir les experiències de lectura o visionat d'obres teatrals.

CE 3 Establir vincles entre obres dramàtiques de diferents èpoques, contexts i llenguatges artístics per constatar l'existència d'universals temàtics, tipologies de personatges i models formals recurrents al llarg de la història, i per reconèixer semblances i diferències en funció dels seus respectius contextos de producció i de la interrelació entre literatura i societat.
CA 3.1 Comparar texts o fragments teatrals entre si o amb la seva posada en escena, adaptació cinematogràfica o altres representacions artístiques relacionades, argumentant oralment o per escrit els elements de semblança i contrast tant pel que fa a aspectes temàtics i de contingut com formals i expressius i amb atenció als valors ètics i estètics de les obres.
Comparar texts dramàtics entre si o amb la seva posada en escena, adaptació cinematogràfica o altres representacions artístiques relacionades, atenent a aspectes de contingut i forma.
CA 3.2 Desenvolupar projectes de recerca que donin lloc a una exposició oral, un assaig o una presentació multimodal al voltant d'una qüestió que estableixi vincles argumentats entre obres de la literatura dramàtica objecte de lectura guiada i les seves posades en escena o altres texts i manifestacions artístiques d'ahir i d'avui, en funció de temes, tòpics, estructures, personatges, llenguatge, recursos expressius i valors ètics i estètics, i que mostri la implicació i la resposta personal del lector en la lectura.
CA 3.3 Elaborar de manera individual o col·lectiva una exposició multimodal que situï els texts teatrals llegits o vists en el seu horitzó històric i cultural i que ofereixi una panoràmica de conjunt sobre gèneres, estils i obres rellevants de la literatura dramàtica universal.
Contextualitzar els texts llegits o visionats, atenent al context sociohistòric i literari.
Elaborar de manera individual o col·lectiva una exposició multimodal que situï els texts teatrals llegits o vists.

CE 4 Emprar les capacitats expressives i creatives necessàries per a la recreació o creació de texts dramàtics, utilitzant els elements que configuren el gènere, com també diferents tècniques, per comprendre l'acció dramàtica, el disseny de personatges i la configuració de situacions i escenes.
CA 4.1 Crear texts teatrals personals o col·lectius amb intenció literària i consciència d'estil, en diferents suports i amb ajuda d'altres llenguatges artístics i audiovisuals, a partir de la lectura d'obres o fragments teatrals significatius en els quals s'emprin les convencions formals del gènere, atenent especialment les seves dues seqüències textuais bàsiques (diàleg i acotacions) i al reflex dels elements de significació (espai i objectes escènics, il·luminació i so, disseny de personatges o codis interpretatius) en el text escrit.
Crear texts teatrals amb intenció literària a partir de la lectura d'obres o fragments teatrals significatius.
Emprar diferents suports i llenguatges artístics i audiovisuals per a la creació de texts literaris emprant les convencions formals del gènere.

CE 5 Participar en la construcció d'un cànon literari dramàtic universal que integri la perspectiva d'experiència de les dones a través de la lectura, el visionat o l'assistència a obres teatrals d'escriptores o de personatges femenins essencials i que superi els marcs de la cultura occidental, per establir contrapunts d'interès, respecte i sensibilitat cap a altres veus i per desenvolupar el pensament crític respecte a la construcció discursiva del món i els seus imaginaris.
CA 5.1 Realitzar un projecte de recerca sobre autores de rellevància, personatges femenins essencials, obres teatrals de contextos no occidentals o sobre qüestions temàtiques o formals que aportin una mirada diversa i crítica sobre la construcció d'imaginari que proposa la tradició literària.
Conèixer autores i personatges femenins rellevants d'obres dramàtiques i obres teatrals de contextos no occidentals.
CA 5.2 Elaborar comentaris crítics o ressenyes de texts teatrals, ja siguin orals o escrits, participar en debats

o taules rodones sobre lectures, visionats o assistències teatrals en els quals s'incorpori la perspectiva de gènere, es posi en qüestió la mirada etnocèntrica pròpia del cànon occidental, com també qualsevol altre discurs predominant en la nostra societat que suposi opressió sobre qualsevol minoria.

Comentar texts dramàtics, orals i escrits, en els quals s'incorpori la perspectiva de gènere o cap a una altra manifestació que suposi una opressió cap a qualsevol minoria.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. CONSTRUCCIÓ GUIADA I COMPARTIDA DE LA INTERPRETACIÓ D'ALGUNS TEXTES RELLEVANTS DE LA LITERATURA DRAMÀTICA INSCRITS EN ITINERARIS TEMÀTICS QUE ESTABLESQUIN RELACIONS INTERTEXTUALS ENTRE OBRES I FRAGMENTS DE DIFERENTS GÈNERES, ÈPOQUES, CONTEXTES CULTURALS I CODIS ARTÍSTICS, AIXÍ COM ELS SEUS RESPECTIUS CONTEXTES DE PRODUCCIÓ, D'ACORD AMB ELS SEGÜENTS EIXOS I ESTRATÈGIES
L'art teatral
El text teatral: definició i elements
El llibret: actes, quadres i escenes; diàleg, monòleg i apart; didascàlies i acotacions; <i>drammatis personae</i> .
Estructura interna de l'acció: conflicte, situació i personatges; construcció dramàtica i postdramàtica; llenguatge i estil
El personatge teatral
Caracterització del personatge dramàtic: plans, funcions, personatge i acció, jerarquia, significat.
Models, tipologies i evolució del personatge teatral des dels seus orígens fins a la crisi del personatge en el teatre modern.
La realització escènica i el sistema estilístic
Espai escènic-escenogràfic i objecte escènic.
Disseny de personatge: vestuari, màscara i maquillatge.
Espai sonor, disseny d'il·luminació i recursos audiovisuals.
Treball actoral i codis interpretatius.
La recepció teatral
La relació amb el públic. Catarsi, distanciament i participació.
Temes i formes de la literatura dramàtica
El teatre del jo: Els personatges com a models vitals
Teatre biogràfic: La construcció del subjecte teatral i la indagació en els grans interrogants de la condició humana: identitat, amor, dolor, mort.
Teatre autobiogràfic: intimitat, testimoniatge i autoreferencialitat.
Viure amb els altres: el teatre com a model d'interpretació de les relacions humanes
La Tragèdia: l'ésser humà, el destí i l'ètica.
Drama: llibertat individual i convencions socials.
Comèdia: humor complaent, humor crític.
Viure en el món: Funció i sentit del teatre
Mitologies i cosmogonies: teatre mític i religions de diferents tradicions.
Reproduir el món: els realismes, el teatre com a escola o crítica de costums.
Teatre compromès: teatre polític, teatre document, teatre èpic.
Imaginar el món: comèdia de màgia, simbolisme, avantguardes, teatre postdramàtic.
El teatre parla del teatre: Metaficció teatral
Períodes essencials de la història de la literatura dramàtica

El teatre a l'Antiguitat grecolatina. Tragèdia i comèdia.
Edat Mitjana: pervivència del teatre llatí i formes del teatre litúrgic i profà.
Segles XVI i XVII: autors i obres fonamentals del teatre anglès, espanyol i francès al Renaixement i al Barroc.
Segles XVIII i XIX: pas de la Il·lustració al Romanticisme. El Realisme.
Segles XX i XXI: de les avantguardes al teatre postdramàtic. La tradició clàssica i realista a el teatre nord-americà.
Altres dramaturgies: aproximació a la literatura dramàtica asiàtica i llatinoamericana
Estratègies teatrals, interpretació i creació de texts teatrals
Participació en la construcció compartida de la interpretació de les obres dramàtiques a través de discussions o converses literàries.
Relació entre els elements constitutius del gènere dramàtic i la construcció del sentit de l'obra. Efectes en la recepció dels seus recursos expressius. La interacció amb el públic.
Utilització d'informació social, històrica, cultural i artística per construir la interpretació de les obres i comprendre el lloc que ocupen en la tradició literària.
Establiment de vincles intertextuals entre obres i altres manifestacions artístiques en funció de temes, tòpics, estructures i llenguatges. Elements de continuïtat i ruptura.
Indagació entorn del funcionament del teatre com a artefacte ideològic determinant en la construcció dels imaginaris socials, posant l'accent principalment en la perspectiva de gènere.
Expressió argumentada de la interpretació d'obres i fragments dramàtics, integrant els diferents aspectes analitzats i atenent els seus valors culturals, ètics i estètics. La ressenya teatral.
Lectura expressiva i dramatització dels texts atesos els processos de comprensió i d'oralització implicats, i als trets essencials de la interpretació teatral.
Creació de texts teatrals a partir de l'apropiació de les convencions del llenguatge literari i en referència a models donats (imitació, transformació, continuació...).

B. RECEPCIÓ AUTÒNOMA D'OBRES RELLEVANTS DE LA LITERATURA DRAMÀTICA I PARTICIPACIÓ EN CONVERSES LITERÀRIES I EN INTERCANVIS DE RECOMANACIONS DESENVOLUPANT LES ESTRATÈGIES SEGÜENTS
Selecció de les obres de manera autònoma i amb l'ajuda de recomanacions especialitzades.
Participació activa en el circuit literari, lector i teatral en context presencial i digital.
Definició dels gusts dramàtics personals, diversificant el corpus llegit o vist com a espectador o espectadora, atesos els circuits culturals del teatre.
Expressió de l'experiència lectora o com a públic utilitzant un metallenguatge específic i elaboració d'una interpretació personal que atengui aspectes temàtics i estructurals, de realització escènica i de sistema estilístic.
Mobilització de la pròpia experiència personal, lectora i teatral per establir vincles de manera argumentada entre l'obra llegida o observada i aspectes de l'actualitat, així com amb altres texts i manifestacions artístiques, incloses pràctiques culturals emergents.
Recomanació de les lectures i posades en escena en suports variats, atenent aspectes temàtics, formals i intertextuals.

Literatura Universal

La matèria Literatura Universal continua el camí marcat per a l'educació literària en l'etapa anterior, al mateix temps que complementa el treball fet a Llengua Catalana i Literatura i a Llengua Castellana i Literatura de batxillerat. Constitueix un espai privilegiat per al desenvolupament de les dues modalitats de lectura literària plantejades al llarg de tota l'escolarització —la lectura guiada i la lectura autònoma— afavorint la confluència dels seus respectius corpus i les seves formes de gaudi. D'aquesta manera, adolescents i joves s'allunyen gradualment de la simple lectura identificativa i argumental d'obres pròximes al seu àmbit d'experiències, per accedir a obres complexes que reclamen habilitats d'interpretació més consolidades i que obren la seva mirada a altres marcs culturals

La matèria permet apropiar-se d'un mapa de referències compartides —obres i autors del patrimoni universal; moviments estètics; gèneres i subgèneres; temes, tòpics, arquetips, símbols, etc., recurrents al llarg de la història—, al mateix temps que convida al qüestionament crític d'un cànon que ha deixat fora gran part de les obres escrites per dones o per autors no occidentals. L'ampliació dels imaginaris contribueix sens dubte a la cohesió social, l'educació intercultural i la coeducació. La lectura compartida i autònoma de clàssics de la literatura universal, la deliberació argumentada al seu voltant, el desenvolupament de processos d'indagació o les activitats d'apropiació i recreació dels clàssics participen d'aquesta manera en el desenvolupament del conjunt de les competències clau.

En coherència amb tot l'anterior, són cinc les competències específiques que vertebraren el currículum de Literatura Universal i que giren entorn dels eixos que a continuació s'expliciten. En primer lloc, el desenvolupament d'habilitats d'interpretació de clàssics de la literatura universal que tenguin en compte les relacions internes dels elements constructius de l'obra amb el seu sentit, com també la seva vinculació amb el context de producció i el seu lloc en la tradició literària. En aquest aspecte, l'escriptura de texts d'intenció literària afavoreix l'apropiació de les convencions dels diferents gèneres alhora que proporciona experiències creatives d'imitació o reinvençió. En segon lloc, el desenvolupament d'estratègies de lectura autònoma que aprofitin els mapes de referència i les formes de lectura propis de la lectura guiada. En tercer lloc, la lectura comparada d'obres de diferents èpoques, contexts, gèneres i llenguatges artístics que permetin constatar l'existència d'universals temàtics i vessants formals recurrents al llarg de la història i reconèixer semblances i diferències. En quart lloc, l'apropiació d'un marc de referències compartides i d'un mapa cultural que permeti contextualitzar les futures experiències literàries i artístiques a les quals els alumnes vagin tenint accés. Finalment, la participació en el debat cultural entorn del cànon literari i la necessitat d'incorporar altres obres i altres lectures que donin compte de la diversitat de mirades sobre el món i la importància de la literatura en la construcció d'imaginari.

Els criteris d'avaluació, d'enfocament competencial, atenen els coneixements, destreses i actituds relatius a la interpretació de texts literaris, la formulació de judicis de valor argumentats sobre les obres, l'escriptura de texts d'intenció literària i la conformació d'un mapa cultural que permeti la inscripció d'aquestes en el seu context social, històric, literari i cultural. Tot això reclama la diversificació d'instruments i eines d'avaluació al servei del diagnòstic i la millora de les habilitats vinculades a la recepció, producció i interacció oral i escrita, com també als processos de recerca i al desenvolupament del pensament crític.

Atès que la trobada entre texts i lectors constitueix el nucli central de la matèria, els sabers s'organitzen entorn de dos blocs vinculats, respectivament, a la lectura guiada i a la lectura autònoma de clàssics de la literatura universal. El corpus és per tant coincident, si bé es desenvolupen estratègies diferenciades per a una modalitat i una altra de lectura. Quant a la selecció de texts, s'aposta per un corpus obert que creua l'eix temàtic amb el de gènere, convidant els docents a la configuració d'itineraris entorn d'una obra que serà objecte de lectura guiada i compartida a l'aula. Organitzada entorn de quatre fils temàtics —el jo, els altres, el món i la naturalesa, cadascun dels quals es vincula preferentment a un gènere o subgènere literari— la presentació no té pretensions ni de limitar ni d'exhaurir les possibilitats de construcció d'itineraris: no constitueixen un catàleg de prescripcions juxtaposades. L'objectiu és facilitar als professors exemples per a la construcció d'itineraris de progrés adaptats a la diversitat i a les necessitats dels alumnes.

No es pretén en cap cas, per tant, que al llarg del curs s'esgotin totes les possibilitats que la proposta suposa, sinó que cada docent seleccioni un nombre determinat d'obres i triï un focus que li permeti vincular-les a altres obres d'altres contextos culturals o motlles genèrics, i procedir posteriorment a la lectura comparada de les unes i les

altres. Aquests han de permetre una aproximació a diferents moments, contexts de producció i recepció, conflictes, arquetips literaris, vessants formals, formes d'expressió, etc. i a la lectura comparada de texts clàssics i contemporanis, nacionals i estrangers, literaris i no literaris (historiogràfics, de crítica literària o d'altres codis artístics, inclosa la ficció audiovisual i digital contemporània).

Privilegiar l'enfocament temàtic no ha de suposar, en cap cas, prescindir de la contextualització històrica de les obres i de la reconstrucció de la seva gènesi artística i la seva petjada en el llegat posterior, ni relegar a segon pla els valors formals i específicament literaris dels texts. De fet, la proposta amalgama els grans temes de la literatura amb les diferents formes i gèneres en què s'han concretat en cada obra i moment històric. L'eix temàtic ofereix una base que permet travessar èpoques i contexts culturals, establir relacions entre avui i ahir i entre literatures diverses, i connectar amb qüestions que han preocupat la humanitat al llarg dels segles i sobre les quals encara, actualment, els adolescents i joves en volen saber més.

Per tot això, en cadascun dels blocs temàtics hi ha epígrafs que permeten traçar itineraris més concrets, en els quals l'obra triada anirà acompanyada d'un conjunt de texts que permetin la seva inserció en el context històric i cultural de producció i la tradició literària anterior i posterior, com també l'accés a la història de les seves interpretacions i a l'horitzó actual de recepció, tant en el pla de les idees com de les formes artístiques.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Llegir, interpretar i valorar clàssics de la literatura universal atenent tant les relacions internes dels elements constitutius del gènere i les seves funcions en les obres com a les relacions externes de les obres amb el seu context de producció i la seva inscripció en la tradició cultural, per eixamplar les possibilitats de gaudi de la literatura i per estimular la creativitat literària i artística.
Aquesta competència té la funció de desenvolupar habilitats d'interpretació que permetin l'accés a obres rellevants del patrimoni literari universal. Aquestes habilitats permetran la verbalització d'un judici de valor fonamentat sobre les lectures, basat en la seva apreciació estètica, i ajudaran a construir un mapa cultural que conjugui els horitzons nacionals amb els europeus i universals, i les obres literàries amb altres manifestacions artístiques. Es tracta d'aconseguir un gaudi més conscient i elaborat de la lectura. Així mateix, s'ha de propiciar la creació de texts literaris amb consciència d'estil respectant o reinterpretant les convencions formals dels diversos gèneres. No es pretén, no obstant això, escometre una història de la literatura de pretensions enciclopèdiques, sinó seleccionar un nombre reduït d'obres que seran objecte de lectura guiada i compartida a l'aula, i que aniran acompanyades d'un conjunt de texts que permetran tant la seva contextualització històrica i cultural, com la seva inscripció en la tradició literària, l'accés a la història de les seves interpretacions i el diàleg amb altres formes artístiques clàssiques i contemporànies. Cada itinerari combinarà, per tant, obres de diferents gèneres literaris, períodes històrics i contexts culturals en funció de l'eix triat com a fil conductor, i de les quals se seleccionaran fragments significatius. Es tracta d'acompanyar la lectura a l'aula d'algunes obres rellevants del patrimoni literari universal, seleccionades per la seva rellevància per mostrar elements de la construcció i funcionament de la literatura i de les relacions que estableixen amb altres texts i amb els valors ideològics i estètics del seu context de producció, com també per la seva capacitat d'il·luminar i explicar el nostre present.
Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: : CCL4, CC1, CCEC1, CCEC2, CCEC3.1, CCEC3.2 CCEC4.2.
CE 2 Llegir de manera autònoma clàssics de la literatura universal com a font de plaer i coneixement i compartir experiències de lectura, per construir la pròpia identitat lectora i per gaudir de la dimensió social de la lectura.
Desenvolupar aquesta competència implica avançar en la consolidació de l'autonomia i la construcció de la pròpia identitat lectora, essencial per a la pervivència de l'hàbit lector més enllà de la vida escolar, dedicant un temps periòdic i constant a la lectura individual, i assegurant moments de reflexió i conversa que permetin establir relacions entre els texts llegits. La confluència del corpus propi de la modalitat de lectura guiada amb el de la modalitat de lectura autònoma, constituït en tots dos casos pels clàssics de la literatura

universal, propícia la provisió de mapes de referència que permetin la construcció d'itineraris de progrés. L'apropiació d'habilitats d'interpretació capaces de vèncer les resistències que plantegen les obres d'una certa complexitat afavoreix el desenvolupament de criteris de selecció, imprescindibles en la formació de lector literari autònom. Aquesta competència contribueix a l'apropiació per part de l'alumnat d'un saber literari i cultural que permet establir relacions entre les lectures guiades i les autònomes, com també investigar sobre les obres llegides, mobilitzar la pròpia experiència lectora i cultural en la comprensió i interpretació dels texts i situar amb precisió els texts en el seu context de producció i en les formes culturals en les quals s'inscriuen. A més, afavoreix la reflexió autònoma sobre les funcions i els efectes de les diferents convencions a partir de les quals es construeixen les obres.
Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: : CCL2, CCL4, CD3, CPSAA1.2, CPSAA5, CCEC1, CCEC2, CCEC3.1.
CE 3 Establir vincles entre obres de diferents èpoques, gèneres i llenguatges artístics, reconeixent semblances i diferències en funció dels seus respectius contextos de producció i de la interrelació entre literatura i societat, per constatar l'existència d'universals temàtics i vessants formals recurrents al llarg de la història de la cultura.
El coneixement dels imaginaris —tant dels seus elements simbòlics com dels vessants formals en què l'ésser humà ha xifrat i comunicat la seva experiència elaborant-la artísticament al llarg de la història— constitueix una altra de les competències específiques pròpies de la matèria. Privilegiar l'eix temàtic en la construcció d'itineraris i obrir-los a la lectura intertextual té un indubtable interès antropològic i cultural i una enorme rendibilitat didàctica: permet constatar l'existència de tòpics, temes i motius que han perviscut malgrat l'esdevenir històric i determinar el seu diferent tractament en diferents èpoques i contextos, com també contrastar què van representar les obres per a la seva comunitat contemporània de recepció i què representen per a un lector actual. Tot això ens ajuda a entendre'ns com a individus que senten i pensen en uns esquemes heretats, deutors d'un llegat cultural en el qual la literatura juga un paper determinant, i que ha anat descartant o consolidant formes i temes, fins al punt de depurar aquestes formes i aquests temes en uns motlles: els gèneres literaris. Es tracta d'entendre la literatura com a manera de dir que es distancia del llenguatge quotidià, però que absorbeix i conforma la nostra constitució psicològica i social. Som éssers incapaços de pensar-nos al marge d'un sistema de símbols i experiències comunes i, en aquest aspecte, la literatura desenvolupa una funció essencial.
Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: : CCL1, CCL2, CCL4, CD1, CPSAA5, CC1, CCEC1, CCEC2.
CE 4 Consolidar un marc de referències compartides a partir del coneixement dels trets dels principals moviments estètics i algunes de les obres literàries més rellevants del patrimoni universal, per conformar un mapa cultural en el qual inscriure les experiències literàries i culturals personals.
La construcció d'imaginari, en el passat, confiada a la literatura, està basat avui dia sobre els productes de la ficció audiovisual. Amb això es reforcen els vincles generacionals, sovint efímers, mentre que s'afebleixen els vincles intergeneracionals, en absència de relats compartits. D'altra banda, la fragmentació i el vertigen propis de les formes de vida actual dificulten la mirada a les ones llargues de la història, l'art i la cultura, imprescindibles per traçar les relacions que estableixen unes obres i altres tant en el pla sincrònic com en el diacrònic. A l'escola correspon, per tant, una doble tasca: d'un costat, la transmissió d'un patrimoni cultural que considerem valuós, aquest conjunt de llibres sobre els quals, en determinat moment, descansa tota la cultura; d'un altre, la provisió d'uns mapes de referència, simples i rigorosos, àgils i precisos, on calgui inscriure les diferents experiències culturals a les quals cada persona tengui accés, més enllà fins i tot dels anys d'escolarització. Per això, i encara que l'eix de selecció i organització dels texts no sigui el cronològic, l'ensenyament de la literatura no pot prescindir de la visió de conjunt de la història literària, ni ignorar l'especificitat formal del text literari, vinculada a les convencions artístiques del seu temps i l'evolució dels gèneres literaris. No obstant això, aquesta visió de conjunt no ha d'interpretar-se com un punt de partida del qual es desprenen, com a simples testimoniatges o exemples, els texts literaris, sinó com un punt d'arribada. Serà la lectura dels texts —la interpretació dels quals requerirà d'elements contextuais variats (històrics, artístics, culturals)— cosa que afavorirà la construcció gradual i compartida d'un fris que permeti observar, en un

gran pla general, els grans moviments estètics i els elements de continuïtat i ruptura entre ells, com també el lloc que hi ocupen les obres més rellevants del patrimoni literari universal.
Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL4, CD2, CD3, CC1, CCEC1, CCEC2, CCEC4.1, CCEC4.2.
CE 5 Participar en la construcció d'un cànon literari universal que integri la perspectiva d'experiència de les dones a través de la lectura d'obres d'escriptores i que superi els marcs de la cultura occidental, per desenvolupar el pensament crític respecte a la construcció discursiva del món i els seus imaginaris.
La sensibilitat contemporània i els estudis literaris recents coincideixen a assenyalar clamoroses absències en la construcció del cànon d'una literatura pretesament universal. Absents les dones, absents també les veus no occidentals, es fa inexcusable una reconstrucció del cànon que incorpori les unes i les altres al mateix temps que investiga en les causes de la seva exclusió. Si la literatura és un agent determinant en la construcció dels imaginaris —la construcció social dels gèneres, la configuració d'un «nosaltres» enfront de «els altres», o el traçat de models sentimentals i amorosos—, l'educació literària ha d'incorporar habilitats de lectura, interpretació i reapropiació dels texts que desenvolupin una mirada distanciada i que afavoreixin la reflexió crítica sobre la construcció discursiva del món. Això permetrà reconèixer i descartar actituds inconscientment sexistes, etnocèntriques i racistes.
Amb aquesta finalitat, la selecció de les obres objecte de lectura compartida i acompanyada, com també els fragments que s'hi associïn, han d'incorporar mostres representatives d'un patrimoni autènticament universal, amb presència de dones escriptores i obres no occidentals. El fil conductor d'algun d'aquests itineraris podria posar el focus precisament en aquests aspectes. La presentació d'un corpus de texts organitzats sobre el doble eix temàtic i de gènere pretén afavorir aquestes intencions.
Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CCL2, CCL4, CPSAA3.1, CPSAA4, CC1, CCEC1, CCEC2.

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Llegir, interpretar i valorar clàssics de la literatura universal atenent tant les relacions internes dels elements constitutius del gènere i les seves funcions en les obres com a les relacions externes de les obres amb el seu context de producció i la seva inscripció en la tradició cultural, per eixamplar les possibilitats de gaudi de la literatura i per estimular la creativitat literària i artística.
CA 1.1 Explicar i argumentar la interpretació de les obres llegides a partir de l'anàlisi de les relacions internes dels seus elements constitutius amb el sentit de l'obra i de les relacions externes del text amb el seu context social i històric i amb la tradició literària, utilitzant un metallenguatge específic i incorporant judicis de valor vinculats a l'apreciació estètica de les obres.
- Comprendre i interpretar texts clàssics de la literatura universal a partir de l'anàlisi dels elements propis del gènere literari, del context de producció i de la tradició literària.
- Relacionar els texts llegits amb el seu context de producció i amb la tradició literària i cultural.
CA 1.2 Crear texts personals o col·lectius amb intenció literària i consciència d'estil, en diferents suports i amb ajuda d'altres llenguatges artístics i audiovisuals, a partir de la lectura d'obres o fragments significatius en els quals s'emprin les convencions formals dels diversos gèneres i estils literaris.
- Crear texts personals o col·lectius amb intenció literària, en diferents suports i amb l'ajuda d'altres llenguatges artístics i audiovisuals, a partir de la lectura de texts significatius de la literatura universal.
CE 2 Llegir de manera autònoma clàssics de la literatura universal com a font de plaer i coneixement i

compartir experiències de lectura, per construir la pròpia identitat lectora i per gaudir de la dimensió social de la lectura.
CA 2.1 Elaborar una interpretació personal a partir de la lectura autònoma d'obres rellevants de la literatura universal, atenent aspectes temàtics, de gènere i subgènere, elements de l'estructura i l'estil, i valors ètics i estètics de les obres, i establint vincles argumentats amb altres obres i altres experiències artístiques i culturals.
Analitzar els temes, elements propis del gènere i subgènere literari, estructura i estil dels texts seleccionats de manera autònoma.
CA 2.2 Accedir de diverses formes a la cultura literària en el marc d'un itinerari lector personal que enriqueixi, de manera conscient i sistemàtica, la pròpia identitat lectora i compartir les pròpies experiències de lectura amb l'ajuda d'un metallenguatge específic.
Compartir les experiències personals de lectura.

CE 3 Establir vincles entre obres de diferents èpoques, gèneres i llenguatges artístics, reconeixent semblances i diferències en funció dels seus respectius contextos de producció i de la interrelació entre literatura i societat, per constatar l'existència d'universals temàtics i vessants formals recurrents al llarg de la història de la cultura.
CA 3.1 Comparar texts o fragments literaris entre si i amb altres manifestacions artístiques argumentant oralment o per escrit els elements de semblança i contrast, tant pel que fa a aspectes temàtics i de contingut, com a formals i expressius, atenent també els seus valors ètics i estètics.
Relacionar texts de diferents èpoques, gèneres i llenguatges artístics per veure semblances i diferències.
Identificar temes universals i aspectes formals recurrents de texts de diferents èpoques, gèneres i llenguatges artístics.
CA 3.2 Desenvolupar projectes d'investigació que es concretin en una exposició oral, un assaig o una presentació multimodal i que mostrin una implicació i resposta personal, al voltant d'una qüestió que estableixi vincles argumentats entre els clàssics de la literatura universal objecte de lectura guiada i altres texts i manifestacions artístiques d'ahir i d'avui, en funció de temes, tòpics, estructures, llenguatge, recursos expressius i valors ètics i estètics.
Comparar texts llegits de manera guiada amb altres texts o manifestacions artístiques a partir de l'anàlisi dels temes, tòpics, estructures, llenguatges, recursos expressius.

CE 4 Consolidar un marc de referències compartides a partir del coneixement dels trets dels principals moviments estètics i algunes de les obres literàries més rellevants del patrimoni universal, per conformar un mapa cultural en el qual inscriure les experiències literàries i culturals personals.
CA 4.1 Elaborar de manera individual o col·lectiva una exposició multimodal que situï els texts llegits en el seu horitzó històric i cultural, i que ofereixi una panoràmica de conjunt sobre moviments artístics i obres rellevants de la literatura universal.
Conèixer i ubicar en el moment històric en què es desenvolupen els principals moviments estètics i les obres més rellevants de la literatura universal.

CE 5 Consolidar un marc de referències compartides a partir del coneixement dels trets dels principals moviments estètics i algunes de les obres literàries més rellevants del patrimoni universal, per conformar un mapa cultural en el qual inscriure les experiències literàries i culturals personals.

CA 5.1 Realitzar un projecte d'investigació sobre autors de rellevància, obres literàries de contextos no occidentals o sobre qüestions temàtiques o formals que aportin una mirada diversa i crítica sobre la construcció d'imaginari que proposa la tradició literària.
Llegir i comentar obres d'autors rellevants de la literatura universal; com també obres que no formin part de la cultura occidental.
CA 5.2 Elaborar comentaris crítics de texts, orals o escrits, i participar en debats o taules rodones sobre les lectures on s'incorpori la perspectiva de gènere i es qüestionin la mirada etnocèntrica pròpia del canó occidental, així com a qualsevol altre discurs predominant en la nostra societat que suposi opressió sobre qualsevol minoria.
Comentar texts, orals i escrits, en els quals s'incorpori la perspectiva de gènere o cap a una altra manifestació que suposi una opressió cap a qualsevol minoria.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. LECTURA GUIADA CONSTRUCCIÓ GUIADA I COMPARTIDA DE LA INTERPRETACIÓ D'ALGUNS CLÀSSICS DE LA LITERATURA UNIVERSAL INSCRITS EN ITINERARIS TEMÀTICS QUE ESTABLEIXIN RELACIONS INTERTEXTUALS ENTRE OBRES I FRAGMENTS DE DIFERENTS GÈNERES, ÈPOQUES, CONTEXTS CULTURALS I CODIS ARTÍSTICS, AIXÍ COM AMB ELS SEUS RESPECTIUS CONTEXTS DE PRODUCCIÓ, D'ACORD AMB LES ESTRATÈGIES I EIXOS QUE S'ASSENYALEN A CONTINUACIÓ.
1. TEMES I FORMES DE LA LITERATURA UNIVERSAL
1.1 El jo literari
Poesia lírica
El gènere líric a la Bíblia: <i>El càntic dels càntics</i> i el <i>Llibre de les lamentacions</i>
La lírica clàssica. La lírica grega: Safo, Teognis i Anacreont. La lírica romana: Catul, Virgili i Ovidi. La poesia filosòfica de Píndar i Horaci.
La lírica medieval: la poesia provençal.
La lírica renaixentista: el <i>dolce stil novo</i> i el petrarquisme
La lírica romàntica: <i>Sturm und Drang</i> . Friedrich von Schiller i Goethe. la poesia romàntica anglesa: Wordsworth, Coleridge; els poetes satànics: Lord Byron, Percy Bysshe Shelley i John Keats. La poesia romàntica alemanya: Friedrich Hölderlin i Novalis.
La poesia a finals del segle XIX. El simbolisme: Charles Baudelaire, Stéphane Mallarmé, Paul Verlaine, Arthur Rimbaud, Rainer Maria Rilke i Konstandinos Kavafis.
La poesia nord-americana: Walt Whitman i Emily Dickinson
La poesia del segle XX: Paul Valéry, Rainer Maria Rilke, William Butler Yeats, Konstandinos Kavafis i Fernando Pessoa. Les avantguardes. La poesia de la segona meitat del segle XX: Paul Celan, Cesare Pavese, Jacques Prévert i Sylvia Plath.
Literatura testimonial i biogràfica: diaris, cartes, memòries, autobiografies, autoficció, etc.
La novel·la europea del segle XVIII. La novel·la epistolar del segle XVIII: <i>Les tribulacions del jove Werther</i> de Goethe; Rousseau i <i>Júlia o la nova Eloïsa</i> ; Choderlos de Laclos i <i>Les relacions perilloses</i> . L'autobiografia fictícia de Daniel Defoe a <i>Robinson Crusoe</i> i l'autobiografia paròdica de Laurence Sterne a <i>Tristram Shandy</i> .
Metaficció a la narrativa del segle XX: Truman Capote i Italo Calvino, Vladimir Nabokov.
Narrativa existencial: personatges en crisi
La novel·la existencialista francesa: Jean Paul Sartre, Simone de Beauvoir i Albert Camus
La renovació de la novel·la, personatges en crisi: <i>Ulisses</i> de Joyce; <i>A la recerca del temps perdut</i> de Marcel Proust; <i>La metamorfosi</i> de Frank Kafka; <i>Les ones</i> de Virgínia Woolf i <i>La muntanya màgica</i> de Thomas Mann.
La narrativa després de 1945, el realisme brut nord-americà: Bukowski, J.D. Salinger i Raymond Carver.

1.2 Dialogar amb els altres
Enfront de la llei o del destí: la tragèdia
La tragèdia grega: Esquil, Sòfocles i Eurípides
El segle XVII, el segle del teatre. El teatre isabelí. William Shakespeare. El teatre francès: Pierre Corneille, Jean Racine i Molière.
Enfront de les convencions socials: el drama
William Shakespeare: drames històrics
La transgressió del drama romàntic. Víctor Hugo. Goethe i Friedrich Schiller
El teatre a finals del segle XIX: Henrik Ibsen, Anton Txékhov, George Bernard Shaw i Oscar Wilde
El teatre del segle XX: el teatre èpic de Bertolt Brecht. El teatre crític nord-americà: Tennessee Williams i Arthur Miller
Humor crític, humor complaent: la comèdia
La comèdia a Grècia i Roma: Aristòfanes i Plaute
La <i>commedia dell'arte</i>
Les comèdies del segle XVII: Shakespeare i Molière
El teatre de l'absurd: Samuel Beckett i Eugène Ionesco
1.3 Imaginar el món, observar el món, actuar el món
Mons imaginaris: mites i narrativa. Mitologies. Herois i heroïnes. Viatges imaginaris. Espais i criatures fantàstiques. Utopies, distopies, ciència-ficció.
Les literatures de les primeres civilitzacions: Egipte, Mesopotàmia, Índia i Xina. L'Epopeia de <i>Guilgameix</i> i <i>Pantxatantra</i>
Els mites clàssics i la literatura èpica a Grècia i Roma: la <i>Ilíada</i> i l' <i>Odissea</i> d'Homer. <i>Les Metamorfosis</i> d'Ovidi
L'èpica medieval: <i>Beowulf</i> , <i>La cançó de Rotllan</i> i el <i>Cant dels Nibelungs</i> . La matèria de Bretanya.
Els viatges imaginaris des de la Il·lustració al segle XX: <i>Càndid</i> de Voltaire; <i>Els viatges de Gulliver</i> de J. Swift i <i>Joseph Andrews</i> de Henry Fielding. Robert Louis Stevenson, Joseph Conrad, Rudyard Kipling.
Utopies, distopia i ciència-ficció al segle XX i la seva influència en el cinema: J. Verne, H.G. Wells, Ray Bradbury i George Orwell. Anthony Burgess.
Mons observats: Conte i novel·la. <i>Bildungsroman</i> o novel·la de formació. Espais privats, espais públics: afectes íntims i llaços socials. Desigualtats, discriminació, violències. Guerra i revolució. Migracions i identitats culturals. Colonialisme i emancipació.
Els contes medievals: el <i>Decameró</i> de G. Boccaccio i <i>Els contes de Canterbury</i> de Geoffrey Chaucer.
La novel·la de formació: <i>Les aventures de Wilhelm Meister</i> de Goethe; <i>Heinrich Von Ofterdingen</i> de Novalis i <i>Hiperió</i> de Friedrich Hölderlin. <i>Retrat de l'artista adolescent</i> de James Joyce.
Espais privats i públics: afectes íntims i llaços socials: la novel·la realista i naturalista del segle XIX. Stendhal, Balzac, Flaubert, Zola, Charles Dickens. Fiódor Dostoievski, Lev Tolstoi. El conte al segle XIX: Nikolai Gógol i Guy de Maupassant. Henry James i Joseph Conrad. El transcendentalisme nord-americà. La generació perduda.
Desigualtats, discriminació, violència. Guerra i revolució. <i>Guerra i pau</i> de Tolstoi, la novel·la i la II Guerra Mundial: Boris Pasternak, Irène Némirovski, Primo Levi i Günter Grass.
Migracions i identitats culturals: <i>El món d'ahir</i> de Stefan Zweig i <i>Parla, memòria</i> de Vladimir Nabokov. <i>Istanbul</i> d'Orhan Pamuk.
Colonialisme i emancipació: <i>El cor de les tenebres</i> de Joseph Conrad, <i>Kim</i> de Rudyard Kipling i <i>Els dies de Birmània</i> de George Orwell.
Mons d'evasió: Relat breu i novel·la de gènere. La literatura d'aventures i la novel·la policíaca. Literatura de terror.
La novel·la històrica romàntica i d'aventures: Walter Scott, Victor Hugo, Alexandre Dumas.
La novel·la sentimental, la novel·la de terror i la novel·la gòtica: <i>Orgull i prejudici</i> de Jane Austen. <i>Frankenstein</i> de Mary Shelley. Altres tradicions: <i>L'estrany cas del Dr. Jekyll i Mr. Hyde</i> de R.L. Stevenson i <i>El retrat de Dorian Grey</i> d'Oscar Wilde.
El relat fantàstic: Els germans Grimm. E.T.A. Hoffmann, Edgar Allan Poe.

La novel·la d'aventures de finals de segle: R.L. Stevenson, Emilio Salgari, Jules Verne i Rudyard Kipling.
La novel·la policíaca: Agatha Christie i Arthur Conan Doyle. la novel·la policíaca nord-americana: Dashiell Hammett i Raymond Chandler.
L'art com a compromís: L'assaig. La literatura d'idees.
La prosa de les idees: <i>Essais</i> de Michel Montaigne. L'assaig en el segle XVIII: Montesquieu, Voltaire i Rousseau.
1.4 L'ésser humà, els animals, la natura: admiració, esglaiament, denúncia, poesia, narrativa i assaig.
La creació del món: la <i>Bíblia</i> i l' <i>Epopèia de Guilgameix</i>
La natura a Grècia i Roma: els <i>Idil·lis</i> de Teòcrit, les <i>Èglogues</i> de Virgili
El <i>locus amoenus</i> en el Renaixement: L' <i>Arcàdia</i> de Jacopo Sannazaro
La natura a la Il·lustració: <i>Emili</i> de Rousseau i el sotmetiment de la natura a <i>Robinson Crusoe</i> de Daniel Defoe
El panteisme romàntic: William Blake, William Wordsworth, Friedrich Hölderlin i Samuel Taylor Coleridge. <i>Oda a un rossinyol</i> de Keats
<i>Moby Dick</i> de Herman Melville o la impossibilitat de dominar la natura. L'Amèrica rural de Mark Twain.
L'exaltació de la natura en Walt Whitman i en Rainer Maria Rilke
Els animals: <i>Rebel·lió a la granja</i> de George Orwell. L'amor als animals: <i>La meua família i altres animals</i> de Gerald Durrell. L'animalització de l'ésser humà com a recurs en el teatre de l'absurd: <i>Tot esperant Godot</i> de Samuel Beckett i <i>Rinoceront</i> d'Eugène Ionesco.
2. ESTRATÈGIES D'ANÀLISI, INTERPRETACIÓ, RECREACIÓ I VALORACIÓ CRÍTICA PER A LA LECTURA AUTÒNOMA
Construcció compartida de la interpretació de les obres a través de discussions o converses literàries.
Anàlisi dels elements constitutius del gènere literari i la seva relació amb el sentit de l'obra, així com l'evolució històrica dels temes i les formes d'expressió. Efectes en la recepció dels seus recursos expressius.
Utilització de la informació social, històrica, cultural i artística necessària per interpretar les obres i comprendre el seu lloc en la tradició literària, analitzant les idees expressades en relació amb el seu context històric, artístic i cultural.
Establiment de vincles intertextuals entre obres i altres manifestacions artístiques en funció de temes, tòpics, estructures i llenguatges. Elements de continuïtat i ruptura.
Indagació entorn del funcionament de la literatura com a artefacte ideològic determinant en la construcció dels imaginaris socials, posant l'accent principalment en la perspectiva de gènere.
Expressió argumentada de la interpretació dels texts, integrant els diferents aspectes analitzats i atenent els seus valors culturals, ètics i estètics.
Lectura expressiva, dramatització i recitació dels texts atesos els processos de comprensió i d'oralització implicats.
Creació de texts d'intenció literària a partir de les obres llegides, respectant les convencions formals dels diferents gèneres.

B. LECTURA AUTÒNOMA D'OBRES RELLEVANTS DEL PATRIMONI UNIVERSAL DESENVOLUPANT LES SEGÜENTS ESTRATÈGIES
Selecció de les obres de manera autònoma i amb l'ajuda de recomanacions especialitzades.
Participació en converses literàries i en intercanvis de recomanacions lectores en contextos presencial i digital.
Utilització autònoma i freqüent de biblioteques. Accés a altres experiències culturals.
Expressió argumentada dels gustos lectors personals. Diversificació del corpus llegit.
Expressió de l'experiència lectora utilitzant un metallenguatge específic i atenent aspectes temàtics, gènere i subgènere, elements de l'estructura i l'estil, i valors ètics i estètics de les obres.
Mobilització de l'experiència personal, lectora i cultural per establir vincles entre l'obra llegida i aspectes de l'actualitat i altres manifestacions literàries o artístiques.

Recomanació de les lectures en suports variats atenent aspectes temàtics, formals i intertextuals.

Llatí

Les humanitats i el plantejament d'una educació humanista en la civilització europea van intrínsecament lligades a la tradició i a l'herència cultural de l'Antiguitat clàssica. Una educació humanista situa a les persones i la seva dignitat com a valors fonamentals, guiant-les en l'adquisició de les competències que necessiten per participar de manera efectiva en els processos democràtics, en el diàleg intercultural i en la societat en general. A través de l'aprenentatge d'aspectes relacionats amb la llengua, la cultura i la civilització romanes, la matèria de Llatí permet una reflexió profunda sobre el present i sobre el paper que l'Humanisme pot i ha d'exercir davant els reptes i desafiaments del segle XXI. Aquesta matèria conté, a més, un valor instrumental per a l'aprenentatge de llengües, literatura, religió, història, filosofia, dret, política o ciència, proporcionant un substrat cultural que permet comprendre el món, els esdeveniments i els sentiments i que contribueix a l'educació cívica i cultural dels alumnes.

Llatí té com a principal objectiu el desenvolupament d'una consciència crítica i humanista des de la qual poder comprendre i analitzar les aportacions de la civilització llatina a la identitat europea, a través de la lectura i la comprensió de fonts primàries i de l'adquisició de tècniques de traducció que permetin als alumnes utilitzar aquestes fonts d'accés a l'Antiguitat romana com a instrument privilegiat per a conèixer, comprendre i interpretar els seus aspectes principals. Per això, la matèria es vertebrava entorn de tres eixos: el text, la seva comprensió i la seva traducció; l'aproximació crítica al món romà; i l'estudi del patrimoni i el llegat de la civilització llatina.

La traducció es troba en el centre dels processos d'ensenyament i aprenentatge de les llengües i cultures clàssiques. Per entendre críticament la civilització llatina, els alumnes de Llatí localitzen, identifiquen, contextualitzen i comprenen els elements essencials d'un text, progressant en els coneixements de la fonètica, el lèxic, la morfologia i la sintaxi llatines sota el guiatge del docent. A més d'aquests sabers de caràcter lingüístic, la traducció és un procés clau que permet activar sabers de caràcter no lingüístic. El text –original, adaptat, en edició bilingüe o traduït, en funció de la situació– és el punt de partida des del qual els alumnes mobilitzen tots els sabers per, a partir de la seva contextualització, concloure una lectura comprensiva, directa i eficaç i una interpretació raonada del seu contingut. Les tècniques i estratègies implicades en el procés de traducció contribueixen a desenvolupar la capacitat de negociació per a la resolució de problemes, com també la constància i l'interès per revisar el propi treball. Permet, a més, que els alumnes entrin en contacte amb les possibilitats que aquesta tasca ofereix per al seu futur personal i professional en un món globalitzat i digital, a través del coneixement i ús de diferents recursos, tècniques i eines.

Així mateix, la matèria de Llatí parteix dels textos per afavorir l'aproximació crítica a les aportacions més importants del món romà en la seva qualitat de sistema integrador de diferents corrents de pensament i actituds ètiques i estètiques que conformen l'àmbit europeu. Aquesta aproximació resulta especialment rellevant per adquirir un judici crític i estètic en les condicions canviants d'un present en constant evolució. Aquesta matèria prepara els alumnes per comprendre críticament idees relatives a la pròpia identitat, a la vida pública i privada, a la relació de l'individu amb el poder i a fets socials, polítics i històrics, per mitjà de la comparació entre les maneres de vida de l'antiga Roma i les actuals, tot contribuint així a desenvolupar la seva competència ciutadana.

L'estudi del patrimoni cultural, arqueològic i artístic romà, material i immaterial, mereix una atenció específica i permet observar i reconèixer en la nostra vida quotidiana l'herència directa de la civilització llatina. L'aproximació als processos que afavoreixen la sostenibilitat d'aquest llegat –preservació, conservació i restauració– suposa, també, una oportunitat perquè els alumnes coneguin les possibilitats professionals en l'àmbit dels museus, les biblioteques o la gestió cultural i la conservació del patrimoni.

Les competències específiques de la matèria de Llatí han estat dissenyades a partir dels descriptors operatius de les competències clau en aquesta etapa, especialment de la competència plurilingüe, la competència en comunicació lingüística i la competència ciutadana, ja esmentada. La competència plurilingüe, que té com a referent la Recomanació del Consell de 22 de maig de 2018 relativa a les competències clau per a l'aprenentatge permanent, situa el llatí i el grec clàssic com a eines per a l'aprenentatge i la comprensió de llengües en general. L'enfocament plurilingüe de la matèria de Llatí en el batxillerat implica una reflexió profunda sobre el funcionament no tan sols de la pròpia llengua llatina, el

seu lèxic, els seus formants i les normes d'evolució fonètica, sinó també de les llengües d'ensenyament i d'aquelles que conformen el repertori lingüístic individual dels alumnes, tot estimulant la reflexió metalingüística i interlingüística i contribuint al reforç de les competències comunicatives, a l'estima de la diversitat lingüística i la relació entre les llengües des d'una perspectiva inclusiva, democràtica i lliure de prejudicis.

Aquestes competències específiques ofereixen, per tant, l'oportunitat d'establir un diàleg profund entre present i passat des d'una perspectiva crítica i humanista: d'una banda, situant el text, la seva traducció i la seva comprensió com a elements fonamentals en l'aprenentatge de les llengües clàssiques i com a porta d'accés a la seva cultura i civilització, tot activant simultàniament els sabers de caràcter lingüístic i no lingüístic; i d'altra banda, desenvolupant eines que afavoreixin la reflexió crítica, personal i col·lectiva entorn dels texts i al llegat material i immaterial de la civilització llatina i la seva aportació fonamental a la cultura, la societat, la política i la identitat europees.

Els criteris d'avaluació de la matèria permeten avaluar el grau d'adquisició de les competències específiques per part dels alumnes, per la qual cosa s'hi presenten vinculats. D'acord amb la seva formulació competencial, es plantegen amb l'enunciat del procés o capacitat que els alumnes han d'adquirir i el context o manera d'aplicació i ús. L'anivellament dels criteris d'avaluació s'ha desenvolupat tenint en compte l'adquisició de les competències de forma progressiva durant els dos cursos. En aquest sentit, els processos d'autoavaluació i coavaluació preveuen l'ús d'eines de reflexió sobre el propi aprenentatge com l'entorn personal d'aprenentatge, el portafolis lingüístic, el diari de lectura o el treball de recerca.

Els sabers bàsics es distribueixen en els dos cursos permetent una gradació i seqüenciació flexible segons els diferents contextos d'aprenentatge, i estan organitzats en cinc blocs. El primer, «El text: comprensió i traducció», se centra en l'aprenentatge de la llengua llatina com a eina per accedir a fragments i texts de diversa índole a través de la lectura directa i la traducció i comprèn, al seu torn, dos subblocs: «Unitats lingüístiques de la llengua llatina» i «La traducció: tècniques, processos i eines». El segon bloc, «Plurilingüisme», posa l'accent en les nocions d'evolució fonètica i en com l'aprenentatge de la llengua llatina, en concret la identificació i reconeixement dels formants llatins, amplia el repertori lèxic dels alumnes perquè adeqüin de manera més precisa els termes a les diferents situacions comunicatives. El tercer bloc, «Educació literària», integra tots els sabers implicats en la comprensió i interpretació de texts literaris llatins, amb la contribució, mitjançant un enfocament intertextual, a la identificació i descripció d'universals formals i temàtics inspirats en models literaris clàssics. El quart bloc, «L'antiga Roma», comprèn els coneixements i estratègies necessàries per al desenvolupament d'un esperit crític i humanista, amb el foment de la reflexió sobre les semblances i diferències entre passat i present. El cinquè i últim bloc, «Llegat i patrimoni», recull els coneixements, destreses i actituds que permeten l'aproximació a l'herència material i immaterial de la civilització llatina reconeixent i apreciament el seu valor com a font d'inspiració, com a tècnica i com a testimoni de la història.

D'acord amb el caràcter competencial d'aquest currículum, es recomana la creació de tasques interdisciplinàries, contextualitzades, significatives i rellevants, i el desenvolupament de situacions d'aprenentatge on es consideri els alumnes com a agents socials progressivament autònoms i gradualment responsables del seu procés d'aprenentatge, tenint en compte els seus repertoris i interessos, com també les seves circumstàncies específiques, la qual cosa permet combinar diferents metodologies. L'ensenyament de la llengua, la cultura i la civilització llatines ofereix oportunitats significatives de treball interdisciplinari que permeten combinar i activar els sabers bàsics de diferents matèries, contribuint d'aquesta manera al fet que l'alumne percebi la importància de conèixer el llegat clàssic per tal d'enriquir el seu judici crític i estètic, la percepció de si mateix i del món que l'envolta. La coincidència de l'estudi del llatí amb el de la llengua, la cultura i la civilització gregues aconsella un tractament coordinat de totes dues matèries.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Traduir i comprendre texts llatins de dificultat creixent i justificar-ne la traducció, amb la identificació i l'anàlisi dels aspectes bàsics de la llengua llatina i les seves unitats lingüístiques i amb la reflexió d'aquestes mitjançant la comparació amb les llengües d'ensenyament i amb altres llengües del repertori

individual dels alumnes, per tal realitzar una lectura comprensiva, directa i eficaç i una interpretació raonada del contingut.

La traducció constitueix el nucli del procés d'aprenentatge de les llengües clàssiques. A aquest efecte, es proposa una progressió en l'aprenentatge per conduir els alumnes cap al coneixement essencial de la morfologia, la sintaxi i el lèxic de la llengua llatina. A partir dels coneixements adquirits, els alumnes tradueixen, de manera progressivament autònoma, texts de dificultat adequada i gradual des del llatí a les llengües d'ensenyament amb atenció a la correcció ortogràfica i estilística. La traducció afavoreix la reflexió sobre la llengua, el maneig de termes metalingüístics i l'ampliació del repertori lèxic dels alumnes.

Complementari a la traducció com a mitjà de reflexió sobre la llengua és el procés de traducció inversa o retroversió. Dos són els enfocaments proposats per al desenvolupament d'aquesta competència específica. En primer lloc, la traducció com a procés que contribueix a activar els sabers bàsics de caràcter lingüístic com a eina i no com a objectiu, a partir del reforç de les estratègies d'anàlisi i identificació d'unitats lingüístiques de la llengua llatina, complementant-les amb la comparació amb llengües conegudes quan aquesta sigui possible. En segon lloc, la traducció com a mètode contribueix al desenvolupament de la constància, la capacitat de reflexió i l'interès pel propi treball i la seva revisió, apreciament el seu valor per a la transmissió de coneixements entre diferents cultures i èpoques.

Cal, a més, que els alumnes aprenguin a desenvolupar habilitats de justificació i argumentació de la traducció elaborada, atenent tant als mecanismes i estructures lingüístics de les llengües d'origen i destinació com a referències intratextuals i intertextuals que resultin essencials per conèixer el context i el sentit del text. La mediació docent resulta aquí imprescindible, com també una guia per a l'ús de recursos i fonts bibliogràfiques d'utilitat. Tot això amb la finalitat última de promoure l'exercici de reflexió sobre la llengua que es troba en la base de l'art i la tècnica de la traducció.

Així mateix, amb la pràctica progressiva de la lectura directa, necessària i inherent als processos de traducció, els alumnes desenvolupen estratègies d'assimilació i adquisició tant de les estructures gramaticals com del vocabulari grec de freqüència i aconseguen millorar la comprensió dels texts grecs, base de la nostra civilització.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: : CCL1, CCL2, CP2, STEM1, STEM2.

CE 2 Distingir els formants llatins i explicar els canvis que hagin esdevingut al llarg del temps, comparant-los amb els de les llengües d'ensenyament i altres llengües del repertori individual dels alumnes, per tal de deduir el significat etimològic del lèxic conegut i els significats de lèxic nou o especialitzat.

L'ensenyament de la llengua llatina des d'un enfocament plurilingüe permet als alumnes activar el seu repertori lingüístic individual, relacionant les llengües que el componen i identificant-hi arrels, prefixos i sufixos llatins, i reflexionant sobre els possibles canvis fonètics, morfològics o semàntics que s'hagin produït al llarg del temps. L'enfocament plurilingüe i comunicatiu afavoreix el desenvolupament de les destreses necessàries per a la millora de l'aprenentatge de llengües noves i permet tenir en compte els diferents nivells de coneixements lingüístics dels alumnes, com també els seus diferents repertoris lèxics individuals. Així mateix, afavoreix un aprenentatge interconnectat de les llengües, a partir del reconeixement del caràcter del llatí com a llengua d'origen de diferents llengües modernes amb l'objectiu de valorar la varietat de perfils lingüístics, i amb la contribució a la identificació, valoració i respecte de la diversitat lingüística, dialectal i cultural per construir una cultura compartida.

L'estudi de l'evolució de la llengua llatina, des de formes de llatí culte com de llatí vulgar, ajuda a millorar la comprensió lectora i l'expressió oral i escrita, com també a consolidar i a ampliar el repertori lèxic dels alumnes en les llengües que el conformen, romàniques i no romàniques, oferint la possibilitat d'identificar i definir el significat etimològic d'un terme, i d'inferir significats de termes nous o especialitzats.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: : CP2, CP3, STEM1, CPSAA5.

CE 3 Llegir, interpretar i comentar texts llatins de diferents gèneres i èpoques, amb l'assumpció del procés creatiu com a complex i inseparable del context històric, social i polític i de les seves influències artístiques, per identificar la seva genealogia i la seva aportació a la literatura europea.

La lectura, la interpretació i el comentari de texts llatins que pertanyen a diferents gèneres i èpoques constitueix un dels pilars de la matèria de llatí en l'etapa de batxillerat i és imprescindible perquè els alumnes prenguin consciència de la importància de l'ús de les fonts primàries en l'obtenció d'informació. La comprensió i interpretació d'aquests texts necessita d'un context històric, cívica, polític, social, lingüístic i cultural que ha de ser producte de l'aprenentatge. El treball amb texts en edició bilingüe, complets o a

través de fragments seleccionats, permet posar esment a conceptes i termes bàsics en llatí que impliquen un coneixement lèxic i cultural, amb la finalitat de contribuir a una lectura crítica i de determinar els factors que determinen el seu valor com a clàssics. A més, el treball amb texts bilingües afavoreix la integració de sabers de caràcter lingüístic i no lingüístic, oferint la possibilitat de comparar diferents traduccions i diferents enfocaments interpretatius, discutint les seves respectives forteses i febleses.

La lectura de texts llatins suposa generalment accedir a texts que no estan relacionats amb l'experiència dels alumnes, d'aquí ve que sigui necessària l'adquisició d'eines d'interpretació que afavoreixin l'autonomia progressiva en relació amb la pròpia lectura i a l'emissió de judicis crítics de valor. La interpretació de texts llatins comporta la comprensió i el reconeixement del seu caràcter fundacional de la civilització occidental, assumint l'aproximació als texts com un procés dinàmic que té en compte des del coneixement sobre el context i el tema fins al desenvolupament d'estratègies d'anàlisi, reflexió i creació per donar sentit a la pròpia experiència, comprendre el món i la condició humana i desenvolupar la sensibilitat estètica. El coneixement de les creacions literàries i artístiques i dels fets històrics i llegendaris de l'Antiguitat clàssica, com també la creació de texts amb intencionalitat estètica prenent aquests com a font d'inspiració, a través de diferents suports i amb ajuda d'altres llenguatges artístics, audiovisuals o digitals, contribueix a fer més intel·ligibles les obres, amb la identificació i valoració de la seva pervivència en el nostre patrimoni cultural i els seus processos d'adaptació a les diferents cultures i moviments literaris, culturals i artístics que han pres les seves referències de models antics. La mediació docent en l'establiment de la genealogia dels texts a través d'un enfocament intertextual permet constatar la presència d'universals formals i temàtics al llarg de les èpoques, alhora que afavoreix la creació autònoma d'itineraris lectors que augmentin progressivament la seva complexitat, qualitat i diversitat al llarg de la vida.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL4, CCEC1, CCEC2.

CE 4 Analitzar les característiques de la civilització llatina en l'àmbit personal, religiós, social i polític, amb l'adquisició de coneixements sobre el món romà i amb la comparació crítica del present i del passat, per tal de valorar les aportacions del món clàssic llatí al nostre entorn com a base d'una ciutadania democràtica i compromesa.

L'anàlisi de les característiques de la civilització llatina i la seva aportació a la identitat europea suposa rebre informació expressada a través de fonts llatines i contrastar-la, activant les estratègies adequades per poder reflexionar sobre el llegat d'aquestes característiques i la seva presència en la nostra societat. Aquesta competència específica es vertebrava entorn de tres àmbits: el personal, que inclou aspectes com ara els vincles familiars i les característiques de les diferents etapes de la vida de les persones en el món antic o el respecte als majors; el religiós, que comprèn, entre altres, el concepte antic del sagrat i la relació de l'individu amb les divinitats i els ritus; i el social i polític, que atén tant la relació de l'individu amb la ciutat i les seves institucions com les diferents formes d'organització en funció de les diferents formes de govern.

L'anàlisi crítica de la relació entre passat i present requereix de la investigació i de la recerca guiada d'informació, en grup o de manera individual, en fonts tant analògiques com digitals, amb l'objectiu de reflexionar, des d'una perspectiva humanista, tant sobre les constants com sobre les variables culturals al llarg del temps. Els processos d'anàlisi crítica requereixen contexts de reflexió i comunicació dialògics, respectuosos amb l'herència de l'Antiguitat clàssica i amb les diferències culturals que hi tenen el seu origen i orientats a la consolidació d'una ciutadania democràtica i compromesa amb el món que l'envolta, per la qual cosa suposa una excel·lent oportunitat per posar en marxa tècniques i estratègies de debat i d'exposició oral a l'aula.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL3, CP3, CD1, CPSAA3.1, CC1.

CE 5 Valorar críticament el patrimoni històric, arqueològic, artístic i cultural heretat de la civilització llatina, a partir de l'interès per la seva sostenibilitat i el reconeixement com a producte de la creació humana i com a testimoni de la història, per explicar el llegat material i immaterial llatí com a transmissor de coneixement i font d'inspiració de creacions modernes i contemporànies.

El patrimoni cultural, tal com assenyalava la UNESCO, és alhora un producte i un procés que subministra a les societats un cabal de recursos que s'hereten del passat, es creen en el present i es transmeten a les generacions futures. És, a més, com succeeix amb la mitologia clàssica, font d'inspiració per a la creativitat i la innovació, i genera productes culturals contemporanis i futurs, per la qual cosa conèixer-lo i identificar-lo afavoreix la seva comprensió i la de la seva evolució i la seva relació al llarg del temps.

El llegat de la civilització llatina, tant material com immaterial (restes arqueològiques, transmissió textual,

organització i planificació de ciutats, mites i llegendes, usos socials, rituals, etc.), constitueix una herència excepcional la sostenibilitat de la qual implica trobar el just equilibri entre treure profit del patrimoni cultural en el present i preservar la seva riquesa per a les generacions futures. En aquest sentit, la preservació del patrimoni cultural llatí requereix el compromís d'una ciutadania interessada a conservar el seu valor com a memòria col·lectiva del passat i a revisar i actualitzar les seves funcions socials i culturals, per tenir la capacitat de relacionar-lo amb els problemes actuals i mantenir el seu sentit, el seu significat i el seu funcionament en el futur. La recerca sobre la pervivència de l'herència del món romà, com també dels processos de preservació, conservació i restauració, implica l'ús de recursos, tant analògics com digitals, per accedir a espais de documentació com poden ser biblioteques, museus o excavacions.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: : CCL3, CD2, CC1, CC4, CE1, CCEC1, CCEC2.

Llatí I

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Traduir i comprendre texts llatins de dificultat creixent i justificar-ne la traducció, amb la identificació i l'anàlisi dels aspectes bàsics de la llengua llatina i les seves unitats lingüístiques i amb la reflexió d'aquestes mitjançant la comparació amb les llengües d'ensenyament i amb altres llengües del repertori individual dels alumnes, per tal realitzar una lectura comprensiva, directa i eficaç i una interpretació raonada del contingut.
CA 1.1 Realitzar traduccions directes o inverses de texts o fragments adaptats o originals, de dificultat adequada i progressiva, amb correcció ortogràfica i expressiva, identificant i analitzant unitats lingüístiques regulars de la llengua i apreciant variants i coincidències amb altres llengües conegudes.
Realitzar traduccions de texts llatins, de dificultat adequada i progressiva, a les llengües de l'ensenyament i/o elaborar texts en llatí, o bé traduïts o bé creant-los <i>ex novo</i> .
Realitzar traduccions amb correcció ortogràfica i expressiva.
Identificar i analitzar les unitats lingüístiques regulars de la llengua.
Apreciar les variants i les coincidències amb altres llengües conegudes.
CA 1.2 Seleccionar el significat apropiat de paraules polisèmiques i justificar la decisió, tenint en compte la informació cotextual o contextual i utilitzant eines de suport al procés de traducció en diferents suports, com ara llistats de vocabulari, glossaris, diccionaris, mapes o atles, correctors ortogràfics, gramàtiques i llibres d'estil.
Seleccionar el significat apropiat de les paraules polisèmiques i justificar-ne l'ús.
Tenir en compte la informació cotextual o contextual per a la traducció.
Utilitzar diverses eines de suport: llistats de vocabulari, glossaris, diccionaris, mapes o atles, correctors ortogràfics, gramàtiques, llibres d'estil o altres.
CA 1.3 Revisar i esmenar les pròpies traduccions i les dels companys i les companyes, realitzant propostes de millora i argumentant els canvis amb terminologia especialitzada a partir de la reflexió lingüística.
Reflexionar sobre les pròpies traduccions i les dels companys per realitzar-ne propostes de millora.
Esmenar les traduccions argumentant els canvis amb terminologia especialitzada.
CA 1.4 Realitzar la lectura directa de texts llatins de dificultat adequada identificant les unitats lingüístiques més freqüents de la llengua llatina, comparant-les amb les de les llengües del repertori lingüístic propi i assimilant els aspectes morfològics, sintàctics i lèxics de llatí.
Llegir i comprendre texts llatins de dificultat adequada.
Identificar les unitats lingüístiques més freqüents de la llengua llatina.
Analitzar els aspectes morfològics, sintàctics i lèxics de les unitats lingüístiques més freqüents de la llengua llatina.
Comparar les unitats lingüístiques més freqüents de la llengua llatina amb les del repertori lingüístic propi.
CA 1.5 Registrar els progressos i dificultats d'aprenentatge de la llengua llatina, seleccionant les estratègies més adequades i eficaces per superar aquestes dificultats i consolidar el seu aprenentatge, realitzant activitats de planificació del propi aprenentatge, autoavaluació i coavaluació, com les proposades en el

Portafolis Europeu de les Llengües (PEL) o en un diari d'aprenentatge, fent-los explícits i compartint-los.
Registrar els progressos i les dificultats d'aprenentatge de la llengua llatina, inspirant-se en les activitats proposades en el PEL o a través d'un diari d'aprenentatge.
Seleccionar les estratègies més adequades i eficaces per superar les dificultats d'aprenentatge i consolidar l'aprenentatge.
Evidenciar i compartir els progressos, les dificultats i les estratègies d'aprenentatge, mitjançant activitats de planificació del propi aprenentatge, activitats d'autoavaluació i/o coavaluació.

CE 2 Distingir els formants llatins i explicar els canvis que hagin esdevingut al llarg del temps, comparant-los amb els de les llengües d'ensenyament i altres llengües del repertori individual dels alumnes, per tal de deduir el significat etimològic del lèxic conegut i els significats de lèxic nou o especialitzat.
CA 2.1 Deduir el significat etimològic d'un terme d'ús comú i inferir el significat de termes de nova aparició o procedents de lèxic especialitzat aplicant, de manera guiada, estratègies de reconeixement de formants llatins atesos els canvis fonètics, morfològics o semàntics que hagin tingut lloc
Deduir el significat etimològic d'una paraula d'ús comú, analitzant el seu origen llatí i els canvis fonètics, morfològics o semàntics que hagi experimentat.
Inferir el significat de paraules noves o procedents d'un lèxic especialitzat reconeixent arrels, prefixos o sufixos llatins.
Aplicar de manera guiada les estratègies de reconeixement dels formants llatins que han sofert canvis.
CA 2.2 Explicar canvis fonètics, morfològics o semàntics de complexitat creixent que s'han produït tant des del llatí culte com des del llatí vulgar fins a les llengües d'ensenyament, servint-se quan sigui possible de la comparació amb altres llengües del repertori propi
Explicar els canvis fonètics, morfològics o semàntics que s'han produït des del llatí, tant culte com vulgar, fins a les llengües de l'ensenyament.
Analitzar i comparar quan sigui possible els canvis lingüístics en altres llengües que l'alumne conegui.
CA 2.3 Explicar, de manera guiada, la relació del llatí amb les llengües modernes, analitzant els elements lingüístics comuns d'origen grec i utilitzant de forma guiada estratègies i coneixements de les llengües i llenguatges que conformen el repertori dels alumnes.
Explicar de manera guiada la relació del llatí amb les llengües modernes per identificar connexions entre elles i el llatí.
Reconèixer i utilitzar paraules i expressions llatines d'ús actual que demostrin la vigència del llatí.
CA 2.4 Identificar prejudicis i estereotips lingüístics adoptant una actitud de respecte i valoració de la diversitat com a riquesa cultural, lingüística i dialectal, a partir de criteris donats.
Reconèixer prejudicis i estereotips lingüístics i valorar la diversitat cultural, lingüística i dialectal.
Reflexionar críticament sobre com els prejudicis poden influir en la percepció de les llengües i la cultura, mostrant una actitud més inclusiva i oberta.

CE 3 Llegir, interpretar i comentar texts llatins de diferents gèneres i èpoques, amb l'assumpció del procés creatiu com a complex i inseparable del context històric, social i polític i de les seves influències artístiques, per identificar la seva genealogia i la seva aportació a la literatura europea.
CA 3.1 Interpretar i comentar, de forma guiada, texts i fragments literaris llatins de diversa índole i de creixent complexitat, aplicant estratègies d'anàlisi i reflexió que impliquin mobilitzar la pròpia experiència, comprendre el món i la condició humana i desenvolupar la sensibilitat estètica i l'hàbit lector.
Interpretar i comentar texts o fragments representatius dels diferents gèneres literaris llatins i relacionar-los amb el seu context històric i social.
Aplicar estratègies d'anàlisi i reflexió que impliquin mobilitzar la pròpia experiència, comprendre el món i la condició humana i desenvolupar la sensibilitat estètica i l'hàbit lector.
CA 3.2 Analitzar i explicar els gèneres, temes, tòpics i valors ètics o estètics d'obres o fragments literaris llatins comparant-los amb obres o fragments literaris posteriors, des d'un enfocament intertextual guiat.
Distingir el gènere literari d'una obra o fragment literari llatí.
Explicar les característiques del gènere del text, analitzant-ne els temes, tòpics, valors ètics o estètics.
Evidenciar la influència de la literatura grega en la literatura occidental, comparant de forma guiada obres o fragments literaris grecs amb produccions literàries posteriors.

CA 3.3 Identificar i definir, de manera guiada, paraules llatines que designen conceptes fonamentals per a l'estudi i comprensió de la civilització llatina i l'aprenentatge de la qual combina coneixements lèxics i culturals, com ara <i>imperium</i> , <i>natura</i> , <i>ciuis</i> o <i>pater familias</i> , en texts de diferents formats.
Identificar en texts de diferents formats paraules llatines que designen conceptes fonamentals per a la civilització romana com <i>imperium</i> , <i>natura</i> , <i>ciuis</i> , <i>pater familias</i> .
Definir aquests conceptes fonamentals segons el seu significat cultural i històric.
CA 3.4 Crear texts individuals o col·lectius amb intenció literària i consciència d'estil, en diferents suports i amb ajuda d'altres llenguatges artístics i audiovisuals, a partir de la lectura d'obres o fragments significatius en els quals s'hagi partit de la civilització i cultura llatines com a font d'inspiració.
Crear texts originals amb intenció literària, inspirats en obres o fragments literaris llatins o en conceptes de la civilització i la cultura romanes.
Usar diferents suports i llenguatges artístics i audiovisuals.

CE 4 Analitzar les característiques de la civilització llatina en l'àmbit personal, religió, social i polític, amb l'adquisició de coneixements sobre el món romà i amb la comparació crítica del present i del passat, per tal de valorar les aportacions del món clàssic llatí al nostre entorn com a base d'una ciutadania democràtica i compromesa.
CA 4.1 Explicar, a partir de criteris donats, els processos històrics i polítics, les institucions, les maneres de vida i els costums de la societat romana, comparant-los amb els de les societats actuals, valorant les adaptacions i canvis experimentats a la llum de l'evolució de les societats i els drets humans, i afavorint el desenvolupament d'una cultura compartida i una ciutadania compromesa amb la memòria col·lectiva i els valors democràtics.
Distingir les principals etapes en què es divideix la història de Roma i explicar-ne les principals característiques.
Explicar els principals esdeveniments històrics i llegendaris i les formes d'organització política i social de Roma situant-los en el període històric en què s'esdevenen.
Comparar els sistemes d'organització política i social romans amb els de les societats actuals valorant-ne amb esperit crític les aportacions que Roma hi ha fet.
Explicar els costums quotidians i els aspectes urbanístics, artístics i religiosos dels romans tenint en compte aspectes fonamentals com el paper de la dona, els esclaus o l'educació
CA 4.2 Debatre sobre la importància, evolució, assimilació o qüestionament de diferents aspectes del llegat romà en la nostra societat, utilitzant estratègies retòriques i oratòries de manera guiada, mediant entre postures quan sigui necessari, seleccionant i contrastant informació i experiències veraces i mostrant interès, respecte i empatia per altres opinions i argumentacions.
Participar de manera activa, adequada, correcta i respectuosa en debats en què es tracti la importància, l'assimilació o el qüestionament de diversos aspectes del llegat romà en la nostra societat, aportant arguments contrastats i verços.
Cercar i organitzar informació i materials per elaborar i fonamentar les argumentacions.
Elaborar un discurs estructurat respectant-ne les parts: introducció, exposició, argumentació i conclusió.
CA 4.3 Elaborar treballs de recerca de manera progressivament autònoma en diferents suports sobre aspectes del llegat de la civilització llatina en l'àmbit personal, religió i sociopolític localitzant, seleccionant, contrastant i reelaborant informació procedent de diferents fonts, calibrant la seva fiabilitat i pertinència i respectant els principis de rigor i propietat intel·lectual.
Elaborar treballs de recerca sobre aspectes de la civilització romana en l'àmbit personal, religió i sociopolític cercant i seleccionant la informació de diferents fonts.
Reelaborar la informació obtinguda contrastant-la i valorant la seua fiabilitat, respectant la rigorositat i la propietat intel·lectual.
Utilitzar diferents suports i eines digitals.
Respectar l'estructura pròpia d'un treball de recerca elaborant texts adequats al seu propòsit comunicatiu, amb correcció ortogràfica i gramatical, coherents, amb idees ben relacionades i bona presentació i emprant correctament el lèxic i el vocabulari específic.

CE 5 Valorar críticament el patrimoni històric, arqueològic, artístic i cultural heretat de la civilització llatina, a partir de l'interès per la seva sostenibilitat i el reconeixement com a producte de la creació

humana i com a testimoniatge de la història, per explicar el llegat material i immaterial llatí com a transmissor de coneixement i font d'inspiració de creacions modernes i contemporànies.
CA 5.1 Identificar i explicar el llegat material i immaterial de la civilització llatina com a font d'inspiració, analitzant produccions culturals i artístiques posteriors a partir de criteris donats.
Identificar i explicar el llegat material i immaterial de la civilització romana.
Analitzar les produccions culturals i artístiques posteriors i reconèixer-hi la tradició clàssica.
CA 5.2 Investigar, de manera guiada, el patrimoni històric, arqueològic, artístic i cultural heretat de la civilització llatina, actuant de manera adequada, empàtica i respectuosa i interessant-se pels processos de construcció, preservació, conservació i restauració i per aquelles actituds cíviques que assegurin la seva sostenibilitat.
Investigar el patrimoni històric, arqueològic, artístic i cultural heretat de la civilització romana.
Explicar els processos de construcció, preservació, conservació i restauració del patrimoni.
Respectar el patrimoni, interessar-s'hi i actuar de manera crítica per tal d'assegurar la seva conservació i sostenibilitat.
CA 5.3 Explorar les petjades de la romanització i el llegat romà a l'entorn dels alumnes, a partir de criteris donats, aplicant els coneixements adquirits i reflexionant sobre les implicacions dels seus diferents usos, donant exemples de la pervivència de l'Antiguitat clàssica en la seva vida quotidiana presentant els seus resultats a través de diferents suports.
Explorar les petjades de la romanització i el llegat romà als entorns dels alumnes, especialment a les Illes Balears
Explicar la pervivència de l'Antiguitat clàssica en la seva vida quotidiana en diferents suports i llenguatges artístics i audiovisuals.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. EL TEXT: COMPRENSIÓ I TRADUCCIÓ
Unitats lingüístiques de la llengua llatina.
Abecedari, pronunciació i accentuació de la llengua llatina.
Classes de paraules. Funcions i sintaxi dels casos.
Concepte de llengua flexiva: flexió nominal i pronominal (sistema casual i declinacions) i flexió verbal (el sistema de conjugacions).
Sintaxi oracional: funcions i sintaxi dels casos.
Estructures oracionals. La concordança i l'ordre de paraules en oracions simples i oracions compostes.
Formes nominals del verb.
La traducció: tècniques, processos i eines.
L'anàlisi morfosintàctica com a eina de traducció.
Estratègies de traducció: formulació d'expectatives a partir de l'entorn textual (títol, obra...) i del propi text (camps temàtics, famílies de paraules, etc.), com també a partir del context; coneixement del tema; descripció de l'estructura i gènere; peculiaritats lingüístiques dels texts traduïts (discurs directe/indirecte, ús de temps verbals, gèneres verbals, pregunta retòrica, etc.); errors freqüents de traducció i tècniques per evitar-los (comprovar si la traducció està completa, control d'acord amb criteris donats, delimitació de construccions sintàctiques...).
Eines de traducció: glossaris, diccionaris, atles o correctors ortogràfics en suport analògic o digital, etc.
Lectura comparada de diferents traduccions i comentari de texts bilingües a partir de terminologia metalingüística.
Recursos estilístics freqüents i la seva relació amb el contingut del text.
Estratègies bàsiques de retroversió de texts breus.
La traducció com a instrument que afavoreix el raonament lògic, la constància, la memòria, la resolució de problemes i la capacitat d'anàlisi i síntesi.

Acceptació de l'error com a part del procés d'aprenentatge i actitud positiva de superació.
Estratègies i eines, analògiques i digitals, individuals i cooperatives, per a l'autoavaluació, la coavaluació i l'autocorrecció.

B. PLURILINGÜISME
Sistemes d'escriptura al llarg de la història.
De l'indoeuropeu a les llengües romàniques. Etapes de la llengua llatina.
Influència del llatí en l'evolució de les llengües d'ensenyament i de la resta de llengües que conformen el repertori lingüístic individual dels alumnes.
Regles fonètiques bàsiques en l'evolució del llatí a les llengües d'ensenyament.
Lèxic: lexemes, sufixos i prefixos d'origen llatí presents en el lèxic d'ús comú i en l'específic de les ciències i la tècnica; significat i definició de paraules d'ús comú en les llengües d'ensenyament a partir dels seus ètims d'origen llatí; expressions llatines integrades en les llengües modernes i el seu ús en diferents tipus de texts (literaris, periodístics, publicitaris...).
Interès per conèixer el significat etimològic de les paraules i la importància de l'ús adequat del vocabulari com a instrument bàsic en la comunicació.
El llatí com a instrument que permet un millor coneixement de les llengües d'estudi i un més fàcil acostament a altres llengües modernes, romàniques i no romàniques.
Respecte per totes les llengües i acceptació de les diferències culturals de les persones que les parlen.
Eines analògiques i digitals per a l'aprenentatge, la comunicació i el desenvolupament de projectes amb altres parlants o estudiants de llatí.
Expressions i lèxic específic bàsic per reflexionar i debatre sobre la comunicació, la llengua, l'aprenentatge i les eines de comunicació i aprenentatge (metallenguatge).

C. EDUCACIÓ LITERÀRIA
L'èpica, la historiografia i el teatre llatins i els seus principals autors com a eines de transmissió del món clàssic al llarg de la història.
Tècniques bàsiques per al comentari i anàlisi lingüística i literària dels texts literaris llatins: tema, resum, característiques del gènere, tòpics literaris, <i>realia</i> ...
Influència de la literatura llatina en la producció cultural europea: la <i>imitatio</i> i l' <i>aemulatio</i> . Analogies i diferències.
Reconeixement de la qualitat literària d'un text.
Interès cap a la literatura com a font de plaer i de coneixement del món.
Respecte per la propietat intel·lectual i drets d'autor sobre les fonts consultades i continguts utilitzats: eines per al tractament de dades bibliogràfiques i recursos per evitar el plagi.

D. L'ANTIGA ROMA
Geografia del procés d'expansió de Roma des del seu naixement fins a la desaparició de l'Imperi romà: Hispània i les Illes Balears.
Topografia de l'antiga Roma, nom i funció dels llocs centrals de la ciutat: Fòrum Romà, basíliques, Colosseu, Circ Màxim, Cloaca Maxima, Cúria...
Història de l'antiga Roma: etapes de la història de Roma (monarquia, república, imperi).
Fites de la història del món romà entre els segles VIII a. de C. i V d. de C.
Llegendes i episodis fonamentals de la història de Roma.
Principals personatges històrics i llegendaris de la història de Roma i la seva importància a Europa.
Història i organització política i social de Roma com a part essencial de la història i cultura de la societat actual: principals institucions polítiques romanes. El <i>cursum honorum</i> .
Institucions, creences i formes de vida de la civilització romana des de la perspectiva sociocultural actual: el paper de la dona, l'educació, l'esclavitud, urbanisme (principals edificis públics i privats).
Influències de la cultura grega en la civilització romana: <i>Graecia capta ferum victorem cepit</i> . La religió romana, influències de la mitologia grega.
L'aportació de Roma a la cultura i al pensament de la societat occidental

Relació de Roma amb cultures estrangeres: Etrúria, Grècia, Egipte, cristianisme...
La mar Mediterrània com a cruïlla de cultures ahir i avui.

E. LLEGAT I PATRIMONI
Principals llocs arqueològics, museus o festivals relacionats amb l'Antiguitat clàssica, especialment els de les Illes Balears.
Conceptes de llegat, herència i patrimoni.
La transmissió textual llatina com a patrimoni cultural i font de coneixement a través de diferents cultures i èpoques. Suports d'escriptura: tipus i preservació.
La mitologia clàssica en manifestacions literàries i artístiques.
La romanització d'Hispania i les petjades de la seva pervivència. La romanització de les Illes Balears.
Obres públiques i urbanisme: construcció, conservació, preservació i restauració.
El dret romà i la seva importància en el sistema jurídic actual.
Les institucions polítiques romanes i la seva influència i pervivència en el sistema polític actual.
La importància del discurs públic per a la vida política i social.
Tècniques bàsiques de debat i d'exposició oral. Oratòria i Retòrica romanes.
Principals obres artístiques de l'Antiguitat romana.

Llatí II

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Traduir i comprendre texts llatins de dificultat creixent i justificar-ne la traducció, amb la identificació i l'anàlisi dels aspectes bàsics de la llengua llatina i les seves unitats lingüístiques i amb la reflexió d'aquestes mitjançant la comparació amb les llengües d'ensenyament i amb altres llengües del repertori individual dels alumnes, per tal realitzar una lectura comprensiva, directa i eficaç i una interpretació raonada del contingut.
CA 1.1 Realitzar traduccions directes o inverses de texts o fragments de dificultat adequada i progressiva, amb correcció ortogràfica i expressiva, identificant i analitzant unitats lingüístiques regulars de la llengua, i apreciament variants i coincidències amb altres llengües conegudes.
Realitzar traduccions de texts llatins, de dificultat adequada i progressiva, a les llengües de l'ensenyament i/o elaborar texts en llatí, o bé traduïts o bé creant-los <i>ex novo</i> .
Realitzar traduccions amb correcció ortogràfica i expressiva.
Identificar i analitzar les unitats lingüístiques regulars de la llengua.
Apreciar les variants i les coincidències amb altres llengües conegudes.
CA 1.2 Seleccionar el significat apropiat de paraules polisèmiques i justificar la decisió, tenint en compte la informació cotextual o contextual i utilitzant eines de suport al procés de traducció en diferents suports, com ara llistats de vocabulari, glossaris, diccionaris, mapes o atles, correctors ortogràfics, gramàtiques i llibres d'estil.
Seleccionar el significat apropiat de les paraules polisèmiques i justificar-ne l'ús.
Tenir en compte la informació cotextual o contextual per a la traducció.
Utilitzar diverses eines de suport: llistats de vocabulari, glossaris, diccionaris, mapes o atles, correctors ortogràfics, gramàtiques, llibres d'estil o altres.
CA 1.3 Revisar i esmenar les pròpies traduccions i les dels companys i les companyes, realitzant propostes de millora i argumentant els canvis amb terminologia especialitzada a partir de la reflexió lingüística.
Reflexionar sobre les pròpies traduccions i les dels companys per realitzar-ne propostes de millora.
Esmenar les traduccions argumentant els canvis amb terminologia especialitzada.
CA 1.4 Realitzar la lectura directa de texts llatins de dificultat adequada identificant les unitats lingüístiques més freqüents de la llengua llatina, comparant-les amb les de les llengües del repertori lingüístic propi i

assimilant els aspectes morfològics, sintàctics i lèxics de llatí.
Llegir i comprendre texts llatins de dificultat adequada.
Identificar les unitats lingüístiques més freqüents de la llengua llatina.
Analitzar els aspectes morfològics, sintàctics i lèxics de les unitats lingüístiques més freqüents de la llengua llatina.
Comparar les unitats lingüístiques més freqüents de la llengua llatina amb les del repertori lingüístic propi.
CA 1.5 Registrar els progressos i dificultats d'aprenentatge de la llengua llatina, seleccionant les estratègies més adequades i eficaces per superar aquestes dificultats i consolidar el seu aprenentatge, realitzant activitats de planificació del propi aprenentatge, autoavaluació i coavaluació, com les proposades en el Portafolis Europeu de les Llengües (PEL) o en un diari d'aprenentatge, fent-los explícits i compartint-los.
Registrar els progressos i les dificultats d'aprenentatge de la llengua llatina, inspirant-se en les activitats proposades en el PEL o a través d'un diari d'aprenentatge.
Seleccionar les estratègies més adequades i eficaces per superar les dificultats d'aprenentatge i consolidar l'aprenentatge.
Evidenciar i compartir els progressos, les dificultats i les estratègies d'aprenentatge, mitjançant activitats de planificació del propi aprenentatge, activitats d'autoavaluació i/o coavaluació.

CE 2 Distingir els formants llatins i explicar els canvis que hagin esdevingut al llarg del temps, comparant-los amb els de les llengües d'ensenyament i altres llengües del repertori individual dels alumnes, per tal de deduir el significat etimològic del lèxic conegut i els significats de lèxic nou o especialitzat.
CA 2.1 Deduir el significat etimològic d'un terme d'ús comú i inferir el significat de termes de nova aparició o procedents de lèxic especialitzat aplicant estratègies de reconeixement de formants llatins atesos els canvis fonètics, morfològics o semàntics que hagin tingut lloc
Deduir el significat etimològic d'una paraula d'ús comú, analitzant el seu origen llatí i els canvis fonètics, morfològics o semàntics que hagi experimentat.
Inferir el significat de paraules noves o procedents d'un lèxic especialitzat reconeixent els formants llatins reconeixent arrels, prefixos o sufixos llatins.
Aplicar les estratègies de reconeixement dels formants llatins que han sofert canvis.
CA 2.2 Explicar canvis fonètics, morfològics o semàntics de complexitat creixent que s'han produït tant des del llatí culte com des del llatí vulgar fins a les llengües d'ensenyament, servint-se quan sigui possible de la comparació amb altres llengües del repertori propi
Explicar els canvis fonètics, morfològics o semàntics que s'han produït des del llatí, tant culte com vulgar, fins a les llengües de l'ensenyament.
Analitzar i comparar quan sigui possible els canvis lingüístics en altres llengües que l'alumne conegui.
CA 2.3 Explicar la relació del llatí amb les llengües modernes, analitzant els elements lingüístics comuns d'origen llatí i utilitzant amb iniciativa estratègies i coneixements de les llengües i llenguatges que conformen el repertori propi.
Explicar de manera guiada la relació del llatí amb les llengües modernes per identificar connexions entre elles i el llatí.
Reconèixer i utilitzar paraules i expressions llatines d'ús actual que demostrin la vigència del llatí.
CA 2.4 Identificar prejudicis i estereotips lingüístics adoptant una actitud de respecte i valoració de la diversitat com a riquesa cultural, lingüística i dialectal, a partir de criteris donats.
Reconèixer prejudicis i estereotips lingüístics i valorar la diversitat cultural, lingüística i dialectal.
Reflexionar críticament sobre com els prejudicis poden influir en la percepció de les llengües i la cultura, mostrant una actitud més inclusiva i oberta.

CE 3 Llegir, interpretar i comentar texts llatins de diferents gèneres i èpoques, amb l'assumpció del procés creatiu com a complex i inseparable del context històric, social i polític i de les seves influències artístiques, per identificar la seva genealogia i la seva aportació a la literatura europea.
CA 3.1 Interpretar i comentar texts i fragments literaris de diversa índole de creixent complexitat, aplicant estratègies d'anàlisi i reflexió que impliquin mobilitzar la pròpia experiència, comprendre el món i la condició humana i desenvolupar la sensibilitat estètica i l'hàbit lector.
Interpretar i comentar texts o fragments representatius dels diferents gèneres literaris llatins i relacionar-

los amb el seu context històric i social.
Aplicar estratègies d'anàlisi i reflexió que impliquin mobilitzar la pròpia experiència, comprendre el món i la condició humana i desenvolupar la sensibilitat estètica i l'hàbit lector.
CA 3.2 Analitzar i explicar els gèneres, temes, tòpics i valors ètics o estètics d'obres o fragments literaris llatins comparant-los amb obres o fragments literaris posteriors, des d'un enfocament intertextual.
Distingir el gènere literari d'una obra o fragment literari llatí.
Explicar les característiques del gènere del text, analitzant-ne els temes, tòpics, valors ètics o estètics.
Evidenciar la influència de la literatura grega en la literatura occidental, comparant obres o fragments literaris grecs amb produccions literàries posteriors.
CA 3.3 Identificar i definir paraules llatines que designen conceptes fonamentals per a l'estudi i comprensió de la civilització llatina i l'aprenentatge de la qual combina coneixements lèxics i culturals, com ara <i>imperium</i> , <i>natura</i> , <i>ciuis</i> o <i>pater familias</i> , en texts de diferents formats.
Identificar en texts de diferents formats paraules llatines que designen conceptes fonamentals per a la civilització romana com <i>imperium</i> , <i>natura</i> , <i>ciuis</i> , <i>pater familias</i> .
Definir aquests conceptes fonamentals segons el seu significat cultural i històric.
CA 3.4 Crear texts individuals o col·lectius amb intenció literària i consciència d'estil, en diferents suports i amb ajuda d'altres llenguatges artístics i audiovisuals, a partir de la lectura d'obres o fragments significatius en els quals s'hagi partit de la civilització i cultura llatines com a font d'inspiració.
Crear texts originals amb intenció literària, inspirats en obres o fragments literaris llatins o en conceptes de la civilització i la cultura romanes.
Usar diferents suports i llenguatges artístics i audiovisuals.

CE 4 Analitzar les característiques de la civilització llatina en l'àmbit personal, religiós, social i polític, amb l'adquisició de coneixements sobre el món romà i amb la comparació crítica del present i del passat, per tal de valorar les aportacions del món clàssic llatí al nostre entorn com a base d'una ciutadania democràtica i compromesa.
CA 4.1 Explicar els processos històrics i polítics, les institucions, les maneres de vida i els costums de la societat romana, comparant-los amb els de les societats actuals, valorant de manera crítica les adaptacions i canvis experimentats a la llum de l'evolució de les societats i els drets humans, i afavorint el desenvolupament d'una cultura compartida i una ciutadania compromesa amb la memòria col·lectiva i els valors democràtics.
Distingir les principals etapes en què es divideix la història de Roma i explicar-ne les principals característiques.
Explicar els principals esdeveniments històrics i llegendaris i les formes d'organització política i social de Roma situant-los en el període històric en què s'esdevenen.
Comparar els sistemes d'organització política i social romans amb els de les societats actuals valorant-ne amb esperit crític les aportacions que Roma hi ha fet.
Explicar els costums quotidians i els aspectes urbanístics, artístics i religiosos dels romans tenint en compte aspectes fonamentals com el paper de la dona, els esclaus o l'educació
CA 4.2 Debatre sobre la importància, evolució, assimilació o qüestionament de diferents aspectes del llegat romà en la nostra societat, utilitzant estratègies retòriques i oratòries, mediant entre postures quan sigui necessari, seleccionant i contrastant informació i experiències veraces i mostrant interès, respecte i empatia per altres opinions i argumentacions.
Participar de manera activa, adequada, correcta i respectuosa en debats en què es tracti la importància, l'assimilació o el qüestionament de diversos aspectes del llegat romà en la nostra societat, aportant arguments contrastats i verços.
Cercar i organitzar informació i materials per elaborar i fonamentar les argumentacions.
Elaborar un discurs estructurat respectant-ne les parts: introducció, exposició, argumentació i conclusió.
CA 4.3 Elaborar treballs de recerca en diferents suports sobre aspectes del llegat de la civilització llatina en l'àmbit personal, religiós i sociopolític localitzant, seleccionant, contrastant i reelaborant informació procedent de diferents fonts, calibrant la seva fiabilitat i pertinència i respectant els principis de rigor i propietat intel·lectual.
Elaborar treballs de recerca sobre aspectes de la civilització romana en l'àmbit personal, religiós i sociopolític cercant i seleccionant la informació de diferents fonts.

Reelaborar la informació obtinguda contrastant-la i valorant la seua fiabilitat, respectant la rigorositat i la propietat intel·lectual.
Utilitzar diferents suports i eines digitals.
Respectar l'estructura pròpia d'un treball de recerca elaborant texts adequats al seu propòsit comunicatiu, amb correcció ortogràfica i gramatical, coherents, amb idees ben relacionades i bona presentació i emprant correctament el lèxic i el vocabulari específic.

CE 5 Valorar críticament el patrimoni històric, arqueològic, artístic i cultural heretat de la civilització llatina, a partir de l'interès per la seva sostenibilitat i el reconeixement com a producte de la creació humana i com a testimoni de la història, per explicar el llegat material i immaterial llatí com a transmissor de coneixement i font d'inspiració de creacions modernes i contemporànies.
CA 5.1 Identificar i explicar el llegat material i immaterial de la civilització llatina com a font d'inspiració, analitzant produccions culturals i artístiques posteriors a partir de criteris donats.
Identificar i explicar el llegat material i immaterial de la civilització romana.
Analitzar les produccions culturals i artístiques posteriors i reconèixer-hi la tradició clàssica.
CA 5.2 Investigar el patrimoni històric, arqueològic, artístic i cultural heretat de la civilització llatina, actuant de manera adequada, empàtica i respectuosa i interessant-se pels processos de construcció, preservació, conservació i restauració i per aquelles actituds cíviques que assegurin la seva sostenibilitat.
Investigar el patrimoni històric, arqueològic, artístic i cultural heretat de la civilització romana.
Explicar els processos de construcció, preservació, conservació i restauració del patrimoni.
Respectar el patrimoni, interessar-s'hi i actuar de manera crítica per tal d'assegurar-ne la conservació i sostenibilitat.
CA 5.3 Explorar les petjades de la romanització i el llegat romà a l'entorn dels alumnes aplicant els coneixements adquirits i reflexionant sobre les implicacions dels seus diferents usos, donant exemples de la pervivència de l'Antiguitat clàssica en la seva vida quotidiana i presentant els seus resultats a través de diferents suports.
Explorar les petjades de la romanització i el llegat romà als entorns dels alumnes, especialment a les Illes Balears
Explicar la pervivència de l'Antiguitat clàssica en la seva vida quotidiana en diferents suports i llenguatges artístics i audiovisuals.
Respectar el patrimoni, interessar-s'hi i actuar de manera crítica per tal d'assegurar-ne la conservació i sostenibilitat.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. EL TEXT: COMPRENSIÓ I TRADUCCIÓ
Unitats lingüístiques de la llengua llatina
Concepte de llengua flexiva: flexió nominal i pronominal (sistema casual i declinacions) i flexió verbal (el sistema de conjugacions).
Sintaxi oracional: funcions i sintaxi dels casos.
Estructures oracionals. La concordança i l'ordre de paraules en oracions simples i oracions compostes.
Formes nominals del verb.
La traducció: tècniques, processos i eines.
L'anàlisi morfosintàctica com a eina de traducció.
Estratègies de traducció: formulació d'expectatives a partir de l'entorn textual (títol, obra...) i del propi text (camps temàtics, famílies de paraules, etc.), com també a partir del context; coneixement del tema; descripció de l'estructura i gènere; peculiaritats lingüístiques dels texts traduïts (discurs directe/indirecte, ús de temps verbals, gèneres verbals, pregunta retòrica, etc.); errors freqüents de traducció i tècniques per evitar-los (comprovar si la traducció està completa, control d'acord amb criteris donats, delimitació de construccions sintàctiques...).

Eines de traducció: glossaris, diccionaris, atles o correctors ortogràfics en suport analògic o digital, etc.
Lectura comparada de diferents traduccions i comentari de texts bilingües a partir de terminologia metalingüística.
Recursos estilístics freqüents i la seva relació amb el contingut del text.
Estratègies de retroversió de texts breus.
La traducció com a instrument que afavoreix el raonament lògic, la constància, la memòria, la resolució de problemes i la capacitat d'anàlisi i síntesi.
Acceptació de l'error com a part del procés d'aprenentatge i actitud positiva de superació.
Estratègies i eines, analògiques i digitals, individuals i cooperatives, per a l'autoavaluació, la coavaluació i l'autocorrecció.

B. PLURILINGÜISME
Influència del llatí en l'evolució de les llengües d'ensenyament i de la resta de llengües que conformen el repertori lingüístic individual dels alumnes.
Regles fonètiques en l'evolució del llatí a les llengües d'ensenyament.
Lèxic: lexemes, sufixos i prefixos d'origen llatí presents en el lèxic d'ús comú i en l'específic de les ciències i la tècnica; significat i definició de paraules d'ús comú en les llengües d'ensenyament a partir dels seus ètims d'origen llatí; expressions llatines integrades en les llengües modernes i el seu ús en diferents tipus de texts (literaris, periodístics, publicitaris...).
Interès per conèixer el significat etimològic de les paraules i la importància de l'ús adequat del vocabulari com a instrument bàsic en la comunicació.
El llatí com a instrument que permet un millor coneixement de les llengües d'estudi i un més fàcil acostament a altres llengües modernes, romàniques i no romàniques.
Respecte per totes les llengües i acceptació de les diferències culturals de les persones que les parlen.
Eines analògiques i digitals per a l'aprenentatge, la comunicació i el desenvolupament de projectes amb altres parlants o estudiants de llatí.

C. EDUCACIÓ LITERÀRIA
Els gèneres literaris i els seus principals autors com a eines de transmissió del món clàssic al llarg de la història.
Tècniques per al comentari i anàlisi lingüística i literària dels texts literaris llatins: tema, resum, característiques del gènere, tòpics literaris, <i>realia</i> ...
Influència de la literatura llatina en la producció cultural europea: la <i>imitatio</i> , <i>aemulatio</i> , <i>interpretatio</i> i <i>allusio</i> . Analogies i diferències.
Reconeixement de la qualitat literària d'un text.
Interès cap a la literatura com a font de plaer i de coneixement del món.
Respecte per la propietat intel·lectual i drets d'autor sobre les fonts consultades i continguts utilitzats: eines per al tractament de dades bibliogràfiques i recursos per evitar el plagi

D. L'ANTIGA ROMA
Geografia del procés d'expansió de Roma des del seu naixement fins a la desaparició de l'Imperi romà: Hispània i les Illes Balears.
Topografia de l'antiga Roma, nom i funció dels llocs centrals de la ciutat: Fòrum Romà, basíliques, Colosseu, Circ Màxim, Cloaca Màxima, Cúria...
Història de l'antiga Roma: etapes de la història de Roma (monarquia, república, imperi).
Fites de la història del món romà entre els segles VIII a. de C. fins a la caiguda de l'imperi romà.
Llegendes i episodis fonamentals de la història de Roma.
Principals personatges històrics i llegendaris de la història de Roma i la seva importància a Europa.
Història i organització política i social de Roma com a part essencial de la història i cultura de la societat actual: principals institucions polítiques d'època monàrquica i republicana. El <i>cursus honorum</i> .
Institucions, creences i formes de vida de la civilització romana des de la perspectiva sociocultural actual: el paper de la dona, l'educació, l'esclavitud, urbanisme (principals edificis públics i privats).

Influències de la cultura grega en la civilització romana: <i>Graecia capta ferum victorem cepit</i> . La religió romana, influències de la mitologia grega.
L'aportació de Roma a la cultura i al pensament de la societat occidental.
Relació de Roma amb cultures estrangeres: Etrúria, Grècia, Egipte, cristianisme...
La mar Mediterrània com a cruïlla de cultures ahir i avui.

E. LLEGAT I PATRIMONI
Principals llocs arqueològics, museus o festivals relacionats amb l'Antiguitat clàssica, especialment els de les Illes Balears.
Conceptes de llegat, herència i patrimoni.
La transmissió textual llatina com a patrimoni cultural i font de coneixement a través de diferents cultures i èpoques. Suports d'escriptura: tipus i preservació.
La mitologia clàssica en manifestacions literàries i artístiques.
La romanització d'Hispania i les petjades de la seva pervivència. La romanització de les Illes Balears.
Obres públiques i urbanisme: construcció, conservació, preservació i restauració.
El dret romà i la seva importància en el sistema jurídic actual.
Les institucions polítiques romanes i la seva influència i pervivència en el sistema polític actual.
La importància del discurs públic per a la vida política i social.
Tècniques bàsiques de debat i d'exposició oral. Oratòria i Retòrica romanes.
Principals obres artístiques de l'Antiguitat romana

Llengua Castellana i Literatura

La matèria de Llengua Castellana i Literatura manté al batxillerat una continuïtat amb l'etapa anterior, al mateix temps que té unes finalitats específiques d'acord amb els objectius d'aquesta etapa. Així, l'educació lingüística i literària ha de contribuir a la maduresa personal i intel·lectual dels joves; oferir els coneixements, les habilitats i les actituds que els permetin participar en la vida social i exercir la ciutadania democràtica de manera ètica i responsable, com també capacitar-los per accedir a la formació superior i al futur professional de manera competent.

L'objectiu de la matèria de Llengua Castellana i Literatura s'orienta tant a l'eficàcia comunicativa en la producció, recepció i interacció oral, escrita i multimodal, com a afavorir un ús ètic del llenguatge que posi les paraules al servei de la convivència democràtica, la resolució dialogada dels conflictes i la construcció de vincles personals i socials basats en el respecte i la igualtat de drets de totes les persones. D'aquesta manera, la matèria contribueix a la progressió en el desenvolupament de totes les competències recollides en el perfil de sortida dels alumnes al final de l'educació bàsica.

Les competències específiques de Llengua Castellana i Literatura al batxillerat marquen una progressió respecte de les de l'educació secundària obligatòria, de les quals es parteix en aquesta nova etapa. L'aprofundiment respecte de l'etapa anterior consisteix en una major consciència teòrica i metodològica per analitzar la realitat, com també en la mobilització d'un conjunt més gran de coneixements, articulats a través d'instruments d'anàlisi que ajudin a construir i a estructurar el coneixement explícit sobre els fenòmens lingüístics i literaris tractats. Es proposa també afavorir una aproximació àmplia a la cultura, que aprofundeixi en aquesta etapa en la relació contínua entre el passat i el present.

La primera de les competències específiques de la matèria aprofundeix en el reconeixement i valoració de la diversitat dialectal de la llengua castellana i de la valoració de la diversitat lingüística del món amb el propòsit d'afavorir actituds d'estima a aquestes diversitats, combatre prejudicis i estereotips lingüístics i estimular la reflexió interlingüística. Un segon grup de competències es refereix a la producció, comprensió i interacció oral i escrita, i incorpora les formes de comunicació per mitjans digitals. Així, les competències segona i tercera es refereixen a la comunicació oral; la quarta, a la comprensió lectora, i la cinquena, a l'expressió escrita. La competència sisena posa el focus en l'alfabetització informacional. La setena i la vuitena es reserven per a la lectura literària, tant autònoma com guiada a l'aula. La competència novena tracta de la reflexió sobre la llengua i els seus usos, mentre que la desena, relativa a l'ètica de la comunicació, és transversal a totes les altres.

El desenvolupament de les competències dels alumnes reclama al batxillerat una major atenció a texts acadèmics i dels mitjans de comunicació. Els texts acadèmics són els que construeixen la formació científica i humanística dels alumnes en l'etapa postobligatòria; els texts dels mitjans de comunicació, els que els posen en contacte amb la realitat social, política i cultural del món contemporani. Per això, el treball transdisciplinari és imprescindible perquè es puguin apropiat dels gèneres discursius propis de cada àrea de coneixement. Pel que fa a la competència literària, al batxillerat es pretén la confluència progressiva entre les modalitats de lectura guiada i lectura autònoma, tant pel que fa als respectius corpus com a les seves formes de fruïció. El desenvolupament de l'educació lingüística i literària exigeix en aquesta etapa una capacitat d'abstracció i sistematització més gran, com també el maneig d'un metallenguatge específic que permeti una aproximació més reflexiva als usos orals i escrits.

Per a cada competència específica es formulen criteris d'avaluació que estableixen el nivell d'assoliment esperat a cada curs. Tenen un clar enfocament competencial i atenen tant als processos com als productes, la qual cosa necessita l'ús d'eines i instruments d'avaluació variats, amb capacitat diagnòstica i de millora. Atès l'enfocament inequívocament competencial de l'educació lingüística, la gradació entre tots dos cursos no s'estableix tant mitjançant una distribució diferenciada de sabers, sinó en funció de la major o menor complexitat dels texts, de les habilitats d'interpretació o de producció requerides, del metallenguatge necessari per a la reflexió sobre els usos, o el grau d'autonomia conferit als estudiants. D'aquí ve que tant els sabers bàsics com els criteris d'avaluació siguin paral·lels en tots dos cursos i tenguin continuïtat evident amb els d'etapes precedents.

Els sabers bàsics s'organitzen en quatre blocs. El primer, «Les llengües i els seus parlants», aprofundeix en el reconeixement de la diversitat lingüística tot subratllant els fenòmens que es produeixen en el marc del contacte entre llengües. Aprofundeix també en la unitat de la llengua, malgrat les diferències entre varietats dialectals, sociolectes i registres, a fi de combatre de manera argumentada prejudicis i estereotips lingüístics. El segon bloc, «Comunicació», integra tots els sabers implicats en la comunicació oral i escrita, l'alfabetització informacional i mediàtica i els vertebrats entorn de la realització de tasques de producció, recepció i anàlisi crítica de texts. Posa especial atenció a la producció de texts acadèmics i en la recepció crítica de texts procedents dels mitjans de comunicació, com també als processos de recerca que han d'acompanyar totes dues accions. El tercer bloc, «Educació literària», recull els sabers i experiències necessaris per consolidar l'hàbit lector i conformar la identitat lectora pròpia, desenvolupar habilitats d'interpretació de texts literaris, expressar valoracions argumentades sobre els texts i conèixer l'evolució, configuració i interrelació entre texts a través de la lectura en profunditat d'algunes obres rellevants de la literatura espanyola. Convida al disseny, per a cada curs, d'itineraris lectors que seran objecte de lectura guiada a l'aula, que inscriguin els texts en el seu context de producció i en la tradició cultural, al mateix temps que estableixin ponts amb els contextos contemporanis de recepció. El quart bloc, «Reflexió sobre la llengua», proposa abordar l'aprenentatge sistemàtic de la gramàtica a través de processos d'indagació i establir una relació entre coneixement gramatical explícit i ús de la llengua, a partir de la reflexió i de la comunicació de conclusions amb el metallenguatge adequat.

Les situacions d'aprenentatge de la matèria de Llengua Castellana i Literatura han d'entrenar els alumnes en l'ús de les eines que els permetin respondre als reptes de la societat del segle XXI, que requereix persones cultes, crítiques i ben informades; capaces de fer un ús eficaç i ètic de les paraules; respectuoses envers les diferències; amb capacitat per adquirir informació i transformar-la en coneixement, per aprendre per si mateixes, col·laborar i treballar en equip; creatives i emprenedores, i compromeses amb el desenvolupament sostenible, la defensa dels drets humans i la convivència igualitària, inclusiva, pacífica i democràtica.

La diversitat lingüística de la major part dels contextos escolars i la innegable necessitat d'una educació plurilingüe per a tots els alumnes convida al tractament integrat de les llengües com a millor via per estimular no tan sols la reflexió interlingüística, sinó també l'aproximació als usos socials reals, en els quals sovint s'han de fer servir simultàniament dues o més llengües.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Reconèixer, valorar i explicar la diversitat lingüística del món, les famílies de llengües i la seva evolució (naixement, vida i mort) i les polítiques que tenen a veure amb aquestes situacions; tot partint del fet de conèixer la situació lingüística a Europa i dels territoris que conformen el domini lingüístic de la llengua catalana.

La diversitat lingüística constitueix una característica fonamental de la nostra societat. A aquesta realitat, s'hi suma el fet que a les nostres aules hi conviuen joves que parlen llengües diferents de la llengua vehicular d'aprenentatge. Les classes de llengües han d'acollir aquesta diversitat lingüística tant per valorar els significats culturals que se'n deriven i evitar els prejudicis lingüístics, com per aprofundir en el coneixement del funcionament de les llengües i les seves varietats. El desenvolupament d'aquesta competència a l'aula va, per tant, molt més enllà de situar en un mapa les llengües del nostre país i els seus dialectes, o d'estudiar les raons històriques del seu plurilingüisme com a finalitat última de l'aprenentatge. Contràriament, aquest acostament ha de nodrir-se de l'anàlisi i el diàleg sobre texts orals, escrits i multimodals de caràcter social i cultural, que reflecteixin aquesta pluralitat lingüística i dialectal. Els alumnes, a més, han d'aprendre a distingir els trets que obeeixen a la diversitat geogràfica de les llengües, d'altres de relacionats amb el sociolecte o amb els diversos registres amb els quals un parlant s'adequa a diferents situacions comunicatives.

Finalment, s'ha de propiciar que tot aquest aprenentatge es refermi en una comprensió crítica dels

fenòmens que es produeixen en el marc del contacte entre llengües i de les conseqüències que puguin tenir sobre aquest tema els diferents models de convivència lingüística. Tot això amb la finalitat última de promoure l'exercici d'una ciutadania sensibilitzada, informada i compromesa amb els drets lingüístics individuals i col·lectius.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CCL5, CP2, CP3, CC1, CC2, CCEC1.

CE 2 Comprendre i interpretar texts orals i multimodals, amb especial atenció als texts acadèmics i dels mitjans de comunicació, recollint el sentit general i la informació més rellevant, identificant el punt de vista i la intenció de l'emissor i valorant-ne la fiabilitat, la forma i el contingut, per construir coneixement, per formar-se opinió i per eixamplar les possibilitats de gaudi i oci.

Desenvolupar les estratègies de comprensió oral implica entendre la comunicació com un procés constant d'interpretació d'intencions en el qual entren en joc el coneixement compartit entre interlocutors i tots els elements contextuais i cotextuals que permeten anar més enllà del significat del text i interpretar-ne el sentit. La comprensió i interpretació de missatges orals requereix destreses específiques que han de ser objecte d'ensenyament i aprenentatge, des de les més bàsiques (anticipar el contingut, retenir informació rellevant en funció del propi objectiu, distingir entre fets i opinions o captar el sentit global i la relació entre les parts del discurs), a les més avançades (identificar la intenció de l'emissor; analitzar procediments retòrics; detectar fal·làcies argumentatives o valorar la fiabilitat, la forma i el contingut del text, entre d'altres).

L'atenció al desenvolupament d'estratègies de comprensió oral es desplaça en aquesta etapa a texts de caràcter acadèmic i dels mitjans de comunicació amb un grau d'especialització més gran. Això implica el contacte amb nous gèneres discursius, desplegar estratègies que permetin salvar la distància entre els coneixements previs i els requerits per a la comprensió del text, com també familiaritzar-se amb un lèxic caracteritzat per més abundància de tecnicismes, préstecs i estrangerismes. La incorporació de discursos orals que abordin temes de rellevància social, científica i cultural és essencial per preparar els alumnes tant per a la participació activa en la vida social com per al seu desenvolupament acadèmic i professional posterior.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL2, CP2, STEM1, CD2, CD3, CPSAA4, CC3.

CE 3 Produir texts orals i multimodals, amb atenció preferent a texts de caràcter acadèmic, amb rigor, fluïdesa, coherència, cohesió, correcció i el registre adequat, ateses les convencions pròpies dels diferents gèneres discursius, i participar en interaccions orals amb actitud cooperativa i respectuosa, tant per construir coneixement i establir vincles personals, com per intervenir de manera activa i informada en diferents contextos socials.

En aquesta etapa, es posarà especial atenció a situacions de caràcter públic, amb més distància social entre els interlocutors, que exigeixen usos lingüístics més elaborats, registres formals i un reconeixement de la importància de la comunicació no verbal. Les destreses vinculades a la producció oral de caràcter formal són essencials per al desenvolupament acadèmic i professional ulterior. Requereixen conèixer les claus dels gèneres discursius específics i dissenyar situacions d'aprenentatge que incorporin de manera periòdica produccions orals a càrrec dels alumnes, sobre temes de rellevància ciutadana, científica o cultural, o vinculats als continguts curriculars. Aquestes seqüències didàctiques atendran de manera recursiva i col·laborativa a les successives fases del procés (planificació, producció, assaig i revisió) fins a arribar al producte final.

D'altra banda, un grau més gran de consciència lingüística en les interaccions orals és un requisit indispensable per participar de manera activa, compromesa i ètica en societats democràtiques.

Adequar els usos orals al propòsit comunicatiu i calibrar-ne els efectes en l'interlocutor és essencial per a una comunicació eficaç, basada en el respecte i la cura recíproca. Les classes de llengua han de procurar l'accés a contextos participatius propis dels àmbits social o educatiu, en què els alumnes puguin prendre la paraula i desenvolupar estratègies d'escolta activa, cooperació conversacional i cortesia lingüística. Les tecnologies de la informació i la comunicació proporcionen nous formats per a la comunicació oral multimodal, síncrona o asíncrona, i permeten enregistrar les produccions orals dels alumnes per a la seva

difusió en contextos reals i la seva posterior anàlisi i revisió.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CCL3, CCL5, CP2, STEM1, CD2, CD3, CC2.

CE 4 Comprendre, interpretar i valorar texts escrits, amb sentit crític i diferents propòsits de lectura, amb especial atenció a texts acadèmics i dels mitjans de comunicació, reconeixent el sentit global i les idees principals i secundàries, integrant la informació explícita i realitzant les inferències necessàries, identificant la intenció de l'emissor, reflexionant sobre el contingut i la forma i avaluant-ne la qualitat i fiabilitat, per donar resposta a necessitats i interessos comunicatius diversos i per construir coneixement.

L'atenció al desenvolupament d'estratègies de comprensió lectora es desplaça en aquesta etapa a texts de caràcter acadèmic amb un alt grau d'especialització, com també a texts dels mitjans de comunicació que aborden temes de rellevància social, científica i cultural. La lectura i interpretació de texts acadèmics implica el contacte amb nous gèneres discursius, el desplegament d'estratègies que permetin salvar la distància entre els coneixements previs i els aportats pel text, familiaritzar-se amb un lèxic sovint tècnic i amb abundant presència de préstecs i estrangerismes.

D'altra banda, la lectura, interpretació i valoració de texts periodístics pressuposa el coneixement de les claus contextuais que permeten conferir-los sentit i detectar-ne els biaixos ideològics. Si no és així, el lector queda limitat a la interpretació literal del que s'ha dit, incapaç de captar ironies, al·lusions o dobles sentits, o de calibrar la intenció comunicativa de l'autor. D'aquí es desprèn que el desenvolupament de la competència lectora al batxillerat impliqui incidir en la motivació, el compromís i les pràctiques de lectura, juntament amb el coneixement i ús de les estratègies que han de desplegar-se abans, durant i després de l'acte lector, atenent de manera especial al desenvolupament de l'agilitat en el maneig de fonts diverses que permeti compensar la falta dels coneixements previs requerits per un determinat text, com també garantir-ne la fiabilitat o aclarir la finalitat amb la qual ha estat escrit.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL2, CCL3, CCL5, CP2, STEM4, CD1, CPSAA4, CC3.

CE 5 Produir texts escrits i multimodals coherents, cohesionats, adequats i correctes, amb atenció especial als gèneres discursius de l'àmbit acadèmic, per construir coneixement i respondre de manera informada, eficaç i creativa a demandes comunicatives concretes.

Saber escriure significa avui saber fer-ho en diferents suports i formats, molts dels quals de caràcter hipertextual i multimodal, i requereix el coneixement i apropiació dels *motlles* en què han cristal·litzat les pràctiques comunicatives escrites pròpies dels diferents àmbits d'ús: els gèneres discursius. A batxillerat cobren especial rellevància els gèneres acadèmics (dissertacions, assaigs, informes o comentaris crítics, entre d'altres) que reclamen la integració de diferents mirades, camps del saber o disciplines. L'estudiant, per tant, ha de manejar amb fluïdesa l'alternança d'informació i opinió, tot consignant les fonts consultades, i procurar mantenir una adequada claredat expositiva amb una certa vocació d'estil. Ha de prendre consciència, en definitiva, de la responsabilitat de formar part en la construcció col·lectiva de sentits, des dels punts de vista cultural i ètic.

La composició d'un text escrit ha tenir cura tant de la coherència, cohesió, correcció i adequació del registre, com de la propietat lèxica i la correcció gramatical i ortogràfica, com també de la valoració de les alternatives disponibles per a l'ús d'un llenguatge inclusiu. Requereix també adoptar decisions sobre el to del discurs i la inscripció de les persones (emissor i destinataris). A més, resulta essencial posar la màxima atenció en el llenguatge i l'estil, per la qual cosa la vinculació entre la reflexió explícita sobre el funcionament de la llengua i la seva projecció en els usos textuais resulta inseparable. D'aquí es desprèn que el procés d'ensenyament-aprenentatge de l'escriptura reclami una acurada i sostinguda intervenció a l'aula.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CCL3, CCL5, STEM1, CD2, CD3, CPSAA5, CC2.

CE 6 Seleccionar i contrastar informació procedent de diferents fonts, avaluant-ne la fiabilitat i pertinència en funció dels objectius de lectura i evitant els riscos de manipulació i desinformació, i integrar-la i transformar-la en coneixement per comunicar-la, amb un punt de vista crític i personal al mateix

temps que respectuós amb la propietat intel·lectual, especialment en el marc de la realització de treballs de recerca sobre temes del currículum o vinculats a les obres literàries llegides.

La producció, multiplicació i distribució de la informació és el principi constitutiu de les societats actuals, però l'accés a la informació no garanteix per si mateix el coneixement. Per això és imprescindible que els alumnes adquireixin habilitats i destreses per transformar la informació en coneixement, reconeixent quan es necessita, on cercar-la, com gestionar-la, avaluar-la i comunicar-la, adoptant un punt de vista crític i personal, i evidenciant una actitud ètica i responsable amb la propietat intel·lectual i amb la identitat digital. Es tracta d'una aposta per l'Alfabetització Mediàtica i Informacional (AMI) que implica la utilització responsable de les tecnologies, amb especial atenció a la detecció d'informacions esbiaixades o falses, l'avaluació constant de les fonts, els temps d'ús i l'autoregulació.

S'ha de procurar que els alumnes, individualment o de manera col·laborativa, consultin fonts d'informació variades en contextos socials o acadèmics per realitzar treballs o projectes de recerca, especialment sobre temes del currículum o de les obres literàries llegides. Aquests processos de recerca han de tendir a l'abordament autònom de la planificació, gestió i emmagatzematge de la informació per recuperar-la de forma òptima, i del respecte a les convencions de presentació establertes (índex, organització en epígrafs, procediments de cita, notes a peu de pàgina, bibliografia i bibliografia web), al mateix temps que al desenvolupament de la creativitat i l'adequació al context en la difusió del seu nou aprenentatge. La biblioteca virtual o escolar i l'aula, com a espai creatiu d'aprenentatge, seran l'entorn ideal per adquirir aquesta competència.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL3, CD1, CD2, CD3, CD4, CPSAA4, CC2.

CE 7 Seleccionar i llegir de manera autònoma obres rellevants de la literatura contemporània com a font de plaer i coneixement, configurant un itinerari lector que s'enriqueixi progressivament quant a diversitat, complexitat i qualitat de les obres, i compartir experiències lectores per construir la identitat lectora pròpia i gaudir de la dimensió social de la lectura.

Desenvolupar aquesta competència implica avançar en la consolidació de l'autonomia i la construcció de la identitat lectora pròpia, dedicant un temps periòdic i constant a la lectura individual, i propiciant moments de reflexió que permetin establir relacions entre els texts llegits.

Això suposa ampliar les formes de gaudi, la diversitat i la complexitat dels texts escollits —incloent el contacte amb formes literàries actuals impreses i digitals i amb pràctiques culturals emergents— i la capacitat d'expressar l'experiència lectora. Es tracta de fer un pas cap a un corpus de lectures autònomes menys vinculades a l'entreteniment i a la lectura argumental, i més orientat cap a l'apreciació estètica de la literatura. En conseqüència, l'explicitació de judicis de valor sobre les obres es basarà en molts més elements, incloent la identificació de la intertextualitat entre els texts, i incorporarà la indagació, lectura i producció d'assaig relacionat amb les obres llegides.

Aquesta competència contribueix a l'apropiació per part dels alumnes d'un saber literari i cultural que permet establir relacions entre les lectures guiades i les autònomes, indagar sobre les obres llegides, mobilitzar l'experiència lectora i cultural pròpia en la comprensió i interpretació dels texts, situar amb precisió els texts en el seu context de producció com també en les formes culturals en les quals s'inscriuen, i entendre les funcions i els efectes de les diferents convencions a partir de les quals es construeixen les obres.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CCL4, CD3, CPSAA1.1, CCEC2, CCEC3.1, CCEC3.2.

CE 8 Llegir, interpretar i valorar obres rellevants de la literatura espanyola i hispanoamericana, utilitzant un metallenguatge específic i mobilitzant l'experiència biogràfica i els coneixements literaris i culturals per establir vincles entre texts diversos a fi de conformar un mapa cultural, eixamplar les possibilitats d'aprofitament de la literatura i crear texts d'intenció literària.

Aquesta competència té la funció de desenvolupar habilitats d'interpretació que permetin l'accés a obres rellevants del patrimoni literari, facilitin la verbalització d'un judici de valor argumentat sobre les lectures i

ajudin a construir un mapa cultural que conjugui horitzons universals i relacioni les obres literàries amb altres manifestacions artístiques. Per aconseguir un gaudi conscient i elaborat de la lectura, serà necessari establir itineraris formatius de progrés amb lectures guiades. Aquests itineraris han de permetre copsar el funcionament del fenomen literari, aprofundir en la noció d'historicitat i de jerarquia entre texts, i sustentar l'aprenentatge en processos d'indagació i de construcció compartida de la interpretació de les obres.

No es tracta de pretendre abastar una història de la literatura de pretensions enciclopèdiques, sinó de seleccionar un nombre reduït d'obres que seran objecte de lectura guiada i compartida a l'aula. A fi d'afavorir la indagació entorn de l'evolució del fenomen literari i a la connexió entre obres, els títols triats seran acompanyats d'un conjunt de texts que ajudin a entendre'n tant la contextualització històrica i cultural, com el lloc en la tradició literària, la història de les seves interpretacions i el diàleg amb altres formes artístiques clàssiques i actuals. S'han de triar per a la lectura guiada i compartida a l'aula algunes obres rellevants del patrimoni literari, on s'ha d'incloure l'obra de dones escriptores. Aquestes obres han de mostrar elements rellevants de la construcció i funcionament de la literatura, de les relacions que s'estableixen amb altres texts, amb els valors ideològics i estètics del seu context de producció i amb la seva capacitat de donar sentit i explicar el nostre present.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CCL4, CC1, CCEC1, CCEC2, CCEC3.1, CCEC3.2, CCEC4.2.

CE 9 Consolidar i aprofundir en el coneixement explícit i sistemàtic sobre l'estructura de la llengua i els seus usos, i reflexionar de manera autònoma sobre les eleccions lingüístiques i discursives, amb la terminologia adequada, per desenvolupar la consciència lingüística, augmentar el repertori comunicatiu i millorar les destreses tant de producció oral i escrita com de recepció crítica.

Per tal que l'estudi sistemàtic de la llengua sigui útil, ha de promoure la competència metalingüística dels alumnes i s'ha de vincular amb els usos reals i contextualitzats propis dels parlants. La reflexió metalingüística ha de partir del coneixement intuïtiu dels alumnes com a usuaris de la llengua i establir ponts amb el coneixement sistemàtic d'aquesta, utilitzant per això una terminologia específica i integrant els nivells morfosintàctic, semàntic i pragmàtic en l'estudi de les formes lingüístiques.

Es tracta, per tant, d'abordar l'aprenentatge estructurat de la gramàtica a través de processos d'indagació, tot establint una relació entre coneixement gramatical explícit i ús de la llengua a partir de la reflexió i de l'elaboració de petits projectes de recerca. Per això cal partir de l'observació del significat i la funció que les formes lingüístiques adquireixen en el discurs, per tal d'arribar a la generalització i a la sistematització a partir de la manipulació d'enunciats, el contrast entre oracions, la formulació d'hipòtesis i de regles, l'ús de contraexemples o la connexió amb altres fenòmens lingüístics, i comunicar els resultats amb el metallenguatge adequat. En definitiva, es tracta d'estimular la reflexió metalingüística i interlingüística perquè els alumnes puguin pensar i parlar sobre la llengua de manera que aquest coneixement reverteixi en una millora de les produccions pròpies i en una millor comprensió i interpretació crítica de les produccions alienes i, alhora, permeti construir de manera progressiva un coneixement explícit sobre com funciona el sistema lingüístic.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CCL2, CP2, STEM1, STEM2, CPSAA5.

CE 10 Posar les pràctiques comunicatives al servei de la convivència democràtica, la resolució dialogada dels conflictes i la igualtat de drets de totes les persones, utilitzant un llenguatge no discriminatori i bandejant els abusos de poder a través de la paraula per afavorir un ús no tan sols eficaç sinó també ètic i democràtic del llenguatge.

Desenvolupar aquesta competència implica no tan sols que les persones siguin eficaços a l'hora de comunicar-se, sinó que posin les paraules al servei d'uns objectius que no es desentenguin de la indefugible dimensió ètica de la comunicació.

En l'àmbit de la comunicació personal, l'educació lingüística ha d'ajudar a establir relacions interpersonals basades en l'empatia i el respecte, tot oferint eines per a l'escolta activa, la comunicació assertiva, la deliberació argumentada i la resolució dialogada dels conflictes. Erradicar els usos discriminatoris i manipuladors del llenguatge, com també els abusos de poder a través de la paraula, és un imperatiu ètic. En

els àmbits educatiu, social i professional, l'educació lingüística ha de capacitar per prendre la paraula en l'exercici una ciutadania activa i compromesa en la construcció de societats més equitatives, més democràtiques i més responsables en relació als grans desafiaments que com a humanitat tenim plantejats: la sostenibilitat del planeta, les diferents violències (inclosa la violència de gènere), les creixents desigualtats, etc.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: : CCL1, CCL5, CP3, CD3, CPSAA3.1, CC1, CC2, CC3.

Llengua Castellana i Literatura I

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Explicar i apreciar la diversitat lingüística del món a partir del coneixement de la realitat plurilingüe i pluricultural d'Espanya i la riquesa dialectal de l'espanyol, com també de la reflexió sobre els fenòmens del contacte entre llengües, per afavorir la reflexió interlingüística, per refutar els estereotips i prejudicis lingüístics i per valorar aquesta diversitat com a font de patrimoni cultural.
CA 1.1 Reconèixer i valorar les llengües d'Espanya i les varietats dialectals de l'espanyol, amb especial atenció a les del propi territori, a partir de l'explicació del seu desenvolupament històric i sociolingüístic i de la situació actual, contrastant de manera explícita i amb el metallenguatge apropiat aspectes lingüístics i discursius de les diferents llengües, com també trets dels dialectes de l'espanyol, en manifestacions orals, escrites i multimodals.
Reconèixer i valorar les llengües d'Espanya i els dialectes de l'espanyol.
Reconèixer els trets distintius de les varietats dialectals de l'espanyol en texts orals, escrits i multimodals.
Explicar el desenvolupament històric, sociolingüístic i la situació actual de l'espanyol.
CA 1.2 Qüestionar i refutar prejudicis i estereotips lingüístics adoptant una actitud de respecte i valoració de la riquesa cultural, lingüística i dialectal, a partir de l'exploració i reflexió entorn dels fenòmens del contacte entre llengües, amb especial atenció al paper de les xarxes socials i els mitjans de comunicació, i de la investigació sobre els drets lingüístics i diversos models de convivència entre llengües.
Identificar, qüestionar i refutar prejudicis i estereotips lingüístics.
Respectar i valorar la riquesa cultural lingüística i dialectal, a partir de l'observació i la reflexió de la diversitat lingüística de l'entorn.
Explorar els fenòmens de contacte de llengües, amb especial atenció a les xarxes socials i als mitjans de comunicació.
Investigar sobre els drets lingüístics i diversos models de convivència entre llengües.
CE 2 Comprendre i interpretar texts orals i multimodals, amb especial atenció als texts acadèmics i dels mitjans de comunicació, recollint el sentit general i la informació més rellevant, identificant el punt de vista i la intenció de l'emissor i valorant la seva fiabilitat, la seva forma i el seu contingut, per construir coneixement, per formar-se opinió i per eixamplar les possibilitats de gaudi i oci.
CA 2.1 Identificar el sentit global, l'estructura, la informació rellevant en funció de les necessitats comunicatives i la intenció de l'emissor en texts orals i multimodals complexos, propis de diferents àmbits, analitzant la interacció entre els diferents codis.

Identificar el sentit global, l'estructura i la informació més rellevant en funció de les necessitats comunicatives i la intenció de l'emissor en texts orals i multimodals complexos.
Analitzar la interacció entre els diferents codis en un missatge.
CA 2.2 Valorar la forma i el contingut de texts orals i multimodals complexos, avaluant la seva qualitat, fiabilitat i idoneïtat del canal emprat, com també l'eficàcia dels procediments comunicatius emprats.
Valorar la forma i el contingut de texts orals i multimodals complexos.
Avaluar la qualitat, la fiabilitat i la idoneïtat del canal utilitzat.
Avaluar l'eficàcia dels procediments comunicatius emprat en una producció oral.

CE 3 Produir texts orals i multimodals, amb atenció preferent a texts de caràcter acadèmic, amb rigor, fluïdesa, coherència, cohesió, correcció i el registre adequat, ateses les convencions pròpies dels diferents gèneres discursius, i participar en interaccions orals amb actitud cooperativa i respectuosa, tant per construir coneixement i establir vincles personals, com per intervenir de manera activa i informada en diferents contextos socials.
CA 3.1 Realitzar exposicions i argumentacions orals formals amb diferent grau de planificació sobre temes d'interès científic i cultural i de rellevància acadèmica i social, ajustant-se a les convencions pròpies de cada gènere discursiu i amb fluïdesa, rigor, coherència, cohesió, correcció i el registre adequat, en diferents suports i emprant de manera eficaç recursos verbals i no verbals.
Fer exposicions i argumentacions orals formals amb diferent grau de planificació sobre temes de caire científic, cultural, social i acadèmic.
Fer exposicions orals que s'ajustin a les convencions de cada gènere discursiu, amb coherència, cohesió i correcció, i adequant-se a la situació comunicativa concreta.
Utilitzar de manera eficaç els recursos verbals i no verbals propis de situacions orals.
CA 3.2 Participar de forma activa i adequada en interaccions orals (formals i informals) i en el treball en equip amb actituds d'escolta activa i estratègies de cooperació conversacional i cortesia lingüística.
Participar de manera activa i adequada en interaccions orals, formals i informals, i en el treball en equip amb actituds d'escolta activa i fent ús de les estratègies de cooperació conversacional i cortesia lingüística.

CE 4 Comprendre, interpretar i valorar texts escrits, amb sentit crític i diferents propòsits de lectura, amb especial atenció a texts acadèmics i dels mitjans de comunicació, reconeixent el sentit global i les idees principals i secundàries, integrant la informació explícita i realitzant les inferències necessàries, identificant la intenció de l'emissor, reflexionant sobre el contingut i la forma i avaluant la seva qualitat i fiabilitat, per donar resposta a necessitats i interessos comunicatius diversos i per construir coneixement.
CA 4.1 Identificar el sentit global, l'estructura, la informació rellevant i la intenció de l'emissor de texts escrits i multimodals especialitzats, amb especial atenció a texts acadèmics i dels mitjans de comunicació, realitzant les inferències necessàries i amb diferents propòsits de lectura.
Identificar el sentit global, l'estructura, la informació rellevant i la intenció de l'emissor de texts escrits i multimodals especialitzats amb especial atenció a texts acadèmics i dels mitjans de comunicació.
Realitzar les inferències necessàries i amb diferents propòsits de lectura.
CA 4.2 Valorar la forma i el contingut de texts complexos avaluant la seva qualitat, la fiabilitat i idoneïtat del canal utilitzat, com també l'eficàcia dels procediments comunicatius emprats.

Valorar la forma i el contingut de texts complexos.
Avaluar la qualitat, la fiabilitat i idoneïtat del canal utilitzat, com també l'eficàcia dels procediments comunicatius emprats.

CE 5 Produir texts escrits i multimodals coherents, cohesionats, adequats i correctes, amb especial atenció als gèneres discursius de l'àmbit acadèmic, per construir coneixement i donar resposta de manera informada, eficaç i creativa a demandes comunicatives concretes.
CA 5.1 Elaborar texts acadèmics coherents, cohesionats i amb el registre adequat sobre temes curriculars o d'interès social i cultural, precedits d'un procés de planificació que atengui la situació comunicativa, destinatari, propòsit i canal i de redacció i revisió d'esborranys de manera individual o entre iguals, o mitjançant altres instruments de consulta
Elaborar texts acadèmics coherents, cohesionats i amb el registre adequat sobre temes curriculars o d'interès social i cultural.
Planificar el text segons la situació comunicativa, el destinatari, el propòsit i el canal i de redacció.
Revisar esborranys de manera individual o entre iguals, o mitjançant altres instruments de consulta.
CA 5.2 Incorporar procediments per enriquir els texts, atenent aspectes discursius, lingüístics i d'estil, amb precisió lèxica i correcció ortogràfica i gramatical.

CE 6 Seleccionar i contrastar informació procedent de diferents fonts, avaluant la seva fiabilitat i pertinència en funció dels objectius de lectura i evitant els riscos de manipulació i desinformació, i integrar-la i transformar-la en coneixement per comunicar-la, amb un punt de vista crític i personal al mateix temps que respectuós amb la propietat intel·lectual, especialment en el marc de la realització de treballs de recerca sobre temes del currículum o vinculats a les obres literàries llegides.
CA 6.1 Elaborar treballs de recerca de manera autònoma, en diferents suports, sobre temes curriculars d'interès cultural que impliquin localitzar, seleccionar i contrastar informació procedent de diferents fonts; calibrar la seva fiabilitat i pertinència en funció dels objectius de lectura; organitzar-la i integrar-la en esquemes propis; i reelaborar-la i comunicar-la de manera creativa, adoptant un punt de vista crític i respectuós amb la propietat intel·lectual.
Elaborar treballs de recerca de manera autònoma, en diferents suports, sobre temes curriculars d'interès cultural que impliquin localitzar, seleccionar i contrastar informació procedent de diferents fonts.
Calibrar la fiabilitat i pertinència de les fonts en funció dels objectius de lectura.
Organitzar la informació i integrar-la en esquemes propis.
Reelaborar la informació i comunicar-la de manera creativa, adoptant un punt de vista crític i respectuós amb la propietat intel·lectual.
CA 6.2 Avaluar la veracitat de notícies i informacions, amb especial atenció a les xarxes socials i altres entorns digitals, seguint pautes d'anàlisi, contrast i verificació, fent ús de les eines adequades i mantenint una actitud crítica enfront dels possibles biaixos de la informació.
Avaluar la veracitat de notícies i informacions, amb especial atenció a les xarxes socials i altres entorns digitals.
Seguir pautes d'anàlisi, contrast i verificació en la recerca d'informació, fent ús de les eines adequades i mantenint una actitud crítica enfront dels possibles biaixos de la informació.

CE 7 Seleccionar i llegir de manera autònoma obres rellevants de la literatura contemporània com a font de plaer i coneixement, configurant un itinerari lector que s'enriqueixi progressivament quant a diversitat, complexitat i qualitat de les obres, i compartir experiències lectores per construir la pròpia identitat lectora i gaudir de la dimensió social de la lectura.

CA 7.1 Triar i llegir de manera autònoma obres rellevants de la literatura contemporània i deixar constància del progrés de l'itinerari lector i cultural personal mitjançant l'explicació argumentada dels criteris de selecció de les lectures, les formes d'accés a la cultura literària i de l'experiència de lectura.

Triar i llegir de manera autònoma obres rellevants de la literatura contemporània.

Deixar constància del progrés de l'itinerari lector i cultural personal mitjançant l'explicació argumentada dels criteris de selecció de les lectures, les formes d'accés a la cultura literària i de l'experiència de lectura.

CA 7.2 Compartir l'experiència lectora utilitzant un metallenguatge específic i elaborar una interpretació personal establint vincles argumentats amb altres obres i altres experiències artístiques i culturals.

Compartir l'experiència lectora utilitzant un metallenguatge específic.

Elaborar una interpretació personal establint vincles argumentats amb altres obres i altres experiències artístiques i culturals

CE 8 Llegir, interpretar i valorar obres rellevants de la literatura espanyola i hispanoamericana, utilitzant un metallenguatge específic i mobilitzant l'experiència biogràfica i els coneixements literaris i culturals per establir vincles entre texts diversos, per conformar un mapa cultural, per eixamplar les possibilitats de gaudi de la literatura i per crear texts d'intenció literària.

CA 8.1 Explicar i argumentar la interpretació de les obres llegides mitjançant l'anàlisi de les relacions internes dels seus elements constitutius amb el sentit de l'obra i de les relacions externes del text amb el seu context social i històric i amb la tradició literària, utilitzant un metallenguatge específic i incorporant judicis de valor vinculats a l'apreciació estètica de les obres.

Explicar i argumentar la interpretació de les obres llegides mitjançant l'anàlisi de les relacions internes dels seus elements constitutius amb el sentit de l'obra.

Establir les relacions externes del text amb el seu context social i històric i amb la tradició literària.

Utilitzar un metallenguatge específic en la interpretació d'obres literàries i incorporar-ne judicis de valor vinculats a l'apreciació estètica.

CA 8.2 Desenvolupar projectes de recerca que es concretin en una exposició oral, un assaig o una presentació multimodal, establint vincles argumentats entre els clàssics de la literatura espanyola objecte de lectura guiada i altres texts i manifestacions artístiques clàssiques o contemporànies, en funció de temes, tòpics, estructures, llenguatge, recursos expressius i valors ètics i estètics, i explicitant la implicació i la resposta personal del lector en la lectura.

Desenvolupar projectes de recerca que es concretin en una exposició oral, un assaig o una presentació multimodal.

Establir vincles argumentats entre els clàssics de la literatura espanyola objecte de lectura guiada i altres texts i manifestacions artístiques clàssiques o contemporànies, en funció de temes, tòpics, estructures, llenguatge, recursos expressius i valors ètics i estètics.

Explicitar la implicació i la resposta personal del lector en la lectura.

CA 8.3 Crear texts personals o col·lectius amb intenció literària i consciència d'estil, en diferents suports i

amb ajuda d'altres llenguatges artístics i audiovisuals, a partir de la lectura d'obres o fragments significatius en els quals s'emprin les convencions formals dels diversos gèneres i estils literaris.

CE 9 Consolidar i aprofundir en el coneixement explícit i sistemàtic sobre l'estructura de la llengua i els seus usos, i reflexionar de manera autònoma sobre les eleccions lingüístiques i discursives, amb la terminologia adequada, per desenvolupar la consciència lingüística, per augmentar el repertori comunicatiu i per millorar les destreses tant de producció oral i escrita com de comprensió i interpretació crítica.

CA 9.1 Revisar els propis texts i fer propostes de millora argumentant els canvis a partir de la reflexió metalingüística i interlingüística i utilitzant un metallenguatge específic, i identificar i esmenar problemes de comprensió lectora utilitzant els coneixements explícits sobre la llengua i el seu ús.

Revisar els propis texts i fer propostes de millora.

Argumentar els canvis a partir de la reflexió metalingüística i interlingüística.

Utilitzar un metallenguatge específic en la revisió.

Identificar i esmenar problemes de comprensió lectora utilitzant els coneixements explícits sobre la llengua i el seu ús.

CA 9.2 Explicar i argumentar la interrelació entre el propòsit comunicatiu i les eleccions lingüístiques de l'emissor, com també els seus efectes en el receptor, utilitzant el coneixement explícit de la llengua i un metallenguatge específic.

Explicar i argumentar la interrelació entre el propòsit comunicatiu i les eleccions lingüístiques de l'emissor, com també els seus efectes en el receptor.

Utilitzar el coneixement explícit de la llengua i un metallenguatge específic en l'anàlisi dels trets lingüístics escollits.

CA 9.3 Elaborar i presentar els resultats de petits projectes de recerca sobre aspectes rellevants del funcionament de la llengua, formulant hipòtesis i establint generalitzacions, utilitzant els conceptes i la terminologia lingüística adequada i consultant de manera autònoma diccionaris, manuals i gramàtiques.

Elaborar i presentar els resultats de petits projectes de recerca sobre aspectes rellevants del funcionament de la llengua.

Formular hipòtesis i establir generalitzacions, utilitzant els conceptes i la terminologia lingüística adequada.

Consultar de manera autònoma diccionaris, manuals i gramàtiques.

CE 10 Posar les pràctiques comunicatives al servei de la convivència democràtica, la resolució dialogada dels conflictes i la igualtat de drets de totes les persones, amb la utilització d'un llenguatge no discriminatori i deixant de banda els abusos de poder a través de la paraula, per afavorir un ús no tan sols eficaç, sinó també ètic i democràtic del llenguatge.

CA 10.1 Identificar i bandejar els usos discriminatoris de la llengua, els abusos de poder a través de la paraula i els usos manipuladors del llenguatge a partir de la reflexió i l'anàlisi dels elements lingüístics, textuais i discursius utilitzats, com també dels elements no verbals que regeixen la comunicació entre les persones.

CA 10.2 Utilitzar estratègies per a la resolució dialogada dels conflictes i la cerca de consensos tant en l'àmbit personal com educatiu i social.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. LES LLENGÜES I ELS SEUS PARLANTS
La situació lingüística a l'Estat espanyol.
Característiques de les principals varietats dialectals de l'espanyol d'Espanya i d'Amèrica.
Prejudicis i estereotips lingüístics.
B. COMUNICACIÓ
Context
La situació lingüística a l'Estat espanyol.
Característiques de les principals varietats dialectals de l'espanyol d'Espanya i d'Amèrica.
Prejudicis i estereotips lingüístics.
Gèneres discursius
Propietats textuais: adequació, coherència, cohesió, correcció.
Gèneres discursius propis de l'àmbit educatiu: el text acadèmic.
Gèneres discursius propis de l'àmbit social. Texts periodístics: narració, exposició i argumentació. Mitjans de comunicació i xarxes socials.
Gèneres literaris.
Processos
Expressió oral. Adequació al nivell de formalitat requerit per la situació comunicativa. El registre estàndard. Trets discursius i lingüístics del discurs formal. Elements no verbals. Planificació i recerca d'informació, construcció del discurs i revisió. Transferència dels coneixements lingüístics (lèxics, gramaticals i fonètics) al discurs.
Expressió escrita. Planificació: recerca i selecció d'informació; anàlisi, valoració, organització i síntesi de la informació. Redacció i revisió: transferència dels coneixements lingüístics (lèxics, gramaticals i ortogràfics) al text escrit.
Comprensió oral. Sentit global del discurs. Parts del discurs i relació que mantenen. Usos discriminadors del llenguatge verbal i no verbal. Intenció comunicativa del parlant. Selecció de la informació rellevant.
Comprensió escrita. Sentit global del text. Parts del text i relació que mantenen. Usos discriminadors del llenguatge verbal i icònic. Publicitat i propaganda. Intenció comunicativa de l'emissor. Selecció de la informació rellevant. Interpretació del llenguatge en el seu context. Connotació, denotació, sentit figurat.
Interacció oral en contextos formals. Ús propi i aliè de la paraula. Cooperació conversacional i cortesia lingüística.
Interacció escrita.
Mediació.
Reconeixement i ús discursiu dels elements lingüístics.
La modalitat. Formes lingüístiques per a l'expressió de la subjectivitat i de l'objectivitat.
Recursos lingüístics per adequar el registre a la situació comunicativa.
Connectors, marcadors discursius i altres procediments lèxics, semàntics i gramaticals que contribueixen a la cohesió del text.
Relacions entre formes verbals com a procediment de cohesió textual, amb especial atenció a l'ús dels temps verbals. Valor de les formes no personals.
Correcció lingüística i revisió ortogràfica, gramatical i tipogràfica dels texts.
Relació dels signes lingüístics amb el significat del text.

C. EDUCACIÓ LITERÀRIA
Lectura autònoma
Selecció d'obres rellevants d'autors de la literatura espanyola, europea i universal, amb assessorament.
Participació activa en el circuit literari i lector, en activitats com ara encontres literaris amb autors d'obres llegides, sessions de narració oral, clubs de lectura, etc.
Utilització autònoma de tot tipus de biblioteques, físiques i digitals.
Accés a diferents experiències culturals: representacions teatrals, exposicions bibliogràfiques, etc.
Expressió argumentada dels gusts lectors personals.
Diversificació del corpus llegit, amb atenció als circuits comercials del llibre i distingint entre literatura canònica i literatura de consum, clàssics i <i>best-sellers</i> .
Lectura guiada
Establiment de vincles entre la literatura castellana contemporània i altres disciplines artístiques.
La literatura castellana des de l'edat mitjana fins al Romanticisme.
Anàlisi i comentari del text literari: elements constitutius del gènere literari i sentit de l'obra literària, les relacions externes del text amb el seu context social, històric i amb la tradició literària.

D. REFLEXIÓ SOBRE LA LLENGUA
Diferències rellevants entre llengua oral i llengua escrita, amb especial atenció als elements sintàctics, lèxics i pragmàtics.
Formació de paraules. Elements constitutius: lexema i morfemes.
Categories gramaticals: tipus i ús.
Sintaxi. Estructures sintàctiques simples i complexes. Relacions lògiques, gramaticals i semàntiques entre els elements d'una oració. Les funcions sintàctiques. Connectors com a element cohesionador del text i que hi aporta coherència. Elements de referència. Díctics. Ordre lògic dels elements de l'oració. Signes de puntuació.
Explicació del significat de paraules o expressions dins el context. Sinonímia, antonímia, paronímia, polisèmia, homonímia. Hiperonímia i hiponímia. Connotació i denotació. Elements discriminadors del llenguatge. Identificació dels elements lingüístics que comprometen la comprensió d'un text escrit o oral.
Propostes de millora i enriquiment d'un text escrit o oral.

Llengua Castellana i Literatura II

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Explicar i apreciar la diversitat lingüística del món a partir del coneixement de la realitat plurilingüe i pluricultural d'Espanya i la riquesa dialectal de l'espanyol, com també de la reflexió sobre els fenòmens del contacte entre llengües, per afavorir la reflexió interlingüística, per refutar els estereotips i prejudicis lingüístics i per valorar aquesta diversitat com a font de patrimoni cultural.
CA 1.1 Reconèixer i valorar les llengües d'Espanya i les varietats dialectals de l'espanyol, amb especial atenció a les del propi territori, a partir de l'explicació del seu desenvolupament històric i sociolingüístic i de la situació actual, contrastant de manera explícita i amb el metallenguatge apropiat aspectes lingüístics i discursius de les diferents llengües, com també trets dels dialectes de l'espanyol, en manifestacions orals, escrites i multimodals.
Reconèixer i valorar les llengües d'Espanya i les varietats dialectals de l'espanyol, amb especial atenció a la del propi territori.

Contrastar de manera explícita i amb el metallenguatge apropiat aspectes lingüístics i discursius de les llengües i els dialectes en manifestacions orals, escrites i multimodals.
Diferenciar els trets de la llengua que responen a la diversitat dialectal dels quals es corresponen amb sociolectes o registres.
CA 1.2 Qüestionar i refutar prejudicis i estereotips lingüístics adoptant una actitud de respecte i valoració de la riquesa cultural, lingüística i dialectal, a partir de l'exploració i reflexió entorn dels fenòmens del contacte entre llengües, amb especial atenció al paper de les xarxes socials i els mitjans de comunicació, i de la investigació sobre els drets lingüístics i diversos models de convivència entre llengües.
Qüestionar i refutar prejudicis i estereotips lingüístics.
Adoptar una actitud de respecte i valoració de la riquesa cultural, lingüística i dialectal.
Atendre la diversitat de normes cultes i estàndards que es donen en una mateixa llengua.
Analitzar i valorar la rellevància actual dels mitjans de comunicació i les xarxes socials en els processos de normalització lingüística.

CE 2 Comprendre i interpretar texts orals i multimodals, amb especial atenció als texts acadèmics i dels mitjans de comunicació, recollint el sentit general i la informació més rellevant, identificant el punt de vista i la intenció de l'emissor i valorant la seva fiabilitat, la seva forma i el seu contingut, per construir coneixement, per formar-se opinió i per eixamplar les possibilitats de gaudi i oci.
CA 2.1 Identificar el sentit global, l'estructura, la informació rellevant en funció de les necessitats comunicatives i la intenció de l'emissor en texts orals i multimodals complexos, propis de diferents àmbits, analitzant la interacció entre els diferents codis.
Identificar el sentit global, l'estructura, la informació rellevant en funció de les necessitats comunicatives i la intenció de l'emissor en texts orals i multimodals especialitzats propis de diferents àmbits.
Analitzar la interacció entre els diferents codis.
CA 2.2 Valorar la forma i el contingut de texts orals i multimodals complexos, avaluant la seva qualitat, fiabilitat i idoneïtat del canal emprat, com també l'eficàcia dels procediments comunicatius emprats.
Valorar la forma i el contingut de texts orals i multimodals especialitzats.
Avaluar la qualitat, fiabilitat i idoneïtat del canal emprat, com també l'eficàcia dels procediments comunicatius emprats.

CE 3 Produir texts orals i multimodals, amb atenció preferent a texts de caràcter acadèmic, amb rigor, fluïdesa, coherència, cohesió, correcció i el registre adequat, ateses les convencions pròpies dels diferents gèneres discursius, i participar en interaccions orals amb actitud cooperativa i respectuosa, tant per construir coneixement i establir vincles personals, com per intervenir de manera activa i informada en diferents contextos socials.
CA 3.1 Realitzar exposicions i argumentacions orals formals amb diferent grau de planificació sobre temes d'interès científic i cultural i de rellevància acadèmica i social, ajustant-se a les convencions pròpies de cada gènere discursiu i amb fluïdesa, rigor, coherència, cohesió, correcció i el registre adequat, en diferents suports i emprant de manera eficaç recursos verbals i no verbals.
Realitzar exposicions i argumentacions orals formals extenses on es recullen diferents punts de vista, amb diferent grau de planificació sobre temes d'interès científic i cultural i de rellevància acadèmica i social.

Ajustar-se a les convencions pròpies de cada gènere discursiu amb fluïdesa, rigor, coherència, cohesió, correcció i el registre, adequat en diferents suports.
Emprar de manera eficaç recursos verbals i no verbals.
CA 3.2 Participar de forma activa i adequada en interaccions orals (formals i informals) i en el treball en equip amb actituds d'escolta activa i estratègies de cooperació conversacional i cortesia lingüística.

CE 4 Comprendre, interpretar i valorar texts escrits, amb sentit crític i diferents propòsits de lectura, amb especial atenció a texts acadèmics i dels mitjans de comunicació, reconeixent el sentit global i les idees principals i secundàries, integrant la informació explícita i realitzant les inferències necessàries, identificant la intenció de l'emissor, reflexionant sobre el contingut i la forma i avaluant la seva qualitat i fiabilitat, per donar resposta a necessitats i interessos comunicatius diversos i per construir coneixement.
CA 4.1 Identificar el sentit global, l'estructura, la informació rellevant i la intenció de l'emissor de texts escrits i multimodals especialitzats, amb especial atenció a texts acadèmics i dels mitjans de comunicació.
Identificar el sentit global, l'estructura, la informació rellevant i la intenció de l'emissor de texts escrits i multimodals especialitzats amb especial atenció a texts acadèmics i dels mitjans de comunicació.
Realitzar les inferències necessàries i amb diferents propòsits de lectura.
CA 4.2 Valorar la forma i el contingut de texts complexos avaluant la seva qualitat, la fiabilitat i idoneïtat del canal utilitzat, com també l'eficàcia dels procediments comunicatius emprats.
Valorar críticament el contingut i la forma de texts especialitzats.
Avaluar la qualitat i la fiabilitat dels texts escrits, com també l'eficàcia dels procediments lingüístics emprats.

CE 5 Produir texts escrits i multimodals coherents, cohesionats, adequats i correctes, amb especial atenció als gèneres discursius de l'àmbit acadèmic, per construir coneixement i donar resposta de manera informada, eficaç i creativa a demandes comunicatives concretes.
CA 5.1 Elaborar texts acadèmics coherents, cohesionats i amb el registre adequat sobre temes curriculars o d'interès social i cultural, precedits d'un procés de planificació que atengui la situació comunicativa, destinatari, propòsit i canal i de redacció i revisió d'esborranys de manera individual o entre iguals, o mitjançant altres instruments de consulta
Elaborar texts acadèmics coherents, cohesionats i amb el registre adequat al voltant de temes curriculars o d'interès social i cultural.
Planificar el text segons la situació comunicativa, el destinatari, el propòsit i el canal.
Revisar esborranys entre iguals o utilitzant altres instruments de consulta.
CA 5.2 Incorporar procediments per enriquir els texts, atenent aspectes discursius, lingüístics i d'estil, amb precisió lèxica i correcció ortogràfica i gramatical.

CE 6 Seleccionar i contrastar informació procedent de diferents fonts, avaluant la seva fiabilitat i pertinència en funció dels objectius de lectura i evitant els riscos de manipulació i desinformació, i integrar-la i transformar-la en coneixement per comunicar-la, amb un punt de vista crític i personal al mateix temps que respectuós amb la propietat intel·lectual, especialment en el marc de la realització de treballs de recerca sobre temes del currículum o vinculats a les obres literàries llegides.

CA 6.1 Elaborar treballs de recerca de manera autònoma, en diferents suports, sobre temes curriculars d'interès cultural que impliquin localitzar, seleccionar i contrastar informació procedent de diferents fonts; calibrar la seva fiabilitat i pertinència en funció dels objectius de lectura; organitzar-la i integrar-la en esquemes propis; i reelaborar-la i comunicar-la de manera creativa, adoptant un punt de vista crític i respectuós amb la propietat intel·lectual.
Elaborar treballs de recerca de manera autònoma, en diferents suports, sobre diversos temes d'interès acadèmic, personal o social que impliquin localitzar, seleccionar i contrastar informació procedent de diferents fonts.
Gestionar l'emmagatzematge i recuperació de la informació recollida en diferents fonts.
Avaluar la seva fiabilitat i la pertinència de la informació recollida.
Organitzar la informació i integrar-la en esquemes propis.
Reelaborar la informació i comunicar-la de manera creativa, amb un punt de vista crític i respectuós amb la propietat intel·lectual.
CA 6.2 Avaluar la veracitat de notícies i informacions, amb especial atenció a les xarxes socials i altres entorns digitals, seguint pautes d'anàlisi, contrast i verificació, fent ús de les eines adequades i mantenint una actitud crítica enfront dels possibles biaixos de la informació.
Avaluar la veracitat de notícies i informacions, amb especial atenció a les xarxes socials i altres entorns digitals.
Seguir pautes d'anàlisi, contrast i verificació, fent ús de les eines adequades i mantenint una actitud crítica enfront dels possibles biaixos de la informació.

CE 7 Seleccionar i llegir de manera autònoma obres rellevants de la literatura contemporània com a font de plaer i coneixement, configurant un itinerari lector que s'enriqueixi progressivament quant a diversitat, complexitat i qualitat de les obres, i compartir experiències lectores per construir la pròpia identitat lectora i gaudir de la dimensió social de la lectura.
CA 7.1 Triar i llegir de manera autònoma obres rellevants de la literatura contemporània i deixar constància del progrés de l'itinerari lector i cultural personal mitjançant l'explicació argumentada dels criteris de selecció de les lectures, les formes d'accés a la cultura literària i de l'experiència de lectura.
Triar i llegir de manera autònoma obres rellevants que es relacionin amb les propostes de lectura guiada, incloent assaig literari i obres actuals que estableixin connexions amb la tradició.
Deixar constància del progrés del propi itinerari lector i cultural mitjançant l'explicació argumentada dels criteris de selecció de les lectures, les formes d'accés a la cultura literària i de l'experiència de lectura.
CA 7.2 Compartir l'experiència lectora utilitzant un metallenguatge específic i elaborar una interpretació personal establint vincles argumentats amb altres obres i altres experiències artístiques i culturals.
Compartir l'experiència lectora utilitzant un metallenguatge específic.
Elaborar una interpretació personal establint vincles argumentats amb altres obres i altres experiències artístiques i culturals.

CE 8 Llegir, interpretar i valorar obres rellevants de la literatura espanyola i hispanoamericana, utilitzant un metallenguatge específic i mobilitzant l'experiència biogràfica i els coneixements literaris i culturals per establir vincles entre texts diversos, per conformar un mapa cultural, per eixamplar les possibilitats de gaudi de la literatura i per crear texts d'intenció literària.

CA 8.1 Explicar i argumentar la interpretació de les obres llegides mitjançant l'anàlisi de les relacions internes dels seus elements constitutius amb el sentit de l'obra i de les relacions externes del text amb el seu context social i històric i amb la tradició literària, utilitzant un metallenguatge específic i incorporant judicis de valor vinculats a l'apreciació estètica de les obres.
Explicar i argumentar la interpretació de les obres llegides a partir de l'anàlisi de les relacions internes dels seus elements constitutius amb el sentit de l'obra i de les relacions externes del text amb el seu context social i històric i amb la tradició literària.
Utilitzar un metallenguatge específic en la interpretació d'obres literàries llegides
Emetre judicis de valor vinculats a l'apreciació estètica de les obres.
CA 8.2 Desenvolupar projectes de recerca que es concretin en una exposició oral, un assaig o una presentació multimodal, establint vincles argumentats entre els clàssics de la literatura espanyola objecte de lectura guiada i altres texts i manifestacions artístiques clàssiques o contemporànies, en funció de temes, tòpics, estructures, llenguatge, recursos expressius i valors ètics i estètics, i explicitant la implicació i la resposta personal del lector en la lectura.
Desenvolupar projectes de recerca que es concretin en una exposició oral, un assaig o una presentació multimodal.
Relacionar de manera argumentada les obres de la literatura espanyola o hispànica de l'últim quart del segle XIX i dels segles XX i XXI i altres manifestacions artístiques, segons els temes, els tòpics, les estructures, el llenguatge, els recursos expressius i els valors ètics i estètics.
Explicar l'opinió personal argumentada sobre la lectura.
CA 8.3 Crear texts personals o col·lectius amb intenció literària i consciència d'estil, en diferents suports i amb ajuda d'altres llenguatges artístics i audiovisuals, a partir de la lectura d'obres o fragments significatius en els quals s'emprin les convencions formals dels diversos gèneres i estils literaris.

CE 9 Consolidar i aprofundir en el coneixement explícit i sistemàtic sobre l'estructura de la llengua i els seus usos, i reflexionar de manera autònoma sobre les eleccions lingüístiques i discursives, amb la terminologia adequada, per desenvolupar la consciència lingüística, per augmentar el repertori comunicatiu i per millorar les destreses tant de producció oral i escrita com de comprensió i interpretació crítica.
CA 9.1 Revisar els propis texts i fer propostes de millora argumentant els canvis a partir de la reflexió metalingüística i interlingüística i utilitzant un metallenguatge específic, i identificar i esmenar problemes de comprensió lectora utilitzant els coneixements explícits sobre la llengua i el seu ús.
Revisar els texts propis i fer propostes de millora.
Argumentar els canvis a partir de la reflexió metalingüística i interlingüística i amb un metallenguatge específic.
Identificar i esmenar problemes de comprensió lectora utilitzant els coneixements explícits sobre la llengua i el seu ús.
CA 9.2 Explicar i argumentar la interrelació entre el propòsit comunicatiu i les eleccions lingüístiques de l'emissor, com també els seus efectes en el receptor, utilitzant el coneixement explícit de la llengua i un metallenguatge específic.
Explicar i argumentar la interrelació entre el propòsit comunicatiu i les eleccions lingüístiques de l'emissor, com també els seus efectes en el receptor.

Utilitzar el coneixement explícit de la llengua i un metallenguatge específic en l'anàlisi dels trets lingüístics escollits.
CA 9.3 Elaborar i presentar els resultats de petits projectes de recerca sobre aspectes rellevants del funcionament de la llengua, formulant hipòtesis i establint generalitzacions, utilitzant els conceptes i la terminologia lingüística adequada i consultant de manera autònoma diccionaris, manuals i gramàtiques.
Elaborar i presentar els resultats de petits projectes de recerca sobre aspectes rellevants del funcionament de la llengua.
Formular hipòtesis i establir generalitzacions, utilitzant els conceptes i la terminologia lingüística adequada.
Consultar de manera autònoma diccionaris, manuals i gramàtiques.

CE 10 Posar les pràctiques comunicatives al servei de la convivència democràtica, la resolució dialogada dels conflictes i la igualtat de drets de totes les persones, amb la utilització d'un llenguatge no discriminatori i deixant de banda els abusos de poder a través de la paraula, per afavorir un ús no tan sols eficaç, sinó també ètic i democràtic del llenguatge.

CA 10.1 Identificar i bandejar els usos discriminatoris de la llengua, els abusos de poder a través de la paraula i els usos manipuladors del llenguatge a partir de la reflexió i l'anàlisi dels elements lingüístics, textuais i discursius utilitzats, com també dels elements no verbals que regeixen la comunicació entre les persones.

CA 10.2 Utilitzar estratègies per a la resolució dialogada dels conflictes i la cerca de consensos tant en l'àmbit personal com educatiu i social.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. LES LLENGÜES I ELS SEUS PARLANTS
Estudi comparatiu de les principals varietats dialectals de l'espanyol d'Espanya i d'Amèrica: diferències fòniques, gramaticals i lèxiques.
Trets característics dels diferents registres lingüístics.
B. COMUNICACIÓ
Context
Elements verbals i no verbals que intervenen en el procés de comunicació. Propòsit comunicatiu.
Funcions del llenguatge. Modalitats textuais.
Adequació a la situació comunicativa.
Gèneres discursius
Propietats textuais: adequació, coherència, cohesió, correcció.
Gèneres discursius propis de l'àmbit educatiu: el text acadèmic.
Gèneres discursius propis de l'àmbit social. Texts periodístics: narració, exposició i argumentació. Mitjans de comunicació i xarxes socials.
Gèneres literaris.
Processos
Expressió oral. Adequació al nivell de formalitat requerit per la situació comunicativa. El registre estàndard. Trets discursius i lingüístics del discurs formal. Elements no verbals. Planificació i recerca d'informació, construcció del discurs i revisió. Transferència dels coneixements lingüístics (lèxics, gramaticals i fonètics) al

discurs.
Expressió escrita. Planificació: recerca i selecció d'informació; anàlisi, valoració, organització i síntesi de la informació. Redacció i revisió: transferència dels coneixements lingüístics (lèxics, gramaticals i ortogràfics) al text escrit.
Comprensió oral. Sentit global del discurs. Parts del discurs i relació que mantenen. Usos discriminadors del llenguatge verbal i no verbal. Intenció comunicativa del parlant. Selecció de la informació rellevant.
Comprensió escrita. Sentit global del text. Parts del text i relació que mantenen. Usos discriminadors del llenguatge verbal i icònic. Publicitat i propaganda. Intenció comunicativa de l'emissor. Selecció de la informació rellevant. Interpretació del llenguatge en el seu context. Connotació, denotació, sentit figurat.
Interacció oral en contextos formals. Ús propi i aliè de la paraula. Cooperació conversacional i cortesia lingüística.
Interacció escrita.
Mediació.
Reconeixement i ús discursius dels elements lingüístics
La modalitat. Formes lingüístiques per a l'expressió de la subjectivitat i de l'objectivitat.
Recursos lingüístics per adequar el registre a la situació comunicativa.
Connectors, marcadors discursius i altres procediments lèxics, semàntics i gramaticals que contribueixen a la cohesió del text.
Relacions entre formes verbals com a procediment de cohesió textual, amb especial atenció a l'ús dels temps verbals. Valor de les formes no personals.
Correcció lingüística i revisió ortogràfica, gramatical i tipogràfica dels textos.
Relació dels signes lingüístics amb el significat del text.

C. EDUCACIÓ LITERÀRIA
Lectura autònoma
Selecció d'obres rellevants d'autors de la literatura espanyola, europea i universal, amb assessorament.
Participació activa en el circuit literari i lector, en activitats com ara encontres literaris amb autors d'obres llegides, sessions de narració oral, clubs de lectura, etc.
Utilització autònoma de tot tipus de biblioteques, físiques i digitals.
Accés a diferents experiències culturals: representacions teatrals, exposicions bibliogràfiques, etc.
Expressió argumentada dels gusts lectors personals.
Diversificació del corpus llegit, amb atenció als circuits comercials del llibre i distingint entre literatura canònica i literatura de consum, clàssics i <i>best-sellers</i> .
Lectura guiada
La literatura castellana des del darrer quart del segle XIX fins a l'actualitat.
Lectura i interpretació d'obres completes o fragments rellevants de la literatura castellana des del darrer quart del segle XIX fins a l'actualitat.
Anàlisi i comentari de texts literaris des del darrer quart del segle XIX fins a l'actualitat: elements constitutius del gènere literari i sentit de l'obra literària, les relacions externes del text amb el seu context social, històric i amb la tradició literària.

D REFLEXIÓ SOBRE LA LLENGUA
Diferències rellevants entre llengua oral i llengua escrita, amb especial atenció als elements sintàctics, lèxics i pragmàtics.
Procediments de formació de paraules: derivació, composició, parasíntesi, sigles i acrònims.
Categories gramaticals: tipus i ús.
Explicació del significat de paraules o expressions dins el context. Sinonímia, antonímia, paronímia, polisèmia, homonímia. Hiperonímia i hiponímia.

Sintaxi. Relacions lògiques, gramaticals i semàntiques entre els elements d'una oració. Les funcions sintàctiques. Connectors com a element cohesionador del text i que hi aporta coherència. Elements de referència. Els díctics. Ordre lògic dels elements de l'oració. Signes de puntuació.
Connotació i denotació.
Elements discriminadors del llenguatge.
Identificació dels elements lingüístics que comprometen la comprensió d'un text escrit o oral.
Propostes de millora i enriquiment d'un text escrit o oral.

Llengua Catalana i Literatura

La matèria de Llengua Catalana i Literatura manté al batxillerat una continuïtat amb l'etapa anterior, al mateix temps que té unes finalitats específiques d'acord amb els objectius d'aquesta etapa. Així, l'educació lingüística i literària ha de contribuir a la maduresa personal i intel·lectual dels joves; oferir els coneixements, les habilitats i les actituds que els permetin participar en la vida social i exercir la ciutadania democràtica de manera ètica i responsable, com també capacitar-los per accedir a la formació superior i al futur professional de manera competent.

L'objectiu de la matèria de Llengua Catalana i Literatura s'orienta tant a l'eficàcia comunicativa en la producció, recepció i interacció oral, escrita i multimodal, com a afavorir un ús ètic del llenguatge que posi les paraules al servei de la convivència democràtica, la resolució dialogada dels conflictes i la construcció de vincles personals i socials basats en el respecte i la igualtat de drets de totes les persones. D'aquesta manera, la matèria contribueix a la progressió en el desenvolupament de totes les competències recollides en el perfil de sortida dels alumnes al final de l'educació bàsica.

Les competències específiques de Llengua Catalana i Literatura al batxillerat marquen una progressió respecte de les de l'educació secundària obligatòria, de les quals es parteix en aquesta nova etapa. L'aprofundiment respecte de l'etapa anterior consisteix en una major consciència teòrica i metodològica per analitzar la realitat, com també en la mobilització d'un conjunt més gran de coneixements, articulats a través d'instruments d'anàlisi que ajudin a construir i a estructurar el coneixement explícit sobre els fenòmens lingüístics i literaris tractats. Es proposa també afavorir una aproximació àmplia a la cultura, que aprofundeixi en aquesta etapa en la relació contínua entre el passat i el present.

La primera de les competències específiques de la matèria aprofundeix en el reconeixement i valoració de la diversitat dialectal de la llengua catalana i de la valoració de la diversitat lingüística del món amb el propòsit d'afavorir actituds d'estima a aquestes diversitats, combatre prejudicis i estereotips lingüístics i estimular la reflexió interlingüística. Un segon grup de competències es refereix a la producció, comprensió i interacció oral i escrita, i incorpora les formes de comunicació per mitjans digitals. Així, les competències segona i tercera es refereixen a la comunicació oral; la quarta, a la comprensió lectora, i la cinquena, a l'expressió escrita. La competència sisena posa el focus en l'alfabetització informacional. La setena i la vuitena es reserven per a la lectura literària, tant autònoma com guiada a l'aula. La competència novena tracta de la reflexió sobre la llengua i els seus usos, mentre que la desena, relativa a l'ètica de la comunicació, és transversal a totes les altres.

El desenvolupament de les competències dels alumnes reclama al batxillerat una major atenció a texts acadèmics i dels mitjans de comunicació. Els texts acadèmics són els que construeixen la formació científica i humanística dels alumnes en l'etapa postobligatòria; els texts dels mitjans de comunicació, els que els posen en contacte amb la realitat social, política i cultural del món contemporani. Per això, el treball transdisciplinari és imprescindible perquè es puguin apropiat dels gèneres discursius propis de cada àrea de coneixement. Pel que fa a la competència literària, al batxillerat es pretén la confluència progressiva entre les modalitats de lectura guiada i lectura autònoma, tant pel que fa als respectius corpus com a les seves formes de fruïció. El desenvolupament de l'educació lingüística i literària exigeix en aquesta etapa una capacitat d'abstracció i sistematització més gran, com també el maneig d'un metallenguatge específic que permeti una aproximació més reflexiva als usos orals i escrits.

Per a cada competència específica es formulen criteris d'avaluació que estableixen el nivell d'assoliment esperat a cada curs. Tenen un clar enfocament competencial i atenen tant als processos com als productes, la qual cosa necessita l'ús d'eines i instruments d'avaluació variats, amb capacitat diagnòstica i de millora. Atès l'enfocament inequívocament competencial de l'educació lingüística, la gradació entre tots dos cursos no s'estableix tant mitjançant una distribució diferenciada de sabers, sinó en funció de la major o menor complexitat dels texts, de les habilitats d'interpretació o de producció requerides, del metallenguatge necessari per a la reflexió sobre els usos, o el grau d'autonomia conferit als estudiants. D'aquí ve que tant els sabers bàsics com els criteris d'avaluació siguin paral·lels en tots dos cursos i tenguin continuïtat evident amb els d'etapes precedents.

Els sabers bàsics s'organitzen en quatre blocs. El primer, «Les llengües i els seus parlants», aprofundeix en el reconeixement de la diversitat lingüística tot subratllant els fenòmens que es produeixen en el marc del contacte entre llengües. Aprofundeix també en la unitat de la llengua, malgrat les diferències entre varietats dialectals, sociolectes i registres, a fi de combatre de manera argumentada prejudicis i estereotips lingüístics. El segon bloc, «Comunicació», integra tots els sabers implicats en la comunicació oral i escrita, l'alfabetització informacional i mediàtica i els vertebrats entorn de la realització de tasques de producció, recepció i anàlisi crítica de texts. Posa especial atenció a la producció de texts acadèmics i en la recepció crítica de texts procedents dels mitjans de comunicació, com també als processos de recerca que han d'acompanyar totes dues accions. El tercer bloc, «Educació literària», recull els sabers i experiències necessaris per consolidar l'hàbit lector i conformar la identitat lectora pròpia, desenvolupar habilitats d'interpretació de texts literaris, expressar valoracions argumentades sobre els texts i conèixer l'evolució, configuració i interrelació entre texts a través de la lectura en profunditat d'algunes obres rellevants de la literatura catalana. Convida al disseny, per a cada curs, d'itineraris lectors que seran objecte de lectura guiada a l'aula, que inscriguin els texts en el seu context de producció i en la tradició cultural, al mateix temps que estableixin ponts amb els contextos contemporanis de recepció. El quart bloc, «Reflexió sobre la llengua», proposa abordar l'aprenentatge sistemàtic de la gramàtica a través de processos d'indagació i establir una relació entre coneixement gramatical explícit i ús de la llengua, a partir de la reflexió i de la comunicació de conclusions amb el metallenguatge adequat.

Les situacions d'aprenentatge de la matèria de Llengua Catalana i Literatura han d'entrenar els alumnes en l'ús de les eines que els permetin respondre als reptes de la societat del segle XXI, que requereix persones cultes, crítiques i ben informades; capaces de fer un ús eficaç i ètic de les paraules; respectuoses envers les diferències; amb capacitat per adquirir informació i transformar-la en coneixement, per aprendre per si mateixes, col·laborar i treballar en equip; creatives i emprenedores, i compromeses amb el desenvolupament sostenible, la defensa dels drets humans i la convivència igualitària, inclusiva, pacífica i democràtica.

La diversitat lingüística de la major part dels contextos escolars i la innegable necessitat d'una educació plurilingüe per a tots els alumnes convida al tractament integrat de les llengües com a millor via per estimular no tan sols la reflexió interlingüística, sinó també l'aproximació als usos socials reals, en els quals sovint s'han de fer servir simultàniament dues o més llengües.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Reconèixer, valorar i explicar la diversitat lingüística del món, les famílies de llengües i la seva evolució (naixement, vida i mort) i les polítiques que tenen a veure amb aquestes situacions; tot partint del fet de conèixer la situació lingüística a Europa i dels territoris que conformen el domini lingüístic de la llengua catalana.

La diversitat lingüística constitueix una característica fonamental de la nostra societat. A aquesta realitat, s'hi suma el fet que a les nostres aules hi conviuen joves que parlen llengües diferents de la llengua vehicular d'aprenentatge. Les classes de llengües han d'acollir aquesta diversitat lingüística tant per valorar els significats culturals que se'n deriven i evitar els prejudicis lingüístics, com per aprofundir en el coneixement del funcionament de les llengües i les seves varietats. El desenvolupament d'aquesta competència a l'aula va, per tant, molt més enllà de situar en un mapa les llengües del nostre país i els seus dialectes, o d'estudiar les raons històriques del seu plurilingüisme com a finalitat última de l'aprenentatge. Contràriament, aquest acostament ha de nodrir-se de l'anàlisi i el diàleg sobre texts orals, escrits i multimodals de caràcter social i cultural, que reflecteixin aquesta pluralitat lingüística i dialectal. Els alumnes, a més, han d'aprendre a distingir els trets que obeeixen a la diversitat geogràfica de les llengües, d'altres de relacionats amb el sociolecte o amb els diversos registres amb els quals un parlant s'adequa a diferents situacions comunicatives.

Finalment, s'ha de propiciar que tot aquest aprenentatge es refermi en una comprensió crítica dels

fenòmens que es produeixen en el marc del contacte entre llengües i de les conseqüències que puguin tenir sobre aquest tema els diferents models de convivència lingüística. Tot això amb la finalitat última de promoure l'exercici d'una ciutadania sensibilitzada, informada i compromesa amb els drets lingüístics individuals i col·lectius.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CCL5, CP2, CP3, CC1, CC2, CCEC1.

CE 2 Comprendre i interpretar texts orals i multimodals, amb especial atenció als texts acadèmics i dels mitjans de comunicació, recollint el sentit general i la informació més rellevant, identificant el punt de vista i la intenció de l'emissor i valorant-ne la fiabilitat, la forma i el contingut, per construir coneixement, per formar-se opinió i per eixamplar les possibilitats de gaudi i oci.

Desenvolupar les estratègies de comprensió oral implica entendre la comunicació com un procés constant d'interpretació d'intencions en el qual entren en joc el coneixement compartit entre interlocutors i tots els elements contextuais i cotextuals que permeten anar més enllà del significat del text i interpretar-ne el sentit. La comprensió i interpretació de missatges orals requereix destreses específiques que han de ser objecte d'ensenyament i aprenentatge, des de les més bàsiques (anticipar el contingut, retenir informació rellevant en funció del propi objectiu, distingir entre fets i opinions o captar el sentit global i la relació entre les parts del discurs), a les més avançades (identificar la intenció de l'emissor; analitzar procediments retòrics; detectar fal·làcies argumentatives o valorar la fiabilitat, la forma i el contingut del text, entre d'altres).

L'atenció al desenvolupament d'estratègies de comprensió oral es desplaça en aquesta etapa a texts de caràcter acadèmic i dels mitjans de comunicació amb un grau d'especialització més gran. Això implica el contacte amb nous gèneres discursius, desplegar estratègies que permetin salvar la distància entre els coneixements previs i els requerits per a la comprensió del text, com també familiaritzar-se amb un lèxic caracteritzat per més abundància de tecnicismes, préstecs i estrangerismes. La incorporació de discursos orals que abordin temes de rellevància social, científica i cultural és essencial per preparar els alumnes tant per a la participació activa en la vida social com per al seu desenvolupament acadèmic i professional posterior.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL2, CP2, STEM1, CD2, CD3, CPSAA4, CC3.

CE 3 Produir texts orals i multimodals, amb atenció preferent a texts de caràcter acadèmic, amb rigor, fluïdesa, coherència, cohesió, correcció i el registre adequat, ateses les convencions pròpies dels diferents gèneres discursius, i participar en interaccions orals amb actitud cooperativa i respectuosa, tant per construir coneixement i establir vincles personals, com per intervenir de manera activa i informada en diferents contextos socials.

En aquesta etapa, es posarà especial atenció a situacions de caràcter públic, amb més distància social entre els interlocutors, que exigeixen usos lingüístics més elaborats, registres formals i un reconeixement de la importància de la comunicació no verbal. Les destreses vinculades a la producció oral de caràcter formal són essencials per al desenvolupament acadèmic i professional ulterior. Requereixen conèixer les claus dels gèneres discursius específics i dissenyar situacions d'aprenentatge que incorporin de manera periòdica produccions orals a càrrec dels alumnes, sobre temes de rellevància ciutadana, científica o cultural, o vinculats als continguts curriculars. Aquestes seqüències didàctiques atendran de manera recursiva i col·laborativa a les successives fases del procés (planificació, producció, assaig i revisió) fins a arribar al producte final.

D'altra banda, un grau més gran de consciència lingüística en les interaccions orals és un requisit indispensable per participar de manera activa, compromesa i ètica en societats democràtiques.

Adequar els usos orals al propòsit comunicatiu i calibrar-ne els efectes en l'interlocutor és essencial per a una comunicació eficaç, basada en el respecte i la cura recíproca. Les classes de llengua han de procurar l'accés a contextos participatius propis dels àmbits social o educatiu, en què els alumnes puguin prendre la paraula i desenvolupar estratègies d'escolta activa, cooperació conversacional i cortesia lingüística. Les tecnologies de la informació i la comunicació proporcionen nous formats per a la comunicació oral multimodal, síncrona o asíncrona, i permeten enregistrar les produccions orals dels alumnes per a la seva

difusió en contextos reals i la seva posterior anàlisi i revisió.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CCL3, CCL5, CP2, STEM1, CD2, CD3, CC2.

CE 4 Comprendre, interpretar i valorar texts escrits, amb sentit crític i diferents propòsits de lectura, amb especial atenció a texts acadèmics i dels mitjans de comunicació, reconeixent el sentit global i les idees principals i secundàries, integrant la informació explícita i realitzant les inferències necessàries, identificant la intenció de l'emissor, reflexionant sobre el contingut i la forma i avaluant-ne la qualitat i fiabilitat, per donar resposta a necessitats i interessos comunicatius diversos i per construir coneixement.

L'atenció al desenvolupament d'estratègies de comprensió lectora es desplaça en aquesta etapa a texts de caràcter acadèmic amb un alt grau d'especialització, com també a texts dels mitjans de comunicació que aborden temes de rellevància social, científica i cultural. La lectura i interpretació de texts acadèmics implica el contacte amb nous gèneres discursius, el desplegament d'estratègies que permetin salvar la distància entre els coneixements previs i els aportats pel text, familiaritzar-se amb un lèxic sovint tècnic i amb abundant presència de préstecs i estrangerismes.

D'altra banda, la lectura, interpretació i valoració de texts periodístics pressuposa el coneixement de les claus contextuais que permeten conferir-los sentit i detectar-ne els biaixos ideològics. Si no és així, el lector queda limitat a la interpretació literal del que s'ha dit, incapaç de captar ironies, al·lusions o dobles sentits, o de calibrar la intenció comunicativa de l'autor. D'aquí es desprèn que el desenvolupament de la competència lectora al batxillerat impliqui incidir en la motivació, el compromís i les pràctiques de lectura, juntament amb el coneixement i ús de les estratègies que han de desplegar-se abans, durant i després de l'acte lector, atenent de manera especial al desenvolupament de l'agilitat en el maneig de fonts diverses que permeti compensar la falta dels coneixements previs requerits per un determinat text, com també garantir-ne la fiabilitat o aclarir la finalitat amb la qual ha estat escrit.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL2, CCL3, CCL5, CP2, STEM4, CD1, CPSAA4, CC3.

CE 5 Produir texts escrits i multimodals coherents, cohesionats, adequats i correctes, amb atenció especial als gèneres discursius de l'àmbit acadèmic, per construir coneixement i respondre de manera informada, eficaç i creativa a demandes comunicatives concretes.

Saber escriure significa avui saber fer-ho en diferents suports i formats, molts dels quals de caràcter hipertextual i multimodal, i requereix el coneixement i apropiació dels *motlles* en què han cristal·litzat les pràctiques comunicatives escrites pròpies dels diferents àmbits d'ús: els gèneres discursius. A batxillerat cobren especial rellevància els gèneres acadèmics (dissertacions, assaigs, informes o comentaris crítics, entre d'altres) que reclamen la integració de diferents mirades, camps del saber o disciplines. L'estudiant, per tant, ha de manejar amb fluïdesa l'alternança d'informació i opinió, tot consignant les fonts consultades, i procurar mantenir una adequada claredat expositiva amb una certa vocació d'estil. Ha de prendre consciència, en definitiva, de la responsabilitat de formar part en la construcció col·lectiva de sentits, des dels punts de vista cultural i ètic.

La composició d'un text escrit ha tenir cura tant de la coherència, cohesió, correcció i adequació del registre, com de la propietat lèxica i la correcció gramatical i ortogràfica, com també de la valoració de les alternatives disponibles per a l'ús d'un llenguatge inclusiu. Requereix també adoptar decisions sobre el to del discurs i la inscripció de les persones (emissor i destinataris). A més, resulta essencial posar la màxima atenció en el llenguatge i l'estil, per la qual cosa la vinculació entre la reflexió explícita sobre el funcionament de la llengua i la seva projecció en els usos textuais resulta inseparable. D'aquí es desprèn que el procés d'ensenyament- aprenentatge de l'escriptura reclami una acurada i sostinguda intervenció a l'aula.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CCL3, CCL5, STEM1, CD2, CD3, CPSAA5, CC2.

CE 6 Seleccionar i contrastar informació procedent de diferents fonts, avaluant-ne la fiabilitat i pertinència en funció dels objectius de lectura i evitant els riscos de manipulació i desinformació, i integrar-la i transformar-la en coneixement per comunicar-la, amb un punt de vista crític i personal al mateix

temps que respectuós amb la propietat intel·lectual, especialment en el marc de la realització de treballs de recerca sobre temes del currículum o vinculats a les obres literàries llegides.

La producció, multiplicació i distribució de la informació és el principi constitutiu de les societats actuals, però l'accés a la informació no garanteix per si mateix el coneixement. Per això és imprescindible que els alumnes adquireixin habilitats i destreses per transformar la informació en coneixement, reconeixent quan es necessita, on cercar-la, com gestionar-la, avaluar-la i comunicar-la, adoptant un punt de vista crític i personal, i evidenciant una actitud ètica i responsable amb la propietat intel·lectual i amb la identitat digital. Es tracta d'una aposta per l'Alfabetització Mediàtica i Informacional (AMI) que implica la utilització responsable de les tecnologies, amb especial atenció a la detecció d'informacions esbiaixades o falses, l'avaluació constant de les fonts, els temps d'ús i l'autoregulació.

S'ha de procurar que els alumnes, individualment o de manera col·laborativa, consultin fonts d'informació variades en contextos socials o acadèmics per realitzar treballs o projectes de recerca, especialment sobre temes del currículum o de les obres literàries llegides. Aquests processos de recerca han de tendir a l'abordament autònom de la planificació, gestió i emmagatzematge de la informació per recuperar-la de forma òptima, i del respecte a les convencions de presentació establertes (índex, organització en epígrafs, procediments de cita, notes a peu de pàgina, bibliografia i bibliografia web), al mateix temps que al desenvolupament de la creativitat i l'adequació al context en la difusió del seu nou aprenentatge. La biblioteca virtual o escolar i l'aula, com a espai creatiu d'aprenentatge, seran l'entorn ideal per adquirir aquesta competència.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL3, CD1, CD2, CD3, CD4, CPSAA4, CC2.

CE 7 Seleccionar i llegir de manera autònoma obres rellevants de la literatura contemporània com a font de plaer i coneixement, configurant un itinerari lector que s'enriqueixi progressivament quant a diversitat, complexitat i qualitat de les obres, i compartir experiències lectores per construir la identitat lectora pròpia i gaudir de la dimensió social de la lectura.

Desenvolupar aquesta competència implica avançar en la consolidació de l'autonomia i la construcció de la identitat lectora pròpia, dedicant un temps periòdic i constant a la lectura individual, i propiciant moments de reflexió que permetin establir relacions entre els texts llegits.

Això suposa ampliar les formes de gaudi, la diversitat i la complexitat dels texts escollits —incloent el contacte amb formes literàries actuals impreses i digitals i amb pràctiques culturals emergents— i la capacitat d'expressar l'experiència lectora. Es tracta de fer un pas cap a un corpus de lectures autònomes menys vinculades a l'entreteniment i a la lectura argumental, i més orientat cap a l'apreciació estètica de la literatura. En conseqüència, l'explicitació de judicis de valor sobre les obres es basarà en molts més elements, incloent la identificació de la intertextualitat entre els texts, i incorporarà la indagació, lectura i producció d'assaig relacionat amb les obres llegides.

Aquesta competència contribueix a l'apropiació per part dels alumnes d'un saber literari i cultural que permet establir relacions entre les lectures guiades i les autònomes, indagar sobre les obres llegides, mobilitzar l'experiència lectora i cultural pròpia en la comprensió i interpretació dels texts, situar amb precisió els texts en el seu context de producció com també en les formes culturals en les quals s'inscriuen, i entendre les funcions i els efectes de les diferents convencions a partir de les quals es construeixen les obres.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CCL4, CD3, CPSAA1.1, CCEC2, CCEC3.1, CCEC3.2.

CE 8 Llegir, interpretar i valorar obres rellevants de la literatura catalana, utilitzant un metallenguatge específic i mobilitzant l'experiència biogràfica i els coneixements literaris i culturals per establir vincles entre texts diversos a fi de conformar un mapa cultural, eixamplar les possibilitats d'aprofitament de la literatura i crear texts d'intenció literària.

Aquesta competència té la funció de desenvolupar habilitats d'interpretació que permetin l'accés a obres rellevants del patrimoni literari, facilitin la verbalització d'un judici de valor argumentat sobre les lectures i

ajudin a construir un mapa cultural que conjugui horitzons universals i relacioni les obres literàries amb altres manifestacions artístiques. Per aconseguir un gaudi conscient i elaborat de la lectura, serà necessari establir itineraris formatius de progrés amb lectures guiades. Aquests itineraris han de permetre copsar el funcionament del fenomen literari, aprofundir en la noció d'historicitat i de jerarquia entre texts, i sustentar l'aprenentatge en processos d'indagació i de construcció compartida de la interpretació de les obres.

No es tracta de pretendre abastar una història de la literatura de pretensions enciclopèdiques, sinó de seleccionar un nombre reduït d'obres que seran objecte de lectura guiada i compartida a l'aula. A fi d'afavorir la indagació entorn de l'evolució del fenomen literari i a la connexió entre obres, els títols triats seran acompanyats d'un conjunt de texts que ajudin a entendre'n tant la contextualització històrica i cultural, com el lloc en la tradició literària, la història de les seves interpretacions i el diàleg amb altres formes artístiques clàssiques i actuals. S'han de triar per a la lectura guiada i compartida a l'aula algunes obres rellevants del patrimoni literari, on s'ha d'incloure l'obra de dones escriptores. Aquestes obres han de mostrar elements rellevants de la construcció i funcionament de la literatura, de les relacions que s'estableixen amb altres texts, amb els valors ideològics i estètics del seu context de producció i amb la seva capacitat de donar sentit i explicar el nostre present.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CCL4, CC1, CCEC1, CCEC2, CCEC3.1, CCEC3.2, CCEC4.2.

CE 9 Consolidar i aprofundir en el coneixement explícit i sistemàtic sobre l'estructura de la llengua i els seus usos, i reflexionar de manera autònoma sobre les eleccions lingüístiques i discursives, amb la terminologia adequada, per desenvolupar la consciència lingüística, augmentar el repertori comunicatiu i millorar les destreses tant de producció oral i escrita com de recepció crítica.

Per tal que l'estudi sistemàtic de la llengua sigui útil, ha de promoure la competència metalingüística dels alumnes i s'ha de vincular amb els usos reals i contextualitzats propis dels parlants. La reflexió metalingüística ha de partir del coneixement intuïtiu dels alumnes com a usuaris de la llengua i establir ponts amb el coneixement sistemàtic d'aquesta, utilitzant per això una terminologia específica i integrant els nivells morfosintàctic, semàntic i pragmàtic en l'estudi de les formes lingüístiques.

Es tracta, per tant, d'abordar l'aprenentatge estructurat de la gramàtica a través de processos d'indagació, tot establint una relació entre coneixement gramatical explícit i ús de la llengua a partir de la reflexió i de l'elaboració de petits projectes de recerca. Per això cal partir de l'observació del significat i la funció que les formes lingüístiques adquireixen en el discurs, per tal d'arribar a la generalització i a la sistematització a partir de la manipulació d'enunciats, el contrast entre oracions, la formulació d'hipòtesis i de regles, l'ús de contraexemples o la connexió amb altres fenòmens lingüístics, i comunicar els resultats amb el metallenguatge adequat. En definitiva, es tracta d'estimular la reflexió metalingüística i interlingüística perquè els alumnes puguin pensar i parlar sobre la llengua de manera que aquest coneixement reverteixi en una millora de les produccions pròpies i en una millor comprensió i interpretació crítica de les produccions alienes i, alhora, permeti construir de manera progressiva un coneixement explícit sobre com funciona el sistema lingüístic.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CCL2, CP2, STEM1, STEM2, CPSAA5.

CE 10 Posar les pràctiques comunicatives al servei de la convivència democràtica, la resolució dialogada dels conflictes i la igualtat de drets de totes les persones, utilitzant un llenguatge no discriminatori i bandejant els abusos de poder a través de la paraula per afavorir un ús no tan sols eficaç sinó també ètic i democràtic del llenguatge.

Desenvolupar aquesta competència implica no tan sols que les persones siguin eficaços a l'hora de comunicar-se, sinó que posin les paraules al servei d'uns objectius que no es desentenguin de la indefugible dimensió ètica de la comunicació.

En l'àmbit de la comunicació personal, l'educació lingüística ha d'ajudar a establir relacions interpersonals basades en l'empatia i el respecte, tot oferint eines per a l'escolta activa, la comunicació assertiva, la deliberació argumentada i la resolució dialogada dels conflictes. Erradicar els usos discriminatoris i manipuladors del llenguatge, com també els abusos de poder a través de la paraula, és un imperatiu ètic. En

els àmbits educatiu, social i professional, l'educació lingüística ha de capacitar per prendre la paraula en l'exercici una ciutadania activa i compromesa en la construcció de societats més equitatives, més democràtiques i més responsables en relació als grans desafiaments que com a humanitat tenim plantejats: la sostenibilitat del planeta, les diferents violències (inclosa la violència de gènere), les creixents desigualtats, etc.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: : CCL1, CCL5, CP3, CD3, CPSAA3.1, CC1, CC2, CC3.

Llengua Catalana i Literatura I

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Reconèixer, valorar i explicar la diversitat lingüística del món, les famílies de llengües i la seva evolució (naixement, vida i mort) i les polítiques que tenen a veure amb aquestes situacions; tot partint del fet de conèixer la situació lingüística a Europa, i dels territoris que conformen el domini lingüístic de la llengua catalana.
CA 1.1 Reconèixer, valorar i explicar la diversitat lingüística del món, les famílies de llengües i la seva evolució (naixement, vida i mort) i les polítiques que tenen a veure amb aquestes situacions, amb especial atenció a les del propi territori; tot partint del fet de conèixer la situació lingüística a Europa, Espanya i territoris que conformen el domini lingüístic de la llengua catalana, en manifestacions orals, escrites i multimodals.
Conèixer la diversitat lingüística del món, les famílies lingüístiques i la seva evolució.
Conèixer diferents models de gestió de la llengua en territoris plurilingües i identificar prejudicis i estereotips lingüístics que s'hi donen.
Conèixer i valorar la situació lingüística a les Illes Balears al llarg de la història.
CA 1.2 Qüestionar i refutar prejudicis i estereotips lingüístics adoptant una actitud de respecte i valoració de la riquesa cultural, lingüística i dialectal, a partir de l'exploració i reflexió entorn dels fenòmens de contacte entre llengües, amb especial atenció al paper de les xarxes socials i els mitjans de comunicació, i de la investigació sobre els drets lingüístics i diversos models de convivència entre llengües.
Identificar, qüestionar i refutar prejudicis i estereotips lingüístics.
Respectar i valorar la riquesa cultural lingüística i dialectal, a partir de l'observació i la reflexió de la diversitat lingüística de l'entorn.
Explorar els fenòmens de contacte de llengües, amb especial atenció a les xarxes socials i als mitjans de comunicació.
Investigar sobre els drets lingüístics i diversos models de convivència entre llengües.
CE 2 Comprendre i interpretar texts orals i multimodals, amb especial atenció als texts acadèmics i dels mitjans de comunicació, recollint-ne el sentit general i la informació més rellevant, identificant el punt de vista i la intenció de l'emissor i valorant-ne la fiabilitat, la forma i el contingut, per construir coneixement, per formar-se opinió i per eixamplar les possibilitats de gaudi i oci.
CA 2.1 Identificar el sentit global, l'estructura, la informació rellevant en funció de les necessitats comunicatives i la intenció de l'emissor en texts orals i multimodals complexos propis de diferents àmbits, analitzant la interacció entre els diferents codis.

Identificar el sentit global, l'estructura i la informació més rellevant en funció de les necessitats comunicatives i la intenció de l'emissor en texts orals i multimodals complexos.
Analitzar la interacció entre els diferents codis en un missatge.
CA 2.2 Valorar la forma i el contingut de texts orals i multimodals complexos, avaluant-ne la qualitat, la fiabilitat i la idoneïtat del canal utilitzat, com també l'eficàcia dels procediments comunicatius emprats.
Valorar la forma i el contingut de texts orals i multimodals complexos.
Avaluar la qualitat, la fiabilitat i la idoneïtat del canal utilitzat.
Avaluar l'eficàcia dels procediments comunicatius emprats en una producció oral.

CE 3 Produir texts orals i multimodals, amb atenció preferent a texts de caràcter acadèmic, amb rigor, fluïdesa, coherència, cohesió, correcció i el registre adequat, ateses les convencions pròpies dels diferents gèneres discursius, i participar en interaccions orals amb actitud cooperativa i respectuosa, tant per construir coneixement i establir vincles personals, com per intervenir de manera activa i informada en diferents contextos socials.
CA 3.1 Realitzar exposicions i argumentacions orals formals amb diferent grau de planificació sobre temes d'interès científic i cultural i de rellevància acadèmica i social, ajustant-se a les convencions pròpies de cada gènere discursiu i amb la fluïdesa, el rigor, la coherència i el registre adequat, en diferents suports i utilitzant de manera eficaç recursos verbals i no verbals.
Fer exposicions i argumentacions orals formals amb diferent grau de planificació sobre temes de caire científic, cultural, social i acadèmic.
Fer exposicions orals que s'ajustin a les convencions de cada gènere discursiu, amb coherència, cohesió i correcció, i adequant-se a la situació comunicativa concreta.
Utilitzar de manera eficaç els recursos verbals i no verbals propis de situacions orals.
CA 3.2 Participar de manera activa i adequada en interaccions orals (formals i informals) i en el treball en equip amb actituds d'escolta activa i estratègies de cooperació conversacional i cortesia lingüística.

CE 4 Comprendre, interpretar i valorar texts escrits, amb sentit crític i diferents propòsits de lectura, amb especial atenció a texts acadèmics i dels mitjans de comunicació, reconeixent el sentit global i les idees principals i secundàries, integrant la informació explícita i realitzant les inferències necessàries, identificant la intenció de l'emissor, reflexionant sobre el contingut i la forma i avaluant-ne la qualitat i fiabilitat, per donar resposta a necessitats i interessos comunicatius diversos i per construir coneixement.
CA 4.1 Identificar el sentit global, l'estructura, la informació rellevant i la intenció de l'emissor de texts escrits i multimodals especialitzats, amb especial atenció a texts acadèmics i dels mitjans de comunicació, realitzant les inferències necessàries i amb diferents propòsits de lectura.
Identificar el sentit global, l'estructura, la informació rellevant i la intenció de l'emissor de texts escrits i multimodals especialitzats amb especial atenció a texts acadèmics i dels mitjans de comunicació.
Realitzar les inferències necessàries i amb diferents propòsits de lectura.
CA 4.2 Valorar la forma i el contingut de texts complexos avaluant-ne la qualitat, la fiabilitat i la idoneïtat del canal utilitzat, com també l'eficàcia dels procediments comunicatius emprats.
Valorar la forma i el contingut de texts complexos.

Avaluar la qualitat, la fiabilitat i idoneïtat del canal utilitzat, com també l'eficàcia dels procediments comunicatius emprats.

CE 5 Produir texts escrits i multimodals coherents, cohesionats, adequats i correctes, amb especial atenció als gèneres discursius de l'àmbit acadèmic, per construir coneixement i donar resposta de manera informada, eficaç i creativa a demandes comunicatives concretes.

CA 5.1 Elaborar texts acadèmics coherents, cohesionats i amb el registre adequat sobre temes curriculars o d'interès social i cultural. L'elaboració ha d'anar precedida d'un procés de planificació que atengui la situació comunicativa, destinatari, propòsit i canal, i d'un procés de redacció i revisió d'esborranys de manera individual o entre iguals, o mitjançant altres instruments de consulta.

Elaborar texts acadèmics coherents, cohesionats i amb el registre adequat sobre temes curriculars o d'interès social i cultural.

Planificar el text segons la situació comunicativa, el destinatari, el propòsit i el canal i de redacció.

Revisar esborranys de manera individual o entre iguals, o mitjançant altres instruments de consulta.

CA 5.2 Incorporar procediments per enriquir els texts, atenent aspectes discursius, lingüístics i d'estil, amb precisió lèxica i correcció ortogràfica i gramatical.

CE 6 Seleccionar i contrastar informació procedent de diferents fonts, avaluant-ne la fiabilitat i pertinència en funció dels objectius de lectura i evitant els riscos de manipulació i desinformació, i integrar-la i transformar-la en coneixement per comunicar-la, amb un punt de vista crític i personal al mateix temps que respectuós amb la propietat intel·lectual, especialment en el marc de la realització de treballs de recerca sobre temes del currículum o vinculats a les obres literàries llegides.

CA 6.1 Elaborar treballs de recerca de manera autònoma, en diferents suports, sobre temes curriculars d'interès cultural que impliquin localitzar, seleccionar i contrastar informació procedent de diferents fonts; calibrar-ne la fiabilitat i pertinència en funció dels objectius de lectura; organitzar-la i integrar-la en esquemes propis; i reelaborar-la i comunicar-la de manera creativa, adoptant un punt de vista crític i respectuós amb la propietat intel·lectual.

Elaborar treballs de recerca de manera autònoma, en diferents suports, sobre temes curriculars d'interès cultural que impliquin localitzar, seleccionar i contrastar informació procedent de diferents fonts.

Calibrar la fiabilitat i pertinència de les fonts en funció dels objectius de lectura.

Organitzar la informació i integrar-la en esquemes propis.

Reelaborar la informació i comunicar-la de manera creativa, adoptant un punt de vista crític i respectuós amb la propietat intel·lectual.

CA 6.2 Avaluar la veracitat de notícies i informacions, amb especial atenció a les xarxes socials i altres entorns digitals, seguint pautes d'anàlisi, contrast i verificació, fent ús de les eines adequades i mantenint una actitud crítica enfront dels possibles biaixos de la informació.

Avaluar la veracitat de notícies i informacions, amb especial atenció a les xarxes socials i altres entorns digitals.

Seguir pautes d'anàlisi, contrast i verificació en la recerca d'informació, fent ús de les eines adequades i mantenint una actitud crítica enfront dels possibles biaixos de la informació.

CE 7 Seleccionar i llegir de manera autònoma obres rellevants de la literatura contemporània com a font

de plaer i coneixement, configurant un itinerari lector que s'enriqueixi progressivament quant a diversitat, complexitat i qualitat de les obres, i compartir experiències lectores per construir la pròpia identitat lectora i gaudir de la dimensió social de la lectura.
CA 7.1 Triar i llegir de manera autònoma obres rellevants de la literatura contemporània i deixar constància del progrés de l'itinerari lector i cultural personal mitjançant l'explicació argumentada dels criteris de selecció de les lectures, les formes d'accés a la cultura literària i l'experiència de lectura.
Triar i llegir de manera autònoma obres rellevants de la literatura contemporània.
Deixar constància del progrés de l'itinerari lector i cultural personal mitjançant l'explicació argumentada dels criteris de selecció de les lectures, les formes d'accés a la cultura literària i l'experiència de lectura.
CA 7.2 Compartir l'experiència lectora utilitzant un metallenguatge específic i elaborar una interpretació personal establint vincles argumentats amb altres obres i altres experiències artístiques i culturals.
Compartir l'experiència lectora utilitzant un metallenguatge específic.
Elaborar una interpretació personal establint vincles argumentats amb altres obres i altres experiències artístiques i culturals

CE 8 Llegir, interpretar i valorar obres rellevants de la literatura catalana, utilitzant un metallenguatge específic i mobilitzant l'experiència biogràfica i els coneixements literaris i culturals per establir vincles entre texts diversos a fi de conformar un mapa cultural, eixamplar les possibilitats d'aprofitament de la literatura i crear texts d'intenció literària.
CA 8.1 Explicar i argumentar la interpretació de les obres llegides mitjançant l'anàlisi de les relacions internes dels seus elements constitutius amb el sentit de l'obra i de les relacions externes del text amb el seu context social i històric i amb la tradició literària, utilitzant un metallenguatge específic i incorporant judicis de valor vinculats a l'apreciació estètica de les obres.
Explicar i argumentar la interpretació de les obres llegides mitjançant l'anàlisi de les relacions internes dels seus elements constitutius amb el sentit de l'obra.
Establir les relacions externes del text amb el seu context social i històric i amb la tradició literària.
Utilitzar un metallenguatge específic en la interpretació d'obres literàries i incorporar judicis de valor vinculats a l'apreciació estètica.
CA 8.2 Desenvolupar projectes de recerca que es concretin en una exposició oral, un assaig o una presentació multimodal, establint vincles argumentats entre els clàssics de la literatura catalana objecte de lectura guiada i altres texts i manifestacions artístiques clàssiques o contemporànies, en funció de temes, tòpics, estructures, llenguatge, recursos expressius i valors ètics i estètics, i explicitant la implicació i la resposta personal del lector en la lectura.
Desenvolupar projectes de recerca que es concretin en una exposició oral, un assaig o una presentació multimodal.
Establir vincles argumentats entre els clàssics de la literatura catalana objecte de lectura guiada i altres texts i manifestacions artístiques clàssiques o contemporànies, en funció de temes, tòpics, estructures, llenguatge, recursos expressius i valors ètics i estètics.
Explicitar la implicació i la resposta personal del lector en la lectura.
CA 8.3 Crear texts personals o col·lectius amb intenció literària i consciència d'estil, en diferents suports i amb ajuda d'altres llenguatges artístics i audiovisuals, a partir de la lectura d'obres o fragments significatius

en els quals s'emprin les convencions formals dels diversos gèneres i estils literaris.

CE 9 Consolidar i aprofundir en el coneixement explícit i sistemàtic sobre l'estructura de la llengua i els seus usos, i reflexionar de manera autònoma sobre les eleccions lingüístiques i discursives, amb la terminologia adequada, per desenvolupar la consciència lingüística, augmentar el repertori comunicatiu i millorar les destreses tant de producció oral i escrita com de recepció crítica.

CA 9.1 Revisar els texts propis i fer propostes de millora argumentant els canvis a partir de la reflexió metalingüística i utilitzant un metallenguatge específic, i identificar i esmenar problemes de comprensió lectora utilitzant els coneixements explícits sobre la llengua i el seu ús.

Revisar els texts propis i fer propostes de millora.

Argumentar els canvis a partir de la reflexió metalingüística i interlingüística.

Utilitzar un metallenguatge específic en la revisió.

Identificar i esmenar problemes de comprensió lectora utilitzant els coneixements explícits sobre la llengua i el seu ús.

CA 9.2 Explicar i argumentar la interrelació entre el propòsit comunicatiu i les eleccions lingüístiques de l'emissor, com també els seus efectes en el receptor, utilitzant el coneixement explícit de la llengua i un metallenguatge específic.

Explicar i argumentar la interrelació entre el propòsit comunicatiu i les eleccions lingüístiques de l'emissor, com també els seus efectes en el receptor.

Utilitzar el coneixement explícit de la llengua i un metallenguatge específic en l'anàlisi dels trets lingüístics escollits.

CA 9.3 Elaborar i presentar els resultats de petits projectes de recerca sobre aspectes rellevants del funcionament de la llengua, formulant hipòtesis i establint generalitzacions, utilitzant els conceptes i la terminologia lingüística adequats i consultant de manera autònoma diccionaris, manuals i gramàtiques.

Elaborar i presentar els resultats de petits projectes de recerca sobre aspectes rellevants del funcionament de la llengua.

Formular hipòtesis i establir generalitzacions, utilitzant els conceptes i la terminologia lingüística adequats.

Consultar de manera autònoma diccionaris, manuals i gramàtiques.

CE 10 Posar les pràctiques comunicatives al servei de la convivència democràtica, la resolució dialogada dels conflictes i la igualtat de drets de totes les persones, utilitzant un llenguatge no discriminatori i bandejant els abusos de poder a través de la paraula per afavorir un ús no tan sols eficaç sinó també ètic i democràtic del llenguatge.

CA 10.1 Identificar i bandejar els usos discriminatoris de la llengua, els abusos de poder a través de la paraula i els usos manipuladors del llenguatge a partir de la reflexió i l'anàlisi dels elements lingüístics, textuais i discursius utilitzats, com també dels elements no verbals que regeixen la comunicació entre les persones.

CA 10.2. Utilitzar estratègies per a la resolució dialogada dels conflictes i la cerca de consensos tant en l'àmbit personal com educatiu i social.

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. LES LLENGÜES I ELS SEUS PARLANTS
La diversitat lingüística al món. Les famílies lingüístiques i la seva evolució.
Diferents models de polítiques lingüístiques en territoris plurilingües.
Història de la llengua catalana. Origen i evolució. Situació de la llengua catalana dels orígens fins a l'actualitat.

B. COMUNICACIÓ
Context
Elements verbals i no verbals que intervenen en el procés de comunicació. Propòsit comunicatiu.
Funcions del llenguatge
Adequació a la situació comunicativa
Gèneres discursius
Propietats textuais: adequació, coherència, cohesió, correcció.
Gèneres discursius propis de l'àmbit educatiu: el text acadèmic.
Gèneres discursius propis de l'àmbit social. Texts periodístics: narració, exposició i argumentació. Mitjans de comunicació i xarxes socials.
Gèneres literaris.
Processos
Expressió oral. Adequació al nivell de formalitat requerit per la situació comunicativa. El registre estàndard. Trets discursius i lingüístics del discurs formal. Elements no verbals. Planificació i recerca d'informació, construcció del discurs i revisió. Transferència dels coneixements lingüístics (lèxics, gramaticals i fonètics) al discurs.
Expressió escrita. Planificació: recerca i selecció d'informació; anàlisi, valoració, organització i síntesi de la informació. Redacció i revisió: transferència dels coneixements lingüístics (lèxics, gramaticals i ortogràfics) al text escrit.
Comprensió oral. Sentit global del discurs. Parts del discurs i relació que mantenen. Usos discriminatoris del llenguatge verbal i no verbal. Intenció comunicativa del parlant. Selecció de la informació rellevant.
Comprensió escrita. Sentit global del text. Parts del text i relació que mantenen. Usos discriminatoris del llenguatge verbal i icònic. Publicitat i propaganda. Intenció comunicativa de l'emissor. Selecció de la informació rellevant. Interpretació del llenguatge en el seu context. Connotació, denotació, sentit figurat.
Interacció oral en contextos formals. Ús propi i aliè de la paraula. Cooperació conversacional i cortesia lingüística.
Interacció escrita.
Mediació.
Reconeixement i ús discursiu dels elements lingüístics
La modalitat. Formes lingüístiques per expressar la subjectivitat i l'objectivitat.
Recursos lingüístics per adequar el registre a la situació comunicativa.
Connectors, marcadors discursius i altres procediments lèxics, semàntics i gramaticals que contribueixen a la cohesió del text.

Relacions entre formes verbals com a procediment de cohesió textual, amb especial atenció a l'ús dels temps verbals. Valor de les formes no personals.
Correcció lingüística i revisió ortogràfica, gramatical i tipogràfica dels texts.
Relació dels signes lingüístics amb el significat del text.

C. EDUCACIÓ LITERÀRIA
Lectura autònoma
Selecció d'obres rellevants d'autors de la literatura catalana, europea i universal, amb assessorament.
Participació activa en el circuit literari i lector, en activitats com ara trobades literàries amb autors d'obres llegides, sessions de narració oral, clubs de lectura, etc.
Utilització autònoma de tot tipus de biblioteques, físiques i digitals.
Accés a diferents experiències culturals: representacions teatrals, exposicions bibliogràfiques, etc.
Expressió argumentada dels gusts lectors personals.
Diversificació del corpus llegit, amb atenció als circuits comercials del llibre i distingint entre literatura canònica i literatura de consum, clàssics i <i>best-sellers</i> .
Lectura guiada
Establiment de vincles entre la literatura catalana contemporània i altres disciplines artístiques.
La literatura catalana des de l'edat mitjana fins al Romanticisme.
Anàlisi i comentari del text literari: elements constitutius del gènere literari i sentit de l'obra literària, les relacions externes del text amb el seu context social, històric i amb la tradició literària.

D REFLEXIÓ SOBRE LA LLENGUA
Diferències rellevants entre llengua oral i llengua escrita, amb especial atenció als elements sintàctics, lèxics i pragmàtics.
Formació de paraules. Elements constitutius: lexema i morfemes.
Categories gramaticals: tipus i ús.
Sintaxi. Estructures sintàctiques simples i complexes. Relacions lògiques, gramaticals i semàntiques entre els elements d'una oració. Les funcions sintàctiques. Connectors com a element cohesionador del text i que hi aporta coherència. Elements de referència. Díctics. Ordre lògic dels elements de l'oració. Signes de puntuació.
Explicació del significat de paraules o expressions dins el context. Sinonímia, antonímia, paronímia, polisèmia, homonímia. Hiperonímia i hiponímia. Connotació i denotació. Elements discriminadors del llenguatge. Identificació dels elements lingüístics que comprometen la comprensió d'un text escrit o oral.
Propostes de millora i enriquiment d'un text escrit o oral.

Llengua Catalana i Literatura II

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Reconèixer, valorar i explicar la diversitat lingüística del món, les famílies de llengües i la seva evolució (naixement, vida i mort) i les polítiques que tenen a veure amb aquestes situacions; tot partint del fet de conèixer la situació lingüística a Europa, i dels territoris que conformen el domini lingüístic de la llengua catalana.
CA 1.1 Reconèixer, valorar i explicar la diversitat lingüística del món, les famílies de llengües i la seva evolució (naixement, vida i mort) i les polítiques que tenen a veure amb aquestes situacions, amb especial atenció a les del propi territori; tot partint del fet de conèixer la situació lingüística a Europa, Espanya i territoris que conformen el domini lingüístic de la llengua catalana, en manifestacions orals, escrites i multimodals.
Conèixer la variació lingüística de la llengua (geolectes, cronolectes i registres).
Conèixer, analitzar i valorar la situació lingüística als territoris de parla catalana.
CA 1.2 Qüestionar i refutar prejudicis i estereotips lingüístics adoptant una actitud de respecte i valoració de la riquesa cultural, lingüística i dialectal, a partir de l'exploració i reflexió entorn dels fenòmens de contacte entre llengües, amb especial atenció al paper de les xarxes socials i els mitjans de comunicació, i de la investigació sobre els drets lingüístics i diversos models de convivència entre llengües.
Conèixer diferents models de gestió de la llengua en territoris plurilingües i identificar prejudicis i estereotips lingüístics que s'hi donen.

CE 2 Comprendre i interpretar texts orals i multimodals, amb especial atenció als texts acadèmics i dels mitjans de comunicació, recollint-ne el sentit general i la informació més rellevant, identificant el punt de vista i la intenció de l'emissor i valorant-ne la fiabilitat, la forma i el contingut, per construir coneixement, per formar-se opinió i per eixamplar les possibilitats de gaudi i oci.
CA 2.1 Identificar el sentit global, l'estructura, la informació rellevant en funció de les necessitats comunicatives i la intenció de l'emissor en texts orals i multimodals complexos propis de diferents àmbits, analitzant la interacció entre els diferents codis.
Identificar el sentit global, l'estructura, la informació rellevant en funció de les necessitats comunicatives i la intenció de l'emissor en texts orals i multimodals especialitzats propis de diferents àmbits.
Analitzar la interacció entre els diferents codis.
CA 2.2 Valorar la forma i el contingut de texts orals i multimodals complexos, avaluant-ne la qualitat, la fiabilitat i la idoneïtat del canal utilitzat, com també l'eficàcia dels procediments comunicatius emprats.
Valorar la forma i el contingut de texts orals i multimodals especialitzats.
Avaluar la qualitat, la fiabilitat i la idoneïtat del canal utilitzat, com també l'eficàcia dels procediments comunicatius emprats.

CE 3 Produir texts orals i multimodals, amb atenció preferent a texts de caràcter acadèmic, amb rigor, fluïdesa, coherència, cohesió, correcció i el registre adequat, ateses les convencions pròpies dels diferents gèneres discursius, i participar en interaccions orals amb actitud cooperativa i respectuosa, tant per construir coneixement i establir vincles personals, com per intervenir de manera activa i informada en diferents contextos socials.
CA 3.1 Realitzar exposicions i argumentacions orals formals amb diferent grau de planificació sobre temes d'interès científic i cultural i de rellevància acadèmica i social, ajustant-se a les convencions pròpies de cada gènere discursiu i amb la fluïdesa, el rigor, la coherència i el registre adequat, en diferents suports i utilitzant de manera eficaç recursos verbals i no verbals.
Realitzar exposicions i argumentacions orals formals extenses on es recullen diferents punts de vista, amb

diferent grau de planificació sobre temes d'interès científic i cultural i de rellevància acadèmica i social..
Ajustar-se a les convencions pròpies de cada gènere discursiu amb fluïdesa, rigor, coherència, cohesió, correcció i el registre adequat en diferents suports.
Emprar de manera eficaç recursos verbals i no verbals.
CA 3.2 Participar de manera activa i adequada en interaccions orals (formals i informals) i en el treball en equip amb actituds d'escolta activa i estratègies de cooperació conversacional i cortesia lingüística.

CE 4 Comprendre, interpretar i valorar texts escrits, amb sentit crític i diferents propòsits de lectura, amb especial atenció a texts acadèmics i dels mitjans de comunicació, reconeixent el sentit global i les idees principals i secundàries, integrant la informació explícita i realitzant les inferències necessàries, identificant la intenció de l'emissor, reflexionant sobre el contingut i la forma i avaluant-ne la qualitat i fiabilitat, per donar resposta a necessitats i interessos comunicatius diversos i per construir coneixement.
CA 4.1 Identificar el sentit global, l'estructura, la informació rellevant i la intenció de l'emissor de texts escrits i multimodals especialitzats, amb especial atenció a texts acadèmics i dels mitjans de comunicació, realitzant les inferències necessàries i amb diferents propòsits de lectura.
Identificar el sentit global, l'estructura, la informació rellevant i la intenció de l'emissor de texts escrits i multimodals especialitzats, amb especial atenció a texts acadèmics i dels mitjans de comunicació.
Realitzar les inferències necessàries i amb diferents propòsits de lectura.
CA 4.2 Valorar la forma i el contingut de texts complexos avaluant-ne la qualitat, la fiabilitat i la idoneïtat del canal utilitzat, com també l'eficàcia dels procediments comunicatius emprats. I
Valorar críticament el contingut i la forma de texts especialitzats.
Avaluar la qualitat i la fiabilitat dels texts escrits, com també l'eficàcia dels procediments lingüístics emprats.

CE 5 Produir texts escrits i multimodals coherents, cohesionats, adequats i correctes, amb especial atenció als gèneres discursius de l'àmbit acadèmic, per construir coneixement i donar resposta de manera informada, eficaç i creativa a demandes comunicatives concretes.
CA 5.1 Elaborar texts acadèmics coherents, cohesionats i amb el registre adequat sobre temes curriculars o d'interès social i cultural. L'elaboració ha d'anar precedida d'un procés de planificació que atengui la situació comunicativa, destinatari, propòsit i canal, i d'un procés de redacció i revisió d'esborranys de manera individual o entre iguals, o mitjançant altres instruments de consulta.
Elaborar texts acadèmics coherents, cohesionats i amb el registre adequat al voltant de temes curriculars o d'interès social i cultural.
Planificar el text segons la situació comunicativa, el destinatari, el propòsit i el canal.
Revisar esborranys entre iguals o utilitzant altres instruments de consulta.
CA 5.2 Incorporar procediments per enriquir els texts, atenent aspectes discursius, lingüístics i d'estil, amb precisió lèxica i correcció ortogràfica i gramatical.

CE 6 Seleccionar i contrastar informació procedent de diferents fonts, avaluant-ne la fiabilitat i pertinència

en funció dels objectius de lectura i evitant els riscos de manipulació i desinformació, i integrar-la i transformar-la en coneixement per comunicar-la, amb un punt de vista crític i personal al mateix temps que respectuós amb la propietat intel·lectual, especialment en el marc de la realització de treballs de recerca sobre temes del currículum o vinculats a les obres literàries llegides.
CA 6.1 Elaborar treballs de recerca de manera autònoma, en diferents suports, sobre temes curriculars d'interès cultural que impliquin localitzar, seleccionar i contrastar informació procedent de diferents fonts; calibrar-ne la fiabilitat i pertinència en funció dels objectius de lectura; organitzar-la i integrar-la en esquemes propis; i reelaborar-la i comunicar-la de manera creativa, adoptant un punt de vista crític i respectuós amb la propietat intel·lectual.
Elaborar treballs de recerca de manera autònoma, en diferents suports, sobre diversos temes d'interès acadèmic, personal o social que impliquin localitzar, seleccionar i contrastar informació procedent de diferents fonts.
Gestionar l'emmagatzematge i la recuperació de la informació recollida en diferents fonts.
Avaluar la fiabilitat i la pertinència de la informació recollida.
Organitzar la informació i integrar-la en esquemes propis.
Reelaborar la informació i comunicar-la de manera creativa, adoptant un punt de vista crític i respectuós amb la propietat intel·lectual.
CA 6.2 Avaluar la veracitat de notícies i informacions, amb especial atenció a les xarxes socials i altres entorns digitals, seguint pautes d'anàlisi, contrast i verificació, fent ús de les eines adequades i mantenint una actitud crítica enfront dels possibles biaixos de la informació.
Avaluar la veracitat de notícies i informacions, amb especial atenció a les xarxes socials i altres entorns digitals.
Seguir pautes d'anàlisi, contrast i verificació, fent ús de les eines adequades i mantenint una actitud crítica enfront dels possibles biaixos de la informació.
CE 7 Seleccionar i llegir de manera autònoma obres rellevants de la literatura contemporània com a font de plaer i coneixement, configurant un itinerari lector que s'enriqueixi progressivament quant a diversitat, complexitat i qualitat de les obres, i compartir experiències lectores per construir la pròpia identitat lectora i gaudir de la dimensió social de la lectura.
CA 7.1 Triar i llegir de manera autònoma obres rellevants de la literatura contemporània i deixar constància del progrés de l'itinerari lector i cultural personal mitjançant l'explicació argumentada dels criteris de selecció de les lectures, les formes d'accés a la cultura literària i de l'experiència de lectura.
Triar i llegir de manera autònoma obres rellevants que es relacionin amb les propostes de lectura guiada, incloent assaig literari i obres actuals que estableixin connexions amb la tradició.
Deixar constància del progrés del propi itinerari lector i cultural mitjançant l'explicació argumentada dels criteris de selecció de les lectures, les formes d'accés a la cultura literària i de l'experiència de lectura.
CA 7.2 Compartir l'experiència lectora utilitzant un metallenguatge específic i elaborar una interpretació personal establint vincles argumentats amb altres obres i altres experiències artístiques i culturals.
Compartir l'experiència lectora utilitzant un metallenguatge específic.
Elaborar una interpretació personal establint vincles argumentats amb altres obres i altres experiències artístiques i culturals.

CE 8 Llegir, interpretar i valorar obres rellevants de la literatura catalana, utilitzant un metallenguatge específic i mobilitzant l'experiència biogràfica i els coneixements literaris i culturals per establir vincles entre texts diversos a fi de conformar un mapa cultural, eixamplar les possibilitats d'aprofitament de la literatura i crear texts d'intenció literària.
CA 8.1 Explicar i argumentar la interpretació de les obres llegides mitjançant l'anàlisi de les relacions internes dels seus elements constitutius amb el sentit de l'obra i de les relacions externes del text amb el seu context social i històric i amb la tradició literària, utilitzant un metallenguatge específic i incorporant judicis de valor vinculats a l'apreciació estètica de les obres.
Explicar i argumentar la interpretació de les obres llegides a partir de l'anàlisi de les relacions internes dels elements constitutius amb el sentit de l'obra i de les relacions externes del text amb el seu context social i històric i amb la tradició literària.
Utilitzar un metallenguatge específic en la interpretació d'obres literàries llegides
Emetre judicis de valor vinculats a l'apreciació estètica de les obres.
CA 8.2 Desenvolupar projectes de recerca que es concretin en una exposició oral, un assaig o una presentació multimodal, establint vincles argumentats entre els clàssics de la literatura catalana objecte de lectura guiada i altres texts i manifestacions artístiques clàssiques o contemporànies, en funció de temes, tòpics, estructures, llenguatge, recursos expressius i valors ètics i estètics, i explicitant la implicació i la resposta personal del lector en la lectura.
Desenvolupar projectes de recerca que es concretin en una exposició oral, un assaig o una presentació multimodal.
Analitzar i comentar obres o fragments de la literatura catalana des del darrer quart del segle XIX fins a l'actualitat a partir de l'anàlisi de les relacions internes dels seus elements constitutius amb el sentit de l'obra i de les relacions del text amb el context social i històric i amb la tradició literària.
Explicar l'opinió personal argumentada sobre la lectura.
CA 8.3 Crear texts personals o col·lectius amb intenció literària i consciència d'estil, en diferents suports i amb ajuda d'altres llenguatges artístics i audiovisuals, a partir de la lectura d'obres o fragments significatius en els quals s'emprin les convencions formals dels diversos gèneres i estils literaris.

CE 9 Consolidar i aprofundir en el coneixement explícit i sistemàtic sobre l'estructura de la llengua i els seus usos, i reflexionar de manera autònoma sobre les eleccions lingüístiques i discursives, amb la terminologia adequada, per desenvolupar la consciència lingüística, augmentar el repertori comunicatiu i millorar les destreses tant de producció oral i escrita com de recepció crítica.
CA 9.1 Revisar els texts propis i fer propostes de millora argumentant els canvis a partir de la reflexió metalingüística i utilitzant un metallenguatge específic, i identificar i esmenar problemes de comprensió lectora utilitzant els coneixements explícits sobre la llengua i el seu ús.
Revisar els texts propis i fer propostes de millora.
Argumentar els canvis a partir de la reflexió metalingüística i interlingüística i amb un metallenguatge específic.
Identificar i esmenar problemes de comprensió lectora utilitzant els coneixements explícits sobre la llengua i el seu ús.
CA 9.2 Explicar i argumentar la interrelació entre el propòsit comunicatiu i les eleccions lingüístiques de

l'emissor, com també els seus efectes en el receptor, utilitzant el coneixement explícit de la llengua i un metallenguatge específic.
Explicar i argumentar la interrelació entre el propòsit comunicatiu i les eleccions lingüístiques de l'emissor, com també els seus efectes en el receptor.
Utilitzar el coneixement explícit de la llengua i un metallenguatge específic en l'anàlisi dels trets lingüístics escollits.
CA 9.3 Elaborar i presentar els resultats de petits projectes de recerca sobre aspectes rellevants del funcionament de la llengua, formulant hipòtesis i establint generalitzacions, utilitzant els conceptes i la terminologia lingüística adequada i consultant de manera autònoma diccionaris, manuals i gramàtiques.
Elaborar i presentar els resultats de petits projectes de recerca sobre aspectes rellevants del funcionament de la llengua.
Formular hipòtesis i establir generalitzacions, utilitzant els conceptes i la terminologia lingüística adequada.
Consultar de manera autònoma diccionaris, manuals i gramàtiques.

CE 10 Posar les pràctiques comunicatives al servei de la convivència democràtica, la resolució dialogada dels conflictes i la igualtat de drets de totes les persones, utilitzant un llenguatge no discriminatori i bandejant els abusos de poder a través de la paraula per afavorir un ús no tan sols eficaç sinó també ètic i democràtic del llenguatge.
CA 10.1 Identificar i bandejar els usos discriminatoris de la llengua, els abusos de poder a través de la paraula i els usos manipuladors del llenguatge a partir de la reflexió i l'anàlisi dels elements lingüístics, textuais i discursius utilitzats, com també dels elements no verbals que regeixen la comunicació entre les persones.
CA 10.2 Utilitzar estratègies per a la resolució dialogada dels conflictes i la cerca de consensos tant en l'àmbit personal com educatiu i social.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. LES LLENGÜES I ELS SEUS PARLANTS
La variació lingüística: geolectes, cronolectes i socials (registres).
Llengües en contacte: bilingüisme, diglòssia; interferència i interposició lingüística.
Llengües subordinades i llengües dominants.
Normalització i subordinació.
Diferents models de polítiques lingüístiques en territoris plurilingües. Models de planificació lingüística.
Drets lingüístics dels ciutadans de les Illes Balears.
Prejudicis i estereotips lingüístics
B. COMUNICACIÓ
Context

Elements verbals i no verbals que intervenen en el procés de comunicació. Propòsit comunicatiu.
Funcions del llenguatge. Modalitats textuais.
Adequació a la situació comunicativa.
Gèneres discursius
Propietats textuais: adequació, coherència, cohesió, correcció.
Gèneres discursius propis de l'àmbit educatiu: el text acadèmic.
Gèneres discursius propis de l'àmbit social. Texts periodístics: narració, exposició i argumentació. Mitjans de comunicació i xarxes socials.
Gèneres literaris.
Processos
Expressió oral. Adequació al nivell de formalitat requerit per la situació comunicativa. El registre estàndard. Trets discursius i lingüístics del discurs formal. Elements no verbals. Planificació i recerca d'informació, construcció del discurs i revisió. Transferència dels coneixements lingüístics (lèxics, gramaticals i fonètics) al discurs.
Expressió escrita. Planificació: recerca i selecció d'informació; anàlisi, valoració, organització i síntesi de la informació. Redacció i revisió: transferència dels coneixements lingüístics (lèxics, gramaticals i ortogràfics) al text escrit.
Comprensió oral. Sentit global del discurs. Parts del discurs i relació que mantenen. Usos discriminadors del llenguatge verbal i no verbal. Intenció comunicativa del parlant. Selecció de la informació rellevant.
Comprensió escrita. Sentit global del text. Parts del text i relació que mantenen. Usos discriminadors del llenguatge verbal i icònic. Publicitat i propaganda. Intenció comunicativa de l'emissor. Selecció de la informació rellevant. Interpretació del llenguatge en el seu context. Connotació, denotació, sentit figurat.
Interacció oral en contextos formals. Ús propi i aliè de la paraula. Cooperació conversacional i cortesia lingüística.
Interacció escrita.
Mediació.
Reconeixement i ús discursiu dels elements lingüístics
La modalitat. Formes lingüístiques per a l'expressió de la subjectivitat i de l'objectivitat.
Recursos lingüístics per adequar el registre a la situació comunicativa.
Connectors, marcadors discursius i altres procediments lèxics, semàntics i gramaticals que contribueixen a la cohesió del text.
Relacions entre formes verbals com a procediment de cohesió textual, amb especial atenció a l'ús dels temps verbals. Valor de les formes no personals.
Correcció lingüística i revisió ortogràfica, gramatical i tipogràfica dels texts.
Relació dels signes lingüístics amb el significat del text.

C. EDUCACIÓ LITERÀRIA
Lectura autònoma
Selecció d'obres rellevants d'autors de la literatura catalana, europea i universal, amb assessorament.

Participació activa en el circuit literari i lector, en activitats com ara encontres literaris amb autors d'obres llegides, sessions de narració oral, clubs de lectura, etc.
Utilització autònoma de tot tipus de biblioteques, físiques i digitals.
Accés a diferents experiències culturals: representacions teatrals, exposicions bibliogràfiques, etc.
Expressió argumentada dels gusts lectors personals.
Diversificació del corpus llegit, amb atenció als circuits comercials del llibre i distingint entre literatura canònica i literatura de consum, clàssics i <i>best-sellers</i> .
Lectura guiada
La literatura catalana des del modernisme fins a l'actualitat.
Lectura i interpretació d'obres completes o fragments rellevants de la literatura catalana des del modernisme fins a l'actualitat.
Anàlisi i comentari de texts literaris des del modernisme fins a l'actualitat: elements constitutius del gènere literari i sentit de l'obra literària, les relacions externes del text amb el seu context social, històric i amb la tradició literària.

D. REFLEXIÓ SOBRE LA LLENGUA
Diferències rellevants entre llengua oral i llengua escrita, amb especial atenció als elements sintàctics, lèxics i pragmàtics.
Procediments de formació de paraules: derivació, composició, parasíntesi, sigles i acrònims.
Categories gramaticals: tipus i ús.
Sintaxi. Relacions lògiques, gramaticals i semàntiques entre els elements d'una oració. Les funcions sintàctiques. Connectors com a element cohesionador del text i que hi aporta coherència. Elements de referència. Els díctics. Ordre lògic dels elements de l'oració. Signes de puntuació.
Explicació del significat de paraules o expressions dins el context. Sinonímia, antonímia, paronímia, polisèmia, homonímia. Hiperonímia i hiponímia.
Connotació i denotació.
Elements discriminadors del llenguatge.
Identificació dels elements lingüístics que comprometen la comprensió d'un text escrit o oral.
Propostes de millora i enriquiment d'un text escrit o oral.

Llengua Estrangera

La ràpida evolució de les societats actuals i les seves múltiples interconnexions exigeixen el desenvolupament d'aquelles competències que ajudin els individus a practicar una ciutadania independent, activa i compromesa amb la realitat contemporània, cada vegada més global, intercultural i plurilingüe. Tal com assenyala el Marc de referència per a una cultura democràtica, en les societats actuals, culturalment diverses, els processos democràtics requereixen el diàleg intercultural. Per tant, la comunicació en diverses llengües és clau en el desenvolupament d'aquesta cultura democràtica. En la idea d'un Espai Europeu d'Educació, la comunicació en més d'una llengua evita que l'educació i la formació es vegin obstaculitzades per les fronteres i afavoreix la internacionalització i la mobilitat, a més de permetre el descobriment d'altres cultures, ampliant les perspectives de l'alumne.

La matèria de Llengua Estrangera contribueix a l'adquisició de les diferents competències clau al Batxillerat i, de manera directa, participa en l'assoliment de la competència plurilingüe, que implica l'ús de diferents llengües de manera apropiada i eficaç per a l'aprenentatge i la comunicació. El plurilingüisme integra no només la dimensió comunicativa, sinó també els aspectes històrics i interculturals que condueixen els alumnes a conèixer, valorar críticament i respectar la diversitat lingüística i cultural, i que contribueixen al fet que puguin exercir una ciutadania independent, activa i compromesa amb una societat democràtica. En consonància amb aquest enfocament, la matèria de Llengua Estrangera en l'etapa de batxillerat té com a objectiu principal l'adquisició de la competència comunicativa en la llengua estrangera, de manera que permeti als alumnes comprendre, expressar-se i interactuar en aquesta llengua amb eficàcia, fluïdesa i correcció, com també l'enriquiment i l'expansió de la seva consciència intercultural.

L'eix del currículum de Llengua Estrangera està travessat per les dues dimensions del plurilingüisme: la dimensió comunicativa i la intercultural. Les competències específiques de la matèria, relacionades amb els descriptors operatius de les competències clau de l'etapa i amb els reptes del segle XXI, permeten als alumnes comunicar-se en la llengua estrangera i enriquir el seu repertori lingüístic individual, aprofitant les experiències pròpies per millorar la comunicació tant en les llengües familiars com en les llengües estrangeres. Així mateix, ocupen un lloc important el respecte pels perfils lingüístics individuals, l'adequació a la diversitat, com també l'interès per participar en el desenvolupament d'una cultura compartida i una ciutadania compromesa amb la sostenibilitat i els valors democràtics a través del diàleg intercultural.

Aquesta matèria, a més, permet als alumnes desenvolupar-se millor en els entorns digitals i accedir a les cultures a través de la llengua estrangera, tant com a motor de formació i aprenentatge com a font d'informació i gaudi. En aquest sentit, les eines digitals posseeixen un potencial que podria aprofitar-se plenament per reforçar l'aprenentatge, l'ensenyament i l'avaluació de llengües i cultures estrangeres. Per això, el desenvolupament del pensament crític, l'exercici d'una ciutadania digital activa, cívica, respectuosa i reflexiva, i l'ús segur, ètic, sostenible i responsable de la tecnologia constitueixen un element d'aprenentatge molt rellevant en aquesta matèria.

Les competències específiques de la matèria de Llengua Estrangera al Batxillerat suposen un aprofundiment i una ampliació respecte a les adquirides al final de l'ensenyament bàsic, que seran la base per a aquesta nova etapa, i es desenvoluparan a partir dels repertoris i experiències dels alumnes. Això implica un major desenvolupament de les activitats i estratègies comunicatives de comprensió, producció, interacció i mediació, entesa en aquesta etapa com l'activitat orientada a atendre la diversitat, col·laborar i solucionar problemes d'intercomprensió i enteniment. La progressió també comporta una reflexió més crítica i sistemàtica sobre el funcionament de les llengües i les relacions entre les diferents llengües dels repertoris individuals dels alumnes. Les competències específiques d'aquesta matèria també inclouen un major aprofundiment en els sabers necessaris per gestionar situacions interculturals, i la valoració crítica i l'adequació a la diversitat lingüística, artística i cultural amb la finalitat de fomentar la comprensió mútua i contribuir al desenvolupament d'una cultura compartida.

Els criteris d'avaluació de la matèria asseguren l'assoliment de les competències específiques per part dels alumnes, per la qual cosa es presenten vinculats a aquestes. En la seva formulació competencial, es plantegen enunciant el procés o capacitat que els alumnes han d'adquirir i el context o mode d'aplicació i

ús d'aquest procés o capacitat. La gradació dels criteris d'avaluació està basada en el Marc Comú Europeu de Referència per a les Llengües (MCER), tot i que ajustada a la maduresa i desenvolupament dels alumnes de l'etapa de batxillerat.

Per la seva banda, els sabers bàsics reuneixen els coneixements (saber), les destreses (saber fer) i les actituds (saber ser) necessaris per a l'adquisició de les competències específiques de la matèria i afavoreixen l'avaluació dels aprenentatges a través dels criteris. S'estructuren en tres blocs. El bloc de «Comunicació» abasta tots els sabers que cal mobilitzar per al desenvolupament de les activitats lingüístiques de comprensió, producció, interacció i mediació, inclosos els relacionats amb la cerca, selecció i contrast de fonts d'informació i la gestió d'aquestes fonts. El bloc de «Plurilingüisme» integra els sabers relacionats amb la capacitat de reflexionar sobre el funcionament de les llengües, amb l'objectiu de contribuir a l'aprenentatge de la llengua estrangera i a la millora de les llengües que conformen el repertori lingüístic dels alumnes. Finalment, en el bloc de «Interculturalitat» s'agrupen els sabers sobre les cultures vehiculades a través de la llengua estrangera i la seva importància com a mitjà de comunicació i enteniment entre pobles, facilitador de l'accés a altres cultures i altres llengües i com a eina de participació social i d'enriquiment personal.

L'enfocament, la gradació i la definició dels diferents elements del currículum estan plantejats a partir de les activitats i les competències que estableix el Consell d'Europa en el MCER. Aquesta eina és clau per determinar els diferents nivells de competència que els alumnes adquireixen en les diferents activitats i dona suport també al seu procés d'aprenentatge, que es concep com a dinàmic i continuat, flexible i obert, i que s'ha d'ajustar a les seves circumstàncies, necessitats i interessos. S'espera que els alumnes siguin capaços de posar en funcionament tots els sabers bàsics en el marc de situacions comunicatives pròpies dels diferents àmbits: personal, social, educatiu i professional, i a partir de texts sobre temes de rellevància personal o d'interès públic coneguts pels alumnes que incloguin aspectes relacionats amb els Objectius de Desenvolupament Sostenible i els reptes i desafiaments del segle XXI. En consonància amb l'enfocament orientat a l'acció que planteja el MCER, que contribueix de manera significativa al disseny de metodologies eclèctiques, el caràcter competencial d'aquest currículum convida el professorat a crear tasques interdisciplinàries, contextualitzades, significatives i rellevants, i a desenvolupar situacions d'aprenentatge on es consideri els alumnes com a agents socials autònoms i responsables del seu procés d'aprenentatge. Això implica tenir en compte els seus repertoris, interessos i emocions, com també les seves circumstàncies específiques, amb la finalitat d'establir les bases per a l'aprenentatge al llarg de tota la vida.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Comprendre i interpretar les idees principals i les línies argumentals bàsiques de texts expressats en la llengua estàndard, cercant fonts fiables i fent ús d'estratègies d'inferència i comprovació de significats, per respondre a les necessitats comunicatives plantejades.

La comprensió suposa rebre i processar informació. En l'etapa de batxillerat, la comprensió és una destresa comunicativa que s'ha de desenvolupar a partir de texts orals, escrits i multimodals sobre temes de rellevància personal per a l'alumne o d'interès públic expressats en la llengua estàndard. La comprensió, en aquest nivell, implica entendre i interpretar els texts i extreure les idees principals i les línies argumentals més destacades, com també valorar de manera crítica el contingut, la intenció, els trets discursius i certs matisos, com la ironia o l'ús estètic de la llengua. Per això, és necessari activar les estratègies més adequades, amb la finalitat de distingir la intenció i les opinions tant implícites com explícites dels texts. Entre les estratègies de comprensió més útils per als alumnes es troben la inferència i la comprovació de significats, la interpretació d'elements no verbals i la formulació d'hipòtesis sobre la intenció i opinions subjacents a aquests texts, com també la transferència i integració dels coneixements, les destreses i les actituds de les llengües que conformen el seu repertori lingüístic. Inclou la interpretació de diferents formes de representació (escriptura, imatge, gràfics, taules, diagrames, so, gests, etc.) i de la informació contextual (elements extralingüístics) i cotextual (elements lingüístics), que permeten comprovar la hipòtesi inicial sobre la intenció i sentit del text, com també plantejar hipòtesis alternatives si fos necessari. A més d'aquestes estratègies, la cerca de fonts fiables, en suports tant analògics com digitals, constitueix

un mètode de gran utilitat per a la comprensió, perquè permet contrastar, validar i sustentar la informació, com també obtenir conclusions rellevants a partir dels texts. Els processos de comprensió i interpretació requereixen contextos de comunicació dialògics que estimulin la identificació crítica de prejudicis i estereotips, com també l'interès genuí per les diferències i semblances ètniques i culturals.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL2, CCL3, CP1, CP2, STEM1, CD1, CPSAA4.
CE 2 Produir texts originals, de creixent extensió, clars, ben organitzats i detallats, usant estratègies com ara la planificació, la síntesi, la compensació o l'autocorrecció, per expressar idees i arguments de manera creativa, adequada i coherent, d'acord amb propòsits comunicatius concrets.
La producció engloba tant l'expressió oral com l'escrita i la multimodal. En aquesta etapa, la producció ha de donar lloc a la redacció i l'exposició de texts sobre temes de rellevància personal per a l'alumne o d'interès públic, amb creativitat, coherència i adequació. La producció, en diversos formats i suports, pot incloure en aquesta etapa l'exposició d'una presentació formal d'extensió mitjana en la qual es recolzin les idees amb exemples i detalls pertinents, una descripció clara i detallada o la redacció de texts argumentatius que responguin a una estructura lògica i expliquin els punts a favor i en contra de la perspectiva plantejada, mitjançant eines digitals i analògiques, com també la cerca avançada d'informació a internet com a font de documentació de forma exhaustiva i selectiva. En el seu format multimodal, la producció inclou l'ús conjunt de diferents recursos per produir significat (escriptura, imatge, gràfics, taules, diagrames, so, gests, etc.) i la selecció, configuració i ús de dispositius digitals, eines i aplicacions per comunicar-se, treballar de manera col·laborativa i compartir informació, gestionant de manera responsable les seves accions en la xarxa. Les activitats vinculades amb la producció de texts compleixen funcions importants en els camps acadèmics i professionals i existeix un valor social i cívic concret associat a elles. La destresa en les produccions més formals en diferents suports és producte de l'aprenentatge a través de l'ús de les convencions de la comunicació i dels trets discursius més freqüents. Inclou no sols aspectes formals de caire més lingüístic, sinó també l'aprenentatge d'expectatives i convencions associades al gènere emprat, l'ús ètic del llenguatge, eines de producció creativa o característiques del suport utilitzat. Les estratègies que permeten la millora de la producció, tant formal com informal, comprenen en aquesta etapa la planificació, l'autoavaluació i coavaluació, la retroalimentació, com també el monitoratge, la validació i la compensació de manera autònoma i sistemàtica.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL1, CCL5, CP1, CP2, STEM1, CD1, CD3, CPSAA4, CCEC3.2.
CE 3 Interactuar activament amb altres persones, amb suficient fluïdesa i precisió i amb espontaneïtat, usant estratègies de cooperació i emprant recursos analògics i digitals, per respondre a propòsits comunicatius en intercanvis respectuosos amb les normes de cortesia.
La interacció implica dos o més participants en la construcció d'un discurs. Es considera l'origen del llenguatge i comprèn funcions interpersonals, cooperatives i transaccionals. En la interacció amb altres persones entren en joc la cortesia lingüística i l'etiqueta digital, els elements verbals i no verbals de la comunicació, com també l'adequació als diferents gèneres dialògics, tant orals com escrits i multimodals. En aquesta etapa de l'educació s'espera que la interacció tracti temes de rellevància personal per a l'alumne o d'interès públic. Aquesta competència específica és fonamental en l'aprenentatge, perquè inclou estratègies de cooperació, de cessió i presa de torns de paraula, com també estratègies per preguntar amb l'objectiu de sol·licitar clarificació o confirmació. La interacció es revela, a més, com una activitat imprescindible en el treball cooperatiu on la distribució i l'acceptació de tasques i responsabilitats de manera equitativa, eficaç, respectuosa i empàtica està orientada a l'assoliment d'objectius compartits. A més, l'aprenentatge i aplicació de les normes i principis que regeixen la cortesia lingüística i l'etiqueta digital preparen a l'alumne per a l'exercici d'una ciutadania democràtica, responsable, respectuosa, inclusiva, segura i activa.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL5, CP1, CP2, STEM1, CPSAA3.1, CC3.

CE 4 Mediar entre diferents llengües o varietats, o entre les modalitats o registres d'una mateixa llengua, usant estratègies i coneixements eficaços orientats a explicar conceptes i opinions o simplificar missatges, per transmetre informació de manera eficaç, clara i responsable, i crear una atmosfera positiva que faciliti la comunicació.
a mediació és l'activitat del llenguatge que consisteix a explicar i facilitar la comprensió de missatges o texts a partir d'estratègies com la reformulació, de manera oral o escrita. En la mediació, l'alumne ha d'actuar com a agent social encarregat de crear ponts i ajudar a construir o expressar missatges de manera dialògica, no sols entre llengües diferents, sinó també entre diferents modalitats o registres dins d'una mateixa llengua, a partir del treball cooperatiu i de la seva labor com a clarificador de les opinions i les postures d'uns altres. En l'etapa de batxillerat, la mediació se centra en el rol de la llengua com a eina per resoldre els reptes que sorgeixen del context comunicatiu, creant espais i condicions propícies per a la comunicació i l'aprenentatge, fomentant la participació dels altres per construir i entendre nous significats i transmetent nova informació de manera apropiada, responsable i constructiva. Per això es poden emprar tant mitjans convencionals com aplicacions o plataformes virtuals per traduir, analitzar, interpretar i compartir continguts que, en aquesta etapa, versaran sobre assumptes de rellevància personal per a l'alumne o d'interès públic. La mediació facilita el desenvolupament del pensament estratègic de l'alumne, en tant que suposa fer una adequada elecció de les destreses i estratègies més convenients del seu repertori per aconseguir una comunicació eficaç, però també per afavorir la participació pròpia i d'altres persones en entorns cooperatius d'intercanvi d'informació. Així mateix, implica reconèixer els recursos disponibles i promoure la motivació dels altres i l'empatia, comprenent i respectant les diferents motivacions, opinions, idees i circumstàncies personals dels interlocutors, i harmonitzant-les amb les pròpies. Per això, s'espera que els alumnes mostrin empatia, respecte, esperit crític i sentit ètic com a elements clau per a una adequada mediació en aquest nivell.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL5, CP1, CP2, CP3, STEM1, CPSAA3.1.
CE 5 Ampliar i usar els repertoris lingüístics personals entre diferents llengües i varietats, reflexionant de manera crítica sobre el seu funcionament i fent explícits i compartint les estratègies i els coneixements propis, per millorar la resposta a les seves necessitats comunicatives.
L'ús del repertori lingüístic i la reflexió sobre el seu funcionament estan vinculats amb l'enfocament plurilingüe de l'adquisició de llengües. L'enfocament plurilingüe parteix del fet que les experiències de l'alumne amb les llengües que coneix serveixen de base per a l'ampliació i millora de l'aprenentatge de llengües noves i l'ajuden a desenvolupar i enriquir el seu repertori lingüístic plurilingüe i la seva curiositat i sensibilització cultural. En l'etapa de batxillerat, és imprescindible que els alumnes reflexionin sobre el funcionament de les llengües i comparin de manera sistemàtica les que conformen els seus repertoris individuals analitzant semblances i diferències amb la finalitat d'ampliar els coneixements i estratègies en aquestes llengües. D'aquesta manera, s'afavoreix l'aprenentatge de noves llengües i es millora la competència comunicativa. La reflexió crítica i sistemàtica sobre les llengües i el seu funcionament implica que l'alumne entengui les seves relacions i, a més, contribueix al fet que identifiqui les fortaleces i mancances pròpies en el terreny lingüístic i comunicatiu, prenent consciència dels coneixements i estratègies propis i fent-los explícits. En aquest sentit, suposa també la posada en marxa de destreses per fer front a la incertesa i desenvolupar el sentit de la iniciativa i la perseverança en la consecució dels objectius o la presa de decisions. A més, el coneixement de diferents llengües i varietats permet valorar críticament la diversitat lingüística de la societat com un aspecte enriquidor i positiu i adequar-s'hi. La selecció, configuració i aplicació dels dispositius i eines, tant analògiques com digitals, per a la construcció i integració de nous continguts sobre el repertori lingüístic propi, pot facilitar l'adquisició i millora de l'aprenentatge d'altres llengües.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CP2, STEM1, CD3, CPSAA1.1.
CE 6 Valorar críticament i adequar-se a la diversitat lingüística, cultural i artística a partir de la llengua estrangera, reflexionant i compartint les semblances i les diferències entre llengües i cultures, per actuar de manera empàtica, respectuosa i eficaç, i fomentar la comprensió mútua en situacions interculturals.

La interculturalitat suposa experimentar la diversitat lingüística, cultural i artística de la societat analitzant-la, valorant-la críticament i beneficiant-se d'ella. En l'etapa de batxillerat, la interculturalitat, que afavoreix l'entesa amb els altres, mereix una atenció específica perquè estableix les bases perquè l'alumne exerceixi una ciutadania responsable, respectuosa i compromesa i evita que la seva percepció estigui distorsionada per estereotips i prejudicis, el que constitueix l'origen de certs tipus de discriminació. La valoració crítica i l'adequació a la diversitat han de permetre a l'alumne actuar de manera empàtica, respectuosa i responsable en situacions interculturals. La consciència de la diversitat proporciona a l'alumne la possibilitat de relacionar diferents cultures. A més, afavoreix el desenvolupament d'una sensibilitat artística i cultural, i la capacitat d'identificar i utilitzar una gran varietat d'estratègies que li permetin establir relacions amb persones d'altres cultures. Les situacions interculturals que es poden plantejar durant l'ensenyament de la llengua estrangera permeten a l'alumne obrir-se a noves experiències, idees, societats i cultures, mostrant interès cap al que és diferent; relativitzar la pròpia perspectiva i el propi sistema de valors culturals; i rebutjar i avaluar les conseqüències de les actituds sustentades sobre qualsevol tipus de discriminació o reforç d'estereotips. Tot això ha de desenvolupar-se amb l'objectiu d'afavorir i justificar l'existència d'una cultura compartida i una ciutadania compromesa amb la sostenibilitat i els valors democràtics. Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL5, CP3, CPSAA3.1, CC3, CCEC1.

Llengua Estrangera I

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Comprendre i interpretar les idees principals i les línies argumentals bàsiques de texts expressats en la llengua estàndard, cercant fonts fiables i fent ús d'estratègies d'inferència i comprovació de significats, per respondre a les necessitats comunicatives plantejades.
CA 1.1 Extreure i analitzar les idees principals, la informació rellevant i les implicacions generals de texts de certa longitud, ben organitzats i de certa complexitat, orals, escrits i multimodals, sobre temes de rellevància personal o d'interès públic, tant concrets com abstractes, expressats de manera clara i en la llengua estàndard, fins i tot en entorns moderadament sorollosos, a través de diversos suports.
Identificar i analitzar les idees principals en texts de longitud moderada i ben organitzats, orals, escrits i multimodals, tant en temes concrets com abstractes.
Analitzar les implicacions generals dels texts inferint significats implícits senzills (p. ex., l'actitud o la intenció de l'autor), identificant implicacions clares i directes del text o relacionant el contingut amb experiències pròpies o contexts coneguts.
Comprendre texts escrits de complexitat moderada com texts acadèmics o d'interès general amb un llenguatge clar i estàndard.
Entendre texts acadèmics senzills com articles breus, texts explicatius o esquemes relacionats amb les assignatures escolars; texts argumentatius de mitjans de comunicació sobre temes d'actualitat o interès juvenil; fragments literaris o narratius adaptats; notícies d'actualitat; texts multimodals senzills; discursos i presentacions senzilles sobre temes socials o educatius; i contingut digital interactiu com blogs, fòrums o publicacions de xarxes socials.
Comprendre informació oral i multimodal de complexitat moderada sobre temes d'interès acadèmic o general en contexts lleugerament sorollosos.
CA 1.2 Interpretar i valorar de manera crítica el contingut, la intenció i els trets discursius de texts de certa longitud i complexitat, amb especial èmfasi en els texts acadèmics i dels mitjans de comunicació, com també de texts de ficció, sobre temes generals o més específics, de rellevància personal o d'interès públic.
Interpretar i valorar texts de certa longitud i complexitat, amb especial èmfasi en els texts acadèmics i dels mitjans de comunicació, com també de texts de ficció, sobre temes generals o més específics, de rellevància personal o d'interès públic.
Analitzar els significats implícits i culturals d'un text, reconeixent al·lusions culturals, històriques o literàries i missatges indirectes (p. ex., ironia).

Expressar una opinió personal argumentada sobre el text relacionant el contingut del text amb coneixements previs i justificacions sòlides.
Identificar estructures discursives sofisticades com comparació i el contrast, la causa i efecte i reconèixer recursos retòrics senzills (p. ex., metàfores, paral·lelismes).
Valorar la coherència, cohesió i efectivitat del text, considerant el to (formal, informal, irònic) i l'estil.
CA 1.3 Seleccionar, organitzar i aplicar les estratègies i coneixements adequats per comprendre la informació global i específica, i distingir la intenció i les opinions, tant implícites com explícites (sempre que estiguin clarament senyalitzades), dels texts; inferir significats i interpretar elements no verbals; i cercar, seleccionar i contrastar informació.
Seleccionar estratègies adequades per comprendre texts de complexitat moderada en diferents formats (articles d'opinió, assaigs breus, reportatges), emprant, per exemple, tècniques de lectura crítica per identificar arguments i contraarguments.
Comparar informació de diverses fonts per corroborar dades i perspectives amb suport puntual, contrastant un article d'opinió amb dades estadístiques, per exemple.
Aplicar coneixements previs per relacionar informació dels texts amb contextos acadèmics o culturals, relacionant idees d'un text filosòfic amb temes treballats en classe, per exemple.
Inferir intencions i opinions explícites i implícites clarament senyalitzades. Per exemple, diferenciar entre fets i opinions en un editorial de premsa.
Analitzar elements visuals o multimodals com infografies per complementar la comprensió textual, interpretant, per exemple, una infografia sobre dades econòmiques relacionades amb un text acadèmic.
Inferir significats contextuais de vocabulari, expressions idiomàtiques i matisos en registres formals i informals, deduint, per exemple, el significat d'una metàfora en un text literari o comparant expressions idiomàtiques de diferents llengües.
Cercar i seleccionar informació en fonts acadèmiques i digitals (p. ex. selecció d'articles adequats per realitzar una exposició oral), validant-ne la fiabilitat amb suport puntual.

CE 2 Produir texts originals, de creixent extensió, clars, ben organitzats i detallats, usant estratègies com ara la planificació, la síntesi, la compensació o l'autocorrecció, per expressar idees i arguments de manera creativa, adequada i coherent, d'acord amb propòsits comunicatius concrets.
CA 2.1 Expressar oralment amb suficient fluïdesa i correcció texts clars, coherents, ben organitzats, adequats a la situació comunicativa i en diferents registres sobre assumptes de rellevància personal o d'interès públic coneguts per l'alumne, amb la finalitat de descriure, narrar, argumentar i informar, en diferents suports, utilitzant recursos verbals i no verbals, com també estratègies de planificació, control, compensació i cooperació.
Descriure, narrar, informar i argumentar oralment sobre assumptes de rellevància personal o d'interès públic coneguts per l'alumne.
Produir texts orals clars, coherents, ben organitzats, ajustant el registre, el to i l'estructura al propòsit comunicatiu i a les característiques de l'audiència.
Preparar i integrar suports analògics o digitals avançats (p. ex., gràfics, esquemes visuals o presentacions interactives) per estructurar i reforçar missatges orals.
Utilitzar recursos verbals com lèxic precís, pronunciació clara i no verbals adequats com l'entonació, el volum, la pronunciació, el llenguatge corporal o el contacte visual, per comunicar texts orals amb suficient fluïdesa i correcció.
Utilitzar estratègies de planificació com l'organització d'idees més complexa o l'adequació al registre; de control com l'autocorrecció de la pròpia pronunciació; de compensació com canviar de tema o simplificar el discurs i de cooperació com sol·licitar clarificació o integrar idees suggerides per altres.
CA 2.2 Redactar i difondre texts detallats de certa extensió i complexitat i d'estructura clara, adequats a la situació comunicativa, a la tipologia textual i a les eines analògiques i digitals utilitzades, evitant errors que dificultin o impedeixin la comprensió, reformulant i organitzant de manera coherent informació i idees de diverses fonts i justificant les pròpies opinions, sobre assumptes de rellevància personal o d'interès públic coneguts per l'alumne, fent un ús ètic del llenguatge, respectant la propietat intel·lectual i evitant el plagi.
Redactar texts de certa extensió i complexitat, clars i ben organitzats, sobre temes de rellevància personal o d'interès públic com una anàlisi breu o una opinió argumentada.
Estructurar els texts amb una lògica clara, utilitzant connectors complexos (no obstant això, en conseqüència, d'acord amb això) per establir relacions entre idees.

Redactar i difondre texts originals integrant elements visuals i multimèdia per reforçar el missatge escrit (p. ex., esquemes, taules).
Respectar la propietat intel·lectual i evitar el plagi, citant correctament les fonts.
Reformular i sintetitzar informació de diverses fonts, integrant idees pròpies i opinions personals justificades.
Utilitzar correctament el repertori lingüístic amb precisió i adequació al context comunicatiu, incorporant lèxic especialitzat de manera inicial i sempre que sigui necessari per respondre a propòsits comunicatius concrets.
Adaptar-se al registre i a la tipologia textual, respectant les normes ortogràfiques i gramaticals i fent un ús coherent del lèxic.
CA 2.3 Seleccionar, organitzar i aplicar coneixements i estratègies de planificació, producció, revisió i cooperació, per compondre texts d'estructura clara i adequats a les intencions comunicatives, les característiques contextuais, els aspectes socioculturals i la tipologia textual, usant els recursos físics o digitals més adequats en funció de la tasca i dels interlocutors reals o potencials.
Seleccionar fonts d'informació rellevants i organitzar-les en esquemes detallats.
Adaptar el llenguatge i el registre al context sociocultural i al propòsit del text.
Planificar texts d'estructura ben definida (argumentatius, expositius...).
Fer ús d'estratègies d'enriquiment lèxic (sinònims, famílies lèxiques) per millorar la qualitat del text.
Presentar els texts de manera professional, ajustant l'ús d'elements visuals (gràfics, infografies, esquemes) al propòsit i audiència, utilitzant estils tipogràfics coherents i aplicant una estructura formal (índex, apartats i conclusions) que faciliti la comprensió del contingut.
Incorporar lèxic especialitzat i expressions formals o acadèmiques en texts expositius i argumentatius, adaptant-se a diferents registres.
Participar activament en discussions i debats estructurats o en la redacció de projectes escrits de manera col·laborativa sobre temes acadèmics o socials, utilitzant arguments clars i estructurats.
Utilitzar amb progressiva autonomia eines analògiques i digitals avançades, seleccionant les més adequades segons la tasca i l'interlocutor (diccionaris més complets, correctors gramaticals i eines digitals per col·laborar o recursos audiovisuals per reforçar les produccions orals (p. ex., presentacions multimèdia amb suport visual o gràfic).
Revisar críticament el text, aplicant millores en l'estructura, el contingut i la precisió lingüística, incorporant millores basades en l'autoavaluació i la revisió col·laborativa.

CE 3 Interactuar activament amb altres persones, amb suficient fluïdesa i precisió i amb espontaneïtat, usant estratègies de cooperació i emprant recursos analògics i digitals, per respondre a propòsits comunicatius en intercanvis respectuosos amb les normes de cortesia.
CA 3.1 Planificar, participar i col·laborar de forma assertiva i activa, a través de diversos suports, en situacions interactives sobre temes de rellevància personal o d'interès públic coneguts per l'alumne, mostrant iniciativa, empatia i respecte per la cortesia lingüística i l'etiqueta digital, com també per les diferents necessitats, idees, inquietuds, iniciatives i motivacions dels interlocutors, i oferint explicacions, arguments i comentaris.
Planificar i participar en interaccions sobre temes quotidians, de rellevància personal o d'interès públic coneguts pels alumnes.
Participar de manera assertiva, activa i col·laborativa en discussions o interaccions socials.
Adaptar-se a formats diversos: cara a cara, telèfon, xats, videoconferències i presentacions orals.
Respectar les convencions de cortesia i etiqueta digital, amb una actitud proactiva.
Mostrar respecte i empatia, i fer un ús adequat del llenguatge per adaptar-se a diferents situacions comunicatives.
Intercalar explicacions, exemples i comentaris per donar suport a les pròpies idees.
CA 3.2 Seleccionar, organitzar i utilitzar, de manera flexible i en diferents entorns, estratègies adequades per iniciar, mantenir i acabar la comunicació, prendre i cedir la paraula, sol·licitar i formular aclariments i explicacions, reformular, comparar i contrastar, resumir, col·laborar, debatre, resoldre problemes i gestionar situacions compromeses.
Iniciar, mantenir i acabar la comunicació en diferents entorns utilitzant estratègies variades.

Participar en discussions, expressar idees pròpies amb respecte i comparar opcions, utilitzant justificacions bàsiques.
Gestionar els torns de paraula en converses més elaborades, adaptant-se als senyals verbals i no verbals dels interlocutors i fent servir connectors simples per donar fluïdesa al discurs.
Resumir i reformular la informació en interaccions més complexes, adaptant el registre al context formal o informal.
Col·laborar en projectes o tasques de grup demostrant respecte, capacitat crítica i sensibilitat intercultural.
Participar activament en la resolució de problemes en situacions diverses, gestionant conflictes amb assertivitat.

CE 4 Intervenir entre diferents llengües o varietats, o entre les modalitats o registres d'una mateixa llengua, usant estratègies i coneixements eficaços orientats a explicar conceptes i opinions o simplificar missatges, per transmetre informació de manera eficaç, clara i responsable, i crear una atmosfera positiva que faciliti la comunicació.
CA 4.1 Interpretar i explicar texts, conceptes i comunicacions en situacions en les quals atendre la diversitat, mostrant respecte i estima pels interlocutors i per les llengües, varietats o registres emprats, i participant en la solució de problemes freqüents d'intercomprensió i d'enteniment, a partir de diversos recursos i suports.
Resumir i transmetre idees principals de texts més complexos (per exemple, articles d'interès general), utilitzant esquemes o presentacions visuals per organitzar la informació.
Explicar conceptes senzills i idees clau en contextos acadèmics com, per exemple, en una presentació breu, fent servir eines visuals com diapositives, esquemes o imatges.
Participar activament en interaccions senzilles per resoldre problemes d'intercomprensió, mostrant respecte i estima pels interlocutors i per les llengües, varietats o registres emprats.
Adaptar la comunicació a les necessitats i coneixements dels interlocutors, utilitzant llenguatge senzill, repeticions i exemples concrets per garantir la comprensió.
CA 4.2 Aplicar estratègies que ajudin a crear ponts, facilitin la comunicació i serveixin per explicar i simplificar texts, conceptes i missatges, i que siguin adequades a les intencions comunicatives, les característiques contextuais, els aspectes socioculturals i la tipologia textual, usant recursos i suports físics o digitals en funció de la tasca i el coneixement previ dels interlocutors.
Simplificar la informació de texts i missatges segons l'objectiu i el públic, resumint, identificant les idees principals i repetint-les amb paraules pròpies o organitzant la informació en esquemes senzills o llistes per fer el contingut més clar.
Millorar la comprensió de texts, conceptes i missatges, afegint exemples concrets i estructurant-ne el contingut en parts clares i integrant-hi recursos físics o digitals.
Adequar els texts segons les intencions comunicatives com informar, persuadir, descriure o entretenir, a la tipologia textual i a les característiques contextuais i socioculturals.

CE 5 Ampliar i usar els repertoris lingüístics personals entre diferents llengües i varietats, reflexionant de manera crítica sobre el seu funcionament i fent explícits i compartint les estratègies i els coneixements propis, per millorar la resposta a les seves necessitats comunicatives.
CA 5.1 Comparar i argumentar les similituds i diferències entre diferents llengües reflexionant sobre el seu funcionament i establint relacions entre elles.
Comparar i explicar de forma argumentada les semblances i diferències entre llengües (p. ex., les estructures lingüístiques més complexes i usos més freqüents) en texts autèntics.
Identificar la influència mútua entre distintes llengües (p. ex., cognats i falsos amics o sons més complexos).
Aplicar estratègies avançades de transferència lingüística entre diferents llengües (p. ex., aplicar estratègies de redacció apreses en la llengua materna a una altra llengua).
Identificar i corregir errors avançats per interferència, demostrant autonomia i reflexió crítica en el procés.
CA 5.2 Utilitzar amb iniciativa i de manera creativa estratègies i coneixements de millora de la capacitat de comunicar i d'aprendre la llengua estrangera amb suport d'altres participants i de suports analògics i digitals.
Utilitzar amb iniciativa i creativitat recursos avançats per a l'aprenentatge autònom (p. ex. diccionaris

específics, aplicacions específiques de pronunciació o assistents d'escriptura en línia).
Participar en intercanvis de comunicació diversos i més complexos amb progressiva autonomia.
Desenvolupar estratègies metacognitives per analitzar el propi procés d'aprenentatge, identificar estratègies per a cada destresa o planificar l'aprenentatge a llarg termini.
CA 5.3 Registrar i reflexionar sobre els progressos i dificultats d'aprenentatge de la llengua estrangera, seleccionant les estratègies més adequades i eficaces per superar aquestes dificultats i consolidar l'aprenentatge, realitzant activitats de planificació del propi aprenentatge, autoavaluació i coavaluació, com les propostes en el Portafolis Europeu de les Llengües (PEL) o en un diari d'aprenentatge, fent aquests progressos i dificultats explícits i compartint-los.
Registrar i reflexionar de manera crítica i autònoma sobre els progressos i dificultats en l'aprenentatge de la llengua estrangera, mantenint registres detallats en eines com el PEL o diaris d'aprenentatge digitals.
Seleccionar, aplicar i avaluar l'eficàcia d'estratègies avançades per superar les dificultats i consolidar l'aprenentatge, com la participació en intercanvis lingüístics, cursos en línia o l'ús de materials autèntics per a la millora de competències específiques.
Realitzar activitats de planificació autònoma del propi aprenentatge, establint objectius personals alineats amb interessos acadèmics o professionals futurs, i dissenyant plans per assolir-los.
Participar en autoavaluacions i coavaluacions reflexives, liderant grups de discussió sobre pràctiques d'aprenentatge efectives i contribuint a la millora de l'entorn educatiu.
Fer explícits els progressos i dificultats (p. ex., elaborant informes reflexius o blogs personals sobre l'aprenentatge de la llengua estrangera), compartint-los de manera reflexiva i crítica amb la comunitat educativa per contribuir al desenvolupament col·lectiu.

CE 6 Valorar críticament i adequar-se a la diversitat lingüística, cultural i artística a partir de la llengua estrangera, reflexionant i compartint les semblances i les diferències entre llengües i cultures, per actuar de manera empàtica, respectuosa i eficaç, i fomentar la comprensió mútua en situacions interculturals.
CA 6.1 Actuar de manera adequada, empàtica i respectuosa en situacions interculturals construint vincles entre les diferents llengües i cultures, analitzant i rebutjant qualsevol tipus de discriminació, prejudici i estereotip, i solucionant aquells factors socioculturals que dificultin la comunicació.
Actuar de manera adequada, empàtica i respectuosa en situacions interculturals, mostrant sensibilitat cap a altres cultures.
Construir vincles positius entre diferents llengües i cultures, fomentant el respecte i la col·laboració.
Analitzar i rebutjar qualsevol discriminació, prejudici o estereotip, identificant aquestes actituds i promovent la igualtat.
Identificar i abordar els factors socioculturals que dificulten la comunicació, proposant accions concretes que fomentin la comprensió i l'entesa entre persones de diversos contextos.
CA 6.2 Valorar críticament la diversitat lingüística, cultural i artística pròpia de països on es parla la llengua estrangera tenint en compte els drets humans i adequar-se a ella, afavorint el desenvolupament d'una cultura compartida i una ciutadania compromesa amb la sostenibilitat i els valors democràtics.
Analitzar i comentar diferents aspectes de la diversitat lingüística, cultural i artística dels països on es parla la llengua estrangera, fonamentant les opinions amb arguments sòlids.
Demostrar capacitat d'adaptació en els intercanvis socials, tenint en compte les diferències culturals bàsiques i el respecte als valors democràtics i als drets humans.
Dialogar sobre aspectes culturals, expressant opinions senzilles però fonamentades per afavorir la creació d'una cultura compartida i el respecte als valors democràtics i als drets humans.
Discutir problemes mediambientals i socials des de diferents perspectives culturals, promovent la sostenibilitat i la cultura compartida.
CA 6.3 Aplicar estratègies per defensar i apreciar la diversitat lingüística, cultural i artística, atenent a valors ecosocials i democràtics, i respectant els principis de justícia, equitat i igualtat.
Participar en activitats interculturals (debats, activitats o projectes) que promoguin la diversitat i els valors ecosocials, aportant opinions respectuoses i obertes.
Analitzar diferents expressions culturals i artístiques, identificant-ne els valors subjacents i la seva contribució a la societat, amb suport del professorat.
Proposar activitats que promoguin la valoració de la diversitat lingüística, cultural i artística, integrant valors ecosocials i democràtics, amb orientació docent.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. COMUNICACIÓ
Autoconfiança, iniciativa i assertivitat. Estratègies d'autocorrecció i autoavaluació com a manera de progressar en l'aprenentatge autònom de la llengua estrangera.
Desenvolupament de l'autoconfiança en situacions acadèmiques i formals com exposicions orals davant la classe, interaccions en anglès amb desconeguts, o simulacions d'exàmens oficials (PBAU o EOI).
Aplicació d'estratègies d'autocorrecció de texts orals i escrits d'ús acadèmic com la revisió seqüencial dels texts (gramàtica, lèxic i estructura), autocorrecció mitjançant plantilles i models, correcció amb eines digitals senzilles, identificació de patrons d'errors, correcció oral mitjançant gravacions, etc.
Cerca autònoma, coneixement i ús de recursos per a la millora lingüística. Ús de diccionaris, aplicacions, corpus lingüístics en línia, etc.
Planificació i monitorització del procés d'aprenentatge. Reflexió crítica sobre errors freqüents.
Estratègies per a la planificació, execució, control i reparació de la comprensió, la producció i la coproducció de texts orals, escrits i multimodals.
Estratègies de planificació
Anticipació guiada del contingut a partir de la lectura de títols i subtítols, l'anàlisi d'imatges o gràfics associats i la connexió amb els coneixements previs per facilitar la comprensió del text. (Planificació de la comprensió)
Definició d'objectius acadèmics específics abans de llegir o escoltar texts complexos (anàlisi del propòsit del text, lectura ràpida inicial o selectiva, preguntes prèvies, etc.). (Planificació de la comprensió)
Creació d'esquemes detallats amb idees principals i secundàries per estructurar texts acadèmics. (Planificació de la producció)
Recerca i selecció de vocabulari adequat segons el registre. (Planificació de la producció)
Predicció de possibles preguntes o respostes per preparar interaccions més complexes com diàlegs o debats. (Planificació de la coproducció)
Discussió prèvia per establir rols, objectius i responsabilitats en activitats col·laboratives. (Planificació de la coproducció)
Estratègies d'execució
Ús d'estratègies per deduir significats desconeguts mitjançant el context i els coneixements previs i identificar opinions i actituds en texts més complexos. (Execució de la planificació)
Ús de connectors més complexos per millorar la coherència del text incorporant exemples i dades rellevants per reforçar el contingut. (Execució de la producció)
Integració d'elements visuals o multimodals per reforçar el missatge (p. ex. gràfics, esquemes, imatges). (Execució de la producció)
Interacció fluida en debats o taules rodones amb preparació prèvia. (Execució de la coproducció)
Intercanvi d'idees durant el procés per ajustar i millorar el missatge. (Execució de la coproducció)
Estratègies de control
Verificació de la comprensió mitjançant preguntes de reflexió o resumint informació clau. Comparació entre les prediccions inicials i el contingut real del text. (Control de la comprensió)
Revisió guiada de la precisió gramatical i de la varietat lèxica en texts escrits mitjançant rúbriques, llistes de verificació, etc. (Control de la producció)
Ajustament del missatge segons les reaccions o aclariments demanats. (Control de la coproducció)
Supervisió i discussió grupal de les contribucions per garantir la coherència estilística i ajustar el text final als objectius acordats. (Control de la coproducció)
Estratègies de reparació
Relectura o reescolta de parts específiques per confirmar significats. (Reparació de la comprensió)
Revisió guiada i correcció d'errors d'estil, registre o gramàtica detectats posteriorment. (Reparació de la producció)
Rectificació d'errors durant la conversa mitjançant reformulacions (p. ex. "Sorry, I mean...") (Reparació de la producció i coproducció)

Revisió conjunta del text final per detectar incoherències i incorporar suggeriments per part del grup o del professor. (Reparació de la coproducció)
Coneixements, destreses i actituds que permeten dur a terme activitats de mediació en situacions quotidianes.
Síntesi i explicació d'informació en texts més complexos. Identificació d'idees principals i secundàries. Reformulació de continguts amb sinònims i adaptació del registre segons l'interlocutor.
Explicació detallada de conceptes per transmetre conceptes més complexos amb estructures clares i exemples adaptats. Comparació i contrast d'idees per clarificar significats.
Facilitació activa de diàlegs. Moderació de discussions senzilles ajudant a superar malentesos. Explicació de matisos culturals o lingüístics que afectin la comprensió.
Ús d'estratègies de mediació més avançades com la síntesi i adaptació de la informació a les necessitats de l'interlocutor o la comparació i contrast d'idees o conceptes per facilitar la comprensió.
Funcions comunicatives adequades a l'àmbit i al context comunicatiu: descriure fenòmens i esdeveniments; donar instruccions i consells; narrar esdeveniments passats puntuals i habituals, descriure estats i situacions presents, i expressar successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini; expressar emocions; expressar l'opinió; expressar argumentacions; reformular, presentar les opinions d'uns altres, resumir.
Inici, participació i manteniment de diàlegs sobre temes d'interès personal o acadèmic.
Ús de vocabulari i expressions formals per contribuir a debats i discussions col·laboratives.
Presentació formal d'idees temes acadèmics o d'interès general amb detall, fluïdesa, correcció, cohesió i coherència
Ús d'estructures per demanar i intercanviar informació i necessitats immediates instruccions, ordres i consells.
Ús d'expressions i d'un vocabulari més ampli per oferir, acceptar i rebutjar ajuda, proposicions o suggeriments; comunicar emocions i preferències amb detall i matisos emocionals.
Expressió d'idees, defensa de punts de vista i argumentació d'opinió i justificacions més complexes i sòlides amb exemples sobre temes quotidians i acadèmics.
Enunciació d'esdeveniments i successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.
Ús de formes verbals i estructures per narrar esdeveniments passats puntuals i habituals, presents i futures amb coherència
Reformulació d'idees, presentació les opinions d'uns altres; sintetització d'informació o parafraseig idees amb precisió.
Ús de matisos lingüístics per manifestar opinions incertes i dubtes, hipòtesis i suposicions.
Models contextuals i gèneres discursius d'ús comú en la comprensió, producció i coproducció de texts orals, escrits i multimodals, breus i senzills, literaris i no literaris: característiques i reconeixement del context (participants i situació), expectatives generades pel context; organització i estructuració segons el gènere i la funció textual.
Anàlisi del context i situació comunicativa complexa. Comprensió d'interaccions més formals i acadèmiques (articles d'opinió curts, assaigs breus).
Domini de gèneres discursius acadèmics inicials: Informes senzills, resums, cartes formals.
Funcions textuais més elaborades: argumentació i justificació. Ús de connectors complexos.
Organització i estructuració avançada: divisió clara en paràgrafs amb connectors
Adequació al registre segons el context: Adaptació de llenguatge en correus formals i presentacions acadèmiques.
Unitats lingüístiques i significats associats a aquestes unitats com ara l'expressió de l'entitat i les seves propietats, la quantitat i la qualitat, l'espai i les relacions espacials, el temps i les relacions temporals, l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació, les relacions lògiques.
Producció de descripcions complexes amb vocabulari més precís i estructures diverses; ús de tecnicismes bàsics aplicats a disciplines escolars (ciència, història, etc.). Oracions de relatiu més complexes.
Ús de precisió quantitativa per expressar dades i estimacions ("approximately", "a vast amount of").
Ús de vocabulari descriptiu amb adjectius qualificatius complexos (breathtaking, sophisticated, inadequate) i ús de modals per expressar opinions ("It might be the best option").
Ús avançat de preposicions espacials i vocabulari més complex per produir descripcions més detallades. Ús d'estructures subordinades per enriquir les descripcions (where, which is located).

Domini dels temps verbals més habituals: present i passat simple i continu, present perfecte i les diferents formes del futur. Introducció a les formes del present perfecte continu i el passat perfecte continu. Les diferents formes del condicional. Ús correcte d'expressions temporals (for, since, just).
Introducció a l'afirmació, negació, interrogació i exclamació en estructures gramaticals més complexes com la modalitat o la passiva. Preguntes negatives senzilles (Don't you like ice cream?) Ús d'exclamacions amb adjectius avançats: "What a beautiful view!", "How nice!"
Domini dels connectors més habituals i introducció de connectors més avançats ("although", "however", "even though", "therefore"); introducció de condicionals més complexes per a hipòtesis i conseqüències.
Lèxic comú i especialitzat d'interès per a l'alumne relatiu a temps i espai; estats, esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació, treball i emprenedoria; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura; com també estratègies d'enriquiment lèxic (derivació, famílies lèxiques, polisèmia, sinonímia, antonímia...).
El temps i l'espai: p. ex., in the last century, in a few months, nearby, on the outskirts, crowded, old-fashioned, industrial zone, tourist attraction...
Els estats i esdeveniments (estats físics, emocionals i abstractes; esdeveniments i notícies): p. ex., calm, exhausted, stressed, relaxed, wedding, birthday party, graduation ceremony, music festival, to take place, latest news...
Activitats, procediments i processos (activitats acadèmiques i professionals; procediments i introducció a processos tecnològics i científics): p. ex., write an essay, organize a meeting, prepare a presentation, steps, make a mind map, boil, mix, freeze, develop...
Relacions personals, socials, acadèmiques i professionals: p. ex., close friend, classmate, relatives, colleague, boss, customer, hang out with, break up...
L'educació, treball i emprenedoria: p. ex., apply for, unemployment, job interview, fire someone, staff, businessman, international company...
Llengua i comunicació intercultural: p. ex., foreign language, cultures and tradition, express, tell, respect, share, learn, introduce, say goodbye...
La ciència i la tecnologia: p. ex., scientist, discovery, greenhouse effect, pollution, recycling, find out, measure, equipment, research...
La història i la cultura: p. ex., revolution, monument, tradition, past, event, war, peace, national day...
Estratègies d'enriquiment lèxic (derivació, famílies lèxiques, polisèmia, sinonímia, antonímia...): p. ex., create – creation – creative; huge – enormous; small tiny; happy – sad.
Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació, i significats i intencions comunicatives generals associades a aquests patrons. Alfabet fonètic bàsic.
Pronunciació correcta de sons consonàntics, diftongs i sons vocàlics complexos.
Discriminació entre vocals curtes i llargues /ɪ/ vs /i:/ (bit vs beat), /ʊ/ vs /u:/ (pull vs pool). Producció de les vocals posteriors centrals /ʌ/ (cup) o la neutra /ə/ (schwa, sofa).
Domini de patrons avançats en paraules acadèmiques: ecoNOMics, POLitics.
Identificació de símbols fonètics clau per a sons específics de la llengua estrangera (p. ex. [θ] per la pronunciació anglesa de think).
Patrons d'entonació en discursos acadèmics senzills i en interaccions més complexes. Estructuració de discursos. Canvis de to per emfatitzar punts clau.
Expressió d'emocions i intencions complexes, p. ex. Sorpresa i entusiasme (Oh, that's amazing!), dubte (Are you sure about that?), sarcasme (Oh, great...), acord i desacord (I completely disagree!).
Exposició a i comprensió de varietats lingüístiques més freqüents, p. ex. accent britànic versus americà.
Convencions ortogràfiques i significats i intencions comunicatives associats als formats, patrons i elements gràfics.
Ús correcte d'expressions complexes.
Ús de cometes i guions per a citacions.
Consistència en contraccions i formes verbals.
Anàlisi de texts acadèmics senzills amb elements visuals (gràfics, taules, subtítols).
Interpretació de com el format i els elements visuals recolzen el contingut.
Convencions i estratègies conversacionals, en format síncron o asíncron, per iniciar, mantenir i acabar la comunicació, prendre i cedir la paraula, demanar i donar aclariments i explicacions, reformular, comparar i contrastar, resumir i parafrasejar, col·laborar, negociar significats, detectar la ironia, etc.

Ús d'expressions formals i informals segons el context per saludar i iniciar la conversa (p. ex., "It's a pleasure to meet you.", "How's it going?"). Preguntes per aprofundir (p. ex., "Could you elaborate on that?", "Why do you think so?"). Tancaments formals i informals (p. ex., "Thank you for your time.", "Let's catch up soon.").
Frases més sofisticades per prendre i cedir la paraula (p. ex., "May I interrupt for a moment?", "I'd like to add something here.").
Ús d'expressions amb més detalls (p. ex., "Could you clarify your point about...?", "What I'm trying to say is...").
Reformulació avançada (p. ex., "Let me put it in another way", "What I'm saying is...").
Ús de connectors bàsics per establir similituds i diferències: "Both... and...", "Although", "In contrast" Frases senzilles per expressar opinions: "This is similar to" o "This is different because"
Frases per sintetitzar idees complexes (p. ex., "To summarize", "In conclusion").
Expressions per negociar tasques (p. ex., "How about we split this part?", "Could you take care of...?").
Frases per aclarir significats, verificar la comprensió o proposar ajustos. "What do you mean by...?" "So, are you saying that...?" "I think it would be clearer if we said..."
Expressions per detectar o reaccionar a la ironia. "Are you joking?", "Oh, I didn't catch that at first." Frases que mostren ironia. This is just the BEST day ever" (quan és un dia dolent).
Recursos per a l'aprenentatge i estratègies de cerca i selecció d'informació, i curació de continguts: diccionaris, llibres de consulta, biblioteques, mediateques, etiquetes en la xarxa, recursos digitals i informàtics, etc.
Ús de diccionaris i recursos avançats: diccionaris monolingües avançats amb exemples contextualitzats. Accés a llibres de consulta acadèmics i mediateques.
Ús d'eines i recursos digitals per treballar col·laborativament.
Selecció i síntesi d'informació en texts extensos: resum de paràgrafs o capítols segons paraules clau.
Estratègies per a la recerca efectiva en línia: Ús de filtres en motors de cerca. Identificació de fonts fiables.
Organització avançada de continguts trobats: creació de mapes conceptuals o línies del temps digitals.
Reestructuració i reformulació en paraules pròpies: Pràctica de paràfrasis per evitar el plag i clarificar idees complexes. Elaboració de resums concisos.
Respecte de la propietat intel·lectual i drets d'autor sobre les fonts consultades i continguts utilitzats: eines per al tractament de dades bibliogràfiques i recursos per evitar el plag.
Ús d'estratègies per evitar el plag. Introducció a la paràfrasi com a tècnica per reescriure informació mitjançant l'ús d'expressions com "In my own words..."
Identificació de llicències de continguts digitals: diferenciació de Creative Commons i copyright.
Eines analògiques i digitals per a la comprensió, producció i coproducció oral, escrita i multimodal; i plataformes virtuals d'interacció, col·laboració i cooperació educativa (aules virtuals, videoconferències, eines digitals col·laboratives...) per a l'aprenentatge, la comunicació i el desenvolupament de projectes amb parlants o estudiants de la llengua estrangera.
Ús d'eines analògiques com diccionaris monolingües detallats, revistes i llibres acadèmics senzilles, gràfics informatius, guies d'estructuració de texts, guies de revisió estilística, etc.
Ús d'eines digitals avançades com plataformes de notícies i contingut acadèmic, audiollibres i pòdcasts acadèmics, eines per a texts acadèmics, aplicacions per a presentacions avançades o enregistrament de pòdcasts.
Participació activa en aules virtuals per a debats acadèmics: fòrums i discussions escrites o interaccions orals enregistrades.
Participació en plataformes de treball col·laboratiu avançat per gestionar projectes. Entorns virtuals per projectes internacionals com eTwinning.
Interacció multimodal en contextos acadèmics. Elaboració de vídeos, pòdcasts o infografies de forma col·laborativa.

B. PLURILINGÜISME

Estratègies i tècniques per respondre eficaçment i amb un alt grau d'autonomia, adequació i correcció a

una necessitat comunicativa concreta superant les limitacions derivades del nivell de competència en la llengua estrangera i en les altres llengües del repertori lingüístic propi.
Parafraseig avançat: Ús de conceptes abstractes en frases més complexes com, per exemple, "It's a tool for cutting paper" en lloc de "scissors." (e.g. a truck for people = bus)
Traducció literal: "I have 15 years" enlloc de "I am 15 years old."
Demandar clarificació per sol·licitar explicacions detallades, "What do you mean by 'beneficial'?"
Ús d'omplidors o paraules crossa més complexes com, per exemple, "I mean", "right?", "You know",
Estratègies per identificar, organitzar, retenir, recuperar i utilitzar creativament unitats lingüístiques (lèxic, morfosintaxi, patrons sonors, etc.) a partir de la comparació de les llengües i varietats que conformen el repertori lingüístic personal.
Reconeixement avançat de falsos amics, per ex. "actually" / "actualment".
Ús més autònom d'eines lingüístiques com diccionaris digitals o traductors en línia.
Organitzar i emprar lèxic especialitzat que inclogui expressions idiomàtiques i llenguatge tècnic segons les àrees d'interès.
Producció creativa en diferents registres: texts argumentatius que requereixin estructures avançades i vocabulari ric; debats o simulacions que requereixin adaptar el registre segons el context (formal/informal).
Desenvolupament fonològic avançat: Comparar diferències sonores i de pronúncia entre dialectes o varietats lingüístiques.
Mediar lingüísticament: Traduir i parafrasejar idees complexes entre llengües, facilitant la comunicació i destacant diferències culturals i lingüístiques.
Reflexió i autoavaluació de l'aprenentatge: estratègies de millora per corregir errors comuns, basant-se en la retroacció i l'autoanàlisi. Ús d'eines tecnològiques (apps de vocabulari o anàlisi textual) per optimitzar l'aprenentatge autònom.
Estratègies i eines, analògiques i digitals, individuals i cooperatives per a l'autoavaluació, la coavaluació i l'autocorrecció.
Disseny de rúbriques personalitzades per a l'autoavaluació i coavaluació, adaptades als objectius específics de cada activitat.
Ús autònom d'estratègies d'autoreparació, com l'autocorrecció de texts escrits amb ajuda de recursos lingüístics avançats mitjançant correctors gramaticals en línia o diccionaris i traductors avançats.
Ús d'eines digitals avançades com programari d'anàlisi de texts o plataformes interactives, per avaluar i millorar l'aprenentatge.
Aplicació d'estratègies de reflexió personal per comprendre el propi procés d'aprenentatge i establir objectius de millora per al futur.
Expressions i lèxic específic per reflexionar i compartir la reflexió sobre la comunicació, la llengua, l'aprenentatge i les eines de comunicació i aprenentatge (metallenguatge).
Expressions i lèxic específic per reflexionar i compartir la reflexió sobre la comunicació. La claredat i significat. Sol·licitud d'ajuda o aclariments. Expressió de dificultats o dubtes.
Expressions i lèxic específic per reflexionar i compartir la reflexió la llengua amb termes com, subjecte, objecte, col·locació, oracions condicionals, veu passiva, o expressions: "Quina diferència hi ha entre aquestes dues paraules?", o "Com es pronuncia això correctament?".
Lèxic i expressions d'ús comú més complexes per reflexionar i compartir de la reflexió sobre l'aprenentatge: habilitats, fortaleces, debilitats. Expressions: "Quina és la millor manera de practicar l'expressió oral?".
Lèxic i expressions d'ús comú més complexes per reflexionar i compartir de la reflexió sobre les eines de comunicació i aprenentatge (metallenguatge): motor de cerca, recurs, eina en línia, col·laboració, compartició, alfabetització digital. Expressions: "Com puc trobar informació sobre aquest tema?" o "Podem utilitzar una eina en línia per treballar junts?".
Comparació sistemàtica entre llengües a partir d'elements de la llengua estrangera i altres llengües: origen i parentius.
Identificació d'estratègies per reconèixer patrons lingüístics que ajudin a comprendre i aprendre vocabulari o estructures d'altres llengües. (cognats, prefixos i sufixos comuns, estructures sintàctiques, arrels comunes, etc.)
Reflexió sobre les relacions entre llengües (origen, influència històrica o contacte cultural) per entendre millor les similituds i diferències entre idiomes i les seves cultures associades.

C. INTERCULTURALITAT
La llengua estrangera com a mitjà de comunicació i entesa entre pobles, com a facilitador de l'accés a altres cultures i altres llengües i com a eina de participació social i d'enriquiment personal.
Ús de la llengua estrangera com a mitjà per establir connexions i diàleg entre persones de diferents cultures.
Aprenentatge de vocabulari específic relacionat amb costums i tradicions per fomentar una millor comprensió entre cultures.
Pràctica de comunicacions orals i escrites per participar activament en discussions sobre diversitat cultural i intercanvi d'idees.
Desenvolupament de l'hàbit de consultar fonts internacionals (articles, llibres, programes audiovisuals) per ampliar coneixements sobre altres cultures i llengües.
Ús d'estratègies de flexibilitat i adaptació per interactuar eficaçment en contextos multiculturals, promovent el respecte i la cooperació.
Interès i iniciativa en la realització d'intercanvis comunicatius a través de diferents mitjans amb parlants o estudiants de la llengua estrangera, com també per conèixer informacions culturals dels països on es parla la llengua estrangera.
Participació activa en intercanvis lingüístics amb parlants nadius o altres estudiants per millorar les habilitats comunicatives.
Aplicació de mitjans tecnològics i plataformes internacionals per establir comunicacions significatives i dur a terme projectes col·laboratius multiculturals.
Investigació i comprensió crítica de les realitats culturals dels països on es parla la llengua estrangera, analitzant-ne les implicacions socials i històriques.
Pràctica de l'anàlisi reflexiva en contextos interculturals per enriquir la pròpia perspectiva i fomentar una comunicació respectuosa i efectiva.
Aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, normes, creences i actituds; estereotips i tabús; llenguatge no verbal; història, cultura i comunitats; relacions interpersonals i processos de globalització en països on es parla la llengua estrangera.
Reflexió sobre els valors, creences i actituds culturals, incloent-hi els estereotips i tabús, per promoure una comunicació respectuosa i informada.
Anàlisi de les convencions socials i normes de cortesia per entendre els registres lingüístics adequats en diferents contextos culturals.
Observació del llenguatge no verbal i la seva relació amb la història i la cultura de les comunitats, com també els impactes de la globalització en les pràctiques sociolingüístiques.
Estudi dels costums, rituals i institucions de les societats on es parla la llengua estrangera, com també la seva influència en les relacions interpersonals.
Estratègies per entendre i apreciar la diversitat lingüística, cultural i artística, atenent valors ecosocials i democràtics.
Reflexió crítica sobre la influència de factors històrics, socials i econòmics en la diversitat lingüística i cultural.
Formulació de propostes o alternatives per abordar desafiaments interculturals, integrant valors ecosocials com la sostenibilitat, la solidaritat i el respecte per la diversitat.
Experiències i activitats que permetin el desenvolupament de les habilitats interculturals en els alumnes (estades a l'estranger, intercanvis lingüístics i culturals, projectes internacionals, etc.), presencials virtuals.
Estratègies de detecció, rebutj i actuació davant usos discriminatoris del llenguatge verbal i no verbal.
Anàlisi de texts, discursos o comportaments per identificar usos discriminatoris explícits o implícits.
Activitats o estratègies per fomentar el llenguatge inclusiu en distints entorns, com l'acadèmic o el digital.

Llengua Estrangera II

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Comprendre i interpretar les idees principals i les línies argumentals bàsiques de texts expressats en la llengua estàndard, cercant fonts fiables i fent ús d'estratègies d'inferència i comprovació de significats, per respondre a les necessitats comunicatives plantejades.
CA 1.1 Extreure i analitzar les idees principals, la informació detallada i les implicacions generals de texts de certa longitud, ben organitzats i complexos, orals, escrits i multimodals, tant en registre formal com informal, sobre temes de rellevància personal o d'interès públic, tant concrets com abstractes, expressats de manera clara i en la llengua estàndard o en varietats freqüents, fins i tot en entorns moderadament sorollosos, a través de diversos suports.
Identificar, analitzar i interpretar idees principals, secundàries i detalls rellevants en texts de certa longitud, ben estructurats i més complexos, tant orals com escrits.
Interpretar les implicacions generals dels texts, identificant missatges més complexos i subjacents (p. ex., postura de l'autor, ironia o suggeriments subjacents), reflexionant sobre l'impacte del text a llarg termini o en àmbits diversos o els arguments presentats.
Comprendre texts escrits de complexitat moderada com texts acadèmics o d'interès general en registres formals i informals, incloent-hi varietats lingüístiques estàndard freqüents.
Entendre texts acadèmics i científics com assaigs o articles de recerca adaptats; d'opinió i discurs social com editorials o debats sobre temes d'actualitat; material multimodal avançat com documentals, pòdcasts d'entrevistes o gràfics interactius; i fragments de texts literaris i culturals.
Comprendre texts orals i multimodals en registres formals, com discursos o conferències, i informals, com converses o entrevistes, incloent-hi varietats lingüístiques freqüents en entorns amb sorolls de fons
CA 1.2 Interpretar i valorar de manera crítica el contingut, la intenció, els trets discursius i certs matisos, com la ironia o l'ús estètic de la llengua, de texts de certa longitud i complexitat, amb especial èmfasi en els texts acadèmics i dels mitjans de comunicació, com també de texts de ficció, sobre una àmplia varietat de temes de rellevància personal o d'interès públic.
Interpretar i valorar texts de certa longitud i complexitat, amb especial èmfasi en els texts acadèmics i dels mitjans de comunicació, com també de texts de ficció, sobre una àmplia varietat de temes de rellevància personal o d'interès públic.
Analitzar els significats implícits, arguments, arguments, punts de vista i matisos (p. ex., ironia, sarcasme, simbolisme) en texts de certa longitud i complexitat.
Expressar una opinió crítica i ben fonamentada, valorant la validesa dels arguments i relacionant el text amb el seu context històric i cultural.
Fer una anàlisi profunda de l'estructura i estil del text, valorant recursos estètics com metàfores o el simbolisme.
Valorar la coherència i cohesió de texts més complexos, l'eficàcia de l'autor per transmetre el missatge de forma clara i persuasiva, com també l'originalitat i creativitat del text, considerant el to (formal, informal, irònic) i l'estil del text.
CA 1.3 Seleccionar, organitzar i aplicar les estratègies i coneixements més adequats en cada situació comunicativa per comprendre el sentit general, la informació essencial i els detalls més rellevants i per distingir la intenció i les opinions, tant implícites com explícites dels texts; inferir significats i interpretar elements no verbals; i cercar, seleccionar i contrastar informació real.
Seleccionar de manera autònoma estratègies complexes per abordar texts de diferents gèneres i formats, decidint, per exemple, entre una lectura analítica o global segons l'objectiu de l'activitat.
Comparar perspectives de diferents autors i establir connexions crítiques entre elles, confrontant, per exemple, arguments d'un text filosòfic amb els d'un article contemporani sobre el mateix tema.
Aplicar coneixements interdisciplinaris per enriquir l'anàlisi dels texts, comparant conceptes econòmics en un article amb referències històriques o filosòfiques, per exemple.
Inferir significats complexos i deduir biaixos ideològics en texts acadèmics o d'opinió, identificant el sarcasme o la intenció crítica en un text periodístic, per exemple.
Analitzar i integrar informació visual complexa amb continguts textuals per interpretar significats globals. Per exemple, relacionar un gràfic estadístic amb l'argumentació d'un assaig.
Inferir significats complexos i matisos en diferents registres i contexts culturals. Per exemple, interpretar el sentit figurat d'un poema o entendre ironia subtil en un text periodístic.
Cercar i seleccionar de forma crítica informació rellevant en fonts variades, analitzant, per exemple, un

estudi acadèmic i contrastant-lo amb articles periodístics sobre el mateix tema.
CE 2 Produir texts originals, de creixent extensió, clars, ben organitzats i detallats, usant estratègies com ara la planificació, la síntesi, la compensació o l'autocorrecció, per expressar idees i arguments de manera creativa, adequada i coherent, d'acord amb propòsits comunicatius concrets.
CA 2.1 Expressar oralment amb suficient fluïdesa, facilitat i naturalitat, diversos tipus de texts clars, coherents, detallats, ben organitzats i adequats a l'interlocutor i al propòsit comunicatiu sobre assumptes de rellevància personal o d'interès públic coneguts per l'alumne, amb la finalitat de descriure, narrar, argumentar i informar, en diferents suports, evitant errors importants i utilitzant registres adequats, com també recursos verbals i no verbals, i estratègies de planificació, control, compensació i cooperació.
Descriure, narrar, informar i argumentar oralment sobre assumptes de rellevància personal o d'interès públic coneguts per l'alumne.
Produir texts orals clars, coherents, detallats, ben organitzats, ajustant el registre, el to i l'estructura al propòsit comunicatiu i a les característiques de l'audiència.
Utilitzar amb autonomia suports analògics o digitals (p. ex., vídeos, infografies interactives o presentacions multimèdia) per comunicar discursos orals més detallats.
Utilitzar recursos verbals com lèxic precís, pronunciació clara i no verbals adequats com l'entonació, el volum, la pronunciació, el llenguatge corporal o el contacte visual, per comunicar texts orals amb suficient fluïdesa i correcció i naturalitat.
Utilitzar estratègies de planificació com l'organització d'idees més complexa o l'adequació al registre; de control com l'autocorrecció de la pròpia pronunciació; de compensació com canviar de tema o simplificar el discurs i de cooperació com sol·licitar clarificació o integrar idees suggerides per altres.
CA 2.2 Redactar i difondre texts detallats de creixent extensió, ben estructurats i de certa complexitat, adequats a la situació comunicativa, a la tipologia textual i a les eines analògiques i digitals utilitzades evitant errors importants i reformulant, sintetitzant i organitzant de manera coherent informació i idees de diverses fonts i justificant les pròpies opinions sobre assumptes de rellevància personal o d'interès públic coneguts per l'alumne, fent un ús ètic del llenguatge, respectant la propietat intel·lectual i evitant el plagi.
Redactar texts d'extensió creixent i de complexitat avançada, com opinions i argumentacions detallades, sobre temes rellevants i d'interès públic.
Organitzar i estructurar texts ben cohesionats, utilitzant connectors específics per donar fluïdesa i claredat.
Redactar i difondre texts originals integrant elements visuals i multimèdia per reforçar el missatge escrit (p. ex., esquemes, taules).
Respectar les normes ètiques i citar fonts adequadament per evitar el plagi i garantir l'originalitat dels texts.
Sintetitzar i reformular informació de diverses fonts, presentant arguments favorables i contraris de manera coherent i justificant les pròpies opinions.
Utilitzar correctament el repertori lingüístic amb correcció, precisió i flexibilitat, adaptant-se al context comunicatiu i integrant lèxic especialitzat de manera adequada segons la tipologia textual i el propòsit comunicatiu.
Manejar convencions ortogràfiques i significats associats a formats i elements gràfics.
CA 2.3 Seleccionar, organitzar i aplicar coneixements i estratègies de planificació, producció, revisió i cooperació, per compondre texts ben estructurats i adequats a les intencions comunicatives, les característiques contextuais, els aspectes socioculturals i la tipologia textual, usant els recursos físics o digitals més adequats en funció de la tasca i dels interlocutors reals o potencials.
Seleccionar i integrar fonts diverses de manera cohesionada.
Ajustar el contingut, el to i els elements discursius a la intenció comunicativa i a l'audiència específica, incloent-hi complexitat en l'ús de registres.
Planificar i estructurar texts extensos i complexos com assaigs acadèmics o projectes, amb un objectiu clar i un públic específic.
Fer ús d'estratègies d'enriquiment lèxic (sinònims, famílies lèxiques, polisèmia, sinonímia, antonímia...) per millorar la qualitat del text.
Presentar els texts de manera professional i visualment atractiva, integrant elements visuals i multimèdia

(presentacions digitals, vídeos o infografies) de manera cohesionada, adaptant l'estructura i el format al context comunicatiu (ex. articles, projectes acadèmics o defenses orals), amb una especial atenció a la qualitat formal i estètica.
Utilitzar amb fluïdesa recursos lingüístics variats, ajustant el registre segons el context i integrant vocabulari especialitzat de manera coherent.
Participar activament en discussions i debats estructurats o en la redacció de projectes escrits de manera col·laborativa sobre temes acadèmics o socials, utilitzant arguments clars i estructurats.
Utilitzar amb autonomia les eines analògiques i digitals avançades, seleccionant les més adequades segons les característiques de la tasca i l'interlocutor (p. ex. diccionaris de sinònims, guies d'estils, funcions avançades dels processadors de texts, bases de dades, eines de creació multimèdia).
Revisar amb detall contingut, estructura i cohesió, corregint errors lingüístics i millorant el text amb aportacions personals, incorporant millores basades en l'autoavaluació i la revisió col·laborativa.

CE 3 Interactuar activament amb altres persones, amb suficient fluïdesa i precisió i amb espontaneïtat, usant estratègies de cooperació i emprant recursos analògics i digitals, per respondre a propòsits comunicatius en intercanvis respectuosos amb les normes de cortesia.
CA 3.1 Planificar, participar i col·laborar de manera assertiva i activa, a través de diversos suports, en situacions interactives sobre temes quotidians, de rellevància personal o d'interès públic pròxims a la seva experiència, mostrant iniciativa, empatia i respecte per la cortesia lingüística i l'etiqueta digital, com també per les diferents necessitats, idees, inquietuds, iniciatives i motivacions dels interlocutors, expressant idees i opinions amb precisió i argumentant de manera convincent.
Planificar i participar en interaccions sobre temes quotidians, de rellevància personal o d'interès públic que siguin pròxims a les experiències dels alumnes.
Participar activament en interaccions assertives, tot defensant les pròpies idees amb precisió i coherència.
Adaptar-se a suports avançats com debats, fòrums en línia o projectes col·laboratius.
Respectar les normes d'etiqueta digital i de cortesia en contextos formals i informals.
Mostrar respecte i empatia, expressant idees pròpies amb arguments clars i exemples concrets.
Argumentar de manera convincent, tot rebatre opinions contràries amb respecte i empatia.
CA 3.2 Seleccionar, organitzar i utilitzar, de manera eficaç, espontània i en diferents entorns, estratègies adequades per iniciar, mantenir i acabar la comunicació, prendre i cedir la paraula amb amabilitat, ajustar la pròpia contribució a la dels interlocutors percebent les seves reaccions, sol·licitar i formular aclariments i explicacions, reformular, comparar i contrastar, resumir, col·laborar, debatre, resoldre problemes i gestionar situacions compromeses.
Iniciar, mantenir i acabar la comunicació amb eficàcia, espontaneïtat i empatia, adaptant-se a les reaccions dels interlocutors.
Comparar i contrastar alternatives amb justificacions detallades, utilitzant connectors variats i respectant els punts de vista dels altres.
Participar activament en discussions o debats sobre temes d'interès, mostrant capacitat per gestionar eficaçment els torns de paraula i expressar acords o desacords amb respecte.
Resumir i reformular, amb eficàcia i espontaneïtat, les idees principals i detalla rellevants d'interaccions avançades.
Col·laborar en projectes o tasques de grup i participar en debats acadèmics, mostrant respecte, capacitat crítica i sensibilitat intercultural.
Participar activament en la resolució de problemes i gestió de situacions compromeses amb assertivitat i estratègies adequades al context.

CE 4 Intervenir entre diferents llengües o varietats, o entre les modalitats o registres d'una mateixa llengua, usant estratègies i coneixements eficaços orientats a explicar conceptes i opinions o simplificar missatges, per transmetre informació de manera eficaç, clara i responsable, i crear una atmosferllengua positiva que faciliti la comunicació.
CA 4.1 Interpretar i explicar texts, conceptes i comunicacions en situacions en les quals atendre la diversitat, mostrant respecte i estima pels interlocutors i per les llengües, varietats o registres emprats, i participant en la solució de problemes d'intercomprensió i d'enteniment, a partir de diversos recursos i suports.

Resumir i explicar informació de texts més complexos (per exemple, articles d'actualitat breus) emprant esquemes o presentacions visuals per organitzar la informació i destacar els punts principals.
Explicar conceptes acadèmics bàsics amb llenguatge més formal i estructurat, fent servir presentacions visuals, llistes o gràfics per estructurar el discurs.
Actuar com a mediador en discussions per resoldre malentesos i aconseguir consensos simples, mostrant respecte i estima pels interlocutors i per les llengües, varietats o registres emprats.
Ajustar la presentació de conceptes o missatges als coneixements, interessos i registres dels interlocutors, incorporant exemples rellevants i aclarint possibles malentesos.
CA 4.2 Aplicar estratègies que ajudin a crear ponts, facilitin la comunicació i serveixin per explicar i simplificar texts, conceptes i missatges, i que siguin adequades a les intencions comunicatives, les característiques contextuais, els aspectes socioculturals i la tipologia textual, usant recursos i suports físics o digitals en funció de la tasca i del coneixement previ i els interessos i idees dels interlocutors.
Simplificar la informació de texts més complexos, identificant i destacant les idees principals, resumint el contingut amb paraules pròpies o organitzant la informació en esquemes o llistes per fer accessible el contingut complex.
Millorar la comprensió dels texts, conceptes i missatges, afegint exemples detallats i estructurant-ne el contingut en parts clares i integrant-hi recursos físics o digitals més avançats (infografies, traductors, correctors, etc.)
Adequar els texts segons les intencions comunicatives com informar, persuadir, descriure o entretenir, a la tipologia textual i a les característiques contextuais i socioculturals.

CE 5 Ampliar i usar els repertoris lingüístics personals entre diferents llengües i varietats, reflexionant de manera crítica sobre el seu funcionament i fent explícits i compartint les estratègies i els coneixements propis, per millorar la resposta a les seves necessitats comunicatives.
CA 5.1 Comparar i contrastar les similituds i diferències entre diferents llengües reflexionant de manera sistemàtica sobre el seu funcionament i establint relacions entre elles.
Comparar i explicar de forma argumentada les semblances i diferències entre llengües (p. ex., estructures lingüístiques de major complexitat i els seus usos més freqüents) en texts autèntics.
Identificar la influència mútua entre distintes llengües (p. ex., cognats i falsos amics, préstecs lingüístics, l'origen de les llengües i la seva evolució i altres fenòmens lingüístics).
Aplicar estratègies avançades de transferència lingüística (p. ex., aplicant tècniques d'argumentació apreses en la llengua materna en una altra llengua) mostrant flexibilitat i adaptabilitat.
Demostrar la capacitat per identificar i corregir errors subtils per interferència, mostrant una competència avançada i una consciència crítica del propi procés d'aprenentatge.
CA 5.2 Utilitzar amb iniciativa i de manera creativa estratègies i coneixements de millora de la seva capacitat de comunicar i d'aprendre la llengua estrangera, amb o sense suport d'altres interlocutors i de suports analògics i digitals.
Utilitzar amb iniciativa i creativitat recursos avançats per a l'aprenentatge autònom (p. ex. diccionaris específics, aplicacions específiques de pronunciació o assistents d'escriptura en línia).
Participar en intercanvis de comunicació diversos i més complexos amb autonomia.
Gestionar de forma autònoma el procés d'aprenentatge, establint metes realistes, seleccionant els recursos i estratègies adequats o avaluant-ne l'eficàcia, per exemple.
CA 5.3 Registrar i reflexionar sobre els progressos i dificultats d'aprenentatge de la llengua estrangera seleccionant les estratègies més adequades i eficaces per superar aquestes dificultats i consolidar l'aprenentatge, realitzant activitats de planificació del propi aprenentatge, autoavaluació i coavaluació, com les propostes en el Portafolis Europeu de les Llengües (PEL) o en un diari d'aprenentatge, fent aquests progressos i dificultats explícits i compartint-los.
Registrar i reflexionar de manera sistemàtica i crítica sobre els progressos i dificultats en l'aprenentatge de la llengua estrangera, mantenint un portafoli complet que inclogui evidències de l'aprenentatge i autoavaluacions periòdiques.
Seleccionar, aplicar i avaluar de manera efectiva estratègies complexes per superar les dificultats i consolidar l'aprenentatge, adaptant-les a diferents contextos i necessitats.
Realitzar activitats de planificació avançada del propi aprenentatge, establint objectius a llarg termini relacionats amb l'ús de la llengua en contextos acadèmics o professionals, i dissenyant plans detallats per assolir-los.

Participar en activitats d'autoavaluació i coavaluació crítiques, liderant discussions sobre pràctiques d'aprenentatge efectives i contribuint a la millora de l'entorn educatiu.
Comunicar de manera detallada i crítica els progressos i dificultats (p. ex., elaborant informes reflexius o blogs personals sobre l'aprenentatge de la llengua estrangera), compartint-los en fòrums educatius o comunitats en línia.

CE 6 Valorar críticament i adequar-se a la diversitat lingüística, cultural i artística a partir de la llengua estrangera, reflexionant i compartint les semblances i les diferències entre llengües i cultures, per actuar de manera empàtica, respectuosa i eficaç, i fomentar la comprensió mútua en situacions interculturals.
CA 6.1 Actuar de manera adequada, empàtica i respectuosa en situacions interculturals construint vincles entre les diferents llengües i cultures, rebutjant i avaluant qualsevol tipus de discriminació, prejudici i estereotip i solucionant aquells factors socioculturals que dificultin la comunicació.
Actuar de manera adequada, empàtica i respectuosa en situacions interculturals, tenint en compte les diferències culturals i lingüístiques.
Construir vincles positius entre les diferents llengües i cultures, promovent el diàleg i la col·laboració.
Rebutjar i avaluar qualsevol tipus de discriminació, prejudici o estereotip, reflexionant sobre el seu impacte en la comunicació i les relacions.
Identificar i abordar els factors socioculturals que dificulten la comunicació, identificant els problemes i proposant accions concretes que fomentin la comprensió i l'entesa entre persones de diversos contextos.
CA 6.2 Valorar críticament la diversitat lingüística, cultural i artística pròpia de països on es parla la llengua estrangera tenint en compte els drets humans i adequar-se a ella afavorint i justificant el desenvolupament d'una cultura compartida i una ciutadania compromesa amb la sostenibilitat i els valors democràtics.
Analitzar la diversitat cultural, lingüística i artística des d'una perspectiva crítica i fonamentada.
Mediar en intercanvis socials demostrant la capacitat d'adaptació als diferents contextos culturals i el respecte als valors democràtics i als drets humans.
Participar en discussions sobre temes culturals i socials actuals, com els drets humans, per afavorir la creació d'una cultura compartida i el respecte als valors democràtics i als drets humans.
Desenvolupar propostes que integrin pràctiques sostenibles de diferents cultures.
CA 6.3 Aplicar de manera sistemàtica estratègies per defensar i apreciar la diversitat lingüística, cultural i artística, atenent a valors ecosocials i democràtics, i respectant els principis de justícia, equitat i igualtat.
Participar activament en projectes que promoguin la diversitat i els valors ecosocials, aportant arguments fonamentats i mostrant respecte per les opinions diverses.
Analitzar pràctiques relacionades amb la diversitat lingüística i cultural, proposant millores que promoguin la inclusió i el respecte pels drets humans, amb suport del professorat.
Dissenyar projectes que fomentin la comprensió i valoració de la diversitat lingüística, cultural i artística, integrant valors ecosocials i democràtics, amb orientació docent.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. COMUNICACIÓ
Autoconfiança, iniciativa i assertivitat. Estratègies d'autocorrecció i autoavaluació com a manera de progressar en l'aprenentatge autònom de la llengua estrangera.
Desenvolupament de l'autoconfiança en situacions acadèmiques i formals com exposicions orals davant la classe, interaccions en anglès amb desconeguts, o simulacions d'exàmens oficials (PBAU o EOI).
Aplicació d'estratègies d'autocorrecció de texts orals i escrits d'ús acadèmic com la revisió seqüencial dels texts (gramàtica, lèxic i estructura), autocorrecció mitjançant plantilles i models, correcció amb eines digitals senzilles, identificació de patrons d'errors, correcció oral mitjançant gravacions, etc.
Cerca autònoma, coneixement i ús de recursos per a la millora lingüística. Ús de diccionaris, aplicacions, corpus lingüístics en línia, etc.
Planificació i monitorització del procés d'aprenentatge. Reflexió crítica sobre errors freqüents.

Promoció de la iniciativa i l'assertivitat en la comunicació en contextos interculturals, aprenent a expressar idees pròpies amb claredat i sense por de cometre errors
Estratègies per a la planificació, execució, control i reparació de la comprensió, la producció i la coproducció de texts orals, escrits i multimodals.
Anticipació guiada del contingut a partir de la lectura de títols i subtítols, l'anàlisi d'imatges o gràfics associats i la connexió amb els coneixements previs per facilitar la comprensió del text. (Planificació de la comprensió)
Definició d'objectius acadèmics específics abans de llegir o escoltar texts complexos (anàlisi del propòsit del text, lectura ràpida inicial o selectiva, preguntes prèvies, etc.). (Planificació de la comprensió)
Disseny de guions avançats per a assaigs, presentacions o projectes multimodals. (Planificació de la producció)
Selecció de recursos lingüístics sofisticats (col·locacions, idiomatismes, connectors complexos). (Planificació de la producció)
Preparació de respostes argumentades per defensar punts de vista en discussions. (Planificació de la coproducció)
Discussió prèvia per establir rols, objectius i responsabilitats en activitats col·laboratives. (Planificació de la coproducció)
Aplicació d'estratègies per interpretar significats implícits i actituds en texts i identificar-ne la tipologia. (Execució de la planificació)
Composició de texts amb arguments sòlids i evidències clares. (Execució de la producció)
Creació de presentacions multimodals amb un ús equilibrat de visuals i continguts orals. (Execució de la producció)
Participació en debats o taules rodones amb una defensa clara de punts de vista. (Execució de la coproducció)
Coordinació amb els companys per integrar idees en projectes col·laboratius. (Execució de la coproducció)
Revisió crítica del contingut del text per validar la seva coherència i rellevància.
Autoavaluació de la comprensió mitjançant preguntes i esquemes resum. (Control de la comprensió).
Revisió autònoma de la precisió gramatical i de la varietat lèxica en texts escrits mitjançant rúbriques, llistes de verificació, etc. (Control de la producció)
Ajustament del missatge segons les reaccions o aclariments demanats. (Control de la coproducció)
Supervisió conjunta del progrés en projectes grupals. (Control de la coproducció)
Clarificació de dubtes mitjançant fonts complementàries o discussions. (Reparació de la comprensió)
Revisió autònoma i correcció d'errors d'estil, registre o gramàtica detectats posteriorment. (Reparació de la producció)
Solució d'incoherències en la conversa a través de clarificacions i ajustaments. (Reparació de la producció i coproducció)
Revisió conjunta del text final per detectar incoherències i incorporar suggeriments per part del grup o del professor. (Reparació de la coproducció)
Coneixements, destreses i actituds que permeten dur a terme activitats de mediació en situacions quotidianes.
Síntesi i explicació d'informació en texts més complexos. Identificació d'idees principals i secundàries. Reformulació de continguts amb sinònims i adaptació del registre segons l'interlocutor.
Explicació detallada de conceptes per transmetre conceptes més complexos amb estructures clares i exemples adaptats. Comparació i contrast d'idees per clarificar significats.
Facilitació activa de diàlegs. Moderació de discussions senzilles ajudant a superar malentesos. Explicació de matisos culturals o lingüístics que afectin la comprensió.
Ús d'estratègies de mediació més avançades com la síntesi i adaptació de la informació a les necessitats de l'interlocutor o la comparació i contrast d'idees o conceptes per facilitar la comprensió.
Funcions comunicatives adequades a l'àmbit i al context comunicatiu: descriure fenòmens i esdeveniments; donar instruccions i consells; narrar esdeveniments passats puntuals i habituals, descriure estats i situacions presents, i expressar successos futurs i prediccions a curt, mitjà i llarg termini; expressar emocions; expressar l'opinió; expressar argumentacions; reformular, presentar les opinions d'uns altres, resumir.

Inici, participació i manteniment de diàlegs sobre temes d'interès personal o acadèmic.
Ús de vocabulari i expressions formals per contribuir a debats i discussions col·laboratives.
Presentació formal d'idees temes acadèmics o d'interès general amb detall, fluïdesa, correcció, cohesió i coherència
Ús d'estructures per demanar i intercanviar informació i necessitats immediates instruccions, ordres i consells.
Ús d'expressions i d'un vocabulari més ampli per oferir, acceptar i rebutjar ajuda, proposicions o suggeriments; comunicar emocions i preferències amb detall i matisos emocionals.
Expressió d'idees, defensa de punts de vista i argumentació d'opinió i justificacions més complexes i sòlides amb exemples sobre temes quotidians i acadèmics.
Enunciació d'esdeveniments i successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.
Ús de formes verbals i estructures per narrar esdeveniments passats puntuals i habituals, presents i futures amb coherència
Reformulació d'idees, presentació les opinions d'uns altres; sintetització d'informació o parafraseig idees amb precisió.
Ús de matisos lingüístics per manifestar opinions incertes i dubtes, hipòtesis i suposicions.
Models contextuals i gèneres discursius d'ús comú en la comprensió, producció i coproducció de texts orals, escrits i multimodals, breus i senzills, literaris i no literaris: característiques i reconeixement del context (participants i situació), expectatives generades pel context, organització i estructuració segons el gènere i la funció textual.
Anàlisi avançada de contextos discursius. Identificació d'intencions comunicatives complexes (editorials, assaigs formals).
Producció de gèneres discursius acadèmics. Redacció d'assaigs argumentatius, informes detallats i articles.
Ús de funcions textuais complexes: Argumentació avançada amb matisos.
Estructuració i cohesió textual en texts extensos. Ús adequat de connectors i marcadors discursius.
Adaptació completa al registre i al gènere discursiu. Diferència entre registres formals i informals segons l'audiència.
Unitats lingüístiques i significats associats a aquestes unitats com ara l'expressió de l'entitat i les seves propietats, la quantitat i la qualitat, l'espai i les relacions espacials, el temps i les relacions temporals, l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació, les relacions lògiques.
Desenvolupament d'arguments i discursos analítics sobre conceptes abstractes amb ús de tecnicismes (ciència, economia) i llenguatge figuratiu. Oracions de relatiu: who / whom, elisió del pronom, verbs amb preposició.
Producció d'expressions numèriques i estadístiques aplicades a contextos acadèmics ("The data shows an increase of 15%").
Realització d'anàlisis detallades i valoracions en contextos acadèmics utilitzant adjectius per descriure idees complexes o conceptes elaborats. Ús d'adjectius abstractes ("innovative", "captivating", etc.) i composts ("well-designed", "poorly-organized").
Ús inicial de metàfores o expressions simbòliques relacionades amb l'espai. ("We are moving in the right direction" o "The ideas are closely connected").
Domini de totes les seqüències temporals senzilles i afiançament dels temps més complexes com, per exemple, el passat perfecte, el present perfecte continu, el futur perfecte o les oracions condicionals mixtes. Expressions de durada i marcadors temporals avançats ("by the time", "no longer", "recently").
Domini progressiu de l'afirmació, negació, interrogació i exclamació en estructures gramaticals més complexes en contextos acadèmics i argumentatius.
Ús de preguntes negatives per expressar sorpresa o dubte "Didn't you know about the meeting?" Formulació de preguntes i exclamacions reflexives i crítiques: "How can society effectively address climate change?" o "What a groundbreaking discovery for this field!"
Consolidació de l'ús de connectors més avançats; introducció de condicionals més complexes per a hipòtesis i conseqüències.
Lèxic comú i especialitzat d'interès per a l'alumne relatiu a temps i espai; estats, esdeveniments i esdeveniment; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació, treball i emprenedoria; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia;

història i cultura; com també estratègies d'enriquiment lèxic (derivació, famílies lèxiques, polisèmia, sinonímia, antonímia...).
El temps i l'espai: p. ex., prehistoric, over the past year, for the first time, packed, landscape, industrial zone.
Els estats, esdeveniments i fets (ampliació de vocabulari sobre estats mentals i físics; fets d'actualitat, etc.): p. ex., thrilled, amazed, upset, climate crisis, migration issues, environmental concerns...
Activitats, procediments i processos (activitats acadèmiques i professionals; procediments i introducció a processos tecnològics i científics): p. ex., improve, increase, drop, rise, to measure, research, scientific achievement...
Relacions personals, socials, acadèmiques i professionals: p. ex., toddler, stepfather, have an argument, management, feedback, assignment, collaborate, manage...
L'educació, treball i emprenedoria: p. ex., degree, career lecture, grade, scholarship, gap year, part-time job, well-paid, salary, business plan...
Llengua i comunicació intercultural: p. ex., fluency, culture shock, mother-tongue, bilingual, cultural diversity, stereotypes...
La ciència i la tecnologia: p. ex., artificial intelligence, greenhouse gases, ecosystem, electric cars, landslide, flood...
La història i la cultura: p. ex. globalization, Civilization, empire, heritage, ancient ruins, medieval, industrial revolution, colonization, independence, cultural exchange...
Estratègies avançades d'enriquiment lèxic (derivació, famílies lèxiques, polisèmia, sinonímia, antonímia...): p. ex., predict – prediction – predictable; big – enormous – significant; bank (financial institution, river bank), drive (to operate a vehicle, motivation).
Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació, i significats i intencions comunicatives generals associades a aquests patrons. Alfabet fonètic bàsic.
Pronunciació i discriminació correcta de sons consonàntics, diftongs i sons vocàlics complexos.
Discriminació i producció correcta de vocals llargues i curtes com les parelles mínimes /ɪ/ vs /i:/, /ʊ/ vs /u:/, /e/ vs /æ/. Producció precisa de vocals centrals i neutres: /ə/ en paraules multisil·làbiques (comfortable, banana).
Identificació dels símbols fonètics més importants.
Patrons d'entonació en contextos acadèmics, formals i interculturals. Ús efectiu de l'entonació per ressaltar arguments o expressar significats implícits com la ironia, el sarcasme, l'entusiasme o la sorpresa. Control del ritme, la pausa i l'entonació en presentacions formal.
Expressió d'emocions i intencions complexes, p. ex. Sorpresa i entusiasme (Oh, that's amazing!), dubte (Are you sure about that?), sarcasme (Oh, great...), acord i desacord (I completely disagree!).
Exposició a i comprensió d'un espectre més ampli de varietats lingüístiques, p. ex. el registre col·loquial, el familiar i altres varietats dialectals més freqüents.
Convencions ortogràfiques i significats i intencions comunicatives associats als formats, patrons i elements gràfics.
Domini de puntuació expressiva (punt i coma, guions llargs, etc.) per donar èmfasi
Revisió rigorosa de coherència ortogràfica en textos acadèmics i formals.
Correcció d'errors subtils com homòfons o contraccions mal aplicades
Interpretació crítica de texts multimodals complexos amb gràfics, esquemes i taules
Relació entre els formats visuals i l'estratègia persuasiva o acadèmica del text.
Convencions i estratègies conversacionals, en format síncron o asíncron, per iniciar, mantenir i acabar la comunicació, prendre i cedir la paraula, demanar i donar aclariments i explicacions, reformular, comparar i contrastar, resumir i parafrasejar, col·laborar, negociar significats, detectar la ironia, etc.
Ús d'expressions formals i informals segons el context per saludar i iniciar la conversa (p. ex., "It's a pleasure to meet you.", "How's it going?"). Preguntes per aprofundir (p. ex., "Could you elaborate on that?", "Why do you think so?"). Tancaments formals i informals (p. ex., "Thank you for your time.", "Let's catch up soon.").
Frases més sofisticades per prendre i cedir la paraula (p. ex., "May I interrupt for a moment?", "I'd like to add something here.").
Ús d'expressions amb més detalls (p. ex., "Could you clarify your point about...?", "What I'm trying to say is...").

Reformulació avançada (p. ex., "Let me put it in another way", "What I'm saying is...").
Ús de connectors bàsics per establir similituds i diferències: "Both... and...", "Although", "In contrast". Frases senzilles per expressar opinions: "This is similar to" o "This is different because".
Frases per sintetitzar idees complexes (p. ex., "To summarize", "In conclusion").
Expressions per negociar tasques (p. ex., "How about we split this part?", "Could you take care of...?").
Frases per aclarir significats, verificar la comprensió o proposar ajustos. "What do you mean by...?" "So, are you saying that...?" "I think it would be clearer if we said..."
Expressions per detectar o reaccionar a la ironia. "Are you joking?", "Oh, I didn't catch that at first." Frases que mostren ironia. "This is just the BEST day ever" (quan és un dia dolent).
Recursos per a l'aprenentatge i estratègies de cerca i selecció d'informació, i curació de continguts: diccionaris, llibres de consulta, biblioteques, mediateques, etiquetes en la xarxa, recursos digitals i informàtics, etc.
Ús de diccionaris i recursos avançats: diccionaris monolingües avançats. Recerca en bases de dades i articles acadèmics senzills.
Ús de tecnologies avançades per a la presentació de continguts: Eines d'edició vídeos, de creació d'infografies avançades o informes visuals.
Estratègies avançades de recerca i selecció d'informació: Identificació de biaixos en les fonts o comparació entre fonts per validar la informació trobada.
Selecció, classificació i reestructuració d'informació trobada en diferents formats.
Creació de contingut original basat en la informació trobada. Redacció de texts acadèmics amb referències a les fonts utilitzades.
Respecte de la propietat intel·lectual i drets d'autor sobre les fonts consultades i continguts utilitzats: eines per al tractament de dades bibliogràfiques i recursos per evitar el plagi.
Elaboració de cites més complexes: Integració de cites en el format MLA o APA senzill.
Introducció a l'ús d'eines per crear bibliografies
Avaluació de fonts segons drets d'autor i llicències. Identificar si una imatge, vídeo o text es pot utilitzar segons la llicència.
Eines analògiques i digitals per a la comprensió, producció i coproducció oral, escrita i multimodal; i plataformes virtuals d'interacció, col·laboració i cooperació educativa (aules virtuals, videoconferències, eines digitals col·laboratives...) per a l'aprenentatge, la comunicació i el desenvolupament de projectes amb parlants o estudiants de la llengua estrangera.
Ús d'eines analògiques com diccionaris monolingües detallats, revistes i llibres acadèmics senzills, gràfics informatius, guies d'estructuració de texts, guies de revisió estilística, etc.
Ús d'eines digitals avançades com plataformes de notícies i contingut acadèmic, audiollibres i pòdcasts acadèmics, eines per a texts acadèmics, aplicacions per a presentacions avançades o enregistrament de pòdcasts.
Participació activa en aules virtuals per a debats acadèmics: fòrums i discussions escrites o interaccions orals enregistrades.
Participació en plataformes de treball col·laboratiu avançat per gestionar projectes. Entorns virtuals per projectes internacionals com eTwinning.
Interacció multimodal en contextos acadèmics. Elaboració de vídeos, pòdcasts o infografies de forma col·laborativa.

B. PLURILINGÜISME
Estratègies i tècniques per respondre eficaçment i amb un alt grau d'autonomia, adequació i correcció a una necessitat comunicativa concreta superant les limitacions derivades del nivell de competència en la llengua estrangera i en les altres llengües del repertori lingüístic propi.
Ús autònom d'estratègies de compensació. Emprar gests o reformular frases para superar llacunes lèxiques, per exemple: "Can you hand me that... um... thing you write with?".
Parafraseig avançat. Reformulació d'idees amb vocabulari temàtic, per exemple, "The law protects animals by... ensuring they are not harmed".
Autocorrecció avançada: "I went to the shop yesterday, no wait, it was the day before".
Ús d'omplidors o paraules crossa més complexes com, per exemple, "I mean", "right?", "You know".

Estratègies per identificar, organitzar, retenir, recuperar i utilitzar creativament unitats lingüístiques (lèxic, morfosintaxi, patrons sonors, etc.) a partir de la comparació de les llengües i varietats que conformen el repertori lingüístic personal.
Ús autònom d'eines lingüístiques (diccionaris digitals, còrpora, traductors en línia, etc.)
Organitzar i emprar lèxic especialitzat que inclogui expressions idiomàtiques i llenguatge tècnic segons les àrees d'interès.
Producció creativa en diferents registres: texts argumentatius que requereixin estructures avançades i vocabulari ric; debats o simulacions que requereixin adaptar el registre segons el context (formal/informal).
Desenvolupament fonològic avançat: Comparar diferències sonores i de pronúncia entre dialectes o varietats lingüístiques.
Mediar lingüísticament: Traduir i parafrasejar idees complexes entre llengües, facilitant la comunicació i destacant diferències culturals i lingüístiques.
Reflexió i autoavaluació de l'aprenentatge: estratègies de millora per corregir errors comuns, basant-se en la retroacció i l'autoanàlisi. Ús d'eines tecnològiques (apps de vocabulari o anàlisi textual) per optimitzar l'aprenentatge autònom.
Estratègies i eines, analògiques i digitals, individuals i cooperatives per a l'autoavaluació, la coavaluació i l'autocorrecció.
Disseny de rúbriques personalitzades per a l'autoavaluació i coavaluació, adaptades als objectius específics de cada activitat.
Ús autònom d'estratègies d'autoreparació, com l'autocorrecció de texts escrits amb ajuda de recursos lingüístics avançats mitjançant correctors gramaticals en línia o diccionaris i traductors avançats.
Ús d'eines digitals avançades com programari d'anàlisi de texts o plataformes interactives, per avaluar i millorar l'aprenentatge.
Aplicació d'estratègies de reflexió personal per comprendre el propi procés d'aprenentatge i establir objectius de millora per al futur.
Expressions i lèxic específic per reflexionar i compartir la reflexió sobre la comunicació, la llengua, l'aprenentatge i les eines de comunicació i aprenentatge (metallenguatge).
Expressions i lèxic específic per reflexionar i compartir la reflexió sobre la comunicació. La claredat i significat. Sol·licitud d'ajuda o aclariments. Expressió de dificultats o dubtes.
Expressions i lèxic específic per reflexionar i compartir la reflexió la llengua amb termes com, subjecte, objecte, col·locació, oracions condicionals, veu passiva, o expressions: "Quina diferència hi ha entre aquestes dues paraules?", o "Com es pronuncia això correctament?"
Lèxic i expressions d'ús comú més complexes per reflexionar i compartir de la reflexió sobre l'aprenentatge: habilitats, fortaleeses, debilitats. Expressions: "Quina és la millor manera de practicar l'expressió oral?"
Lèxic i expressions d'ús comú més complexes per reflexionar i compartir de la reflexió sobre les eines de comunicació i aprenentatge (metallenguatge): motor de cerca, recurs, eina en línia, col·laboració, compartició, alfabetització digital. Expressions: "Com puc trobar informació sobre aquest tema?" o "Podem utilitzar una eina en línia per treballar junts?"
Comparació sistemàtica entre llengües a partir d'elements de la llengua estrangera i altres llengües: origen i parentius.
Identificació d'estratègies per reconèixer patrons lingüístics que ajudin a comprendre i aprendre vocabulari o estructures d'altres llengües. (cognats, prefixos i sufixos comuns, estructures sintàctiques, arrels comunes, etc.)
Reflexió sobre les relacions entre llengües (origen, influència històrica o contacte cultural) per entendre millor les similituds i diferències entre idiomes i les seves cultures associades.

C. INTERCULTURALITAT
La llengua estrangera com a mitjà de comunicació i entesa entre pobles, com a facilitador de l'accés a altres cultures i altres llengües i com a eina de participació social i d'enriquiment personal.
Ús de la llengua estrangera com a mitjà per establir connexions i diàleg entre persones de diferents cultures.
Aprenentatge de vocabulari específic relacionat amb costums i tradicions per fomentar una millor comprensió entre cultures.

Pràctica de comunicacions orals i escrites per participar activament en discussions sobre diversitat cultural i intercanvi d'idees.
Desenvolupament de l'hàbit de consultar fonts internacionals (articles, llibres, programes audiovisuals) per ampliar coneixements sobre altres cultures i llengües.
Ús d'estratègies de flexibilitat i adaptació per interactuar eficaçment en contextos multiculturals, promovent el respecte i la cooperació.
Interès i iniciativa en la realització d'intercanvis comunicatius a través de diferents mitjans amb parlants o estudiants de la llengua estrangera, com també per conèixer informacions culturals dels països on es parla la llengua estrangera.
Participació activa en intercanvis lingüístics amb parlants nadius o altres estudiants per millorar les habilitats comunicatives.
Aplicació de mitjans tecnològics i plataformes internacionals per establir comunicacions significatives i dur a terme projectes col·laboratius multiculturals.
Investigació i comprensió crítica de les realitats culturals dels països on es parla la llengua estrangera, analitzant-ne les implicacions socials i històriques.
Pràctica de l'anàlisi reflexiva en contextos interculturals per enriquir la pròpia perspectiva i fomentar una comunicació respectuosa i efectiva.
Aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, normes, creences i actituds; estereotips i tabús; llenguatge no verbal; història, cultura i comunitats; relacions interpersonals i processos de globalització en països on es parla la llengua estrangera.
Reflexió sobre els valors, creences i actituds culturals, incloent-hi els estereotips i tabús, per promoure una comunicació respectuosa i informada.
Anàlisi de les convencions socials i normes de cortesia per entendre els registres lingüístics adequats en diferents contextos culturals.
Observació del llenguatge no verbal i la seva relació amb la història i la cultura de les comunitats, com també els impactes de la globalització en les pràctiques sociolingüístiques.
Estudi dels costums, rituals i institucions de les societats on es parla la llengua estrangera, com també la seva influència en les relacions interpersonals.
Estratègies per entendre i apreciar la diversitat lingüística, cultural i artística, atenent valors ecosocials i democràtics.
Reflexió crítica sobre la influència de factors històrics, socials i econòmics en la diversitat lingüística i cultural.
Formulació de propostes o alternatives per abordar desafiaments interculturals, integrant valors ecosocials com la sostenibilitat, la solidaritat i el respecte per la diversitat.
Experiències i activitats que permetin el desenvolupament de les habilitats interculturals en els alumnes (estades a l'estranger, intercanvis lingüístics i culturals, projectes internacionals, etc.), presencials virtuals.
Estratègies de detecció, rebutj i actuació davant usos discriminatoris del llenguatge verbal i no verbal.
Anàlisi de texts, discursos o comportaments per identificar usos discriminatoris explícits o implícits.
Creació de campanyes de conscienciació que ajudin a prevenir l'ús del llenguatge discriminatori en l'entorn escolar, social o digital.
Reflexió sobre l'impacte positiu de l'ús del llenguatge inclusiu i no discriminatori en el desenvolupament d'una societat més equitativa i cohesionada

Llenguatge i Pràctica Musical

La matèria de llenguatge i pràctica musical proporciona als alumnes una formació que els permet aprofundir en el coneixement i l'ús de la música com a llenguatge universal, desenvolupant habilitats perceptives amb finalitats expressives i creatives.

La música precisa del cultiu de l'escolta com a via natural d'accés a la seva apreciació, gaudi i comprensió. La identificació d'elements musicals a través de l'audició requereix el desenvolupament d'estratègies que permetin als alumnes no tan sols analitzar les seves característiques, sinó també reflexionar sobre les emocions inherents a la pròpia percepció musical. En aquest sentit, és important que els alumnes adquireixin un vocabulari adequat per descriure la música i expressar les seves opinions i sentiments.

Com a suport escrit d'obres musicals, la partitura es converteix en objecte d'estudi d'aquesta matèria en connectar aspectes perceptius amb la seva representació gràfica, possibilitant la conservació del repertori. Així mateix, aporta informació sobre l'evolució del propi llenguatge a partir del seu estudi comparat, facilitant la comprensió de factors socioculturals que han incidit en el seu desenvolupament. A més, quan s'utilitza com a recurs de suport a la interpretació, la partitura afavoreix la pràctica d'habilitats de descodificació musical.

Tant l'escolta com la representació musical escrita són mitjans d'accés a l'obra. A través d'aquests, els alumnes identifiquen i comprenen patrons musicals que, una vegada interioritzats, formen part del seu univers musical, i poden convertir-se en elements generadors de noves idees. En aquest procés, adquireixen especial rellevància les interpretacions i les improvisacions en les quals s'utilitzen la veu, el cos o els instruments musicals com a mitjans per a l'expressió i l'experimentació. Igualment rellevant és la participació en projectes col·laboratius que afavoreixin els processos creatius, com també el descobriment d'oportunitats de desenvolupament personal, social, acadèmic i professional.

En el context d'aquesta matèria, l'ús d'aplicacions i programes informàtics per a la transcripció, l'enregistrament, l'edició, la creació o la difusió musical faciliten el desenvolupament de nombrosos coneixements, destreses i actituds. Al mateix temps, genera una oportunitat per a la reflexió sobre la necessitat de respectar la propietat intel·lectual i els drets d'autor.

La matèria de llenguatge i pràctica musical està dissenyada a partir de cinc competències específiques que estan vinculades amb els objectius de l'etapa, com també amb les competències clau previstes per al batxillerat, especialment amb la competència en consciència i expressió culturals. L'adquisició d'aquestes competències específiques permetrà que els alumnes puguin reconèixer i utilitzar els elements del llenguatge musical i desenvolupar la sensibilitat necessària per a l'apropament a la música des de l'escolta, la interpretació, i la creació. Al mateix temps, la seva consecució suposa l'adquisició d'autonomia en la lectura i l'execució del discurs musical, imprescindibles per a l'apreciació de gran varietat de referències artístiques i per a la conformació d'un criteri musical propi.

Els criteris d'avaluació plantejats, que es desprenen de manera directa de les competències específiques, serveixen per determinar el nivell competencial assolit pels alumnes i estan dissenyats per aplicar-se a partir de procediments i instruments d'avaluació variats.

Per altra banda, els sabers bàsics de la matèria es divideixen en dos blocs. El primer, «Llenguatge musical», inclou els aspectes relacionats amb el llenguatge musical com a

fonament teòric de la matèria, mentre que el segon, «Pràctica musical», fa referència a les estratègies i tècniques d'escolta, d'interpretació o de lectura, com també a l'ús d'aplicacions i programes informàtics per a l'edició de partitures, la producció musical i audiovisual, i la seva difusió.

Amb l'objectiu de facilitar l'assoliment de les competències específiques, un cop assolida la base de sabers necessària, es recomana el disseny de tasques més complexes que combinin els diferents elements curriculars i estiguin vinculades amb diversos àmbits d'experiència. L'ús de música que resulti pròxima als alumnes permetrà introduir un element motivador. Per altra banda, la pràctica musical compartida i la realització de projectes en els quals participi el grup fomentaran l'autonomia, la iniciativa, la creativitat, la solidaritat i el respecte a la diversitat. De la mateixa manera, l'organització de tasques tant individuals com col·laboratives per a la identificació, el reconeixement dels elements del llenguatge musical, la lectura, la interpretació i la creació musical potenciarà el desenvolupament competencial i facilitarà l'aprenentatge significatiu.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Conrear l'escolta activa, desenvolupant estratègies d'atenció, per a reconèixer i descriure amb un vocabulari adequat els elements que formen part d'una obra i per a reflexionar sobre aspectes subjectius i emocionals inherents a la percepció musical.

El reconeixement i la descripció dels elements constitutius del llenguatge musical, a partir de l'escolta activa, resulten fonamentals per a la comprensió de les obres. La pràctica d'exercicis de percepció auditiva de complexitat progressiva afavoreix que l'alumnat desenvolupi les destreses necessàries per a la identificació sonora dels elements musicals, com també per al reconeixement de la funció dels mateixos dins del discurs musical. D'aquesta forma, es prepara l'alumnat per a la interiorització de patrons musicals que poden ser aplicats en processos d'interpretació o de creació.

En aquest marc, és necessari que l'alumnat compregui i utilitzi una terminologia musical que li permeti descriure de manera adequada, no solament els trets de l'obra, sinó també les sensacions que aquesta li genera, aprofundint en aspectes subjectius propis de l'experiència individual davant la música.

A més, l'escolta de diferents tipus d'obres possibilita el desenvolupament per part de l'alumnat d'actituds d'obertura cap a noves sonoritats, enriquint els seus propis gusts musicals.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: : CCL1, STEM2, CPSAA1.1, CPSAA3.1, CCEC1, CCEC3.1.

CE 2 Identificar els elements musicals d'obres de diferents estils i èpoques, analitzant i comparant partitures amb diverses grafies, per descriure les seves característiques i reflexionar sobre els factors que afecten l'evolució de la notació musical.

La identificació i comprensió dels elements musicals (melodia, ritme, harmonia, timbre, etc.), a través de l'anàlisi de partitures amb diferents grafies, permet a l'alumnat establir vincles entre el codi musical escrit i la percepció auditiva de l'obra. Així mateix, afavoreix la reflexió sobre la seva utilitat com a mitjà per a la conservació de la música al llarg del temps.

En la seva evolució, el llenguatge musical ha adquirit diferents formes per atendre els principis estètics i a les necessitats d'expressió humanes. El seu estudi comparatiu, a través de partitures amb diferent grafia, no tan sols aproxima l'alumnat al coneixement del codi utilitzat per poder descodificar-lo posteriorment, sinó que el converteix en un suport per, a través de la seva observació i anàlisi, aproximar-se a factors del context que afecten la creació musical i, en conseqüència, la seva representació en la partitura.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: : CCL1, CCL2, STEM2, CPSAA1.1, CCEC2.

CE 3 Aplicar estratègies d'interpretació musical, utilitzant la lectura com a mitjà d'aproximació a l'obra i adquirint de manera progressiva habilitats de descodificació i integració del llenguatge musical, per realitzar improvisacions o executar amb autonomia proposades musicals senzilles.

En els processos d'interpretació musical, la lectura de partitures, amb o sense suport de l'audició, es converteix en un mitjà d'accés a l'obra, ja que permet el reconeixement d'elements i la interiorització de patrons musicals. En aquest sentit, la identificació del codi musical per a la seva aplicació pràctica, es facilita quan es complementa amb processos previs d'escolta i seguiment de la partitura. A més, a partir dels materials musicals assimilats, es possibilita la realització d'improvisacions, individuals o col·lectives, lliures o dirigides, en les quals s'elaborin noves idees, emprant la veu, el cos o diferents instruments musicals.

Així mateix, l'ús d'aquests recursos requereix l'adquisició de les habilitats tècniques necessàries per al seu ús. En conseqüència, per a l'assoliment d'aquesta competència és fonamental concebre l'assaig com un espai de lectura, escolta, aprenentatge i gaudi musical compartit, però també de desenvolupament d'habilitats i destreses expressives.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL2, CPSAA1.1, CPSAA1.2, CCEC3.1, CCEC3.2.

CE 4 Realitzar projectes musicals col·laboratius, planificant i implementant les seves fases i assumint funcions diverses dins del grup, per afavorir processos creatius i identificar oportunitats de desenvolupament personal, social, acadèmic i professional.

La participació en projectes musicals es presenta com una oportunitat per aplicar els aprenentatges propis de la matèria en un marc eminentment creatiu, en el qual poden seleccionar-se materials musicals prèviament treballats o generar-se'n altres nous.

En realitzar els projectes de manera col·laborativa, es promou que l'alumnat assumeixi diferents funcions i que participi activament i es comprometi en totes les fases del procés. Aquesta experiència li permetrà, d'aquesta manera, descobrir i identificar diferents oportunitats de desenvolupament personal, social, acadèmic i professional lligades a la música.

Així mateix, el desenvolupament de projectes musicals col·laboratius contribueix al cultiu d'actituds de respecte davant la diversitat d'opinions, afavorint el creixement personal i social de l'alumnat.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM3, CD3, CPSAA3.2, CPSAA5, CC2, CE1, CE3, CCEC4.1, CCEC4.2.

CE 5 Emprar les possibilitats que ofereixen les tecnologies digitals en l'àmbit musical, utilitzant eines de processament del so, de producció audiovisual i d'edició de partitures, per a desenvolupar processos d'escriptura, creació i difusió musical.

Les possibilitats que ofereixen les eines i mitjans tecnològics permeten a l'alumnat participar en el fet musical a través de processos d'edició de partitures i de producció sonora i audiovisual, utilitzant diverses aplicacions i programes informàtics. Molts d'aquests recursos presenten una interfície en una altra llengua, principalment en anglès, amb què s'afavoreix, al mateix temps, l'adquisició d'un llenguatge tècnic musical en un altre idioma.

D'igual forma, la difusió de les produccions musicals o audiovisuals a través de diferents plataformes digitals a internet amplia el marc comunicatiu habitual de l'alumnat. En aquest sentit, és important que l'alumnat avaluï els riscos dels espais virtuals utilitzats, conegui les mesures de protecció de dades personals i assegurui el respecte a la propietat intel·lectual i als drets d'autor.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CP1, CD2, CD3, CPSAA1.1, CE1, CE3, CCEC2, CCEC4.1.

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Cultivar l'escolta activa, desenvolupant estratègies d'atenció, per a reconèixer i descriure amb un vocabulari adequat els elements que formen part d'una obra i per a reflexionar sobre aspectes subjectius i emocionals inherents a la percepció musical.

CA 1.1 Reconèixer i descriure els diferents paràmetres i elements musicals d'una obra, aplicant estratègies d'escolta activa i utilitzant un vocabulari específic adequat.

Reconèixer els paràmetres i elements musicals d'una obra aplicant estratègies d'escolta activa.
Descriure els paràmetres i elements musicals identificats utilitzant un vocabulari específic adequat.
CA 1.2 Descriure les sensacions que genera la música i la seva possible vinculació amb les característiques de l'obra, reflexionant sobre aspectes subjectius inherents a l'escolta musical.
Descriure les sensacions que la música genera, a partir de l'escolta activa.
Vincular les característiques de l'obra amb les sensacions que genera.
Reflexionar sobre aspectes subjectius inherents a l'escolta musical.

CE 2 Identificar els elements musicals d'obres de diferents estils i èpoques analitzant i comparant partitures amb diverses grafies, per descriure les seves característiques i reflexionar sobre els factors que afecten l'evolució de la notació musical.
CA 2.1 Descriure les principals característiques dels elements musicals (melodia, ritme, harmonia, timbre, etc.) presents en partitures amb grafia convencional i no convencional d'obres de diferents estils i èpoques identificant i analitzant els seus elements.
Identificar els elements musicals presents en partitures amb grafia convencional i no convencional d'obres de diferents estils i èpoques.
Descriure i analitzar les característiques principals dels elements musicals identificats (melodia, ritme, harmonia, timbre...).
CA 2.2 Comparar la representació dels elements musicals en partitures amb diferent grafia, reflexionant sobre els factors que incideixen en l'evolució de la notació musical.
Comparar la representació dels elements musicals en partitures amb diferent grafia.
Reflexionar sobre els factors que incideixen en l'evolució de la notació musical.

CE 3 Aplicar estratègies d'interpretació musical, utilitzant la lectura com a mitjà d'aproximació a l'obra i adquirint de manera progressiva habilitats de descodificació i integració del llenguatge musical, per realitzar improvisacions o executar amb autonomia propostes musicals senzilles.
CA 3.1 Llegir, amb autonomia, partitures senzilles, amb o sense suport de l'audició.
CA 3.2 Executar fragments musicals senzills, de manera individual o col·lectiva, a través de la veu, del cos o d'instruments musicals, ateses les indicacions de la partitura.
Executar fragments musicals senzills amb la veu, el cos o instruments musicals, de manera individual o col·lectiva.
Atendre les indicacions de la partitura en les interpretacions.
CA 3.3. Desenvolupar habilitats tècniques per a la interpretació vocal, instrumental i

coreogràfica, utilitzant els assaigs com a espais d'escolta i d'aprenentatge i aplicant estratègies de memorització musical.
Desenvolupar habilitats tècniques per a la interpretació vocal, instrumental i coreogràfica.
Utilitzar els assaigs com a espai d'aprenentatge i escolta.
Aplicar estratègies de memorització musical en el marc de la interpretació.
CA 3.4. Generar idees musicals o coreogràfiques senzilles, utilitzant diferents instruments, la veu o el cos, en improvisacions lliures o dirigides.
Utilitzar diferents instruments, la veu o el cos per crear idees musicals o coreogràfiques.
Generar idees musicals o coreogràfiques senzilles en improvisacions lliures o dirigides.

CE 4 Realitzar projectes musicals col·laboratius, planificant i implementant les seves fases i assumint funcions diverses dins del grup, per afavorir processos creatius i identificar oportunitats de desenvolupament personal, social, acadèmic i professional.
CA 4.1 Planificar i desenvolupar projectes musicals col·laboratius, seleccionant materials musicals treballats o creant altres nous a partir de l'aplicació dels aprenentatges propis de la matèria.
Planificar i desenvolupar projectes musicals col·laboratius.
Seleccionar material musical prèviament treballat per incorporar-lo als projectes planificats.
Aplicar els aprenentatges assolits per crear material musical nou en el marc dels projectes musicals planificats.
CA 4.2 Assumir diferents funcions en la planificació i desenvolupament de projectes musicals col·laboratius, participant activament en la seva execució, valorant les aportacions de la resta d'integrants del grup i descobrint oportunitats de desenvolupament personal, social, acadèmic i professional.
Planificar i desenvolupar projectes musicals col·laboratius, assumint diferents funcions.
Participar activament en l'execució dels projectes planificats.
Valorar les aportacions de la resta d'integrants del grup.
Descobrir oportunitats de desenvolupament personal, social, acadèmic i professional en el marc dels projectes musicals executats.

CE 5 Emprar les possibilitats que ofereixen les tecnologies digitals en l'àmbit musical, utilitzant eines de processament del so, de producció audiovisual i d'edició de partitures, per a desenvolupar processos d'escriptura, creació i difusió musical.
CA 5.1 Desenvolupar projectes musicals, posant en pràctica els aprenentatges adquirits i utilitzant eines d'edició de partitures, de processament del so i de producció audiovisual.

Desenvolupar projectes musicals posant en pràctica els coneixements adquirits.
Utilitzar editors de partitures, processadors de so i eines de producció audiovisual per desenvolupar projectes musicals.
CA 5.2 Difondre produccions musicals i audiovisuals a través de plataformes digitals, utilitzant entorns segurs i respectant la propietat intel·lectual i els drets d'autor.
Difondre produccions musicals i audiovisuals a través de plataformes digitals.
Utilitzar entorns digitals segurs.
Respectar la propietat intel·lectual i els drets d'autor en la difusió de produccions musicals i audiovisuals.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. LLENGUATGE MUSICAL
Representació musical dels paràmetres del so. Durada: figures i silencis, signes que modifiquen la durada de les figures. Altura: pentagrama, claus, notes musicals, índexos acústics, signes que modifiquen l'altura de les notes. Intensitat: matisos, indicadors de dinàmica. Timbre: veus i instruments.
La melodia. Tipus i classificació dels intervals. Escales majors i menors (natural, harmònica i melòdica). Altres escales.
El ritme. Compassos simples i composts. Compassos d'amalgama. Ritmes irregulars i lliures. Ritmes simultanis. Polirrítmia i polimetria. Grups de valoració especial.
L'harmonia. Cercle de cinquenens. La tonalitat. Principals funcions harmòniques en la tonalitat. Acords. Enllaços i cadències. Modulacions. Progressions tonals.
La forma musical. Unitats estructurals: període, frase, semifrase, motiu. Principis compositius bàsics: repetició, contrast, variació. Forma estròfica, binària, ternària, rondó, forma lliure per seccions, tema amb variacions, fuga, forma sonata...
Elements expressius de la música: dinàmica, agògica, articulació...
Els elements musicals (ritme, melodia, harmonia, textura, instrumentació, forma i estructura) en la tradició musical occidental.
Els elements musicals en el folklore i en les músiques populars urbanes.
Particularitats en l'ús dels distints elements musicals en diferents estils i èpoques.
Notació convencional (grafia tradicional) i notació no convencional (introducció a la notació de la música contemporània).
B. PRÀCTICA MUSICAL

Estratègies d'escolta o visionat d'obres o fragments musicals.
L'atenció, la memòria i la reflexió com a eines fonamentals per a l'escolta activa i el visionat.
Tècniques de realització escrita de dictats senzills a una veu. Elements rítmics (pulsació, compàs, ritme). Elements melòdics (direccionalitat, perfil, notes). Elements harmònics senzills (mode major o menor, tonalitat).
Tècniques d'interpretació vocals, amb o sense acompanyament. Escalfament vocal i muscular. Respiració diafragmàtica i control de l'aire. Projecció de la veu i articulació, dicció, entonació i pronunciació.
Tècniques d'interpretació corporals, amb o sense acompanyament. Consciència corporal i relaxació muscular. Expressió corporal i moviment. Percussió corporal.
Tècniques d'interpretació instrumentals, amb o sense acompanyament. Postura correcta. Tècniques específiques segons l'instrument. Lectura de partitures i interpretació.
Aspectes expressius: caràcter, dinàmiques i matisos, fraseig i articulació...
L'escolta activa: concentració i atenció, elements clau per a l'adaptació de la interpretació individual al conjunt.
Lectura, interiorització i memorització d'estructures musicals senzilles.
Pràctica auditiva o interpretativa d'estructures tonals i modals. Identificació auditiva d'elements bàsics: modes, graus tonals, intervals melòdics i harmònics... Pràctica d'estructures tonals: identificació i interpretació de la relació tònica-dominant, reconeixement auditiu i interpretació dels acords dels graus tonals, progressions harmòniques bàsiques... Desenvolupament d'habilitats auditives per identificar components tonals. Pràctica de la memòria musical per reproduir, fragmentar i comparar estímuls sonors.
Estratègies i tècniques d'improvisació adaptades al nivell. Improvisació pautada (rítmica, melòdica, rítmicamelòdica o harmònica) sobre un esquema establert. Improvisació lliure sobre un esquema establert. Improvisació lliure.
Tècniques i aplicacions informàtiques d'edició i producció sonora, musical i audiovisual. Funcionalitats pròpies de les aplicacions. Programes informàtics de llicència lliure.
Difusió musical. Formes per a la difusió d'obres musicals o audiovisuals. Protecció de dades en la indústria musical. Tipus de llicències d'ús.
La propietat intel·lectual i els drets d'autoria: drets morals i drets patrimonials o d'explotació.
La música com a forma d'expressió. La naturalesa expressiva de la música: expressió d'emocions i transmissió de sensacions. Elements expressius al servei de la capacitat comunicativa de la música. La dimensió cultural i social de la música, art creadora de consciència de grup i d'identitats col·lectives. L'impacte emocional i físic de la música en l'oient. La música i el seu valor terapèutic.

Matemàtiques

Les matemàtiques constitueixen un dels majors assoliments culturals i intel·lectuals de la humanitat. Al llarg de la història, les diferents cultures s'han esforçat a descriure la naturalesa utilitzant les matemàtiques i a transmetre tot el coneixement adquirit a les generacions futures. Avui dia, aquest patrimoni intel·lectual adquireix un valor fonamental ja que els grans reptes globals, com el respecte al medi ambient, l'eficiència energètica o la industrialització inclusiva i sostenible, als quals la societat haurà de fer front, requereixen d'uns alumnes capaç d'adaptar-se a les condicions canviants, d'aprendre de manera autònoma, de modelitzar situacions, d'explorar noves vies de recerca i d'usar la tecnologia de manera efectiva. Per tant, resulta imprescindible per a la ciutadania del s. XXI la utilització de coneixements i destreses matemàtiques, com el raonament, la modelització, el pensament computacional o la resolució de problemes.

El desenvolupament curricular de matemàtiques I i II s'orienta a la consecució dels objectius generals de l'etapa, prestant una especial atenció al desenvolupament i l'adquisició de les competències clau conceptualitzades en els descriptors operatius de batxillerat que els alumnes han d'aconseguir en finalitzar l'etapa. Així, la interpretació dels problemes i la comunicació dels procediments i resultats estan relacionades amb la competència en comunicació lingüística i amb la competència plurilingüe. El sentit de la iniciativa, l'emprenedoria en establir un pla de treball en revisió i modificació contínua enllacen amb la competència emprenedora. La presa de decisions o l'adaptació davant situacions d'incertesa són components propis de la competència personal, social i d'aprendre a aprendre. L'ús d'eines digitals en el tractament de la informació i en la resolució de problemes entronca directament amb la competència digital en el desenvolupament del qual les matemàtiques hi han jugat un paper fonamental. El raonament i l'argumentació, la modelització i el pensament computacional són elements característics de la competència STEM. Les connexions establertes entre les matemàtiques i altres àrees de coneixement, i la resolució de problemes en contextos socials, estan relacionats amb la competència ciutadana. D'altra banda, el mateix coneixement matemàtic com a expressió universal de la cultura contribueix a la competència en consciència i expressió culturals.

En continuïtat amb l'educació secundària obligatòria, els eixos principals de les competències específiques de matemàtiques I i II són la comprensió efectiva de conceptes i procediments matemàtics juntament amb les actituds pròpies del quefer matemàtic, que permetin construir una base conceptual sòlida a partir de la resolució de problemes, del raonament i de la recerca matemàtica, especialment enfocats a la interpretació i anàlisi de qüestions de la ciència i la tecnologia. Les competències específiques se centren en els processos que millor permeten als alumnes desenvolupar destreses com la resolució de problemes, el raonament i l'argumentació, la representació i la comunicació, juntament amb les destreses socioafectives. Per aquest motiu recorren els processos de resolució de problemes, raonament i prova, connexions, comunicació i representació, a més del desenvolupament socioafectiu.

La resolució de problemes i la recerca matemàtica són dos components fonamentals en l'ensenyament de les matemàtiques, ja que permeten emprar els processos cognitius inherents a aquesta àrea per tractar i resoldre situacions relacionades amb la ciència i la tecnologia, desenvolupant el raonament, la creativitat i el pensament abstracte. Les competències específiques de resolució de problemes, raonament i prova, i connexions estan dissenyades per adquirir els processos propis de la recerca matemàtica com són la formulació de preguntes, l'establiment de conjectures, la justificació i la generalització, la connexió entre les diferents idees matemàtiques i el reconeixement de conceptes i procediments propis de les matemàtiques en altres àrees de coneixement, particularment en les ciències i en la tecnologia. Cal destacar el caràcter instrumental de les matemàtiques com a eina fonamental per a àrees de coneixement científic, social, tecnològic, humanístic i artístic.

Altres aspectes importants de l'educació matemàtica són la comunicació i la representació. El procés de comunicació ajuda a donar significat i permanència a les idees en fer-les públiques. D'altra banda, per entendre i utilitzar les idees matemàtiques és fonamental la forma en què aquestes es representen. Per això, s'inclouen dues competències específiques enfocades a l'adquisició dels processos de comunicació i representació tant de conceptes com de procediments matemàtics.

Amb la finalitat d'assegurar que tot els alumnes puguin fer ús dels conceptes i de les relacions matemàtiques fonamentals, i també arribin a experimentar la seva bellesa i importància, s'ha inclòs una competència específica relacionada amb l'aspecte emocional, social i personal de les matemàtiques. Es pretén contribuir d'aquesta manera a bandejar idees preconcebudes en la societat, com la creença que només qui posseeix un talent innat pot aprendre,

usar i gaudir de les matemàtiques, o falsos estereotips fortament arrelats, per exemple, els relacionats amb qüestions de gènere.

L'adquisició de les competències específiques es valorarà amb els criteris d'avaluació, que posen el focus en la posada en acció de les competències enfront de la memorització de conceptes o la reproducció rutinària de procediments.

Acompanyant a les competències específiques i als criteris d'avaluació s'inclou el conjunt de sabers bàsics que integren coneixements, destreses i actituds. Atesa la naturalesa de les competències, en alguns casos la gradació dels criteris d'avaluació entre els cursos primer i segon es realitza a través dels sabers bàsics. Aquests han estat agrupats en blocs denominats «sentits» com el conjunt de destreses relacionades amb el domini en context de continguts numèrics, mètrics, geomètrics, algebraics, estocàstics i socioafectius, que permeten emprar aquests continguts d'una manera funcional i amb confiança en la resolució de problemes o en la realització de tasques. És important destacar que l'ordre d'aparició dels sentits i dins d'ells, dels sabers, no suposa cap seqüenciació.

El sentit numèric es caracteritza per l'aplicació del coneixement sobre numeració i càlcul en diferents contextos, i pel desenvolupament de destreses i maneres de fer i de pensar basats en la comprensió, la representació i l'ús flexible dels números, d'objectes matemàtics formats per números i de les operacions. El sentit de la mesura se centra en la comprensió i comparació d'atributs dels objectes del món que ens envolta, com també de la mesura de la incertesa. El sentit espacial comprèn els aspectes geomètrics del nostre entorn. Identificar relacions entre aquests aspectes, situar-los, classificar-los o raonar amb ells són elements fonamentals de l'aprenentatge de la geometria. El sentit algebraic proporciona el llenguatge en el qual es comuniquen les matemàtiques. Per exemple, són característiques en aquest sentit veure el general en el particular, reconèixer relacions de dependència entre variables i expressar-les mitjançant diferents representacions, com també modelitzar situacions matemàtiques o del món real amb expressions simbòliques. El pensament computacional i la modelització s'han incorporat en aquest bloc, però no han d'interpretar-se com a exclusius d'aquest, sinó que han de desenvolupar-se també en la resta dels blocs de sabers. El sentit estocàstic comprèn l'anàlisi i la interpretació de dades, l'elaboració de conjectures i la presa de decisions a partir de la informació estadística, la seva valoració crítica i la comprensió i comunicació de fenòmens aleatoris en una àmplia varietat de situacions. Finalment, el sentit socioafectiu implica l'adquisició i aplicació de coneixements, destreses i actituds necessàries per entendre i manejar les emocions que apareixen en el procés d'aprenentatge de les matemàtiques, a més d'adquirir estratègies per al treball matemàtic en equip. Aquest sentit no ha de treballar-se de forma aïllada, sinó al llarg del desenvolupament de la matèria.

Les matemàtiques no són una col·lecció de sabers separats i inconnexos, sinó que constitueixen un camp integrat de coneixement. El conjunt de competències específiques, criteris d'avaluació i sabers bàsics estan dissenyats per constituir un tot que faciliti el plantejament de tasques senzilles o complexes, individuals o col·lectives, dins del propi cos de les Matemàtiques o de forma multidisciplinària. L'ús d'eines digitals per investigar, interpretar i analitzar juga un paper essencial, ja que processos i operacions que anteriorment requerien sofisticats mètodes manuals poden abordar-se en l'actualitat de manera senzilla mitjançant l'ús de calculadores, fulls de càlcul, programes de geometria dinàmica o un altre programari específic, afavorint el raonament enfront dels aprenentatges memorístics i rutinaris.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Modelitzar i resoldre problemes de la vida quotidiana i de la ciència i la tecnologia aplicant diferents estratègies i formes de raonament per obtenir possibles solucions.

La modelització i la resolució de problemes constitueixen un eix fonamental en l'aprenentatge de les matemàtiques, ja que són processos centrals en la construcció del coneixement matemàtic. Aquests processos aplicats en contextos diversos poden motivar l'aprenentatge i establir uns fonaments cognitius sòlids que permetin construir conceptes i experimentar les matemàtiques com a eina per descriure, analitzar i ampliar la comprensió de situacions de la vida quotidiana o de la ciència i la tecnologia.

El desenvolupament d'aquesta competència comporta els processos de formulació del problema; la sistematització en la cerca de dades o objectes rellevants i les seves relacions; la seva codificació al llenguatge matemàtic o a un llenguatge fàcil d'interpretar per un sistema informàtic; la creació de models abstractes de situacions reals, i l'ús d'estratègies heurístiques de resolució, com l'analogia amb altres

problemes, estimació, assaig i error, resoldre-ho de manera inversa (anar cap endarrere) o la descomposició en problemes més senzills, entre altres.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM1, STEM2, STEM3, CD2, CD5, CPSAA4, CPSAA5, CE3.

CE 2 Verificar la validesa de les possibles solucions d'un problema emprant el raonament i l'argumentació per contrastar la seva idoneïtat.

L'anàlisi de les solucions obtingudes en la resolució d'un problema potencia la reflexió crítica, el raonament i l'argumentació. La interpretació de les solucions i conclusions obtingudes, considerant a més de la validesa matemàtica, diferents perspectives com la sostenibilitat, el consum responsable, l'equitat, la no discriminació o la igualtat de gènere, entre altres, ajuda a prendre decisions raonades i a avaluar les estratègies.

El desenvolupament d'aquesta competència comporta processos reflexius propis de la metacognició com l'autoavaluació i la coavaluació, l'ús eficaç d'eines digitals, la verbalització o la descripció del procés i la selecció entre diferents maneres de comprovació de solucions o d'estratègies per validar-les i avaluar el seu abast.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM1, STEM2, CD3, CPSAA4, CC3, CE3.

CE 3 Formular o investigar conjectures o problemes, utilitzant el raonament, l'argumentació, la creativitat i l'ús d'eines tecnològiques, per generar nou coneixement matemàtic.

La formulació de conjectures i la generació de problemes de contingut matemàtic són dos components importants i significatius del currículum de Matemàtiques i són considerades una part essencial del quefer matemàtic. Provar o refutar conjectures amb contingut matemàtic sobre una situació plantejada o sobre un problema ja resolt implica plantejar noves preguntes, com també la reformulació del problema durant el procés de recerca.

Quan els alumnes generen problemes o realitzen preguntes, millora el raonament i la reflexió al mateix temps que construeixen el coneixement propi, la qual cosa es tradueix en un alt nivell de compromís i curiositat, com també d'entusiasme cap al procés d'aprenentatge de les matemàtiques.

El desenvolupament d'aquesta competència pot fomentar un pensament més divers i flexible, millorar la destresa per resoldre problemes en diferents contextos i establir ponts entre situacions concretes i les abstraccions matemàtiques.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, STEM1, STEM2, CD1, CD2, CD3, CD5, CE3.

CE 4 Utilitzar el pensament computacional de manera eficaç, modificant, creant i generalitzant algorismes que resolen problemes mitjançant l'ús de les matemàtiques per modelitzar i resoldre situacions de la vida quotidiana i de l'àmbit de la ciència i la tecnologia.

El pensament computacional entronca directament amb la resolució de problemes i el plantejament de procediments algorítmics. Amb l'objectiu d'arribar a una solució del problema que pugui ser executada per un sistema informàtic, serà necessari utilitzar l'abstracció per identificar els aspectes més rellevants i descompondre el problema en tasques més simples que es puguin codificar en un llenguatge apropiat. Així mateix, els processos del pensament computacional poden culminar amb la generalització. Portar el pensament computacional a la vida diària i a l'àmbit de la ciència i la tecnologia suposa relacionar les necessitats de modelatge i simulació amb les possibilitats del seu tractament informatitzat.

El desenvolupament d'aquesta competència comporta la creació de models abstractes de situacions quotidianes i de l'àmbit de la ciència i la tecnologia, la seva automatització i la codificació en un llenguatge fàcil d'interpretar de manera automàtica.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM1, STEM2, STEM3, CD2, CD3, CD5, CE3.

CE 5 Establir, investigar i utilitzar connexions entre les diferents idees matemàtiques establint vincles entre conceptes, procediments, arguments i models per donar significat i estructurar l'aprenentatge matemàtic.

Establir connexions entre les diferents idees matemàtiques proporciona una comprensió més profunda de com diversos enfocaments d'un mateix problema poden produir resultats equivalents. Els alumnes poden utilitzar idees procedents d'un context per provar o refutar conjectures generades en un altre context diferent, i, en connectar les idees matemàtiques, poden desenvolupar una major comprensió dels

conceptes, procediments i arguments. Percebre les matemàtiques com un tot implica estudiar les seves connexions internes i reflexionar sobre elles, tant les existents entre els blocs de sabers com entre les matemàtiques d'un mateix o diferents nivells o les de diferents etapes educatives.

El desenvolupament d'aquesta competència comporta enllaçar les noves idees matemàtiques amb idees prèvies, reconèixer i utilitzar les connexions entre elles en la resolució de problemes i comprendre com unes idees es construeixen sobre altres per formar un tot integrat.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM1, STEM3, CD2, CD3, CCEC1.

CE 6 Descobrir els vincles de les matemàtiques amb altres àrees de coneixement i aprofundir en les seves connexions, interrelacionant conceptes i procediments, per modelitzar, resoldre problemes i desenvolupar la capacitat crítica, creativa i innovadora en situacions diverses.

Observar relacions i establir connexions matemàtiques és un aspecte clau del quefer matemàtic.

L'aprofundiment en els coneixements matemàtics i en la destresa per utilitzar un ampli conjunt de representacions, com també en l'establiment de connexions entre les matemàtiques i altres àrees de coneixement, especialment amb les ciències i la tecnologia confereixen als alumnes un gran potencial per resoldre problemes en situacions diverses.

Aquestes connexions també haurien d'ampliar-se a les actituds pròpies del quefer matemàtic de manera que aquestes puguin ser transferides a altres matèries i contexts. En aquesta competència juga un paper rellevant l'aplicació de les eines tecnològiques en el descobriment de noves connexions.

El desenvolupament d'aquesta competència comporta l'establiment de connexions entre idees, conceptes i procediments matemàtics i altres àrees de coneixement i la vida real. Així mateix, implica l'ús d'eines tecnològiques i la seva aplicació en la resolució de problemes en situacions diverses, valorant la contribució de les matemàtiques a la resolució dels grans reptes i objectius ecosocials, tant al llarg de la història com a l'actualitat.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM1, STEM2, CD2, CPSAA5, CC4, CE2, CE3, CCEC1.

CE 7 Representar conceptes, procediments i informació matemàtics seleccionant diferents tecnologies, per visualitzar idees i estructurar raonaments matemàtics.

Les representacions de conceptes, procediments i informació matemàtica faciliten el raonament i la demostració, s'utilitzen per visualitzar idees matemàtiques, examinar relacions i contrastar la validesa de les respostes, i es troben en el centre de la comunicació matemàtica.

El desenvolupament d'aquesta competència comporta l'aprenentatge de noves formes de representació matemàtica i la millora del coneixement de sobre la seva utilització, recalcant les maneres en què representacions diferents dels mateixos objectes poden transmetre diferents informacions i mostrant la importància de seleccionar representacions adequades a cada tasca.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM3, CD1, CD2, CD5, CE3, CCEC4.1, CCEC4.2.

CE 8 Comunicar les idees matemàtiques, de manera individual i col·lectiva, emprant el suport, la terminologia i el rigor apropiats, per organitzar i consolidar el pensament matemàtic.

En la societat de la informació es fa cada dia més palès la necessitat d'una comunicació clara i veraç, tant oralment com per escrit. Interactuar amb uns altres ofereix la possibilitat d'intercanviar idees i reflexionar sobre elles, col·laborar, cooperar, generar i afermar nous coneixements convertint la comunicació en un element indispensable en l'aprenentatge de les matemàtiques.

El desenvolupament d'aquesta competència comporta expressar públicament fets, idees, conceptes i procediments complexos verbal, analític i gràficament, de manera veraç i precisa, utilitzant la terminologia matemàtica adequada, amb la finalitat de donar significat i permanència als aprenentatges.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CCL3, CP1, STEM2, STEM4, CD3, CCEC3.2.

CE 9 Utilitzar destreses personals i socials, identificant i gestionant les pròpies emocions respectant les dels altres i organitzant activament el treball en equips heterogenis, aprenent de l'error com a part del procés d'aprenentatge i afrontant situacions d'incertesa, per perseverar en la consecució d'objectius en l'aprenentatge de les matemàtiques.

La resolució de problemes o de reptes més globals en els quals intervenen les matemàtiques representa

sovint un desafiament que involucra multitud d'emocions que convé gestionar correctament. Les destreses socioafectives dins de l'aprenentatge de les matemàtiques fomenten el benestar dels alumnes, la regulació emocional i l'interès pel seu estudi.

D'altra banda, treballar els valors de respecte, igualtat o resolució pacífica de conflictes, al mateix temps que se superen reptes matemàtics de manera individual o en equip, permet millorar l'autoconfiança i normalitzar situacions de convivència en igualtat, creant relacions i entorns de treball saludables. Així mateix, fomenta la ruptura d'estereotips i idees preconcebudes sobre les matemàtiques associades a qüestions individuals com, per exemple, les relacionades amb el gènere o amb l'existència d'una aptitud innata per a les matemàtiques.

El desenvolupament d'aquesta competència comporta identificar i gestionar les pròpies emocions en el procés d'aprenentatge de les matemàtiques, reconèixer les fonts d'estrès, ser perseverant en la consecució dels objectius, pensar de manera crítica i creativa, crear resiliència i mantenir una actitud proactiva davant nous reptes matemàtics. Així mateix, implica mostrar empatia per les i els altres, establir i mantenir relacions positives, exercitar l'escolta activa i la comunicació assertiva en el treball en equip i prendre decisions responsables.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: : CP3, STEM5, CPSAA1.1, CPSAA1.2, CPSAA3.1, CPSAA3.2, CC2, CC3, CE2.

Matemàtiques I

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Modelitzar i resoldre problemes de la vida quotidiana i de la ciència i la tecnologia aplicant diferents estratègies i formes de raonament per obtenir possibles solucions.
CA 1.1 Emprar diferents estratègies i eines, incloses les digitals, que modelitzin i resolguin problemes de la vida quotidiana i de la ciència i la tecnologia, seleccionant la més adequada segons la seva eficiència
Utilitzar estratègies per entendre els enunciats dels problemes (com separar les dades conegudes de les desconegudes, fer gràfics de la situació, simplificar el problema,...)
Triar adequadament una estratègia per resoldre el problema (com dividir-lo en parts més petites, aplicar regles conegudes,...).
Identificar les eines digitals adequades (calculadores, simuladors, fulls de càlcul, aplicacions específiques,...) per a la resolució del problema plantejat.
Comparar diferents estratègies i eines per veure quina resol millor el problema.
CA 1.2 Comparar les múltiples funcions del dibuix a través d'una anàlisi autònoma del seu ús en produccions de distints àmbits disciplinaris.
Utilitzar els mètodes i tècniques matemàtiques apropiades per trobar totes les solucions.
Explicar de manera clara i detallada el procés seguit per arribar a cada solució.

CE 2 Verificar la validesa de les possibles solucions d'un problema emprant el raonament i l'argumentació per contrastar la seva idoneïtat.
CA 2.1 Comprovar la validesa matemàtica de les possibles solucions d'un problema utilitzant el raonament i l'argumentació.
Verificar que la solució compleix totes les condicions i restriccions establertes a l'enunciat del problema.
Aplicar mètodes de comprovació matemàtica (per exemple: substitució de valors, mètodes gràfics i proves algebraïques).
Analitzar la coherència i la lògica de la solució obtinguda.
Justificar matemàticament el procés de resolució, explicant el raonament de cada pas important i argumentant l'elecció dels mètodes utilitzats.
CA 2.2 Seleccionar la solució més adequada d'un problema en funció del context (de sostenibilitat, de consum responsable, equitat...) usant el raonament i l'argumentació.

Identificar les característiques contextuais rellevants per al problema.
Utilitzar el raonament lògic per determinar quina solució s'ajusta millor al context.

CE 3 Formular o investigar conjetures o problemes, utilitzant el raonament, l'argumentació, la creativitat i l'ús d'eines tecnològiques, per generar nou coneixement matemàtic.
CA 3.1 Adquirir nou coneixement matemàtic a partir de la formulació de conjetures i problemes de forma guiada.
Identificar patrons o relacions en situacions matemàtiques.
Formular, de manera guiada, conjetures raonables a partir de la detecció de regularitats, anàlisi de dades, exploració de casos particulars, contraexemples...
CA 3.2 Emprar eines tecnològiques adequades en la formulació o recerca de conjetures o problemes.
Seleccionar i utilitzar programari matemàtic específic (calculadores, simuladors, fulls de càlcul, aplicacions específiques, etc.) per explorar relacions numèriques, algebraïques, estadístiques o geomètriques en conjetures o problemes.
Utilitzar recursos en línia per investigar problemes similars o relacionats, buscant inspiració o mètodes de resolució.

CE 4 Utilitzar el pensament computacional de manera eficaç, modificant, creant i generalitzant algorismes que resolen problemes mitjançant l'ús de les matemàtiques per modelitzar i resoldre situacions de la vida quotidiana i de l'àmbit de la ciència i la tecnologia.
CA 4.1 Interpretar, modelitzar i resoldre situacions problematitzades de la vida quotidiana i de la ciència i la tecnologia, utilitzant el pensament computacional, modificant i creant algorismes. a partir de la formulació de conjetures i problemes de forma guiada.
Desenvolupar o adaptar algorismes que resolguin el problema modelitzat, utilitzant un raonament lògic i seqüencial.
Implementar, provar i millorar els algorismes creats, utilitzant eines computacionals quan sigui necessari.

CE 5 Establir, investigar i utilitzar connexions entre les diferents idees matemàtiques establint vincles entre conceptes, procediments, arguments i models per donar significat i estructurar l'aprenentatge matemàtic..
CA 5.1 Manifestar una visió matemàtica integrada, investigant i connectant les diferents idees matemàtiques.
Identificar relacions entre diferents conceptes matemàtics.
Explorar i comparar diferents representacions (numèrica, algebraica, gràfica) d'un mateix concepte matemàtic per comprendre'l de manera més profunda
CA 5.2 Resoldre problemes en contextos matemàtics establint i aplicant connexions entre les diferents idees matemàtiques.
Identificar quins conceptes i procediments matemàtics de diferents àrees són necessaris per resoldre un problema..
Transferir mètodes i estratègies entre diferents àrees de les matemàtiques, reconeixent patrons i estructures comunes

CE 6 Descobrir els vincles de les matemàtiques amb altres àrees de coneixement i aprofundir en les seves connexions, interrelacionant conceptes i procediments, per modelitzar, resoldre problemes i desenvolupar la capacitat crítica, creativa i innovadora en situacions diverses.
CA 6.1 Resoldre problemes en situacions diverses utilitzant processos matemàtics, reflexionant, establint i aplicant connexions entre el món real, altres àrees de coneixement i les matemàtiques.
Identificar elements o situacions del món real i d'altres disciplines que poden ser modelitzats matemàticament.
Traduir problemes de contextos reals o d'altres àrees de coneixement al llenguatge matemàtic.
Interpretar els resultats matemàtics en el context del problema i avaluar-ne la coherència.
CA 6.2 Analitzar l'aportació de les matemàtiques al progrés de la humanitat valorant i reflexionant sobre la seva contribució en la proposta de solucions a situacions complexes i als reptes científics i tecnològics que

es plantegen en la societat.
Identificar i descriure situacions de la ciència i la tecnologia resoltes mitjançant les matemàtiques.
Analitzar com les matemàtiques han contribuït al progrés de la humanitat, modelitzant i resolent problemes científics i tecnològics.

CE 7 Representar conceptes, procediments i informació matemàtics seleccionant diferents tecnologies, per visualitzar idees i estructurar raonaments matemàtics.
CA 7.1 Representar idees matemàtiques estructurant diferents raonaments matemàtics i seleccionant les tecnologies més adequades.
Escollir la tecnologia més adient per representar i explorar conceptes matemàtics específics.
Crear visualitzacions efectives de processos matemàtics utilitzant eines digitals, facilitant la comprensió de conceptes abstractes o complexos.
CA 7.2 Seleccionar i utilitzar diverses formes de representació valorant la seva utilitat per compartir informació.
Triar entre diferents formes de representació (verbal, numèrica, gràfica, algebraica) segons la naturalesa de la informació i l'objectiu de la comunicació.
Transformar la informació entre diferents formes de representació, avaluant els avantatges i limitacions de cada una en el context donat.
Crear representacions clares i efectives de dades i conceptes matemàtics que facilitin la comprensió i comunicació amb altres persones.

CE 8 Comunicar les idees matemàtiques, de manera individual i col·lectiva, emprant el suport, la terminologia i el rigor apropiats, per organitzar i consolidar el pensament matemàtic .
CA 8.1 Mostrar organització en comunicar les idees matemàtiques emprant el suport, la terminologia i el rigor apropiats.
Estructurar de manera lògica i coherent l'exposició d'idees matemàtiques, establint una seqüència clara de conceptes i raonaments.
Seleccionar els suports i formats més adequats per comunicar eficaçment diferents tipus de contingut matemàtic.
Utilitzar la terminologia matemàtica específica de manera precisa i consistent.
CA 8.2 Reconèixer i emprar el llenguatge matemàtic en diferents contextos, comunicant la informació amb precisió i rigor.
Interpretar i emprar correctament el llenguatge matemàtic en diversos contextos.
Argumentar les afirmacions matemàtiques amb la precisió i el rigor exigibles a la corresponent etapa educativa.

CE 9 Utilitzar destreses personals i socials, identificant i gestionant les pròpies emocions respectant les dels altres i organitzant activament el treball en equips heterogenis, aprenent de l'error com a part del procés d'aprenentatge i afrontant situacions d'incertesa, per perseverar en la consecució d'objectius en l'aprenentatge de les matemàtiques.
CA 9.1 Afrontar les situacions d'incertesa, identificant i gestionant emocions, acceptant i aprenent de l'error com a part del procés d'aprenentatge de les matemàtiques.
Manejar les emocions associades a la incertesa o a l'error (com frustració o ansietat) de manera constructiva.
Acceptar els errors com a part normal del procés d'aprenentatge i no com un obstacle.
Analitzar els errors per entendre les causes i ajustar les estratègies de resolució en el futur.
CA 9.2 Mostrar una actitud positiva i perseverant, acceptant i aprenent de la crítica raonada en fer front a les diferents situacions d'aprenentatge de les matemàtiques.
Mantenir una actitud oberta i optimista davant els reptes matemàtics.
Continuar treballant en els problemes fins trobar solucions, malgrat les dificultats.
Acceptar la crítica constructiva de manera receptiva i utilitzar-la per millorar l'aprenentatge.
CA 9.3 Participar en tasques matemàtiques de manera activa en equips heterogenis, respectant les emocions i experiències dels altres, escoltant el seu raonament, identificant les habilitats socials més

propícies i fomentant el benestar grupal i les relacions saludables.
Contribuir de manera significativa a les tasques matemàtiques en equip.
Reconèixer i utilitzar habilitats socials útils per treballar en equip (com l'escolta activa, el respecte per les emocions, l'empatia, la paciència, la flexibilitat...).

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. SENTIT NUMÈRIC
Sentit de les operacions
Intervals i semirectes. Operacions amb intervals.
Radicals. Ús de les seves propietats per operar-los.
Logaritmes. Ús de les seves propietats per operar-los.
Relacions
Intervals i semirectes: expressió en forma d'interval, de desigualtat o de forma gràfica sobre la recta real.
Relacions inverses de les operacions: potencial-radical i exponencial-logarítmica.
Els nombres complexos com a solucions d'equacions polinòmiques que no tenen arrels reals.

B. SENTIT DE LA MESURA
Mesurament
Unitats de mesura dels angles: Sistema sexagesimal i radians. Canvi d'unitats.
Deducció de les raons trigonomètriques dels angles de 30, 45 i 60.
Raons trigonomètriques d'un angle agut i generalització a la circumferència goniomètrica a d'un angle qualsevol.
Ús racional de la calculadora per obtenir raons trigonomètriques i angles.
Aplicació dels diferents mètodes de resolució de triangles (raons trigonomètriques, Teorema del Sinus, Teorema del cosinus, Teorema de Pitàgores, estratègia de l'altura,...) per a la resolució de problemes.
La probabilitat com a mesura de la incertesa associada a fenòmens aleatoris.
Canvi
Límit d'una funció en un punt i en l'infinit: estimació i càlcul a partir d'una taula, un gràfic o una expressió algebraica.
Indeterminacions. Càlcul de límits.
Continuïtat d'una funció. Interpretació gràfica.
Tipus de discontinuïtats.
Asíptotes.
Derivada d'una funció a un punt. Interpretació física i geomètrica de la derivada.
Funció derivada.
Regles de derivació. Regla de la cadena.
Recta tangent i normal a una funció en un punt.
Creixement i decreixement d'una funció en un punt. Màxims i mínims relatius.

C. SENTIT ESPACIAL
Formes geomètriques de dues dimensions
Sistemes de referència al pla. Coordenades d'un punt.
Resolució de problemes relatius a objectes geomètrics en el pla representats amb coordenades cartesianes.

Localització i sistemes de representació
Vectors en el pla. Components d'un vector. Operacions amb vectors.
Obtenció de les coordenades dels punts mitjà i simètric mitjançant vectors.
Equacions de rectes. Determinació de les equacions vectorial, paramètrica contínua i implícita de rectes a partir de diferents elements que les determinen.
Posicions relatives entre objectes geomètrics del pla (punts i rectes).
Incidència i paral·lelisme entre rectes.
Perpendicularitat entre rectes.
Càlcul de distàncies entre dos objectes geomètrics al pla.
Visualització, raonament i modelització geomètrica
Representació d'objectes geomètrics en el pla mitjançant eines digitals.
Models matemàtics (geomètrics, algebraics, grafs...) en la resolució de problemes en el pla. Connexions amb altres disciplines i àrees d'interès.
Conjectures geomètriques en el pla: validació per mitjà de la deducció i la demostració de teoremes.
Modelització de la posició i el moviment d'un objecte en el pla mitjançant vectors.

D. SENTIT ALGEBRAIC
Patrons
Generalització de patrons a situacions senzilles.
Successió. Terme general. Progressions aritmètiques i geomètriques.
Convergència. Límit d'una successió.
Obtenció de la suma de termes consecutius d'una progressió aritmètica i d'una progressió geomètrica. Utilització en situacions contextualitzades.
Model matemàtic
Identificació de funcions elementals, donades a través d'enunciats, taules o expressions algebraiques, que descriguin una situació real, i anàlisi de les seves propietats, per extreure informació pràctica que ajudi a interpretar el fenomen de què es deriven
Modelització i resolució de problemes mitjançant l'ús d'equacions, inequacions i sistemes d'equacions lineals.
Igualtat i desigualtat
Resolució d'equacions polinòmiques (fins a grau 4), racionals, irracionals (màxim dues arrels quadrades), exponencials, logarítmiques i trigonomètriques.
Resolució de sistemes d'equacions lineals amb 3 incògnites. Eliminació Gaussiana.
Resolució de sistemes d'equacions no lineals.
Resolució d'inequacions i sistemes d'inequacions de primer grau, segon grau i racionals senzilles (amb una incògnita) i dues incògnites (només lineals).
Relacions i funcions
Estudi del domini i el recorregut de les funcions elementals.
Estudi i representació gràfica de funcions polinòmiques, racionals i irracionals senzilles, trigonomètriques, exponencials, logarítmiques, valor absolut i definides a trossos. Classificació, propietats i identificació de les seves característiques bàsiques.
Composició de funcions i funció inversa.
Ús d'eines digitals per a la representació i anàlisi de funcions.
Pensament computacional
Identificació de les etapes en la resolució de problemes de la vida quotidiana, la ciència i la tecnologia.
Creació, modificació i interpretació d'algorismes senzills per a la resolució de problemes.
Resolució de problemes senzills mitjançant la descomposició en parts.

E. SENTIT ESTOCÀSTIC
Organització i anàlisi de dades
Distribucions bidimensionals. Núvol de punts.
Correlació lineal. Coeficient de correlació.
Paràmetres associats a una distribució bidimensional.
Rectes de regressió. Ús de la recta de regressió per fer estimacions. Valoració de la seva fiabilitat.
Incertesa
Esdeveniments aleatoris. Operacions. Propietats
Freqüència relativa i probabilitat.
Càlcul de probabilitats en experiments simples. Llei de Laplace.

F. SENTIT SOCIOAFECTIU
Creences, actituds i emocions
Adopció d'actituds positives per millorar la resolució de problemes.
Autoregulació de les emocions que intervenen en l'aprenentatge de les matemàtiques.
Identificació de les emocions com a eina de motivació per a la superació personal en l'aprenentatge de les matemàtiques.
Recerca de les estratègies personals de foment de la curiositat, perseverança i resiliència en l'aprenentatge de les matemàtiques.
Tractament de l'error com a element important en l'autoconeixement i generador de noves oportunitats d'aprenentatge.
Treball en equip i presa de decisions
Estratègies de treball en equip per millorar la resolució de problemes.
Assumpció de responsabilitats i participació activa en els treballs en grup.
Optimització del treball en equip mitjançant la distribució adequada de les responsabilitats atenent als punts forts i dèbils de cadascun dels membres.
Gestió de conflictes en el treball en equip.
Inclusió, respecte i diversitat
Valoració de la contribució de les matemàtiques al llarg de la història en l'avenç de la ciència.
Inclusió i acceptació de la diversitat present en l'aula i en la societat.
Coneixement i valoració d'homes i dones que van contribuir notòriament a les matemàtiques.

Matemàtiques II

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Modelitzar i resoldre problemes de la vida quotidiana i de la ciència i la tecnologia aplicant diferents estratègies i formes de raonament per obtenir possibles solucions.
CA 1.1 Emprar diferents estratègies i eines, incloses les digitals, que modelitzin i resolguin problemes de la vida quotidiana i de la ciència i la tecnologia, seleccionant la més adequada segons la seva eficiència
Utilitzar estratègies per entendre els enunciats dels problemes (com separar les dades conegudes de les desconegudes, fer gràfics de la situació, simplificar el problema,...)
Triar adequadament una estratègia per resoldre el problema (com dividir-lo en parts més petites, aplicar regles conegudes,...).
Identificar les eines digitals adequades (calculadores, simuladors, fulls de càlcul, aplicacions específiques,...) per a la resolució del problema plantejat.

Comparar diferents estratègies i eines per veure quina resol millor el problema.
CA 1.2 Obtenir totes les possibles solucions matemàtiques de problemes de la vida quotidiana i de la ciència i la tecnologia, descrivint el procediment utilitzat.
Utilitzar els mètodes i tècniques matemàtiques apropiades per trobar totes les solucions.
Explicar de manera clara i detallada el procés seguit per arribar a cada solució.

CE 2 Verificar la validesa de les possibles solucions d'un problema emprant el raonament i l'argumentació per contrastar la seva idoneïtat.
CA 2.1 Demostrar la validesa matemàtica de les possibles solucions d'un problema, utilitzant el raonament i l'argumentació.
Verificar que la solució compleix totes les condicions i restriccions establertes a l'enunciat del problema.
Aplicar mètodes de demostració matemàtica (per exemple: contraexemples, reducció a l'absurd, utilització de propietat per demostrar altres...).
Analitzar la coherència i la lògica de la solució obtinguda.
Justificar matemàticament el procés de resolució, explicant el raonament de cada pas important i argumentant l'elecció dels mètodes utilitzats.
CA 2.2 Seleccionar la solució més adequada d'un problema en funció del context (de sostenibilitat, de consum responsable, equitat ...) usant el raonament i l'argumentació.
Identificar les característiques contextuais rellevants per al problema.
Utilitzar el raonament lògic per determinar quina solució s'ajusta millor al context.

CE 3 Formular o investigar conjectures o problemes, utilitzant el raonament, l'argumentació, la creativitat i l'ús d'eines tecnològiques, per generar nou coneixement matemàtic. .
CA 3.1 Adquirir nou coneixement matemàtic mitjançant la formulació, raonament i justificació de conjectures i problemes de manera autònoma.
Identificar patrons o relacions en situacions matemàtiques.
Formular, de manera autònoma, conjectures raonables a partir de la detecció de regularitats, anàlisi de dades, exploració de casos particulars, contraexemples...
CA 3.2 Integrar l'ús d'eines tecnològiques en la formulació o recerca de conjectures i problemes.
Integrar l'ús de programari matemàtic específic (calculadores, simuladors, fulls de càlcul, aplicacions específiques, etc.) per explorar relacions numèriques, algebraïques, estadístiques o geomètriques en conjectures o problemes.
Integrar l'ús de recursos en línia per investigar problemes similars o relacionats, buscant inspiració o mètodes de resolució.

CE 4 Utilitzar el pensament computacional de manera eficaç, modificant, creant i generalitzant algorismes que resolen problemes mitjançant l'ús de les matemàtiques per modelitzar i resoldre situacions de la vida quotidiana i de l'àmbit de la ciència i la tecnologia.
CA 4.1 Interpretar, modelitzar i resoldre situacions problematitzades de la vida quotidiana i de la ciència i la tecnologia utilitzant el pensament computacional, modificant, creant i generalitzant algorismes..
Desenvolupar, adaptar i generalitzar algorismes que resolguin el problema modelitzat, utilitzant un raonament lògic i seqüencial.
Implementar, provar i millorar els algorismes creats, utilitzant eines computacionals quan sigui necessari.

CE 5 Establir, investigar i utilitzar connexions entre les diferents idees matemàtiques establint vincles entre conceptes, procediments, arguments i models per donar significat i estructurar l'aprenentatge matemàtic.
CA 5.1 Manifestar una visió matemàtica integrada, investigant i connectant les diferents idees matemàtiques.
Identificar relacions entre diferents conceptes matemàtics.
Explorar i comparar diferents representacions (numèrica, algebraica, gràfica) d'un mateix concepte matemàtic per comprendre'l de manera més profunda.

CA 5.2 Resoldre problemes en contextos matemàtics establint i aplicant connexions entre les diferents idees matemàtiques
Identificar quins conceptes i procediments matemàtics de diferents àrees són necessaris per resoldre un problema.
Transferir mètodes i estratègies entre diferents àrees de les matemàtiques, reconeixent patrons i estructures comunes.

CE 6 Descobrir els vincles de les matemàtiques amb altres àrees de coneixement i aprofundir en les seves connexions, interrelacionant conceptes i procediments, per modelitzar, resoldre problemes i desenvolupar la capacitat crítica, creativa i innovadora en situacions diverses.
CA 6.1 Resoldre problemes en situacions diverses utilitzant processos matemàtics, reflexionant, establint i aplicant connexions entre el món real, altres àrees de coneixement i les matemàtiques.
Identificar elements o situacions del món real i d'altres disciplines que poden ser modelitzats matemàticament.
Traduir problemes de contextos reals o d'altres àrees de coneixement al llenguatge matemàtic.
Interpretar els resultats matemàtics en el context del problema i avaluar-ne la coherència.
CA 6.2 Analitzar l'aportació de les matemàtiques al progrés de la humanitat valorant i reflexionant sobre la seva contribució en la proposta de solucions a situacions complexes i als reptes científics i tecnològics que es plantegen en la societat
Identificar i descriure situacions de la ciència i la tecnologia resoltes mitjançant les matemàtiques.
Analitzar com les matemàtiques han contribuït al progrés de la humanitat, modelitzant i resolent problemes científics i tecnològics.

CE 7 Representar conceptes, procediments i informació matemàtics seleccionant diferents tecnologies, per visualitzar idees i estructurar raonaments matemàtics..
CA 7.1 Representar idees matemàtiques estructurant diferents raonaments matemàtics i seleccionant les tecnologies més adequades.
Escollir la tecnologia més adient per representar i explorar conceptes matemàtics específics.
Crear visualitzacions efectives de processos matemàtics utilitzant eines digitals, facilitant la comprensió de conceptes abstractes o complexos.
CA 7.2 Seleccionar i utilitzar diverses formes de representació valorant la seva utilitat per compartir informació.
Triar entre diferents formes de representació (verbal, numèrica, gràfica, algebraica) segons la naturalesa de la informació i l'objectiu de la comunicació.
Transformar la informació entre diferents formes de representació, avaluant els avantatges i limitacions de cada una en el context donat.
Crear representacions clares i efectives de dades i conceptes matemàtics que facilitin la comprensió i comunicació amb altres persones.

CE 8 Comunicar les idees matemàtiques, de manera individual i col·lectiva, emprant el suport, la terminologia i el rigor apropiats, per organitzar i consolidar el pensament matemàtic.
CA 8.1 Mostrar organització en comunicar les idees matemàtiques emprant el suport, la terminologia i el rigor apropiats.
Estructurar de manera lògica i coherent l'exposició d'idees matemàtiques, establint una seqüència clara de conceptes i raonaments.
Seleccionar els suports i formats més adequats per comunicar eficaçment diferents tipus de contingut matemàtic.
Utilitzar la terminologia matemàtica específica de manera precisa i consistent.
CA 8.2 Reconèixer i emprar el llenguatge matemàtic en diferents contextos, comunicant la informació amb precisió i rigor.
Interpretar i emprar correctament el llenguatge matemàtic en diversos contextos.
Argumentar les afirmacions matemàtiques amb la precisió i el rigor exigibles a la corresponent etapa educativa.

CE 9 Utilitzar destreses personals i socials, identificant i gestionant les pròpies emocions respectant les dels altres i organitzant activament el treball en equips heterogenis, aprenent de l'error com a part del procés d'aprenentatge i afrontant situacions d'incertesa, per perseverar en la consecució d'objectius en l'aprenentatge de les matemàtiques.
CA 9.1 Afrontar les situacions d'incertesa i prendre decisions avaluant distintes opcions, identificant i gestionant emocions i acceptant i aprenent de l'error com a part del procés d'aprenentatge de les matemàtiques
Manejar les emocions associades a la incertesa o a l'error (com frustració o ansietat) de manera constructiva.
Acceptar els errors com a part normal del procés d'aprenentatge i no com un obstacle.
Analitzar els errors per entendre les causes i ajustar les estratègies de resolució en el futur.
CA 9.2 Mostrar una actitud positiva i perseverant, acceptant i aprenent de la crítica raonada en fer front a les diferents situacions d'aprenentatge de les matemàtiques.
Mantenir una actitud oberta i optimista davant els reptes matemàtics.
Continuar treballant en els problemes fins trobar solucions, malgrat les dificultats.
Acceptar la crítica constructiva de manera receptiva i utilitzar-la per millorar l'aprenentatge.
CA 9.3 Treballar en tasques matemàtiques de manera activa en equips heterogenis, respectant les emocions i experiències dels altres, escoltant el seu raonament, aplicant les habilitats socials més propícies i fomentant el benestar de l'equip i les relacions saludables.
Contribuir de manera significativa a les tasques matemàtiques en equip.
Reconèixer i utilitzar habilitats socials útils per treballar en equip (com l'escolta activa, el respecte per les emocions, l'empatia, la paciència, la flexibilitat...).

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. SENTIT NUMÈRIC
Sentit de les operacions
Operacions matrius: suma, producte per un escalar, producte de matrius, potències de matrius quadrades. Propietats.
Determinants d'ordre dos i tres. Propietats dels determinants. Determinants d'ordre qualsevol.
Operacions amb vectors expressats geomètricament i a partir dels seus components en una base: suma i producte per un escalar.
Producte escalar de vectors. Propietats. Interpretació geomètrica. Aplicacions.
Producte vectorial. Propietats. Interpretació geomètrica. Càlcul de l'àrea d'un paral·lelogram i d'un triangle.
Producte mixt. Propietats. Interpretació geomètrica. Càlcul del volum d'un paral·lelepípede i d'un tetraedre.
Relacions
Matrius. Definicions i tipus de matrius.
Matriu inversa.
Rang d'una matriu.
Combinació lineal. Dependència i independència lineal de vectors.
Bases a l'espai. Components d'un vector en una base.
B. SENTIT DE LA MESURA
Mesurament
Primitiva d'una funció. Propietats elementals.
Càlcul de primitives: immediates i utilitzant els mètodes d'integració per parts, canvis de variable i descomposició en fraccions simples.
La integral definida. Regla de Barrow.

Càlcul d'àrees de recintes tancats plans delimitats per corbes.
Volum d'un cos de revolució. Càlcul de volums de cossos de revolució generats per corbes planes.
La probabilitat com a mesura de la incertesa associada a fenòmens aleatoris.
Canvi
Límit d'una funció en un punt i en l'infinit. Interpretació gràfica.
Indeterminacions. Càlcul de límits.
Regla de L'Hôpital.
Continuïtat d'una funció. Interpretació gràfica.
Tipus de discontinuïtats.
Asíptotes.
Teorema de Bolzano. Aplicacions.
Derivada d'una funció en un punt. Interpretació gràfica..
Funció derivada.
Regles de derivació. Regla de la cadena.
Recta tangent i normal a una funció en un punt.
Derivabilitat. Relació entre continuïtat i derivabilitat.
Càlcul dels paràmetres d'una funció utilitzant els coneixements de límits, continuïtat i derivades.
Teorema de Rolle. Aplicacions.
Creixement i decreixement d'una funció en un punt. Màxims i mínims relatius.
Concavitat i convexitat d'una funció en un punt. Punts d'inflexió.
Optimització de funcions que modelitzen fenòmens relacionats amb contextos diversos de la ciència i la tecnologia.

C. SENTIT ESPACIAL
Formes geomètriques de dues i tres dimensions
Sistemes de referència a l'espai. Coordenades d'un punt.
Resolució de problemes relatius a objectes geomètrics en l'espai representats amb coordenades cartesianes.
Localització i sistemes de representació
Vectors a l'espai. Components d'un vector. Operacions amb vectors.
Obtenció de les coordenades dels punts mitjà i simètric a l'espai mitjançant vectors.
Equacions de rectes. Determinació de les equacions vectorial, paramètrica, contínua i implícites de rectes a partir de diferents elements que les determinen.
Equacions de plans. Determinació de les equacions vectorial, paramètrica i implícita de plans a partir de diferents elements que els determinen.
Posicions relatives entre objectes geomètrics de l'espai (punts, rectes i plans).
Incidència i paral·lelisme entre rectes, plans, rectes i plans.
Perpendicularitat entre rectes, plans, rectes i plans.
Càlcul de distàncies entre dos objectes geomètrics a l'espai.
Càlcul d'angles entre dos objectes geomètrics de l'espai.
Visualització, raonament i modelització geomètrica
Representació i exploració d'objectes geomètrics al pla amb ajuda d'eines digitals.
Models matemàtics (geomètrics, algebraics...) en la resolució de problemes en el pla. Connexions amb altres disciplines i àrees d'interès.
Conjectures geomètriques en l'espai: validació per mitjà de la deducció i la demostració de teoremes.
Modelització de la posició i el moviment d'un objecte en l'espai utilitzant vectors.

Interpretació geomètrica de sistemes d'equacions lineals.

D. SENTIT ALGEBRAIC
Patrons
Generalització de patrons en situacions diverses.
Generalització de propietats de contextos matemàtics numèrics, algebraics, geomètrics, funcionals, estadístics o probabilístics.
Model matemàtic
Resolució de problemes de la vida quotidiana i de l'àmbit de la ciència i la tecnologia amb ajuda de funcions. Ús de l'estudi de la continuïtat, tendències, branques infinites, tall amb els eixos, etc.
Relacions quantitatives en situacions complexes: estratègies d'identificació i determinació de la classe o classes de funcions que poden modelitzar-les.
Utilització de sistemes d'equacions lineals i del càlcul matricial per interpretar, plantejar i resoldre problemes en diversos contextos; econòmics, científics i tècnics.
Anàlisi, valoració, interpretació i discussió dels resultats obtinguts en la resolució del problema.
Igualtat i desigualtat
Sistemes d'equacions lineals. Possibles solucions d'un sistema d'equacions lineals.
Tipus de sistemes segons el nombre de solucions. Teorema de Rouché-Fröbenius.
Resolució de sistemes d'equacions. Mètode de Gauss i mètode de Cramer.
Discussió de sistemes d'equacions lineals amb paràmetres.
Resolució d'equacions matricials.
Forma matricial d'un sistema d'equacions.
Relacions i funcions
Representació gràfica de funcions: funcions polinòmiques, funcions racionals, funció valor absolut, funcions irracionals senzilles, funcions trascendents senzilles, i funcions definides a trossos d'entre les anteriors.
Ús d'eines digitals per a la representació i anàlisi de funcions.
Pensament computacional
Formulació, resolució i anàlisi de problemes de la vida quotidiana i de la ciència i la tecnologia emprant les eines o els programes més adequats.
Anàlisi algorítmica de les propietats de les operacions amb matrius, els determinants i la resolució de sistemes d'equacions lineals.

E. SENTIT ESTOCÀSTIC
Incertesa
Esdeveniments aleatoris. Operacions. Propietats.
Càlcul de probabilitats en experiments simples. Llei de Laplace.
Axiomàtica de Kolmogorov. Propietats de la probabilitat.
Probabilitat condicionada. Esdeveniments independents.
Proves compostes. Diagrames d'arbre i taules de contingència.
Probabilitat total.
Distribució de probabilitat
Variables aleatòries discretes i contínues. Paràmetres de la distribució.
La distribució binomial. Resolució de problemes.
La distribució normal. Tipificació. Resolució de problemes.
Aproximació de la binomial per la normal. Resolució de problemes.
Ús d'eines tecnològiques per treballar amb variables de distribució.

F. SENTIT SOCIOAFECTIU
Creences, actituds i emocions
Adopció d'actituds positives per millorar la resolució de problemes.
Autoregulació de les emocions que intervenen en l'aprenentatge de les matemàtiques.
Identificació de les emocions com a eina de motivació per a la superació personal en l'aprenentatge de les matemàtiques.
Recerca de les estratègies personals de foment de la curiositat, perseverança i resiliència en l'aprenentatge de les matemàtiques.
Tractament de l'error com a element important en l'autoconeixement i generador de noves oportunitats d'aprenentatge.
Treball en equip i presa de decisions
Etales en la resolució de problemes.
Alternatives en la resolució de problemes: temptejar, analitzar sistemàticament tots els casos, fer un esquema o diagrama, escollir una bona notació ...
Inclusió, respecte i diversitat
Valoració de la contribució de les matemàtiques al llarg de la història en l'avenç de la ciència.
Inclusió i acceptació de la diversitat present en l'aula i en la societat.
Coneixement i valoració d'homes i dones que van contribuir notòriament a les matemàtiques.

Matemàtiques Aplicades a les Ciències Socials

Les matemàtiques constitueixen un dels majors assoliments culturals i intel·lectuals de la humanitat. Al llarg de la història, les diferents cultures s'han esforçat a descriure la naturalesa utilitzant les matemàtiques i a transmetre tot el coneixement adquirit a les generacions futures. Avui dia, aquest patrimoni intel·lectual adquireix un valor fonamental ja que els grans reptes globals, com el respecte al medi ambient, l'eficiència energètica o la industrialització inclusiva i sostenible, als quals la societat haurà de fer front, requereixen d'uns alumnes capaços d'adaptar-se a les condicions canviants, d'aprendre de manera autònoma, de modelitzar situacions, d'explorar noves vies de recerca i d'usar la tecnologia de manera efectiva. Per tant, resulta imprescindible per a la ciutadania del s. XXI la utilització de coneixements i destreses matemàtiques, com el raonament, la modelització, el pensament computacional o la resolució de problemes.

El desenvolupament curricular de les Matemàtiques Aplicades a les Ciències Socials I i II s'orienta a la consecució dels objectius generals de l'etapa, prestant una especial atenció al desenvolupament i l'adquisició de les competències clau conceptualitzades en els descriptors operatius de batxillerat que els alumnes han d'aconseguir en finalitzar l'etapa. Així, la interpretació dels problemes i la comunicació dels procediments i resultats estan relacionats amb la competència en comunicació lingüística i amb la competència plurilingüe. El sentit de la iniciativa, l'emprenedoria en establir un pla de treball en revisió i modificació contínua enllacen amb la competència emprenedora. La presa de decisions o l'adaptació davant situacions d'incertesa són components propis de la competència personal, social i d'aprendre a aprendre. L'ús d'eines digitals en el tractament de la informació i en la resolució de problemes entronca directament amb la competència digital, en el desenvolupament de la qual les matemàtiques hi han tengut un paper fonamental. El raonament i l'argumentació, la modelització i el pensament computacional són elements característics de la competència STEM. Les connexions establertes entre les matemàtiques i altres àrees de coneixement, i la resolució de problemes en contextos socials estan relacionats amb la competència ciutadana. D'altra banda, el mateix coneixement matemàtic com a expressió universal de la cultura contribueix a la competència en consciència i expressió culturals.

En continuïtat amb l'educació secundària obligatòria, els eixos principals de les competències específiques de Matemàtiques Aplicades a les Ciències Socials I i II són la comprensió efectiva de conceptes i procediments matemàtics juntament amb les actituds pròpies del quefer matemàtic, que permeten construir una base conceptual sòlida a partir de la resolució de problemes, del raonament i de la recerca matemàtica, especialment enfocats a la interpretació i anàlisi de qüestions de les ciències socials. Les competències específiques se centren en els processos que millor permeten als alumnes desenvolupar destreses com la resolució de problemes, el raonament i l'argumentació, la representació i la comunicació, juntament amb les destreses socioafectives. Per aquest motiu recorren els processos de resolució de problemes, raonament i prova, connexions, comunicació i representació, a més del desenvolupament socioafectiu.

La resolució de problemes i la recerca matemàtica són dos components fonamentals en l'ensenyament de les matemàtiques, ja que permeten emprar els processos cognitius inherents a aquesta àrea per tractar i resoldre situacions relacionades amb les ciències socials, desenvolupant el raonament, la creativitat i el pensament abstracte. Les competències específiques de resolució de problemes, raonament i prova, i connexions estan dissenyades per adquirir els processos propis de la recerca matemàtica com són la formulació de preguntes, l'establiment de conjectures, la justificació i la generalització, la connexió entre les diferents idees matemàtiques i el reconeixement de conceptes i procediments propis de les matemàtiques en altres àrees de coneixement, particularment en les ciències socials. Cal destacar el caràcter instrumental de les matemàtiques com a eina fonamental per a les àrees de coneixement científic, social, tecnològic, humanístic i artístic.

Altres aspectes importants de l'educació matemàtica són la comunicació i la representació. El procés de comunicació ajuda a donar significat i permanència a les idees en fer-les públiques. D'altra banda, per entendre i utilitzar les idees matemàtiques és fonamental la forma en què aquestes es representen. Per això, s'inclouen dues competències específiques enfocades a l'adquisició dels processos de comunicació i representació tant de conceptes com de procediments matemàtics.

Amb la finalitat d'assegurar que tot els alumnes puguin fer ús dels conceptes i de les relacions

matemàtiques fonamentals, i també arribin a experimentar la seva bellesa i importància, s'ha inclòs una competència específica relacionada amb l'aspecte emocional, social i personal de les matemàtiques. Es pretén contribuir d'aquesta manera a bandejar idees preconcebudes en la societat, com la creença que només qui posseeix un talent innat pot aprendre, usar i gaudir de les matemàtiques, o falsos estereotips fortament arrelats, per exemple, els relacionats amb qüestions de gènere.

L'adquisició de les competències específiques es valorarà amb els criteris d'avaluació, que posen el focus en la posada en acció de les competències enfront de la memorització de conceptes o la reproducció rutinària de procediments.

Acompanyant a les competències específiques i als criteris d'avaluació s'inclou el conjunt de sabers bàsics que integren coneixements, destreses i actituds. Atesa la naturalesa de les competències, en alguns casos la gradació dels criteris d'avaluació entre els cursos primer i segon es realitza a través dels sabers bàsics. Aquests sabers han estat agrupats en blocs denominats «sentits» com el conjunt de destreses relacionades amb el domini en context de continguts numèrics, mètrics, algebraics, estocàstics i socioafectius, que permeten emprar aquests continguts d'una manera funcional i amb confiança en la resolució de problemes o en la realització de tasques. És important destacar que l'ordre d'aparició dels sentits i, dins d'ells, dels sabers no suposa cap seqüenciació.

El sentit numèric es caracteritza per l'aplicació del coneixement sobre numeració i càlcul en diferents contextos, i pel desenvolupament de destreses i maneres de fer i de pensar basats en la comprensió, la representació, l'ús flexible dels números, d'objectes matemàtics formats per números i de les operacions. El sentit de la mesura se centra en la comprensió i comparació d'atributs dels objectes del món que ens envolta, com també de la mesura de la incertesa. El sentit algebraic proporciona el llenguatge en el qual es comuniquen les matemàtiques. Per exemple, són característiques d'aquest sentit veure el general en el particular, reconèixer patrons i relacions de dependència entre variables i expressar-les mitjançant diferents representacions, com també modelitzar situacions matemàtiques o del món real amb expressions simbòliques. El pensament computacional i la modelització s'han incorporat en aquest bloc, però no han d'interpretar-se com a exclusius d'aquest, sinó que han de desenvolupar-se també en la resta dels blocs de sabers. El sentit estocàstic comprèn l'anàlisi i la interpretació de dades, l'elaboració de conjectures i la presa de decisions a partir de la informació estadística, la seva valoració crítica i la comprensió i comunicació de fenòmens aleatoris en una àmplia varietat de situacions. Finalment, el sentit socioafectiu implica l'adquisició i aplicació de coneixements, destreses i actituds necessàries per entendre i manejar les emocions que apareixen en el procés d'aprenentatge de les matemàtiques, a més d'adquirir estratègies per al treball en equip. Aquest sentit no ha de treballar-se de forma aïllada, sinó al llarg del desenvolupament de la matèria.

Les matemàtiques no són una col·lecció de sabers separats i inconnexos, sinó que constitueixen un camp integrat de coneixement. El conjunt de competències específiques, criteris d'avaluació i sabers bàsics estan dissenyats per constituir un tot que faciliti el plantejament de tasques senzilles o complexes, individuals o col·lectives de caràcter multidisciplinari. L'ús d'eines digitals per analitzar i interpretar situacions de les ciències socials juga un paper essencial, ja que processos i operacions que, amb anterioritat, requerien sofisticats mètodes manuals poden abordar-se en l'actualitat de manera senzilla mitjançant l'ús de calculadores, fulls de càlcul o un altre programari específic, afavorint el raonament enfront dels aprenentatges memorístics i rutinaris.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Modelitzar i resoldre problemes de la vida quotidiana i de les ciències socials aplicant diferents estratègies i formes de raonament per obtenir possibles solucions.

La modelització i la resolució de problemes constitueixen un eix fonamental en l'aprenentatge de les matemàtiques, ja que són processos centrals en la construcció del coneixement matemàtic. Aquests processos aplicats en contextos diversos poden motivar l'aprenentatge i establir uns fonaments cognitius sòlids que permetin construir conceptes i experimentar les matemàtiques com a eina per descriure, analitzar i ampliar la comprensió de situacions de la vida quotidiana o de les ciències socials.

El desenvolupament d'aquesta competència comporta els processos de formulació del problema; la sistematització en la cerca de dades o objectes rellevants i les seves relacions; la seva codificació al llenguatge matemàtic o a un llenguatge fàcil d'interpretar per un sistema informàtic; la creació de models abstractes de situacions reals, i l'ús d'estratègies heurístiques de resolució, com l'analogia amb altres problemes, estimació, assaig i error, resoldre-ho de manera inversa (anar cap endarrere) o la descomposició en problemes més senzills, entre altres.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM1, STEM2, STEM3, CD2, CD5, CPSAA4, CPSAA5, CE3.

CE 2 Verificar la validesa de les possibles solucions d'un problema emprant el raonament i l'argumentació per contrastar la seva idoneïtat.

L'anàlisi de les solucions obtingudes en la resolució d'un problema potencia la reflexió crítica, el raonament i l'argumentació. La interpretació de les solucions i conclusions obtingudes, considerant a més de la validesa matemàtica diferents perspectives com la sostenibilitat, el consum responsable, l'equitat, la no discriminació o la igualtat de gènere, entre altres, ajuda a prendre decisions raonades i a avaluar les estratègies.

El desenvolupament d'aquesta competència comporta processos reflexius propis de la metacognició com l'autoavaluació i la coavaluació, l'ús eficaç d'eines digitals, la verbalització o la descripció del procés i la selecció entre diferents maneres de comprovació de solucions o d'estratègies per validar les solucions i avaluar el seu abast.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM1, STEM2, CD3, CPSAA4, CC3, CE3.

CE 3 Formular o investigar conjectures o problemes, utilitzant el raonament, l'argumentació, la creativitat i l'ús d'eines tecnològiques, per generar nou coneixement matemàtic.

La formulació de conjectures i la generació de problemes de contingut matemàtic són dos components importants i significatius del currículum de matemàtiques i són considerades una part essencial del quefer matemàtic. Provar o refutar conjectures amb contingut matemàtic sobre una situació plantejada o sobre un problema ja resolt implica plantejar noves preguntes, com també la reformulació del problema durant el procés de recerca.

Quan els alumnes generen problemes o realitzen preguntes, millora el raonament i la reflexió al mateix temps que construeixen el coneixement propi, la qual cosa es tradueix en un alt nivell de compromís i curiositat, com també d'entusiasme cap al procés d'aprenentatge de les matemàtiques.

El desenvolupament d'aquesta competència pot fomentar un pensament més divers i flexible, millorar la destresa per resoldre problemes en diferents contextos i establir ponts entre situacions concretes i les abstraccions matemàtiques.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, STEM1, STEM2, CD1, CD2, CD3, CD5, CE3.

CE 4 Utilitzar el pensament computacional de manera eficaç, modificant, creant i generalitzant algorismes que resolguin problemes mitjançant l'ús de les matemàtiques per modelitzar i resoldre situacions de la vida quotidiana i de l'àmbit de les ciències socials.

El pensament computacional entronca directament amb la resolució de problemes i el plantejament de procediments algorítmics. Amb l'objectiu d'arribar a una solució del problema que pugui ser executada per un sistema informàtic, serà necessari utilitzar l'abstracció per identificar els aspectes més rellevants i descompondre el problema en tasques més simples que es puguin codificar en un llenguatge apropiat. Portar el pensament computacional a la vida diària i a l'àmbit de les ciències socials suposa relacionar les necessitats de modelatge i simulació amb les possibilitats del seu tractament informatitzat.

El desenvolupament d'aquesta competència comporta la creació de models abstractes de situacions quotidianes i de l'àmbit de les Ciències Socials, la seva automatització i la codificació en un llenguatge fàcil d'interpretar de manera automàtica.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM1, STEM2, STEM3, CD2, CD3, CD5, CE3.

CE 5 Establir, investigar i utilitzar connexions entre les diferents idees matemàtiques establint vincles entre conceptes, procediments, arguments i models per donar significat i estructura l'aprenentatge matemàtic.

Establir connexions entre les diferents idees matemàtiques proporciona una comprensió més profunda de

com diversos enfocaments d'un mateix problema poden produir resultats equivalents. els alumnes poden utilitzar idees procedents d'un context per provar o refutar conjetures generades en un altre i, en connectar les idees matemàtiques, poden desenvolupar una major comprensió dels problemes. Percebre les matemàtiques com un tot implica estudiar les seves connexions internes i reflexionar sobre elles, tant les existents entre els blocs de sabers com entre les matemàtiques d'un mateix o diferents nivells o les de diferents etapes educatives.

El desenvolupament d'aquesta competència comporta enllaçar les noves idees matemàtiques amb idees prèvies, reconèixer i utilitzar les connexions entre elles en la resolució de problemes i comprendre com unes idees es construeixen sobre altres per formar un tot integrat.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM1, STEM3, CD2, CD3, CCEC1.

CE 6 Descobrir els vincles de les matemàtiques amb altres àrees de coneixement i aprofundir en les seves connexions, interrelacionant conceptes i procediments, per modelitzar, resoldre problemes i desenvolupar la capacitat crítica, creativa i innovadora en situacions diverses.

Observar relacions i establir connexions matemàtiques és un aspecte clau del quefer matemàtic. L'aprofundiment en els coneixements matemàtics i en la destresa per utilitzar un ampli conjunt de representacions, així com en l'establiment de connexions entre les matemàtiques i altres àrees de coneixement, especialment amb les ciències socials, confereixen als alumnes un gran potencial per resoldre problemes en situacions diverses.

Aquestes connexions també haurien d'ampliar-se a les actituds pròpies del quefer matemàtic de manera que puguin ser transferides a altres matèries i contexts. En aquesta competència juga un paper rellevant l'aplicació de les eines tecnològiques en el descobriment de noves connexions.

El desenvolupament d'aquesta competència comporta l'establiment de connexions entre idees, conceptes i procediments matemàtics, altres àrees de coneixement i la vida real. Així mateix, implica l'ús d'eines tecnològiques, com també la seva aplicació en la resolució de problemes en situacions diverses, tot valorant la contribució de les matemàtiques a la resolució dels grans reptes i objectius ecosocials, tant al llarg de la història com en l'actualitat.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM1, STEM2, CD2, CPSAA5, CC4, CE2, CE3, CCEC1.

CE 7 Representar conceptes, procediments i informació matemàtics seleccionant diferents tecnologies, per visualitzar idees i estructurar raonaments matemàtics.

Les representacions de conceptes, procediments i informació matemàtics faciliten el raonament i la demostració. Aquestes representacions s'utilitzen per visualitzar idees matemàtiques, examinar relacions i contrastar la validesa de les respostes, i es troben en el centre de la comunicació matemàtica.

El desenvolupament d'aquesta competència comporta l'aprenentatge de noves formes de representació matemàtica i la millora del coneixement sobre el seu ús eficaç, recalcant les maneres en què representacions diferents dels mateixos objectes poden transmetre diferents informacions i mostrant la importància de seleccionar representacions adequades a cada tasca.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM3, CD1, CD2, CD5, CE3, CCEC4.1, CCEC4.2.

CE 8 Comunicar les idees matemàtiques, de manera individual i col·lectiva, emprant el suport, la terminologia i el rigor apropiats, per organitzar i consolidar el pensament matemàtic.

En la societat de la informació es fa cada dia més palès la necessitat d'una comunicació clara i veraç, tant oralment com per escrit. Interactuar amb uns altres ofereix la possibilitat d'intercanviar idees i reflexionar sobre elles, col·laborar, cooperar, generar i afermar nous coneixements, convertint la comunicació en un element indispensable en l'aprenentatge de les matemàtiques.

El desenvolupament d'aquesta competència comporta expressar públicament fets, idees, conceptes i procediments complexos verbal, analític i gràficament, de manera veraç i precisa, utilitzant la terminologia matemàtica adequada, amb la finalitat de donar significat i permanència als aprenentatges.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CCL3, CP1, STEM2, STEM4, CD2, CD3, CCEC3.2.

CE 9 Utilitzar destreses personals i socials, identificant i gestionant les pròpies emocions, respectant les dels altres i organitzant activament el treball en equips heterogenis, aprenent de l'error com a part del

procés d'aprenentatge i afrontant situacions d'incertesa, per perseverar en la consecució d'objectius en l'aprenentatge de les matemàtiques.

La resolució de problemes o de reptes més globals en els quals intervenen les matemàtiques representa sovint un desafiament que involucra multitud d'emocions que convé gestionar correctament. Les destreses socioafectives dins de l'aprenentatge de les matemàtiques fomenten el benestar dels alumnes, la regulació emocional i l'interès pel seu estudi.

D'altra banda, treballar els valors de respecte, igualtat o resolució pacífica de conflictes, al mateix temps que se superen reptes matemàtics de manera individual o en equip, permet millorar l'autoconfiança i normalitzar situacions de convivència en igualtat, creant relacions i entorns de treball saludables. Així mateix, fomenta la ruptura d'estereotips i idees preconcebudes sobre les matemàtiques associades a qüestions individuals, com per exemple les relacionades amb el gènere o amb l'existència d'una aptitud innata per a les matemàtiques.

El desenvolupament d'aquesta competència comporta identificar i gestionar les pròpies emocions en el procés d'aprenentatge de les matemàtiques, reconèixer les fonts d'estrès, ser perseverant en la consecució dels objectius, pensar de manera crítica i creativa, crear resiliència i mantenir una actitud proactiva davant nous reptes matemàtics. Així mateix, implica mostrar empatia per les i els altres, establir i mantenir relacions positives, exercitar l'escolta activa i la comunicació assertiva en el treball en equip i prendre decisions responsables.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: : CP3, STEM5, CPSAA1.1, CPSAA1.2, CPSAA3.1, CPSAA3.2., CC2, CC3, CE2.

Matemàtiques Aplicades a les Ciències Socials I

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE1 Modelitzar i resoldre problemes de la vida quotidiana i de les ciències socials aplicant diferents estratègies i formes de raonament per obtenir possibles solucions.
CA 1.1 Emprar diferents estratègies i eines, incloses les digitals que resolguin problemes de la vida quotidiana i de les ciències socials, seleccionant la més adequada segons la seva eficiència.
Utilitzar estratègies per entendre els enunciats dels problemes, com separar les dades conegudes de les desconegudes, fer gràfics de la situació i simplificar el problema.
Triar adequadament una estratègia per resoldre el problema (com dividir-lo en parts més petites, aplicar regles conegudes, etc.).
Identificar les eines digitals adequades (calculadores, simuladors, fulls de càlcul, aplicacions específiques, etc.) per a la resolució del problema plantejat.
Comparar diferents estratègies i eines per veure quina resol millor el problema.
CA 1.2 Obtenir totes les possibles solucions matemàtiques de problemes de la vida quotidiana i de les ciències socials, descrivint el procediment realitzat.
Utilitzar els mètodes i tècniques matemàtiques apropiades per trobar totes les solucions.
Explicar de manera clara i detallada el procés seguit per arribar a cada solució.
CE 2 Verificar la validesa de les possibles solucions d'un problema emprant el raonament i l'argumentació per contrastar la seva idoneïtat.
CA 2.1 Comprovar la validesa matemàtica de les possibles solucions d'un problema utilitzant el raonament i l'argumentació.
Verificar que la solució compleix totes les condicions i restriccions establertes a l'enunciat del problema.
Aplicar mètodes de comprovació matemàtica (substitució de valors, mètodes gràfics, proves algebriques...).
Analitzar la coherència i la lògica de la solució obtinguda.

Justificar matemàticament el procés de resolució, explicant el raonament de cada pas important i argumentant l'elecció dels mètodes utilitzats.
CA 2.2 Seleccionar la solució més adequada d'un problema en funció del context (de sostenibilitat, de consum responsable, equitat ...) usant el raonament i l'argumentació.
Identificar les característiques contextuais rellevants per al problema.
Utilitzar el raonament lògic per determinar quina solució s'ajusta millor al context.

CE 3 Formular o investigar conjectures o problemes, utilitzant el raonament, l'argumentació, la creativitat i l'ús d'eines tecnològiques, per generar nou coneixement matemàtic.
CA 3.1 Adquirir nou coneixement matemàtic mitjançant la formulació de conjectures i problemes de forma guiada.
Identificar patrons o relacions en situacions matemàtiques.
Formular, de manera guiada, conjectures raonables a partir de la detecció de regularitats, anàlisi de dades, exploració de casos particulars, contraexemples...
CA 3.2 Emprar eines tecnològiques adequades en la formulació o recerca de conjectures o problemes.
Seleccionar i utilitzar programari matemàtic específic (calculadores, simuladors, fulls de càlcul, aplicacions específiques, etc.) per explorar relacions numèriques, algebraiques, estadístiques o geomètriques en conjectures o problemes.
Utilitzar recursos en línia per investigar problemes similars o relacionats, cercant inspiració o mètodes de resolució.

CE 4 Utilitzar el pensament computacional de manera eficaç, modificant, creant i generalitzant algorismes que resolen problemes mitjançant l'ús de les matemàtiques per modelitzar i resoldre situacions de la vida quotidiana i de l'àmbit de les ciències socials.
CA 4.1 Interpretar, modelitzar i resoldre situacions problematitzades de la vida quotidiana i de les ciències socials, utilitzant el pensament computacional, modificant o creant algorismes.
Desenvolupar o adaptar algorismes que resolguin el problema modelitzat, utilitzant un raonament lògic i seqüencial.
Implementar, provar i millorar els algorismes creats, utilitzant eines computacionals quan sigui necessari.

CE 5 Establir, investigar i utilitzar connexions entre les diferents idees matemàtiques establint vincles entre conceptes, procediments, arguments i models per donar significat i estructurar l'aprenentatge matemàtic.
CA 5.1 Manifestar una visió matemàtica integrada, investigant i connectant les diferents idees matemàtiques.
Identificar relacions entre diferents conceptes matemàtics.
Explorar i comparar diferents representacions (numèrica, algebraica, gràfica) d'un mateix concepte matemàtic per comprendre'l de manera més profunda
CA 5.2 Resoldre problemes en contextos matemàtics establint i aplicant connexions entre les diferents idees matemàtiques.
Identificar quins conceptes i procediments matemàtics de diferents àrees són necessaris per resoldre un problema..
Transferir mètodes i estratègies entre diferents àrees de les matemàtiques, reconeixent patrons i estructures comunes

CE 6 Descobrir els vincles de les matemàtiques amb altres àrees de coneixement i aprofundir en les seves connexions, interrelacionant conceptes i procediments, per modelitzar, resoldre problemes i desenvolupar la capacitat crítica, creativa i innovadora en situacions diverses.
CA 6.1 Resoldre problemes en situacions diverses utilitzant processos matemàtics, reflexionant, establint i aplicant connexions entre el món real, altres àrees de coneixement i les matemàtiques.
Identificar elements o situacions del món real i d'altres disciplines que poden ser modelitzats matemàticament.

Traduir problemes de contextos reals o d'altres àrees de coneixement al llenguatge matemàtic.
Interpretar els resultats matemàtics en el context del problema i avaluar-ne la coherència.
CA 6.2 Analitzar l'aportació de les matemàtiques al progrés de la humanitat valorant i reflexionant sobre la seva contribució en la proposta de solucions a situacions complexes i als reptes en les ciències socials que es plantegen.
Identificar i descriure situacions de les ciències socials resoltes mitjançant les matemàtiques.
Analitzar com les matemàtiques han contribuït al progrés de la humanitat, modelitzant i resolent problemes de les ciències socials.

CE 7 Representar conceptes, procediments i informació matemàtics seleccionant diferents tecnologies, per visualitzar idees i estructurar raonaments matemàtics.
CA 7.1 Representar idees matemàtiques estructurant diferents raonaments matemàtics i seleccionant les tecnologies més adequades.
Escollir la tecnologia més adient per representar i explorar conceptes matemàtics específics.
Crear visualitzacions efectives de processos matemàtics utilitzant eines digitals, facilitant la comprensió de conceptes abstractes o complexos.
CA 7.2 Seleccionar i utilitzar diverses formes de representació valorant la seva utilitat per compartir informació.
Triar entre diferents formes de representació (verbal, numèrica, gràfica, algebraica) segons la naturalesa de la informació i l'objectiu de la comunicació.
Transformar la informació entre diferents formes de representació, avaluant els avantatges i limitacions de cada una en el context donat.
Crear representacions clares i efectives de dades i conceptes matemàtics que facilitin la comprensió i comunicació amb altres persones.

CE 8 Comunicar les idees matemàtiques, de manera individual i col·lectiva, emprant el suport, la terminologia i el rigor apropiats, per organitzar i consolidar el pensament matemàtic .
CA 8.1 Mostrar organització en comunicar les idees matemàtiques emprant el suport, la terminologia i el rigor apropiats.
Estructurar de manera lògica i coherent l'exposició d'idees matemàtiques, establint una seqüència clara de conceptes i raonaments.
Seleccionar els suports i formats més adequats per comunicar eficaçment diferents tipus de contingut matemàtic.
Utilitzar la terminologia matemàtica específica de manera precisa i consistent.
CA 8.2 Reconèixer i emprar el llenguatge matemàtic en diferents contextos, comunicant la informació amb precisió i rigor.
Interpretar i emprar correctament el llenguatge matemàtic en diversos contextos.
Argumentar les afirmacions matemàtiques amb la precisió i el rigor exigibles a la corresponent etapa educativa.

CE 9 Utilitzar destreses personals i socials, identificant i gestionant les pròpies emocions respectant les dels altres i organitzant activament el treball en equips heterogenis, aprenent de l'error com a part del procés d'aprenentatge i afrontant situacions d'incertesa, per perseverar en la consecució d'objectius en l'aprenentatge de les matemàtiques.
CA 9.1 Afrontar les situacions d'incertesa, identificant i gestionant emocions, acceptant i aprenent de l'error com a part del procés d'aprenentatge de les matemàtiques.
Manejar les emocions associades a la incertesa o a l'error (com frustració o ansietat) de manera constructiva.
Acceptar els errors com a part normal del procés d'aprenentatge i no com un obstacle.
Analitzar els errors per entendre les causes i ajustar les estratègies de resolució en el futur.
CA 9.2 Mostrar una actitud positiva i perseverant, acceptant i aprenent de la crítica raonada en fer front a les diferents situacions d'aprenentatge de les matemàtiques.

Mantenir una actitud oberta i optimista davant els reptes matemàtics.
Continuar treballant en els problemes fins trobar solucions, malgrat les dificultats.
Acceptar la crítica constructiva de manera receptiva i utilitzar-la per millorar l'aprenentatge.
CA 9.3 Participar en tasques matemàtiques de manera activa en equips heterogenis, respectant les emocions i experiències dels altres, escoltant el seu raonament, identificant les habilitats socials més propícies i fomentant el benestar grupal i les relacions saludables.
Contribuir de manera significativa a les tasques matemàtiques en equip.
Reconèixer i utilitzar habilitats socials útils per treballar en equip (com l'escolta activa, el respecte per les emocions, l'empatia, la paciència, la flexibilitat...).

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. SENTIT NUMÈRIC
Comptatge
Estratègies i tècniques de recompte sistemàtic: diagrames en arbre, variacions i permutacions, combinacions, factorials i nombres combinatoris.
Quantitat
Nombres reals: nombres racionals i irracionals. Els nombres transcendents més coneguts.
Classificació, comparació i ordenació de nombres reals.
Operacions amb nombres reals. Propietats.
Valor absolut d'un nombre real.
La recta real. Intervals i semirectes.
Sentit de les operacions
Potències: propietats.
Radicals. Ús de les seves propietats per operar-los. Resolució de problemes.
Logaritmes: definició i propietats. Logaritmes decimals i logaritmes neperians. Ús de la calculadora. Resolució de problemes.
Educació financera
Interès simple. Resolució de problemes.
El descompte comercial. Resolució de problemes.
Interès compost. Resolució de problemes.
Equivalències de taxes d'interès.
Taxes d'interès anual amb períodes de capitalització inferiors a un any. Resolució de problemes.
Taxa nominal i taxa anual equivalent.
Anualitats de capitalització. Resolució de problemes.
Amortització de deutes. Resolució de problemes.

B. SENTIT DE LA MESURA
Medició
La probabilitat com a mesura de la incertesa associada a fenòmens aleatoris. Esdeveniments aleatoris. Probabilitat. Llei de Laplace.
Canvi
Concepte de límit: estimació i càlcul a partir d'una taula o un gràfic.
Límit d'una funció en un punt. Interpretació gràfica. Límits en l'infinit. Interpretació gràfica. Càlcul de límits. Indeterminacions més freqüents.
Continuïtat de funcions: interpretació gràfica, aplicació de límits en l'estudi de la continuïtat. Tipus de

discontinuitat.
Mesura del creixement d'una funció.
Derivada d'una funció en un punt. Interpretació geomètrica de la derivada.
Regles de derivació.
Recta tangent a una funció en un punt. Càlcul.
Aplicacions de les derivades a les ciències socials.

C. SENTIT ALGEBRAIC
Patrons
Generalització de patrons a situacions senzilles.
Obtenció de la suma de termes consecutius d'una progressió geomètrica. Utilització en situacions contextualitzades per calcular la quantitat total acumulada al final d'un cert període en fer ingressos fixos a intervals constants.
Model matemàtic
Identificació de funcions elementals, donades a través d'enunciats, taules o expressions algebraïques, que descriguin una situació real, i anàlisis de les seves propietats, per extreure informació pràctica que ajudi a interpretar el fenomen de què es deriven.
Resolució de problemes mitjançant l'ús d'equacions, inequacions i sistemes d'equacions lineals.
Modelització de situacions de les ciències socials i de la vida real i resolució utilitzant el llenguatge algebraic.
Igualtat i desigualtat
Resolució d'equacions de 1r i 2n grau, polinòmiques de grau superior a dos, racionals i irracionals.
Resolució d'equacions exponencials.
Resolució d'equacions logarítmiques.
Resolució de sistemes d'equacions no lineals i de sistemes d'equacions lineals amb 3 incògnites.
Resolució d'inequacions amb una incògnita i d'inequacions lineals amb dues incògnites. Resolució de sistemes d'inequacions amb una i dues incògnites.
Relacions i funcions
Estudi del domini i el recorregut de les funcions elementals.
Estudi i representació gràfica de funcions: polinòmiques, racionals senzilles, irracionals, definides a trossos, valor absolut, exponencials i logarítmiques.
Interpolació lineal i quadràtica i aplicació a la resolució de problemes.
Composició de funcions i funció inversa.
Ús de l'estudi i anàlisi de funcions per interpretar informacions extretes de contextos reals.
Pensament computacional
Identificació de les etapes en la resolució de problemes.
Creació, modificació i interpretació d'algorismes senzills per a la resolució de problemes.
Resolució de problemes senzills mitjançant la descomposició en parts.

D. SENTIT ESTOCÀSTIC
Organització i anàlisi de dades
Distribucions bidimensionals. Núvols de punts.
Correlació lineal.
Paràmetres associats a una distribució bidimensional.
Rectes de regressió. Ús de la recta de regressió per fer estimacions. Valoració de la seva fiabilitat.
Taules de contingència.
Ús de la calculadora i/o de fulls de càlcul per a l'anàlisi de dades estadístiques.

Incertesa
Estimació de la probabilitat a partir del concepte de freqüència relativa. Llei de Laplace.
Càlcul de probabilitats en experiments simples.
Experiències compostes.
Experiències dependents i independents.
Càlcul de probabilitats en experiències compostes independents.
Càlcul de probabilitats en experiències compostes dependents. Ús de diagrames d'arbre.
Distribucions de probabilitat
Distribució estadística i distribució de probabilitat.
Distribucions de probabilitat de variable discreta.
La distribució binomial. Càlcul de probabilitats en una distribució binomial.
Distribucions de probabilitat de variable contínua.
La distribució normal. Càlcul de probabilitats en distribucions normals.
Estimació de probabilitats mitjançant l'aproximació de la binomial per la normal.
Inferència
Diferents etapes del disseny d'estudis estadístics relacionats amb les ciències socials. Tècniques de mostreig senzilles.
Anàlisi de la utilitat de les conclusions d'un estudi estadístic tot valorant la representativitat de la mostra.
Iniciació a l'estimació puntual.

E. SENTIT SOCIOAFECTIU
Creences, actituds i emocions
Adopció d'actituds positives per millorar la resolució de problemes.
Autoregulació de les emocions que intervenen en l'aprenentatge de les matemàtiques.
Identificació de les emocions com a eina de motivació per a la superació personal en l'aprenentatge de les matemàtiques.
Recerca de les estratègies personals de foment de la curiositat, perseverança i resiliència en l'aprenentatge de les matemàtiques.
Tractament de l'error com a element important en l'autoconeixement i generador de noves oportunitats d'aprenentatge.
Treball en equip i presa de decisions
Estratègies de treball en equip per millorar la resolució de problemes.
Assumpció de responsabilitats i participació activa en els treballs en grup.
Optimització del treball en equip mitjançant la distribució adequada de les responsabilitats atenent als punts forts i dèbils de cadascun dels membres.
Gestió de conflictes en el treball en equip.
Inclusió, respecte i diversitat
Valoració de la contribució de les matemàtiques al llarg de la història en l'avenç de la ciència.
Inclusió i acceptació de la diversitat present en l'aula i en la societat.
Coneixement i valoració d'homes i dones que van contribuir notòriament a les matemàtiques.

Matemàtiques Aplicades a les Ciències Socials II

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Modelitzar i resoldre problemes de la vida quotidiana i de les ciències socials aplicant diferents estratègies i formes de raonament per obtenir possibles solucions.
CA 1.1 Emprar diferents estratègies i eines, incloses les digitals que resolguin problemes de la vida quotidiana i de les ciències socials, seleccionant la més adequada segons la seva eficiència.
Utilitzar estratègies per entendre els enunciats dels problemes, com separar les dades conegudes de les desconegudes, fer gràfics de la situació i simplificar el problema.
Triar adequadament una estratègia per resoldre el problema (com dividir-lo en parts més petites, aplicar regles conegudes, etc.).
Identificar les eines digitals adequades (calculadores, simuladors, fulls de càlcul, aplicacions específiques, etc.) per a la resolució del problema plantejat.
Comparar diferents estratègies i eines per veure quina resol millor el problema.
CA 1.2 Obtenir totes les possibles solucions matemàtiques de problemes de la vida quotidiana i de les ciències socials, descrivint el procediment realitzat.
Utilitzar els mètodes i tècniques matemàtiques apropiades per trobar totes les solucions.
Explicar de manera clara i detallada el procés seguit per arribar a cada solució.

CE 2 Verificar la validesa de les possibles solucions d'un problema emprant el raonament i l'argumentació per contrastar la seva idoneïtat.
CA 2.1 Comprovar la validesa matemàtica de les possibles solucions d'un problema utilitzant el raonament i l'argumentació..
Verificar que la solució compleix totes les condicions i restriccions establertes a l'enunciat del problema.
Aplicar mètodes de comprovació matemàtica (substitució de valors, mètodes gràfics, proves algebraïques...).
Analitzar la coherència i la lògica de la solució obtinguda.
Justificar matemàticament el procés de resolució, explicant el raonament de cada pas important i argumentant l'elecció dels mètodes utilitzats.
CA 2.2 Seleccionar la solució més adequada d'un problema en funció del context (de sostenibilitat, de consum responsable, equitat ...) usant el raonament i l'argumentació.
Identificar les característiques contextuais rellevants per al problema.
Utilitzar el raonament lògic per determinar quina solució s'ajusta millor al context.

CE 3 Formular o investigar conjectures o problemes, utilitzant el raonament, l'argumentació, la creativitat i l'ús d'eines tecnològiques, per generar nou coneixement matemàtic.
CA 3.1 Adquirir nou coneixement matemàtic mitjançant la formulació de conjectures i problemes de forma guiada.
Identificar patrons o relacions en situacions matemàtiques.
Formular, de manera autònoma, conjectures raonables a partir de la detecció de regularitats, anàlisi de dades, exploració de casos particulars, contraexemples...
CA 3.2 Integrar l'ús d'eines tecnològiques en la formulació o recerca de conjectures i problemes.
Integrar l'ús de programari matemàtic específic (calculadores, simuladors, fulls de càlcul, aplicacions específiques, etc.) per explorar relacions numèriques, algebraïques, estadístiques o geomètriques en conjectures o problemes.
Integrar l'ús de recursos en línia per investigar problemes similars o relacionats, buscant inspiració o mètodes de resolució.

CE 4 Utilitzar el pensament computacional de manera eficaç, modificant, creant i generalitzant algorismes que resolen problemes mitjançant l'ús de les matemàtiques per modelitzar i resoldre situacions de la vida quotidiana i de l'àmbit de les ciències socials.
CA 4.1 Interpretar, modelitzar i resoldre situacions problematitzades de la vida quotidiana i les ciències socials utilitzant el pensament computacional, modificant, creant i generalitzant algorismes.
Desenvolupar, adaptar i generalitzar algorismes que resolguin el problema modelitzat, utilitzant un raonament lògic i seqüencial.

Implementar, provar i millorar els algorismes creats, utilitzant eines computacionals quan sigui necessari.

CE 5 Establir, investigar i utilitzar connexions entre les diferents idees matemàtiques establint vincles entre conceptes, procediments, arguments i models per donar significat i estructurar l'aprenentatge matemàtic.

CA 5.1 Manifestar una visió matemàtica integrada, investigant i connectant les diferents idees matemàtiques.

Identificar relacions entre diferents conceptes matemàtics.

Explorar i comparar diferents representacions (numèrica, algebraica, gràfica) d'un mateix concepte matemàtic per comprendre'l de manera més profunda

CA 5.2 Resoldre problemes en contextos matemàtics establint i aplicant connexions entre les diferents idees matemàtiques.

Identificar quins conceptes i procediments matemàtics de diferents àrees són necessaris per resoldre un problema.

Transferir mètodes i estratègies entre diferents àrees de les matemàtiques, reconeixent patrons i estructures comunes

CE 6 Descobrir els vincles de les matemàtiques amb altres àrees de coneixement i aprofundir en les seves connexions, interrelacionant conceptes i procediments, per modelitzar, resoldre problemes i desenvolupar la capacitat crítica, creativa i innovadora en situacions diverses.

CA 6.1 Resoldre problemes en situacions diverses utilitzant processos matemàtics, reflexionant, establint i aplicant connexions entre el món real, altres àrees de coneixement i les matemàtiques.

Identificar elements o situacions del món real i d'altres disciplines que poden ser modelitzats matemàticament.

Traduir problemes de contextos reals o d'altres àrees de coneixement al llenguatge matemàtic.

Interpretar els resultats matemàtics en el context del problema i avaluar-ne la coherència.

CA 6.2 Analitzar l'aportació de les matemàtiques al progrés de la humanitat valorant i reflexionant sobre la seva contribució en la proposta de solucions a situacions complexes i als reptes en les ciències socials que es plantegen.

Identificar i descriure situacions de les ciències socials resoltes mitjançant les matemàtiques.

Analitzar com les matemàtiques han contribuït al progrés de la humanitat, modelitzant i resolent problemes de les ciències socials.

CE 7 Representar conceptes, procediments i informació matemàtics seleccionant diferents tecnologies, per visualitzar idees i estructurar raonaments matemàtics.

CA 7.1 Representar idees matemàtiques estructurant diferents raonaments matemàtics i seleccionant les tecnologies més adequades.

Escollir la tecnologia més adient per representar i explorar conceptes matemàtics específics.

Crear visualitzacions efectives de processos matemàtics utilitzant eines digitals, facilitant la comprensió de conceptes abstractes o complexos.

CA 7.2 Seleccionar i utilitzar diverses formes de representació valorant la seva utilitat per compartir informació.

Triar entre diferents formes de representació (verbal, numèrica, gràfica, algebraica) segons la naturalesa de la informació i l'objectiu de la comunicació.

Transformar la informació entre diferents formes de representació, avaluant els avantatges i limitacions de cada una en el context donat.

Crear representacions clares i efectives de dades i conceptes matemàtics que facilitin la comprensió i comunicació amb altres persones.

CE 8 Comunicar les idees matemàtiques, de manera individual i col·lectiva, emprant el suport, la terminologia i el rigor apropiats, per organitzar i consolidar el pensament matemàtic .

CA 8.1 Mostrar organització en comunicar les idees matemàtiques emprant el suport, la terminologia i el rigor apropiats.

Estructurar de manera lògica i coherent l'exposició d'idees matemàtiques, establint una seqüència clara de conceptes i raonaments.
Seleccionar els suports i formats més adequats per comunicar eficaçment diferents tipus de contingut matemàtic.
Utilitzar la terminologia matemàtica específica de manera precisa i consistent.
CA 8.2 Reconèixer i emprar el llenguatge matemàtic en diferents contextos, comunicant la informació amb precisió i rigor.
Interpretar i emprar correctament el llenguatge matemàtic en diversos contextos.
Argumentar les afirmacions matemàtiques amb la precisió i el rigor exigibles a la corresponent etapa educativa.

CE 9 Utilitzar destreses personals i socials, identificant i gestionant les pròpies emocions respectant les dels altres i organitzant activament el treball en equips heterogenis, aprenent de l'error com a part del procés d'aprenentatge i afrontant situacions d'incertesa, per perseverar en la consecució d'objectius en l'aprenentatge de les matemàtiques.
CA 9.1 Afrontar les situacions d'incertesa, identificant i gestionant emocions, acceptant i aprenent de l'error com a part del procés d'aprenentatge de les matemàtiques.
Manejar les emocions associades a la incertesa o a l'error (com frustració o ansietat) de manera constructiva.
Acceptar els errors com a part normal del procés d'aprenentatge i no com un obstacle.
Analitzar els errors per entendre les causes i ajustar les estratègies de resolució en el futur.
CA 9.2 Mostrar una actitud positiva i perseverant, acceptant i aprenent de la crítica raonada en fer front a les diferents situacions d'aprenentatge de les matemàtiques.
Mantenir una actitud oberta i optimista davant els reptes matemàtics.
Continuar treballant en els problemes fins trobar solucions, malgrat les dificultats.
Acceptar la crítica constructiva de manera receptiva i utilitzar-la per millorar l'aprenentatge.
CA 9.3 Participar en tasques matemàtiques de manera activa en equips heterogenis, respectant les emocions i experiències dels altres, escoltant el seu raonament, identificant les habilitats socials més propícies i fomentant el benestar grupal i les relacions saludables.
Contribuir de manera significativa a les tasques matemàtiques en equip.
Reconèixer i utilitzar habilitats socials útils per treballar en equip (com l'escolta activa, el respecte per les emocions, l'empatia, la paciència, la flexibilitat...).

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. SENTIT NUMÈRIC
Sentit de les operacions
Operacions amb matrius: suma, producte per un escalar, producte de matrius, potències de matrius quadrades. Propietats.
Determinants d'ordre dos i tres. Propietats dels determinants. Determinants d'ordre qualsevol.
Relacions
Matrius. Definicions i tipus de matrius.
Matriu inversa.
Rang d'una matriu.
B. SENTIT DE LA MESURA
Mesurament
Primitiva d'una funció. Propietats elementals.

Càlcul de primitives immediates i quasi-immediates utilitzant la regla de la cadena.
Integrals definides. Regla de Barrow.
Càlcul d'àrees de recintes tancats plans delimitats per corbes.
La probabilitat com a mesura de la incertesa associada a fenòmens aleatoris. Esdeveniments aleatoris. Freqüència i probabilitat. Llei de Laplace.
Canvi
Límit d'una funció en un punt i en l'infinit. Interpretació gràfica.
Càlcul de límits. Resolució d'indeterminacions.
Continuïtat en un punt. Tipus de discontinuïtat. Estudi de la continuïtat amb paràmetres.
Asímtotes.
Derivada d'una funció en un punt. Interpretació gràfica.
Funció derivada.
Regles de derivació. Regla de la cadena.
Derivabilitat i continuïtat. Estudi de la derivabilitat d'una funció definida a trossos.
Càlcul, representació i interpretació de la recta tangent a la funció en un punt.
Creixement i decreixement d'una funció en un punt. Màxims i mínims relatius.
Informació extreta de la segona derivada.
Càlcul dels paràmetres d'una funció utilitzant els coneixements de límits, continuïtat i derivades.
Optimització de funcions sobre fenòmens relacionats amb les ciències socials. Resolució i interpretació del resultat obtingut dins del context.

C. SENTIT ALGEBRAIC
Patrons
Generalització de patrons en situacions diverses.
Generalització de propietats de contextos matemàtics numèrics, algebraics, funcionals, estadístics o probabilístics.
Model matemàtic
Resolució de problemes en les ciències socials amb ajuda de funcions. Ús de l'estudi de la continuïtat, tendències, branques infinites, tall amb els eixos, etc.
Utilització de sistemes d'equacions lineals i del càlcul matricial per interpretar, plantejar i resoldre problemes en diversos contextos.
Anàlisi, valoració, interpretació i discussió dels resultats obtinguts en la resolució del problema.
Programació lineal bidimensional. Modelització de problemes reals i interpretació de resultats en el context del problema.
Resolució mitjançant eines digitals de problemes de programació lineal bidimensional.
Igualtat i desigualtat
Sistemes d'equacions lineals. Possibles solucions d'un sistema d'equacions lineals.
Tipus de sistemes segons el nombre de solucions. Teorema de Rouché-Fröbenius.
Resolució de sistemes. Mètode de Gauss i regla de Cramer.
Discussió de sistemes d'equacions lineals amb paràmetres.
Resolució d'equacions matricials.
Forma matricial d'un sistema d'equacions.
Ús del llenguatge matricial per representar informació procedent de l'àmbit social per poder resoldre problemes.
Relacions i funcions
Descripció d'una gràfica.
Representació d'una gràfica: funcions polinòmiques, funcions racionals, funció valor absolut, funcions

irracionals senzilles, funcions exponencials, funcions logarítmiques i funcions definides a trossos d'entre les anteriors.
Ús d'eines digitals per a la representació i anàlisi de funcions.
Pensament computacional
Formulació, resolució i anàlisi de problemes de la vida quotidiana i de les ciències socials emprant les eines o els programes més adequats.
Anàlisi algorítmica de les propietats de les operacions amb matrius i la resolució de sistemes d'equacions lineals.

D. SENTIT ESTOCÀSTIC
Incertesa
Esdeveniments aleatoris. Operacions. Propietats.
Estimació de la probabilitat a partir del concepte de freqüència relativa. Llei de Laplace.
Axiomàtica de Kolmogorov. Propietats de la probabilitat.
Càlcul de probabilitats en experiments simples.
Probabilitat condicionada. Esdeveniments independents.
Proves compostes. Diagrames d'arbre i taules de contingència.
Probabilitat total.
Fórmula de Bayes.
Distribucions de probabilitat
Variables aleatòries discretes i contínues. Paràmetres de la distribució.
La distribució binomial. Resolució de problemes.
La distribució normal. Tipificació de v.a. normals, com també el procés invers d'obtenció de paràmetres d'una distribució normal en base a probabilitats donades.
Resolució de problemes on intervé la distribució normal.
Ús de la calculadora per treballar amb la distribució normal.
Estimació de probabilitats mitjançant l'aproximació de la binomial per la normal.
Inferència
Selecció de mostres representatives. Tipus de mostreig.
Inferència estadística. Estimació per intervals.
Intervals característics.
Distribució de les mitjanes mostrals. Teorema central del límit.
Interval de confiança per la mitjana.
Distribució de proporcions mostrals.
Interval de confiança per a una proporció.
Relació entre el nivell de confiança, error admissible i grandària de la mostra.
Presa de decisions en situacions contextualitzades.
Eines digitals en la realització d'estudis estadístics.

E. SENTIT SOCIOAFECTIU
Creences, actituds i emocions
Adopció d'actituds positives per millorar la resolució de problemes.
Autoregulació de les emocions que intervenen en l'aprenentatge de les matemàtiques.
Identificació de les emocions com a eina de motivació per a la superació personal en l'aprenentatge de les matemàtiques.
Recerca de les estratègies personals de foment de la curiositat, perseverança i resiliència en l'aprenentatge de les matemàtiques.

Tractament de l'error com a element important en l'autoconeixement i generador de noves oportunitats d'aprenentatge.
Presa de decisions
Etales en la resolució de problemes.
Alternatives en la resolució de problemes: temptejar, analitzar sistemàticament tots els casos, fer un esquema o diagrama, escollir una bona notació ...
Inclusió, respecte i diversitat
Valoració de la contribució de les matemàtiques al llarg de la història en l'avenç de la ciència.
Inclusió i acceptació de la diversitat present en l'aula i en la societat.
Coneixement i valoració d'homes i dones que van contribuir notòriament a les matemàtiques.

Matemàtiques generals

El desenvolupament vertiginós del món actual fa necessari que els alumnes analitzin i interpretin la realitat per poder adaptar-se a unes condicions plenes d'incertesa, a més de disposar de les competències necessàries per aprendre per si mateix. Les matemàtiques exerceixen un paper fonamental per modelitzar, analitzar i comprendre els fenòmens de múltiples camps de coneixement: socials, educatius, científics, econòmics, etc. Les competències matemàtiques comprenen, a més de les idees i elements matemàtics, destreses de resolució de problemes, de raonament matemàtic i de comunicació, extrapolables a contextos no matemàtics.

Matemàtiques generals és una matèria obligatòria de la modalitat general del batxillerat que contribueix a la consecució dels objectius generals de l'etapa, prestant una especial atenció al desenvolupament i l'adquisició de les competències clau conceptualitzades en els descriptors operatius de batxillerat que els alumnes han d'aconseguir en finalitzar l'etapa. En aquesta modalitat, l'objectiu del coneixement matemàtic ha de ser l'aplicació de les matemàtiques a la interpretació i anàlisi de situacions problemàtiques en diversos contextos reals, que facilitin als alumnes afrontar els desafiaments del s. XXI com a ciutadans informats i compromesos. S'ha de destacar el caràcter instrumental de les matemàtiques com a eina fonamental per a les àrees de coneixement científic, social, tecnològic, humanístic i artístic.

Els eixos fonamentals que articulen les competències específiques de la matèria són, en continuïtat amb el currículum de l'educació secundària obligatòria, la resolució de problemes i l'anàlisi i interpretació de la informació. A més, es tracta el raonament matemàtic; l'establiment de connexions, prestant especial atenció en aquesta matèria a diversos contextos no matemàtics, a la seva relació amb altres matèries i amb la realitat, i a la comunicació matemàtica. Amb la finalitat d'assegurar que tot els alumnes puguin fer ús dels conceptes i de les relacions matemàtiques fonamentals, i que també arribin a experimentar la bellesa i la utilitat de les matemàtiques, bandejant idees preconcebudes i estereotips fortament arrelats en la societat, s'ha inclòs una competència específica relacionada amb l'aspecte emocional, social i personal dels alumnes respecte a l'aprenentatge d'aquesta matèria.

Les matemàtiques generals contribueixen al desenvolupament de la competència STEM a través del raonament i l'argumentació, la modelització i el pensament computacional. A més, afavoreixen la cerca de la bellesa o l'harmonia, com també en la descripció de múltiples manifestacions artístiques com la pintura, l'arquitectura o la música, contribuint així a la competència en consciència i expressió culturals. Estimulen la cerca de solucions emprenedores i creatives als problemes, aportant valor a la competència emprenedora. Contribueixen a la formació intel·lectual dels alumnes i a l'anàlisi de situacions socials, la qual cosa permet desenvolupar el sentit crític i la competència ciutadana. L'ús d'eines digitals en el tractament de la informació i en la resolució de problemes entronca directament amb la competència digital, en el desenvolupament de la qual les matemàtiques han jugant un paper fonamental. La comunicació exerceix un paper central en el raonament matemàtic, en tant que és necessària per a la interpretació d'enunciats i la transmissió de resultats. Finalment, cal destacar el valor formatiu d'aquesta matèria en la competència personal, social i d'aprendre a aprendre, ja que dota d'eines instrumentals que permeten construir nous coneixements.

A partir de la resolució de problemes, s'han de proporcionar estratègies de raonament i representació matemàtica que siguin aplicables a diversos contextos. Àrees com l'economia, l'equilibri mediambiental, la ciència, la salut o la tecnologia han de servir per a l'enriquiment dels contextos dels problemes formulats. Però també aquests han de basar-se en contextos d'àrees que aparentment estan més allunyades de les matemàtiques: la lingüística, la geografia o la recerca històrica també n'han de ser font d'enriquiment. D'altra banda, no han d'oblidar-se els contextos personals i professionals, com a problemes relacionats amb les finances personals o la interpretació d'informació numèrica complexa en factures o fullets publicitaris. És important que s'explorin i analitzin els vincles d'aquesta matèria amb altres disciplines amb la finalitat de donar sentit als conceptes i al pensament matemàtic.

Els criteris d'avaluació formulats es destinen a conèixer el grau d'adquisició de les competències específiques, la qual cosa ha de guiar el procés d'ensenyament-aprenentatge, de manera que aquest s'orienti a la posada en acció de les competències enfront a la memorització de conceptes o la reproducció rutinària de procediments, per a que l'aprenentatge tingui sentit i sigui veritablement significatiu.

L'adquisició de les competències específiques es podrà avaluar a partir de la mobilització de diversos sabers bàsics, que han estat distribuïts en els blocs que s'han definit per al currículum de les àrees i matèries de matemàtiques en les etapes anteriors, denominats «sentits», proporcionant així coherència al conjunt del currículum: en el sentit numèric s'aferma el maneig i comprensió del número, incloent tècniques de recompte més complexes, alhora que s'aprofundeix en la comprensió d'informació numèrica present en diversos contextos socials i científics. En el sentit de la mesura s'aprofundeix en l'anàlisi del canvi en diferents contextos, com també en la mesura de la incertesa. En el sentit espacial es presenta la teoria de grafs com una eina amb importants aplicacions en la visualització i modelització de problemes en diversos contextos. En el sentit algebraic es recullen situacions i fenòmens que poden modelitzar-se mitjançant equacions i funcions amb el suport d'eines tecnològiques. El pensament computacional i la modelització s'han incorporat en aquest bloc, però no han d'interpretar-se com a exclusius d'aquest, sinó que han de desenvolupar-se també en la resta dels blocs de sabers. En el sentit estocàstic s'afermen destreses d'anàlisi i interpretació de dades, el maneig de la incertesa i la modelització de fenòmens aleatoris. Finalment, els sabers corresponents al sentit socioafectiu han de tractar-se de forma integrada amb els corresponents als altres sentits, qüestió d'especial interès per als alumnes que cursi la modalitat general de batxillerat. Ha de potenciar-se el treball en equip, acceptant la diversitat i fomentant actituds que respectin la inclusió i la no discriminació. Aprendre dels errors i desenvolupar la tolerància a la frustració cobren especial importància en aquesta etapa educativa. És important destacar l'ordre d'aparició dels sentits, i dins d'ells, dels sabers no suposa cap seqüenciació.

L'adquisició de les competències específiques i el desenvolupament dels sabers bàsics han de tenir en compte les noves maneres de fer i pensar matemàtiques. El paper que en l'actualitat exerceixen les eines tecnològiques i la facilitat d'accés a dispositius cada vegada més potents estan canviant els procediments en matemàtiques. Processos i operacions que requerien mètodes sofisticats de solució manual, poden abordar-se en l'actualitat de manera senzilla mitjançant l'ús de calculadores, fulls de càlcul, programes de geometria dinàmica i altres eines digitals. Aquesta possibilitat fa que l'ensenyament pugui centrar-se en el finançament dels conceptes i actituds bàsiques de la matèria, i en l'aprofundiment en l'ús de les matemàtiques per interpretar i analitzar situacions, resoldre problemes en diferents contextos i utilitzar instruments senzills de càlcul i mesura, prestant menor atenció als procediments manuals i repetitius. En aquest sentit, l'aprenentatge ha d'orientar-se preferentment cap a la interpretació i l'anàlisi de fenòmens i l'adquisició del raonament matemàtic, fugint de pràctiques que comportin aprenentatges memorístics i rutinaris.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Modelitzar i resoldre problemes de la vida quotidiana i de diversos àmbits aplicant diferents estratègies i formes de raonament, amb ajuda d'eines tecnològiques, per obtenir possibles solucions.

La modelització i la resolució de problemes constitueixen un eix fonamental en l'aprenentatge de les matemàtiques, ja que són processos centrals en la construcció del coneixement matemàtic. Aquests processos aplicats en contextos diversos i amb la utilització d'eines tecnològiques poden motivar l'aprenentatge i establir uns fonaments cognitius sòlids que permetin construir conceptes i experimentar les matemàtiques com a eina per descriure, analitzar i ampliar la comprensió de situacions de la vida quotidiana.

El desenvolupament d'aquesta competència comporta els processos de formulació del problema; la sistematització en la cerca de dades o objectes rellevants i les seves relacions; la seva codificació al llenguatge matemàtic o a un llenguatge fàcil d'interpretar per un sistema informàtic; la creació de models abstractes de situacions reals, i l'ús d'estratègies heurístiques de resolució, com l'analogia amb altres problemes, estimació, assaig i error, resoldre-ho de manera inversa (anar cap endarrere) o la descomposició en problemes més senzills, entre altres.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM1, STEM2, STEM3, CD2, CD5, CPSAA4, CPSAA5, CE3.

CE 2 Verificar la validesa de les possibles solucions d'un problema emprant el raonament i l'argumentació per contrastar la seva idoneïtat.

L'anàlisi de les solucions obtingudes en la resolució d'un problema potencia la reflexió crítica, el raonament i l'argumentació. La interpretació de les solucions i conclusions obtingudes, considerant a més de la validesa matemàtica diferents perspectives com la sostenibilitat, el consum responsable, l'equitat, la no discriminació o la igualtat de gènere, entre altres, ajuda a prendre decisions raonades i a avaluar les estratègies.

El desenvolupament d'aquesta competència comporta processos reflexius propis de la metacognició com l'autoavaluació i la coavaluació, l'ús eficaç d'eines digitals, la verbalització o la descripció del procés i la selecció entre diferents maneres de comprovació de solucions o d'estratègies per validar les solucions i avaluar el seu abast.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM1, STEM2, CD2, CD3, CPSAA3.1, CC3, CE3.

CE 3 Generar preguntes de tipus matemàtic aplicant sabers i estratègies conegudes per donar resposta a situacions problemàtiques de la vida quotidiana.

La generació de preguntes de contingut matemàtic és un altre component important i significatiu del currículum de Matemàtiques Generals i és considerada una part essencial del quefer matemàtic. Generar preguntes amb contingut matemàtic sobre una situació problematitzada, sobre un conjunt de dades o sobre un problema ja resolt implica la creació de nous problemes amb l'objectiu d'explorar una situació determinada, com també la reformulació del mateix durant el procés de resolució.

Quan els alumnes generen preguntes millora el raonament i la reflexió al mateix temps que construeixen el coneixement propi. Això es tradueix en un alt nivell de compromís i curiositat, com també de progressiu entusiasme cap al procés d'aprenentatge de les matemàtiques.

El desenvolupament d'aquesta competència pot fomentar un pensament més divers i flexible, millorar la destresa per resoldre problemes en diferents contexts, establir ponts entre situacions concretes i els models matemàtics i enriquir i consolidar els conceptes.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, STEM1, STEM2, CD1, CD2, CD5, CE3.

CE 4 Utilitzar el pensament computacional de manera eficaç, modificant i creant algorismes que resolguin problemes mitjançant l'ús de les matemàtiques per modelitzar i resoldre situacions de la vida quotidiana i de diversos àmbits.

El pensament computacional entronca directament amb la resolució de problemes i el plantejament de procediments algorítmics. Amb l'objectiu d'arribar a una solució del problema que pugui ser executada per un sistema informàtic serà necessari utilitzar l'abstracció per identificar els aspectes més rellevants i descompondre el problema en tasques més simples que es puguin codificar en un llenguatge apropiat. Portar el pensament computacional a la vida diària suposa relacionar les necessitats de modelatge i simulació amb les possibilitats del seu tractament informatitzat.

El desenvolupament d'aquesta competència comporta la creació de models abstractes de situacions quotidianes i de diversos àmbits, la seva automatització i la codificació en un llenguatge fàcil d'interpretar de manera automàtica.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM1, STEM2, STEM3, CD2, CD3, CD5, CE3.

CE 5 Establir, investigar i utilitzar connexions entre les diferents idees matemàtiques establint vincles entre conceptes, procediments, arguments i models per donar significat i estructurar l'aprenentatge matemàtic.

Establir connexions entre les diferents idees matemàtiques proporciona una comprensió més profunda de com diversos enfocaments d'un mateix problema poden produir resultats equivalents. Els alumnes poden utilitzar idees procedents d'un context per provar o refutar conjectures generades en un altre i, en connectar les idees matemàtiques, poden desenvolupar una major comprensió dels problemes. Percebre les matemàtiques com un tot implica estudiar les seves connexions internes i reflexionar sobre elles, tant les existents entre els blocs de sabers del propi curs com de diferents etapes educatives.

El desenvolupament d'aquesta competència comporta enllaçar les noves idees matemàtiques amb idees prèvies, reconèixer i utilitzar les connexions entre elles en la resolució de problemes i comprendre com unes idees es construeixen sobre altres per formar un tot integrat.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM1, STEM3, CD2, CD3, CCEC1.

CE 6 Descobrir els vincles de les matemàtiques amb altres àrees de coneixement i aprofundir en les seves

connexions, interrelacionant conceptes i procediments, per modelitzar, resoldre problemes i desenvolupar la capacitat crítica, creativa i innovadora en situacions diverses.

Observar relacions i establir connexions matemàtiques és un aspecte clau del quefer matemàtic. L'aprofundiment en els coneixements matemàtics i en la destresa per utilitzar un ampli conjunt de representacions, com també en l'establiment de connexions entre les matemàtiques i altres àrees de coneixement, confereixen als alumnes un gran potencial per resoldre problemes en situacions diverses.

Aquestes connexions també haurien d'ampliar-se a les actituds pròpies del quefer matemàtic de manera que aquestes puguin ser transferides a altres matèries i contexts. En aquesta competència juga un paper rellevant l'aplicació de les eines tecnològiques en el descobriment de noves connexions.

El desenvolupament d'aquesta competència comporta l'establiment de connexions entre idees, conceptes i procediments matemàtics, altres àrees de coneixement i la vida real. De la mateixa manera, implica l'ús d'eines tecnològiques, com també la seva aplicació en la resolució de problemes en situacions diverses valorant la contribució de les matemàtiques a la resolució dels grans reptes i objectius ecosocials, tant al llarg de la història com a l'actualitat.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM1, STEM2, CD3, CD5, CC4, CE2, CE3, CCEC1.

CE 7 Representar conceptes, procediments i informació matemàtics seleccionant diferents tecnologies, per visualitzar idees i estructurar raonaments matemàtics.

Les representacions de conceptes, procediments i informació matemàtics faciliten el raonament i la demostració, s'utilitzen per visualitzar idees matemàtiques, examinar relacions i contrastar la validesa de les respostes i es troben en el centre de la comunicació matemàtica.

El desenvolupament d'aquesta competència comporta l'aprenentatge de noves formes de representació matemàtica i la millora del coneixement sobre el seu ús de forma eficaç, recalcant les maneres en què representacions diferents dels mateixos objectes poden transmetre diferents informacions i mostrant la importància de seleccionar representacions adequades a cada tasca.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM3, CD1, CD2, CD5, CE3, CCEC4.1, CCEC4.2.

CE 8 Comunicar les idees matemàtiques, de manera individual i col·lectiva, emprant el suport, la terminologia i el rigor apropiats, per organitzar i consolidar el pensament matemàtic.

En la societat de la informació es fa cada dia més palès la necessitat d'una comunicació clara i veraç, tant oralment com per escrit. Interactuar amb altres ofereix la possibilitat d'intercanviar idees i reflexionar sobre elles, col·laborar, cooperar, generar i afermar nous coneixements convertint la comunicació en un element indispensable en l'aprenentatge de les matemàtiques.

El desenvolupament d'aquesta competència comporta expressar públicament fets, idees, conceptes i procediments complexos de manera oral i escrita, analíticament i gràficament, amb veracitat i precisió, utilitzant la terminologia matemàtica adequada, amb la finalitat de donar significat i permanència als aprenentatges.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CCL3, CP1, STEM2, STEM4, CD2, CCEC3.2.

CE 9 Utilitzar destreses personals i socials, identificant i gestionant les pròpies emocions i respectant les dels altres i organitzant activament el treball en equips heterogenis, aprenent de l'error com a part del procés d'aprenentatge i afrontant situacions d'incertesa, per perseverar en la consecució d'objectius en l'aprenentatge de les matemàtiques.

La resolució de problemes o de reptes més globals en els quals intervenen les matemàtiques representa sovint un desafiament que involucra multitud d'emocions que convé gestionar correctament. Les destreses socioafectives dins de l'aprenentatge de les matemàtiques fomenten el benestar dels alumnes, la regulació emocional i l'interès pel seu estudi.

El desenvolupament d'aquesta competència comporta identificar i gestionar les pròpies emocions en el procés d'aprenentatge de les matemàtiques, reconèixer les fonts d'estrès, ser perseverant en la consecució dels objectius, pensar de manera crítica i creativa, crear resiliència i mantenir una actitud proactiva davant nous reptes matemàtics. Així mateix, implica mostrar empatia per les i els altres, establir i mantenir relacions positives, exercitar l'escolta activa i la comunicació assertiva en el treball en equip i prendre decisions responsables.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CP3, STEM5, CPSAA1.1, CPSAA1.2, CPSAA3.1, CPSAA3.2, CC2, CC3, CE2.

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Modelitzar i resoldre problemes de la vida quotidiana i de diversos àmbits aplicant diferents estratègies i formes de raonament, amb ajuda d'eines tecnològiques, per obtenir possibles solucions.
CA 1.1 Emprar diferents estratègies i eines, incloses les digitals, que resolguin problemes de la vida quotidiana i d'àmbits diversos, seleccionant la més adequada en cada cas.
Utilitzar estratègies per entendre els enunciats dels problemes, com separar les dades conegudes de les desconegudes, fer gràfics de la situació i simplificar el problema.
Triar adequadament una estratègia per resoldre el problema (com dividir-lo en parts més petites, aplicar regles conegudes, etc.).
Identificar les eines digitals adequades (calculadores, simuladors, fulls de càlcul, aplicacions específiques, etc.) per a la resolució del problema plantejat.
Comparar diferents estratègies i eines per veure quina resol millor el problema.
CA 1.2 Obtenir totes les possibles solucions matemàtiques de problemes de la vida quotidiana i d'àmbits diversos, descrivint el procediment realitzat.
Utilitzar els mètodes i tècniques matemàtiques apropiades per trobar totes les solucions.
Explicar de manera clara i detallada el procés seguit per arribar a cada solució.

CE 2 Verificar la validesa de les possibles solucions d'un problema emprant el raonament i l'argumentació per contrastar la seva idoneïtat.
CA 2.1 Comprovar la validesa matemàtica de les possibles solucions d'un problema utilitzant el raonament, l'argumentació i les eines digitals.
Verificar que la solució compleix totes les condicions i restriccions establertes a l'enunciat del problema.
Aplicar mètodes de comprovació matemàtica (substitució de valors, mètodes gràfics, proves algebriques...).
Analitzar la coherència i la lògica de la solució obtinguda.
Justificar matemàticament el procés de resolució, explicant el raonament de cada pas important i argumentant l'elecció dels mètodes utilitzats.
CA 2.2 Seleccionar la solució més adequada d'un problema en funció del context (de sostenibilitat, de consum responsable, equitat ...) usant el raonament i l'argumentació.
Identificar les característiques contextuais rellevants per al problema.
Utilitzar el raonament lògic per determinar quina solució s'ajusta millor al context.

CE 3 Generar preguntes de tipus matemàtic aplicant sabers i estratègies conegudes per donar resposta a situacions problemàtiques de la vida quotidiana.
CA 3.1 Adquirir nou coneixement matemàtic mitjançant la formulació de preguntes de naturalesa matemàtica de manera autònoma.
Identificar patrons o relacions en situacions matemàtiques.
Formular conjectures raonables a partir de la detecció de regularitats, anàlisi de dades, exploració de casos particulars, contraexemples...
CA 3.2 Emprar eines tecnològiques adequades en la formulació o recerca de preguntes o problemes.
Seleccionar i utilitzar programari matemàtic específic (calculadores, simuladors, fulls de càlcul, aplicacions específiques, etc.) per explorar relacions numèriques, algebriques, estadístiques o geomètriques en conjectures o problemes.
Utilitzar recursos en línia per investigar problemes similars o relacionats, cercant inspiració o mètodes de resolució.

CE 4 Utilitzar el pensament computacional de manera eficaç, modificant, creant i generalitzant algorismes que resolen problemes mitjançant l'ús de les matemàtiques per modelitzar i resoldre situacions de la vida quotidiana i de diversos àmbits.
CA 4.1 Interpretar, modelitzar i resoldre situacions problematitzades d'àmbits diversos, utilitzant el pensament computacional, modificant o creant algorismes.
Desenvolupar o adaptar algorismes que resolguin el problema modelitzat, utilitzant un raonament lògic i seqüencial.
Implementar, provar i millorar els algorismes creats, utilitzant eines computacionals quan sigui necessari.

CE 5 Establir, investigar i utilitzar connexions entre les diferents idees matemàtiques establint vincles entre conceptes, procediments, arguments i models per donar significat i estructurar l'aprenentatge matemàtic.
CA 5.1 Manifestar una visió matemàtica integrada, investigant i connectant les diferents idees matemàtiques.
Identificar relacions entre diferents conceptes matemàtics.
Explorar i comparar diferents representacions (numèrica, algebraica, gràfica) d'un mateix concepte matemàtic per comprendre'l de manera més profunda.
CA 5.2 Resoldre problemes en contextos matemàtics establint i aplicant connexions entre les diferents idees matemàtiques.
Identificar quins conceptes i procediments matemàtics de diferents àrees són necessaris per resoldre un problema.
Transferir mètodes i estratègies entre diferents àrees de les matemàtiques, reconeixent patrons i estructures comunes.

CE 6 Descobrir els vincles de les matemàtiques amb altres àrees de coneixement i aprofundir en les seves connexions, interrelacionant conceptes i procediments, per modelitzar, resoldre problemes i desenvolupar la capacitat crítica, creativa i innovadora en situacions diverses.
CA 6.1 Resoldre problemes en situacions diverses utilitzant processos matemàtics, establint i aplicant connexions entre el món real, altres àrees de coneixement i les matemàtiques.
Identificar elements o situacions del món real i d'altres disciplines que poden ser modelitzats matemàticament.
Traduir problemes de contextos reals o d'altres àrees de coneixement al llenguatge matemàtic.
Interpretar els resultats matemàtics en el context del problema i avaluar-ne la coherència.
CA 6.2 Analitzar l'aportació de les matemàtiques al progrés de la humanitat valorant i reflexionant sobre la seva contribució en la proposta de solucions a situacions complexes i als reptes que es plantegen en la societat.
Identificar i descriure situacions de les ciències socials resoltes mitjançant les matemàtiques.
Analitzar com les matemàtiques han contribuït al progrés de la humanitat, modelitzant i resolent problemes de en la societat.

CE 7 Representar conceptes, procediments i informació matemàtics seleccionant diferents tecnologies, per visualitzar idees i estructurar raonaments matemàtics.
CA 7.1 Representar idees matemàtiques estructurant diferents raonaments matemàtics i seleccionant les tecnologies més adequades.
Escollir la tecnologia més adient per representar i explorar conceptes matemàtics específics.
Crear visualitzacions efectives de processos matemàtics utilitzant eines digitals, facilitant la comprensió de conceptes abstractes o complexos.
CA 7.2 Seleccionar i utilitzar diverses formes de representació valorant la seva utilitat per compartir informació.
Triar entre diferents formes de representació (verbal, numèrica, gràfica, algebraica) segons la naturalesa de la informació i l'objectiu de la comunicació.
Transformar la informació entre diferents formes de representació, avaluant els avantatges i limitacions de cada una en el context donat.

Crear representacions clares i efectives de dades i conceptes matemàtics que facilitin la comprensió i comunicació amb altres persones.

CE 8 Comunicar les idees matemàtiques, de manera individual i col·lectiva, emprant el suport, la terminologia i el rigor apropiats, per organitzar i consolidar el pensament matemàtic .

CA 8.1 Mostrar organització en comunicar les idees matemàtiques emprant el suport, la terminologia i el rigor apropiats.

Estructurar de manera lògica i coherent l'exposició d'idees matemàtiques, establint una seqüència clara de conceptes i raonaments.

Seleccionar els suports i formats més adequats per comunicar eficaçment diferents tipus de contingut matemàtic.

Utilitzar la terminologia matemàtica específica de manera precisa i consistent.

CA 8.2 Reconèixer i emprar el llenguatge matemàtic en diferents contextos, comunicant la informació amb precisió i rigor.

Interpretar i emprar correctament el llenguatge matemàtic en diversos contextos.

Argumentar les afirmacions matemàtiques amb la precisió i el rigor exigibles a la corresponent etapa educativa.

CE 9 Utilitzar destreses personals i socials, identificant i gestionant les pròpies emocions respectant les dels altres i organitzant activament el treball en equips heterogenis, aprenent de l'error com a part del procés d'aprenentatge i afrontant situacions d'incertesa, per perseverar en la consecució d'objectius en l'aprenentatge de les matemàtiques.

CA 9.1 Afrontar les situacions d'incertesa, identificant i gestionant emocions, acceptant i aprenent de l'error com a part del procés d'aprenentatge de les matemàtiques.

Manejar les emocions associades a la incertesa o a l'error (com frustració o ansietat) de manera constructiva.

Acceptar els errors com a part normal del procés d'aprenentatge i no com un obstacle.

Analitzar els errors per entendre les causes i ajustar les estratègies de resolució en el futur.

CA 9.2 Mostrar una actitud positiva i perseverant, acceptant i aprenent de la crítica raonada en fer front a les diferents situacions d'aprenentatge de les matemàtiques.

Mantenir una actitud oberta i optimista davant els reptes matemàtics.

Continuar treballant en els problemes fins trobar solucions, malgrat les dificultats.

Acceptar la crítica constructiva de manera receptiva i utilitzar-la per millorar l'aprenentatge.

CA 9.3 Participar en tasques matemàtiques de manera activa en equips heterogenis, respectant les emocions i experiències dels altres, escoltant el seu raonament, identificant les habilitats socials més propícies i fomentant el benestar grupal i les relacions saludables.

Contribuir de manera significativa a les tasques matemàtiques en equip.

Reconèixer i utilitzar habilitats socials útils per treballar en equip (com l'escolta activa, el respecte per les emocions, l'empatia, la paciència, la flexibilitat...).

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. SENTIT NUMÈRIC

Comptatge

Regles i estratègies per determinar el cardinal de conjunts finits en problemes de la vida quotidiana: diagrames d'arbre, principi de comparació, principi del producte, principi d'addició, principi d'inclusió-exclusió i principi del colomer.

Sentit de les operacions

Interpretació de la informació numèrica en documents de la vida quotidiana: taules, diagrames, documents financers, factures, nòmines, notícies...

Ús de la calculadora i el full de càlcul com a eines per a la resolució de problemes numèrics.
Relacions
Raons i proporcions.
Percentatges i taxes.
Nombres índex.
Augments i disminucions percentuals.
Resolució de problemes financers.
Educació financera
Interessos bancaris. Interès simple i compost. Resolució de problemes.
Equivalències de taxes d'interès.
Taxes d'interès anual amb períodes de capitalització inferiors a un any. Resolució de problemes.
Taxa nominal i taxa anual equivalent.
Anualitats de capitalització. Resolució de problemes.
Amortització de deutes. Resolució de problemes.
Canvi de divises. Resolució de problemes.
Documents financers: factures i nòmines.

B. SENTIT DE LA MESURA
Medició
La probabilitat com a mesura de la incertesa associada a fenòmens aleatoris. Esdeveniments aleatoris. Probabilitat. Llei de Laplace.
Canvi
Mesura del creixement d'una funció.
Derivada d'una funció en un punt. Interpretació geomètrica de la derivada.
Ús de programes de geometria dinàmica per a l'anàlisi i interpretació del canvi d'una funció.
Regles de derivació.

C. SENTIT ESPAIAL
Visualització, raonament i modelització geomètrica
Grafs: conceptes bàsics. Matriu d'adjacència. Ús dels grafs per representar situacions de la vida quotidiana.
Tipus de grafs: grafs dirigits, grafs ponderats, grafs simples i multigrafs.
Arbres. Fórmula d'Euler.
Grafs eulerians i hamiltonians: resolució de problemes de camins i circuits.
Coloració de grafs.
Resolució del problema del camí mínim en diferents contextos.
Relacions i funcions
Estudi del domini i el recorregut de les funcions elementals.
Estudi i representació gràfica de funcions: polinòmiques, racionals senzilles, irracionals, definides a trossos, valor absolut, exponencials i logarítmiques.
Interpolació lineal i quadràtica i aplicació a la resolució de problemes.
Composició de funcions i funció inversa.
Ús de l'estudi i anàlisi de funcions per interpretar informacions extretes de contextos reals.

D. SENTIT ALGEBRAIC I PENSAMENT COMPUTACIONAL
Patrons

Generalització de patrons a situacions senzilles.
Obtenció de la suma de termes consecutius d'una progressió geomètrica. Utilització en situacions contextualitzades per calcular la quantitat total acumulada al final d'un cert període en fer ingressos fixos a intervals constants.
Model matemàtic
Identificació de funcions elementals, donades a través d'enunciats, taules o expressions algebraïques, que descriguin una situació real, i anàlisi de les seves propietats, per extreure informació pràctica que ajudi a interpretar el fenomen de què es deriven.
Ús de l'estudi i anàlisi de funcions per interpretar informacions extremes de contextos reals.
Ús d'eines digitals per treballar amb les funcions elementals: quadràtiques, racionals senzilles, exponencials, logarítmiques, a trossos i periòdiques.
Programació lineal bidimensional. Modelització de problemes reals i interpretació de resultats en el context del problema.
Resolució mitjançant eines digitals de problemes de programació lineal bidimensional.
Igualtat i desigualtat
Resolució d'equacions de 1r i 2n grau, polinòmiques de grau superior a dos, racionals i irracionals.
Resolució d'equacions exponencials i logarítmiques.
Resolució de sistemes d'equacions no lineals i de sistemes d'equacions lineals amb 3 incògnites.
Resolució d'inequacions amb una incògnita i d'inequacions lineals amb dues incògnites. Resolució de sistemes d'inequacions amb una i dues incògnites.
Ús de recursos tecnològics com a ajuda a la resolució d'equacions i sistemes.
Resolució de problemes mitjançant l'ús d'equacions, inequacions i sistemes d'equacions lineals.
Modelització de situacions de les ciències socials i de la vida real i resolució utilitzant el llenguatge algebraic.
Relacions i funcions
Estudi del domini i el recorregut de les funcions elementals.
Estudi i representació gràfica de funcions: lineals, quadràtiques, racionals senzilles, definides a trossos, valor absolut, exponencials i logarítmiques.
Pensament computacional
Identificació de les etapes en la resolució de problemes.
Creació, modificació i interpretació d'algorismes senzills per a la resolució de problemes.
Resolució de problemes senzills mitjançant la descomposició en parts.

E. SENTIT ESTOCÀSTIC
Organització i anàlisi de dades
Distribucions bidimensionals. Núvols de punts.
Correlació lineal.
Paràmetres associats a una distribució bidimensional.
Rectes de regressió. Ús de la recta de regressió per fer estimacions. Valoració de la seva fiabilitat.
Taules de contingència.
Ús de la calculadora i/o de fulls de càlcul per a l'anàlisi de dades estadístiques.
Interpretació i anàlisi d'informació estadística en diferents contextos.
Incertesa
Estimació de la probabilitat a partir del concepte de freqüència relativa. Llei de Laplace.
Càlcul de probabilitats en experiments simples.
Experiències compostes. Experiències dependents i independents.
Càlcul de probabilitats en experiències compostes. Probabilitat condicionada. Diagrames d'arbre i taules de contingència.

Probabilitat total.
Fórmula de Bayes.
Distribucions de probabilitat
Distribució estadística i distribució de probabilitat.
Distribucions de probabilitat de variable discreta.
La distribució binomial. Càlcul de probabilitats en una distribució binomial.
Distribucions de probabilitat de variable contínua.
La distribució normal. Càlcul de probabilitats en distribucions normals.
Estimació de probabilitats mitjançant l'aproximació de la binomial per la normal.
Inferència
Diferents etapes del disseny d'estudis estadístics relacionats amb les ciències socials. Tècniques de mostreig senzilles.
Discussió de la validesa d'una estimació en funció de la representativitat de la mostra.
Anàlisi de la utilitat de les conclusions d'un estudi estadístic tot valorant la representativitat de la mostra. Iniciació a l'estimació puntual.

F. SENTIT SOCIOAFECTIU
Creences, actituds i emocions
Adopció d'actituds positives per millorar la resolució de problemes.
Autoregulació de les emocions que intervenen en l'aprenentatge de les matemàtiques.
Identificació de les emocions com a eina de motivació per a la superació personal en l'aprenentatge de les matemàtiques.
Recerca de les estratègies personals de foment de la curiositat, perseverança i resiliència en l'aprenentatge de les matemàtiques.
Tractament de l'error com a element important en l'autoconeixement i generador de noves oportunitats d'aprenentatge.
Treball en equip i presa de decisions
Estratègies de treball en equip per millorar la resolució de problemes.
Assumpció de responsabilitats i participació activa en els treballs en grup.
Optimització del treball en equip mitjançant la distribució adequada de les responsabilitats atenent als punts forts i dèbils de cadascun dels membres.
Gestió de conflictes en el treball en equip.
Inclusió, respecte i diversitat
Valoració de la contribució de les matemàtiques al llarg de la història en l'avenç de la ciència.
Inclusió i acceptació de la diversitat present en l'aula i en la societat.
Coneixement i valoració d'homes i dones que van contribuir notòriament a les matemàtiques.

Moviments Culturals i Artístics

La cultura forma un teixit complex que s'articula, ordena i reestructura permanentment. Com a conjunt de trets distintius d'una societat, requereix d'un procés d'aprenentatge col·lectiu, que inclou creences, sistemes de valors, tradicions, costums, arts, ciència i maneres de pensament. Una sòlida comprensió de la pròpia cultura afavorirà que l'alumnat desenvolupi el sentit de la identitat cultural i que construeixi un vincle social basat en referències comunes. D'altra banda, l'art és el conjunt de creacions humanes, emmarcades i integrades dins de la cultura, mitjançant les quals es manifesta una visió personal sobre el real o l'imaginat. També és una construcció històrica i social a la qual se li atribueixen valors transcendents de la civilització. La matèria moviments culturals i artístics, de segon de batxillerat, contribueix al coneixement de la pròpia cultura, i, a més, a una formació integral de l'alumnat en valors ciutadans, en el respecte a la diversitat de les expressions artístiques i en la promoció del diàleg entre cultures.

El món actual es caracteritza per unes fronteres cada vegada més desdibuixades, la qual cosa provoca que en un mateix lloc cohabitin diferents maneres de veure, de sentir, de ser i de pensar, generant-se el que es coneix com a «identitats deslocalitzades» i fent plurals les cultures en un mateix espai i moment. Com a resultat d'aquest món global i divers hi ha una quantitat extraordinària d'informació que s'ha de processar, interpretar i assimilar, la qual cosa dona lloc a una dinàmica de transformació contínua en la qual la interpretació i la representació del món evolucionen de manera constant. En el nostre temps, l'art i la cultura ofereixen una sorprenent diversitat de manifestacions i experiències en les quals convergeixen una pluralitat de mirades, pensaments i inquietuds que demanden noves formes de producció i recepció. La disparitat d'aquestes manifestacions és una poderosa eina per pensar el món contemporani, ja que la creació i la producció artística estan en diàleg i evolució permanents amb els canvis culturals i socials.

Aquestes particularitats, pròpies de la societat del segle XXI, requereixen la formació de persones sensibles al món que els envolta, amb una disponibilitat contínua per a la recepció activa, el coneixement i la indagació. Així, resulta necessària una alfabetització cultural, artística i estètica basada en el reconeixement dels diferents codis, recursos, tècniques i discursos de les diferents manifestacions culturals i artístiques de l'entorn. Per això, aquesta matèria facilita a l'alumnat l'establiment de nous vincles amb la realitat, aproximant-lo a una apreciació empàtica i afectiva de les arts mitjançant una trobada sensible i raonada amb diferents produccions i manifestacions. Totes aquestes pertanyen al patrimoni cultural i artístic de la humanitat, dins del qual s'ha de fer especial esment a les manifestacions contemporànies, per evidenciar tant les condicions de creació, el seu procés i el seu context, com la seva implicació amb la innovació, la llibertat d'expressió i el compromís social.

Tenint en compte tots aquests aspectes, s'han establert cinc competències específiques que emanen de les competències claus i dels objectius establerts per a l'etapa de batxillerat. Aquestes competències estan dissenyades de manera que algunes puguin treballar-se de manera globalitzada, per la qual cosa l'ordre en el qual es presenten no és vinculant ni pressuposa cap mena de jerarquia entre aquestes.

Els criteris d'avaluació, que es desprenen directament d'aquestes competències específiques, estan dissenyats per comprovar el seu grau de consecució per part de l'alumnat.

El primer bloc de sabers bàsics, «Aspectes generals», recull els aspectes disciplinaris comuns de la matèria que serà necessari mobilitzar per a la consecució de les competències específiques. S'inclouen elements que permetin contextualitzar els moviments artístics i culturals contemporanis més rellevants, conèixer els fonaments dels diferents llenguatges i formes d'expressió artística i les seves implicacions socioculturals, com també el paper de l'art com a motor de canvi social i el seu compromís en relació amb els principals desafiaments del segle XXI, amb especial esment a la lluita contra els estereotips i a les necessàries perspectives de gènere i intercultural. Cada manifestació cultural i artística forma part d'un conjunt i s'inscriu en una evolució, de manera que es pot determinar una continuïtat en la creació dins de diversos dominis al llarg del temps, i, alhora, una interrelació clara entre tots els àmbits creatius. L'herència artística és present en tots i cadascun d'aquests àmbits, de manera que el nou mai trenca totalment amb el que li precedeix. Hi ha uns temes constants en aquesta successió que caracteritza la cultura i l'art, i que es poden seguir al llarg de la història amb diferents reinterpretacions. Els dos blocs de sabers bàsics que segueixen s'han plantejat al voltant de dos grans temes molt presents en les manifestacions culturals i artístiques de la societat contemporània: «Naturalesa, art i cultura», i «L'art dins l'art».

Pel que fa a «L'art en els espais urbans» recull tant les manifestacions artístiques que es produeixen en els entorns urbans, com els diferents tipus d'espais i formats en els quals es manifesten. Aquesta organització permet enllaçar produccions culturals i artístiques des de la meitat -i en algun cas des de principis- del segle XX fins a l'actualitat. El cinquè bloc, «Llenguatges artístics contemporanis», abasta altres llenguatges, inclosos els audiovisuals i multimèdia, presents actualment en les produccions culturals i artístiques, com també les possibilitats expressives de les tecnologies contemporànies.

Per al desenvolupament d'aquesta matèria, s'han de dissenyar situacions d'aprenentatge que permetin explorar, de forma progressivament complexa, una àmplia varietat de manifestacions culturals i artístiques mitjançant la mobilització globalitzada dels corresponents sabers (coneixements, destreses i actituds). Per això, se seleccionaran produccions i manifestacions culturals i artístiques contemporànies, de l'estudi de les quals es puguin inferir els llenguatges, característiques o referències comunes, com també les relacions que estableix amb el seu context de producció i recepció. Igualment, al llarg del curs es poden triar moments coincidents amb el desenvolupament de fires d'art contemporani, festivals de cinema, música o dansa, exposicions i altres esdeveniments internacionals, nacionals o locals, per introduir l'anàlisi de les manifestacions artístiques que hi són presents i acostar els continguts de la matèria al moment i l'entorn de l'alumnat. Aquestes situacions d'aprenentatge proporcionaran a l'alumnat una perspectiva real de les aplicacions formatives i professionals de l'art i la cultura en les seves múltiples facetes, com també una oportunitat d'enriquiment del seu patrimoni cultural personal.

Finalment, la matèria de moviments culturals i artístics ofereix a l'alumnat l'oportunitat de familiaritzar-se amb nombroses referències culturals, facilitant-li l'accés al món de les arts, descobrint-li les seves particularitats i contribuint a la seva formació com a ciutadans i com a públic cultural. En establir relacions pròximes, que evitin els prejudicis i es basin en el coneixement informat, s'aconsegueix una aprehensió global i interdisciplinària de la cultura que incidirà així mateix en el desenvolupament de la capacitat de gaudi estètic. Aquesta possibilitat acostuma maneres de vida diferents a través de l'expressió artística, la qual cosa afavoreix també la reflexió sobre la necessitat de respectar la diversitat i adoptar postures vitals que fomentin la convivència.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Analitzar produccions de diferents moviments culturals i artístics des de les avantguardes a l'actualitat, reflexionant de manera oberta i crítica sobre el seu context històric i els seus aspectes singulars i comuns, per a comprendre el valor de l'art com a representació de l'esperit d'una època.

Cada manifestació cultural i artística és portadora d'una gran quantitat d'informació simbòlica sobre la manera de sentir, d'interrogar-se, d'entendre i d'interactuar amb el món de cada artista i, en conseqüència, de la societat a la qual pertany. Tota producció artística respon en part a l'univers de la persona que la crea, i en part a les particularitats de l'època en la qual s'elabora. El coneixement i la comprensió de les característiques i singularitats dels diferents mitjans d'expressió i les seves produccions, com també dels diferents moviments culturals, ajuden l'alumnat a identificar les relacions entre la persona creadora, l'obra i l'entorn històric i cultural. Igualment, pot descobrir la varietat de funcions que tota activitat cultural té i ha tingut, tant a nivell individual, complint amb les necessitats personals d'autoexpressió, autoconeixement i desenvolupament de la capacitat creadora, com a nivell social, facilitant la comunicació i l'estructuració de la societat. Entre els exemples analitzats, s'han d'incorporar la perspectiva de gènere i la perspectiva intercultural, amb èmfasi en l'estudi de produccions realitzades per dones i per persones de grups ètnics i poblacionals que sofreixen la discriminació racial, com també de la seva representació en l'art i la cultura.

Així mateix, a través d'una reflexió oberta i sense prejudicis, per mitjà de produccions orals, escrites i multimodals, l'alumnat pot valorar la importància que els factors estètics i culturals tenen en la societat, descobrint la cultura i l'art com a generadors de pensament i coneixement, i com a suscitadores de noves possibilitats i respostes.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CCL3, STEM2, CC1, CC3, CCEC2.

CE 2 Explicar el valor social del patrimoni, reflexionant sobre el compromís de l'art amb la seva època i sobre la importància de la llibertat d'expressió en produccions culturals i artístiques, per construir una mirada sobre l'art que reconegui, valori i respecti la diversitat cultural.

En el moment de trobada amb una manifestació cultural i artística, l'alumnat ha d'implicar-se tant en la recepció activa del resultat final, com en la recerca sobre el context, les condicions i el procés de la seva

creació, elaborant produccions orals, escrites i multimodals i utilitzant les eines analògiques i digitals pertinents. Així, pot considerar les múltiples opcions que existeixen a l'hora de materialitzar una idea, valorant la importància de la lliure expressió en la cultura i l'art, empatitzant amb les persones creadores en la cerca d'alternatives diferents de les habituals, i entenent les possibles dificultats oposades durant el desenvolupament de la seva producció. Un altre interessant camp de reflexió gira entorn de la llibertat de creació i els seus possibles límits, assumpte que enllaça directament amb l'exercici de la censura directa o indirecta sobre les produccions artístiques. Una sòlida comprensió de diferents manifestacions culturals i artístiques provoca un diàleg sensible amb l'art i la cultura, com també un intercanvi d'idees i emocions, durant el qual, l'alumnat reconeix la diferència i la diversitat com a fonts de riquesa a tots els nivells, la qual cosa li permet explicar el valor social del patrimoni i fer seva la seva defensa. En aquest sentit, no pot faltar una reflexió que incorpori la perspectiva de gènere i la perspectiva intercultural en l'elaboració compartida del cànon artístic.

D'altra banda, en ser conscient de les múltiples i diferents fonts de les manifestacions culturals i artístiques, l'alumnat pot reconèixer la diversitat cultural com una riquesa de la humanitat, i la cultura contemporània com un patrimoni del present i del futur, entenent la importància del seu gaudi, promoció i conservació. Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CCL3, STEM2, CD2, CC1, CC3, CCEC1, CCEC2.

CE 3 Explorar i valorar els llenguatges i els codis de diferents manifestacions culturals i artístiques des de les avantguardes fins a l'actualitat, identificant i comprenent les seves característiques, referents i intencionalitats, per potenciar les possibilitats de gaudi estètic.

En el desenvolupament i la producció de manifestacions culturals i artístiques s'empren molt diferents i variades tècniques; en cada ocasió, en funció del tipus de creació duta a terme, s'utilitzen un llenguatge i uns codis determinats, les característiques i les intencionalitats dels quals ha d'identificar i comprendre l'alumnat. A més, ha d'expressar de forma oberta, respectuosa i articulada les idees i els sentiments que li provoquin les manifestacions, explorant-les activament per mitjà de produccions orals, escrites o multimodals. D'aquesta manera, es forma l'alumnat per a una recepció cultural completa, progressant tant en la sensibilització respecte de les especificitats essencials de qualsevol producció artística, com en la seva interpretació, la seva valoració crítica, l'exposició de les idees que en té, i finalment, en la possibilitat del seu gaudi.

Alhora, al llarg d'aquesta exploració, l'alumnat descobreix com sorgeixen les idees o les necessitats d'expressió cultural i artística, com es desenvolupen i com són represes en diferents èpoques o cultures per ser reformulades segons cada context. D'aquesta manera, pot entendre com les creacions de cada societat evolucionen modificant formes i manifestacions ja existents i gràcies a les connexions entre diferents tipus de llenguatges, identificant els referents comuns dels quals s'alimenten les creacions culturals i artístiques i analitzant les diferents maneres en les quals són utilitzats.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL3, STEM2, CPSAA5, CC1, CCEC1, CCEC2.

CE 4 Analitzar l'evolució de l'art i la cultura en la història recent, identificant els diferents àmbits en els quals es produeixen i manifesten, com també el valor de la innovació i el paper de les tecnologies, per desenvolupar un criteri informat i crític davant el fet artístic que afavoreixi la identificació d'oportunitats de desenvolupament personal, social, acadèmic i professional.

La recerca sobre l'evolució de les diferents manifestacions culturals i artístiques facilita que l'alumnat les entengui com a creacions que es nodreixen d'altres creacions, no com a produccions independents, establint-hi connexions i observant la complexitat de les seves interaccions en contemplar com es creuen els seus camins. No es tracta de jugar a les diferències o similituds, sinó d'aportar arguments que expliquin el compartit, les causes i efectes, les decisions estètiques i les connexions filosòfiques, expressives o socials. Una postura reflexiva sobre la interrelació de diferents manifestacions artístiques estimula l'alumnat a desenvolupar la intuïció, fer inferències, explorar, preguntar i qüestionar. Si a més es promou que els alumnes comparteixin opinions i visions personals, es facilita que s'integrin diferents perspectives en les conclusions, alhora que es fomenten el diàleg i el debat com a part de l'aprenentatge.

Analitzant l'evolució de l'art i la cultura en la història recent, l'alumnat pot observar com les persones creadores no deixen de cercar noves formes d'expressió, reivindicant la superació de les tècniques i dels límits tradicionals, com també la necessitat d'avançar en l'ús de les tecnologies. Igualment, l'alumnat pot apreciar que les diferències de la cultura i l'art contemporanis amb els del passat no sols s'emmarquen en els problemes tècnics i estètics, sinó també en el que afecta el seu paper en la societat i a la manera en què

les persones creadores s'hi vinculen en cada època. Tot això li proporciona eines per interpretar els múltiples universos visuals i expressius que es manifesten en el seu entorn.

Tot això pot aportar-li també un coneixement més precís sobre l'interès creixent que es mostra, des de sectors laborals molt diferents, pels perfils de persones creatives, capaces de generar respostes originals que millorin els processos i resultats.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL3, STEM1, STEM2, CD3, CPSAA1.2, CC1, CC3, CCEC1, CCEC2.

CE 5 Explicar la pràctica cultural i artística com un mitjà d'expressió i comunicació individual i col·lectiu d'idees, opinions i sentiments, a partir d'una anàlisi crítica de diverses manifestacions culturals i artístiques que inclogui també una reflexió sobre el seu impacte ambiental, econòmic i social, per aprofundir en el coneixement de la societat contemporània i promoure el compromís personal amb la sostenibilitat.

Tota manifestació cultural i artística constitueix un testimoni sobre la condició humana. És una resposta a una inquietud d'ordre existencial i, al mateix temps, genera altres interrogants. És també una manera de prendre consciència de si mateix i dels altres. Acostar a l'alumnat la pràctica dels i les artistes activa la implicació en el procés del pensament creador, i igualment, alimenta la concepció de l'art i la cultura com a revelació i descobriment d'una nova manera de contemplar la realitat.

Més enllà d'un procés d'anàlisi formal i funcional amb el qual indagar sobre els significats i peculiaritats de cada obra, se sol·licita de l'alumnat la cerca de nous vincles emocionals. Mitjançant l'exploració activa de diferents manifestacions culturals i artístiques pot redescobrir aquelles que ja estan integrades en el seu imaginari, i igualment, identificar altres noves que despertin el seu interès, que li suscitin sentiments i emocions, i que, en conseqüència, comencin a formar part del seu creixement personal, comprenent d'aquesta forma que l'art, la cultura i la vida estan íntimament lligats. Igualment, en exposar l'alumnat a la multiplicitat d'idees, opinions i sentiments que la cultura i l'art poden expressar i comunicar, es promou la construcció d'una personalitat oberta i respectuosa amb la diversitat cultural i artística.

Tot això ha d'aportar també a l'alumnat un coneixement més precís de les repercussions socials i econòmiques de la cultura i l'art, com també de la seva rellevància en la consecució dels objectius de desenvolupament sostenible, atorgant-li la possibilitat de realitzar una anàlisi crítica de l'art i la cultura que tingui en consideració diverses vessants del fenomen. Formar-lo en tots aquests aspectes afavoreix que s'impliqui no tan sols com a espectador, sinó com a participant actiu, promovent així el seu compromís personal i social.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL3, STEM2, CPSAA3.1, CC1, CC3, CC4, CCEC1, CCEC3.1.

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Analitzar produccions de diferents moviments culturals i artístics des de les avantguardes a l'actualitat, reflexionant de manera oberta i crítica sobre el seu context històric i els seus aspectes singulars i comuns, per a comprendre el valor de l'art com a representació de l'esperit d'una època.
CA 1.1 Identificar els aspectes singulars de diverses manifestacions culturals i artístiques des de les avantguardes fins a l'actualitat, relacionant-los amb el sentit d'aquestes obres, amb els contextos en els quals han estat produïdes i amb la tradició artística, de manera oberta, crítica i respectuosa.
Identificar els aspectes singulars de diverses manifestacions culturals i artístiques des de les avantguardes fins a l'actualitat.
Relacionar les obres de les manifestacions culturals i artístiques amb els contextos històrics en les quals han estat produïdes i amb la tradició artística.
Valorar de manera oberta, respectuosa i amb esperit crític la diversitat tècnica i estilística de les obres d'art de les diferents manifestacions culturals i artístiques.
CA 1.2 Establir relacions entre manifestacions culturals de diferents camps creatius dels principals moviments culturals i artístics contemporanis, identificant elements comuns que configuren l'esperit de la

seva època.
Relacionar diferents manifestacions culturals i artístiques contemporànies.
Identificar elements comuns entre diferents manifestacions culturals i artístiques que permetin configurar l'esperit de la seva època.
CA 1.3 Investigar sobre el paper dels moviments culturals i artístics com a motors de canvi i evolució de la societat, recorrent a fonts fiables.
Investigar sobre el paper dels moviments culturals i artístics com a motors de canvi i l'evolució de la societat.
Analitzar de manera crítica les fonts utilitzades, recollint les dades amb precisió i de manera contrastada.

CE 2 Explicar el valor social del patrimoni, reflexionant sobre el compromís de l'art amb la seva època i sobre la importància de la llibertat d'expressió en produccions culturals i artístiques, per construir una mirada sobre l'art que reconegui, valori i respecti la diversitat cultural.
CA 2.1 Explicar la importància de la promoció, conservació i posada en valor del patrimoni artístic i cultural.
Explicar la importància de la promoció, conservació i posada en valor del patrimoni artístic i cultural.
CA 2.2 Explicar la repercussió i el compromís social de l'art, analitzant exemples que mostrin la implicació de les persones creadores i els efectes generats en la societat.
Explicar la repercussió i el compromís social de l'art.
Analitzar obres artístiques que mostrin la implicació de les persones creadores i els efectes generats en la societat.
CA 2.3 Analitzar la importància de la diversitat cultural i de la lliure expressió en l'art a partir de l'estudi de manifestacions culturals i artístiques diverses, incloent les realitzades per dones o les procedents d'àmbits diferents a la cultura occidental.
Valorar la importància de la diversitat cultural i de la lliure expressió en l'art a partir de l'estudi de manifestacions culturals i artístiques diverses.
Analitzar obres realitzades per dones artistes o procedents d'àmbits diferents a la cultura occidental.
CA 2.4 Desenvolupar projectes d'investigació individuals o col·lectius que mostrin una implicació i una resposta personals entorn de la lliure expressió artística i els seus possibles límits, partint de l'anàlisi de casos concrets.
Analitzar exemples de projectes d'investigació individuals o col·lectius.
Desenvolupar projectes d'investigació individuals o col·lectius que mostrin una implicació i una resposta personals entorn de la lliure expressió artística i els seus possibles límits.

CE 3 Explorar i valorar els llenguatges i els codis de diferents manifestacions culturals i artístiques des de les avantguardes fins a l'actualitat, identificant i comprenent les seves característiques, referents i intencionalitats, per potenciar les possibilitats de gaudi estètic.
CA 3.1 Identificar i explicar les característiques de diverses produccions culturals i artístiques a partir de l'anàlisi dels seus llenguatges i codis propis.
Identificar les característiques de diverses obres culturals i artístiques realitzades des de les avantguardes a l'actualitat.
Analitzar els elements i els codis bàsics dels diferents llenguatges artístics presents en les obres seleccionades.
Utilitzar un vocabulari tècnic i específic per explicar les característiques de les obres culturals i artístiques seleccionades.
CA 3.2 Investigar i analitzar la presència de referents comuns en diferents manifestacions culturals i artístiques, comparant els seus temes, llenguatges o intencionalitats.
Investigar els referents comuns que estiguin presents en diferents manifestacions culturals i artístiques com ara la literatura, la música, les arts plàstiques, el cinema...entre d'altres.
Analitzar les similituds i diferències entre les temàtiques, els llenguatges o les intencionalitats de les diferents manifestacions culturals i artístiques seleccionades.
Comparar exemples concrets de diferents èpoques o moments històrics.
CA 3.3 Debatre sobre diferents propostes culturals i artístiques, intercanviant les opinions i els sentiments experimentats, i incorporant judicis de valor vinculats a l'apreciació estètica de les obres de manera

argumentada, constructiva i respectuosa.
Debatre sobre diferents propostes culturals i artístiques.
Expressar opinions personals sobre les propostes culturals i artístiques analitzades incorporant judicis de valors estètics.
Respectar les opinions i sentiments dels altres participants mostrant una actitud oberta i constructiva.

CE 4 Analitzar l'evolució de l'art i la cultura en la història recent, identificant els diferents àmbits en els quals es produeixen i manifesten, com també el valor de la innovació i el paper de les tecnologies, per desenvolupar un criteri informat i crític davant el fet artístic que afavoreixi la identificació d'oportunitats de desenvolupament personal, social, acadèmic i professional.
CA 4.1 Argumentar la influència i aportacions que els nous llenguatges i tecnologies han incorporat en la cultura i l'art recents, a partir de l'anàlisi crítica de diferents produccions, valorant l'actitud innovadora de les persones creadores.
Analitzar críticament diferents produccions en les que s'han utilitzat noves tecnologies.
Valorar l'actitud innovadora i creativa dels artistes que han integrat les noves tecnologies en les produccions artístiques.
Argumentar la influència i les aportacions que els nous llenguatges i tecnologies han incorporat en la cultura i l'art recents.
CA 4.2 Explorar, explicar i valorar la repercussió social i econòmica de diferents manifestacions culturals i artístiques, reflexionant sobre les oportunitats personals i professionals que ofereixen.
Valorar la repercussió i la cohesió social que generen diferents manifestacions culturals i artístiques.
Explorar i explicar el paper i l'impacte econòmic de les indústries culturals i artístiques.
Reflexionar de forma clara sobre les oportunitats personals i professionals que ofereixen esdeveniments o manifestacions culturals concretes.
CA 4.3 Identificar una varietat d'àmbits i espais en els quals es desenvolupa la pràctica cultural i artística en l'actualitat, analitzant de quina manera condicionen les manifestacions que acullen.
Identificar diferents àmbits i espais en els quals es desenvolupa la pràctica cultural i artística en l'actualitat.
Analitzar la repercussió dels diferents àmbits i espais en les manifestacions culturals i artístiques.

CE 5 Explicar la pràctica cultural i artística com un mitjà d'expressió i comunicació individual i col·lectiu d'idees, opinions i sentiments, a partir d'una anàlisi crítica de diverses manifestacions culturals i artístiques que inclogui també una reflexió sobre el seu impacte ambiental, econòmic i social, per aprofundir en el coneixement de la societat contemporània i promoure el compromís personal amb la sostenibilitat.
CA 5.1 Explorar diferents manifestacions culturals i artístiques actuals amb interès, curiositat i respecte, identificant el seu valor expressiu i comunicatiu tant de la individualitat de les persones creadores, com de la societat en la qual es produeixen.
Explorar diferents manifestacions culturals i artístiques actuals amb interès, curiositat i respecte.
Identificar el valor expressiu i comunicatiu de les manifestacions culturals i artístiques com a mitjà d'expressió personal de les persones creadores.
Identificar el valor expressiu i comunicatiu de les manifestacions culturals i artístiques com a reflex de la societat en la qual es produeixen.
CA 5.2 Explicar algunes de les repercussions mediambientals, socials i econòmiques de la cultura i l'art sobre la societat actual, explorant alternatives que afavoreixin la consecució dels objectius de desenvolupament sostenible.
Explicar algunes de les repercussions mediambientals, socials i econòmiques de la cultura i l'art sobre la societat actual.
Explorar alternatives que afavoreixin la consecució dels objectius de desenvolupament sostenible.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. ASPECTES GENERALS
L'evolució del concepte d'art
L'evolució del concepte d'art i de les seves funcions al llarg de la història.
L'origen del concepte d'art i la seva percepció a occident des de l'Antiguitat fins l'Edat Mitjana.
El canvi de la percepció de l'art durant el Renaixement.
La comprensió de l'art i del fet artístic a partir de les avantguardes del S.XX fins l'actualitat.
Les diferents manifestacions de l'expressió artística.
Les arts plàstiques i visuals.
L'arquitectura.
Les arts escèniques i la música.
Les arts audiovisuals.
Les arts immersives i interactives.
Elements essencials dels diferents llenguatges artístics.
Els elements essencials de les arts plàstiques i visuals.
El vocabulari específic de l'arquitectura.
Els elements essencials de la música i dansa.
La interrelació entre diferents llenguatges artístics.
Els grans moviments artístics i culturals contemporanis. Aspectes fonamentals.
Les característiques dels grans moviments artístics del S.XIX.
La ruptura amb la tradició clàssica de les avantguardes del S.XX.
L'art conceptual.
L'impacte de la globalització en l'art.
L'expressió artística en el seu context social i històric.
Estudi de les manifestacions artístiques en relació als períodes històrics i els esdeveniments socials i polítics que les van influenciar, com la Revolució Francesa en el Romanticisme, la Primera Guerra Mundial en les primeres avantguardes, la cultura del consum en el Pop Art...entre d'altres.
L'art com a mitjà de progrés, crítica i transformació sociocultural a partir de les obres més representatives de l'època contemporània.
Funció social de l'art i la cultura. El seu impacte socioeconòmic.
L'estudi de la funció social de l'art en diferents cultures i èpoques.
El poder de l'art contemporani per fomentar la cohesió social.
El sector cultural com a motor del desenvolupament econòmic.
El desenvolupament econòmic en ciutats amb patrimonis artístics significatius. El turisme cultural.
La llibertat d'expressió. La censura en l'art.
L'origen de la modernitat artística. La rebel·lió contra la norma academicista. La recerca de la subjectivitat i la llibertat d'expressió.
La censura artística en diferents contextos històrics a partir de les imposicions de les religions, la política o la cultura.
Estereotips culturals i artístics. La perspectiva de gènere i la perspectiva intercultural en l'art. El respecte a la diversitat.
La dona com a artista. La lluita per la visibilitat al llarg de la història de l'art.
Estereotips culturals i artístics. La representació de la dona al llarg de la història.
Identitats sexuals i de gènere en l'art. Artistes i representacions.
L'art i els i les artistes a les Illes Balears.
L'art com a eina d'expressió individual i col·lectiva.
L'art com a instrument de transformació social, denúncia i canvi polític.

L'art com a expressió individual i subjectiva de l'artista a partir de les obres de les avantguardes artístiques del S.XX.
L'art i la identitat col·lectiva a partir d'obres dels i les artistes de les Illes Balears.
L'art per a la interacció social: els projectes col·laboratius.
Estratègies de recerca, anàlisi, interpretació i valoració crítica de productes culturals i artístics.
Pautes per a l'anàlisi d'obres artístiques des dels punts de vista tècnic, formal, iconogràfic i estilístic.
La definició d'un projecte artístic i les seves fases.
La importància del treball en equip i la comunicació en els projectes artístics col·lectius.
L'evolució del projecte artístic: esbós, desenvolupament, avaluació i ajustament.
La revisió i el feedback dels projectes.

B. NATURESA, ART I CULTURA
Del <i>plein air</i> a la fotografia de naturalesa.
El <i>plein air</i> . La pintura a l'aire lliure a l'estil impressionista. La transitorietat.
Característiques de la fotografia de la naturalesa i el seu paper en la conservació del medi ambient.
La temàtica del paisatge i la representació de la naturalesa a través de la història de l'art.
Art, consciència ecològica i sostenibilitat.
Art i sostenibilitat. Els materials reciclats.
L'art com eina de conscienciació ecològica.
La relació de l'art i el canvi climàtic.
<i>Art Povera</i> .
L'Art Povera i l'ús de materials naturals, pobres i no convencionals.
Origen de l'Art Povera en els anys 60, la seva influència i evolució fins l'actualitat.
Art ambiental i <i>Land Art</i> .
El concepte d'art ambiental.
El <i>Land Art</i> i la intervenció directa en el paisatge. L'art efímer.
La connexió de l'art contemporani amb l'ecologia. La contribució de l'art als objectius del desenvolupament sostenible, la biodiversitat i la lluita contra el canvi climàtic entre altres.

C. L'ART DINS L'ART
Art primitiu, oriental, precolombí i africà. El seu paper com a inspiració per a les avantguardes.
L'art de la prehistòria.
L'aproximació a la representació i a l'arquitectura de les cultures precolombines i l'art africà precolonial.
La influència de l'art primitiu i oriental en l'art contemporani.
La pervivència del clàssic en l'art i la cultura contemporània.
Els principis de l'art clàssic desenvolupat a Grècia i Roma.
El renéixer de l'art clàssic en el Renaixement.
La projecció clàssica en l'edat contemporània: del Neoclassicisme a la pintura metafísica.
La pervivència del clàssic en la cultura popular contemporània per exemple en el cinema, el còmic, la moda, els videojocs...entre d'altres.
Cultura popular i <i>Pop art</i> . L'Art <i>pop</i> a Espanya i a les Illes Balears
La cultura popular i la seva relació amb l'art.
La relació entre la publicitat i el <i>Pop art</i> .
La societat de masses i el <i>Pop art</i> a partir de les obres dels artistes europeus i americans.
L'Art <i>pop</i> a Espanya i a les Illes Balears.

Relacions interdisciplinàries: literatura, cinema, música, fotografia, arts plàstiques, còmic, publicitat, arts escèniques, disseny i moda.
Introducció a l'estudi de l'art com a fenomen interdisciplinari i multicultural propi de la perspectiva actual de l'art.
La relació de l'art amb la música com l'òpera, el pop, el jazz o el rock entre d'altres.
El concepte de publicitat i la seva connexió amb l'art.
La relació de la literatura i la poesia amb l'art.
La fotografia i el cinema com a nous llenguatges artístics des del S.XIX.

D. L'ART ALS ESPAIS URBANS
Arquitectura i societat.
L'arquitectura com a eina de poder per exemple en les cultures d'Egipte, Roma...entre d'altres.
L'arquitectura i el seu paper en la transformació social de les ciutats a partir de la revolució industrial.
Evolució dels materials de construcció, les tècniques i la integració de les energies renovables.
L'arquitectura en l'art contemporani.
La revolució de l'arquitectura dels nous materials del S.XIX. El naixement de noves tipologies arquitectòniques i l'arquitectura efímera.
Característiques de l'Art Nouveau a partir de les obres arquitectòniques de Catalunya i de les Illes Balears.
Les bases del Moviment Modern a partir de les obres dels principals representants. El Racionalisme. La Bauhaus.
Del Moviment Postmodern a l'arquitectura d'artista.
Intervencions artístiques en projectes d'urbanisme.
L'urbanisme com a art a partir de l'anàlisi d'obres des de l'Antiguitat fins el Renaixement.
Les escenografies urbanístiques i els jardins en el Barroc.
L'urbanisme dels gratacels.
Arquitectura, urbanisme i disseny sostenible.
Art mural i artífici. Art urbà.
L'art sobre els murs. Evolució històrica.
L'artífici i la il·lusió visual sobre les superfícies planes.
La intervenció artística a l'espai públic i la democratització de l'art.
El graffiti i l'street art com a manifestacions de l'art urbà.
Els espais de l'art: museus, salons, fires, festivals, exhibicions, galeries, tallers, etc.
Definició i funció dels espais dedicats a l'art com els museus, fires, festivals, galeries, tallers...entre d'altres
Història i evolució dels espais d'art.
La repercussió social i econòmica que generen els festivals de música, les fires d'art, els espectacles escènics, els videojocs, el cinema...entre d'altres.

E. LLENGUATGES ARTÍSTICS CONTEMPORANIS
Explorant el cos humà: <i>happening</i> i <i>performance</i> , art acció i <i>body art</i> .
La ruptura de les barreres tradicionals. La relació entre l'artista i el públic.
Característiques de l'art intermèdia dels anys 1960-70. El naixement del <i>happening</i> i de la <i>performance</i> .
El <i>body art</i> . El cos com a eina i mitjà artístic.
Disseny industrial i arts decoratives.
El concepte de funcionalisme i la seva relació amb l'art, la tecnologia i el disseny del S.XX a partir dels exemples de les Arts and Crafts, la Bauhaus, el disseny escandinau...entre d'altres.
La influència del disseny sostenible en la creació de productes industrials i decoratius.

L'impacte de la impressió 3D.
Mitjans electrònics, informàtics i digitals en l'art. Videoart.
Introducció als mitjans electrònics i informàtics en l'art contemporani.
El paper de les xarxes socials i plataformes digitals. L'estètica de la xarxa.
El llenguatge del videoart i la seva evolució.
Instal·lacions. De l'art ambient a l'art immersiu i interactiu.
El concepte d'instal·lació artística.
Evolució des de l'art ambient dels anys 60-70 fins les propostes immersives i interactives contemporànies.
Característiques de l'art immersiu. Les exposicions digitals.
Característiques de l'art interactiu. L'ús de la realitat augmentada, la intel·ligència artificial, sensors....entre d'altres.
Narratives serials en l'audiovisual del segle XXI.
Característiques de la narrativa serial en l'audiovisual del S.XXI.
L'evolució de les narratives serials en les plataformes digitals.
El paper de les sèries en la representació de diversitat cultural, de gènere i d'identitats.
Narrativa multivers i videojocs.
Característiques de la narrativa multivers. La coexistència de realitats paral·leles que interactuen entre si.
El multivers en els videojocs a partir d'exemples destacats.

Programació i Tractament de Dades

La matèria optativa Programació i Tractament de Dades té com a finalitat proporcionar als alumnes els coneixements i habilitats necessaris per utilitzar amb solvència i responsabilitat la informàtica com un element clau en la seva futura incorporació a estudis superiors i a la vida activa amb responsabilitat i aptitud. Els alumnes han de poder crear productes informàtics i aplicar una àmplia i complexa combinació d'eines informàtiques i de comunicacions que els permetin ser competents en contextos diversos dins un entorn digital, passant de ser simples consumidors a innovadors.

Actualment, el maneig de la tecnologia digital és imprescindible per a qualsevol individu de la societat. Si als anys 80 i 90 només alguns grups socials (intel·lectuals o treballadors de caràcter específic) feien servir ordinadors, l'ús d'aquests aparells és generalitzat avui dia. L'expansió d'internet, les xarxes socials, la baixada de preus, la gran diversitat d'aplicacions i l'ús de dispositius intel·ligents com telèfons o tauletes han convertit la informàtica en un element indispensable.

En aquesta era digital, és difícil trobar professions que no estiguin directament o indirectament relacionades amb la informàtica. Aquests darrers anys i cada vegada més, el mercat laboral demanda professionals especialitzats en informàtica. Les empreses i organitzacions no només requereixen professionals per al manteniment dels seus equips informàtics, sinó que pren molta importància la seva presència a internet.

El batxillerat prepara als alumnes per a l'accés a estudis superiors. La major part dels estudis universitaris d'enginyeria compta amb almenys una matèria relacionada amb informàtica. Altres estudis tenen aspectes fortament relacionats la informàtica de forma implícita. Així, per exemple, el coneixement i maneig de dades massives (big data) fa que es puguin extreure conclusions a partir de l'anàlisi d'una gran quantitat d'informació i aplicar-lo als beneficis d'una determinada professió.

L'objectiu principal d'aquesta matèria és el de proporcionar els fonaments necessaris per comprendre què són i com funcionen els ordinadors i el programari, permetent als alumnes afrontar els desafiaments d'un món globalitzat basat en la informàtica.

Les competències específiques s'han enfocat a l'assoliment de les competències clau: Competència en ciència, tecnologia i enginyeria (STEM) i la Competència Digital (CD) i estan estretament relacionades amb els elements essencials que conformen aquesta matèria. La formació en aquesta matèria ha de permetre l'aprofundiment en l'aplicació de la resolució de problemes, el desenvolupament del pensament computacional, la creació i la publicació de productes informàtics, manejant les dades de forma segura i responsable.

Aquests elements, a més, estan concebuts de manera que possibiliten als alumnes l'aplicació de metodologies de treball creatiu per a desenvolupar idees i solucions innovadores i sostenibles que donin resposta a necessitats o problemes plantejats, aportant millores significatives amb una actitud creativa i emprenedora.

Els criteris d'avaluació estan enfocats a valorar el grau de desenvolupament en els alumnes de les destreses vinculades a les competències específiques. En aquesta matèria es formulen amb una orientació competencial i estableixen una gradació entre primer i segon de batxillerat.

La matèria s'organitza en 5 blocs interrelacionats de sabers bàsics: «Algorísmia i programació», «Gestió de projectes», «Tractament de dades», «Publicació i documentació», i «Aplicació en entorns simulats». Els continguts d'aquests sabers s'han d'interrelacionar a través del desenvolupament de situacions d'aprenentatge competencials i d'activitats o projectes de caràcter pràctic.

El bloc «Algorísmia i programació» parteix del nivell d'acompliment tant en pensament computacional com en algorísmia i programació que han adquirit els alumnes en l'etapa anterior, establint una gradació en el nivell de complexitat en la resolució de problemes a partir del disseny i desenvolupament d'aplicacions informàtiques complexes per a diferents tipus de dispositius. Aquest bloc ha de considerar-se com un eix vertebrador al llarg de tota la matèria.

El bloc «Gestió de projectes» presenta les diferents etapes del cicle de vida d'un projecte, on a partir de la identificació d'un problema o necessitat, s'estableixen els requeriments que ha de complir el producte final mitjançant un procés planificat que cerca l'optimització de recursos i de solucions tant en el procés de creació com en el manteniment del producte resultant.

El bloc «Tractament de dades» agrupa el coneixement dels diferents tipus de dades i la definició i ús de bases de dades.

«Tipus de dades» aporten als alumnes el coneixement i maneig dels diferents tipus i estructures de dades que hauran d'utilitzar en l'elaboració de programes informàtics, capacitant-los en la selecció de les més adients en funció del context plantejat.

El bloc «Publicació i documentació» aborda la presentació de la informació i la documentació, situant l'experiència d'usuari com un dels punts principals a considerar a l'hora de dissenyar aplicacions per tal d'assegurar la seva usabilitat, utilitat i eficiència. També es treballen els documents generats durant el procés de creació, els manuals i els informes.

El bloc «Aplicació en entorns simulats» permet als alumnes l'aplicació dels seus coneixements per donar solució a una situació concreta en un context determinat, resolent problemes reals.

En el primer curs, els alumnes han d'assolir els coneixements sobre les competències específiques. Al segon curs, aquestes competències es consolidaran i s'aprofundiran, potenciant el treball autònom i la recerca, on els alumnes prendran decisions basant-se en els coneixements adquirits.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Desenvolupar algoritmes i aplicacions informàtiques en diferents entorns, aplicant els principis del pensament computacional i incorporant les tecnologies emergents, per crear solucions a problemes concrets, independentment del llenguatge utilitzat.

Aquesta competència fa referència a l'aplicació dels principis del pensament computacional en el procés creatiu, partint del nivell d'acompliment que han adquirit els alumnes a les diferents matèries de secundària i establint una gradació en el nivell de complexitat. És a dir, implica la posada en marxa de processos ordenats que inclouen la descomposició del problema plantejat, l'estructuració de la informació, la modelització del problema, la seqüenciació del procés i el disseny d'algorismes per implementar-los en un programa informàtic.

Existeix una gran varietat d'entorns i llenguatges de programació que ajuden a promoure el pensament computacional, les habilitats en la resolució de problemes, l'ensenyament, l'aprenentatge i l'expressió creativa. La programació estructurada i la programació orientada a objectes permeten crear programes més complexos, ampliant el ventall d'opcions proporcionat per la programació per blocs, per donar resposta a una major problemàtica.

Aquesta competència està enfocada al disseny i activació d'algoritmes plantejats per donar resposta a un problema o necessitat concrets. A més, tenint en compte els coneixements previs dels alumnes, s'ha de considerar la incorporació de les tecnologies emergents com dades massives (big data), o intel·ligència artificial (IA).

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM1, STEM2, STEM3, CD3, CD4, CD5, CPSAA1.1, CPSAA5.

CE 2 Determinar el cicle de vida, planificant i aplicant mesures de control de qualitat en les diferents etapes, per assegurar l'èxit dels projectes informàtics segons diferents metodologies d'enginyeria del programari.

Planificar la solució d'un problema de forma adequada és imprescindible per garantir l'èxit de qualsevol projecte. Intentar resoldre un problema sense haver-lo analitzat abans pot conduir al fracàs o a certs contratemps. Per tant, es necessita una estratègia per aconseguir els objectius, dividint el projecte en etapes des de la planificació fins al seu manteniment, tenint en consideració estratègies de millora

continua.

Existeixen diferents metodologies, segons la naturalesa del problema pot ser millor emprar una o una altra. La selecció de la metodologia o estratègia de planificació i gestió és una decisió clau per aconseguir l'èxit en el projecte a desenvolupar.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM2, STEM3, CD3, CD4, CD5, CPSAA1.1, CPSAA3.2, CPSAA5, CE1, CE3.

CE 3 Identificar i fer servir els tipus i estructures de dades adequats per emmagatzemar les dades d'un programa informàtic de forma eficient.

No es pot entendre la programació en un llenguatge d'alt nivell sense el coneixement dels diferents tipus de dades, en el cas de llenguatge de programació tipats, ni sense les estructures de dades, tals com llistes, llistes enllaçades, piles o cues.

Aquesta competència està enfocada al coneixement i selecció més adient dels tipus i estructures de dades a partir de les característiques del programa a desenvolupar amb l'objectiu de la creació d'un producte que, a més de donar resposta a una problemàtica definida, ho faci amb eficiència en relació al consum de recursos i de temps que suposa la seva execució.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM1, STEM2, CD5, CPSAA1.1, CPSAA5.

CE 4 Utilitzar les bases de dades i els diferents repositoris com a fonts de dades, realitzant les operacions bàsiques sobre elles. Dissenyar i utilitzar els diferents repositoris de dades realitzant consultes i modificacions segons els requisits del projecte.

Actualment, els programes informàtics treballen amb grans volums de dades les quals poden provenir de diferents fonts. Cada font té unes característiques i operacions pròpies que els alumnes han de conèixer per poder-les aplicar correctament. Per exemple, fitxers de text pla (XML o JSON), bases de dades o repositoris.

Cal prestar especial atenció a les bases de dades, ja que presenten característiques que ajudaran els alumnes a treballar el pensament lògic i a raonar sobre l'organització coherent de la informació. El disseny d'una base de dades íntegra i consistent, juntament amb les operacions de manipulació (CRUD) han de ser treballades per desenvolupar aquesta competència específica.

Per altra banda, existeixen molts repositoris de dades a la xarxa, creats per institucions, equips de recerca o empreses que posen a disposició dels ciutadans dades obertes per ser consultades, compartides i explotades. D'aquesta manera, es poden crear nous serveis que aporten valor i innovació. Per tant, és necessari conèixer i treballar amb aquestes dades, realitzant consultes i altres operacions.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM1, STEM2, STEM4, STEM5, CD2, CD3, CD4, CD5, CPSAA1.1, CPSAA1.2, CPSAA5.

CE 5 Publicar i documentar en diferents formats els programes desenvolupats i les dades generades de forma clara i precisa per poder ser emprades pels usuaris.

Actualment, existeixen infinitats de formes d'interacció entre les aplicacions i l'usuari final d'aquestes. Aquesta competència planteja la necessitat de situar l'usuari en el centre del procés de disseny del programari, de manera que resulti senzilla, intuïtiva i útil per l'usuari final. Això precisament és el que cerca el design thinking, conèixer com és l'usuari, saber quines són les seves necessitats i empatitzar amb ell per integrar tot aquest coneixement en el disseny de les aplicacions.

D'altra banda, hi ha diversos aspectes d'un programa o aplicació que és necessari que conegui l'equip de professionals que s'encarregarà del seu manteniment i millora una vegada que estigui acabat. També és important que l'usuari final tingui al seu abast informació sobre el funcionament d'aquest.

Aquesta competència específica també està enfocada a que els alumnes aprenguin a elaborar la documentació sobre la construcció i funcionament intern dels diferents components que formen el programa o aplicació. Pel que fa a l'usuari final, s'hauran de crear manuals d'usuari per explicar les funcionalitats de les aplicacions desenvolupades i el seu funcionament.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, STEM1, STEM2, STEM4, STEM5, CD2, CD3, CD4, CD5, CPSAA1.1, CPSAA1.2, CPSAA5.

CE 6 Realitzar simulacions d'entorns reals per tal de conèixer les diferents branques de la informàtica.

Dominar els mecanismes propis de la programació permet als alumnes simular diferents situacions d'àmbits

diversos de la vida quotidiana. Això els permet aprofundir en la comprensió del funcionament de certs sistemes que avui en dia s'utilitzen.

Aquesta competència específica proposa l'aplicació dels sabers bàsics a projectes basats en situacions concretes dins un context determinat, que simulen aspectes del món real de qualsevol àmbit. És a dir, es proposen diferents situacions amb l'objectiu de que els alumnes compreguin el comportament dels sistemes i l'efecte que suposa la seva intervenció en els mateixos.

A mode d'exemple, als entorns simulats es poden treballar aspectes relacionats amb xarxes locals, sistemes operatius, big data, intel·ligència artificial, realitat augmentada, criptografia, videojocs...

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM1, STEM2, STEM3, STEM4, STEM5, CD2, CD3, CD4, CD5, CPSAA1.1, CPSAA5, CE3.

Programació i Tractament de Dades I

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Desenvolupar algoritmes i aplicacions informàtiques en diferents entorns, aplicant els principis del pensament computacional i incorporant les tecnologies emergents, per crear solucions a problemes concrets, independentment del llenguatge utilitzat
CA 1.1 Dissenyar solucions a problemes informàtics a través d'algoritmes, aplicant els elements i tècniques de programació de manera creativa, independentment del llenguatge de programació que s'utilitzarà en la seva implementació.
Identificar l'estructura seqüencial i els blocs que componen un programa informàtic.
Conèixer els diferents tipus de variables i fer un bon ús d'elles per a guardar les dades necessàries amb la finalitat de resoldre els problemes plantejats.
Utilitzar diferents tipus d'operadors dintre dels algoritmes per a donar resposta a les situacions plantejades.
Elaborar diagrames de flux i pseudocodis per a representar algoritmes que donin resposta a problemes concrets de dificultat bàsica.
CA 1.2 Programar aplicacions per a diferents entorns, emprant els principis de programació i adaptant els algoritmes a un llenguatge de programació específic.
Conèixer les característiques i diferències entre els diferents tipus de llenguatges de programació i proporcionar exemples de cadascun d'ells.
Conèixer les funcions bàsiques del llenguatge d'alt nivell escollit i utilitzar-les en el desenvolupament dels programes.
Codificar programes en un llenguatge estructurat a partir dels algoritmes dissenyats amb diagrames de flux o pseudocodi utilitzant un entorn integrat de desenvolupament.
Utilitzar estructures de control condicionals de diferent tipus (simples, dobles i múltiples) per a desenvolupar programes que resolguin situacions reals.
Utilitzar estructures de control iteratives de diferent tipus (<i>while</i> i <i>for</i>) per a desenvolupar programes que resolguin situacions reals.
CA 1.3 Realitzar programes informàtics tenint en compte l'eficiència dels mateixos tant en cost computacional com en modularitat, cohesió i acoblament.
Desenvolupar algorismes i programes tenint en compte l'eficiència i el cost computacional d'aquests.
Utilitzar els tipus i quantitat de variables adequades per a cada tipus de dades que es vol emmagatzemar tot tenint en compte l'espai de memòria que utilitzen per a optimitzar-ne l'ús.
Escollir noms de variables descriptius, concisos i significatius, tot seguint alguna de les convencions de nomenclatura de variables.
CE 2 Determinar el cicle de vida, planificant i aplicant mesures de control de qualitat en les diferents etapes, per assegurar l'èxit dels projectes informàtics segons diferents metodologies d'enginyeria del

programari.
CA 2.1 Analitzar i planificar el procés de desenvolupament de les aplicacions a partir dels requeriments establerts a l'enunciat.
Conèixer les diferents etapes necessàries per a desenvolupar un projecte de programari.
Planificar les accions necessàries per a desenvolupar un programa que resolgui una situació, coneixent-ne les especificacions i requisits.
CA 2.2 Aplicar estratègies de millora contínua aplicables a les etapes del cicle de vida del projecte.
Dividir el disseny d'una aplicació en parts modulars i independents susceptibles de ser desenvolupades per separat i posteriorment combinades per a la satisfacció de requisits.
Utilitzar eines de gestió de projectes (diagrames de Pert, Gant...) per a organitzar i planificar les tasques i fases del desenvolupament de l'aplicació.
CA 2.3 Emprar o aprendre metodologies d'enginyeria del programari adequades segons les característiques del producte a desenvolupar.
Conèixer les metodologies tradicionals d'enginyeria del programari i utilitzar-les per a planificar el desenvolupament d'una aplicació.
Establir mecanismes per a controlar les diferents versions del codi de l'aplicació i retornar, en cas de necessitat, a una versió anterior del codi.
Establir mecanismes per a coordinar el treball desenvolupat en equip.

CE 3 Identificar i fer servir els tipus i estructures de dades adequats per emmagatzemar les dades d'un programa informàtic de forma eficient.
CA 3.1 Programar aplicacions seleccionant els tipus i estructures de dades més convenients en funció del context plantejat.
Identificar els diferents tipus de variables i la seva utilitat específica.
Escollir els tipus de dades més convenients per a resoldre problemes de dificultat bàsica, realitzant conversions de tipus quan sigui necessari.
Manipular cadenes de caràcters en la resolució de problemes.
Conèixer el concepte d' <i>array</i> i valorar els seus avantatges i inconvenients enfront d'altres tipus de variables per a l'emmagatzement de dades.
Identificar situacions susceptibles de ser resoltes amb <i>arrays</i> .
CA 3.2 Incorporar estructures de dades que permetin realitzar programes eficients, minimitzant el consum de recursos i el temps d'execució.
Incorporar <i>arrays</i> en la creació de programes que resolguin diferents situacions de manera eficient.
Crear <i>arrays</i> d'una mida adequada per a resoldre els problemes plantejats.
Realitzar les operacions bàsiques de manipulació d'elements d' <i>arrays</i> com ara l'accés, substitució, eliminació, intercanvi, addició, ordenació...

CE 4 Utilitzar les bases de dades i els diferents repositoris com a fonts de dades, realitzant les operacions bàsiques sobre elles. Dissenyar i utilitzar els diferents repositoris de dades realitzant consultes i modificacions segons els requisits del projecte.
CA 4.1 Dissenyar bases de dades que assegurin la integritat i la consistència de les dades per donar resposta a una problemàtica plantejada.
Descriure els fonaments, objectius i elements bàsics (taules, atributs, claus, relacions...) del model relacional per a modelar diferents situacions.
Identificar les taules, atributs i relacions entre taules per a crear diagrames d'entitat-relació senzills que modelin bases dades.
Identificar problemes de consistència i integritat en el disseny de bases de dades i adoptar mesures per al seu manteniment.
Conèixer, valorar i classificar els sistemes gestors de bases de dades.
CA 4.2 Realitzar operacions bàsiques de manipulació de la base de dades (creació, consulta, actualització i eliminació).

Crear les taules que componen l'estructura d'una base de dades emprant eines gràfiques i el llenguatge de definició de dades.
Realitzar consultes senzilles sobre una taula.
Inserir, esborrar i actualitzar dades a les taules utilitzant el llenguatge de manipulació de dades.
CA 4.3 Treballar amb diferents repositoris de dades realitzant les operacions oportunes per satisfer els requisits del projecte.
Realitzar operacions d'entrada i sortida d'informació sobre fitxers fent ús de les llibreries o classes que ofereix cada llenguatge de programació.
Fer ús dels diferents formats de visualització de la informació (CSV, JSON...) per a emmagatzemar dades de manera estructurada.
Crear programes que utilitzin fitxers per a emmagatzemar i recuperar informació.

CE 5 Publicar i documentar en diferents formats els programes desenvolupats i les dades generades de forma clara i precisa per poder ser emprades pels usuaris.
CA 5.1 Aplicar tècniques de disseny d'interacció segons guies d'estils.
Aplicar bones pràctiques i recomanacions que millorin la interacció de l'usuari amb els programes desenvolupats.
Desenvolupar programes de terminal que mostrin la informació necessària de manera clara i atractiva a l'usuari final.
CA 5.2 Analitzar la utilitat i usabilitat de programes per a la seva audiència objectiva, identificant les mancances i, segons el cas, aplicant millores.
Avaluar de manera objectiva l'acompliment d'objectius dels programes.
Identificar els requisits que no s'han assolit en el desenvolupament dels programes.
Realitzar propostes de millora de funcionalitats sobre els programes.
CA 5.3 Generar la documentació necessària perquè l'usuari final entengui el funcionament amb l'objectiu de proporcionar-li una guia que l'ajudi a utilitzar el programa o aplicació de forma senzilla, intuïtiva i satisfactòria.
Elaborar una guia d'ús o manual d'usuari de l'aplicació dirigida a l'usuari final que expliqui de manera clara, exhaustiva, simple i satisfactòria el funcionament de l'aplicació o programa.

CE 6 Realitzar simulacions d'entorns reals per tal de conèixer les diferents branques de la informàtica.
CA 6.1 Incorporar conceptes de certes branques de la informàtica en la realització de programes i aplicacions.
Conèixer les principals aplicacions actuals de la programació informàtica.
Investigar a la xarxa programes relacionats amb una temàtica concreta.
CA 6.2 Investigar les aplicacions actuals per conèixer el seu funcionament intern.
Analitzar aplicacions desenvolupades per terceres persones.
Conèixer les principals plataformes de compartició de projectes de codi de lliure accés.
Localitzar projectes de programació de temàtiques d'interès actuals i accedir al seu codi font.
Consultar la documentació associada a les aplicacions compartides per a executar-les en el mateix ordinador i entendre el seu funcionament intern.
CA 6.3 Monitorar les versions del projecte mitjançant la utilització d'eines de control de versions.
Valorar i emprar les eines de control de versions per a administrar les diferents versions del codi.
Crear de manera sistemàtica instantànies de les diferents versions del codi.
Recuperar una versió anterior dels programes desenvolupats.

Programació i Tractament de Dades II

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Desenvolupar algoritmes i aplicacions informàtiques en diferents entorns, aplicant els principis del pensament computacional i incorporant les tecnologies emergents, per crear solucions a problemes concrets, independentment del llenguatge utilitzat.
CA 1.1 Dissenyar solucions a problemes informàtics a través d'algoritmes, aplicant els elements i tècniques de programació de manera creativa, independentment del llenguatge de programació que s'utilitzarà en la seva implementació
Identificar l'estructura seqüencial i els blocs que componen un programa informàtic.
Conèixer els diferents tipus de variables i fer un bon ús d'elles per a guardar les dades necessàries amb la finalitat de resoldre els problemes plantejats.
Utilitzar diferents tipus d'operadors dintre dels algoritmes per a donar resposta a les situacions plantejades.
Elaborar diagrames de flux i pseudocodis per a representar algorismes que donin resposta a problemes concrets de dificultat bàsica.
CA 1.2 Programar aplicacions més complexes per a diferents entorns, emprant els principis de programació i adaptant els algoritmes a un llenguatge de programació específic.
Elaborar programes de certa complexitat escrivint el codi corresponent en un llenguatge de programació d'alt nivell.
Anidar bucles per a resoldre problemes en un llenguatge de programació d'alt nivell.
Emprar funcions pròpies per a millorar la llegibilitat i reusabilitat del codi.
Desenvolupar programes analitzant i aplicant els principis de la programació orientada a objectes.
CA 1.3 Calcular el cost computacional d'un programa en funció de les dades d'entrada i, a partir de l'anàlisi dels resultats obtinguts, realitzar les modificacions necessàries per millorar-ne l'eficiència.
Conèixer el concepte de cost computacional d'un algorisme com a eina per a la classificació d'algorismes en funció de la seva eficiència i problemes en funció de la seva complexitat.
Conèixer i aplicar les tècniques bàsiques per a determinar el cost computacional d'un algorisme.
Utilitzar el cost computacional per a estimar el nombre d'iteracions i el temps d'execució d'un algorisme atès un valor d'entrada concret.
Comparar diferents algorismes que resolguin un mateix problema, tenint en compte el temps d'execució, el nombre d'iteracions i l'ús de memòria per determinar-ne el més eficient.
Analitzar el funcionament de diferents algorismes d'ordenació i classificar-los en funció del seu ordre de complexitat.
Desenvolupar algorismes i programes tenint en compte l'eficiència i el cost computacional d'aquests.

CE 2 Determinar el cicle de vida, planificant i aplicant mesures de control de qualitat en les diferents etapes, per assegurar l'èxit dels projectes informàtics segons diferents metodologies d'enginyeria del programari.
CA 2.1 Analitzar i planificar el procés de desenvolupament a partir de les necessitats de l'usuari de l'aplicació, identificant els requeriments.
Identificar i enumerar els requisits i especificacions d'una situació o problema.
Utilitzar diagrames i altres tècniques de disseny de programari per a organitzar i planificar el desenvolupament d'una aplicació.
CA 2.2 Aplicar estratègies de millora contínua en les diferents etapes del cicle de vida del projecte, d'acord amb el context plantejat.

Dividir el disseny en parts modulars i independents susceptibles de ser desenvolupades per separat i posteriorment combinades per crear una aplicació.
Utilitzar eines de gestió de projectes (diagrames de Pert, Gant...) per a organitzar i planificar en el temps les tasques i fases del desenvolupament de l'aplicació.
Dissenyar les aplicacions tenint en compte la possibilitat que augmentin els requeriments i funcionalitats demandades.
Identificar les situacions anòmales que poden ocórrer durant l'execució d'aplicacions (entrades inesperades per l'usuari, fitxers no disponibles, variables buides...) i utilitzar excepcions per a evitar que el programa acabi de manera inesperada.
Planificar diferents tipus de proves per a assegurar el correcte funcionament de l'aplicació i de les seves parts.
Elaborar un arxiu executable que permeti executar el programa directament.
CA 2.3 Segons les característiques del projecte que s'ha de desenvolupar, seleccionar i justificar l'adequació en l'ús d'una metodologia d'enginyeria del programari.
Conèixer les metodologies àgils d'enginyeria del programari i utilitzar-les per a planificar el desenvolupament d'una aplicació.
Planificar i assignar les tasques als diferents membres que desenvolupen un projecte.

CE 3 Identificar i fer servir els tipus i estructures de dades adequats per emmagatzemar les dades d'un programa informàtic de forma eficient.
CA 3.1 Programar aplicacions seleccionant els tipus i estructures de dades més convenients en contextos que presenten una problemàtica de major complexitat.
Distingir les estructures de dades estàtiques de les dinàmiques, proporcionar exemples de cadascuna d'elles i identificar situacions en les quals poden ser d'utilitat.
Utilitzar llistes, diccionaris i arrays multidimensionals i efectuar operacions bàsiques de creació, accés, cerca, substitució, eliminació i addició, entre d'altres.
CA 3.2 Escollir les estructures de dades òptimes per realitzar programes eficients, minimitzant el consum de recursos i el temps d'execució.
Conèixer la utilitat dels <i>arrays</i> multidimensionals per a emmagatzemar dades en forma de taula de valors.
Conèixer la utilitat de les llistes enfront dels <i>arrays</i> per a emmagatzemar un nombre indeterminat de variables i identificar situacions en què el seu ús permeti optimitzar els programes.
Conèixer la utilitat dels diccionaris per a emmagatzemar un nombre indeterminat de variables en forma de clau-valor i identificar situacions en què el seu ús permeti optimitzar els programes.
Escollir l'estructura de dades per a emmagatzemar les dades de la forma més eficient.
CA 3.3 Analitzar programes informàtics amb l'objectiu d'identificar possibilitats de millora i, segons el cas, dur a terme la implementació de totes o algunes d'elles.
Calcular el temps d'execució d'algorismes per a una mateixa entrada de dades com a eina per a comparar l'eficiència d'aquests.
Comparar diferents algorismes que realitzen la mateixa funció considerant aspectes com l'ús de memòria i el temps d'execució, escollint el més eficient.
Realitzar modificacions a programes per a millorar l'eficiència d'aquests, considerant el temps d'execució i l'ús de memòria.

CE 4 Utilitzar les bases de dades i els diferents repositoris com a fonts de dades, realitzant les operacions bàsiques sobre elles. Dissenyar i utilitzar els diferents repositoris de dades realitzant consultes i modificacions segons els requisits del projecte.
CA 4.1 Dissenyar bases de dades que assegurin la integritat i la consistència de les dades a partir de supòsits complexos, complint amb les formes normals en el cas de bases de dades estructurades.
Identificar les taules, atributs i relacions entre taules per crear diagrames entitat - relació que modelin la base de dades.

Reconèixer el grau de normalització de les taules de la base de dades i justificar les possibles desnormalitzacions del model.
Identificar problemes de consistència i integritat en el disseny de bases complexes de dades i indicar les restriccions d'integritat associades a cada una de les claus per a resoldre-les.
CA 4.2 Realitzar operacions avançades de manipulació de la base de dades (creació, consulta, actualització i eliminació).
Realitzar consultes avançades de dades combinades pertanyents a una o més taules.
Gestionar la informació emmagatzemada en bases de dades relacionals mantenint la integritat i la consistència de les dades.
CA 4.3 Integrar repositoris de dades complexos, realitzant les operacions oportunes per satisfer els requisits del projecte.
Identificar les característiques i mètodes d'accés a sistemes gestors de bases de dades relacionals.
Programar connexions amb bases de dades.
Desenvolupar codi per a emmagatzemar, modificar i eliminar informació a bases de dades.
Crear programes per a recuperar informació emmagatzemada en bases de dades.
Integrar bases de dades a les aplicacions per gestionar la informació.
Utilitzar APIs externes per a accedir a dades de fonts externes i integrar-les en projectes.

CE 5 Publicar i documentar en diferents formats els programes desenvolupats i les dades generades de forma clara i precisa per poder ser emprades pels usuaris.
CA 5.1 Aplicar tècniques de disseny d'interacció situant l'usuari en el centre del procés de disseny del programari (DCU).
Dissenyar aplicacions gràfiques seguint processos de disseny orientats a l'usuari.
Plantejar experiències d'usuari originals i atractives.
Proposar millores que facilitin l'experiència de l'usuari.
CA 5.2 Integrar l'experiència d'usuari a l'hora de programar aplicacions de forma que aquestes resultin útils i usables per a la seva audiència objectiva.
Programar interfícies gràfiques que mostrin la informació de forma clara i atractiva a l'usuari.
Programar interfícies gràfiques que proporcionin elements d'interacció a l'usuari (botons, camps de text...).
Avaluar la utilitat i usabilitat dels programes creats.
CA 5.3 Generar documentació sobre la composició i funcionament dels mòduls programats com també les dades generades amb l'objectiu de facilitar el manteniment del codi i la implementació de millores per part de professionals.
Valorar la importància de la llegibilitat del codi i estructurar els programes de manera lògica, ordenada, modular i consistent.
Comentar de manera estructurada i sistemàtica en el codi per a documentar la utilitat i funcionament de les diferents parts.
Documentar les diferents fases seguides en el procés de disseny i desenvolupament de l'aplicació (plec de condicions, full de processos...).
Elaborar una memòria final seguint una estructura tècnica i formal que proporcioni tota la informació necessària per a comprendre el funcionament del programa.
Utilitzar eines especialitzades per a la realització del procés de documentació de l'aplicació.
Implementar en el codi un sistema d'emmagatzemament de registres (<i>logs</i>).
Planificar i executar diferents tipus de prova de l'aplicació.
Analitzar els registres obtinguts per a extreure conclusions objectives del funcionament de l'aplicació i

corregir possibles errors.

CE 6 Realitzar simulacions d'entorns reals per tal de conèixer les diferents branques de la informàtica.
CA 6.1 Incorporar conceptes de certes branques de la informàtica en la realització de programes i aplicacions.
Conèixer els diferents camps d'aplicació actuals de la programació.
Proporcionar exemples de programes desenvolupats per terceres persones relacionats amb diferents temàtiques.
Plantejar un projecte original de desenvolupament de codi partint d'una temàtica actual dintre del camp de la informàtica.
CA 6.2 Incorporar funcionalitats d'altres productes informàtics investigats als projectes que s'han de desenvolupar, per conèixer tendències actuals, obtenint productes de major qualitat.
Localitzar a la xarxa llibreries i aplicacions que continguin funcions útils en el desenvolupament de programes propis.
Interpretar la documentació associada a les llibreries i aplicacions compartides.
Extreure les parts del codi que realitzen la funció requerida i integrar-les en una altra aplicació.
CA 6.3 Emprar eines de treball col·laboratiu mitjançant eines de control de versions compartit amb altres usuaris.
Utilitzar eines de control de versions col·laboratives per administrar les diferents versions del codi.
Integrar les eines de control de versions col·laboratives per a treballar en equip en el codi d'un mateix projecte.
Integrar les eines de control de versions dintre de l'entorn de desenvolupament integrat.
CA 6.4 Extreure conclusions objectives a partir d'evidències detectades en l'execució dels programes informàtics.

Sabers bàsics

Es distribueixen en blocs les concrecions dels sabers bàsics i, de manera orientativa, la seva seqüenciació per a cada curs.

A. ALGORÍSMIA I PROGRAMACIÓ	1r	2n
Pensament computacional. Algorísmia.	X	
Confecció d'algoritmes. Pseudocodi i diagrames de flux.	X	
Constants i variables. Operadors bàsics.	X	
Operadors lògics (<i>AND</i> , <i>OR</i> ...), operacionals (suma, producte...) i relacionals (igualtat, desigualtat...).	X	
Resolució de problemes mitjançant algoritmes.	X	
Estratègies de resolució de problemes (divideix i guanyaràs, recursivitat...).		X
Llenguatges de programació: definició i tipus (compilats, interpretats...).	X	
Entorns integrats de desenvolupament (IDE).	X	
Codificació i execució de programes amb un llenguatge d'alt nivell.	X	
Estructures de control. Condicionals (<i>if-else</i>).	X	
Estructures iteratives (bucles <i>while</i> i <i>for</i>).	X	
Bucles niats.		X
Funcions integrades del llenguatge (<i>print</i> , <i>input</i> ...).	X	

Implementació de funcions pròpies.		X
Reutilització de codi. Llibreries.		X
Ús eficient de la memòria.	X	
Eficiència i optimització d'algorismes.		X
Depuració de codi.	X	
Control i optimització del temps d'execució i del nombre d'iteracions.		X
Cost computacional (nomenclatura de Landau).		X
Programació orientada a objectes (POO).		X
Anàlisi i disseny d'objectes. Diagrames de classes.		X
Implementació de classes: constructors, atributs i mètodes.		X
Interacció entre objectes.		X
Herència. Superclasses i subclasses.		X
Polimorfisme. Sobreescritura de mètodes.		X

B. GESTIÓ DE PROJECTES	1r	2n
Cicle de vida i etapes d'un projecte.	X	
Anàlisi del problema i requisits d'usuari.		X
Disseny de software amb diagrames, entre d'altres.		X
Procés de construcció del software: modularitat.	X	
Gestió de recursos i temps. Diagrames de Gant i de Pert.	X	
Escalabilitat del codi.		X
Control d'excepcions en el codi.		X
Planificació de proves (caixa negra, estructurals...).		X
Metodologies de programació tradicionals (cascada, incremental...).	X	
Retroalimentació de versions i canvis.	X	
Metodologies de programació àgils (SCRUM, Kanban...).		X
Eines de control de versions (<i>git</i> , <i>github</i> ...).		X
Administració de versions de codi.		X
Control i confirmació de canvis en el codi.		X
Treball col·laboratiu en projectes de programari.		X
Prototipatge d'aplicacions.		X
Producte final.		X

C. TRACTAMENT DE DADES	1r	2n
Tipus bàsics de dades: <i>char</i> , <i>int</i> , <i>float</i> ...	X	
Conversions de tipus de dades (<i>int</i> a <i>float</i> ...).	X	
Manipulació de cadenes de caràcters.	X	
Estructures estàtiques de dades. Definició i utilitat.	X	

Arrays unidimensionals.	X	
Arrays multidimensionals.		X
Estructures dinàmiques de dades. Definició i utilitat.		X
Definició i utilització de llistes i diccionaris.		X
Elecció de tipus de dades simples en diferents contextos.	X	
Avantatges i inconvenients de les diferents estructures de dades.	X	X
Elecció d'estructures de dades en diferents contextos.	X	X
Exemples d'ús de les diferents estructures de dades.	X	X
Model entitat-relació.	X	
Terminologia del model relacional. Relacions, atributs i claus. Tipus.	X	
Diagrames entitat-relació.	X	
Integritat de les bases de dades.		X
Teoria de normalització. Formes normals.		X
Sistemes gestors de bases de dades (SGBD): funcions, components i tipus.	X	
Llenguatge de definició de dades (DDL). Comandes bàsiques SQL (CREATE, DELETE).	X	
Llenguatge de manipulació de dades (DML). Comandes bàsiques SQL (UPDATE, INSERT).	X	
Realització de consultes. Comandes SELECT. Selecció, filtrat i ordre de registres. Operadors de comparació, lògics i aritmètics.	X	X
Composició de consultes SQL.		X
Sistemes gestors de bases de dades (SGBD): funcions, components i tipus	X	
Fitxers de dades. Registres.	X	
Formats d'emmagatzemament d'informació (CSV, JSON...).	X	
Obertura i tancament de fitxers de text. Mètodes d'accés (lectura, escriptura...).	X	
Esctura i lectura d'informació en fitxers.	X	
Execució de consultes sobre bases de dades emprant el llenguatge de programació adient.		X
Connexions per a l'accés a dades emprant el llenguatge de programació adient.		X
Accés a bases de dades mitjançant API.		X

D. PUBLICACIÓ I DOCUMENTACIÓ	1r	2n
Usabilitat i experiència de l'usuari (UX). Principis bàsics.	X	
Entrada des del teclat.	X	
Concepte d'aplicacions amigables per a l'usuari.	X	
Tècniques d'usabilitat.		X
Missatges d'error i d'ajuda.	X	
Esctura d'informació a l'usuari.	X	
Sortida a pantalla.	X	
Disseny d'interfícies de terminal.	X	
Creació d'Interfícies gràfiques d'usuari.		X

Utilització de components gràfics (finestres, caixes de diàleg, botons...)		X
Concepte d'esdeveniment (clics del ratolí, pulsacions de tecles...).		X
Creació i programació de controladors d'esdeveniments.		X
Codi. Comentaris i llegibilitat.	X	
Documentació d'una aplicació. Importància de la seva existència i estructura.	X	
Característiques de qualitat en la documentació de codi.	X	
Protocol del procés d'elaboració de l'aplicació.		X
Eines de documentació de codi.		X
Documentació tècnica per a l'usuari tècnic. Memòria.		X
Documents addicionals: plec de condicions, full de processos...		X
Guia d'ús de l'aplicació per a l'usuari final.	X	

E. APLICACIÓ EN ENTORNS SIMULATS	1r	2n
Aplicacions de la programació: robòtica, videojocs, intel·ligència artificial, domòtica, criptografia, tractament massiu de dades, simulacions, IOT...		X

Projecte Empresarial

La societat actual, en constant canvi, requereix de ciutadans competents capaços d'adaptar-se a entorns líquids i volàtils en els quals el risc i la possibilitat d'errors estan sempre presents. Per això, que els alumnes aprenguin a moure's amb la facilitat i amb la seguretat suficient en entorns incerts els permetrà desenvolupar la seva mentalitat crítica i progressar com a ciutadans autònoms i autosuficients per tal d'enfocar el seu desenvolupament personal i professional. Aquesta matèria, prepara el nostre alumnat per a l'accés al món laboral, amb l'aplicació de tècniques bàsiques de direcció i gestió empresarial.

L'educació postobligatòria ha de dotar als nostres alumnes d'una formació adequada i capacitadora per a resoldre els reptes que planteja l'entorn empresarial. Des dels ensenyaments del batxillerat els alumnes han d'avançar en l'adquisició de totes les competències d'una forma plena i adaptada a la personalitat de cada un d'ells. Oferir una formació general imprescindible per a comprendre el món en què vivim i donar-los resposta a molts dels seus interrogants.

La matèria de "Projecte Empresarial" és una matèria optativa totalment pràctica i competencial que permet posar a l'alumne/a davant reptes vitals i professionals com poden ser l'autoconeixement, el desenvolupament de les habilitats toves i l'aproximació al món empresarial simulat mitjançant la realització d'un projecte empenedor complet en el context de l'economia local.

La competència de sentit d'iniciativa i esperit empenedor dictada per la Unió Europea, requereix de destreses o habilitats essencials les quals es veuen perfectament cobertes amb la implantació d'aquesta matèria. La inclusió d'innovació educativa i, en concret, l'ús de metodologies àgils, li han donen un enfocament pràctic, que es materialitzen en projectes d'empenedoria que permeten als alumnes viure experiències reals en diferents iniciatives públiques i privades a nivell regional i nacional.

Aquesta matèria dona valor al talent divers que posseeixen els nostres alumnes i, aquesta diversitat, és clau en els processos d'innovació. Per això, aquesta és una matèria oferta a totes les modalitats del batxillerat per així, poder crear equips de treball diversos que simulin els processos d'hibridació empresarial que es formen a la realitat i donar una resposta educativa a aquells alumnes que desitgen continuar estudiant tant graus universitaris com també, cicles formatius. Amb l'assignatura de "Projecte Empresarial" completaran les competències necessàries per seguir amb èxit les seves posteriors etapes formatives, educatives, laborals i per a enfrontar-se a la realitat i adaptar-se a un entorn flexible i canviant.

En aquesta matèria els alumnes desenvoluparan un projecte empresarial propi lligat als seus interessos, la qual cosa permetrà que els alumnes entenguin la realitat empresarial global i que desenvolupin iniciatives que donin valor als recursos locals i a l'entorn pròxim.

Els criteris d'avaluació establerts per a aquesta matèria van dirigits a conèixer el grau de competència que l'alumnat hagi adquirit, això és, l'acompliment a nivell cognitiu, instrumental i actitudinal, dels sabers proposats que seran aplicats en l'àmbit personal, social i acadèmic amb una futura projecció professional.

Es pretén la concreció del currículum des d'una perspectiva principalment pràctica, utilitzant una metodologia basada en el raonament, que transfereix els sabers a la realització d'un projecte empresarial i a l'anàlisi de casos i recerques sobre la realitat empresarial, emprant mètodes i procediments d'observació i recerca rigorosos.

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Reconèixer la importància de la innovació i de les habilitats empenedores per poder posar en marxa un projecte empresarial o social que contribueixi al benestar i desenvolupament sostenible d'un país i a la competitivitat de les seves empreses.

CA 1.1 Identificar les característiques del procés empenedor i la importància d'innovar per a un desenvolupament sostenible, tot valorant les capacitats necessàries del promotor del projecte.

CA 1.2 Seleccionar una idea de negoci, i valorar i argumentar de manera tècnica l'elecció.
CA 1.3 Reconèixer quins són els elements que conformen un projecte d'empresa.
CA 1.4 Analitzar la informació econòmica del sector d'activitat empresarial en el qual se situarà l'empresa.

CE 2 Identificar i ser conscient de les principals decisions que ha de prendre el promotor d'un projecte empresarial a l'hora de decidir si l'emprèn o no.
CA 2.1 Establir els objectius a aconseguir amb el projecte empenedor i analitzar la viabilitat de la idea.
CA 2.2 Escollir la forma jurídica òptima i reconèixer els tràmits necessaris per iniciar el negoci.
CA 2.3 Decidir la ubicació i la dimensió ideal de l'empresa.
CA 2.4 Concretar el nivell de responsabilitat social de les decisions i del projecte i reflexionar sobre l'aplicació d'estratègies d'economia circular i valorar la incorporació d'Objectius de Desenvolupament Sostenible.

CE 3 Reconèixer i identificar les principals àrees funcionals del projecte empresarial. Analitzar l'organització interna de l'empresa, els recursos necessaris, els principals departaments, com també el funcionament d'aquests: aprovisionament, comercial, producció, recursos humans, finançament i inversió i comptabilitat.
CA 3.1 Establir els objectius i les necessitats d'aprovisionament, identificant els documents relacionats amb els proveïdors.
CA 3.2 Implementar diferents tècniques de prototipatge en el producte i/o servei a oferir en el projecte empresarial i triar el tipus de procés productiu.
CA 3.3 Desenvolupar la comercialització dels productes o serveis de l'empresa i el màrqueting d'aquests, analitzant les polítiques de màrqueting aplicades i comparant els preus fixats amb els de la competència.
CA 3.4 Planificar els recursos humans, i gestionar la documentació que genera el procés de selecció de personal i contractació i reconèixer la importància del pla de prevenció de riscos laborals en el projecte empresarial.
CA 3.5 Determinar les inversions necessàries i les necessitats financeres, identificant les alternatives possibles de financiació i comprovant la seva viabilitat.

CE 4 Identificar i aplicar les principals normes bàsiques quant a fiscalitat i comptabilitat empresarial, mitjançant l'anàlisi i la realització de supòsits bàsics de comptabilitat i impostos, com també valorar la importància de l'educació i responsabilitat fiscal en l'entorn empresarial.
CA 4.1 Conèixer i identificar els principals impostos en l'economia espanyola i de les Illes Balears, comprenent la seva importància per al progrés i benestar de la societat.
CA 4.2 Registrar totes les operacions d'un cicle comptable complet mitjançant supòsits pràctics senzills i elaborar els comptes anuals.

CE 5 Reconèixer i desenvolupar les habilitats bàsiques que ha de tenir un individu en un procés de comunicació escrita o oral, fent ús d'elles per a realitzar presentacions eficaçes i d'alt impacte a l'exposició dels seus propis projectes d'empresa.
CA 5.1 Desenvolupar habilitats bàsiques de comunicació, identificant les parts del procés comunicatiu i posant-lo en pràctica dins del propi projecte empresarial.
CA 5.2 Conèixer i utilitzar eines innovadores per a l'elaboració i presentació del projecte empresarial, reconeixent la seva eficàcia i la repercussió que tenen en la projecció de l'empresa.
CA 5.3 Realitzar presentacions orals efectives d'una idea de negoci utilitzant eines TIC i seguint un esquema del discurs de l'ascensor per a això.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. INNOVACIÓ. IDEA DE NEGOCI. EMPRENEDORIA SOCIAL
La innovació com a font de desenvolupament econòmic i generació d'ocupació.

El procés emprenedor. L'emprenedor: característiques i tipus. Habilitats per a emprendre. Autodiagnòstic d'actituds emprenedores.
Emprenedoria social.
Creativitat en la generació d'idees.
La idea de negoci, detecció i avaluació d'oportunitats de negoci. Aplicació de diversos models de negoci.
Elements d'un projecte d'empresa.
Eines per a l'Anàlisi de l'entorn: PESTEL, DAFO, forces competitives de Porter.
Mostreig i recerca de mercats (anàlisi de mercat).
Aplicacions informàtiques per a l'estudi de mercat: qüestionaris digitals...
Eines per identificar les necessitats i percepcions dels clients potencials: el mapa d'empatia.

B. DECISIONS PER INICIAR UN PROJECTE EMPRESARIAL. VIABILITAT
Elements intangibles del projecte emprenedor. La Missió, Visió i Valors.
El llenç canvas de negoci.
Procés de creació del nom i marca de la nostra idea de negoci.
La forma jurídica i els principals tràmits per a iniciar un negoci.
Els organismes d'assessorament i ajuda per a iniciar el projecte emprenedor. Assessorament emprenedor a través d'un punt d'atenció a l'emprenedor (PAE).
Documentació necessària per a l'establiment de nous negocis. Tramitació online d'aquesta documentació.
Decisió de localització i disseny del nostre punt de venda.
Responsabilitat social corporativa.
Objectius de desenvolupament sostenible.
L'empresa global en el context local. Elements que justifiquen la teua proposta empresarial en el context local. Contribució del negoci a l'economia circular i col·laborativa de les Illes Balears.

C. ORGANITZACIÓ INTERNA DE L'EMPRESA. GESTIÓ EMPRESARIAL
Pla d'aprovisionament: pla de compres i control d'estocs. La comanda, l'albarà i la factura. El full de càlcul com a mètode de control d'existències.
Pla de fabricació. El prototip. Tècniques de prototipatge. El producte: béns i serveis. Tipus de processos productius.
El líndar de rendibilitat i el líndar de producció.
Pla comercial i de màrqueting. Tècniques i aplicació d'estudis de mercat. Comunicació comercial i atenció al client. Promoció. Responsabilitat en les accions publicitàries. Anàlisi d'anuncis publicitaris (pla de mitjans, publicitat en internet i xarxes socials). Estratègies de preus. Canals de distribució dels productes.
Pla de recursos humans. Sistemes de selecció de personal, tipus de contractes, prevenció de riscos laborals, elaboració de nòmines, currículum europass, el videocurrículum, noves habilitats demandades per les empreses...
Pla econòmic-financer. Avaluació de les diferents inversions que es poden plantejar. Selecció de les fonts de finançament més apropiades. Finances sostenibles. Possibles inversions.

D. FISCALITAT I COMPTABILITAT EN EL PROJECTE EMPRENEDOR
Elements bàsics dels impostos, llenguatge fiscal.
Impostos relacionats amb les activitats empresarials.
L'economia submergida i els seus efectes sobre l'economia espanyola i de les Illes Balears.
Educació fiscal i responsabilitat ciutadana.
Tramitació de les obligacions fiscals i comptables.
Gestió de la comptabilitat en l'empresa.
Principals documents i llibres comptables.

El mètode comptable. El Pla General de Comptabilitat.
Registre de les operacions bàsiques: compres, vendes, despeses de personal, tributs, liquidació de IVA, amortitzacions, regularització, impost de societats.
El cicle comptable.
Balanç de comprovació; balanç de situació i compte de pèrdues i guanys.

E. INFORMACIÓ I COMUNICACIÓ EMPRESARIAL. EXPOSICIÓ DEL PROJECTE D'EMPRESA
Habilitats bàsiques de comunicació escrita, verbal i no verbal.
Xarxes socials com a mitjà de comunicació empresarial.
La comunicació externa i interna.
Disseny de la narrativa del projecte emprenedor. Narració d'històries aplicat a potenciar la imatge de marca.
L'art de comunicar i seduir amb tecnologia a un equip de treball en remot.
Presentació del projecte empresarial utilitzant diferents eines de comunicació i exposició: discurs de l'ascensor, discursos didàctics...

Projectes Artístics

La matèria de projectes artístics combina una concepció de l'art centrada en l'expressió personal, que és la que es treballa en l'etapa educativa anterior, amb una altra en la qual resulta fonamental la concreció dels objectius i finalitats que es plantegen en l'execució d'un projecte artístic, incidint, especialment, en la seva planificació i gestió, com també en l'efecte que aquest pugui tenir en l'entorn físic més pròxim o en altres parcel·les de la realitat accessibles a través d'internet o de les xarxes socials. Es posa, així, l'èmfasi tant en el procés com en el resultat.

En parlar de projectes, es fa referència a una àmplia gamma de possibilitats, que van des dels microprojectes que interactuen entre si a un gran projecte que es realitzi durant tot el curs, passant per fórmules mixtes que s'adaptin millor a les necessitats i particularitats de cada grup i de cada centre educatiu. En tots els casos, ha d'entendre's el projecte com un entorn interdisciplinari que afavoreix la posada en pràctica de les competències i l'activació dels sabers bàsics d'aquesta i altres matèries que conformen l'etapa.

La matèria inclou cinc competències específiques que emanen de les competències clau i els objectius establerts per al batxillerat, i impliquen acompliments íntimament relacionats entre si, per la qual cosa han de ser tractats de manera globalitzada. Aquestes competències específiques permeten a l'alumnat desenvolupar un criteri de selecció de propostes de projectes artístics, realitzables i d'acord amb la intenció expressiva o funcional i amb el marc de recepció previst. Li permeten, a més, planificar adequadament les fases i el procés de treball per aconseguir un resultat ajustat als terminis, a les característiques de l'espai i, en el seu cas, al pressupost previst. Possibiliten també la realització efectiva dels projectes amb vista a expressar la intenció amb la qual van ser creats i a provocar un determinat efecte en l'entorn. Així mateix, afavoreixen la posada en comú de les diferents fases del procés per avaluar la marxa del projecte, incorporar aportacions de millora i optimitzar la seva repercussió.

Finalment, faciliten el correcte tractament de la documentació que ha de deixar constància del projecte, del seu resultat i de la seva recepció.

Els criteris d'avaluació s'han formulat tenint en compte els coneixements, destreses i actituds que es pretén que activi l'alumnat, amb la finalitat de determinar el nivell d'assoliment de les competències específiques amb les quals es relacionen.

Atès que en aquesta matèria es convida l'alumnat a assumir la doble funció d'artista i gestor cultural, els sabers bàsics s'organitzen en dos blocs denominats «Desenvolupament de la creativitat» i «Gestió de projectes artístics». En el primer bloc, es recullen les tècniques i les estratègies que permetran superar el bloqueig creatiu i fomentar la creativitat, entenent aquesta com una destresa personal i una eina per a l'expressió artística. En el segon, s'inclouen sabers relacionats amb la metodologia projectual; la sostenibilitat i l'impacte dels projectes artístics; l'emprenedoria cultural i altres oportunitats de desenvolupament lligades a aquest àmbit; com també les estratègies, tècniques i suports de documentació, registre i arxiu.

S'espera que les situacions d'aprenentatge promoguin, a través d'exemples de bones pràctiques, la transformació del centre educatiu en un viver d'iniciatives artístiques obertes a l'entorn social, físic o virtual, més pròxim. En aquest context, els projectes podran fer-se eco de les inquietuds que afectin aquest entorn a cada moment, defensant, per exemple, la llibertat d'expressió, fomentant la participació democràtica o la igualtat efectiva entre dones i homes, o donant visibilitat i veu als grups socials més desfavorits.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Generar i perfeccionar idees de projecte, consultant diferents fonts, experimentant amb tècniques i estratègies creatives, elaborant esbossos i maquetes, i valorant críticament la rellevància artística, la viabilitat i la sostenibilitat d'aquestes idees, per a desenvolupar la creativitat i aprendre a seleccionar una proposta concreta, realitzable i d'acord amb la intenció expressiva o funcional i amb les característiques

del marc de recepció previst.

El desenvolupament de la creativitat és un acompliment fonamental d'aquesta matèria. L'alumnat ha de descobrir, d'una manera pràctica, que la creativitat és una eina per a l'expressió artística i també una destresa personal d'aplicació en els diferents àmbits de la vida. En aquest sentit, contràriament al que es desprèn de certs mites o idees preconcebudes que convé desmuntar, la creativitat pot desenvolupar-se, per exemple, a través de diverses tècniques i estratègies, incloses aquelles que faciliten la superació del bloqueig creatiu; o a partir de diferents estímuls i referents trobats en l'observació activa de l'entorn o en la consulta de fonts iconogràfiques o documentals.

L'exploració i l'experimentació contribueixen a la generació d'idees de projecte en les quals, per descartar-les o perfeccionar-les, s'ha d'aprofundir mitjançant la realització d'esbossos, croquis, maquetes, proves de color o de selecció de materials, etc. Aquestes idees han de tenir en compte les pautes que hagin pogut ser establertes i han de respondre a una necessitat o a una intenció prèviament determinada o definida durant aquest mateix procés de generació d'idees, en funció del context social i de les característiques de les persones a les quals es dirigeixen.

Una vegada que, de manera individual o col·lectiva, s'han generat, descartat i perfeccionat diferents idees de projecte, s'ha de procedir a la selecció de la proposta que es realitzarà atenent la seva rellevància artística, a la seva viabilitat, a la seva sostenibilitat i a la seva adequació a la intenció expressiva o funcional, com també al marc de recepció previst.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, STEM3, CD1, CD2, CPSAA1.1, CPSAA3.1, CE3, CCEC3.2, CCEC4.1.

CE 2 Planificar adequadament les fases i el procés de treball d'un projecte artístic, considerant els recursos disponibles i avaluant la seva sostenibilitat, per a aconseguir un resultat ajustat als terminis, a les característiques de l'espai i, si és el cas, al pressupost previst.

L'adequada planificació de les fases i del procés de treball d'un projecte artístic condiona el seu desenvolupament i el seu resultat final. Aquesta planificació proporciona una visió global del que es pretén fer, de la manera i del lloc en què es vol dur a terme, dels recursos materials i econòmics amb els quals es compta, de les persones que participaran i de les funcions que realitzaran, com també del resultat i de la repercussió que es desitgen obtenir tant des del punt de vista artístic com des del personal i el social.

La planificació dels projectes ha de ser rigorosa i realista, però també creativa i flexible. S'ha de garantir el compliment dels terminis i l'adequació als recursos i als espais. S'ha d'assegurar també el respecte al medi ambient i la sostenibilitat d'aquells resultats que s'espera que continuïn exercint impacte una vegada finalitzat el projecte. Ara bé, l'organització del pla de treball no ha de resultar un impediment per al desenvolupament de la creativitat, perquè aquesta ajudarà a trobar solucions originals i innovadores a les diferents dificultats que puguin sorgir. Al costat del desenvolupament de pensament creatiu, el procés de treball contribuirà a afermar l'esperit emprenedor de l'alumnat amb actituds de creativitat, flexibilitat, iniciativa, treball en equip, confiança en un mateix i sentit crític.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM1, CD3, CPSAA3.1, CPSAA3.2, CC4, CE1, CE2, CCEC4.1, CCEC4.2.

CE 3 Realitzar projectes artístics, individuals o col·lectius, assumint diferents funcions, seleccionant espais, tècniques, mitjans i suports, i identificant oportunitats de desenvolupament personal, social, acadèmic i professional, per a expressar una intenció expressiva o funcional i provocar un determinat efecte en l'entorn.

La realització efectiva de projectes artístics, individuals o col·lectius, comporta, entre altres tasques, la correcta selecció d'espais, tècniques, mitjans i suports, com també el repartiment de les diferents funcions que cal exercir en les diferents fases del procés. Perquè aquestes i altres decisions relatives, per exemple, a possibles modificacions de la planificació inicial siguin encertades, s'han de determinar prèviament tant la intenció expressiva o funcional del projecte com els efectes que s'espera que aquest tingui en l'entorn. La falta de coherència de les decisions amb aquests elements essencials del projecte pot posar en risc l'èxit de l'empresa.

D'altra banda, la identificació i l'assumpció de diverses tasques i funcions en l'execució del projecte afavoriran el descobriment d'oportunitats de desenvolupament personal, social, acadèmic i professional lligades a l'àmbit artístic, incloses les relatives a l'emprenedoria cultural. Aquestes oportunitats compten amb el valor afegit que aporta la creativitat.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CD3, CPSAA1.2, CPSAA3.2, CC3, CE1, CE3, CCEC3.1, CCEC4.1, CCEC4.2.

CE 4 Compartir, amb actitud oberta i respectuosa, les diferents fases del projecte, intercanviant idees, comentaris i opinions amb diverses persones, inclòs el públic receptor, per a avaluar la marxa del projecte, incorporar aportacions de millora i optimitzar la seva repercussió en l'entorn.

La posada en comú de les diferents fases del projecte i l'intercanvi d'idees, comentaris i opinions sobre aquest tema, ja sigui entre els seus responsables o amb altres persones, permet assegurar l'avaluació interna i externa dels avanços realitzats i de l'assoliment de la intenció inicial plantejada, com també incorporar, en el seu cas, possibles aportacions de millora.

Són especialment rellevants les reaccions del públic receptor. Per aquesta raó, convé fer-lo partícip del projecte, diversificant els mitjans i suports de comunicació i difusió, i plantejant mecanismes que, d'una banda, facilitin la comprensió del sentit i de la simbologia del projecte i, per una altra, recullin les idees, els sentiments i les emocions que ha experimentat davant la proposta artística. En aquest sentit, cal recordar que la visualització del procés de creació i de les dificultats oposades durant el projecte millora la comprensió del resultat final i, per tant, optimitza la seva repercussió en l'entorn.

Amb aquest mateix objectiu, a l'hora de concebre el projecte, pot tenir-se en compte la possibilitat de recórrer a referents pròxims o a elements del patrimoni local, ja que això permet situar –físicament o simbòlicament– el públic receptor en un entorn familiar, generant un horitzó d'expectatives que, per afinitat o contrast, aporta relleu al projecte. Els significats i la simbologia dels referents pròxims o dels elements del patrimoni local es combinaran amb els del projecte artístic, generant noves oportunitats per a l'entorn.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CCL2, STEM1, CD2, CPSAA5, CC3, CE3, CCEC2, CCEC4.2.

CE 5 Tractar correctament la documentació d'un projecte artístic, seleccionant les fonts més adequades, elaborant els documents necessaris, registrant el procés creatiu i arxivant adequadament tot el material, per deixar constància de les diferents fases del projecte, del seu resultat i de la seva recepció.

El tractament de la documentació, tant física com digital, és un component essencial de tot projecte artístic. Aquesta competència incideix en aquest aspecte, considerant tres grans vessants quant als documents –textuals, visuals, sonors, audiovisuals o de qualsevol altre tipus– que hagin pogut ser utilitzats o generats en el marc del projecte: d'una banda, tots aquells que aporten una base teòrica, informativa o inspiradora; per una altra, els que han estat elaborats per donar resposta a les necessitats concretes de cadascuna de les fases del projecte; i, finalment, els que registren el procés creatiu, com també el resultat i la seva recepció.

Les tasques associades a aquesta competència comprenen la selecció de fonts, mitjans i suports; l'elaboració de documents; l'organització del material; el registre reflexiu del procés i del seu resultat i recepció; com també l'arxiu ordenat, accessible i fàcilment recuperable de tota la documentació.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL2, CCL3, CD1, CD2, CPSAA4, CPSAA5, CCEC2, CCEC4.2.

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Generar i perfeccionar idees de projecte, consultant diferents fonts, experimentant amb tècniques i estratègies creatives, elaborant esbossos i maquetes, i valorant críticament la rellevància artística, la viabilitat i la sostenibilitat d'aquestes idees, per a desenvolupar la creativitat i aprendre a seleccionar una proposta concreta, realitzable i d'acord amb la intenció expressiva o funcional i amb les característiques del marc de recepció previst.
CA 1.1 Generar i perfeccionar idees de projecte, consultant diferents fonts, elaborant esbossos i maquetes, i experimentant amb les tècniques i estratègies artístiques més adequades en cada cas.
Desenvolupar la creativitat a partir de diferents estímuls i referents trobats a l'observació activa de l'entorn o a la consulta de fonts iconogràfiques o documentals.
Experimentar mitjançant la generació d'idees de projecte en què, per descartar-les o perfeccionar-les, s'ha d'aprofundir mitjançant la realització d'esbossos, croquis, maquetes, proves de color o de selecció de

materials, etc.
Representar idees, sentiments i emocions en propostes creatives, emprant materials i medis artístics més adequats a la intenció comunicativa de la proposta.
CA 1.2 Seleccionar una proposta concreta per a un projecte, justificant la seva rellevància artística, la seva viabilitat, la seva sostenibilitat i la seva adequació a la intenció amb la qual va ser concebuda i a les característiques del marc de recepció previst.
Identificar els beneficis socials, les oportunitats econòmiques, la sostenibilitat i coherència amb les intencions perseguides.
Seleccionar de manera crítica propostes individuals o col·lectives, revisant la intenció o necessitat prèviament determinada.

CE 2 Planificar adequadament les fases i el procés de treball d'un projecte artístic, considerant els recursos disponibles i avaluant la seva sostenibilitat, per a aconseguir un resultat ajustat als terminis, a les característiques de l'espai i, si és el cas, al pressupost previst.
CA 2.1 Establir el pla de treball d'un projecte artístic, organitzant correctament les seves fases, avaluant la seva sostenibilitat i ajustant-lo als terminis, a les característiques de l'espai i, en el seu cas, al pressupost previst.
Crear un pla de treball que atengui el que es pretén fer, el lloc on es vol dur a terme, els recursos materials i econòmics necessaris, les persones que hi participaran i les funcions que realitzaran.
Garantir el compliment dels terminis i l'adequació als recursos i als espais.
Avaluar la sostenibilitat i el pressupost dels resultats que s'espera que segueixin exercint impacte un cop finalitzat el projecte.
CA 2.2 Proposar solucions creatives en l'organització d'un projecte artístic, cercant el màxim aprofitament dels recursos disponibles.
Cercar solucions originals i innovadores als problemes que puguin anar sorgint.
Il·lustrar una mimesi entre el procés creatiu i, en aquest cas, l'organitzatiu.
Definir respostes a possibles contratemps que se'n puguin derivar i fomentar capacitats d'autonomia.
Vetllar per l'aprofitament i l'ús eficient dels recursos disponibles.

CE 3 Realitzar projectes artístics, individuals o col·lectius, assumint diferents funcions, seleccionant espais, tècniques, mitjans i suports, i identificant oportunitats de desenvolupament personal, social, acadèmic i professional, per a expressar una intenció expressiva o funcional i provocar un determinat efecte en l'entorn.
CA 3.1 Participar activament en la realització de projectes artístics, individuals o col·lectius, assumint diferents funcions i seleccionant els espais, les tècniques, els mitjans i els suports més adequats.
Participar activament i prendre la iniciativa en la ideació, disseny, planificació i la realització de projectes artístics tant individuals com grupals.
Identificar les oportunitats de desenvolupament personal, social, acadèmic i professional que ofereix el desenvolupament de projectes artístics, com també el treball en equip.
Seleccionar correctament els espais, tècniques, mitjans i suports, com també el repartiment de les diferents funcions que cal exercir en les diferents fases del procés.
CA 3.2 Explicar, de forma raonada, la intenció expressiva o funcional d'un projecte artístic, detallant els efectes que s'espera que aquest tingui en l'entorn.
Determinar i justificar en el pla de treball tant la intenció expressiva o funcional del projecte com els efectes que s'espera que aquest tingui a l'entorn.
CA 3.3 Argumentar les decisions relatives a l'execució del projecte, assegurant la coherència d'aquestes decisions amb la intenció expressiva o funcional i amb els efectes esperats.
Contrastar i justificar l'avaluació del disseny del pla de treball, del procés i del resultat final del projecte.
CA 3.4 Identificar oportunitats de desenvolupament personal, social, acadèmic o professional relacionades amb l'àmbit artístic, comprenent el seu valor afegit i expressant l'opinió personal de manera crítica i respectuosa.
Descobrir, de manera respectuosa, que la creativitat és una eina per a l'expressió artística i també una destresa personal d'aplicació als diferents àmbits de la vida.

CE 4 Compartir, amb actitud oberta i respectuosa, les diferents fases del projecte, intercanviant idees, comentaris i opinions amb diverses persones, inclòs el públic receptor, per a avaluar la marxa del projecte, incorporar aportacions de millora i optimitzar la seva repercussió en l'entorn.
CA 4.1 Compartir, a través de diversos mitjans i suports, les diferents fases del projecte, posant-lo en relació amb el resultat final esperat i recaptant, de manera oberta i respectuosa, les crítiques, els comentaris i les aportacions de millora formulades per diferents persones, fins i tot el públic receptor.
Exposar públicament el projecte desenvolupat en l'entorn social i educatiu, valorant el seu impacte social i econòmic.
Fer partícips del projecte els assistents, diversificant els mitjans i suports de comunicació i difusió, i plantejant mecanismes que, facilitin la comprensió del sentit i de la simbologia del projecte.
CA 4.2 Valorar les crítiques, els comentaris i les aportacions de millora rebudes, incorporant de manera justificada aquelles que redundin en benefici del projecte i de la seva repercussió en l'entorn.
Identificar les idees, els sentiments i les emocions que han experimentat els assistents.
Crear una retroalimentació per corregir i millorar possibles errors del projecte.
CA 4.3 Avaluar la repercussió que el projecte ha tingut en l'entorn, considerant les valoracions del públic receptor i analitzant l'assoliment de la intenció inicial plantejada, com també la pertinència de les solucions posades en pràctica davant les dificultats afrontades al llarg del procés.
Identificar i valorar a partir del públic receptor les dificultats trobades durant el projecte per millorar la comprensió del resultat final i, per tant, optimitzar la seva repercussió a l'entorn.
Analitzar si s'estableix una relació coherent entre els objectius plantejats i el producte final obtingut, explicant les possibles diferències que s'hi estableixen.
Incorporar processos i instruments participatius d'avaluació.

CE 5 Tractar correctament la documentació d'un projecte artístic, seleccionant les fonts més adequades, elaborant els documents necessaris, registrant el procés creatiu i arxivant adequadament tot el material, per deixar constància de les diferents fases del projecte, del seu resultat i de la seva recepció.
CA 5.1 Seleccionar diverses fonts per a l'elaboració del projecte, justificant la seva utilitat teòrica, informativa o inspiradora.
Categoritzar documents textuais, visuals, sonors, audiovisuals o de qualsevol altre tipus que serveixin com a guia per a l'elaboració del projecte.
CA 5.2 Elaborar la documentació necessària per desenvolupar un projecte artístic, considerant les possibilitats d'aplicació i ajustant-se als models més adequats.
Crear un pla de treball per donar resposta a les necessitats concretes de cadascuna de les fases del projecte.
CA 5.3 Registrar les diferents fases del projecte, adoptant un enfocament reflexiu i d'autoavaluació.
Deixar constància del procés de creació, com també del resultat i la recepció, mitjançant la documentació i del material elaborat des de l'inici fins al final del projecte.
CA 5.4 Arxivar correctament la documentació, garantint l'accessibilitat i la facilitat de la seva recuperació.
Ordenar i classificar la documentació de forma lògica i senzilla.
Recuperar la documentació de forma ràpida i eficaç.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. DESENVOLUPAMENT DE LA CREATIVITAT

La creativitat com a destresa personal i eina per a l'expressió artística

Investigació de les possibilitats dels llenguatges de l'expressió plàstica, visual i audiovisual per incorporar-los en la resolució dels projectes artístics.

Identificació dels diferents tipus i tècniques de creativitat a través del joc, per convertir-la en una destresa.

Desenvolupar una mirada oberta, sense estereotips ni prejudicis, mitjançant l'anàlisi de la resolució de problemes reals al llarg del temps.

Estratègies i tècniques de foment i desenvolupament de la creativitat.

Investigar de forma activa les diferents possibilitats d'intervenció per posar en pràctica els llenguatges artístics: pintura, cinema, fotografia i arts escèniques i performatives, entre d'altres.

Estratègies i processos de pensament creatiu i divergent.

Estratègies de superació del bloqueig creatiu.

Superació del bloqueig creatiu: combinant la sinergia grupal amb les tècniques creatives.

Investigació en els diferents corrents artístics que han utilitzat tècniques de desbloqueig, especialment a les avantguardes del segle XX.

B. GESTIÓ DE PROJECTES ARTÍSTICS
Metodologia projectual. Generació i selecció de propostes. Planificació, gestió i avaluació de projectes artístics. Difusió de resultats.
Desenvolupament de projectes artístics, utilitzant metodologies de creació més adequades tenint en compte totes les fases.
Disseny i seqüenciació de projectes artístics en relació amb el context, el llenguatge triat, creant propostes creatives i innovadores de forma individual o col·lectiva.
Valoració i avaluació dels resultats
Difusió i comunicació dels resultats, mitjançant l'ús de llenguatges gràfics o digitals.
Planificació i disseny de muntatges expositius per a la difusió dels projectes artístics.
Estratègies de treball en equip. Distribució de tasques i lideratge compartit. Resolució de conflictes.
Treball en equip: organització, criteris de planificació de les fases i estratègies metodològiques.
Coneixement de les diferents formes de treball en equips multidisciplinaris, heterogenis, col·laboratius.
Utilització de sistemes de treball en equip que afavoreixin els processos eficaços de cohesió.
Estratègies, tècniques i suports de documentació, registre i arxiu.
Gestió que faciliti la localització i la consulta, establint els mètodes més adequats de classificació i codificació dels projectes artístics.
Medis i canals de registre i difusió digitals. Normativa d'ús vigent. Drets d'autoria.
Sostenibilitat i impacte dels projectes artístics.
Ús de tècniques i materials d'acord amb els criteris mediambientals i de petjada ecològica.
Estudi de la sostenibilitat, qualitats i possibilitats comunicatives.
Revisió de la sostenibilitat i l'impacte dels projectes artístics sent conscients del problema mediambiental a les Illes Balears.
Possibilitats del context. Relació entre material i significat.
L'art del reciclatge. Reflexionant sobre la relació de l' <i>Art Povera</i> i el <i>Land Art</i> , altres avantguardes i manifestacions de l'art contemporani com l'art objectual o les instal·lacions amb el medi natural i l'entorn.
Prevenició i gestió responsable dels residus.
Oportunitats de desenvolupament personal, social, acadèmic i professional relacionades amb l'àmbit artístic. L'emprenedoria cultural.
Valoració dels beneficis emocionals, creatius i psicològics dels projectes artístics.
Relació dels projectes vinculats amb l'entorn natural, social, amb el patrimoni artístic i cultural de les Illes Balears.
Desenvolupament i execució de projectes artístics mitjançant l'elaboració d'una memòria final.

Psicologia

La psicologia és una ciència jove que respon i es preocupa per tot allò que té a veure amb la ment humana, la conducta, els aspectes emocionals, cognitius, socials o relacionals. L'ésser humà és qui es qüestiona qui és i per què és com és, per entendre l'alteritat, però també i sobretot, per tal de comprendre's i poder-se conèixer a ell mateix. L'autoconeixement i la comprensió de la pròpia individualitat és una eina integral necessària de sempre, i molt més en temps convulsos en què es troba la humanitat actualment. És una ciència humana que va més enllà dels paràmetres merament deductius i es deixa submergir en aspectes relacionals que combinen l'hermenèutica i la previsió que a la vida humana hi cap encara un gran recorregut evolutiu que es va fent en la història. Importa entendre la conducta, des de perspectives experimentals, però també des de la pròpia consciència i l'experiència de viure. En una edat ideal en què els coneixements ajudaran els alumnes del segon curs del batxillerat a madurar com a éssers humans, a entendre la conducta de les persones amb qui conviuen, com també a desenvolupar estratègies per resoldre les qüestions que poden aparèixer en la seva vida personal i laboral, però també amb una perspectiva i un horitzó més ample i global. Per això, aquesta matèria s'adreça als alumnes interessats en la recerca i la comprensió de la conducta humana i els processos mentals subjacents.

La matèria optativa de psicologia contribueix a la consecució dels objectius del batxillerat, atès que els seus continguts pretenen consolidar la maduresa personal i social de l'alumnat perquè actuï de manera informada, responsable i autònoma i desenvolupi l'esperit crític en les diverses situacions i realitats complexes del seu entorn. L'interès dels adolescents per aconseguir una millor comprensió d'ells mateixos i dels grups en què estan immersos fa de la psicologia una matèria especialment apropiada com a optativa del batxillerat. La matèria, a més, també pot ser un bon ajut a l'hora de perfilar les futures opcions acadèmiques i professionals de l'alumnat, amb independència de la modalitat cursada.

Per assolir aquest objectiu es proposa el desenvolupament de set competències específiques que, més enllà d'aprofundir en els procediments de la indagació psicològica de la ment i la conducta humana, donin a l'alumnat la possibilitat de desenvolupar de forma autònoma les seves capacitats generant dinàmiques de salut i benestar personal i social. Per això s'insisteix que cal fer un enfocament pràctic i interactiu, que integri, en la mesura que sigui possible, les experiències i vivències de l'alumnat. Aquesta estratègia ha de possibilitar no tan sols una més fàcil recepció i seguiment de la matèria, sinó, segurament, una més eficaç i positiva influència en l'autoconeixement i en la maduració intel·lectual, afectiva i social de l'alumnat, realitzant un treball realment competencial. La finalitat última és que l'alumnat, una vegada entengui les teories i controvèrsies psicològiques que articulen aquesta ciència, que alhora és natural, social i humana, es trobi en millors condicions per adoptar una posició pròpia, complexa, dialogant i crítica davant els problemes del present i els reptes del segle XXI.

Cadascuna de les competències específiques referides es relaciona amb els objectius generals d'etapa per a batxillerat i amb les competències clau, i més directament, amb determinats criteris d'avaluació, els quals han d'entendre's com a eines de diagnòstic i millora en relació amb el nivell que s'espera de la seva adquisició. Donat aquest enfocament competencial, els criteris d'avaluació, en relació amb els sabers bàsics, han d'atendre tant els processos d'aprenentatge com el producte d'aquests, i ser implementats a través d'instruments d'avaluació diferenciats i ajustables als diferents contextos i situacions d'aprenentatge en què hagi de concretar-se el desenvolupament de les competències esmentades.

Els sabers bàsics de la matèria es distribueixen en set blocs. Aquests fan referència als principals camps d'estudi de la psicologia. El primer bloc gira entorn a l'especificitat de la psicologia a partir dels seus orígens, objectius, metodologia i principals teories que l'han constituïda una ciència i que la distingeixen d'altres pseudociències mentals i conductuals mancades de base científica. Del segon al cinquè bloc, es dona una progressió en el coneixement de les bases biològiques i ambientals de la conducta humana. El seu tractament transversal permet una constant transferència de coneixements amb les altres matèries de batxillerat, idoni per a un treball competencial que promogui un coneixement objectiu i profund de tots els aspectes que conflueixen en la personalitat humana. A més, els blocs sisè i setè permeten aprofundir en la importància de la psicologia en les nostres societats contemporànies i l'aplicació de les seves aportacions al benestar psicològic i social en les societats democràtiques. En cadascun d'aquests blocs és possible un tractament eminentment pràctic que possibiliti l'aplicació dels sabers bàsics proposats amb l'anàlisi de casos, la realització de senzilles investigacions de camp, l'aplicació de protocols d'observació i enquestes,

l'ús de tècniques de recollida i interpretació de dades, i l'anàlisi quantitativa i qualitativa de resultats que han adquirit en les altres matèries de batxillerat destinades a elaborar treballs d'investigació, fent de l'alumne l'actor principal de la recerca pel coneixement i la pràctica d'una vida saludable.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Cercar, gestionar, interpretar, produir i transmetre correctament informació relacionada amb els processos mentals i la conducta humana, a partir de l'ús contrastat i segur de fonts, la utilització i l'anàlisi rigorosa de les mateixes, i l'ús de procediments elementals de recerca i comunicació, per generar i transmetre judicis i tesis personals, i desenvolupar una actitud indagadora, autònoma, rigorosa i creativa en relació a la investigació psicològica.
El coneixement de les tècniques fonamentals de recerca en psicologia comença pel domini de criteris, normes i procediments de recerca, organització i avaluació d'informació segura i rellevant tant en entorns digitals com en altres de més tradicionals, a través del maneig d'aquells sistemes d'emmagatzematge de dades i informació especialitzada que estiguin a l'abast de l'alumnat. D'altra banda, la investigació psicològica a partir de fonts i estudis de camp exigeix de l'ús d'estratègies bàsiques i específiques d'obtenció, anàlisi, interpretació, recensió i avaluació crítica de dades rellevants sobre els processos mentals i la conducta humana. Així mateix, la investigació en psicologia precisa també del domini de mètodes i protocols de producció i transmissió de les dades obtingudes, com de pautes per a l'elaboració i comunicació pública de projectes que puguin plasmar-se en texts, presentacions, documents audiovisuals o qualsevol altre tipus de creació. L'objectiu és que l'alumnat, genuïnament mogut per preguntes i problemes de caràcter psicològic, i una vegada obtinguda, a través del treball de camp i la recerca d'informació de les darreres investigacions científiques, una comprensió bàsica i informada de les principals tesis i teories psicològiques, prossegueix i complementi l'exercici investigador a què ha sotmès aquestes tesis amb una proposta constructiva, que sota el format del treball de recerca o altre similar, contribueixi a desenvolupar el judici propi, l'autonomia de criteri i la maduresa personal.
Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CCL2, CCL3, CP2, STEM1, STEM2, CD1, CD3, CPSAA3.2, CPSAA4, CC1, CC3, CE3.
CE 2 Cercar, analitzar, produir i transmetre informació relativa als antecedents històrics de la psicologia i la seva especificitat com a ciència, per tal de reconèixer la dimensió teòrica i pràctica de la psicologia, els seus trets característics i les seves limitacions metodològiques i explicatives i aplicar-los a la comprensió del comportament individual i col·lectiu de l'ésser humà.
La psicologia és un coneixement complex perquè investiga infinitat de fets. La seva mateixa constitució com a ciència de la salut humana és el resultat d'un llarg procés històric que la du a situar-se a cavall entre les ciències empíriques i socials o humanes. Una panoràmica històrica des dels seus orígens filosòfics fins a les principals teories contemporànies facilita una visió àmplia i crítica d'aquesta complexitat. És, per tant, una competència fonamental per a l'alumne aquella que li permet distingir la científicitat de la psicologia enfront d'altres pràctiques parapsicològiques actuals, esdevenint un ciutadà crític en la recerca del benestar psicològic. Per això és necessari dotar-lo d'aquelles eines d'investigació que li permetin reconèixer i valorar les qüestions i els problemes que investiga la psicologia des dels inicis i distingeix la perspectiva d'aquesta ciència de les proporcionades per altres sabers. Identificant la dimensió teòrica i pràctica de la psicologia i els seus objectius, característiques, branques i tècniques de recerca l'alumne pot realitzar una transferència de coneixements fonamental en la comprensió dels fenòmens humans, com la filosofia, la biologia, la química, l'antropologia, l'economia, la sociologia, la pedagogia, etc. Això suposa la capacitat de reconèixer i exposar les aportacions més importants de la psicologia, des dels inicis fins a l'actualitat, identificant els principals problemes plantejats i les solucions aportades pels diferents corrents psicològics contemporanis i fent una anàlisi crítica de texts significatius i diferents fonts d'informació digital de contingut psicològic, identificar-hi les problemàtiques plantejades en diferents tasques tant individuals com col·lectives.
Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CCL4, CP1, STEM4, CD1, CD4, CPSAA3.1, CPSAA4, CPSAA4, CC1, CC3, CCEC1.
CE 3 Reconèixer i identificar les principals estructures biològiques del comportament humà per diferenciar aspectes innats i adquirits i descobrir les implicacions de les dimensions biològica, social i cultural de la conducta humana, distingint les característiques i funcions principals del sistema nerviós i endocrí del cos humà i la seva relació amb altres factors ambientals.

No és possible comprendre la conducta humana sense comprendre els seus fonaments biològics de manera pluridisciplinària i integradora. Per això, reconèixer, des d'un enfocament antropològic, l'evolució del cervell humà i distingir-ne les característiques específiques de les d'altres animals, permet a l'alumne valorar la importància del desenvolupament neurològic i les conseqüències que se'n deriven. Investigar la filogènesi humana i l'evolució del cervell per saber-la explicar i aplicar-la a la relació directa que mantenen amb el desenvolupament de la conducta humana, permet fer-nos càrrec de la complexitat i la interrelació entre els aspectes bioquímics i ambientals que configuren la nostra conducta. Al mateix temps, que l'alumnat investigui la importància tant del sistema endocrí com de l'organització de les àrees cerebrals i les funcions que executen permet entendre l'impuls que han donat a la psicologia les diferents tècniques de recerca hormonal i cerebral sobre la comprensió del funcionament de la nostra ment i la relació amb el comportament humà, com també a la solució d'algunes patologies existents. En una societat on abunden les pseudoteràpies psicològiques és una competència fonamental desenvolupar un pensament crític que sàpiga destriar la informació científica de la pseudocientífica sobre les bases bioquímiques i els condicionants ambientals de la conducta humana.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CCL2, CP2, STEM2, STEM4, CD2, CD3, CPSAA3.2, CPSAA4, CPSAA5, CC1.

CE 4 Investigar i analitzar des del punt de vista de la psicologia els principals processos cognitius per identificar les bases cognitives de la percepció, l'atenció, els estats de consciència, la memòria, la intel·ligència, el llenguatge i el pensament que permetin formular preguntes rellevants sobre l'aprenentatge humà.

La psicologia investiga l'estructura, l'organització i el funcionament de la cognició humana, per això, és apropiada una anàlisi de les diferents bases cognitives. Una comprensió adequada d'aquestes exigeix una comprensió del procés constructiu de la percepció i dels diferents aspectes que condicionen l'atenció humana.

D'aquesta manera l'alumne pot entendre i valorar els factors que permeten, alteren o distorsionen l'atenció, com a mecanisme fonamental per a l'adaptació humana. Per exemple, i principalment, investigant com la digitalització afecta a l'atenció, partint de la pròpia experiència personal o social. És rellevant veure el biaix de gènere relacionat amb trastorns com el TDAH o TEA, els quals s'expressen de forma diferent en homes i en dones i, com que s'ha estudiat des d'una perspectiva masculina, no es detecta en dones, el que implica infradiagnòstic en dones i, per tant, hi ha menys intervenció i reben menys suport. Al mateix temps, conèixer i analitzar l'estructura i el funcionament de la memòria humana i els diferents tipus de memòria permet a l'alumne entendre i potenciar al màxim aquesta capacitat fonamental per al desenvolupament personal i professional i emprar aquestes aportacions en el propi aprenentatge. Com a joves adolescents és important investigar els estats alterats de consciència provocats per les drogues, per valorar críticament la influència que exerceixen en les alteracions de la personalitat i presentar les seves conclusions de forma científicament fonamentada i argumentada. Comprendre els processos cognitius superiors de l'ésser humà, com la intel·ligència, el llenguatge i el pensament, mitjançant algunes teories que n'expliquen la naturalesa i el desenvolupament, són la base d'una comprensió adequada de la multiplicitat competencial de la intel·ligència al mateix temps que de la importància del pensament crític i creatiu en les societats de la hiperinformació digital.

Aquesta competència específica es connecta amb els descriptors següents: CCL1, CCL2, CP2, STEM2, STEM4, CD2, CD3, CPSAA3.2, CPSAA4, CPSAA5, CC1.

CE 5 Reconèixer, explorar i valorar la importància de les emocions i la motivació en el desenvolupament psíquic de l'individu per tal de distingir-ne els processos bàsics per a la seva gestió en situacions de bloqueig emocional o de frustració, relacionant-ho amb el paper que tenen l'afectivitat i la sexualitat en la maduració personal.

La psicologia aporta eines no solament per comprendre els diferents supòsits teòrics que mostren la importància de les emocions i la motivació en la conducta humana sinó que ajuda a l'alumne a ser capaç de desenvolupar estratègies emocionals i motivacionals per afrontar o superar determinades situacions de bloqueig emocional i frustració personal. Per tant, desenvolupar una competència efectiva emocional exigeix d'una anàlisi de la importància de la intel·ligència emocional i reconèixer els processos afectius que faciliten o obstaculitzen el benestar personal. L'objectiu principal és promoure l'autonomia de l'alumne per gestionar els conflictes que condueixen a l'angoixa i a la frustració i que permetran a l'alumne ser competent en la seva gestió afectiva i emocional. En aquest sentit, investigar la relació entre identitat sexual i autoestima permet valorar críticament la importància del concepte d'un mateix i les repercussions que té en el nostre desenvolupament personal i vital. Per això, conèixer la importància que, en la maduració de

l'individu, tenen les relacions afectives i sexuals i analitzar-ne críticament els aspectes fonamentals suposa dotar-se competencialment d'elements de maduresa personal. És rellevant investigar com la pornografia influeix en la reproducció d'esquemes de violència, pràctiques masclistes i poc segures, amb patrons de conducta generats per fantasies i expectatives irreals que entren en conflicte amb el desig i l'acceptació de la diversitat corporal i el respecte a la dignitat personal.
Aquesta competència específica es connecta amb els descriptors següents: CCL1, CCL3, STEM2, STEM3, CD2, CD3, CD4, CPSAA1.1, CPSAA1.2, CPSAA3.1, CC2, CC3, CE1.
CE 6 Comprendre i apreciar la complexitat de la formació de la personalitat com el conjunt de pensaments, emocions i conductes que conformen cada individu, per analitzar les diferents teories psicològiques de la personalitat, i desenvolupar una visió crítica dels processos psicològics de les masses i la seva naturalesa adquirint una especial sensibilitat amb les situacions de vulnerabilitat com les vinculades a les qüestions de gènere i cultura.
Comprendre la personalitat, analitzant les influències genètiques, mediambientals i culturals sobre les quals es construeix, permet valorar de forma crítica les diverses teories que l'estudien i els factors motivacionals, afectius i cognitius necessaris perquè evolucioni adequadament en cadascuna de les fases de desenvolupament. L'objectiu és que l'alumnat, a partir del descobriment de les diferents teories de la personalitat estableixi semblances i diferències entre aquestes i valori les aportacions de cadascuna en el coneixement complex de la naturalesa humana. Al mateix temps, comprendre i apreciar la dimensió social de l'ésser humà, entenent el procés de socialització com la interiorització de les normes i els valors socials i valorar la influència d'aquest procés en la personalitat i la conducta de les persones, no pot descuidar una actitud crítica pròpia d'una competència ciutadana. Cal remarcar la incidència positiva que pot tenir aquesta matèria en la maduració personal dels adolescents, en ple procés de construcció de la pròpia imatge i d'assumpció dels primers rols socials, sobretot en un món de relacions virtuals. En una societat plural com la nostra cal analitzar i valorar les diferències culturals i l'impacte que tenen en el comportament dels individus en els aspectes cognitius, de la personalitat i la vida afectiva i relacional de l'ésser humà. Aquesta dimensió social de l'ésser humà, també permet investigar el procés de socialització com la interiorització de les normes i els valors socials i valorar la influència d'aquest procés en la personalitat i la conducta de les persones. El coneixement i la valoració crítica dels processos psicològics de les masses i la seva naturalesa, característiques i pautes de comportament, té com a finalitat evitar les situacions de vulnerabilitat en què l'individu pot perdre el control i veure minvada la seva autonomia personal.
Aquesta competència específica es connecta amb els descriptors següents: CCL1, CCL3, CP1, STEM2, STEM3, CD1, CD3, CPSAA1.1, CPSAA1.2, CPSAA3.1, CC2, CC3, CE1.
CE 7 Valorar les principals aportacions de la psicologia a les societats contemporànies com ara les seves aplicacions en diferents camps com són l'aprenentatge, el treball o la salut mental, per tal de promoure i distingir els factors rellevants per a la cura de la salut física, emocional i mental i la prevenció dels desencadenants del deteriorament mental; i evitar l'estigma social de les patologies mentals.
Valorar les principals aportacions de la psicologia a les societats contemporànies com ara les seves aplicacions en diferents camps com són l'aprenentatge, el treball o la salut mental, per tal de promoure i distingir els factors rellevants per a la cura de la salut física, emocional i mental i la prevenció dels desencadenants del deteriorament mental; i evitar l'estigma social de les patologies mentals. El coneixement dels processos mentals i la conducta no té altre objectiu que promoure entre l'alumnat unes pautes de comportament i estils de vida que afavoreixen un desenvolupament personal harmònic i saludable, com també les actituds que milloren el control de la pròpia conducta, la interacció social i la responsabilitat personal i cívica. Aquest enfocament competencial té l'objectiu de promoure hàbits de vida saludable i el rebuig a tota forma de discriminació marcada per l'estigma de les malalties mentals. Aquesta prevenció ha de tenir en compte l'activitat realitzada pels programes educatius com «What's up! Com vas de salut mental?» dels centres de secundària o la tasca de les associacions que a les Illes Balears treballen en contra de l'estigma social de les persones afectades per malalties mentals. Al mateix temps, entendre i descriure la importància que actualment té la psicologia en el camp sanitari, laboral i educatiu, permet reflexionar sobre l'aportació que aquest saber científic pot oferir en la consolidació d'una societat democràtica del benestar. Especialment important és reflexionar sobre la patologització del malestar social per generar dinàmiques d'autonomia personal i benestar comunitari. Especialment generar consciència i visibilitzar el suïcidi amb la finalitat de donar recursos a les persones que estan a una situació complicada. Això exigeix desenvolupar una actitud crítica cap a tota casta de discriminació de la diversitat. La construcció de la pròpia personalitat en els seus elements psíquics potencia

l'assoliment de la salut mental com aquell estat de benestar en què la persona és conscient de les seves pròpies capacitats, pot afrontar les tensions habituals de la vida, pot treballar de forma productiva i fructífera i és capaç de fer una contribució positiva a la seva comunitat.
Aquesta competència específica es connecta amb els descriptors següents: CCL1, CCL5, CP1, STEM3, STEM5, CD 1, CD3, CD4, CPSAA1.1, CPSAA1.2, CPSAA3.1, CC2, CC3, CC4, CE1, CE3, CEEC1.

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Cercar, gestionar, interpretar, produir i transmetre correctament informació relacionada amb els processos mentals i la conducta humana, a partir de l'ús contrastat i segur de fonts, la utilització i l'anàlisi rigorosa de les mateixes, i l'ús de procediments elementals de recerca i comunicació, per generar i transmetre judicis i tesis personals, i desenvolupar una actitud indagadora, autònoma, rigorosa i creativa en relació a la investigació psicològica.
CA 1.1 Demostrar un coneixement pràctic dels procediments elementals de la investigació en psicologia a través de tasques com la identificació de fonts fiables, l'obtenció i recerca eficient i segura d'informació, i la correcta organització, anàlisi, interpretació, avaluació, producció i comunicació.
CA 1.2 Desenvolupar una actitud indagadora, autònoma i activa en l'àmbit de la investigació dels processos mentals i la conducta humana, mitjançant el disseny, elaboració i comunicació pública de productes originals, com ara treballs de recerca o altres.
CE 2 Cercar, analitzar, produir i transmetre informació relativa als antecedents històrics de la psicologia i la seva especificitat com a ciència, per tal de reconèixer la dimensió teòrica i pràctica de la psicologia, els seus trets característics i les seves limitacions metodològiques i explicatives i aplicar-los a la comprensió del comportament individual i col·lectiu de l'ésser humà.
CA 2.1 Explicar els trets característics de la psicologia, les seves finalitats, mètodes de treball i camps d'aplicació.
CA 2.2 Reconèixer i exposar les aportacions més importants de la psicologia, des dels inicis fins a l'actualitat, per identificar problemes i les solucions aportades pels diferents corrents psicològics contemporanis.
CE 3 Reconèixer i identificar les principals estructures biològiques del comportament humà per diferenciar aspectes innats i adquirits i descobrir les implicacions de les dimensions biològica, social i cultural de la conducta humana, distingint les característiques i funcions principals del sistema nerviós i endocrí del cos humà i la seva relació amb altres factors ambientals.
CA 3.1 Descriure les principals estructures biològiques del comportament humà, i identificar aspectes innats i adquirits i reconeixent la influència de la societat i la cultura en la seva configuració.
CA 3.2 Entendre i valorar les diferents tècniques actuals de recerca sobre el cervell i l'impacte que tenen en l'avenç científic sobre l'explicació de la conducta i en la superació d'alguns trastorns i malalties mentals.
CE 4 Investigar i analitzar des del punt de vista de la psicologia els principals processos cognitius per identificar les bases cognitives de la percepció, l'atenció, els estats de consciència, la memòria, la intel·ligència, el llenguatge i el pensament que permetin formular preguntes rellevants sobre l'aprenentatge humà.
CA 4.1 Comprendre la percepció humana com un procés constructiu eminentment subjectiu i limitat, en el qual té l'origen el coneixement de la realitat.
CA 4.2 Conèixer i analitzar l'estructura, el funcionament i tipus de memòria humana i estats de consciència per investigar els efectes psicoactius de les drogues.
CA 4.3 Investigar els processos cognitius superiors de l'ésser humà, com la intel·ligència el llenguatge i el pensament, mitjançant algunes teories que n'expliquen la naturalesa i el desenvolupament, i relacionar-lo amb l'aprenentatge humà per entendre i millorar a nivell personal aquestes capacitats.
CE 5 Reconèixer, explorar i valorar la importància de les emocions i la motivació en el desenvolupament psíquic de l'individu per tal de distingir-ne els processos bàsics per a la seva gestió en situacions de bloqueig emocional o de frustració, relacionant-ho amb el paper que tenen l'afectivitat i la sexualitat en la maduració personal.
CA 5.1 Reconèixer i valorar la importància de la intel·ligència emocional i de la sexualitat en el desenvolupament psíquic de l'individu. Reconèixer i valorar els diferents tipus d'afectes, com també l'origen d'alguns trastorns emocionals.

CA 5.2 Explicar i valorar la importància de la motivació, classificar-la, relacionar-la amb altres processos cognitius, per desenvolupar els diferents supòsits teòrics que l'expliquen i analitzar les deficiències i els conflictes que, a l'hora de desenvolupar-la, condueixen a la frustració o a processos depressius.
CE 6 Comprendre i apreciar la complexitat de la formació de la personalitat com el conjunt de pensaments, emocions i conductes que conformen cada individu, per analitzar les diferents teories psicològiques de la personalitat, i desenvolupar una visió crítica dels processos psicològics de les masses i la seva naturalesa adquirint una especial sensibilitat amb les situacions de vulnerabilitat com les vinculades a les qüestions de gènere i cultura.
CA 6.1 Comprendre què és la personalitat analitzant les influències genètiques, mediambientals i culturals sobre les quals es construeix, les diverses teories que l'estudien i investigar els factors motivacionals, afectius i cognitius necessaris perquè evolucioni adequadament en cadascuna de les fases de desenvolupament.
CA 6.2 Comprendre i apreciar la dimensió social de l'ésser humà, per valorar críticament el procés de socialització com la interiorització de les normes i els valors socials i valorar la influència d'aquest procés en la personalitat i la conducta de les persones.
CE 7 Valorar les principals aportacions de la psicologia a les societats contemporànies com ara les seves aplicacions en diferents camps com són l'aprenentatge, el treball o la salut mental, per tal de promoure i distingir els factors rellevants per a la cura de la salut física, emocional i mental i la prevenció dels desencadenants del deteriorament mental; i evitar l'estigma social de les patologies mentals.
CA 7.1 Valorar estils de vida saludables que contribueixen a la consciència de les pròpies capacitats, per afrontar les tensions normals de la vida i treballar de forma productiva i fructífera contribuint positivament a la comunitat.
CA 7.2 Analitzar els estigmes socials que s'associen a les malalties mentals per contribuir a la seva eradicació coneixent i normalitzant els problemes de salut mental distingint-los de la patologització del malestar social.
CA 7.3 Descriure la importància que actualment té la psicologia en el camp sanitari, laboral i educatiu per potenciar pràctiques i hàbits de prevenció de salut mental.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. LA PSICOLOGIA COM A CIÈNCIA
Arrels històriques de la Psicologia.
La psicologia com a ciència natural i social o humana.
Objecte d'estudi de la psicologia, camps d'aplicació.
La metodologia i la investigació a la psicologia.
Principals marcs teòrics de la psicologia contemporània.
B. ASPECTES NEUROLÒGICS I AMBIENTALS DE LA CONDUCTA
Bases biològiques i ambientals del comportament.
Estructura, funció i divisió del sistema nerviós.
El sistema endocrí i la seva influència en els processos mentals.
Descobriments i aplicacions de la neuropsicologia.
Distinció entre els factors heretats i els adquirits del comportament.
C. PROCESSOS COGNITIVS
Percepció i atenció. Trastorns perceptius i problemes derivats de l'atenció.
Els estats de consciència i els efectes psicoactius de les drogues.
Estructura, funcionament i tipologies de la memòria. Les alteracions i distorsions de la memòria.
La intel·ligència, el llenguatge i el pensament. Desenvolupament de la intel·ligència i la importància dels pensaments en la presa de decisions i la creativitat.

Teories i tipologia de l'aprenentatge cognitiu, conductual i social.

D. ASPECTES AFECTIUS I EMOCIONALS
Caracterització dels processos psicològics afectius: motivació i afectivitat.
Naturalesa i teories de la motivació. La frustració i l'estrès.
Trastorns emocionals i de la conducta. Conductes addictives derivades del joc i la pornografia digital.
Aspectes afectius de la sexualitat humana.

E. LA PERSONALITAT
Caracterització de la personalitat individual i del desenvolupament humà.
Avaluació i trastorns de la personalitat a partir de les diferents teories actuals.
Descripció d'alguns comportaments socials interpersonals (agressivitat, altruisme o atracció) i intergrupals (identitat social, conflicte o canvi d'actituds).
Desenvolupament de la identitat sexual i personalitat.

F. PSICOLOGIA SOCIAL
La socialització, influència en la personalitat i la conducta. Grups, rols i estatus social en el desenvolupament de la persona.
Psicologia de masses, naturalesa, característiques, situacions de vulnerabilitat i pautes de comportament preventives.
Aspectes psicològics del masclisme, xenofòbia, racisme, homofòbia i altres actituds de rebuig a la diferència sexual.
Anàlisi de les noves formes de relació social en xarxes i conductes de risc.

G. LA NECESSITAT DE LA PSICOLOGIA EN EL MÓN CONTEMPORANI
La importància de la salut mental a les societats actuals.
L'erradicació de l'estigma en relació a les malalties mentals.
La psicologia clínica i la patologització del malestar social.
Psicologia de les emergències, el suïcidi.
Psicologia en el camp laboral i desenvolupament organitzatiu. Riscs de la salut laboral.
Psicologia en el camp educatiu i social. El benestar psicològic i social.

Química

En la naturalesa existeixen infinitat de processos i fenòmens que la ciència tracta d'explicar a través de les seves diferents lleis i teories. L'aprenentatge de disciplines científiques empíriques com la química fomenta en els estudiants l'interès per comprendre la realitat i valorar la rellevància d'aquesta ciència tan completa i versàtil a partir del coneixement de les aplicacions que té en diferents contextos. Mitjançant l'estudi de la química s'aconsegueix que els alumnes desenvolupin competències per a comprendre i descriure com és la composició i la naturalesa de la matèria i com es transforma. Al llarg de l'educació secundària obligatòria i en el primer curs del batxillerat, els alumnes s'han iniciat en el coneixement de la química i, mitjançant una primera aproximació, han après els principis bàsics d'aquesta ciència, i com aquests s'apliquen a la descripció dels fenòmens químics més senzills. A partir d'aquí, el propòsit principal d'aquesta matèria en el segon curs de batxillerat és aprofundir sobre aquests coneixements per aportar als alumnes una visió més àmplia d'aquesta ciència, i atorgar-li una base química suficient i les habilitats experimentals necessàries, amb la doble finalitat de desenvolupar un interès per la química i que puguin continuar, si així ho desitgen, estudis que s'hi relacionen.

Per aconseguir aquesta doble meta, aquest currículum de la matèria de Química en el segon curs de batxillerat proposa un conjunt de competències específiques de marcat caràcter obert i generalista, perquè s'entén que l'aprenentatge competencial requereix d'una metodologia molt particular adaptada a la situació del grup. Entendre els fonaments dels processos i fenòmens químics, comprendre com funcionen els models i les lleis de la química i manejar correctament el llenguatge químic formen part de les competències específiques de la matèria. Altres aspectes referits al bon concepte de la química com a ciència i les seves relacions amb altres àrees de coneixement, el desenvolupament de tècniques de treball pròpies del pensament científic i a les repercussions de la química en els contextos industrial, sanitari, econòmic i mediambiental de la societat actual completen la formació competencial dels alumnes, proporcionant-li un perfil adequat per desenvolupar-se segons les demandes del món real.

A través del desenvolupament de les competències i els blocs de sabers associats s'aconsegueix una formació completa dels alumnes en química. No obstant això, per completar el desenvolupament curricular d'aquesta matèria és necessari definir també els seus criteris d'avaluació que, com en la resta de matèries d'aquest currículum, són de caràcter competencial per estar directament relacionats amb cadascuna de les competències específiques que s'han proposat i amb els descriptors competencials del batxillerat. Per aquest motiu, el currículum de la matèria de Química de segon de batxillerat presenta, per a cadascuna de les competències específiques, un conjunt de criteris d'avaluació que tenen un caràcter obert, anant més enllà de la mera avaluació de conceptes i contemplant una avaluació holística i global dels coneixements, destreses i actituds propis de les competències definides per a aquesta matèria.

L'aprenentatge de la Química en segon de batxillerat estructura els sabers bàsics en tres grans blocs, que estan organitzats de manera independent de manera que permetin abastar els coneixements, destreses i actituds bàsics d'aquesta ciència adequats a aquesta etapa educativa. Encara que es presentin en aquest document amb un ordre prefixat, al no existir una seqüència definida per als blocs, la distribució al llarg d'un curs escolar permet una flexibilitat en temporalització i metodologia.

En el primer bloc s'aprofundeix sobre l'estructura de la matèria i l'enllaç químic, fent ús de principis fonamentals de la mecànica quàntica per a la descripció dels àtoms, la seva estructura nuclear i la seva escorça electrònica, i per a l'estudi de la formació i les propietats d'elements i composts a través dels diferents tipus d'enllaços químics i de forces intermoleculars.

El segon bloc de sabers bàsics introdueix als alumnes en els aspectes més avançats de les reaccions químiques sumant, als càlculs estequiomètrics de cursos anteriors, l'estudi dels seus fonaments termodinàmics i cinètics. A continuació, s'inclou l'estat d'equilibri químic ressaltant la importància de les reaccions reversibles en contextos quotidians, per a acabar es presenten exemples de reaccions químiques que han de ser enteses com a equilibris químics, com són les que es produeixen en la formació de precipitats, entre àcids i bases i entre parells redox conjugats.

Finalment, el tercer bloc abasta l'ampli camp de la química en el qual es descriuen a fons l'estructura i la reactivitat dels composts orgànics. Per la seva gran rellevància en la societat actual, la química del carboni

és indicativa del progrés d'una civilització, d'aquí la importància d'estudiar en aquesta etapa com són els composts orgànics i com reaccionen, per a aplicar-ho en polímers i plàstics.

Aquest enfocament està en la línia de l'aprenentatge STEM, amb el qual es proposa treballar de manera global tot el conjunt de les disciplines científiques. Independentment de la metodologia aplicada en cada cas a l'aula, és desitjable que les programacions didàctiques d'aquesta matèria contemplin aquesta línia d'aprenentatge per a donar-li un caràcter més competencial, si cap, a l'aprenentatge de la Química.

Les ciències bàsiques que s'inclouen en els estudis de batxillerat contribueixen, totes per igual i de manera complementària, al desenvolupament d'un perfil dels alumnes basat en el qüestionament i el raonament que són propis del pensament científic. La química és, sens dubte, una eina fonamental en la contribució d'aquests sabers científics per proporcionar respostes a les necessitats de l'ésser humà. La finalitat última de l'aprenentatge d'aquesta ciència en la present etapa és aconseguir un coneixement químic més profund que desenvolupi el pensament científic, motivant més preguntes, més coneixement, més hàbits del treball característic de la ciència i, en última instància, més vocació, de forma que tot plegat faciliti que els alumnes vulguin dedicar-se a acompliments com són la recerca i les activitats laborals científiques.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Comprendre, descriure i aplicar els fonaments dels processos químics més importants, atenent la seva base experimental i als fenòmens que descriuen, per reconèixer el paper rellevant de la química en el desenvolupament de la societat.

La química, com a disciplina de les ciències naturals, tracta de descobrir a través dels procediments científics quins són els perquès últims dels fenòmens que ocorren en la naturalesa i de donar-los una explicació plausible a partir de les lleis científiques que els regeixen. A més, aquesta disciplina té una important base experimental que la converteix en una ciència versàtil i d'especial rellevància per a la formació clau dels alumnes que opti per continuar la seva formació en itineraris científics, tecnològics o sanitaris.

Amb el desenvolupament d'aquesta competència específica es pretén que els alumnes comprenguin també que la química és una ciència viva, les repercussions de la qual no sols han estat importants en el passat, sinó que també suposen una important contribució en la millora de la societat present i futura. A través de les diferents branques de la química, els alumnes seran capaços de descobrir quines són les seves aportacions més rellevants en la tecnologia, l'economia, la societat i el medi ambient.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM1, STEM2, STEM3, CE1.

CE 2 Adoptar els models i lleis de la química acceptats com a base d'estudi de les propietats dels sistemes materials, per inferir solucions generals als problemes quotidians relacionats amb les aplicacions pràctiques de la química i les seves repercussions en el medi ambient.

La ciència química constitueix un cos de coneixement racional, coherent i complet, les lleis i les teories del qual es fonamenten en principis bàsics i observacions experimentals. No obstant això, seria insuficient que els alumnes aprenguin química només en aquest aspecte. És necessari demostrar que el model coherent de la naturalesa que es presenta en aquesta ciència és vàlid a través del contacte amb situacions quotidianes i amb les preguntes que sorgeixen de l'observació de la realitat. Així, els alumnes que estudiïn aquesta disciplina han de ser capaços d'identificar els principis bàsics de la química que justifiquen que els sistemes materials tinguin determinades propietats i aplicacions sobre la base de la seva composició, i que existeix una base fonamental de caràcter químic en el fons de cadascuna de les qüestions mediambientals actuals i, sobretot, en les idees i mètodes per a solucionar els problemes relacionats amb elles.

Només des d'aquest coneixement profund de la base química de la naturalesa de la matèria i dels canvis que l'afecten es podran trobar respostes i solucions efectives a qüestions reals i pràctiques, tal com es presenten a través de la nostra percepció o es formulen en els mitjans de comunicació.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL2, STEM2, STEM5, CD5, CE1.

CE 3 Utilitzar amb correcció els codis del llenguatge químic (nomenclatura química, unitats, equacions, etc.), aplicant les seves regles específiques, per emprar-los com a base d'una comunicació adequada entre diferents comunitats científiques i com a eina fonamental en la recerca d'aquesta ciència.

La química utilitza llenguatges amb codis molt específics i que és necessari conèixer per treballar en aquesta disciplina i establir relacions de comunicació efectiva entre els membres de la comunitat científica. En un sentit ampli, aquesta competència no s'enfoca exclusivament a utilitzar de manera correcta les normes de la IUPAC per nomenar i formular, sinó que també fa al·lusió a totes les eines que una situació relacionada amb la química pugui requerir, com, per exemple, les eines matemàtiques que es refereixen a equacions i operacions, o els sistemes d'unitats i les conversions adequades dins d'ells.

El maneig correcte de dades i informació relacionades amb la química, sigui com sigui el format en què es proporcionin, és fonamental, per exemple, per a la interpretació i resolució de problemes, l'elaboració correcta d'informes científics i recerques, l'execució de pràctiques de laboratori, o la resolució d'exercicis. A causa d'això, aquesta competència específica suposa un suport molt important per a la ciència en general, i per a la química en particular.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM4, CCL1, CCL5, CPSAA4, CE3.

CE 4 Reconèixer la importància de l'ús responsable dels productes i processos químics, elaborant arguments informats sobre la influència positiva que la química té sobre la societat actual, per contribuir a superar les connotacions negatives que en multitud d'ocasions s'atribueixen al terme químic.

Existeix la idea generalitzada en la societat, potser influïda pels mitjans de comunicació —especialment en els relacionats amb la publicitat de certs productes— que els productes químics, i la química en general, són perjudicials per a la salut i el medi ambient. Aquesta creença se sustenta, en la majoria de les ocasions, en la falta d'informació i d'alfabetització científica de la població. Els alumnes que estudien química han de ser conscient que els principis fonamentals que expliquen el funcionament de l'univers tenen una base científica, com també ser capaços d'explicar que les substàncies i processos naturals es poden descriure i justificar a partir dels conceptes d'aquesta ciència.

A més d'això, les idees apreses i practicades en aquesta etapa els han de capacitar per a argumentar i explicar els beneficis que el progrés de la química ha tingut sobre el benestar de la societat i que els problemes que a vegades comporten aquests avanços són causats per l'ocupació negligent, desinformat, interessat o irresponsable dels productes i processos que ha generat el desenvolupament de la ciència i la tecnologia.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM1, STEM5, CPSAA5, CE2.

CE 5 Aplicar tècniques de treball pròpies de les ciències experimentals i el raonament logicomatemàtic en la resolució de problemes de química i en la interpretació de situacions relacionades, valorant la importància de la cooperació, per posar en valor el paper de la química en una societat basada en valors ètics i sostenibles.

En tota activitat científica la col·laboració entre diferents individus i entitats és fonamental per aconseguir el progrés científic. Treballar en equip, utilitzar amb solvència eines digitals i recursos variats i compartir els resultats dels estudis —respectant-ne sempre l'atribució— repercuteix en un creixement notable de la recerca científica, perquè l'avanç és cooperatiu. Que hi hagi una aposta ferma per la millora de la recerca científica, amb homes i dones que desitgin dedicar-se a ella per vocació, és molt important per a la nostra societat actual perquè implica la millora de la qualitat de vida, la tecnologia i la salut, entre altres.

El desenvolupament d'aquesta competència específica persegueix que els alumnes s'habituin des d'aquesta etapa a treballar d'acord amb els principis bàsics que es posen en pràctica en les ciències experimentals i desenvolupin una afinitat per la ciència, per les persones que es dediquen a ella i per les entitats que la duen a terme i que treballen per vèncer les desigualtats de gènere, orientació, creença, etc. Al seu torn, adquirir destreses en l'ús del raonament científic els dona la capacitat d'interpretar i resoldre situacions problemàtiques en diferents contextes de la recerca, el món laboral i la seva realitat quotidiana.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM1, STEM2, STEM3, CD1, CD2, CD3, CD5.

CE 6 Reconèixer i analitzar la química com una àrea de coneixement multidisciplinari i versàtil, posant de manifest les relacions amb altres ciències i camps de coneixement, per realitzar a través d'aquesta una aproximació holística al coneixement científic i global.

No és possible comprendre profundament els conceptes fonamentals de la química sense conèixer les lleis i teories d'altres camps de la ciència relacionats amb ella. De la mateixa forma, és necessari aplicar les idees bàsiques de la química per a entendre els fonaments d'altres disciplines científiques. Igual que la societat està profundament interconnectada, la química no és una disciplina científica aïllada, i les contribucions de la química al desenvolupament d'altres ciències i camps de coneixement (i viceversa) són imprescindibles.

per al progrés global de la ciència, la tecnologia i la societat.

Perquè els alumnes arribin a ser competents, desenvoluparan el seu aprenentatge a través de l'estudi experimental i l'observació de situacions en les quals es posi de manifest aquesta relació interdisciplinària, l'aplicació d'eines tecnològiques en la indagació i l'experimentació, i l'ús d'eines matemàtiques i el raonament lògic en la resolució de problemes propis de la química. Aquesta base de caràcter interdisciplinari i holístic que és inherent a la química proporciona als alumnes que l'estudien uns fonaments adequats perquè puguin continuar estudis en diferents branques de coneixement i a través de diferents itineraris formatius, la qual cosa contribueix de manera eficient a la formació de persones competents.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM4, CPSAA3.2, CC4.

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Comprendre, descriure i aplicar els fonaments dels processos químics més importants, atenent la seva base experimental i als fenòmens que descriuen, per reconèixer el paper rellevant de la química en el desenvolupament de la societat.
CA 1.1 Reconèixer la importància de la química i les seves connexions amb altres àrees en el desenvolupament de la societat, el progrés de la ciència, la tecnologia, l'economia i el desenvolupament sostenible respecte amb el medi ambient, identificant els avenços en el camp de la química que han estat fonamentals en aquests aspectes.
Reconèixer la importància de la química com també les connexions amb altres àrees en el desenvolupament de la societat el progrés de la ciència, la tecnologia, l'economia i el desenvolupament sostenible i respecte amb el medi ambient, identificant els avenços en el camp de la química que han estat fonamentals en aquests aspectes.
CA 1.2 Descriure els principals processos químics que succeeixen en l'entorn i les propietats dels sistemes materials a partir dels coneixements, destreses i actituds propis de les diferents branques de la química.
Descriure i interpretar els principals processos químics que succeeixen en l'entorn (reaccions d'equilibri, àcid-base, reaccions d'oxidació-reducció i reaccions de composts orgànics) i les propietats dels sistemes materials aplicant les destreses, coneixements i actituds pròpies de la química.
CA 1.3 Reconèixer la naturalesa experimental i interdisciplinària de la química i la seva influència en la recerca científica i en els àmbits econòmic i laboral actuals, considerant els fets empírics i les seves aplicacions en altres camps del coneixement i l'activitat humana.
Reconèixer la naturalesa interdisciplinària i experimental de la química, a partir de fets empírics i la seva influència en la investigació científica
Considerar la importància de la química en els aspectes econòmics i laborals com també l'aplicació en altres disciplines i en l'activitat humana.

CE 2 Adoptar els models i lleis de la química acceptats com a base d'estudi de les propietats dels sistemes materials, per inferir solucions generals als problemes quotidians relacionats amb les aplicacions pràctiques de la química i les seves repercussions en el medi ambient.
CA 2.1 Relacionar els principis de la química amb els principals problemes de l'actualitat associats al desenvolupament de la ciència i la tecnologia, analitzant com es comuniquen a través dels mitjans de comunicació o són observats en l'experiència quotidiana.
Analitzar amb actitud crítica com es comuniquen en els mitjans de comunicació o com s'observen en l'experiència quotidiana els principals problemes de l'actualitat associats a la tecnologia i la ciència relacionats amb la química
CA 2.2 Reconèixer i comunicar que les bases de la química constitueixen un cos de coneixement imprescindible en un marc contextual d'estudi i discussió de qüestions significatives en els àmbits social, econòmic, polític i ètic identificant la presència i influència d'aquestes bases en aquests àmbits.
Identificar i comunicar la presència de la química en qüestions significatives dels àmbits socials, econòmic, polític i ètic establint discussions argumentades

CA 2.3 Aplicar de manera informada, coherent i raonada els models i lleis de la química, explicant i predient les conseqüències d'experiments, fenòmens naturals, processos industrials i descobriments científics.
Aplicar de manera informada, coherent i raonada els models i lleis de la química, explicant i predient les conseqüències d'experiments, fenòmens naturals, processos industrials i descobriments científics.

CE 3 Utilitzar amb correcció els codis del llenguatge químic (nomenclatura química, unitats, equacions, etc.), aplicant les seves regles específiques, per emprar-los com a base d'una comunicació adequada entre diferents comunitats científiques i com a eina fonamental en la recerca d'aquesta ciència.
CA 3.1 Utilitzar correctament les normes de nomenclatura de la IUPAC com a base d'un llenguatge universal per a la química que permeti una comunicació efectiva en tota la comunitat científica, aplicant aquestes normes al reconeixement i escriptura de fórmules i noms de diferents espècies químiques.
Aplicar correctament les normes de nomenclatura IUPAC en l'escriptura de fórmules i noms de diferents espècies químiques com a base del llenguatge universal que permet una comunicació efectiva amb tota la comunitat educativa
CA 3.2 Emprar amb rigor eines matemàtiques per a donar suport al desenvolupament del pensament científic que s'aconsegueix amb l'estudi de la química, aplicant aquestes eines en la resolució de problemes usant equacions, unitats, operacions, etc.
Aplicar amb rigor les eines matemàtiques en la resolució de problemes utilitzant equacions, unitats, operacions algebraïques...reconeixent el desenvolupament científic al qual s'arriba amb la química
CA 3.3 Practicar i fer respectar les normes de seguretat relacionades amb la manipulació de substàncies químiques en el laboratori i en altres entorns, com també els procediments per a la correcta gestió i eliminació dels residus, utilitzant correctament els codis de comunicació característics de la química.
Valorar, posar en pràctica i promoure les normes de seguretat relacionades amb la manipulació de productes químics i procedir correctament en la seva gestió i eliminació
Utilitzar correctament els codis de comunicació de la química

CE 4 Reconèixer la importància de l'ús responsable dels productes i processos químics, elaborant arguments informats sobre la influència positiva que la química té sobre la societat actual, per contribuir a superar les connotacions negatives que en multitud d'ocasions s'atribueixen al terme químic.
CA 4.1 Analitzar la composició química dels sistemes materials que es troben en l'entorn més pròxim, en el medi natural i en l'entorn industrial i tecnològic, demostrant que les seves propietats, aplicacions i beneficis estan basats en els principis de la química.
Analitzar la composició química de la matèria que es troba en diferents entorns pròxims com el medi natural, industrial i tecnològic.
Demostrar el fet de que les propietats, aplicacions i beneficis dels composts químics estan basats en els principis de la química.
CA 4.2 Argumentar de manera informada, aplicant les teories i lleis de la química, que els efectes negatius de determinades substàncies en l'ambient i en la salut es deuen al mal ús que es fa d'aquests productes o negligència, i no a la ciència química en sí.
Aplicar les lleis i teories de la química per tal argumentar de forma raonada que els efectes negatius en el medi ambient i en la salut de certes substàncies, es deuen a un ús negligent i no al producte químic en sí, per tal de desestigmatitzar la ciència química.
CA 4.3 Explicar, emprant els coneixements científics adequats, quins són els beneficis dels nombrosos productes de la tecnologia química i com el seu ús i aplicació han contribuït al progrés de la societat.
Emprar els coneixements científics i en especial els de química per explicar els beneficis dels productes de la tecnologia química i com l'ús i aplicacions d'aquests han contribuït al progrés i benestar de la societat

CE 5 Aplicar tècniques de treball pròpies de les ciències experimentals i el raonament logicomatemàtic en la resolució de problemes de química i en la interpretació de situacions relacionades, valorant la importància de la cooperació, per posar en valor el paper de la química en una societat basada en valors ètics i sostenibles.
CA 5.1 Reconèixer la important contribució en la química del treball col·laboratiu entre especialistes de diferents disciplines científiques posant en relleu les connexions entre les lleis i teories pròpies de cada una d'elles.
Analitzar la contribució del treball col·laboratiu de diferents disciplines científiques reconeixent la important

contribució de la química
Reconèixer les connexions entre lleis i teories de diferents disciplines científiques.
CA 5.2 Reconèixer l'aportació de la química al desenvolupament del pensament científic i a l'autonomia de pensament crític a través de la posada en pràctica de les metodologies de treball pròpies de les disciplines científiques.
Reconèixer les aportacions de la química en la ciència
Posar en pràctica el mètode científic, l'autonomia i el pensament crític.
CA 5.3 Resoldre problemes relacionats amb la química i estudiar situacions relacionades amb aquesta ciència, tot reconeixent la importància de la contribució particular de cada membre de l'equip i la diversitat de pensament i consolidant habilitats socials positives en el si d'equips de treball.
Resoldre i estudiar problemes i situacions relacionats amb la química de forma col·laborativa.
Reconèixer la importància de cada membre de l'equip, valorant la diversitat de pensament i consolidant les habilitats socials positives en el si dels equips.
CA 5.4 Representar i visualitzar de manera eficient els conceptes de química que presentin majors dificultats utilitzant eines digitals i recursos variats, incloent experiències de laboratori real i virtual.
Utilitzar eines i recursos variats (com laboratori virtual) per tal de visualitzar i representar els conceptes químics que presenten major dificultat

CE 6 Reconèixer i analitzar la química com una àrea de coneixement multidisciplinari i versàtil, posant de manifest les relacions amb altres ciències i camps de coneixement, per realitzar a través d'aquesta una aproximació holística al coneixement científic i global.
CA 6.1 Explicar i raonar els conceptes fonamentals que es troben en la base de la química aplicant els conceptes, lleis i teories d'altres disciplines científiques (especialment de la física) a través de l'experimentació i la indagació.
Explicar i raonar els conceptes fonamentals de la química aplicant els conceptes, lleis i teories d'altres disciplines científiques (física, biologia...) a través del treball experimental i la recerca
CA 6.2 Deduir les idees fonamentals d'altres disciplines científiques (per exemple, la biologia o la tecnologia) per mitjà de la relació entre els seus continguts bàsics i les lleis i teories que són pròpies de la química.
Relacionar els continguts bàsics, lleis i teories propis de la química amb les idees d'altres disciplines com la biologia, física, tecnologia, etc.
CA 6.3 Solucionar problemes i qüestions que són característics de la química utilitzant les eines proveïdes per les matemàtiques i la tecnologia, reconeixent així la relació entre els fenòmens experimentals i naturals i els conceptes propis d'aquesta disciplina.
Solucionar problemes i qüestions de la química utilitzant eines proveïdes per les matemàtiques i la tecnologia, reconeixent així la relació entre els fenòmens experimentals i naturals amb els conceptes propis d'aquesta disciplina.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. ENLLAÇ QUÍMIC I ESTRUCTURA ATÒMICA DE LA MATÈRIA
Espectres atòmics
Els espectres atòmics com a responsables de la necessitat de la revisió del model atòmic. Rellevància d'aquest fenomen en el context del desenvolupament històric del model atòmic.
Interpretació dels espectres d'emissió i absorció dels elements. Relació amb l'estructura electrònica de l'àtom.
Hipòtesi de Planck i efecte fotoelèctric.
Principis quàntics de l'estructura atòmica
Relació entre el fenomen dels espectres atòmics i la quantització de l'energia. Limitacions del model de Bohr. Del model de Bohr als models mecanoquàntics: necessitat d'una estructura electrònica en diferents nivells.
Principi d'incertesa d'Heisenberg i doble naturalesa ona-corpúscle de l'electró.

Naturalesa probabilística del concepte d'orbital.
Númers quàntics i principi d'exclusió de Pauli. Estructura electrònica de l'àtom. Utilització del diagrama de Moeller i principi d'Aufbau per a escriure la configuració electrònica dels elements químics. Principi de màxima multiplicitat de Hund.
Taula periòdica i propietats dels àtoms
Naturalesa experimental de l'origen de la taula periòdica quant a l'agrupament dels elements segons les seves propietats. La teoria atòmica actual i la seva relació amb les lleis experimentals observades.
Posició d'un element en la taula periòdica a partir de la seva configuració electrònica.
Tendències periòdiques. Aplicació a la predicció dels valors de les propietats dels elements de la taula a partir de la seva posició en aquesta: radi atòmic, energia d'ionització, afinitat electrònica, electronegativitat.
Tipus d'enllaç químic a partir de les característiques dels elements individuals que ho formen. Energia implicada en la formació de molècules, de cristalls i d'estructures macroscòpiques. Energia reticular. Cicle de Born-Haber. Càlcul de l'energia intercanviada en la formació de cristalls iònics. Relació amb solubilitat, punts de fusió, duresa. Propietats de les substàncies químiques.
Models de Lewis, TRPECV i hibridació d'orbitals per explicar la geometria molecular i la polaritat.
Models del núvol electrònic i la teoria de bandes per a explicar les propietats característiques dels cristalls metàl·lics.
Forces intermoleculars a partir de les característiques de l'enllaç químic, la geometria de les molècules i la seva polaritat. Propietats macroscòpiques de composts moleculars i les característiques dels cristalls covalents.

B. REACCIONS QUÍMIQUES
Termodinàmica química
Primer principi de la termodinàmica: intercanvis d'energia entre sistemes a través de la calor i del treball.
Equacions termoquímiques. Concepte d'entalpia de reacció. Processos endotèrmics i exotèrmics.
Càlcul de la variació d'entalpia mitjançant la llei d'Hess, (a través de l'entalpia de formació estàndard o de les energies d'enllaç).
Segon principi de la termodinàmica. L'entropia com a magnitud que afecta l'espontaneïtat i irreversibilitat dels processos químics.
Càlcul de l'energia de Gibbs de les reaccions químiques i espontaneïtat de les mateixes en funció de la temperatura del sistema.
Cinètica química
Teoria de les col·lisions com a model a escala microscòpica de les reaccions químiques. Conceptes de velocitat de reacció i energia d'activació.
Influència de les condicions de reacció sobre la velocitat d'aquesta.
Influència de la temperatura en la velocitat de reacció. Equació d'Arrhenius.
Llei diferencial de la velocitat d'una reacció química i els ordres de reacció a partir de dades experimentals de velocitat de reacció.
Equilibri químic
L'equilibri químic com a procés dinàmic: equacions de velocitat i aspectes termodinàmics. Expressió de la constant d'equilibri mitjançant la llei d'acció de masses.
La constant d'equilibri de reaccions en les quals els reactius es trobin en diferent estat físic. Equilibris heterogenis.
Quocient de reacció com a predicció del sentit d'evolució de l'equilibri.
Càlcul de K_c i K_p i Relació entre K_c i K_p .
Producte de solubilitat en equilibris heterogenis. Efecte ió comú.
Principi de Le Châtelier i el quocient de reacció. Evolució de sistemes en equilibri a partir de la variació de les condicions de concentració, pressió, temperatura del sistema i addició d'un gas inert o catalitzador.
Reaccions àcid-base
Naturalesa àcida o bàsica d'una substància a partir de les teories d'Arrhenius i de Brønsted i Lowry.
Àcids i bases fortes i febles. Grau de dissociació en dissolució aquosa.

Equilibri d'autoionització de l'aigua.
Càlcul de pH de dissolucions àcides i bàsiques fortes i febles. Expressió de les constants K_a i K_b .
Concepte de parells àcid i base conjugats. Caràcter àcid o bàsic de dissolucions en les quals es produeix la hidròlisi d'una sal.
Reaccions entre àcids i bases. Concepte de neutralització. Volumetries àcid-base.
Àcids i bases rellevants a nivell industrial i de consum, amb especial incidència en el procés de la conservació del medi ambient.
Reaccions redox
Estat d'oxidació. Espècies que es redueixen o oxiden en una reacció a partir de la variació del seu nombre d'oxidació.
Mètode de l'ió-electró per a ajustar equacions químiques d'oxidació-reducció. Medi àcid i bàsic.
Càlculs estequiòmètrics i volumetries redox.
Potencial estàndard d'un parell redox. Espontaneïtat de processos químics i electroquímics que impliquin dos parells redox.
Lleis de Faraday: quantitat de càrrega elèctrica i les quantitats de substància en un procés electroquímic. Càlculs estequiòmètrics en cubes electrolítiques.
Reaccions d'oxidació i reducció en la fabricació i funcionament de bateries elèctriques, cel·les electrolítiques i piles de combustible, com també en la prevenció de la corrosió de metalls.

C. QUÍMICA ORGÀNICA
Isomeria
Fórmules moleculars i desenvolupades de composts orgànics. Diferents tipus d'isomeria estructural (funcional, de cadena, de posició) i isòmers espacials d'un compost (carboni quiral, activitat òptica).
Models moleculars o tècniques de representació 3D de molècules. Isòmers espacials d'un compost i les seves propietats.
Reactivitat orgànica
Principals propietats químiques de les diferents funcions orgàniques. Comportament en dissolució o en reaccions químiques.
Principals tipus de reaccions orgàniques. Productes de la reacció entre composts orgànics i les corresponents equacions químiques.
Polímers
Procés de formació dels polímers a partir dels seus corresponents monòmers. Estructura i propietats.
Classificació dels polímers segons la seva naturalesa, estructura i composició. Aplicacions, propietats i riscos mediambientals associats.

Segona Llengua Estrangera

La ràpida evolució de les societats actuals i les seves múltiples interconnexions exigeixen el desenvolupament d'aquelles competències que ajudin els individus a practicar una ciutadania independent, activa i compromesa amb la realitat contemporània, cada vegada més global, intercultural i plurilingüe. Tal com assenyala el Marc de referència de competències per la cultura democràtica, en les actuals societats, culturalment diverses, els processos democràtics requereixen del diàleg intercultural. Per tant, la comunicació en diferents llengües resulta clau en el desenvolupament d'aquesta cultura democràtica. En la idea d'un espai europeu d'educació, la comunicació en més d'una llengua evita que l'educació i la formació es vegin obstaculitzades per les fronteres, i afavoreix la internacionalització i la mobilitat, a més de permetre el descobriment d'altres cultures, ampliant les perspectives dels alumnes.

El plurilingüisme fa referència a la presència simultània i interrelacionada de dues o més llengües en el repertori lingüístic individual. Els coneixements i experiències lingüístiques de cada individu, adquirits bé en el seu entorn o bé a l'escola, no s'organitzen en compartiments estancs, sinó que s'interrelacionen i contribueixen a desenvolupar i ampliar la competència comunicativa dels subjectes. En aquest sentit, el Consell d'Europa indica que l'objectiu de l'aprenentatge de llengües en l'actualitat no ha de ser el domini d'una, dues o més llengües considerades de forma aïllada, sinó l'enriquiment del repertori lingüístic individual i el desenvolupament del perfil plurilingüe i intercultural compost per diferents nivells de competència en diferents llengües que van canviant en funció dels interessos i necessitats de cada moment. Aquesta és precisament la finalitat d'incloure l'aprenentatge d'una segona llengua estrangera en l'etapa del batxillerat.

L'oferta de la matèria de segona llengua estrangera contribueix de manera directa a la millora de les destreses lingüístiques, plurilingües i interculturals dels alumnes. La dimensió comunicativa, que està composta per les dues primeres, ajuda a desenvolupar les capacitats vinculades amb el llenguatge i la comunicació, i afavoreix l'enriquiment del seu repertori lingüístic. La dimensió intercultural engloba els aspectes històrics i culturals que permeten conèixer, valorar i respectar tant la diversitat lingüística com la cultural. Totes dues dimensions, la comunicativa i la intercultural, contribueixen al fet que els alumnes puguin exercir una ciutadania independent, activa i compromesa amb una societat democràtica. Els coneixements, destreses i actituds que implica aquesta matèria ajuden a l'enriquiment dels repertoris i experiències dels alumnes, per la qual cosa faciliten la seva integració i la seva participació en una varietat de contextos i situacions comunicatives que han de suposar un estímul per al seu desenvolupament i millors oportunitats en els àmbits personal, social, educatiu i professional.

El Marc europeu comú de referència per a les llengües (MECR) és peça clau per determinar els diferents nivells de competència que els alumnes adquireixen en les diferents activitats de la llengua, i serveix també de suport en el procés d'aprenentatge de la llengua estrangera, que s'entén com a dinàmic i continuat, flexible i obert. Així mateix, estableix les bases per a la definició de les competències comunicatives i interculturals, que constitueixen la base del currículum de llengües estrangeres. Per tant, el MECR, que serveix de referent per al desenvolupament i l'anivellament dels diferents elements curriculars de la matèria de Llengua estrangera, ho serà també per a la de Segona llengua estrangera. D'acord amb l'enfocament orientat a l'acció que planteja aquest MECR, que contribueix de manera significativa al disseny de metodologies eclèctiques, el caràcter competencial d'aquest currículum convida el professorat a crear tasques interdisciplinàries, contextualitzades, significatives i rellevants, i a desenvolupar situacions d'aprenentatge on es considerin els alumnes com a agents socials progressivament autònoms, i gradualment responsable del procés d'aprenentatge propi. Això implica tenir en compte els seus repertoris, interessos i emocions, com també les seves circumstàncies específiques, amb la finalitat d'establir les bases per a l'aprenentatge al llarg de tota la vida.

El currículum per a la matèria de segona llengua estrangera ha de ser prou flexible com per ajustar-se a la diversitat de nivells que pot presentar els alumnes. Per tal de contribuir a aquesta flexibilitat, aquest currículum desenvolupa els nivells bàsics prenent com a referència el currículum general de la matèria de Llengua estrangera, que haurà d'adequar-se a les característiques de cada un dels alumnes.

Especificacions sobre les competències específiques, els sabers bàsics i els criteris d'avaluació

Els ensenyaments d'una segona llengua estrangera han d'anar dirigits a la consecució de les mateixes

competències específiques establertes per a la primera, amb la necessària adequació del nivell a les característiques dels alumnes. Així, aquesta matèria està dissenyada a partir de les sis competències específiques plantejades en el currículum de Llengua estrangera, que recullen aspectes relacionats amb les activitats comunicatives de comprensió, producció, interacció i mediació, com també amb el plurilingüisme i la interculturalitat.

Els criteris d'avaluació determinen el grau d'adquisició de les competències específiques per part dels alumnes, per la qual cosa s'hi presenten vinculats. La seva adequada aplicació depèn dels nivells de partida dels alumnes. L'avaluació ha de remetre fonamentalment als assoliments tenint en compte la situació de partida de cada alumne. Així, els criteris d'avaluació de la matèria de Llengua estrangera s'han d'utilitzar com a referent tant per a la detecció del punt de partida dels alumnes, com per a l'avaluació del nivell final, ajudant així a establir el grau d'avançament experimentat pels alumnes de manera individualitzada.

Finalment, els sabers bàsics conjunten els coneixements (saber), les destreses (saber fer) i les actituds (saber ser) necessaris per a l'adquisició de les competències específiques de la matèria, i afavoreixen l'avaluació dels aprenentatges a través dels criteris. S'estructuren en tres blocs.

El bloc de «Comunicació» abasta els sabers que és necessari activar per al desenvolupament de les activitats comunicatives de comprensió, producció, interacció i mediació, inclosos els relacionats amb la cerca de fonts d'informació i la gestió de les fonts consultades.

El bloc de «Plurilingüisme» integra els sabers relacionats amb la capacitat de reflexionar sobre el funcionament de les llengües, amb la finalitat de contribuir a l'aprenentatge de la llengua estrangera i a la millora de les llengües que conformen el repertori lingüístic dels alumnes.

Finalment, en el bloc de «Interculturalitat» s'agrupen els sabers sobre les cultures vehiculades a través de la llengua estrangera i la seva valoració com a oportunitat d'enriquiment i de relació amb els altres. S'inclouen també en aquest bloc els sabers orientats al desenvolupament d'actituds d'interès per entendre i apreciar altres llengües, varietats lingüístiques i cultures.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Comprendre i interpretar les idees principals i les línies argumentals bàsiques de texts expressats en la llengua estàndard, cercant fonts fiables i fent ús d'estratègies d'inferència i comprovació de significats, per respondre a les necessitats comunicatives plantejades.

La comprensió suposa rebre i processar informació. En l'etapa de batxillerat, la comprensió és una destresa comunicativa que s'ha de desenvolupar a partir de texts orals, escrits i multimodals sobre temes de rellevància personal per a l'alumne o d'interès públic expressats en la llengua estàndard. La comprensió, en aquest nivell, implica entendre i interpretar els texts i extreure les idees principals i les línies argumentals més destacades, com també valorar de manera crítica el contingut, la intenció, els trets discursius i certs matisos, com la ironia o l'ús estètic de la llengua. Per això, és necessari activar les estratègies més adequades, amb la finalitat de distingir la intenció i les opinions tant implícites com explícites dels texts. Entre les estratègies de comprensió més útils per als alumnes es troben la inferència i la comprovació de significats, la interpretació d'elements no verbals i la formulació d'hipòtesis sobre la intenció i opinions subjacents a aquests texts, com també la transferència i integració dels coneixements, les destreses i les actituds de les llengües que conformen el seu repertori lingüístic. Inclou la interpretació de diferents formes de representació (escriptura, imatge, gràfics, taules, diagrames, so, gests, etc.) i de la informació contextual (elements extralingüístics) i cotextual (elements lingüístics), que permeten comprovar la hipòtesi inicial sobre la intenció i sentit del text, com també plantejar hipòtesis alternatives si fos necessari. A més d'aquestes estratègies, la cerca de fonts fiables, en suports tant analògics com digitals, constitueix un mètode de gran utilitat per a la comprensió, perquè permet contrastar, validar i sustentar la informació, com també obtenir conclusions rellevants a partir dels texts. Els processos de comprensió i interpretació requereixen contextos de comunicació dialògics que estimulin la identificació crítica de prejudicis i estereotips, com també l'interès genuí per les diferències i semblances ètniques i culturals.

Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL2, CCL3, CP1, CP2, STEM1, CD1, CPSAA4.
CE 2 Produir texts originals, de creixent extensió, clars, ben organitzats i detallats, usant estratègies com ara la planificació, la síntesi, la compensació o l'autocorrecció, per expressar idees i arguments de manera creativa, adequada i coherent, d'acord amb propòsits comunicatius concrets.
La producció engloba tant l'expressió oral com l'escrita i la multimodal. En aquesta etapa, la producció ha de donar lloc a la redacció i l'exposició de texts sobre temes de rellevància personal per a l'alumne o d'interès públic, amb creativitat, coherència i adequació. La producció, en diversos formats i suports, pot incloure en aquesta etapa l'exposició d'una presentació formal d'extensió mitjana en la qual es recolzin les idees amb exemples i detalls pertinents, una descripció clara i detallada o la redacció de texts argumentatius que responguin a una estructura lògica i expliquin els punts a favor i en contra de la perspectiva plantejada, mitjançant eines digitals i analògiques, com també la cerca avançada d'informació a internet com a font de documentació de forma exhaustiva i selectiva. En el seu format multimodal, la producció inclou l'ús conjunt de diferents recursos per produir significat (escriptura, imatge, gràfics, taules, diagrames, so, gests, etc.) i la selecció, configuració i ús de dispositius digitals, eines i aplicacions per comunicar-se, treballar de manera col·laborativa i compartir informació, gestionant de manera responsable les seves accions en la xarxa. Les activitats vinculades amb la producció de texts compleixen funcions importants en els camps acadèmics i professionals i existeix un valor social i cívic concret associat a elles. La destresa en les produccions més formals en diferents suports és producte de l'aprenentatge a través de l'ús de les convencions de la comunicació i dels trets discursius més freqüents. Inclou no sols aspectes formals de caire més lingüístic, sinó també l'aprenentatge d'expectatives i convencions associades al gènere emprat, l'ús ètic del llenguatge, eines de producció creativa o característiques del suport utilitzat. Les estratègies que permeten la millora de la producció, tant formal com informal, comprenen en aquesta etapa la planificació, l'autoavaluació i coavaluació, la retroalimentació, com també el monitoratge, la validació i la compensació de manera autònoma i sistemàtica.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL1, CCL5, CP1, CP2, STEM1, CD1, CD3, CPSAA4, CCEC3.2.
CE 3 Interactuar activament amb altres persones, amb suficient fluïdesa i precisió i amb espontaneïtat, usant estratègies de cooperació i emprant recursos analògics i digitals, per respondre a propòsits comunicatius en intercanvis respectuosos amb les normes de cortesia.
La interacció implica dos o més participants en la construcció d'un discurs. Es considera l'origen del llenguatge i comprèn funcions interpersonals, cooperatives i transaccionals. En la interacció amb altres persones entren en joc la cortesia lingüística i l'etiqueta digital, els elements verbals i no verbals de la comunicació, com també l'adequació als diferents gèneres dialògics, tant orals com escrits i multimodals. En aquesta etapa de l'educació s'espera que la interacció tracti temes de rellevància personal per a l'alumne o d'interès públic. Aquesta competència específica és fonamental en l'aprenentatge, perquè inclou estratègies de cooperació, de cessió i presa de torns de paraula, com també estratègies per preguntar amb l'objectiu de sol·licitar clarificació o confirmació. La interacció es revela, a més, com una activitat imprescindible en el treball cooperatiu on la distribució i l'acceptació de tasques i responsabilitats de manera equitativa, eficaç, respectuosa i empàtica està orientada a l'assoliment d'objectius compartits. A més, l'aprenentatge i aplicació de les normes i principis que regeixen la cortesia lingüística i l'etiqueta digital preparen a l'alumne per a l'exercici d'una ciutadania democràtica, responsable, respectuosa, inclusiva, segura i activa.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL5, CP1, CP2, STEM1, CPSAA3.1, CC3.
CE 4 Mediar entre diferents llengües o varietats, o entre les modalitats o registres d'una mateixa llengua, usant estratègies i coneixements eficaços orientats a explicar conceptes i opinions o simplificar missatges, per transmetre informació de manera eficaç, clara i responsable, i crear una atmosfera positiva que faciliti la comunicació.
a mediació és l'activitat del llenguatge que consisteix a explicar i facilitar la comprensió de missatges o texts a partir d'estratègies com la reformulació, de manera oral o escrita. En la mediació, l'alumne ha d'actuar com a agent social encarregat de crear ponts i ajudar a construir o expressar missatges de manera

dialogica, no sols entre llengües diferents, sinó també entre diferents modalitats o registres dins d'una mateixa llengua, a partir del treball cooperatiu i de la seva labor com a clarificador de les opinions i les postures d'uns altres. En l'etapa de batxillerat, la mediació se centra en el rol de la llengua com a eina per resoldre els reptes que sorgeixen del context comunicatiu, creant espais i condicions propícies per a la comunicació i l'aprenentatge, fomentant la participació dels altres per construir i entendre nous significats i transmetent nova informació de manera apropiada, responsable i constructiva. Per això es poden emprar tant mitjans convencionals com aplicacions o plataformes virtuals per traduir, analitzar, interpretar i compartir continguts que, en aquesta etapa, versaran sobre assumptes de rellevància personal per a l'alumne o d'interès públic.

La mediació facilita el desenvolupament del pensament estratègic de l'alumne, en tant que suposa fer una adequada elecció de les destreses i estratègies més convenients del seu repertori per aconseguir una comunicació eficaç, però també per afavorir la participació pròpia i d'altres persones en entorns cooperatius d'intercanvi d'informació. Així mateix, implica reconèixer els recursos disponibles i promoure la motivació dels altres i l'empatia, comprenent i respectant les diferents motivacions, opinions, idees i circumstàncies personals dels interlocutors, i harmonitzant-les amb les pròpies. Per això, s'espera que els alumnes mostrin empatia, respecte, esperit crític i sentit ètic com a elements clau per a una adequada mediació en aquest nivell.

Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL5, CP1, CP2, CP3, STEM1, CPSAA3.1.

CE 5 Ampliar i usar els repertoris lingüístics personals entre diferents llengües i varietats, reflexionant de manera crítica sobre el seu funcionament i fent explícits i compartint les estratègies i els coneixements propis, per millorar la resposta a les seves necessitats comunicatives.

L'ús del repertori lingüístic i la reflexió sobre el seu funcionament estan vinculats amb l'enfocament plurilingüe de l'adquisició de llengües. L'enfocament plurilingüe parteix del fet que les experiències de l'alumne amb les llengües que coneix serveixen de base per a l'ampliació i millora de l'aprenentatge de llengües noves i l'ajuden a desenvolupar i enriquir el seu repertori lingüístic plurilingüe i la seva curiositat i sensibilització cultural. En l'etapa de batxillerat, és imprescindible que els alumnes reflexionin sobre el funcionament de les llengües i comparin de manera sistemàtica les que conformen els seus repertoris individuals analitzant semblances i diferències amb la finalitat d'ampliar els coneixements i estratègies en aquestes llengües. D'aquesta manera, s'afavoreix l'aprenentatge de noves llengües i es millora la competència comunicativa. La reflexió crítica i sistemàtica sobre les llengües i el seu funcionament implica que l'alumne entengui les seves relacions i, a més, contribueix al fet que identifiqui les fortaleces i mancances pròpies en el terreny lingüístic i comunicatiu, prenent consciència dels coneixements i estratègies propis i fent-los explícits. En aquest sentit, suposa també la posada en marxa de destreses per fer front a la incertesa i desenvolupar el sentit de la iniciativa i la perseverança en la consecució dels objectius o la presa de decisions.

A més, el coneixement de diferents llengües i varietats permet valorar críticament la diversitat lingüística de la societat com un aspecte enriquidor i positiu i adequar-s'hi. La selecció, configuració i aplicació dels dispositius i eines, tant analògiques com digitals, per a la construcció i integració de nous continguts sobre el repertori lingüístic propi, pot facilitar l'adquisició i millora de l'aprenentatge d'altres llengües.

Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CP2, STEM1, CD3, CPSAA1.1.

CE 6 Valorar críticament i adequar-se a la diversitat lingüística, cultural i artística a partir de la llengua estrangera, reflexionant i compartint les semblances i les diferències entre llengües i cultures, per actuar de manera empàtica, respectuosa i eficaç, i fomentar la comprensió mútua en situacions interculturals.

La interculturalitat suposa experimentar la diversitat lingüística, cultural i artística de la societat analitzant-la, valorant-la críticament i beneficiant-se d'ella. En l'etapa de batxillerat, la interculturalitat, que afavoreix l'entesa amb els altres, mereix una atenció específica perquè estableix les bases perquè l'alumne exerceixi una ciutadania responsable, respectuosa i compromesa i evita que la seva percepció estigui distorsionada per estereotips i prejudicis, el que constitueix l'origen de certs tipus de discriminació. La valoració crítica i l'adequació a la diversitat han de permetre a l'alumne actuar de manera empàtica, respectuosa i responsable en situacions interculturals.

La consciència de la diversitat proporciona a l'alumne la possibilitat de relacionar diferents cultures. A més, afavoreix el desenvolupament d'una sensibilitat artística i cultural, i la capacitat d'identificar i utilitzar una gran varietat d'estratègies que li permetin establir relacions amb persones d'altres cultures. Les situacions interculturals que es poden plantejar durant l'ensenyament de la llengua estrangera permeten a l'alumne obrir-se a noves experiències, idees, societats i cultures, mostrant interès cap al que és diferent; relativitzar la pròpia perspectiva i el propi sistema de valors culturals; i rebutjar i avaluar les conseqüències de les actituds sustentades sobre qualsevol tipus de discriminació o reforç d'estereotips. Tot això ha de desenvolupar-se amb l'objectiu d'afavorir i justificar l'existència d'una cultura compartida i una ciutadania compromesa amb la sostenibilitat i els valors democràtics.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL5, CP3, CPSAA3.1, CC3, CCEC1.

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Comprendre i interpretar les idees principals i les línies argumentals bàsiques de texts expressats en la llengua estàndard, cercant fonts fiables i fent ús d'estratègies d'inferència i comprovació de significats, per respondre a les necessitats comunicatives plantejades.
CA 1.1 Extreure i analitzar les idees principals, la informació rellevant i les implicacions generals de texts de certa longitud, ben organitzats i de certa complexitat, orals, escrits i multimodals, sobre temes de rellevància personal o d'interès públic, tant concrets com abstractes, expressats de manera clara i en la llengua estàndard, fins i tot en entorns moderadament sorollosos, a través de diversos suports.
Identificar i analitzar les idees principals en texts de longitud moderada i ben organitzats, orals, escrits i multimodals, tant en temes concrets com abstractes.
Analitzar les implicacions generals dels texts inferint significats implícits senzills (p. ex., l'actitud o la intenció de l'autor), identificant implicacions clares i directes del text o relacionant el contingut amb experiències pròpies o contexts coneguts.
Comprendre texts escrits de complexitat moderada com texts acadèmics o d'interès general amb un llenguatge clar i estàndard.
Entendre texts acadèmics senzills com articles breus, texts explicatius o esquemes relacionats amb les assignatures escolars; texts argumentatius de mitjans de comunicació sobre temes d'actualitat o interès juvenil; fragments literaris o narratius adaptats; notícies d'actualitat; texts multimodals senzills; discursos i presentacions senzilles sobre temes socials o educatius; i contingut digital interactiu com blogs, fòrums o publicacions de xarxes socials.
Comprendre informació oral i multimodal de complexitat moderada sobre temes d'interès acadèmic o general en contextos lleugerament sorollosos.
CA 1.2 Interpretar i valorar de manera crítica el contingut, la intenció i els trets discursius de texts de certa longitud i complexitat, amb especial èmfasi en els texts acadèmics i dels mitjans de comunicació, com també de texts de ficció, sobre temes generals o més específics, de rellevància personal o d'interès públic.
Interpretar i valorar texts de certa longitud i complexitat, amb especial èmfasi en els texts acadèmics i dels mitjans de comunicació, com també de texts de ficció, sobre temes generals o més específics, de rellevància personal o d'interès públic.
Analitzar els significats implícits i culturals d'un text, reconeixent al·lusions culturals, històriques o literàries i missatges indirectes (p. ex., ironia).
Expressar una opinió personal argumentada sobre el text relacionant el contingut del text amb coneixements previs i justificacions sòlides.
Identificar estructures discursives sofisticades com comparació i el contrast, la causa i efecte i reconèixer recursos retòrics senzills (p. ex., metàfores, paral·lelismes).
Valorar la coherència, cohesió i efectivitat del text, considerant el to (formal, informal, irònic) i l'estil.
CA 1.3 Seleccionar, organitzar i aplicar les estratègies i coneixements adequats per comprendre la informació global i específica, i distingir la intenció i les opinions, tant implícites com explícites (sempre que estiguin clarament senyalitzades), dels texts; inferir significats i interpretar elements no verbals; i

cercar, seleccionar i contrastar informació.
Seleccionar estratègies adequades per comprendre texts de complexitat moderada en diferents formats (articles d'opinió, assaigs breus, reportatges), emprant, per exemple, tècniques de lectura crítica per identificar arguments i contraarguments.
Comparar informació de diverses fonts per corroborar dades i perspectives amb suport puntual, contrastant un article d'opinió amb dades estadístiques, per exemple.
Aplicar coneixements previs per relacionar informació dels texts amb contextos acadèmics o culturals, relacionant idees d'un text filosòfic amb temes treballats en classe, per exemple.
Inferir intencions i opinions explícites i implícites clarament senyalitzades. Per exemple, diferenciar entre fets i opinions en un editorial de premsa.
Analitzar elements visuals o multimodals com infografies per complementar la comprensió textual, interpretant, per exemple, una infografia sobre dades econòmiques relacionades amb un text acadèmic.
Inferir significats contextuais de vocabulari, expressions idiomàtiques i matisos en registres formals i informals, deduint, per exemple, el significat d'una metàfora en un text literari o comparant expressions idiomàtiques de diferents llengües.
Cercar i seleccionar informació en fonts acadèmiques i digitals (p. ex. selecció d'articles adequats per realitzar una exposició oral), validant-ne la fiabilitat amb suport puntual.

CE 2 Produir texts originals, de creixent extensió, clars, ben organitzats i detallats, usant estratègies com ara la planificació, la síntesi, la compensació o l'autocorrecció, per expressar idees i arguments de manera creativa, adequada i coherent, d'acord amb propòsits comunicatius concrets.
CA 2.1 Expressar oralment amb suficient fluïdesa i correcció texts clars, coherents, ben organitzats, adequats a la situació comunicativa i en diferents registres sobre assumptes de rellevància personal o d'interès públic coneguts per l'alumne, amb la finalitat de descriure, narrar, argumentar i informar, en diferents suports, utilitzant recursos verbals i no verbals, com també estratègies de planificació, control, compensació i cooperació.
Descriure, narrar, informar i argumentar oralment sobre assumptes de rellevància personal o d'interès públic coneguts per l'alumne.
Produir texts orals clars, coherents, ben organitzats, ajustant el registre, el to i l'estructura al propòsit comunicatiu i a les característiques de l'audiència.
Preparar i integrar suports analògics o digitals avançats (p. ex., gràfics, esquemes visuals o presentacions interactives) per estructurar i reforçar missatges orals.
Utilitzar recursos verbals com lèxic precís, pronunciació clara i no verbals adequats com l'entonació, el volum, la pronunciació, el llenguatge corporal o el contacte visual, per comunicar texts orals amb suficient fluïdesa i correcció.
Utilitzar estratègies de planificació com l'organització d'idees més complexa o l'adequació al registre; de control com l'autocorrecció de la pròpia pronunciació; de compensació com canviar de tema o simplificar el discurs i de cooperació com sol·licitar clarificació o integrar idees suggerides per altres.
CA 2.2 Redactar i difondre texts detallats de certa extensió i complexitat i d'estructura clara, adequats a la situació comunicativa, a la tipologia textual i a les eines analògiques i digitals utilitzades, evitant errors que dificultin o impedeixin la comprensió, reformulant i organitzant de manera coherent informació i idees de diverses fonts i justificant les pròpies opinions, sobre assumptes de rellevància personal o d'interès públic coneguts per l'alumne, fent un ús ètic del llenguatge, respectant la propietat intel·lectual i evitant el plagi.
Redactar texts de certa extensió i complexitat, clars i ben organitzats, sobre temes de rellevància personal o d'interès públic com una anàlisi breu o una opinió argumentada.
Estructurar els texts amb una lògica clara, utilitzant connectors complexos (no obstant això, en conseqüència, d'acord amb això) per establir relacions entre idees.
Redactar i difondre texts originals integrant elements visuals i multimèdia per reforçar el missatge escrit (p. ex., esquemes, taules).
Respectar la propietat intel·lectual i evitar el plagi, citant correctament les fonts.
Reformular i sintetitzar informació de diverses fonts, integrant idees pròpies i opinions personals justificades.
Utilitzar correctament el repertori lingüístic amb precisió i adequació al context comunicatiu, incorporant lèxic especialitzat de manera inicial i sempre que sigui necessari per respondre a propòsits comunicatius

concrets.
Adaptar-se al registre i a la tipologia textual, respectant les normes ortogràfiques i gramaticals i fent un ús coherent del lèxic.
CA 2.3 Seleccionar, organitzar i aplicar coneixements i estratègies de planificació, producció, revisió i cooperació, per compondre texts d'estructura clara i adequats a les intencions comunicatives, les característiques contextuais, els aspectes socioculturals i la tipologia textual, usant els recursos físics o digitals més adequats en funció de la tasca i dels interlocutors reals o potencials.
Estratègies de planificació:
Seleccionar fonts d'informació rellevants i organitzar-les en esquemes detallats.
Adaptar el llenguatge i el registre al context sociocultural i al propòsit del text.
Planificar texts d'estructura ben definida (argumentatius, expositius...).
Estratègies de producció:
Fer ús d'estratègies d'enriquiment lèxic (sinònims, famílies lèxiques) per millorar la qualitat del text.
Presentar els texts de manera professional, ajustant l'ús d'elements visuals (gràfics, infografies, esquemes) al propòsit i audiència, utilitzant estils tipogràfics coherents i aplicant una estructura formal (índex, apartats i conclusions) que faciliti la comprensió del contingut.
Incorporar lèxic especialitzat i expressions formals o acadèmiques en texts expositius i argumentatius, adaptant-se a diferents registres.
Participar activament en discussions i debats estructurats o en la redacció de projectes escrits de manera col·laborativa sobre temes acadèmics o socials, utilitzant arguments clars i estructurats.
Utilitzar amb progressiva autonomia eines analògiques i digitals avançades, seleccionant les més adequades segons la tasca i l'interlocutor (diccionaris més complets, correctors gramaticals i eines digitals per col·laborar o recursos audiovisuals per reforçar les produccions orals (p. ex., presentacions multimèdia amb suport visual o gràfic).
Estratègies de revisió:
Revisar críticament el text, aplicant millores en l'estructura, el contingut i la precisió lingüística, incorporant millores basades en l'autoavaluació i la revisió col·laborativa.

CE 3 Interactuar activament amb altres persones, amb suficient fluïdesa i precisió i amb espontaneïtat, usant estratègies de cooperació i emprant recursos analògics i digitals, per respondre a propòsits comunicatius en intercanvis respectuosos amb les normes de cortesia.
CA 3.1 Planificar, participar i col·laborar de forma assertiva i activa, a través de diversos suports, en situacions interactives sobre temes de rellevància personal o d'interès públic coneguts per l'alumne, mostrant iniciativa, empatia i respecte per la cortesia lingüística i l'etiqueta digital, com també per les diferents necessitats, idees, inquietuds, iniciatives i motivacions dels interlocutors, i oferint explicacions, arguments i comentaris.
Planificar i participar en interaccions sobre temes quotidians, de rellevància personal o d'interès públic coneguts per l'alumnat.
Participar de manera assertiva, activa i col·laborativa en discussions o interaccions socials.
Adaptar-se a formats diversos: cara a cara, telèfon, xats, videoconferències i presentacions orals.
Respectar les convencions de cortesia i etiqueta digital, amb una actitud proactiva.
Mostrar respecte i empatia, i fer un ús adequat del llenguatge per adaptar-se a diferents situacions comunicatives.
Intercalar explicacions, exemples i comentaris per donar suport a les pròpies idees.
CA 3.2 Seleccionar, organitzar i utilitzar, de manera flexible i en diferents entorns, estratègies adequades per iniciar, mantenir i acabar la comunicació, prendre i cedir la paraula, sol·licitar i formular aclariments i explicacions, reformular, comparar i contrastar, resumir, col·laborar, debatre, resoldre problemes i gestionar situacions compromeses.
Iniciar, mantenir i acabar la comunicació en diferents entorns utilitzant estratègies variades.
Participar en discussions, expressar idees pròpies amb respecte i comparar opcions, utilitzant justificacions bàsiques.
Gestionar els torns de paraula en converses més elaborades, adaptant-se als senyals verbals i no verbals

dels interlocutors i fent servir connectors simples per donar fluïdesa al discurs.
Resumir i reformular la informació en interaccions més complexes, adaptant el registre al context formal o informal.
Col·laborar en projectes o tasques de grup demostrant respecte, capacitat crítica i sensibilitat intercultural.
Participar activament en la resolució de problemes en situacions diverses, gestionant conflictes amb assertivitat.

CE 4 Intervenir entre diferents llengües o varietats, o entre les modalitats o registres d'una mateixa llengua, usant estratègies i coneixements eficaços orientats a explicar conceptes i opinions o simplificar missatges, per transmetre informació de manera eficaç, clara i responsable, i crear una atmosfera positiva que faciliti la comunicació.
CA 4.1 Interpretar i explicar texts, conceptes i comunicacions en situacions en les quals atendre la diversitat, mostrant respecte i estima pels interlocutors i per les llengües, varietats o registres emprats, i participant en la solució de problemes freqüents d'intercomprensió i d'enteniment, a partir de diversos recursos i suports.
Resumir i transmetre idees principals de texts més complexos (per exemple, articles d'interès general), utilitzant esquemes o presentacions visuals per organitzar la informació.
Explicar conceptes senzills i idees clau en contextos acadèmics com, per exemple, en una presentació breu, fent servir eines visuals com diapositives, esquemes o imatges.
Participar activament en interaccions senzilles per resoldre problemes d'intercomprensió, mostrant respecte i estima pels interlocutors i per les llengües, varietats o registres emprats.
Adaptar la comunicació a les necessitats i coneixements dels interlocutors, utilitzant llenguatge senzill, repeticions i exemples concrets per garantir la comprensió.
CA 4.2 Aplicar estratègies que ajudin a crear ponts, facilitin la comunicació i serveixin per explicar i simplificar texts, conceptes i missatges, i que siguin adequades a les intencions comunicatives, les característiques contextuais, els aspectes socioculturals i la tipologia textual, usant recursos i suports físics o digitals en funció de la tasca i el coneixement previ dels interlocutors.
Simplificar la informació de texts i missatges segons l'objectiu i el públic, resumint, identificant les idees principals i repetint-les amb paraules pròpies o organitzant la informació en esquemes senzills o llistes per fer el contingut més clar.
Millorar la comprensió de texts, conceptes i missatges, afegint exemples concrets i estructurant-ne el contingut en parts clares i integrant-hi recursos físics o digitals.
Adequar els texts segons les intencions comunicatives com informar, persuadir, descriure o entretenir, a la tipologia textual i a les característiques contextuais i socioculturals.

CE 5 Ampliar i usar els repertoris lingüístics personals entre diferents llengües i varietats, reflexionant de manera crítica sobre el seu funcionament i fent explícits i compartint les estratègies i els coneixements propis, per millorar la resposta a les seves necessitats comunicatives.
CA 5.1 Comparar i argumentar les similituds i diferències entre diferents llengües reflexionant sobre el seu funcionament i establint relacions entre elles.
Comparar i explicar de forma argumentada les semblances i diferències entre llengües (p. ex., les estructures lingüístiques més complexes i usos més freqüents) en texts autèntics.
Identificar la influència mútua entre distintes llengües (p. ex., cognats i falsos amics o sons més complexos).
Aplicar estratègies avançades de transferència lingüística entre diferents llengües (p. ex., aplicar estratègies de redacció apreses en la llengua materna a una altra llengua).
Identificar i corregir errors avançats per interferència, demostrant autonomia i reflexió crítica en el procés.
CA 5.2 Utilitzar amb iniciativa i de manera creativa estratègies i coneixements de millora de la capacitat de comunicar i d'aprendre la llengua estrangera amb suport d'altres participants i de suports analògics i digitals.
Utilitzar amb iniciativa i creativitat recursos avançats per a l'aprenentatge autònom (p. ex. diccionaris específics, aplicacions específiques de pronunciació o assistents d'escriptura en línia).
Participar en intercanvis de comunicació diversos i més complexos amb progressiva autonomia.

Desenvolupar estratègies metacognitives per analitzar el propi procés d'aprenentatge, identificar estratègies per a cada destresa o planificar l'aprenentatge a llarg termini.
CA 5.3 Registrar i reflexionar sobre els progressos i dificultats d'aprenentatge de la llengua estrangera, seleccionant les estratègies més adequades i eficaces per superar aquestes dificultats i consolidar l'aprenentatge, realitzant activitats de planificació del propi aprenentatge, autoavaluació i coavaluació, com les propostes en el Portafolis Europeu de les Llengües (PEL) o en un diari d'aprenentatge, fent aquests progressos i dificultats explícits i compartint-los.
Registrar i reflexionar de manera crítica i autònoma sobre els progressos i dificultats en l'aprenentatge de la llengua estrangera, mantenint registres detallats en eines com el PEL o diaris d'aprenentatge digitals.
Seleccionar, aplicar i avaluar l'eficàcia d'estratègies avançades per superar les dificultats i consolidar l'aprenentatge, com la participació en intercanvis lingüístics, cursos en línia o l'ús de materials autèntics per a la millora de competències específiques.
Realitzar activitats de planificació autònoma del propi aprenentatge, establint objectius personals alineats amb interessos acadèmics o professionals futurs, i dissenyant plans per assolir-los.
Participar en autoavaluacions i coavaluacions reflexives, liderant grups de discussió sobre pràctiques d'aprenentatge efectives i contribuint a la millora de l'entorn educatiu.
Fer explícits els progressos i dificultats (p. ex., elaborant informes reflexius o blogs personals sobre l'aprenentatge de la llengua estrangera), compartint-los de manera reflexiva i crítica amb la comunitat educativa per contribuir al desenvolupament col·lectiu.

CE 6 Valorar críticament i adequar-se a la diversitat lingüística, cultural i artística a partir de la llengua estrangera, reflexionant i compartint les semblances i les diferències entre llengües i cultures, per actuar de manera empàtica, respectuosa i eficaç, i fomentar la comprensió mútua en situacions interculturals.
CA 6.1 Actuar de manera adequada, empàtica i respectuosa en situacions interculturals construint vincles entre les diferents llengües i cultures, analitzant i rebutjant qualsevol tipus de discriminació, prejudici i estereotip, i solucionant aquells factors socioculturals que dificultin la comunicació.
Actuar de manera adequada, empàtica i respectuosa en situacions interculturals, mostrant sensibilitat cap a altres cultures.
Construir vincles positius entre diferents llengües i cultures, fomentant el respecte i la col·laboració.
Analitzar i rebutjar qualsevol discriminació, prejudici o estereotip, identificant aquestes actituds i promovent la igualtat.
Identificar i abordar els factors socioculturals que dificulten la comunicació, proposant accions concretes que fomentin la comprensió i l'entesa entre persones de diversos contextos.
CA 6.2 Valorar críticament la diversitat lingüística, cultural i artística pròpia de països on es parla la llengua estrangera tenint en compte els drets humans i adequar-se a ella, afavorint el desenvolupament d'una cultura compartida i una ciutadania compromesa amb la sostenibilitat i els valors democràtics.
Analitzar i comentar diferents aspectes de la diversitat lingüística, cultural i artística dels països on es parla la llengua estrangera, fonamentant les opinions amb arguments sòlids.
Demostrar capacitat d'adaptació en els intercanvis socials, tenint en compte les diferències culturals bàsiques i el respecte als valors democràtics i als drets humans.
Dialogar sobre aspectes culturals, expressant opinions senzilles però fonamentades per afavorir la creació d'una cultura compartida i el respecte als valors democràtics i als drets humans.
Discutir problemes mediambientals i socials des de diferents perspectives culturals, promovent la sostenibilitat i la cultura compartida.
CA 6.3 Aplicar estratègies per defensar i apreciar la diversitat lingüística, cultural i artística, atenent a valors ecosocials i democràtics, i respectant els principis de justícia, equitat i igualtat.
Participar en activitats interculturals (debats, activitats o projectes) que promoguin la diversitat i els valors ecosocials, aportant opinions respectuoses i obertes.
Analitzar diferents expressions culturals i artístiques, identificant-ne els valors subjacents i la seva contribució a la societat, amb suport del professorat.
Proposar activitats que promoguin la valoració de la diversitat lingüística, cultural i artística, integrant valors ecosocials i democràtics, amb orientació docent.

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. COMUNICACIÓ
Autoconfiança, iniciativa i assertivitat. Estratègies d'autocorrecció i autoavaluació com a manera de progressar en l'aprenentatge autònom de la llengua estrangera.
Desenvolupament de l'autoconfiança en situacions acadèmiques i formals com exposicions orals davant la classe, interaccions en anglès amb desconeguts, o simulacions d'exàmens oficials (PBAU o EOI).
Aplicació d'estratègies d'autocorrecció de texts orals i escrits d'ús acadèmic com la revisió seqüencial dels texts (gramàtica, lèxic i estructura), autocorrecció mitjançant plantilles i models, correcció amb eines digitals senzilles, identificació de patrons d'errors, correcció oral mitjançant gravacions, etc.
Cerca autònoma, coneixement i ús de recursos per a la millora lingüística. Ús de diccionaris, aplicacions, corpus lingüístics en línia, etc.
Planificació i monitorització del procés d'aprenentatge. Reflexió crítica sobre errors freqüents.
Estratègies per a la planificació, execució, control i reparació de la comprensió, la producció i la coproducció de texts orals, escrits i multimodals.
Estratègies de planificació
Anticipació guiada del contingut a partir de la lectura de títols i subtítols, l'anàlisi d'imatges o gràfics associats i la connexió amb els coneixements previs per facilitar la comprensió del text. (Planificació de la comprensió)
Definició d'objectius acadèmics específics abans de llegir o escoltar texts complexos (anàlisi del propòsit del text, lectura ràpida inicial o selectiva, preguntes prèvies, etc.). (Planificació de la comprensió)
Creació d'esquemes detallats amb idees principals i secundàries per estructurar texts acadèmics. (Planificació de la producció)
Recerca i selecció de vocabulari adequat segons el registre. (Planificació de la producció)
Predicció de possibles preguntes o respostes per preparar interaccions més complexes com diàlegs o debats. (Planificació de la coproducció)
Discussió prèvia per establir rols, objectius i responsabilitats en activitats col·laboratives. (Planificació de la coproducció)
Estratègies d'execució
Ús d'estratègies per deduir significats desconeguts mitjançant el context i els coneixements previs i identificar opinions i actituds en texts més complexos. (Execució de la planificació)
Ús de connectors més complexos per millorar la coherència del text incorporant exemples i dades rellevants per reforçar el contingut. (Execució de la producció)
Integració d'elements visuals o multimodals per reforçar el missatge (p. ex. gràfics, esquemes, imatges). (Execució de la producció)
Interacció fluida en debats o taules rodones amb preparació prèvia. (Execució de la coproducció)
Intercanvi d'idees durant el procés per ajustar i millorar el missatge. (Execució de la coproducció)
Estratègies de control
Verificació de la comprensió mitjançant preguntes de reflexió o resumint informació clau. Comparació entre les prediccions inicials i el contingut real del text. (Control de la comprensió)
Revisió guiada de la precisió gramatical i de la varietat lèxica en texts escrits mitjançant rúbriques, llistes de verificació, etc. (Control de la producció)
Ajustament del missatge segons les reaccions o aclariments demanats. (Control de la coproducció)
Supervisió i discussió grupal de les contribucions per garantir la coherència estilística i ajustar el text final als objectius acordats. (Control de la coproducció)
Estratègies de reparació
Relectura o reescolta de parts específiques per confirmar significats. (Reparació de la comprensió)
Revisió guiada i correcció d'errors d'estil, registre o gramàtica detectats posteriorment. (Reparació de la producció)
Rectificació d'errors durant la conversa mitjançant reformulacions (p. ex., Perdò, vull dir ...) (Reparació de la producció i coproducció)

Revisió conjunta del text final per detectar incoherències i incorporar suggeriments per part del grup o del professor. (Reparació de la coproducció)
Coneixements, destreses i actituds que permeten dur a terme activitats de mediació en situacions quotidianes.
Síntesi i explicació d'informació en texts més complexos. Identificació d'idees principals i secundàries. Reformulació de continguts amb sinònims i adaptació del registre segons l'interlocutor.
Explicació detallada de conceptes per transmetre conceptes més complexos amb estructures clares i exemples adaptats. Comparació i contrast d'idees per clarificar significats.
Facilitació activa de diàlegs. Moderació de discussions senzilles ajudant a superar malentesos. Explicació de matisos culturals o lingüístics que afectin la comprensió.
Ús d'estratègies de mediació més avançades com la síntesi i adaptació de la informació a les necessitats de l'interlocutor o la comparació i contrast d'idees o conceptes per facilitar la comprensió.
Funcions comunicatives adequades a l'àmbit i al context comunicatiu: descriure fenòmens i esdeveniments; donar instruccions i consells; narrar esdeveniments passats puntuals i habituals, descriure estats i situacions presents, i expressar successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini; expressar emocions; expressar l'opinió; expressar argumentacions; reformular, presentar les opinions d'uns altres, resumir.
Inici, participació i manteniment de diàlegs sobre temes d'interès personal o acadèmic.
Ús de vocabulari i expressions formals per contribuir a debats i discussions col·laboratives.
Presentació formal d'idees temes acadèmics o d'interès general amb detall, fluïdesa, correcció, cohesió i coherència
Ús d'estructures per demanar i intercanviar informació i necessitats immediates instruccions, ordres i consells.
Ús d'expressions i d'un vocabulari més ampli per oferir, acceptar i rebutjar ajuda, proposicions o suggeriments; comunicar emocions i preferències amb detall i matisos emocionals.
Expressió d'idees, defensa de punts de vista i argumentació d'opinió i justificacions més complexes i sòlides amb exemples sobre temes quotidians i acadèmics.
Enunciació d'esdeveniments i successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.
Ús de formes verbals i estructures per narrar esdeveniments passats puntuals i habituals, presents i futures amb coherència
Reformulació d'idees, presentació les opinions d'uns altres; sintetització d'informació o parafraseig idees amb precisió.
Ús de matisos lingüístics per manifestar opinions incertes i dubtes, hipòtesis i suposicions.
Models contextuals i gèneres discursius d'ús comú en la comprensió, producció i coproducció de texts orals, escrits i multimodals, breus i senzills, literaris i no literaris: característiques i reconeixement del context (participants i situació), expectatives generades pel context; organització i estructuració segons el gènere i la funció textual.
Anàlisi del context i situació comunicativa complexa. Comprensió d'interaccions més formals i acadèmiques (articles d'opinió curts, assaigs breus).
Domini de gèneres discursius acadèmics inicials: Informes senzills, resums, cartes formals.
Funcions textuais més elaborades: argumentació i justificació. Ús de connectors complexos.
Organització i estructuració avançada: divisió clara en paràgrafs amb connectors
Adequació al registre segons el context: Adaptació de llenguatge en correus formals i presentacions acadèmiques.
Unitats lingüístiques i significats associats a aquestes unitats com ara l'expressió de l'entitat i les seves propietats, la quantitat i la qualitat, l'espai i les relacions espacials, el temps i les relacions temporals, l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació, les relacions lògiques.
Francès
Descripcions elaborades amb adjectius avançats. "Cette maison est écologique, fabriquée à partir de matériaux recyclés." Ús de comparacions i superlatius: "Cette idée est la moins logique". Ús avançat dels pronoms relatius: "qui, que, où, dont".
Ús de termes quantitatius i mesures en contextos específics i coneguts (p. ex., "Une grande quantité d'eau est nécessaire. Je bois environ deux litres d'eau par jour."

Descripció i comparació de qualitats. Introducció a l'ús del comparatiu i el superlatiu per expressar opinions: "À mon avis", "Je pense que". Ús de vocabulari divers: "Cette expérience a été enrichissante". Ús del comparatiu i Introducció a l'ús senzill del superlatiu per expressar la qualitat: "Cet appartement est moins lumineux que l'autre; "Paris est la plus belle capitale du monde".
Introducció a les pronoms de lloc: "y", "en". Consolidació de l'ús de preposicions per enriquir descripcions, narracions i texts més complexos.
Consolidació de l'imparfait, el passé composé i el futur simple. Coordinació de temps verbals per a històries passades. "Il dormait quand son réveil a sonné". La concordança del participe passé amb el verb Avoir. Ús d'expressions de durada i freqüència, "Tous, les deux ans".
Ús avançat de negacions: "Ni... ni". Preguntes indirectes: "Je vais lui demander où est la gare"
Ús de connectors lògics per mostrar causa, efecte, finalitat, etc.: "C'est pour cela, donc, comme, grâce à, pour". Introducció i ús del discours indirect.
Alemany
Adjectius comparatius i superlatius (p. ex., so/nicht so + jung wie, jünger als, der jüngste). Vocabulari específic de temàtiques d'interès acadèmic o personal. Pronoms reflexius en les seves diferents declinacions
Ús de precisió quantitativa per expressar dades i estimacions (ungefähr, die Mehrheit, etc.). Ús d'expressions numèriques i estadístiques aplicades per entendre i explicar gràfiques, enquestes, etc. (20 Prozent der Jugendlichen in Deutschland hören in ihrer Freizeit Musik, ein Drittel der Jugendlichen macht zwei bis drei Mal Sport in der Woche, etc.).
Ús de vocabulari descriptiu amb adjectius qualificatius i expressions més complexes (p. ex., wunderbar, sauteur, eher unbekannt)
Us fluid i més detallat amb preposicions i adverbis locals per enriquir descripcions, narracions i texts més complexos.
Ús fluid del Perfekt i introducció del Präteritum , del Plusquamperfekt i del Futur amb werden. Introducció al temps condicional amb wenn (wenn ich Zeit habe, komme ich natürlich zu deiner Party). Narració amb seqüències temporals senzilles i enriquiment d'aquestes amb l'ús de preposicions, adverbis, conjuncions de temps (p. ex., vor, vorher, bevor, seitdem, nachdem, zuerst, den ganzen Sommer lang).
Ús d'oracions afirmatives, negatives, afirmatives i exclamacions com a resposta a allò del que s'està parlant (p. ex., ich denke schon, das finde ich auch nicht gut, meinst du?, wie nett von dir!, oh, das ist ja schön!), negacions parcials o totals (p. ex., ich kaufe nicht den roten Kuli, sondern..., Peter geht nicht oft ins Kino, Ich gehe heute Abend nicht mit Maria ins Kino, ich kaufe die Schuhe heute nicht).
Lèxic comú i especialitzat d'interès per a l'alumne relatiu a temps i espai; estats, esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació, treball i emprenedoria; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura; com també estratègies d'enriquiment lèxic (derivació, famílies lèxiques, polisèmia, sinonímia, antonímia...).
Francès
El temps i l'espai: p. ex., dans quelques mois, au XIXème siècle, une attraction touristique, un milieu rural, spacieux, dynamique...
Els estats i esdeveniments (estats físics, emocionals i abstractes; esdeveniments i notícies): p. ex., épuisée, stressée, mariage, fête d'anniversaire, cérémonie de remise de diplômes, concert, flash info, l'actualité...
Activitats, procediments i processos (activitats acadèmiques i professionals; procediments i introducció a processos tecnològics i científics): p. ex., préparer une présentation, participer à un débat, faire des cartes mentales, des enquêtes, mélanger, congeler, sauvegarder un fichier, enregistrer des données...
Relacions personals, socials, acadèmiques i professionals: p. ex., copain·ine, pote, camarade de classe, proviseur, proches, petit·e ami·e, collègue, patron, client...
L'educació, treball i emprenedoria: p. ex., terminal, baccalauréat, brevet professionnel, stage, parcours professionnel, chômeur, postuler, entretien d'embauche, licencié qqn, équipe, entrepreneur, entreprise...
Llengua i comunicació intercultural: p. ex., langue étrangère, francophonie, cultures et traditions, s'exprimer, respecter, apprendre, se présenter, prendre congé...
La ciència i la tecnologia: p. ex., scientifique, numérique, découverte, pollution, recyclage, énergies renouvelables, enquête...

La història i la cultura: p. ex., révolution, tradition, la fête nationale, l'avant-garde...
Estratègies d'enriquiment lèxic (derivació, famílies lèxiques, polisèmia, sinonímia, antonímia...): p. ex., créer – création – créative. grand – énorme; jolie - belle minuscule; heureux- triste,
Alemanys
Expressions relacionades amb direccions i ubicacions: neben, vor, hinter, usw.
Ampliació del lèxic sobre tasques domèstiques i compres: staubsaugen, Wäsche waschen, online shoppen, aussehen, passen, stehen, p. ex.
Expressions sobre esport d'equip i activitats de benestar: Teamsport oder Einzelsport, Winter- und Sommersportarten, Outdoor- und Indoor-Aktivitäten, Fit sein, Fitness-Studio, p. ex.
Detalls sobre estils i característiques de les vivendes: modernes Haus, die Wohnung mit der großen Küche, im Erdgeschoss, p. ex. Lèxic sobre tasques de manteniment: reparieren, putzen, dekorieren, p. ex.
Descripcions més detallades del clima i els seus efectes: Im Frühling sind es ... Grad, es gibt viel Schnee, es blitzt, es donnert, p. ex. Expressions sobre problemes mediambientals: Umwelt, Klima, Recycling, wegwerfen, umweltfreundlich, p. ex.
Ús més avançat del vocabulari digital: im Internet surfen, Fotos hochladen, Dokumente herunterladen, p. ex.
Termes bàsics per a orientació acadèmica: Online-Lernen, Schüleraustausch, Schulproblem, Praktikum, Ausbildung, Beruf, Studium, Austauschprogramm, p. ex.
Conceptes temporals: p. ex., vorgestern, übermorgen, in zwei Tagen, vor/nach zwei Wochen, früher, damals, im Jahr 2020, seit einem Jahr. Localització: hier, dort, da, draußen, drinnen, außerhalb, innerhalb, in der Mitte von, weit weg. Descripció d'espais: p. ex., Sehenswürdigkeiten, auf dem Festland, Ferienziel, , Industriegebiet, berühmte/lebendige Stadt.
Estats físics, emocionals i abstractes: p. ex., sauer, wütend, ruhig, glücklich, traurig, motiviert, müde, genervt, gestresst, gelangweilt.
Esdeveniments i notícies: p. ex., Geburtstagsparty, Abschlussfeier, Konzerte, Musikfest, Sportfest, Klassenfahrt.
Activitats acadèmiques i professionals: p. ex., einen Aufsatz schreiben, etwas vortragen, über eine Grafik/ein Lied/usw. sprechen, Dinge und Orte beschreiben, über ein bekanntes Thema diskutieren, an einer Gruppendiskussion teilnehmen, Formulare ausfüllen.
Procediments: p. ex., zuerst, dann, danach, als Erstes, als Zweites, ein Gespräch mit Notizen vorbereiten, Texte mit Schlüsselwörtern verstehen, Lernkarten mit Beispielen schreiben, eine Mindmap erstellen, Texte überfliegen.
Introducció a processos tecnològics i científics: p. ex., Ordner speichern, Computer ausschalten, Programm aktualisieren, Entdeckung.
Relacions personals: p. ex., bester Freund, mein Freund/Partner, Nachbarn, Traumpartner. Relacions socials: p. ex., Mitschüler, Freunde, Klassenkameraden. Relacions professionals: Arbeitskollegen, Mitarbeiter, Auszubildende, Chef, Lehrer, Meister.
Educació: p. ex., Schulabschluss, Ausbildung, Studium, Praktikum, Austausch, Stipendium, Zeugnisse, Universität.
Treball: p. ex., Berufsschule, duale Ausbildung, Vorstellungsgespräch, Nebenjob, Vollzeit, Teilzeit. Bewerbung, Karriere, Büro, Labor, Firma..
La diversitat lingüística: p. ex., Muttersprache, Fremdsprache, Dialekt, Zwei- und Mehrsprachigkeit, Mutter- und Zweitsprache. Conceptes interculturals: p. ex., interkultureller Austausch, Traditionen, interkultureller Schock.
Innovacions tecnològiques i avenços científics: p. ex., künstliche Intelligenz, erneuerbare Energien. Aplicacions pràctiques: p. ex., elektrisches/hybrides Auto, Smart-Geräte. Vocabulari per discutir tecnologia: p. ex., umweltfreundlich, benutzerfreundlich.
Introducció a fets històrics i aspectes culturals: p. ex., Erster Weltkrieg, Berliner Mauer, Konzentrationslager, East Side Gallery, Monument, Denkmal, Architektur. Introducció a termes artístics i literaris: bedeutendste Literatur, Musik, Kunst im deutschsprachigen Raum.
Tècniques de derivació i famílies lèxiques: masculí + in per fer el femení de professions i nacionalitats (Spanier -> Spanierin, Arzt -> Ärztin), un + Adjektiv (glücklich -> unglücklich), Verb → Nomen (achten -> Achtung), p. ex. Relacions semàntiques: synonyms (nett – freundlich; small - tiny; sad - gloomy), antonyms (groß – klein).

Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació, i significats i intencions comunicatives generals associades a aquests patrons. Alfabet fonètic bàsic.
Francès
Producció de sons amb certa complexitat amb Intenció i matís: Articulació correcta vocals obertes i tancades: /o/ vs. /ɔ/; e /ə/ vs. /ɛ/, en paraules com “fenêtre” i “le” / “les”. La nasalització de vocals: /ɑ̃/, /ɛ̃/ i les grafies corresponents. Contrasts amb /k/ i /g/ (cœur vs. gagner). Sons combinats en paraules llargues: intéressant (/ɛ̃.te.ʁe.sɑ̃/). Sons implosius en final de paraula: /t/ a part (/paʁt/).
Discriminació i producció correcta i precisa en frases amb certa complexitat: Sons fricativs avançats: /ʒ/ (journal), /ʁ/ /s/ vs. /z/ "Je vais visiter la maison de mes grands-parents ce week-end." /u/ vs. /y/ com a “dessous” vs. “dessus”. La producció de “plus” /ply/ vs. /plys/
Adquisició del ritme i entonació de la llengua Interacció fluïda amb certa naturalitat. Practica liaisons obligatòries: ils ont (/il.zɑ̃/).
Adquisició de l'entonació de la llengua. Patrons melòdics amb pauses per marcar èmfasi i emocions complexes.
Patrons d'entonació en discursos formals senzills i en interaccions més complexes. Estructuració de discursos. Canvis de to per emfatitzar punts clau.
Consciència pluricultural: Exposició i reconeixement de variacions lingüístiques regionals més freqüents de la francofonia, com els accents. Ex.: Audició de texts orals autèntics amb diferents registres o accents (p. ex., entrevistes, diàlegs informals).
Alemanys
Pronunciació correcta de sons consonàntics, diftongs i sons vocàlics complexos.
Discriminació i producció correcta vocals curtes i llargues
Domini de patrons accentuals de verbs separables i no separables, també en Perfekt (bezahlt, eingekauft); i patrons accentuals de paraules compostes (Tischtennis, schwarzweiß).
Accentuació de la frase (Satzakzent) per emfatitzar informació important (Genau das habe ich nicht gewusst).
Patrons d'entonació en discursos acadèmics senzills i en interaccions més complexes. Estructuració de discursos. Canvis de to per emfatitzar punts clau.
Convencions ortogràfiques i significats i intencions comunicatives associats als formats, patrons i elements gràfics.
Ús correcte d'expressions complexes.
Ús de cometes i guions per a citacions.
Consistència en contraccions i formes verbals.
Anàlisi de texts acadèmics senzills amb elements visuals (gràfics, taules, subtítols).
Interpretació de com el format i els elements visuals recolzen el contingut.
Convencions i estratègies conversacionals, en format síncron o asíncron, per iniciar, mantenir i acabar la comunicació, prendre i cedir la paraula, demanar i donar aclariments i explicacions, reformular, comparar i contrastar, resumir i parafrasejar, col·laborar, negociar significats, detectar la ironia, etc.
Francès
Ús d'expressions formals i informals segons el context per saludar i iniciar la conversa, introduir opinions o punts de vista (Je pense que...). Expressions per convidar a altres a participar (Qu'en penses tu ?). Fórmules d'inici en format asíncron (Bonjour Madame, je vous écris pour demander plus d'informations sur...).
Ús d'expressions per desenvolupar idees (Je voudrais ajouter que...), per gestionar interrupcions (Attends, laisse-moi terminer!) mitjançant connectors avançats (mais, cependant, en revanche).
Expressions per concloure discussions (En résumé, nous sommes d'accord sur....) o per comiats formals (Je reste à votre disposition pour toute question; bien cordialement).
Ús d'expressions amb més detalls per demanar i donar aclariments i explicacions. Reformulació de paraules.
L'expressió d'agraïment en contextos formals. (Je vous remercie. Merci pour votre aide, Bien Cordialement).
Ús de connectors bàsics per establir similituds i diferències. Expressions per donar l'opinió.

Frases per sintetitzar idees amb certa complexitat (C'est à propos de...). Expressions simples per a resumir (En gros..)
Expressions per negociar tasques i col·laborar (Je peux t'aider ?, Tu as besoin d'aide ?)
Expressions per expressar acord o desacord (Je suis d'accord- Je ne suis pas d'accord), per treballar en equip i per oferir suport (Moi aussi / Moi non plus).
Alemanys
Ús d'expressions formals i informals segons el context per saludar i iniciar la conversa, introduir opinions o punts de vista (Ich denke dass...). Expressions per convidar a altres a participar (Was denkst du?) Fórmules d'inici en format asíncron (Guten Tag Frau Müller, ich schreibe Ihnen, um mehr Informationen über ... zu bekommen).
Ús d'expressions per desenvolupar idees (Ich möchte noch dazu sagen, dass ...), per gestionar interrupcions bitte, darf ich weiter reden?) .
Expressions per concloure discussions (Zusammenfassend können wir sagen, dass...) o per comiats formals (Vielen Dank für Ihre Zeit und Ihre Hilfe).
Ús d'expressions amb més detalls per demanar i donar aclariments i explicacions (Was bedeutet das?, Können Sie das erklären?)
L'expressió d'agraïment en contextos formals (Vielen Dank für Ihre Aufmerksamkeit / für das Zuhören).
Ús de connectors bàsics per establir similituds i diferències. (im Gegensatz zu, genauso wie). Expressions per donar l'opinió (Ich denke, dass, Ich finde, Meiner Meinung nach...)
Frases per resumir i sintetitzar idees amb certa complexitat (Es geht um...)
Expressions per negociar tasques i col·laborar (Kann ich dir helfen?, Brauchst du Hilfe?)
Expressions per expressar acord o desacord (Ich bin einverstanden, Das glaube ich nicht), per treballar en equip i per oferir suport (Ich auch, Ich nicht).
Recursos per a l'aprenentatge i estratègies de cerca i selecció d'informació, i curació de continguts: diccionaris, llibres de consulta, biblioteques, mediateques, etiquetes en la xarxa, recursos digitals i informàtics, etc.
Ús de diccionaris i recursos avançats: diccionaris monolingües avançats amb exemples contextualitzats. Accés a llibres de consulta acadèmics i mediateques.
Ús d'eines i recursos digitals per treballar col·laborativament.
Selecció i síntesi d'informació en texts extensos: resum de paràgrafs o capítols segons paraules clau.
Estratègies per a la recerca efectiva en línia: Ús de filtres en motors de cerca. Identificació de fonts fiables.
Organització avançada de continguts trobats: creació de mapes conceptuals o línies del temps digitals.
Reestructuració i reformulació en paraules pròpies: Pràctica de parafrasis per evitar el plag i clarificar idees complexes. Elaboració de resums concisos.
Respecte de la propietat intel·lectual i drets d'autor sobre les fonts consultades i continguts utilitzats: eines per al tractament de dades bibliogràfiques i recursos per evitar el plag.
Ús d'estratègies per evitar el plag. Introducció a la parafrasi com a tècnica per reescriure informació mitjançant l'ús d'expressions com "In my own words...."
Identificació de llicències de continguts digitals: diferenciació de Creative Commons i copyright.
Eines analògiques i digitals per a la comprensió, producció i coproducció oral, escrita i multimodal; i plataformes virtuals d'interacció, col·laboració i cooperació educativa (aules virtuals, videoconferències, eines digitals col·laboratives...) per a l'aprenentatge, la comunicació i el desenvolupament de projectes amb parlants o estudiants de la llengua estrangera.
Ús d'eines analògiques com diccionaris monolingües detallats, revistes i llibres acadèmics senzilles, gràfics informatius, guies d'estructuració de texts, guies de revisió estilística, etc.
Ús d'eines digitals avançades com plataformes de notícies i contingut acadèmic, audiollibres i pòdcasts acadèmics, eines per a texts acadèmics, aplicacions per a presentacions avançades o enregistrament de pòdcasts.
Participació activa en aules virtuals per a debats acadèmics: fòrums i discussions escrites o interaccions orals enregistrades.
Participació en plataformes de treball col·laboratiu avançat per gestionar projectes. Entorns virtuals per projectes internacionals com eTwinning.

Interacció multimodal en contextes acadèmics. Elaboració de vídeos, pòdcasts o infografies de forma col·laborativa.

B. PLURILINGÜISME
Estratègies i tècniques per respondre eficaçment i amb un alt grau d'autonomia, adequació i correcció a una necessitat comunicativa concreta superant les limitacions derivades del nivell de competència en la llengua estrangera i en les altres llengües del repertori lingüístic propi.
Estratègies de parafraseig avançat: Ús de conceptes abstractes en frases més complexes.
Estratègies de traducció literal.
Estratègies de clarificació per sol·licitar explicacions detallades.
Ús d'omplidors o paraules crossa més complexes.
Estratègies per identificar, organitzar, retenir, recuperar i utilitzar creativament unitats lingüístiques (lèxic, morfosintaxi, patrons sonors, etc.) a partir de la comparació de les llengües i varietats que conformen el repertori lingüístic personal.
Reconeixement avançat de falsos amics.
Ús més autònom d'eines lingüístiques com diccionaris digitals o traductors en línia.
Organitzar i emprar lèxic especialitzat que inclogui expressions idiomàtiques i llenguatge tècnic segons les àrees d'interès.
Producció creativa en diferents registres: texts argumentatius que requereixin estructures avançades i vocabulari ric; debats o simulacions que requereixin adaptar el registre segons el context (formal/informal).
Desenvolupament fonològic avançat: Comparar diferències sonores i de pronúncia entre dialectes o varietats lingüístiques.
Mediar lingüísticament: Traduir i parafrasejar idees complexes entre llengües, facilitant la comunicació i destacant diferències culturals i lingüístiques.
Reflexió i autoavaluació de l'aprenentatge: estratègies de millora per corregir errors comuns, basant-se en la retroacció i l'autoanàlisi. Ús d'eines tecnològiques (apps de vocabulari o anàlisi textual) per optimitzar l'aprenentatge autònom.
Estratègies i eines, analògiques i digitals, individuals i cooperatives per a l'autoavaluació, la coavaluació i l'autocorrecció.
Disseny de rúbriques personalitzades per a l'autoavaluació i coavaluació, adaptades als objectius específics de cada activitat.
Ús autònom d'estratègies d'autoreparació, com l'autocorrecció de texts escrits amb ajuda de recursos lingüístics avançats mitjançant correctors gramaticals en línia o diccionaris i traductors avançats.
Ús d'eines digitals avançades com programari d'anàlisi de texts o plataformes interactives, per avaluar i millorar l'aprenentatge.
Aplicació d'estratègies de reflexió personal per comprendre el propi procés d'aprenentatge i establir objectius de millora per al futur.
Expressions i lèxic específic per reflexionar i compartir la reflexió sobre la comunicació, la llengua, l'aprenentatge i les eines de comunicació i aprenentatge (metallenguatge).
Expressions i lèxic específic per reflexionar i compartir la reflexió sobre la comunicació. La claredat i significat. Sol·licitud d'ajuda o aclariments. Expressió de dificultats o dubtes.
Expressions i lèxic específic per reflexionar i compartir la reflexió sobre la llengua amb termes com, subjecte, objecte, col·locació, oracions condicionals, veu passiva, o expressions: "Quina diferència hi ha entre aquestes dues paraules?", o "Com es pronuncia això correctament?".
Lèxic i expressions d'ús comú més complexes per reflexionar i compartir de la reflexió sobre l'aprenentatge: habilitats, fortaleeses, debilitats. Expressions: "Quina és la millor manera de practicar l'expressió oral?".
Lèxic i expressions d'ús comú més complexes per reflexionar i compartir de la reflexió sobre les eines de comunicació i aprenentatge (metallenguatge): motor de cerca, recurs, eina en línia, col·laboració, compartició, alfabetització digital. Expressions: "Com puc trobar informació sobre aquest tema?" o "Podem utilitzar una eina en línia per treballar junts?".
Comparació sistemàtica entre llengües a partir d'elements de la llengua estrangera i altres llengües:

origen i parentius.
Identificació d'estratègies per reconèixer patrons lingüístics que ajudin a comprendre i aprendre vocabulari o estructures d'altres llengües. (cognats, prefixos i sufixos comuns, estructures sintàctiques, arrels comunes, etc.)
Reflexió sobre les relacions entre llengües (origen, influència històrica o contacte cultural) per entendre millor les similituds i diferències entre idiomes i les seves cultures associades.

C. INTERCULTURALITAT
La llengua estrangera com a mitjà de comunicació i entesa entre pobles, com a facilitador de l'accés a altres cultures i altres llengües i com a eina de participació social i d'enriquiment personal.
Ús de la llengua estrangera com a mitjà per establir connexions i diàleg entre persones de diferents cultures.
Aprenentatge de vocabulari específic relacionat amb costums i tradicions per fomentar una millor comprensió entre cultures.
Pràctica de comunicacions orals i escrites per participar activament en discussions sobre diversitat cultural i intercanvi d'idees.
Desenvolupament de l'hàbit de consultar fonts internacionals (articles, llibres, programes audiovisuals) per ampliar coneixements sobre altres cultures i llengües.
Ús d'estratègies de flexibilitat i adaptació per interactuar eficaçment en contextos multiculturals, promovent el respecte i la cooperació.
Interès i iniciativa en la realització d'intercanvis comunicatius a través de diferents mitjans amb parlants o estudiants de la llengua estrangera, com també per conèixer informacions culturals dels països on es parla la llengua estrangera.
Participació activa en intercanvis lingüístics amb parlants nadius o altres estudiants per millorar les habilitats comunicatives.
Aplicació de mitjans tecnològics i plataformes internacionals per establir comunicacions significatives i dur a terme projectes col·laboratius multiculturals.
Investigació i comprensió crítica de les realitats culturals dels països on es parla la llengua estrangera, analitzant-ne les implicacions socials i històriques.
Pràctica de l'anàlisi reflexiva en contextos interculturals per enriquir la pròpia perspectiva i fomentar una comunicació respectuosa i efectiva.
Aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, normes, creences i actituds; estereotips i tabús; llenguatge no verbal; història, cultura i comunitats; relacions interpersonals i processos de globalització en països on es parla la llengua estrangera.
Reflexió sobre els valors, creences i actituds culturals, incloent-hi els estereotips i tabús, per promoure una comunicació respectuosa i informada.
Anàlisi de les convencions socials i normes de cortesia per entendre els registres lingüístics adequats en diferents contextos culturals.
Observació del llenguatge no verbal i la seva relació amb la història i la cultura de les comunitats, com també els impactes de la globalització en les pràctiques sociolingüístiques.
Estudi dels costums, rituals i institucions de les societats on es parla la llengua estrangera, com també la seva influència en les relacions interpersonals.
Estratègies per entendre i apreciar la diversitat lingüística, cultural i artística, atenent valors ecosocials i democràtics.
Reflexió crítica sobre la influència de factors històrics, socials i econòmics en la diversitat lingüística i cultural.
Formulació de propostes o alternatives per abordar desafiaments interculturals, integrant valors ecosocials com la sostenibilitat, la solidaritat i el respecte per la diversitat.
Experiències i activitats que permetin el desenvolupament de les habilitats interculturals en l'alumnat (estades a l'estranger, intercanvis lingüístics i culturals, projectes internacionals, etc.), presencials i virtuals.
Estratègies de detecció, rebuig i actuació davant usos discriminatoris del llenguatge verbal i no verbal.
Anàlisi de texts, discursos o comportaments per identificar usos discriminatoris explícits o implícits.

Activitats o estratègies per fomentar el llenguatge inclusiu en distints entorns, com l'acadèmic o el digital.

Segona Llengua Estrangera II

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Comprendre i interpretar les idees principals i les línies argumentals bàsiques de texts expressats en la llengua estàndard, cercant fonts fiables i fent ús d'estratègies d'inferència i comprovació de significats, per respondre a les necessitats comunicatives plantejades.
CA 1.1 Extreure i analitzar les idees principals, la informació detallada i les implicacions generals de texts de certa longitud, ben organitzats i complexos, orals, escrits i multimodals, tant en registre formal com informal, sobre temes de rellevància personal o d'interès públic, tant concrets com abstractes, expressats de manera clara i en la llengua estàndard o en varietats freqüents, fins i tot en entorns moderadament sorollosos, a través de diversos suports.
Identificar, analitzar i interpretar idees principals, secundàries i detalls rellevants en texts de certa longitud, ben estructurats i més complexos, tant orals com escrits.
Interpretar les implicacions generals dels texts, identificant missatges més complexos i subjacents (p. ex., postura de l'autor, ironia o suggeriments subjacents), reflexionant sobre l'impacte del text a llarg termini o en àmbits diversos o els arguments presentats.
Comprendre texts escrits de complexitat moderada com texts acadèmics o d'interès general en registres formals i informals, incloent-hi varietats lingüístiques estàndard freqüents.
Entendre texts acadèmics i científics com assaigs o articles de recerca adaptats; d'opinió i discurs social com editorials o debats sobre temes d'actualitat; material multimodal avançat com documentals, pòdcasts d'entrevistes o gràfics interactius; i fragments de texts literaris i culturals.
Comprendre texts orals i multimodals en registres formals, com discursos o conferències, i informals, com converses o entrevistes, incloent-hi varietats lingüístiques freqüents en entorns amb sorolls de fons
CA 1.2 Interpretar i valorar de manera crítica el contingut, la intenció, els trets discursius i certs matisos, com la ironia o l'ús estètic de la llengua, de texts de certa longitud i complexitat, amb especial èmfasi en els texts acadèmics i dels mitjans de comunicació, com també de texts de ficció, sobre una àmplia varietat de temes de rellevància personal o d'interès públic.
Interpretar i valorar texts de certa longitud i complexitat, amb especial èmfasi en els texts acadèmics i dels mitjans de comunicació, com també de texts de ficció, sobre una àmplia varietat de temes de rellevància personal o d'interès públic.
Analitzar els significats implícits, arguments, punts de vista i matisos (p. ex., ironia, sarcasme, simbolisme) en texts de certa longitud i complexitat.
Expressar una opinió crítica i ben fonamentada, valorant la validesa dels arguments i relacionant el text amb el seu context històric i cultural.
Fer una anàlisi profunda de l'estructura i estil del text, valorant recursos estètics com metàfores o el simbolisme.
Valorar la coherència i cohesió de texts més complexos, l'eficàcia de l'autor per transmetre el missatge de forma clara i persuasiva, com també l'originalitat i creativitat del text, considerant el to (formal, informal, irònic) i l'estil del text.
CA 1.3 Seleccionar, organitzar i aplicar les estratègies i coneixements més adequats en cada situació comunicativa per comprendre el sentit general, la informació essencial i els detalls més rellevants i per distingir la intenció i les opinions, tant implícites com explícites dels texts; inferir significats i interpretar elements no verbals; i cercar, seleccionar i contrastar informació real.
Seleccionar de manera autònoma estratègies complexes per abordar texts de diferents gèneres i formats, decidint, per exemple, entre una lectura analítica o global segons l'objectiu de l'activitat.
Comparar perspectives de diferents autors i establir connexions crítiques entre elles, confrontant, per exemple, arguments d'un text filosòfic amb els d'un article contemporani sobre el mateix tema.
Aplicar coneixements interdisciplinaris per enriquir l'anàlisi dels texts, comparant conceptes econòmics en un article amb referències històriques o filosòfiques, per exemple.

Inferir significats complexos i deduir biaixos ideològics en texts acadèmics o d'opinió, identificant el sarcasme o la intenció crítica en un text periodístic, per exemple.
Analitzar i integrar informació visual complexa amb continguts textuals per interpretar significats globals. Per exemple, relacionar un gràfic estadístic amb l'argumentació d'un assaig.
Inferir significats complexos i matisos en diferents registres i contextos culturals. Per exemple, interpretar el sentit figurat d'un poema o entendre ironia subtil en un text periodístic.
Cercar i seleccionar de forma crítica informació rellevant en fonts variades, analitzant, per exemple, un estudi acadèmic i contrastant-lo amb articles periodístics sobre el mateix tema.

CE 2 Produir texts originals, de creixent extensió, clars, ben organitzats i detallats, usant estratègies com ara la planificació, la síntesi, la compensació o l'autocorrecció, per expressar idees i arguments de manera creativa, adequada i coherent, d'acord amb propòsits comunicatius concrets.
CA 2.1 Expressar oralment amb suficient fluïdesa, facilitat i naturalitat, diversos tipus de texts clars, coherents, detallats, ben organitzats i adequats a l'interlocutor i al propòsit comunicatiu sobre assumptes de rellevància personal o d'interès públic coneguts per l'alumne, amb la finalitat de descriure, narrar, argumentar i informar, en diferents suports, evitant errors importants i utilitzant registres adequats, com també recursos verbals i no verbals, i estratègies de planificació, control, compensació i cooperació.
Descriure, narrar, informar i argumentar oralment sobre assumptes de rellevància personal o d'interès públic coneguts per l'alumne.
Produir texts orals clars, coherents, detallats, ben organitzats, ajustant el registre, el to i l'estructura al propòsit comunicatiu i a les característiques de l'audiència.
Utilitzar amb autonomia suports analògics o digitals (p. ex., vídeos, infografies interactives o presentacions multimèdia) per comunicar discursos orals més detallats.
Utilitzar recursos verbals com lèxic precís, pronunciació clara i no verbals adequats com l'entonació, el volum, la pronunciació, el llenguatge corporal o el contacte visual, per comunicar texts orals amb suficient fluïdesa i correcció i naturalitat.
Utilitzar estratègies de planificació com l'organització d'idees més complexa o l'adequació al registre; de control com l'autocorrecció de la pròpia pronunciació; de compensació com canviar de tema o simplificar el discurs i de cooperació com sol·licitar clarificació o integrar idees suggerides per altres.
CA 2.2 Redactar i difondre texts detallats de creixent extensió, ben estructurats i de certa complexitat, adequats a la situació comunicativa, a la tipologia textual i a les eines analògiques i digitals utilitzades evitant errors importants i reformulant, sintetitzant i organitzant de manera coherent informació i idees de diverses fonts i justificant les pròpies opinions sobre assumptes de rellevància personal o d'interès públic coneguts per l'alumne, fent un ús ètic del llenguatge, respectant la propietat intel·lectual i evitant el plagi.
Redactar texts d'extensió creixent i de complexitat avançada, com opinions i argumentacions detallades, sobre temes rellevants i d'interès públic.
Organitzar i estructurar texts ben cohesionats, utilitzant connectors específics per donar fluïdesa i claredat.
Redactar i difondre texts originals integrant elements visuals i multimèdia per reforçar el missatge escrit (p. ex., esquemes, taules).
Respectar les normes ètiques i citar fonts adequadament per evitar el plagi i garantir l'originalitat dels texts.
Sintetitzar i reformular informació de diverses fonts, presentant arguments favorables i contraris de manera coherent i justificant les pròpies opinions.
Utilitzar correctament el repertori lingüístic amb correcció, precisió i flexibilitat, adaptant-se al context comunicatiu i integrant lèxic especialitzat de manera adequada segons la tipologia textual i el propòsit comunicatiu.
Maneja convencions ortogràfiques i significats associats a formats i elements gràfics.
CA 2.3 Seleccionar, organitzar i aplicar coneixements i estratègies de planificació, producció, revisió i cooperació, per compondre texts ben estructurats i adequats a les intencions comunicatives, les característiques contextuais, els aspectes socioculturals i la tipologia textual, usant els recursos físics o digitals més adequats en funció de la tasca i dels interlocutors reals o potencials.
Estratègies de planificació:

Seleccionar i integrar fonts diverses de manera cohesionada.
Ajustar el contingut, el to i els elements discursius a la intenció comunicativa i a l'audiència específica, incloent-hi complexitat en l'ús de registres.
Planificar i estructurar texts extensos i complexos com assaigs acadèmics o projectes, amb un objectiu clar i un públic específic.
Estratègies de producció:
Fer ús d'estratègies d'enriquiment lèxic (sinònims, famílies lèxiques, polisèmia, sinonímia, antonímia...) per millorar la qualitat del text.
Presentar els texts de manera professional i visualment atractiva, integrant elements visuals i multimèdia (presentacions digitals, vídeos o infografies) de manera cohesionada, adaptant l'estructura i el format al context comunicatiu (ex. articles, projectes acadèmics o defenses orals), amb una especial atenció a la qualitat formal i estètica.
Utilitzar amb fluïdesa recursos lingüístics variats, ajustant el registre segons el context i integrant vocabulari especialitzat de manera coherent.
Participar activament en discussions i debats estructurats o en la redacció de projectes escrits de manera col·laborativa sobre temes acadèmics o socials, utilitzant arguments clars i estructurats.
Utilitzar amb autonomia les eines analògiques i digitals avançades, seleccionant les més adequades segons les característiques de la tasca i l'interlocutor (p. ex. diccionaris de sinònims, guies d'estils, funcions avançades dels processadors de texts, bases de dades, eines de creació multimèdia).
Estratègies de revisió:
Revisar amb detall contingut, estructura i cohesió, corregint errors lingüístics i millorant el text amb aportacions personals, incorporant millores basades en l'autoavaluació i la revisió col·laborativa.

CE 3 Interactuar activament amb altres persones, amb suficient fluïdesa i precisió i amb espontaneïtat, usant estratègies de cooperació i emprant recursos analògics i digitals, per respondre a propòsits comunicatius en intercanvis respectuosos amb les normes de cortesia.
CA 3.1 Planificar, participar i col·laborar de manera assertiva i activa, a través de diversos suports, en situacions interactives sobre temes quotidians, de rellevància personal o d'interès públic pròxims a la seva experiència, mostrant iniciativa, empatia i respecte per la cortesia lingüística i l'etiqueta digital, com també per les diferents necessitats, idees, inquietuds, iniciatives i motivacions dels interlocutors, expressant idees i opinions amb precisió i argumentant de manera convincent.
Planificar i participar en interaccions sobre temes quotidians, de rellevància personal o d'interès públic que siguin pròxims a les experiències de l'alumnat.
Participar activament en interaccions assertives, tot defensant les pròpies idees amb precisió i coherència.
Adaptar-se a suports avançats com debats, fòrums en línia o projectes col·laboratius.
Respectar les normes d'etiqueta digital i de cortesia en contextos formals i informals.
Mostrar respecte i empatia, expressant idees pròpies amb arguments clars i exemples concrets.
Argumentar de manera convincent, tot rebatre opinions contràries amb respecte i empatia.
CA 3.2 Seleccionar, organitzar i utilitzar, de manera eficaç, espontània i en diferents entorns, estratègies adequades per iniciar, mantenir i acabar la comunicació, prendre i cedir la paraula amb amabilitat, ajustar la pròpia contribució a la dels interlocutors percebent les seves reaccions, sol·licitar i formular aclariments i explicacions, reformular, comparar i contrastar, resumir, col·laborar, debatre, resoldre problemes i gestionar situacions compromeses.
Iniciar, mantenir i acabar la comunicació amb eficàcia, espontaneïtat i empatia, adaptant-se a les reaccions dels interlocutors.
Comparar i contrastar alternatives amb justificacions detallades, utilitzant connectors variats i respectant els punts de vista dels altres.
Participar activament en discussions o debats sobre temes d'interès, mostrant capacitat per gestionar eficaçment els torns de paraula i expressar acords o desacords amb respecte.
Resumir i reformular, amb eficàcia i espontaneïtat, les idees principals i detalla rellevants d'interaccions avançades.
Col·laborar en projectes o tasques de grup i participar en debats acadèmics, mostrant respecte, capacitat crítica i sensibilitat intercultural.

Participar activament en la resolució de problemes i gestió de situacions compromeses amb assertivitat i estratègies adequades al context.

CE 4 Intervenir entre diferents llengües o varietats, o entre les modalitats o registres d'una mateixa llengua, usant estratègies i coneixements eficaços orientats a explicar conceptes i opinions o simplificar missatges, per transmetre informació de manera eficaç, clara i responsable, i crear una atmosfera positiva que faciliti la comunicació.

CA 4.1 Interpretar i explicar texts, conceptes i comunicacions en situacions en les quals atendre la diversitat, mostrant respecte i estima pels interlocutors i per les llengües, varietats o registres emprats, i participant en la solució de problemes d'intercomprensió i d'enteniment, a partir de diversos recursos i suports.

Resumir i explicar informació de texts més complexos (per exemple, articles d'actualitat breus) emprant esquemes o presentacions visuals per organitzar la informació i destacar els punts principals.

Explicar conceptes acadèmics bàsics amb llenguatge més formal i estructurat, fent servir presentacions visuals, llistes o gràfics per estructurar el discurs.

Actuar com a mediador en discussions per resoldre malentesos i aconseguir consensos simples, mostrant respecte i estima pels interlocutors i per les llengües, varietats o registres emprats.

Ajustar la presentació de conceptes o missatges als coneixements, interessos i registres dels interlocutors, incorporant exemples rellevants i aclarint possibles malentesos.

CA 4.2 Aplicar estratègies que ajudin a crear ponts, facilitin la comunicació i serveixin per explicar i simplificar texts, conceptes i missatges, i que siguin adequades a les intencions comunicatives, les característiques contextuais, els aspectes socioculturals i la tipologia textual, usant recursos i suports físics o digitals en funció de la tasca i del coneixement previ i els interessos i idees dels interlocutors.

Simplificar la informació de texts més complexos, identificant i destacant les idees principals, resumint el contingut amb paraules pròpies o organitzant la informació en esquemes o llistes per fer accessible el contingut complex.

Millorar la comprensió dels texts, conceptes i missatges, afegint exemples detallats i estructurant-ne el contingut en parts clares i integrant-hi recursos físics o digitals més avançats (infografies, traductors, correctors, etc.)

Adequar els texts segons les intencions comunicatives com informar, persuadir, descriure o entretenir, a la tipologia textual i a les característiques contextuais i socioculturals.

CE 5 Ampliar i usar els repertoris lingüístics personals entre diferents llengües i varietats, reflexionant de manera crítica sobre el seu funcionament i fent explícits i compartint les estratègies i els coneixements propis, per millorar la resposta a les seves necessitats comunicatives.

CA 5.1 Comparar i contrastar les similituds i diferències entre diferents llengües reflexionant de manera sistemàtica sobre el seu funcionament i establint relacions entre elles.

Comparar i explicar de forma argumentada les semblances i diferències entre llengües (p. ex., estructures lingüístiques de major complexitat i els seus usos més freqüents) en texts autèntics.

Identificar la influència mútua entre distintes llengües (p. ex., cognats i falsos amics, préstecs lingüístics, l'origen de les llengües i la seva evolució i altres fenòmens lingüístics).

Aplicar estratègies avançades de transferència lingüística (p. ex., aplicant tècniques d'argumentació apreses en la llengua materna en una altra llengua) mostrant flexibilitat i adaptabilitat.

Demostrar la capacitat per identificar i corregir errors subtils per interferència, mostrant una competència avançada i una consciència crítica del propi procés d'aprenentatge.

CA 5.2 Utilitzar amb iniciativa i de manera creativa estratègies i coneixements de millora de la seva capacitat de comunicar i d'aprendre la llengua estrangera, amb o sense suport d'altres interlocutors i de suports analògics i digitals.

Utilitzar amb iniciativa i creativitat recursos avançats per a l'aprenentatge autònom (p. ex. diccionaris específics, aplicacions específiques de pronunciació o assistents d'escriptura en línia).

Participar en intercanvis de comunicació diversos i més complexos amb autonomia.

Gestionar de forma autònoma el procés d'aprenentatge, establint metes realistes, seleccionant els recursos i estratègies adequats o avaluant-ne l'eficàcia, per exemple.

CA 5.3 Registrar i reflexionar sobre els progressos i dificultats d'aprenentatge de la llengua estrangera seleccionant les estratègies més adequades i eficaçes per superar aquestes dificultats i consolidar

l'aprenentatge, realitzant activitats de planificació del propi aprenentatge, autoavaluació i coavaluació, com les propostes en el Portafolis Europeu de les Llengües (PEL) o en un diari d'aprenentatge, fent aquests progressos i dificultats explícits i compartint-los.
Registrar i reflexionar de manera sistemàtica i crítica sobre els progressos i dificultats en l'aprenentatge de la llengua estrangera, mantenint un portafoli complet que inclogui evidències de l'aprenentatge i autoavaluacions periòdiques.
Seleccionar, aplicar i avaluar de manera efectiva estratègies complexes per superar les dificultats i consolidar l'aprenentatge, adaptant-les a diferents contextos i necessitats.
Realitzar activitats de planificació avançada del propi aprenentatge, establint objectius a llarg termini relacionats amb l'ús de la llengua en contextos acadèmics o professionals, i dissenyant plans detallats per assolir-los.
Participar en activitats d'autoavaluació i coavaluació crítiques, liderant discussions sobre pràctiques d'aprenentatge efectives i contribuint a la millora de l'entorn educatiu.
Comunicar de manera detallada i crítica els progressos i dificultats (p. ex., elaborant informes reflexius o blogs personals sobre l'aprenentatge de la llengua estrangera), compartint-los en fòrums educatius o comunitats en línia.

CE 6 Valorar críticament i adequar-se a la diversitat lingüística, cultural i artística a partir de la llengua estrangera, reflexionant i compartint les semblances i les diferències entre llengües i cultures, per actuar de manera empàtica, respectuosa i eficaç, i fomentar la comprensió mútua en situacions interculturals.
CA 6.1 Actuar de manera adequada, empàtica i respectuosa en situacions interculturals construint vincles entre les diferents llengües i cultures, rebutjant i avaluant qualsevol tipus de discriminació, prejudici i estereotip i solucionant aquells factors socioculturals que dificultin la comunicació.
Actuar de manera adequada, empàtica i respectuosa en situacions interculturals, tenint en compte les diferències culturals i lingüístiques.
Construir vincles positius entre les diferents llengües i cultures, promovent el diàleg i la col·laboració.
Rebutjar i avaluar qualsevol tipus de discriminació, prejudici o estereotip, reflexionant sobre el seu impacte en la comunicació i les relacions.
Identificar i abordar els factors socioculturals que dificulten la comunicació, identificant els problemes i proposant accions concretes que fomentin la comprensió i l'entesa entre persones de diversos contextos.
CA 6.2 Valorar críticament la diversitat lingüística, cultural i artística pròpia de països on es parla la llengua estrangera tenint en compte els drets humans i adequar-se a ella afavorint i justificant el desenvolupament d'una cultura compartida i una ciutadania compromesa amb la sostenibilitat i els valors democràtics.
Analitzar la diversitat cultural, lingüística i artística des d'una perspectiva crítica i fonamentada.
Mediar en intercanvis socials demostrant la capacitat d'adaptació als diferents contextos culturals i el respecte als valors democràtics i als drets humans.
Participar en discussions sobre temes culturals i socials actuals, com els drets humans, per afavorir la creació d'una cultura compartida i el respecte als valors democràtics i als drets humans.
Desenvolupar propostes que integrin pràctiques sostenibles de diferents cultures.
CA 6.3 Aplicar de manera sistemàtica estratègies per defensar i apreciar la diversitat lingüística, cultural i artística, atenent a valors ecosocials i democràtics, i respectant els principis de justícia, equitat i igualtat.
Participar activament en projectes que promoguin la diversitat i els valors ecosocials, aportant arguments fonamentats i mostrant respecte per les opinions diverses.
Analitzar pràctiques relacionades amb la diversitat lingüística i cultural, proposant millores que promoguin la inclusió i el respecte pels drets humans, amb suport del professorat.
Dissenyar projectes que fomentin la comprensió i valoració de la diversitat lingüística, cultural i artística, integrant valors ecosocials i democràtics, amb orientació docent.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. COMUNICACIÓ
Autoconfiança, iniciativa i assertivitat. Estratègies d'autocorrecció i autoavaluació com a manera de progressar en l'aprenentatge autònom de la llengua estrangera.
Desenvolupament de l'autoconfiança en situacions acadèmiques i formals com exposicions orals davant la classe, interaccions en anglès amb desconeguts, o simulacions d'exàmens oficials (PBAU o EOI).
Aplicació d'estratègies d'autocorrecció de texts orals i escrits d'ús acadèmic com la revisió seqüencial dels texts (gramàtica, lèxic i estructura), autocorrecció mitjançant plantilles i models, correcció amb eines digitals senzilles, identificació de patrons d'errors, correcció oral mitjançant gravacions, etc.
Cerca autònoma, coneixement i ús de recursos per a la millora lingüística. Ús de diccionaris, aplicacions, corpus lingüístics en línia, etc.
Planificació i monitorització del procés d'aprenentatge. Reflexió crítica sobre errors freqüents.
Promoció de la iniciativa i l'assertivitat en la comunicació en contextos interculturals, aprenent a expressar idees pròpies amb claredat i sense por de cometre errors
Estratègies per a la planificació, execució, control i reparació de la comprensió, la producció i la coproducció de texts orals, escrits i multimodals.
Anticipació guiada del contingut a partir de la lectura de títols i subtítols, l'anàlisi d'imatges o gràfics associats i la connexió amb els coneixements previs per facilitar la comprensió del text. (Planificació de la comprensió)
Definició d'objectius acadèmics específics abans de llegir o escoltar texts complexos (anàlisi del propòsit del text, lectura ràpida inicial o selectiva, preguntes prèvies, etc.). (Planificació de la comprensió)
Disseny de guions avançats per a assaigs, presentacions o projectes multimodals. (Planificació de la producció)
Selecció de recursos lingüístics sofisticats (col·locacions, idiomes, connectors complexos). (Planificació de la producció)
Preparació de respostes argumentades per defensar punts de vista en discussions. (Planificació de la coproducció)
Discussió prèvia per establir rols, objectius i responsabilitats en activitats col·laboratives. (Planificació de la coproducció)
Aplicació d'estratègies per interpretar significats implícits i actituds en texts i identificar-ne la tipologia. (Execució de la planificació)
Composició de texts amb arguments sòlids i evidències clares. (Execució de la producció)
Creació de presentacions multimodals amb un ús equilibrat de visuals i continguts orals. (Execució de la producció)
Participació en debats o taules rodones amb una defensa clara de punts de vista. (Execució de la coproducció)
Coordinació amb els companys per integrar idees en projectes col·laboratius. (Execució de la coproducció)
Revisió crítica del contingut del text per validar la seva coherència i rellevància. Autoavaluació de la comprensió mitjançant preguntes i esquemes resum. (Control de la comprensió)
Revisió autònoma de la precisió gramatical i de la varietat lèxica en texts escrits mitjançant rúbriques, llistes de verificació, etc. (Control de la producció)
Ajustament del missatge segons les reaccions o aclariments demanats. (Control de la coproducció)
Supervisió conjunta del progrés en projectes grupals. (Control de la coproducció)
Clarificació de dubtes mitjançant fonts complementàries o discussions. (Reparació de la comprensió)
Revisió autònoma i correcció d'errors d'estil, registre o gramàtica detectats posteriorment. (Reparació de la producció)
Solució d'incoherències en la conversa a través de clarificacions i ajustaments. (Reparació de la producció i coproducció)
Revisió conjunta del text final per detectar incoherències i incorporar suggeriments per part del grup o del professor. (Reparació de la coproducció)
Coneixements, destreses i actituds que permeten dur a terme activitats de mediació en situacions quotidianes.
Síntesi i explicació d'informació en texts més complexos. Identificació d'idees principals i secundàries. Reformulació de continguts amb sinònims i adaptació del registre segons l'interlocutor.

Explicació detallada de conceptes per transmetre conceptes més complexos amb estructures clares i exemples adaptats. Comparació i contrast d'idees per clarificar significats.
Facilitació activa de diàlegs. Moderació de discussions senzilles ajudant a superar malentesos. Explicació de matisos culturals o lingüístics que afectin la comprensió.
Ús d'estratègies de mediació més avançades com la síntesi i adaptació de la informació a les necessitats de l'interlocutor o la comparació i contrast d'idees o conceptes per facilitar la comprensió.
Funcions comunicatives adequades a l'àmbit i al context comunicatiu: descriure fenòmens i esdeveniments; donar instruccions i consells; narrar esdeveniments passats puntuals i habituals, descriure estats i situacions presents, i expressar successos futurs i prediccions a curt, mitjà i llarg termini; expressar emocions; expressar l'opinió; expressar argumentacions; reformular, presentar les opinions d'uns altres, resumir.
Inici, participació i manteniment de diàlegs sobre temes d'interès personal o acadèmic.
Ús de vocabulari i expressions formals per contribuir a debats i discussions col·laboratives.
Presentació formal d'idees temes acadèmics o d'interès general amb detall, fluïdesa, correcció, cohesió i coherència
Ús d'estructures per demanar i intercanviar informació i necessitats immediates instruccions, ordres i consells.
Ús d'expressions i d'un vocabulari més ampli per oferir, acceptar i rebutjar ajuda, proposicions o suggeriments; comunicar emocions i preferències amb detall i matisos emocionals.
Expressió d'idees, defensa de punts de vista i argumentació d'opinió i justificacions més complexes i sòlides amb exemples sobre temes quotidians i acadèmics.
Enunciació d'esdeveniments i successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.
Ús de formes verbals i estructures per narrar esdeveniments passats puntuals i habituals, presents i futures amb coherència
Reformulació d'idees, presentació les opinions d'uns altres; sintetització d'informació o parafraseig idees amb precisió.
Ús de matisos lingüístics per manifestar opinions incertes i dubtes, hipòtesis i suposicions.
Models contextuals i gèneres discursius d'ús comú en la comprensió, producció i coproducció de texts orals, escrits i multimodals, breus i senzills, literaris i no literaris: característiques i reconeixement del context (participants i situació), expectatives generades pel context, organització i estructuració segons el gènere i la funció textual.
Anàlisi avançada de contextos discursius. Identificació d'intencions comunicatives complexes (editorials, assaigs formals).
Producció de gèneres discursius acadèmics. Redacció d'assaigs argumentatius, informes detallats i articles.
Ús de funcions textuais complexes: Argumentació avançada amb matisos.
Estructuració i cohesió textual en texts extensos. Ús adequat de connectors i marcadors discursius.
Adaptació completa al registre i al gènere discursiu. Diferència entre registres formals i informals segons l'audiència.
Unitats lingüístiques i significats associats a aquestes unitats com ara l'expressió de l'entitat i les seves propietats, la quantitat i la qualitat, l'espai i les relacions espacials, el temps i les relacions temporals, l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació, les relacions lògiques.
Francès
Descripcions més elaborades amb adjectius subjectius: "ravis, déçu". Introducció a l'ús dels pronoms relatius complexos. Celui qui, celle dont...
Descripció de persones, animals o objectes de manera imprecisa: pronoms i adjectius indefinits (p. ex., certains, il y en a plusieurs). Introducció a l'ús d'expressions estadístiques i numèriques en contextos acadèmics i científics. "La température de l'eau a augmenté de 10%"
Ús de vocabulari més ric i divers amb adjectius qualificacions complexos "Cette expérience a été enrichissante". Descripció de la qualitat amb matisos, Avoir l'air: "Cette expérience a l'air, semble, enrichissante.
Ampliació de l'ús dels adverbis de lloc: ailleurs, autour, partout". Descripció de localitzacions complexos amb més detall.
Ús d'expressions per indicar durada, freqüència i seqüència: "Après avoir terminé le projet...."

Ús avançat dels temps verbals: present- passé composé, el futur simple i el condicional de cortesia (Je voudrais..., Je souhaiterais). Ús de l'imparfait, introducció al plus que parfait. Introducció d'expressions per descriure fets en el passat: "À cette époque là, la veille..."
Preguntes indirectes i retòriques. "Je me demande s'il viendra demain". La negació complexa: "Elle ne travaille que sur ce dossier", ne ... plus
Ús de connectors lògics avançats per mostrar oposició, "cependant", conseqüències, justificacions i condicions. Introducció a hipòtesis en condicional present i imparfait. "Si j'étais jeune, j'aurais un bébé" Introducció a l'ús del subjuntiu amb expressions de finalitat: "Pour qu'il vienne", d'obligació "Il faut qu'il vienne" . Argumentació avançada amb connectors lògics: "D'un côté...; d'un autre, .". Introducció i ús del discours indirect en passat.
Alemanys
Adjectius comparatius i superlatius (p. ex., so/nicht so + jung wie, jünger als, der jüngste). Vocabulari específic de temàtiques d'interès acadèmic o personal. Pronoms reflexius en les seves diferents declinacions
Ús de precisió quantitativa per expressar dades i estimacions (ungefähr, die Mehrheit, etc.). Ús d'expressions numèriques i estadístiques aplicades per entendre i explicar gràfiques, enquestes, etc. (20 Prozent der Jugendlichen in Deutschland hören in ihrer Freizeit Musik, ein Drittel der Jugendlichen macht zwei bis drei Mal Sport in der Woche, etc.).
Ús de vocabulari descriptiu amb adjectius qualificatius i expressions més complexes (p. ex., wunderbar, sauteur, eher unbekannt)
Us fluid i més detallat amb preposicions i adverbis locals per enriquir descripcions, narracions i texts més complexos.
Ús fluid del Perfekt i introducció del Präteritum , del Plusquamperfekt i del Futur amb werden. Introducció al temps condicional amb wenn (wenn ich Zeit habe, komme ich natürlich zu deiner Party). Narració amb seqüències temporals senzilles i enriquiment d'aquestes amb l'ús de preposicions, adverbis, conjuncions de temps (p. ex., vor, vorher, bevor, seitdem, nachdem, zuerst, den ganzen Sommer lang).
Ús d'oracions afirmatives, negatives, afirmatives i exclamacions com a resposta a allò del que s'està parlant (p. ex., ich denke schon, das finde ich auch nicht gut, meinst du?, wie nett von dir!, oh, das ist ja schön!), negacions parcials o totals (p. ex., ich kaufe nicht den roten Kuli, sondern..., Peter geht nicht oft ins Kino, Ich gehe heute Abend nicht mit Maria ins Kino, ich kaufe die Schuhe heute nicht).
Lèxic comú i especialitzat d'interès per a l'alumne relatiu a temps i espai; estats, esdeveniments i esdeveniment; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació, treball i emprenedoria; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura; com també estratègies d'enriquiment lèxic (derivació, famílies lèxiques, polisèmia, sinonímia, antonímia...).
Francès
Descripcions més elaborades amb adjectius subjectius: "ravis, déçu". Introducció a l'ús dels pronoms relatius complexos. Celui qui, celle dont...
Descripció de persones, animals o objectes de manera imprecisa: pronoms i adjectius indefinits (p. ex., certains, il y en a plusieurs). Introducció a l'ús d'expressions estadístiques i numèriques en contextos acadèmics i científics. "La température de l'eau a augmenté de 10%"
Ús de vocabulari més ric i divers amb adjectius qualificacions complexos "Cette expérience a été enrichissante." Descripció de la qualitat amb matisos, Avoir l'air: "Cette expérience a l'air, semble, enrichissante.
Ampliació de l'ús dels adverbis de lloc: ailleurs, autour, partout". Descripció de localitzacions complexos amb més detall.
Ús d'expressions per indicar durada, freqüència i seqüència: "Après avoir terminé le projet...." Ús avançat dels temps verbals: present- passé composé, el futur simple i el condicional de cortesia (Je voudrais..., Je souhaiterais). Ús de l'imparfait, introducció al plus que parfait. Introducció d'expressions per descriure fets en el passat: "À cette époque là, la veille..."
Preguntes indirectes i retòriques. "Je me demande s'il viendra demain". La negació complexa: "Elle ne travaille que sur ce dossier", ne ... plus
Ús de connectors lògics avançats per mostrar oposició, "cependant", conseqüències, justificacions i condicions. Introducció a hipòtesis en condicional present i imparfait. "Si j'étais jeune, j'aurais un bébé" Introducció a l'ús del subjuntiu amb expressions de finalitat: "Pour qu'il vienne", d'obligació "Il faut qu'il

vienne” . Argumentació avançada amb connectors lògics: "D'un côté...; d'un autre, ." Introducció i ús del discours indirect en passat.
Alemanys
Comparació d'entorns urbans i rurals: p. ex., Das Stadtleben ist stressiger als das Dorfleben oder Landleben.
Expressions sobre esport d'equip i activitats de benestar: p. ex., Teamsport oder Einzelsport, Winter- und Sommersportarten, Outdoor- und Indoor-Aktivitäten, Fit sein, Fitness-Studio.
Descripcions més detallades del clima i els seus efectes: p. ex., Im Frühling sind... Grad, es gibt viel Schnee. Expressions sobre problemes mediambientals: Umwelt, Klima, Recycling, wegwerfen, umweltfreundlich.
Expressions sobre problemes tècnics: p. ex., der Handy-Akku ist leer/kaputt, der WLAN funktioniert nicht.
Termes bàsics per a orientació acadèmica: p. ex., Online-Lernen, Schüleraustausch, Schulproblem, Praktikum, Ausbildung, Beruf, Studium, Austauschprogramm, Traumjob.
Conceptes temporals: p. ex., vorgestern, übermorgen, in zwei Tagen, vor/nach zwei Wochen, früher, damals, im Jahr 2020, seit einem Jahr. Localització: p. ex., hier, dort, da, draußen, drinnen, außerhalb, innerhalb, in der Mitte von, weit weg. Descripció d'espais: p. ex., Sehenswürdigkeiten, auf dem Festland, Ferienziel, Industriegebiet, berühmte/lebendige Stadt.
Ampliació de vocabulari sobre estats mentals i físics: p. ex., utig, ängstlich, überfordert, gemein, klug.
Introducció a processos tecnològics i científics: p. ex., Ordner speichern, Computer ausschalten, Programm aktualisieren, Entdeckung.
Activitats acadèmiques i professionals: p. ex., Meinungsäußerung, Pro und Contra Aufsatz, Erzähltext, argumentativer Text, Vorschläge machen und darauf reagieren, höfliche Bitten äußern, Dialoge oder Diskussionen verstehen, lenken.
Procediments: p. ex., zuerst, dann, danach, als Erstes, als Zweites, ein Gespräch mit Notizen vorbereiten, Texte mit Schlüsselwörtern verstehen, Lernkarten mit Beispielen schreiben, eine Mindmap erstellen, Texte überfliegen.
Relacions personals: p. ex., bester Freund, mein Freund/Partner, Nachbarn, Traumpartner, , p. ex. . Relacions socials: Mitschüler, Freunde, Klassenkameraden. Relacions professionals: Arbeitskollegen, Mitarbeiter, Auszubildende, Chef, Lehrer, Meister.
Trajectòries acadèmiques i professionals: p. ex., Freiwilligendienst, lebenslanges Lernen, Auszeitjahr, Karrierechancen.. Projectes emprenedors: p. ex., Businessplan, Start-up, Marktstudie, Marktforschung, Wettbewerb.
La diversitat lingüística: p. ex., Muttersprache, Fremdsprache, Dialekt, Zwei- und Mehrsprachigkeit, Mutter- und Zweitsprache. Conceptes interculturals: p. ex., interkultureller Austausch, Traditionen, interkultureller Schock.
Innovacions tecnològiques i avenços científics: p. ex., künstliche Intelligenz, erneuerbare Energien. Aplicacions pràctiques: p. ex., elektrisches/hybrides Auto, Smart-Geräte. Vocabulari per parlar de tecnologia: p. ex., umweltfreundlich, benutzerfreundlich.
Introducció a fets històrics i aspectes culturals: p. ex., Erster Weltkrieg, Berliner Mauer, Konzentrationslager, East Side Gallery, Monument, Denkmal, Architektur. Introducció a termes artístics i literaris: p. ex., bedeutendste Literatur, Musik , Kunst im deutschsprachigen Raum.
Tècniques de derivació i famílies lèxiques: masculí + in per fer el femení de professions i nacionalitats (Spanier ->Spanierin, Arzt ->Ärztin), un + Adjektiv (glücklich -> unglücklich), Verb → Nomen (achten -> Achtung), , p. ex. Relacions semàntiques: synonyms (nett – freundlich; small - tiny; sad - gloomy), antonyms (groß – klein).
Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació, i significats i intencions comunicatives generals associades a aquests patrons. Alfabet fonètic bàsic.
Francès
Producció de sons amb certa complexitat amb Intenció i matís: Articulació correcta vocals obertes i tancades: /o/ vs. /ɔ/; e /ə/ vs /ɛ/, en paraules com “fenêtre” i “le” / “les”. La nasalització de vocals: /õ/, /ẽ/ i les grafies corresponents. Contrasts amb /k/ i /g/ (cœur vs. gagner). Sons combinats en paraules llargues: intéressant (/ẽ.te.ʁe.sɑ̃/). Sons implosius en final de paraula: /t/ a part (/paʁt/).
Discriminació i producció correcta i precisa en frases amb certa complexitat: Sons fricativs avançats: /ʒ/ (journal), /ʁ/ /s/ vs. /z/ "Je vais visiter la maison de mes grands-parents ce week-end." /u/ vs. /y/ com a “dessous” vs. “dessus”. La producció de “plus” /ply/ vs. /plys/

Adquisició del ritme i entonació de la llengua Interacció fluïda amb certa naturalitat. Practica liaisons obligatòries: ils ont (/il.z ɔ̃/).
Adquisició de l'entonació de la llengua. Patrons melòdics amb pauses per marcar èmfasi i emocions complexes.
Patrons d'entonació en discursos formals senzills i en interaccions més complexes. Estructuració de discursos. Canvis de to per emfatitzar punts clau.
Consciència pluricultural: Exposició i reconeixement de variacions lingüístiques regionals més freqüents de la francofonia, com els accents. Ex.: Audició de texts orals autèntics amb diferents registres o accents (p. ex., entrevistes, diàlegs informals).
Alemanys
Pronunciació correcta de sons consonàntics, diftongs i sons vocàlics complexos.
Discriminació i producció correcta vocals curtes i llargues
Domini de patrons accentuals de verbs separables i no separables, també en Perfekt (bezahlt, eingekauft); i patrons accentuals de paraules compostes (Tischtennis, schwarzweiß).
Accentuació de la frase (Satzakzent) per emfatitzar informació important (Genau das habe ich nicht gewusst).
Patrons d'entonació en discursos acadèmics senzills i en interaccions més complexes. Estructuració de discursos. Canvis de to per emfatitzar punts clau.
Convencions ortogràfiques i significats i intencions comunicatives associats als formats, patrons i elements gràfics.
Domini de puntuació expressiva (punt i coma, guions llargs, etc.) per donar èmfasi
Revisió rigorosa de coherència ortogràfica en texts acadèmics i formals.
Correcció d'errors subtils com homòfons o contraccions mal aplicades
Interpretació crítica de texts multimodals complexos amb gràfics, esquemes i taules
Relació entre els formats visuals i l'estratègia persuasiva o acadèmica del text.
Convencions i estratègies conversacionals, en format síncron o asíncron, per iniciar, mantenir i acabar la comunicació, prendre i cedir la paraula, demanar i donar aclariments i explicacions, reformular, comparar i contrastar, resumir i parafrasejar, col·laborar, negociar significats, detectar la ironia, etc.
Francès
Ús d'expressions formals i informals segons el context per saludar i iniciar la conversa, introduir opinions o punts de vista (Je pense que...). Expressions per convidar a altres a participar (Qu'en penses tu ?). Fórmules d'inici en format asíncron (Bonjour Madame, je vous écris pour demander plus d'informations sur...).
Ús d'expressions per desenvolupar idees (Je voudrais ajouter que...), per gestionar interrupcions (Attends, laisse-moi terminer!) mitjançant connectors avançats (mais, cependant, en revanche).
Expressions per concloure discussions (En résumé, nous sommes d'accord sur....) o per comiats formals (Je reste à votre disposition pour toute question; bien cordialement).
Ús d'expressions amb més detalls per demanar i donar aclariments i explicacions. Reformulació de paraules.
L'expressió d'agraïment en contextos formals. (Je vous remercie.Merci pour votre aide, Bien Cordialement).
Ús de connectors bàsics per establir similituds i diferències. Expressions per donar l'opinió.
Frases per sintetitzar idees amb certa complexitat (C'est à propos de...). Expressions simples per a resumir (En gros..)
Expressions per negociar tasques i col·laborar (Je peux t'aider ?, Tu as besoin d'aide ?)
Expressions per expressar acord o desacord (Je suis d'accord- Je ne suis pas d'accord), per treballar en equip i per oferir suport (Moi aussi / Moi non plus).
Alemanys
Ús d'expressions formals i informals segons el context per saludar i iniciar la conversa, introduir opinions o punts de vista (Ich denke dass...). Expressions per convidar a altres a participar (Was denkst du?) Fórmules d'inici en format asíncron (Guten Tag Frau Müller, ich schreibe Ihnen, um mehr Informationen über ... zu bekommen).
Ús d'expressions per desenvolupar idees (Ich möchte noch dazu sagen, dass ...), per gestionar

interrupcions bitte, darf ich weiter reden?) .
Expressions per concloure discussions (Zusammenfassend können wir sagen, dass...) o per comiats formals (Vielen Dank für Ihre Zeit und Ihre Hilfe).
Ús d'expressions amb més detalls per demanar i donar aclariments i explicacions (Was bedeutet das?, Können Sie das erklären?)
L'expressió d'agraïment en contextos formals (Vielen Dank für Ihre Aufmerksamkeit / für das Zuhören).
Ús de connectors bàsics per establir similituds i diferències. (im Gegensatz zu, genauso wie). Expressions per donar l'opinió (Ich denke, dass, Ich finde, Meiner Meinung nach...)
Frases per resumir i sintetitzar idees amb certa complexitat (Es geht um...)
Expressions per negociar tasques i col·laborar (Kann ich dir helfen?, Brauchst du Hilfe?)
Expressions per expressar acord o desacord (Ich bin einverstanden, Das glaube ich nicht), per treballar en equip i per oferir suport (Ich auch, Ich nicht).
Estratègies avançades de recerca i selecció d'informació: Identificació de biaixos en les fonts o comparació entre fonts per validar la informació trobada.
Selecció, classificació i reestructuració d'informació trobada en diferents formats.
Creació de contingut original basat en la informació trobada. Redacció de texts acadèmics amb referències a les fonts utilitzades.
Respecte de la propietat intel·lectual i drets d'autor sobre les fonts consultades i continguts utilitzats: eines per al tractament de dades bibliogràfiques i recursos per evitar el plagi.
Elaboració de cites més complexes: Integració de cites en el format MLA o APA senzill.
Introducció a l'ús d'eines per crear bibliografies
Avaluació de fonts segons drets d'autor i llicències. Identificar si una imatge, vídeo o text es pot utilitzar segons la llicència.
Eines analògiques i digitals per a la comprensió, producció i coproducció oral, escrita i multimodal; i plataformes virtuals d'interacció, col·laboració i cooperació educativa (aules virtuals, videoconferències, eines digitals col·laboratives...) per a l'aprenentatge, la comunicació i el desenvolupament de projectes amb parlants o estudiants de la llengua estrangera.
Ús d'eines analògiques com diccionaris monolingües detallats, revistes i llibres acadèmics senzilles, gràfics informatius, guies d'estructuració de texts, guies de revisió estilística, etc.
Ús d'eines digitals avançades com plataformes de notícies i contingut acadèmic, audiollibres i pòdcasts acadèmics, eines per a texts acadèmics, aplicacions per a presentacions avançades o enregistrament de pòdcasts.
Participació activa en aules virtuals per a debats acadèmics: fòrums i discussions escrites o interaccions orals enregistrades.
Participació en plataformes de treball col·laboratiu avançat per gestionar projectes. Entorns virtuals per projectes internacionals com eTwinning.
Interacció multimodal en contextos acadèmics. Elaboració de vídeos, pòdcasts o infografies de forma col·laborativa.

B. PLURILINGÜISME
Estratègies i tècniques per respondre eficaçment i amb un alt grau d'autonomia, adequació i correcció a una necessitat comunicativa concreta superant les limitacions derivades del nivell de competència en la llengua estrangera i en les altres llengües del repertori lingüístic propi.
Ús autònom d'estratègies de compensació. Emprar gests o reformular frases para superar llacunes lèxiques.
Estratègies de parafraseig avançat. Reformulació d'idees amb vocabulari temàtic més avançat.
Estratègies d'autocorrecció avançada.
Ús d'omplidors o paraules crossa més complexes.
Estratègies per identificar, organitzar, retenir, recuperar i utilitzar creativament unitats lingüístiques (lèxic, morfosintaxi, patrons sonors, etc.) a partir de la comparació de les llengües i varietats que conformen el repertori lingüístic personal.
Ús autònom d'eines lingüístiques (diccionaris digitals, còrpora, traductors en línia, etc.)

Organitzar i emprar lèxic especialitzat que inclogui expressions idiomàtiques i llenguatge tècnic segons les àrees d'interès.
Producció creativa en diferents registres: texts argumentatius que requereixin estructures avançades i vocabulari ric; debats o simulacions que requereixin adaptar el registre segons el context (formal/informal).
Desenvolupament fonològic avançat: Comparar diferències sonores i de pronúncia entre dialectes o varietats lingüístiques.
Mediar lingüísticament: Traduir i parafrasejar idees complexes entre llengües, facilitant la comunicació i destacant diferències culturals i lingüístiques.
Reflexió i autoavaluació de l'aprenentatge: estratègies de millora per corregir errors comuns, basant-se en la retroacció i l'autoanàlisi. Ús d'eines tecnològiques (apps de vocabulari o anàlisi textual) per optimitzar l'aprenentatge autònom.
Estratègies i eines, analògiques i digitals, individuals i cooperatives per a l'autoavaluació, la coavaluació i l'autocorrecció.
Disseny de rúbriques personalitzades per a l'autoavaluació i coavaluació, adaptades als objectius específics de cada activitat.
Ús autònom d'estratègies d'autoreparació, com l'autocorrecció de texts escrits amb ajuda de recursos lingüístics avançats mitjançant correctors gramaticals en línia o diccionaris i traductors avançats.
Ús d'eines digitals avançades com programari d'anàlisi de texts o plataformes interactives, per avaluar i millorar l'aprenentatge.
Aplicació d'estratègies de reflexió personal per comprendre el propi procés d'aprenentatge i establir objectius de millora per al futur.
Expressions i lèxic específic per reflexionar i compartir la reflexió sobre la comunicació, la llengua, l'aprenentatge i les eines de comunicació i aprenentatge (metallenguatge).
Expressions i lèxic específic per reflexionar i compartir la reflexió sobre la comunicació. La claredat i significat. Sol·licitud d'ajuda o aclariments. Expressió de dificultats o dubtes.
Expressions i lèxic específic per reflexionar i compartir la reflexió la llengua amb termes com, subjecte, objecte, col·locació, oracions condicionals, veu passiva, o expressions: "Quina diferència hi ha entre aquestes dues paraules?", o "Com es pronuncia això correctament?"
Lèxic i expressions d'ús comú més complexes per reflexionar i compartir de la reflexió sobre l'aprenentatge: habilitats, fortaleces, debilitats. Expressions: "Quina és la millor manera de practicar l'expressió oral?"
Lèxic i expressions d'ús comú més complexes per reflexionar i compartir de la reflexió sobre les eines de comunicació i aprenentatge (metallenguatge): motor de cerca, recurs, eina en línia, col·laboració, compartició, alfabetització digital. Expressions: "Com puc trobar informació sobre aquest tema?" o "Podem utilitzar una eina en línia per treballar junts?"
Comparació sistemàtica entre llengües a partir d'elements de la llengua estrangera i altres llengües: origen i parentius.
Identificació d'estratègies per reconèixer patrons lingüístics que ajudin a comprendre i aprendre vocabulari o estructures d'altres llengües. (cognats, prefixos i sufixos comuns, estructures sintàctiques, arrels comunes, etc.)
Reflexió sobre les relacions entre llengües (origen, influència històrica o contacte cultural) per entendre millor les similituds i diferències entre idiomes i les seves cultures associades.

C. INTERCULTURALITAT
La llengua estrangera com a mitjà de comunicació i entesa entre pobles, com a facilitador de l'accés a altres cultures i altres llengües i com a eina de participació social i d'enriquiment personal.
Ús de la llengua estrangera com a mitjà per establir connexions i diàleg entre persones de diferents cultures.
Aprenentatge de vocabulari específic relacionat amb costums i tradicions per fomentar una millor comprensió entre cultures.
Pràctica de comunicacions orals i escrites per participar activament en discussions sobre diversitat cultural i intercanvi d'idees.
Desenvolupament de l'hàbit de consultar fonts internacionals (articles, llibres, programes audiovisuals) per ampliar coneixements sobre altres cultures i llengües.

Ús d'estratègies de flexibilitat i adaptació per interactuar eficaçment en contextos multiculturals, promovent el respecte i la cooperació.
Interès i iniciativa en la realització d'intercanvis comunicatius a través de diferents mitjans amb parlants o estudiants de la llengua estrangera, com també per conèixer informacions culturals dels països on es parla la llengua estrangera.
Participació activa en intercanvis lingüístics amb parlants nadius o altres estudiants per millorar les habilitats comunicatives.
Aplicació de mitjans tecnològics i plataformes internacionals per establir comunicacions significatives i dur a terme projectes col·laboratius multiculturals.
Investigació i comprensió crítica de les realitats culturals dels països on es parla la llengua estrangera, analitzant-ne les implicacions socials i històriques.
Pràctica de l'anàlisi reflexiva en contextos interculturals per enriquir la pròpia perspectiva i fomentar una comunicació respectuosa i efectiva.
Aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, normes, creences i actituds; estereotips i tabús; llenguatge no verbal; història, cultura i comunitats; relacions interpersonals i processos de globalització en països on es parla la llengua estrangera.
Reflexió sobre els valors, creences i actituds culturals, incloent-hi els estereotips i tabús, per promoure una comunicació respectuosa i informada.
Anàlisi de les convencions socials i normes de cortesia per entendre els registres lingüístics adequats en diferents contextos culturals.
Observació del llenguatge no verbal i la seva relació amb la història i la cultura de les comunitats, com també els impactes de la globalització en les pràctiques sociolingüístiques.
Estudi dels costums, rituals i institucions de les societats on es parla la llengua estrangera, com també la seva influència en les relacions interpersonals.
Estratègies per entendre i apreciar la diversitat lingüística, cultural i artística, atenent valors ecosocials i democràtics.
Reflexió crítica sobre la influència de factors històrics, socials i econòmics en la diversitat lingüística i cultural.
Formulació de propostes o alternatives per abordar desafiaments interculturals, integrant valors ecosocials com la sostenibilitat, la solidaritat i el respecte per la diversitat.
Experiències i activitats que permetin el desenvolupament de les habilitats interculturals en l'alumnat (estades a l'estranger, intercanvis lingüístics i culturals, projectes internacionals, etc.), presencials i virtuals.
Estratègies de detecció, rebuig i actuació davant usos discriminatoris del llenguatge verbal i no verbal.
Anàlisi de texts, discursos o comportaments per identificar usos discriminatoris explícits o implícits.
Creació de campanyes de conscienciació que ajudin a prevenir l'ús del llenguatge discriminatori en l'entorn escolar, social o digital.
Reflexió sobre l'impacte positiu de l'ús del llenguatge inclusiu i no discriminatori en el desenvolupament d'una societat més equitativa i cohesionada

Tècniques d'Expressió Gràficoplàstica

Al llarg de la història, les tècniques artístiques han condicionat enormement la naturalesa i la forma de les obres d'art. Així, la flexibilitat i ductilitat de la pintura a l'oli va permetre que la pintura abandonés els murs i es traslladés a suports més lleugers, com la tela, la qual cosa no sols va facilitar el trasllat de les obres, sinó que, en millorar la plasticitat, va permetre representar foscos, degradats i modelatges més elaborats i amb aparença més natural. Igual que les necessitats expressives, els materials, instruments i procediments evolucionen amb el temps i conformen un llegat tecnicoartístic el coneixement del qual serà un requisit indispensable per enriquir els recursos de qualsevol persona disposada a l'estudi o a la producció d'obres artístiques.

La matèria Tècniques d'Expressió Gràficoplàstica acosta els alumnes als recursos, les tècniques, els procediments i les aplicacions instrumentals que fan possible la producció artística en general i les produccions plàstiques, gràfiques i visuals en particular. A més de les tècniques classificades tradicionalment com a dibuix, pintura i gravat, es tindran en compte altres tècniques rellevants que escapin a aquesta classificació. L'objectiu és que els alumnes, per una banda, adquireixin les habilitats necessàries per implementar correctament els procediments de treball i, per una altra, adequin les tècniques a les propostes artístiques amb soltesa, iniciativa i creativitat creixents.

El coneixement de les tècniques gràficoplàstiques adquireix tot el seu sentit mitjançant la seva posada en pràctica, que fa possible la materialitat de la comunicació visual i possibilita la recerca i la cerca de llenguatges propis que construeixin una identitat artística capaç de tractar projectes creatius de certa complexitat. En tot moment s'ha de promoure la capacitat proactiva i creadora, com també l'adequació del registre comunicatiu a les intencions i especificitats de cada discurs artístic plàstic. Aconseguir la maduresa expressiva, l'autoexpressió i el desenvolupament de l'esperit crític davant produccions artístiques diverses, tant pròpies com alienes, són alguns dels objectius primordials en la matèria.

Aquesta activitat creativa individual ha de complementar-se amb el foment de l'activitat col·laborativa, les posades en comú i l'intercanvi d'idees crític i argumentat, amb la finalitat de preparar als alumnes per a una participació activa en equips de treball. En aquest marc, els alumnes han d'afrontar les activitats sempre des d'una perspectiva inclusiva.

D'altra banda, com en tota producció humana contemporània, es fa necessari tenir en compte la sostenibilitat, tant en l'ús de recursos com en la prevenció i la gestió dels residus que la producció artística pogués generar. De la mateixa forma, es contempla no sols l'ús de materials i eines innovadors, sinó també el de nous materials biodegradables i que respectin les regulacions relatives a la cura mediambiental.

Així mateix, i aplicant criteris de validesa, qualitat i fiabilitat, s'han d'utilitzar diferents recursos analògics i digitals per a la investigació i recerca d'informació, lligant ambdós processos a la generació de noves composicions. També s'utilitzaran dispositius digitals, aplicacions i serveis en línia per desenvolupar i registrar gràficament l'activitat plàstica, com també per treballar de forma col·laborativa i per generar contingut de ràpida difusió amb la resta de l'aula, la comunitat educativa o altres agents externs. Tenint en compte tots aquests aspectes, aquesta matèria pretén desenvolupar en els alumnes la sensibilització i el respecte cap al patrimoni artístic plàstic en tota la seva diversitat, la qual cosa inclou l'anàlisi dels elements, tècniques i procediments que han estat emprats per a la seva elaboració. D'altra banda, la comprensió, anàlisi i interpretació de produccions artístiques gràficoplàstiques i de les tècniques emprades permet una adequada selecció de recursos materials i procedimentals per a la participació activa en projectes col·laboratius o personals vinculats a la producció plàstica, gràfica i visual. Així mateix, la creació d'obres gràficoplàstiques mitjançant l'aplicació coherent de materials, procediments i tècniques de dibuix, pintura i gravat és clau per a una comunicació efectiva d'idees, sentiments o emocions, facilitant, a més, que els alumnes i alumnes puguin estimular i ampliar la sensibilitat per al gaudi estètic.

La matèria està dissenyada entorn de cinc competències específiques, que emanen de les competències clau i els objectius establerts per a l'etapa de batxillerat. Aquestes competències específiques estan definides de manera que poden escometre's de manera integrada, per la qual cosa no existeix una frontera estricta entre unes i altres, i l'ordre en el qual es presenten no és vinculant, ni representa cap jerarquia.

Els criteris d'avaluació, que es desprenen directament d'aquestes competències específiques, estan dissenyats per comprovar el seu grau de consecució per part dels alumnes.

Els sabers bàsics de la matèria que hauran d'activar-se per adquirir aquestes competències específiques s'articulen entorn de cinc blocs. El primer bloc, denominat «Aspectes generals», abasta els coneixements i actituds necessaris per reconèixer els diferents llenguatges artístics, els elements que els conformen i la seva evolució al llarg de la història, com també les qualitats i impacte dels diversos materials i suports. S'inclouen també alguns elements essencials relacionats amb la conservació, la sostenibilitat, la perspectiva inclusiva i la propietat intel·lectual, a més d'estratègies específiques per al desenvolupament de la valoració crítica, la planificació i el treball col·laboratiu. El segon bloc, titulat «Tècniques de dibuix», reuneix les tècniques i conceptes que permeten l'exploració i creació amb aquesta forma d'expressió. El tercer bloc, «Tècniques de pintura», comprèn els procediments i operacions vinculades al color i les seves diverses manifestacions plàstiques. El quart bloc, «Tècniques de gravat i estampació», recull les diverses metodologies que s'han d'experimentar per al domini i comprensió dels diferents mitjans d'estampació. El bloc final, «Tècniques mixtes i alternatives», incorpora les tècniques i mitjans d'expressió més innovadors, com els digitals.

Les competències específiques han de ser adquirides desenvolupant situacions d'aprenentatge integrades que facin possible que els alumnes posin en pràctica els seus coneixements, adquirint les destreses associades als procediments tradicionals i experimentin amb diverses tècniques innovadores, desenvolupant així la seva creativitat mitjançant projectes col·laboratius, enriquidors i multidisciplinaris. Aquestes situacions d'aprenentatge han de possibilitar un treball globalitzat fonamentat en metodologies més pròximes a les que s'apliquen en l'entorn laboral i professional, la qual cosa aporta més significació als aprenentatges i genera un major grau d'implicació dels alumnes en la matèria. A més, per contribuir a la seva formació integral, s'han de tractar aspectes com ara la propietat intel·lectual, la sostenibilitat i seguretat dels projectes, la prevenció i la gestió responsable dels residus, l'estudi de la toxicitat o l'impacte mediambiental dels diferents materials artístics.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Analitzar obres gràficoplàstiques, valorant els seus aspectes formals, comparant les tècniques, materials i procediments utilitzats en la seva execució i conservació, i reflexionant sobre el seu possible impacte medioambiental, per conformar un marc personal de referència que potencii la creativitat i fomenti una actitud positiva cap el patrimoni, a la vegada que compromesa amb la sostenibilitat.

Enteses com a elements complexos que poden ser abordats des de diferents enfocaments, les produccions artístiques constitueixen un reflex del context social, cultural i històric en el qual s'han generat. Un dels aspectes que ajuden a definir aquest context és l'anàlisi tant dels materials com de les tècniques i procediments utilitzats, posant-los en relació amb les seves qualitats expressives i comunicatives, per la qual cosa també s'han de considerar els seus aspectes formals (composició; forma, color i textura; llum; etc). Aquesta anàlisi permet comparar i relacionar obres en contextos diferents, la qual cosa proporcionarà als alumnes un bagatge de recursos per aplicar tant en futures valoracions crítiques, com en les seves pròpies produccions artístiques. D'altra banda, aquesta anàlisi de diferents produccions artístiques ajudarà a fomentar una valoració positiva de la diversitat cultural i artística del patrimoni. Entre els exemples analitzats, s'ha d'incorporar la perspectiva de gènere i la perspectiva intercultural, amb èmfasi en l'estudi de produccions realitzades per dones i per persones de grups ètnics i poblacionals la presència dels quals en el cànnon artístic occidental ha estat tradicionalment molt limitada.

Per a l'anàlisi de les manifestacions gràficoplàstiques poden emprar-se diverses metodologies, entre les quals es compten la recerca documentada mitjançant fonts analògiques o digitals, com també noves eines tecnològiques d'anàlisi científica. Encara que tots dos són valuosos exemples d'acostament, resulten complementaris de la imprescindible anàlisi visual de l'obra, la senzillesa tècnica de la qual, immediatesa i versatilitat permeten considerar-ho com el primer mètode d'acostament, en els seus dos aspectes fonamentals: d'aproximació al gaudi estètic –activant així altres processos cognitius importants, com l'atenció i la memòria– i de desenvolupament del sentit crític. L'aplicació d'aquestes metodologies de recepció pot transferir-se a altres àmbits de coneixement, millorant la formació integral dels alumnes.

Per altra banda, la majoria de les produccions artístiques plàstiques, com a objectes físics, són elements sobre els quals convé fer una reflexió mediambiental, tant per la repercussió dels materials, tècniques i eines emprats en la seva realització, com la que es deriva dels processos de producció, que també poden generar residus perjudicials per al planeta. Així doncs, és especialment important conèixer les tècniques d'elaboració dels materials emprats en el treball gràficoplàstic. Els alumnes han de tenir en compte totes aquestes consideracions per poder valorar, en el moment de la recepció d'una obra concreta, el seu impacte sobre el medi ambient. Finalment, la sostenibilitat en la producció artística ha de complementar-se amb l'aposta conscient per la conservació i la cura del patrimoni artístic, establint un diàleg respectuós entre tots dos vessants.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL3, STEM2, CD1, CPSAA2, CC1, CC2, CC4, CCEC1, CCEC2.

CE 2 Utilitzar els diferents elements i procediments propis del llenguatge gràficoplàstic, manifestant domini tècnic i experimentant de manera creativa i innovadora amb les seves possibilitats i combinacions, per desenvolupar una capacitat d'expressió autònoma i personal i per respondre a uns objectius determinats.

El llenguatge gràficoplàstic ha acompanyat a l'ésser humà des dels seus inicis, per la qual cosa resulta extremadament ric i variat. Per aquest motiu l'estudi de les tècniques d'expressió gràficoplàstica requereixi de sabers associats a molt diversos camps de coneixement, incloent la pràctica i la destresa en l'aplicació dels diferents procediments. Les tècniques gràficoplàstiques ofereixen recursos molt potents per expressar, de manera personal i lliure, idees, sentiments i opinions sobre qualsevol temàtica o fonamentades en vivències personals o compartides. D'aquesta forma, els alumnes incorporen la faceta personal a les seves composicions, intensificant així la seva implicació. En tot cas, hauran de seleccionar els recursos més adequats en funció de la intencionalitat cercada, sense perdre de vista la necessària reflexió sobre la sostenibilitat del producte final.

A més, les produccions gràficoplàstiques permeten un alt grau d'experimentació i creativitat, combinant de manera molt diversa materials, utensilis, tècniques i procediments. Tot això proporciona als alumnes una major llibertat per plasmar les idees i sentiments personals. L'adquisició de les destreses necessàries i la progressiva soltesa tècnica en l'execució de les produccions anirà possibilitant que alumnes i alumnes exercitin la improvisació. En definitiva, la resolució d'aquestes produccions gràficoplàstiques constitueix un impuls en el creixement personal dels alumnes i genera un clima d'autoconfiança, al mateix temps que aguditza el sentit crític, augmenta l'autoestima i potencia la creativitat.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CPSAA1.1, CPSAA1.2, CC4, CE3, CCEC3.1, CCEC3.2, CCEC4.1, CCEC4.2.

CE 3 Planificar el procés de realització individual i col·lectiva d'obres gràficoplàstiques, valorant les possibilitats que ofereixen les diferents tècniques, materials i procediments, com també la seva adequació a una determinada proposta, per respondre amb eficàcia i creativitat a qualsevol acompliment relacionat amb la producció cultural o artística.

Els nivells de complexitat de les produccions gràficoplàstiques són molt variats, i estan condicionats per circumstàncies tant pròpies com alienes a aquestes. Per aconseguir desenvolupar-les amb èxit, els alumnes han de valorar, al costat del grau de complexitat, les possibilitats dels recursos disponibles per al projecte, com també la seva adequació a aquest. Després d'aquest diagnòstic de la situació, ha de planificar ordenadament les diferents fases de realització, seleccionant amb criteri i creativitat els recursos que millor s'adaptin a la proposta. D'aquesta forma, el procés d'anàlisi de la situació de partida i la planificació de l'obra es converteixen en components amb tant o més valor que el producte final per als alumnes, que han de ser capaços de gestionar correctament aquest complex entramat de relacions per afrontar amb èxit un projecte gràficoplàstic.

Quan els projectes són col·lectius, és important planificar igualment la participació dels diferents membres del grup, valorant les seves febleses i forteses, amb la finalitat d'integrar les experiències compartides i afavorir unes dinàmiques de treball eficaços, respectuoses, empàtiques i enriquidores.

Finalment, resulta fonamental que, una vegada conclosa la planificació de l'obra gràfica plàstica, aquesta sigui sotmesa a un procés d'avaluació, individual o col·lectiu, que inclogui una altra anàlisi que permeti als alumnes explicar la manera que els materials, tècniques, processos de realització i llenguatges seleccionats han condicionat el producte final.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM3, CPSAA3.2, CPSAA4, CE2, CCEC4.2.

CE 4 Desenvolupar projectes gràficoplàstics individuals i col·laboratius, utilitzant amb destresa diversos materials, tècniques i procediments, per integrar el procés creatiu i respondre de manera eficaç, sostenible i creativa a uns objectius d'acompliment determinats.

Tant en els projectes col·lectius com en els individuals, cada alumne o alumna ha d'enfrontar-se a la resolució de problemes aplicant de manera conscient les destreses i tècniques adquirides. Un aspecte fonamental consisteix a determinar les tècniques, materials, suports i procediments que resultin més adequats per respondre a la necessitat plantejada. En tot cas, en la selecció de materials i en l'aplicació dels procediments per crear les diferents obres gràficoplàstiques, és imprescindible aplicar una perspectiva de sostenibilitat; per aquest motiu es proposi també la utilització de materials reciclats i no contaminants i l'ús de procediments respectuosos amb el medi ambient.

Quan els projectes són individuals, propicien el desenvolupament de l'autonomia i l'autoestima, possibilitant al mateix temps l'enriquiment de futures produccions col·laboratives. Quan són col·laboratius, a més cada alumne o alumna rep, aporta i comparteix amb la resta de membres del grup, desenvolupant així estratègies d'empatia i de resolució de problemes i conflictes. En qualsevol dels dos casos, l'objectiu és crear unes dinàmiques de treball empàtiques i enriquidores, mitjançant les quals els alumnes aprenguin a respectar tant el treball propi com l'aliè, la qual cosa constituirà a més una aportació valuosa per a la construcció de la identitat personal i l'enriquiment de l'esperit crític. D'altra banda, els projectes gràficoplàstics, tant individuals com col·lectius, poden vincular-se amb l'experimentació, l'expressió personal i l'autonomia en la resolució de problemes. D'aquest diàleg entre l'individual i el col·lectiu depèn en gran part l'eficàcia i adequació de la resposta a qualsevol proposta.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM3, CPSAA1.1, CPSAA3.1, CPSAA3.2, CE3, CCE3, CCE3.2, CCE4.1.

CE 5 Avaluació dels productes gràficoplàstics propis i aliens, valorant el seu possible impacte social i cultural per potenciar una actitud crítica i responsable que afavoreixi el desenvolupament personal i professional en el camp de l'expressió gràficoplàstica.

Tot projecte artístic col·lectiu necessita de la implicació activa dels seus integrants per aplicar amb èxit els aprenentatges que intervenen en el procés de planificació i creació i plasmar-los en una producció final satisfactòria, que respongui a un objectiu concret prèviament plantejat. Es tracta d'un procés comunicatiu de discussió, qüestionament i intercanvi d'idees que afavoreix la inclusió i posa en valor les oportunitats de desenvolupament personal i social de l'alumnat, per al qual aquest ha de comprendre les repercussions que el projecte pot tenir en aquests i altres camps.

Per això, una vegada elaborat el projecte gràficoplàstic, és imprescindible procedir a avaluar tant les produccions pròpies com les alienes, atenent, en primer lloc, a l'adequació entre els llenguatges, tècniques, materials i procediments emprats en funció de la intencionalitat inicial i el tipus de producte que es desitjava obtenir. Per això, els alumnes han d'utilitzar el vocabulari específic i la terminologia professional adequada, a més de mostrar una actitud empàtica i constructiva, expressant i acceptant els errors i punts febles com a possibilitats per aprendre i millorar.

Un altre aspecte que ha d'avaluar-se és, sens dubte, la qualitat en l'execució i el grau d'adequació de la planificació de l'activitat respecte a la realitat de la producció, com també les possibles interaccions mediambientals. És també el moment d'avaluar el respecte cap a la propietat intel·lectual del producte final, com també d'establir paral·lelismes entre els treballs realitzats i altres similars pertanyents a àmbits distints de l'escolar, reflexionant sobre les possibilitats professionals derivades del coneixement i aplicació solvent de les diferents tècniques gràficoplàstiques, la qual cosa suposarà un incentiu en el grau d'implicació dels alumnes en la matèria, en associar així el treball d'aula amb la seva projecció futura en el món laboral.

Per tot això, es produeix un moviment que incidirà tant en la millora dels treballs successius, com en el desenvolupament de la capacitat crítica argumentada, que podrà aplicar-se a molts altres camps de la seva vida personal i acadèmica i que és clau per al desenvolupament d'una personalitat autònoma.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CPSAA1.1, CPSAA1.2, CPSAA3.1, CC4, CE2, CCE1, CCE2.

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Analitzar obres gràfiques, valorant els seus aspectes formals, comparant les tècniques, materials i procediments utilitzats en la seva execució i conservació, i reflexionant sobre el seu possible impacte mediambiental, per conformar un marc personal de referència que potencii la creativitat i fomenti una actitud positiva cap el patrimoni, a la vegada que compromesa amb la sostenibilitat.
CA 1.1 Analitzar obres gràfiques de diferents tipus i èpoques, identificant els materials, tècniques i procediments utilitzats, valorant els seus efectes expressius i incorporant judicis de valor estètic a partir de l'estudi dels seus aspectes formals.
Analitzar obres gràfiques de diferents èpoques, identificant amb precisió els materials, tècniques i procediments utilitzats pels artistes.
Identificar els materials, tècniques i procediments utilitzats en les obres gràfiques
Valorar els efectes expressius de les obres gràfiques i incorporar judicis de valor estètic a partir de l'estudi dels seus aspectes formals.
CA 1.2 Comparar els elements, tècniques i procediments emprats en diferents produccions gràfiques, identificant diferències i aspectes comuns, i establint relacions entre ells.
Comparar els elements, tècniques i procediments emprats en diverses produccions gràfiques
Analitzar les diferències i aspectes comuns en diferents produccions gràfiques i establir relacions entre ells.
CA 1.3 Valorar críticament la sostenibilitat i l'impacte mediambiental dels procediments i materials utilitzats en la creació gràfica en diferents moments històrics, proposant alternatives respectuoses amb el medi ambient.
Analitzar els procediments i materials utilitzats en la creació gràfica al llarg de la història, valorant críticament el seu impacte mediambiental i la seva sostenibilitat.
Proposar alternatives més respectuoses amb el medi ambient en relació amb els materials i tècniques emprades en diverses èpoques, demostrant un compromís amb la sostenibilitat.

CE 2 Utilitzar els diferents elements i procediments propis del llenguatge gràfic, manifestant domini tècnic i experimentant de manera creativa i innovadora amb les seves possibilitats i combinacions, per desenvolupar una capacitat d'expressió autònoma i personal i per respondre a uns objectius determinats.
CA 2.1 Seleccionar creativament els recursos gràfics adequats en funció de la situació expressiva o la intencionalitat de l'acompliment sol·licitat.
CA 2.2 Utilitzar de manera creativa i autònoma les tècniques, materials i procediments de l'expressió gràfica en la resolució de diferents necessitats expressives i comunicatives, incidint en el rigor en l'execució i en la sostenibilitat del producte final.
Utilitzar de manera autònoma una varietat de tècniques i materials i procediments gràfics.
Utilitzar les tècniques, materials i procediments gràfics d'una forma creativa.
Aplicar tècniques, materials i procediments gràfics amb adequació a les necessitats expressives i comunicatives de l'obra.
Incidir en el rigor en l'execució i en la sostenibilitat del producte final

CE 3 Planificar el procés de realització individual i col·lectiva d'obres gràfiques, valorant les possibilitats que ofereixen les diferents tècniques, materials i procediments, com també la seva adequació a una determinada proposta, per respondre amb eficàcia i creativitat a qualsevol acompliment relacionat amb la producció cultural o artística.
CA 3.1 Planificar el procés complet de realització d'obres gràfiques variades, individuals o col·lectives, establint les fases de realització i argumentant la selecció de les tècniques, materials, procediments i llenguatges més adequats en funció de les diferents intencions comunicatives o creatives.
Organitzar de manera clara i coherent les fases del procés de creació d'obres gràfiques individuals o col·lectives, establint cada etapa necessària per a la realització de l'obra.
Argumentar de manera raonada la selecció de les tècniques, materials, procediments i llenguatges en funció de la intenció creativa o comunicativa de l'obra en realitzacions individuals o col·lectives

CA 3.2 Planificar de manera adequada l'organització de les fases i dels equips de treball en les propostes col·laboratives, identificant les habilitats requerides en cada cas i repartint i assumint les tasques amb criteri.
Organitzar de manera adequada les fases del treball col·laboratiu
Identificar les habilitats requerides per a cada fase del projecte.
Distribuir les tasques de manera equilibrada i justa, assegurant que cada membre de l'equip assumeixi rols adequats.
Assumir amb criteri les tasques assignades, mostrant responsabilitat i compromís amb l'èxit del projecte col·laboratiu.

CE 4 Desenvolupar projectes gràfics individuals i col·laboratius, utilitzant amb destresa diversos materials, tècniques i procediments, per integrar el procés creatiu i respondre de manera eficaç, sostenible i creativa a uns objectius d'acompliment determinats.
CA 4.1 Expressar idees, opinions i sentiments mitjançant la creació de produccions gràfiques individuals i col·laboratives de diferents tipus, referides a diferents motius o plantejaments, aplicant amb solvència i domini tècnic els diferents procediments.
Aplicar amb habilitat tècnica els diferents procediments gràfics, tant en treballs individuals com col·laboratius, adaptant les tècniques a les intencions expressives de cada projecte.
Transmetre de manera efectiva idees, opinions i sentiments en produccions gràfiques individuals i col·lectives.
CA 4.2 Interactuar coordinadament i col·laborativament en el desenvolupament de produccions gràfiques col·lectives, manifestant una actitud respectuosa, creativa i conciliadora quan es produeixin diferències d'opinió entre els membres del grup.
CA 4.3 Realitzar composicions gràfiques individuals o col·laboratives, integrant l'ús de materials reciclats quan sigui possible i aplicant criteris d'inclusió i sostenibilitat.

CE 5 Avaluar els productes gràfics propis i aliens, valorant el seu possible impacte social i cultural per potenciar una actitud crítica i responsable que afavoreixi el desenvolupament personal i professional en el camp de l'expressió gràfica.
CA 5.1 Avaluar diferents productes gràfics, argumentant, amb la terminologia específica, el grau d'adequació a la intenció prevista dels llenguatges, tècniques, materials i procediments utilitzats, valorant el rigor i la qualitat de l'execució, així com aspectes relacionats amb la sostenibilitat i la propietat intel·lectual.
Avaluar diferents productes gràfics.
Argumentar amb la terminologia específica l'adequació en l'utilització de materials, tècniques i procediments en diferents productes gràfics.
Valorar el rigor i la qualitat en l'execució en diferents productes gràfics
Valorar els aspectes relacionats amb la sostenibilitat i la propietat intel·lectual en diferents productes gràfics
CA 5.2 Identificar i valorar les oportunitats de desenvolupament personal i professional que es deriven del coneixement de les tècniques d'expressió gràfica.
Descobrir, de manera respectuosa, que la creativitat és una eina per a l'expressió artística i també una destresa personal d'aplicació als diferents àmbits de la vida.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. ASPECTES GENERALS
El llenguatge gràfic: forma, color, textura i composició. La seva evolució històrica.
Elements bàsics del llenguatge visual i plàstic: punt, línia, pla, taca, forma, color, textura visual i tàtil, equilibri, moviment, pes visual, direccions, ritme, proporcions i simetria.
Evolució històrica dels components tècnics i metodològics de les obres visuals i plàstiques: de la tradició a les noves tecnologies de captació, manipulació i generació d'imatges
Suports, utensilis, pigments, aglutinants i dissolvents associats a les diferents tècniques gràfiques.

Interacció entre materials.
Paper: Precedents, origen i evolució històrica. Els diferents papers: composicions, característiques i usos.
Altres suports: Fusta, ceràmica, tèxtil, sintètics. Característiques i usos.
L'estudi de l'artista: Eines i estris.
Pigments: Evolució històrica, procedència.
Aglutinants naturals i sintètics.
Seguretat, toxicitat i impacte mediambiental dels diferents materials artístics. Suports i materials sostenibles.
Toxicitat dels diferents materials i productes químics, com també la manera segura de treballar amb ells. Lesions i malalties associades als productes. Materials ecològics i reciclables.
La conservació de les obres gràfiques.
Mètodes de conservació i normes d'ús i manipulació bàsics, per a no fer malbé obres d'art.
La protecció de la creativitat. Aspectes fonamentals de la propietat intel·lectual. Còpies i falsificacions.
Anàlisi de còpies i falsificacions. Aproximació a la legislació de propietat intel·lectual. Les falsificacions de grans obres de la Història. El fenomen de la falsificació en l'actualitat. El certificat digital i les llicències de reproducció.
Perspectiva de gènere, perspectiva intercultural i perspectiva inclusiva en les produccions gràfiques.
Autores d'arreu del món i de diferents estils i moviments. (per exemple: Clara Petters, Artemisia Gentileschi, Maria Sibylla Merian, Sifonisba Anguissola, Tamara de Lempika, Varvara Stepanova, Hanna Höch, George O'Keeffe, Remedios Varo, Tina Modotti, Emily Kame Kngwarreye, Guerrilla Girls, entre d'altres)
La Història de l'art gràfic des d'un punt de vista no occidental: Les tècniques gràfiques dels altres continents.
Estratègies d'investigació, anàlisi, interpretació i valoració crítica de productes culturals i artístics.

B. TÈCNIQUES DE DIBUIX
Materials, utensilis i suports associats al dibuix. Característiques i terminologia específica.
Suports adequats a les tècniques de dibuix. Gramatges i característiques dels papers més utilitzats.
Esfumins, gomes, esmoladors, portagrafits, cinta de carrocer, entre d'altres.
Ús, neteja i conservació dels estris i materials.
Tècniques seques: llapis de grafit, carbonet, llapis composts, sanguines, barres grasses, de color i pastels.
Tipus de línies, tramats, esfuminat i aplicació tonal.
Tècniques humides i mixtes. La tinta i les seves eines.
Plomí, retoladors cal·librats, pinzells, esponges, materials per a fer reserves.
Reserves, mullat sobre mullat, tinta aiguada, tinta pura, tramats, modul·lació de la línia.

C. TÈCNIQUES DE PINTURA
Materials, utensilis i suports. Característiques i terminologia específica.
Suports adequats a les tècniques de pintura. Gramatges i característiques dels papers més utilitzats.
Pinzells, brotxes, esponges, retoladors.
Ús, neteja i conservació dels estris i materials.
Tècniques a l'aigua: aquarel·la, tempera i acrílic.
Presentacions i composicions. Característiques : opacitat, resistència a la llum, etc.
Tècniques sòlides, olives i mixtes. Tremp a l'ou. Encasts. Pastissos. Olis. Olis miscibles a l'aigua. Pintures biodegradables.
Ús, neteja i conservació dels estris i materials.
Presentacions i composicions. Característiques : opacitat, resistència a la llum, etc.

D. TÈCNiques DE GRAVAT I ESTAMPACIÓ
Cura i conservació dels estris i materials.
Materials, utensilis, maquinària i suports. Terminologia específica.
Gúbies, talladors, matrius o planxes ,tintes, tòrculs i premses, bàrem, tarlatana.
Tècniques de reproducció tradicionals. La matriu. Les reproduccions seriades.
Mono-impressió i reproducció múltiple. L'obra gràfica. Monotípia plana.
Estampació en relleu. Xilografia. Linòleum.
Estampació en buit. Calcografia. Tècniques directes i indirectes.
Estampació plana. Mètode planogràfic. Litografia. Mètode permeogràfic.Serigrafia. Mètode electrònic. Copy Art.

E. TÈCNiques MIXTES I ALTERNATIVES
Altres tècniques, materials i procediments en l'expressió gràficoplàstica.
Tècniques additives. El collage.
La imatge digital. Art digital.
Fotomuntatge. Acolorit digital. Programari específic.

F. PROJECTES GRAFICOPLÀSTICS
Metodologia projectual.
Fases d'un projecte. Preproducció-Producció-Postproducció-Exposició i difusió.
Estratègies per a la planificació i desenvolupament de projectes gràficoplàstics. L'organització dels equips de treball.
Creació un pla de treball que atengui el que es pretén fer, els recursos materials i econòmics necessaris, les persones que hi participaran i les funcions que realitzaran.
Procés d'elaboració d'una obra pictòrica.
Procés creatiu: De la idea inicial a l'obra final. Apunts, estudis i esbossos, proves de color.
Estratègies per a la generació d'idees. Brainstorming, associació de conceptes, referències i fonts d'inspiració.
Exposició i difusió de projectes gràficoplàstics.
Estratègies de difusió. El comissariat a l'art. Museus i galeries, exposicions individuals i col·lectives.
Estratègies d'avaluació de les fases i dels resultats de projectes gràfics. L'error com a oportunitat de millora i aprenentatge.
Retroalimentació en el procés de creació per corregir i millorar possibles errors.
Recerca de solucions originals i innovadores a partir dels problemes que puguin anar sorgint.

Tècniques Experimentals

L'avanç de les neurociències educatives en la darrera dècada ha permès confirmar les idees clau de les grans teories pedagògiques del segle passat: el reconeixement dels alumnes com a participants essencials a l'aula, la naturalesa social de la cognició, el rol de les emocions abans, durant i després de l'aprenentatge, la importància de la personalització dels ambients educatius i la retroalimentació formadora en l'avaluació.

En el cas particular de la didàctica de les ciències experimentals, l'aplicació del mètode científic a l'aula esdevé en sí una experiència formativa enriquidora per al nostres alumnes i alineada amb els principis pedagògics actuals. Quan els docents creem a l'aula un ambient d'aprenentatge que emula el treball dels grups d'investigació científica, l'alumne esdevé el protagonista del seu procés d'aprenentatge, treballa en equip, es motiva en tot el procés, construeix coneixement significatiu i esdevé més competent. I a més a més, desenvolupa un pensament crític i analític necessari per viure millor com a ciutadà global del segle XXI.

En aquesta mateixa línia, la matèria de Tècniques Experimentals representa un espai més per al treball de la competència STEM. Tenir una formació científica sòlida permet a cada individu adoptar criteris fonamentats en un món en continu desenvolupament científic, tecnològic, econòmic i social. Així mateix la formació científica promou en els alumnes accions i conductes que provoquen canvis cap a un món més just, sostenible i igualitari.

Les ciències experimentals tenen com a finalitat explicar racionalment la realitat natural, així, una bona formació científica ha d'aportar el conjunt de coneixements adequats (saber ciències). No obstant, les ciències experimentals no són exclusivament un conjunt de coneixements, també inclouen estratègies, tècniques, habilitats d'investigació relacionades amb la resolució de problemes (fer ciències). Tècniques experimentals és una matèria que poden cursar els alumnes de primer de batxillerat i que pretén treballar sis competències específiques, que es poden resumir a: interpretar, transmetre i argumentar informació científica, dissenyar i dur a terme investigacions de forma col·laborativa, utilitzant les eines TIC i els criteris de salut i sostenibilitat adients.

Les competències específiques pretenen que els alumnes es familiaritzin amb les etapes del mètode científic aplicades a experiències de diferents àmbits. Per aquest motiu, els sabers bàsics es presenten en un sol bloc centrat amb el desenvolupament dels procediments, destreses i actitud pròpies del treball científic.

La metodologia plantejada en aquesta matèria ajuda a l'individu a prendre decisions, fomenta la curiositat, estimula l'aprenentatge, exercita la creativitat, millora la capacitat per assumir errades i la paciència, mostra que no hi ha veritats absolutes i fomenta la superació personal. Al món actual, el desenvolupament de les destreses vinculades al mètode científic és fonamental per tal que els alumnes siguin capaços d'obtenir coneixement fiable i objectiu i rebutjar les informacions falses.

D'aquesta manera, s'apropen les alumnes i els alumnes a un entorn formatiu i laboral propi de les activitats científiques i tecnològiques, aprofundint en els coneixements tècnics, augmentant el compromís i la corresponsabilitat, i conscienciant sobre la importància de la sostenibilitat a escala local i global. També, es promou la presència femenina en llocs de responsabilitat i en l'emprenedoria del sector científic i tecnològic.

Serà clau en aquesta matèria incorporar l'ús de les Tecnologies de la Informació i de la Comunicació, com a instruments essencials del camp científic. En els darrers anys el nombre de dispositius electrònics a disposició dels alumnes ha crescut significativament. És molt probable que, durant les sessions, cada alumne disposi d'un telèfon mòbil i d'un ordinador personal i amb connexió a internet. Això repercuteix de forma positiva sobre la matèria, ja que, facilita la part de documentació i difusió de resultats, i també el treball en equip sobre dades i documents compartits. De la mateixa manera, la irrupció de diferents tipus de sensors (de presència, temperatura, humitat...), que ja estan a l'abast de la majoria de centres educatius, faciliten les mesures, la recollida i la recopilació de dades, a la vegada que eliminen possibles errors humans que jugaven un paper important en les tècniques tradicionals.

Tècniques Experimentals esdevé, llavors, una matèria que complementa i enriqueix el perfil de sortida dels

alumnes de batxillerat. L'enfocament STEM prepara els alumnes de forma integrada per fer front al repte que suposa la consecució dels objectius de desenvolupament sostenible. Moltes i molts dels alumnes exerciran probablement professions que avui en dia encara no existeixen al mercat laboral, per la qual cosa aquesta matèria ha de servir per a què cada alumne pugui dissenyar el seu perfil personal i professional d'acord al que seran les seves preferències per al futur.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Seleccionar i utilitzar fonts fiables per obtenir i interpretar informació de caràcter científic, avaluant-la críticament i contrastant la seva veracitat per poder argumentar sobre aquesta amb precisió.

El desenvolupament de les competències científiques requereix l'accés a diversitat de fonts d'informació. Les fonts d'informació fiables es poden trobar en distintes plataformes tecnològiques però conviuen amb notícies i informacions pseudocientífiques o incompletes. Per això, és molt important que els alumnes desenvolupin un esperit crític i contrastin i avaluïn la informació que obtenen.

Aquesta matèria cerca també que els alumnes adquireixin les destreses necessàries per extreure i organitzar les idees més rellevants d'una informació de caire científic.

De la mateixa manera, aquesta competència específica cerca potenciar l'argumentació, essencial a l'hora d'interactuar i relacionar-se. L'argumentació i el debat milloren les habilitats de comunicació, fomenten el pensament crític, la tolerància i el respecte de la diversitat entre les persones i permeten comprendre i assimilar les idees d'altres persones.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: : CCL1; CCL2; CCL3; CP1; STEM4; CD1; CPSAA4.

CE 2 Dissenyar projectes d'investigació implementant les estratègies pròpies de les diverses metodologies científiques per resoldre problemes d'interès científic i tècnic.

L'activitat científica i tecnològica és, bàsicament, resolució de problemes. Això suposa el desenvolupament de destreses d'investigació com ara: la identificació i el plantejament de problemes, la formulació d'hipòtesis i de prediccions que puguin ser provades, la decisió de quins són els paràmetres més rellevants, l'establiment de relacions entre variables i el disseny i la planificació experimental.

Dins l'àmbit tecnològic, per tal d'optimitzar una solució o producte pren especial importància desenvolupar les capacitats per triar els materials idonis mitjançant diferents assaigs. També s'ha de ser capaç de mesurar amb diferents tests el grau de conservació de les seves propietats al llarg de la vida útil per comprovar que compleixen la normativa de seguretat, sostenibilitat i característiques nominals. Per dur endavant aquests processos, es fa necessari dissenyar els experiments i el maquinari específic.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM1, STEM2, STEM3, CPSAA3.2, CE3.

CE 3 Dur a terme de manera col·laborativa els projectes d'investigació dissenyats, afrontant els problemes generats durant l'experimentació, per provar les hipòtesis plantejades.

La realització d'experiències suposa observar, mesurar i classificar. Adquirir l'habilitat de fer-ho de forma acurada, honesta i rigorosa és important per poder quantificar diverses propietats, reconèixer semblances i diferències, comprendre el que és significatiu i trobar patrons de comportament.

D'altra banda, experimentar suposa manipular substàncies i utilitzar diferents equips, aparells i màquines. L'ús de tècniques experimentals i d'aquest material científic i tecnològic permet fer observacions i mesures de propietats que es troben més enllà de la sensibilitat humana, però molt sovint comporta perills. Per tant, és necessari desenvolupar la consciència adequada per fer feina en equip de forma apropiada i seguint mesures de seguretat per tal d'evitar els riscos.

Un cop acabada la part experimental del projecte d'investigació, els alumnes competents han de desenvolupar les destreses per posar en comú amb la resta de la comunitat investigadora els resultats que obtengui, per això, cal que interpretin i analitzin els resultats, obtenguin conclusions i, finalment, plasmin la informació en informes que recullin tot el procés.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: : STEM1, STEM2, STEM3, CD5, CPSAA3.2, CPSAA5, CE3.

CE 4 Utilitzar les eines de les tecnologies de la informació i comunicació (TIC) a l'abast per automatitzar processos de mesura, interpretar les dades experimentals obtingudes amb precisió i comunicar les conclusions de les anàlisis dels resultats, processos i mètodes experimentals de forma eficient.

En el camp de l'experimentació científica es recorre contínuament a les eines digitals pels múltiples avantatges que suposen. Aquesta competència pretén fer ús de les habilitats adquirides a l'etapa anterior i ampliar-les en tant que sigui necessari per millorar la qualitat i eficiència de les tasques d'aquesta matèria.

Per exemple, en les activitats de recerca i selecció d'informació seran necessàries destreses de reconeixement de fonts d'informació fiables i de com s'han de citar en documentació científica.

En la recollida de dades experimentals, es requeriran destreses d'enregistrament de dades per tal que estiguin organitzades en taules, i correctament desades en arxius digitals, com també estudiar la possibilitat d'automatitzar els processos de mesura i la generació automàtica d'arxius que les recopili.

De cara a l'anàlisi dels resultats obtinguts, la visualització de les dades mitjançant gràfics ajudarà a extreure conclusions. I de manera molt similar, en la presentació, la publicació i la difusió dels resultats obtinguts, l'enorme ventall d'eines digitals ajudaran a què la informació sigui més concisa, visual i clara per als destinataris.

En cas que alguna activitat s'hagi de dur a terme de forma cooperativa, són nombroses les aplicacions que ajudaran a treballar de manera conjunta a la vegada que ordenada i sense que les distàncies geogràfiques suposin cap inconvenient.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: : CCL1, CCL2, STEM4, CD3.

CE 5 Utilitzar criteris de salut i sostenibilitat per seleccionar els materials i estris, i per avaluar els productes i les solucions aportades.

Aquesta competència específica pretén que els alumnes assoleixin la capacitat de valorar amb criteris científicament fonamentats la repercussió tècnica, social, econòmica, per a la salut i mediambiental de les diferents aplicacions científiques i dels projectes d'investigació dissenyats.

El coneixement i l'explicació dels aspectes i avenços més importants per a la societat de la ciència i la tecnologia en el transcurs de la història permet valorar críticament quines són les repercussions que tenen, i així els alumnes poden decidir sobre els usos adequats dels mitjans i productes científics i tecnològics que la societat posa a la seva disposició, practicant el consum responsable i aplicant criteris d'ètica i seguretat.

Així mateix, en el laboratori s'utilitzen productes i es realitzen operacions que suposen la generació de residus, en la majoria dels casos perillosos per a la salut i el medi ambient. Unes condicions adequades de feina en el laboratori impliquen el control, tractament i eliminació dels residus generats.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: STEM3 i STEM5.

CE 6 Treballar de forma col·laborativa en equips diversos, aplicant habilitats de coordinació, comunicació, emprenedoria i repartiment equilibrat de responsabilitats, tal com es dona a la comunitat científica.

El treball científic implica que els alumnes desenvolupin una actitud compromesa en el treball experimental i el desenvolupament de projectes de recerca en equip, adoptin certes posicions ètiques i siguin conscient

dels compromisos socials que s'infereixen d'aquestes relacions.

A més, el procés de formació en ciències implica el treball actiu integrat amb la lectura, escriptura, expressió oral, tecnologia i matemàtiques. El desenvolupament de totes aquestes habilitats de forma integral té molt més sentit si s'estableix al si de col·laboració en un grup divers que respecti les diferències de sexe, origen, orientació, ideologia, etc., en què formen part no només la cooperació, sinó també la comunicació, el debat i el repartiment consensuat de responsabilitats. Les idees que es plantegen en el treball d'aquests grups són validades a través de l'argumentació i cal l'acord comú perquè el col·lectiu les accepti, igual que succeeix a la comunitat científica, on el consens és un requisit per a l'acceptació universal de les noves idees, experiments i descobriments.

D'altra banda, no cal oblidar els avantatges de desenvolupar el treball cooperatiu per la interdependència positiva entre els membres de l'equip, la complementarietat, la responsabilitat compartida, l'avaluació grupal, etc., que es fomenten a través del desenvolupament d'aquesta competència específica.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CPSAA3.2.

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Seleccionar i utilitzar fonts fiables per obtenir i interpretar informació de caràcter científic, avaluant-la críticament i contrastant la seva veracitat per poder argumentar sobre aquesta amb precisió.
CA 1.1 Extreure i organitzar les idees més rellevants d'una informació de caire científic.
Extreure i sintetitzar les idees principals d'una font d'informació científica (articles científics, notícies, vídeos, models...).
Interpretar informació científica en diferents formats (fórmules, taules, gràfics, esquemes...).
Estructurar i organitzar de manera coherent les idees principals d'una font d'informació científica (resums, esquemes, gràfics, taules...).
CA 1.2 Contrastar i justificar la veracitat de la informació de caràcter científic emprant fonts fiables i adoptant una actitud crítica i escèptica envers informacions o notícies sense base científica.
Contrastar i justificar la veracitat de la informació científica utilitzant i citant correctament diferents fonts fiables.
Analitzar críticament i de manera objectiva la informació identificant la que té base científica, adoptant una actitud crítica i escèptica envers informacions o notícies sense base científica.
Prendre decisions basades en la informació i el coneixement científic.
CA 1.3 Argumentar de forma raonada sobre aspectes relacionats amb la ciència i amb una actitud oberta, flexible, receptiva i respectuosa envers l'opinió de la resta.
Justificar una postura de forma raonada i amb sentit sobre aspectes relacionats amb la ciència, emprant conclusions extremes de dades objectives sense caure en fal·làcies.
Presentar una actitud oberta, flexible, receptiva i respectuosa envers l'opinió de la resta.

CE 2 Dissenyar projectes d'investigació implementant les estratègies pròpies de les diverses metodologies científiques per resoldre problemes d'interès científic i tècnic.
CA 2.1 Plantejar preguntes, realitzar prediccions i formular hipòtesis que intentin explicar fenòmens del món natural i que puguin ser contrastades utilitzant mètodes científics.
Formular preguntes sobre els fenòmens del món natural.
Fer prediccions i formular hipòtesis per intentar donar resposta als fenòmens del món natural, que puguin ser contrastades utilitzant el mètode científic.
CA 2.2 Dissenyar procediments experimentals per a l'estudi de fenòmens naturals o productes industrials, tenint en compte totes les variables implicades, seleccionant els instruments necessaris per dur-los a terme i organitzant la presa de dades.
Dissenyar procediments experimentals per l'estudi de fenòmens naturals, coherent amb la hipòtesi plantejada, tenint en compte les variables implicades: independents, dependents, controlades...
Dissenyar propostes experimentals per elaborar al laboratori alguns productes relacionats amb la producció industrial.
Seleccionar els instruments necessaris per portar a terme la proposta experimental.
Planificar estratègies per a la recollida i organització de les dades resultants de l'experimentació.
CA 2.3 Dissenyar processos o màquines que permetin testar la idoneïtat de materials o productes tecnològics i garantir el grau de conservació de les seves propietats nominals, aplicant criteris de sostenibilitat i control de qualitat.
Dissenyar tests, experiments o maquinari per mesurar el grau de conservació de les propietats dels materials al llarg de la seva vida útil.
Garantir que els materials o productes tecnològics que s'utilitzen conserven les seves característiques nominals (valor teòric o ideal).
Aplicar criteris de sostenibilitat i control de qualitat a l'hora de triar materials, productes tecnològics o processos.
CE 3 Dur a terme de manera col·laborativa els projectes d'investigació dissenyats, afrontant els problemes generats durant l'experimentació, per provar les hipòtesis plantejades.
CA 3.1 Manipular correctament l'utilatge i el maquinari de laboratori i prendre mesures de forma acurada seguint les normes de seguretat establertes.
Desenvolupar correctament operacions bàsiques, manipulant el material i maquinari de laboratori seguint les normes d'ús del material, de conservació i de seguretat.
Prendre mesures amb el material i maquinària de laboratori amb precisió i exactitud, identificant i evitant les possibles errades.
CA 3.2 Reconduir les estratègies planificades per afrontar possibles problemes sorgits durant

el procés d'investigació o de construcció.
Reconduir un procés d'investigació o de construcció si sorgeix algun problema, modificant els procediments utilitzats o les conclusions, si és necessari.
Minimitzar els possibles errors experimentals.
CA 3.3 Interpretar i analitzar els resultats d'un projecte d'investigació utilitzant, quan sigui necessari, eines matemàtiques i tecnològiques, per poder extreure conclusions raonades i fonamentades.
Analitzar els resultats d'una investigació per interpretar-los i extreure conclusions contrastant amb la hipòtesis inicial.
Utilitzar, quan sigui necessari, eines matemàtiques (taules de dades, fórmules...), per tractar i analitzar les dades resultants d'un projecte d'investigació i extreure conclusions.
Extreure conclusions a partir de l'anàlisi de resultats tenint en compte els fonaments teòrics.
CA 3.4 Comunicar els resultats d'una investigació, transmetent-los de forma clara i rigorosa, citant les fonts, utilitzant la terminologia i el format adient (models, gràfics, taules, vídeos, informes, diagrames, fórmules, esquemes, símbols, continguts digitals...) i responent de manera fonamentada a les qüestions que puguin sorgir durant el procés.
Transmetre de manera clara i rigorosa els resultats d'una investigació tant de manera oral com escrita.
Citar correctament les fonts emprades en la investigació científica.
Utilitzar un vocabulari científic adient per comunicar els resultats d'una investigació.
Representar les dades extretes d'una investigació a través d'un format adequat (models, gràfics, taules, diagrames, fórmules, esquemes, símbols, continguts digitals...).
Representar de manera correcta les magnituds i els càlculs, emprant el Sistema Internacional d'Unitats i notació científica per expressar els resultats, utilitzant el número adequat de xifres significatives...
Justificar les respostes a preguntes plantejades relacionant-les amb l'anàlisi de les dades obtingut i les conclusions, de manera clara i ordenada.

CE 4 Utilitzar les eines de les tecnologies de la informació i comunicació (TIC) a l'abast per automatitzar processos de mesura, interpretar les dades experimentals obtingudes amb precisió i comunicar les conclusions de les anàlisis dels resultats, processos i mètodes experimentals de forma eficient.
CA 4.1 Recollir i organitzar les dades de l'experimentació, manualment o de manera automàtica amb l'ús de sensors, recopilant-la en arxius digitals per a què siguin tractades.
Recollir de manera manual o automàtica amb l'ús de sensors, i organitzar els resultats d'un procés experimental de manera sistemàtica i rigorosa i en el format més idoni (a través de taules, gràfics...).
Recopilar mesures a través de programes informàtics per processar-les i desar-les (fulls de càlcul, bases de dades...).
CA 4.2 Analitzar les dades resultants de l'experimentació obtenint la informació rellevant i expressant-la de forma gràfica mitjançant el programari a l'abast.

Analitzar les dades resultants d'una experimentació tant de manera manual com a través de programari digital (expressar la relació entre variables, calcular els errors...).
Representar les dades a través de programari digital (gràfics, taules...).
CA 4.3 Contextualitzar, explicar i presentar els resultats obtinguts com també difondre les conclusions extretes a partir de l'anàlisi fent ús de les eines TIC.
Presentar i difondre dels resultats i conclusions obtingudes en el procés experimental mitjançant eines digitals (informes, infografies, pòsters, presentacions, vídeos...).
Contextualitzar i explicar els resultats i conclusions obtinguts en el procés experimental de manera clara i concisa.

CE 5 Utilitzar criteris de salut i sostenibilitat per seleccionar els materials i estris, i per avaluar els productes i les solucions aportades.
CA 5.1 Valorar de forma argumentada i seleccionar els materials per a la fabricació de productes i les tècniques de fabricació més adequades aplicant a més dels criteris tècnics, els de sostenibilitat, salut i l'impacte transformador de la societat.
Valorar i seleccionar els materials i/o les tècniques de fabricació de productes, fonamentades científicament que promoguin la salut i la preservació del medi ambient, creant un compromís per transformar l'entorn de manera sostenible.
CA 5.2 Valorar de forma argumentada i seleccionar les tècniques de laboratori, les solucions experimentals, les accions empreses com a resposta a un problema científic i la gestió dels residus generats, atenent a criteris de salut, sostenibilitat i impacte transformador de la societat.
Valorar i seleccionar les tècniques de laboratori o accions per donar resposta a un problema científic fonamentades científicament, que promoguin la salut i la preservació del medi ambient, creant un compromís per transformar l'entorn de manera sostenible.
Gestionar els residus generats durant les operacions de laboratori, evitant el seu perill per la salut i el medi ambient.

CE 6 Treballar de forma col·laborativa en equips diversos, aplicant habilitats de coordinació, comunicació, emprenedoria i repartiment equilibrat de responsabilitats, tal com es dona a la comunitat científica.
CA 6.1 Participar de manera activa en la construcció del coneixement científic, gestionant el treball de forma eficaç i fent un bon ús del temps disponible.
Participar de manera activa i autònoma per fer eficaç l'aprenentatge científic.
Aplicar habilitats de gestió del treball de manera eficaç.
Gestionar les tasques a realitzar fent un bon ús del temps.
CA 6.2 Promoure i dirigir el treball en equip, facilitant l'arribada a acords, evidenciant la importància de la interacció positiva, la cooperació i l'avaluació entre iguals per assolir el consens en la resolució d'un problema o situació d'aprenentatge.
Promoure i dirigir el treball en equip de forma col·laborativa.
Repartir de manera consensuada i equilibrada les responsabilitats dins d'un equip de treball, i establir una responsabilitat compartida.
Valorar les propostes de millora que es puguin donar a partir d'una avaluació entre iguals.
Utilitzar la comunicació, el debat, l'argumentació i la cooperació per arribar a acords comuns davant qualsevol situació que pugui sorgir dins d'un equip.
CA 6.3 Relacionar-se positivament amb els altres aplicant el diàleg i propiciant una cultura inclusiva i no sexista, valorant per tant la contribució de les dones a la ciència i en l'activitat acadèmica i investigadora.
Aplicar i propiciar relacions interpersonals positives, aplicant el diàleg, basades en la igualtat

de gènere i la no discriminació per qualsevol circumstància personal i social.
Valorar positivament la contribució de tots els membres de la comunitat científica, amb especial èmfasi en el col·lectiu femení i les minories ètniques.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

Recerca, reconeixement i utilització de fonts veraces d'informació científica.
Recerca i reconeixement d'informació de caire científic emprant fonts fidedignes d'informació: ús de cercadors especialitzats o manuals especialitzats en ciència experimental.
Interpretació i síntesi de les idees més rellevants d'informacions de caire científic i argumentació sobre les mateixes.
Utilització d'estratègies de selecció, organització i interpretació d'informació científica, per crear coneixement, argumentar opinions i comunicar-se de manera eficaç, fent ús de manera adequada de la nomenclatura específica de les matèries de Biologia, Geologia, Física, Química i Tecnologia.
Plantejament d'hipòtesis, preguntes, problemes i conjectures que es puguin resoldre emprant el mètode científic.
Definició i execució de les fases inicials del mètode científic emprat en les ciències naturals: observació d'un fenomen, sorgiment d'una pregunta, documentació, formulació d'una hipòtesi.
Disseny, planificació i realització d'experiències científiques de laboratori o de camp.
Disseny, planificació i execució de procediments científics per contrastar les hipòtesis plantejades.
Identificació dels tipus de variables que afecten a l'experimentació: independents, dependents i controlades.
Ús d'estratègies per a la recollida i organització de les dades resultants de l'experimentació: taules, gràfics, diagrames de flux...
Manipulació de l'utillatge, productes de laboratori, aparells, eines i maquinària utilitzats en els laboratoris de ciències experimentals i al taller de tecnologia.
Selecció del material per realitzar les operacions bàsiques de laboratoris de ciències experimentals i del taller de tecnologia.
Manipulació correcta de l'utillatge, productes de laboratori, aparells, eines i maquinària utilitzats en els laboratoris de ciències experimentals i al taller de tecnologia.
Normes de seguretat i ús de reglaments i normatives pertinents.
Normes de seguretat dels laboratoris de ciències experimentals i el taller de tecnologia.
Ús de reglaments i normatives pertinents, com per exemple l'organització i emmagatzematge del material i aparatatge, la conservació i neteja del material...
Realització de mesures amb diferents aparells i instruments, tant analògics com digitals.
Realització de mesures amb diferents aparells i instruments, tant analògics com digitals.
Utilització de les unitats del Sistema Internacional per expressar els resultats de les mesures.
Manipulació i actitud adequada (pausa, concentració, minuciositat...) a l'hora de prendre mesures o enregistrar dades.
Mètodes per a l'anàlisi de resultats utilitzant representacions gràfiques, càlculs numèrics, eines estadístiques o tractament informàtic i comparació amb els resultats teòrics.
Mètodes per a l'anàlisi de resultats, emprant eines digitals per realitzar els càlculs, tractament estadístic i les representacions gràfiques.
Metodologia específica per ajust lineal i no lineal amb eines digitals, i maneig dels seus

paràmetres, amb especial menció del coeficient r (bondat de l'ajust) per comparar i identificar possibles discrepàncies entre els resultats observats i els resultats teòrics.
Càlcul, expressió i interpretació d'errors.
Interpretació dels diferents tipus d'errors: error sistemàtic, error d'aparell, error aleatori... com també la seva propagació.
Anàlisi de possibles errors comesos i estratègies per minimitzar-los.
Càlcul i expressió d'errors, com l'error relatiu i absolut, emprant conceptes estadístics: mitjana aritmètica o ponderada, desviació estàndard...
Expressió de resultats emprant l'ús de xifres significatives, el redondeig i la notació científica.
Estratègies de comunicació i argumentació de projectes o resultats en distints formats (informes, vídeos, gràfics, pòsters, presentacions).
Elaboració d'informes de pràctiques/científics amb els seus apartats (introducció teòrica/fonaments teòrics, metodologia i disseny experimental, resultats, anàlisi i conclusions) i presentació en diferents formats per sintetitzar els principals resultats (vídeos, infografies, pòsters...)
Ús d'estratègies de comunicació científica tant oral com escrita: vocabulari científic, sintaxis i ortografia, fluïdesa, capacitat d'argumentació...
Tractament de residus produïts en el taller i en els laboratoris.
Tractament adequat de residus produïts en el taller i en els laboratoris.
Criteris de salut i sostenibilitat en el procés científic i/o experimental.
Ús de criteris de salut i sostenibilitat a l'hora de triar materials, productes tecnològics, tècniques de fabricació, estratègies científiques...
Estratègies de col·laboració i de cooperació en equips experimentals.
Participació en la planificació i l'execució de les tasques, tant individuals com en grup.
Conducció del treball en equip.
Aplicació del diàleg i les discussions positives, organitzades i respectuoses sobre qualsevol divergència d'opinions.
Valoració de la contribució de les científiques i els científics a les principals fites de la ciència per a l'avanç i la millora de la societat.
Valoració de les principals contribucions dels científics i científiques en el seu context social, amb la repercussió que les seves contribucions tenen en la ciència i tecnologia actual.

Tecnologia i Enginyeria

En la societat actual, el desenvolupament de la tecnologia per part de les enginyeries s'ha convertit en un dels eixos entorn dels quals s'articula l'evolució sociocultural. En els últims temps, la tecnologia, entesa com el conjunt de coneixements i tècniques que pretenen donar solució a les necessitats, ha anat incrementant la seva rellevància en diferents àmbits de la societat, des de la generació de béns bàsics fins a les comunicacions. En definitiva, es pretén millorar el benestar i les estructures econòmiques socials i ajudar a mitigar les desigualtats presents en la societat actual, evitant generar noves bretxes cognitives, socials, de gènere o generacionals. Es tracten així, aspectes relacionats amb els desafiaments que el segle XXI planteja per garantir la igualtat d'oportunitats a nivell local i global.

En una evolució cap a un món més just i equilibrat, convé parar esment als mecanismes de la societat tecnològica, analitzant i valorant la sostenibilitat dels sistemes de producció, l'ús dels diferents materials i fonts d'energia, tant en l'àmbit industrial com domèstic o de serveis.

Per a això, els ciutadans necessiten disposar d'un conjunt de sabers científics i tècnics que serveixin de base per a adoptar actituds crítiques i constructives davant certes qüestions i ser capaços d'actuar de manera responsable, creativa, eficaç i compromesa amb la finalitat de donar solució a les necessitats que es plantegen.

En aquest sentit, la matèria de Tecnologia i Enginyeria pretén conjuminar els sabers científics i tècnics amb un enfocament competencial per contribuir a la consecució dels objectius de l'etapa de batxillerat i a l'adquisició de les corresponents competències clau dels alumnes. Referent a això, desenvolupa aspectes tècnics relacionats amb la competència digital, amb la competència matemàtica i la competència en ciència, tecnologia i enginyeria, com també amb altres sabers transversals associats a la competència lingüística, a la competència personal, social i aprendre a aprendre, a la competència emprenedora, a la competència ciutadana i a la competència en consciència i expressions culturals.

Les competències específiques s'orienten al fet que els alumnes, mitjançant projectes de disseny i recerca, fabriquin, automatitzin i millorin productes i sistemes de qualitat que donin resposta a problemes plantejats, transferint sabers d'altres disciplines amb un enfocament ètic i sostenible. Tot això s'implanta acostant als alumnes, des d'un enfocament inclusiu i no sexista, a l'entorn formatiu i laboral propi de l'activitat tecnològica i de l'enginyeria. Així mateix, es contribueix a la promoció de vocacions en l'àmbit tecnològic entre els alumnes i les alumnes, avançant un pas en relació a l'etapa anterior, especialment en el relacionat amb sabers tècnics i amb una actitud més compromesa i responsable, impulsant l'emprenedoria, la col·laboració i la implicació local i global amb un desenvolupament tecnològic accessible i sostenible.

La resolució de problemes interdisciplinaris lligats a situacions reals, mitjançant solucions tecnològiques, es constitueix com a eix vertebrador i reflecteix l'enfocament competencial de la matèria.

En aquest sentit, es facilitarà als alumnes un coneixement panoràmic de l'entorn productiu, tenint en compte la realitat i tractant tot allò que implica l'existència d'un producte, des de la seva creació, el seu cicle de vida i altres aspectes relacionats. Aquest coneixement obre un ampli camp de possibilitats en facilitar la comprensió del procés de disseny i desenvolupament des d'un punt de vista industrial, com també a través de l'aplicació de les noves filosofies «maker» o DiY ('fes-ho tu mateix') de prototipat a mesura o sota demanda.

La coherència i continuïtat amb etapes anteriors es fa explícita, especialment en les matèries de "Tecnologia i Digitalització", "Digitalització" i "Tecnologia" d'ESO, establint entre elles una gradació en el nivell de complexitat, quant a la creació de solucions tecnològiques que donin resposta a problemes plantejats mitjançant l'aplicació del mètode de projectes i altres tècniques.

Els criteris d'avaluació en aquesta matèria es formulen amb una evident orientació competencial i estableixen una gradació entre primer i segon de batxillerat, posant l'accent principalment en la participació en projectes durant el primer nivell de l'etapa i en l'elaboració de projectes de recerca i

innovació en l'últim.

La matèria s'articula entorn de sis blocs de sabers bàsics, els continguts dels quals han d'interrelacionar-se a través del desenvolupament de situacions d'aprenentatge competencials i activitats o projectes de caràcter pràctic. El bloc «Projectes de recerca i desenvolupament» se centra en la metodologia de projectes, dirigida a la ideació i creació de productes, com també el seu cicle de vida.

El bloc «Materials i fabricació» tracta els criteris de selecció de materials i les tècniques més apropiades per a la seva transformació i elaboració de solucions tecnològiques sostenibles.

Els blocs «Sistemes mecànics» i «Sistemes elèctrics i electrònics» fan referència a elements, mecanismes i sistemes que puguin servir de base per a la realització de projectes o ideació de solucions tècniques.

El bloc «Sistemes informàtics» presenta sabers relacionats amb la informàtica, com la programació textual i les tecnologies emergents per a la seva aplicació a projectes tècnics.

El bloc «Sistemes automàtics» tracta l'actualització de sistemes tècnics per al seu control automàtic mitjançant simulació o muntatge, tot contemplant, a més, les potencialitats que ofereixen les tecnologies emergents en els sistemes de control.

El bloc «Tecnologia sostenible», aporta als alumnes una visió de la matèria alineada amb algunes metes dels objectius de desenvolupament sostenible.

Amb l'objectiu de conferir un enfocament competencial a la matèria, és convenient que els sabers puguin confluïr en projectes que suposin situacions d'aprenentatge contextualitzades, en les quals els alumnes puguin aplicar els seus coneixements i destreses per donar solució a una necessitat concreta, que pot emergir d'un context personal, social o cultural, a nivell local o global amb una actitud de compromís creixent. D'aquesta manera, s'afavoreix la creació de vincles entre l'entorn educatiu i altres sectors socials, econòmics o de recerca.

D'acord amb aquest enfocament competencial i pràctic, la proposta de situacions d'aprenentatge lligades a projectes interdisciplinaris en les quals els alumnes puguin explorar, descobrir, experimentar i reflexionar des de la pràctica en un espai que permeti incorporar tècniques de treball, prototipat ràpid i fabricació fora de línia, a manera de taller o laboratori de fabricació, suposa una opció que aporta un gran potencial de desenvolupament, d'acord amb les demandes de la nostra societat i del nostre sistema productiu.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Coordinar i desenvolupar projectes de recerca amb una actitud crítica i emprenedora, implementant estratègies i tècniques eficients de resolució de problemes i comunicant els resultats de manera adequada, per crear i millorar productes i sistemes de manera contínua.

Aquesta competència específica planteja, tant la participació dels alumnes en la resolució de problemes tècnics, com la coordinació i gestió de projectes cooperatius i col·laboratius. Això implica, entre altres aspectes, mostrar empatia, establir i mantenir relacions positives, exercitar l'escolta activa i la comunicació assertiva, identificant i gestionant les emocions en el procés d'aprenentatge, reconèixer les fonts d'estrès i ser perseverant en la consecució dels objectius.

A més, s'incorporen tècniques específiques de recerca, facilitadores del procés d'ideació i de presa de decisions, com també estratègies iteratives per a organitzar i planificar les tasques a desenvolupar pels equips, resolent de partida una solució inicial bàsica que, en diverses fases, serà completada a nivell funcional establint prioritats. En aquest aspecte, el mètode Pensament del dissenyador (Design Thinking) i les metodologies Àgils (Agile) són d'ús habitual en les empreses tecnològiques, aportant una major flexibilitat davant qualsevol canvi en les demandes dels clients. Es contempla també la millora contínua de

productes com a plantejament de partida de projectes a desenvolupar, fidel reflex del que ocorre en l'àmbit industrial i on és una de les principals dinàmiques empleades. Així mateix, ha de fomentar-se la ruptura d'estereotips i idees preconcebudes sobre les matèries tecnològiques associades a qüestions individuals, com per exemple les de gènere o l'aptitud per a les matèries tecnològiques, amb una actitud de resiliència i proactivitat davant nous reptes tecnològics. En aquesta competència específica cal ressaltar la recerca com un acostament a projectes d'I+D+I, de manera crítica i creativa, on la correcta referenciació d'informació i l'elaboració de documentació tècnica, adquireixen gran importància. Referent a això, el desenvolupament d'aquesta competència comporta expressar fets, idees, conceptes i procediments complexos verbal, analítica i gràficament, de manera veraç i precisa utilitzant la terminologia adequada, per a comunicar i difondre les idees i les solucions generades. Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL1, STEM3, STEM4, CD1, CD3, CD5, CPSAA1.1, CE3.
CE 2 Seleccionar materials i elaborar estudis d'impacte, aplicant criteris tècnics i de sostenibilitat per fabricar productes de qualitat que donin resposta a problemes i tasques plantejats, des d'un enfocament responsable i ètic.
La competència es refereix a la capacitat per a seleccionar els materials més adequats per a la creació de productes en funció de les seves característiques, com també realitzar l'avaluació de l'impacte ambiental generat. A l'hora de determinar els materials s'atendrà criteris relatius a les seves propietats tècniques (aspectes com a duresa, resistència, conductivitat elèctrica, aïllament tèrmic, etc.). Així mateix, els alumnes tindran en compte aspectes relacionats amb la capacitat per ser conformats aplicant una o altra tècnica, segons sigui convenient per al disseny final del producte. D'igual manera, s'han de considerar els criteris relatius a la capacitat del material per ser tractat, modificat o aliat amb la finalitat de millorar les seves característiques. Finalment, els alumnes, valoraran aspectes de sostenibilitat per determinar quins materials són els més apropiats en relació a, per exemple, la contaminació generada i el consum energètic durant tot el seu cicle de vida (des de la seva extracció fins a la seva aplicació final en la creació de productes) o la capacitat de reciclatge en finalitzar el seu cicle de vida, la biodegradabilitat del material i altres aspectes vinculats amb l'ús controlat de recursos o amb la relació que s'estableix entre els materials i les persones que finalment fan ús del producte. Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: STEM2, STEM5, CD1, CD2, CPSAA1.1, CPSAA4, CC4, CE1.
CE 3 Utilitzar les eines digitals adequades, analitzant les seves possibilitats, configurant-les d'acord amb les seves necessitats i aplicant coneixements interdisciplinaris, per resoldre tasques, com també per realitzar la presentació dels resultats d'una manera òptima.
La competència aborda els aspectes relatius a la incorporació de la digitalització en el procés habitual de l'aprenentatge en aquesta etapa. Continuant amb les habilitats adquirides en l'etapa anterior, s'amplia i reforça l'ús d'eines digitals en les tasques associades a la matèria. Per exemple, les activitats associades a la recerca, cerca i selecció d'informació o l'anàlisi de productes i sistemes tecnològics, requereixen un bon ús d'eines de cerca d'informació valorant la seva procedència, contrastant la seva veracitat i fent-ne una anàlisi crítica, contribuint amb això al desenvolupament de l'alfabetització informacional. Així mateix, el treball col·laboratiu, la comunicació d'idees o la difusió i presentació de treballs, consoliden nous aprenentatges i impliquen el coneixement de les característiques de les eines de comunicació disponibles, les seves aplicacions, opcions i funcionalitats, depenent del context. De manera similar, el procés de disseny i creació es complementa amb un catàleg de programes que permeten el dimensionament, la simulació, la programació i control de sistemes o la fabricació de productes. En suma, l'ús i aplicació de les eines digitals, amb la finalitat de facilitar el transcurs de creació de solucions i de millorar els resultats, es converteixen en instruments essencials en qualsevol de les fases del procés, tant les relatives a la gestió, al disseny o al desenvolupament de solucions tecnològiques, com les relatives a la resolució pràctica d'exercicis senzills o a l'elaboració i difusió de documentació tècnica relativa als projectes. Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: STEM1, STEM4, CD1, CD2, CD3, CD5, CPSAA5, CE3.
CE 4 Generar coneixements i millorar destreses tècniques, transferint i aplicant sabers d'altres

disciplines científiques amb actitud creativa, per calcular, i resoldre problemes o donar resposta a necessitats dels diferents àmbits de l'enginyeria.
La resolució d'un simple exercici o d'un complex problema tecnològic requereix de l'aplicació de tècniques, procediments i sabers que ofereixen les diferents disciplines científiques. Aquesta competència específica té com a objectiu, d'una banda, que els alumnes utilitzin les eines adquirides en matemàtiques o els fonaments de la física o la química per calcular magnituds i variables de problemes mecànics, elèctrics i electrònics, i, per un altre, que s'utilitzi l'experimentació, a través de muntatges o simulacions, com a eina de consolidació dels coneixements adquirits. Aquesta transferència de sabers aplicada a nous i diversos problemes o situacions, permet ampliar els coneixements dels alumnes i fomentar la competència d'aprendre a aprendre.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: STEM1, STEM2, STEM3, STEM4, CD2, CD5, CPSAA5, CE3.
CE 5 Dissenyar, crear i avaluar sistemes tecnològics, aplicant coneixements de programació informàtica, regulació automàtica i control, com també les possibilitats que ofereixen les tecnologies emergents, per a estudiar, controlar i automatitzar tasques.
Aquesta competència específica fa referència a l'habilitació de productes o solucions digitals en l'execució de certes accions de manera autònoma. D'una banda, consisteix a crear aplicacions informàtiques que automatitzin o simplifiquin tasques als usuaris i, per una altra, es tracta d'incorporar elements de regulació automàtica o de control programat en els dissenys, permetent actuacions senzilles en màquines o sistemes tecnològics. En aquest sentit, s'inclouen, per exemple, el control en desplaçaments o moviments dels elements d'un robot, l'accionament regulat d'actuadors, com poden ser llums o motors, l'estabilitat dels valors de magnituds concretes, etc. D'aquesta manera, es possibilita que els alumnes automatitzin tasques en màquines i en robots mitjançant la implementació de petits programes informàtics executables en targetes de control.
En aquesta línia d'actuació cal destacar el paper dels sistemes emergents aplicats (intel·ligència artificial, internet de les coses, Dades massives –big data–, etc.).
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: STEM1, STEM2, STEM3, CD2, CD3, CD5, CPSAA1.1, CE3.
CE 6 Analitzar i comprendre sistemes tecnològics dels diferents àmbits de l'enginyeria, estudiant les seves característiques, consum i eficiència energètica, per avaluar l'ús responsable i sostenible que es fa de la tecnologia.
L'objectiu que persegueix aquesta competència específica és dotar als alumnes d'un criteri informat sobre l'ús i impacte de l'energia en la societat i en el medi ambient, mitjançant l'adquisició d'una visió general dels diferents sistemes energètics, els agents que intervenen i aspectes bàsics relacionats amb els subministraments domèstics. De manera complementària, es pretén dotar als alumnes dels criteris a emprar en l'avaluació d'impacte social i ambiental lligat a projectes de diversa índole.
Per al desenvolupament d'aquesta competència s'aborden, d'una banda, els sistemes de generació, transport, distribució de l'energia i el subministrament, com també el funcionament dels mercats energètics i, d'altra banda, l'estudi d'instal·lacions en habitatges, de màquines tèrmiques i de fonaments de regulació automàtica, contemplant criteris relacionats amb l'eficiència i l'estalvi energètic, que permeti als alumnes fer un ús responsable i sostenible de la tecnologia.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: STEM2, STEM5, CD1, CD2, CD4, CPSAA2, CC4, CE1.

Tecnologia i Enginyeria I

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Coordinar i desenvolupar projectes de recerca amb una actitud crítica i emprenedora, implementant estratègies i tècniques eficients de resolució de problemes i comunicant els

resultats de manera adequada, per crear i millorar productes i sistemes de manera contínua.
CA 1.1 Investigar i dissenyar projectes que mostrin de manera gràfica la creació i millora d'un producte, seleccionant, referenciant i interpretant informació relacionada.
Cercar informació aplicada al disseny gràfic de projectes.
Interpretar i analitzar la informació obtinguda en la recerca, amb esperit crític, per plantejar noves solucions o extreure conclusions.
Referenciar i citar les fonts d'informació emprades, fent ús de normes estàndard.
CA 1.2 Participar en el desenvolupament, gestió i coordinació de projectes de creació i millora contínua de productes viables i socialment responsables, identificant millores i creant prototips mitjançant un procés iteratiu, amb actitud crítica, creativa i emprenedora.
Participar i interactuar activament en el desenvolupament de projectes.
Gestionar i coordinar projectes de manera pautada i seqüenciada, prenent acords a nivell individual i grupal i emprant fulls de processos.
Crear, fabricar i millorar prototips dels productes tecnològics generats, seguint un procés iteratiu de revisió constant amb actitud crítica, sostenible, creativa i emprenedora.
CA 1.3 Col·laborar en tasques tecnològiques, escoltant el raonament dels altres, aportant a l'equip a través del rol assignat i fomentant el benestar grupal i les relacions saludables i inclusives.
Organitzar equips de treball heterogenis, per al desenvolupament de tasques tecnològiques.
Debatre envers l'assignació dels diferents rols a un equip de treball.
Respectar les aportacions de l'equip, animant a seguir en una mateixa línia de treball definida.
Fomentar la cooperació en les diferents tasques entre els membres de l'equip de treball.
Fomentar relacions saludables i inclusives.
CA 1.4 Elaborar documentació tècnica amb precisió i rigor, generant diagrames funcionals i utilitzant mitjans manuals i aplicacions digitals.
Confeccionar documentació tècnica, de manera planificada i estructurada, amb un índex o esquema preliminar.
Utilitzar un llenguatge clar, precís i sense ambigüitats, adaptant un estil formal i professional per elaborar la documentació tècnica.
Generar diagrames de blocs funcionals, visualment clars, per a la representació de processos funcionals dels projectes a la documentació tècnica.
Combinar mitjans manuals amb aplicacions digitals per millorar la precisió i la presentació de la documentació.
CA 1.5 Comunicar de manera eficaç i organitzada les idees i solucions tecnològiques, emprant el suport, la terminologia i el rigor apropiats.
Expressar idees i solucions tecnològiques de forma precisa i ordenada utilitzant vocabulari tècnic mitjançant el suport necessari i de forma adequada.

CE 2 Seleccionar materials i elaborar estudis d'impacte, aplicant criteris tècnics i de sostenibilitat per fabricar productes de qualitat que donin resposta a problemes i tasques plantejats, des d'un enfocament responsable i ètic.
CA 2.1 Determinar el cicle de vida d'un producte, planificant i aplicant mesures de control de qualitat en les seves diferents etapes, des del disseny a la comercialització, tenint en consideració estratègies de millora contínua.
Analitzar el cicle de vida dels productes i identificar oportunitats de millora en totes les etapes, sempre tenint en compte criteris de qualitat.
Analitzar i concretar com es pot millorar i controlar la qualitat d'un producte des del disseny fins a la seva comercialització i distribució.
CA 2.2 Seleccionar els materials, tradicionals o de nova generació, adequats per a la fabricació de productes de qualitat basant-se en les seves característiques tècniques i atenent criteris de sostenibilitat de manera responsable i ètica.
Analitzar les característiques tècniques dels diferents materials, que es puguin fer servir per a fabricar objectes tecnològics.

Seleccionar els materials més adients per a la fabricació de productes, en funció de les característiques tècniques i propietats.
Seleccionar amb criteris de sostenibilitat i d'obtenció ètica i responsable, els materials adequats.
CA 2.3 Fabricar models o prototips emprant les tècniques de fabricació més adequades i aplicant els criteris tècnics i de sostenibilitat necessaris.
Analitzar les tècniques de construcció més adients per a la fabricació de productes.
Seleccionar les tècniques de fabricació, amb criteris de sostenibilitat de forma ètica i responsable.
Construir amb tècniques adients els models, prototips o altres productes necessaris.

CE 3 Utilitzar les eines digitals adequades, analitzant les seves possibilitats, configurant-les d'acord amb les seves necessitats i aplicant coneixements interdisciplinaris, per resoldre tasques, com també per realitzar la presentació dels resultats d'una manera òptima.
CA 3.1 Resoldre tasques proposades i funcions assignades, mitjançant l'ús i configuració de diferents eines digitals de manera òptima i autònoma.
Utilitzar eines digitals adients per donar solució a diferents tasques i funcions assignades.
Configurar i optimitzar els recursos digitals.
CA 3.2 Realitzar la presentació de projectes emprant eines digitals adequades.
Presentar els projectes utilitzant eines digitals adequades de difusió.
Elaborar presentacions de forma autònoma.
Gestionar els recursos adequats.

CE 4 Generar coneixements i millorar destreses tècniques, transferint i aplicant sabers d'altres disciplines científiques amb actitud creativa, per calcular, i resoldre problemes o donar resposta a necessitats dels diferents àmbits de l'enginyeria.
CA 4.1 Resoldre problemes associats a sistemes i instal·lacions mecàniques, aplicant fonaments de mecanismes de transmissió i transformació de moviments, suport i unió al desenvolupament de muntatges o simulacions.
Calcular i resoldre problemes envers els diferents mecanismes de transmissió i transformació de moviments.
Resoldre problemes sobre suport i unió de muntatges tenint present l'ajustament i tolerància.
Simular els diferents mecanismes de transmissió i transformació.
CA 4.2 Resoldre problemes associats a sistemes i instal·lacions elèctriques i electròniques, aplicant fonaments de corrent continu i màquines elèctriques al desenvolupament de muntatges o simulacions.
Resoldre problemes d'instal·lacions elèctriques i electròniques.
Aplicar els fonaments de corrent continu i màquines elèctriques al desenvolupament de muntatges o simulacions.

CE 5 Dissenyar, crear i avaluar sistemes tecnològics, aplicant coneixements de programació informàtica, regulació automàtica i control, com també les possibilitats que ofereixen les tecnologies emergents, per a estudiar, controlar i automatitzar tasques.
CA 5.1 Controlar el funcionament de sistemes tecnològics i robòtics, utilitzant llenguatges de programació informàtica i aplicant les possibilitats que ofereixen les tecnologies emergents, com ara intel·ligència artificial, internet de les coses, Dades massives ("Big data").
Descomposar problemes en diferents fases amb patrons repetitius per a la resolució dels problemes tecnològics de manera estructurada.
Programar en diferents llenguatges, tant en codi com en blocs.
Reconèixer els diferents sistemes i elements de control com també els de retroalimentació i reguladors de control.
Extreure i gestionar informació de bases de dades i dades massives.
Simular escenaris amb l'ajuda de la intel·ligència artificial, analitzant de forma crítica la informació gestionada.

CA 5.2 Automatitzar, programar i avaluar moviments de robots, mitjançant la seva modelització, l'aplicació d'algorismes senzills i l'ús d'eines informàtiques.
Crear models matemàtics o simulacions virtuals de robots.
Utilitzar algorismes senzills per guiar els moviments i les decisions dels robots amb eficàcia i precisió.
Utilitzar programari informàtic especialitzat per programar i controlar els robots, mitjançant codificació o blocs gràfics.
CA 5.3 Conèixer i comprendre conceptes bàsics de programació textual, mostrant el progrés pas a pas de l'execució d'un programa a partir d'un estat inicial i predient el seu estat final després de l'execució.
Valorar la utilitat dels llenguatges de programació textuals i les estructures bàsiques de dades.
Executar un programa des del seu començament fins al final, pas a pas i revisar errors.
Predir com es modificaran les variables i quin serà el resultat final del programa després de d'haver seguit l'execució.

CE 6 Analitzar i comprendre sistemes tecnològics dels diferents àmbits de l'enginyeria, estudiant les seves característiques, consum i eficiència energètica, per avaluar l'ús responsable i sostenible que es fa de la tecnologia.
CA 6.1 Avaluar els diferents sistemes de generació d'energia elèctrica i mercats energètics, estudiant les seves característiques, calculant les seves magnituds i valorant la seva eficiència.
Analitzar les característiques dels sistemes de generació d'energia elèctrica i les seves magnituds.
Calcular l'eficiència dels sistemes productors d'energia, cogeneració i rendiments.
Comparar i avaluar els mercats energètics.
CA 6.2 Analitzar les diferents instal·lacions d'un habitatge des del punt de vista de la seva eficiència energètica, buscant aquelles opcions més compromeses amb la sostenibilitat i fomentant un ús responsable d'aquestes.
Analitzar l'eficiència de les instal·lacions d'un habitatge .
Proposar models d'habitatges amb instal·lacions eficients i sostenibles.
Emprar de manera responsable les instal·lacions d'un habitatge.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. PROJECTES DE RECERCA I DESENVOLUPAMENT
Estratègies de gestió de projectes; diagrames Gantt i diagrames Pert.
Desenvolupament de projectes: mètode de projectes i metodologies Agile.
Tècniques de recerca i ideació: Pensament del dissenyador i pluja d'idees.
Tècniques de treball cooperatiu.
Cicle de vida d'un producte. Objectiu de l'anàlisi. Etapes del cicle: desenvolupament, introducció, creixement, maduresa i declivi. Metodologia d'anàlisis d'objectes. Estratègies de millora contínua.
Planificació i desenvolupament de disseny i comercialització de productes.
Logística, transport i distribució comercial
Normalització i acotació.
Metrologia i aparells de mesura. Control de qualitat.
Expressió gràfica amb CAD. Disseny i creació de models.
Expressió gràfica amb CAM. Automatització del procés de fabricació.
Expressió gràfica amb CAE. Dissenys validats i optimitzats.
Diagrames funcionals, esquemes i croquis
Emprenedoria i resiliència per adaptar-se als canvis productius.
Perseverança per arribar a l'èxit empresarial fins i tot en condicions desfavorables

Creativitat. Optimització de processos empresarials i creació de patents.
Emprenedoria, resiliència, perseverança i creativitat des d'una perspectiva multidisciplinar.
Autoconfiança, iniciativa i la seva importància en el desenvolupament dels projectes empresarials.
Identificació i gestió d'emocions i la seva importància en els equip de treball per poder abordar i superar inconvenients.
L'error com part del procés del projecte i la seva reavaluació.

B. MATERIALS I FABRICACIÓ
Materials tècnics, metàl·lics, polimèrics, ceràmics, composts. Classificació i propietats dels materials naturals, artificials i sintètics.
Nous materials. Materials intel·ligents. Nanomaterials. Materials biocompatibles. Materials reciclables o biodegradables.
Criteris de selecció de materials en funció de les aplicacions destinades. Propietats mecàniques, tèrmiques, elèctriques i químiques.
Criteris de sostenibilitat en els materials. Impacte ambiental. Eficiència energètica, empremta de carboni i emissions associades. Reciclabilitat i materials biodegradables.
Factors de selecció de materials. Cost, disponibilitat, propietats físiques i químiques, durabilitat i resistència.
Aplicacions característiques dels materials metàl·lics, plàstics i polímers, composts i avançats.
Tecnologies de prototipatge ràpid: impressió 3D (FDM, SLA, SLS), CNC (Control Numèric per Ordinador).
Tall làser: Aplicacions del tall i gravat làser en la creació de prototips.
Màquines de fresat: Utilització per a creació de prototips amb precisió en materials durs.
Fabricació digital aplicada a projectes. Concepte i integració. Procés de disseny a fabricació digital. Disseny assistit per ordinador.
Simulació digital de la fabricació. Optimització de recursos.
Seguretat i salut en el treball. Normes de seguretat i higiene en l'àmbit laboral. Importància en la prevenció de riscos laborals per garantir el benestar físic, mental i social.
Objectius de la seguretat laboral. Prevenció d'accidents de treball i malalties professionals. Promoció d'un entorn de treball segur i saludable. Compliment de la legislació vigent en matèria de seguretat laboral.
Riscos laborals en entorns tecnològics: Riscos físics, químics, mecànics, elèctrics, ergonòmics i específics.
Normes generals de seguretat en el treball. Obligacions del treballador i de l'empresa o centre educatiu.
Definició d'equips de protecció individual (EPI). Tipus d'EPI, ús correcte dels EPI.
Normes d'higiene en el treball. Mesures d'higiene personal. Condicions d'higiene en el lloc de treball.
Senyalització de seguretat. Prohibició, advertència, obligació i emergència.
Procediments d'emergència i primers auxilis.

C. SISTEMES MECÀNICS
Màquina i mecanismes. Màquines simples i complexes.
Tipus de mecanismes, transmissió i transformació de moviments.
Suports i unió d'elements mecànics. Tipus i funció. Factors de disseny.
Càlcul i anàlisi de mecanismes, forces i moments. Càlcul de les forces actuant en cadenes i engranatges.
Paràmetres de disseny. Relació de transmissió. Càlcul de la relació entre les velocitats de diferents components. Potència necessària i la requerida per als mecanismes, tenint en compte friccions i eficiència.
Disseny pràctic d'un prototip amb mecanismes aplicats a un producte final o projecte. Muntatge físic.

D. SISTEMES ELÈCTRICS I ELECTRÒNICS

Funcionament dels circuits i les màquines elèctriques de corrent contínua (CC): motors, generadors i altres elements de CC.
Diagrames de circuits. Connexions de components com resistències, condensadors i altres elements de CC.
Simbologia dels elements elèctrics de CC.
Càlculs de circuits de CC: tensions, intensitats i resistències parcials i totals. Llei d'Ohm, lleis de Kirchhoff.
Experimentació de circuits de CC amb muntatges físics o simulacions i verificació de les lleis i teories.
Utilització de circuits de CC en projectes pràctics com automatismes o robots.

E. SISTEMES INFORMÀTICS. PROGRAMACIÓ

Fonaments de la programació textual. Característiques, elements i llenguatges.
Procés de desenvolupament: edició, compilació o interpretació, execució, proves i depuració. Modularització.
Creació de programari per a l'execució de tasques de manera autònoma.
Sistemes dissenyats per gestionar, comandar, dirigir o regular el comportament d'altres dispositius o sistemes.
Components fonamentals d'un sistema de control: sensors, actuadors i controladors.
Conceptes fonamentals d'un sistema de control: retroalimentació, consigna o valor referència, error, etc.
Representacions matemàtiques o simulacions d'un sistema que prediu i analitza el seu comportament. Equacions diferencials, funcions de transferència, o altres tècniques de modelització.
Intel·ligència Artificial aplicada als sistemes de control.
Protocols de comunicació: El protocol bàsic d'Internet, protocols per la transmissió de pàgines web, protocols per missatgeria en dispositius IoT o Internet de les coses.
Recollida automàtica de dades remotes i la seva transmissió a un sistema central que permet el monitoratge en temps real de dispositius, màquines i processos.
Internet de les coses (IOT). Concepte i funcionament.
<i>Big Data</i> o dades massives. Concepte i funcionament.
Aplicació de sistemes d'Enginyeria Assistida per Ordinador (CAE) a la simulació de prototips i d'actuadors. Grafset.

F. SISTEMES AUTOMÀTICS

Sistemes de control. Conceptes i elements. Sensors, actuadors i controladors.
Modelització de sistemes de control senzills.
Automatismes: disseny, construcció i simulació. Muntatge i programació de petits robots.
Conceptes bàsics dels sistemes SCADA. Nivells de supervisió. Elements a controlar. Telemetria i monitorització.
Elements de control a distància.
Integració de l'IA, les dades massives i la robòtica, entre d'altres tecnologies emergents, per l'automatització de sistemes de control.
Aplicació de sistemes d'Enginyeria Assistida per Ordinador (CAE) a la simulació de prototips i d'actuadors.
Robòtica. Modelització de moviments i accions mecàniques.

G. TECNOLOGIA SOSTENIBLE

Sistemes i mercats energètics. Implicacions econòmiques.
Consum energètic sostenible. Repercussions en la compra, comercialització, gestió de residus, transport i estil de vida sostenible.
Disseny per a la sostenibilitat, producció neta, recursos eficients, ecoetiquetes i certificació.
Subministraments domèstics. Anàlisi dels costos energètics d'un habitatge, factures i diferents tarifes de les companyes. Criteris d'estalvi.
Instal·lació elèctrica en l'habitatge.

Instal·lació d'aigua en l'habitatge.
Instal·lació de climatització en l'habitatge.
Instal·lació domòtica en l'habitatge.
Instal·lació de comunicacions en l'habitatge.
Definició i tipus d'energies renovables.
Eficiència energètica i sostenibilitat.

Tecnologia i Enginyeria II

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Coordinar i desenvolupar projectes de recerca amb una actitud crítica i emprenedora, implementant estratègies i tècniques eficients de resolució de problemes i comunicant els resultats de manera adequada, per crear i millorar productes i sistemes de manera contínua
CA 1.1 Desenvolupar projectes de recerca i innovació amb la finalitat de crear i millorar productes de manera contínua, utilitzant models de gestió cooperatius i flexibles.
Desenvolupar projectes de recerca i innovació amb la finalitat de crear i millorar productes de manera contínua.
Utilitzar models de gestió cooperatius i flexibles.
CA 1.2 Comunicar i difondre de manera clara i comprensible projectes elaborats i presentar-los amb la documentació tècnica necessària.
Publicitar de manera clara i comprensible projectes elaborats i presentar-los amb la documentació tècnica necessària.
CA 1.3 Perseverar en la consecució d'objectius en situacions d'incertesa, identificant i gestionant emocions, acceptant i aprenent de la crítica raonada i utilitzant l'error com a part del procés d'aprenentatge
Plantejar situacions i hipòtesis diferents per la consecució d'objectius en un projecte definit.
Gestionar la consecució d'objectius i les emocions desencadenades.
Identificar situacions crítiques d'un avantprojecte o un projecte final.
Concebre l'error com a part de la millora continua en el procés d'aprenentatge.

CE 2 Seleccionar materials i elaborar estudis d'impacte, aplicant criteris tècnics i de sostenibilitat per fabricar productes de qualitat que donin resposta a problemes i tasques plantejats, des d'un enfocament responsable i ètic.
CA 2.1 Analitzar la idoneïtat dels materials tècnics en la fabricació de productes sostenibles i de qualitat, estudiant la seva estructura interna, propietats, tractaments de modificació i millora de les seves propietats.
Analitzar l'estructura interna dels materials i la relació amb les seves propietats.
Determinar les característiques dels materials a partir dels diferents tipus d'assaigs.
Seleccionar els tractaments més adients per a millorar les característiques dels diferents materials en funció de la seva utilitat o les seves millors propietats.
CA 2.2 Elaborar informes senzills d'avaluació d'impacte ambiental de manera estructurada i fonamentada.
Elaborar informes d'impacte ambiental senzills, de forma estructurada i ben fonamentats.
Avaluar els efectes sobre el medi ambient.
Identificar els efectes de tots els materials utilitzats en la producció dels projectes sobre el medi ambient o les persones.

CE 3 Utilitzar les eines digitals adequades, analitzant les seves possibilitats, configurant-les d'acord amb les seves necessitats i aplicant coneixements interdisciplinaris, per resoldre tasques, com també per

realitzar la presentació dels resultats d'una manera òptima
CA 3.1 Resoldre problemes associats a les diferents fases del desenvolupament i gestió d'un projecte (disseny, simulació i muntatge i presentació), utilitzant les eines adequades que proveeixen les aplicacions digitals.
CE 4 Generar coneixements i millorar destreses tècniques, transferint i aplicant sabers d'altres disciplines científiques amb actitud creativa, per calcular, i resoldre problemes o donar resposta a necessitats dels diferents àmbits de l'enginyeria.
CA 4.1 Calcular i muntar estructures senzilles, estudiant els tipus de càrregues als quals es puguin veure sotmeses i la seva estabilitat.
Calcular estructures senzilles, estudiant els tipus de càrregues als quals es puguin veure sotmeses.
Muntar o simular estructures simples.
Determinar el grau d'estabilitat de l'estructura.
CA 4.2 Analitzar les màquines tèrmiques: màquines frigorífiques, bombes de calor i motors tèrmics, comprénent el seu funcionament i realitzant simulacions i càlculs bàsics sobre la seva eficiència.
Analitzar les màquines tèrmiques: motors tèrmics, màquines frigorífiques i bombes de calor.
Analitzar el funcionament dels motors tèrmics.
Calcular cicles tèrmics a fi de valorar l'eficiència de màquines i motors tèrmics
Simular el funcionament de màquines i motors tèrmics
CA 4.3 Interpretar i solucionar esquemes de sistemes pneumàtics i hidràulics, a través de muntatges o simulacions, comprénent i documentant el funcionament de cadascun dels seus elements i del sistema íntegrament.
Analitzar circuits pneumàtics i hidràulics mitjançant simulacions o muntatges físics.
Dissenyar circuits pneumàtics i hidràulics per donar solucions a situacions concretes.
Descriure com funcionen els elements d'un circuit pneumàtic i hidràulic per separat i també el sistema en conjunt.
Documentar detalladament el funcionament dels elements d'un circuit pneumàtic i hidràulic per separat i també el sistema en conjunt per facilitar el manteniment i la resolució de problemes futurs.
CA 4.4 Interpretar i resoldre circuits de corrent altern, mitjançant muntatges o simulacions, identificant els seus elements i comprénent el seu funcionament.
Identificar els diferents elements d'un circuit de corrent alterna (CA).
Analitzar el funcionament dels diferents elements elèctrics mitjançant muntatges físics o simulacions.
Determinar la contribució de cada element al funcionament global del circuit.
Resoldre matemàticament circuits de CA.
CA 4.5 Experimentar i dissenyar circuits combinacionals i seqüencials físics i simulats aplicant fonaments de l'electrònica digital, comprénent el seu funcionament en el disseny de solucions tecnològiques.
Experimentar i dissenyar circuits d'electrònica digital combinacionals i seqüencials que poden incloure tant components físics com simulats.
Utilitzar els principis bàsics de l'electrònica digital per assegurar que els circuits funcionin correctament.
Determinar la contribució de cada element al conjunt i valorar la utilitat dels circuits en aplicacions tecnològiques concretes.
CE 5 Dissenyar, crear i avaluar sistemes tecnològics, aplicant coneixements de programació informàtica, regulació automàtica i control, com també les possibilitats que ofereixen les tecnologies emergents, per a estudiar, controlar i automatitzar tasques
CA 5.1 Comprénent i simular el funcionament dels processos tecnològics basats en sistemes automàtics de llaç obert i tancat, aplicant tècniques de simplificació i analitzant la seva estabilitat.
Definir, identificar i classificar els sistemes automàtics i els elements que els formen.
Distingir i analitzar el funcionament del control en llaç obert i tancat.
Definir i modelitzar els sistemes de control, utilitzant tècniques com els diagrames de blocs o les funcions de transferència, entre d'altres.

Emprar diferents mètodes per a la simplificació de sistemes de control.
Determinar l'estabilitat dels sistemes de control senzills.
CA 5.2 Conèixer i avaluar sistemes informàtics emergents i les seves implicacions en la seguretat de les dades, analitzant models existents
Avaluar i tenir un pensament crític d'aquests sistemes informàtics emergents com també de la seguretat de les dades.
Analitzar models existents.

CE 6 Analitzar i comprendre sistemes tecnològics dels diferents àmbits de l'enginyeria, estudiant les seves característiques, consum i eficiència energètica, per avaluar l'ús responsable i sostenible que es fa de la tecnologia.
CA 6.1 Analitzar els diferents sistemes d'enginyeria des del punt de vista de la responsabilitat social i la sostenibilitat, estudiant les característiques d'eficiència energètica associades als materials i als processos de fabricació.
Analitzar els diferents sistemes d'enginyeria per tal d'aconseguir un món més sostenible, resilient i equitatiu, promovent que aquests sistemes siguin innovadors, inclusius, i responsables davant el canvi climàtic, l'urbanisme i el medi ambient.
Determinar les característiques d'eficiència energètica dels diferents materials com també dels processos de fabricació per a aconseguir que siguin més sostenibles.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. PROJECTES DE RECERCA I DESENVOLUPAMENT
Gestió i desenvolupament de projectes.
Estratègies de gestió de projectes col·laboratius. Promoció de la participació, aportació d'idees i repartiment de rols.
Tècniques de resolució de problemes iteratives per a la revisió i redisseny constant i contínua de qualsevol part del projecte.
Tècniques i estratègies de treball en equip.
Metodologies Agile: tipus, característiques i aplicacions.
Difusió i comunicació de documentació tècnica.
Elaboració de la documentació i referenciació de les fonts.
Presentació del projecte.
Autoconfiança, autonomia i iniciativa personal.
Intel·ligència emocional. Identificació i gestió d'emocions.
Valoració de l'error i reavaluació com a part del procés d'aprenentatge. Redisseny dels projectes tècnics i de la seva documentació.
Emprenedoria. Concepte. Importància en l'economia i en la societat.
Resiliència. Concepte. Eines i estratègies de desenvolupament. Estudi de casos.
Perseverança. Concepte. Mecanismes per al seu foment. Objectius a curt i llarg termini. Tècniques de motivació personal i grupal.
Creativitat. Concepte. Tècniques d'estimulament.
Aplicació de l'emprenedoria, resiliència, perseverança i creativitat a un projecte per abordar problemes des d'una perspectiva interdisciplinària.

B. MATERIALS I FABRICACIÓ
Estructura interna d'un material. Disposició d'àtoms i molècules en un material.
Nivells d'estructura. Estructura atòmica. Estructura microestructural: influència de la mida del gra i les fases presents en el material. Estructura macroscòpica.

Propietats d'assaig.
Procediments d'assaigs. Tracció, compressió, torsió. Assaigs de duresa i resiliència.
Tècniques de disseny dels materials: disseny per a la fabricació (DfM), per a l'assemblatge (DfA) i disseny sostenible.
Tractaments de modificació i millora de propietats. Modificació física i química. Nanotecnologia, recobriments i tractaments superficials.
Sostenibilitat dels materials. Tipus de materials, cicle de vida i economia circular.
Tècniques de fabricació industrial. Processos de fabricació. Manufactura avançada i control de qualitat.

C. SISTEMES MECÀNICS
Estructures senzilles. Elements. Càlcul de forces i moments. Anàlisi estructural i d'estabilitat.
Tipus de càrregues i suports. Diagrames d'esforços i moments en exemples senzills.
Muntatge o simulació d'estructures senzilles.
Principis de Termodinàmica. Cicle de Carnot. Càlculs i simuladors.
Màquines tèrmiques: introducció i classificació.
Màquines motrius de vapor. Motor alternatiu de combustió interna. Cicle Otto i Cicle Diesel. Balanç energètic. Potència i rendiment. Aplicacions i càlculs.
Màquines frigorífiques. Elements d'un sistema frigorífic. Sistemes de refrigeració de vapor i de gas. Bomba de calor i rendiment. Aplicacions. Càlculs i simuladors.
Pneumàtica. Producció, distribució i tractament de l'aire comprimit. Components d'un circuit pneumàtic. Càlculs. Interpretació i disseny de circuits pneumàtics. Diagrames de seqüències de treball. Aplicacions. Simuladors
Hidràulica. Principis físics de mecànica i dinàmica de fluids. Bernoulli i Venturi. Càlculs.
Elements d'instal·lacions hidràuliques. Simbologia hidràulica. Interpretació, disseny i muntatge físic o simulació de circuits hidràulics.

D. SISTEMES ELÈCTRICS I ELECTRÒNICS
Potència activa, reactiva i aparent. Triangle de potències.
Càlcul de corrent, tensió, impedància i les diferents potències.
Muntatge o simulació de circuits de CA.
Sistema binari i les seves operacions bàsiques. Àlgebra de Boole.
Portes lògiques.
Circuits digitals combinacionals. Disseny i simplificació amb mapes de Karnaugh de problemes senzills.
Aplicacions de circuits digitals combinacionals.
Experimentació en simuladors de circuits digitals combinacionals.
Diferència entre circuits digitals combinacionals i seqüencials.
Blocs bàsics de memòria en circuits seqüencials. Registres. Contadors.
Experimentació en simuladors de circuits digitals seqüencials.

E. SISTEMES INFORMÀTICS EMERGENTS
Intel·ligència artificial i les Dades massives (<i>Big data</i>). Conceptes teòrics bàsics.
Bases de dades distribuïdes i els sistemes de ciberseguretat. Conceptes elementals i funcionament.

F. SISTEMES AUTOMÀTICS
Àlgebra de blocs. Modelització de sistemes mitjançant diagrames de blocs. Simplificació dels diagrames de blocs. Obtenció de la funció de transferència simplificada.
Estabilitat d'un sistema. Determinació a partir de la funció de transferència. Criteri d'estabilitat de Routh.

Experimentació en simuladors. Comprovació de la seva resposta a diferents entrades.

G. TECNOLOGIA SOSTENIBLE

Impacte social i ambiental produït per l'avanç tecnològic.

Avaluació d'impacte ambiental. Paràmetres bàsics per a la realització d'un informe.

Valoració crítica de les tecnologies des del punt de vista de la sostenibilitat ecosocial.

Treball d'Investigació, Anàlisi i Creativitat

El treball d'investigació, anàlisi i creativitat (TIAC) és una assignatura optativa de primer de batxillerat.

La utilitat d'aquesta matèria per als alumnes de batxillerat té una doble vessant. Per una banda, els ajuda a destriar els temes que més els interessa i a ampliar coneixements, i, per una altra, els dota dels instruments necessaris per desenvolupar un projecte basat en la recerca, experimentació, anàlisi i/o creativitat. A més, com a matèria de batxillerat, prepara els alumnes que vulguin cursar estudis superiors a enfrontar-se als treballs o projectes que s'han d'elaborar al final dels esmentats estudis.

El TIAC es basa en un procés pausat i progressiu, però alhora prou obert com per poder encabir objectes d'interès i camps d'estudi diversos. L'alumne ha de triar entre realitzar un treball d'investigació (experimental, documental, estadístic...), una anàlisi detallada d'una obra (literària, musical, audiovisual...) o un projecte de creació artístic o tècnic. Cadascuna d'aquestes tres opcions suposa un procés i un resultat diferents. També es pot realitzar un treball amb un enfocament interdisciplinari. En qualsevol cas, el procés i el resultat del TIAC ha d'estar adequat al nivell de primer de batxillerat.

En tot cas, es tracta d'un treball individual.

Les fases per a la realització del treball són tres: la preparatòria, centrada en continguts i en la selecció del projecte; la productiva, en la qual es planifica i es desenvolupa el treball; i l'expositiva, en la qual es mostra, explica i justifica el resultat. Qualsevol treball s'ha de materialitzar en una presentació escrita (ressenya, comentari, treball de recerca, informe...) i una d'oral (exposició pública).

Finalitats

1. Desenvolupar la competència per a aprendre a aprendre, essencial per al desenvolupament d'estudis superiors posteriors a aquesta etapa.
2. Desvetllar l'interès per la recerca, en nom d'un aprenentatge autònom, significatiu i crític.
3. Utilitzar conscientment els coneixements adquirits com a instruments de control i autocorrecció de les produccions pròpies i com a recurs per comprendre millor les alienes.
4. Desenvolupar la competència lingüística en la seva dimensió oral, preparant l'alumne per a l'exposició pública de les idees i en la seva dimensió escrita, mitjançant una exposició argumentada de les tesis defensades.
5. Reforçar la competència social i cívica des del convenciment que una visió crítica de la informació ens condueix al veritable coneixement.
6. Fer un ús autònom de les fonts d'informació, mitjançant un ús igualment crític de les TIC, partint d'una anàlisi detallada i d'una recopilació sintètica del coneixement adquirit en formats digitals.
7. Potenciar el sentit de la iniciativa i l'esperit emprenedor com també de la consciència i expressions culturals, mitjançant la identificació i la cerca de solucions a diferents problemes propis dels fenòmens científics, culturals o històrico-socials mitjançant el seu estudi en profunditat per a la millor comprensió del nostre món.

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Triar un tema d'interès personal i que sigui abastable, durant un temps determinat i de manera constant i aprofundida.
CA 1.1 Mostrar iniciativa en la formulació de preguntes, hipòtesis o objectius del treball.
CA 1.2 Mostrar responsabilitat, constància i regularitat en el procés de realització del treball.
CA 1.3 Planificar i temporitzar de manera rigorosa la feina d'acord amb els objectius plantejats.

CE 2 Aplicar la metodologia adequada als objectius fixats.

CA 2.1 Aplicar les tècniques de recerca, experimentació, anàlisi o creativitat adequades als objectius del treball, afrontar els problemes generats durant el procés i tenir capacitat per reconduir les estratègies.
CA 2.2 Seleccionar de forma correcta les fonts d'informació, tot mostrant capacitat per accedir a fonts diversificades i contrastades, gestionar la informació i aplicar de forma rigorosa, crítica i objectiva mètodes d'anàlisi i interpretació de les dades.

CE 3 Posar en pràctica els coneixements adquirits en les diferents matèries del batxillerat en relació amb la metodologia.
CA 3.1 Expressar i comunicar de manera creativa idees, sentiments i emocions, experimentant amb les possibilitats del so, la imatge, el cos i els mitjans digitals per produir obres pròpies.
CA 3.2 Descobrir i relacionar propostes artístiques de diferents gèneres, estils, èpoques i cultures, mitjançant la recepció activa, per desenvolupar la curiositat i el respecte per la diversitat.
CA 3.3 Descobrir i relacionar principis teòrics o propostes científiques de diferents disciplines.
CA 3.4 Aplicar el mètode científic en les recerques de tipus experimental com també els mètodes propis del desenvolupament de projectes tecnològics.

CE 4 Treballar de manera autònoma, mostrar iniciativa i creativitat, esperit crític i consciència de la dimensió ètica dels processos.
CA 4.1 Dissenyar i complir un pla de treball.
CA 4.2 Redactar un treball ben estructurat i amb rigor formal, on s'exposin les idees principals amb coherència, cohesió i capacitat de síntesi.
CA 4.3 Elaborar les conclusions de la recerca de forma personal i avaluar críticament el propi treball.

CE 5 Usar les TIC durant el procés de recerca, tractament de la informació, anàlisi i presentació final dels resultats.
CA 5.1 Fer servir els sistemes de recerca de manera correcta i precisa.
CA 5.2 Destriar i contrastar la informació.

CE 6 Comunicar oralment i per escrit les idees principals amb coherència, cohesió i correcció lingüística i estilística i d'acord amb uns criteris formals de presentació dels treballs.
CA 6.1 Expressar-se oralment i per escrit amb correcció gramatical i estilística, tot dominant el vocabulari tècnic específic.
CA 6.2 Exposar oralment els resultats de la recerca, de l'anàlisi o del projecte, de forma ordenada, clara i concisa.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. FASE PREPARATÒRIA
Recerca experimental, recerca documental, recerca estadística, interpretació o anàlisi d'una obra, projecte tècnic i projecte artístic. Característiques, utilitat, desafiaments i exemples de cada tipus de treball.
Metodologies, tècniques i materials adients al treball o projecte seleccionat.
Pluja d'idees. Exploració i selecció d'una opció (treball de recerca, anàlisi d'una obra o projecte tècnic/artístic) i d'un tema.
Treball de camp, definició i estructura adients al treball o projecte seleccionat.
B. FASE PRODUCTIVA. DESENVOLUPAMENT.
Planificació. Calendari. Diari de feina
Plantejament d'hipòtesis o objectius inicials.
Sistemes i aplicacions de recerca.
Adquisició i gestió del material necessari per a la realització del treball o projecte.

C. FASE PRODUCTIVA. LA PRESENTACIÓ ESCRITA.
Normes d'estil de redacció. Les propietats textuais: adequació, coherència, cohesió i correcció.
El guió, l'esbós, l'esborrany i el resum. Elements i tècniques per a la seva elaboració.
Eines avançades dels processadors de text com la definició d'estils, la generació d'índexs, la creació d'una pàgina de bibliografia o la gestió de versions de documents.
Eines de registre i catalogació d'imatges. Llicències d'ús i drets d'autor d'imatges i materials. Utilitats dels processadors de text.
Tècniques diverses per a la síntesi dels resultats de la investigació, anàlisi o creació.
Bibliografia. Cites i referències bibliogràfiques. Normes i estils.
Llicències d'ús i drets d'autor.
D. FASE EXPOSITIVA.
Importància del vocabulari tècnic i de l'adequació a l'audiència.
Tècniques d'expressió verbal i no verbal.
Tècniques d'expressió corporal.

Unió Europea

Els vint-i-set estats europeus que formen part de la Unió Europea conviuen en una organització internacional en la qual els avenços polítics, econòmics, socials i culturals han estat absolutament substancials des de la seva fundació. Una organització internacional que, en un principi, va ser creada per impulsar la cooperació comercial entre els distints països integrants, però que amb el temps ha expandit els seus objectius arribant a establir una moneda comuna i a desenvolupar polítiques que afecten a àmbits tan diversos com el medi ambient, les relacions exteriors o la justícia.

Gràcies a la Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea i al Tractat de la Unió Europea, el seu territori s'ha convertit en un referent mundial en la protecció de drets i llibertats i de l'Estat de dret. A més a més, el compromís ètic i per la concòrdia internacional de la Unió Europea l'ha convertida en el principal donant de contingents a les missions de pau de l'Organització de Nacions Unides (ONU) i de l'ajut oficial a la cooperació i el desenvolupament a nivell mundial.

Pels motius exposats i seguint la Recomanació del Consell de 22 de maig de 2018 relativa a les competències clau per a l'aprenentatge permanent, explicita que els estats membres han de contribuir al desenvolupament de dites competències i en el subapartat 2.7 fa especial esment a *«reforçar l'adquisició de competències ciutadanes per conscienciar sobre valors comuns, a que es fa referència en l'article 2 del Tractat de la Unió Europea i en la Carta de Drets Fonamentals de la Unió Europea»*, es fa del tot necessari que els habitants de la Unió Europea coneguin la història, les institucions i el funcionament de l'organització de la qual són ciutadans

Encara que, tradicionalment, els coneixements relatius a la Unió Europea s'han tractat i treballat des de matèries relacionades amb la història o l'economia, es fa imprescindible abordar-la de forma global i integral en una matèria específica pel volum d'informació que s'ha de manejar i la importància dels reptes que ha d'encarar la Unió Europea en un futur immediat. La matèria Unió Europea contribueix a l'assoliment dels objectius generals de l'etapa de Batxillerat i a l'adquisició de les competències clau. A més, promou el desenvolupament en contextos interdisciplinaris que s'han d'aprofitar per enriquir l'entorn d'aprenentatge de l'alumnat, tant de manera individual com grupal.

Amb aquesta matèria de caràcter optatiu, es pretén contribuir al fet que els alumnes comprenguin la seva realitat com a integrant d'una organització internacional única en el món que influeix en la seva vida quotidiana perquè determina gran part dels aspectes polítics, econòmics i socioculturals del seu entorn. Per això, aquesta matèria ofereix als alumnes de qualsevol modalitat de Batxillerat, i des d'una perspectiva global, les eines necessàries per facilitar la comprensió i interpretació dels mecanismes que regeixen la seva societat, amb la finalitat de desenvolupar la seva maduresa intel·lectual i ètica, fomentant la seva participació cívica.

En aquest sentit, els criteris d'avaluació, derivats de les competències específiques i associats als sabers bàsics proposats, fomenten aspectes com: la participació activa dels alumnes en el procés d'aprenentatge propi, la investigació aplicada, individual i en equip, l'elaboració de creacions pròpies, contextualitzades i rellevants, a més de la comunicació en públic.

Els sabers bàsics s'estructuren en sis blocs diferenciats que s'han de tractar de manera que s'assoleixin coneixements, destreses i actituds d'una forma integral i pràctica. Per altra banda, aquesta organització no ha de ser una limitació a l'hora del tractament transversal

d'aquests sabers. El primer bloc: "L'espai geogràfic de la Unió Europea", ofereix des d'un punt de vista geogràfic les característiques fonamentals del medi físic i humà del territori que comprèn la Unió Europea. El segon bloc: "El projecte de construcció europea", agrupa els sabers necessaris per comprendre l'evolució històrica de la Unió Europea com institució, des del seu procés de creació fins a l'actualitat. El tercer bloc: "El funcionament de la Unió Europea com entitat politico-econòmica", aborda el funcionament bàsic de les principals institucions i organismes de la Unió Europea a partir del coneixement dels mecanismes legals i normatius que els regeixen i de la relació entre els estats membres. El quart bloc: "La ciutadania europea", tracta de sintetitzar el que significa i implica esser un ciutadà europeu especialment per al col·lectiu jove tractant de transmetre a l'alumnat el conjunt de drets i llibertats que el concepte porta implícit. El cinquè bloc: "Espanya i les illes Balears en la Unió Europea", se centra en la importància que ha tingut l'entrada i pertinença d'Espanya a la Unió Europea fent especial esment en la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. El darrer bloc: "Els reptes presents i futurs de la Unió Europea", explora els grans desafiaments que té la UE en l'actualitat tant des del punt de vista de la pròpia existència com ens supranacional com del seu progrés humà i econòmic col·lectiu.

El primer bloc ofereix des d'un punt de vista geogràfic les característiques fonamentals del medi físic i humà del territori que comprèn la Unió Europea. En el seu vessant físic té com objectiu fer palesa la gran diversitat geomorfològica, climàtica i biogeogràfica del territori sense oblidar els seus espais més perifèrics i remots. Pel que fa a la geografia humana s'han de contextualitzar i posar en valor els contrastes en la població, el poblament i la diversificació econòmica dels seus estats membres. Des d'una perspectiva mediambiental s'ha d'incidir en la conflictiva relació entre activitats humanes i el medi i en la necessitat de preservar els espais naturals i la seva biodiversitat.

Aquest segon bloc agrupa els sabers necessaris per comprendre l'evolució històrica de la Unió Europea com institució, des del seu procés de creació fins a l'actualitat. Es dona especial rellevància als moments clau de la construcció europea destacant les successives ampliacions i els decisius tractats que han enfortit la institució. És a més, un recorregut temporal per aquelles fites, idees, símbols i personatges destacats que han marcat la identitat col·lectiva europea. S'analitzarà la diversitat cultural com exemple de convivència, respecte i solidaritat.

El tercer bloc aborda el funcionament bàsic de la Unió Europea a partir de tres àrees. El coneixement de les principals institucions i organismes europeus, una introducció als mecanismes legals i normatius que regeixen la UE i la relació entre estats membres i l'anàlisi de la participació ciutadana en el sí de la Unió. Es proposen també els sabers que repassen les principals polítiques comunitàries com són entre d'altres la política de cohesió territorial i els fons europeus, la política social i d'ocupació i la política exterior i de seguretat comuna.

El quart bloc tracta de sintetitzar el que significa i implica la ciutadania europea especialment per al col·lectiu jove tractant de transmetre a l'alumnat el conjunt de drets i llibertats que el concepte porta implícit. S'integren sabers sobre les possibilitats de participació en la construcció europea, destacant aquelles oportunitats decisives per al seu creixement i enriquiment personal com són estudiar, treballar, viatjar i exercir la solidaritat en el sí de la Unió Europea.

El cinquè bloc se centra en la determinant i decisiva importància que ha tingut l'entrada i pertinença d'Espanya a la Unió Europea. Es mostren les formes de participació que tenen les distintes administracions en les institucions europees fent especial esment en l'administració pròpia de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. S'aproxima així la perspectiva d'anàlisi a l'entorn més proper de l'alumnat destacant les implicacions i el significat que té pertànyer a la UE per a la seva vida quotidiana. En aquest apartat s'han de donar a conèixer tant els

recursos físics i digitals de la Unió Europea com els que l'administració més propera posa a l'abast dels usuaris.

En aquest darrer bloc de continguts s'exposen els grans desafiaments que té la UE en l'actualitat tant des del punt de vista de la pròpia existència com ens supranacional com del seu progrés humà i econòmic col·lectiu. S'han d'abordar aquí, qüestions decisives, com l'emergència climàtica, el rol internacional de la UE, els desequilibris territorials, la gestió de la immigració i la multiculturalitat, la seguretat interior i la defensa del territori, la defensa dels valors democràtics i de tolerància, l'ampliació de l'organització o el qüestionament d'aquesta per part de l'euroescepticisme, entre d'altres. Els alumnes han de poder analitzar la realitat des de diferents perspectives, conèixer solucions diverses i adquirir la seva visió crítica i constructiva de la realitat europea de la qual formen part.

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Conèixer les bases geogràfiques, històriques i culturals que han configurat el territori de la Unió Europea, analitzant fonts documentals en distints formats, per entendre, assumir i promoure postures en consonància amb els valors que caracteritzen l'uropeisme.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL2, CCL4, STEM2, CC1, CC2, CC4, CCEC1, CCEC2.
CA 1.1 Localitzar els principals elements geogràfics i descriure els principals trets físics i humans del continent europeu, comentant fonts cartogràfiques, textuais, gràfiques i audiovisuals i utilitzant les Tecnologies d'Informació Geogràfica (TIG).
CA 1.2 Identificar les contribucions culturals i artístiques més importants dels estats membres, valorant la riquesa de la diversitat i adoptant actituds que fomentin la conservació i la protecció del llegat comú.
CA 1.3 Reconèixer i respectar la diversitat religiosa, cultural i ètnica de la Unió Europea, argumentant en favor de la integració i rebutjant actituds discriminatòries i opinions estereotipades.
CA 1.4 Comprendre i explicar la importància de la conservació del medi natural europeu, reconèixer les amenaces que l'afecten i les conseqüències de la seva degradació per a la biodiversitat i la qualitat de vida de la població.

CE 2 Descriure les principals fites de la construcció de la Unió Europea, destacant els fets, els moments històrics i les persones que han estat fonamentals en el seu disseny, i planificació fent especial menció als diferents tractats, a la incorporació de nous membres i al Brexit, tot i reconeixent la importància de la negociació, el diàleg i la cooperació en las relacions internacionals.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL1, CCL5, CC1, CC2, CC3, CE2, CCEC1.
CA 2.1 Explicar l'evolució de la concepció de la idea d'Europa al llarg del temps i fins la constitució de la Comunitat Econòmica Europea, destacant-ne la presència dels valors que conformen l'esperit de l'actual Unió Europea.

CA 2.2 Contextualitzar els moments culturals i polítics que han contribuït de forma decisiva a enfortir l'europeisme a partir de la lectura comprensiva d'obres de distinta naturalesa.
CA 2.3 Explicar el procés de construcció de la Unió Europea, destacant les fites i dificultats més significatives i identificant les persones més influents que participaren en la materialització del projecte comunitari, com també els símbols oficials que la identifiquen.
CA 2.4 Sintetitzar el procés d'adhesió d'Espanya a la Unió Europea, a partir de l'arribada de la democràcia, valorant els reptes que es varen haver d'assumir des del punt de vista social, polític i econòmic.

CE 3 Analitzar l'estructura i funcionament de la Unió Europea, des dels seus orígens fins el present, identificant els reptes, dificultats i oportunitats que s'han plantejat en la seva història per comprendre la rellevància del projecte de construcció europea.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL2, CD1, CPSAA1.1, CPSAA4, CPSAA5, CC1 y CC2.
CA 3.1 Conèixer les principals institucions de la Unió Europea
CA 3.2 Entendre i analitzar de forma crítica el funcionament, competències i processos de presa de decisió de les distintes institucions i organismes que estructuren la Unió Europea, especialment el Parlament Europeu com a fòrum de participació i representació ciutadana.

CE 4 Conèixer les principals polítiques de la Unió Europea, analitzant amb esperit crític, la seva relació amb estats no membres i altres organismes internacionals, per valorar-ne la importància i comprendre la seva necessitat, en els contextos europeu, nacional i regional.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL2, CD1, CPSAA4, CC1, CC3 y CC4.
CA 4.1 Analitzar els assumptes més significatius que formen part de l'agenda actual de la Unió Europea per formar-se una visió personal i pròpia.
CA 4.2 Comparar les diferents opinions i posicionaments dels grups polítics del Parlament Europeu pel que fa a les matèries essencials relacionades amb el projecte europeu.
CA 4.3 Reflexionar sobre l'impacte de les distintes polítiques comunitàries en l'àmbit socio-econòmic balear, com entorn més proper a l'alumnat.

CE 5 Cercar, seleccionar, tractar i organitzar informació i continguts rellevants per exercir en la vida diària com a ciutadans i ciutadanes europees, d'Espanya i de Balears, utilitzant diferents fonts i mitjans digitals, amb finalitats laborals, educatives, formatives, lúdiques i solidàries i que facilitin l'exercici dels drets, el creixement personal i la millora d'oportunitats.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL2, CCL3, CE1, CE2, CCEC1, CCEC2, CP3, STEM2, CD1, CD2, CD3, CPSAA1.2 i CPSAA4.
CA 5.1 Conèixer els principals portals d'informació de la Unió Europea com també la varietat de serveis i programes laborals, culturals i educatius comunitaris, valorant els avantatges de la lliure mobilitat de persones entre els estats membres.

CA 5.2 Considerar les oportunitats vitals que la Unió Europea posa al servei de la ciutadania, aportant-ne, de forma creativa i alhora realista, d'altres que es puguin engegar d'acord als valors de la Unió Europea.
CA 5.3 Analitzar l'evolució del paper de la dona a Europa, valorant críticament la situació real d'igualtat entre ciutadans i ciutadanes europees, a més de les accions en favor de l'emancipació de la dona i del moviment feminista, com a fites essencials en el desplegament de la democràcia.
CA 5.4 Valorar el concepte de ciutadania europea i analitzar els drets fonamentals reconeguts en els Tractats de la Unió i en la Carta dels Drets Fonamentals com també els deures que se'n deriven, entenent-los com a base essencial dels valors democràtics.

CE 6 Explicar i debatre els principals desafiaments presents i futurs que ha d'abordar la Unió Europea, consultant fonts hemerogràfiques tradicionals o digitals i contrastant la informació, per valorar els sistemes polítics basats en la dignitat humana, la igualtat, la solidaritat i en els principis de la democràcia i de l'Estat de dret.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL2, CCL3, CD1, CPSAA4, CC1, CC2, CC3, CC4.
CA 6.1 Analitzar, amb sentit crític, la posició de la Unió Europea en el món, a partir de l'estudi de les seves actuacions front als reptes globals expressats en els Objectius de Desenvolupament Sostenible, entre d'altres.
CA 6.2 Valorar mitjançant fonts d'informació fiable i contrastada el paper de la Unió Europea front als distints conflictes internacionals existents i en defensa dels drets fonamentals.

CE 7 Interpretar a través de dades oficials el paper d'Espanya i de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en la Unió Europea, evidenciant la influència que ha tingut en les transformacions de les recents dècades sobre la ciutadania i indicant la relació que mantenen les seves institucions, per prendre consciència de la importància de la cohesió territorial i social.
Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CP3, CPSAA1, CC4.
CA 7.1 Reflexionar sobre el que ha aportat la Unió Europea a Espanya i a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, utilitzant dades oficials, exposant en públic les conclusions amb la finalitat d'interioritzar conceptes com regió insular, cohesió social i convergència econòmica.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. L'ESPAI GEOGRÀFIC DE LA UNIÓ EUROPEA
El medi físic de l'espai europeu. Aspectes geomorfològics, regions climàtiques i biogeogràfiques.
Regions de muntanya, planes fluvials i costaneres i illes.

Les conseqüències mediambientals de l'acció antròpica: contaminació de les aigües, contaminació atmosfèrica, degradació i contaminació del sòl i conservació d'espais naturals.
La població de la UE: evolució, distribució, contrastos regionals i estat actual. Envel·liment, estancament i immigració.
Factors configuradors de la xarxa urbana, jerarquia i creixement urbà.
L'activitat econòmica: les activitats agràries i pesqueres, la localització industrial, el comerç i els transports, el turisme i altres.
Territoris especials de la UE: regions especials, regions ultraperifèriques, territoris d'ultramar, països o territoris associats i altres casos especials.

B. EL PROJECTE DE CONSTRUCCIÓ EUROPEA
La idea d'una Europa supranacional al llarg de la història: el món clàssic, l'edat mitjana, l'Humanisme renaixentista, la Il·lustració, els imperis front als estats-nació, el segle XX de l'enfrontament a la unitat.
Els principals referents artístics històrics i culturals de la unitat europea.
De la CECA a la Unió Europea. Tractats, ampliacions, candidatures i Brexit.
Dirigents i personalitats clau en la configuració de la construcció europea. L'eix franco-alemany.
Els símbols de la Unió Europea: bandera, himne, Dia d'Europa.

C. EL FUNCIONAMENT DE LA UNIÓ EUROPEA COM ENTITAT POLÍTICO-ECONÒMICA
El pressupost: elaboració i aprovació. Fonts d'ingrés i partides de despesa
Els principis del mercat únic. Lliure circulació de béns, capitals, serveis i persones.
La política monetària: la zona euro i el Banc Central Europeu.
La política de cohesió territorial. Els fons estructurals i d'inversió europeus.
Polítiques del sector primari i mediambiental: la Política Agrària Comunitària (PAC), la Política Pesquera Comunitària (PPC) i el Pacte Verd Europeu.
Altres polítiques: industrial, de transport, turística, investigació, etc.
Les institucions europees: Consell Europeu, Parlament Europeu, Consell de la Unió Europea, Comissió Europea, Tribunal de Justícia i Tribunal de Comptes.
Legislació europea: reglaments, directives, decisions, recomanacions i dictàmens. La iniciativa ciutadana europea.
El principi de subsidiarietat. La presa de decisions: majoria qualificada, regla de la doble majoria i minoria de bloqueig.

D. LA CIUTADANIA EUROPEA

La Carta de Drets fonamentals de la Unió Europea. El concepte de ciutadania europea. Iniciativa legislativa ciutadana. Eleccions al Parlament Europeu.
L'Espai Europeu d'Educació Superior (EEES). Beques i mobilitat. Erasmus, eTwinning, Discover EU i Europass.
La política social i d'ocupació: La Carta Social Europea, el Fons Social Europeu, i l'Estratègia Europea de l'Ocupació.
Recursos digitals de la UE. Principals portals, webs i xarxes europees: Eurostat, EURES, Eurodesk, Europa Jove i altres.

E. ESPANYA I LES ILLES BALEARS EN LA UNIÓ EUROPEA

El procés d'adhesió d'Espanya a la Unió Europea: de l'apropament a l'ampliació Ibèrica (1986).
L'impacte de la UE a Espanya: principals transformacions polítiques, econòmiques i socials des de l'adhesió.
Espanya dins la UE: representació parlamentària, pes institucional i presència espanyola en els càrrecs de poder.
L'impacte polític, econòmic i social de la UE a la CAIB. El Servei d'Acció Exterior i Unió Europea de la CAIB, l'Oficina de les Illes Balears a la UE i l'Europe Direct Illes Balears
La participació de la CAIB en les institucions i òrgans comunitaris: Comitè Europeu de les Regions, Euroregió Pirineus Mediterrània i Conferència de Regions Perifèriques i Marítimes d'Europa.

F. ELS REPTES PRESENTS I FUTURS DE LA UNIÓ EUROPEA

Relacions internacionals: l'Alt Representant de la Unió per Afers Exteriors, la Política de Defensa i Seguretat, la Política Exterior i de Seguretat Comuna (PESC), el Servei Europeu d'Acció Exterior (SEAE), L'Estat Major de la UE. La participació de la UE en altres fòrums internacionals: G7, G20, l'OMC.
Moviments migratoris. L'Espai Shengen, Frontex i RescEU.
Emergència Climàtica i dependència energètica.
Unió fiscal, transparència i control dels fons europeus.
Defensa dels valors europeus: qualitat democràtica, euroescepticisme i potencials ampliacions.
Desequilibris territorials interns. Participació i integració regional.
Seguretat exterior i interior. Ciberseguretat.

Volum

Des dels orígens de la civilització, els éssers humans han necessitat crear objectes tridimensionals, tant per respondre a necessitats funcionals, com per respondre a intencions lúdiques, religioses o artístiques. En totes les produccions humanes pot rastrejar-se una intenció estètica, que unes vegades es produeix d'una manera intuïtiva i emocional i, unes altres, és el resultat d'un procés racional més o menys sofisticat. La matèria de volum s'ocupa específicament de l'estudi de l'espai tridimensional en l'àmbit de l'expressió artística, ateses les qualitats físiques, espacials, estructurals i volumètriques dels objectes.

La introducció a l'estudi i anàlisi de les formes i manifestacions tridimensionals completa i desenvolupa la formació plàstica i artística de l'alumnat, exercitant els mecanismes de percepció de les formes volumètriques i ajudant al desenvolupament d'una visió analítica i sintètica dels objectes artístics tridimensionals que ens envolten, com també de les seves aplicacions més significatives en el camp científic, industrial, artesanal i artístic.

L'alumnat que cursi aquesta matèria adquirirà les competències que li permetin comprendre en quina mesura la forma, la grandària, el color o l'acabat final dels objectes artístics tridimensionals venen condicionats tant pels materials emprats, com per la funció i l'entorn cultural en els quals es produeixen. Altres factors condicionants són la intencionalitat expressiva i els efectes que es volen produir en la recepció, com també els aspectes relacionats amb la sostenibilitat i la cura del medi ambient. Valors com ara el respecte i l'estima de la riquesa inherent a la diversitat cultural i artística, o la necessitat de protegir la propietat intel·lectual pròpia i aliena han de ser tinguts també en compte, sense oblidar la perspectiva de gènere i la perspectiva intercultural, per posar en valor el treball realitzat per dones o per persones que formen part de cultures que no pertanyen a l'àmbit occidental dominant.

Al costat del desenvolupament de la percepció sensorial, intel·lectual i crítica de les formes, aquesta matèria s'interessa per l'altre vessant de la formació artística, a la qual està estretament vinculada: la creació d'objectes tridimensionals. Aquesta dimensió de la matèria connecta el món de les idees amb el de les formes a partir del coneixement del llenguatge plàstic i de l'ús de materials, procediments i tècniques de configuració tridimensional, com també d'altres elements de configuració formal i espacial, de l'anàlisi de la representació espacial i de l'aplicació de la metodologia general del projecte de creació d'objectes tridimensionals. S'espera amb això que l'alumnat adquireixi –al costat de la capacitat de percepció espacial, tàtil i cinestèsica– un domini tècnic i unes habilitats creatives capaces de mobilitzar el pensament divergent, aquesta capacitat humana per proposar múltiples respostes davant un mateix estímul. Tot això afavoreix el desenvolupament de certs components de la formació artística fortament vinculats entre si: la percepció intel·lectual i sensorial de la forma; la creació d'objectes tridimensionals; i l'anàlisi de la llum per a la comprensió de la configuració i percepció dels objectes volumètrics.

La matèria de volum proporciona a l'alumnat una visió general, tant de les tècniques escultòriques més innovadores com de les més tradicionals, perquè identifiqui les propietats i particularitats expressives dels diferents materials –fang, fusta, pedra, marbre o metalls, entre altres– i seleccioni amb criteri el més adequat en funció de la intencionalitat i funció de cada objecte. També cal que aprengui les tècniques i procediments més significatius de l'àmbit de l'escultura. De la mateixa manera, ha de reflexionar sobre els útils i eines més adequats per a cada producció artística, com també sobre el context cultural en el qual es treballa. S'aborden així aspectes relacionats amb la composició en l'espai, fomentant l'expressivitat i el desenvolupament del delit estètic i sensorial, per afavorir el creixement personal, social, acadèmic i professional. Un altre aspecte important al qual s'ha de parar esment des d'aquesta matèria és la reflexió sobre la necessitat de fer un ús adequat i responsable dels materials, atenent el seu impacte mediambiental i a la prevenció i tractament dels possibles residus que es generin, desenvolupant així una actitud crítica, sostenible, inclusiva i innovadora davant l'experiència artística.

Aquestes finalitats vehiculen les competències específiques de la matèria de volum, definides a partir dels objectius generals i les competències clau previstes per a l'etapa de batxillerat. La consecució de les competències específiques implicarà l'adquisició per part de l'alumnat dels coneixements i habilitats necessaris per proposar i dur a terme solucions diferents solucions factibles en la creació de propostes volumètriques. A més, contribuirà a desenvolupar la seva capacitat crítica i estètica, utilitzant el vocabulari

específic adequat per fonamentar els seus judicis sobre diferents creacions volumètriques, des del respecte cap a la diversitat i cap al patrimoni artístic i cultural.

Els criteris d'avaluació, que es desprenen directament d'aquestes competències específiques, estan dissenyats per comprovar el seu grau de consecució.

Els sabers bàsics de la matèria que serà necessari activar per adquirir aquestes competències específiques s'organitzen en quatre blocs, que no s'han de treballar obligatòriament en l'ordre en el qual estan presentats, sinó d'una manera integrada en funció de les demandes que plantegin les diferents situacions d'aprenentatge, facilitant-se d'aquesta manera una visió global de la matèria. El primer bloc, «Tècniques i materials de configuració», atén els materials i procediments essencials en el treball escultòric. El segon bloc, «Elements de configuració formal i espacial», comprèn el llenguatge i les tipologies de les formes volumètriques. El tercer bloc, «Anàlisi de la representació tridimensional», recull els elements de la forma en l'espai i la seva presència en el patrimoni artístic. Finalment, el bloc anomenat «El volum en projectes de disseny» s'ocupa de la metodologia projectual i del seu desenvolupament.

Per a una millor adquisició de les competències específiques de la matèria és necessari proposar unes situacions d'aprenentatge que permetin a l'alumnat millorar l'acompliment de les habilitats requerides per al treball amb les formes volumètriques, considerant la incorporació d'eines digitals quan resulti pertinent. En el seu desenvolupament, els blocs de sabers han de treballar-se de manera conjunta, per tal que els coneixements, destreses i actituds s'activin de manera interrelacionada per respondre a reptes de progressiva complexitat.

Competències específiques

Contribució de les competències específiques a la matèria

CE 1 Identificar els fonaments compositius del llenguatge tridimensional en obres de diferents èpoques i cultures, analitzant els seus aspectes formals i estructurals, com també els cànons de proporció i elements compositius emprats, per aplicar-los a produccions volumètriques pròpies equilibrades i creatives.

Educar la mirada és essencial per dotar l'alumnat de les destreses necessàries per veure, descobrir i sentir la creació d'obres artístiques volumètriques. L'anàlisi d'obres de diferents èpoques i cultures permet entendre els principals elements del llenguatge tridimensional, les diferents tècniques, els materials i els elements compositius emprats. D'aquesta manera, es desenvolupen les habilitats necessàries per a la identificació dels elements formals i estructurals del llenguatge tridimensional de produccions volumètriques, comparant les obres en relleu i les obres exemptes, com també l'apreciació dels elements compositius de les peces de diferents períodes artístics dins del seu context històric, diferenciant els aspectes decoratius dels estructurals.

Les noves tecnologies faciliten l'accés de l'alumnat a una gran varietat d'obres, per exemple, a través de les biblioteques o col·leccions digitals, de manera que pugui analitzar una àmplia gamma de formes, estructures, proporcions i elements compositius, com també de tècniques i materials.

A partir de l'anàlisi d'obres tridimensionals, l'alumnat interioritzarà la terminologia específica de la matèria, enriquint així la seva capacitat comunicativa i aprenent a explicar les obres de manera precisa. Així mateix, a través de l'acostament a obres creades en diferents contextos històrics o culturals, reconeix el valor de la diversitat del patrimoni, com també la riquesa creativa i estètica que li és inherent. Les experiències artístiques contribuiran al desenvolupament de la seva personalitat i ampliaran el seu repertori de recursos, facilitant l'aplicació dels aprenentatges adquirits a les seves pròpies propostes volumètriques i la realització de peces equilibrades i creatives.

Entre les obres analitzades, s'ha d'incorporar la perspectiva de gènere i la perspectiva intercultural, per reflexionar sobre la conformació del cànon artístic dominant i reconèixer l'aportació a aquesta disciplina d'artistes dones i d'artistes de cultures no occidentals.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CD1, CPSAA4, CC1, CCEC1, CCEC2.

CE 2 Explorar les possibilitats plàstiques i expressives del llenguatge tridimensional, partint de l'anàlisi d'obres de diferents artistes en les quals s'estableixi una relació coherent entre la imatge i el seu contingut, per elaborar produccions tridimensionals amb diferents funcions comunicatives i respectuoses de la propietat intel·lectual.

Explorar les possibilitats plàstiques i expressives que es materialitzen en diverses obres volumètriques constitueix una activitat imprescindible perquè l'alumnat pugui comprendre les diferents funcions comunicatives del llenguatge tridimensional. Aquesta exploració ha de partir de l'anàlisi dels elements formals, funcionals i estructurals de les peces tridimensionals, com també de la identificació de la relació entre forma i funció, vinculant la seva funció comunicativa i el seu nivell icònic. L'accés a les obres a través de diverses fonts bibliogràfiques i digitals (llocs web, accés digital a museus, etc.) fa possible que l'alumnat pugui tenir a la seva disposició una gran varietat d'obres significatives de diferents artistes, tant del passat com de l'actualitat.

L'anàlisi d'obres permet a l'alumnat adquirir els coneixements necessaris per explorar les possibilitats plàstiques i expressives del llenguatge tridimensional a través de propostes alternatives. D'aquesta manera, pot generar, en un procés d'abstracció, objectes volumètrics dotats de significat, atesa la relació entre imatge i contingut, com també entre forma, estructura i funció comunicativa, amb diferents nivells d'iconicitat. L'adquisició d'aquesta competència contribueix, a més, al fet que alumnes desenvolupin la seva capacitat crítica i estètica i descobreixin les qualitats expressives d'aquesta disciplina, adquirint els coneixements, destreses i actituds necessaris per a l'explicació i justificació argumentada d'obres pròpies i alienes.

La inspiració en obres existents, o la seva adaptació creativa són una ocasió idònia per reflexionar sobre aspectes relacionats amb la propietat intel·lectual, tant per aprendre a protegir la creativitat pròpia, com per ser respectuosos amb la creativitat aliena.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CCL1, CD1, CPSAA4, CC1, CCEC1, CCEC2.

CE 3 Realitzar propostes de composicions tridimensionals, seleccionant les tècniques, les eines i els materials de realització més adequats, per resoldre problemes de configuració espacial i apreciar les qualitats expressives del llenguatge tridimensional.

Iniciar-se en el camp de la creació de composicions tridimensionals proporciona a l'alumnat una sèrie de coneixements, destreses i actituds que li permeten descobrir els materials, les eines i les tècniques pròpies de la matèria. En aquest procés d'experimentació, l'alumnat aprèn a seleccionar i a utilitzar les eines i els materials més adequats en funció de les característiques formals, funcionals, estètiques i expressives de la peça que s'hagi de realitzar. En el procés de selecció, haurà de tenir en compte la sostenibilitat i l'impacte ambiental de les eines i els materials, i haurà de considerar les condicions de seguretat i higiene per al seu correcte ús.

L'adquisició d'aquesta competència permet que l'alumnat desenvolupi la creativitat associada amb el pensament divergent, com també la seva autonomia i la seva capacitat d'iniciativa. En la resolució de problemes volumètrics ha de considerar-se, a més, l'error com una oportunitat de millora i d'aprenentatge que l'ajudi a desenvolupar la seva autoestima personal i artística, com també la seva resiliència. Això li permetrà enfrontar-se a futurs reptes de configuració espacial en els àmbits tant acadèmic com professional.

Descriptors que es lliguen a aquesta competència específica: CPSAA5, CC4, CCEC3.1, CCEC3.2, CCEC4.1.

CE 4 Elaborar projectes individuals o col·lectius, adequant els materials i procediments a la finalitat estètica i funcional dels objectes que es pretenen crear i aportant solucions diverses i creatives als reptes plantejats durant l'execució, per valorar la metodologia projectual com a estratègia per desenvolupar el pensament divergent en la resolució creativa de problemes.

La matèria de volum proporciona el context propici perquè l'alumnat pugui planificar i desenvolupar

projectes sostenibles i creatius, de forma tant individual com col·laborativa, oferint-li l'oportunitat de prendre la iniciativa en la ideació, el disseny i la projecció de les seves pròpies propostes volumètriques. Els projectes s'han de dissenyar en funció dels condicionants i requeriments plantejats, aportant solucions diverses i creatives. La planificació de les diferents fases, des de la ideació fins a l'elaboració final de l'obra, es pot realitzar utilitzant fonts digitals i bibliogràfiques per recopilar i analitzar la informació que permeti dur a terme propostes creatives i viables. En el procés de planificació i desenvolupament del projecte, l'alumnat ha de determinar els aspectes materials, tècnics i constructius dels productes de disseny tridimensional en funció de les seves intencions expressives, funcionals i comunicatives; a més d'interpretar i analitzar la documentació gràfica tècnica en funció de les seves característiques, dibuixar la informació gràfica necessària per al desenvolupament de la peça, tenint en compte les seves característiques i paràmetres tècnics i estètics. Així mateix, ha de realitzar esbossos, maquetes o models que permetin la visualització d'objectes tridimensionals, utilitzant diferents tècniques, i, finalment, comprovar la viabilitat de la seva execució.

Per això, serà necessari que l'alumnat organitzi i distribueixi les tasques, que assumeixi responsabilitats individuals orientades a aconseguir un objectiu comú, coordinant-se amb la resta de l'equip i respectant les realitzacions i opinions dels altres. La identificació i l'assumpció de diverses tasques i funcions en l'execució del projecte afavoriran el descobriment d'oportunitats de desenvolupament personal, social, acadèmic i professional. Així, l'alumnat podrà valorar la metodologia projectual com una manera de desenvolupar el pensament divergent per a la resolució creativa de problemes, com també identificar el treball en equip com a font de riquesa creativa i afavorir el seu desenvolupament personal i la seva autoestima.

Criteris d'avaluació

S'estableixen els criteris d'avaluació (CA) de cada una de les competències específiques (CE), juntament amb uns aclariments orientatius per desenvolupar-los.

CE 1 Identificar els fonaments compositius del llenguatge tridimensional en obres de diferents èpoques i cultures, analitzant els seus aspectes formals i estructurals, com també els cànons de proporció i elements compositius emprats, per aplicar-los a produccions volumètriques pròpies equilibrades i creatives.
CA 1.1 Analitzar els elements formals i estructurals d'obres volumètriques de diferents èpoques i cultures, identificant les tècniques, els materials i els elements compositius emprats, incorporant, quan escaigui, les perspectives de gènere i intercultural.
Analitzar els elements formals i estructurals d'obres volumètriques de diferents èpoques i cultures.
Identificar les tècniques, materials i elements compositius emprats en les obres volumètriques de diferents èpoques i cultures.
Incorporar la perspectiva de gènere i la perspectiva intercultural. Reconèixer l'aportació d'artistes dones i d'artistes de cultures no occidentals.
Valorar la diversitat en les manifestacions artístiques i fomentar la llibertat d'expressió.
CA 1.2 Explicar els cànons de proporció i els elements compositius de peces tridimensionals de diferents períodes artístics dins del seu context històric, diferenciant els aspectes decoratius dels estructurals.
Identificar i explicar els cànons de proporció d'obres de diferents períodes artístics dins del seu context històric.
Identificar i explicar els elements compositius d'obres de diferents períodes artístics dins del seu context històric.
Diferenciar els aspectes decoratius dels estructurals de diferents peces tridimensionals.

CA 1.3 Descriure formes, estructures, tècniques, materials, proporcions i elements compostius tridimensionals, aplicant la terminologia específica de la matèria.
Descriure formes, estructures, tècniques, materials, proporcions i elements compostius tridimensionals de manera precisa.
Utilitzar la terminologia específica de la matèria a l'hora d'analitzar produccions artístiques volumètriques, enriquint la capacitat comunicativa.

CE 2 Explorar les possibilitats plàstiques i expressives del llenguatge tridimensional, partint de l'anàlisi d'obres de diferents artistes en les quals s'estableixi una relació coherent entre la imatge i el seu contingut, per elaborar produccions tridimensionals amb diferents funcions comunicatives i respectuoses de la propietat intel·lectual.
CA 2.1 Analitzar els aspectes més notables de la configuració d'obres tridimensionals, identificant les diferències entre l'estructural i l'accessori i descrivint la relació entre la seva funció comunicativa i el seu nivell icònic.
Analitzar els aspectes més notables de la configuració d'obres tridimensionals.
Identificar les diferències entre l'estructural i l'accessori d'obres tridimensionals.
Descriure la relació entre la funció comunicativa i el nivell icònic d'obres tridimensionals.
CA 2.2 Explicar les funcions comunicatives del llenguatge tridimensional en obres significatives de diferents artistes, justificant de forma argumentada la relació establerta entre la imatge i el contingut.
Explicar les funcions comunicatives del llenguatge tridimensional en obres significatives de diferents artistes.
Justificar de forma argumentada la relació establerta entre la imatge i el contingut.
Argumentar coherentment sobre les produccions tridimensionals, tant pròpies com alienes, establint un debat lliure i obert que generi reflexió, expressió i intercanvi d'opinions en un ambient de respecte i enriquiment mutu.
CA 2.3 Elaborar produccions volumètriques amb una funció comunicativa concreta, atesa la relació entre imatge i contingut, com també entre forma, estructura i funció comunicativa, amb diferents nivells d'iconicitat.
Elaborar produccions volumètriques amb una funció comunicativa concreta, dotades de significat.
Elaborar produccions volumètriques en les quals s'estableixi una relació coherent entre la imatge i el seu contingut, com també entre forma, estructura i funció comunicativa, amb diferents nivells d'iconicitat.

CE 3 Realitzar propostes de composicions tridimensionals, seleccionant les tècniques, les eines i els materials de realització més adequats, per resoldre problemes de configuració espacial i apreciar les qualitats expressives del llenguatge tridimensional.
CA 3.1 Resoldre de manera creativa problemes de configuració espacial a través de composicions tridimensionals, seleccionant les tècniques, les eines i els materials de realització més adequats en funció dels requisits formals, funcionals, estètics i expressius.
Resoldre de manera creativa problemes de configuració espacial a través de composicions tridimensionals.
Seleccionar les tècniques, les eines i els materials de realització més adequats en funció dels requisits formals, funcionals, estètics i expressius.
CA 3.2 Explicar les qualitats expressives del llenguatge tridimensional en les composicions tridimensionals proposades, justificant la selecció de les tècniques, les eines i els materials de realització més adequats.
Explicar les qualitats expressives del llenguatge tridimensional en les composicions tridimensionals proposades
Justificar la selecció de les tècniques, les eines i els materials de realització més adequats.

CE 4 Elaborar projectes individuals o col·lectius, adequant els materials i procediments a la finalitat estètica i funcional dels objectes que es pretenen crear i aportant solucions diverses i creatives als reptes plantejats durant l'execució, per valorar la metodologia projectual com a forma per desenvolupar el pensament divergent en la resolució creativa de problemes.
CA 4.1 Planificar projectes tridimensionals, organitzant correctament les seves fases, distribuint de forma

raonada les tasques, avaluant la seva viabilitat i sostenibilitat, i seleccionant les tècniques, les eines i els materials més adequats a les intencions expressives, funcionals i comunicatives.
Planificar projectes tridimensionals, organitzant correctament les seves fases.
Distribuir de forma raonada les tasques a desenvolupar en els projectes artístics proposats.
Avaluar la viabilitat i sostenibilitat dels projectes tridimensionals.
Seleccionar les tècniques, les eines i els materials més adequats a les intencions expressives, funcionals i comunicatives.
CA 4.2 Participar activament en la realització de projectes artístics, assumint diferents funcions, valorant i respectant les aportacions i experiències dels altres i identificant les oportunitats de desenvolupament personal, social, acadèmic i professional que ofereix.
Participar activament i prendre la iniciativa en la ideació, disseny, planificació i la realització de projectes artístics tant individuals com grupals.
Assumir diferents funcions en la realització de projectes tant individuals com grupals.
Valorar i respectar les aportacions i experiències dels altres. Coordinar-se amb la resta de l'equip amb una actitud cooperativa i respectuosa cap a les realitzacions i opinions dels altres.
Identificar les oportunitats de desenvolupament personal, social, acadèmic i professional que ofereix el desenvolupament de projectes artístics, com també el treball en equip.
CA 4.3 Realitzar projectes individuals o col·laboratius, adequant materials i procediments a la finalitat estètica i funcional dels objectes que es pretenen crear, i aportant solucions diverses i creatives als reptes plantejats durant l'execució.
Realitzar projectes individuals i/o col·laboratius.
Adequar els materials i procediments a la finalitat estètica i funcional dels objectes que es pretenen crear.
Aportar solucions diverses i creatives als reptes plantejats durant l'execució.
CA 4.4 Avaluar i presentar els resultats de projectes tridimensionals, analitzant la relació entre els objectius plantejats i el producte final obtingut, i explicant les possibles diferències que s'hi estableixen.
Avaluar la planificació, el procés i el producte final (resultats) d'un projecte tridimensional.
Analitzar si s'estableix una relació coherent entre els objectius plantejats i el producte final obtingut, explicant les possibles diferències que s'hi estableixen.
Exposar, presentar, argumentar i defensar amb correcció els resultats dels projectes, partint dels seus aspectes formals, funcionals, estètics i comunicatius.

Sabers bàsics

Es concreten a continuació els sabers bàsics organitzats en blocs.

A. TÈCNiques I MATERIALS DE CONFIGURACIÓ
Materials de configuració tridimensional: tipus i adequació a les diverses tècniques i eines (materials tradicionals, sostenibles, naturals, efímers i innovadors). Evolució dels materials al llarg de la història.
Eines i utensilis en escultura. Conservació, preparació i manteniment.
Condicions d'higiene i aplicació de les normes de seguretat vigents en la manipulació d'eines, materials i maquinària específica de l'assignatura.
Característiques tècniques, comunicatives, funcionals i expressives dels materials de configuració tridimensional. Lèxic i terminologia específica de l'escultura.
Procediments de configuració. Tècniques directes i indirectes. Tècniques additives (modelat, escaiola directa, etc.). Tècniques subtractives (talla). Tècniques constructives, d'assemblatge i d'articulació (soldadura, estructures i instal·lacions). Tècniques de reproducció (modelat i buidatge, treta de punts, pantògraf, impressores 3D, etc.).
Condicions d'higiene i seguretat. Aptituds de neteja, ordre i avinença imprescindibles per al treball de taller.

B. ELEMENTS DE CONFIGURACIÓ FORMAL I ESPACIAL
Les formes tridimensionals i el seu llenguatge. Evolució de la forma tridimensional. La forma després de la revolució de les TICS (el volum virtual).
Elements estructurals de la forma: línia, pla, aresta, vèrtex, superfície, volum, textures (visuals i tàctils), concavitats, convexitats, buit, espai, massa, escala, color.
La forma i l'espai. El buit com a mitjà expressiu de la forma representat al llarg del temps, etc.
La composició espacial: camps de força, equilibri, dinamisme, etc.
Relacions formals en l'espai. Relació entre forma, escala i proporció. Cànon de proporció de les diferents cultures i períodes artístics.
Relació entre forma i estructura (d'objectes quotidians, entre d'altres).
La forma externa com a projecció ordenada de forces internes.
Elements de relació de les formes tridimensionals: direcció, posició, espai i gravetat.
El moviment en el volum. Moviment real i moviment aparent.
Representació del moviment en l'escultura. Els elements mòbils en l'obra tridimensional. L'art cinètic.
La llum com a element generador i modelador de formes, colors, textures i espais.
Qualitats emotives i expressives dels mitjans gràfics i plàstics en cossos volumètrics.

C. ANÀLISI DE LA REPRESENTACIÓ TRIDIMENSIONAL
Escultura i obres d'art tridimensional en el patrimoni artístic i cultural de les Illes Balears.
Context històric i principals característiques tècniques, elements compositius, formals, estètics i comunicatius.
La perspectiva de gènere. La dona com a artista. La lluita per la visibilitat al llarg de la història de l'art, concretament en l'art tridimensional.
Perspectiva intercultural. Estereotips culturals i artístics.
L'art objectual i conceptual. El concepte versus la forma.
L'art conceptual com a forma artística on l'idea és més important que el producte final de l'obra.
La instal·lació artística, el ready-made i l'objet trouvé. Relacions entre escultura, espai i lloc. Relació sobre l'ús d'objectes quotidians com a manifestacions artístiques.
Graus d'iconicitat en les representacions escultòriques.
Hiperrealisme, realisme, abstracció, síntesi, estilització.
Relleu i escultura exempta. Diferència entre les realitzacions volumètriques en relleu i les exemptes.
Les possibilitats plàstiques i expressives del llenguatge tridimensional i el seu ús creatiu en la ideació i

realització d'obra original.
Tècniques de transmissió d'emocions, estudi del gest, idees, accions i situacions en la producció i recepció d'obres d'art volumètriques.
El gest, les idees, les accions i les tècniques com a transmissores d'emocions, amb qualitats comunicatives, funcionals i expressives, de gran significació en la ideació i realització d'obra original.
El respecte de la propietat intel·lectual. Actitud crítica i reflexiva. Tradició, inspiració, plagi, apropiació.
Fonts bibliogràfiques i digitals d'accés a obres volumètriques de diferents èpoques i cultures: llocs web, accés digital a museus, biblioteques o col·leccions digitals, etc.

D. EL VOLUM EN PROJECTES TRIDIMENSIONALS
Principis i fonaments del disseny tridimensional. Història i evolució de l'escultura. Funcions de l'objecte escultòric i el seu context al llarg de la història.
Tipologia de formes volumètriques adaptades al disseny d'objectes elementals com a mitjà d'estudi i d'anàlisi.
Estudi i anàlisi de la tipologia de formes volumètriques adaptades al disseny d'objectes elementals i d'ús comú, per tal de desenvolupar productes des de diferents àmbits.
Metodologia projectual aplicada al disseny de formes i estructures tridimensionals. Generació i selecció de propostes.
El procés d'elaboració de projectes artístics volumètrics: planificació, gestió i avaluació de projectes.
Difusió de resultats. Disseny i muntatge d'espais expositius escultòrics.
Projectes d'estructures tridimensionals individuals i en grup.
Modularitat, repetició, gradació i ritme a l'espai, per generar idees creatives en el procés de disseny.
Projectes de produccions artístiques volumètriques individuals i en grup.
Planificació en l'elaboració de projectes grupals. Seqüenciació, fases i treball en equip.
Estratègies, procediments i metodologies de treball en equip per assolir els propòsits plantejats.
Distribució homogènia de les tasques i lideratge compartit, respectant, sempre, les responsabilitats de cadascú segons el lloc o el càrrec que ocupa.
Gestió i resolució de conflictes.
Disseny de peces volumètriques senzilles en funció del tipus de producte proposat.
Disseny tridimensional sostenible i inclusiu.
L'impacte dels projectes artístics. Establir un diàleg dins un context global, sostenible i inclusiu.
Oportunitats de desenvolupament personal, social, acadèmic i professional vinculades amb la matèria.
Estudis i professions vinculats als coneixements de la matèria perquè l'alumnat trobi respostes als seus interessos.

Propietat intel·lectual i el dret d'autoria. La protecció de la creativitat personal.

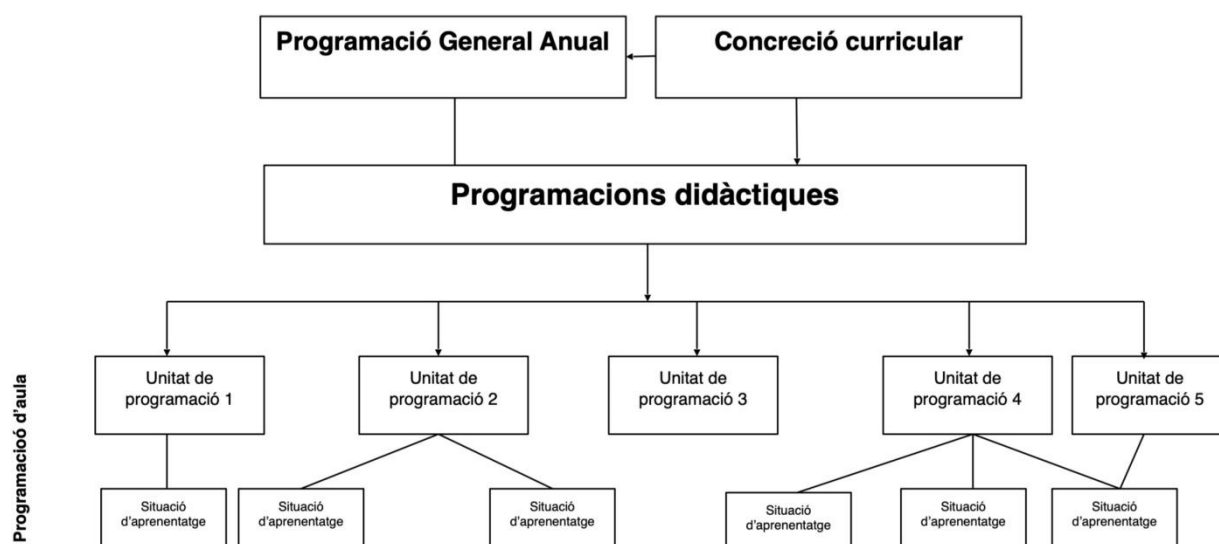
El mercat de l'art i la identitat artística. El consum d'art en l'era digital.

ANNEX 2

Relació entre alguns elements de concreció curricular

El següent esquema pretén aclarir la relació entre alguns nivells de concreció curricular i, en concret, entre les unitats de programació i les situacions d'aprenentatge.

La programació general anual conté, entre d'altres elements, les programacions didàctiques, l'estructura de les quals s'estableix a l'article 44 d'aquest Decret. Les programacions didàctiques i la programació general anual han de respectar tot allò que s'estableix a la concreció curricular del centre i al projecte educatiu de centre.

La programació didàctica ha de preveure la temporització de les unitats de programació. El desenvolupament i concreció de les unitats de programació que fan els docents per adaptar-les de la millor manera possible a les característiques dels seus grups és el que s'entén per programació d'aula. D'acord amb el que el docent consideri que és més adequat per a l'aprenentatge dels seus alumnes, cada unitat de programació pot incloure un nombre diferent de situacions d'aprenentatge o no incloure'n cap.

ANNEX 3

Situacions d'aprenentatge

L'etapa educativa de batxillerat està fortament lligada a l'elecció dels estudis superiors dels alumnes, els quals comencen a construir les bases del seu projecte de vida en relació al seu projecte acadèmic i professional.

Les situacions d'aprenentatge representen una eina eficaç per a integrar els distints elements curriculars de les matèries, contribuint així al desenvolupament competencial de manera transversal, globalitzada i interdisciplinar. Amb la finalitat que els alumnes participin activament en el seu desenvolupament, les situacions d'aprenentatge cal que s'articulin en torn als seus interessos, concebuts com part de l'interès comú de la comunitat o de la societat sempre que siguin compatibles amb els objectius de l'etapa. D'aquesta manera es promou l'extensió del focus d'interès dels alumnes més enllà del seu context immediat amb objecte d'ampliar la seva visió global, incentivant així la seva curiositat i emprenedoria, assentant les bases per a l'aprenentatge al llarg de la vida i proporcionant respostes als reptes del segle XXI.

Les situacions d'aprenentatge han de partir dels coneixements previs dels alumnes després d'haver adquirit determinats sabers bàsics a través del desenvolupament d'altres recursos metodològics que abasten des de la instrucció directa a la indagació. Poden comprendre sabers bàsics d'un únic bloc, de diversos i inclús de diferents matèries. Així mateix, han d'estimular l'autonomia, l'hàbit de l'esforç, la responsabilitat, la iniciativa, la reflexió crítica i l'esperit de cooperació.

Una situació d'aprenentatge és una activitat o seqüència d'activitats que contribueixen al desenvolupament de les competències clau i/o específiques dels alumnes. La seva realització ha de suposar la transferència dels aprenentatges adquirits prèviament per part dels alumnes a un determinat entorn, podent ser aquest una altra matèria de l'etapa, a fi de fomentar la motivació, iniciativa, autonomia i reflexió crítica, així com la generalització de l'aprenentatge en diferents contextos.

En relació als recursos i materials didàctics de destí, cal oferir-se, quan sigui possible, múltiples formes de comunicar i de representar la informació. Així, en determinats casos, els estudiants podran mostrar els seus resultats i conclusions amb el mitjà que millor s'adapti a les seves necessitats o habilitats. No obstant l'anterior, les tecnologies digitals han d'emprar-se amb solvència i responsabilitat juntament amb una varietat de recursos analògics, tenint present la maduresa psicoevolutiva i les capacitats dels alumnes per emprar-les de manera eficient, ètica i segura.

En relació a l'avaluació, que cal entendre com un procés continu de retroalimentació i millora, les evidències d'aprenentatge o instruments d'avaluació han d'estar lligades a les competències específiques, prenent com a referència els criteris d'avaluació. Per a l'avaluació de determinades competències clau i específiques, l'observació en l'aula s'ha de concebre com una tècnica d'avaluació privilegiada. En tot cas, cal emprar diversos instruments d'avaluació adaptats a les distintes situacions d'aprenentatge.

S'assumeix que no tots els principis o orientacions han d'estar presents de manera simultània en totes les situacions d'aprenentatge.

ANNEX 4

Orientacions metodològiques

1. Amb la finalitat d'orientar les decisions sobre estratègies, procediments i accions de pràctica educativa en els centres educatius que imparteixen batxillerat en la comunitat autònoma de les Illes Balears, s'enumeren els principis metodològics vàlids per a tota l'etapa i coordinats com els plantejats en el conjunt de les etapes del sistema educatiu.

2. Aquests principis es troben interrelacionats entre sí i són plenament coherents amb la resta d'elements curriculars establerts en aquesta decret, essent els quatre primers els que serveixen com a marc general de la resta.

- a) El disseny inicial de l'ensenyament garantint la inclusió efectiva i l'accés universal.
- b) La planificació de l'ensenyament de nous aprenentatges a partir d'allò que l'alumne sap i és capaç de fer, creant les condicions per a incorporar-los en l'estructura mental de l'alumne, la qual cosa permetrà que esdevinguin aprenentatges consolidats.
- c) L'estructuració de l'ensenyament per a facilitar l'aprenentatge, la construcció de significat, la comprensió i el raonament per part dels alumnes, estimulant-ne els processos de pensament.
- d) En l'etapa de Batxillerat, el nivell de reflexió sobre el propi aprenentatge (metacognició) per part dels alumnes ha d'eleva-se i ser més exigent atès que la seva maduresa i nivell de desenvolupament així ho exigeixen.
- e) L'assoliment d'un bon clima d'aula que permeti als alumnes centrar-se en el seu aprenentatge i ajudi en el seu procés d'educació emocional, essent especialment rellevant la claredat i consistència de les normes i la qualitat de les relacions personals.
- f) El foment del compromís dels alumnes amb el seu aprenentatge, promovent la motivació intrínseca, vinculada a la responsabilitat, autonomia i desig d'aprendre.
- g) El foment de la creativitat mitjançant tasques i activitats obertes que suposin un repte per als alumnes.

- h) La preparació per a la resolució de problemes en contextos reals, treballant la planificació i el raonament, la capacitat d'adaptació a noves situacions, la intuïció, l'aprenentatge des dels errors, la prova...
- i) La contribució a l'autonomia en els aprenentatges com a element fonamental per a l'aprenentatge al llarg de la vida.
- j) L'aplicació d'allò après durant l'escolaritat en diferents contextos reals o simulats, mostrant la seva funcionalitat i contribuint al desenvolupament de les competències clau.
- k) Una formació integral en la qual la motricitat s'ha d'entendre com un mitjà i com un fi, en tant que l'activitat mental i l'activitat física dels alumnes s'enriqueixen mútuament.
- l) La inclusió de les tecnologies digitals com un recurs didàctic, que cal emprar amb solvència i responsabilitat.
- m) La concreció de la interrelació dels aprenentatges tant en cada matèria com interdisciplinàriament.
- n) La coherència entre els procediments per a l'aprenentatge i per a una avaluació objectiva.
- o) La combinació de diversos tipus d'agrupaments, valorant el treball en equip i l'aprenentatge cooperatiu com a mitjans per afavorir l'atenció de qualitat a tots els alumnes i l'educació en valors.
- p) La progressió adequada de tots els elements curriculars en els diferents cursos de l'etapa.
- q) El treball en equip dels professors, de manera que es garanteixi la coordinació entre els docents de la mateixa etapa i es faciliti l'aprenentatge interdisciplinar.
- r) L'actuació del docent com a exemple del qual han d'aprendre els alumnes, tant en relació al saber com al saber fer, i com a impulsor de l'aprenentatge i la motivació.
- s) La relació amb l'entorn social i cultural, afavorint la permeabilitat amb l'entorn del qual procedeixen els alumnes.

ANNEX 5

Orientacions per a l'avaluació

En aquest annex es desenvolupen orientacions relacionades amb l'avaluació de l'aprenentatge dels alumnes, entesa com el procés d'obtenció d'informació i evidències a través d'una sèrie d'instruments d'avaluació i activitats que el docent posa en pràctica des de la seva matèria amb la finalitat de realitzar valoracions que s'utilitzin en la presa de decisions.

L'avaluació forma part inherent del procés d'ensenyament i aprenentatge i ha de ser diferenciada de la qualificació, que és la fase del procés d'avaluació destinada a sintetitzar, mitjançant una escala, la valoració dels resultats obtinguts en aquesta avaluació.

El canvi metodològic que comporta el model d'educació per competències cap a un enfocament globalitzat, interdisciplinar i integrador, assigna un paper determinant a l'avaluació, que es concep com un procés fonamental. Cal que aquest procés sigui útil per a la identificació, seguiment i enregistrament dels aprenentatges dels alumnes i per facilitar al docent la informació necessària per a la presa de decisions, procurant una pràctica educativa adaptada a les necessitats dels seus alumnes i als objectius de l'etapa.

L'avaluació a l'etapa del batxillerat duu associades unes característiques bàsiques: ha de ser contínua, diferenciada i formativa.

1. L'avaluació ha de ser contínua, atès que s'ha de realitzar al llarg de tot el procés d'aprenentatge i centrant-se en la interpretació, descripció i mesurament per tal de proporcionar els resultats d'avaluació corresponents.
2. L'avaluació ha de ser diferenciada en el sentit que ha de permetre valorar, des de cadascuna de les matèries, la consecució dels objectius i l'adequació a l'adquisició de les competències específiques.
3. L'avaluació ha de ser formativa atès que ha de proporcionar la possibilitat de reorientar els diferents elements que hi intervenen, amb la finalitat d'adaptar el procés d'ensenyament i aprenentatge per maximitzar l'assoliment de les competències previstes.

Elements que formen part del procés d'avaluació

Els elements que formen part del procés d'avaluació són els criteris d'avaluació, els procediments d'avaluació, els instruments d'avaluació, els moments d'avaluació i els agents avaluadors. Aquests elements s'han d'interrelacionar de forma coherent de manera que, en funció del moment de l'avaluació i de l'agent avaluador, se seleccionin els procediments i els instruments d'avaluació més adients.

Aquest elements responen a les qüestions *què s'avalua, com s'avalua, quan s'avalua i qui avalua*.

Què s'avalua

Els criteris d'avaluació són el referent per a la valoració dels aprenentatges i guien els docents en el disseny d'activitats i en la selecció dels procediments i instruments d'avaluació. Per tant, han de servir de punt de partida per al disseny de les unitats de programació amb les quals s'han de desenvolupar les competències específiques de cada matèria.

Com s'avalua

El docent ha de planificar, seleccionar o elaborar procediments d'avaluació variats que li permetin obtenir la informació rellevant sobre l'aprenentatge dels seus alumnes. Cada procediment requereix d'instruments específics de recollida d'aquesta informació. A l'hora de seleccionar i planificar aquests instruments, s'ha de tenir en compte la diversitat, l'accessibilitat, la capacitat de diagnòstic, l'adequació a l'objectiu competencial i la fiabilitat per garantir l'objectivitat.

Atenent a la seva tipologia podem diferenciar distints tipus de procediments d'avaluació:

1. Procediments d'observació: Permeten als docents obtenir informació i prendre registre de com es desenvolupa l'aprenentatge i atenen més el procés del mateix que al seu resultat. En aquest cas, els instruments de recollida d'informació poden ser registres, guies, llistats, diaris de classe, entre d'altres.
2. Procediments d'anàlisi de l'acompliment: Permeten als docents valorar tant el procés com el resultat de l'aprenentatge mitjançant la realització de les activitats proposades als alumnes. En aquest cas, els instruments han de permetre una recollida d'informació durant un període de temps i poden ser dossiers, el quadern de l'alumne, diaris, entre d'altres.
3. Procediments d'anàlisi del rendiment: Permeten als docents la valoració específica i exclusiva del resultat d'aprenentatge final. En aquest cas els instruments de recollida d'informació poden ser proves orals, proves escrites, proves audiovisuals, entre d'altres.

Quan s'avalua

En referir-se al moment de l'avaluació, s'ha d'atendre a tres tipus d'avaluació d'acord amb el moment temporal en què es realitza:

1. Avaluació inicial: permet conèixer la situació de partida de cada alumne.
2. Avaluació contínua: permet obtenir informació de l'evolució durant tot el procés d'aprenentatge a la vegada que indica al docent com ha de desenvolupar el procés d'ensenyament, així com els aspectes de la seva tasca docent.

3. Avaluació sumativa: permet determinar tant què s'ha assolit durant el procés de l'ensenyament com el resultat en una determinada seqüència temporal. El resultat obtingut de l'avaluació sumativa per mitjà de l'ús de diferents eines i no una única eina en exclusiva, ha de proporcionar al docent informació per orientar la planificació, seguiment i correccions en la seqüència del procés d'aprenentatge següent.

Qui avalua

Si ens referim a l'avaluació interna, ja que parlem d'avaluació del procés d'aprenentatge, els possibles agents són el docent i els alumnes. De la intervenció d'ambdós agents, determinem tres tipus d'avaluació:

1. Heteroavaluació: En l'heteroavaluació els avaluadors són persones amb rols diferents. La situació més típica és la del docent que avalua els alumnes.
2. Autoavaluació: En l'autoavaluació els rols d'avaluador i avaluat coincideixen en la mateixa persona, és a dir, l'alumne avalua el seu propi treball fent ús de materials o processos dissenyats a tal fi.
3. Coavaluació: En la coavaluació uns alumnes o grups d'alumnes s'avaluen mútuament, intercanviant el seu paper alternativament. En tot cas, el docent s'ha d'assegurar que els avaluadors són competents per a la realització del procés d'avaluació o haurà de complementar la coavaluació amb la realització d'una heteroavaluació posterior.

Aquesta perspectiva compartida de l'avaluació millora l'efectivitat de l'aprenentatge, facilita la presa de decisions i permet que l'alumne assumeixi responsabilitat sobre el seu procés, desenvolupant eines metacognitives que el fan més conscient del què, com i per a què aprèn. Així, es tindran en compte les fortaleces i debilitats del seu procés per millorar-lo i afavorir l'autoregulació, esdevenint un subjecte actiu en el seu procés d'aprenentatge.

ANNEX 6

Treball d'investigació, anàlisi i creativitat (TIAC)

1. En el cas que en el mateix centre hi hagi més d'un grup que cursi la matèria de TIAC, els centres han de procurar agrupar els alumnes en funció dels seus interessos.
2. En el cas que en el mateix centre hi hagi més d'un grup que cursi la matèria de TIAC, els centres han de procurar que els professors que assumeixin aquesta matèria siguin d'especialitats o departaments de coordinació didàctica diferents per tal de poder atendre millor els diferents interessos dels alumnes.
3. Els professors de la matèria de TIAC han de realitzar, durant tot el curs, un seguiment constant i individualitzat dels alumnes del seu grup amb l'objectiu d'orientar-los i supervisar-los.
4. S'ha d'avaluar tant el procés com el resultat final del treball. Així, els professors han d'avaluar durant el curs el grau d'assoliment de les competències específiques de la matèria a partir d'entrevistes de seguiment o d'activitats pràctiques relacionades amb els sabers bàsics de la matèria. Aquests elements han de servir de referència per obtenir els resultats de les avaluacions de seguiment.
5. S'ha de constituir una Comissió Avaluadora formada per tres professors, que han de pertànyer preferentment a departaments de coordinació didàctica diferents; cap d'ells pot ser un dels professors titulars de la matèria. Aquesta comissió s'ha de crear abans de l'inici de les classes i s'ha de reunir amb els professors que imparteixen la matèria tantes vegades com sigui necessari durant el curs.
6. L'alumne ha d'exposar oralment el seu treball davant la Comissió Avaluadora. En finalitzar l'exposició, ha de tenir lloc un torn obert de preguntes.
7. Les funcions de la Comissió Avaluadora són:
 - a) Determinar l'extensió mínima i màxima del treball final en funció de la tipologia i tema seleccionat per l'alumne, així com els elements mínims que hi ha de contenir (portada, índex, introducció...).

- b) Determinar la durada mínima i màxima de les exposicions orals.
- c) Determinar els criteris de qualificació final del treball i les rúbriques que siguin necessàries per a l'avaluació de la presentació oral i escrita; poden variar segons la tipologia del treball de cada alumne.
- d) Definir un calendari de lliurament de les presentacions escrites i d'exposició de les presentacions orals.
- e) Coordinar-se amb els professors de la matèria.
- f) L'avaluació i qualificació del treball final, considerant tant la presentació escrita com l'oral.

ANNEX 7

Horari setmanal del batxillerat

Matèries del 1r curs	Hores	Hores	Matèries del 2n curs
Educació Física	3	3	Història d'Espanya
Filosofia	3	3	Història de la Filosofia
Llengua Castellana i Literatura I	3	3	Llengua Castellana i Literatura II
Llengua Catalana i Literatura I	3	3	Llengua Catalana i Literatura II
Llengua Estrangera I	3	3	Llengua Estrangera II
Matèria obligatòria de modalitat	4	4	Matèria obligatòria de modalitat
Matèria d'opció de modalitat 1	4	4	Matèria d'opció de modalitat 1
Matèria d'opció de modalitat 2	4	4	Matèria d'opció de modalitat 2
Optativa	4	4	Optativa
Tutoria	1	1	Tutoria
Religió I / Atenció Educativa	1	1	Religió II / Atenció Educativa
Total	33	33	Total

ANNEX 8

Estructura i horari del batxillerat per blocs en tres anys acadèmics

Bloc	Comunes	Matèries específiques de modalitat	Matèries optatives	Altres
Bloc I	Llengua Castellana i Literatura I Llengua Estrangera I Educació Física	Modalitat obligatòria de 1r Modalitat 1 de 1r	Optativa de 1r	Religió I / Atenció Educativa
Bloc II	Llengua Catalana i Literatura I Filosofia	Modalitat 2 de 1r		
	Llengua Castellana i Literatura II Llengua Estrangera II		Optativa de 2n	Religió II / Atenció Educativa
Bloc III	Història d'Espanya Història de la filosofia Llengua Catalana i Literatura II	Modalitat obligatòria de 2n Modalitat 1 de 2n Modalitat 2 de 2n		

ANNEX 9

Continuïtat entre matèries de batxillerat

Primer curs de batxillerat	Segon curs de batxillerat
Anàlisi Musical I	Anàlisi Musical II
Arts Escèniques I	Arts Escèniques II
Biologia, Geologia i Ciències Ambientals	Biologia
Biologia, Geologia i Ciències Ambientals	Geologia i Ciències Ambientals
Cor i Tècnica Vocal I	Cor i Tècnica Vocal II
Dibuix Artístic I	Dibuix Artístic II
Dibuix Tècnic I	Dibuix Tècnic II
Dibuix Tècnic Aplicat a les Arts Plàstiques i al Disseny I	Dibuix Tècnic Aplicat a les Arts Plàstiques i al Disseny II
Física i Química	Física
Física i Química	Química
Grec I	Grec II
Llatí I	Llatí II
Llengua Castellana i Literatura I	Llengua Castellana i Literatura II
Llengua Catalana i Literatura I	Llengua Catalana i Literatura II
Llengua Estrangera I	Llengua estrangera II
Matemàtiques I	Matemàtiques II
Matemàtiques I o Matemàtiques Aplicades a les Ciències Socials I	Matemàtiques Aplicades a les Ciències Socials II
Programació i Tractament de Dades I	Programació i Tractament de Dades II
Segona Llengua Estrangera I	Segona Llengua Estrangera II
Tecnologia i Enginyeria I	Tecnologia i Enginyeria II

ANNEX 10

Atribució docent a les matèries optatives pròpies de la comunitat autònoma

Assignació de matèries del batxillerat a les especialitats docents dels cossos de catedràtics d'ensenyament secundari i de professors d'ensenyament secundari.

Matèria	Especialitat
Activitat Física, Oci i Salut	Educació física
Ampliació de Matemàtiques	Matemàtiques
Història i Cultura de les Illes Balears	Geografia i Història
Programació i Tractament de Dades I i II	Preferentment en aquest ordre: Informàtica Tecnologia Matemàtiques
Psicologia	Preferentment en aquest ordre: Filosofia Orientació Educativa
Projecte empresarial	Preferentment, en aquest ordre: Economia Administració d'empreses Formació i Orientació Laboral Organització i gestió comercial
Tècniques Experimentals	Biologia i Geologia Física i Química Tecnologia
Treball d'Investigació, Anàlisi i Creativitat	Qualsevol especialitat
Unió Europea	Geografia i Història

ANNEX 11

Nombre de grups classe

Segons el nombre de grups assignats per la Conselleria d'Educació i Universitats en cada curs de l'etapa i per a cada curs escolar, els centres educatius sostinguts amb fons públics rebran els recursos humans necessaris per a oferir, com a mínim, el nombre de grups classe de les matèries de modalitat (obligatòries i d'opció) i de les optatives establertes en els articles 13, 14, 15, 16 i 17 d'aquest Decret excepte la matèria de religió, de la manera que s'indica a continuació:

Grups	Modalitat	1r de batxillerat			2n de batxillerat		
		Obligatòria de modalitat	Opció de modalitat	Optativa*	Obligatòria de modalitat	Opció de modalitat	Optativa*
0,3 – 0,4	Ciències i Tecnologia	1	2	2	1	2	2
	Humanitats i Ciències Socials	2	2		2	2	
	General	1	1		1	1	
	Arts	1	2		1	2	
0,5 – (0,25 + 0,25)	Ciències i Tecnologia	1	3	1	1	3	1
	Humanitats i Ciències Socials	2	3		2	3	
	General	1	3		1	3	
	Arts	1	3		1	3	
1	Ciències i Tecnologia	1	4	2	1	4	2
	Humanitats i Ciències Socials	2	4		2	4	
	General	1	4		1	4	
	Arts	1	4		1	4	
1,5	Ciències i Tecnologia	2	5	2	2	5	2
	Humanitats i Ciències	2	5		2	5	

	Socials						
	General	2	5		2	5	
	Arts	2	5		2	5	
2	Ciències i Tecnologia	2	6	3	2	6	3
	Humanitats i Ciències Socials	3	6		3	6	
	General	2	6		2	6	
	Arts	2	6		2	6	
2,5	Ciències i Tecnologia	3	7	3	3	7	3
	Humanitats i Ciències Socials	3	7		3	7	
	General	3	7		3	7	
	Arts	3	7		3	7	
3	Ciències i Tecnologia	3	8	4	3	8	4
	Humanitats i Ciències Socials	4	8		4	8	
	General	3	8		3	8	
	Arts	3	8		3	8	
3,5	Ciències i Tecnologia	4	9	4	4	9	4
	Humanitats i Ciències Socials	4	9		4	9	
	General	4	9		4	9	
	Arts	4	9		4	9	
4	Ciències i Tecnologia	4	10	5	4	10	5
	Humanitats i Ciències Socials	5	10		5	10	
	General	4	10		4	10	

	Arts	4	10		4	10	
4,5	Ciències i Tecnologia	5	11	5	5	11	5
	Humanitats i Ciències Socials	5	11		5	11	
	General	5	11		5	11	
	Arts	5	11		5	11	
5	Ciències i Tecnologia	5	12	6	5	12	6
	Humanitats i Ciències Socials	6	12		6	12	
	General	5	12		5	12	
	Arts	5	12		5	12	